

ദീപ്തികായേ

സീലക്ഖന്ധവഗ്ഗഅഭിനവടീകാ

ഗന്ധാരമ്ഭക്തമാ

യോ ദേവേന്ദ്രാണാമസമുത്തമം, ഗമ്ഭീരം ദുദൃസം വരം;
ദീപ്തിസ്തീ ചിരം കാലം, പതിറ്റാപേസി സാസനം.൧.

വിനേയ്യജ്ഞാസയേ ഹേരകം, മഹാമതിം മഹാദയം;
നത്യാന തം സസമുത്തമഗണം ഗാരവഭാജനം.൨.

സങ്ഗീതിത്തയമാരുളാ, ദീപ്തിഗമവരസ്ത യാ;
സംവണ്ണനാ യാ ച തസ്താ, വണ്ണനാ സാധുവണ്ണിതാ. ൩.

ആചരിയധമ്മപാല- തേരേന്ദ്രോദാഭിസങ്ഖതാ;
സമ്മാ നിപുണഗമ്ഭീര-ദുദൃസത്ഥപകാസനാ.൪.

കാമഞ്ച സാ തമാഭൂതാ, പരമ്പരാഭതാ പന;
പാന്തോ അത്ഥതോ ചാപി, ബഹുപ്പമാദലേഖനാ.൫.

സങ്ഖേപത്താ ച സോത്ഥഹി, സമ്മാ ഞാതും സുദുക്കരാ;
തസ്മാ സബ്രഹ്മചാരിനം, യാചനം സമനുസ്സരം.൬.

യോ'നേകസേതനാഗിന്ദോ, രാജാ നാനാരട്ഠിസ്സരോ;
സാസനസോധനേ ദള്ഹം, സദാ ഉസ്സാഹമാനസോ.൭.

തം നിസ്സായ “മമേസോപി, സത്ഥുസാസനജോതനേ;
അപ്പേവ നാമുപത്ഥമ്ഭോ, ഭവേയ്യാ”തി വിചിന്തയം.൮.

വണ്ണനം ആരഭിസ്സാമി, സാധിപ്പായമഹാപയം;
അത്ഥം തമുപനിസ്സായ, അഞ്ചഞ്ചാപി യമാരഹം.൯.

ചക്കാഭിവുഡ്ഠികാമാനം, ധീരാനം ചിത്തതോസനം;
സാധുവിലാസിനിം നാമ, തം സുണാമ സമാഹിതാതി. ൧൦.

ഗന്ധാരമ്ഭക്തമാവണ്ണനാ

നാനായനിപുണഗമ്ഭീരവിചിത്രസിക്ഖത്തയസങ്ഗഹസ്ത ബുദ്ധാനുബുദ്ധസംവണ്ണിതസ്ത
സദ്ധാവഹഗുണസമ്പന്നസ്ത ദീപ്തിഗമവരസ്ത ഗമ്ഭീരദുരനുബോധത്ഥദീപകം സംവണ്ണനമിമം കരോന്തോ
സകസമയസമയന്തരഗഹനജ്ഞോഗാഹനസമത്ഥോ മഹാവേയ്യാകരണോയമാചരിയോ സംവണ്ണനാരമ്ഭേ
രതനത്തയപണാമപയോജനാദിവിധാനാനി കരോന്തോ പഠമം താവ രതനത്തയപണാമം കാതും
“കരുണാസീതലഹദയ”തിആദിമാഹ. ഏതഥ ച സംവണ്ണനാരമ്ഭേ രതനത്തയപണാമകരണപ്പയോജനം
തത്ഥ തത്ഥ ബഹുധാ പപഞ്ചേന്തി ആചരിയാ. തഥാ ഹി വണ്ണയന്തി -

“സംവണ്ണനാരമ്ഭേ സത്ഥരി പണാമകരണം ധമ്മസ്ത സ്വാക്ഖാതഭാവേന സത്ഥരി പസാദജനനത്ഥം,
സത്ഥു ച അവിത്ഥമദേസനഭാവപ്പകാസനേന ധമ്മേ പസാദജനനത്ഥം. തദുഭയപ്പസാദാ ഹി മഹതോ
അത്ഥസ്ത സിദ്ധി ഹോതീ”തി (ധം സം ടീം ൧-൧).

അഥ വാ “രതനത്തയപണാമവചനം അത്തനോ രതനത്തയപ്പസാദസ്ത വിത്താപനത്ഥം, തം പന
വിത്തും ചിത്താരാധനത്ഥം, തം അട്ഠകമായ ഗാഹണത്ഥം, തം സബ്ബസമ്പത്തിനിപ്ഛാദനത്ഥം”തി.
അഥ വാ “സംവണ്ണനാരമ്ഭേ രതനത്തയവന്ദനാ സംവണ്ണേതബ്ബസ്ത ധമ്മസ്ത
പഭവനിസ്സയവിസുദ്ധിപടിവേദനത്ഥം, തം പന ധമ്മസംവണ്ണനാസു വിത്തും ബഹുമാനുപ്പാദനത്ഥം,
തം സമ്മദേവ തേസം ഉഗ്ഗഹണധാരണാദിക്കമലദ്ധബ്ബായ സമ്മാപടിപത്തിയാ
സബ്ബഹിതസുഖനിപ്ഛാദനത്ഥം”തി. അഥ വാ “മങ്ഗലഭാവതോ, സബ്ബകിരിയാസു പുബ്ബകിച്ചഭാവതോ,
പണ്ഡിതേഹി സമാചരിതഭാവതോ, ആയതിം പരേസം ദിട്ഠാനുഗതിആപജ്ജനതോ ച സംവണ്ണനായം

രതനത്തയപണാമകിരിയാ”തി. അഥ വാ “ചതുഗമ്ഭീരഭാവയുത്തം യമ്മവിനയം സംവണ്ണേതുകാമസ്സ മഹാസമുദ്രം ഓഗാഹന്തസ്സ വിയ പഞ്ഞാവേയുത്തിയസമന്നാഗതസ്സാപി മഹന്തം ഭയം സമഭവതി, ഭയക്ഖയാവഹഞ്ചേതം രതനത്തയഗുണാനുസ്സരണജനിതം പണാമപൂജാവിധാനം, തതോ ച സംവണ്ണനായം രതനത്തയപണാമകിരിയാ”തി. അഥ വാ “അസത്ഥരീപി സത്ഥാഭിനിവേസസ്സ ലോകസ്സ യമാഭൂതം സത്ഥരീ ഏവ സമ്മാസമ്ബുദ്ധേ സത്ഥുസമ്ഭാവനത്ഥം, അസത്ഥരീ ച സത്ഥുസമ്ഭാവനപരിച്ചജാപനത്ഥം, ‘തമാഗതപ്പവേദിതം യമ്മവിനയം പരിയാപുണിത്ഥാ അത്തനോ ദഹതി’തി (പാരാം ൧൯൫) ച വുത്തദോസപരിഹരണത്ഥം സംവണ്ണനായം പണാമകിരിയാ”തി. അഥ വാ “ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ പണാമവിധാനേന സമ്മാസമ്ബുദ്ധഭാവാധിഗമായ ബുദ്ധയാനം പടിപജ്ജന്താനം ഉസ്സാഹജനനത്ഥം, സദ്ധമ്മസ്സ ച പണാമവിധാനേന പച്ചേകബുദ്ധഭാവാധിഗമായ പച്ചേകബുദ്ധയാനം പടിപജ്ജന്താനം ഉസ്സാഹജനനത്ഥം, സഞ്ചസ്സ ച പണാമവിധാനേന പരമത്ഥസഞ്ചഭാവാധിഗമായ സാവകയാനം പടിപജ്ജന്താനം ഉസ്സാഹജനനത്ഥം സംവണ്ണനായം പണാമകിരിയാ”തി. അഥ വാ “മങ്ഗലാദികാനി സത്ഥാനി അനന്തരായാനി, ചിരട്ഠിതികാനി, ബഹുമതാനി ച ഭവന്തിതി ഏവംലഭികാനം ചിത്തപരിതോസനത്ഥം സംവണ്ണനായം പണാമകിരിയാ”തി. അഥ വാ “സോതുജനാനം യമാവുത്തപണാമേന അനന്തരായേന ഉഗ്ഗഹണധാരണാഭിനിപ്ഫാദനത്ഥം സംവണ്ണനായം പണാമകിരിയാ. സോതുജനാനുഗ്ഗഹമേവ ഹി പധാനം കത്ഥാ ആചരിയേഹി സംവണ്ണനാരമ്ഭേ മുതിപണാമപരിഭിപകാനി വാക്യാനി നിക്ഖിപീയന്തി, ഇതരമാ വിനാപി തം നിക്ഖേപം കായമനോപണാമേനേവ യമാധിപ്പേതപ്പയോജനസിദ്ധിതോ കിമേതേന ഗന്ഥഗാരവകരണേനാ”തി ച ഏവമാദിനാ. മയം പന ഇധാധിപ്പേതമേവ പയോജനം ദസ്സയിസ്സാമ, തസ്മാ സംവണ്ണനാരമ്ഭേ രതനത്തയപണാമകരണം യമാപടിഞ്ഞാതസംവണ്ണനായ അനന്തരായേന പരിസമാപനത്ഥന്തി വേദിതഞ്ച. ഇദമേവ ച പയോജനം ആചരിയേന ഇധാധിപ്പേതം. തഥാ ഹി വക്ഖതി “ഇതി മേ പസന്നമതിനോ ...പേ... തസ്സാനുഭാവേനാ”തി. രതനത്തയപണാമകരണഞ്ചി യമാപടിഞ്ഞാതസംവണ്ണനായ അനന്തരായേന പരിസമാപനത്ഥം രതനത്തയപൂജായ പഞ്ഞാപാടവഭാവതോ, തായ ച പഞ്ഞാപാടവം രാഗാദിമലവിധമനതോ. വുത്തഞ്ചേതം -

“യസ്ഥിം മഹാനാമ സമയേ അരിയസാവകോ തമാഗതം അനുസ്സരതി, നേവസ്സ തസ്ഥിം സമയേ രാഗപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം ഹോതി, ന ദോസപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം ഹോതി, ന മോഹപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം ഹോതി, ഉജുഗതമേവസ്സ തസ്ഥിം സമയേ ചിത്തം ഹോതി”തിആദി (അം നിം ന്ന.൧൦; അം നിം ൧൧.൧൧).

തസ്മാ രതനത്തയപൂജായ വിക്ഖാലിതമലായ പഞ്ഞായ പാടവസിദ്ധി. അഥ വാ രതനത്തയപൂജായ പഞ്ഞാപദട്ഠാനസമാധിഹേതുത്താ പഞ്ഞാപാടവം. വുത്തഞ്ചേതം -

“ഉജുഗതചിത്തോ വോ പന മഹാനാമ അരിയസാവകോ ലഭതി അത്ഥവേദം, ലഭതി യമ്മവേദം, ലഭതി യമ്മോപസംഹിതം പാമോജ്ജം, പമുദിതസ്സ പീതി ജായതി, പീതിമന്നസ്സ കായോ പസ്സമ്ഭതി, പസ്സദ്ധകായോ സുഖം വേദയതി, സുഖിനോ ചിത്തം സമാധിയതി”തി (അം നിം ന്ന.൧൦; അം നിം ൧൧.൧൧).

സമാധിസ്സ ച പഞ്ഞായ പദട്ഠാനഭാവോ “സമാഹിതോ യമാഭൂതം പജാനാതി”തി (സം നിം ൩.൫; ൪.൯൯; ൫.൧൦൧; നേത്തിം ൪൦; പേടകോ ന്നന്ത; മിം പം ൧൪) വുത്തോയേവ. തതോ ഏവം പടുഭൂതായ പഞ്ഞായ വേദമഭിഭൂയ പടിഞ്ഞാതം സംവണ്ണനം സമാപയിസ്സതി. തേന വുത്തം “രതനത്തയപണാമകരണഞ്ചി...പേ... പഞ്ഞാപാടവഭാവതോ”തി. അഥ വാ രതനത്തയപൂജായ ആയുവണ്ണസുഖബലവഡ്ഢനതോ അനന്തരായേന പരിസമാപനം വേദിതഞ്ച. രതനത്തയപണാമേന ഹി ആയുവണ്ണസുഖബലാനി വഡ്ഢന്തി. വുത്തഞ്ചേതം -

“അഭിവാദനസീലിസ്സ, നിച്ചം വുഡ്ഢാപചായിനോ;
ചത്താരോ യമ്മാ വഡ്ഢന്തി, ആയു വണ്ണോ സുഖം ബല”ന്തി. (ധം പം ൧൦൯);

തതോ ആയുവണ്ണസുഖബലവുദ്ധിയാ ഹോത്ഥേവ കാരിയനിട്ഠാനന്തി വുത്തം “രതനത്തയപൂജായ ആയു...പേ... വേദിതഞ്ച”ന്തി. അഥ വാ രതനത്തയപൂജായ പടിഭാനാപരിഹാനാവഹത്താ അനന്തരായേന പരിസമാപനം വേദിതഞ്ച. അപരിഹാനാവഹാ ഹി രതനത്തയപൂജാ. വുത്തഞ്ചേതം -

“സത്തിമേ ഭിക്ഖവേ, അപരിഹാനീയാ യമ്മാ, കതമേ സത്ത? സത്ഥുഗാരവതാ, യമ്മഗാരവതാ, സഞ്ചഗാരവതാ, സിക്ഖാഗാരവതാ, സമാധിഗാരവതാ, കല്യാണമിത്തതാ, സോവചസ്സതാ”തി (അം നിം ൧.൩൪) തതോ പടിഭാനാപരിഹാനേന ഹോത്ഥേവ യമാപടിഞ്ഞാതപരിസമാപനന്തി വുത്തം “രതനത്തയ...പേ... വേദിതഞ്ച”ന്തി. അഥ വാ പസാദവത്ഥുസു പൂജായ പുഞ്ഞാതിസയഭാവതോ

അനന്തരായേന പരിസമാപനം വേദിതബ്ദം. പുണ്ണാതിസയാ ഹി പസാദവത്സു പുജാ.
വുത്തത്ത്വേതം -

“പുജാരഹേ പുജയതോ, ബുദ്ധേ യദിവ സാവകേ;
പപഞ്ചസമതിക്കന്തേ, തിണ്ണസോകപരിദുവേ.

തേ താദിസേ പുജയതോ, നിബ്ബുതേ അകുതോഭയേ;
ന സക്കാ പുണ്ണം സഞ്ചാതും, ഇമേത്തമപി കേനചീ”തി. (ഖു° പാ° ൧൯൬; അപ° ൧.൧൦.൨);

പുണ്ണാതിസയോ ച യഥാധിപ്പേതപരിസമാപനപായോ. യഥാഹ -

“ഏസ ദേവമനുസ്സാനം, സബ്ബകാമദദോ നിധി;
യം യദേവാഭിപത്ഥേന്തി, സബ്ബമേതേന ലബ്ഭതി”തി. (ഖു° പാ° ൮.൧൦);

ഉപായേസു ച പടിപന്നസ്സ ഹോത്ഥേവ കാരിയനിട്ഠാനന്തി വുത്തം “പസാദവത്സു...പേ...
വേദിതബ്ദം”തി. ഏവം രതനത്തയപുജാ നിരതിസയപുണ്ണക്ഖേത്തസമ്ബുദ്ധിയാ
അപരിമേയുപ്പഭാവോ പുണ്ണാതിസയോതി ബഹുവിധന്തരായേപി ലോകസന്നിവാസേ
അന്തരായനിബന്ധനസകലസംകിലേസവിദ്ധംസനായ പഹോതി, ഭയാദിഉപദ്രവഞ്ച നിവാരേതി. തസ്മാ
സുവുത്തം “സംവണ്ണനാരമ്ഭേ രതനത്തയപണാമകരണം യഥാപടിഞ്ഞാതസംവണ്ണനായ അനന്തരായേന
പരിസമാപനത്ഥന്തി വേദിതബ്ദം”തി.

ഏവം പന സപയോജനം രതനത്തയപണാമം കത്തുകാമോ ബുദ്ധരതനമൂലകത്താ സേസരതനാനം
പഠമം തസ്സ പണാമം കാതുമാഹ - “കരുണാസീതലഹദയം...പേ... ഗതിവിമുത്ത”തി.
ബുദ്ധരതനമൂലകാനി ഹി ധമ്മസഞ്ചാരതനാനി, തേസു ച ധമ്മരതനമൂലകം സഞ്ചാരതനം,
തഥാഭാവോ ച “പുണ്ണചന്ദോ വിയ ഭഗവാ, ചന്ദകിരണനികരോ വിയ തേന ദേസിതോ ധമ്മോ,
ചന്ദകിരണസമുപ്പാദിതപിണിതോ ലോകോ വിയ സഞ്ചോ”തി ഏവമാദീഹി
അട്ഠകമായമാഗതഉപമാഹി വിഭാവേതബ്ബോ. അഥ വാ സബ്ബസത്താനം അഗ്ഗോതി കത്വാ പഠമം
ബുദ്ധോ, തപ്പഭവതോ, തദുപദേസിതതോ ച തദനന്തരം ധമ്മോ, തസ്സ ധമ്മസ്സ സാധാരണതോ ,
തദാസേവനതോ ച തദനന്തരം സഞ്ചോ വുത്തോ. “സബ്ബസത്താനം വാ ഹീതേ വിനിയോജകോതി
കത്വാ പഠമം ബുദ്ധോ, സബ്ബസത്തഹിതത്താ തദനന്തരം ധമ്മോ, ഹിതാധിഗമായ പടിപന്നോ
അധിഗതഹിതോ ചാതി കത്വാ തദനന്തരം സഞ്ചോ വുത്തോ”തി അട്ഠകമായതയേന അനുപുബ്ബതാ
വേദിതബ്ദം.

ബുദ്ധരതനപണാമഞ്ച കരോന്തോ കേവലപണാമതോ മോമനാപുബ്ബഞ്ചഗമോവസാതിസയോതി
“കരുണാസീതലഹദയം”തിആദിപദേഹി മോമനാപുബ്ബഞ്ചഗമതം ദസ്സേതി. മോമനാപുബ്ബഞ്ചഗമേന ഹി
പണാമേന സത്ഥു ഗുണാതിസയയോഗോ, തതോ ചസ്സ അനുത്തരവന്ദനീയഭാവോ, തേന ച അത്തന്തോ
പണാമസ്സ ഖേത്തഞ്ചഗതഭാവോ, തേന ചസ്സ ഖേത്തഞ്ചഗതസ്സ പണാമസ്സ
യഥാധിപ്പേതനിപ്ഫത്തിഹേതുഭാവോ ദസ്സീതോതി. മോമനാപുബ്ബഞ്ചഗമതഞ്ച ദസ്സേന്തോ യസ്സാ
സംവണ്ണനം കത്തുകാമോ, സാ സുത്തന്തദേസനാ കരുണാപത്താപ്പയാനായേവ, ന വിനയദേസനാ
വിയ കരുണാപ്പയാനാ, നാപി അഭിധമ്മദേസനാ വിയ പത്താപ്പയാനാതി തദുഭയപ്പയാനമേവ
മോമനമാരഭതി. ഏസാ ഹി ആചരിയസ്സ പകതി, യദിദം ആരമ്ഭാനുരൂപമോമനാ. തേനേവ ച
വിനയദേസനായ സംവണ്ണനാരമ്ഭേ “യോ കപ്പകോടീഹിപി...പേ... മഹാകാരുണികസ്സ തസ്സാ”തി
(പാരാ° അട്ഠ° ഗന്മാരമ്ഭകമാ) കരുണാപ്പയാനം, അഭിധമ്മദേസനായ സംവണ്ണനാരമ്ഭേ “കരുണാ
വിയ...പേ... യഥാരുചീ”തി (ധ° സ° അട്ഠ° ൧) പത്താപ്പയാനഞ്ച മോമനമാരഭം. വിനയദേസനാ ഹി
ആസയാദിനിരപേക്ഷകേവലകരുണായ പാകതികസത്തേനാപി അസോതബ്ബാരഹം സുണന്തോ,
അപുച്ഛിതബ്ബാരഹം പുച്ഛന്തോ, അവത്തബ്ബാരഹഞ്ച വദന്തോ സിക്ഖാപദം പത്തപേസിതി
കരുണാപ്പയാനാ. തഥാ ഹി ഉക്കംസപരിയന്തഗതഹിരോത്തപ്പോപി ഭഗവാ ലോകിയസായുജനേഹിപി
പരിഹരിതബ്ബാനി “സിഖരണി, സമ്ഭിന്നാ”തിആദിവചനാനി, (പാരാ° ൧൮൫) യഥാപരായഞ്ച
ഗരഹവചനാനി മഹാകരുണാസഞ്ചോദിതമാനസോ മഹാപരിസമജ്ജേ അഭാസി,
തന്തംസിക്ഖാപദപത്തത്തി കാരണാപേക്ഷായ ച വേരഞ്ചാദീസു സാരീരികം വേദമനുഭോസി.
തസ്മാ കിഞ്ചാപി ഭൂമന്തരപച്ചയാകാരസമയന്തരകമാനം വിയ വിനയപത്തത്തിയാപി
സമുട്ഠാപികാ പത്താ അനന്തസാധാരണതായ അതിസയകിച്ചവതി, കരുണായ കിച്ചം പന
തതോപി അധികന്തി വിനയദേസനായ കരുണാപ്പയാനതാ വുത്താ. കരുണാബ്യാപാരാധികതായ ഹി
ദേസനായ കരുണാപയാനതാ, അഭിധമ്മദേസനാ പന കേവലപത്താപ്പയാനാ പരമത്ഥയമ്മാനം
യഥാസഭാവപടിവേധസമത്ഥായ പത്തായ തത്ഥ സാതിസയപ്പവത്തിതോ. സുത്തന്തദേസനാ പന
കരുണാപത്താപ്പയാനാ തേസം തേസം സത്താനം
ആസയാസുസയാധിമുത്തിചരിതാദിഭേദപരിച്ഛിന്ദനസമത്ഥായ പത്തായ സത്തേസു ച മഹാകരുണായ
തത്ഥ സാതിസയപ്പവത്തിതോ. സുത്തന്തദേസനായ ഹി മഹാകരുണായ സമാപത്തിബഹുലോ

വിനേയസന്താനേ തദജ്ഞാസയാനുലോമേന ഗമ്ഭീരമത്ഥപദം പതിട്ഠപേസി. തസ്മാ ആരമ്ഭാനുരൂപം കരുണാപണ്താപ്പ്യാനമേവ മോമനം കതന്തി വേദിതബ്ധം, അയമേതഥ സമുദായത്ഥോ.

അയം പന അവയവത്ഥോ - കിരതീതി കരുണാ, പരദുക്ഖം വിക്ഖിപതി പച്ചയവേകല്ലകരണേന അപന്നേതീതി അത്ഥോ. ദുക്ഖിതേസു വാ കിരിയതി പസാരിയതീതി കരുണാ. അഥ വാ കിണാതീതി കരുണാ, പരദുക്ഖേ സതി കാരുണികം ഹിംസതി വിബാധതി, പരദുക്ഖം വാ വിനാസേതീതി അത്ഥോ. പരദുക്ഖേ സതി സാധൂനം കമ്പനം ഹദയഖേദം കരോതീതി വാ കരുണാ. അഥ വാ കമിതി സുഖം, തം രുന്ധതീതി കരുണാ. ഏസാ ഹി പരദുക്ഖാപനയനകാമതാലക്ഖണാ അത്തസുഖനിരപേക്ഖതായ കാരുണികാനം സുഖം രുന്ധതി വിബന്ധതീതി, സബ്ബത്ഥ സദുസത്ഥാനുസാരേന പദനിപ്ഫത്തി വേദിതബ്ധാ. ഉണ്ഹാഭിതത്തേഹി സേവിയതീതി സീതം, ഉണ്ഹാഭിസമനം. തം ലാതി ഗണ്ഹാതീതി സീതലം, “ചിത്തം വാ തേ വിപിസ്സാമി, ഹദയം വാ തേ ഫാലേസ്സാമീ”തി (സം നീ ൧.൨൪൬; സു നീ ആളവകസുത്ത) ഏതഥ ഉരോ “ഹദയ”ന്തി വുത്തം, “വക്കം ഹദയ”ന്തി (മം നീ ൧.൧൧൦; ൨.൧൧൪; ൩.൧൫൪) ഏതഥ ഹദയവത്ഥു, “ഹദയാ ഹദയം മഞ്ഞേ അഞ്ഞായ തച്ഛതീ”തി (മം നീ ൧.൬൩) ഏതഥ ചിത്തം, ഇയാപി ചിത്തമേവ അബ്ഭന്തരട്ഠേന ഹദയം. അത്തനോ സഭാവം വാ ഹരതീതി ഹദയം, ര-കാരസ്സ ദ-കാരം കത്വാതി നേരുത്തികാ. കരുണായ സീതലം ഹദയമസ്സാതി കരുണാസീതലഹദയോ, തം കരുണാസീതലഹദയം.

കാമഞ്ചേതഥ പരേസം ഹിതോപസംഹാരസുഖാദിഅപരിഹാനിജ്ഞാതസഭാവതായ, ബ്യാപാദാദിനം ഉജുവിപച്ചനീകതായ ച സത്തസന്താനഗതസന്താപവിച്ഛേദനാകാരപ്പവത്തിയാ മേത്താമുദിതാനസി ചിത്തസീതലഭാവകാരണതാ ഉപലബ്ഭതി, തഥാപി പരദുക്ഖാപനയനാകാരപ്പവത്തിയാ പരൂപതാപാസഹനരസാ അവിഹിംസാഭൂതാ കരുണാവ വിസേസേന ഭഗവതോ ചിത്തസ്സ ചിത്തപസ്സദ്ധി വിയ സീതിഭാവനിമിത്തന്തി തസ്സായേവ ചിത്തസീതലഭാവകാരണതാ വുത്താ. കരുണാമുഖേന വാ മേത്താമുദിതാനസി ഹദയസീതലഭാവകാരണതാ വുത്താതി ദട്ഠബ്ധം. ന ഹി സബ്ബത്ഥ നിരവസേസത്ഥോ ഉപദിസിയതി, പധാനസഹചരണാവിനാഭാവാദിനയേഹിപി യഥാലബ്ഭമാനം ഗയ്ഹമാനത്താ. അപിചേതഥ തംസമ്പയുത്തന്താണസ്സ ഛരസാധാരണന്താണപരിയാപന്നതായ അസാധാരണന്താണവിസേസനിബന്ധനഭൂതാ സാതിസയം, നിരവസേസഞ്ച സബ്ബത്തുതന്താണം വിയ സവിസയബ്യാപിതായ മഹാകരുണാഭാവമൂപഗതാ അനന്തസാധാരണസാതിസയഭാവപ്പത്താ കരുണാവ ഹദയസീതലത്തഹേതുഭാവേന വുത്താ. അഥ വാ സതിപി മേത്താമുദിതാനം പരേസം ഹിതോപസംഹാരസുഖാദിഅപരിഹാനിജ്ഞാതസഭാവതായ സാതിസയേ ഹദയസീതലഭാവനിബന്ധനത്തേ സകലബുദ്ധഗുണവിസേസകാരണതായ താസസി കാരണന്തി കരുണായ ഏവ ഹദയസീതലഭാവകാരണതാ വുത്താ. കരുണാനിദാനാ ഹി സബ്ബേപി ബുദ്ധഗുണാ. കരുണാനുഭാവനിബ്ബാപിയമാനസംസാരദുക്ഖസന്താപസ്സ ഹി ഭഗവതോ പരദുക്ഖാപനയനകാമതായ അനേകാനിപി കപ്പാനമസങ്ഖ്യേയ്യാനി അകിലന്തരൂപസ്സേവ നിരവസേസബുദ്ധകരയമ്മസമ്ഭരണനിരതസ്സ സമധിഗതയമ്മാധിപതേയ്യസ്സ ച സന്നിഹിതേസുപി സത്തസങ്ഘാതസമൂപനീതഹദയൂപതാപനിമിത്തേസു ന ഞാസകസി ചിത്തസീതിഭാവസ്സ അത്തമത്തമഹോസീതി. തീസു ചേതഥ വികപ്പേസു പഠമേ വികപ്പേ അവിസേസഭൂതാ ബുദ്ധഭൂമിഗതാ, ദുതിയേ തഥേവ മഹാകരുണാഭാവമൂപഗതാ, തതിയേ പഠമാഭിനീഹാരതോ പട്ഠായ തീസുപി അവത്ഥാസു പവത്താ ഭഗവതോ കരുണാ സങ്ഗഹിതാതി ദട്ഠബ്ധം.

പജാനാതീതി പത്താ, യഥാസഭാവം പകാരേഹി പടിവിജ്ഞതീതി അത്ഥോ. പത്തപേതീതി വാ പത്താ, തം തദത്ഥം പാകടം കരോതീതി അത്ഥോ. സായേവ ഞേയ്യാവരണപ്പഹാനതോ പകാരേഹി ധമ്മസഭാവജോതനട്ഠേന പജേജാതോതി പത്താപജേജാതോ. പത്തവതോ ഹി ഏകപല്ലങ്കേനപി നിസിന്നസ്സ ദസസഹസ്സിലോകയാതു ഏകപജേജാതാ ഹോതി. വുത്തഞ്ജേതം ഭഗവതാ “ചത്താരോമേ ഭിക്ഖവേ, പജേജാതാ. കതമേ ചത്താരോ? ചന്ദപജേജാതോ, സൂരിയപജേജാതോ, അഗ്ഗിപജേജാതോ, പത്താപജേജാതോ, ഇമേ ഖോ ഭിക്ഖവേ, ചത്താരോ പജേജാതാ. ഏതദഗ്ഗം ഭിക്ഖവേ, ഇമേസം ചതുന്നം പജേജാതാനം യദിദം പത്താപജേജാതോ”തി (അം നീ ൪.൧൪൫). തേന വിഹതോ വിസേസേന സമുഗ്ഘാടിതോതി പത്താപജേജാതവിഹതോ, വിസേസതാ ചേതഥ ഉപരി ആവി ഭവിസ്സതി. മുയ്ഹന്തി തേന, സയം വാ മുയ്ഹതി, മുയ്ഹനമത്തമേവ വാ തന്തി മോഹോ, അവിജ്ജാ. സ്വേവ വിസയസഭാവപടിച്ചാദനതോ അന്ധകാരസരിക്ഖതായ തമോ വിയാതി മോഹതമോ. സതിപി തമസദസ്സ സദിസകപ്പനമത്തരേന അവിജ്ജാവാചകത്തേ മോഹസദുസന്നിധാനേന തബ്ബിസേസകതാവേതഥ യുത്താതി സദിസകപ്പനാ. പത്താപജേജാതവിഹതോ മോഹതമോ യസ്സാതി പത്താപജേജാതവിഹതമോഹതമോ, തം പത്താപജേജാതവിഹതമോഹതമം.

നനു ച സബ്ബേസസി ഖിണാസവാനം പത്താപജേജാതേന അവിജ്ജന്ധകാരഹതതാ സമ്ഭവതി, അഥ കസ്മാ അത്തസാധാരണാവിസേസഗുണേന ഭഗവതോ മോമനാ വുത്താതി?

സവാസനപ്പഹാനേന അനന്തസാധാരണവിസേശതാസമ്ഭവതോ. സബ്ബേസന്ധി ഹി ഖിണാസവാസം പണ്ണാപജ്ജാതഹതാവിജ്ജന്ധകാരത്തേപി സതി സദ്ധാധിമുത്തേഹി വിയ ദിട്ഠിപ്പത്താനം സാവകപച്ചേകബുദ്ധേഹി സമ്മാസമ്ബുദ്ധാനം സവാസനപ്പഹാനേന കിലേസപ്പഹാനസ്സ വിസേസോ വിജ്ജതേവാതി. അഥ വാ പരോപദേശമന്തരേണ അത്തനോ സന്താനേ അച്ചന്തം അവിജ്ജന്ധകാരവിഗമസ്സ നിപ്ഫാദിതത്താ (നിബ്ബത്തിതത്താ മം നിം ടീം ൧.൧), തഥ ച സബ്ബഞ്ജുതായ ബലേസു ച വസീഭാവസ്സ സമധിഗതത്താ, പരസന്തതിയഞ്ച യമ്മദേശനാതിസയാനുഭാവേന സമ്മദേവ തസ്സ പവത്തിതത്താ, ഭഗവായേവ വിസേസതോ പണ്ണാപജ്ജാതവിഹതമോഹതമഭാവേന മോമേതബ്ബോതി. ഇമസ്ഥിഞ്ച അത്ഥവികപ്പേ പണ്ണാപജ്ജാതപദേന സസന്താനഗതമോഹവിധമനാ പടിവേധപണ്ണാ ചേവ പരസന്താനഗതമോഹവിധമനാ ദേശനാപണ്ണാ ച സാമഞ്ജനിദേശേന, ഏകസേസനയേന വാ സങ്ഗഹിതാ. ന തു പുരിമസ്ഥിം അത്ഥവികപ്പേ വിയ പടിവേധപണ്ണായേവാതി വേദിതബ്ബം.

അപരോ നയോ - ഭഗവതോ ഞാണസ്സ ണേയുപരിയന്തികത്താ സകലത്തേയ്യയമ്മസഭാവാവബോധനസമത്ഥേന അനാവരണണാണസങ്ഖാതേന പണ്ണാപജ്ജാതേന സകലത്തേയ്യയമ്മസഭാവച്ഛാദകമോഹതമസ്സ വിഹതത്താ അനാവരണണാണഭൂതേന അനന്തസാധാരണപണ്ണാപജ്ജാതവിഹതമോഹതമഭാവേന ഭഗവതോ മോമനാ വേദിതബ്ബാ. ഇമസ്ഥിം പന അത്ഥവികപ്പേ മോഹതമവിധമനന്തേ അധിഗതത്താ അനാവരണണാണം കാരണ്ണുപചാരേന സകസന്താനേ മോഹതമവിധമനന്തി വേദിതബ്ബം. അഭിനീഹാരസമ്പത്തിയാ സവാസനപ്പഹാനമേവ ഹി കിലേസാനം ണേയുവരണപ്പഹാനന്തി, പരസന്താനേ പന മോഹതമവിധമനസ്സ കാരണഭാവതോ ഫലൂപചാരേന അനാവരണണാണമേവ മോഹതമവിധമനന്തി വുച്ചതി. അനാവരണണാണന്തി ച സബ്ബഞ്ജുതത്താണമേവ, യേന യമ്മദേശനാപച്ചവേക്ഖണാനി കരോതി. തദിദങ്ഗഹി ഞാണദ്വയം അത്ഥതോ ഏകമേവ. അനവസേസസങ്ഖതാസങ്ഖതസമ്മുതിയമ്മാരമ്മണതായ സബ്ബഞ്ജുതത്താണം തത്ഥാവരണാഭാവതോ നിസ്സങ്ഗചാരമുപാദായ അനാവരണണാണന്തി, വിസയപ്പവത്തിമുഖേന പന അഞ്ജേഹി അസാധാരണഭാവദസ്സനത്ഥം ദ്വിധാ കത്വാ ഛാദാസാധാരണണാണഭേദേ വുത്തം.

കിം പനേത്ഥ കാരണം അവിജ്ജാസമുഗ്ഘാതോയേവേകോ പഹാനസമ്പത്തിവസേന ഭഗവതോ മോമനായ ഗയ്ഹതി, ന പന സാതിസയം നിരവസേസകിലേസപ്പഹാനന്തി? വുച്ചതേ - തപ്പഹാനവചനേനേവ ഹി തദേകട്ഠായ സകലസംകിലേസസമുഗ്ഘാതസ്സ ജോതിതഭാവതോ നിരവസേസകിലേസപ്പഹാനമേത്ഥ ഗയ്ഹതി. ന ഹി സോ സംകിലേസോ അത്ഥി, യോ നിരവസേസാവിജ്ജാസമുഗ്ഘാതനേന ന പഹിയതീതി. അഥ വാ സകലകുസലധമ്മുപ്പത്തിയാ, സംസാരനിവത്തിയാ ച വിജ്ജാ വിയ നിരവസേസാകുസലധമ്മുപ്പത്തിയാ, സംസാരപ്പവത്തിയാ ച അവിജ്ജായേവ പധാനകാരണന്തി തബ്ബിഘാതവചനേനേവ സകലസംകിലേസസമുഗ്ഘാതവചനസിദ്ധിതോ സോയേവേകോ ഗയ്ഹതീതി. അഥ വാ സകലസംകിലേസധമ്മാനം മുദ്ധഭൂതത്താ അവിജ്ജായ തം സമുഗ്ഘാതോയേവേകോ ഗയ്ഹതി. യഥാഹ -

“അവിജ്ജാ മുദ്ധാതി ജാനാഹി, വിജ്ജാ മുദ്ധാധിപാതിനീ;
സദ്ധാസതിസമാധിഹി, ഛന്ദവിരിയേന സംയുതാ”തി. (സും നിം ൧൦൩൨; ചുളും നിം ൫൧);

സനരാമരലോകഗരുന്തി ഏത്ഥ പന പഠമപകതിയാ അവിഭാഗേന സത്തോപി നരോതി വുച്ചതി, ഇധ പന ദുതിയപകതിയാ മനുജപുരിസോയേവ, ഇതരഥാ ലോകസദസ്സ അവത്തബ്ബതാ സിയാ. “യഥാ ഹി പഠമപകതിഭൂതോ സത്തോ ഇതരായ പകതിയാ സേട്ഠ്ഠേന പുരേ ഉച്ചട്ഠാനേ സേതി പവത്തതീതി പുരിസോതി വുച്ചതി, ഏവം ജേട്ഠ്ഠാവം നേതീതി നരോതി. പുത്തഭാതുഭൂതോപി ഹി പുഗ്ഗലോ മാതുജേട്ഠ്ഠഗിനിനം പിതുട്ഠാനേ തിട്ഠന്തി, പഗേവ ഭത്തുഭൂതോ ഇതരാസ”ന്തി (വിം അട്ഠം ൪൩-൪൬) നാവാവിമാനവണ്ണനായം വുത്തം. ഏകസേസപ്പകപ്പനേന പുമുവചനന്തവിഗ്ഗഹേന വാ നരാ, മരണം മരോ, സോ നത്ഥി യേസന്തി അമരാ, സഹ നരേഹി, അമരേഹി ചാതി സനരാമരോ.ഗരതി ഉഗ്ഗച്ഛതി ഉഗ്ഗതോ പാകടോ ഭവതീതിഗരു, ഗരസദ്ദോ ഹി ഉഗ്ഗമേ. അപിച പാസാണച്ഛത്തം വിയ ഭാരിയട്ഠേന “ഗരു”തി വുച്ചതി.

മാതാപിതാചരിയേസു , ദുജ്ജരേ അലഹുമ്ഹി ച;
മഹന്തേ ചുഗ്ഗതേ ചേവ, നിഛേകാദികരേസു ച;
തഥാ വണ്ണവിസേസേസു, ഗരുസദ്ദോ പവത്തതി.

ഇധ പന സബ്ബലോകാചരിയേ തഥാഗതേ. കേചി പന “ഗരു, ഗുരുതി ച ദ്വിധാ ഗഹേത്വാ ഭാരിയവാചകത്തേ ഗരുസദ്ദോ, ആചരിയവാചകത്തേ തു ഗുരുസദ്ദോ”തി വദന്തി, തം ന ഗഹേതബ്ബം. പാളിവിസയേ ഹി സബ്ബേസന്ധി യഥാവുത്താനമത്ഥാനം വാചകത്തേ ഗരുസദ്ദോയേവിച്ഛിതബ്ബോ അകാരസ്സ ആകാരഭാവേന “ഗാരവ”ന്തി തദ്ധിതന്തപദസ്സ സവുദ്ധികസ്സ ദസ്സനതോ.

സക്കതഭാസാവിസയേ പന ഗുരുസദോയേവിച്ഛിതഞ്ചോ ഉകാരസ്സ വുദ്ധിഭാവേന അത്തമാ തദ്ധിതന്തപദസ്സ ദസ്സനതോതി. സനരാമരോ ച സോ ലോകോ ചാതി സനരാമരലോകോ, തസ്സ ഗരുതി തമാ, തം സനരാമരലോകഗരും. “സനരമരൂലോകഗരും”ന്തിപി പന്തി, തദപി അരിയാഗാമത്താ വുത്തിലക്ഖണേതോ, അത്ഥമേതോ ച യുത്തമേവ. അത്ഥമേതോ ഹി ദീഘായുകാപി സമാനാ യഥാപരിച്ഛേദം മരണസഭാവത്താ മരുതി ദേവാ വുച്ചന്തി. ഏതേന ദേവമനുസ്സാനം വിധ തദവസിട്ഠസത്താനന്വി യഥാരഹം ഗുണവിസേസാവഹതായ ഭഗവതോ ഉപകാരകതം ദസ്സേതി. നനു ചേത്ഥ ദേവമനുസ്സാ പധാനഭൂതാ, അഥ കസ്ഥാ തേസം അപ്പധാനതാ നിദ്രിസീയതീതി? അത്ഥമേതോ പധാനതായ ഗഹേതബ്ബത്താ. അത്തോ ഹി സദുക്കമോ, അത്തോ അത്ഥക്കമോതി സദുക്കമാനുസാരേന പധാനാപധാനഭാവോ ന ചോദേതബ്ബോ. ഏദിസേസു ഹി സമാസപദേസു പധാനന്വി അപ്പധാനം വിധ നിദ്രിസീയതി യഥാ തം “സരാജികായ പരിസായാ”തി, തസ്ഥാ സബ്ബത്ഥ അത്ഥമേതോവ അധിപ്പായോ ഗവേസിതബ്ബോ, ന ബുജ്ജനമത്തേന. യഥാഹു പോരാണാ -

“അത്ഥഞ്ചി നാമോ സരണം അവോച,
ന ബുജ്ജനം ലോകഹിതോ മഹേസി.
തസ്ഥാ അകത്ഥാ രതിമക്ഖരേസു,
അത്ഥേ നിവേസേയ്യ മതിം മതിമാ”തി. (കണ്ഠാം അട്ഠം പഠമപാരാജികകണ്ഡവണ്ണനാ);

കാമഞ്ചേത്ഥ സത്തസഞ്ചാരഭാജനവസേന തിവിധോ ലോകോ, ഗരുഭാവസ്സ പന അധിപ്പേതത്താ ഗരുകരണസമത്ഥസ്സേവ യുജ്ജനതോ സത്തലോകവസേന അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. സോ ഹി ലോകീയന്തി ഏത്ഥ പുത്താപുത്താനി , തബ്ബിപാകോ ചാതി ലോകോ, ദസ്സനത്ഥേ ച ലോകസദുമിച്ഛന്തി സദുവിദു. അമരഗ്ഗഹണേന ചേത്ഥ ഉപപത്തിദേവാ അധിപ്പേതാ. അപരോ നയോ - സമുഹത്ഥോ ഏത്ഥ ലോകസദോ സമുദായവസേന ലോകീയന്തി പത്താപീയതീതി കത്ഥാ. സഹ നരേഹീതി സനരാ, തേയേവ അമരാതി സനരാമരാ, തേസം ലോകോ തമാ, പുരിമനയേനേവ യോജേതബ്ബം. അമരസദേന ചേത്ഥ ഉപപത്തിദേവാ വിധ വിസുദ്ധിദേവാപി സഞ്ജയഹന്തി. തേപി ഹി പരമത്ഥമേതോ മരണാഭാവതോ അമരാ. ഇമസ്ഥിം പന അത്ഥവിക്സേപേ നരാമരാനമേവ ഗഹണം ഉക്കട്ഠനിദ്രേസവസേന യഥാ “സത്ഥാ ദേവമനുസ്സാന”ന്തി (ദീം നിം ൧.൧൫൭, ൨൫൫). തമാ ഹി സബ്ബാനത്ഥപരിഹാനപുബ്ബഞ്ജഗായ നിരവസേസഹിതസുഖവിധാനതപ്പരായ നിരതിസയായ പയോഗസമ്പത്തിയാ, സദേവമനുസ്സായ പജായ അച്ചന്തമുപകാരിതായ അപരിമിതനിരുപമപ്പഭാവഗുണസമഞ്ജിതായ ച സബ്ബസത്തുത്തമോ ഭഗവാ അപരിമാണാസു ലോകയാതൂസു അപരിമാണാനം സത്താനം ഉത്തമമനഞ്ഞസാധാരണം ഗാരവട്ഠാനന്തി. കാമഞ്ച ഇത്ഥമീനന്വി തഥാഉപകാരത്താ ഭഗവാ ഗരുയേവ, പധാനഭൂതം പന ലോകം ദസ്സേതും പുരിസലിങ്ഗേന വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. നേരുത്തികാ പന അവിസേസനിച്ഛിതട്ഠാനേ തഥാ നിദ്രിട്ഠമിച്ഛന്തി യഥാ “നരാ നാഗാ ച ഗന്ധബ്ബാ, അഭിവാദേത്ഥാന പക്കമു”ന്തി (അപ് ൧.൧.൪൮). തഥാ ചാഹു -

“നപുംസകേന ലിങ്ഗേന, സദോദാഹു പുമേന വാ;
നിദ്രിസ്സതീതി ഞാതബ്ബമവിസേസവിനിച്ഛിതേ”തി.

വന്ദേതി ഏത്ഥ പന -

വത്തമാനായ പഞ്ചമ്യം, സത്തമ്യബ്ബ വിഭത്തിയം;
ഏതേസു തീസു റാനേസു, വന്ദേസദോ പവത്തതി.

ഇധ പന വത്തമാനായം അത്താസമസമ്ഭവതോ. തത്ഥ ച ഉത്തമപുരിസവസേനത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ “അഹം വന്ദാമി”തി. നമനമുതിയത്ഥേസു ച വന്ദസദുമിച്ഛന്തി ആചരിയാ, തേന ച സുഗതപദം, നാമപദം വാ അജ്ജയാഹരിത്ഥാ യോജേതബ്ബം. സോഭനം ഗതം ഗമനം ഏതസ്സാതി സുഗതോ. ഗമനഞ്ചേത്ഥ കായഗമനം, ഞാണഗമനഞ്ച, കായഗമനന്വി വിനേയ്യജനോപസങ്കമനം, പകതിഗമനഞ്ചാതി ദുബ്ബിധം. ഭഗവതോ ഹി വിനേയ്യജനോപസങ്കമനം ഏകന്തേന തേസം ഹിതസുഖനിപ്ഫാദനതോ സോഭനം, തഥാ ലക്ഖണാനുബുജ്ജനപടിമണ്ഡിതരൂപകായതായ ദുതവില്പമ്ബിതഖലിതാനുകുല്യന്നിപ്പിളുക്കുടിക-കുടിലാകുലതാദിദോസരഹിത- മവഹസിതരാജഹംസ- വസഭവാരണമിഗരാജഗമനം പകതിഗമനഞ്ച, വിമലവിപുലകരുണാസതിവിരിയാദിഗുണവിസേസസഹിതന്വി ഞാണഗമനം അഭിനീഹാരതോ പട്ഠായ യാവ മഹാബോധി, താവ നിരവജ്ജതായ സോഭനമേവാതി. അഥ വാ “സയമ്ഭൂത്താണേന സകലന്വി ലോകം പരിഞ്ഞാഭിസമയവസേന പരിജാനന്തോ സമ്മാ ഗതോ അവഗതോതി സുഗതോ. യോ ഹി ഗത്യത്ഥോ, സോ ബുദ്ധയത്ഥോ. യോ ച ബുദ്ധയത്ഥോ, സോ ഗത്യത്ഥോതി. തഥാ ലോകസമുദയം പഹാനാഭിസമയവസേന പജഹന്തോ അനുപ്പത്തിയമ്മതമാപാദേന്തോ സമ്മാ ഗതോ അതീതോതി സുഗതോ. ലോകനിരോധം സച്ഛികിരിയാഭിസമയവസേന സമ്മാ ഗതോ അധിഗതോതി സുഗതോ. ലോകനിരോധഗാമിനിം പടിപദം ഭാവനാഭിസമയവസേന സമ്മാ ഗതോ പടിപന്നോതി സുഗതോ,

അയഞ്ചത്ഥോ 'സോതാപത്തിമഗ്ഗേന യേ കിലേസാ പഹീനാ, തേ കിലേസേ ന പുനേതി ന പച്ചേതി ന പച്ചാഗച്ഛതി'തി (മഹാനിം ൩൮; ചൂളനിം ൨൨) സുഗതോതിആദിനാ നിദേശനയേന വിഭാവേതബ്ബോ.

അപരോ നയോ - സുന്ദരം സമ്മാസമ്ബോധിം, നിബ്ബാനമേവ വാ ഗതോ അധിഗതോതി സുഗതോ. ഭൂതം തച്ഛം അത്ഥസംഹിതം യഥാരഹം കാലയുത്തമേവ വാചം വിനേയ്യനം സമ്മാ ഗദതീതി വാ സുഗതോ, ദ-കാരസ്സ ത-കാരം കത്വാ, തം സുഗതം. പുത്താപുത്തകമ്മേഹി ഉപപജ്ജനവസേന ഗന്തബ്ബാതി ഗതിയോ, ഉപപത്തിഭവവിസേസാ. താ പന നിരയാദിഭേദേന പഞ്ചവിധാ, സകലസ്സാപി ഭവഗാമികമ്മസ്സ അരിയമഗ്ഗാധിഗമേന അവിപാകാരഹഭാവകരണേന നിവത്തിതത്താ പഞ്ചഹിപി താഹി വിസംയുത്തോ ഹുത്വാ മുത്തോതി ഗതിവിമുത്തോ. ഉദ്ധമുദ്ധഭവഗാമിനോ ഹി ദേവാ തന്തംകമ്മവിപാകദാനകാലാനുരൂപേന തതോ തതോ ഭവതോ മുത്താപി മുത്തമത്താവ, ന പന വിസഞ്ഞോഗവസേന മുത്താ, ഗതിപരിയാപന്നാ ച തന്തംഭവഗാമികമ്മസ്സ അരിയമഗ്ഗേന അനിവത്തിതത്താ, ന തമാ ഭഗവാ. ഭഗവാ പന യഥാവുത്തപ്പകാരേന വിസംയുത്തോ ഹുത്വാ മുത്തോതി. തസ്മാ അനേന ഭഗവതോ കത്ഥചിപി ഗതിയാ അപരിയാപന്നതം ദസ്സേതി. യതോ ച ഭഗവാ "ദേവാതിദേവോ"തി വുച്ചതി. തേനേവാഹ -

"യേന ദേവുപപത്യസ്സ, ഗന്ധബ്ബോ വാ വിഹങ്ഗമോ;
യക്ഖത്തം യേന ഗച്ഛേയ്യം, മനുസ്സത്തഞ്ച അബ്ബജേ;
തേ മയ്ഹം ആസവാ വീണാ, വിദ്ധസ്താ വിനളികതാ"തി. (അം നിം ൪.൩൩);

തന്തംഗതിസംവത്തനകാനഞ്ചി കമ്മകിലേസാനം മഹാബോധിമൂലേയേവ അഗ്ഗമഗ്ഗേന പഹീനത്താ നത്ഥി ഭഗവതോ തന്തംഗതിപരിയാപന്നതാതി അച്ചന്തമേവ ഭഗവാ സബ്ബഭവയോനിഗതിവിഞ്ഞാണ്ടിതിസത്താവാസസത്തനികായേഹി പരിമുത്തോതി. അഥ വാ കാമം സുപാദിസേസായപി നിബ്ബാനയാതുയാ താഹി ഗതിഹി വിമുത്തോ, ഏസാ പന "പത്താപജ്ജാതവിഹതമോഹതമ"ന്തി ഏതേവനോഗയാതി ഇമിനാ പദേന അനുപാദിസേസായ നിബ്ബാനയാതുയാവ മോമേതീതി ദട്ഠബ്ബം.

ഏതഥ പന അത്തഹിതസമ്പത്തിപരഹിതപടിപത്തിവസേന ദീഹാകാരേഹി ഭഗവതോ മോമനാ കതാ ഹോതി. തേസു അനാവരണണാണാധിഗമോ, സഹ വാസനായ കിലേസാനമച്ചന്തപ്പഹാനം, അനുപാദിസേസനിബ്ബാനപ്പത്തി ച അത്തഹിതസമ്പത്തി നാമ, ലാഭസക്കാദാദിനിരപേക്ഖചിത്തസ്സ പന സബ്ബദുക്ഖനിയ്യാനികയമ്മദേസനാപയോഗതോ ദേവദത്താദീസുപി വിരുദ്ധസത്തേസു നിച്ചം ഹിതജ്ജ്യാസയതാ, വിനീതബ്ബസത്താനം ഞാണപരിപാകകാലാഗമനഞ്ച ആസയതോ പരഹിതപടിപത്തി നാമ. സാ പന ആസയപയോഗതോ ദുവിധാ, പരഹിതപടിപത്തി തിവിധാ ച അത്തഹിതസമ്പത്തി ഇമായ ഗാമായ യഥാരഹം പകാസിതാ ഹോതി. "കരുണാസീതലഹദയ"ന്തി ഹി ഏതേന ആസയതോ പരഹിതപടിപത്തി, സമ്മാ ഗദനത്ഥേന സുഗതസദ്ദേന പയോഗതോ പരഹിതപടിപത്തി. "പത്താപജ്ജാതവിഹതമോഹതമം ഗതിവിമുത്ത"ന്തി ഏതേഹി, ചതുസച്ചപടിവേധത്ഥേന ച സുഗതസദ്ദേന തിവിധാപി അത്തഹിതസമ്പത്തി, അവസിട്ഠന്തേന പന തേന, "സന്നരാമരലോകഗരു"ന്തി ച ഏതേന സബ്ബാപി അത്തഹിതസമ്പത്തി, പരഹിതപടിപത്തി ച പകാസിതാ ഹോതി.

അഥ വാ ഹേതുഫലസത്തൂപകാരവസേന തീഹാകാരേഹി മോമനാ കതാ. തത്ഥ ഹേതു നാമ മഹാകരുണാസമാധോഗോ, ബോധിസമ്ഭാരസമ്ഭരണഞ്ച, തദുഭയമ്പി പഠമപദേന യഥാരുതതോ, സാമത്ഥിയതോ ച പകാസിതം. ഫലം പന ഞാണപ്പഹാനആനുഭാവരൂപകായസമ്പദാവസേന ചതുബ്ബിധം . തത്ഥ സബ്ബത്തുതഞാണപദട്ഠാനം മഗ്ഗഞാണം, തമ്മൂലകാനി ച ദസബലാദിഞാണാനി ഞാണസമ്പദാ, സവാസനസകലസംകിലേസാനമച്ചന്തമനുപ്പാദയമ്മതാപാദനം പഹാനസമ്പദാ, യമിച്ഛിതനിപ്ഫാദനേ ആധിപച്ചം ആനുഭാവസമ്പദാ, സകലലോകനയനാഭിസേകഭൂതാ പന ലക്ഖണാനുബ്ബുജ്ജനപടിമണ്ഡിതാ അത്തഭാവസമ്പത്തി രൂപകായസമ്പദാ. താസു ഞാണപ്പഹാനസമ്പദാ ദുതിയപദേന, സച്ചപടിവേധത്ഥേന ച സുഗതസദ്ദേന പകാസിതാ, ആനുഭാവസമ്പദാ തതീയപദേന, രൂപകായസമ്പദാ സോഭനകായഗമനത്ഥേന സുഗതസദ്ദേന ലക്ഖണാനുബ്ബുജ്ജനപാരിപൂരിയാ വിനാ തദഭാവതോ. യഥാവുത്താ ദുവിധാപി പരഹിതപടിപത്തി സത്തൂപകാരസമ്പദാ, സാ പന സമ്മാ ഗദനത്ഥേന സുഗതസദ്ദേന പകാസിതാതി വേദിതബ്ബാ.

അപിച ഇമായ ഗാമായ സമ്മാസമ്ബോധി തമ്മൂല - തപ്പടിപത്തിയാദയോ അനേകേ ബുദ്ധഗുണാ ആചരിയേന പകാസിതാ ഹോന്തി. ഏസാ ഹി ആചരിയാനം പകതി, യദിദം യേന കേനചി പകാരേന അത്ഥന്തരവിത്താപനം. കഥം? "കരുണാസീതലഹദയ"ന്തി ഹി ഏതേന സമ്മാസമ്ബോധിയാ മൂലം ദസ്സേതി . മഹാകരുണാസബ്ബോദിതമാനസോ ഹി ഭഗവാ സംസാരപങ്കതോ സത്താനം സമുദ്ധരണത്ഥം കതാഭിനീഹാരോ അനുപുബ്ബേന പാരമിയോ പുരേത്വാ അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിമധിഗതോതി കരുണാ സമ്മാസമ്ബോധിയാ മൂലം.

“പത്താപജ്ഞാതവിഹതമോഹതമ”ന്തി ഏതേന സമ്മാസമ്ബോധിം ദസ്സേതി.
സബുത്തുതന്താണപദഠാനന്തഹി അഗ്ഗമഗ്ഗന്താണം, അഗ്ഗമഗ്ഗന്താണപദഠാനഞ്ച സബുത്തുതന്താണം
“സമ്മാസമ്ബോധി”തി വുച്ചതി. സമ്മാ ഗമനത്ഥേന സുഗതസദ്ദേന സമ്മാസമ്ബോധിയാ പടിപത്തിം
ദസ്സേതി
ലീനുദ്ധച്ചപതിഠാനായുഹനകാമസുഖത്തകിലമമാനുയോഗസസ്സതുച്ഛോദാഭിനിവേസാദിഅന്തദയരഹിതായ
കരുണാപത്താപരിഗൃഹിതായ മജ്ജിമായ പടിപത്തിയാ പകാസനതോ, ഇതരേഹി
സമ്മാസമ്ബോധിയാ പധാനാപ്പധാനപ്പഭേദം പയോജനം ദസ്സേതി. സംസാരമഹോഘതോ
സത്തസന്താരണന്തേഹേതമ പധാനം, തദന്തമപ്പധാനം. തേസു ച പധാനേന പയോജനേന
പരഹിതപടിപത്തിം ദസ്സേതി, ഇതരേന അത്തഹിതസമ്പത്തിം, തദുഭയേന ച
അത്തഹിതപടിപന്നാദീസു ചതുസു പുഗ്ഗലേസു ഭഗവതോ ചതുത്ഥപുഗ്ഗലഭാവം പകാസേതി. തേന ച
അനുത്തരം ദക്ഖിണേയുഭാവം, ഉത്തമഞ്ച വന്ദനീയഭാവം, അത്തനോ ച വന്ദനായ വേത്തന്തഗതഭാവം
വിഭാവേതി.

അപി ച കരുണാഗൃഹണേന ലോകിയേസു മഹഗ്ഗതഭാവപ്പത്താസാധാരണഗുണദീപനതോ
സബുലോകിയഗുണസമ്പത്തി ദസ്സിതാ, പത്താഗൃഹണേന സബുത്തുതന്താണപദഠാനമഗ്ഗന്താണദീപനതോ
സബുലോകുത്തരഗുണസമ്പത്തി. തദുഭയഗൃഹണസിദ്ധോ ഹി അത്ഥോ “സന്നരാമരലോകഗരു”ന്തിആദിനാ
വിപഞ്ചീയതീതി. കരുണാഗൃഹണേന ച നിരുപക്കിലേസമുപഗമനം ദസ്സേതി, പത്താഗൃഹണേന
അപഗമനം. തഥാ കരുണാഗൃഹണേന ലോകസമത്താനുരൂപം ഭഗവതോ പവത്തിം ദസ്സേതി
ലോകവോഹാരവിസയത്താ കരുണായ, പത്താഗൃഹണേന ലോകസമത്തായ അനതിയാവനം.
സഭാവാനവബോധേന ഹി യമ്മാനം സഭാവം അതിയാവിത്ഥാ സത്താദിപരാമസനം ഹോതി. തഥാ
കരുണാഗൃഹണേന മഹാകരുണാസമാപത്തിവിഹാരം ദസ്സേതി, പത്താഗൃഹണേന തീസു കാലേസു
അപ്പടിഹതന്താണം, ചതുസച്ചന്താണം, ചതുപടിസമ്ഭിദാന്താണം, ചതുവേസാരജ്ജന്താണം,
കരുണാഗൃഹണേന മഹാകരുണാസമാപത്തിന്താണസ്സ ഗഹിതത്താ സേസാസാധാരണന്താണാനി, ഛര
അഭിത്താ, അഠഠസു പരിസാസു അകമ്പനന്താണാനി, ദസ ബലാനി, ചുദസ ബുദ്ധഗുണാ, സോളസ
ന്താണചരിയാ, അഠഠാരസ ബുദ്ധയമ്മാ, ചതുചത്താരിസ ന്താണവത്ഥുനി, സത്തസത്തതി
ന്താണവത്ഥുനീതി ഏവമാദീനം അനേകേസം പത്താപഭേദാനം വസേന ന്താണചാരം ദസ്സേതി. തഥാ
കരുണാഗൃഹണേന ചരണസമ്പത്തിം, പത്താഗൃഹണേന വിജ്ജാസമ്പത്തിം. കരുണാഗൃഹണേന
അത്താധിപതിതാ, പത്താഗൃഹണേന യമ്മാധിപതിതാ. കരുണാഗൃഹണേന ലോകനാമഭാവോ,
പത്താഗൃഹണേന അത്തനാമഭാവോ. തഥാ കരുണാഗൃഹണേന പുബ്ബകാരിഭാവോ, പത്താഗൃഹണേന
കതത്തുതാ. കരുണാഗൃഹണേന അപരന്തപതാ, പത്താഗൃഹണേന അനന്തന്തപതാ. കരുണാഗൃഹണേന
വാ ബുദ്ധകരയമ്മസിദ്ധി, പത്താഗൃഹണേന ബുദ്ധഭാവസിദ്ധി. തഥാ കരുണാഗൃഹണേന
പരസന്താരണം, പത്താഗൃഹണേന അത്തസന്താരണം. തഥാ കരുണാഗൃഹണേന സബുസത്തേസു
അനുഗൃഹചിത്തതാ, പത്താഗൃഹണേന സബുധമ്മേസു വിരത്തചിത്തതാ ദസ്സിതാ ഹോതി സബുസഞ്ച
ബുദ്ധഗുണാനം കരുണാ ആദി തന്നിദാനഭാവതോ, പത്താ പരിയോസാനം തതോ ഉത്തരി
കരണീയാഭാവതോ. ഇതി ആദിപരിയോസാനദസ്സനേന സബു ബുദ്ധഗുണാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി. തഥാ
കരുണാഗൃഹണേന സീലക്ഖന്ധപുബ്ബന്തഗമോ സമാധിക്ഖന്ധോ ദസ്സിതോ ഹോതി. കരുണാനിദാനന്തഹി
സീലം തതോ പാണാതിപാതാദിവിരതിപ്പവത്തിതോ, സാ ച ത്യാനത്തയസമ്പയോഗിനീതി,
പത്താവചനേന പത്താക്ഖന്ധോ. സീലഞ്ച സബുബുദ്ധഗുണാനം ആദി, സമാധി മജ്ജേ, പത്താ
പരിയോസാനന്തി ഏവമ്പി ആദിമജ്ജപരിയോസാനകല്യാണാ സബു ബുദ്ധഗുണാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി
നയതോ ദസ്സിതത്താ. ഏസോ ഏവ ഹി നിരവസേസതോ ബുദ്ധഗുണാനം ദസ്സനുപായോ, യദിദം
നയഗ്ഗാഹണം, അത്തഥാ കോ നാമ സമത്ഥോ ഭഗവതോ ഗുണേ അനുപദം നിരവസേസതോ ദസ്സേതും.
തേനേവാഹ -

“ബുദ്ധോപി ബുദ്ധസ്സ ഭണേയു വണ്ണം,
കപ്പമ്പി ചേ അത്തമഭാസമാനോ.
വീയേമ കപ്പോ ചിരദീഘമന്തരേ,
വണ്ണോ ന വീയേമ തമാഗതസ്സാ”തി.

തേനേവ ച ആയസ്ഥതാ സാരിപുത്തത്ഥേരേനാപി ബുദ്ധഗുണപരിച്ഛേദനം പതി ഭഗവതാ
അനുയുത്തേന “നോ ഹേതം ഭന്തേ”തി പടിക്ഖിപിത്ഥാ “അപി ച മേ ഭന്തേ യമ്മന്ധയോ
വിദിതോ”തി സമ്പസാദനീയസുത്തേ വുത്തം.

ഏവം സഞ്ചേപേന സകലസബുത്തുഗുണേഹി ഭഗവതോ മോമനാപുബ്ബന്തഗമം പണാമം കത്ഥാ
ഇദാനി സദ്ധമ്മസ്സാപി മോമനാപുബ്ബന്തഗമം പണാമം കരോന്തോ “ബുദ്ധോപി”തിആദിമാഹ. തത്ഥായം
സഹ പദസമ്ബന്ധേന സഞ്ചേപത്ഥോ - യഥാവുത്തവിവിധഗുണഗണസമന്നാഗതോ ബുദ്ധോപി യം
അരിയമഗ്ഗസഞ്ചാതം യമ്മം, സഹ പുബ്ബഭാഗപടിപത്തിയമ്മേന വാ അരിയമഗ്ഗഭൂതം യമ്മം ഭാവേത്ഥാ
ചേവ യം ഫലനിബ്ബാനസഞ്ചാതം യമ്മം, പരിയത്തിയമ്മപടിപത്തിയമ്മേഹി വാ സഹ

ഫലനിബ്ബാനഭൂതം ധമ്മം സച്ഛികത്വാ ച സമ്മാസമ്ബോധിസഞ്ജാതം ബുദ്ധഭാവമുപഗതോ,
വീതമലമനുത്തരം തം ധമ്മസി വന്ദേതി.

തത്ത്വ ബുദ്ധസദൃസ്സ താവ “ബുജ്ജിതാ സച്ചാനീതി ബുദ്ധോ. ബോധേതാ പജായാതി ബുദ്ധോ”തിആദിനാ നിദ്ദേശനയേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അഥ വാ അഗ്ഗമഗ്ഗുണാണാധിഗമേന സവാസനായ സമ്മോഹനിദായ അച്ചന്തവിഗമനതോ, അപരിമിതഗുണഗണാലങ്കരതസബ്ബത്തുതത്താണപ്പത്തിയാ വികസിതഭാവതോ ച ബുദ്ധവാതി ബുദ്ധോ ജാഗരണവികസനത്ഥവസേന. അഥ വാ കസ്സചിപി തേയ്യധമ്മസ്സ അനവബുദ്ധസ്സ അഭാവേന തേയ്യവിസേസസ്സ കമ്മഭാവഗഹണതോ കമ്മവചനിച്ഛായാഭാവേന അവഗമനത്ഥവസേന കത്തുനിദ്ദേശോവ ലബ്ഭതി, തസ്മാ ബുദ്ധവാതി ബുദ്ധോതിപി വത്തബ്ബോ. പദേസഗ്ഗഹണേ ഹി അസതി ഗഹേതബ്ബസ്സ നിപ്പദേസതാവ വിത്തായതി യഥാ “ദിക്ഖിതോ ന ദദാതി”തി. ഏവഞ്ച കത്വാ കമ്മവിസേസാനപേകവാ കത്തരി ഏവ ബുദ്ധസദൃസിദ്ധി വേദിതബ്ബോ, അത്ഥതോ പന പാരമിതാപരിഭാവിതോ സയമ്ഭുത്താണേന സഹ വാസനായ വിഹതവിദ്ധസ്തനിരവസേസകിലേസോമഹാകരുണാസബ്ബത്തുതത്താണാദിഅപരിമേയഗുണഗണാധാരോ ഖഡ്ഡസന്താനോ ബുദ്ധോ, യഥാഹ -

“ബുദ്ധോതി യോ സോ ഭഗവാ സയമ്ഭു അനാചരിയകോ പുബ്ബേ അനനുസ്സുതേസു ധമ്മേസു സാമം സച്ചാനി അഭിസമ്ബുജ്ജിത, തത്ത്വ ച സബ്ബത്തുതം പത്തോ, ബലേസു ച വസിഭാവ”തി (മഹാനിം ൧൯൨; ചുളനിം ൯൭; പടിം മം ൧൩൧).

അപിസദ്ദോ സമ്ഭാവനേ, തേന ഏവം ഗുണവിസേസയുത്തോ സോപി നാമ ഭഗവാ ഞ്ഞദിസം ധമ്മം ഭാവേതാ, സച്ഛികത്വാ ച ബുദ്ധഭാവമുപഗതോ, കാ നാമ കഥാ അത്തേസം സാവകാദിഭാവമുപഗമനേതി ധമ്മേ സമ്ഭാവനം ദീപേതി. ബുദ്ധഭാവത്തി സമ്മാസമ്ബോധിം. യേന ഹി നിമിത്തഭൂതേന സബ്ബത്തുതത്താണപദ്ടാനേന അഗ്ഗമഗ്ഗുണാണേന, അഗ്ഗമഗ്ഗുണാണപദ്ടാനേന ച സബ്ബത്തുതത്താണേന ഭഗവതി “ബുദ്ധോ”തി നാമം, തദാരമ്മഞ്ച ഞ്ഞം പവത്തതി, തമേവിധ “ഭാവോ”തി വുച്ചതി. ഭവന്തി ബുദ്ധിസദ്ദാ ഏതേനാതി ഹി ഭാവോ. തഥാ ഹി വദന്തി -

“യേന യേന നിമിത്തേന, ബുദ്ധി സദ്ദോ ച വത്തതേ;
തംതംനിമിത്തകം ഭാവപച്ചയേഹി ഉദീരിത”തി.

ഭാവേതാതി ഉപ്പാദേതാ, വഡ്ഢേതാ വാ. സച്ഛികത്വാതി പച്ചക്ഖം കത്വാ. ചേവ-സദ്ദോ ച-സദ്ദോ ച തദുഭയത്ഥ സമുച്ചയേ. തേന ഹി സദുഭയേന ന കേവലം ഭഗവാ ധമ്മസ്സ ഭാവനാമത്തേന ബുദ്ധഭാവമുപഗതോ, നാപി സച്ഛികിരിയാമത്തേന, അഥ ഖോ തദുഭയേനേവാതി സമുച്ചിനോതി. ഉപഗതോതി പത്തോ, അധിഗതോതി അത്ഥോ. ഏതസ്സ “ബുദ്ധഭാവ”തി പദേന സമ്ബന്ധോ. വീതമലന്തി ഏതഥ വിരഹവസേന ഏതി പവത്തതീതി വീതോ, മലതോ വീതോ, വീതം വാ മലം യസ്സാതി വീതമലോ, തം വീതമലം. “ഗതമല”തിപി പാഠോ ദിസ്സതി, ഏവം സതി സഉപസഗ്ഗോ വിധ അനുപസഗ്ഗോപി ഗതസദ്ദോ വിരഹത്ഥവാചകോ വേദിതബ്ബോ ധാതുനമനേകത്ഥത്താ. ഗച്ഛതി അപഗച്ഛതീതി ഹി ഗതോ, ധമ്മോ . ഗതം വാ മലം, പുരിമനയേന സമാസോ. അനുത്തരന്തി ഉത്തരവിരഹിതം. യഥാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജമാനേ അപായതോ, സംസാരതോ ച അപതമാനേ കത്വാ ധാരേതീതി ധമ്മോ, നവവിധോ ലോകുത്തരധമ്മോ. തപ്പകാസനത്താ, സച്ഛികിരിയാസമ്മസനപരിയായസ്സ ച ലബ്ഭമാനത്താ പരിയത്തിധമ്മോപി ഇധ സഞ്ജഹിതോ . തഥാ ഹി “അഭിധമ്മനയസമുദം അധിഗച്ഛി, തീണി പിട്കാനി സമ്മസി”തി ച അട്ഠകമായം വുത്തം, തഥാ “യം ധമ്മം ഭാവേതാ സച്ഛികത്വാ”തി ച വുത്തത്താ ഭാവനാസച്ഛികിരിയായോഗ്യതായ ബുദ്ധകരധമ്മഭൂതാഹി പാരമിതാഹി സഹ പുബ്ബഭാഗഅധിസീലസിക്ഖാദയോപി ഇധ സഞ്ജഹിതാതി വേദിതബ്ബോ. താപി ഹി വിഗതപടിപക്ഖതായ വീതമലാ, അനത്തസാധാരണതായ അനുത്തരാ ച. കഥം പന താ ഭാവേതാ, സച്ഛികത്വാ ച ഭഗവാ ബുദ്ധഭാവമുപഗതോതി? വുച്ചതേ - സത്താനഞ്ജഹി സംസാരവട്ടദുക്ഖനിസ്സരണായ [നിസ്സരണത്ഥായ (പണ്ണാസ ൧൦) നിസ്സരണേ (കത്ഥചി)] കതമഹാഭിന്നിഹാരോ മഹാകരുണാധിവാസനപേസലജ്ജ്യാസയോ പത്താവിസേസപരിയോദാതനിമ്മലാനം ദാനദമസത്തമാദിനം ഉത്തമധമ്മാനം കപ്പാനം സതസഹസ്സാധികാനി ചത്താരി അസഞ്ച്യേയ്യാനി സക്ഷച്ചം നിരന്തരം നിരവസേസം ഭാവനാസച്ഛികിരിയാഹി കമ്മാദിസു അധിഗതവസിഭാവോ അച്ഛരിയാചിന്തേയ്യമഹാനുഭാവോ അധിസീലാധിചിത്താനം പരമുക്കംസപാരമിപ്പത്തോ ഭഗവാ പച്ചയാകാരേ ചതുവീസതികോടിസതസഹസ്സമുഖേന മഹാവജിരജ്ഞം പേസേതാ അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിസഞ്ജാതം ബുദ്ധഭാവമുപഗതോതി.

ഇമായ പന ഗാമായ വിജ്ജാവിമുത്തിസമ്പദാദീഹി അനേകേഹി ഗുണേഹി യഥാരഹം സദ്ധമ്മം മോമേതി. കഥം? ഏതഥ ഹി “ഭാവേതാ”തി ഏതേന വിജ്ജാസമ്പദായ മോമേതി, “സച്ഛികത്വാ”തി ഏതേന വിമുത്തിസമ്പദായ. തഥാ പഠമേന ത്യാനസമ്പദായ, ദുതിയേന വിമോക്ഖസമ്പദായ. പഠമേന

വാ സമാധിസമ്പദായ, ദുതിയേന സമാപത്തിസമ്പദായ. അഥ വാ പഠമേന ഖയൺഭാവേന, ദുതിയേന അനുപാദണാഭാവേന. പഠമേന വാ വിജ്ജുപഥതായ, ദുതിയേന വജിരുപഥതായ. പഠമേന വാ വിരാഗസമ്പത്തിയാ, ദുതിയേന നിരോധസമ്പത്തിയാ. തഥാ പഠമേന നിയ്യാനഭാവേന, ദുതിയേന നിസ്സരണഭാവേന. പഠമേന വാ ഹേതുഭാവേന, ദുതിയേന അസങ്ഖതഭാവേന. പഠമേന വാ ദസ്സനഭാവേന, ദുതിയേന വിവേകഭാവേന. പഠമേന വാ അധിപതിഭാവേന, ദുതിയേന അമതഭാവേന ധമ്മം മോമേതി. അഥ വാ “യം ധമ്മം ഭാവേത്വാ ബുദ്ധഭാവം ഉപഗതോ”തി ഏതേന സ്വാക്ഖാതതായ ധമ്മം മോമേതി, “സച്ഛികത്വാ”തി ഏതേന സന്ദിട്ഠികതായ. തഥാ പഠമേന അകാലികതായ, ദുതിയേന ഏഹിപസ്സികതായ. പഠമേന വാ ഓപന്തേയ്യികതായ, ദുതിയേന പച്ചത്തംവേദിതബ്ബതായ. പഠമേന വാ സഹ പുബ്ബഭാഗസീലാദീഹി സേക്ഖേഹി സീലസമാധിപത്താക്ഖണ്ഡേഹി , ദുതിയേന സഹ അസങ്ഖതയാതുയാ അസേക്ഖേഹി ധമ്മം മോമേതി.

“വീതമല”ന്തി ഇമിനാ പന സംകിലേസാഭാവദീപണേന വിസുദ്ധതായ ധമ്മം മോമേതി, “അനുത്തര”ന്തി ഏതേന അത്തസ്സ വിസിട്ഠസ്സ അഭാവദീപണേന പരിപുണ്ണതായ. പഠമേന വാ പഹാനസമ്പദായ, ദുതിയേന സഭാവസമ്പദായ. പഠമേന വാ ഭാവനാഫലയോഗ്യതായ. ഭാവനാഗുണേന ഹി സോ സംകിലേസമലസമുഗ്ഘാതകോ, തസ്മാന്നേന ഭാവനാകിരിയായ ഫലമാഹ. ദുതിയേന സച്ഛികിരിയാഫലയോഗ്യതായ. തദുത്തരികരണിയാഭാവതോ ഹി അനത്തസാധാരണതായ അനുത്തരഭാവോ സച്ഛികിരിയാനിബ്ബത്തിതോ, തസ്മാന്നേന സച്ഛികിരിയാഫലമാഹാതി.

ഏവം സങ്ഖേപേനേവ സബ്ബസദ്ധമ്മഗുണേഹി സദ്ധമ്മസ്സാപി മോമനാപുബ്ബങ്ഗമം പണാമം കത്വാ ഇദാനി അരിയസങ്ഘസ്സാപി മോമനാപുബ്ബങ്ഗമം പണാമം കരോന്തോ “സുഗതസ്സ ഓരസാന”ന്തിആദിമാഹ. തത്ഥ സുഗതസ്സാതി സമ്ബന്ധനിദേശോ, “പുത്താന”ന്തി ഏതേന സമ്ബഞ്ജയിതബ്ബോ. ഉരസി ഭവാ, ജാതാ, സംവുദ്ധാ വാ ഓരസാ, അത്തജോ വേത്തജോ അന്തേവാസികോ ദിനകോതി ചതുബ്ബിധേസു പുത്തേസു അത്തജാ, തംസരിക്ഖതായ പന അരിയപുഗ്ഗലാ “ഓരസാ”തി വുച്ചന്തി. യഥാ ഹി മനുസ്സാനം ഓരസപുത്താ അത്തജാതതായ പിതുസന്തകസ്സ ദായജ്ജസ്സ വിസേസഭാഗിനോ ഹോന്തി, ഏവമേതേപി സദ്ധമ്മസവനന്തേ അരിയായ ജാതിയാ ജാതതായ ഭഗവതോ സന്തകസ്സ വിമുത്തിസുഖസ്സ ധമ്മരതനസ്സ ച ദായജ്ജസ്സ വിസേസഭാഗിനോതി. അഥ വാ ഭഗവതോ ധമ്മദേസനാനുഭാവേന അരിയഭൂമിം ഓക്കമമാനാ, ഓക്കന്താ ച അരിയസാവകാ ഭഗവതോ ഉരേ വായാമജ്ജനിതാഭിജാതതായ സദിസകപ്പനമന്തരേന നിപ്പരിയായേനേവ “ഓരസാ”തി വത്തബ്ബതമരഹന്തി. തഥാ ഹി തേ ഭഗവതാ ആസയാനുസയചരിയാധിമുത്തിആദിഓലോകണേന, വജ്ജാനുചിന്തണേന ച ഹദയേ കത്വാ വജ്ജതോ നിവാരേത്വാ അനവജ്ജേ പതിട്ഠാപേതേന സീലാദിധമ്മസരീരപോസണേന സംവഡ്ഠാപിതാ. യഥാഹ ഭഗവാ ഇതിവുത്തകേ “അഹമസ്ഥി ഭിക്ഖവേ ബ്രാഹ്മണോ...പേ... തസ്സ മേ തുമ്ഹേ പുത്താ ഓരസാ മുഖതോ ജാതാ”തിആദി (ഇതിവുഃ ൧൦൦). നനു സാവകദേസീതാപി ദേസനാ അരിയഭാവാവഹാതി? സച്ചം, സാ പന തമ്മുലികത്താ, ലക്ഖണാദിവിസേസാഭാവതോ ച “ഭഗവതോ ധമ്മദേസനാ” ഇച്ചേവ സങ്ഖ്യം ഗതാ, തസ്മാ ഭഗവതോ ഓരസപുത്തഭാവോയേവ തേസം വത്തബ്ബോതി, ഏതേന ചതുബ്ബിധേസു പുത്തേസു അരിയസങ്ഘസ്സ അത്തജപുത്തഭാവം ദസ്സേതി. അത്തനോ കൂലം പുണേന്തി സോധേന്തി, മാതാപിതൃനം വാ ഹദയം പൂരേന്തിതി പുത്താ, അത്തജാദയോ. അരിയാ പന ധമ്മതന്തിവിസോധണേന, ധമ്മാനുധമ്മപടിപത്തിയാ ചിത്താരാധണേന ച തപ്പടിഭാഗതായ ഭഗവതോ പുത്താ നാമ, തേസം. തസ്സ “സമുഹ”ന്തി പദേന സമ്ബന്ധോ.

സംകിലേസനിമിത്തം ഹുത്വാ ഗുണം മാരേതി വിബാധതീതി മാരോ, ദേവപുത്തമാരോ. സിനാതി പരേ ബന്ധതി ഏതായാതി സേനാ, മാരസ്സ സേനാ തഥാ, മാരഞ്ച മാരസേനഞ്ച മഥേന്തി വിലോമേന്തിതി മാരസേനമഥനാ , തേസം. “മാരമാരസേനമഥനാന”ന്തി ഹി വത്തബ്ബേപി ഏകദേസസരൂപേകസേസവസേന ഏവം വുത്തം. മാരസദുസന്നിധാണേന വാ സേനാസദുന മാരസേനാ ഗഹേതബ്ബാ, ഗാമാബന്ധവസേന ചേതമ രസ്സോ. “മാരസേനമദുനാന”ന്തിപി കത്ഥചി പാഠോ, സോ അയുത്തോവ അരിയാജാതികത്താ ഇമിസ്സാ ഗാമായ. നനു ച അരിയസാവകാനം മഗ്ഗാധിഗമസമയേ ഭഗവതോ വിയ തദന്തരായകരണത്ഥം ദേവപുത്തമാരോ വാ മാരസേനാ വാ ന അപസാദേതി, അഥ കസ്ഥാ ഏവം വുത്തന്തി? അപസാദേതബ്ബഭാവകാരണസ്സ വിമമിത്തതാ. തേസന്തേഹി അപസാദേതബ്ബതായ കാരണേ സംകിലേസേ വിമമിതേ തേപി വിമമിതാ നാമ ഹോന്തിതി. അഥ വാ ഖണ്ഡാഭിസങ്ഖാരമാരാനം വിയ ദേവപുത്തമാരസ്സാപി ഗുണമാരണേ സഹായഭാവുപഗമനതോ കിലേസബലകായോ ഇധ “മാരസേനാ”തി വുച്ചതി യഥാഹ ഭഗവാ -

“കാമാ തേ പഠമാ സേനാ, ദുതിയാ അരതി വുച്ചതി;
തതിയാ ഖുപ്പിപാസാ തേ, ചതുത്ഥി തണ്ഹാ പവുച്ചതി.

പഞ്ചമം മിനമിദ്ധം തേ, ഛരട്ഠാ ഭീരു പവുച്ചതി;
സത്തമി വിചികിച്ഛാ തേ, മക്ഖോ മമ്ഭോ തേ അട്ഠമോ.

ലാഭോ സിലോകോ സക്കാരോ,
മിച്ഛാലഭോ ച യോ യസോ;
യോ ചത്താനം സമുക്കംസേ,
പരേ ച അവജാനതി.

ഏസാ നമുചി തേ സേനാ, കണ്ഹസ്സാഭിപ്പഹാരിനി;
ന നം അസുരോ ജിനാതി, ജേതാ ച ലഭതേ സുഖ"ന്തി. (സു° നി° ര്ഥവു; മഹാനി° റവു;
ചുളനി° രൗ);

സാ ച തേഹി അരിയസാവകേഹി ദിയഡ്ഡസഹസ്സഭോ, അനന്തഭോ വാ കിലേസവാഹിനി സതിയമ്മവിചയവീരിയസമ്മാദിഗുണപഹരണീഹി ഓധിസോ മമിതാ, വിദ്ധംസിതാ, വിഹതാ ച, തസ്മാ "മാരസേനമമനാ"തി വുച്ചന്തി. വിലോമനഞ്ചേതമ വിദ്ധംസനം, വിഹനനം വാ. അപിച ഖണ്ഡാഭിസഞ്ചാരമച്ചുദേവപുത്തമാരാനം തേസം സഹായഭാവുപഗമനതായ സേനാസഞ്ചാരസ്സ കിലേസമാരസ്സ ച മമനതോ "മാരസേനമമനാ"തിപി അത്ഥോ ഗഹേതഞ്ചോ. ഏവഞ്ച സതി പഞ്ചമാരനിമ്മമനഭാവേന അത്ഥോ പരിപുണ്ണോ ഹോതി. അരിയസാവകാപി ഹി സമുദയപ്പഹാനപരിഞ്ഞാവസേന ഖണ്ഡമാരം, സഹായവേകല്പകരണേന സബ്ബമാ, അപ്പവത്തികരണേന ച അഭിസഞ്ചാരമാരം, ബലവിധമനവിസയാതിക്കമനവസേന മച്ചുമാരം, ദേവപുത്തമാരഞ്ച സമുച്ഛേദപ്പഹാനവസേന സബ്ബസോ അപ്പവത്തികരണേന കിലേസമാരം മമേന്തീതി, ഇമിനാ പന തേസം ഓരസപുത്തഭാവേ കാരണം, തീസു പുത്തേസു ച അനുജാതതം ദസ്സേതി. മാരസേനമമനതായ ഹി തേ ഭഗവതോ ഓരസപുത്താ, അനുജാതാ ചാതി.

അട്ഠന്നന്തി ഗണനപരിച്ഛേദോ, തേനസതിപി തേസം തംതംഭേദേന അനേകസതസഹസ്സസഞ്ചയാഭേദേ അരിയഭാവകരമഗ്ഗഫലയമ്മഭേദേന ഇമം ഗണനപരിച്ഛേദം നാതിവത്തന്തി മഗ്ഗട്ഠഫലട്ഠാവാന്തിവത്തനതോതി ദസ്സേതി. പി-സദ്ദോ, അപി-സദ്ദോ വാ പദലിളാദിനാ കാരണേന അട്ഠാനേ പയുത്തോ, സോ "അരിയസഞ്ച"ന്തി ഏതഥ യോജേതഞ്ചോ, തേന ന കേവലം ബുദ്ധയമ്മേയേവ, അഥ ഖോ അരിയസഞ്ചന്തി സമ്പിണ്ഡേതി. യദിപി അവയവവിനിമുത്തോ സമുദായോ നാമ കോചി നത്ഥി അവയവം ഉപാദായ സമുദായസ്സ വത്തബ്ബത്താ, അവിഞ്ഞായമാനസമുദായം പന വിഞ്ഞായമാനസമുദായേന വിസേസിതുമരഹതീതി ആഹ "അട്ഠന്നമ്പി സമൂഹ"ന്തി, ഏതേന "അരിയസഞ്ച"ന്തി ഏതഥ ന യേന കേനചി സഞ്ഠാനാദിനാ, കായസാമഗ്ഗിയാ വാ സമുദായഭാവോ, അപി തു മഗ്ഗട്ഠഫലട്ഠാവേനേവാതി വിസേസേതി. അവയവമേവ സമ്പിണ്ഡേതാ ഊഹിതഞ്ചോ വിതക്കേതഞ്ചോ, സംഘാഹനിതഞ്ചോ വാ സഞ്ചിതഞ്ചോതി സമൂഹോ, സോയേവ സമോഹോ വചനസിലിട്ഠാദിനാ. ദിധാപി ഹി പാഠോ യുജ്ജതി. ആരകത്താ കിലേസേഹി, അനയേ ന ഇരിയനതോ, അയേ ച ഇരിയനതോ അരിയാ നിരുത്തിനയേന . അഥ വാ സദേവകേന ലോകേന സരണന്തി അരണീയതോ ഉപഗന്തബ്ബതോ, ഉപഗതാനഞ്ച തദത്ഥസിലിതോ അരിയാ, ദിട്ഠിസിലസാമഞ്ഞേന സംഹതോ, സമഗ്ഗം വാ കമ്മം സമുദായവസേന സമുപഗതോതി സഞ്ചോ, അരിയാനം സഞ്ചോ, അരിയോ ച സോ സഞ്ചോ ച യഥാവുത്തനയേനാതി വാ അരിയസഞ്ചോ, തം അരിയസഞ്ചം. ഭഗവതോ അപരഭാഗേ ബുദ്ധയമ്മരതാനമ്പി സമധിഗമോ സഞ്ചരതനാധീനോതി അരിയസഞ്ചസ്സ ബഹുപകാരതം ദസ്സേതും ഇധേവ "സീരസാ വന്ദേ"തി വുത്തം. അവസ്സഞ്ചായമത്ഥോ സമ്പടിച്ഛിതഞ്ചോ വിനയട്ഠകമാദിസുപി (പാരാ° അട്ഠ° ഗന്മാരമ്ഭകമാ) തഥാ വുത്തത്താ. കേചി പന പുരിമഗാമാസുപി തം പദമാനേതാ യോജേന്തി, തദയുത്തമേവ രതനത്തയസ്സ അസാധാരണഗുണപ്പകാസനട്ഠാനത്താ, യഥാവുത്തകാരണസ്സ ച സഞ്ചേസമ്പി സംവണ്ണനാകാരാനമധിപ്പേതത്താതി.

ഇമായ പന ഗാമായ അരിയസഞ്ചസ്സ പഭവസമ്പദാ പഹാനസമ്പദാദയോ അനേകേ ഗുണാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി. കഥം? "സുഗതസ്സ ഓരസാനം പുത്താന"ന്തി ഹി ഏതേന അരിയസഞ്ചസ്സ പഭവസമ്പദം ദസ്സേതി സമ്മാസമ്ബുദ്ധപഭവതാദീപനതോ. "മാരസേനമമനാ"ന്തി ഏതേന പഹാനസമ്പദം സകലസംകിലേസപ്പഹാനദീപനതോ. "അട്ഠന്നമ്പി സമൂഹ"ന്തി ഏതേന ഞാണസമ്പദം മഗ്ഗട്ഠഫലട്ഠാവദീപനതോ . "അരിയസഞ്ച"ന്തി ഏതേന സഭാവസമ്പദം സബ്ബസഞ്ചാനം അഗ്ഗഭാവദീപനതോ. അഥ വാ "സുഗതസ്സ ഓരസാനം പുത്താന"ന്തി അരിയസഞ്ചസ്സ വിസുദ്ധനിസ്സയഭാവദീപനം. "മാരസേനമമനാ"ന്തി സമ്മാഊജായസാമീചിപടിപന്നഭാവദീപനം. "അട്ഠന്നമ്പി സമൂഹ"ന്തി ആഹുനേയ്യാദിഭാവദീപനം. "അരിയസഞ്ച"ന്തി അനുത്തരപുഞ്ചെക്ഖേത്തഭാവദീപനം. തഥാ "സുഗതസ്സ ഓരസാനം പുത്താന"ന്തി ഏതേന അരിയസഞ്ചസ്സ ലോകുത്തരസരണഗമനസബ്ഭാവം ദസ്സേതി. ലോകുത്തരസരണഗമനേന ഹി തേ ഭഗവതോ ഓരസപുത്താ ജാതാ. "മാരസേനമമനാ"ന്തി ഏതേന അഭിനീഹാരസമ്പദാസിലം പുബ്ബഭാഗസമ്മാപടിപത്തിം ദസ്സേതി. കതാഭിനീഹാരാ ഹി സമ്മാപടിപന്നാ മാരം, മാരസേനം വാ അഭിവിജിനന്തി. "അട്ഠന്നമ്പി സമൂഹ"ന്തി ഏതേന വിദ്ധസ്തവിപക്ഖേ സേക്ഖാസേക്ഖയമ്മേ ദസ്സേതി പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനേന മഗ്ഗഫലയമ്മാനം ദസ്സിതത്താ. "അരിയസഞ്ച"ന്തി ഏതേന

അഗ്രഭക്തിയെന്നുപോലും ദണ്ഡത്തിൽ അനുഗ്രഹപുണ്യകർമ്മങ്ങളാലല്ല ദണ്ഡിതത്വം. സരണഗമനം സാധനം സമഗ്രഗുണസ്സ ആദി, സപുണ്യഭാഗപടിപദം സേക്ഖാ സീലക്ഖന്ധാദയോ മജ്ജിമേ, അസേക്ഖാ സീലക്ഖന്ധാദയോ പരിയോസാനത്തിആദിമജ്ജിമേപരിയോസാനകല്യാണാ സഞ്ചേപതോ സഞ്ചേപി അരിയസഞ്ചേഗുണാ ദണ്ഡിതാ ഹോന്തിതി.

ഏവം ഗാമാത്തയേന സഞ്ചേപതോ സകലഗുണസംകീർത്തനമുപേന രതനത്തയസ്സ പണാമം കത്വാ ഇദാനി തം നിപച്ചുകാരം യഥാധിപ്പേതപയോജനേ പരിണാമേനോ “ഇതിമേ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ ഇതി-സദോ നിദണ്ഡേന. തേന ഗാമാത്തയേന യഥാവൃത്തനയം നിദണ്ഡേതി. മേതി അത്താനം കരണവചനേന കത്തുഭാവേന നിദൃസതി. തസ്സ “യം പുണ്ണം മയാ ലഭ”തി പാഠസേസേന സമ്ബന്ധോ, സമ്പദാനനിദ്രേസോ വാ ഏസോ, “അത്ഥീ”തി പാഠസേസോ, സാമിനിദ്രേസോ വാ “യം മമ പുണ്ണം വന്ദനാമയ”തി. പസീദീയതേ പസന്നാ, താദിസാ മതി പണ്ണാ, ചിത്തം വാ യസ്സാതി പസന്നമതി, അത്തപദലിങ്ഗപ്രധാനത്താ ഇമസ്സ സമാസപദസ്സ “പസന്നമതിനോ”തി വൃത്തം. രതിം നയതി, ജനേതി, വഹതീതി വാ രതനം, സത്തവിധം, ദസവിധം വാ രതനം, തമിവ ഇമാനീതി നേരുത്തികാ. സദിസകല്പനമണ്ണത്ര പന യഥാവൃത്തവചനത്വേനേവ ബുദ്ധാദിനം രതനഭാവോ യുജ്ജതി. തേസഞ്ചി “ഇതിപി സോ ഭഗവാ”തിആദിനാ (ദീ. നി. ൧.൧൭൭, ൨൭൭) യഥാഭൂതഗുണേ ആവജ്ഞസ്സ അമതാധിഗമഹേതുഭൂതം അനപ്പകം പീതിപാമോജ്ജം ഉപ്പജ്ജതി. യഥാഹ -

“യസ്മിം മഹാനാമ സമയേ അരിയസാവകോ തമാഗതം അനുസ്സരതി, നേവസ്സ തസ്മിം സമയേ രാഗപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം ഹോതി, ന ദോസ...പേ... ന മോഹ...പേ... ഉജ്ജഗതമേവസ്സ തസ്മിം സമയേ ചിത്തം ഹോതി തമാഗതം ആരബ്ഭ. ഉജ്ജഗതചിത്തോ ഖോ പന മഹാനാമ അരിയസാവകോ ലഭതി അത്ഥവേദം, ലഭതി ധമ്മവേദം, ലഭതി ധമ്മുപസംഹിതം പാമോജ്ജം, പമുദിതസ്സ പീതി ജായതീ”തിആദി (അ. നി. ൬.൧൦; ൧൧.൧൧).

ചിത്തീകതാദിഭാവോ വാ രതനദ്വോ. വൃത്തഞ്ചേതം അട്ഠകമാസു -

“ചിത്തീകതം മഹഗ്ഘഞ്ച, അതുലം ദുല്ലഭദണ്ഡനം;
അനോമസത്തപരിഭോഗം, രതനം തേന വുച്ചതീ”തി. (ഖു. പാ. അട്ഠ. ൬.൩; ഉദാന. അട്ഠ. ൪൭; ദീ. നി. അട്ഠ. ൨.൩൩; സു. നി. ൧.൨൨൬; മഹാനി. അട്ഠ. ൧.൨൨൬);

ചിത്തീകതഭാവോദയോ ച അനന്തസാധാരണാ സാതിസയതോ ബുദ്ധാദിസുയേവ ലബ്ഭന്തിതി. വിത്ഥാരോ രതനസുത്തവണ്ണനായം (ഖു. പാ. അട്ഠ. ൬.൩; സു. നി. അട്ഠ. ൧.൨൨൬) ഗഹേതബ്ബോ. അയമത്ഥോ പന നിബ്ബചനത്വവസേന ന വുത്തോ, അഥ കേനാതി ചേ? ലോകേ രതനസമ്മതസ്സ വത്സുനോ ഗരുകാതബ്ബതാദിഅത്ഥവസേനാതി സദുവിദു. സാധുനഞ്ച രമനതോ, സംസാരണ്ണവാ ച തരണതോ, സുഗതിനിബ്ബാനഞ്ച നയനതോ രതനം തുല്യത്വസമാസവസേന, അലമതിപപഞ്ചേന. ഏകസേസപകപ്പനേന, പുമുവചനനിബ്ബചനേന വാ രതനാനി. തിണ്ണം സമുഹോ, തീണി വാ സമാഹടാനി, തയോ വാ അവയവാ അസ്സാതി തയം, രതനാനമേവ തയം, നാഞ്ഞേസന്തി രതനത്തയം. അവയവവിനിമുത്തസ്സ പന സമുദായസ്സ അഭാവതോ തീണി ഏവ രതനാനി തഥാ വുച്ചന്തി, ന സമുദായമത്തം, സമുദായാപേക്ഖായ പന ഏകവചനം കതം. വന്ദീയതേ വന്ദനാ, സാവ വന്ദനാമയം യഥാ “ദാനമയം സീലമയ”തി (ദീ. നി. ൩.൩൦൭; ഇതിവു. ൬; നേത്തി. ൩൩). വന്ദനാ ചേത്ഥ കായവാചാചിത്തേഹി തിണ്ണം രതനാനം ഗുണനിന്നതാ, മോമനാ വാ. അപിച തസ്സാ ചേതനായ സഹജാതാദോപകാരേകോ സദ്ധാപണ്ണാസതിവിരിയാദിസമ്പയുത്തയമ്മോ വന്ദനാ, തായ പകരന്തി വന്ദനാമയം യഥാ “സോവണ്ണമയം രൂപിയമയ”തി, അത്ഥതോ പന യഥാവൃത്തചേതനാവ. രതനത്തയേ, രതനത്തയസ്സ വാ വന്ദനാമയം രതനത്തയവന്ദനാമയം. പുജ്ജഭവഫലനിബ്ബത്തനതോ പുണ്ണം നിരുത്തിനയേന, അത്തനോ കാരകം, സന്താനം വാ പുനാതി വിസോധേതീതി പുണ്ണം, സകമ്മകത്താ ധാതുസ്സ കാരിതവസേന അത്ഥവിവരണം ലബ്ഭതി, സദുനിപ്പത്തി പന സുദ്ധവസേനേവാതി സദുവിദു.

തത്ത്വസമ്പത്തിയാ വിബന്ധനവസേന സത്തസന്താനസ്സ അന്തരേ വേമജ്ജേ ഏതി ആഗച്ഛതീതി അന്തരായോ, ദിട്ഠധമ്മികാദിഅനത്ഥോ. പണാമപയോജനേ വൃത്തവിധിനാ സുട്ഠു വിഹതോ വിദ്ധസ്തോ അന്തരായോ അസ്സാതി സുവിഹതന്തരായോ. വിഹനനഞ്ചേത്ഥ തദുപാദകഹേതുപരിഹാരണവസേന തേസം അന്തരായാനമനുപത്തികരണന്തി ദട്ഠഞ്ചം. ഹുത്വാതി പുണ്യകാലകിരിയാ, തസ്സ “അത്ഥം പകാസയിസ്സാമീ”തി ഏതേന സമ്ബന്ധോ. തസ്സാതി യം-സദ്രേന ഉദിട്ഠസ്സ വന്ദനാമയപുണ്ണേ. ആനുഭാവേനാതി ബലേന.

“തേജോ ഉസ്സാഹമന്താ ച, പഭൂ സത്തീതി പഞ്ചിമേ;
‘ആനുഭാവോ’തി വുച്ചന്തി, ‘പഭാവോ’തി ച തേ വദേ”തി. -

വുത്തേസു ഹി അത്മേസു ഇയ സത്തിയം വത്തതി. അനു പുനപ്പുനം തംസമങ്ഗിം ഭാവേതി വഡ്ഢേതീതി ഹി അനുഭാവോ, സോയേവ ആനുഭാവോതി ഉദാനട്ഠകമായം , അത്ഥതോ പന യമാലദ്ധസമ്പത്തിനിമിത്തകസ്സ പുരിമകമ്മസ്സ ബലാനുപ്പദാനവസസങ്ഖാതാ വന്ദനാമയപുത്തസ്സ സത്തിയേവ, സാ ച സുവിഹതന്തരായതായ കരണം, ഹേതു വാ സമ്ഭവതി.

ഏതഥ പന “പസന്നമതിനോ”തി ഏതേന അത്തനോ പസാദസമ്പത്തിം ദസ്സേതി. “രതനത്തയവന്ദനാമയ”ന്തി ഏതേന രതനത്തയസ്സ ഖേത്തഭാവസമ്പത്തിം, തതോ ച തസ്സ പുത്തസ്സ അത്തനോ പസാദസമ്പത്തിയാ, രതനത്തയസ്സ ച ഖേത്തഭാവസമ്പത്തിയാതി ദീഹി അങ്ഗേഹി അത്ഥസംവണ്ണനായ ഉപഘാതകഉപദുവാനം വിഹനനേ സമത്ഥതം ദീപേതി. ചതുരങ്ഗസമ്പത്തിയാ ദാനചേതനാ വിയ ഹി ദയങ്ഗസമ്പത്തിയാ പണാമചേതനാപി അന്തരായവിഹനനേന ദിട്ഠയമ്മികാതി.

ഏവം രതനത്തയസ്സ നിപച്ചകാരകരണേ പയോജനം ദസ്സേതാ ഇദാനി യസ്സാ ധമ്മദേസനായ അത്ഥം സംവണ്ണേതുകാമോ, തദപി സംവണ്ണേതബ്ബധമ്മഭാവേന ദസ്സേതാ ഗുണാഭിത്ഥവനവിസേസേന അഭിത്ഥവേതും “ദീഘസ്സാ”തിആദിമാഹ. അയത്ത്ഹി ആചരിയസ്സ പകതി, യദിദം തംതംസംവണ്ണനാസു ആദിതോ തസ്സ തസ്സ സംവണ്ണേതബ്ബധമ്മസ്സ വിസേസഗുണകിത്തനേന മോമനാ. തഥാ ഹി തേസു തേസു പപഞ്ചസൂദനിസാരത്ഥപകാസനിമനോരഥപൂരണിഅട്ഠസാലിനിആദിസു യമാക്കമം “പരവാദമഥനസ്സ, ഞാണപ്പഭേദജനനസ്സ, ധമ്മകമികപുങ്ഗവാന്തം വിചിത്തപടിഭാനജനനസ്സ,

തസ്സ ഗമ്ഭീരഞാണേഹി, ഓഗാട്ട്ഠഹസ്സ അഭിങ്ഗഹസോ;
നാനാനയവിചിത്തസ്സ, അഭിധമ്മസ്സ ആദിതോ”തി. ആദിനാ -

മോമനാ കതാ. തത്ഥ ദീഘസ്സാതി ദീഘനാമകസ്സ. ദീഘസുത്തകിതസ്സാതി ദീഘേഹി അഭിആയതവചനപ്പബന്ധവന്തേഹി സുത്തേഹി ലക്ഖിതസ്സ, അനേന “ദീഘോ”തി അയം ഇമസ്സ ആഗമസ്സ അത്ഥാനുഗതാ സമഞ്ഞാതി ദസ്സേതി. നനു ച സുത്താനിയേവ ആഗമോ, കഥം സോ തേഹി അക്കിയതീതി? സച്ചമേതം പരമത്ഥതോ, പഞ്ഞത്തിതോ പന സുത്താനി ഉപാദായ ആഗമഭാവസ്സ പഞ്ഞത്തത്താ അവയവേഹി സുത്തേഹി അവയവിഭൂതോ ആഗമോ അക്കിയതി. യഥേവ ഹി അത്ഥബ്ബഞ്ജനസമുദായേ “സുത്ത”ന്തി വോഹാരോ, ഏവം സുത്തസമുദായേ ആഗമവോഹാരോതി. പടിച്ഛസമുപ്പാദാദിനിപുണത്ഥഭാവതോ നിപുണസ്സ. ആഗച്ഛന്തി അത്തത്ഥപരത്ഥാദയോ ഏതഥ, ഏതേന, ഏതസ്ഥാതി വാ ആഗമോ, ഉത്തമട്ഠേന, പത്ഥനിയട്ഠേന ച സോ വരോതി ആഗമവരോ. അപിച ആഗമസമ്മതേഹി ബാഹിരകപവേദിതേഹി ഭാരതപുരാണകഥാനരസീഹപുരാണകഥാദീഹി വരോതിപി ആഗമവരോ, തസ്സ. ബുദ്ധാനമനുബുദ്ധാ ബുദ്ധാനുബുദ്ധാ, ബുദ്ധാനം സച്ചപടിവേധം അനുഗമ്മ പടിവിദ്ധസച്ചാ അഗ്ഗസാവകാദയോ അരിയാ, തേഹി അത്ഥസംവണ്ണനാവസേന, ഗുണസംവണ്ണനാവസേന ച സംവണ്ണിതോതി തഥാ. അഥ വാ ബുദ്ധാ ച അനുബുദ്ധാ ച, തേഹി സംവണ്ണിതോ യമാവുത്തനയേനാതി തഥാ, തസ്സ. സമ്മാസമ്ബുദ്ധേനേവ ഹി തിണ്ണപി പിടകാനം അത്ഥസംവണ്ണനാക്കമോ ഭാസീതോ, തതോ പരം സങ്ഗായനാദിവസേന സാവകേഹിതി ആചരിയാ വദന്തി. വുത്തഞ്ച മജ്ജിമാഗമട്ഠകമായ ഉപാലിസുത്തവണ്ണനായം “വേയ്യാകരണസ്സാതി വിത്ഥാരേതാ അത്ഥദീപകസ്സ. ഭഗവതാ ഹി അബ്ബാകതം തന്തിപദം നാമ നത്ഥി, സബ്ബേസംയേവ അത്ഥോ കഥിതോ”തി (മ് നി് അട്ഠം ൩.൭൭). സദ്ധാവഹഗുണസ്സാതി ബുദ്ധാദിസു പസാദാവഹഗുണസ്സ. നനു ച സബ്ബപി ബുദ്ധവചനം തേപിടകം സദ്ധാവഹഗുണമേവ, അഥ കസ്ഥാ അയമഞ്ഞസാധാരണഗുണേന മോമിതോതി? സാതിസയതോ ഇമസ്സ തഗ്ഗുണസമ്പന്നത്താ. അയത്ത്ഹി ആഗമോ ബ്രഹ്മജാലാദിസു സീലദിട്ഠാദീനം അനവസേസനിദ്ദേസാദിവസേന, മഹാപദാനാദിസു (ദീ് നി് ൨.൩) പുരിമബുദ്ധാനപി ഗുണനിദ്ദേസാദിവസേന, പാഥികസുത്താദിസു (ദീ് നി് ൩.൧.൪) തിത്ഥിയേ മദ്ദിതാ അപ്പടിവത്തിയസീഹനാദനദനാദിവസേന, അനുത്തരിയസുത്താദിസു വിസേസതോ ബുദ്ധഗുണവിഭാവനേന രതനത്തയേ സാതിസയം സദ്ധം ആവഹതീതി.

ഏവം സംവണ്ണേതബ്ബധമ്മസ്സ അഭിത്ഥവനപി കത്ഥാ ഇദാനി സംവണ്ണനായ സമ്പതി വക്ഖമാനായ ആഗമനവിസുദ്ധിം ദസ്സേതും “അത്ഥപ്പകാസനത്ഥ”ന്തിആദിമാഹ. ഇമായ ഹി ഗാമായ സങ്ഗീതിത്തയമാരുട്ട്ഠഹദീഘാഗമട്ഠകമായോവ സീഹളഭാസാമത്തം വിനാ അയം വക്ഖമാനസംവണ്ണനാ ആഗതാ, നാഞ്ഞതോ, തദേവ കാരണം കത്ഥാ വത്തബ്ബാ, നാഞ്ഞന്തി അത്തനോ സംവണ്ണനായ ആഗമനവിസുദ്ധിം ദസ്സേതി. അപരോ നയോ - പരമനിപുണഗമ്ഭീരം ബുദ്ധവിസയമാഗമവരം അത്തനോ ബലേനേവ വണ്ണയിസ്സാമിതി അഞ്ഞേഹി വത്തുസി അസക്കുണേയുത്താ സംവണ്ണനാനിസ്സയം ദസ്സേതുമാഹ “അത്ഥപ്പകാസനത്ഥ”ന്തിആദി. ഇമായ ഹി പുബ്ബാചരിയാനുഭാവം നിസ്സായേവ തസ്സ അത്ഥം വണ്ണയിസ്സാമിതി അത്തനോ സംവണ്ണനാനിസ്സയം ദസ്സേതി. തത്ഥ “അത്ഥപ്പകാസനത്ഥ”ന്തി പാഠത്ഥോ, സഭാവത്ഥോ, ഞേയുത്ഥോ, പാഠാനുരൂപത്ഥോ, തദനുരൂപത്ഥോ, സാവസേസത്ഥോ, നിവരസേസത്ഥോ, നീതത്ഥോ, നേയുത്ഥോതിആദിനാ അനേകപ്പകാരസ്സ അത്ഥസ്സ പകാസനത്ഥായ, പകാസനായ വാ. ഗാമാബന്ധസമ്പത്തിയാ ദിഭാവോ. അത്ഥോ കഥിയതി ഏതായാതി അത്ഥകഥാ, സായേവ അട്ഠകഥാ തഥ-കാരസ്സ ട്ഠ-കാരം കത്ഥാ യഥാ

“ദുക്ഖസ്സ പീഠനട്ഠോ”തി (പടിം മം ൧.൧൦; ൨.൮), അയഞ്ച സസത്തോഗവിധി അരിയാജാതിഭാവതോ. അക്ഖരചിന്തകാപി ഹി “തമാനട്ഠം യുഗ”ന്തി ലക്ഖണം വത്വാ ഇദമേവുദാഹരന്തി.

യായ’ത്ഥമഭിവണ്ണേന്തി, ബൃഞ്ജനത്ഥപദാനുഗം;
നിദാനവത്സുസമ്ബന്ധം, ഏസാ അട്ഠകമാ മതാ.

ആദിതോതിആദിമഹി പഠമസങ്ഗീതിയം. ഛരളഭിഞ്ഞതായ പരമേന ചിത്തവസിഭാവേന സമന്നാഗതത്താ, ത്യാനാദിസു പഞ്ചവസിതാ സബ്ഭാവതോ ച വസിനോ, മേരാ മഹാകസ്സപാദയോ, തേസം സതേഹി പഞ്ചഹി. യാ സങ്ഗീതാതി യാ അട്ഠകമാ അത്ഥം പകാസേതും യുത്തട്ഠാനേ “അയമേതസ്സ അത്ഥോ, അയമേതസ്സ അത്ഥോ”തി സങ്ഗഹേത്യാ വുത്താ. അനുസങ്ഗീതാ ച പച്ഛാപീതി ന കേവലം പഠമസങ്ഗീതിയമേവ, അഥ ഖോ പച്ഛാ ദുതിയതതിയസങ്ഗീതീസുപി. ന ച പഞ്ചഹി വസിസതേഹി ആദിതോ സങ്ഗീതായേവ, അപി തു യസത്ഥേരാദിഹി അനുസങ്ഗീതാ ചാതി സഹ സമുച്ചയേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. സമുച്ചയദ്വയഞ്ചി പച്ഛേകം കിരിയാകാലം സമുച്ചിനോതി.

അഥ പോരാണട്ഠകമായ വിജ്ജമാനായ കിമേതായ അധുനാ പുന കതായ സംവണ്ണനായാതി പുനരുത്തിയാ, നിരത്ഥകതായ ച ദോസം സമനുസ്സരിത്വാ തം പരിഹരന്തോ “സീഹളഭീപ”ന്തിആദിമാഹ. തം പരിഹരണേനേവ ഹി ഇമിസ്സാ സംവണ്ണനായ നിമിത്തം ദസ്സേതി. തത്ഥ സീഹം ലാതി ഗണ്ഹാതീതി സീഹളോ ല-കാരസ്സ ള-കാരം കത്വാ യമാ “ഗരുളോ”തി. തസ്ഥിം വംസേ ആദിപുരിസോ സീഹകുമാരോ, തബ്ബംസജാതാ പന തമ്ബപണ്ണിഭീപേ ഖത്തിയാ, സഞ്ചേപി ച ജനാ തദ്ധിതവസേന, സദിസവോഹാരേന വാ സീഹളാ, തേസം നിവാസഭീപോപി തദ്ധിതവസേന, റാനീനാമേന വാ “സീഹളോ”തി വേദിതഞ്ചോ. ജലമജ്ജേ ദിപ്പതി, ദിധാ വാ ആപോ ഏത്ഥ സന്ദതിതി ദിപോ, സോയേവ ദിപോ, ഭേദാപേക്ഖായ തേസം ദീപോതി തമാ. പനസദ്ദോ അരുചിസംസുചനേ, തേന കാമഞ്ച സാ സങ്ഗീതിത്തയമാരുള്ഹാ, തമാപി പുന ഏവംഭൂതാതി അരുചിയഭാവം സംസുചേതി. തദത്ഥസമ്ബന്ധതായ പന പുരിമഗാമായ “കാമഞ്ച സങ്ഗീതാ അനുസങ്ഗീതാ ചാ”തി സാനുഗൃഹത്ഥയോജനാ സമ്ഭവതി. അത്തത്ഥാപി ഹി തമാ ദിസ്സതീതി. ആഭതാതി ജമ്ബുദീപതോ ആനീതാ. അമാതി സങ്ഗീതികാലതോ പച്ഛാ, ഏവം സതി ആഭതപദേന സമ്ബന്ധോ. അമാതി വാ മഹാമഹിന്ദത്ഥേരേനാഭതകാലതോ പച്ഛാ, ഏവം സതി റപിതപദേന സമ്ബന്ധോ. സാ ഹി ധമ്മസങ്ഗാഹകത്ഥേരേഹി പഠം തീണി പിട്കാനി സങ്ഗായിത്വാ തസ്സ അത്ഥസംവണ്ണനാനുരൂപേനേവ വാചനാമഗ്ഗം ആരോപിതത്താ തിസ്സോ സങ്ഗീതിയോ ആരുള്ഹായേവ, തതോ പച്ഛാ ച മഹാമഹിന്ദത്ഥേരേന തമ്ബപണ്ണിഭീപമാഭതാ, പച്ഛാ പന തമ്ബപണ്ണിയേഹി മഹാമേരേഹി നികായന്തരലദ്ധിസങ്കരപരിഹരണത്ഥം സീഹളഭാസായ റപിതാതി. ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരോ പന പച്ഛിമസമ്ബന്ധമേവ ദുദുസത്താ പകാസേതി. തമാ “ദീപവാസീനമത്ഥായാ”തി ഇദമ്പി “റപിതാ”തി ച “അപനേത്യാ ആരോപേന്തോ”തി ച ഏതേഹി പദേഹി സമ്ബഞ്ജയിതബ്ബം. ഏകപദമ്പി ഹി ആവുത്തിയാദിനയേഹി അനേകത്ഥസമ്ബന്ധമുപഗച്ഛതി. പുരിമസമ്ബന്ധേന ചേത്ഥ സീഹളഭീപവാസീനമത്ഥായ നികായന്തരലദ്ധിസങ്കരപരിഹരണേന സീഹളഭാസായ റപിതാതി തമ്ബപണ്ണിയത്ഥേരേഹി റപനപയോജനം ദസ്സേതി. പച്ഛിമസമ്ബന്ധേന പന ഇമായ സംവണ്ണനായ ജമ്ബുദീപവാസീനം, അത്തദീപവാസീനഞ്ച അത്ഥായ സീഹളഭാസാപനയനസ്സ, തന്തിനയാനുച്ഛവികഭാസാരോപനസ്സ ച പയോജനന്തി. മഹാഇസ്സരിയത്താ മഹിന്ദോതി രാജകുമാരകാലേ നാഥം, പച്ഛാ പന ഗുണമഹന്തായ മഹാമഹിന്ദോതി വുച്ചതി. സീഹളഭാസാ നാമ അനേകക്ഖരേഹി ഏകത്ഥസ്സാപി വോഹരണതോ പരേസം വോഹരിതും അതിദുക്കരാ കഞ്ചുകസദിസാ സീഹളാനം സമുദാചിണ്ണാ ഭാസാ.

ഏവം ഹോതു പോരാണട്ഠകമായ, അധുനാ കരിയമാനാ പന അട്ഠകമാ കഥം കരീയതീതി അനുയോഗേ സതി ഇമിസ്സാ അട്ഠകമായ കരണപ്പകാരം ദസ്സേതുമാഹ “അപനേത്യാനാ”തിആദി. തത്ഥ തതോ മൂലട്ഠകമാതോ സീഹളഭാസം അപനേത്യാ പോത്ഥകേ അനാരോപിതഭാവേന നിരങ്കരിത്വാതി സമ്ബന്ധോ, ഏതേന അയം വക്ഖമാനാ അട്ഠകമാ സങ്ഗീതിത്തയമാരോപിതായ മൂലട്ഠകമായ സീഹളഭാസാപനയനമത്തമത്തത്ര അത്ഥതോ സംസന്ദതി ചേവ സമേതി ച യമാ “ഗങ്ഗോദകേന യമുനോദക”ന്തി ദസ്സേതി. “മനോരമ” മിച്ചാദീനി “ഭാസ”ന്തി ഏതസ്സ സഭാവനിരുത്തിഭാവദീപകാനി വിസേസനാനി. സഭാവനിരുത്തിഭാവേന ഹി പണ്ഡിതാനം മനം രമയതീതി മനോരമാ. തന്നോതി അത്ഥമേതായ, തനീയതി വാ അത്ഥവസേന വിവരീയതി, വട്ടതോ വാ സത്തേ താരേതി, നാനാത്ഥവിസയം വാ കങ്ഖം തരന്തി ഏതായാതി തന്തി, പാളി. തസ്സാ നയസങ്ഖാതായ ഗതിയാ ഛരവിം ഛരായം അനുഗതാതി തന്തിനയാനുച്ഛവികാ. അസഭാവനിരുത്തിഭാസന്തരസംകിണ്ണദോസവിരഹിതതായ വിഗതദോസാ, താദിസം സഭാവനിരുത്തിഭൂതം -

“സാ മാഗധീ മൂലഭാസാ, നരാ യായാ’ദികപ്പികാ;
ബ്രഹ്മാനോ ചസ്സുതാലാപാ, സമ്ബുദ്ധാ ചാപി ഭാസരേ”തി. -

വൃത്തം പാളിഗതിഭാസം പോത്മകേ ലിഖനവസേന ആരോപേനോതി അത്ഥോ, ഇമിനാ സദുദോസാഭാവമാഹ.

സമയം അവിലോമേനോതി സിദ്ധന്തമവിരോധേനോ, ഇമിനാ പന അത്ഥദോസാഭാവമാഹ. അവിരുദ്ധത്താ ഏവ ഹി തേ മേരവാദാപി ഈ പകാസയിസ്സന്തി. കേസം പന സമയന്തി ആഹ “മേരാൻ”തിആദി, ഏതേന രാഹുലാചരിയാദിനം ജേതവനവാസീഅഭയഗിരിവാസീനികായാനം സമയം നിവത്തേതി. മിരേഹി സീലസുതത്യാനവിമുത്തിസഖ്യാതേഹി ഗുണേഹി സമന്നാഗതാതി മേരാ. യഥാഹ “ചത്താരോമേ ഭിക്ഖവേ മേരകരണാ യമ്മാ. കതമേ ചത്താരോ? ഈ ഭിക്ഖവേ ഭിക്ഖു സീലവാ ഹോതീ”തിആദി (അം നിം ൪.൨൨). അപിച സച്ചയമ്മാദിഹി മിരകരണേഹി സമന്നാഗതത്താ മേരാ. യഥാഹ യമ്മരാജാ യമ്മപദേ -

“യമ്ഹി സച്ചഞ്ച യമ്മോ ച, അഹിംസാ സംയമോ ദമോ;
സ വേ വന്തമലോ യീരോ, ‘മേരോ’ഇതി പവുച്ചതീ”തി. (ധം പം ൨൬൦);

തേസം. മഹാകസ്സപത്ഥേരാദിഹി ആഗതാ ആചരിയപരമ്പരാ മേരവംസോ, തപ്പരിയാപന്നാ ഹുത്വാ ആഗമാധിഗമസമ്പന്നത്താ പത്താപജ്ജേതേന തസ്സ സമുജ്ജലനത്തോ തം പകാരേന ദീപേന്തി, തസ്മിം വാ പദീപസദിസാതി മേരവംസപദിപാ. വിവിധേന ആകാരേന നിച്ഛീയതീതി വിനിച്ഛയോ, ഗൺഠിട്ഠാനേസു വിലമദ്ദനാകാരേന പവത്താ വിമതിച്ഛേദനീകമാ, സുട്ഠു നിപുണോ സൺഹോ വിനിച്ഛയോ ഏതേസന്തി സുനിപുണവിനിച്ഛയാ. അഥ വാ വിനിച്ഛിനോതീതി വിനിച്ഛയോ, യഥാവുത്തവിസയം ഞാണം, സുട്ഠു നിപുണോ ഛേദകോ വിനിച്ഛയോ ഏതേസന്തി സുനിപുണവിനിച്ഛയാ. മഹാമേഘവന്തേ റീതോ വിഹാരോ മഹാവിഹാരോ, യോ സത്ഥു മഹാബോധിനാ വിരോചതി, തസ്മിം വസനസീലാ മഹാവിഹാരവാസിനോ , താദിസാനം സമയം അവിലോമേനോതി അത്ഥോ, ഏതേന മഹാകസ്സപാദിമേരപരമ്പരാഗതോ, തതോയേവ അവിപരിതോ സൺഹസുഖമോ വിനിച്ഛയോതി മഹാവിഹാരവാസിനം സമയസ്സ പമാണഭൂതതം പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനവസേന ദസ്സേതി.

ഹിത്വാ പുനപ്പുനഭേതമത്ഥന്തി ഏകത്വ വുതമ്പി പുന അത്തത്ത്വ ആഭേതത്വം പുനരുത്തിഭാവതോ, ഗന്ഥഗരുകഭാവതോ ച ചജിത്വാ തസ്സ ആഗമവരസ്സ അത്ഥം പകാസയിസ്സാമീതി അത്ഥോ.

ഏവം കരണപ്പകാരമ്പി ദസ്സേത്വാ “ദീപവാസീനമത്ഥായാ”തി വുത്തപ്പയോജനത്തോ അത്തമ്പി സംവണ്ണനായ പയോജനം ദസ്സേതും “സുജനസ്സ ചാ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ സുജനസ്സ ചാതി ച-സദ്ദോ സമുച്ചയത്ഥോ, തേന ന കേവലം ജമ്ബുദീപവാസീനമേവ അത്ഥായ, അഥ ഖോ സാധുജനത്തോസനത്ഥഞ്ചാതി സമുച്ചിനോതി. തേനേവ ച തമ്ബപണ്ണിദീപവാസീനമ്പി അത്ഥായാതി അയമത്ഥോ സിലോ ഹോതി ഉഗ്ഗഹണാദിസുകരതായ തേസമ്പി ബഹുപകാരത്താ. ചിരട്ഠിതത്ഥഞ്ചാതി ഏത്ഥാപി ച-സദ്ദോ ന കേവലം തദ്ദുഭയത്ഥമേവ, അപി തു തിവിധസ്സാപി സാസനയമ്മസ്സ, പരിയത്തിയമ്മസ്സ വാ പഞ്ചവസ്സസഹസ്സപരിമാണം ചിരകാലം റിതത്ഥഞ്ചാതി സമുച്ചയത്ഥമേവ ദസ്സേതി. പരിയത്തിയമ്മസ്സ ഹി റിതിയാ പടിപത്തിയമ്മപടിവേധയമ്മാനമ്പി റിതി ഹോതി തസ്സേവ തേസം മൂലഭാവതോ. പരിയത്തിയമ്മോ പന സുനിക്ഖിത്തേന പദബ്ധ്യഞ്ജനേന, തദത്ഥേന ച ചിരം സമ്മാ പതിട്ഠാതി, സംവണ്ണനായ ച പദബ്ധ്യഞ്ജനം അവിപരീതം സുനിക്ഖിത്തം, തദത്ഥോപി അവിപരീതോ സുനിക്ഖിത്തോ ഹോതി, തസ്മാ സംവണ്ണനായ അവിപരീതസ്സ പദബ്ധ്യഞ്ജനസ്സ, തദത്ഥസ്സ ച സുനിക്ഖിത്തസ്സ ഉപായഭാവമുപാദായ വൃത്തം “ചിരട്ഠിതത്ഥഞ്ച യമ്മസ്സാ”തി. വുത്തഞ്ഹേതം ഭഗവതാ -

“ദേവേ ഭിക്ഖവേ യമ്മാ സദ്ധമ്മസ്സ റിതിയാ അസമ്മോസായ അനന്തരധാനായ സംവത്തന്തി. കതമേ ദേവ? സുനിക്ഖിത്തഞ്ച പദബ്ധ്യഞ്ജനം, അത്ഥോ ച സുനീതോ, ഇമേ ഖോ...പേം... സംവത്തന്തി”തിആദി (അം നിം ൨.൨൧൧).

ഏവം പയോജനമ്പി ദസ്സേത്വാ വക്ഖമാനായ സംവണ്ണനായ മഹത്തപരിച്ഛാഗേന ഗന്ഥഗരുകഭാവം പരിഹരിതുമാഹ “സീലകമാ”തിആദി. തഥാ ഹി വൃത്തം “ന തം വിചരയിസ്സാമീ”തി. അപരോ നയോ - യദട്ഠകം കത്തുകാമോ, തദേകദേസഭാവേന വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ ഗഹേതബ്ബോതി കഥികാനം ഉപദേസം കരോന്തോ തത്ത്വ വിചാരിതയമ്മേ ഉദ്ദേസവസേന ദസ്സേതുമാഹ “സീലകമാ”തിആദി. തത്ത്വ സീലകമാതി ചാരിത്തവാരിത്താദിവസേന സീലവിത്ഥാരകമാ. ധുതയമ്മാതി പിണ്ഡപാതികൺഗാദയോ തേരസ കിലേസധുനനകയമ്മാ. കമ്മട്ഠാനാനീതി ഭാവനാസഖ്യാതസ്സ യോഗകമ്മസ്സ പവത്തിട്ഠാനത്താ കമ്മട്ഠാനനാമാനി യമ്മജാതാനി. താനി പന പാളിയമാഗതാനി അട്ഠതിം സേവ ന ഗഹേതബ്ബാനി, അഥ ഖോ അട്ഠകമായമാഗതാനിപി ദേവതി ഞാപേതും “സബ്ബാനിപീ”തി വൃത്തം. ചരി യാവിധാനസഹിതോതി രാഗചരിതാദിനം സഭാവാദിവിധാനേന സഹ പവത്തോ, ഇദം പന “ത്യാനസമാപത്തിവിത്ഥാരോ”തി ഇമസ്സ വിസേസനം. ഏത്ഥ ച രൂപാവചരജ്ജ്യാനാനി ത്യാനം, അരൂപാവചരജ്ജ്യാനാനി സമാപത്തി. തദ്ദുഭയമ്പി വാ പടിലദ്ധമത്തം ത്യാനം,

സമാപജ്ഞവസീഭാവപ്പത്തം സമാപത്തി. അപിച തദപി ഉഭയം ത്യാനമേവ,
ഫലസമാപത്തിനിരോധസമാപത്തിയോ പന സമാപത്തി, താസം വിത്ഥാരോതി അത്ഥോ.

ലോകിയലോകുത്തരഭേദാനം ഛന്നവി അഭിഞ്ഞാനം ഗഹണത്ഥം “സബ്ബാ ച അഭിഞ്ഞായോ”തി
വുത്തം. ഞാണവിഭിന്ദാദീസു (വിഭി ൧൫൧) ആഗതനയേന ഏകവിധാദിനാ ഭേദേന പഞ്ഞായ
സങ്കലയിതാ സമ്പിണ്ഡേതാ, ഗണേതാ വാ വിനിച്ഛയനം പഞ്ഞാസങ്കലനവിനിച്ഛയോ. അരിയാനീതി
ബുദ്ധാദീഹി അരിയേഹി പടിവിജ്ജ്യിതബ്ബത്താ, അരിയഭാവസാധകത്താ വാ അരിയാനി
ഉത്തരപദലോപേന. അവിതഥഭാവേന വാ അരണീയത്താ, അവഗന്തബ്ബത്താ അരിയാനി,
“സച്ചാനീ”തിമസ്സ വിസേസനം.

ഹേതാദിപച്ചയധമ്മാനം ഹേതുപച്ചയാദിഭാവേന പച്ചയുപ്പന്നധമ്മാനമുപകാരകതാ പച്ചയാകാരോ,
തസ്സ ദേസനാ തമാ, പടിചുസമുപ്പാദകമാതി അത്ഥോ. സാ പന നികായന്തരലധിസങ്കരരഹിതതായ
സുട്ഠ പരിസുദ്ധാ, ഛന്നവിനിബ്ഭോഗസ്സ ച സുദുക്കരതായ നിപുണാ, ഏകത്താദിനയസഹിതാ ച
തത്ഥ വിചാരിതാതി ആഹ “സുപരിസുദ്ധനിപുണയാ”തി. പദത്തയമ്പി ഹേതം
പച്ചയാകാരദേസനായ വിസേസനം. പടിസമ്ഭിദാദീസു ആഗതനയം അവിസ്സജ്ജിതാവ വിചാരിതത്താ
അവിമുത്തോ തന്തിമഗ്ഗോ യസ്സാതി അവിമുത്തതന്തിമഗ്ഗാ. മഗ്ഗോതി ചേത്ഥ പാളിസഞ്ചാരോ
ഉപായോ തന്തദത്ഥാനം അവബോധസ്സ, സച്ചപടിവേധസ്സ വാ ഉപായഭാവതോ. പബന്ധോ വാ
ദീഘഭാവേന പകതിമഗ്ഗസദിസത്താ, ഇദം പന “വിപസ്സനാ, ഭാവനാ”തി പദധയസ്സ വിസേസനം.

ഇതി പന സബ്ബന്തി ഏത്ഥ ഇതി-സദ്ദോ പരിസമാപനേ യമാഉദ്ദിട്ഠദ്ദേസസ്സ പരിനിട്ഠിതത്താ,
ഏത്തകം സബ്ബന്തി അത്ഥോ. പനാതി വചനാലങ്കാരമത്തം വിസും അത്ഥാഭാവതോ.
പദത്ഥസംകിണ്ണസ്സ, വത്തബ്ബസ്സ ച അവുത്തസ്സ അവസേസസ്സ അഭാവതോ സുവിഞ്ഞ്ഞേയുഭാവേന
സുപരിസുദ്ധം, “സബ്ബ”ന്തി ഇമിനാ സമ്ബന്ധോ, ഭാവനപുംസകം വാ ഏതം “വുത്ത”ന്തി ഇമിനാ
സമ്ബഞ്ജയനതോ. ഭിച്ഛോതി അതിരേകം, അതിവിത്ഥാരന്തി അത്ഥോ, ഏതേന പദത്ഥമത്തമേവ
വിചാരയിത്ഥാമിതി ദസ്സേതി. ഏതം സബ്ബം ഇധ അട്ഠകമായ ന വിചാരയിത്ഥാമി
പുനരുത്തിഭാവതോ, ഗന്ഥഗരുകഭാവതോ ചാതി അധിപ്പായോ. വിചാരയിത്ഥാമിതി ച ഗാമാഭാവതോ
ന വുദ്ധിഭാവോതി ദട്ഠബ്ബം.

ഏവമ്പി ഏസ വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ ആഗമാനമത്ഥം ന പകാസേയ്യ, അഥ സബ്ബോപേസോ ഇധ
വിചാരിതബ്ബോയേവാതി ചോദനായ തമാ അവിചാരണസ്സ ഏകന്തകാരണം നിദ്ധാരേതാ തം
പരിഹരന്തോ “മജ്ജിമേ വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ മജ്ജിമേതി ഖുദുകതോ അഞ്ജേതസം
ചതുന്നമ്പി ആഗമാനം അബ്ഭന്തരേ. ഹി-സദ്ദോ കാരണേ, തേന യമാവുത്തം കാരണം ജോതേതി.
തത്ഥാതി തേസു ചതൂസു ആഗമേസു. യമാഭാസിതന്തി ഭഗവതാ യം യം ദേസിതം, ദേസിതാനുരൂപം
വാ. അപി ച സംവണ്ണകേഹി സംവണ്ണനാവസേന യം യം ഭാസിതം, ഭാസിതാനുരൂപന്തിപി അത്ഥോ.
ഇച്ചേവാതി ഏത്ഥ ഇതി-സദ്ദേന യമാവുത്തം കാരണം നിദസ്സേതി, ഇമിനാവ കാരണേന, ഇദമേവ
വാ കാരണം മനസി സന്നിധായാതി അത്ഥോ. കത്തോതി ഏത്ഥാപി “വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ ഏസാ”തി പദം
കമ്മഭാവേന സമ്ബഞ്ജയതി ആവുത്തിയാദിനയേനാതി ദട്ഠബ്ബം. തന്തിതി തം വിസുദ്ധിമഗ്ഗമ്പി
ഞാണേന ഗഹേതാന. ഏതായാതി സുമണ്ഡലവിലാസിനിയാ നാമ ഏതായ അട്ഠകമായ. ഏത്ഥ ച
“മജ്ജിമേ റത്ഥാ”തി ഏതേന മജ്ജയത്തഭാവദീപനേന വിസേസതോ ചതുന്നമ്പി ആഗമാനം
സാധാരണട്ഠകമാ വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ, ന സുമണ്ഡലവിലാസിനീആദയോ വിയ അസാധാരണട്ഠകമാതി
ദസ്സേതി. അവിസേസതോ പന വിനയാഭിധമ്മാനമ്പി യമാരഹം സാധാരണട്ഠകമാ ഹോതിയേവ,
തേഹി സമ്മിസ്സതായ ച തദവസേസസ്സ ഖുദുകാഗമസ്സ വിസേസതോ സാധാരണാ സമാനാപി തം
റപേതാ ചതുന്നമേവ ആഗമാനം സാധാരണാത്ഥേവ വുത്താതി.

ഇതി സോളസഗാമാവണ്ണനാ.

ഗന്ഥാരമ്ഭകമാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

നിദാനകമാവണ്ണനാ

ഏവം യമാവുത്തേന വിവിധേന നയേന പണാമാദികം പകരണാരമ്ഭവിധാനം കത്ഥാ ഇദാനി
വിഭാഗവന്താനം സഭാവവിഭാവനം വിഭാഗദസ്സനവസേനേവ സുവിഭാവിതം, സുവിത്താപിതബ്ബ
ഹോതീതി പഠം താവ വഗ്ഗസുത്തവസേന വിഭാഗം ദസ്സേതും “തത്ഥ ദീഘാഗമോ നാമാ”തിആദിമാഹ.
തത്ഥ തത്ഥാതി “ദീഘസ്സ ആഗമവരസ്സ അത്ഥം പകാസയിത്ഥാമി”തി യദിദം വുത്തം, തസ്ഥിം വചനേ.
“യസ്സ അത്ഥം പകാസയിത്ഥാമി”തി പടിഞ്ഞാതം, സോ ദീഘാഗമോ നാമ വഗ്ഗസുത്തവസേന ഏവം
വേദിതബ്ബോ, ഏവം വിഭാഗോതി വാ അത്ഥോ. അഥ വാ തത്ഥാതി “ദീഘാഗമനിസ്സിത”ന്തി യം
വുത്തം, ഏതസ്ഥിം വചനേ. യോ ദീഘാഗമോ വുത്തോ, സോ ദീഘാഗമോ നാമ വഗ്ഗസുത്തവസേന.
ഏവം വിഭജിതബ്ബോ, ഏദിസോതി വാ അത്ഥോ. “ദീഘസ്സാ”തിആദിനാ ഹി വുത്തം ദൂരവചനം തം-

സദ്യേന പടിനിട്ടിസതി വിയ “ദീഘാഗമനിസ്സിത”ന്തി വുത്തം ആസന്നവചനസി തം-സദ്യേന പടിനിട്ടിസതി അത്തനോ ബുദ്ധിയം പരമ്മുഖം വിയ പരിവത്തമാനം ഹുത്വാ പവത്തനതോ. ഏദിസേസു ഹി റാനേസു അത്തനോ ബുദ്ധിയം സമ്മുഖം വാ പരമ്മുഖം വാ പരിവത്തമാനം യഥാ തഥാ വാ പടിനിട്ടിസതിയും വട്ടതി സദ്യമത്തപടിനിട്ടേസേന അത്ഥസ്സാവിരോധനതോ. വഗ്ഗസുത്താദിനം നിബ്ബചനം പരതോ ആവി ഭവിസ്സതി. തയോ വഗ്ഗാ യസ്സാതി തിവഗ്ഗോ. ചതുത്തിംസ സുത്താനി ഏതഥ സങ്ഗയ്ഹന്തി, തേസം വാ സങ്ഗഹോ ഗണനാ ഏതമാതി ചതുത്തിംസസുത്തസങ്ഗഹോ.

അത്തനോ സംവണ്ണനായ പഠമസങ്ഗീതിയം നിക്ഖിത്താനുക്കമേനേവ പവത്തഭാവം ദസ്സേതും “തസ്സപേ... നിദാനമാദീ”തി വുത്തം. ആദിഭാവോ ഹേതമ സങ്ഗീതിക്കമേനേവ വേദിതബ്ബോ. കസ്മാ പന ചതുസു ആഗമേസു ദീഘാഗമോ പഠമം സങ്ഗീതോ, തത്ഥ ച സീലക്ഖന്ധവഗ്ഗോ പഠമം നിക്ഖിത്തോ, തസ്ഥിഞ്ച ബ്രഹ്മജാലസുത്തം, തത്ഥാപി നിദാനന്തി? നായമനുയോഗോ കത്ഥചിപി ന പവത്തതി സബ്ബത്ഥേവ വചനക്കമമത്തം പടിച്ച് അനുയുഞ്ജിതബ്ബതോ. അപിച സദ്ധാവഹഗുണത്താ ദീഘാഗമോവ പഠമം സങ്ഗീതോ. സദ്ധാ ഹി കൂസലധമ്മാനം ബീജം. യഥാഹ “സദ്ധാ ബീജം തപോ വുട്ഠീ”തി (സം. നി. ൨.൧൯൭; സു. നി. ൧൭). സദ്ധാവഹഗുണതാ ചസ്സ ഹേട്ഠാ ദസ്സിതായേവ. കിഞ്ച ഭിച്ഛോ - കതിപയസുത്തസങ്ഗഹതായ ചേവ അപ്പപരിമാണതായ ച ഉഗ്ഗഹണധാരണാദിസുഖതോ പഠമം സങ്ഗീതോ. തഥാ ഹേസ ചതുത്തിംസസുത്തസങ്ഗഹോ, ചതുസട്ഠിഭാണവാപരിമാണോ ച. സീലകമാബാഹുല്ലതോ പന സീലക്ഖന്ധവഗ്ഗോ പഠമം നിക്ഖിത്തോ. സീലഞ്ച സാസന്നസ്സ ആദി സീലപതിട്ഠാനത്താ സബ്ബഗുണാനം . തേനേവാഹ “തസ്മാ തിഹ തം ഭിക്ഖു ആദിമേവ വിസോധേഹി കൂസലേസു ധമ്മേസു. കോ ചാദി കൂസലാനം ധമ്മാനം? സീലഞ്ച സുവിസുദ്ധ”തിആദി (സം. നി. ൫.൪൬൯). സീലക്ഖന്ധകമാബാഹുല്ലതോ ഹി സോ “സീലക്ഖന്ധവഗ്ഗോ”തി വുത്തോ. ദിട്ഠിവിനിവേറനകമാഭാവതോ പന സുത്തന്തപിടകസ്സ നിരവസേസദിട്ഠിവിഭജനം ബ്രഹ്മജാലസുത്തം പഠമം നിക്ഖിത്തന്തി വേദിതബ്ബം. തേപിടകേ ഹി ബുദ്ധവചനേ ബ്രഹ്മജാലസദിസം ദിട്ഠിഗതാനി നിഗ്ഗുദ്ധം നിജ്ജടം കത്വാ വിഭത്തസുത്തം നത്ഥി. നിദാനം പന പഠമസങ്ഗീതിയം മഹാകസ്സപത്ഥേരേന പൂട്ഠേന ആയസ്ഥതാ ആനന്ദേന ദേസകാലാദിനിദസ്സനത്ഥം പഠമം നിക്ഖിത്തന്തി. തേനാഹ “ബ്രഹ്മജാലസ്സാപി”തിആദി. തത്ഥ ച “ആയസ്ഥതാ”തിആദിനാ ദേസകം നിയമേതി, പഠമസങ്ഗീതികാലേതി പന കാലന്തി, അയമത്ഥോ ഉപരി ആവി ഭവിസ്സതി.

പഠമമഹാസങ്ഗീതികമാവണ്ണനാ

ഇദാനി “പഠമമഹാസങ്ഗീതികാലേ”തി വചനപ്പസങ്ഗേന തം പഠമമഹാസങ്ഗീതിം ദസ്സേനോ, യസ്സം വാ പഠമമഹാസങ്ഗീതിയം നിക്ഖിത്താനുക്കമേന സംവണ്ണനം കത്തുകാമത്താ തം വിഭാവേനോ തസ്സാ തന്തിയാ ആരുള്ഹായപി ഇധ വചനേ കാരണം ദസ്സേതും “പഠമമഹാസങ്ഗീതി നാമ ചേസാ”തിആദിമാഹ. ഏതഥ ഹി കിഞ്ചാപി...പേ... മാരുള്ഹാതി ഏതേന നനു സാ സങ്ഗീതിക്ഖന്ധകേ തന്തിമാരുള്ഹാ, കസ്മാ ഇധ പുന വുത്താ, യദി ച വുത്താ അസ്സ നിരത്ഥകതാ, ഗന്ഥഗരുതാ ച സിയാതി ചോദനാലേസം ദസ്സേതി. “നിദാന...പേ... വേദിതബ്ബാ”തി പന ഏതേന നിദാനകോസല്ല്യത്ഥഭാവതോ യഥാവുത്തഭോസതാ ന സിയാതി വിസേസകാരണദസ്സനേന പരിഹരതി. “പഠമമഹാസങ്ഗീതി നാമ ചേസാ”തി ഏതഥ ച-സദ്യോ ഹുദിസേസു റാനേസു വത്തബ്ബസമ്പിണ്ഡനത്ഥോ. തേന ഹി പഠമമഹാസങ്ഗീതികാലേ വുത്തം നിദാനഞ്ച ആദി, ഏസാ ച പഠമമഹാസങ്ഗീതി നാമ ഏവം വേദിതബ്ബാതി ഇമമത്ഥം സമ്പിണ്ഡേതി. ഉപത്താസത്ഥോ വാ ച-സദ്യോ, ഉപത്താസോതി ച വാക്യാരമ്ഭോ വുച്ചതി. ഏസാ ഹി ഗന്ഥകാരാനം പകതി, യദിദം കിഞ്ചി വത്വാ പുന അപരം വത്തുമാരഭത്താനം ച-സദ്യപയോഗോ. യം പന വജിരബുദ്ധിത്ഥേരേന വുത്തം “ഏതഥ ച-സദ്യോ അതിരേകത്ഥോ, തേന അത്താപി അത്ഥീതി ദീപേതീ”തി (വജിര ദീ. ബാഹിരനിദാനകമാവണ്ണനാ), തദയുത്തമേവ. ന ഹേതമ ച-സദ്യേന തദത്ഥോ വിത്തായതി. യദി ചേതമ തദത്ഥദസ്സനത്ഥമേവ ച-കാരോ അധിപ്പേതോ സിയാ, ഏവം സതി സോ ന കത്തബ്ബായേവ പഠമസദ്യേനേവ അത്താസം ദുതിയാദിസങ്ഗീതിനമ്പി അത്ഥിഭാവസ്സ ദസ്സിതത്താ. ദുതിയാദിമുപാദായ ഹി പഠമസദ്യപയോഗോ ദീഘാദിമുപാദായ രസ്സാദിസദ്യപയോഗോ വിയ. യഥാപച്ചയം തത്ഥ തത്ഥ ദേസിതത്താ, പത്തത്തത്താ ച വിപ്പകിണ്ണാനം ധമ്മവിനയാനം സങ്ഗഹേത്വാ ഗായനം കഥനം സങ്ഗീതി, ഏതേന തം തം സിക്ഖാപദാനം, തംതംസുത്താനഞ്ച ആദിപരിയോസാനേസു, അന്തരന്തരാ ച സമ്ബന്ധവസേന റപിതം സങ്ഗീതികാരകവചനം സങ്ഗഹിതം ഹോതി. മഹാവിസയത്താ, പൂജിതത്താ ച മഹതി സങ്ഗീതി മഹാസങ്ഗീതി, പഠമാ മഹാസങ്ഗീതി പഠമമഹാസങ്ഗീതി. കിഞ്ചാപിതി അനുഗൃഹത്ഥോ, തേന പാളിയമ്പി സാ സങ്ഗീതിമാരുള്ഹാവാതി അനുഗൃഹം കരോതി, ഏവമ്പി തത്ഥാരുള്ഹമത്തേന ഇധ സോത്തുനം നിദാനകോസല്ല്യം ന ഹോതീതി പന-സദ്യേന അരുചിയത്ഥം ദസ്സേതി. നിദാതി ദേസനം ദേസകാലാദിവസേന അവിദിതം വിദിതം കത്വാ നിദസ്സേതീതി നിദാനം, തസ്ഥിം കോസല്ല്യം, തദത്ഥായാതി അത്ഥോ.

ഇദാനി തം വിത്ഥാരേത്വാ ദസ്സേതും “ധമ്മചക്ഖപവത്തനഞ്ചി”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സത്താനം ദസ്സനാനുത്തരിയസരണാദിപടിലാഭഹേതുഭൂതാസു വിജ്ജമാനാസുപി അത്താസു ഭഗവതോ

കിരിയാസു “ബുദ്ധോ ബോധേയ്യ”ന്തി (ബുഃ വഃ അട്ഠം അബ്ഭന്തരനിദാന ച; ചരിയാഃ അട്ഠം പകിണ്ണകകമാ; ഉദാന അട്ഠം ചവ) പടിഞ്ഞായ അനുലോമനതോ വിനേയ്യാനം മഗ്ഗഫലുപ്പത്തിഹേതുഭൂതാ കിരിയാവ നിപ്പരിയായേന ബുദ്ധകിച്ചും നാമാതി തം സരൂപതോ ദസ്സേതും “യമ്മചക്കപ്പവത്തനഞ്ചി...പേ... വിനയനാ”തി വുത്തം. യമ്മചക്കപ്പവത്തനതോ പന പുബ്ബഭാഗേ ഭഗവതാ ഭാസിതം സുണന്താനന്വി വാസനാഭാഗിയമേവ ജാതം, ന സേക്ഖഭാഗിയം, ന നിബ്ബേധഭാഗിയം തപുസ്സല്ലികാനം സരണദാനം വിയ. ഏസാ ഹി യമ്മതാ, തസ്മാ തമേവ മരിയാദഭാവേന വുത്തന്തി വേദിതഞ്ചം. സദ്ധിന്ദ്രിയാദി യമ്മോയേവ പവത്തനട്ഠേന ചക്കന്തി യമ്മചക്കം. അഥ വാ ചക്കന്തി ആണാ, യമ്മതോ അനപേതത്താ യമ്മഞ്ച തം ചക്കഞ്ചാതി യമ്മചക്കം. യമ്മേന ഞായേന ചക്കന്തിപി യമ്മചക്കം. വുത്തഞ്ചി പടിസമ്ഭിദായം -

“യമ്മഞ്ച പവത്തേതി ചക്കഞ്ചാതി യമ്മചക്കം. ചക്കഞ്ച പവത്തേതി യമ്മഞ്ചാതി യമ്മചക്കം, യമ്മേന പവത്തേതിതി യമ്മചക്കം, യമ്മചരിയാവ പവത്തേതിതി യമ്മചക്ക”ന്തിആദി (പടിഃ മഃ ൨.൪൦, ൪൧).

തസ്സ പവത്തനം തമാ. പവത്തനന്തി ച പവത്തയമാനം, പവത്തിതന്തി പച്ചുപ്പന്നാതീതവസേന ദിധാ അത്ഥോ. യം സന്ധായ അട്ഠകമാസു വുത്തം “യമ്മചക്കപ്പവത്തനസുത്തന്തം ദേസേനോ യമ്മചക്കം പവത്തേതി നാമ, അത്താസികോണ്ഡഞ്ഞേത്ഥേരസ്സ മഗ്ഗഫലാധിഗതതോ പട്ഠായ പവത്തിതം നാമാ”തി (സഃ നിഃ അട്ഠം ൩.൫.൧൦൮൧-൧൦൮൮; പടിഃ മഃ അട്ഠം ൨.൨.൪൦). ഇധ പന പച്ചുപ്പന്നവസേനേവ അത്ഥോ യുത്തോ. യാവാതി പരിച്ഛേദത്ഥേ നിപാതോ, സുഭദസ്സ നാമ പരിബ്ബാജകസ്സ വിനയനം അന്തോപരിച്ഛേദം കത്വാതി അഭിവിധിവസേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. തഞ്ചി ഭഗവാ പരിനിബ്ബാനമഞ്ചേ നിപന്നോയേവ വിനേസിതി. കതം പരിനിട്ഠാപിതം ബുദ്ധകിച്ചും യേനാതി തമാ, തസ്മിം. കതബുദ്ധകിച്ചേ ഭഗവതി ലോകനാഥേ പരിനിബ്ബുതേതി സമ്ബന്ധോ, ഏതേന ബുദ്ധകത്തഞ്ചസ്സ കിച്ചസ്സ കസ്സചിപി അസേസിതഭാവം ദീപേതി. തതോയേവ ഹി ഭഗവാ പരിനിബ്ബുതോതി. നനു ച സാവകേഹി വിനീതാപി വിനേയ്യാ ഭഗവതായേവ വിനീതാ നാമ. തമാ ഹി സാവകഭാസിതം സുത്തം “ബുദ്ധഭാസിത”ന്തി വുച്ചതി. സാവകവിനേയ്യാ ച ന താവ വിനീതാ, തസ്മാ “കതബുദ്ധകിച്ചേ”തി ന വത്തഞ്ചന്തി? നായം ദോസോ തേസം വിനയനുപായസ്സ സാവകേസു റപിതത്താ. തേനേവാഹ -

“ന താവഹം പാപിമ പരിനിബ്ബായിസ്സാമി, യാവ മേ ഭിക്ഖു ന സാവകാ ഭവിസ്സന്തി വിയത്താ വിനീതാ വിസാരദാ ബഹുസ്സുതാ യമ്മധരാ...പേ... ഉപ്പന്നം പരപ്പവാദം സഹ യമ്മേന സുനിഗ്ഗഹിതം നിഗ്ഗഹേത്വാ സപാടിഹാരിയം യമ്മം ദേസേസ്സന്തി”തിആദി (ദിഃ നിഃ ൨.൧൩൮൮; ഉദാഃ ൫൧).

“കുസിനാരായ”ന്തിആദിനാ ഭഗവതോ പരിനിബ്ബുതദേസകാലവിസേസവചനം “അപരിനിബ്ബുതോ ഭഗവാ”തി ഗാഹസ്സ മിച്ഛാഭാവദസ്സനത്ഥം, ലോകേ ജാതസംവദ്ധാദിഭാവദസ്സനത്ഥഞ്ച. തമാ ഹി മനുസ്സഭാവസ്സ സുപാകടകരണത്ഥം മഹാബോധിസത്താ ചരിമഭവേ ദാരപരിഗ്ഗഹാദീനിപി കരോന്തിതി. കുസിനാരായന്തി ഏവം നാമകേ നഗരേ. തഞ്ചി നഗരം കുസഹത്ഥം പുരിസം ദസ്സനട്ഠാനേ മാപിതത്താ “കുസിനാര”ന്തി വുച്ചതി, സമീപത്ഥേ ചേതം ഭുജ്ജം. ഉപവത്തനേ മല്ലാനം സാലവനേതി തസ്സ നഗരസ്സ ഉപവത്തനഭൂതേ മല്ലരാജ്ഞം സാലവനേ. തഞ്ചി സാലവനം നഗരം പവിസിതുകാമാ ഉയ്യാനതോ ഉപച്ച വത്തന്തി ഗച്ഛന്തി ഏതേനാതി ഉപവത്തനം. യഥാ ഹി അനുരാധപുരസ്സ ദക്ഖിണപച്ഛിമദിസായം മൂപാരാമോ, ഏവം തം ഉയ്യാനം കുസിനാരായ ദക്ഖിണപച്ഛിമദിസായം ഹോതി. യഥാ ച മൂപാരാമതോ ദക്ഖിണദാരേന നഗരം പവിസനമഗ്ഗോ പാചിനമുഖോ ഗത്വാ ഉത്തരേന നിവത്തതി, ഏവം ഉയ്യാനതോ സാലപന്തി പാചിനമുഖാ ഗത്വാ ഉത്തരേന നിവത്താ, തസ്മാ തം “ഉപവത്തന”ന്തി വുച്ചതി. അപരേ പന “തം സാലവനമുപഗത്വാ മിത്തസുഹജേജ അപലോകേത്വാ നിവത്തനതോ ഉപവത്തനന്തി പാകടം ജാതം കിരാ”തി വദന്തി. യമകസാലാനമന്തരേതി യമകസാലാനം വേമജ്ജേയ. തത്ഥ കിര ഭഗവതോ പഞ്ഞത്തസ്സ പരിനിബ്ബാനമഞ്ചസ്സ സീസഭാഗേ ഏകാ സാലപന്തി ഹോതി, പാദഭാഗേ ഏകാ. തത്രാപി ഏകോ തരുണസാലോ സീസഭാഗസ്സ ആസന്നോ ഹോതി, ഏകോ പാദഭാഗസ്സ. തസ്മാ “യമകസാലാനമന്തരേ”തി വുത്തം. അപിച “യമകസാലാ നാമ മൂലക്ഖന്ധവിടപപത്തേഹി അഞ്ഞമഞ്ഞം സംസിബ്ബേത്വാ റിതസാലാ”തിപി മഹാഅട്ഠകമായം വുത്തം. മാ ഇതി ചന്ദോ വുച്ചതി തസ്സ ഗതിയാ ദിവസസ്സ മിനിതഞ്ചതോ, തദാ സബ്ബകലാപാരിപൂരിയാ പുണ്ണോ ഏവ മാതി പുണ്ണമാ. സദുവിദു പന “മോ സിവോ ചന്ദിമാ ചേവാ”തി വുത്തം സക്കതഭാസാനയം ഗഹേത്വാ ഓകാരന്തന്വി ചന്ദിമവാചക മ-സദുമിച്ഛന്തി. വിസാഖായ യുത്തോ പുണ്ണമാ യത്ഥാതി വിസാഖാപുണ്ണമോ, സോയേവ ദിവസോ തമാ, തസ്മിം. പച്ചുസതി തിമിരം വിനാസേതീതി പച്ചുസോ, പതി-പുണ്ണോ ഉസ-സദോ രുജായന്തി ഹി നേരുത്തികാ, സോയേവ സമയോതി രത്തിയാ പച്ഛിമയാമപരിയാപന്നോ കാലവിസേസോ വുച്ചതി, തസ്മിം. വിസാഖാപുണ്ണമദിവസേ ഈദിസേ രത്തിയാ പച്ഛിമസമയേതി വുത്തം ഹോതി.

ഉപാദിയതേ കമ്മകിലേസേഹീതി ഉപാദി, വിപാകക്ഖന്ധാ, കടത്താ ച രൂപം. സോ പന ഉപാദി കിലേസാദിസഞ്ചാരമാരനിമ്മമനേ അനോസ്സടോ, ഇധ ഖണ്ഡചുമാരനിമ്മമനേ ഓസ്സടോന സേസിതോ, തസ്മാ നത്ഥി ഏതിസ്സാ ഉപാദിസഞ്ചാരോ സേസോ, ഉപാദിസ്സ വാ സേസോതി കത്വാ “അനുപാദിസേസാ”തി വുച്ചതി. നിബ്ബാനയാതുതി ചേത്ഥ നിബ്ബുതിമത്തം അധിപ്പേതം, നിബ്ബാനഞ്ച തം സഭാവധാരണതോ ധാതു ചാതി കത്വാ. നിബ്ബുതിയാ ഹി കാരണപരിയായേന അസഞ്ചയയാതു തമാ വുച്ചതി. ഇത്ഥമഭൂതലക്ഖണേ ചായം കരണനിദേശോ. അനുപാദിസേസതാസഞ്ചാരം ഇമം പകാരം ഭൂതസ്സ പത്തസ്സ പരിനിബ്ബുതസ്സ ഭഗവതോ ലക്ഖണേ നിബ്ബാനയാതുസഞ്ചാരേ അത്ഥേ തതിയാതി വുത്തം ഹോതി. നനു ച “അനുപാദിസേസായാ”തി നിബ്ബാനയാതുയാവ വിസേസനം ഹോതി, ന പരിനിബ്ബുതസ്സ ഭഗവതോ, അഥ കസ്മാ തം ഭഗവാ പത്തോതി വുത്തോതി? നിബ്ബാനയാതുയാ സഹചരണതോ. തംസഹചരണേന ഹി ഭഗവാപി അനുപാദിസേസഭാവം പത്തോതി വുച്ചതി. അഥ വാ അനുപാദിസേസഭാവസഞ്ചാരം ഇമം പകാരം പത്തായ നിബ്ബാനയാതുയാ ലക്ഖണേ സഞ്ചാനനകിരിയായ തതിയാതിപി വത്തും യുജ്ജതി. അനുപാദിസേസായ നിബ്ബാനയാതുയാതി ച അനുപാദിസേസനിബ്ബാനയാതു ഹുത്വാതി അത്ഥോ. “ഊനപഞ്ചബന്ധനേന പത്തേനാ”തി (പാരാ ൬൧൨). ഏത്ഥ ഹി ഊനപഞ്ചബന്ധനപത്തോ ഹുത്വാതി അത്ഥം വദന്തി. അപിച നിബ്ബാനയാതുയാ അനുപാദിസേസായ അനുപാദിസേസാ ഹുത്വാ ഭൂതായാതിപി യുജ്ജതി. വുത്തഞ്ച ഹി ഉദാനട്ഠകമായ നന്ദസുത്തവണ്ണനായം “ഉപഡ്ഡുല്ലിഖിതേഹി കേസേഹീതി ഇത്ഥമഭൂതലക്ഖണേ കരണവചനം വിപ്ലവതുല്ലിഖിതേഹി കേസേഹി ഉപലക്ഖിതാതി അത്ഥോ”തി (ഉദാ ൧൦൦൦ ൨൨) ഏസനയോ ഈദിസേസു. ധാതുഭാജനദിവസേതി ജേട്ഠമാസസ്സ സുക്കപക്ഖപഞ്ചമീദിവസം സന്ധായ വുത്തം, തഞ്ച ന “സന്നിപതിതാന”ന്തി ഏതസ്സ വിസേസനം, “ഉസ്സാഹം ജനേസി”തി ഏതസ്സ പന വിസേസനം “ധാതുഭാജനദിവസേ ഭിക്ഖുനം ഉസ്സാഹം ജനേസി”തി ഉസ്സാഹജനനസ്സ കാലവസേന ഭിന്നാധികരണവിസേസനഭാവതോ. ധാതുഭാജനദിവസതോ ഹി പുരിമതരദിവസേസുപി ഭിക്ഖു സന്നിപതിതാതി. അഥ വാ “സന്നിപതിതാന”ന്തി ഇദം കായസാമഗ്ഗിവസേന സന്നിപതനമേവ സന്ധായ വുത്തം, ന സമാഗമനമത്തേന. തസ്മാ “ധാതുഭാജനദിവസേ”തി ഇദം “സന്നിപതിതാന”ന്തി ഏതസ്സ വിസേസനം സമഭവതി, ഇദഞ്ച ഭിക്ഖുനം ഉസ്സാഹം ജനേസിതി ഏത്ഥ “ഭിക്ഖുന”ന്തി ഏതേനപി സമഞ്ജസ്സനീയം . സഞ്ചസ്സ മേരോ സഞ്ചത്ഥേരോ. സോ പന സഞ്ചോ കിം പരിമാണോതി ആഹ “സത്തന്നം ഭിക്ഖുസതസഹസ്സാന”ന്തി. സഞ്ചസദ്ദേന ഹി അവിത്തായമാനസ്സ പരിമാണസ്സ വിത്താപനത്ഥമേവേതം പുന വുത്തം. സദുവിദു പന വദന്തി -

“സമാസോ ച തദ്ധിതോ ച, വാക്യത്ഥേസു വിസേസകാ;
പസിദ്ധിയന്തു സാമഞ്ജസം, തേലം സുഗതചിവരം.

തസ്മാ നാമമത്തഭൂതസ്സ സഞ്ചത്ഥേരസ്സ വിസേസനത്ഥമേവേതം പുന വുത്തന്തി, നിചുസാപേക്ഖതായ ച ഏദിസേസു സമാസോ യഥാ “ദേവദത്തസ്സ ഗരുകുല”ന്തി. നിചുസാപേക്ഖതാ ചേത്ഥ സഞ്ചസദ്ദസ്സ ഭിക്ഖുസതസഹസ്സസദ്ദം സാപേക്ഖത്തേപി അത്തപദന്തരാഭാവേന വാക്യേ വിയ അപേക്ഖിതബ്ബത്ഥസ്സ ഗമകത്താ. “സത്തന്നം ഭിക്ഖുസതസഹസ്സാന”ന്തി ഹി ഏതസ്സ സഞ്ചസദ്ദേ അവയവീഭാവേന സമഞ്ചസോ, തസ്സാപി സാമിഭാവേന മേരസദ്ദേതി. “സത്തന്നം ഭിക്ഖുസതസഹസ്സാന”ന്തി ച ഗണപാമോക്ഖഭിക്ഖുയേവ സന്ധായ വുത്തം. തദാ ഹി സന്നിപതിതാ ഭിക്ഖു ഏത്തകാതി ഗണനപഥമതിക്കന്താ. തഥാ ഹി വേളുവഗാമേ വേദനാവിക്ഖമ്ഭനേതോ പട്ഠായ “നചിരേനേവ ഭഗവാ പരിനിബ്ബായിസ്സതീ”തി സുത്വാ തതോ തതോ ആഗതേസു ഭിക്ഖുസു ഏകഭിക്ഖുപി പക്കന്തോ നാമ നത്ഥി. യഥാഹു -

“സത്തസതസഹസ്സാനി , തേസു പാമോക്ഖഭിക്ഖവോ;
മേരോ മഹാകസ്സപോവ, സഞ്ചത്ഥേരോ തദാ അഹു”തി.

ആയസ്മാ മഹാകസ്സപോ അനുസ്സരന്തോ മത്തമാനോ ചിന്തയന്തോ ഹുത്വാ ഉസ്സാഹം ജനേസി, അനുസ്സരന്തോ മത്തമാനോ ചിന്തയന്തോ ആയസ്മാ മഹാകസ്സപോ ഉസ്സാഹം ജനേസിതി വാ സമഞ്ചസോ. മഹത്തേഹി സീലക്ഖന്ധാദീഹി സമന്നാഗതത്താ മഹന്തോ കസ്സപോതി മഹാകസ്സപോ. അപിച “മഹാകസ്സപോ”തി ഉരുവേലകസ്സപോ നദീകസ്സപോ ഗയാകസ്സപോ കുമാരകസ്സപോതി ഇമേ ഖുറ്റാനുഖുറ്റകേ മേരേ ഉപാദായ വുച്ചതി. കസ്മാ പനായസ്മാ മഹാകസ്സപോ ഉസ്സാഹം ജനേസിതി അനുയോഗേ സതി തം കാരണം വിഭാവേന്തോ ആഹ “സത്താഹപരിനിബ്ബുതേ”തിആദി. സത്ത അഹാനി സമാഹടാനി സത്താഹം. സത്താഹം പരിനിബ്ബുതസ്സ അസ്സാതി തഥാ യഥാ “അചിരപക്കന്തോ, മാസജാതോ”തി, അന്തത്ഥഅത്തപദസമാസോയം, തസ്ഥിം. ഭഗവതോ പരിനിബ്ബാനദിവസതോ പട്ഠായ സത്താഹേ വീതിവത്തേതി വുത്തം ഹോതി, ഏതസ്സ “വുത്തവചന”ന്തി പദേന സമഞ്ചസോ, തഥാ “സുഭദ്രേന വുഡ്ഡപബ്ബജിതേനാ”തി ഏതസ്സപി. തത്ഥ സുഭദ്രോതി തസ്സ നാമമത്തം, വുഡ്ഡകാലേ പന പബ്ബജിതത്താ “വുഡ്ഡപബ്ബജിതേനാ”തി വുത്തം, ഏതേന സുഭദ്രപരിബ്ബാജകാദീഹി തം വിസേസം കരോതി. “അലം ആവുസോ”തിആദിനാ തേന വുത്തവചനം നിദസ്സേതി. സോ ഹി സത്താഹപരിനിബ്ബുതേ ഭഗവതി ആയസ്മതാ

മഹാകസ്തൂപത്മേരേണ സദ്ധിം പാവായ കുസിനാരം അദ്ധാനമഗ്ഗപടിപന്നേസു പഞ്ചമത്തേസു ഭിക്ഖുസത്തേസു അവിതരാഗേ ഭിക്ഖു അന്തരാമഗ്ഗേ ദിട്ഠജീവകസ്സ സന്തികാ ഭഗവതോ പരിനിബ്ബാനം സുതാ പത്തചിവരാന്തി ഛരസ്സേതാ ബാഹാ പഗ്ഗയ്ഹം നാനപ്പകാരം പരിഭേവന്തേ ദിസാ ഏവമാഹ.

കസ്മാ പന സോ ഏവമാഹാതി? ഭഗവതി ആഘാതേന. അയം കിരേസോ ഖണ്ഡകേ ആഗതേ ആത്മമാവത്സ്മിം (മഹാവ് ൩൩) നഹാപിതപുണ്ണകോ വുഡ്ഡപണ്ണജിതോ ഭഗവതി കുസിനാരതോ നിക്ഖമിതാ അഡ്ഡത്തേഘസേഹി ഭിക്ഖുസത്തേഹി സദ്ധിം ആത്മം ഗച്ഛന്തേ “ഭഗവാ ആഗച്ഛതി”തി സുതാ “ആഗതകാലേയാഗുദാനം കരിസ്സാമീ”തി സാമണേരഭൂമിയം റിതേ ദേവ പുത്തേ ഏതദവോച “ഭഗവാ കിര താതാ ആത്മം ആഗച്ഛതി മഹതാ ഭിക്ഖുസന്ധേന സദ്ധിം അഡ്ഡത്തേഘസേഹി ഭിക്ഖുസത്തേഹി, ഗച്ഛമ തുമ്ഹേ താതാ, ഖുരഭണ്ഡം ആദായ നാളിയാ വാ പസിഞ്ചകേന വാ അനുഘരകം ആഹിണ്ഡമ, ലോണവി തേലവി തണ്ഡുലവി ഖാദനീയവി സംഹരമ, ഭഗവതോ ആഗതസ്സ യാഗുദാനം കരിസ്സാമീ”തി. തേ തഥാ അകംസു. അഥ ഭഗവതി ആത്മം ആഗത്വാ ഭൂസാഗാരകം പവിട്ഠേ സുഭദ്രോ സായന്ഹസമയം ഗാമഭാരം ഗത്വാ മനുസ്സേ ആമന്തേതാ “ഹത്ഥകമ്മമത്തം മേ ദേമാ”തി ഹത്ഥകമ്മം യാചിതാ “കിം ഭന്തേ കരോമാ”തി വുത്തേ “ഇദഞ്ചിദഞ്ച ഗണ്ഹമാ”തി സബ്ബപകരണാനി ഗാഹാപേതാ വിഹാരേ ഉദ്ധനാനി കാരേതാ ഏകം കാളകം കാസാവം നിവാസേതാ താദിസമേവ പാരുപിതാ “ഇദം കരോമ, ഇദം കരോമാ”തി സബ്ബരത്തിം വിചാരേന്തോ സതസഹസ്സം വിസ്സജ്ജേതാ ഭോജജയാഗുഞ്ച മധുഗോളകഞ്ച പടിയാദാപേസി. ഭോജജയാഗു നാമ ഭുഞ്ജിതാ പാതബ്ബയാഗു, തത്ഥ സപ്പിമധുഘാണിതമച്ഛമംസപുപ്ഫഹലരസാദി യം കിഞ്ചി ഖാദനീയം നാമ അത്ഥി, തം സബ്ബം പവിസതി. കീളിതുകാമാനം സീസമക്ഖനയോഗാ ഹോതി സുഗന്ധഗന്ധാ.

അഥ ഭഗവാ കാലസ്സേവ സരീരപടിജഗ്ഗനം കത്വാ ഭിക്ഖുസന്ധേഹപരിവുതോ പിണ്ഡായ ചരിതും ആത്മമാഭിമുഖോ പായാസി. അഥ തസ്സ ആരോചേസും “ഭഗവാ പിണ്ഡായ ഗാമം പവിസതി, തയാ കസ്സ യാഗു പടിയാദിതാ”തി. സോ യഥാനിവത്ഥപാരുതേഹേവ തേഹി കാളകകാസാവേഹി ഏകേന ഹത്ഥേന ദബ്ബിഞ്ച കടച്ഛുഞ്ച ഗഹേതാ ബ്രഹ്മാ വിയ ദക്ഖിണം ജാണുമണ്ഡലം ഭൂമിയം പതിട്ഠപേതാ വന്ദിതാ “പടിഗ്ഗണ്ഹാതു മേ ഭന്തേ ഭഗവാ യാഗു”തി ആഹ. തതോ “ജാനന്താപി തഥാഗതാ പുച്ഛന്തി”തി ഖണ്ഡകേ (മഹാവ് ൩൪) ആഗതനയേന ഭഗവാ പുച്ഛിതാ ച സുതാ ച തം വുഡ്ഡപണ്ണജിതം വിഗരഹിതാ തസ്മിം വത്സ്മിം അകപ്പിയസമാദാനസിക്ഖാപദം, ഖുരഭണ്ഡപരിഹരണസിക്ഖാപദഞ്ചാതി ദേവ സിക്ഖാപദാനി പണ്ണപേതാ “അനേകകപ്പകോടിയോ ഭിക്ഖവേ ഭോജനം പരിയേസന്തേഹേവ വീതിനാമിതാ , ഇദം പന തുമ്ഹാകം അകപ്പിയം, അയമ്മേന ഉപ്പന്നം ഭോജനം ഇമം പരിഭുഞ്ജിതാ അനേകാനി അത്തഭാവസഹസ്സാനി അപായേസേവ നിബ്ബത്തിസ്സന്തി, അപേമ മാ ഗണ്ഹമാ”തി വത്വാ ഭിക്ഖാചാരാഭിമുഖോ അഗമാസി, ഏകഭിക്ഖുനാപി ന കിഞ്ചി ഗഹിതം. സുഭദ്രോ അനത്തമനോ ഹുതാ “അയം സബ്ബം ജാനാമീ”തി ആഹിണ്ഡതി, സചേ ന ഗഹേതുകാമോ പേസേതാ ആരോചേതബ്ബം അസ്സ, പക്കാഹാരോ നാമ സബ്ബചിരം തിട്ഠന്തോ സത്താഹമത്തം തിട്ഠേയ, ഇദഞ്ച മമ യാവജീവം പരിയത്തം അസ്സ, സബ്ബം തേന നാസിതം, അഹിതകാമോ അയം മയ്ഹ”തി ഭഗവതി ആഘാതം ബന്ധിതാ ദസബലേ ധരമാനേ കിഞ്ചി വത്തും നാസക്ഖി. ഏവം കിരസ്സ അഹോസി “അയം ഉച്ചാ കുലാ പണ്ണജിതോ മഹാപുരിസോ, സചേ കിഞ്ചി ധരന്തസ്സ വക്ഖാമി, മമയേവ സന്തജ്ജസ്സതി”തി.

സ്വായം അജ്ജ മഹാകസ്തൂപത്മേരേണ സദ്ധിം ഗച്ഛന്തോ “പരിനിബ്ബുതോ ഭഗവാ”തി സുതാ ലദ്ധസ്സാസോ വിയ ഹട്ഠതുട്ഠോ ഏവമാഹ. മേരോ പന തം സുതാ ഹദയേ പഹാരം വിയ, മത്ഥകേ പതിതസുക്ഖാസനിം വിയ (സുക്ഖാസനി വിയ ദീ ൩൧൩൨) മഞ്ചി, ധമ്മസംവേഗോ ചസ്സ ഉപ്പജ്ജി “സത്താഹമത്തപരിനിബ്ബുതോ ഭഗവാ, അജ്ജാപിസ്സ സുവണ്ണവണ്ണം സരീരം ധരതിയേവ, ദുക്ഖേന ഭഗവതാ ആരാധിതസാസനേ നാമ ഏവം ലഹും മഹന്തം പാപം കസദം കണ്ടകോ ഉപ്പന്നോ, അലം വോ പന്നേസ പാപോ വഡ്ഡമാനോ അന്തേഹി ഏവരുപേ സഹായേ ലഭിതാ സാസനം ഓസക്കാപേതു”തി.

തതോ മേരോ ചിന്തേസി “സചേ വോ പനാഹം ഇമം മഹല്ലകം ഇയേവ പിലോതികം നിവാസേതാ ഛാരികായ ഓകിരാപേതാ നീഹരാപേസ്സാമി, മനുസ്സാ ‘സമണസ്സ ഗോതമസ്സ സരീരേ ധരമാനേയേവ സാവകാ വിവദന്തി’തി അമ്ഹാകം ദോസം ദസ്സേസ്സന്തി, അധിവാസേമി താവ. ഭഗവതാ ഹി ദേസിതയമ്മോ അസന്ധഹിതപുപ്ഫരാസിസദിസോ, തത്ഥ യഥാ വാതേന പഹടപുപ്ഫാനി യതോ വാ തതോ വാ ഗച്ഛന്തി, ഏവമേവ ഏവരുപാനം വസേന ഗച്ഛന്തേ ഗച്ഛന്തേ കാലേ വിനയേ ഏകം ദേവ സിക്ഖാപദാനി നസ്സിസ്സന്തി, സുത്തേ ഏകോ ദേവ പണ്ഹാവാരാ നസ്സിസ്സന്തി, അഭിധമ്മേ ഏകം ദേവ ഭൂമന്തരാനി നസ്സിസ്സന്തി, ഏവം അനുക്കമേന മൂലേ നട്ഠേ പിസാചസദിസാ ഭവിസ്സാമ, തസ്മാ ധമ്മവിനയസന്ധഹം കരിസ്സാമി, ഏവം സതി ദള്ഘസുത്തേന സന്ധഹിതപുപ്ഫാനി വിയ അയം ധമ്മവിനയോ നിചലോ ഭവിസ്സതി. ഏതദത്ഥഞ്ചി ഭഗവാ

മയ്ഹം തീണി ഗാവുതാനി പച്ചുഗുലമനം അകാസി, തീഹി ഓവാദേഹി (സം° നി° ൨.൧൪൯, ൧൫൦, ൧൫൧) ഉപസമ്പദം അകാസി, കായതോ ചീവരപരിവത്തനം അകാസി, ആകാസേ പാണിം ചാലേത്യാ ചന്ദോപമപടിപദം കഥേന്തോ മഞ്ഞേവ സക്ഖിം കത്വാ കഥേസി, തിക്ഖത്തും സകലസാസനരത്നം പടിച്ഛാപേസി, മാദിസേ ഭിക്ഖുജ്ഹി തിട്ഠമാനേ അയം പാപോ സാസനേ വഡ്ഢിം മാ അലത്ഥ, യാവ അയമ്മോ ന ദിപ്പതി, യമ്മോ ന പടിബാഹിയുതി, അവിനയോ ന ദിപ്പതി, വിനയോ ന പടിബാഹിയുതി, അയമ്മവാദിനോ ന ബലവന്തോ ഹോന്തി, യമ്മവാദിനോ ന ദുബ്ബലാ ഹോന്തി, അവിനയവാദിനോ ന ബലവന്തോ ഹോന്തി, വിനയവാദിനോ ന ദുബ്ബലാ ഹോന്തി, താവ യമ്മഞ്ച വിനയഞ്ച സങ്ഗായിസ്സാമി, തതോ ഭിക്ഖു അത്തനോ അത്തനോ പഹോനകം ഗഹേത്യാ കപ്പിയാകപ്പിയേ കഥേസ്സന്തി, അമായം പാപോ സയമേവ നിഗ്ഗഹം പാപുണിസ്സതി, പുന സീസം ഉക്ഖവിപിതും ന സക്ഖിസ്സതി, സാസനം ഇദ്ധഞ്ചേവ ഫീത്തഞ്ച ഭവിസ്സതി”തി ചിന്തേത്യാ സോ “ഏവം നാമ മയ്ഹം ചിത്തം ഉപ്പന്ന”തി കസ്സചിപി അനാരോചേത്യാ ഭിക്ഖുസങ്ഘം സമസ്സാസേത്യാ അഥ പച്ഛാ യാതുഭാജനദിവസേ യമ്മവിനയസങ്ഗായനത്ഥം ഭിക്ഖുനം ഉസ്സാഹം ജനേസി. തേന വുത്തം “ആയസ്ഥാ മഹാകസ്സുപോ സത്താഹപരിനിബ്ബുതേ...പേ... യമ്മവിനയസങ്ഗായനത്ഥം ഭിക്ഖുനം ഉസ്സാഹം ജനേസി”തി.

തത്ഥ അലന്തി പടിക്ഖേപവചനം, ന യുത്തന്തി അത്ഥോ. ആവുസോതി പരിദേവന്തേ ഭിക്ഖു ആലപതി. മാ സോചിത്ഥാതി ചിന്തേ ഉപ്പന്നബലവസോകേന മാ സോകമകത്ഥ. മാ പരിദേവിത്ഥാതി വാചായ മാ വിലാപമകത്ഥ. “പരിദേവനം വിലാപോ”തി ഹി വുത്തം. അസോചനാദിനം കാരണമാഹ “സുമുത്താ”തിആദിനാ. തേന മഹാസമണ്ണേനാതി നിസ്സക്കേ കരണവചനം, സ്ഥാവചനസ്സ വാ നാബ്ബുപ്പദേസോ. “ഉപദുതാ”തി പദേ പന കത്തരി തതിയാവസേന സമ്ബന്ധോ. ഉഭയാപേക്ഷഞ്ഛേതം പദം. ഉപദുതാ ച ഹോമാതി തംകാലാപേക്ഷവത്തമാനവചനം, “തദാ”തി സേസോ. അതീതത്ഥേ വാ വത്തമാനവചനം, അഹുജ്ഹാതി അത്ഥോ. അനുസ്സരന്തോ യമ്മസംവേഗവസേനേവ, ന പന കോധാദിവസേന. യമ്മസഭാവചിന്താവസേന ഹി പവത്തം സഹോത്തപ്പുണാം യമ്മസംവേഗോ. വുത്തഞ്ഛേതം -

“സബ്ബസങ്ഖതയമ്മേസു, ഓത്തപ്പാകാരസണ്ഠിതം;
ഞാണമോഹിതഭാരാനം, യമ്മസംവേഗസഞ്ചിത”തി. (സാരത്ഥം ടീ°
൧.പഠമഹാസങ്ഗീതികമാവണ്ണാ);

അത്തം ഉസ്സാഹജനനകാരണം ദസ്സേതും “ഈദിസസ്സാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഈദിസസ്സ ച സങ്ഘസന്നിപാതസ്സാതി സത്തസതസഹസ്സഗണപാമോക്ഖത്ഥേരപ്പമുഖഗണനപമാതിക്കന്തസങ്ഘസന്നിപാതം സന്ധായ വദതി. “റാനം വോ പനേതം വിജ്ജതീ”തിആദിനാപി അത്തം കാരണം ദസ്സേതി. തിട്ഠതി ഏത്ഥ ഫലം തദായത്തവുത്തിതായാതി റാനം, ഹേതു. വോതി അഭയാരണേ. പനാതി വചനാലങ്കാരേ, ഏതം റാനം വിജ്ജതേവ, നോ ന വിജ്ജതീതി അത്ഥോ. കിം പന തന്തി ആഹ “യം പാപഭിക്ഖു”തിആദി. യന്തി നിപാതമത്തം, കാരണനിദ്രേസോ വാ, യേന റാനേന അന്തരയാപേയ്യും, തദേതം റാനം വിജ്ജതീയേവാതി. പാപേന ലാമകേന ഇച്ഛാവചരേന സമന്നാഗതാ ഭിക്ഖു പാപഭിക്ഖു . അതീതോ സത്ഥാ ഏത്ഥ, ഏതസ്സാതി വാ അതീതസത്ഥുക്കം യഥാ “ബഹുകത്തുകോ”തി. പധാനം വചനം പാവചനം. പാ-സദോ ചേത്ഥ നിപാതോ “പാ ഏവ വുത്യസ്സാ”തിആദിസു വിധ. ഉപസഗ്ഗപദം വാ ഏതം, ദീഘം കത്വാ പന തഥാ വുത്തം യഥാ “പാവദതീ”തിപി വദന്തി. പക്ഖന്തി അലജ്ജിപക്ഖം. “യാവ ചാ”തിആദിനാ സങ്ഗീതിയാ സാസനചിരട്ഠിതികഭാവേ കാരണം, സാധകഞ്ച ദസ്സേതി. “തസ്ഥാ”തി ഹി പദമജ്ജയാഹരിത്വാ “സങ്ഗായേയ്യ”തി പദേന സമ്ബന്ധനീയം.

തത്ഥ യാവ ച യമ്മവിനയോ തിട്ഠതീതി യത്തകം കാലം യമ്മോ ച വിനയോ ച ലജ്ജിപുഗുലേസു തിട്ഠതി. പരിനിബ്ബാനമഞ്ചകേ നിപന്നേന ഭഗവതാ മഹാപരിനിബ്ബാനസുത്തേ (ദീ° നി° ൨.൨൧൬) വുത്തം സന്ധായ “വുത്തഞ്ഛേത”തിആദിമാഹ. ഹി-സദോ ആഗമവസേന ദള്ഛിജോതകോ. ദേസിതോ പത്തത്തോതി യമ്മോപി ദേസിതോ ചേവ പത്തത്തോ ച. സുത്താഭിധമ്മസങ്ഗഹിതസ്സ ഹി യമ്മസ്സ അതിസജ്ജനം പബോധനം ദേസനാ, തസ്സേവ പകാരതോ ഞാപനം വിനേയ്യസന്താനേ റപനം പത്താപനം. വിനയോപി ദേസിതോ ചേവ പത്തത്തോ ച. വിനയതന്തിസങ്ഗഹിതസ്സ ഹി അത്ഥസ്സ അതിസജ്ജനം പബോധനം ദേസനാ, തസ്സേവ പകാരതോ ഞാപനം അസങ്കരതോ റപനം പത്താപനം, തസ്ഥാ കമ്മദ്ധയനി കിരിയാദയേന സമ്ബജ്ജയനം യുജ്ജതീതി വേദിതഞ്ചം.

സോതി സോ യമ്മോ ച വിനയോ ച. മമച്ചയേനാതി മമ അച്ചയകാലേ. “ഭുമ്മത്ഥേ കരണനിദ്രേസോ”തി ഹി അക്ഖരചിന്തകാ വദന്തി. ഹേത്വത്ഥേ വാ കരണവചനം, മമ അച്ചയഹേതു തുജ്ഹാകം സത്ഥാ നാമ ഭവിസ്സതീതി അത്ഥോ. വുത്തഞ്ഛി മഹാപരിനിബ്ബാനസുത്തവണ്ണായം “മയി പരിനിബ്ബുതേ തുജ്ഹാകം സത്ഥുകിച്ചം സാധേസ്സതീ”തി (ദീ° നി° അട്ഠ° ൨.൨൧൬). ലക്ഖണവചനഞ്ഛേത്ഥ ഹേത്വത്ഥസാധകം യഥാ “നേത്തേ ഉജ്ജം ഗതേ സതീ”തി (അ° നി° ൪.൭൦;

നേത്തിം ചം.൯൦, ൯൩). ഇദം വൃത്തം ഹോതി - മയാ വോ റിതേനേവ “ഇദം ലഹുകം, ഇദം ഗരുകം, ഇദം സതേകിച്ഛം, ഇദം അതേകിച്ഛം, ഇദം ലോകവജ്ജം, ഇദം പണ്ണത്തിവജ്ജം, അയം ആപത്തി പുഗ്ഗലസ്സ സന്തികേ വുട്ഠാതി, അയം ഗണസ്സ, അയം സങ്ഘസ്സ സന്തികേ വുട്ഠാതി”തി സത്തന്നം ആപത്തിക്ഖണ്ഡാനം അവിതിക്കമനിയതാവസേന ഓതിണ്ണവത്സമിം സഖണ്ഡകപരിവാരോ ഉഭതോവിഭിന്ദോ മഹാവിനയോ നാമ ദേസിയോ, തം സകലമ്പി വിനയപിടകം മയി പരിനിബ്ബുതേ തുച്ഛാകം സത്സുകിച്ഛം സായേസ്സതി “ഇദം വോ കത്തഞ്ചം, ഇദം വോ ന കത്തഞ്ചം”തി കത്തഞ്ചകത്തഞ്ചസ്സ വിഭാഗേന അനുസാസനതോ. റിതേനേവ ച മയാ “ഇമേ ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ, ചത്താരോ സമ്മപ്പയാനാ, ചത്താരോ ഇദ്ധിപാദാ, പഞ്ചിന്ദ്രിയാനി, പഞ്ച ബലാനി, സത്ത ബോജ്ജത്ഥങ്ഗാ, അരിയോ അട്ഠങ്ഗികോ മഗ്ഗോ”തി തേന തേന വിനേയ്യാനം അജ്ജ്യാസയാനുരൂപേന പകാരേന ഇമേ സത്തതിംസ ബോധിപക്ഖിയയമ്മേ വിഭജിത്വാ വിഭജിത്വാ സുത്തന്തപിടകം ദേസിയം, തം സകലമ്പി സുത്തന്തപിടകം മയി പരിനിബ്ബുതേ തുച്ഛാകം സത്സുകിച്ഛം സായേസ്സതി തത്ത്വചരിയാനുരൂപം സമ്മാപടിപത്തിയാ അനുസാസനതോ, റിതേനേവ ച മയാ “ഇമേ പഞ്ചക്ഖണ്ഡാ (ദീം നിം അട്ഠം ൨.൨൧൩), ദാദസായത്തനാനി, അട്ഠാരസ ധാതുയോ, ചത്താരി സച്ചാനി, ബാവിസതിന്ദ്രിയാനി, നവ ഹേതു, ചത്താരോ ആഹാരാ, സത്ത ഫസ്സാ, സത്ത വേദനാ, സത്ത സത്താ, സത്ത ചേതനാ, സത്ത ചിത്താനി. തത്രാപി ഏത്തകാ ധമ്മാ കാമാവചരാ, ഏത്തകാ രൂപാവചരാ, ഏത്തകാ അരൂപാവചരാ, ഏത്തകാ പരിയാപന്നാ, ഏത്തകാ അപരിയാപന്നാ, ഏത്തകാ ലോകിയാ, ഏത്തകാ ലോകുത്തരാ”തി ഇമേ ധമ്മേ വിഭജിത്വാ വിഭജിത്വാ അഭിധമ്മപിടകം ദേസിയം, തം സകലമ്പി അഭിധമ്മപിടകം മയി പരിനിബ്ബുതേ തുച്ഛാകം സത്സുകിച്ഛം സായേസ്സതി ഖണ്ഡാദിവിഭാഗേന ഞായമാനം ചതുസച്ചസമ്ബോധാവഹത്താ. ഇതി സബ്ബേതം അഭിസമ്ബോധിയോ യാവ പരിനിബ്ബാനാ പഞ്ചചത്താലീസ വസ്സാനി ഭാസിയം ലപിയം “തീണി പിടകാനി, പഞ്ച നികായാ, നവങ്ഗാനി, ചതുരാസീതി ധമ്മക്ഖണ്ഡസഹസ്സാനീ”തി ഏവം മഹപ്പഭേദം ഹോതി. ഇമാനി ചതുരാസീതി ധമ്മക്ഖണ്ഡസഹസ്സാനി തിട്ഠന്തി, അഹം ഏകോവ പരിനിബ്ബായിസ്സാമി, അഹഞ്ച പനിദാനി ഏകോവ ഓവദാമി അനുസാസാമി, മയി പരിനിബ്ബുതേ ഇമാനി ചതുരാസീതി ബുദ്ധസഹസ്സാനി തുച്ഛേ ഓവദിസ്സന്തി അനുസാസിസ്സന്തി ഓവാദാനുസാസനകിച്ചസ്സ നിപ്ഫാദനതോതി.

സാസനന്തി പരിയത്തിപടിപത്തിപടിവേധവസേന തിവിധമ്പി സാസനം, നിപ്പരിയായതോ പന സത്തതിംസ ബോധിപക്ഖിയയമ്മാ. അദ്ധാനം ഗമിതുമലന്തി അദ്ധനിയം, അദ്ധാനഗാമി അദ്ധാനക്ഖമന്തി അത്ഥോ. ചിരം റിതി ഏതസ്സാതി ചിരട്ഠിതികം. ഇദം വൃത്തം ഹോതി - യേന പകാരേന ഇദം സാസനം അദ്ധനിയം, തതോയേവ ച ചിരട്ഠിതികം ഭവേയ്യ, തേന പകാരേന ധമ്മഞ്ച വിനയഞ്ച യദി പനാഹം സങ്ഗായേയ്യം, സാധു വതാതി.

ഇദാനി സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന അത്തനോ കതം അനുഗൃഹവിസേസം സമനുസ്സരിത്വാ ചിന്തനാകാരമ്പി ദസ്സേനോ “യഞ്ചാഹം ഭഗവതാ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ “യഞ്ചാഹം”തി ഏതസ്സ “അനുഗൃഹിതോ, പസംസിതോ”തി ഏതേഹി സമ്ബന്ധോ. യന്തി യസ്മാ, കിരിയാപരാമസനം വാ ഏതം, തേന “അനുഗൃഹിതോ, പസംസിതോ”തി ഏത്ത്വ അനുഗൃഹണം, പസംസനഞ്ച പരാമസതി. “ധാരേസ്സസി”തിആദികം പന വചനം ഭഗവാ അത്തന്തരസ്മിം രുക്ഖമൂലേ മഹാകസ്സപത്ഥേരേന പത്തന്തസങ്ഘാടിയം നിസിന്നോ തം സങ്ഘാടിം പദുമപുപ്ഫവണ്ണേന പാണിനാ അത്തന്തേന പരാമസന്തോ ആഹ. വൃത്തഞ്ചേതം കസ്സപസംയുത്തേ (സം നി ൨.൧൫൪) മഹാകസ്സപത്ഥേരേനേവ ആനന്ദത്ഥേരം ആമന്തേത്വാ കഥേന്തേന -

“അഥ ഖോ ആവുസോ ഭഗവാ മഗ്ഗാ ഓക്കമ്മ യേന അത്തന്തരം രുക്ഖമൂലം തേനുപസങ്കമി, അഥ ഖാഹം ആവുസോ പടപിലോതികാനം സങ്ഘാടിം ചതുഗ്ഗുണം പത്തേപേത്വാ ഭഗവന്തം ഏതദവോചം ‘ഇധ ഭന്തേ ഭഗവാ നിസീദതു, യം മമസ്സ ദിഘരത്തം ഹിതായ സുഖായാ’തി . നിസീദി ഖോ ആവുസോ ഭഗവാ പത്തന്തേ ആസന്തേ, നിസജ്ജ ഖോ മം ആവുസോ ഭഗവാ ഏതദവോച ‘മുദുകാ ഖോ ത്യായം കസ്സപ പടപിലോതികാനം സങ്ഘാടി’തി. പടിഗുണ്ണാതു മേ ഭന്തേ ഭഗവാ പടപിലോതികാനം സങ്ഘാടിം അനുകമ്പം ഉപാദായാതി. ധാരേസ്സസി പന മേ ത്വം കസ്സപ സാണാനി പംസുകുലാനി നിബ്ബസനാനീതി. ധാരേസ്സാമഹം ഭന്തേ ഭഗവതോ സാണാനി പംസുകുലാനി നിബ്ബസനാനീതി. സോ ഖാഹം ആവുസോ പടപിലോതികാനം സങ്ഘാടിം ഭഗവതോ പാദാസിയം, അഹം പന ഭഗവതോ സാണാനി പംസുകുലാനി നിബ്ബസനാനി പടിപജ്ജി”തി (സം നി ൨.൧൫൪).

തത്ത്വ മുദുകാ ഖോ ത്യായന്തി മുദുകാ ഖോ തേ അയം. കസ്മാ പന ഭഗവാ ഏവമാഹാതി? മേരേന സഹ ചീവരം പരിവത്തേതുകാമതായ. കസ്മാ പരിവത്തേതുകാമോ ജാതോതി? മേരം അത്തനോ റാനേ റപേതുകാമതായ. കിം സാരിപുത്തമോഗ്ഗല്ലാനാ നത്ഥിതി? അത്ഥി, ഏവം പനസ്സ അഹോസി “ഇമേ ന ചിരം റസ്സന്തി, ‘കസ്സപോ പന വീസവസ്സസതായുകോ, സോ മയി പരിനിബ്ബുതേ സത്തപണ്ണിഗുഹായം വസിത്വാ ധമ്മവിനയസങ്ഗഹം കത്വാ മമ സാസനം പഞ്ചവസ്സസഹസ്സപരിമാണകാലം പവത്തനകം കരിസ്സതി”തി അത്തനോ നം റാനേ റപേസി, ഏവം

ഭിക്ഖു കസ്സപസ്സ സുസ്സുസിതഞ്ചം മഞ്ഞിസ്സന്തി”തി തസ്മാ ഏവമാഹ. മേരോ പന യസ്മാ ചീവരസ്സ വാ പത്തസ്സ വാ വണ്ണേ കമിതേ “ഇമം തുച്ഛേ ഗൺഹമാ”തി വചനം ചാരിത്തമേവ, തസ്മാ “പടിഗുൺഹാതു മേ ഭന്തേ ഭഗവാ”തി ആഹ.

ധാരേസ്സസി പന മേ തം കസ്സപാതി കസ്സപ തം ഇമാനി പരിഭോഗജിണ്ണാനി പംസുകൂലാനി പാരുപിതും സക്ഖിസ്സസീതി വദതി. തഞ്ച ഖോ ന കായബലം സന്ധായ, പടിപത്തിപൂരണം പന സന്ധായ ഏവമാഹ. അയഞ്ഛേതമ അധിപ്പായോ - അഹം ഇമം ചീവരം പുണ്ണം നാമ ദാസിം പാരുപിതാ ആമകസുസാനേ ഛരസ്സിതം സുസാനം പവിസിതാ തുച്ഛമത്തേഹി പാണകേഹി സമ്പരികിണ്ണം തേ പാണകേ വിധുനിതാ മഹാഅരിയവംസേ ഠ്ഠാ അഗ്ഗഹേസിം, തസ്സ മേ ഇമം ചീവരം ഗഹിതദിവസേ ദസസഹസ്സചക്കവാളേ മഹാപഥവീ മഹാവിരവം വിരവമാനാ കമ്പിത്ഥ, ആകാസം തടതടായി, ചക്കവാളേ ദേവതാ സാധുകാരം അദംസു, ഇമം ചീവരം ഗൺഹന്തേന ഭിക്ഖുനാ ജാതിപംസുകൂലികേന ജാതിആരത്തികേന ജാതിഏകാസനികേന ജാതിസപദാനചാരികേന ഭവിതും വട്ടതി, തം ഇമസ്സ ചീവരസ്സ അനുച്ഛവികം കാതും സക്ഖിസ്സസീതി. മേരോപി അത്തനാ പഞ്ചനം ഹത്ഥീനം ബലം ധാരേതി, സോ തം അതക്കയിതാ “അഹമേതം പടിപത്തിം പൂരേസ്സാമീ”തി ഉസ്സാഹേന സുഗതചീവരസ്സ അനുച്ഛവികം കാതുകാമോ “ധാരേസ്സാമഹം ഭന്തേ”തി ആഹ. പടിപജ്ജിത്തി പടിപന്നോസിം. ഏവം പന ചീവരപരിവത്തനം കത്വാ മേരേന പാരുപിതചീവരം ഭഗവാ പാരുപി, സത്ഥു ചീവരം മേരോ. തസ്മിം സമയേ മഹാപഥവീ ഉദകപരിയന്തം കത്വാ ഉന്നദന്തി കമ്പിത്ഥ.

സാണാനി പംസുകൂലാനീതി മതകളേവരം പരിവേഠത്വാ ഛരസ്സിതാനി തുച്ഛമത്തേ കിമീ പപ്ഫോടേത്വാ ഗഹിതാനി സാണവാകമയാനി പംസുകൂലചീവരാനി. നിബ്ബസനാനീതി നിട്ഠിതവസനകിച്ചാനി, പരിഭോഗജിണ്ണാനീതി അത്ഥോ. ഏതഥ ച കിഞ്ചാപി ഏകമേവ തം ചീവരം, അനേകാവയവത്താ പന ബഹുവചനം കതന്തി മജ്ജിമഗൺഠിപദേ വുത്തം. ചീവരേ സാധാരണപരിഭോഗേനാതി ഏതഥ അത്തനാ സാധാരണപരിഭോഗേനാതി അത്ഥസ്സ വിത്തായമാനത്താ, വിത്തായമാനത്ഥസ്സ ച സദുസ്സ പയോഗേ കാമാചാരത്താ “അത്തനാ”തി ന വുത്തം. “ധാരേസ്സസി പന മേ തം കസ്സപ സാണാനി പംസുകൂലാനീ”തി (സം. നീ. ൨.൧൫൪) ഹി വുത്തത്താ “അത്തനാവ സാധാരണപരിഭോഗേനാ”തി വിത്തായതി, നാഞ്ഞേന. ന ഹി കേവലം സദുതോയേവ സബ്ബത്ഥ അത്ഥനിച്ഛയോ, അത്ഥപകരണാദിനാപി യേഭൂയ്യേന അത്ഥസ്സ നിയമിതത്താ. ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേന പന്നേതഥ ഏവം വുത്തം “ചീവരേ സാധാരണപരിഭോഗേനാതി ഏതഥ ‘അത്തനാ സമസമുപന്നേനാ’തി ഇധ വുത്തം അത്തനാ - സദുമാനേത്വാ ‘ചീവരേ അത്തനാ സാധാരണപരിഭോഗേനാ’തി യോജേതബ്ബം.

യസ്സ യേന ഹി സമ്ബന്ധോ, ദുരട്ഠവി ച തസ്സ തം;
അത്ഥതോ ഹ്യസമാനാനം, ആസന്നത്തമകാരണന്തി.

അഥ വാ ഭഗവതാ ചീവരേ സാധാരണപരിഭോഗേന ഭഗവതാ അനുഗൃഹിതോതി യോജനീയം. ഏകസ്സാപി ഹി കരണനിദ്രേസസ്സ സഹാദിയോഗകത്തുത്ഥജോതകത്തസമ്ഭവതോ”തി. സമാനം ധാരണമേതസ്സാതി സാധാരണോ, താദിസോ പരിഭോഗോതി സാധാരണപരിഭോഗോ, തേന. സാധാരണപരിഭോഗേന ച സമസമുപന്നേന ച അനുഗൃഹിതോതി സമ്ബന്ധോ.

ഇദാനി -

“അഹം ഭിക്ഖവേ, യാവദേ ആകൺഠാമി വിവിച്ചേവ കാമേഹി വിവിച്ച അകുസലേഹി ധമ്മേഹി സവിതക്കം സവിചാരം വിവേകജം പീതിസുഖം പഥം ത്യാനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരാമി, കസ്സപോപി ഭിക്ഖവേ യാവദേ ആകൺഠാമി വിവിച്ചേവ കാമേഹി വിവിച്ച അകുസലേഹി ധമ്മേഹി സവിതക്കം സവിചാരം വിവേകജം പീതിസുഖം പഥം ത്യാനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതീ”തിആദിനാ (സം. നീ. ൨.൧൫൨) -

നവാനുപുബ്ബവിഹാരഛരളഭിത്താപഭേദേ ഉത്തരിമനുസ്സധമ്മേ അത്തനാ സമസമുപന്നത്ഥായ ഭഗവതാ വുത്തം കസ്സപസംയുത്തേ (സം. നീ. ൨.൧൫൧) ആഗതം പാളിമിമം പേയ്യാലമുഖേന, ആദിഗൃഹണേന ച സങ്ഖിപിതാ ദസ്സേന്തോ ആഹ “അഹം ഭിക്ഖവേ”തിആദി.

തത്ഥ യാവദേതി യാവദേവ, യത്തകം കാലം ആകൺഠാമി, തത്തകം കാലം വിഹരാമീതി അത്ഥോ. തതോയേവ ഹി മജ്ജിമഗൺഠിപദേ, ചുളഗൺഠിപദേ ച “യാവദേതി യാവദേവാതി വുത്തം ഹോതീ”തി ലിഖിതം. സംയുത്തട്ഠകമായമ്പി “യാവദേ ആകൺഠാമീതി യാവദേവ ഇച്ഛാമീ”തി (സം. നീ. അട്. ൧.൨.൧൫൨) അത്ഥോ വുത്തോ. തഥാ ഹി തത്ഥ ലീനത്ഥപകാസനിയം ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേന “യാവദേവാതി ഇമിനാ സമാനത്ഥം ‘യാവദേ’തി ഇദം പദ”ന്തി വുത്തം. പോത്ഥകേസു പന കത്ഥചി “യാവദേവാ”തി അയമേവ പാഠോ ദിസ്സതി. അപി ച യാവദേതി

യത്തകം സമാപത്തിവിഹാരം വിഹരിതും ആകൺവാമി, തത്തകം സമാപത്തിവിഹാരം വിഹാരമീതി സമാപത്തിട്ഠാനേ, യത്തകം അഭിഞ്ഞാവോഹാരം വോഹരിതും ആകൺവാമി, തത്തകം അഭിഞ്ഞാവോഹാരം വോഹാരമീതി അഭിഞ്ഞാഠാനേ ച സഹ പാഠസേസേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേനാപി തദേവത്ഥം യഥാലാഭനയേന ദസ്സേതും “യത്തകേ സമാപത്തിവിഹാരേ, അഭിഞ്ഞാവോഹാരേ വാ ആകൺവന്തോ വിഹാരാമി ചേവ വോഹാരാമി ച, തഥാ കസ്സപോപീതി അത്ഥോ”തി വുത്തം. അപരേ പന “യാവദേതി ‘യം പഠമജ്ജ്യാനം ആകൺവാമി, തം പഠമജ്ജ്യാനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹാരാമി’തിആദിനാ സമാപത്തിട്ഠാനേ, ഇദ്ധിവിധാഭിഞ്ഞാഠാനേ ച അജ്ജ്യാഹരിതസ്സ ത-സദുസ്സ കമ്മവസേന ‘യം ദിബ്ബസോതം ആകൺവാമി, തേന ദിബ്ബസോതേന സദേ സുണാമി’തിആദിനാ സേസാഭിഞ്ഞാഠാനേ കരണവസേന യോജനാ വത്തബ്ബാ”തി വദന്തി. വിവിച്ചേവകാമേഹീതി ഏത്ഥ ഏവ-സദോ നിയമത്ഥോ, ഉഭയത്ഥ യോജേതബ്ബോ. യമേത്ഥ വത്തബ്ബം, തദുപരി ആവി ഭവിസ്സതി.

നവാനുപുബ്ബവിഹാരഛരളഭിഞ്ഞാപ്പഭേദേതി ഏത്ഥ നവാനുപുബ്ബവിഹാരാ നാമ അനുപടിപാടിയാ സമാപജ്ജിതബ്ബത്താ ഏവംസഞ്ചിതാ നിരോധസമാപത്തിയാ സഹ അട്ഠ സമാപത്തിയോ. ഛരളഭിഞ്ഞാ നാമ ആസവക്ഖയത്താണേന സഹ പഞ്ചാഭിഞ്ഞായോ. കത്ഥചി പോത്ഥകേ ചേത്ഥ ആദിസദോ ദിസ്സതി. സോ അനധിപ്പേതോ യഥാവുത്തായ പാളിയാ ഗഹേതബ്ബസ്സ അത്ഥസ്സ അനവസേസത്താ. മനുസ്സേസു, മനുസ്സാനം വാ ഉത്തരിഭൂതാനം, ഉത്തരീനം വാ മനുസ്സാനം ത്യായീനഞ്ചേവ അരിയാനഞ്ച ധമ്മോതി ഉത്തരിമനുസ്സധമ്മോ, മനുസ്സധമ്മാ വാ ഉത്തരീതി ഉത്തരിമനുസ്സധമ്മോ. ദസ കുസലകമ്മപഥാ ചേത്ഥ വിനാ ഭാവനാമനസികാരേന പകതിയാവ മനുസ്സേഹി നിബ്ബത്തേതബ്ബതോ, മനുസ്സത്തഭാവാവഹനതോ ച മനുസ്സധമ്മോ നാമ, തതോ ഉത്തരി പന ത്യാനാദി ഉത്തരിമനുസ്സധമ്മോതി വേദിതബ്ബോ. സമസമട്ഠപണേനാതി “അഹം യത്തകം കാലം, യത്തകേ വാ സമാപത്തിവിഹാരേ, യത്തകാ അഭിഞ്ഞായോ ച വളഞ്ജേമി , തഥാ കസ്സപോപീ”തി ഏവം സമസമം കത്ഥാ ഠപണേ. അനേകട്ഠാനേസു ഠപനം, കസ്സചിപി ഉത്തരിമനുസ്സധമ്മസ്സ അസേസഭാവേന ഏകന്തസമട്ഠപനം വാ സന്ധായ “സമസമട്ഠപണേനാ”തി വുത്തം, ഇദഞ്ച നവാനുപുബ്ബവിഹാരഛരളഭിഞ്ഞാഭാവസാമഞ്ജേത പസംസാമത്തന്തി ദട്ഠബ്ബം. ന ഹി ആയസ്ഥാ മഹാകസ്സപോ ഭഗവാ വിധ ദേവസികം ചതുവീസതികോടിസതസഹസ്സസഞ്ചയാ സമാപത്തിയോ സമാപജ്ജതി, യമകപാടിഹാരിയാദിവസേന ച അഭിഞ്ഞായോ വളഞ്ജേതീതി. ഏത്ഥ ച ഉത്തരിമനുസ്സധമ്മേ അത്തനാ സമസമട്ഠപണേനാ”തി ഇദം നിദസ്സനമത്തന്തി വേദിതബ്ബം. തഥാ ഹി -

“ഓവദ കസ്സപ ഭിക്ഖു, കരോഹി കസ്സപ ഭിക്ഖുനം ധമ്മിം കഥം, അഹം വാ കസ്സപ ഭിക്ഖു ഓവദേയ്യം, ത്വം വാ. അഹം വാ കസ്സപ ഭിക്ഖുനം ധമ്മിം കഥം കരേയ്യം, ത്വം വാ”തി -

ഏവന്വി അത്തനാ സമസമട്ഠപനമകാസിയേവാതി.

തഥാതി രൂപുപസംഹാരോ യഥാ അനുഗൃഹിതോ, തഥാ പസംസിതോതി. ആകാസേ പാണിം ചാലേത്ഥാതി ഭഗവതാ അത്തനോയേവ പാണിം ആകാസേ ചാലേത്ഥാ കുലേസു അലഗ്ഗചിത്തതായ ചേവ കരണഭൂതായ പസംസിതോതി സമ്ബന്ധോ. അലഗ്ഗചിത്തതായാതി വാ ആധാരേ ഭൂമ്മം, ആകാസേ പാണിം ചാലേത്ഥാ കുലുപകസ്സ ഭിക്ഖുനോ അലഗ്ഗചിത്തതായ കുലേസു അലഗ്ഗചിത്തേന ഭവിതും യുത്തതായ ചേവ മഞ്ജേതവ സകഖിം കത്ഥാ പസംസിതോതി അത്ഥോ. യഥാഹ -

“അഥ ഖോ ഭഗവാ ആകാസേ പാണിം ചാലേസി സേയ്യമാപി ഭിക്ഖവേ, അയം ആകാസേ പാണി ന സജ്ജതി ന ഗയ്ഹതി ന ബജ്ജത്ഥതി, ഏവമേവ ഖോ ഭിക്ഖവേ യസ്സ കസ്സചി ഭിക്ഖുനോ കുലാനി ഉപസങ്കമതോ കുലേസു ചിത്തം ന സജ്ജതി ന ഗയ്ഹതി ന ബജ്ജത്ഥതി ‘ലഭന്തു ലാഭകാമാ, പുത്തകാമാ കരോന്തു പുത്താനീ’തി. യഥാ സകേന ലാഭേന അത്തമനോ ഹോതി സുമനോ, ഏവം പരേസം ലാഭേന അത്തമനോ ഹോതി സുമനോ. ഏവരൂപോ ഖോ ഭിക്ഖവേ ഭിക്ഖു അരഹതി കുലാനി ഉപസങ്കമിതും. കസ്സപസ്സ ഭിക്ഖവേ കുലാനി ഉപസങ്കമതോ കുലേസു ചിത്തം ന സജ്ജതി ന ഗയ്ഹതി ന ബജ്ജത്ഥതി ‘ലഭന്തു ലാഭകാമാ, പുത്തകാമാ കരോന്തു പുത്താനീ’തി. യഥാ സകേന ലാഭേന അത്തമനോ ഹോതി സുമനോ, ഏവം പരേസം ലാഭേന അത്തമനോ ഹോതി സുമനോ”തി (സം നീ ൨.൧൪൬).

തത്ഥ ആകാസേ പാണിം ചാലേസീതി നീലേ ഗഗനന്തരേ യമകവിജ്ജുകം സഞ്ചാലയമാനോ വിധ ഹേട്ഠാഭാഗേ , ഉപരിഭാഗേ, ഉഭതോ ച പസ്സേസു പാണിം സഞ്ചാലേസി, ഇദഞ്ച പന തേപിടകേ ബുദ്ധവചനേ അസമ്ഭിന്നപദം നാമ. അത്തമനോതി സകമനോ, ന ദോമനസ്സേന പച്ഛിന്ദിത്ഥാ ഗഹിതമനോ. സുമനോതി തുട്ഠമനോ, ഇദാനി യോ ഹീനാധിമുത്തികോ മിച്ചാപടിപണോ ഏവം വദേയ്യ “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ‘അലഗ്ഗചിത്തതായ ആകാസേ ചാലിതപാണുപഥാ കുലാനി ഉപസങ്കമമാ’തി വദന്തോ അട്ഠാനേ ഠപേതി, അസയ്ഹഭാരം ആരോപേതി, യം ന സക്കാ കാതും, തം കാരേഹീ”തി, തസ്സ വാദപഥം പച്ഛിന്ദിത്ഥാ “സക്കാ ച ഖോ ഏവം കാതും, അത്ഥി ഏവരൂപോ

ഭിക്ഖു"തി ആയസ്ഥനം മഹാകസ്സപത്ഥേരമേവ സക്ഖിം കത്വാ ദസ്സേന്തോ "കസ്സപസ്സ ഭിക്ഖവേ"തിആദിമാഹ.

അത്തന്വി പസംസനമാഹ "ചന്ദോപമപടിപദായ ചാ"തി, ചന്ദപടിഭാഗായ പടിപദായ ച കരണഭൂതായ പസംസിതോ, തസ്സം വാ ആധാരഭൂതായ മഞ്ഞേവ സക്ഖിം കത്വാ പസംസിതോതി അത്ഥോ. യഥാഹ -

"ചന്ദുപമാ ഭിക്ഖവേ കുലാനി ഉപസങ്കമമ അപകസ്സേവ കായം, അപകസ്സ ചിത്തം നിചുനവകാ കുലേസു അപ്പഗബ്ഭാ. സേയ്യമാപി ഭിക്ഖവേ പുരിസോ ജരുപാനം വാ ഓലോകേയ്യ പബ്ബതവിസമം വാ നദീവിദ്യുഗ്ഗം വാ അപകസ്സേവ കായം, അപകസ്സ ചിത്തം, ഏവമേവ ഖോ ഭിക്ഖവേ ചന്ദുപമാ കുലാനി ഉപസങ്കമമ അപകസ്സേവ കായം, അപകസ്സ ചിത്തം നിചുനവകാ കുലേസു അപ്പഗബ്ഭാ. കസ്സപോ ഭിക്ഖവേ ചന്ദുപമോ കുലാനി ഉപസങ്കമതി അപകസ്സേവ കായം, അപകസ്സ ചിത്തം നിചുനവകോ കുലേസു അപ്പഗബ്ഭോ"തി (സം നീ ൨.൧൪൭).

തത്ഥ ചന്ദുപമാതി ചന്ദസദിസാ ഹുത്വാ. കിം പരിമണ്ഡലതായ സദിസാതി? നോ, അപിച ഖോ യഥാ ചന്ദോ ഗഗനതലം പക്ഖന്ദമാനോ ന കേനചി സദ്ധിം സന്ഥവം വാ സിന്ദേഹം വാ ആലയം വാ നികന്തിം വാ പത്ഥനം വാ പരിയുട്ഠാനം വാ കരോതി, ന ച ന ഹോതി മഹാജനസ്സ പിയാ മനാപോ, തുമ്ഹേപി ഏവം കേനചി സദ്ധിം സന്ഥവാദിനം അകരണേന ബഹുജനസ്സ പിയാ മനാപാ ചന്ദുപമാ ഹുത്വാ ഖത്തിയകുലാദിനി ചത്താരി കുലാനി ഉപസങ്കമമാതി അത്ഥോ. അപിച യഥാ ചന്ദോ അന്ധകാരം വിധമതി, ആലോകം ഫരതി, ഏവം കിലേസന്ധകാരവിധമനേന, ഞാണാലോകഫരണേന ച ചന്ദുപമാ ഹുത്വാതി ഏവമാദിഹിപി നയേഹി അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ.

അപകസ്സേവ കായം, അപകസ്സ ചിത്തത്തി തേനേവ സന്ഥവാദിനമകരണേന കായഞ്ച ചിത്തഞ്ച അപകസ്സിത്വാ, അകഡ്ഢിത്വാ അപന്തേത്വാതി അത്ഥോ. നിചുനവകാതി നിചും നവികാവ, ആഗന്തുക്കസദിസാ ഏവ ഹുത്വാതി അത്ഥോ. ആഗന്തുകോ ഹി പടിപാടിയാ സമ്പത്തഗേഹം പവിസിത്വാ സചേ നം ഘരസാമികാ ദിസാ "അമ്ഹാകം പുത്തഭാതരോപി വിപ്പവാസഗതാ ഏവം വിചരിംസു"തി അനുകമ്പമാനാ നിസീദാപേത്വാ ഭോജേന്തി, ഭുത്തമത്തോയേവ "തുമ്ഹാകം ഭാജനം ഗബ്ഘമാ"തി ഉട്ഠായ പക്കമതി, ന തേഹി സദ്ധിം സന്ഥവം വാ കരോതി, കിച്ചകരണീയാനി വാ സംവിദഹതി, ഏവം തുമ്ഹേപി പടിപാടിയാ സമ്പത്തഘരം പവിസിത്വാ യം ഇരിയാപഥേസു പസന്നാ മനുസ്സാ ദേന്തി, തം ഗഹേത്വാ പച്ഛിന്നസന്ഥവാ തേസം കിച്ചകരണീയേ അബ്ധാവടാ ഹുത്വാ നിക്ഖമമാതി ദീപേതി. അപ്പഗബ്ഭാതി ന പഗബ്ഭാ, അട്ഠട്ഠാനേന കായപാഗബ്ഭിയേന, ചതുട്ഠാനേന വചിപാഗബ്ഭിയേന, അനേകട്ഠാനേന മനോപാഗബ്ഭിയേന ച വിരഹിതാ കുലാനി ഉപസങ്കമമാതി അത്ഥോ.

ജരുപാനത്തി ജിണ്ണകൂപം. പബ്ബതവിസമന്തി പബ്ബതേ വിസമം പപാതട്ഠാനം. നദീവിദ്യുഗ്ഗന്തി നദിയാ വിദ്യുഗ്ഗം ഛരിനതടട്ഠാനം. ഏവമേവ ഖോതി ഏതഥ ഇദം ഓപമ്മസംസന്ദനം - ജരുപാനാദയോ വിയ ഹി ചത്താരി കുലാനി, ഓലോകനപുരിസോ വിയ ഭിക്ഖു, യഥാ പന അനപകട്ഠകായചിത്തോ താനി ഓലോകേന്തോ പുരിസോ തത്ഥ പതതി, ഏവം അരക്ഖിതേഹി കായാദിഹി കുലാനി ഉപസങ്കമന്തോ ഭിക്ഖു കുലേസു ബജ്ജന്തി, തതോ നാനപ്പകാരം സീലപാദഭഞ്ജനാദികം അനത്ഥം പാപുണാതി. യഥാ പന അപകട്ഠകായചിത്തോ പുരിസോ തത്ഥ ന പതതി, ഏവം രക്ഖിതേനേവ കായേന, രക്ഖിതായ വാചായ, രക്ഖിതേഹി ചിത്തേഹി, സുപട്ഠിതായ സതിയാ അപകട്ഠകായചിത്തോ ഹുത്വാ കുലാനി ഉപസങ്കമന്തോ ഭിക്ഖു കുലേസു ന ബജ്ജന്തി, അമസ്സ സീലസദ്ധാസമാധിപത്താസഞ്ചാതാനി പാദഹത്ഥകുച്ഛിസീസാനി ന ഭഞ്ജന്തി, രാഗകണ്ടകാദയോ ന വിജ്ജന്തി, സുഖിതോ യേനകാമം അഗതപുഞ്ചം നിബ്ബാനദിസം ഗച്ഛതി, ഏവരൂപോ അയം മഹാകസ്സപോതി ഹീനാധിമുത്തികസ്സ മിച്ഛാപടിപന്നസ്സ വാദപഥപച്ഛിന്നനത്ഥം മഹാകസ്സപത്ഥേരം ഏവ സക്ഖിം കത്വാ ദസ്സേന്തോ "കസ്സപോ ഭിക്ഖവേ"തിആദിമാഹാതി. ഏവന്തേവ അത്ഥമിച്ഛന്തിഅലഗ്ഗചിത്തതാസഞ്ചാതായ ചന്ദോപമപടിപദായ കരണഭൂതായ പസംസിതോ, തസ്സം വാ ആധാരഭൂതായ മഞ്ഞേവ സക്ഖിം കത്വാ പസംസിതോതി, ഏവം സതി ചേവ-സദ്ദോ, ച-സദ്ദോ ച ന പയുജ്ജിതഞ്ചോ ദിന്നം പദാനം തുല്യാധികരണത്താ, അയമേവ അത്ഥോ പാറോ ച യുത്തതരോ വിയ ദിസ്സതി പരിനിബ്ബാനസുത്തവണ്ണനായം "ആകാസേ പാണിം ചാലേത്വാ ചന്ദുപമം പടിപദം കഥേന്തോ മം കായസക്ഖിം കത്വാ കഥേസീ"തി (ദീ നീ അട്ഠ ൨.൨൩൨) വുത്തത്താതി.

തസ്സ കിമഞ്ജം ആണണ്ഡം ഭവിസ്സതി, അത്തത്ര യമ്മവിനയസഞ്ചായനാതി അധിപ്പായോ. തത്ഥ തസ്സാതി യം-സദ്ദസ്സ കാരണനിദസ്സനേ "തസ്ഥാ"തി അജ്ജയാഹരിത്വാ തസ്സ മേതി അത്ഥോ, കിരിയാപരാമസനേ പന തസ്സ അനുഗൃഹണസ്സ, പസംസനസ്സ ചാതി. പോത്ഥകേസുപി കത്ഥചി "തസ്സ മേ"തി പാറോ ദിസ്സതി, ഏവം സതി കിരിയാപരാമസനേ "തസ്സാ"തി അപരം പദമജ്ജയാഹരിതഞ്ചം. നത്ഥി ഇണം യസ്സാതി അണണ്ഡോ, തസ്സ ഭാവോ ആണണ്ഡം. യമ്മവിനയസഞ്ചായനം റപേത്വാ

അത്തം കിം നാമ തസ്സ ഇണവിരഹിതത്വം ഭവിസ്സതി, ന ഭവിസ്സതി ഏവാതി അത്ഥോ. “നനു മം ഭഗവാ”തിആദിനാ വുത്തമേവത്വം ഉപമാവസേന വിഭാവേതി. സകകവചഇസ്സരിയാനുപ്പദാനേനാതി ഏത്ഥ കവചോ നാമ ഉരച്ഛദോ, യേന ഉരോ ഛാദീയതേ, തസ്സ ച ചീവരനിദസ്സന്നേന ഗഹണം, ഇസ്സരിയസ്സ പന അഭിഞ്ഞാസമാപത്തിനിദസ്സന്നേനാതി ദട്ഠഞ്ചം. കുലവംസപ്പതിട്ഠാപകന്തി കുലവംസസ്സ കുലപവേണിയാ പതിട്ഠാപകം. “മേ”തി പദസ്സ നിചുസാപേകഖത്താ സദ്ധമ്മവംസപ്പതിട്ഠാപകോതി സമാസോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - സത്തുസഞ്ചനിമ്മദന്നേന അത്തനോ കുലവംസപ്പതിട്ഠാപനത്വം സകകവചഇസ്സരിയാനുപ്പദാനേന കുലവംസപ്പതിട്ഠാപകം പുത്തം രാജാ വിയ ഭഗവാപി മം ദീഘദസ്സി “സദ്ധമ്മവംസപ്പതിട്ഠാപകോ മേ അയം ഭവിസ്സതി”തി മത്ഥാ സാസനപച്ചത്ഥികഗണനിമ്മദന്നേന സദ്ധമ്മവംസപ്പതിട്ഠാപനത്വം ചീവരദാനസമസമട്ഠപനസഞ്ചാതേന ഇമിനാ അസാധാരണാനുഗൃഹേന അനുഗൃഹേസി നനു, ഇമായ ച ഉളാരായ പസംസായ പസംസി നനുതി. ഇതി ചിന്തയത്തോതി ഏത്ഥ ഇതിസദേന “അന്തരയാപേയ്യം, സഞ്ചായേയ്യം, കിമത്തം ആണണ്ഡം ഭവിസ്സതി”തി വചനപുണ്യഞ്ചമം, “ഠാനം ഖോ പന്നേതം വിജ്ജതി”തിആദി വാക്യത്തയം നിദസ്സേതി.

ഇദാനി യമാവുത്തമത്വം സഞ്ചീതിക്ഖന്ധകപാളിയാ സാധേത്തോ ആഹ “യമാഹാ”തിആദി. തത്ഥ യമാഹാതി കിം ആഹ, മയാ വുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ സാധകം കിം ആഹാതി വുത്തം ഹോതി. യമാ വാ യേന പകാരേന മയാ വുത്തം, തഥാ തേന പകാരേന പാളിയമ്പി ആഹാതി അത്ഥോ. യമാ വാ യം വചനം പാളിയം ആഹ, തഥാ തേന വചനേന മയാ വുത്തവചനം സംസന്ദതി ചേവ സമേതി ച യമാ തം ഗഞ്ചോദകേന യമുനോദകന്തിപി വത്തഞ്ചോ പാളിയാ സാധനത്വം ഉദാഹരിതഭാവസ്സ പച്ചക്ഖതോ വിത്തായമാനത്താ, വിത്തായമാനത്വസ്സ ച സദസ്സ പയോഗേ കാമാചാരത്താ. അധിപ്പായവിഭാവനത്ഥാ ഹി അത്ഥയോജനാ. യമാ വാ യേന പകാരേന ധമ്മവിനയസഞ്ചായനത്വം ഭിക്ഖുനം ഉസ്സാഹം ജന്നേസി, തഥാ തേന പകാരേന പാളിയമ്പി ആഹാതി അത്ഥോ. ഏവമീദിസേസു.

ഏകമിദാഹന്തി ഏത്ഥ ഇദന്തി നിപാതമത്തം. ഏകം സമയന്തി ച ഭുജത്ഥേ ഉപയോഗവചനം, ഏകസ്ഥിം സമയേതി അത്ഥോ. പാവായാതി പാവാനഗരത്തോ, തത്ഥ പിണ്ഡായ ചരിത്ഥാ “കുസിനാരം ഗമിസ്സാമീ”തി അദ്ധാനമഗ്ഗപ്പടിപന്നോതി വുത്തം ഹോതി. അദ്ധാനമഗ്ഗോതി ച ദീഘമഗ്ഗോ വുച്ചതി, ദീഘപരിയായോ ഹേത്ഥ അദ്ധാനസദ്ദോ. മഹത്താതി ഗുണമഹത്തേനപി സഞ്ചയാമഹത്തേനപി മഹതാ. “പഞ്ചമത്തേഹി”തിആദിനാ സഞ്ചയാമഹത്തം ദസ്സേതി, മത്തസദ്ദോ ച പമാണവചനോ “ഭോജനേ മത്തഞ്ഞുതാ”തിആദിസു (അം നിം ൩.൧൬) വിയ. “ധമ്മവിനയസഞ്ചായനത്വം ഉസ്സാഹം ജന്നേസി”തി ഏതസ്സത്ഥസ്സ സാധനത്വം ആഹതാ “അഥ ഖോ”തിആദികാ പാളി യമാവുത്തമത്വം ന സാധേതി . ന ഹേത്ഥ ഉസ്സാഹജനനപ്പകാരോ ആഗതോതി ചോദനം പരിഹരിതുമാഹ “സഞ്ചം സുഭദുകണ്ഡം വിത്ഥാരത്തോ വേദിതഞ്ച”ന്തി. ഏവസ്സേസാ ചോദനാ തദവത്ഥായേവാതി വുത്തം “തത്തോ പരം ആഹാ”തിആദി. അപിച യമാവുത്തമത്വസാധികാ പാളി മഹതരാതി ഗന്ധഗരുതാപരിഹാരണത്വം മജ്ജേ പേയ്യാലമുഖേന ആദിഅന്തമേവ പാളിം ദസ്സേത്തോ “സഞ്ചം സുഭദുകണ്ഡം വിത്ഥാരത്തോ വേദിതഞ്ച”ന്തി ആഹ. തേന ഹി “അഥ ഖാഹം ആവുസോ മഗ്ഗാ ഓക്കമ്മ അത്തേതരസ്ഥിം രുക്ഖമുലേ നിസീദീ”തി (ചുളവം ൪൩൭) വുത്തപാളിത്തോ പടായ “യം ന ഇച്ഛിസ്സാമ, ന തം കരിസ്സാമാ”തി (ചുളവം ൪൩൭) വുത്തപാളിപരിയോസാനം സുഭദുകണ്ഡം ദസ്സേതി.

“തത്തോ പര”ന്തിആദിനാ പന തദവസേസം “ഹന്ദ മയം ആവുസോ”തിആദികം ഉസ്സാഹജനനപ്പകാരദസ്സനപാളിം. തസ്ഥാ തത്തോ പരം ആഹാതി ഏത്ഥ സുഭദുകണ്ഡത്തോ പരം ഉസ്സാഹജനനപ്പകാരദസ്സനവചനമാഹാതി അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. മഹാഗണ്ഠിപദേപി ഹി സോധേവത്ഥോ വുത്തോ. ആചരിയസാരപുത്തത്ഥേരേനാപി (സാരത്ഥം ടീം ൧.പഠമഹാസഞ്ചീതികമാവണ്ണാ) തഥേവ അധിപ്പേതോ. ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേന പന “തത്തോ പരന്തി തത്തോ ഭിക്ഖുനം ഉസ്സാഹജനനത്തോ പരത്തോ”തി (ദിം നിം ടീം ൧.പഠമഹാസഞ്ചീതികമാവണ്ണാ) വുത്തം, തദേതം വിചാരേതഞ്ചം ഹേട്ഠാ ഉസ്സാഹജനനപ്പകാരസ്സ പാളിയം അവുത്തത്താ. അയമേവ ഹി ഉസ്സാഹജനനപ്പകാരോ യദിദം “ഹന്ദ മയം ആവുസോ ധമ്മഞ്ച വിനയഞ്ച സഞ്ചായേയ്യാമ, പുരേ അയമ്മോ ദിപ്പതീ”തിആദി. യദി പന സുഭദുകണ്ഡമേവ ഉസ്സാഹജനനഹേതുഭൂതസ്സ സുഭദേന വുത്തവചനസ്സ പകാസനത്താ ഉസ്സാഹജനനന്തി വദേയ്യ, നത്ഥേവേത്ഥ വിചാരേതഞ്ചതാതി. പുരേ അയമ്മോ ദിപ്പതീതി ഏത്ഥ അയമ്മോ നാമ ദസകുസലകമ്മപഥപടിപക്ഖഭൂതോ അയമ്മോ. ധമ്മവിനയസഞ്ചായനത്വം ഉസ്സാഹജനനപ്പസഞ്ചാതാ വാ തദസഞ്ചായനഹേതുകോ ദോസഗണോപി സമഭവതി, “അയമ്മവാദിനോ ബലവത്തോ ഹോന്തി, ധമ്മവാദിനോ ദുണ്ഡലാ ഹോന്തി”തി വുത്തത്താ സീലവിപത്തിആദിഹേതുകോ പാപിച്ഛതാദിദോസഗണോ അയമ്മോതിപി വദന്തി. പുരേ ദിപ്പതീതി അപി നാമ ദിപ്പതി. സംസയത്ഥേ ഹി പുരേ-സദ്ദോ. അഥ വാ യാവ അയമ്മോ ധമ്മം പടിബാഹിതും സമത്ഥോ ഹോതി, തത്തോ പുരേതരമേവാതി അത്ഥോ. ആസന്നേ ഹി അന്ധിപ്പേതേ അയം പുരേ-സദ്ദോ. ദിപ്പതീതി ദിപ്പിസ്സതി, പുരേ-സദ്ദയോഗേന ഹി അനാഗതത്ഥേ അയം വത്തമാനപയോഗോ യഥാ “പുരാ വസ്സതി ദേവോ”തി. തഥാ ഹി വുത്തം -

“അനാഗതേ സന്നിച്ഛയേ, തമാതിതേ ചിരതനേ;
കാലദയേപി കവീഹി, പുരേസദ്യോ പയുജ്ജതേ”തി. (വജിരം ടീം ബാഹിരനിദാനകമാവണ്ണനാ);

“പുരേയാവപുരായോഗേ , നിച്ഛം വാ കരഹി കദാ;
ലച്ഛായമപി കിം വുത്തേ, വത്തമാനാ ഭവിസ്സതീ”തി ച.

കേചി പനേത്ഥ ഏവം വണ്ണയന്തി - പുരേതി പച്ഛാ അനാഗതേ, യഥാ അദ്ധാനം ഗച്ഛന്തസ്സ ഗന്തബ്ബമഗ്ഗോ “പുരേ”തി വുച്ഛതി, തഥാ ഇയാപി മഗ്ഗഗമനനയേന അനാഗതകാലോ “പുരേ”തി വുച്ഛതിതി. ഏവം സതി തംകാലാപേക്ഖായ ചേത്ഥ വത്തമാനപയോഗോ സമ്ഭവതി. യമ്മോ പടിബാഹിയുതീതി ഏത്ഥാപി പുരേ-സദ്ദേന യോജേത്വാ വുത്തനയേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ, തഥാ യമ്മോപി അയമ്മവിപരീതവസേന, ഇതോ പരമ്പി ഏസേവ നയോ. അവിനയോതി പഹാനവിനയസംവരവിനയാനം പടിപക്ഖഭൂതോ അവിനയോ. വിനയവാദിനോ ദുബ്ബലാ ഹോന്തിതി ഏവം ഇതി-സദ്ദേന പാഠോ, സോ “തതോ പരം ആഹാ”തി ഏത്ഥ ആഹ-സദ്ദേന സമ്ബജ്ജിതയീതബ്ബോ.

തേന ഹീതി ഉയ്യോജനത്ഥേ നിപാതോ. ഉച്ഛിന്നേന ഉയ്യോജേന്താ ഹി മഹാകസ്സപത്ഥേരം ഏവമാഹംസു “ഭിക്ഖു ഉച്ഛിന്നതു”തി, സങ്ഗീതിയാ അനുരൂപേ ഭിക്ഖു ഉച്ഛിന്നിത്വാ ഉപധാരേത്വാ ഗണ്ഹാതുതി അത്ഥോ. “സകല...പേ... പരിഗൃഹേസീ”തി ഏതേന സുക്ഖവിപസ്സകഖീണാസവപരിയന്താനം യഥാവുത്തപുഗ്ഗലാനം സതിപി ആഗമാധിഗമസമ്ഭവേ സഹ പടിസമ്ഭിദാഹി പന തേവിജ്ജാദിഗുണയുത്താനം ആഗമാധിഗമസമ്പത്തിയാ ഉക്ഖംസഗതത്താ സങ്ഗീതിയാ ബഹുപകാരതം ദസ്സേതി. സകലം സുത്തഗേയ്യാദികം നവങ്ഗം ഏത്ഥ, ഏതസ്സാതി വാ സകലനവങ്ഗം, സത്ഥു ഭഗവതോ സാസനം സത്ഥുസാസനം സാസീയതി ഏതേനാതി കത്വാ, തദേവ സത്ഥുസാസനന്തി സകലനവങ്ഗസത്ഥുസാസനം. നവ വാ സുത്തഗേയ്യാദിനി അങ്ഗാനി ഏത്ഥ, ഏതസ്സാതി വാ നവങ്ഗം, തമേവ സത്ഥുസാസനം, തഞ്ച സകലമേവ, ന ഏകദേശന്തി തഥാ. അത്ഥകാമേന പരിയാപുണിതബ്ബാ സിക്ഖിതബ്ബാ, ദിട്ഠയമ്മികാദിപുരിസത്ഥം വാ നിപ്ഫാദേത്വാ പരിയത്താ സമത്ഥാതി പരിയത്തി, തീണി പിടുകാനി, സകലനവങ്ഗസത്ഥുസാസനസങ്ഖാതാ പരിയത്തി, തം ധാരേന്തിതി തഥാ, താദിസേതി അത്ഥോ. പുമുജ്ജന...പേ... സുക്ഖവിപസ്സകഖീണാസവഭിക്ഖുതി ഏത്ഥ -

“ദുവേ പുമുജ്ജനാ വുത്താ, ബുദ്ധേനാദിച്ചബന്ധുനാ;
അന്ധോ പുമുജ്ജനോ ഏകോ, കല്യാണേകോ പുമുജ്ജനോ”തി. (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൭; മം നിം അട്ഠം ൧.൨; സം നിം അട്ഠം ൨.൩൧; അം നിം അട്ഠം ൧.൫൧; ചുളനിം അട്ഠം ൮൮; പടിം മം അട്ഠം ൨.൧൩൦); -

വുത്തേസു കല്യാണപുമുജ്ജനാവ അധിപ്പേതാ സദുന്തരസന്നിധാനേനപി അത്ഥവിസേസസ്സ വിത്താതബ്ബത്താ. സമമഭാവനാസിനേഹാഭാവേന സുക്ഖാ ലൂഖാ അസിന്നിദ്ധാ വിപസ്സനാ ഏതേസന്തി സുക്ഖവിപസ്സകാ, തേയേവ വീണാസവാതി തഥാ. “ഭിക്ഖു”തി പന സബ്ബത്ഥ യോജേതബ്ബം. വുത്തന്ഹി -

“യഞ്ചത്ഥവതോ സദ്ദേകസേസതോ വാപി സുയുതേ;
തം സമ്ബജ്ജതേ പച്ചേകം, യഥാലാഭം കദാചിപി”തി.

തിപിടകസബ്ബപരിയത്തിപ്പഭേദധരേതി ഏത്ഥ തിണ്ണം പിടുകാനം സമാഹാരോ തിപിടകം, തംസങ്ഖാതം നവങ്ഗാദിവസേന അനേകഭേദഭിന്നം സബ്ബം പരിയത്തിപ്പഭേദം ധാരേന്തിതി തഥാ, താദിസേ. അനു അനു തം സമങ്ഗിനം ഭാവേതി വഡ്ഢേതീതി അനുഭാവോ, സോയേവ ആനുഭാവോ, പഭാവോ, മഹന്തോ ആനുഭാവോ യേസം തേ മഹാനുഭാവോ. “ഏതദഗ്ഗം ഭിക്ഖവേ”തി ഭഗവതാ വുത്തവചനമുപാദായ പവത്തത്താ “ഏതദഗ്ഗം”ന്തി പദം അനുകരണജനാമം നാമ യഥാ “യേവാപനക”ന്തി, തബ്ബസേന വുത്തട്ഠാനന്തരമിധ ഏതദഗ്ഗം, തമാരോപിതേതി അത്ഥോ. ഏതദഗ്ഗം ഏസോ ഭിക്ഖു അഗ്ഗോതി വാ ആരോപിതേപി വട്ടതി. തദനാരോപിതാപി അവസേസഗുണസമ്പന്നത്താ ഉച്ഛിന്നിതാ തത്ഥ സന്തിതി ദസ്സേത്വാ “യേഭുയ്യേനാ”തി വുത്തം. തിസ്സോ വിജ്ജാ തേവിജ്ജാ, താ ആദി യേസം ഛള്ളഭിത്താദിനന്തി തേവിജ്ജാദയോ, തേ ഭേദാ അനേകപ്പകാരാ യേസന്തി തേവിജ്ജാദിഭേദാ. അഥ വാ തിസ്സോ വിജ്ജാ അസ്സ വീണാസവസ്സാതി തേവിജ്ജാ, സോ ആദി യേസം ഛള്ളഭിത്താദിനന്തി തേവിജ്ജാദയോ, തേയേവ ഭേദാ യേസന്തി തേവിജ്ജാദിഭേദാ. തേവിജ്ജാഛള്ളഭിത്താദിവസേന അനേകഭേദഭിന്നേ വീണാസവഭിക്ഖുയേവാതി വുത്തം ഹോതി. യേ സന്ധായ വുത്തന്തി യേ ഭിക്ഖു സന്ധായ ഇദം “അഥ ലോ”തിആദിവചനം സങ്ഗീതിക്ഖന്ധകേ വുത്തം. ഇമിനാ കിഞ്ചാപി പാളിയം അവിസേസതോവ വുത്തം, തഥാപി വിസേസേന യഥാവുത്തവീണാസവഭിക്ഖുയേവ സന്ധായ വുത്തന്തി പാളിയാ സംസദനം കരോതി.

നന്നു ച സകലനവണ്ഗസത്വസാസനപരിയത്തിയരാ വീണാസവാ അനേകസതാ, അനേകസഹസ്താ ച, കസ്മാ മേരോ ഏകേനുമകാസീതി ചോദനം ഉദ്ധരിതാ വിസേസകാരണദസ്സനേന തം പരിഹരിതും “കിസ്സ പനാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ കിസ്സാതി കസ്മാ. പക്ഖന്തരജോതകോ പന-സദ്ദോ. ഓകാസകരണത്ഥന്തി ഓകാസകരണനിമിത്തം ഓകാസകരണഹേതു. അത്ഥ-സദ്ദോ ഹി “ഛരണത്ഥഞ്ച നഗരതോ നിക്ഖമിതാ മിസ്സകപഞ്ചതം അഭിരുഹതു”തിആദിസു വിയ കാരണവചനോ, “കിസ്സ ഹേതു”തിആദിസു (മം നിം ൧.൨൩൮) വിയ ച ഹേതുത്വേ പച്ചത്തവചനം. തഥാ ഹി വണ്ണയന്തി “ഛരണത്ഥന്തി ഛരണനിമിത്തം ഛരണഹേതുതി അത്ഥോ”തി. ഏവഞ്ച സതി പൂജ്യാസഭാഗതാവിസ്സജ്ജനായ ഹോതി, ഏസ നയോ ഹുദിസേസു.

കസ്മാ പനസ്സ ഓകാസമകാസീതി ആഹ “തേനാ”തിആദി. ഹി-സദ്ദോ കാരണത്വേ. “സോ ഹായസ്മാ”തിആദിനാ “സഹാപി വിനാപി ന സക്കാ”തി വുത്തവചനേ പച്ചേകം കാരണം ദസ്സേതി. കേചി പന “തമത്ഥം വിവരതീ”തി വദന്തി, തദയുത്തം “തസ്മാ”തി കാരണവചനദസ്സനതോ. “തസ്മാ”തിആദിനാ ഹി കാരണദസ്സനട്ഠാനേ കാരണജോതകോയേവ ഹി-സദ്ദോ. സഞ്ചാണമത്തജോതകാ സാഖാഭണ്ഡോപമാ ഹി നിപാതാതി, ഏവമിദിസേസു. സിക്ഖതീതി സേക്ഖോ, സിക്ഖനം വാ സിക്ഖാ, സായേവ തസ്സ സീലന്തി സേക്ഖോ. സോ ഹി അപരിയോസിതസിക്ഖത്താ, തദധിമുത്തത്താ ച ഏകന്തേന സിക്ഖനസീലോ, ന അസേക്ഖോ വിയ പരിനിട്ഠിതസിക്ഖോ തത്ഥ പടിപ്പസ്സദ്ധുസ്സാഹോ, നാപി വിസ്സട്ഠസിക്ഖോ പച്ചുരജനോ വിയ തത്ഥ അനധിമുത്തോ, കിതവസേന വിയ ച തദ്ധിതവസേനീയ തപ്പകതിയത്ഥോ ഗയ്ഹതി യഥാ “കാരുണികോ”തി. അഥ വാ അരിയായ ജാതിയാ തീസുപി സിക്ഖാസു ജാതോ, തത്ഥ വാ ഭവോതി സേക്ഖോ. അപി ച ഇക്ഖതി ഏതായാതി ഇക്ഖാ, മഗ്ഗഫലസമ്മാദിട്ഠി, സഹ ഇക്ഖായാതി സേക്ഖോ. ഉപരിമഗ്ഗത്തയകിച്ചസ്സ അപരിയോസിതത്താ സഹ കരണീയേനാതി സകരണീയോ. അസ്സാതി അനേന, “അപ്പച്ചക്ഖം നാമാ”തി ഏതേന സമ്ബന്ധോ. അസ്സാതി വാ “നത്ഥി”തി ഏത്ഥ കിരിയാപടിഗ്ഗഹകവചനം. പഗുണപ്പവത്തിഭാവതോ അപ്പച്ചക്ഖം നാമ നത്ഥി. വിനയട്ഠകമായം പന “അസമ്മുഖാ പടിഗ്ഗഹിതം നാമ നത്ഥി”തി (പാരാ അട്ഠ ൧.൧൦൧൧ഹാസണ്ഡീതികമാവണ്ണനാ) വുത്തം, തം ദേവ സഹസ്സാനി ഭിക്ഖുതോ”തി വുത്തമ്പി ഭഗവതോ സന്തികേ പടിഗ്ഗഹിതമേവ നാമാതി കത്ഥാ വുത്തം. തഥാ ഹി സാവകഭാസിതമ്പി സുത്തം “ബുദ്ധഭാസിത”ന്തി വുച്ചതീതി.

“യഥാഹാ”തിആദിനാ ആയസ്ഥതാ ആനന്ദേന വുത്തഗാമമേവ സാധകഭാവേന ദസ്സേതി. അയഞ്ച ഹി ഗാമാ ഗോപകമോഗ്ഗല്ലാനേന നാമ ബ്രാഹ്മണേന “ബുദ്ധസാസനേ തപം ബഹുസ്സുതോതി പാകടോ, കിത്തകാ യമ്മാ തേ സത്ഥാരാ ഭാസിതാ, തയാ ച ധാരിതാ”തി പൂജ്ജിതേന തസ്സ പടിവചനം ദേവേന ആയസ്ഥതാ ആനന്ദേനേവ ഗോപകമോഗ്ഗല്ലാനസുത്തേ, അത്തനോ ഗുണദസ്സനവസേന വാ മേരഗാമായമ്പി ഭാസിതാ. തത്ഥായം സഞ്ചേപത്ഥോ - ബുദ്ധതോ സത്ഥു സന്തികാ ദ്വാസീതി യമ്മക്ഖന്ധസഹസ്സാനി അഹം ഗണ്ഹിം അധിഗണ്ഹിം, ദേവ യമ്മക്ഖന്ധസഹസ്സാനി ഭിക്ഖുതോ യമ്മസേനാപതിആദിനം ഭിക്ഖുനം സന്തികാ ഗണ്ഹിം. യേ യമ്മാ മേ ജിപ്ഹാഗ്ഗേ, ഹദയേ വാ പവത്തിനോ പഗുണാ വാച്ചുഗ്ഗതാ, തേ യമ്മാ തദുഭയം സമ്പിണ്ഡേതാ ചതുരാസീതി യമ്മക്ഖന്ധസഹസ്സാനീതി. കേചി പന “യേമേതി ഏത്ഥ ‘യേ ഇമേ’തി പദച്ഛേദം കത്ഥാ യേ ഇമേ യമ്മാ ബുദ്ധസ്സ, ഭിക്ഖുനഞ്ച പവത്തിനോ പവത്തിതാ, തേസു യമ്മേസു ബുദ്ധതോ ദ്വാസീതി സഹസ്സാനി അഹം ഗണ്ഹിം, ദേവ സഹസ്സാനി ഭിക്ഖുതോ ഗണ്ഹിം, ഏവ ചതുരാസീതി യമ്മക്ഖന്ധസഹസ്സാനീ”തി സമ്ബന്ധം വദന്തി, അയഞ്ച സമ്ബന്ധോ “ഏത്തകായേവ യമ്മക്ഖന്ധാ”തി സന്നിട്ഠാനസ്സ അവിഞ്ഞായമാനത്താ കേചിവാദോ നാമ കതോ.

“സഹാപി ന സക്കാ”തി വത്തബ്ബഹേതുതോ “വിനാപി ന സക്കാ”തി വത്തബ്ബഹേതുതേവ ബലവതരോ സണ്ഡീതിയാ ബഹുകാരത്താ. തസ്മാ തത്ഥ ചോദനം ദസ്സേതാ പരിഹരിതും “യദി ഏവ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ യദി ഏവന്തി ഏവം വിനാ യദി ന സക്കാ, തഥാ സതീതി അത്ഥോ. സേക്ഖോപി സമാനോതി സേക്ഖപുഗ്ഗലോ സമാനോപി. മാന-സദ്ദോ ഹേത്ഥ ലക്ഖണ്ണേ. ബഹുകാരത്താതി ബഹൂപകാരത്താ. ഉപകാരവചനോ ഹി കാര-സദ്ദോ “അപ്പകമ്പി കതം കാരം, പുത്തം ഹോതി മഹപഫല”തിആദിസു വിയ. അസ്സാതി ഭവേയു. അഥ-സദ്ദോ പൂജ്ജായം. പഞ്ചേ “അഥ തപം കേന വണ്ണേനാ”തി ഹി പയോഗമുദാഹരന്തി. “ഏവം സന്തേ”തി പന അത്ഥോ വത്തബ്ബോ. പരൂപവാദവിവജ്ജനതോതി യഥാവുത്തകാരണം അജാനന്താനം പരേസം ആരോപിതഉപവാദതോ വിവജ്ജിതുകാമത്താ. തം വിവരതീ “മേരോ ഹി”തിആദിനാ. അതിവിയ വിസ്സത്ഥോതി അതിരേകം വിസ്സാസികോ. കേന വിഞ്ഞായതീതി ആഹ “തഥാ ഹി”തിആദി. ദള്ഹികരണം വാ ഏതം വചനം. “വുത്തഞ്ച, തഥാ ഹി ഇച്ചേതേ ദള്ഹികരണത്വേ”തി ഹി വദന്തി സദുവിദ്യു. നന്തി ആനന്ദത്ഥേരം. “ഓവദതീ”തി ഇമിനാ സമ്ബന്ധോ. ആനന്ദത്ഥേരസ്സ യേഭുയേന നവകായ പരിസായ വിബ്ഭമേന മഹാകസ്സപത്ഥേരോ “ന വായം കുമാരകോ മത്തമത്താസീ”തി (സം നിം ൨.൧൪൪) ആഹ. തഥാ ഹി പരിനിബ്ബുതേ ഭഗവതി മഹാകസ്സപത്ഥേരോ ഭഗവതോ പരിനിബ്ബാനേ സന്നിപതിതസ്സ ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സ മജ്ജേയേ നിസീദിതാ യമ്മവിനയസണ്ഡായനത്ഥം പഞ്ചസതേ ഭിക്ഖു ഉച്ചിനിതാ “രാജഗഹേ ആവുസോ വസ്സം വസന്താ യമ്മവിനയം സണ്ഡായിസ്സാമ, തുമ്പേ പുരേ വസ്സുപനായികായ

അത്തനോ അത്തനോ പലിബോധം പച്ചിനിത്യാ രാജഗഹേ സന്നിപതമാ”തി വത്യാ അത്തനാ രാജഗഹം ഗതോ.

ആനന്ദമേരോപി ഭഗവതോ പത്തചീവരമായ മഹാജനം സത്താപേന്തോ സാവത്ഥിം ഗത്യാ തതോ നിക്ഖമ്മ രാജഗഹം ഗച്ഛന്തോ ദക്ഖിണാഗിരിസ്ഥിം ചാരികം ചരി. തസ്ഥിം സമയേ ആനന്ദമേരസ്സ തിസമത്താ സദ്ധിവിഹാരികാ യേഭൂയേന കുമാരകാ ഏകവസ്സികദുവസ്സികഭിക്ഖു ചേവ അനുപസമ്പന്നാ ച വിബ്ഭമിംസു. കസ്ഥാ പനേതേ പബ്ബജിതാ, കസ്ഥാ ച വിബ്ഭമിംസുതി? തേസം കിര മാതാപിതരോ ചിന്തേസും “ആനന്ദമേരോ സത്ഥുവിസ്സാസികോ അട്ഠം വരേ യാചിത്യാ ഉപട്ഠഹതി, ഇച്ഛിതിച്ഛിതട്ഠാനം സത്ഥാരം ഗഹേത്യാ ഗന്തും സക്കോതി, അമ്ഹാകം ദാരകേ ഏതസ്സ സന്തികേ പബ്ബജേയ്യമ, ഏവം സോ സത്ഥാരം ഗഹേത്യാ ആഗമിസ്സതി, തസ്ഥിം ആഗതേ മയം മഹാസക്കാരം കാതും ലഭിസ്സാമാ”തി. ഇമിനാ താവ കാരണേന നേസം ഞാതകാ തേ പബ്ബാജേസും, സത്ഥരി പന പരിനിബ്ബുതേ തേസം സാ പത്ഥനാ ഉപച്ഛിന്നാ, അഥ നേ ഏകദിവസേനേവ ഉപബ്ബാജേസും. അഥ ആനന്ദമേരം ദക്ഖിണാഗിരിസ്ഥിം ചാരികം ചരിത്യാ രാജഗഹമാഗതം ദിസാ മഹാകസ്സപത്ഥേരോ ഏവമാഹാതി. വുത്തന്തേഹേതം കസ്സപസംയുത്തേ -

“അഥ കിഞ്ചരഹി ത്വം ആവുസോ ആനന്ദ ഇമേഹി നവേഹി ഭിക്ഖുഹി ഇന്ദ്രിയേസു അഗുത്തഭാരേഹി ഭോജനേ അമത്തഞ്ജൂഹി ജാഗരിയം അനന്യയുത്തേഹി സദ്ധിം ചാരികം ചരസി, സസ്സഘാതം മഞ്ഞേ ചരസി, കുലുപഘാതം മഞ്ഞേ ചരസി, ഓലുജ്ജതി ഖോ തേ ആവുസോ ആനന്ദ പരിസാ, പലുജ്ജന്തി ഖോ തേ ആവുസോ നവപ്പായാ, ന വായം കുമാരകോ മത്തമഞ്ഞാസീതി.

അപി മേ ഭന്തേ കസ്സപ സിരസ്ഥിം പലിതാനി ജാതാനി, അഥ ച പന മയം അജ്ജാപി ആയസ്ഥതോ മഹാകസ്സപസ്സ കുമാരകവാദാ ന മുച്ചാമാതി. തഥാ ഹി പന ത്വം ആവുസോ ആനന്ദ ഇമേഹി നവേഹി ഭിക്ഖുഹി ഇന്ദ്രിയേസു അഗുത്തഭാരേഹി ഭോജനേ അമത്തഞ്ജൂഹി ജാഗരിയം അനന്യയുത്തേഹി സദ്ധിം ചാരികം ചരസി, സസ്സഘാതം മഞ്ഞേ ചരസി, കുലുപഘാതം മഞ്ഞേ ചരസി, ഓലുജ്ജതി ഖോ തേ ആവുസോ ആനന്ദ പരിസാ, പലുജ്ജന്തി ഖോ തേ ആവുസോ നവപ്പായാ, ന വായം കുമാരകോ മത്തമഞ്ഞാസീ”തി (സം നീ ൨.൧൪൪).

തത്ഥ സസ്സഘാതം മഞ്ഞേ ചരസീതി സസ്സം ഘാതേന്തോ വിയ ആഹിണ്ഡസി. കുലുപഘാതം മഞ്ഞേ ചരസീതി കുലാനി ഉപഘാതേന്തോ വിയ ആഹിണ്ഡസി. ഓലുജ്ജതീതി പലുജ്ജതി ഭിജ്ജതി. പലുജ്ജന്തി ഖോ തേ ആവുസോ നവപ്പായാതി ആവുസോ ആനന്ദ ഏതേ തുയ്ഹം പായേന യേഭൂയേന നവകാ ഏകവസ്സികദുവസ്സികദഹരാ ചേവ സാമണേരാ ച പലുജ്ജന്തി. ന വായം കുമാരകോ മത്തമഞ്ഞാസീതി അയം കുമാരകോ അത്തനോ പമാണം ന വത ജാനാതീതി മേരം തജ്ജേന്തോ ആഹ. കുമാരകവാദാ ന മുച്ചാമാതി കുമാരകവാദതോ ന മുച്ചാമ. തഥാ ഹി പന ത്വന്തി ഇദമസ്സ ഏവം വത്തബ്ബതായ കാരണദസ്സനത്ഥം വുത്തം. അയന്തേഹേത്ഥ അധിപ്പായോ - യസ്ഥാ ത്വം ഇമേഹി നവേഹി ഇന്ദ്രിയസംവരവിരഹിതേഹി ഭോജനേ അമത്തഞ്ജൂഹി സദ്ധിം വിചരസി, തസ്ഥാ കുമാരകേഹി സദ്ധിം വിചരന്തോ “കുമാരകോ”തി വത്തബ്ബതം അരഹസീതി.

ന വായം കുമാരകോ മത്തമഞ്ഞാസീതി ഏത്ഥ വാ-സദ്ദോ പദപൂരണേ. വാ-സദ്ദോ ഹി ഉപമാനസമുച്ചയസംസയവിസ്സഗ്ഗവികപ്പപദപൂരണാദീസു ബഹൂസു അത്ഥേസു ദിസ്സതി. തഥാ ഹേസ “പണ്ഡിതോ വാപി തേന സോ”തിആദീസു (ധം പം ന്ന) ഉപമാനേ ദിസ്സതി, സദിസഭാവേതി അത്ഥോ. “തം വാപി ധീരാ മുനി വേദയന്തീ”തിആദീസു (സും നീ ൨൧൩) സമുച്ചയേ. “കേ വാ ഇമേ കസ്സ വാ”തിആദീസു (പാരാ ൨൯൬) സംസയേ. “അയം വാ ഇമേസം സമണ്ഡാഫണാനം സബ്ബബാലോ സബ്ബമുള്ഹോ”തിആദീസു (ദീം നീ ൧൮൧) വവസ്സഗ്ഗേ. “യേ ഹി കേചി ഭിക്ഖവേ സമണാ വാ ബ്രാഹ്മണാ വാ”തിആദീസുപി (മം നീ ൧൧൦; സം നീ ൨൧൩) വികപ്പേ. “ന വാഹം പണ്ണം ഭുജ്ജാമി, ന ഹേതം മയ്ഹ ഭോജന”തിആദീസു പദപൂരണേ. ഇധാപി പദപൂരണേ ദട്ഠഞ്ചോ. തേനേവ ച ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേന വാ-സദ്ദസ്സ അത്ഥുദ്ധാരം കരോന്തേന വുത്തം “ന വായം കുമാരകോ മത്തമഞ്ഞാസീ”തിആദീസു പദപൂരണേ”തി. സംയുത്തട്ഠകമായവി ഇദമേവ വുത്തം “ന വായം കുമാരകോ മത്തമഞ്ഞാസീതി അയം കുമാരകോ അത്തനോ പമാണം ന വത ജാനാസീതി മേരം തജ്ജേന്തോ ആഹ”തി (സം നീ അട്ഠം ൨.൧൪൪). ഏത്ഥാപി “വതാ”തി വചനസിലിട്ഠായ വുത്തം. “ന വായ”ന്തി ഏതസ്സ വാ “ന വേ അയ”ന്തി പദച്ഛേദം കത്യാ വേ-സദ്ദസ്സത്ഥം ദസ്സേന്തേന “വതാ”തി വുത്തം. തഥാ ഹി വേ-സദ്ദസ്സ ഏകംസത്ഥഭാവേ തദേവ പാളിം പയോഗം കത്യാ ഉദാഹരന്തി നേരുത്തികാ. വജിരബുദ്ധിത്ഥേരോ പന ഏവം വദതി “ന വായന്തി ഏത്ഥ ച വാതി വിഭാസാ, അഞ്ഞാസിപി ന അഞ്ഞാസിപീ”തി, (വജിരം ദീം പഠമഹാസങ്ഗീതികമാവണ്ണാ) തം തസ്സ മതിമത്തം സംയുത്തട്ഠകമായ തഥാ അവുത്തത്താ. ഇദമേകം പരൂപവാദസമ്ഭവകാരണം “തത്ഥ കേചി”തിആദിനാ സമ്ബജ്ജിതബ്ബം.

അഞ്ഞവി കാരണമാഹ “സക്യകുലപ്പസുതോ ചായസ്ഥാ”തി. സാകിയകുലേ ജാതോ, സാകിയകുലഭാവേന വാ പാകടോ ച ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ. തത്ഥ...പേ... ഉപവദേയുന്തി സമ്ബന്ധോ.

അഞ്ഞമ്പി കാരണം വദതി “തമാഗതസ്സ ഭാതാ ചൂളപിതുപുത്തോ”തി. ഭാതാതി ചേരമ കനിട്ഭാതാ ചൂളപിതുപുത്തഭാവേന, ന പന വയസാ സഹജാതഭാവതോ.

“സുലോദനോ യോതോദനോ, സക്കസുക്കാമിതോദനാ;
അമിതാ പാലിതാ ചാതി, ഇമേ പഞ്ച ഇമാ ദുവേ”തി.

വുത്തേസു ഹി സബ്ബകനിട്ഠസ്സ അമിതോദനസക്കസ്സ പുത്തോ ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ. വുത്തഞ്ഹി മനോരമപൂരണിയം -

“കപ്പസതസഹസ്സം പന ദാനം ദദമാനോ അമ്ഹാകം ബോധിസത്തേന സദ്ധിം തുസിതപുരേ നിബ്ബത്തിയാ തതോ ചുതോ അമിതോദനസക്കസ്സ ഗേഹേ നിബ്ബത്തി, അമസ്സ സഞ്ചേ ഞാതകേ ആനന്ദിതേ പമോദിതേ കരോന്തോ ജാതോതി ‘ആനന്ദോ’ത്വേവ നാമമകംസു”തി.

തമായേവ വുത്തം പപഞ്ചസുദനിയമ്പി -

“അഞ്ഞേ പന വദതി - നായസ്ഥാ ആനന്ദോ ഭഗവതാ സഹജാതോ, വയസാ ച ചൂളപിതുപുത്തതായ ച ഭഗവതോ കനിട്ഭാതായേവ. തമാ ഹി മനോരമപൂരണിയം ഏകനിപാതവണ്ണനായം സഹജാതഗണനേ സോ ന വുതോ”തി.

യം വുച്ചതി, തം ഗഹേതബ്ബം. തത്ഥാതി തസ്ഥിം വിസ്സത്ഥാദിഭാവേ സതി. അതിവിസ്സത്ഥസക്യകുലപ്പസുതതമാഗതഭാതുഭാവതോതി വുത്തം ഹോതി. ഭാവേനഭാവലക്ഖണേ ഹി കത്ഥചി ഹേത്വത്ഥോ സമ്പജ്ജതി. തമാ ഹി ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേന നേത്തിട്ഠകമായം “ഗുണഞ്ചേ തരമാനാന”തി ഗാമാവണ്ണനായം വുത്തം -

“സബ്ബാ താ ജിമ്ഹംഗച്ഛന്തിതി സബ്ബാ താ ഗാവിയോ കുടിലമേവ ഗച്ഛന്തി, കസ്ഥാ? നേത്തേ ജിമ്ഹഗതേ സതി നേത്തേ കുടിലം ഗതേ സതി, നേത്തസ്സ കുടിലം ഗതത്താതി അത്ഥോ”തി.

ഉദാനട്ഠകമായമ്പി “ഇതി ഇമസ്ഥിം സതി ഇദം ഹോതീ”തി സുത്തപദവണ്ണനായം “ഹേതുഅത്ഥതാ ഭുമ്മവചനസ്സ കാരണസ്സ ഭാവേന തദവിനാഭാവി ഫലസ്സ ഭാവോ ലക്ഖിയതിതി വേദിതബ്ബാ”തി (ഉദാ° അട്ഠ° ൧.൧). തത്ഥാതി വാ നിമിത്തഭൂതേ വിസ്സത്ഥാദിമ്ഹിതി അത്ഥോ, തസ്ഥിം ഉച്ചിനന്തേതിപി വദന്തി. ഛന്ദാഗമനം വിയാതി ഏത്ഥ ഛന്ദാ ആഗമനം വിയാതി പദച്ഛേദോ. ഛന്ദാതി ച ഹേതുമ്ഹി നിസ്സക്കവചനം, ഛന്ദേന ആഗമനം പവത്തനം വിയാതി അത്ഥോ, ഛന്ദേന അകത്തബ്ബകരണമിവാതി വുത്തം ഹോതി, ഛന്ദം വാ ആഗച്ഛതി സമ്പയോഗവസേനാതി ഛന്ദാഗമനം, തമാ പവത്തോ അപായഗമനീയോ അകുസലചിത്തുപ്പാദോ. അഥ വാ അനനുരൂപം ഗമനം അഗമനം. ഛന്ദേന അഗമനം ഛന്ദാഗമനം, ഛന്ദേന സിന്തേഹേന അനനുരൂപം ഗമനം പവത്തനം വിയാതി അകത്തബ്ബകരണം വിയാതി വുത്തം ഹോതി. അസേക്ഖഭൂതാ പടിസമ്ഭിദാ, തപത്താതി തമാ, അസേക്ഖാ ച തേ പടിസമ്ഭിദാപ്പത്താ ചാതി വാ തമാ, താദിസേ. സേക്ഖപടിസമ്ഭിദാപ്പത്തന്തി ഏത്ഥാപി ഏസ നയോ. പരിവജ്ജേനോതി ഹേത്വത്ഥേ അന്തസദ്ദോ, പരിവജ്ജനഹേതുതി അത്ഥോ. അനുമതിയാതി അനുത്തായ, യാചനായാതി വുത്തം ഹോതി.

“കിഞ്ചാപിസേക്ഖോ”തി ഇദം അസേക്ഖാനംയേവ ഉച്ചിനിതത്താ വുത്തം, ന സേക്ഖാനം അഗതിഗമനസമ്ഭവേന. പഠമമഗ്ഗേനേവ ഹി ചത്താരി അഗതിഗമനാനി പഹിയന്തി, തസ്ഥാ കിഞ്ചാപി സേക്ഖോ, തമാപി മേരോ ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം ഉച്ചിനതൂതി സമ്ബന്ധോ. ന പന കിഞ്ചാപി സേക്ഖോ, തമാപി അഭബ്ബോ അഗതിം ഗതൂന്തി. “അഭബ്ബോ”തിആദിനാ പന ധമ്മസങ്ഗീതിയാ തസ്സ അരഹഭാവം ദസ്സേന്തോ വിജ്ജമാനഗുണേ കഥേതി, തേന സങ്ഗീതിയാ ധമ്മവിനയവിനിച്ഛയേ സമ്പത്തേ ഛന്ദാദിവസേന അഞ്ഞമാ അകഥേത്വാ യമാഭൂതമേവ കഥേസ്സതിതി ദസ്സേതി. ന ഗന്തബ്ബാ, അനനുരൂപാ വാ ഗതീതി അഗതി, തം. പരിയത്തോതി അധിഗതോ ഉഗ്ഗഹിതോ.

“ഏവ”തിആദിനാ സന്നിട്ഠാനഗണനം ദസ്സേതി. ഉച്ചിനിതേനാതി ഉച്ചിനിത്വാ ഗഹിതേന. അപിച ഏവം...പേ... ഉച്ചിനീതി നിഗമനം, “തേനായസ്ഥതാ”തിആദി പന സന്നിട്ഠാനഗണനദസ്സനന്തിപി വദന്തി.

ഏവം സങ്ഗായകവിചിന്നനപ്പകാരം ദസ്സേത്വാ അഞ്ഞമ്പി സങ്ഗായനത്ഥം ദേസവിചിന്നനാദിപ്പകാരം ദസ്സേന്തോ “അഥ ഖോ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഏതദഹോസീതി ഏതം പരിവിതക്കനം അഹോസി. നു-സദ്ദേന ഹി പരിവിതക്കനം ദസ്സേതി. രാജഗഹന്തി “രാജഗഹസാമന്തം ഗഹേത്വാ വുത്ത”തി ഗണ്ഠിപദേസു വദന്തി. ഗാവോ ചരന്തി ഏത്ഥാതി ഗോചരോ, ഗുന്നം ചരണ്ഠാനം, സോ വിയാതി ഗോചരോ, ഭിക്ഖുനം ചരണ്ഠാനം, മഹന്തോ സോ അസ്സ, ഏത്ഥാതി വാ മഹാഗോചരം. അട്ഠാരസന്നം മഹാവിഹാരാനമ്പി അത്ഥിതായ പഹൂതസേനാസന്നം.

മാവരകമ്മന്തി ചിരട്ഠായികമ്മം. വിസഭാഗപുഗ്ഗലോ സുഭദസദിസോ. ഉക്കോടേയ്യാതി നിവാരേയ്യ. ഇതി-സദോ ഇദമത്ഥേ, ഇമിനാ മനസിക്കാരേണ ഹേതുഭൂതേണ ഏതദഹോസീതി അത്ഥോ. ഗരുഭാവജനനത്ഥം ഞ്ഞിദുതിയേണ കമ്മേണ സങ്ഘം സാവേസി, ന അപലോകനത്തതികമ്മമത്തേനാതി അധിപ്പായോ.

കദാ പനായം കതാതി ആഹ “അയം പനാ”തിആദി. ഏവം കതഭാവോ ച ഇമായ ഗണനായ വിഞ്ഞായതീതി ദസ്സേതി “ഭഗവാ ഹീ”തിആദിനാ. അമാതി അനന്തരത്ഥേ നിപാതോ, പരിനിബ്ബാനന്തരമേവാതി അത്ഥോ. സത്താഹന്തി ഹി പരിനിബ്ബാനദിവസസി സങ്ഗണ്ഹിത്വാ വുത്തം. അസ്സാതി ഭഗവതോ, “സരീര”ന്തി ഇമിനാ സമ്ബന്ധോ. സംവേഗവത്ഥും കിത്തേത്വാ കിത്തേത്വാ അനിച്ഛതാപടിസഞ്ജുത്താനി ഗീതാനി ഗായിത്വാ പൂജാവസേന കീളനതോ സുന്ദരം കീളനദിവസാ സാധുകീളനദിവസാനാമ, സപരഹിതസാധനട്ഠേണ വാ സാധുതി വുത്താനം സപ്പുരിസാനം സംവേഗവത്ഥും കിത്തേത്വാ കിത്തേത്വാ കീളനദിവസാതിപി യുജ്ജതി. ഇമസ്ഥിഞ്ച പൂരിമസത്താഹേ ഏകദേശേണേവ സാധുകീളനമകംസു. വിസേസതോ പന ധാതുപൂജാദിവസേസുയേവ. തഥാ ഹി വുത്തം മഹാപരിനിബ്ബാനസുത്തട്ഠകമായം (ദീം നിം അട്ഠം ൨.൨൩൫) -

“ഇതോ പുരിമേസു ഹി ദീസു സത്താഹേസു തേ ഭിക്ഖു സങ്ഘസ്സ റാനനിസജ്ജാകാസം കരോന്താ ഖാദനീയം ഭോജനീയം സംവിദഹന്താ സാധുകീളികായ ഓകാസം ന ലഭിംസു, തതോ നേസം അഹോസി ‘ഇമം സത്താഹം സാധുകീളിതം കീളിസ്സാമ, റാനം ഖോ പനേതം വിജ്ജതി, യം അമ്ഹാകം പമത്തഭാവം ഞ്ഞാ കോചിദേവ ആഗന്താ ധാതുയോ ഗണ്ഹേയ്യ, തസ്ഥാ ആരക്ഖം റപേത്വാ കീളിസ്സാമാ’തി, തേണ തേ ഏവമകംസു”തി.

തഥാപി തേ ധാതുപൂജായപി കത്തന്താ ധാതുപൂജാദിവസാനാമ. ഇമേയേവ വിസേസേണ ഭഗവതി കത്തഞ്ചസ്സ അത്തസ്സ അഭാവതോ ഏകദേശേണ കത്തസി സാധുകീളനം ഉപാദായ “സാധുകീളനദിവസാ”തി പാക്കടാ ജാതാതി ആഹ “ഏവം സത്താഹം സാധുകീളനദിവസാനാമ അഹേസു”തി.

ചിതകായാതി വിസസതരതനുച്ചായ ചന്ദനദാരുചിതകായ, പധാനകിച്ചവസേനേവ ച സത്താഹം ചിതകായം അഗ്ഗിനാ ത്വായീതി വുത്തം. ന ഹി അച്ചന്തസംയോഗവസേന നിരന്തരം സത്താഹമേവ അഗ്ഗിനാ ത്വായി തത്ഥ പച്ഛിമദിവസേയേവ ത്വായിത്തന്താ, തസ്ഥാ സത്താഹസ്ഥിന്തി അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. പൂരിമപച്ഛിമാനണ്ഹി ദിന്നം സത്താഹാനമന്തരേ സത്താഹേ യത്ഥ കത്ഥചിപി ദിവസേ ത്വായമാണേ സതി “സത്താഹേ ത്വായീ”തി വത്തും യുജ്ജതി. യഥാഹ -

“തേണ ഖോ പന സമയേണ ചത്താരോ മല്ലപാമോക്ഖാ സീസം ന്ഹാതാ അഹതാനി വത്ഥാനി നിവത്ഥാ ‘മയം ഭഗവതോ ചിതകം ആളിമ്പേസ്സാമാ’തി ന സക്കോന്തി ആളിമ്പേതു”തിആദി (ദീം നിം ൨.൨൩൩).

സത്തിപഞ്ജരം കതാതി സത്തിഖഗ്ഗാദിഹത്ഥേഹി പുരിസേഹി മല്ലരാജ്ജനം ഭഗവതോ ധാതുആരക്ഖകരണം ഉപലക്ഖണവസേനാഹ. സത്തിഹത്ഥാ പുരിസാ ഹി സത്തിയോ യഥാ “കുന്താ പചരന്തി”തി, താഹി സമന്തതോ രക്ഖാപനവസേന പഞ്ജരപടിഭാഗത്താ സത്തിപഞ്ജരം. സന്ധാഗാരം നാമ രാജ്ജനം ഏകാ മഹാസാലാ. ഉയ്യോഗകാലാദീസു ഹി രാജാനോ തത്ഥ റത്വാ “ഏത്തകാ പുരതോ ഗച്ഛന്തു, ഏത്തകാ പച്ഛതോ, ഏത്തകാ ഉഭോഹി പസ്സേഹി, ഏത്തകാ ഹത്ഥീസു അഭിരുഹന്തു, ഏത്തകാ അസ്സേസു, ഏത്തകാ രഥേസു”തി ഏവം സന്ധിം കരോന്തി മരിയാദം ബന്ധന്തി, തസ്ഥാ തം റാനം “സന്ധാഗാര”ന്തി വുച്ചതി. അപി ച ഉയ്യോഗട്ഠാനതോ ആഗന്താപി യാവ ഗേഹേസു അല്ലഗോമയപരിഭണ്ഡാദിനി കരോന്തി, താവ ദേവ തീണി ദിവസാനി രാജാനോ തത്ഥ സന്ധമ്ഭന്തി വിസ്സമന്തി പരിസ്സയം വിനോദേന്തീതിപി സന്ധാഗാരം, രാജ്ജനം വാ സഹ അത്ഥാനുസാസനം അഗാരന്തിപി സന്ധാഗാരം ഹ-കാരസ്സ ധ-കാരം, അനുസരാഗമഞ്ച കത്വാ, യസ്ഥാ വാ രാജാനോ തത്ഥ സന്നിപതിത്വാ “ഇമസ്ഥിം കാലേ കസിതും വട്ടതി, ഇമസ്ഥിം കാലേ വപിതു”തി ഏവമാദിനാ നയേണ ഘരാവാസകിച്ചാനി സമ്മന്തയന്തി, തസ്ഥാ ചരിനവിച്ഛിന്നം ഘരാവാസം തത്ഥ സന്ധാരേന്തീതിപി സന്ധാഗാരം. വിസാഖപുണ്ണമിതോ പട്ഠായ യാവ വിസാഖമാസസ്സ അമാവാസീ, താവ സോളസ ദിവസാ സീഹളവോഹാരവസേന ഗഹിതത്താ, ജേട്ഠമൂലമാസസ്സ സുക്കപക്ഖേ ച പഞ്ച ദിവസാതി ആഹ “ഇതി ഏകവീസതിദിവസാ ഗതാ”തി. തത്ഥ ചരിമദിവസേയേവ ധാതുയോ ഭാജയിംസു, തസ്ഥിന്യേവ ച ദിവസേ അയം കമ്മവാചാ കതാ. തേണ വുത്തം “ജേട്ഠമൂലസുക്കപക്ഖപഞ്ചമിയ”തിആദി. തത്ഥ ജേട്ഠനക്ഖത്തം വാ മൂലനക്ഖത്തം വാ തസ്സ മാസസ്സ പുണ്ണമിയം ചന്ദേണ യുത്തം, തസ്ഥാ സോ മാസോ “ജേട്ഠമൂലമാസോ”തി വുച്ചതി. അനാചാരന്തി ഹേട്ഠാ വുത്തം അനാചാരം.

യദി ഏവം കസ്മാ വിനയട്കമായം, (പാരം അട്കം മ.പംമഹാസങ്ഗീതികമാവണ്ണ) മങ്ഗലസുത്തട്കമായഞ്ച (വു പാ അട്കം മങ്ഗലസുത്തവണ്ണ) “സത്തസു സാധുകിളിദിവസേസു, സത്തസു ച യാതുപൂജാദിവസേസു വിതിവത്തേസു”തി വുത്തന്തി? സത്തസു യാതുപൂജാദിവസേസു ഗഹിതേസു തദവിനാഭാവതോ മജ്ജേ ചിതകായ ത്യായനസത്താഹന്വി ഗഹിതമേവാതി കത്വാ വിസും ന വുത്തം വിയ ദിസ്സതി. യദി ഏവം കസ്മാ “അഡ്ഡമാസോ അതിക്കന്തോ, ദിയഡ്ഡമാസോ സേസോ”തി ച വുത്തന്തി? നായം ദോസോ. അപ്പകണ്ഹി ഊനമധികം വാ ഗണനുപഗം ന ഹോതി, തസ്മാ അപ്പകേന അധികോപി സമുദായോ അനധികോ വിയ ഹോതീതി കത്വാ അഡ്ഡമാസതോ അധികേപി പഞ്ചദിവസേ “അഡ്ഡമാസോ അതിക്കന്തോ”തി വുത്തം ദ്വാസീതിഖസകവത്താനം കത്ഥചി “അസീതി ഖസകവത്താനീ”തി വചനം വിയ, തഥാ അപ്പകേന ഊനോപി സമുദായോ അനുനോ വിയ ഹോതീതി കത്വാ ദിയഡ്ഡമാസതോ ഊനേപി പഞ്ചദിവസേ “ദിയഡ്ഡമാസോ സേസോ”തി വുത്തം സതീപട്കാവിഭിന്ദട്കമായം (വിഭ് ൩൫൬) ഛമാസതോ ഊനേപി അഡ്ഡമാസേ “ഛമാസം സജ്ജായോ കാതഞ്ചോ”തി വചനം വിയ, അത്തഥാ അട്കമാനം അത്തമത്തവിരോധോ സിയാ. അപിച ദീപഭാണകാനം മതേന തിണ്ണം സത്താഹാനം വസേന “ഏകവീസതി ദിവസാ ഗതാ”തി ഇയ വുത്തം. വിനയസുത്തനിപാതഖുദുകപാട്കമാസു പന ഖുദുകഭാണകാനം മതേന ഏകമേവ ത്യായനദിവസം കത്വാ തദവസേസാനം ദിനം സത്താഹാനം വസേന “അഡ്ഡമാസോ അതിക്കന്തോ, ദിയഡ്ഡമാസോ സേസോ”തി ച വുത്തം. പംമബുദ്ധവചനാദിസു വിയ തം തം ഭാണകാനം മതേന അട്കമാസുപി വചനഭേദോ ഹോതീതി ഗഹേതഞ്ച. ഏവബേതമ വദന്തി - പരിനിബ്ബാനദിവസതോ പട്കായ ആദിമ്ഹി ചത്താരോ സാധുകിളിദിവസായേവ, തതോ പരം തയോ സാധുകിളിദിവസാ ചേവ ചിതകത്യായനദിവസാ ച, തതോ പരം ഏകോ ചിതകത്യായനദിവസായേവ, തതോ പരം തയോ ചിതകത്യായനദിവസാ ചേവ യാതുപൂജാദിവസാ ച, തതോ പരം ചത്താരോ യാതുപൂജാദിവസായേവ, ഇതി തം തം കിച്ചാനുരൂപഗണനവസേന തീണി സത്താഹാനി പരിപൂരേന്തി, അഗഹിതഗുഹണേന പന അഡ്ഡമാസോവ ഹോതി. “ഏകവീസതി ദിവസാ ഗതാ”തി ഇയ വുത്തവചനഞ്ച തം തം കിച്ചാനുരൂപഗണനേനേവ. ഏവണ്ഹി ചതുസുപി അട്കമാസു വുത്തവചനം സമേതീതി വിചാരേതാ ഗഹേതഞ്ച. വജിരബുദ്ധിത്ഥേരേന പന വുത്തം “അഡ്ഡമാസോ അതിക്കന്തോതി ഏതഥ ഏകോ ദിവസോ നടോ, സോ പാടിപദദിവസോ, കോലാഹലദിവസോ നാമ സോ, തസ്മാ ഇയ ന ഗഹിതോ”തി, (വജിരം ദീ പംമഹാസങ്ഗീതികമാവണ്ണ) തം ന സുന്ദരം പരിനിബ്ബാനസുത്തന്തപാളിയം (ദീ നി ൨.൨൨൨) പാടിപദദിവസതായേവ പട്കായ സത്താഹസ്സ വുത്തത്താ, അട്കമായഞ്ച പരിനിബ്ബാനദിവസേന സദ്ധിം തിണ്ണം സത്താഹാനം ഗണിതത്താ. തഥാ ഹി പരിനിബ്ബാനദിവസേന സദ്ധിം തിണ്ണം സത്താഹാനം ഗണനേനേവ ജേട്കമുലസുക്കപക്ഖപഞ്ചമീ ഏകവീസതിമോ ദിവസോ ഹോതി.

ചത്താലീസ ദിവസാതി ജേട്കമുലസുക്കപക്ഖഛരട്കദിവസതോ യാവ ആസള്ഹി പൂണ്ണമീ, താവ ഗണേതാ വുത്തം. ഏതഥന്തരേതി ചത്താലീസദിവസബ്ഭന്തരേ. രോഗോ ഏവ രോഗപലിബോധോ. ആചരിയുപജ്ജായേസു കത്തഞ്ചകിച്ചമേവ ആചരിയുപജ്ജായപലിബോധോ , തഥാ മാതാപിതുപലിബോധോ. യഥാധിപ്പേതം അത്ഥം, കമ്മം വാ പരിബുന്ധേതി ഉപരോധേതി പവത്തിതും ന ദേതീതി പലിബോധോ ര-കാരസ്സ ല-കാരം കത്വാ. തം പലിബോധം ഛരിന്ദിതാ തം കരണീയം കരോതൂതി സങ്ഗാഹകേന ഛരിന്ദിതഞ്ച തം സഞ്ചം പലിബോധം ഛരിന്ദിതാ യമ്മവിനയസങ്ഗായനസങ്ഖാതം തദേവ കരണീയം കരോതൂ.

അത്തേപി മഹാമേരാതി അനുരുദ്ധത്ഥേരാദയോ. സോകസല്ലസമപ്പിതന്തി സോകസങ്ഖാതേന സല്ലേന അനുപവിട്കം പടിവിദ്ധം. അസമുച്ഛിന്നഅവിജ്ജാതണ്ഹാനുസയത്താ അവിജ്ജാതണ്ഹാദിസങ്ഖാതേന കമ്മുനാ ഭവയോനിഗതിട്കിതിസത്താവാസേസു ഖസപഞ്ചകസങ്ഖാതം അത്തഭാവം ജനേതി അഭിനിബ്ബത്തേതീതി ജനോ. കിലേസേ ജനേതി, അജനി, ജനിസ്സതീതി വാ ജനോ, മഹന്തോ ജനോ തഥാ, തം. ആഗതാഗതന്തി ആഗതമാഗതം യഥാ “ഏകേകോ”തി. ഏതഥ സിയാ - “മേരോ അത്തനോ പഞ്ചസതായ പരിസായ പരിവുത്തോ രാജഗഹം ഗതോ, അത്തേപി മഹാമേരാ അത്തനോ അത്തനോ പരിവാരേ ഗഹേതാ സോകസല്ലസമപ്പിതം മഹാജനം അസ്സാസേതുകാമാ തം തം ദിസം പക്കന്താ”തി ഇയ വുത്തവചനം സമന്തപാസാദികായ “മഹാകസ്സപത്ഥേരോ ‘രാജഗഹം ആവുസോ ഗച്ഛാമാ’തി ഉപഡ്ഡം ഭിക്ഖുസങ്ഖം ഗഹേതാ ഏകം മഗ്ഗം ഗതോ, അനുരുദ്ധത്ഥേരോപി ഉപഡ്ഡം ഗഹേതാ ഏകം മഗ്ഗം ഗതോ”തി (പാരം അട്കം പംമഹാസങ്ഗീതികമാവണ്ണ) വുത്തവചനഞ്ച അത്തമത്തം വിരുദ്ധം ഹോതി. ഇയ ഹി മഹാകസ്സപത്ഥേരാദയോ അത്തനോ അത്തനോ പരിവാരഭിക്ഖുഹിയേവ സദ്ധിം തം തം ദിസം ഗതാതി അത്ഥോ ആപജ്ജതി, തത്ഥ പന മഹാകസ്സപത്ഥേരഅനുരുദ്ധത്ഥേരായേവ പച്ചേകമുപഡ്ഡസങ്ഖേന സദ്ധിം ഏകേകം മഗ്ഗം ഗതാതി? വുച്ചതേ - തദുഭയന്വി ഹി വചനം ന വിരുജ്ജതതി അത്ഥതോ സംസന്ദനത്താ. ഇയ ഹി നിരവസേസേന മേരാനം പച്ചേകഗമനവചനമേവ തത്ഥ നയവസേന ദസ്സേതി, ഇയ അത്തനോ അത്തനോ പരിസായ ഗമനവചനഞ്ച തത്ഥ ഉപഡ്ഡസങ്ഖേന സദ്ധിം ഗമനവചനേന. ഉപഡ്ഡസങ്ഖേനാതി ഹി സകസകപരിസാഭൂതോ

ഭിക്ഖുഗണോ ഗയ്ഹതി ഉപഡ്ഡസദുസ്സ അസമേപി ഭാഗേ പവത്തത്താ. യദി ഹി സന്നിപതിതേ സങ്ഘേ ഉപഡ്ഡസങ്ഘേന സദ്ധിന്തി അത്ഥം ഗണ്ഹേയു, തദാ സങ്ഘസ്സ ഗണനപഥമതിത്താ ന യുജ്ജതേവ , യദി ച സങ്ഗായനത്ഥം ഉച്ചിന്നിതാനം പഞ്ചന്നം ഭിക്ഖുസതാനം മജ്ജേ ഉപഡ്ഡസങ്ഘേന സദ്ധിന്തി അത്ഥം ഗണ്ഹേയു, ഏവമ്പി തേസം ഗണപാമോക്ഖാനംയേവ ഉച്ചിന്നിത്താ ന യുജ്ജതേവ. പച്ചേകഗണിനോ ഹേതേ. വുത്തഞ്ഹി “സത്തസതസഹസ്സാനി, തേസു പാമോക്ഖഭിക്ഖവോ”തി , ഇതി അത്ഥതോ സംസന്ദനത്താ തദേതം ഉഭയമ്പി വചനം അത്തമത്തം ന വിരുജ്ജതീതി. തംഭാണകാനം മതേനേവം വുത്തന്തിപി വദന്തി.

“അപരിനിബ്ബുതസ്സ ഭഗവതോ”തിആദിനാ യോജേതബ്ബം. പത്തചീവരമാദായാതി ഏതമ ചതുമഹാരാജദത്തിയസേലമയപത്തം, സുഗതചീവരഞ്ച ഗണ്ഹിത്യാതി അത്ഥോ. സോയേവ ഹി പത്തോ ഭഗവതാ സദാ പരിഭുത്തോ. വുത്തഞ്ഹി സമചിത്തപടിപദാസുത്തട്ഠകമായം “വസ്സംവുത്ഥാനുസാരേന അതിരേകവീസതിവസ്സകാലേപി തസ്സേവ പരിഭുത്തഭാവം ദീപേതുകാമേന പാതോവ സരീരപടിജഗ്ഗം കത്വാ സുനിവത്ഥനിവാസനോ സുഗതചീവരം പാരുപിത്വാ സേലമയപത്തമാദായ ഭിക്ഖുസങ്ഘപരിവുതോ ദക്ഖിണദാരേന നഗരം പവിസിത്വാ പിണ്ഡായ ചരന്തോ”തി (അ° നി° അട്ഠ° ൨.൩൭) ഗന്ധമാലാദയോ നേസം ഹത്ഥേതി ഗന്ധമാലാദിഹത്ഥാ.

തത്രാതി തിസ്സം സാവത്ഥിയം. സുദന്തി നിപാതമത്തം. അനിച്ചതാദിപടിസംയുത്തായാതി “സബ്ബേ സങ്ഖാരാ അനിച്ചാ”തിആദിനാ (ധ° പ° ൨൭൭) അനിച്ചസഭാവപടിസത്തുത്തായ. ധമ്മേന യുത്താ, ധമ്മസ്സ വാ പതിരുപാതി ധമ്മീ, താദിസായ. സത്താപേത്യാതി സുട്ഠു ജാനാപേത്യാ, സമസ്സാസേത്യാതി വുത്തം ഹോതി. വസിതഗന്ധകുടിന്തി നിച്ചസാപേക്ഖത്താ സമാസോ. പരിഭോഗചേതിയഭാവതോ “ഗന്ധകുടിം വന്ദിത്വാ”തി വുത്തം. “വന്ദിത്വാ”തി ച “വിവരിത്വാ”തി ഏതമ പുബ്ബകാലകിരിയാ. തഥാ ഹി ആചരിയസാരിപുത്തത്ഥേനേന വുത്തം “ഗന്ധകുടിയാ ദ്വാരം വിവരിത്വാതി പരിഭോഗചേതിയഭാവതോ ഗന്ധകുടിം വന്ദിത്വാ ഗന്ധകുടിയാ ദ്വാരം വിവരിതി വേദിതബ്ബ”ന്തി (സാരത്ഥം ടീ° ൧.പഠമഹാസങ്ഗീതികമാ) മിലാതാ മാലാ, സായേവ കചവരം, മിലാതം വാ മാലാസങ്ഖാതം കചവരം തഥാ. അതിഹരിത്വാതി പഠമം റപിതട്ഠാനമഭിമുഖം ഹരിത്വാ. യഥാഠാനേ റപേത്യാതി പഠമം റപിതട്ഠാനം അനതിക്കമിത്വാ യഥാഠിതട്ഠാനേയേവ റപേത്യാ. ഭഗവതോ റിതകാലേ കരണീയം വത്തം സബ്ബമകാസീതി സേനാസനേ കത്തബ്ബവത്തം സന്ധായ വുത്തം. കുരുമാനോ ചാതി തം സബ്ബം വത്തം കരോന്തോ ച. ലക്ഖണേ ഹി അയം മാന-സദ്ദോ. ന്ഹാനകോട്ഠകസ്സ സമ്മജ്ജനഞ്ച തസ്ഥിം ഉദകസ്സ ഉപട്ഠാപനഞ്ച, താനി ആദിനി യേസം ധമ്മേസനാദാവാദാദിനന്തി തഥാ, തേസം കാലേസുതി അത്ഥോ. സീഹസ്സ മിഗരാജസ്സ സേയ്യാ സീഹസേയ്യാ, തദ്ധിതവസേന, സദിസവോഹാരേന വാ ഭഗവതോ സേയ്യാപി “സീഹസേയ്യാ”തി വുച്ചതി. തേജസ്സദുരയാപഥത്താ ഉത്തമസേയ്യാ വാ, യം സന്ധായ വുത്തം “അഥ ഖോ ഭഗവാ ദക്ഖിണേന പസ്സേന സീഹസേയ്യാ കപ്പേസി പാദേ പാദം അച്ചായായ സതോ സമ്പജാനോ”തി, (ദീ° നി° ൨.൧൯൮) തം. കപ്പനകാലോ കരണകാലോ നന്തുതി യോജേതബ്ബം.

“യഥാ ത”ന്തിആദിനാ യഥാവുത്തമത്ഥം ഉപമായ ആവി കരോതി. തത്ഥ യഥാ അത്തോപി ഭഗവതോ...പേ°... പതിട്ഠിതപേമോ ചേവ അഖീണാസവോ ച അനേകേസു...പേ°... ഉപകാരസഞ്ജനിതചിത്തമദ്ദവോ ച അകാസി, ഏവം ആയസ്ഥാപി ആനന്ദോ ഭഗവതോ ഗുണ...പേ°... മദ്ദവോ ച ഹുത്വാ അകാസീതി യോജനാ. ത്തി നിപാതമത്തം. അപിച ഏതേന തമാകരണഹേതും ദസ്സേതി, യഥാ അത്തോപി യഥാവുത്തസഭാവോ അകംസു, തഥാ ആയസ്ഥാപി ആനന്ദോ ഭഗവതോ... പേ°... പതിട്ഠിതപേമത്താ ചേവ അഖീണാസവത്താ ച അനേകേസു...പേ°... ഉപകാരസഞ്ജനിതചിത്തമദ്ദവത്താ ചാതി ഹേതുഅത്ഥസ്സ ലബ്ഭമാനത്താ. ഹേതുഗബ്ഭാനി ഹി ഏതാനി പദാനി തദത്ഥസ്സേവ തമാകരണഹേതുഭാവതോ. ധനപാലദമന (ചുളവ് ൩൪൨), സുവണ്ണകക്കട (ജാ° ൧.൫.൯൪), ചുളഹംസ (ജാ° ൧.൧൫.൧൩൩) -മഹാഹംസജാതകാദിഹി (ജാ° ൨.൨൧.൮൯) ചേത്ഥ വിഭാവേതബ്ബോ. ഗുണാനം ഗണോ, സോയേവ അമതനിപ്ഫാദകരസസദിസതായ അമതരസോ. തം ജാനനപകതിതായാതി പതിട്ഠിതപദേ ഹേതു. ഉപകാര...പേ°... മദ്ദവോതി ഉപകാരപുബ്ബഭാവേന സമ്മാജനിതചിത്തമദ്ദുകോ. ഏവമ്പി സോ ഇമിനാ കാരണേന അധിവാസേസീതി ദസ്സേന്തോ “തമേന”ന്തിആദിമാഹ. തത്ഥ തമേനന്തി തം ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം. ഏത-സദ്ദോ ഹി പദാലങ്കാരമത്തം. അയഞ്ഹി സദ്ദപകതി, യദിദം ദീസു സബ്ബനാമേസു പുബ്ബപദസ്സേവ അത്ഥപദതാ. സംവേജേസീതി “നനു ഭഗവതാ പടികച്ചേവ അക്ഖാതം ‘സബ്ബേഹേവ പിയാഹി മനാപേഹി നാനാഭാവോ വിനാഭാവോ’തിആദിനാ (ദീ° നി° ൨.൧൮൩; സം° നി° ൫.൩൭൯; അ° നി° ൧൦.൪൮) സംവേഗം ജനേസീ”തി (ദീ° നി° ടീ° പഠമഹാസങ്ഗീതികമാവണ്ണനാ) ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേനേന വുത്തം, ഏവം സതി “ഭന്തേ...പേ°... അസ്സാസേസ്സമാതി പഠമം വത്വാ”തി സഹ പാഠസേസേന യോജനാ അസ്സ. യഥാരുതതോ പന ആദ്യത്ഥേന ഇതി-സദ്ദേന “ഏവമാദിനാ സംവേജേസീ”തി യോജനാപി യുജ്ജതേവ. യേന കേനചി ഹി വചനേന സംവേഗം ജനേസി, തം സബ്ബമ്പി സംവേജനസ്സ കരണം സമ്ഭവതീതി. സന്ധമ്ഭിത്യാതി പരിഭവനാദിവിരഹേന അത്താനം പടിബന്ധേത്യാ പതിട്ഠാപേത്യാ. ഉസ്സന്നധാതുകന്തി ഉപചിതപിത്തസേമ്ഹാദിദോസം.

പിത്തസേമ്ഹവാതവസേന ഹി തിസ്സോ യാതുകോ ഇയ ഭേസജ്ജകരണയോഗ്യതായ അധിപ്പേതാ, യാ “ഭോസാ, മലാ”തി ച ലോകേ വുച്ചന്തി, പഥവി ആപോ തേജോ വായോ ആകാസോതി ച ഭേദേന പച്ചേകം പഞ്ചവിധാ. വുത്തഞ്ഹി -

“വായുപിത്തകഫാ ഭോസാ, യാതവോ ച മലാ തമാ;
തത്ഥാപി പഞ്ചയാഖ്യാതാ, പച്ചേകം ഭേഹധാരണാ.

സരീരദൃശനാ ഭോസാ, മലിനകരണാ മലാ;
ധാരണാ യാതവോ തേ തു, ഇത്ഥമന്വത്ഥസഞ്ചകാ”തി.

സമസ്താസേതുന്തി സന്തപ്പേതു. ദേവതായ സംവേജിതദിവസതോ, ജേതവനവിഹാരം പവിട്ഠദിവസതോ വാ ദുതിയദിവസേ. വിരിച്ചതി ഏതേനാതി വിരേചനം, ഓസധപരിഭാവിതം വീരമേവ വിരേചനം തമാ. യം സന്ധായാതി യം ഭേസജ്ജപാനം സന്ധായ. അങ്ഗപച്ചങ്ഗേന സോഭതിതി സുഭോ, മനുനോ അപച്ചം മാനവോ, ന-കാരസ്സ പന ണ-കാരേ കതേ മാണവോ. മന്തുതി ഹി പഠമകപ്പികകാലേ മനുസ്സാനം മാതാപിതുട്ഠാനേ റിതോ പുരിസോ, യോ സാസനേ “മഹാസമ്മതരാജാ”തി വുത്തോ. സോ ഹി സകലലോകസ്സ ഹിതം മനഭി ജാനാതിതി മന്തുതി വുച്ചതി. ഏവഞ്ചേത വദന്തി “ദന്തജ ന-കാരസഹിതോ മാനവസദ്ദോ സബ്ബസത്തസാധാരണവചനോ, മുദ്ധജ ണ-കാരസഹിതോ പന മാണവസദ്ദോ കുച്ഛിതമുജ്ജഹാപച്ചവചനോ”തി. ചുളുകമ്മവിഭിന്ദഗസുത്തട്ഠകമായസി (മം നിം അട്ഠം ൪.൨൮൯) ഹി മുദ്ധജ ണ-കാരസഹിതസ്സേവ മാണവസദ്ദസ്സ അത്ഥോ വണ്ണിതോ. തട്ടികായസി “യം അപച്ചം കുച്ഛിതം മുജ്ജഹം വാ, തത്ഥ ലോകേ മാണവവോഹാരോ, യേഭുയേന ച സത്താ ദഹരകാലേ മുജ്ജഹയാതുകാ ഹോന്തിതി തസ്സേവത്ഥോ പകാസിതോ”തി വദന്തി ആചരിയാ. അത്തേത ച വിസതിവസ്സബ്ഭന്തരോ യുവാ മാണവോ, ഇയ പന തബ്ബോഹാരേന മഹല്ലുകോപി. വുത്തഞ്ഹി ചുളുകമ്മവിഭിന്ദഗസുത്തവണ്ണനായം “മാണവോതി പന തം തരുണകാലേ വോഹരിംസു, സോ മഹല്ലുകകാലേപി തേനേവ വോഹാരേന വോഹരിയതി”തി, (മം നിം അട്ഠം ൪.൨൮൯) സുഭനാമകേന ലദ്ധമാണവവോഹാരേനാതി അത്ഥോ. സോ പന “സത്ഥാ പരിനിബ്ബുതോ, ആനന്ദത്ഥേരോ കിരസ്സ പത്തചിവരമാദായ ആഗതോ, മഹാജനോ തം ദസ്സനായ ഉപസങ്കമതി”തി സുത്ഥാ “വിഹാരം വോ പന ഗത്ഥാ മഹാജനമജ്ജേയേ ന സക്കാ സുഖേന പടിസന്മാരം വാ കാതും, യമ്മകഥം വാ സോതും, ഗേഹമാഗതംയേവ നം ദിസ്വാ സുഖേന പടിസന്മാരം കരിസ്സാമി, ഏകാ ച മേ കങ്ഖാ അത്ഥി, തസി നം പുച്ഛിസ്സാമീ”തി ചിന്തേത്ഥാ ഏകം മാണവകം പേസേസി, തം സന്ധായാഹ “പഹിതം മാണവക”തി മുദുകേ ചേത്ഥ കപച്ചയോ. ഏതദവോചാതി ഏതം “അകാലോ”തിആദികം വചനം ആനന്ദത്ഥേരോ അവോച.

അകാലോതി അജ്ജ ഗന്തും അയുത്തകാലോ. കസ്മാതി ചേ “അത്ഥി മേ”തിആദിമാഹ. ഭേസജ്ജമത്താതി അപ്പകം ഭേസജ്ജം. അപ്പത്ഥോ ഹേത്ഥ മത്താസദ്ദോ “മത്താ സുഖപരിച്ചാഗാ”തിആദിസു (ധം പം ൨൯൦) വിയ. പീതാതി പിവിതാ. സ്വേപിതി ഏത്ഥ “അപി-സദ്ദോ അപേക്ഖോ മത്താ നുത്തായാ”തി (വജിരം ദീം പഠമമഹാസങ്ഗീതികമാവണ്ണനാ) വജിരബുദ്ധിത്ഥേരേന വുത്തം. അയം പന തസ്സാധിപ്പായോ - “അപ്പേവ നാമാ”തി സംസയമത്തേ വുത്തേ അനുത്താതഭാവോ ന സിദ്ധോ, തസ്മാ തം സാധനത്ഥം “അപീ”തി വുത്തം, തേന ഇമമത്ഥം ദീപേതി “അപ്പേവ നാമ സ്വേ മയം ഉപസങ്കമേയ്യാമ, ഉപസങ്കമിതും പടിബലാ സമാനാ ഉപസങ്കമിസ്സാമ ചാ”തി.

ദുതിയദിവസേതി വീരവിരേചനപിതദിവസതോ ദുതിയദിവസേ. ചേതകത്ഥേരേനാതി ചേതിയരട്ഠേ ജാതത്താ ചേതകോതി ഏവം ലദ്ധനാമേന മേരേന. പച്ഛാസമണേനാതി പച്ഛാനുഗതേന സമണേന. സഹത്ഥേ ചേതം കരണവചനം. സുഭേന മാണവേന പുട്ഠോതി “യേസു യമ്മേസു ഭവം ഗോതമോ ഇമം ലോകം പതിട്ഠപേസി, തേ തസ്സ അച്ചയേന നട്ഠാ നു വോ, ധരന്തി നു വോ, സചേ ധരന്തി, ഭവം (നത്ഥി ദീം നിം അട്ഠം ൧.൪൪൮) ആനന്ദോ ജാനിസ്സതി, ഹന്ദ നം പുച്ഛാമീ”തി ഏവം ചിന്തേത്ഥാ “യേസം സോ ഭവം ഗോതമോ യമ്മാനം വണ്ണവാദി അഹോസി, യത്ഥ ച ഇമം ജനതം സമാദപേസി നിവേസേസി പതിട്ഠപേസി, കതമേസാനം വോ ഭോ ആനന്ദ യമ്മാനം സോ ഭവം ഗോതമോ വണ്ണവാദി അഹോസി”തിആദിനാ (ദീം നിം ൧.൪൪൮) പുട്ഠോ, അമസ്സ മേരോ തീണി പിടകാനി സീലക്ഖന്ധാദിഹി തീഹി ഖണ്ഡേഹി സങ്ഗഹേത്ഥാ ദസ്സേന്തോ “തിണ്ണം വോ മാണവ ഖന്ധാനം സോ ഭഗവാ വണ്ണവാദി”തിആദിനാ (ദീം നിം ൧.൪൪൯) ഇയ സീലക്ഖന്ധവഗ്ഗേ ദസമം സുത്തമഭാസി, തം സന്ധായാഹ “ഇമസ്ഥിം...പേ... മഭാസി”തി.

ഖണ്ഡന്തി ഛരിനം. ഫുല്ലന്തി ഭിന്നം, സേവാലാഹിഛരത്തകാദിവികസ്സനം വാ, തേസം പടിസങ്ഖരണം സമ്മാ പാകതികകരണം, അഭിനവപടികരണന്തി വുത്തം ഹോതി. ഉപകട്ഠായാതി ആസന്നായ. വസ്സം ഉപന്നേന്തി ഉപഗച്ഛന്തി ഏത്ഥാതി വസ്സുപനായികാ, വസ്സുപഗതകാലോ, തായ. സങ്ഗീതിപാളിയം (ചുളുവം ൪൪൦) സാമത്തേന വുത്തന്തി വചനം ഏവം ഗതേയേവ സന്ധായ വുത്തന്തി സംസന്ദേതും സാധേതും വാ ആഹ “ഏവഞ്ഹി”തിആദി.

രാജഗഹം പരിവാരേതാതി ബഹിനഗരേ റിതഭാവേന വൃത്തം. ഛരസ്സിതപതിതഉക്താപാതി ഛരസ്സിതാ ച പതിതാ ച ഉക്താപാ ച. ഇദം വൃത്തം ഹോതി - ഭഗവതോ പരിനിബ്ബാനട്ഠാനം ഗച്ഛന്തേഹി ഭിക്ഖുഹി ഛരസ്സിതാ വിസ്സട്ഠാ, തതോയേവ ച ഉപചികാദീഹി വാദിതത്താ ഇതോ ചിതോ ച പതിതാ, സമ്മജ്ജനാഭാവേന ആകിണ്ണകചവരത്താ ഉക്താപാ ചാതി. തദേവത്ഥം “ഭഗവതോ ഹി”തിആദിനാ വിഭാവേതി. അവകുഡി പൂതിഭാവമഗമാസീതി ഉക്താപോ മ-കാരസ്സ ല-കാരം കത്വാ, ഉജ്ജയിട്ഠോ വാ കലാപോസമൂഹോതി ഉക്താപോ, വണ്ണസങ്ഗമനവസേനേവം വൃത്തം യഥാ “ഉപക്ക്കേസോ, സ്സേഹോ” - ഇച്ചാദി, തേന യുത്താതി തഥാ. പരിച്ഛേദവസേന വേണീയന്തി ദിസ്സന്തിതി പരിവേണാ. കുരുമാനാതി കത്തുകാമാ. സേനാസനവത്താനം പഞ്ഞത്തത്താ, സേനാസനക്ഖന്ധകേ ച സേനാസനപടിബദ്ധാനം ബഹുനന്ധി വചനാനം വൃത്തത്താ സേനാസനപടിസങ്ഖരണന്ധി തസ്സ പൂജായേവ നാമാതി ആഹ “ഭഗവതോ വചനപൂജനത്ഥ”ന്തി. പഠമം മാസന്തി വസ്സാനസ്സ പഠമം മാസം. അച്ചന്തസംയോഗേ ചേതം ഉപയോഗവചനം. “തിത്ഥിയാദിപരിമോചനത്ഥഞ്ചാ”തി വൃത്തമത്ഥം പാകടം കാതും “തിത്ഥിയാ ഹി”തിആദി വൃത്തം.

യന്തി കതികവത്തകരണം. ഏദിസേസു ഹി റാനേസു യം-സദ്ദോ തം-സദ്ദാനപേക്ഖോ തേനേവ അത്ഥസ്സ പരിപുണ്ണത്താ. യം വാ കതികവത്തം സന്ധായ “അഥ ലോ”തിആദി വൃത്തം, തദേവ മയാപി വൃത്തന്തി അത്ഥോ. ഏസ നയോ ഹുദിസേസു ഭഗവതാ...പേ... വണ്ണിതന്തി സേനാസനവത്തം പഞ്ഞപേന്തേന സേനാസനക്ഖന്ധകേ (ചുളവം സംവ) ച സേനാസനപടിബദ്ധവചനം കഥേന്തേന വണ്ണിതം. സങ്ഗായിസ്സാമാതി ഏത്ഥ ഇതി-സദ്ദസ്സ “വൃത്തം അഹോസീ”തി ച ഉഭയത്ഥ സമ്ബന്ധോ, ഏകസ്സ വാ ഇതി-സദ്ദസ്സ ലോപോ.

ദുതിയദിവസേതി ഏവം ചിന്തിതദിവസതോ ദുതിയദിവസേ, സോ ച ലോ വസ്സുപനായികദിവസതോ ദുതിയദിവസോവ. മേരാ ഹി ആസല്ല്ഹിപുണ്ണമിതോ പാടിപദദിവസേയേവ സന്നിപതിത്വാ വസ്സമുപഗത്വാ ഏവം ചിന്തേസുന്തി. രാജഭാരേതി രാജഗേഹഭാരേ. ഹത്ഥകമ്മന്തി ഹത്ഥകിരിയം, ഹത്ഥകമ്മസ്സ കരണന്തി വൃത്തം ഹോതി. പടിവേദേസുന്തി ജാനാപേസും. വിസ്സട്ഠാതി നിരാസങ്കചിത്താ. ആണായേവ അപ്പടിഹതവൃത്തിയാ പവത്തന്ത്ഠേന ചക്കന്തി ആണാചക്കം. തഥാ ധമ്മോയേവ ചക്കന്തി ധമ്മചക്കം, തം പനീധ ദേസനാണാണപടിവേധണാവസേന ദുവിധന്ധി യുജ്ജതി തദുഭയേനേവ സങ്ഗീതിയാ പവത്തനതോ. “ധമ്മചക്കന്തി ചേതം ദേസനാണാണസ്സാപി നാമം, പടിവേധണാണസ്സാപി”തി (സം. നി. അട്ഠം ൨.൩.൨൮) ഹി അട്ഠകമാസു വൃത്തം. സന്നിസജ്ജട്ഠാനന്തി സന്നിപതിത്വാ നിസീദന്ത്ഠാനം. സത്ത പണ്ണാനി യസ്സാതി സത്തപണ്ണീ, യോ “ഛരത്തപണ്ണോ, വിസമച്ഛഭോ” തിപി വുച്ചതി, തസ്സ ജാതഗുഹഭാരേതി അത്ഥോ.

വിസ്സുകമ്മുനാതി സക്കസ്സ ദേവാനമിന്ദസ്സ കമ്മാകമ്മവിധായകം ദേവപുത്തം സന്ധായാഹ. സുവിഭത്തഭിത്തിമദ്ദിസോപാനന്തി ഏത്ഥ സുവിഭത്തപദ്ദസ്സ ദന്ദതോ പുണ്ണേ സുയുമാനത്താ സണ്ണേഹി ദന്ദപദേഹി സമ്ബന്ധോ, തഥാ “നാനാവിധ...പേ... വിചിത്ത”ന്തിആദിസുപി. രാജഭവനവിഭൂതിന്തി രാജഭവനസമ്പത്തിം, രാജഭവനസോഭം വാ. അവഹസന്തമിവാതി അവഹാസം കുരുമാനം വിധ. സിരിയാതി സോഭാസങ്ഖാതായ ലക്ഖിയാ. നികേതനമിവാതി വസന്ത്ഠാനമിവ, “ജലന്തമിവാ”തിപി പാഠോ. ഏകസ്ഥിന്ധേവ പാനീയതിത്ഥേ നിപതന്താ പക്ഖിനോ വിധ സണ്ണേസന്ധി ജനാനം ചക്ഖുനി മണ്ഡപേയേവ നിപതന്തിതി വൃത്തം “ഏകനിപാത...പേ... വിഹങ്ഗാന”ന്തി. നയനവിഹങ്ഗാനന്തി നയനസങ്ഖാതവിഹങ്ഗാനം. ലോകരാമണ്ണേയകമിവ സന്ധിണ്ഡിതന്തി യദി ലോകേ വിജ്ജമാനം രാമണ്ണേയകം സബ്ബമേവ ആന്തേതാ ഏകത്ഥ സന്ധിണ്ഡിതം സിയാ, തം വിയാതി വൃത്തം ഹോതി, യം യം വാ ലോകേ രമിതുമരഹതി, തം സബ്ബം സന്ധിണ്ഡിതമിവാതിപി അത്ഥോ. ദട്ഠഞ്ചസാരമണ്ഡന്തി ഫേഗ്ഗുരഹിതം സാരം വിധ, കസുവിനിമുത്തം പസന്നം വിധ ച ദട്ഠുമരഹരൂപേസു സാരഭൂതം, പസന്നഭൂതഞ്ച. അപിച ദട്ഠഞ്ചോ ദസ്സനീയോ സാരഭൂതോ വിസിട്ഠന്തരോ മണ്ഡോ മണ്ഡനം അലങ്കാരോ ഏതസ്സാതി ദട്ഠഞ്ചസാരമണ്ഡോ, തം. മണ്ഡം സൂരിയരസ്ഥിം പാതി നിവാരേതി, സണ്ണേസം വാ ജനാനം മണ്ഡം പസന്നം പാതി രക്ഖതി, മണ്ഡനമലങ്കാരം വാ പാതി പിവതി അലങ്കരിതും യുത്തഭാവേനാതി മണ്ഡപോ, തം.

കുസുമദാമാനി ച താനി ഓലമ്ബകാനി ചേതി കുസുമദാമോലമ്ബകാനി. വിസേസനസ്സ ചേത്ഥ പരനിപാതോ യഥാ “അഗ്യാഹിതോ”തി. വിവിധാനിയേവ കുസുമദാമോലമ്ബകാനി തഥാ, താനി വിനിഗ്ഗലന്തം വിസേസേന വമേന്തം നിക്ഖാമേന്തമിവ ചാരു സോഭനം വിതാനം ഏത്ഥാതി തഥാ. കുട്ടേന ഗഹിതോ സമം കതോതി കുട്ടിമോ, കോട്ടിമോ വാ, താദിസോയേവ മണീതി മണികോട്ടിമോ , നാനാരതനേഹി വിചിത്തോ മണികോട്ടിമോ, തസ്സ തലം തഥാ. അഥ വാ മണിയോ കോട്ടേതാ കത്തലത്താ മണികോട്ടേന നിപ്ഫത്തന്തി മണികോട്ടിമം, തമേവ തലം, നാനാരതനവിചിത്തം മണികോട്ടിമതലം തഥാ. തമിവ ച നാനാപുപ്ഫുപഹാരവിചിത്തം സുപരിനിട്ഠിതഭൂമികമ്മന്തി സമ്ബന്ധോ. പുപ്ഫപൂജാ പുപ്ഫുപഹാരോ. ഏത്ഥ ഹി നാനാരതനവിചിത്തഗുഹണം നാനാപുപ്ഫുപഹാരവിചിത്തായനിദ്ദസ്സനം, മണികോട്ടിമതലഗുഹണം

സുപരിനിർദ്ദിതഭൂമികളായതിനാൽ ദർശനം. നന്തി മണ്ഡപം. ബ്രഹ്മവിമാനസഭിസന്തി ഭാവനപുണ്യം, യഥാ ബ്രഹ്മവിമാനം സോഭതി, തഥാ അലങ്കരിതപാതി അത്ഥോ. വിസേസേന മാനേതബ്ബന്തി വിമാനം. സദുവിദ്യ പന “വിഹേ ആകാസേ മായന്തി ഗച്ഛന്തി ദേവാ യേനാതി വിമാന”ന്തി വദന്തി. വിസേസേന വാ സുചരിതകമ്മുനാ മിയതി നിമ്മിയതിതി വിമാനം, വീതി വാ സകുണോ വുച്ചതി, തം സന്റാനേന മിയതി നിമ്മിയതിതി വിമാനന്തിആദിനാപി വത്തബ്ബോ. വിമാനട്കമായം പന “ഏകയോജനദിയോജനാദിഭാവേന പമാണവിസേസയുത്തതായ, സോഭാതിസയയോഗേന ച വിസേസതോ മാനനീയതായ വിമാന”ന്തി (വിം വം അട്ഠം ഗന്മാരമ്ഭക്കമാ) വുത്തം. നത്ഥി അഗ്ഗമേതേസന്തി അനഗ്ഗചാനി, അപരിമാണഗ്ഗചാനി അഗ്ഗചിതുമസക്കുണേയ്യാനീതി വുത്തം ഹോതി. പതിരൂപം, പച്ചേകം വാ അത്ഥരിതബ്ബാനീതി പച്ചത്ഥരണാനി, തേസം സതാനി തഥാ. ഉത്തരാഭിമുഖന്തി ഉത്തരദിസാഭിമുഖം. ധമ്മോപി സത്ഥായേവ സത്ഥുകിച്ചിനിപ്ഫാദനതോതി വുത്തം “ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ ആസനാരഹം ധമ്മാസനം പഞ്ചപേത്വാ”തി. യഥാഹ “യോ ഖോ...പേ... മമച്ചയേന സത്ഥാ”തിആദി, (ദീം നിം ൨.൨൧൬) തഥാഗതപ്പവേദിതധമ്മദേസകസ്സ വാ സത്ഥുകിച്ചാവഹത്താ തഥാരൂപേ ആസനേ നിസീദിതുമരഹതീതി ദസ്സേതുവി ഏവം വുത്തം. ആസനാരഹന്തി നിസീദനാരഹം. ധമ്മാസനന്തി ധമ്മദേസകാസനം, ധമ്മം വാ കമേതും യുത്താസനം. ദന്തഖചിതന്തി ദന്തേഹി ഖചിതം, ഹത്ഥിദന്തേഹി കതന്തി വുത്തം ഹോതി. “ദന്തോ നാമ ഹത്ഥിദന്തോ വുച്ചതി”തി ഹി വുത്തം. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം ധമ്മാസനേ. മമ കിച്ചന്തി മമ കമ്മം, മയാ വാ കരണീയം.

ഇദാനി ആയസ്ഥതോ ആനന്ദസ്സ അസേക്ഖഭൂമിസമാപജ്ജനം ദസ്സേന്തോ “തസ്ഥിഞ്ച പന”തിആദിമാഹ. തത്ഥ തസ്ഥിഞ്ച പന ദിവസഏതി തഥാ രത്തോ ആരോചാപിതദിവസേ, സാവണമാസസ്സ കാളപക്ഖചതുത്ഥദിവസേതി വുത്തം ഹോതി. അനത്ഥജനനതോ വിസസകാസതായ കിലേസോ വിസം, തസ്സ ഖിണാസവഭാവതോ അത്തമാഭാവസഞ്ചാതാ സന്തി ഗന്ധോ. തഥാ ഹി സോ ഭഗവതോ പരിനിബ്ബാനാദിസു വിലാപാദിമകാസി. അപിച വിസജനനകപുപ്ഫാദിഗന്ധപടിഭാഗതായ നാനാവിധദുക്ഖഹേതുകിരിയാജനനകോ കിലേസോവ “വിസഗന്ധോ”തി വുച്ചതി. തഥാ ഹി സോ “വിസം ഹരതീതി വിസത്തികാ, വിസമൂലാതി വിസത്തികാ, വിസഫലാതി വിസത്തികാ, വിസപരിഭോഗാതി വിസത്തികാ”തിആദിനാ (മഹാനിം ൩) വുത്തോതി. അപിച വിസഗന്ധോനാമ വിരൂപോ മംസാദിഗന്ധോ, തംസദിസതായ പന കിലേസോ. “വിസ്സസദ്ദോ ഹി വിരൂപേ”തി (ധം സം ദീം ൬൨൪) അഭിധമ്മടികായംവുത്തം. അലാതി ഏകംസതോ. സംവേഗന്തി ധമ്മസംവേഗം. “ഓഹിതഭാരാന”ന്തി ഹി യേഭൂയേന, പധാനേന ച വുത്തം. ഏദിസേസു പന റാനേസു തദന്തേസന്തി ധമ്മസംവേഗോയേവ അധിപ്പേതോ. തഥാ ഹി “സംവേഗോ നാമ സഹോത്തപ്പം ഞാണം, സോ തസ്സാ ഭഗവതോ ദസ്സനേ ഉപ്പജ്ജി”തി (വിം വം അട്ഠം ൮൩൮) രജ്ജുമാലാവിമാനവണ്ണനായംവുത്തം, സാ ച തദാ അവിത്തോതസാസനാ അനാഗതഫലാതി. ഇതരഥാ ഹി ചിത്തുത്രാസവസേന ദോസോയേവ സംവേഗോതി ആപജ്ജതി, ഏവഞ്ച സതി സോ തസ്സ അസേക്ഖഭൂമിസമാപജ്ജനസ്സ ഏകംസകാരണം ന സിയാ. ഏവമഭൂതോ ച സോ ഇധ ന വത്തബ്ബോയേവാതി അലമതിപപഞ്ചേന. തേനാതി തസ്ഥാ സ്വേ സഞ്ചസന്നിപാതസ്സ വത്തമാനത്താ, സേക്ഖസകരണീയത്താ വാ. തേന യുത്തന്തി തവ ന യുത്തം, തയാ വാ സന്നിപാതം ഗന്തും ന പതിരൂപം.

മേതന്തി മമ ഏതം ഗമനം. യാഹന്തി യോ അഹം, യന്തി വാ കിരിയാപരാമസനം, തേന “ഗച്ഛേയ്യ”ന്തി ഏത്ഥ ഗമനകിരിയം പരാമസതി, കിരിയാപരാമസനസ്സ ച യം തം-സദസ്സ അയം പകതി, യദിദം നപുണ്യകലിദ്ദേവേന, ഏകവചനേന ച യോഗ്യതാ തഥായേവ തത്ഥ തത്ഥ ദസ്സനതോ. കിരിയായ ഹി സഭാവതോ നപുണ്യകത്തമേകത്തഞ്ച ഇച്ഛന്തി സദുവിദ്യ. ആവജ്ജേസീതി ഉപനാമേസി. മുത്താതി മുച്ചിതാ. അപ്പത്തഞ്ചാതി അഗതഞ്ച, ബിമ്ബോഹനേ ന താവ റപിതന്തി വുത്തം ഹോതി. ഏതസ്ഥിം അന്തരേതി ഏത്ഥന്തരേ, ഇമിനാ പദദയേന ദസ്സിതകാലാനം വേമജ്ജയക്ഖണ്ണേ, തഥാദസ്സിതകാലദയസ്സ വാ വിവരേതി വുത്തം ഹോതി.

“കാരണേ ചേവ ചിത്തേ ച, ഖണ്ഡസ്ഥിം വിവരേപി ച;
വേമജ്ജയാദിസു അത്ഥേസു ‘അന്തരാ’തി രവോ ഗതോ”തി.

ഹി വുത്തം. അനുപാദായാതി തണ്ഹാദിർവിവസേന കഞ്ചി ധമ്മം അഗ്ഗഹേത്വാ, യേഹി വാ കിലേസേഹി മുച്ചതി, തേസം ലേസമത്തന്തി അഗ്ഗഹേത്വാ. ആസവേഹിതി ഭവതോ ആ ഭവഗ്ഗം, ധമ്മതോ ച ആ ഗോത്രഭൂം സവനതോ പവത്തനതോ ആസവസത്തിതേഹി കിലേസേഹി. ഉപലക്ഖണവചനമത്തഞ്ചേതം. തദേകട്ഠതായ ഹി സബ്ബേഹിപി കിലേസേഹി സബ്ബേഹിപി പാപധമ്മേഹി ചിത്തം വിമുച്ചതിയേവ. ചിത്തം വിമുച്ചിതി ചിത്തം അരഹത്തമഗ്ഗക്ഖണ്ണേ ആസവേഹി വിമുച്ചമാനം ഹുത്വാ അരഹത്തഫലക്ഖണ്ണേ വിമുച്ചി. തദത്ഥം വിവരതി “അയഞ്ഹീ”തിആദിനാ. ചക്കമേനാതി ചക്കമനകിരിയായ. വിസേസന്തി അത്തനാ ലദ്ധമഗ്ഗഫലതോ വിസേസമഗ്ഗഫലം. വിവട്ടുപനിസ്സയഭൂതം കതം ഉപചിതം പുണ്ണം യേനാതി കതപുണ്ണോ, അരഹത്താധിഗമായ കതാധികാരോതി അത്ഥോ. പധാനമനുയുഞ്ജാതി വീരിയമനുയുഞ്ജാഹി,

അരഹത്തസമാപത്തിയാ അനുയോഗം കരോഹിതി വൃത്തം ഹോതി. ഹോഹിസീതി ഭവിസ്സസി. കമാദോസോതി കമായ ദോസോ വിതഥഭാവോ. അച്ചാരദ്ധന്തി അതിവിയ ആരദ്ധം. ഉദ്ധച്ചായാതി ഉദ്ധതഭാവായ. ഹന്ദാതി വോസ്സഗ്ഗവചനം. തേന ഹി അധുനായേവ യോജേമി, ന പനാഹം പപഞ്ചം കരോമീതി വോസ്സഗ്ഗം കരോതി. വീരിയസമതം യോജേമിതി ചക്രമനവീരിയസ്സ അധിമത്തത്താ തസ്സ ഹാപനവസേന സമാധിനാ സമതാപാദനേന വീരിയസ്സ സമതം സമഭാവം യോജേമി, വീരിയേന വാ സമമസഞ്ചാതം സമാധിം യോജേമിതിപി അത്ഥോ. ദിധാപി ഹി പാരോ ദിസ്സതി. വിസ്സമിസ്സാമീതി അസ്സസിസ്സാമി. ഇദാനി തസ്സ വിസേസതോ പസംസനാരഹഭാവം ദസ്സേതും “തേനാ”തിആദി വൃത്തം. തേനാതി ചതുഹുരിയാപഥവിരഹിതതാകാരണേന. “അനിപന്നോ”തിആദിനി പച്ചുപ്പനവചനാനേവ. പരിനിബ്ബതോപി സോ ആകാസേയേവ പരിനിബ്ബായി. തസ്മാ മേരസ്സ കിലേസപരിനിബ്ബാനം, ഖഡ്പരിനിബ്ബാനഞ്ച വിസേസേന പസംസാരഹം അച്ഛരിയബ്ഭുതമേവാതി.

ദുതിയദിവസേതി മേരേന അരഹത്തപത്തദിവസതോ ദുതിയദിവസേ. പഞ്ചമിയന്തി തിമീപേക്ഖായ വൃത്തം, “ദുതിയദിവസേ”തി ഇമിനാ തുല്യാധികരണം. ഭിന്നലിങ്ഗന്വി ഹി തുല്യത്വപദം ദിസ്സതി യഥാ “ഗുണോ പമാണം, വീസതി ചിത്താനി” ഇച്ചാദി. കാളപക്ഖസ്സാതി സാവണമാസകാളപക്ഖസ്സ. പഠമണ്ഹി മാസം ഖണ്ഡഹുല്ല്പടിസഞ്ചരണമകംസു, പഠമാസഭാവോ ച മജ്ജിമപ്പദേസവോഹാരേന. തത്ഥ ഹി പുരിമപുണ്ണമിതോ യാവ അപരാ പുണ്ണമീ, താവ ഏകോ മാസോതി വോഹരന്തി. തതോ തീണി ദിവസാനി രാജാ മണ്ഡപമകാസി, തതോ ദുതിയദിവസേ മേരോ അരഹത്തം സച്ഛാകാസി, തതിയദിവസേ പന സന്നിപതിത്വാ മേരാ സഞ്ജീതിമകംസു, തസ്മാ ആസല്ല്ഹിമാസകാളപക്ഖപാടിപദതോ യാവ സാവണമാസകാളപക്ഖപഞ്ചമീ, താവ പഞ്ചദിവസാധികോ ഏകമാസോ ഹോതി. സമാനോതി ഉപ്പജ്ജമാനോ. ഹട്ഠതുട്ഠചിത്തോതി അതിവിയ സോമനസ്സചിത്തോ, പാമോജേജന വാ ഹട്ഠചിത്തോ പിതിയാ തുട്ഠചിത്തോ. ഏകംസന്തി ഏകസ്ഥിം അംസേ, വാമംസേതി അത്ഥോ. തഥാ ഹി വഞ്ജീസസുത്തവണ്ണനായം വൃത്തം -

“ഏകംസം ചീവരന്തി ഏതഥ പുന സഞ്ഠാപനവസേന ഏവം വൃത്തം, ഏകംസന്തി ച വാമംസം പാരുപിത്വാ റിതസ്സേതം അധിവചനം. യതോ യഥാ വാമംസം പാരുപിത്വാ റിതം ഹോതി, തഥാ ചീവരം കത്വാതി ഏവമസ്സത്ഥോ വേദിതബ്ബോ”തി (സു. നി. അട്ഠ. ൨.൩൪൭).

ബന്ധപേ. വിയാതി വണ്ടതോ പവുത്തസുപരിപക്കതാലഫലമിവ. പണ്ഡപേ. വിയാതി സിതപീതപഭായുത്തപണ്ഡുരോമജ്ജകമ്ബലേ റപിതോ ജാതിമാ മണി വിയ, ജാതിവചനേന ചേത്ഥ കുത്തിമം നിവത്തേതി. സമുഗ്ഗതപുണ്ണചന്ദോ വിയാതി ജുണ്ഹപക്ഖപന്നരസുപോസഥേ സമുഗ്ഗതോ സോളസകലാപരിപുണ്ണോ ചന്ദോ വിയ. ബാലാപേ. വിയാതി തരുണസൂരിയപഭാസമ്ഫസ്സേന ഹുല്ല്പിതസുവണ്ണവണ്ണപരാഗഗബ്ഭം സതപത്തപദ്ധം വിയ. “പിഞ്ജരസദ്ദോ ഹി ഹേമവണ്ണപരിയായോ”തി (സാരത്ഥം ടീ. ൧.൨൨) സാരത്ഥദീപനിയം വൃത്തോ. പരിയോദാന്തേനാതി പഭസ്സരേന. സപ്പഭേനാതി വണ്ണപ്പഭായ, സീലപ്പഭായ ച സമന്നാഗതേന. സസ്സിരിക്കേനാതി സരീരസോഭഗ്ഗാദിസഞ്ചാതായ സിരിയാ അതിവിയ സിരിമതാ. മുഖവരേനാതി യഥാവുത്തസോഭാസമലങ്കതത്താ ഉത്തമമുഖേന. കാമം “അഹമസ്ഥി അരഹത്തം പത്തോ”തി നാരോചേസി, തഥാരുപായ പന ഉത്തമലിളായ ഗമനതോ പസ്സന്താ സബ്ബേപി തമത്ഥം ജാനന്തി, തസ്മാ ആരോചേതോ വിയ ഹോതിതി ആഹ “അത്തനോ അരഹത്തപ്പത്തിം ആരോചയമാനോ വിയ അഗമാസീ”തി.

കിമത്ഥം പനായം ഏവമാരോചയമാനോ വിയ അഗമാസീതി? വുച്ചതേ - സോ ഹി “അത്തുപനായികം അകത്വാ അത്തബ്ബാകരണം ഭഗവതാ സംവണ്ണിത”തി മനസി കരിത്വാ “സേക്ഖതായ ധമ്മവിനയസഞ്ജീതിയാ ഗഹേതുമയുത്തന്വി ബഹുസ്സുതത്താ ഗണ്ഹിസ്സാമാ”തി നിസിന്നാനം മേരാനം അരഹത്തപ്പത്തിവിജാനനേന സോമനസ്സുപ്പാദനത്ഥം, “അപ്പമത്തോ ഹോഹി”തി ഭഗവതാ ദിന്നഓവാദസ്സ ച സഫലതാദീപനത്ഥം ഏവമാരോചയമാനോ വിയ അഗമാസീതി. ആയസ്ഥതോ മഹാകസ്സപസ്സ ഏതദഹോസി സമസമത്പന്നാദിനാ യഥാവുത്തകാരണേന സത്ഥുകപ്പത്താ. ധരേയ്യാതി വിജ്ജമാനോ ഭവേയ്യ. “സോഭതി വത തേ ആവുസോ ആനന്ദ അരഹത്തസമധിഗമതാ”തിആദിനാ സാധുകാരമദാസി. അയമിധ ദീഘഭാണകാനം വാദോ. ഖുദുകഭാണകേസു ച സുത്തനിപാതഖുദുകപാഠഭാണകാനം വാദോതിപി യുജ്ജതി തദട്ഠകമാസുപി തഥാ വൃത്തത്താ.

മജ്ജിമം നികായം ഭണന്തി സീലേനാതി മജ്ജിമഭാണകാ, തപ്പഗുണാ ആചരിയാ. യഥാവുഡ്ഡന്തി വുഡ്ഡപടിപാടിം, തദനതിക്കമിത്വാ വാ. തത്ഥാതി തസ്ഥിം ഭിക്ഖുസഞ്ഘേ. ആനന്ദസ്സ ഏതമാസനന്തി സമ്ബന്ധോ. തസ്ഥിം സമയേതി തസ്ഥിം ഏവംകമനസമയേ. മേരോ ചിന്തേസി “കുഹിം ഗതോ”തി പുച്ഛന്താനം അത്താനം ദസ്സേന്തേ അതിവിയ പാകടഭാവേന ഭവിസ്സമാനത്താ, അയന്വി മജ്ജിമഭാണകേസേവ ഏകച്ചാനം വാദോ, തസ്മാ ഇതിപി ഏകേ വദന്തിതി സമ്ബന്ധോ. ആകാസേന ആഗത്വാ അത്തനോ ആസനേയേവ അത്താനം ദസ്സേസീതിപി

തേസമേവ ഏകച്ചേ വദന്തി. പുല്ലിങ്ഗവിസയേ ഹി “ഏകേ”തി വുത്തേ സബുത “ഏകച്ചേ”തി അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. തീസുപി ചേതമ വാദേസു തേസം തേസം ഭാണകാനം തേന തേനാകാരേന ആഗതമത്തം റപേതാ വിസും വിസും വചനേ അത്തം വിസേസകാരണം നന്മി. സത്തമാസം കതായ ഹി ധമ്മവിനയസങ്ഗീതിയാ കദാചി പകതിയാവ, കദാചി പഥവിയം നിമുജ്ജിതാ, കദാചി ആകാസേന ആഗതത്താ തം തദാഗമനമുപാദായ തമാ തമാ വദന്തി. അപിച സങ്ഗീതിയാ ആദിദിവസേയേവ പഠമം പകതിയാ ആഗതത്വം തതോ പരം ആകാസമബ്ഭുഗുത്വാ പരിസം പത്തകാലേ തതോ ഓതരിത്വാ ഭിക്ഖുപന്തിം അപിളേന്തോ പഥവിയം നിമുജ്ജിതാ ആസനേ അത്താനം ദസ്സേസീതിപി വദന്തി. യഥാ വാ തമാ വാ ആഗച്ഛതു, ആഗമനാകാരമത്തം ന പമാണം, ആഗതത്വം ഗതകാലേ ആയസ്സമതോ മഹാകസ്സപസ്സ സാധുകാരദാനമേവ പമാണം സത്ഥാരാ ദാതബ്ബസാധുകാരദാനേനേവ അരഹത്തപ്പത്തിയാ അഞ്ഞേസവി ഞാപിതത്താ, ഭഗവതി ധരമാനേ പടിഗ്ഗഹേതബ്ബായ ച പസംസായ മേരസ്സ പടിഗ്ഗഹിതത്താ. തസ്സമാ തമത്ഥം ദസ്സേന്തോ “യഥാ വാ”തിആദിമാഹ. സബുതമാപിതി സബുസുപി തീസു വാദേസു.

ഭിക്ഖു ആമന്തേസീതി ഭിക്ഖു ആലപിതി അയമേതമ അത്ഥോ, അത്തത്ര പന ഞാപനേപി ദിസ്സതി യഥാ “ആമന്തയാമി വോ ഭിക്ഖവേ, (ദീം നിം ൨.൨൧൮) പടിവേദയാമി വോ ഭിക്ഖവേ”തി (അം നിം ൭.൭൨) പക്കോസനേപി ദിസ്സതി യഥാ “ഏഹി ത്വം ഭിക്ഖു മമ വചനേന സാരിപുത്തം ആമന്തേഹീ”തി (അം നിം ൯.൧൧) ആലപനേപി ദിസ്സതി യഥാ “തത്ര ഖോ ഭഗവാ ഭിക്ഖു ആമന്തേസി ‘ഭിക്ഖവോ’തി” (സം നിം ൧.൨൪൯), ഇധാപി ആലപനേതി സാരത്ഥദീപനിയം (സാരത്ഥം ദീം ൧.൧൦൧മഹാസങ്ഗീതികമാവണ്ണാ) വുത്തം. ആലപനമത്തസ്സ പന അഭാവതോ “കിം പഠമം സങ്ഗായാമാ”തിആദിനാ വുത്തേന വിത്താപിയമാനത്ഥന്തരേന ച സഹചരണതോ ഞാപനേവ വട്ടതി, തസ്സമാ ആമന്തേസീതി പടിവേദേസി വിത്താപേസീതി അത്ഥോ വത്തഞ്ചോ. “തത്ര ഖോ ഭഗവാ ഭിക്ഖു ആമന്തേസി ‘ഭിക്ഖവോ’തി, ‘ഭദുന്തേ’തി തേ ഭിക്ഖു ഭഗവതോ പച്ചസ്സോസു”ന്തിആദിസു (സം നിം ൧.൨൪൯) ഹി ആലപനമത്തമേവ ദിസ്സതി, ന വിത്താപിയമാനത്ഥന്തരം, തം പന “ഭൂതപുബ്ബം ഭിക്ഖവേ”തിആദിനാ (സം നിം ൧.൨൪൯) പച്ചേകമേവ ആരദ്ധം. തസ്സമാ താദിസേസേവ ആലപനേ വട്ടതീതി നോ തക്കോ. സദുവിദു പന വദന്തി “ആമന്തയിത്വാ ദേവിന്ദോ, വിസ്സകമ്മം മഹിദ്ധിക”ന്തിആദിസു (ചരിയാം ൧൦൭) വിയ മന്തസദ്ദോ ഗുത്തഭാസനേ. തസ്സമാ ‘ആമന്തേസി’തി ഏതസ്സ സമ്മന്തയിതി അത്ഥോ”തി. “ആവുസോ”തിആദി ആമന്തനാകാരദീപനം. ധമ്മം വാ വിനയം വാതി ഏതമ വാ-സദ്ദോ വികപ്പനേ, തേന “കിമേകം തേസു പഠമം സങ്ഗായാമാ”തി ദസ്സേതി. കസ്സമാ ആയുതി ആഹ “വിനയേ റിതേ”തിആദി. “യസ്സമാ, തസ്സമാ”തി ച അജ്ജയാഹരിത്വാ യോജേതബ്ബം. തസ്സമാതി തായ ആയുസരിക്ഖതായ . ധുരന്തി ജേട്ഠം. നോ നപ്പഹോതീതി പഹോതിയേവ. ദിപടിസേധോ ഹി സഹ അതിസയേന പകത്യത്ഥദീപകോ.

ഏതദഗ്ഗന്തി ഏസോ അഗ്ഗോ. ലിങ്ഗവിപല്ലാസേന ഹി അയം നിദേസോ. യദിദന്തി ച യോ അയം, യദിദം ഖന്ധപഞ്ചകന്തി വാ യോജേതബ്ബം. ഏവഞ്ചി സതി “ഏതദഗ്ഗ”ന്തി യഥാരുതലിങ്ഗമേവ. “യദിദ”ന്തി പദസ്സ ച അയം സഭാവോ, യാ തസ്സ തസ്സ അത്ഥസ്സ വത്തബ്ബസ്സ ലിങ്ഗാനുരൂപേന “യോ അയ”ന്തി വാ “യാ അയ”ന്തി വാ “യം ഇദ”ന്തി വാ യോജേതബ്ബതാ തമായേവസ്സ തത്ഥ തത്ഥ ദസ്സിതത്താ. ഭിക്ഖുനം വിനയധാരണത്തി നിദ്ധാരണശരട്ഠിനിദേസോ.

അത്തനാവ അത്താനം സമ്മന്നീതി സയമേവ അത്താനം സമ്മതം അകാസി. “അത്തനാ”തി ഹി ഇദം തതിയാവിസേസനം ഭവതി, തഞ്ച പരേഹി സമ്മന്നനം നിവത്തേതി, “അത്തനാ”തി വാ അയം വിഭത്യന്തപതിരൂപകോ അബ്ബയസദ്ദോ . കേചി പന “ലിങ്ഗത്ഥേ തതിയാ അഭിഹിതകത്തുഭാവതോ”തി വദന്തി. തദയുത്തമേവ “മേരോ”തി കത്തുനോ വിജ്ജമാനത്താ. വിസ്സജ്ജനത്ഥായ അത്തനാവ അത്താനം സമ്മന്നീതി യോജേതബ്ബം. പുച്ഛയാതുസ്സ ദികമ്മികത്താ “ഉപാലിം വിനയ”ന്തി കമ്മദായം വുത്തം.

ബീജനിം ഗഹേതാതി ഏതമ ബീജനീഗഹണം ധമ്മകമികാനം ധമ്മതാതി വേദിതബ്ബം. തായ ഹി ധമ്മകമികാനം പരിസായ ഹത്ഥകുക്കുച്ചമുഖവികാരാദി പടിച്ഛാദിയതി. ഭഗവാ ച ധമ്മകമികാനം ധമ്മതാദസ്സനത്ഥമേവ വിചിത്രബീജനിം ഗണ്ഹാതി. അത്തമാ ഹി സബുസ്സപി ലോകസ്സ അലങ്കാരഭൂതം പരമുക്കംസഗതസിക്ഖാസംയമാനം ബുദ്ധാനം മുഖചന്ദമണ്ഡലം പടിച്ഛാദേതബ്ബം ന സിയാ. “പഠമം ആവുസോ ഉപാലി പാരാജികം കത്ഥ പത്തത്ത”ന്തി കസ്സമാ വുത്തം, നനു തസ്സ സങ്ഗീതിയാ പുരിമകാലേ പഠമഭാവോ ന യുത്തോതി? നോ ന യുത്തോ ഭഗവതാ പത്തത്താനുക്കമേന, പാതിമോക്ഖുദേസാനുക്കമേന ച പഠമഭാവസ്സ സിദ്ധത്താ. യേഭുയേന ഹി തീണി പിടകാനി ഭഗവതോ ധരമാനകാലേ റിതാനുക്കമേനേവ സങ്ഗീതാനി, വിസേസതോ വിനയാഭിധമ്മപിടകാനീതി ദട്ഠബ്ബം. കിസ്സമിം വത്ഥുസ്സമിന്തി, മേമുനധമ്മേതി ച നിമിത്തത്ഥേ ഭുമ്മവചനം. “കത്ഥ പത്തത്ത”ന്തിആദിനാ ദസ്സിതേന സഹ തദവസിട്ഠവി സങ്ഗഹേതാ ദസ്സേതും “വത്ഥുസ്സി പുച്ഛീ”തിആദി വുത്തം.

സങ്ഗീതികാരകവചനസമ്മിസ്സം വാ നു ഖോ, സുദ്ധം വാ ബുദ്ധവചനന്തി
ആസങ്കാപരിഹാരണമം, യമാസങ്ഗീതസ്സേവ പമാണഭാവം ദസ്സനത്ഥഞ്ച പുച്ഛം സമുദ്ധരിത്വാ
വിസ്സജ്ജേനോ “കിം പന്നേത്ഥാ”തിആദിമാഹ. ഏതഥ പഠമപാരാജികേതി ഏതിസ്സം തമാസങ്ഗീതായ
പഠമപാരാജികപാളിയം. തേനേവാഹ “ന ഹി തമാഗതാ ഏകബൃജ്ജനന്ധി നിരത്ഥകം വദന്തി”തി.
അപന്നേതബ്ബന്തി അതിരേകഭാവേന നിരത്ഥകതായ, വിതഥഭാവേന വാ അയുത്തതായ
ഛന്ദസ്സേതബ്ബവചനം. പക്ഖിപിതബ്ബന്തി അസന്ധുസ്സതായ ഉപന്നേതബ്ബവചനം. കസ്മാതി ആഹ “ന
ഹീ”തിആദി. സാവകാനം പന്ന ദേവതാനം വാ ഭാസീതേതി ഭഗവതോ പുച്ഛാമോമനാദിവസേന ഭാസിതം
സന്ധായാഹ. സബ്ബത്ഥാപിതി ഭഗവതോ സാവകാനം ദേവതാനഞ്ച ഭാസീതേപി. തം പന്ന പക്ഖിപനം
സമ്ബന്ധവചനമത്തസ്സേവ, ന സഭാവായുത്തിയാ അത്ഥസ്സാതി ദസ്സേതി “കിം പന്ന ത”തിആദിനാ
സമ്ബന്ധവചനമത്തന്തി പുബ്ബാപരസമ്ബന്ധവചനമേവ. ഇദം പഠമപാരാജികന്തി വവത്ഥപേത്വാ
ഠപേസും ഇമിനാവ വാചനാമഗ്ഗേന ഉഗ്ഗഹണ്ഡാരണാദികിച്ചനിപ്ഫാദനമം, തദത്ഥമേവ ച
ഗണസജ്ജായായമകംസു “തേന...പേ... വിഹരതീ”തി. സജ്ജായായാരമ്ഭകാലേയേവ പഥവി അകമ്പിത്ഥാതി
വദന്തി, തദിദം പന്ന പഥവീകമ്പനം മേരാനം ധമ്മസജ്ജായായാനുഭാവേനാതി ഞാപേതും “സാധുകാരം
ദദമാനാ വിയാ”തി വുത്തം. ഉദകപരിയന്തന്തി പഥവീസന്ധാരകഉദകപരിയന്തം. തസ്ഥിന്ഹി
ചലിതേയേവ സാപി ചലതി, ഏതേന ച പദേസപഥവീകമ്പനം നിവത്തേതി.

കിഞ്ചാപി പാളിയം ഗണനാ നത്ഥി, സങ്ഗീതിമാരോപിതാനി പന്ന ഏത്തകാനേവാതി ദീപേതും
“പഞ്ചസത്തതി സിക്ഖാപദാനീ”തി വുത്തം “പുരിമനയേനേവാ”തി ഏതേന സാധുകാരം ദദമാനാ
വിയാതി അത്ഥമാഹ. ന കേവലം സിക്ഖാപദകണ്ഡവിഭങ്ഗനിയമേനേവ, അഥ ഖോ
പമാണനിയമേനോപിതി ദസ്സേതും “ചതുസട്ഠിഭാണവാറാ”തി വുത്തം. ഏതഥ ച ഭാണവാരോതി -

“അട്ഠക്ഖരാ ഏകപദം, ഏകഗാഥാ ചതുപ്പദം;
ഗാഥാ ചേകാ മതോ ഗന്മോ, ഗന്മോ ബാത്തിംസതക്ഖരോ.

ബാത്തിംസക്ഖരഗന്മാനം, പഞ്ഞാസദിസതം പന്ന;
ഭാണവാരോ മതോ ഏകോ, സ്വട്ഠക്ഖരസഹസ്സകോ”തി.

ഏവം അട്ഠക്ഖരസഹസ്സപരിമാണോ പാരോ വുച്ചതി. ഭണിതബ്ബോ വാരോ യസ്സാതി ഹി
ഭാണവാരോ, ഏകേന സജ്ജായായനമഗ്ഗേന കമേതബ്ബവാരോതി അത്ഥോ. ഖന്ധകന്തി
മഹാവഗ്ഗചുളവഗ്ഗം. ഖന്ധാനം സമുഹതോ, പകാസനതോ വാ ഖന്ധകോതി ഹി വുച്ചതി, ഖന്ധാതി
ചേത്ഥ പബ്ബജ്ജപസമ്പദാദിവിനയകമ്മസങ്ഖാതാ, ചാരിത്തവാരിത്തസിക്ഖാപദസങ്ഖാതാ ച
പഞ്ഞത്തീയോ അധിപ്പേതാ. പബ്ബജ്ജാദീനി ഹി ഭഗവതാ പഞ്ഞത്തത്താ പഞ്ഞത്തീയോതി വുച്ചന്തി.
പഞ്ഞത്തീയഞ്ച ഖന്ധസദ്ദോ ദിസ്സതി “ദാരുക്ഖണ്ഡോ, (അം നിം ന്നു.൪൧) അഗ്ഗിക്ഖണ്ഡോ (അം നിം
൧.൧൨), ഉദകക്ഖണ്ഡോ”തിആദീസു (അം നിം ൫.൪൫; ന്നു.൩൧) വിയ. അപിച ഭാഗരാസട്ഠതാപി
യുജ്ജതിയേവ താസം പഞ്ഞത്തീനം ഭാഗതോ, രാസീതോ ച വിഭത്തത്താ, തം പന്ന വിനയപിടകം
ഭാണകേഹി രക്ഖിതം ഗോപിതം സങ്ഗഹാരുല്ളഹനയേനേവ ചിരകാലം അനസ്സമാനം ഹുത്വാ
പതിട്ഠഹിസ്സതീതി ആയസ്ഥനം ഉപാലിത്ഥേരം പടിച്ഛാപേസും “ആവുസോ ഇമം തുയ്ഹം
നിസ്സിതകേ വാചേഹീ”തി.

ധമ്മം സങ്ഗായിതുകാമോതി സുത്തന്താഭിധമ്മസങ്ഗീതിം കത്തുകാമോ “ധമ്മോ ച വിനയോ ച
ദേസീതോ പഞ്ഞത്തോ”തിആദീസു (ദീം നിം ൨.൨൧൬) വിയ പാരിസേസനയേന ധമ്മസദുസ്സ
സുത്തന്താഭിധമ്മേസ്വേവ പവത്തനതോ. അയമത്ഥോ ഉപരി ആവി ഭവിസ്സതി.

സങ്ഘം ഞാപേസീതി ഏതഥ ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. കതരം ആവുസോ
പിടകന്തി വിനയാവസേസേസു ദീസു പിടകേസു കതരം പിടകം. വിനയാഭിധമ്മാനന്ധി
ഖുദുകസങ്ഗീതിപരിയാപന്നത്താ തമന്തരേന വുത്തം “സുത്തന്തപിടകേ ചതസ്സോ സങ്ഗീതിയോ”തി.
സങ്ഗീതിയോതി ച സങ്ഗായനകാലേ ദീഘാദിവസേന വിസും വിസും നിയമേത്വാ
സങ്ഗയ്ഹമാനത്താ നികായാവ വുച്ചന്തി. തേനാഹ “ദീഘസങ്ഗീതി”തിആദി. സുത്താനേവ
സമ്പിണ്ഡേത്വാ വഗ്ഗകരണവസേന തയോ വഗ്ഗാ, നാത്താനീതി ദസ്സേതും “ചതുത്തിംസ സുത്താനി തയോ
വഗ്ഗാ”തി വുത്തം. തസ്ഥാ ചതുത്തിസം സുത്താനി തയോ വഗ്ഗാ ഹോന്തി, സുത്താനി വാ
ചതുത്തിംസ, തേസം വഗ്ഗകരണവസേന തയോ വഗ്ഗാ, തേസു തീസു വഗ്ഗേസുതി യോജേതബ്ബം.
“ബ്രഹ്മജാലസുത്തം നാമ അത്ഥി, തം പഠമം സങ്ഗായാമാ”തി വുത്തേ കസ്മാതി
ചോദനാസമ്ഭവതോ “തിവിധസീലാലങ്കര”തിആദിമാഹ. ഹേതുഗബ്ഭാനി ഹി ഏതാനി.
ചുളമജ്ജ്വലിമഹാസീലവസേന തിവിധസ്സാപി സീലസ്സ പകാസനത്താ തേന അലങ്കരം വിഭൂസിതം
തഥാ നാനാവിധേ മിച്ഛാജീവഭൂതേ കുഹനലപനാദയോ വിദ്ധംസേതീതി
നാനാവിധമിച്ഛാജീവകുഹനലപനാദിവിദ്ധംസനം. തത്ഥ കുഹനാതി കുഹായനാ,
പച്ചയപടിസേവനസാമന്തജപ്പനഹരിയാപഥസന്നിസ്സിതസങ്ഖാതേന തിവിധേന വത്ഥുനാ
വിമ്ഹാപനാതി അത്ഥോ. ലപനാതി വിഹാരം ആഗതേ മനുസ്സേ ദിസാ “കിമത്ഥായ ഭോന്തോ

ചൂതൂനിട്ടേസമഹാനിട്ടേസവസേന ദുവിയോപി നിട്ടേസോ. ജാതകാദികേ ഖുദുകനികായപരിയാപനേ, യേഭൂയേന ച ധമ്മനിട്ടേസഭൂതേ താദിസേ അഭിധമ്മപിടകേവ സങ്ഗണ്ഹിതും യുത്തം, ന പന ദീഘനികായാദിപ്പകാരേ സുത്തന്തപിടകേ, നാപി പത്തത്തിനിട്ടേസഭൂതേ വിനയപിടകേതി ദീഘഭാണകാ ജാതകാദീനം അഭിധമ്മപിടകേ സങ്ഗഹം വദന്തി. ചരിയാപിടകബുദ്ധവംസാനഞ്ചേത്ഥ അഗ്ഗഹണം ജാതകഗതികത്താ, നേത്തിപേടകോപദേസാദീനഞ്ച നിട്ടേസപടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗഗതികത്താ. മജ്ജിമഭാണകാ പന അട്ഠപ്പത്തിവസേന ദേസിതാനം ജാതകാദീനം യമാനുലോമദേസനാഭാവതോ താദിസേ സുത്തന്തപിടകേ സങ്ഗഹോ യുത്തോ, ന പന സഭാവധമ്മനിട്ടേസഭൂതേ യമാധമ്മസാസനേ

അഭിധർമ്മപിടകേ, നാപി പണ്ണത്തിനിദ്ദേശഭൂതേ യഥാപരാധസാസനേ വിനയപിടകേതി ജാതകാദിനം സുത്തന്തപിടകപരിയാപനതം വദന്തി. യുത്തമേതഥ വിചാരേതാ ഗഹേതബ്ബം.

ഏവം നിമിത്തപയോജനകാലദേശകാരകരണപ്പകാരേഹി പഠമം സങ്ഗീതിം ദസ്സേതാ ഇദാനി തത്ഥ വവത്ഥാപിതേസു യമ്മവിനയേസു നാനപ്പകാരകോസല്ലത്ഥം ഏകവിധാദിഭേദം ദസ്സേതും “ഏവമേത”ന്തിആദിമാഹ. തത്ഥ “ഏവ”ന്തി ഇമിനാ ഏതസദ്ദേന പരാമസിതബ്ബം യഥാവുത്തസങ്ഗീതിപ്പകാരം നിദസ്സേതി. “യത്ത്ഹീ”തിആദി വിത്ഥാരോ. അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിന്തി അനാവരണണാണപദട്ഠാനം മഗ്ഗണാണം, മഗ്ഗണാണപദട്ഠാനബ്ബ അനാവരണണാണം. ഏതമന്തരേതി അഭിസമ്ബുജ്ജന്തസ്സ, പരിനിബ്ബായനസ്സ ച വിവരേ. തദേതം പഞ്ചചത്താലീസ വസ്സാനീതി കാലവസേന നിയമേതി. പച്ചവേക്ഖന്തേന വാതി ഉദാനാദിവസേന പവത്തയമ്മം സന്ധായാഹ. യം വചനം വുത്തം, സബ്ബം തന്തി സമ്ബന്ധോ. കിം പന്നേതന്തി ആഹ “വിമുത്തീരസമേവാ”തി, ന തദന്തരസന്തി വുത്തം ഹോതി. വിമുച്ചിത്ഥാതി വിമുത്തി, രസിതബ്ബം അസ്സാദേതബ്ബന്തി രസം, വിമുത്തിസങ്ഖാതം രസമേതസ്സാതി വിമുത്തിരസം, അരഹത്തഫലസ്സാദന്തി അത്ഥോ. അയം ആചരിയസാരിപുത്തത്ഥേരസ്സ മതി (സാരത്ഥം ടീ പഠമഹാസങ്ഗീതികമാവണ്ണനാ). ആചരിയയമ്മപാലത്ഥേരോ പന തം കേചിവാദം കത്വാ ഇമമത്ഥമാഹ “വിമുച്ചതി വിമുച്ചിത്ഥാതി വിമുത്തി, യഥാരഹം മഗ്ഗോ ഫലബ്ബ. രസന്തി ഗുണോ, സമ്പത്തികിച്ചം വാ , വുത്തനയേന സമാസോ. വിമുത്താനിസംസം, വിമുത്തിസമ്പത്തികം വാ മഗ്ഗഫലനിപ്ഫാദനതോ, വിമുത്തികിച്ചം വാ കിലേസാനമച്ചന്തവിമുത്തിസമ്പാദനതോതി അത്ഥോ”തി (ദീ നീ ടീ മ.പഠമഹാസങ്ഗീതികമാവണ്ണനാ). അങ്ഗുത്തരട്ഠകമായം പന “അത്ഥരസസ്സാദീസു അത്ഥരസോ നാമ ചത്താരി സാമന്തഫലാനി, യമ്മരസോ നാമ ചത്താരോ മഗ്ഗാ, വിമുത്തിരസോ നാമ അമതനിബ്ബാന”ന്തി (അ നീ അട്ഠ മ.മ.൩൩൫) വുത്തം.

കിഞ്ചാപി അവിസേസേന സബ്ബവി ബുദ്ധവചനം കിലേസവിനയനേന വിനയോ, യഥാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജമാനേ അപായപതനാദിതോ ധാരണേന യമ്മോ ച ഹോതി, തഥാപി ഇധാധിപ്പേതേയേവ യമ്മവിനയേ വത്തിച്ഛാവസേന സരൂപതോ നിദ്ധാരേതും “തത്ഥ വിനയപിടക”ന്തിആദിമാഹ. അവസേസം ബുദ്ധവചനം യമ്മോ ഖണ്ഡാദിവസേന സഭാവയമ്മദേശസനാബാഹുല്ല്യതോ. അഥ വാ യദിപി വിനയോ ച യമ്മോയേവ പരിയത്തിയാദിഭാവതോ, തഥാപി വിനയസദൃസന്തിയാനേ ഭിന്നാധികരണഭാവേന പയുത്തോ യമ്മസദ്ദോ വിനയതന്തി വിപരീതം തന്തിമേവ ദീപേതി യഥാ “പുണ്ണാണസമ്ഭാരോ, ഗോബലീബദ്ദ”ന്തി. പയോഗവസേന തം ദസ്സേന്തേന “തേനേവാഹാ”തിആദി വുത്തം. യേന വിനയ...പേ... യമ്മോ, തേനേവ തേസം തഥാഭാവം സങ്ഗീതിക്ഖന്ധകേ (ചുളവ ൩൪൭) ആഹാതി അത്ഥോ.

“അനേകജാതിസംസാര”ന്തി അയം ഗാഥാ ഭഗവതാ അത്തനോ സബ്ബണ്ണുതത്താണപദട്ഠാനം അരഹത്തപ്പത്തിം പച്ചവേക്ഖന്തേന ഏകൂനവീസതിമസ്സ പച്ചവേക്ഖണ്ണാണസ്സ അനന്തരം ഭാസിതാ, തസ്ഥാ “പഠമബുദ്ധവചന”ന്തി വുത്താ. ഇദം കിര സബ്ബബുദ്ധേഹി അവിജഹിതം ഉദാനം. അയമസ്സ സങ്ഖേപത്ഥോ - അഹം ഇമസ്സ അത്തഭാവസങ്ഖാതസ്സ ഗേഹസ്സ കാരകം തണ്ഹാവഡ്ഡകിം ഗവേസന്തോ യേന ഞാണേന തം ദട്ഠം സക്കാ, തസ്സ ബോധിണാണസ്സത്ഥായ ദീപങ്കരപാദമുലേ കതാഭിനീഹാരോ ഏത്തകം കാലം അനേകജാതിസംസാരം അനേകജാതിസതസഹസ്സസങ്ഖ്യം സംസാരവട്ടം അനിബ്ബിസം അനിബ്ബിസന്തോ തം ഞാണം അവിന്ദന്തോ അലഭന്തോയേവ സന്ധാവിസ്സം സംസരിം. യസ്ഥാ ജരാബ്ബാധിമരണമിസ്സതായ ജാതി നാമേസാ പുനപ്സും ഉപഗന്തും ദുക്ഖാ, ന ച സാ തസ്ഥിം അദിട്ഠേ നിവത്തതി, തസ്ഥാ തം ഗവേസന്തോ സന്ധാവിസ്സന്തി അത്ഥോ. ഇദാനി ഭോ അത്തഭാവസങ്ഖാതസ്സ ഗേഹസ്സ കാരക തണ്ഹാവഡ്ഡകി തഥം മയാ സബ്ബണ്ണുതത്താണം പടിവിജ്ഞേന ദിട്ഠോ അസി. പുന ഇമം അത്തഭാവസങ്ഖാതം മമ ഗേഹം ന കാഹസി ന കരിസ്സസി. തവ സബ്ബാ അവസേസകിലേസ ഫാസുകാ മയാ ഭഗ്ഗാ ഭഞ്ജിതാ . ഇമസ്സ തയാ കതസ്സ അത്തഭാവസങ്ഖാതസ്സ ഗേഹസ്സ കൂടം അവിജ്ഞാസങ്ഖാതം കണ്ണികമണ്ഡലം വിസങ്ഖതം വിധംസിതം. ഇദാനി മമ ചിത്തം വിസങ്ഖാരം നിബ്ബാനം ആരമ്മണകരണവസേന ഗതം അനുപവിട്ഠം. അഹഞ്ച തണ്ഹാനം ഖയ സങ്ഖാതം അരഹത്തമഗ്ഗം, അരഹത്തഫലം വാ അജ്ജന്താ അധിഗതോ പത്തോസ്ഥിതി. ഗണ്ഠിപദേസു പന വിസങ്ഖാരഗതം ചിത്തമേവ തണ്ഹാനം ഖയസങ്ഖാതം അരഹത്തമഗ്ഗം, അരഹത്തഫലം വാ അജ്ജന്താ അധിഗതന്തി അത്ഥോ വുത്തോ.

“സന്ധാവിസ്സ”ന്തി ഏതഥ ച “ഗാഥായമതീതത്ഥേ ഇമിസ്സ”ന്തി നേരുത്തികാ. “തംകാലവചനിച്ചായമതീതേപി ഭവിസ്സന്തി”തി കേചി. പുനപ്സുന്നന്തി അഭിണ്ഹത്ഥേ നിപാതോ. പാതബ്ബാ രക്ഖിതബ്ബാതി ഫാസു പ-കാരസ്സ ഫ-കാരം കത്വാ, ഷുസിതബ്ബാതി വാ ഫാസു, സായേവ ഫാസുകാ. അജ്ജന്താതി ച “അജ്ജതനിയമാത്തമിം വാ അം വാ”തി വദന്തി. യദി പന ചിത്തമേവ കത്താ, തദാ പരോക്ഖായേവ. അന്തോജപ്പനവസേന കിര ഭഗവാ “അനേകജാതിസംസാര”ന്തി

ഗാമാദയമാഹ, തസ്മാ ഏസാ മനസാ പവത്തിതയമ്മാനമാദി. “യദാ ഹവേ പാതുഭവന്തി യമ്മാ”തി അയം പന വാചായ പവത്തിതയമ്മാനന്തി വദന്തി.

കേചിതി ഖന്ധകഭാണകാ. പഠമം വൃത്തോ പന ധമ്മപദഭാണകാനം വാദോ. യദാ...പേ...യമ്മാതി ഏതഥ നിദസ്സനേമോ, ആദ്യേമോ ച ഇതി-സദ്ദോ ലുത്തന്തിദിട്ഠോ. നിദസ്സനേന ഹി മരിയാദവചനേന വിനാ പദത്ഥവിപല്ലാസകാരിനാവ അത്ഥോ പരിപുണ്ണോ ന ഹോതി. തത്ഥ ആദ്യത്ഥമേവ ഇതി-സദ്ദം ഗഹേതാ ഇതി-സദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ, “തേന ആതാപിനോ...പേ... സഹേതുധമ്മ’ന്തിആദിഗാമാത്തയം സങ്ഗഹ്വഹതി”തി (സാരത്ഥം ദീം പഠമഹാസങ്ഗീതികമാവണ്ണനാ) ആചരിയസാരിപുത്തത്ഥേരേന വുത്തം. ഖന്ധകേതി മഹാവല്ലേ. ഉദാനഗാമന്തി ജാതിയാ ഏകവചനം, തത്ഥാപി വാ പഠമഗാമമേവ ഗഹേതാ വുത്തന്തി വേദിതബ്ബം.

ഏതഥ ച ഖന്ധകഭാണകാ ഏവം വദന്തി “ധമ്മപദഭാണകാനം ഗാമാ മനസാവ ദേസിതത്താ തദാ മഹതോ ജനസ്സ ഉപകാരായ നാഹോസി, അമ്ഹാകം പന ഗാമാ വചിഭേദം കത്വാ ദേസിതത്താ തദാ സുണ്ണാന്താനം ദേവബ്രഹ്മാനം ഉപകാരായ അഹോസി, തസ്മാ ഇദമേവ പഠമബുദ്ധവചന”ന്തി. ധമ്മപദഭാണകാ പന “ദേസനായ ജനസ്സ ഉപകാരാനുപകാരഭാവോ പഠമഭാവേ ലക്ഖണം ന ഹോതി, ഭഗവതാ മനസാ പഠമം ദേസിതത്താ ഇദമേവ പഠമബുദ്ധവചന”ന്തി വദന്തി . തസ്മാ ഉഭയമ്പി ഉഭയമാ യുജ്ജതിതി വേദിതബ്ബം. നനു ച യദി “അനേകജാതിസംസാര”ന്തി ഗാമാ മനസാവ ദേസിതാ, അഥ കസ്മാ ധമ്മപദട്ഠകമായം “അനേകജാതിസംസാര”ന്തി ഇമം ധമ്മദേസനം സത്ഥാ ബോധിരുക്ഖമുലേ നിസിന്നോ ഉദാനവസേന ഉദാനേത്വാ അപരഭാഗേ ആനന്ദത്ഥേരേന പൂട്ഠോ കഥേസി”തി (ധം പം അട്ഠം ൨.൧൨൨ ഉദാനവത്ഥു) വുത്തന്തി? അത്ഥവസേന തഥായേവ ഗഹേതബ്ബത്താ. തത്ഥാപി ഹി മനസാ ഉദാനേത്വാതി അത്ഥായേവ ഗഹേതബ്ബോ. ദേസനാ വിധ ഹി ഉദാനമ്പി മനസാ ഉദാനം, വചസാ ഉദാനന്തി ദിധാ വിത്തായതി. യദി ചായം വചസാ ഉദാനം സിയാ, ഉദാനപാളിയമാരുള്ഹ ഭവേയ്യ , തസ്മാ ഉദാനപാളിയമനാരുള്ഹഭാവായേവ വചസാ അനുദാനേത്വാ മനസാ ഉദാനഭാവേ കാരണന്തി ദട്ഠബ്ബം. “പാടിപദദിവസേ”തി ഇദം “സബ്ബത്തുഭാവപ്പത്തസ്സാ”തി ഏതേന ന സമ്ബജ്ജയിതബ്ബം, “പച്ചവേക്ഖന്തസ്സ ഉപ്പനാ”തി ഏതേന പന സമ്ബജ്ജയിതബ്ബം. വിസാഖപ്പുണ്ണമായമേവ ഹി ഭഗവാ പച്ചുസസമയേ സബ്ബത്തുതം പത്തോ. ലോകിയസമയേ പന ഏവമ്പി സമ്ബജ്ജയനം ഭവതി, തത്ഥാപി നേസ സാസനസമയോതി ന ഗഹേതബ്ബം. സോമനസ്സമേവ സോമനസ്സമയം യഥാ “ദാനമയം, സീലമയ”ന്തി, (ദീം നിം ൩.൩൦൫; ഇതിവും ന്നം; നേത്തിം ൩൪) തംസമ്പയുത്തത്താണേനാതി അത്ഥോ. സോമനസ്സേന വാ സഹജാതാദിസത്തിയാ പകതം, താദിസേന ഞാണേനാതിപി വട്ടതി.

ഹന്ദാതി ചോദനത്ഥേ നിപാതോ. ഇങ്ഘ സമ്പാദേമാതി ഹി ചോദേതി. ആമന്തയാമിതി പടിവേദയാമി, ബോധേമിതി അത്ഥോ. വോതി പന “ആമന്തയാമി”തി ഏതസ്സ കമ്മപദം. “ആമന്തനത്ഥേ ദുതിയായേവ, ന ചതുത്ഥി”തി ഹി വത്വാ തമേവുദാഹരന്തി അക്ഖരചിന്തകാ. വയധമ്മാതി അനിച്ഛലക്ഖണമുഖേന സങ്ഖാരാനം ദുക്ഖാനത്തലക്ഖണമ്പി വിഭാവേതി “യദനിച്ചം, തം ദുക്ഖം. യം ദുക്ഖം, തദനത്താ”തി (സം നിം ൨.൧൫, ൪൫, ൧൬, ൧൭; ൨.൩.൧, ൪; പടിം മം ൨.൧൦) വചനതോ. ലക്ഖണത്തയവിഭാവനനയേനേവ ച തദാരമ്മണം വിപസ്സനം ദസ്സേന്തോ സബ്ബതിത്ഥിയാനം അവിസയഭൂതം ബുദ്ധാവേണികം ചതുസച്ചകമ്മട്ഠാനാധിട്ഠാനം അവിപരീതം നിബ്ബാനഗാമിനിപടിപദം പകാസേതിതി ദട്ഠബ്ബം. ഇദാനി തത്ഥ സമ്മാപടിപത്തിയം നിയോജേതി “അപ്പമാദേന സമ്പാദേമാ”തി, തായ ചതുസച്ചകമ്മട്ഠാനാധിട്ഠാനായ അവിപരീതനിബ്ബാനഗാമിനിപടിപദായ അപ്പമാദേന സമ്പാദേമാതി അത്ഥോ. അപിച “വയധമ്മാ സങ്ഖാരാ”തി ഏതേന സങ്ഖേപേന സംവേജേത്വാ “അപ്പമാദേന സമ്പാദേമാ”തി സങ്ഖേപേനേവ നിരവസേസം സമ്മാപടിപത്തിം ദസ്സേതി . അപ്പമാദപദത്ത്ഥി സിക്ഖത്തയസങ്ഗഹിതം കേവലപരിപുണ്ണം സാസനം പരിയാദിയിത്വാ തിട്ഠന്തി, സിക്ഖത്തയസങ്ഗഹിതായ കേവലപരിപുണ്ണായ സാസനസങ്ഖാതായ സമ്മാപടിപത്തിയാ അപ്പമാദേന സമ്പാദേമാതി അത്ഥോ. ഉഭിന്നമന്തരേതി ദിന്നം വചനാനമന്തരാളേ വേമജ്ജേയേ. ഏതഥ ഹി കാലവതാ കാലോപി നിദസ്സിതോ തദവിനാഭാവിത്താതി വേദിതബ്ബോ.

സുത്തന്തപിടകന്തി ഏതഥ സുത്തമേവ സുത്തന്തം യഥാ “കമ്മന്തം, വനന്ത”ന്തി. സങ്ഗീതഞ്ച അസങ്ഗീതഞ്ചാതി സബ്ബസരൂപമാഹ. “അസങ്ഗീതന്തി ച സങ്ഗീതിക്ഖന്ധകകമാവത്ഥുപ്പകരണാദി. കേചി പന ‘സുഭസുത്തം (ദീം നിം ൧.൪൪൪) പഠമസങ്ഗീതിയമസങ്ഗീത’ന്തി വദന്തി, തം ന യുജ്ജതി. പഠമസങ്ഗീതിതോ പുരേതരമേവ ഹി ആയസ്ഥതാ ആനന്ദത്ഥേരേന ജേതവനേ വിഹരന്തേന സുഭസു മാണവസ്സ ഭാസിത”ന്തി (ദീം നിം ദീം പഠമഹാസങ്ഗീതികമാവണ്ണനാ) ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേന വുത്തം. സുഭസുത്തം പന “ഏവം മേ സുത്തം ഏകം സമയം ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ അചിരപരിനിബ്ബുതേ ഭഗവതീ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൧.൪൪൪) ആഗതം. തത്ഥ “ഏവം മേ സുത”ന്തിആദിവചനം പഠമസങ്ഗീതിയം ആയസ്ഥതാ ആനന്ദത്ഥേരേനേവ വത്തും യുത്തരൂപം ന ഹോതി. ന ഹി ആനന്ദത്ഥേരോ സയമേവ സുഭസുത്തം

ദേശേതാ “ഏവം മേ സുത”ന്തിആദിനി വദതി. ഏവം പന വത്തഞ്ചം സിയാ “ഏകമിദാഹം ഭന്തേ സമയം സാവത്ഥിയം വിഹരാമി ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ”തിആദി. തസ്മാ ദുതിയത്തിയസങ്ഗീതികാരകേഹി “ഏവം മേ സുത”ന്തിആദിനാ സുഭസുത്തം സങ്ഗീതിമാരോപിതം വിയ ദിസ്സതി. അമാചരിയമ്മപാലത്ഥേരസ്സ ഏവമധിപ്പായോ സിയാ “ആനന്ദത്ഥേരേനേവ വുത്തമ്പി സുഭസുത്തം പഠമസങ്ഗീതിമാരോപേതാ തന്തിം റപേതുകാമേഹി മഹാകസ്സപത്ഥേരാദീഹി അഞ്ഞേസു സുത്തേസു ആഗതനയേനേവ ‘ഏവം മേ സുത’ന്തിആദിനാ തന്തി റപിതാ”തി. ഏവം സതി യുജ്ജേയ്യ. അഥ വാ ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ സുഭസുത്തം സയം ദേശേനോപി സാമഞ്ഞഫലാദീസു ഭഗവതാ ദേസിതനയേനേവ ദേശേസിതി ഭഗവതോ സമ്മുഖാ ലഭനയേ റതാ ദേസിതത്താ ഭഗവതാ ദേസിതം ധമ്മം അത്തനി അദഹന്തോ “ഏവം മേ സുത”ന്തിആദിമാഹാതി ഏവമധിപ്പായേപി സതി യുജ്ജേതേവ. “അനുസങ്ഗീതഞ്ചാ”തിപി പാറോ. ദുതിയത്തിയസങ്ഗീതിസു പുന സങ്ഗീതഞ്ചാതി അത്ഥവസേന നിന്നാനാകരണമേവ. സമോധാനേതാ വിനയപിടകം നാമ വേദിതഞ്ചം, സുത്ത...പേ... അഭിധമ്മപിടകം നാമ വേദിതഞ്ചന്തി യോജനാ.

ഭിക്ഖുഭിക്ഖുനീപാതിമോക്ഖവസേന ഉഭയാനി പാതിമോക്ഖാതി. ഭിക്ഖുഭിക്ഖുനീവിഭിന്ദഗവസേന ദേവവിഭിന്ദഗാ. മഹാവഗ്ഗച്ചുളവഗ്ഗേസു ആഗതാ ദാവീസതി ഖഡ്ഡകാ. പച്ചേകം സോളസഹി വാരേഹി ഉപലക്ഖിതത്താ സോളസ പരിവാരാതി വുത്തം. പരിവാരപാളിയഞ്ചി മഹാവിഭിന്ദഗേ സോളസ വാരാ, ഭിക്ഖുനീവിഭിന്ദഗേ സോളസ വാരാ ചാതി ബാത്തിംസ വാരാ ആഗതാ. പോത്ഥകേസു പന കത്ഥചി “പരിവാരാ”തി ഏത്തകമേവ ദിസ്സതി, ബഹുസു പന പോത്ഥകേസു വിനയട്ഠകമായം, അഭിധമ്മട്ഠകമായഞ്ച “സോളസ പരിവാരാ”തി ഏവമേവ ദിസ്സമാനത്താ അയമ്പി പാറോ ന സക്കാ പടിബാഹിതുന്തി തസ്സേവത്ഥോ വുത്തോ. “ഇതി”തി യഥാവുത്തം ബുദ്ധവചനം നിദസ്സേതാ “ഇദ”ന്തി തം പരാമസതി. ഇതി-സദോ വാ ഇദമത്ഥേ, ഇദന്തി വചനസിലിട്ഠാമത്തം, ഇതിഇദന്തി വാ പരിയായദായം ഇദമത്ഥേയേവ വത്തതി “ഇദാനേതരഹി വിജ്ജതി”തിആദിസു വിയ. ഏസ നയോ ഹുദിസേസു. ബ്രഹ്മജാലാദിനി ചതുത്തിംസ സുത്താനി സങ്ഗയഹന്തി ഏത്ഥ, ഏതേന വാ, തേസം വാ സങ്ഗഹോ ഗണനാ ഏതസ്സാതി ബ്രഹ്മജാലാദിചതുത്തിംസസുത്തസങ്ഗഹോ. ഏവമിതരേസുപി. ഹേട്ഠാ വുത്തേസു ദീഘഭാണകമജ്ജിമഭാണകാനം വാദേസു മജ്ജിമഭാണകാനത്തേവ വാദസ്സ യുത്തതരത്താ മുദുകപാറാദയോപി സുത്തന്തപിടകേയേവ സങ്ഗഹേതാ ദസ്സേന്തോ “മുദുക...പേ... സുത്തന്തപിടകം നാമാ”തി ആഹ. തത്ഥ “സുണ്ണാമ ഭാവിതത്താനം, ഗാഥാ അത്ഥുപനായികാതി (മേരഗാഃ നിദാനഗാഥാ) വുത്തത്താ “മേരഗാഥാ മേരീഗാഥാ”തി ച പാറോ യുത്തോ.

ഏവം സരൂപതോ പിടകത്തായം നിയമേതാ ഇദാനി നിബ്ബചനം ദസ്സേതും “തത്ഥാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥാതി തേസു തിബ്ബിയേസു പിടകേസു. വിവിധവിസേസനയത്താതി വിവിധനയത്താ, വിസേസനയത്താ ച. വിനയനതോതി വിനയനഭാവതോ, ഭാവപ്പയാനനിദേസോയം, ഭാവലോപോ വാ, ഇതരഥാ ദബ്ബമേവ പധാനം സിയാ, തഥാ ച സതി വിനയനതാഗുണസമങ്ഗിനാ വിനയദബ്ബേനേവ ഹേതുഭൂതേന വിനയോതി അക്ഖാതോ, ന പന വിനയനതാഗുണേനാതി അനധിപ്പേതത്ഥപ്പസങ്ഗോ ഭവേയ്യ. അയം നയോ ഏദിസേസു. വിനീയതേ വാ വിനയനം, തതോതി അത്ഥോ. അയം വിനയോതി അത്ഥപത്തത്തിഭൂതോ സത്തീസങ്ഖാതോ അയം തന്തി വിനയോ. വിനയോതി അക്ഖാതോതി സദുപത്തത്തിഭൂതോ സത്താസങ്ഖാതോ വിനയോ നാമാതി കഥിതോ. അത്ഥപത്തത്തിയാ ഹി നാമപത്തത്തിവിഭാവനം നിബ്ബചനന്തി.

ഇദാനി ഇമിസ്സാ ഗാഥായ അത്ഥം വിഭാവേന്തോ ആഹ “വിവിധാ ഹീ”തിആദി. “വിവിധാ ഏത്ഥ നയാ, തസ്മാ വിവിധനയത്താ വിനയോതി അക്ഖാതോ”തിആദിനാ യോജേതഞ്ചം. വിവിധത്തം സരൂപതോ ദസ്സേതി “പഞ്ചവിധാ”തിആദിനാ, തഥാ വിസേസത്തമ്പി “ദള്ഹികമ്മാ”തിആദിനാ. ലോകവജ്ജേസു സിക്ഖാപദേസു ദള്ഹികമ്മപയോജനാ, പണ്ണത്തിവജ്ജേസു സിമിലകരണപയോജനാ. സത്തമവേലം അഭിഭവിതാ പവത്തോ ആചാരോ അജ്ജ്യാചാരോ, വിതിക്കമോ, കായേ, വാചായ ച പവത്തോ സോ, തസ്സ നിസേധനം തഥാ, തേന തഥാനിസേധനമേവ പരിയായേന കായവാചാവിനയനം നാമാതി ദസ്സേതി. “തസ്മാ”തി വതാ തസ്സാനേകയാ പരാമസനമാഹ “വിവിധനയത്താ”തിആദി. യഥാവുത്താ ച ഗാഥാ ഹുദിസസ്സ നിബ്ബചനസ്സ പകാസനത്ഥം വുത്താതി ദസ്സേതും “തേനാ”തിആദി വുത്തം. തേനാതി വിവിധനയത്താദിഹേതുനാ കരണഭൂതേനാതി വദന്തി. അപിച “വിവിധാ ഹീ”തിആദിവാക്യസ്സ യഥാവുത്തസ്സ ഗുണം ദസ്സേന്തോ “തേനാ”തിആദിമാഹാതിപി സമ്ബന്ധം വദന്തി. ഏവം സതി തേനാതി വിവിധനയത്താദിനാ ഹേതുഭൂതേനാതി അത്ഥോ. അഥ വാ യഥാവുത്തവചനമേവ സന്ധായ പോരാണേഹി അയം ഗാഥാ വുത്താതി സംസന്ദേതും “തേനാ”തിആദി വുത്തന്തിപി വദന്തി, ദുതിയനയേ വിയ “തേനാ”തി പദസ്സ അത്ഥോ. ഏതന്തി ഗാഥാവചനം. ഏതസ്സാതി വിനയസദുസ്സ, “വചനത്ഥാ”തി പദേന സമ്ബന്ധോ. “വചനസ്സ അത്ഥോ”തി ഹി സമ്ബന്ധേ വുത്തേപി തസ്സ വചനസാമഞ്ഞതോ വിസേസം ദസ്സേതും “ഏതസ്സാ”തി പുന വുത്തം. നേരുത്തികാ പന സമാസതദ്ധിതേസു സിദ്ധേസു സാമഞ്ഞത്താ, നാമസദുത്താ ച ഏദിസേസു സദുത്തരേന വിസേസിതഭാവം ഇച്ഛന്തി.

“അത്മാന”ന്തി പദം “സൂചനതോ...പേ... സുത്താണ”തി പദേഹി യഥാരഹം കമ്മസമ്ബന്ധവസേന യോജേതബ്ബം. തമത്ഥം വിവരതി “തത്ത്വഹീ”തിആദിനാ. അത്തത്ഥപരത്മാദിഭേദേ അത്ഥേതി യോ തം സുത്തം സജ്ജായതി, സുണാതി, വാചേതി, ചിന്തേതി, ദേസേതി ച, സുത്തേന സങ്ഗഹിതോ സീലാദിഅത്ഥോ തസ്സപി ഹോതി, തേന പരസ്സ സാധേതബ്ബതോ പരസ്സപിതി തദുഭയം തം സുത്തം സൂചേതി ദീപേതി, തഥാ ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികത്ഥേ ലോകിയലോകുത്തരത്ഥേ ചാതി ഏവമാദിഭേദേ അത്ഥേ ആദി-സദ്ദേന സങ്ഗഹ്ഹാതി. അത്ഥസദ്ദോ ചായം ഹിതപരിയായോ, ന ഭാസിതത്ഥവചനോ. യദി സിയാ, സുത്തം അത്തനോപി ഭാസിതത്ഥം സൂചേതി, പരസ്സപിതി അയമനധിപ്പേതത്ഥോ വുത്തോ സിയാ. സുത്തേന ഹി യോ അത്ഥോ പകാസിതോ, സോ തസ്സേവ പകാസകസ്സ സുത്തസ്സ ഹോതി, തസ്മാ ന തേന പരത്ഥോ സൂചിതോ, തേന സൂചേതബ്ബസ്സ പരത്ഥസ്സ നിവത്തേതബ്ബസ്സ അഭാവാ അത്തത്ഥഗുഹണഞ്ച ന കത്തബ്ബം. അത്തത്ഥപരത്ഥവിനിമുത്തസ്സ ഭാസിതത്ഥസ്സ അഭാവാ ആദിഗുഹണഞ്ച ന കത്തബ്ബം, തസ്മാ യഥാവുത്തസ്സ ഹിതപരിയായസ്സ അത്ഥസ്സ സുത്തേ അസമഭവതോ സുത്താധാരസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ വസേന അത്തത്ഥപരത്ഥാ വുത്താ.

അഥ വാ സുത്തം അനപേക്ഖിത്വാ യേ അത്തത്ഥാദയോ അത്ഥപ്പഭേദോ “ന ഹ’ന്തദത്ഥ’ത്ഥി പസംസലാഭാ”തി ഏതസ്സ പദസ്സ നിദേശേ (മഹാനിം ന്ന) വുത്താ “അത്തത്ഥോ, പരത്ഥോ, ഉഭയത്ഥോ, ദിട്ഠധമ്മികോ അത്ഥോ, സമ്പരായികോ അത്ഥോ, ഉത്താനോ അത്ഥോ, ഗമ്ഭീരോ അത്ഥോ, ഗുല്ല്ഹോ അത്ഥോ, പടിച്ചന്നോ അത്ഥോ, നേയ്യോ അത്ഥോ, നീതോ അത്ഥോ, അനവജ്ജോ അത്ഥോ, നിക്ഷിലേസോ അത്ഥോ, വോദാനോ അത്ഥോ, പരമത്ഥോ”തി, (മഹാനിം ന്ന) തേ അത്ഥപ്പഭേദേ സൂചേതിതി അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. കിഞ്ചാപി ഹി സുത്തനിരപേക്ഖം അത്തത്ഥാദയോ വുത്താ സുത്തത്ഥഭാവേന അനിദിട്ഠത്താ, തേസു പന ഏകോപി അത്ഥപ്പഭേദോ സുത്തേന ദീപേതബ്ബതം നാതിവത്തതിതി. ഇമസ്മിഞ്ച അത്ഥവികപ്പേ അത്ഥസദ്ദോ ഭാസിതത്ഥപരിയായോപി ഹോതി. ഏതഥ ഹി പുരിമകാ പഞ്ച അത്ഥപ്പഭേദോ ഹിതപരിയായാ, തതോ പരേ ഛ ഭാസിതത്ഥപ്പഭേദോ, പച്ഛിമകാ ചത്താരോ ഉഭയസഭാവോ. തത്ഥ സുവിന്തേയ്യതായ വിഭാവേന അനഗായഭാവോ ഉത്താനോ. ദുരധിഗമതായ വിഭാവേന അഗായഭാവോ ഗമ്ഭീരോ. അവിവദോ ഗുല്ല്ഹോ. മൂലുദകാദയോ വിയ പംസുനാ അക്ഖരസന്നിവേസാദിനാ തിരോഹിതോ പടിച്ചന്നോ. നിദ്ധാരേതാ ഞാപേതബ്ബോ നേയ്യോ. യഥാരുതവസേന വേദിതബ്ബോ നീതോ. അനവജ്ജനിക്ഷിലേസവോദാനാ പരിയായവസേന വുത്താ, കൂസലവിപാകകിരിയായമ്മവസേന വാ യഥാക്കമം യോജേതബ്ബോ. പരമത്ഥോ നിബ്ബാനം, ധമ്മാനം അവിപരീതസഭാവോ ഏവ വാ.

അഥ വാ “അത്തനാ ച അപ്പിച്ചോ ഹോതി”തി അത്തത്ഥം, “അപ്പിച്ചകമഞ്ച പരേസം കത്താ ഹോതി”തി പരത്ഥം സൂചേതി. ഏവം “അത്തനാ ച പാണാതിപാതാ പടിവിരതോ ഹോതി, പരഞ്ച പാണാതിപാതാ വേരമണിയാ സമാദപേതി”തിആദിസുത്താനി (അം നിം ദ്.൯൯, ൨൬൫) യോജേതബ്ബാനി. അപരേ പന “യഥാസഭാവം ഭാസിതം അത്തത്ഥം, പൂരണകസ്സപാദീനമത്തേതിത്ഥിയാനം സമയഭൂതം പരത്ഥം സൂചേതി, സുത്തേന വാ സങ്ഗഹിതം അത്തത്ഥം, സുത്താനുലോമഭൂതം പരത്ഥം, സുത്തന്തനയഭൂതം വാ അത്തത്ഥം, വിനയാഭിധമ്മനയഭൂതം പരത്ഥം സൂചേതി”തിപി വദന്തി. വിനയാഭിധമ്മേഹി ച വിസേസേതാ സുത്തസദ്ദസ്സ അത്ഥോ വത്തബ്ബോ, തസ്മാ വേനേയ്യജ്ജ്യാസയവസപ്പവത്തായ ദേസനായ സാതിസയം അത്തഹിതപരഹിതാദീനി പകാസിതാനി ഹോന്തി തപ്പധാനഭാവതോ, ന പന ആണായമ്മസഭാവ-വസപ്പവത്തായാതി ഇദമേവ “അത്ഥാനം സൂചനതോ സുത്ത”ന്തി വുത്തം. സൂച-സദ്ദസ്സ ചേത്ഥ രസ്സോ. “ഏവഞ്ച കത്വാ ‘ഏത്തകം തസ്സ ഭഗവതോ സുത്താഗതം സുത്തപരിയാപന്ന’ന്തി (പാചിം ൬൫൫, ൧൨൪൨) ച സകവാദേ പഞ്ച സുത്തസതാനീ”തി (അട്ഠം നിദാനകമാ, കമാം അട്ഠം നിദാനകമാ) ച ഏവമാദീസു സുത്തസദ്ദോ ഉപചരിതോതി ഗഹേതബ്ബോ”തി (സാരത്ഥം ടീം പഠമഹാസങ്ഗീതികമാവണ്ണാ) ആചരിയസാരിപുത്തത്ഥേരേന വുത്തം. അത്തേന പന യഥാവുത്തസദിസേനേവ നിബ്ബുചനേന സുത്തസദ്ദസ്സ വിനയാഭിധമ്മാനവി വാചകത്തം വദന്തി.

സുത്തേ ച ആണായമ്മസഭാവോ വേനേയ്യജ്ജ്യാസയമനുവത്തതി, ന വിനയാഭിധമ്മേസു വിയ വേനേയ്യജ്ജ്യാസയോ ആണായമ്മസഭാവേ, തസ്മാ വേനേയ്യാനം ഏകന്തഹിതപടിയാഭസംവത്തനികാ സുത്തന്തദേസനാതി ആഹ “സുവുത്താ ചേത്ഥ അത്ഥാ”തിആദി. “ഏകന്തഹിതപടിയാഭസംവത്തനികാ സുത്തന്തദേസനാ”തി ഇദവി വേനേയ്യാനം ഹിതസമ്പാദനേ സുത്തന്തദേസനായ തപ്പരഭാവമേവ സന്ധായ വുത്തം. തപ്പരഭാവോ ച വേനേയ്യജ്ജ്യാസയാനുലോമതോ ദട്ഠബ്ബോ. തേനേവാഹ “വേനേയ്യജ്ജ്യാസയാനുലോമേന വുത്തത്താ”തി. ഏതേന ച ഹേതുനാ നനു വിനയാഭിധമ്മാപി സുവുത്താ, അഥ കസ്മാ ഇദമേവ ഏവം വുത്തന്തി അനുയോഗം പരിഹരതി.

അനുപുബ്ബസിക്ഖാദിവസേന കാലന്തരേന അത്ഥാഭിനിപ്ഫത്തിം ദസ്സേതും “സസ്സമിവ ഫല”ന്തി വുത്തം. ഇദം വുത്തം ഹോതി - യഥാ സസ്സം നാമ വപനരോപനാദികഖണ്ഡേവ ഫലം ന പസവതി, അനുപുബ്ബജഗ്ഗനാദിവസേന കാലന്തരേനേവ പസവതി, തഥാ ഇദവി സവന്ധാരണാദികഖണ്ഡേവ അത്ഥേ ന പസവതി, അനുപുബ്ബസിക്ഖാദിവസേന കാലന്തരേനേവ

പസവതീതി. പസവതീതി ച ഫലതി, അഭിനിപ്ഫാദേതീതി അത്ഥോ. അഭിനിപ്ഫാദനമേവ ഹി ഫലനം. ഉപായസമങ്ഗീനത്തേവ അത്ഥാഭിനിപ്ഫത്തിം ദസ്സേനോ “ധേനു വിയ വീര”ന്തി ആഹ. അയമേത്ഥ അധിപ്പായോ - യഥാ ധേനു നാമ കാലേ ജാതവച്ഛാ മനം ഗഹേത്ഥാ ദുഹതം ഉപായവന്താനമേവ വീരം പശ്ചരാപേതി, ന അകാലേ അജാതവച്ഛാ. കാലേപി വാ വിസാണാദികം ഗഹേത്ഥാ ദുഹതം അനുപായവന്താനം, തഥാ ഇദമ്പി നിസ്സരണാദിനാ സവനധാരണാദിനി കുരുതം ഉപായവന്താനമേവ സീലാദിഅത്ഥേ പശ്ചരാപേതി, ന അലഗദ്യുപമായ സവനധാരണാദിനി കുരുതം അനുപായവന്താനന്തി. യദിപി “സുദതീ”തി ഏതസ്സ ഘരതി സിഞ്ചതീതി അത്ഥോ, തഥാപി സകമ്മികയാതുത്താ പശ്ചരാപേതിതി കാരിതവസേന അത്ഥോ വുത്തോ യഥാ “തരതീ”തി ഏതസ്സ നിപാതേതീതി അത്ഥോ”തി. “സുത്താണാ”തി ഏതസ്സ അത്ഥമാഹ “സുട്ഠു ച നേ തായതീ”തി. നേതി അത്ഥേ.

സുത്തസഭാഗത്തി സുത്തസദിസം. തബ്ഭാവം ദസ്സേതി “യഥാ ഹീ”തിആദിനാ. തച്ഛകാനം സുത്തന്തി വഡ്ഡകീനം കാളസുത്തം. പമാണം ഹോതി തദനുസാരേന തച്ഛനതോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - യഥാ കാളസുത്തം പസാരേത്ഥാ സത്താണേ കതേ ഗഹേതബ്ബം, വിസ്സജ്ജേതബ്ബഞ്ച പത്തായതി, തസ്മാ തം തച്ഛകാനം പമാണം ഹോതി, ഏവം വിവാദേസു ഉപ്പന്നേസു സുത്തേ ആനീതമത്തേ “ഇദം ഗഹേതബ്ബം, ഇദം വിസ്സജ്ജേതബ്ബ”ന്തി പാകടത്താ വിവാദോ വ്യുപസമ്മതി, തസ്മാ ഏതം വിത്തുതം പമാണന്തി. ഇദാനി അത്തഥാപി സുത്തസഭാഗതം വിഭാവേനോ “യഥാ ചാ”തിആദിമാഹ. സുത്തേനാതി പുപ്ഫാവുത്തേന യേന കേനചി മിരസുത്തേന. സങ്ഗഹിതാനീതി സുട്ഠു, സമം വാ ഗഹിതാനി, ആവുതാനീതി അത്ഥോ. ന വികിരിയന്തീതി ഇതോ ചിതോ ച വിപ്ലവീണാഭാവമാഹ, ന വിദ്ധംസീയന്തീതി ഛേജ്ജേജ്ജാഭാവം. അയമേത്ഥാധിപ്പായോ - യഥാ മിരസുത്തേന സങ്ഗഹിതാനി പുപ്ഫാനി വാതേന ന വികിരിയന്തി ന വിദ്ധംസീയന്തി, ഏവം സുത്തേന സങ്ഗഹിതാ അത്ഥാ മിച്ചാവാദേന ന വികിരിയന്തി ന വിദ്ധംസീയന്തീതി. വേണേയ്യജ്ജ്യാസയവസപ്പവത്തായ ച ദേസനായ അത്തത്ഥപരത്ഥാദിനം സാതിസയപ്പകാസനതോ ആണായമ്മസഭാവേഹി വിനയാഭിധമ്മേഹി വിസേസേത്ഥാ ഇമസ്സേവ സുത്തസഭാഗതാ വുത്താ. “തേനാ”തിആദീസു വുത്തനയാനുസാരേന സമ്ബന്ധോ ചേവ അത്ഥോ ച യഥാരഹം വത്തബ്ബോ. ഏതഥ ച “സുത്തന്തപിടക”ന്തി ഹേട്ഠാ വുത്തേപി അന്തസദ്ദസ്സ അവചനം തസ്സ വിസും അത്ഥാഭാവദസ്സനത്ഥം തബ്ഭാവവുത്തിതോ. സഹായോഗസ്സ ഹി സദ്ദസ്സ അവചനേന സേസതാ തസ്സ തുല്യാധികരണതം, അനത്ഥകതം വാ ഞാപേതി.

യന്തി ഏസ നിപാതോ കാരണേ, യേനാതി അത്ഥോ. ഏതഥ അഭിധമ്മേ വുഡ്ഡിമന്തോ യമ്മാ യേന വുത്താ, തേന അഭിധമ്മോ നാമ അക്ഖാതോതി പച്ഛേകം യോജേതബ്ബം. അഭി-സദ്ദസ്സ അത്ഥവസേനായം പഭേദോതി തസ്സ തദത്ഥപ്പവത്തതാദസ്സനേന തമത്ഥം സായേനോ “അയഞ്ചഹീ”തിആദിമാഹ. അഭി-സദ്ദോ കമനകിരിയായ വുഡ്ഡിഭാവസങ്ഖാതമതിരേകത്ഥം ദീപേതീതി വുത്തം “അഭിക്കമന്തീതിആദീസു വുഡ്ഡിയം ആഗതോ”തി. അഭിത്താതാതി അഡ്ഡചന്ദാദിനാ കേനചി സത്താണേന ഞാതാ, പത്താതാ പാകടാതി വുത്തം ഹോതി. അഡ്ഡചന്ദാദിഭാവോ ഹി രത്തിയാ ഉപലക്ഖണവസേന പത്താണം ഹോതി “യസ്മാ അഡ്ഡോ, തസ്മാ അട്ഠമീ. യസ്മാ ഊനോ, തസ്മാ ചാതുദസീ. യസ്മാ പുണ്ണോ, തസ്മാ പന്നരസീ”തി. അഭിലക്ഖിതാതി ഏത്ഥാപി അയമേവത്ഥോ വേദിതബ്ബോ, ഇദം പന മൂലപണ്ണാസകേ ഭയഭേരവസുത്തേ (മം നിം ൧.൩൪) അഭിലക്ഖിതസദ്ദപരിയായോ അഭിത്താതസദ്ദോതി ആഹ “അഭിത്താതാ അഭിലക്ഖിതാതിആദീസു ലക്ഖണേ”തി. യജ്ജേവം ലക്ഖിതസദ്ദസ്സേവ ലക്ഖണത്ഥദീപനതോ അഭി-സദ്ദോ അനത്ഥകോവ സിയാതി? നേവം ദട്ഠഞ്ചം തസ്സാപി തദത്ഥജോതനതോ. വാചകസദ്ദസന്നിധാനേ ഹി ഉപസഗ്ഗനിപാതാ തദത്ഥജോതകമത്താതി ലക്ഖിതസദ്ദേന വാചകഭാവേന പകാസിതസ്സ ലക്ഖണത്ഥസ്സേവ ജോതകഭാവേന പകാസനതോ അഭി-സദ്ദോപി ലക്ഖണേ പവത്തതീതി വുത്തോതി ദട്ഠഞ്ചം. രാജാഭിരാജാതി പരേഹി രാജുഹി പൂജിതുമരഹോ രാജാ. പൂജിതേതി പൂജാരഹേ. ഇദം പന സുത്തനിപാതേ സേലസുത്തേ (സും നിം ൫൩ ആദയോ).

അഭിധമ്മേതി “സുപിനന്തേന സുക്കവിസട്ഠിയാ അനാപത്തിഭാവേപി അകുസലചേതനാ ഉപലബ്ഭതീ”തിആദിനാ (സാരത്ഥം ദീം പഠമഹാസങ്ഗീതികമാവണ്ണനാ) വിനയപത്തത്തിയാ സങ്കരവിരഹിതേ യമ്മേ. പുണ്യാപരവിരോധാഭാവേന യഥാവുത്തയമ്മാനമേവ അത്തമത്തസങ്കരവിരഹതോ അത്തമത്തസങ്കരവിരഹിതേ യമ്മേതിപി വദന്തി. “പാണാതിപാതോ അകുസല”ന്തി (മം നിം ൨.൧൩൨) ഏവമാദീസു വാ മരണാധിപ്പായസ്സ ജീവിതിന്ദ്രിയുപച്ഛേദകപയോഗസമുട്ഠാപികാ ചേതനാ അകുസലോ, ന പാണസങ്ഖാതജീവിതിന്ദ്രിയസ്സ ഉപച്ഛേദസങ്ഖാതോ അതിപാതോ. തഥാ “അദിന്നസ്സ പരസന്തകസ്സ ആദാനസങ്ഖാതാ വിത്തേത്തി അബ്ധാകതോ യമ്മോ, തംവിത്തേത്തിസമുട്ഠാപികാ മേയ്യചേതനാ അകുസലോ യമ്മോ”തി ഏവമാദിനാപി അത്തമത്തസങ്കരവിരഹിതേ യമ്മേതി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അഭിവിനയേതി ഏതഥ പന “ജാതരൂപരജതം ന പടിഗ്ഗഹേതബ്ബ”ന്തി വദന്തോ വിനയേ വിനേതി നാമ. ഏതഥ ച “ഏവം

പടിഗുണഹതോ പാചിത്തിയം, ഏവം പന ദുക്കടന്തി വദന്തോ അഭിവിനയേ വിനേതി നാമാതി വദന്തി. തസ്മാ ജാതരൂപരജതം പരസന്തകം മേയ്യചിത്തേന ഗണ്ഹന്തസ്സ യമാവത്ഥും പാരാജികമുല്ല്യച്ചയദുക്കടേസു അത്തരതം, ഭണ്ഡാഗാരികസീസേന ഗണ്ഹന്തസ്സ പാചിത്തിയം, അത്തനോ അത്മായ ഗണ്ഹന്തസ്സ നിസ്സഗ്ഗിയം പാചിത്തിയം, കേവലം ലോലതായ ഗണ്ഹന്തസ്സ അനാമാസദുക്കടം, രൂപിയചരസ്സകസമ്മത്തസ്സ അനാപത്തിതി ഏവം അത്തമത്തേസങ്കരവിരഹിതേ വിനയേപി പടിബലോ വിനേതുന്തി അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഏവം പന പരിച്ഛിന്നതം സരൂപതോ സഞ്ചേപേനേവ ദസ്സേന്തോ “അത്തമത്തേ...പേ...ഹോതീ”തി ആഹ.

അഭിക്കന്തേനാതി ഏതഥ കന്തിയാ അധികത്തം അഭി-സദ്ദോ ദീപേതീതി വുത്തം “അധികേ”തി. നനു ച “അഭിക്കമന്തി”തി ഏതഥ അഭി-സദ്ദോ കമനകിരിയായ വുഡ്ഡിഭാവം അതിരേകത്തം ദീപേതി, “അഭിത്താതാ അഭിലക്ഖിതാ”തി ഏതഥ ഞാണലക്ഖണകിരിയാനം സുപാകടതം വിസേസം, “അഭിക്കന്തേനാ”തി ഏതഥ കന്തിയാ അധികത്തം വിസിട്ഠഭാവം ദീപേതീതി ഇദം താവ യുത്തം കിരിയാവിസേസകത്താ ഉപസഗ്ഗസ്സ. “പാദയോ കിരിയായോഗേ ഉപസഗ്ഗാ”തി ഹി സദുസത്ഥേ വുത്തം. “അഭിരാജാ, അഭിവിനയേ”തി പന പൂജിതപരിച്ഛിന്നേസു രാജവിനയേസു അഭി-സദ്ദോ വത്തതീതി കഥമേതം യുജ്ജയ്യ. ന ഹി അസത്വവാചി സദ്ദോ സത്വവാചകോ സമ്ഭവതീതി? നത്ഥി അത്ര ദോസോ പൂജനപരിച്ഛേദനകിരിയാനന്വി ദീപനതോ, താഹി ച കിരിയാഹി യുത്തേസു രാജവിനയേസുപി പവത്തത്താ. അഭിപൂജിതോ രാജാതി ഹി അത്ഥേന കിരിയാകാരകസമ്ബന്ധം നിമിത്തം കത്ഥാ കമ്മസാധനഭൂതം രാജദണ്ഡം അഭി-സദ്ദോ പധാനതോ വദതി, പൂജനകിരിയം പന അപ്പധാനതോ. തഥാ അഭിപരിച്ഛിന്നോ വിനയോതി അത്ഥേന കിരിയാകാരകസമ്ബന്ധം നിമിത്തം കത്ഥാ കമ്മസാധനഭൂതം വിനയദണ്ഡം അഭി-സദ്ദോ പധാനതോ വദതി, പരിച്ഛിന്നനകിരിയം പന അപ്പധാനതോ. തസ്മാ അതിമാലാദീസു അതി-സദ്ദോ വിധ അഭി-സദ്ദോ ഏതഥ സഹ സാധനേന കിരിയം വദതീതി അഭിരാജഅഭിവിനയസദ്ദാ സോപസഗ്ഗാവ സിദ്ധാ. ഏവം അഭിധമ്മസദ്ദേപി അഭിസദ്ദോ സഹ സാധനേന വുഡ്ഡിയാദികിരിയം വദതീതി അയമത്ഥോ ദസ്സിതോതി വേദിതഞ്ചം.

ഹോതു അഭി-സദ്ദോ യമാവുത്തേസു അത്ഥേസു, തപ്പയോഗേന പന ധമ്മസദ്ദേന ദീപിതാ വുഡ്ഡിമന്താദയോ ധമ്മാ ഏതഥ വുത്താ ന ഭവേയ്യും, കഥം അയമത്ഥോ യുജ്ജയ്യന്തി അനുയോഗേ സതി തം പരിഹരന്തോ “ഏതഥ ചാ”തിആദിമാഹ. തഥ ഏതഥാതി ഏതസ്മിം അഭിധമ്മേ. ഉപന്യാസേ ച-സദ്ദോ. ഭാവേതീതി ചിത്തസ്സ വഡ്ഡനം വുത്തം, ഫരിത്വാതി ആരമ്മണസ്സ വഡ്ഡനം, തസ്മാ താഹി ഭാവനാഫരണവുഡ്ഡീഹി വുഡ്ഡിമന്തോപി ധമ്മാ വുത്താതി അത്ഥോ . ആരമ്മണാദീഹിതി ആരമ്മണസമ്പയുത്തകമ്മദാരപടിപദാദീഹി. ഏകന്തതോ ലോകുത്തരധമ്മാനത്തേവ പൂജാരഹത്താ “സേക്ഖാ ധമ്മാ”തിആദിനാ തേയേവ പൂജിതാതി ദസ്സിതാ. “പൂജാരഹാ”തി ഏതേന കത്താദിസാധനം, അതീതാദികാലം, സക്കുണേയ്യത്ഥം വാ നിവത്തേതി. പൂജിതഞ്ചായേവ ഹി ധമ്മാ കാലവിസേസനിയമരഹിതാ പൂജാരഹാ ഏതഥ വുത്താതി അധിപ്പായോ ദസ്സിതോ. സഭാവപരിച്ഛിന്നത്താതി മുസനാദിസഭാവേന പരിച്ഛിന്നത്താ. കാമാവചരേഹി മഹന്തഭാവതോ മഹഗ്ഗതാ ധമ്മാ അധികാ, തതോപി ഉത്തരവിരഹതോ അനുത്തരാ ധമ്മാതി ദസ്സേതി “മഹഗ്ഗതാ”തിആദിനാ. തേനാതി “വുഡ്ഡിമന്തോ”തിആദിനാ വചനേന കരണഭൂതേന, ഹോതുഭൂതേന വാ.

യം പനേത്താതി ഏതേസു വിനയാദീസു തീസു അത്തമത്തേവിസിട്ഠേസു യം അവിസിട്ഠം സമാനം, തം പിടകന്തി അത്ഥോ. വിനയാദയോ ഹി തയോ സദ്ദാ അത്തമത്താസാധാരണത്താ വിസിട്ഠാ നാമ, പിടകസദ്ദോ പന തേഹി തീഹിപി സാധാരണത്താ “അവിസിട്ഠോ”തി വുച്ചതി. പരിയത്തിബ്ഭാജനത്ഥതോതി പരിയാപുണിതബ്ബത്ഥപതിട്ഠാനത്ഥേഹി കരണഭൂതേഹി, വിസേസനഭൂതേഹി വാ. അപിച പരിയത്തിബ്ഭാജനത്ഥതോ പരിയത്തിഭാജനത്ഥന്തി ആഹുതി അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. പച്ചത്തത്ഥേ ഹി തോ-സദ്ദോ ഇതി-സദ്ദേന നിദ്രിസിതബ്ബത്താ. ഇതിനാ നിദ്രിസിതബ്ബേഹിതോ - സദുമിച്ഛന്തി നേരുത്തികാ യഥാ “അനിച്ഛതോ ദുക്ഖതോ അനത്തതോ വിപസ്സന്തി”തി (പട്ഠാ° മ.മ.രം.൩, രം.വ, ര്.മ) ഏതേന പരിയാപുണിതബ്ബതോ, തന്തദത്ഥാനം ഭാജനതോ ച പിടകം നാമാതി ദസ്സേതി. അനിപ്ഫന്നപാടിപദികപദഞ്ചേതം. സദുവിദു പന “പിട സദുസഞ്ചാടേസ്യേ”തി വത്ഥാ ഇധ വുത്തമേവ പയോഗമുദാഹരന്തി, തസ്മാ തേസം മതേന പിടീയതി സദ്വീയതി പരിയാപുണിയതീതി പിടകം, പിടീയതി വാ സഞ്ചാടീയതി തന്തദത്ഥോ ഏതഥാതി പിടകന്തി നിബ്ബചനം കാതഞ്ചം. “തേനാ”തിആദിനാ സമാസം ദസ്സേതി.

മാ പിടകസമ്പദാനേനാതി കാലാമസുത്തേ, (അ° നി° ൩.൩൩൩) സാജ്ഹസുത്തേ (അ° നി° ൩.൩൩൩) ച ആഗതം പാളിമാഹ. തദട്ഠകമായഞ്ച “അജ്ഹാകം പിടകത്തന്തിയാ സദ്ധിം സമേതീതി മാ ഗണ്ഹിത്ഥാ”തി (അ° നി° അട്ഠ° ൨.൩.൩൩൩) അത്ഥോ വുത്തോ. ആചരിയസാരിപുത്തത്ഥേരേന പന “പാളിസമ്പദാനവസേന മാ ഗണ്ഹമാ”തി (സാരത്ഥം ടീ° പഠമമഹാസഞ്ജീതികമാവണ്ണനാ) വുത്തം. കുദാലപിടകമാദായാതി കുദാലഞ്ച പിടകഞ്ച ആദായ. കു വുച്ചതി പഥവീ, തസ്സാ ദാലനതോ വിദാലനതോ അയോമയഉപകരണവിസേസോ കുദാലം നാമ. തേസം തേസം വത്ഥുനം

ഭാജനഭാവതോ താലപണ്ണവേത്തലതാദീഹി കതോ ഭാജനവിസേസോ പിടകം നാമ. ഇദം പന മൂലപണ്ണാസകേ കകചൂപമസുത്തേ (മ° നി° ൧.൨൨൨).

“തേന...പേ... ഞേയ്യാ”തി ഗാമാപദം ഉല്പിങ്ഗേത്യാ “തേനാ”തിആദിനാ വിവരതി. സബ്ബാദീഹി സബ്ബനാമേഹി വുത്തസ്സ വാ ലിങ്ഗമാദിയതേ, വുച്ചമാനസ്സ വാ, ഇധ പന വത്തിച്ഛായ വുത്തസ്സേവാതി കത്വാ “വിനയോ ച സോ പിടകഞ്ചാ”തി വുത്തം. “യമാവുത്തേനേവ നയേനാ”തി ഇമിനാ “ഏവം ദുവിധത്ഥേന...പേ... കത്വാ”തി ച “പരിയത്തിഭാവതോ, തസ്സ തസ്സ അത്ഥസ്സ ഭാജനതോ ചാ”തി ച വുത്തം സബ്ബമതിദിസതി. തയോപിതി ഏതഥ അപിസദ്ദോ, പി-സദ്ദോ വാ അവയവസമ്പിണ്ഡനത്ഥോ. “അപീ”തി അവത്വാ “പീ”തി വദന്തോ ഹി അപി-സദ്ദോ വിയ പി-സദ്ദോപി വിസും നിപാതോ അത്ഥിതി ദസ്സേതി.

കഥേതബ്ബാനം അത്ഥാനം ദേസകായത്തേന ആണാദിവിധിനാ അതിസജ്ജനം പബോധനം ദേസനാ. സാസിതബ്ബപുഗ്ഗലഗതേന യമാപരാധാദിസാസിതബ്ബഭാവേന അനുസാസനം വിനയനം സാസനം. കഥേതബ്ബസ്സ സംവരാസംവരാദിനോ അത്ഥസ്സ കഥനം വചനപടിബദ്ധതാകരണം കഥാ, ഇദം വുത്തം ഹോതി - ദേസിതാരം ഭഗവന്തമപേക്ഖിത്വാ ദേസനാ, സാസിതബ്ബപുഗ്ഗലവസേന സാസനം, കഥേതബ്ബസ്സ അത്ഥസ്സ വസേന കഥാതി ഏവമിമേസം നാനാകരണം വേദിതബ്ബന്തി. ഏതഥ ച കിഞ്ചാപി ദേസനാദയോ ദേസേതബ്ബാദിനിരപേക്ഖാ ന ഹോന്തി, ആണാദയോ പന വിസേസതോ ദേസകാദിഅധീനാതി തം തം വിസേസയോഗവസേന ദേസനാദീനം ഭേദോ വുത്തോ. യമാ ഹി ആണാവിധാനം വിസേസതോ ആണാരഹാധീനം തത്ഥ കോസല്ലയോഗതോ, ഏവം വോഹാരപരമത്ഥവിധാനാനി ച വിധായകാധീനാനീതി ആണാദിവിധിനോ ദേസകായത്തതാ വുത്താ. അപരാധജ്ഞാസയാനുരൂപം വിയ ച ധമ്മാനുരൂപസി സാസനം വിസേസതോ, തഥാ വിനേതബ്ബപുഗ്ഗലാപേക്ഖന്തി സാസിതബ്ബപുഗ്ഗലവസേന സാസനം വുത്തം. സംവരാസംവരനാമരൂപാനം വിയ ച വിനിബ്ബേതേബ്ബായ ദിട്ഠിയാ കഥനം സതി വാചാവത്ഥുസ്ഥിം, നാസതിതി വിസേസതോ തദധീനം, തസ്ഥാ കഥേതബ്ബസ്സ അത്ഥസ്സ വസേന കഥാ വുത്താ. ഹോന്തി ചേത്ഥ -

“ദേസകസ്സ വസേനേത്ഥ, ദേസനാ പിടകത്തയം;
സാസിതബ്ബവസേനേതം, സാസനന്തി പവുച്ചതി.

കഥേതബ്ബസ്സ അത്ഥസ്സ, വസേനാപി കഥാതി ച;
ദേസനാസാസനകഥാ-ഭേദബ്ബേവം പകാസയേ”തി.

പദത്തയബ്ബേതം സമോധാനേത്യാ താസം ഭേദോതി കത്വാ ഭേദസദ്ദോ വിസും വിസും യോജേതബ്ബോ ദന്ദപദതോ പരം സുയുമാനത്താ “ദേസനാഭേദം, സാസനഭേദം, കഥാഭേദഞ്ച യഥാരഹം പരിദീപയേ”തി. ഭേദന്തി ച നാനത്തം, വിസേസം വാ. തേസു പിടകേസു. സിക്ഖാ ച പഹാനഞ്ച ഗമ്ഭീരഭാവോ ച, തഞ്ച യഥാരഹം പരിദീപയേ.

ദുതിയഗാമായ പരിയത്തിഭേദം പരിയാപുണന്നസ്സ പകാരം, വിസേസഞ്ച വിഭാവയേ. യഹിം വിനയാദികേ പിടകേ. യം സമ്പത്തിം, വിപത്തിഞ്ച യഥാ ഭിക്ഖു പാപുണാതി, തഥാ തമ്പി സബ്ബം തഹിം വിഭാവയേതി സമ്ബന്ധോ. അഥ വാ യം പരിയത്തിഭേദം സമ്പത്തിം, വിപത്തിഞ്ച യഹിം യഥാ ഭിക്ഖു പാപുണാതി, തഥാ തമ്പിസബ്ബം തഹിം വിഭാവയേതി യോജേതബ്ബം. യഥാതി ച യേഹി ഉപാരമ്ഭാദിഹേതുപരിയാപുണന്നാദിപ്പകാരേഹി, ഉപാരമ്ഭനിസ്സരണധമ്മകോസരക്ഖണഹേതുപരിയാപുണന്നം സുപ്പടിപത്തിദുപ്പടിപത്തിതി ഏതേഹി പകാരേഹീതി വുത്തം ഹോതി. സന്തേസുപി ച അന്തേസു തഥാ പാപുണന്തേസു ജേട്ഠസേട്ഠാസന്നസദാസന്നിഹിതഭാവതോ, യമാനുസിട്ഠം സമ്മാപടിപജ്ജന്നേന ധമ്മാധിട്ഠാനഭാവതോ ച ഭിക്ഖുതി വുത്തം.

തത്രാതി താസു ഗാമാസു. അയന്തി അധുനാ വക്ഖമാനാ കഥാ. പരിദീപനാതി സമന്തതോ പകാസനാ, കിഞ്ചിമത്തമ്പി അസേസേത്യാ വിഭജനാതി വുത്തം ഹോതി. വിഭാവനാതി ഏവം പരിദീപനായപി സതി ഗുല്ല്ഹം പടിച്ഛന്നമകത്വാ സോതൂനം സുവിന്തേയ്യഭാവേന ആവിഭാവനാ. സഖ്വേപേന പരിദീപനാ, വിത്ഥാരേന വിഭാവനാതിപി വദന്തി. അപിച ഏതം പദദ്വയം ഹേട്ഠാ വുത്താനുരൂപതോ കഥിതം, അത്ഥതോ പന ഏകമേവ. തസ്ഥാ പരിദീപനാ പഠമഗാമായ, വിഭാവനാ ദുതിയഗാമായാതി യോജേതബ്ബം. ച-സദ്ദേന ഉഭയത്ഥം അന്തമന്തം സമുച്ചേതി. കസ്ഥാ, വുച്ചന്തിതി ആഹ “ഏതഥ ഹീ”തിആദി. ഹീതി കാരണേ നിപാതോ “അക്ഖരവിപത്തിയം ഹീ”തിആദിസു വിയ. യസ്ഥാ, കസ്ഥാതി വാ അത്ഥോ. ആണം പണേതും [൦പേതും (സാരത്ഥം ദീ° ൧.പഠമഹാസങ്ഗീതികഥാവണ്ണാ)] അരഹതീതി ആണാരഹോ, സമ്മാസമ്ബുദ്ധത്താ, മഹാകാരുണികതായ ച അവിപരിതഹിതോപദേസകഭാവേന പമാണവചനത്താ ആണാരഹേന ഭഗവതാതി അത്ഥോ. വോഹാരപരമത്ഥധമ്മാനസി തത്ഥ സഖ്ഭാവതോ “ആണാബാഹുല്ലതോ”തി

വൃത്തം, തേന യേഭ്യയനയം ദസ്സേതി. ഇതോ പരേസുപി ഏസേവ നയോ. വിസേസേന സത്താനം മനം അവഹരതി വോഹാരോ, പഞ്ഞത്തി, തസ്മിം കുസലോ, തേന.

പചുരോ ബഹുലോ അപരായോ ദോസോ വീതിക്കമോ യേസം തേ പചുരാപരാധാ, സേയ്യസകത്ഥേരാദയോ. യമാപരാധന്തി ദോസാനുരൂപം. “അനേകജ്ഞാസയാ”തിആദീസു ആസയോവ അജ്ഞാസയോ, സോ അത്ഥമതോ ദിട്ഠി, ഞാണഞ്ച, പഭേദതോ പന ചതുബ്ബിയോ ഹോതി. വൃത്തഞ്ച

“സസ്സതുച്ഛേദദിട്ഠി ച, ഖന്തി ചേവാസുലോമികാ;
യമാഭൂതഞ്ച യം ഞാണം, ഏതം ആസയസദ്ദിത”ന്തി.

തത്ഥ സബ്ബദിട്ഠിനം സസ്സതുച്ഛേദദിട്ഠിഹി സങ്ഗഹിതത്താ സബ്ബേപി ദിട്ഠിഗതികാ സത്താ ഇമാ ഏവ ഭേ ദിട്ഠിയോ സന്നിസ്സിതാ. യമാഹ “ദ്വയന്നിസ്സിതോ ഖോ പനായം കച്ചാണ ലോകോ യേഭ്യേന അത്ഥിതഞ്ച നത്ഥിതഞ്ചാ”തി, (സം നീ ൨.൧൭) അത്ഥിതാതി ഹി സസ്സതഗ്ഗാഹോ അധിപ്പേതോ, നത്ഥിതാതി ഉച്ഛേദഗ്ഗാഹോ. അയം താവ വട്ടന്നിസ്സിതാനം പുമുജ്ജനാനം ആസയോ. വിവട്ടന്നിസ്സിതാനം പന സുദ്ധസത്താനം അനുലോമികാ ഖന്തി, യമാഭൂതത്താണന്തി ദുവിധോ ആസയോ. തത്ഥ ച അനുലോമികാ ഖന്തി വിപസ്സനാത്താണം. യമാഭൂതത്താണം പന കമ്മസകതാത്താണം. ചതുബ്ബിയോ പേസോ ആസയന്തി സത്താ ഏതമ നിവസന്തി, ചിത്തം വാ ആഗമ്മ സേതി ഏത്ഥാതി ആസയോ മിഗാസയോ വിയ. യമാ മിഗോ ഗോചരായ ഗത്ഥാപി പച്ചാഗത്ഥാ തത്ഥേവ വനഗഹനേ സയതീതി തം തസ്സ “ആസയോ”തി വുച്ചന്തി, തഥാ ചിത്തം അത്തമാപി പവത്തിത്ഥാ യത്ഥ പച്ചാഗമ്മ സേതി, തസ്സ സോ “ആസയോ”തി. കാമരാഗാദയോ സത്ത അനുസയാ. മൂസികവിസം വിയ കാരണലാഭേ ഉപ്പജ്ജമാനാരഹാ അനാഗതാ, അതീതാ, പച്ചുപ്പന്നാ ച തംസഭാവത്താ തഥാ വുച്ചന്തി. ന ഹി ധമ്മാനം കാലഭേദേന സഭാവഭേദോതി. ചരിയാതി രാഗചരിയാദികാ ഛര മൂലചരിയാ, അന്തരഭേദേന അനേകവിധാ, സംസഗ്ഗവസേന പന തേസദ്ഠി ഹോന്തി. അഥ വാ ചരിയാതി സുചരിതദുചരിതവസേന ദുവിധം ചരിതം. തത്ത്ഹി വിഭിജ്ജേ ചരിതനിദ്ദേസേ നിദ്ദിട്ഠം.

“അധിമുത്തി നാമ ‘അജ്ജേവ പബ്ബജിസ്സാമി, അജ്ജേവ അരഹത്തം ഗണ്ഹിസ്സാമി’തിആദിനാ തന്നിന്നഭാവേന പവത്തമാനം സന്നിട്ഠാന”ന്തി (സാരത്ഥം ടീ പഠമഹാസങ്ഗീതികിമാവണ്ണനാ) ഗണ്ഠിപദേസു വൃത്തം. ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേന പന “അധിമുത്തി നാമ സത്താനം പൂബ്ബചരിയവസേന അഭിരുചി, സാ ദുവിധാ ഹീനപണ്ണിതഭേദേനാ”തി (ദീ നീ ടീ പഠമഹാസങ്ഗീതികിമാവണ്ണനാ) വൃത്തം. തഥാ ഹി യായ ഹീനാധിമുത്തികാ സത്താ ഹീനാധിമുത്തികേയേവ സത്തേ സേവന്തി, പണ്ണിതാധിമുത്തികാ പണ്ണിതാധിമുത്തികേയേവ . സചേ ഹി ആചരിയുപജ്ഞായാ സീലവത്തോ ന ഹോന്തി, സദ്ധിവിഹാരികാ സീലവത്തോ, തേ അത്തനോ ആചരിയുപജ്ഞായേപി ന ഉപസങ്കമന്തി, അത്തനാ സദിസേ സാരൂപ്പഭിക്ഖുയേവ ഉപസങ്കമന്തി. സചേ ആചരിയുപജ്ഞായാ സാരൂപ്പഭിക്ഖു, ഇതരേ അസാരൂപ്പാ, തേപി ന ആചരിയുപജ്ഞായേ ഉപസങ്കമന്തി, അത്തനാ സദിസേ അസാരൂപ്പഭിക്ഖുയേവ ഉപസങ്കമന്തി. ധാതുസംയുത്തവസേന (സം നീ ൨.൮൭ ആദയോ) ചേസ അത്ഥോ ദീപേതബ്ബോ. ഏവമയം ഹീനാധിമുത്തികാദീനം അത്തമത്തോ പസേവനാദിനിയമിതാ അഭിരുചി അജ്ഞാസയയാതു “അധിമുത്തി”തി വേദിതബ്ബാ. അനേകാ അജ്ഞാസയാദയോ തേ യേസം അത്ഥി, അനേകാ വാ അജ്ഞാസയാദയോ യേസന്തി തഥാ യമാ “ബഹുകത്തുകോ, ബഹുനദികോ”തി. യമാനുലോമന്തി അജ്ഞാസയാദീനം അനുലോമം അനതിക്കമ്മ, യേ യേ വാ അജ്ഞാസയാദയോ അനുലോമാ, തേഹി തേഹിതി അത്ഥോ. ആസയാദീനം അനുലോമസ്സ വാ അനുരൂപന്തിപി വദന്തി. ഘനവിനിബ്ഭോഗാഭാവത്തോ ദിട്ഠിമാനതത്ത്ഹാവസേന “അഹം മമ സന്തക”ന്തി ഏവം പവത്തസത്തിനോ. യമാധമ്മന്തി “നത്ഥേത്ഥ അത്താ, അത്തനിയം വാ, കേവലം ധമ്മമത്തമേവേത”ന്തി ഏവമാദിനാ ധമ്മസഭാവാനുരൂപന്തി അത്ഥോ.

സംവരണം സംവരോ, കായവാചാഹി അവിതിക്കമോ. മഹന്തോ സംവരോ അസംവരോ. വുഡ്ഢിഅത്ഥോ ഹി അയം അ-കാരോ യമാ “അസേക്ഖാ ധമ്മാ”തി (ധം സം തികമാതികാ ൨൧) തംയോഗതായ ച ഖുദുകോ സംവരോ പാരിസേസാദിനയേന സംവരോ, തസ്ഥാ ഖുദുകോ, മഹന്തോ ച സംവരോതി അത്ഥോ. തേനാഹ “സംവരോ സംവരോ”തിആദി. ദിട്ഠിവിനിവേണാതി ദിട്ഠിയാ വിമോചനം, അത്ഥമതോ പന തസ്സ ഉജ്ജവിപച്ചന്തികാ സമ്മാദിട്ഠിആദയോ ധമ്മാ. തഥാ ചാഹ “ഭാസദ്ഠിദിട്ഠിപടിപക്ഖഭൂതാ”തി. നാമസ്സ, രൂപസ്സ, നാമരൂപസ്സ ച പരിച്ഛിന്ദനം നാമരൂപപരിച്ഛേദോ, സോ പന “രാഗാദിപടിപക്ഖഭൂതോ”തി വചനത്തോ തഥാപവത്തമേവ ഞാണം.

“തീസുപി”തിആദിനാ അപരഡ്ഢം വിവരതി. തീസുപി താസം വചനസമ്ഭവത്തോ “വിസേസേനാ”തി വൃത്തം. തദേതം സബ്ബത്ഥ യോജേതബ്ബം. തത്ര “യായം അധിസീലസിക്ഖാ, അയം ഇമസ്ഥിം അത്ഥേ അധിപ്പേതാ സിക്ഖാ”തി വചനത്തോ ആഹ “വിനയപിടകേ അധിസീലസിക്ഖാ”തി. സുത്തന്തപാളിയം “വിവിച്ചേവ കാമേഹി”തിആദിനാ (ദീ നീ ൧.൨൨൩; സം നീ ൧.൧൭൨; അം നീ

൪.൧൨൩) സമാധിദേസനാബാഹുല്യതോ “സുത്തന്ത പിടകേ അധിചിത്തസിക്ഖാ”തി വുത്തം. നാമരൂപപരിച്ഛേദസ്സ അധിപത്താപദട്ഠാനതോ, അധിപത്തായ ച അത്ഥായ തദവസേസനാമരൂപധമ്മകമ്മനതോ ആഹ “അഭിധമ്മപിടകേ അധിപത്താസിക്ഖാ”തി.

കിലേസാനന്തി സംക്ലേശധമ്മാനം, കമ്മകിലേസാനം വാ, ഉഭയാപേക്ഖഞ്ചേതം “യോ കായവചിദാഭേഹി കിലേസാനം വീതിക്കമോ, തസ്സ പഹാനം, തസ്സ പടിപക്ഖത്താ”തി ച. “വീതിക്കമോ”തി അയം “പടിപക്ഖ”ന്തി ഭാവയോഗേ സമ്ബന്ധോ, “സീലസ്സാ”തി പന ഭാവപച്ചയേ. ഏവം സബ്ബത്ഥം. അനുസയവസേന സന്താനേ അനുവത്തന്താ കിലേസാ കാരണലാഭേ പരിയുട്ഠിതാപി സീലഭേദഭയവസേന വീതിക്കമിതും ന ലഭന്തിതി ആഹ “വീതിക്കമപടിപക്ഖത്താ സീലസ്സാ”തി. ഓകാസാദാനവസേന കിലേസാനം ചിത്തേ കുമലപ്പവത്തിം പരിയാദിയിത്ഥാ ഉട്ഠാനം പരിയുട്ഠാനം, തസ്സ പഹാനം, ചിത്തസന്താനേ ഉപ്പത്തിവസേന കിലേസാനം പരിയുട്ഠാനസ്സ പഹാനന്തി വുത്തം ഹോതി. “കിലേസാന”ന്തി ഹി അധികാരോ, തം പന പരിയുട്ഠാനപ്പഹാനം ചിത്തസമാദഹനവസേന ഭവതിതി ആഹ “പരിയുട്ഠാനപടിപക്ഖത്താ സമാധിസ്സാ”തി. അപ്പഹിനഭാവേന സന്താനേ അനു അനു സയനകാ അനുരൂപകാരണലാഭേ ഉപ്പജ്ജനാരഹാ മാമഗതാ കാമരാഗാദയോ സത്ത കിലേസാ അനുസയാ, തേസം പഹാനം, തേ പന സബ്ബസോ അരിയമഗ്ഗപത്തായ പഹീയന്തിതി ആഹ “അനുസയപടിപക്ഖത്താ പത്തായാ”തി.

ദീപാലോകേന വിയ തമസ്സ ദാനാദിപുണ്ണകിരിയവത്സുഗതേന തേന തേന കുമലഗ്ഗേന തസ്സ തസ്സ അകുമലസ്സ പഹാനം തദങ്ഗപ്പഹാനം. ഇധ പന അധിസീലസിക്ഖായ വുത്തട്ഠാനത്താ തേന തേന സുസീലുഗ്ഗേന തസ്സ തസ്സ ദുസ്സീലുഗ്ഗേന പഹാനം “തദങ്ഗപ്പഹാന”ന്തി ഗഹേതബ്ബം. ഉപചാരപ്പനാഭേദേന സമാധിനാ പവത്തിനിവാദേന ഘടപ്പഹാരേന വിയ ജലതലേ സേവാലസ്സ തേസം തേസം നീവരണാദിധമ്മാനം വിക്ഖമ്ഭവസേന പഹാനം വിക്ഖമ്ഭവപ്പഹാനം. ചതുന്നം അരിയമഗ്ഗാനം ഭാവിതത്താ തം തം മഗ്ഗവതോ സന്താനേ സമുദയപക്ഖികസ്സ കിലേസഗണസ്സ അച്ചന്തമപ്പവത്തിസങ്ഖാത സമുച്ഛിന്ദനവസേന പഹാനം സമുച്ഛേദപ്പഹാനം. ദുട്ഠ ചരിതം, സംകിലേസേഹി വാ ദുസിതം ചരിതം ദുച്ചരിതം. തദേവ യത്ഥ ഉപ്പന്നം, തം സന്താനം സമ്മാ കിലിസതി വിബാധതി, ഉപതാപേതി ചാതി സംകിലേസോ, തസ്സ പഹാനം. കായവചിദുച്ചരിതവസേന പവത്തസംകിലേസസ്സ തദങ്ഗവസേന പഹാനം വുത്തം സീലസ്സ ദുച്ചരിതപടിപക്ഖത്താ. സിക്ഖത്തയാനുസാരേന ഹി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. തസതീതി തണ്ഹാ, സാവ വുത്തനയേന സംകിലേസോ, തസ്സ വിക്ഖമ്ഭവസേന പഹാനം വുത്തം സമാധിസ്സ കാമച്ഛന്ദപടിപക്ഖത്താ. ദിട്ഠിയേവ യമാവുത്തനയേന സംകിലേസോ, തസ്സ സമുച്ഛേദവസേന പഹാനം വുത്തം പത്തായ അത്താദിവിനിമുത്തസഭാവ ധമ്മപ്പകാസനതോ.

ഏകമേകസ്ഥിഞ്ചേത്ഥാതി ഏതേസു തീസു പിടകേസു ഏകമേകസ്ഥിം പിടകേ, ച-സദ്ദോ വാക്യാരമ്ഭേ, പക്ഖന്തരേ വാ. പി-സദ്ദോ, അപി-സദ്ദോ വാ അവയവസമ്പിണ്ഡനേ, തേന ന കേവലം ചതുബ്ബിധസ്സേവ ഗമ്ഭീരഭാവോ, അഥ ഖോ പച്ചേകം തദവയവാനന്ധിതി സമ്പിണ്ഡനം കരോതി. ഏസ നയോ ഹുദിസേസു. ഇദാനി തേ സരൂപതോ ദസ്സേതും “തത്ഥാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ തന്തിതി പാളി. സാ ഹി ഉക്കട്ഠാനം സീലാദിഅത്ഥാനം ബോധനതോ, സഭാവനിരുത്തിഭാവതോ, ബുദ്ധാദീഹി ഭാസിതത്താ ച പകട്ഠാനം വചനാനം ആളി പന്തിതി “പാളി”തി വുച്ചതി.

ഇധ പന വിനയഗണ്ഠിപദകാരാദീനം സദുവാദീനം മതേന പുഞ്ചേ വവത്ഥാപിതാ പരമത്ഥസദുപ്പബന്ധഭൂതാ തന്തി ധമ്മോ നാമ. ഇതി-സദ്ദോ ഹി നാമത്ഥേ, “ധമ്മോ”തി വാ വുച്ചതി. തസ്സായേവാതി തസ്സാ യമാവുത്തായ ഏവ തന്തിയാ അത്ഥോ. മനസാ വവത്ഥാപിതായാതി ഉഗ്ഗഹണ-യാരണാദിവസപ്പവത്തേന മനസാ പുഞ്ചേ വവത്ഥാപിതായ യമാവുത്തായ പരമത്ഥസദുപ്പബന്ധഭൂതായ തസ്സാ തന്തിയാ. ദേസനാതി പച്ഛാ പരേസമവബോധനത്ഥം ദേസനാസങ്ഖാതാ പരമത്ഥസദുപ്പബന്ധഭൂതാ തന്തിയേവ. അപിച യമാവുത്തതന്തി സങ്ഖാതസദുസമുട്ഠാപകോ ചിത്തുപ്പാദോ ദേസനാ. തന്തിയാ, തന്തിഅത്ഥസ്സ ചാതി യമാവുത്തായ ദുവിധായപി തന്തിയാ, തദത്ഥസ്സ ച യമാഭൂതാവബോധോതി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. തേ ഹി ഭഗവതാ വുച്ചമാനസ്സ അത്ഥസ്സ, വോഹാരസ്സ ച ദീപകോ സദ്ദോയേവ തന്തി നാമാതി വദന്തി. തേസം പന വാദേ ധമ്മസ്സാപി സദുസഭാവത്താ ധമ്മദേസനാനം കോ വിസേസോതി ചേ? തേസം തേസം അത്ഥാനം ബോധകഭാവേന ഞാതോ, ഉഗ്ഗഹണാദിവസേന ച പുഞ്ചേ വവത്ഥാപിതോ പരമത്ഥസദുപ്പബന്ധോ ധമ്മോ, പച്ഛാ പരേസം അവബോധനത്ഥം പവത്തിതോ തം തദത്ഥപ്പകാസകോ സദ്ദോ ദേസനാതി അയമിമേസം വിസേസോതി. അഥ വാ യമാവുത്തസദുസമുട്ഠാപകോ ചിത്തുപ്പാദോ ദേസനാ ദേസീയതി സമുട്ഠാപീയതി സദ്ദോ ഏതേനാതി കത്ഥാ മുസാവാദാദയോ വിയ തത്ഥാപി ഹി മുസാവാദാദിസമുട്ഠാപികാ ചേതനാ മുസാവാദാദിസദ്ദേഹി വോഹരീയതീതി. കിഞ്ചാപി അക്ഖരാവലിഭൂതോ പത്തത്തിസദ്ദോയേവ അത്ഥസ്സ ഞാപകോ, തത്ഥാപി മൂലകാരണഭാവതോ “അക്ഖരസത്താതോ”തിആദിസു വിയ തസ്സായേവ അത്ഥോതി പരമത്ഥസദ്ദോയേവ അത്ഥസ്സ ഞാപകഭാവേന വുത്തോതി ദട്ഠബ്ബം. “തസ്സാ തന്തിയാ ദേസനാ”തി ച സദിസവോഹാരേന വുത്തം യഥാ “ഉപ്പന്നാ ച കുമലാധമ്മാ ഭിച്ഛോഭാവായ വേപുല്ലായ സംവത്തന്തി”തി.

അഭിധമ്മഗണ്ഠിപദകാരാദീനം പന പണ്ണത്തിവാദിനം മതേന സമ്മുതിപരമത്ഥഭേദസ്സ അത്ഥസ്സ അനുരൂപവാചകഭാവേന പരമത്ഥസദ്ദേസു ഏകന്തേന ഭഗവതാ മനസാ വവത്ഥാപിതാ നാമപണ്ണത്തിപബന്ധഭൂതാ തന്തി യമ്മോ നാമ, “യമ്മോ”തി വാ വുച്ചതി. തസ്സായേവാതി തസ്സാ നാമപണ്ണത്തിഭൂതായ തന്തിയാ ഏവ അത്ഥോ. മനസാ വവത്ഥാപിതായാതി സമ്മുതിപരമത്ഥഭേദസ്സ അത്ഥസ്സാനുരൂപവാചകഭാവേന പരമത്ഥസദ്ദേസു ഭഗവതാ മനസാ വവത്ഥാപിതായ നാമപണ്ണത്തിപബന്ധഭൂതായ തസ്സാ തന്തിയാ. ദേസനാതി പരേസം പബോധനേന അതിസജ്ജനാ വാചായ പകാസനാ വചിഭേദഭൂതാ പരമത്ഥസദ്ദുപ്പബന്ധസഞ്ചാതാ തന്തി. തന്തിയാ, തന്തിഅത്ഥസ്സ ചാതി യമാവുത്തായ ദുബ്ബിധായപി തന്തിയാ, തദത്ഥസ്സ ച യമാഭൂതാവബോധോതി അത്ഥോ. തേ ഹി ഏവം വദന്തി - സഭാവത്ഥസ്സ, സഭാവപോഹാരസ്സ ച അനുരൂപവസേനേവ ഭഗവതാ മനസാ വവത്ഥാപിതാ പണ്ണത്തി ഇധ “തന്തി”തി വുച്ചതി. യദി ച സദ്ദവാദിനം മതേന സദ്ദോയേവ ഇധ തന്തി നാമ സിയാ. തന്തിയാ, ദേസനായ ച നാനന്തേന ഭവിതബ്ബം, മനസാ വവത്ഥാപിതായ ച തന്തിയാ വചിഭേദകരണമത്തം റപേത്വാ ദേസനായ നാനന്തം നത്ഥി. തഥാ ഹി ദേസനം ദസ്സേന്തേന മനസാ വവത്ഥാപിതായ തന്തിയാ ദേസനാതി വചിഭേദകരണമത്തം വിനാ തന്തിയാ സഹ ദേസനായ അനന്തതാ വുത്താ. തഥാ ച ഉപരി “ദേസനാതി പണ്ണത്തി”തി വുത്തത്താ ദേസനായ അനന്തഭാവേന തന്തിയാപി പണ്ണത്തിഭാവോ കമിതോ ഹോതി.

അപിച യദി തന്തിയാ അത്തായേവ ദേസനാ സിയാ, “തന്തിയാ ച തന്തിഅത്ഥസ്സ ച ദേസനായ ച യമാഭൂതാവബോധോ”തി വത്തബ്ബം സിയാ. ഏവം പന അവതാ “തന്തിയാ ച തന്തിഅത്ഥസ്സ ച യമാഭൂതാവബോധോ”തി വുത്തത്താ തന്തിയാ, ദേസനായ ച അനന്തഭാവോ ദസ്സിതോ ഹോതി. ഏവഞ്ച കത്ഥാ ഉപരി “ദേസനാ നാമ പണ്ണത്തി”തി ദസ്സേന്തേന ദേസനായ അനന്തഭാവതോ തന്തിയാ പണ്ണത്തിഭാവോ കമിതോ ഹോതിതി. തദുഭയന്വി പന പരമത്ഥതോ സദ്ദോയേവ പരമത്ഥവിനിമുത്തായ സമ്മുതിയാ അഭാവാ, ഇമമേവ ച നയം ഗഹേത്വാ കേചി ആചരിയാ “യമ്മോ ച ദേസനാ ച പരമത്ഥതോ സദ്ദോ ഏവാ”തി വോഹരന്തി, തേപി അനുപവജ്ജായേവ. യഥാ കാമാവചരപടിസന്ധിവിപാകാ “പരിത്താരമ്മണാ”തി വുച്ചന്തി, ഏവം സമ്പദമിദം ദട്ഠബ്ബം. ന ഹി കാമാവചരപടിസന്ധിവിപാകാ “നിബ്ബത്തിതപരമത്ഥവിസയായേവാ”തി സക്കാ വത്തും ഇത്ഥിപുരിസാദിആകാരപരിവിതക്കപുബ്ബകാനം രാഗാദിഅകുസലാനം, മേത്താദികുസലാനഞ്ച ആരമ്മണം ഗഹേത്വാപി സമുപ്പജ്ജനതോ. പരമത്ഥധമ്മമൂലകത്താ പനസ്സ പരികപ്പസ്സ പരമത്ഥവിസയതാ സക്കാ പണ്ണപേതും, ഏവമിധാപി ദട്ഠബ്ബന്തി ച. ഏവന്വി പണ്ണത്തിവാദിനം മതം ഹോതു, സദ്ദവാദിനം മതേപി ധമ്മദേസനാനം നാനന്തം വുത്തനയേനേവ ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരാ ദീഹി പകാസിതന്തി. ഹോതി ചേത്ഥ -

“സദ്ദോ യമ്മോ ദേസനാ ച, ഇച്ചാഹു അപരേ ഗരു;
യമ്മോ പണ്ണത്തി സദ്ദോ തു, ദേസനാ വാതി ചാപരേ”തി.

തീസുപി ചേതേസു ഏതേ ധമ്മത്ഥദേസനാപടിവേധാതി ഏത്ഥ തന്തിഅത്ഥോ, തന്തിദേസനാ, തന്തിഅത്ഥപടിവേധോ ചാതി ഇമേ തയോ തന്തിവിസയാ ഹോന്തിതി വിനയപിടകാദീനം അത്ഥദേസനാപടിവേധാധാരഭാവോ യുത്തോ, പിടകാനി പന തന്തിയേവാതി തേസം ധമ്മാധാരഭാവോ കഥം യുജ്ജയ്യാതി? തന്തിസമുദായസ്സ അവയവതന്തിയാ ആധാരഭാവതോ. സമുദായോ ഹി അവയവസ്സ പരികപ്പനാമത്തസിദ്ധേന ആധാരഭാവേന വുച്ചതി യഥാ “രൂക്ഖേ സാഖാ”തി. ഏത്ഥ ച ധമ്മാദിനം ദുക്ഖോഗാഹഭാവതോ തേഹി ധമ്മാദീഹി വിനയാദയോ ഗമ്ഭീരാതി വിനയാദിനന്വി ചതുബ്ബിധോ ഗമ്ഭീരഭാവോ വുത്തോയേവ, തസ്ഥാ ധമ്മാദയോ ഏവ ദുക്ഖോഗാഹത്താ ഗമ്ഭീരാ, ന വിനയാദയോതി ന ചോദേതബ്ബമേതം സമുഖേന, വിസയവിസയീമുഖേന ച വിനയാദിനന്തേവ ഗമ്ഭീരഭാവസ്സ വുത്തത്താ. യമ്മോ ഹി വിനയാദയോ ഏവ അഭിന്നത്താ. തേസം വിസയോ അത്ഥോ വാചകഭൂതാനം തേസമേവ വാച്ചഭാവതോ, വിസയിനോ ദേസനാപടിവേധാ ധമ്മത്ഥവിസയഭാവതോതി. തത്ഥ പടിവേധസ്സ ദുക്കരഭാവതോ ധമ്മത്ഥാനം, ദേസനാത്താണസ്സ ദുക്കരഭാവതോ ദേസനായ ച ദുക്ഖോഗാഹഭാവോ വേദിതബ്ബോ, പടിവേധസ്സ പന ഉപ്പാദേതും അസക്കുണേയുത്താ, തബ്ബിസയത്താണുപ്പത്തിയാ ച ദുക്കരഭാവതോ ദുക്ഖോഗാഹതാ വേദിതബ്ബാ. ധമ്മത്ഥദേസനാനം ഗമ്ഭീരഭാവതോ തബ്ബിസയോ പടിവേധോപി ഗമ്ഭീരോ യഥാ തം ഗമ്ഭീരസ്സ ഉദകസ്സ പമാണഗുഹണേ ദീഘേന പമാണേന ഭവിതബ്ബം, ഏവംസമ്പദമിദന്തി (വജിരം ടീം പഠമഹാസഞ്ജിതികമാവണ്ണാ) വജിരബുദ്ധിത്ഥേരോ. പിടകാവയവാനം ധമ്മാദിനം വുച്ചമാനോ ഗമ്ഭീരഭാവോ തംസമുദായസ്സ പിടകസ്സാപി വുത്തോയേവ, തസ്ഥാ തഥാ ന ചോദേതബ്ബന്തിപി വദന്തി, വിചാരേതബ്ബമേതം സബ്ബേസന്വി തേസം പിടകാവയവാസമ്ഭവതോ. മഹാസമുദ്ദോ ദുക്ഖോഗാഹോ, അലബ്ഭനേയുപതിട്ഠോ വിധ ചാതി സമ്ബന്ധോ. അത്ഥവസാ ഹി വിഭത്തിവചനലിങ്ഗപരിണാമോതി. ദുക്ഖേന ഓഗയ്ഹന്തി, ദുക്ഖോ വാ ഓഗാഹോ അന്തോ പവിസനമേതേസുതി ദുക്ഖോഗാഹാ. ന ലഭിതബ്ബോതി അലബ്ഭനീയോ, സോയേവ അലബ്ഭനേയ്യോ, ലഭീയതേ വാ ലബ്ഭനം, തം നാരഹതീതി അലബ്ഭനേയ്യോ. പതിട്ഠഹന്തി ഏത്ഥ ഓകാസേതി പതിട്ഠോ, പതിട്ഠഹനം വാ പതിട്ഠോ, അലബ്ഭനേയ്യോ സോ യേസു തേ അലബ്ഭനേയ്യുപതിട്ഠാ.

ഏകദേശേന ഓഗാഹന്തേഹിപി മന്ദബുദ്ധിഹി പതിട്ഠാ ലഭ്യം ന സക്കായേവാതി ദസ്സേതും ഏതം പുന വുത്തം. “ഏവ”ന്തിആദി നിഗമനം.

ഇദാനി ഹേതുഹേതുഫലാദിനന്ധി വസേന ഗമ്ഭീരഭാവം ദസ്സേന്തോ “അപരോ നയോ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ ഹേതുതി പച്ചയോ. സോ ച അത്തനോ ഫലം ദഹതി വിദഹതീതി യമ്മോ ദ-കാരസ്സ ധ-കാരം കത്വാ. യമ്മസദസ്സ ചേത്വ ഹേതുപരിയായതാ കഥം വിത്തായതീതി ആഹ “വുത്തഞ്ജേഹേത”ന്തിആദി. വുത്തം പടിസമ്ഭിദാവിഭിന്ദേ (വിഭ് ൧൧൮). നനു ച “ഹേതുമ്ഹി ഞാണം യമ്മപടിസമ്ഭിദാ”തി ഏതേന വചനേന യമ്മസ്സ ഹേതുഭാവോ കഥം വിത്തായതീതി? “യമ്മപടിസമ്ഭിദാ”തി ഏതസ്സ സമാസപദസ്സ അവയവപദത്വം ദസ്സേന്തേന “ഹേതുമ്ഹി ഞാണം”ന്തി വുത്തത്താ. “യമ്മേ പടിസമ്ഭിദാ യമ്മപടിസമ്ഭിദാ”തി ഏതമ ഹി “യമ്മേ”തി ഏതസ്സ അത്വം ദസ്സേന്തേന “ഹേതുമ്ഹി”തി വുത്തം, “പടിസമ്ഭിദാ”തി ഏതസ്സ അത്വം ദസ്സേന്തേന “ഞാണം”ന്തി. തസ്മാ ഹേതുയമ്മസദാ ഏകത്വാ, ഞാണപടിസമ്ഭിദാ സദാ ചാതി ഇമമത്വം വദന്തേന സാധിതോ യമ്മസ്സ ഹേതുഭാവോതി. തഥാ “ഹേതുഫലേ ഞാണം അത്വപടിസമ്ഭിദാ”തി ഏതേന വചനേന സാധിതോ അത്വസ്സ ഹേതുഫലഭാവോതി ദട്ഠഞ്ചോ. ഹേതുനോ ഫലം ഹേതുഫലം, തഞ്ച ഹേതുഅനുസാരേന അരീയതി അധിഗമീയതീതി അത്ഥോതി വുച്ചതി.

ദേസനാതി പഞ്ഞത്തിതി ഏതമ സദുവാദിനം വാദേ അത്വബൃഞ്ജനകാ അവിപരീതാഭിലാപയമ്മനിരുത്തിഭൂതാ പരമത്വസദുപ്തബന്ധസഞ്ചാതാ തന്തി “ദേസനാ”തി വുച്ചതി, ദേസനാ നാമാതി വാ അത്ഥോ. ദേസീയതി അത്ഥോ ഏതായാതി ഹി ദേസനാ. പകാരേന ഞാപീയതി അത്ഥോ ഏതായ, പകാരതോ വാ ഞാപേതീതി പഞ്ഞത്തി. തമേവ സരൂപതോ ദസ്സേതും “യഥായമ്മം യമ്മാഭിലാപോതി അധിപ്പായോ”തി വുത്തം. യഥായമ്മന്തി ഏതമ പന യമ്മസദോ ഹേതും, ഹേതുഫലഞ്ച സബ്ബം സഞ്ജഗഹതി. സഭാവവാചകോ ഹേസ യമ്മസദോ, ന പരിയത്തിഹേതുആദിവാചകോ, തസ്മാ യോ യോ അവിജ്ഞാസഞ്ചാരാദിധമ്മോ, തസ്മിം തസ്മിന്തി അത്ഥോ. തേസം തേസം അവിജ്ഞാസഞ്ചാരാദിധമ്മാനം അനുരൂപം വാ യഥായമ്മം. ദേസനാപി ഹി പടിവേധോ വിയ അവിപരീതസവിസയവിഭാവനതോ യമ്മാനുരൂപം പവത്തതി, തതോയേവ ച അവിപരീതാഭിലാപോതി വുച്ചതി. യമ്മാഭിലാപോതി ഹി അത്വബൃഞ്ജനകോ അവിപരീതാഭിലാപോ യമ്മനിരുത്തിഭൂതോ തന്തിസഞ്ചാതോ പരമത്വസദുപ്തബന്ധോ. സോ ഹി അഭിലപ്തി ഉച്ചാരിയതീതി അഭിലാപോ, യമ്മോ അവിപരീതോ സഭാവഭൂതോ അഭിലാപോ യമ്മാഭിലാപോതി വുച്ചതി, ഏതേന “തത്ര യമ്മനിരുത്താഭിലാപേ ഞാണം നിരുത്തിപടിസമ്ഭിദാ”തി (വിഭ് ൧൧൮) ഏതമ വുത്തം യമ്മനിരുത്തിം ദസ്സേതി സദുസഭാവത്താ ദേസനായ. തഥാ ഹി നിരുത്തിപടിസമ്ഭിദായ പരിത്താരമ്മണാദിഭാവോ പടിസമ്ഭിദാവിഭിന്ദഗപാളിയം (വിഭ് ൧൧൮) വുത്തോ. തദട്ഠകമായ ച “തം സഭാവനിരുത്തിം സദു ആരമ്മണം കത്വാ”തിആദിനാ (വിഭ് അട്ഠ ൧൧൮) തസ്സാ സദാരമ്മണതാ ദസ്സീതാ. “ഇമസ്സ അത്വസ്സ അയം സദോ വാചകോ”തി ഹി വചനവചനത്വേ വവത്ഥപേത്വാ തം തം വചനത്വവിഭാവനവസേന പവത്തിതോ സദോ “ദേസനാ”തി വുച്ചതി. “അധിപ്പായോ”തി ഏതേന “ദേസനാതി പഞ്ഞത്തി”തി ഏതം വചനം യമ്മനിരുത്താഭിലാപം സന്ധായ വുത്തം, ന തതോ വിനിമുത്തം പഞ്ഞത്തിം സന്ധായാതി ദസ്സേതി അനേകധാ അത്വസമ്ഭവേ അത്തനാ അധിപ്പേതത്വസ്സേവ വുത്തത്താതി അയം സദുവാദിനം വാദതോ വിനിച്ഛയോ.

പഞ്ഞത്തിവാദിനം വാദേ പന സമ്മുതിപരമത്വഭേദസ്സ അത്വസ്സാനുരൂപവാചകഭാവേന പരമത്വസദുസു ഭഗവതാ മനസാ വവത്ഥാപിതാ തന്തിസഞ്ചാതാ നാമപഞ്ഞത്തി ദേസനാ നാമ, “ദേസനാ”തി വാ വുച്ചതീതി അത്ഥോ. തദേവ മൂലകാരണഭൂതസ്സ സദുസ്സ ദസ്സനവസേന കാരണുപചാരേന ദസ്സേതും “യഥായമ്മം യമ്മാഭിലാപോതി അധിപ്പായോ”തി വുത്തം. കിഞ്ചാപി ഹി “യമ്മാഭിലാപോ”തി ഏതമ അഭിലപ്തി ഉച്ചാരിയതീതി അഭിലാപോതി സദോ വുച്ചതി, ന പണ്ണത്തി, തഥാപി സദേ വുച്ചമാനേ തദനുരൂപം വോഹാരം ഗഹേത്വാ തേന വോഹാരേന ദീപിതസ്സ അത്വസ്സ ജാനനതോ സദേ കമിതേ തദനുരൂപാ പണ്ണത്തിപി കാരണുപചാരേന കമിതായേവ ഹോതി. അപീച “യമ്മാഭിലാപോതി അത്ഥോ”തി അവത്വാ “യമ്മാഭിലാപോതി അധിപ്പായോ”തി വുത്തത്താ ദേസനാ നാമ സദോ ന ഹോതീതി ദീപിതമേവ. തേന ഹി അധിപ്പായമത്തമേവ മൂലകാരണസദുവസേന കമിതം, ന ഇധ ഗഹേതഞ്ചോ “ദേസനാ”തി ഏതസ്സ അത്ഥോതി അയം പഞ്ഞത്തിവാദിനം വാദതോ വിനിച്ഛയോ. അത്വന്തരമാഹ “അനുലോമപേ... കഥന”ന്തി, ഏതേന ഹേട്ഠാ വുത്തം ദേസനാസമുട്ഠാപകം ചിത്തുപ്പാദം ദസ്സേതി. കമീയതി അത്ഥോ ഏതേനാതി ഹി കഥനം. ആദിസദേന നീതന്തേയ്യാദികാ പാളിഗതിയോ, ഏകത്താദിനന്ദിയാവത്താദികാ പാളിനിസ്സീതാ ച നയാ സഞ്ജഗഹിതാ.

സയമേവ പടിവിജ്ഞതീതി, ഏതേന വാ പടിവിജ്ഞതീതി പടിവേധോ, ഞാണം. തദേവ അഭിസമേതി, ഏതേന വാ അഭിസമേന്തിതി അഭിസമയോതിപി വുച്ചതി. ഇദാനി തം പടിവേധം അഭിസമയപ്പഭേദതോ, അഭിസമയാകാരതോ, ആരമ്മണതോ, സഭാവതോ ച പാകടം കാതും “സോ ചാ”തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ ഹി ലോകീയലോകുത്തരോതി പഭേദതോ, വിസയതോ,

അസമ്മോഹതോതി ആകാരതോ, യമ്മേസു, അത്മേസു, പഞ്ഞത്തിസൂതി ആരമ്മണതോ, അത്മാനുരൂപം, യമ്മാനുരൂപം, പഞ്ഞത്തിപമാനുരൂപന്തി സഭാവതോ ച പാകടം കരോതി. തത്ത്വ വിസയതോ അത്മാദിഅനുരൂപം യമ്മാദീസു അവബോധോ നാമ അവിജ്ഞാദിധമ്മാരമ്മണോ, സഞ്ചാരാദിഅത്മാരമ്മണോ, തദ്യഭയപഞ്ഞാപനാരമ്മണോ ച ലോകിയോ അഭിസമയോ. അസമ്മോഹതോ അത്മാദിഅനുരൂപം യമ്മാദീസു അവബോധോ നാമ നിബ്ബാനാരമ്മണോ മഗ്ഗസന്ധയുത്തോ യമാവുത്തയമ്മത്ഥപഞ്ഞത്തിസു സമ്മോഹവിദ്ധംസനോ ലോകുത്തരോ അഭിസമയോ. തഥാ ഹി “അയം ഹേതു, ഇദമസ്സ ഫലം, അയം തദ്യഭയാനുരൂപോ വോഹാരോ”തി ഏവം ആരമ്മണകരണവസേന ലോകിയത്തോ വിസയതോ പടിവിജ്ഞതി, ലോകുത്തരത്തോ പന തേസു ഹേതുഹേതുഫലാദീസു സമ്മോഹസ്സത്തോ സമുച്ഛിന്നത്തോ അസമ്മോഹതോ പടിവിജ്ഞതി. ലോകുത്തരോ പന പടിവേയോ വിസയതോ നിബ്ബാനസ്സ, അസമ്മോഹതോ ച ഇതരസ്സാതിപി വദന്തി ഏകേ.

ഉപാരമ്ഭാദിഹേതു പരിയാപുടാ അലഗദ്യപമാ"തി പരതോ നിദ്ദേശവചനസി ഉപപന്നം ഹോതി. തത്ത്വ ഹി പാളിയേവ "ദുഗ്ഗഹിതാ, പരിയാപുടാ"തി ച വത്തും യുത്താ.

അലഗദ്യോ അലഗദ്യഗുഹണം ഉപമാ ഏതിസ്സാതി അലഗദ്യപമാ. അലഗദ്യസ്സ ഗഹണഞ്ജേതമ അലഗദ്യസദ്ദേന വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ച. ആപുപികോതി ഏതമ ആപുപ-സദ്ദേന ആപുപവാദനം വിയ, വേണികോതി ഏതമ വീണാസദ്ദേന വീണാവാദനഗുഹണം വിയ ച. അലഗദ്യഗുഹണേന ഹി പരിയത്തി ഉപമീയതി, ന അലഗദ്ദേന. "അലഗദ്യഗുഹണുപമാ"തി വാ വത്തഞ്ചേ മജ്ജേപദലോപം കത്വാ "അലഗദ്യപമാ"തി വുത്തം "ഓട്ഠമുഖോ"തിആദീസു വിയ. അലഗദ്യോതി ച ആസീവിസോ വുച്ചതി. ഗദോതി ഹി വിസസ്സ നാമം, തഞ്ച തസ്സ അലം പരിപുണ്ണം അത്ഥി, തസ്ഥാ അലം പരിയത്തോ പരിപുണ്ണോ ഗദോ അസ്സാതി അലഗദ്യോ അനുനാസികലോപം, ദ-കാരാഗമഞ്ച കത്വാ, അലം വാ ജീവിതഹരണേ സമത്ഥോ ഗദോ യസ്സാതി അലഗദ്യോ വുത്തനയേന. വട്ടദുക്ഖത്തോ നിസ്സരണം അത്ഥോ പയോജനമേതിസ്സാതി നിസ്സരണത്ഥാ. ഭണ്ഡാഗാരേ നിയുത്തോ ഭണ്ഡാഗാരികോ, രാജരതനാനുപാലകോ, സോ വിയാതി തഥാ, ധമ്മരതനാനുപാലകോ വീണാസവോ. അത്തമത്ഥമനപേക്ഖിത്വാ ഭണ്ഡാഗാരികസ്സേവ സതോ പരിയത്തി ഭണ്ഡാഗാരികപരിയത്തി.

ദുഗ്ഗഹിതാതി ദുട്ഠ ഗഹിതാ. തദേവ സരൂപതോ നിയമേതും "ഉപാരമ്ഭാദിഹേതു പരിയാപുടാ"തി ആഹ, ഉപാരമ്ഭേണിവാദപ്രമോക്ഖാദിഹേതു ഉഗ്ഗഹിതാതി അത്ഥോ. ലാഭസക്കാരാദിഹേതു പരിയാപുണനസി ഏത്ഥേവ സങ്ഗഹിതന്തി ദട്ഠഞ്ച. വുത്തഞ്ജേതം അലഗദ്യസുത്തട്ഠകമായം -

"യോ ബുദ്ധവചനം ഉഗ്ഗഹേത്വാ 'ഏവം ചിവരാദീനി വാ ലഭിസ്സാമി, ചതുപരിസമജ്ജേയേ വാ മം ജാനിസ്സന്തി'തി ലാഭസക്കാരാഹേതു പരിയാപുണാതി, തസ്സ സാ പരിയത്തി അലഗദ്യപരിയത്തി നാമ. ഏവം പരിയാപുണനതോ ഹി ബുദ്ധവചനം അപരിയാപുണിത്വാ നിദ്ദോക്കമനം വരതര"ന്തി (മം നിം അട്ഠം ൨.൨൩൯).

നനു ച അലഗദ്യഗുഹണുപമാ പരിയത്തി "അലഗദ്യപമാ"തി വുച്ചതി, ഏവഞ്ച സതി സുഗ്ഗഹിതാപി പരിയത്തി "അലഗദ്യപമാ"തി വത്തും വട്ടതി തത്ഥാപി അലഗദ്യഗുഹണസ്സ ഉപമാഭാവേന പാളിയം വുത്തത്താ. വുത്തഞ്ജേതം -

"സേയ്യമാപി, ഭിക്ഖവേ, പുരിസോ അലഗദ്യത്ഥികോ അലഗദ്യഗവേസീ അലഗദ്യപരിയേസനം ചരമാനോ, സോ പസ്സേയ്യ മഹന്തം അലഗദ്യം, തമേനം അജപദേന ദണ്ഡേന സുനിഗ്ഗഹിതം നിഗ്ഗണ്ഹേയ്യ, അജപദേന ദണ്ഡേന സുനിഗ്ഗഹിതം നിഗ്ഗഹിത്വാ ഗീവായ സുഗ്ഗഹിതം ഗണ്ഹേയ്യ. കിഞ്ചാപി സോ ഭിക്ഖവേ, അലഗദ്യോ തസ്സ പുരിസസ്സ ഹത്ഥം വാ ബാഹം വാ അത്തരതരം വാ അങ്ഗപച്ചങ്ഗം ഭോഗേഹി പലിവേറേയ്യ. അഥ ഖോ സോ നേവ തതോനിദാനം മരണം വാ നിഗച്ഛേയ്യ മരണമത്തം വാ ദുക്ഖം. തം കിസ്സ ഹേതു, സുഗ്ഗഹിതത്താ ഭിക്ഖവേ, അലഗദ്യസ്സ. ഏവമേവ ഖോ ഭിക്ഖവേ, ഇയേകച്ചേ കുലപുത്താ ധമ്മം പരിയാപുണന്തി സുത്തം ഗേയ്യ"ന്തിആദി (മം നിം ൧.൨൩൯).

തസ്ഥാ ഇയ ദുഗ്ഗഹിതാ ഏവ പരിയത്തി അലഗദ്യപമാതി അയം വിസേസോ കുതോ വിത്തായതി, യേന ദുഗ്ഗഹിതാ ഉപാരമ്ഭാദിഹേതു പരിയാപുടാ "അലഗദ്യപമാ"തി വുച്ചതീതി? സച്ചമേതം, ഇദം പന പാരിസേസത്തായേന വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ച. തഥാ ഹി നിസ്സരണത്ഥഭണ്ഡാഗാരികപരിയത്തിനം വിസും ഗഹിതത്താ പാരിസേസതോ അലഗദ്യസ്സ ദുഗ്ഗഹണുപമായേവ പരിയത്തി "അലഗദ്യപമാ"തി വിത്തായതി. അലഗദ്യസ്സ സുഗ്ഗഹണുപമാ ഹി പരിയത്തി നിസ്സരണത്ഥാ വാ ഹോതി, ഭണ്ഡാഗാരികപരിയത്തി വാ. തസ്ഥാ സുവുത്തമേതം "ദുഗ്ഗഹിതാ...പേ... പരിയത്തി"തി. ഇദാനി തമത്ഥം പാളിയാ സായേനോ "യം സന്ധായാ"തിആദിമാഹ. തത്ത്വ യന്തി യം പരിയത്തിദുഗ്ഗഹണം. മജ്ജിമനികായേ മൂലപണ്ണാസകേ അലഗദ്യസുത്തേ (മം നിം ൧.൨൩൯) ഭഗവതാ വുത്തം.

അലഗദ്യത്ഥികോതി ആസീവിസേന, ആസീവിസം വാ അത്ഥികോ, അലഗദ്യം ഗവേസതി പരിയേസതി സിലേനാതി അലഗദ്യഗവേസീ. അലഗദ്യപരിയേസനം ചരമാനോതി ആസീവിസപരിയേസനത്ഥം ചരമാനോ. തദത്ഥേ ഹേതം പച്ചത്തവചനം, ഉപയോഗവചനം വാ, അലഗദ്യപരിയേസനട്ഠാനം വാ ചരമാനോ. അലഗദ്യം പരിയേസന്തി ഏത്ഥാതി ഹി അലഗദ്യപരിയേസനം. തമേനന്തി തം അലഗദ്യം. ഭോഗേതി സരീരേ. "ഭോഗോ തു ഫണിനോ തന്തു"തി ഹി വുത്തം. ഭുജിയതി കുടിലം കരീയതീതി ഭോഗോ. തസ്സാതി പുരിസസ്സ. ഹത്ഥേ വാ ബാഹായ വാതി സമ്ബന്ധോ. മണിബന്ധതോ പട്ഠായ യാവ അഗ്ഗന്വാ ഹത്ഥോ. സദ്ധിം അഗ്ഗബാഹായ അവസേസാ ബാഹാ, കത്ഥചി പന കപ്പരതോ പട്ഠായ യാവ അഗ്ഗന്വാ "ഹത്ഥോ"തി വുത്തം ബാഹായ വിസും അനാഗതത്താ. വുത്തലക്ഖണം ഹത്ഥഞ്ച ബാഹഞ്ച റപേത്വാ അവസേസം സരീരം അങ്ഗപച്ചങ്ഗം. തതോനിദാനന്തി തന്നിദാനം, തംകാരണാതി അത്ഥോ. തം ഹത്ഥാദീസു

ഡംസനം നിദാനം കാരണം ഏതസ്സാതി “തന്നിദാന”ന്തി ഹി വത്തഞ്ചേ “തതോനിദാന”ന്തി പുരിമപദേ പച്ചത്തമേ നിസ്സക്കവചനം കത്വാ, തസ്സ ച ലോപമകത്വാ നിദേസോ, ഹേതുമേ ച പച്ചത്തവചനം. കാരണമേ നിപാതപദമേതന്തിപി വദന്തി. അപി ച “തതോനിദാന”ന്തി ഏതം “മരണം വാ മരണമത്തം വാ ദുക്ഖ”ന്തി ഏതമ വുത്തനയേന വിസേസനം. തം കിസ്സ ഹേതുതി യം വുത്തം ഹത്ഥാദിസു ഡംസനം, തന്നിദാനഞ്ച മരണാദിഉപഗമനം , തം കിസ്സ ഹേതു കേന കാരണേനാതി ചേ? തസ്സ പുരിസസ്സ അലഗദ്ദസ്സ ദുഗ്ഗഹിതത്താ.

ഇയാതി ഇമസ്ഥിം സാസനേ. മോഘപുരിസാതി ഗുണസാരരഹിതതായ തുച്ഛപുരിസാ. ധമ്മന്തി പാളിധമ്മം. പരിയാപുണന്തിതി ഉഗ്ഗണ്ഹന്തി, സജ്ജായന്തി ചേവ വാചുഗ്ഗതം കരോന്താ ധാരേന്തി ചാതി വുത്തം ഹോതി. “ധമ്മ”ന്തി സാമഞ്ഞേതോ വുത്തമേവ സരുപേന ദസ്സേതി “സുത്ത”ന്തിആദിനാ. ന ഹി സുത്താദിനവണ്ഗതോ അഞ്ഞോ ധമ്മോ നാമ അത്ഥി. തമാ ഹി വുത്തം “തേസം ധമ്മാന”ന്തി. അത്ഥന്തി ചേതമ സമ്ബന്ധീനിദേസോ ഏസോ, അത്ഥന്തി ച യമാഭൂതം ഭാസിതത്ഥം, പയോജനത്ഥഞ്ച സാമഞ്ഞനിദേസേന, ഏകസേസനയേന വാ വുത്തം. യത്ത്ഹി പദം സുതിസാമഞ്ഞേന അനേകയാ അത്ഥം ദീപേതി, തം സാമഞ്ഞനിദേസേന, ഏകസേസനയേന വാതി സബ്ബത്ഥ വേദിതഞ്ചം. ന ഉപപരിക്ഖന്തിതി ന പരിഗ്ഗണ്ഹന്തി ന വിചാരേന്തി. ഇക്ഖസദ്ദസ്സ ഹി ദസ്സനക്ഷേസു ഇധ ദസ്സനമേവ അത്ഥോ, തസ്സ ച പരിഗ്ഗണ്ഹനചക്ഖുലോചനേസു പരിഗ്ഗണ്ഹനമേവ, തഞ്ച വിചാരണാ പരിയാദാനവസേന ദുബ്ബിയേസു വിചാരണായേവ, സാ ച വീമംസായേവ, ന വിചാരോ, വീമംസാ ച നാമേസാ ഭാസിതത്ഥവീമംസാ, പയോജനത്ഥവീമംസാ ചാതി ഇധ ദുബ്ബിയാവ അധിപ്പേതാ, താസു “ഇമസ്ഥിം റാനേ സീലം കഥിതം, ഇമസ്ഥിം സമാധി, ഇമസ്ഥിം പഞ്ഞാ, മയഞ്ച തം പൂരേസ്സാമാ”തി ഏവം ഭാസിതത്ഥവീമംസഞ്ചേവ “സീലം സമാധിസ്സ കാരണം, സമാധി വിപസ്സനായാ”തിആദിനാ പയോജനത്ഥവീമംസഞ്ച ന കരോന്തിതി അത്ഥോ. അനുപപരിക്ഖന്തി അനുപപരിക്ഖന്താനം തേസം മോഘപുരിസാനം. ന നിജ്ജ്യാനക്ഖമന്തിതി നിജ്ജ്യാനം നിസ്സേസേന പേക്ഖനം പഞ്ഞം ന ഖമന്തി. തേ-സദ്ദോ ഹി ഇധ പേക്ഖനേയേവ, ന ചിന്തനത്യാപനേസു, തഞ്ച ഞാണപേക്ഖനമേവ, ന ചക്ഖുപേക്ഖനം, ആരമ്മണ്ഡുപനിജ്ജ്യാനമേവ വാ, ന ലക്ഖണ്ഡുപനിജ്ജ്യാനം, തസ്ഥാ പഞ്ഞായ ദിസ്വാ രോചേത്വാ ഗഹേതഞ്ചാ ന ഹോന്തിതി അധിപ്പായോ വേദിതഞ്ചോ. നിസ്സേസേന തായതേ പേക്ഖതേതി ഹി നിജ്ജ്യാനം. സന്ധിവസേന അനുസ്ഥാരലോപോ നിജ്ജ്യാനക്ഖമന്തിതി, “നിജ്ജ്യാനം ഖമന്തി”തിപി പാഠോ, തേന ഇമമത്ഥം ദീപേതി “തേസം പഞ്ഞായ അത്ഥസ്സ അനുപപരിക്ഖന്തോ തേ ധമ്മാ ന ഉപട്ഠഹന്തി, ഇമസ്ഥിം റാനേ സീലം, സമാധി, വിപസ്സനാ, മഗ്ഗോ, വട്ടം, വിവട്ഠം കഥിതന്തി ഏവം ജാനിതും ന സക്കാ ഹോന്തി”തി.

ഉപാരമ്ഭാനിസംസാ ചേവാതി പരേസം വാദേ ദോസാരോപനാനിസംസാ ച ഹുത്വാ. ഭൂസോ ആരമ്ഭേന്ഹി പരേസം വാദേ ദോസാരോപനം ഉപാരമ്ഭോ, പരിയത്തിം നിസ്സായ പരവമ്ഭേന്തി വുത്തം ഹോതി. തമാ ഹേസ “പരവജ്ജാനുപനയനലക്ഖണ്ണോ”തി വുത്തോ. ഇതി വാദപ്പമോക്ഖാനിസംസാ ചാതി ഇതി ഏവം ഏതായ പരിയത്തിയാ വാദപ്പമോക്ഖാനിസംസാ അത്തനോ ഉപരി പരേഹി ആരോപിതസ്സ വാദസ്സ നിഗ്ഗഹസ്സ അത്തതോ, സകവാദതോ വാ പമോക്ഖപയോജനാ ച ഹുത്വാ. ഇതി സദ്ദോ ഇദമത്ഥേ, തേന “പരിയാപുണന്തി”തി ഏതമ പരിയാപുണനം പരാമസതി. വദന്തി നിഗ്ഗണ്ഹന്തി ഏതേനാതി വാദോ, ദോസോ, പമുച്ചനം, പമുച്ചാപനം വാ പമോക്ഖോ, അത്തനോ ഉപരി ആരോപിതസ്സ പമോക്ഖോ ആനിസംസോ യേസം തമാ. ആരോപിതവാദോ ഹി “വാദോ”തി വുത്തോ യമാ “ദേവേന ദത്തോ ദത്തോ”തി. വാദോതി വാ ഉപവാദോനിദാ യമാവുത്തനയേനേവ സമാസോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - പരേഹി സകവാദേ ദോസേ ആരോപിതേ, നിദായ വാ ആരോപിതായ തം ദോസം, നിദം വാ ഏവഞ്ച ഏവഞ്ച മോചേസ്സാമാതി ഇമിനാ ച കാരണേന പരിയാപുണന്തിതി. അഥ വാ സോ സോ വാദോ ഇതി വാദോ ഇതി-സദ്ദസ്സ സഹ വിച്ഛായ ത-സദ്ദത്ഥേ പവത്തത്താ. ഇതിവാദസ പമോക്ഖോ യമാവുത്തനയേന, സോ ആനിസംസോ യേസം തമാ, തം തം വാദപമോചനാനിസംസാ ഹുത്വാതി അത്ഥോ. യസ്സ ചത്ഥായാതി യസ്സ ച സീലാദിപുരണസ്സ, മഗ്ഗഫലനിബ്ബാനഭൂതസ്സ വാ അനുപാദാവിമോക്ഖസ്സ അത്ഥായ. അഭേദേപി ഭേദവോഹാരോ ഏസോ യമാ “പടിമായ സരീര”ന്തി, ഭേദുഭേദകം വാ ഏതം യമാ “കഥിനസ്സത്ഥായ ആഭരണം ദുസ്സ”ന്തി. “തഞ്ചസ്സ അത്ഥ”ന്തി ഹി വുത്തം. ച-സദ്ദോ അവധാരണേ, തേന തദത്ഥായ ഏവ പരിയാപുണനം സമ്ഭവതി, നാഞ്ഞത്ഥായാതി വിനിച്ഛിനോതി. ധമ്മം പരിയാപുണന്തിതി ഹി ജാതിആചാരവസേന ദുവിധാപി കൂലപുത്താ ഞായേന ധമ്മം പരിയാപുണന്തിതി അത്ഥോ. തഞ്ചസ്സ അത്ഥം നാനുഭോന്തിതി അസ്സ ധമ്മസ്സ സീലാദിപുരണസഞ്ചാതം, മഗ്ഗഫലനിബ്ബാനഭൂതം വാ അനുപാദാവിമോക്ഖസഞ്ചാതം അത്ഥം ഏതേ ദുഗ്ഗഹിതഗാഹിനോ നാനുഭോന്തി ന വിദന്തിയേവ.

അപരോ നയോ - യസ്സ ഉപാരമ്ഭസ്സ, ഇതിവാദപ്പമോക്ഖസ്സ വാ അത്ഥായ യേ മോഘപുരിസാ ധമ്മം പരിയാപുണന്തി, തേ പരേഹി “അയമത്ഥോ ന ഹോതി”തി വുത്തേ ദുഗ്ഗഹിതത്തായേവ “തദത്ഥോവ ഹോതി”തി പടിപാദനക്ഖമാ ന ഹോന്തി, തസ്ഥാ പരസ്സ വാദേ ഉപാരമ്ഭം ആരോപേതും അത്തനോ വാദം പമോചേതുഞ്ച അസക്കോന്താപി തം അത്ഥം നാനുഭോന്തി ച ന

വിന്ദിതയായവരായി എവരെയും അതോ ദുഷ്ടനോ. ഇയാൾ ഹി ച-സദ്രാ അവധാരണമോവ.
“തേസ”തിആദിസു തേസം തേ യമ്മാ ദുഗ്ഗഹിതത്താ ഉപാരമ്ഭമാനദബ്ബമക്ഖപലാസാദിഹേതുഭാവേന
ദീഘരത്തം അഹിതായ ദുക്ഖായ സംവത്തന്തിതി അതോ. ദുഗ്ഗഹിതാതി ഹി ഹേതുഗബ്ഭവചനം.
തേനാഹ “ദുഗ്ഗഹിതത്താ ഭിക്ഖവേ, യമ്മാന”തി (മം നിം ൧.൨൩൮). ഏത ച കാരണേ
ഫലവോഹാരവസേന “തേ യമ്മാ അഹിതായ ദുക്ഖായ സംവത്തന്തി”തി വുത്തം യമാ “ഘതമായു,
ദധി ബല”തി. തമാ ഹി കിഞ്ചാപി ന തേ യമ്മാ അഹിതായ ദുക്ഖായ സംവത്തന്തി, തമാപി
വുത്തനയേന പരിയാപുണന്താനം സജ്ജായനകാലേ, വിവാദകാലേ ച തമ്മുലകാനം
ഉപാരമ്ഭാദിനം അനേകേസം അകുസലാനം ഉപത്തിസമ്ഭവതോ “തേ...പേ... സംവത്തന്തി”തി വുച്ചതി.
തം കിസ്സ ഹേതുതി ഏത ന്തി യമാവുത്തസ്സതസ്സ അനനുഭവനം, തേസഞ്ച യമ്മാനം അഹിതായ
ദുക്ഖായ സംവത്തനം പരാമസതി. കിസ്സാതി സാമിവചനം ഹേതുമേ, തമാ ഹേതുതി
പച്ചത്തവചനഞ്ച.

യാ പനാതി ഏത കിരിയാ പാളിവസേന വുത്തനയേന അതോ വേദിതബ്ബോ. തത്ത്വ
കിരിയാപക്ഖേ യാ സുഗ്ഗഹിതാതി അഭേദേപി ഭേദവോഹാരോ “ചാരികം പക്കമതി, ചാരികം
ചരമാനോ”തിആദിസു (ദീം നിം ൧.൨൪൪, ൩൦൦) വിയ. തദേവത്ത്വം വിവരതി
“സീലക്ഖന്ധാദീ”തിആദിനാ, ആദിസദ്രേണ ചേത്ത്വ സമാധിവിപസ്സനാദിനം സബ്ബഹോ. യോ ഹി
ബുദ്ധവചനം ഉഗ്ഗണ്ഹിതാ സീലസ്സ ആഗതട്ഠാനേ സീലം പൂരേതാ, സമാധിനോ ആഗതട്ഠാനേ
സമാധിം ഗബ്ഭം ഗബ്ഭാപേതാ, വിപസ്സനായ ആഗതട്ഠാനേ വിപസ്സനം പട്ഠപേതാ, മഗ്ഗഫലാനം
ആഗതട്ഠാനേ “മഗ്ഗം ഭാവേസ്സാമി, ഫലം സച്ഛികരിസ്സാമി”തി ഉഗ്ഗണ്ഹാതി, തസ്സേവ സാ പരിയത്തി
നിസ്സരണത്ത്വം നാമ ഹോതി. യന്തി യം പരിയത്തിസുഗ്ഗഹണം. വുത്തം അലഗദ്ദസുത്തേ. ദീഘരത്തം
ഹിതായ സുഖായ സംവത്തന്തിതി സീലാദിനം ആഗതട്ഠാനേ സീലാദിനി പൂരേത്താനവി അരഹത്തം
പത്ത്വാ പരിസമജ്ജേ യമ്മം ദേസേത്ത്വാ യമ്മദേസനായ പസന്നേഹി ഉപന്നിതേ ചത്താരോ പച്ചയേ
പരിഭുഞ്ജന്താനവി പരേസം വാദേ സഹധമ്മേന ഉപാരമ്ഭം ആരോപേത്താനവി സകവാദതോ
പരേഹി ആരോപിതദോസം പരിഹരന്താനവി ദീഘരത്തം ഹിതായ സുഖായ സംവത്തന്തിതി
അതോ. തമാ ഹി ന കേവലം സുഗ്ഗഹിതപരിയത്തിം നിസ്സായ
മഗ്ഗഭാവനാഫലസച്ഛികരിയാദിനിയേവ, അപി തു പരവാദനിഗ്ഗഹസകവാദപതിട്ഠാപനാനിപി
ഇജ്ജന്തി. തമാ ച വുത്തം പരിനിബ്ബാനസുത്താ ദീസു “ഉപ്പന്നം പരപ്പവാദം സഹധമ്മേന
സുനിഗ്ഗഹിതം നിഗ്ഗഹേത്ത്വാ സപ്പാടിഹാരിയം യമ്മം ദേസേസ്സന്തി”തിആദി (ദീം നിം ൨.൩൮൮).

യം പനാതി ഏത്ത്വാപി വുത്തനയേന ദുവിധേന അതോ. ദുക്ഖപരിജാനേന
പരിഞ്ഞാതക്ഖന്ധോ. സമുദയപ്പഹാനേന പഹിനകിലേസോ. പടിവിദ്ധാരഹത്തഫലതായ
പടിവിദ്ധാകുപ്പോ. അകുപ്പന്തി ച അരഹത്തഫലസ്സേതം നാമ. സതിപി ഹി ചത്തുന്നം മഗ്ഗാനം,
ചത്തുന്നഞ്ച ഫലാനം അവിനസ്സനഭാവേ സത്തന്നം സേക്ഖാനം സകസകനാമപരിച്ചാഗേന ഉപരൂപരി
നാമന്തരപ്പത്തിതോ തേസം മഗ്ഗഫലാതി “അകുപ്പാമി”തി ന വുച്ചന്തി. അരഹാ പന സബ്ബാപി
അരഹായേവ നാമാതി തസ്സേവ ഫലം പുഗ്ഗലനാമവസേന “അകുപ്പ”തി വുത്തം, ഇമിനാ ച
ഇമമത്ത്വം ദസ്സേതി “ഖിണാസവസ്സേവ പരിയത്തി ഭണ്ഡാഗാരികപരിയത്തി നാമാ”തി. തസ്സ ഹി
അപരിഞ്ഞാതം, അപ്പഹിനം അഭാവിതം, അസച്ഛികതം വാ നത്ത്വി, തസ്മാ സോ ബുദ്ധവചനം
പരിയാപുണന്തോപി തന്തിയാരകോ പവേണീപാലകോ വംസാനുരക്ഖകോവ ഹുത്വാ
പരിയാപുണാതി, തേനേവാഹ “പവേണീപാലനത്ത്വായാ”തിആദി. പവേണീ ചേത്ത്വ യമ്മസന്തതി യമ്മസ്സ
അവിച്ഛേദേന പവത്തി. ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ വംസോതി ച യമാവുത്തപവേണീയേവ.

നനു ച യദി പവേണീപാലനത്ത്വായ ബുദ്ധവചനസ്സ പരിയാപുണനം ഭണ്ഡാഗാരികപരിയത്തി,
അഥ കസ്മാ “ഖിണാസവോ”തി വിസേസേത്ത്വാ വുത്തം. ഏകച്ചസ്സ ഹി പുമുജ്ജനസ്സാപി അയം
നയോ ലബ്ഭതി. തമാ ഹി ഏകച്ചോ പുമുജ്ജനോ ഭിക്ഖു ചാതകഭയാദിനാ ഗന്ധധൂരേസു
ഏകസ്ഥിം റാനേ വസിതുമസക്കോത്തേസു സയം ഭിക്ഖവാചാരേന അതികിലമമാനോ “അതിമധൂരം
ബുദ്ധവചനം മാ നസ്സതു, തന്തിം ധാരേസ്സാമി, വംസം റപേസ്സാമി, പവേണിം പാലേസ്സാമി”തി
പരിയാപുണാതി. തസ്മാ തസ്സാപി പരിയത്തി ഭണ്ഡാഗാരികപരിയത്തി നാമ കസ്മാ ന ഹോതീതി?
വുച്ചതേ - ഏവം സന്തേപി ഹി പുമുജ്ജനസ്സ പരിയത്തി ഭണ്ഡാഗാരികപരിയത്തി നാമ ന ഹോതി.
കിഞ്ചാപി ഹി പുമുജ്ജനോ “പവേണിം പാലേസ്സാമി”തി അജ്ജയാസയേന പരിയാപുണാതി,
അത്തനോ പന ഭവകന്താരതോ അവിതിണ്ണത്താ തസ്സ സാ പരിയത്തി നിസ്സരണത്ത്വായേവ നാമ
ഹോതി, തസ്മാ പുമുജ്ജനസ്സ പരിയത്തി അലഗദ്ദപമാ വാ ഹോതി, നിസ്സരണത്ത്വാ വാ. സത്തന്നം
സേക്ഖാനം നിസ്സരണത്ത്വാ. ഖിണാസവാനം ഭണ്ഡാഗാരികപരിയത്തിയേവാതി വേദിതബ്ബം.
ഖിണാസവോ ഹി ഭണ്ഡാഗാരിക സദിസത്താ “ഭണ്ഡാഗാരികോ”തി വുച്ചതി. യമാ ഹി
ഭണ്ഡാഗാരികോ അലങ്കാരഭണ്ഡം പടിസാമേത്ത്വാ പസാധനകാലേ തദുപിയം അലങ്കാരഭണ്ഡം രത്തോ
ഉപനാമേത്ത്വാ തം അലങ്കരോതി, ഏവം ഖിണാസവോപി യമ്മരത്തഭണ്ഡം സമ്പടിച്ഛിത്വാ
മോക്ഖാധിഗമായ ഭബ്ബരൂപേ സഹേതുക്കേ സത്തേ പസ്സിത്വാ തദനുരൂപം യമ്മദേസനം വഡ്ഢേത്ത്വാ
മഗ്ഗബ്ബോജ്ജയബ്ബാദിസബ്ബാതേന ലോകുത്തരേന അലങ്കാരേന അലങ്കരോതീതി.

ഏവം തിസ്സോ പരിയത്തിയോ വിഭജിതാ ഇദാനി തീസുപി പിടകേസു യഥാരഹം സമ്പത്തിവിപത്തിയോ നിദ്ധാരേതാ വിഭജന്തോ “വിനയേ പനാ”തിആദിമാഹ. “സീലസമ്പദം നിസ്സായ തിസ്സോ വിജ്ജാ പാപുണാതി”തിആദിസു യസ്ഥാ സീലം വിസുജ്ജന്തമാനം സതിസമ്പജ്ഞബലേന, കമ്മസ്സകതാണാബലേന ച സംകിലേസമലതോ വിസുജ്ജന്തതി, പാരിപൂരിഞ്ച ഗച്ഛതി, തസ്ഥാ സീലസമ്പദാ സിജ്ജന്തമാനാ ഉപനിസ്സയസമ്പത്തിഭാവേന സതിബലം, ഞാണബലഞ്ച പച്ചുപട്ഠപേതിതി തസ്സാ വിജ്ജന്തയുപനിസ്സയതാ വേദിതഞ്ച സഭാഗഹേതുസമ്പാദനതോ. സതിബലേന ഹി പുഞ്ചേനിവാസവിജ്ജാസിദ്ധി. സമ്പജ്ഞബലേന സബ്ബകിച്ചേസു സുദിട്ഠകാരിതാപരിചയേന ചുരുപപാതണാണാബലായ ദുരിയവിജ്ജായ സിദ്ധി. വീതിക്കമാഭാവേന സംകിലേസപ്പഹാനസബ്ഭാവതോ വിവട്ടുപനിസ്സയതാവസേന അജ്ജന്താസയസുദ്ധിയാ തതിയവിജ്ജാസിദ്ധി. പുരേതരസിദ്ധാന്തം സമാധിപത്താനം പാരിപൂരിം വിനാ സീലസ്സ ആസവക്ഖയണാണുപനിസ്സയതാ സുക്ഖവിപസ്സകഖിണാസവേഹി ദീപേതഞ്ച. “സമാഹിതോ യഥാഭൂതം പജാനാതി”തി (സം നീ ന. ൫; ൫.൧൦൧; നേത്തിം ൪൦; മിം പ് ൧൪) വചനതോ സമാധിസമ്പദാ ഛള്ളിഞ്ഞതായ ഉപനിസ്സയോ. “യോഗാ വേ ജായതേ ഭൂരി”തി (ധം പ് ൨൮൨) വചനതോ പുബ്ബയോഗേന ഗരുവാസദേസഭാസാകോസല്ലുഗ്ഗഹണപരിപുച്ഛാദീഹി ച പരിഭാവിതാ പത്താസമ്പദാ പടിസമ്ഭിദാപ്പഭേദസ്സ ഉപനിസ്സയോ. ഏത ച “സീലസമ്പദം നിസ്സായാ”തി വുത്തത്തായസ്സ സമാധിവിജ്ജന്തഭൂതാ അനവസേസാ ഛ അഭിഞ്ഞാ ന ഇജ്ജന്തതി, തസ്സ ഉക്ഖട്ഠപരിച്ഛേദവസേന ന സമാധിസമ്പദാ അത്ഥിതി സതിപി വിജ്ജാനം അഭിഞ്ഞേകദേസഭാവേ സീലസമ്പദാസമുദാഗതാ ഏവ തിസ്സോ വിജ്ജാ ഗഹിതാ, യഥാ ച പത്താസമ്പദാസമുദാഗതാ ചതസ്സോ പടിസമ്ഭിദാ ഉപനിസ്സയസമ്പന്നസ്സ മഗ്ഗേനേവ ഇജ്ജന്തതി മഗ്ഗക്ഖണ്ഡേവ താസം പടിലദ്ധത്താ. ഏവം സീലസമ്പദാസമുദാഗതാ തിസ്സോ വിജ്ജാ, സമാധിസമ്പദാസമുദാഗതാ ച ഛ അഭിഞ്ഞാ ഉപനിസ്സയസമ്പന്നസ്സ മഗ്ഗേനേവ ഇജ്ജന്തതിതി മഗ്ഗാധിഗമേനേവ താസം അധിഗമോ വേദിതഞ്ച. പച്ചേകബുദ്ധാന്തം, സമ്മാസമ്ബുദ്ധാന്തഞ്ച പച്ചേകബോധിസമ്മാസമ്ബോധിസമധിഗമസദിസാ ഹി ഇമേസം അരിയാനം ഇമേ വിസേസാധിഗമാതി.

താസംയേവ ച തത്ത്വ പഭേദവചനതോതി ഏത ച “താസംയേവാ”തി അവധാരണം പാപുണിതഞ്ചാനം ഛള്ളിഞ്ഞാചതുപടിസമ്ഭിദാനം വിനയേ പഭേദവചനാഭാവം സന്ധായ വുത്തം. വേരഞ്ജകണ്ഡേ (പാരാ ൧൨) ഹി തിസ്സോ വിജ്ജാവ വിഭത്താതി. ചസദ്ദേന സമുച്ചിന്നഞ്ച താസം ഏത ച ഏകദേസവചനം സന്ധായ വുത്തം അഭിഞ്ഞാപടിസമ്ഭിദാനവി ഏകദേസാനം തത്ത്വ വുത്തത്താ. ദുരിയേ “താസംയേവാ”തി അവധാരണം ചതസ്സോ പടിസമ്ഭിദാ അപേക്ഖിതാ കതം, ന തിസ്സോ വിജ്ജാ. താ ഹി ഛസു അഭിഞ്ഞാസു അന്തോഗധത്താ സുത്തേ വിഭത്തായേവാതി. ച-സദ്ദേന ച പടിസമ്ഭിദാനമേകദേസവചനം സമുച്ചിനോതി. തതിയേ “താസഞ്ചാ”തി ച-സദ്ദേന സേസാനവി തത്ത്വ അത്ഥിഭാവം ദീപേതി. അഭിധമ്മേ ഹി തിസ്സോ വിജ്ജാ, ഛ അഭിഞ്ഞാ, ചതസ്സോ ച പടിസമ്ഭിദാ വുത്തായേവ. പടിസമ്ഭിദാനം പന അത്തത്ത്വ പഭേദവചനാഭാവം, തത്ത്വേവ ച സമ്മാ വിഭത്തഭാവം ദീപേതുകാമോ ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന അവധാരണമകതാ “തത്ത്വേവാ”തി പരിവത്തേതാ അവധാരണം ഠപേതി. “അഭിധമ്മേ പന തിസ്സോ വിജ്ജാ, ഛ അഭിഞ്ഞാ, ചതസ്സോ ച പടിസമ്ഭിദാ അത്തേ ച സമ്മപ്പയാനാദയോ ഗുണവിസേസാ വിഭത്താ. കിഞ്ചാപി വിഭത്താ, വിസേസതോ പന പത്താജാതികത്താ ചതസ്സോവ പടിസമ്ഭിദാ പാപുണാതിതി ദസ്സനത്ത്വം ‘താസഞ്ച തത്ത്വേവാ’തി അവധാരണവിപല്ലാസോ കതോ”തി വജിരബുദ്ധിത്ത്വേരോ. “ഏവ”തിആദി നിഗമനം.

സുഖോ സമ്ഫസ്സോ ഏതേസന്തി സുഖസമ്ഫസ്സാനി, അനുത്താതാനിയേവ താദിസാനി അത്ഥരണപാവുരണാദിനി, തേസം ഫസ്സസാമത്തേതോ സുഖോ വാ സമ്ഫസ്സോ തഥാ, അനുത്താതോ സോ യേസന്തി അനുത്താതസുഖസമ്ഫസ്സാനി, താദിസാനി അത്ഥരണപാവുരണാദിനി തേസം ഫസ്സേന സമാനതായ. ഉപാദിനകഫസ്സോ ഇത്ഥിഫസ്സോ, മേമുനയമ്മായേവ. വുത്തം അരിട്ഠേന നാമ ഗദ്ധബാധിപുഞ്ചേന ഭിക്ഖുനാ (മ് നീ ൨൩൪; പാചി ൪൧൭). സോ ഹി ബഹുസ്സുതോ ധമ്മകമികോ കമ്മകിലേസവിപാകഉപവാദആണാവിതിക്കമവസേന പഞ്ചവിധേസു അന്തരായികേസു ആണാവിതിക്കമന്തരായികം ന ജാനാതി, സേസന്തരായികേയേവ ജാനാതി, തസ്ഥാ സോ രഹോഗതോ ഏവം ചിന്തേസി “ഇമേ അഗാരികാ പഞ്ച കാമഗുണേ പരിഭുഞ്ജന്താ സോതാപന്നാപി സകദാഗാമിനോപി അനാഗാമിനോപി ഹോന്തി, ഭിക്ഖുപി മനാപികാനി ചക്ഖുവിഞ്ഞേയ്യാനി രൂപാനി പസ്സന്തി ...പേ... കായവിഞ്ഞേയ്യേ ഫോട്ഠഞ്ചേ ചുസന്തി, മുദുകാനി അത്ഥരണപാവുരണാനി പരിഭുഞ്ജന്തി, ഏതം സബ്ബവി വട്ടതി, കസ്ഥാ ഇത്ഥിനംയേവ രൂപസദുഗന്ധരസഫോട്ഠഞ്ചാ ന വട്ടന്തി, ഏതേപി വട്ടന്തിയേവാ”തി അനവജ്ജേന പച്ചയപരിഭോഗരസേന സാവജ്ജം കാമഗുണപരിഭോഗരസം സംസന്ദിതാ സഛന്ദരാഗപരിഭോഗഞ്ച നിച്ഛന്ദരാഗപരിഭോഗഞ്ച ഏകം കതാ മൂല്ല്വാകേഹി സദ്ധിം അതിസുഖമസുത്തം ഘടേന്തോ വിയ, സാസപേന സദ്ധിം സിന്തേരുന്നോ സദിസതം ഉപസംഹരന്തോ വിയ ച പാപകം ദിട്ഠിഗതം ഉപ്പാദേതാ “കിം ഭഗവതാ മഹാസമുദം ബന്ധന്തേന വിയ മഹതാ ഉസ്സാഹേന പഠമപാരാജികം പത്തേത്തം, നത്ഥി ഏത ചോസോ”തി സബ്ബത്തുതത്താണേന സദ്ധിം പടിവിരുജ്ജന്തോ വേസാരജ്ജന്താണം പടിബാഹന്തോ അരിയമഗ്ഗേ ഖാണുകണ്ഡകാദിനി

പക്വിപന്തോ “മേമുനയമ്മേ ദോസോ നന്മി”തി ജിനചക്കേ പഹാരമദാസി, തേനാഹ “തമാഹ”ന്തിആദി.

അനതിക്കമനത്ഥേന അന്തരായേ നിയുത്താ, അന്തരായം വാ ഫലം അരഹന്തി, അന്തരായസ്സ വാ കരണസീലാതി അന്തരായികാ, സഗ്ഗമോക്ഖാനം അന്തരായകരാതി വുത്തം ഹോതി. തേ ച കമ്മകിലേസവിപാകളപവാദആണാവിതിക്കമവസേന പഞ്ചവിധാ. വിത്ഥാരോ അരിട്ഠ്ഠിക്ഖാപദവണ്ണനാദീസു (പാചിം അട്ഠം ൪൧൭) ഗഹേതബ്ബോ. അയം പന്നേത്ഥ പദത്ഥസമ്ബന്ധോ - യേ ഇമേ യമ്മാ അന്തരായികാ ഇതി ഭഗവതാ വുത്താ ദേസിതാ ചേവ പത്തേത്താ ച, തേ യമ്മേ പടിസേവതോ പടിസേവന്തസ്സ യമാ യേന പകാരേന തേ യമ്മാ അന്തരായായ സഗ്ഗമോക്ഖാനം അന്തരായകരണത്ഥം നാലം സമത്ഥാ ന ഹോന്തി, തമാ തേന പകാരേന അഹം ഭഗവതാ ദേസിതം യമ്മം ആജാനാമിതി. തതോ ദുസ്സീലഭാവം പാപുണാതിതി തതോ അനവജ്ജസത്തിഭാവഹേതുതോ വിതിക്കമിത്ഥാ ദുസ്സീലഭാവം പാപുണാതി.

ചത്താരോ...പേ...ആദിസൂതി ഏത്ഥ ആദി-സദ്ദേന -

“ചത്താരോമേ ഭിക്ഖവേ, പുഗ്ഗലാ സന്തോ സംവിജ്ജമാനാ ലോകസ്ഥിം. കതമേ ചത്താരോ? അത്തഹിതായ പടിപന്നോ നോ പരഹിതായ, പരഹിതായ പടിപന്നോ നോ അത്തഹിതായ, നേവത്തഹിതായ പടിപന്നോ നോ പരഹിതായ, അത്തഹിതായ ചേവ പടിപന്നോ പരഹിതായ ച... പേ... ഇമേ ഖോ ഭിക്ഖവേ...പേ... ലോകസ്ഥി”ന്തി (അം നിം ൪.൯൬) -

ഏവമാദിനാ പുഗ്ഗലദേസനാപടിസത്തുത്തസുത്തന്തപാളിം നിദസ്സേതി. അധിപ്പായന്തി “അയം പുഗ്ഗലദേസനാവോഹാരവസേന, ന പരമത്ഥതോ”തി ഏവം ഭഗവതോ അധിപ്പായം. വുത്തഞ്ഹി -

“ദുവേ സച്ചാനി അക്ഖാസി, സമ്ബുദ്ധോ വദതം വരോ;
സമ്മുതിം പരമത്ഥഞ്ച, തതിയം നൂപലബ്ഭതി.

സങ്കേതവചനം സച്ചം, ലോകസമ്മുതികാരണാ;
പരമത്ഥവചനം സച്ചം, യമ്മാനം ഭൂതകാരണാ.

തസ്ഥാ വോഹാരകുസലസ്സ, ലോകനാമസ്സ സത്ഥുനോ;
സമ്മുതിം വോഹാരന്തസ്സ, മുസാവാദോ ന ജായതീ”തി. (മം നിം അട്ഠം ൧.൭൭; അം നിം അട്ഠം ൧.൧.൧൦൦; ഇതിവും അട്ഠം ൨൪);

ന ഹി ലോകസമ്മുതിം ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ വിജഹന്തി, ലോകസമത്തായ ലോകനിരുത്തിയാ ലോകാഭിലാപേ റിതായേവ യമ്മം ദേസേന്തി. അപിച “ഹിരോത്തപ്പദീപനത്ഥം, കമ്മസ്സകതാദീപനത്ഥ”ന്തി (മം നിം അട്ഠം ൧.൭൭; അം നിം അട്ഠം ൧.൧.൨൦൨; ഇതിവും അട്ഠം ൨൪; കഥാ അനുടീ ൧) ഏവമാദിഹിപി അട്ഠഹി കാരണേഹി ഭഗവാ പുഗ്ഗലകഥം കഥേതീ”തി ഏവം അധിപ്പായമജാനന്തോ. അയമത്ഥോ ഉപരി ആവി ഭവിസ്സതി. ദുഗ്ഗഹിതം ഗണ്ഹാതിതി “തമാഹം ഭഗവതാ യമ്മം ദേസിതം ആജാനാമി, യമാ തദേവിദം വിത്താണം സന്ധാവതി സംസരതി അനത്ത”ന്തിആദിനാ (മം നിം ൧.൧൪൪) ദുഗ്ഗഹിതം കത്ഥാ ഗണ്ഹാതി, വിപരീതം ഗണ്ഹാതിതി വുത്തം ഹോതി. ദുഗ്ഗഹിതന്തി ഹി ഭാവനപുംസകനിദേസോ കിരിയായവിസേസനഭാവേന നപുംസകലിങ്ഗേന നിദിസിതബ്ബത്താ. അയഞ്ഹി ഭാവനപുംസകപദസ്സ പകതി, യദിദം നപുംസകലിങ്ഗേന നിദിസിതബ്ബത്താ, ഭാവപ്പട്ഠാനതാ, സകമ്മാകമ്മകിരിയാനുയോഗം പച്ചത്തോപയോഗവചനതാ ച. തേന വുത്തം “ദുഗ്ഗഹിതം കത്ഥാ”തി. യന്തി ദുഗ്ഗഹിതഗാഹം. മജ്ജിമനികായേ മൂലപണ്ണാസകേ മഹാതണ്ഹാസഞ്ചയസുത്തേ (മം നിം ൧.൧൪൪) തമാവാദീനം സാധിനാമകം കേവട്ടപുത്തം ഭിക്ഖും ആരബ്ഭ ഭഗവതാ വുത്തം. അത്തനാ ദുഗ്ഗഹിതേന യമ്മേനാതി പാഠസേസോ, മിച്ചാസഭാവേനാതി അത്ഥോ. അഥ വാ ദുഗ്ഗഹണം ദുഗ്ഗഹിതം, അത്തനാതി ച സാമിഅത്ഥേ കരണവചനം, വിഭത്തിയന്തപതിരൂപകം വാ അബ്ധയപദം, തസ്ഥാ അത്തനോ ദുഗ്ഗഹണേന വിപരീതഗാഹേനാതി അത്ഥോ. അബ്ഭാചിക്ഖതിതി അബ്ഭക്ഖാനം കരോതി. അത്തനോ കുസലമൂലാനി ഖനന്തോ അത്താനം ഖനന്തി നാമ. തതോതി ദുഗ്ഗഹിതഭാവഹേതുതോ.

യമ്മചിന്തന്തി യമ്മസഭാവവിചാരം. അതിയാവന്തോതി റാതബ്ബമരിയാദായം അട്ഠത്ഥാ “ചിത്തുപ്പാദമത്തേനപി ദാനം ഹോതി, സയമേവ ചിത്തം അത്തനോ ആരമ്മണം ഹോതി, സബ്ബവി ചിത്തം സഭാവയമ്മാരമ്മണമേവ ഹോതീ”തി ച ഏവമാദിനാ അതിക്കമിത്ഥാ പവത്തയമാനോ. ചിന്തേതുമസക്കുണേയ്യാനി , അനരഹരൂപാനി വാ അചിന്തേയ്യാനി നാമ, താനി ദസ്സേന്തോ “വുത്തഞ്ഹേത”ന്തിആദിമാഹ. തത്ഥ അചിന്തേയ്യാനീതി തേസം സഭാവദസ്സനം. ന ചിന്തേതബ്ബാനീതി തത്ഥ കത്തബ്ബകിച്ചദസ്സനം. “യാനീ”തിആദി തസ്സ ഹേതുദസ്സനം. യാനി ചിന്തേന്തോ ഉമ്മാദസ്സ ചിത്തക്ഖേപസ്സ, വിഘാതസ്സ വിഹേസസ്സ ച ഭാഗീ അസ്സ, അചിന്തേയ്യാനി ഇമാനി ചത്താരി ന

ചിന്തേതബ്ബാനി, ഇമാനി വാ ചത്താരി അചിന്തേയ്യാനി നാമ ന ചിന്തേതബ്ബാനി, യാനി വാ...പേ... അസ്സ, തസ്മാ ന ചിന്തേതബ്ബാനി അചിന്തേതബ്ബഭൂതാനി ഇമാനി ചത്താരി അചിന്തേയ്യാനി നാമാതി യോജനാ. ഇതി-സദേന പന -

“കതമാനി ചത്താരി? ബുദ്ധാനം ഭിക്ഖവേ ബുദ്ധവിസയോ അചിന്തേയ്യാ ന ചിന്തേതബ്ബോ, യം ചിന്തേന്തോ ഉമ്മാദസ്സ വിഘാതസ്സ ഭാഗീ അസ്സ. ത്വായിസ്സ ഭിക്ഖവേ ത്യാനവിസയോ അചിന്തേയ്യാ... പേ... കമ്മവിപാകോ ഭിക്ഖവേ അചിന്തേയ്യാ...പേ... ലോകചിന്താ ഭിക്ഖവേ അചിന്തേയ്യാ...പേ... ഇമാനി...പേ... അസ്സാ”തി (അം നിം ൪.൨൭) -

ചതുരങ്ഗുത്തരേ വുത്തം അചിന്തേയ്യാസുത്തം ആദിം കത്വാ സബ്ബം അചിന്തേയ്യാഭാവദീപകം പാളിം സങ്ഗഹ്ണാതി. കാമം അചിന്തേയ്യാനി ഛര അസാധാരണണാണാദീനി, താനി പന അനുസ്സരന്തസ്സ ക്കുസല്യപ്പത്തിഹേതുഭാവതോ ചിന്തേതബ്ബാനി, ഇമാനി പന ഏവം ന ഹോന്തി അഫലഭാവതോ, തസ്മാ ന ചിന്തേതബ്ബാനി. “ദുസ്സീല്യ...പേ... പഭേദ”ന്തി ഇമിനാ വിപത്തിം സരൂപതോ ദസ്സേതി. “കമം? പിടേകവസേനാ”തിആദിവചനസമ്ബജ്ജന്തേന പുബ്ബാപരസമ്ബന്ധം ദസ്സേന്തോ “ഏവം നാനപ്പകാരേതോ”തിആദിമാഹ. പുബ്ബാപരസമ്ബന്ധവിരഹിതത്ത്വം വിചിന്തേതം ബ്യാകുലം. സോതുനഞ്ച അത്ഥവിത്താപകം ന ഹോതി, പുബ്ബാപരത്തുനമേവ ച തമാവിചാരിതവചനം വിസയോ. യമാഹ -

“പുബ്ബാപരത്തു അത്ഥത്തു, നിരുത്തിപദകോവിദോ;
സുഗൃഹീതഞ്ച ഗഹ്ണാതി, അത്ഥഞ്ചോ’ പപരിക്ഖതീ”തി. (മേരഗാ° ൧൦൩൧);

തേസന്തി പിടേകാനം. ഏതന്തി ബുദ്ധവചനം.

സീലക്ഖന്ധവഗ്ഗമഹാവഗ്ഗപാഥികവഗ്ഗസങ്ഖാതേഹി തീഹി വഗ്ഗേഹി സങ്ഗഹോ ഏതേസന്തി തിവഗ്ഗസങ്ഗഹാനി. ഗാമായ പന യസ്സ നികായസ്സ സുത്തഗണനതോ ചതുത്തിംസേവ സുത്തന്താ. വഗ്ഗസങ്ഗഹവസേന തയോ വഗ്ഗാ അസ്സ സങ്ഗഹസ്സാതി തിവഗ്ഗോ സങ്ഗഹോ. പഠമോ ഏസ നികായോ ദീഘനികായോതി അനുലോമികോ അപച്ചനികോ, അത്ഥാനുലോമനതോ അത്ഥാനുലോമനാമികോ വാ, അന്യത്ഥനാമോതി അത്ഥോ. തത്ത്വ “തിവഗ്ഗോ സങ്ഗഹോ”തി ഏതം “യസ്സാ”തി അന്തരികേപി സമാസോയേവ ഹോതി, ന വാക്യന്തി ദട്ഠഞ്ച “നവം പന ഭിക്ഖുനാ ചീവരലാഭേനാ”തി (പാചി° ൩൬൮) ഏതം “നവംചീവരലാഭേനാ”തി പദം വിയ. തമാ ഹി അട്ഠകമാചരിയാ വണ്ണയന്തി “അലബ്ഭിതി ലഭോ, ലഭോ ഏവ ലാഭോ. കിം അലബ്ഭി? ചീവരം. കീദിസം? നവം, ഇതി ‘നവചീവരലാഭേനാ’തി വത്തഞ്ചേ അനുനാസികലോപം അകത്വാ ‘നവംചീവരലാഭേനാ’തി വുത്തം, പടിലദ്ധനവചീവരേനാതി അത്ഥോ. മജ്ജിമേ റിതപദഭയേ പനാതി നിപാതോ. ഭിക്ഖുനാതി യേന ലദ്ധം, തസ്സ നിദസ്സന്തി (പാചി° അട്ഠ° ൩൬൮). ഇയാപി സദുത്തോ, അത്ഥത്തോ ച വാക്യേ യുത്തിയാഅഭാവതോ സമാസോയേവ സമ്ഭവതി. “തിവഗ്ഗോ”തി പദത്ത്വം “സങ്ഗഹോ”തി ഏതം യദി കരണം, ഏവം സതി കരണവചനതമേവ സിയാ. യദി ച പദഭയമേതം തുല്യാധികരണം, തമാ ച സതി നപുംസകലിങ്ഗമേവ സിയാ “തിലോക”തിആദിപദം വിയ. തമാ “തിവഗ്ഗോ”തി ഏതസ്സ “സങ്ഗഹോ”തി പദമന്തരേന അത്തത്ഥാസമ്ബന്ധോ ന സമ്ഭവതി, തത്ത്വ ച താദിസേന വാക്യേന സമ്ബജ്ജന്തം ന യുത്തം, തസ്മാ സമാനേപി പദന്തരന്തരികേ സദുത്ഥാവിരോധഭാവോയേവ സമാസതാകാരണത്തി സമാസോ ഏവ യുത്തോ. തയോ വഗ്ഗാ അസ്സ സങ്ഗഹസ്സാതി ഹി തിവഗ്ഗോസങ്ഗഹോ അകാരസ്സ ഓകാരാദേസം, ഓകാരാഗമം വാ കത്വാ യമാ “സത്താഹപരിനിബ്ബുതോ, അചിരപക്കന്തോ, മാസജാതോ”തിആദി, അസ്സ സങ്ഗഹസ്സാതി ച സങ്ഗഹിതസ്സ അസ്സ നികായസ്സാതി അത്ഥോ. അപരേ പന “തയോ വഗ്ഗാ യസ്സാതി കത്വാ ‘സങ്ഗഹോ’തി പദേന തുല്യാധികരണമേവ സമ്ഭവതി, സങ്ഗഹോതി ച ഗണനാ. ദീകാചരിയേഹി (സാരത്ഥം ദീ° ൧.പഠമഹാസങ്ഗീതികമാവണ്ണനാ) പന ‘തയോ വഗ്ഗാ അസ്സ സങ്ഗഹസ്സാ’തി പദഭയസ്സ തുല്യാധികരണതായേവ ദസ്സിതാ”തി വദന്തി, തദയുത്തമേവ സങ്ഖ്യാസങ്ഖ്യേയ്യാനം മിസ്സകത്താ, അപാകടത്താ ച.

അത്ഥാനുലോമികത്തം വിഭാവേതുമാഹ “കസ്ഥാ”തിആദി. ഗുണോപചാരേന, തദ്ധിതവസേന വാ ദീഘ-സദേന ദീഘപ്പമാണാനി സുത്താനിയേവ ഗഹിതാനി , നികായസദോ ച രുജ്ജിഹിവസേന സമൂഹാനിവാസത്ഥേസു വത്തതീതി ദസ്സേതി “ദീഘപ്പമാണാന”തിആദിനാ. സങ്കേതസിദ്ധത്താ വചനീയവാചകാനം പയോഗത്തോ തദത്ഥേസു തസ്സ സങ്കേതസിദ്ധതം ഞാപേന്തോ “നാഹ”തിആദിമാഹ. ഏകനികായവീതി ഏകസമൂഹവീതി. ഏവം ചിത്തന്തി ഏവം വിചിത്തം. യഥയിദന്തി യഥാ ഇമേ തിരച്ഛാനഗതാ പാണാ. പോണികാ, ചിക്ഖല്ലികാ ച ഖത്തിയാ, തേസം നിവാസോ “പോണികനികായോ ചിക്ഖല്ലികനികായോ”തി വുച്ചതി. ഏതമാതി നികായസദസ്സ സമൂഹാനിവാസാനം വാചകഭാവേ. സാധകാനീതി അധിപ്പേതസ്സത്ഥസ്സ സാധനതോ ഉദാഹരണാനി വുച്ചതി. “സമാനീതാനീ”തി പാഠസേസേന ചേതസ്സ സമ്ബന്ധോ, സക്ഖിനി വാ യഥാവുത്തനയേന സാധകാനി. യത്ത്വം നിദ്ധാരേതാ അധിപ്പേതത്ഥം സാധേന്തി , തം “സക്ഖി”തി വദന്തി. തമാ ഹി

മനോരമപുരണിയം വൃത്തം “പഞ്ചഗരുജാതകം (ജാ° ൧.൧.൧൩൨) പന സക്ഖിഭാവമായ ആഹരിത്വാ കമേതബ്ബ”ന്തി (അ° നി° അട്° ൧.൧.൫) സാസനതോതി സാസനപയോഗതോ, സാസനേ വാ. ലോകതോതി ലോകീയപയോഗതോ, ലോകേ വാ. ഇദം പന പിടകത്തയേ ന വിജ്ജതി, തസ്മാ ഏവം വൃത്തന്തി വദന്തി. ഏതഥ ച പഠമമുദാഹരണം സാസനതോ സാധകവചനം, ദുതിയം ലോകതോതി ദട്ഠം.

മൂലപരിയായ വഗ്ഗാദിവസേന പഞ്ചദസവഗ്ഗസങ്ഗഹാനി. അഡ്ഢേന ദുതിയം ദിയഡ്ഢം, തദേവ സതം, ഏകസതം, പഞ്ഞാസ ച സുത്താനീതി വൃത്തം ഹോതി. യത്ഥാതി യസ്മിം നികായേ. പഞ്ചദസവഗ്ഗപരിഗൃഹോതി പഞ്ചദസഹി വഗ്ഗേഹി പരിഗൃഹിതോ സങ്ഗഹിതോ.

സംയുജ്ജന്തി ഏത്ഥാതി സംയുത്തം, കേസം സംയുത്തം? സുത്തവഗ്ഗാനം. യഥാ ഹി ബുദ്ധ്ജനസമുദായേ പദം, പദസമുദായേ ച വാക്യം, വാക്യസമുദായേ സുത്തം, സുത്തസമുദായേ വഗ്ഗോതി സമഞ്ഞാ, ഏവം വഗ്ഗസമുദായേ സംയുത്തസമഞ്ഞാ. ദേവതായ പൂച്ഛിതേന കഥിതസുത്തവഗ്ഗാദിനം സംയുത്തത്താ ദേവതാസംയുത്താദിഭാവോ (സം° നി° ൧.൧), തേനാഹ “ദേവതാസംയുത്താദിവസേനാ”തിആദി. “സുത്തന്താനം സഹസ്സാനി സത്ത സുത്തസതാനി ചാ”തി പാഠേ സുത്തന്താനം സത്ത സഹസ്സാനി, സത്ത സുത്തസതാനി ചാതി യോജേതബ്ബം. “സത്ത സുത്തസഹസ്സാനി, സത്ത സുത്തസതാനി ചാ”തിപി പാഠോ. സംയുത്തസങ്ഗഹോതി സംയുത്തനികായസ്സ സങ്ഗഹോ ഗണനാ.

ഏകേകേഹി അങ്ഗേഹി ഉപരൂപരി ഉത്തരോ അധികോ ഏത്ഥാതി അങ്ഗുത്തരോതി ആഹ “ഏകേകഅങ്ഗാതിരേകവസേനാ”തിആദി. തത്ഥ ഹി ഏകേകതോ പട്ഠായ യാവ ഏകാദസ അങ്ഗാനി കഥിതാനി. അങ്ഗന്തി ച ധമ്മകോട്ഠാസോ.

പുഞ്ചേതി സുത്തന്തപിടകനിദ്ദേശേ. വൃത്തമേവ പകാരന്തരേന സങ്ഖിപിത്വാ അവിസേസേത്വാ ദസ്സേതും “ഠപേത്വാ”തിആദി വൃത്തം. “സകലം വിനയപിടക”ന്തിആദിനാ വൃത്തമേവ ഹി ഇമിനാ പകാരന്തരേന സങ്ഖിപിത്വാ ദസ്സേതി. അപിച യഥാവൃത്തതോ അവസിട്ഠം യം കിഞ്ചി ഭഗവതാ ദിന്നനയേ ഠത്വാ ദേസിതം, ഭഗവതാ ച അനുമാദിതം നേത്തിപേടകോപദേശാദികം, തം സബ്ബന്ധി ഏതേവ പരിയാപന്നന്തി അനവസേസപരിയാദാനവസേന ദസ്സേതും ഏവം വൃത്തന്തിപി ദട്ഠം. സിദ്ധേപി ഹി സതി ആരമ്ഭോ അത്ഥന്തരവിത്താപനായ വാ ഹോതി, നിയമായ വാതി. ഏതഥ ച യഥാ “ദീഘപ്പമാണാന”ന്തിആദി വൃത്തം, ഏവം “ഖുദുകപ്പമാണാന”ന്തിആദിമവത്വാ സരൂപസ്സേവ കഥനം വിനയാഭിധമ്മാദിനം ദീഘപ്പമാണാനസി തദന്തോഗധതായാതി ദട്ഠം, തേന ച വിത്തായതി “ന സബ്ബത്ഥ ഖുദുകപരിയാപന്നേസു തസ്സ അന്ധത്ഥസമഞ്ഞതാ, ദീഘനികായാദിസഭാവവിപരീതഭാവസാമഞ്ഞേന പന കത്ഥചി തബ്ബോഹാരതാ”തി. തദന്തന്തി തേഹി ചതുഹി നികായേഹി അഞ്ചം, അവസേസന്തി അത്ഥോ.

നവപ്പഭേദന്തി ഏതഥ കഥം പനേതം നവപ്പഭേദം ഹോതി. തഥാ ഹി നവഹി അങ്ഗേഹി വവത്ഥിതേഹി അഞ്ചമഞ്ചസങ്കരരഹിതേഹി ഭവിതബ്ബം, തഥാ ച സതി അസുത്തസഭാവാനേവ ഗേയുങ്ഗാദിനി സിയും, അഥ സുത്തസഭാവാനേവ ഗേയുങ്ഗാദിനി, ഏവം സതി സുത്തന്തി വിസും സുത്തങ്ഗമേവ ന സിയാ, ഏവം സന്തേ അട്ഠംഗം സാസനന്തി ആപജ്ജതി. അപിച “സഗാമകം സുത്തം ഗേയും, നിഗ്ഗാമകം സുത്തം വേയ്യാകരണ്”ന്തി (ദീ° നി° അട്°; പാരാ° അട്° പഠമഹാസങ്ഗീതികമാ) അട്ഠംകമായം വൃത്തം. സുത്തബ്ബ നാമ സഗാമകം വാ സിയാ, നിഗ്ഗാമകം വാ, തസ്മാ അങ്ഗദയേനേവ തദുഭയം സങ്ഗഹിതന്തി തദുഭയവിനിമുത്തം സുത്തം ഉദാനാദിവിസേസസത്താരഹിതം നത്ഥി, യം സുത്തങ്ഗം സിയാ, അഥാപി കഥഞ്ചി വിസും സുത്തങ്ഗം സിയാ, മങ്ഗലസുത്താദിനം (ഖു° പാ° ൧; സു° നി° ൨൩൧) സുത്തങ്ഗസങ്ഗഹോ ന സിയാ ഗാമാഭാവതോ ധമ്മപദാദിനം വിധി. ഗേയുങ്ഗസങ്ഗഹോ വാ സിയാ സഗാമകത്താ സഗാമാവഗ്ഗസ്സ വിധി. തഥാ ഉഭേതോവിഭിദ്ദംഗാദിസു സഗാമകപ്പദേസാനന്തി? വുച്ചതേ -

സുത്തന്തി സാമഞ്ഞവിധി, വിസേസവിധയോ പരേ;
സന്നിമിത്താ നിരുള്ഘത്താ, സഹതാഞ്ഞേന നാഞ്ഞതോ. (ദീ° നി° ദീ°
൧.പഠമഹാസങ്ഗീതികമാ);

യഥാവൃത്തസ്സ ദോസസ്സ, നത്ഥി ഏത്ഥാവഗാഹണം;
തസ്മാ അസങ്കരംയേവ, നവങ്ഗം സത്ഥുസാസനം. (സാരത്ഥം ദീ° ൧.പഠമഹാസങ്ഗീതികമാ);

സബ്ബസ്സാപി ഹി ബുദ്ധവചനസ്സ സുത്തന്തി അയം സാമഞ്ഞവിധി. തഥാ ഹി “ഏത്തകം തസ്സ ഭഗവതോ സുത്താഗതം സുത്തപരിയാപനം, (പാചി° അട്° ൩൫൫, ൧൨൪൨) സാവത്ഥിയാ സുത്തവിഭിദ്ദേ, (ചുളവ° ൪൫൩) സകവാദേ പഞ്ച സുത്തസതാനീ”തിആദി (ധ° സം അട്° നിദാനകമാ) വചനതോ വിനയാഭിധമ്മപരിയത്തി വിസേസേസുപി സുത്തവോഹാരോ ദിസ്സതി.

തേനേവ ച ആയസ്മാ മഹാകച്ചായനോ നേത്തിയം ആഹ “നവവിധസുത്തന്തപരിയേട്ഠി”തി (നേത്തിം സങ്ഗഹവാറവണ്ണനാ) തമ്മ ഹി സുത്താദിവസേന നവങ്ഗസ്സ സാസനസ്സ പരിയേട്ഠി പരിയേസനാ അത്ഥവിചാരണാ “നവവിധ സുത്തന്തപരിയേട്ഠി”തി വുത്താ. തദേകദേശേസു പന പരേ ഗേയ്യാദയോ സന്നിമിത്താവിസേസവിധയോ തേന തേന നിമിത്തേന പതിട്ഠിതാ. തമാ ഹി ഗേയ്യാസ്സ സഗാമകത്തം തബ്ഭാവനിമിത്തം. ലോകേപി ഹി സസിലോകം സഗാമകം ചുണ്ണിയഗന്ഥം “ഗേയ്യാ”ന്തി വദന്തി, ഗാമാവിരഹേ പന സതി പുച്ഛം കത്വാ വിസ്സജ്ജനഭാവോ വേയ്യാകരണസ്സ തബ്ഭാവനിമിത്തം. പുച്ഛാവിസ്സജ്ജനന്തേഹി “ബ്യാകരണ”ന്തി വുച്ചതി, ബ്യാകരണമേവ വേയ്യാകരണം. ഏവം സന്തേ സഗാമകാദിനസി പുച്ഛം കത്വാ വിസ്സജ്ജനവസേന പവത്താനം വേയ്യാകരണഭാവോ ആപജ്ജതിതി? നാപജ്ജതി ഗേയ്യാദിസത്താനം അനോകാസഭാവതോ. സദാകാസവിധിതോ ഹി അനോകാസവിധി ബലവാ. അപി ച “ഗാമാവിരഹേ സതീ”തി വിസേസിതത്താ. യമാധിപ്പേതസ്സ ഹി അത്ഥസ്സ അനധിപ്പേതതോ ബ്യവച്ഛേദകം വിസേസനം. തമാ ഹി യമ്മപദാദിസു കേവലഗാമാബന്ധേസു, സഗാമകത്തേപി സോമനസ്സന്താണമയികഗാമാപടിസത്തുത്തേസു, “വുത്തം ഹേത”ന്തിആദിവചന സമ്ബന്ധേസു, അബ്ഭുതയമ്മപടിസംയുത്തേസു ച സുത്തവിസേസേസു യമാക്കമം ഗാമാഊദാനഇതിവുത്തക അബ്ഭുതയമ്മസത്താ പതിട്ഠിതാ. ഏതഥ ഹി സതിപി സത്താന്തരനിമിത്തയോഗേ അനോകാസസത്താനം ബലവഭാവേനേവ ഗാമാദിസത്താ പതിട്ഠിതാ, തമാ സതിപി ഗാമാബന്ധഭാവേ ഭഗവതോ അതീതാസു ജാതീസു ചരിയാനുഭാവപകാസകേസു ജാതകസത്താ പതിട്ഠിതാ, സതിപി പഞ്ചാവിസ്സജ്ജനഭാവേ , സഗാമകത്തേ ച കേസുചി സുത്തന്തേസു വേദസ്സ ലഭാപനതോ വേദല്ലസത്താ പതിട്ഠിതാ, ഏവം തേന തേന സഗാമകത്താദിനാ നിമിത്തേന തേസു തേസു സുത്തവിസേസേസു ഗേയ്യാദിസത്താ പതിട്ഠിതാതി വിസേസവിധയോ സുത്തങ്ഗതോ പരേ ഗേയ്യാദയോ, യം പനേതഥ ഗേയ്യാദിനിമിത്തരഹിതം, തം സുത്തങ്ഗമേവ വിസേസസത്താപരിഹാരേന സാമന്തസത്തായ പവത്തനതോ. നനു ച ഏവം സന്തേപി സഗാമകം സുത്തം ഗേയ്യാ, നിഗ്ഗാമകം സുത്തം വേയ്യാകരണന്തി തദുഭയവിനിമുത്തസ്സ സുത്തസ്സ അഭാവതോ വിസും സുത്തങ്ഗമേവ ന സിയാതി ചോദനാ തദവത്ഥാ ഏവാതി? ന തദവത്ഥാ സോധിതത്താ. സോധിതന്തേഹി പുണ്യേ ഗാമാവിരഹേ സതി പുച്ഛാവിസ്സജ്ജനഭാവോ വേയ്യാകരണസ്സ തബ്ഭാവനിമിത്തന്തി.

യഞ്ച വുത്തം “ഗാമാഭാവതോ മങ്ഗലസുത്താദിനം (ഖു° പാ° ൧; സു° നി° ൨൩൧) സുത്തങ്ഗസങ്ഗഹോ ന സിയാ”തി, തമ്പി ന, നിരുജ്ജഹത്താ. നിരുജ്ജഹോ ഹി മങ്ഗലസുത്താദിനം സുത്തഭാവോ. ന ഹി താനി യമ്മപദബുദ്ധവംസാദയോ വിധ ഗാമാഭാവേന സത്തിതാനി, അഥ ഖോ സുത്തഭാവേനേവ. തേനേവ ഹി അകമായം “സുത്തനാമക”ന്തി നാമഗ്ഗഹണം കരം. യഞ്ച പന വുത്തം “സഗാമകത്താ ഗേയ്യാദിസങ്ഗഹോ വാ സിയാ”തി, തമ്പി നത്ഥി. കസ്മാതി ചേ? യസ്മാ സഹതാഞ്ഞേന, തസ്മാ. സഹഭാവോ ഹി നാമ അത്തതോ അഞ്ഞേന ഹോതി. സഹ ഗാമാഹീതി ച സഗാമകം, ന ച മങ്ഗലസുത്താദിസു ഗാമാവിനിമുത്തോ കോചി സുത്തപദേസോ അത്ഥി, യോ “സഹ ഗാമാഹീ”തി വുച്ചേയ്യ, നനു ച ഗാമാസമുദായോ തദേകദേശാഹി ഗാമാഹി അഞ്ഞോ ഹോതി, യസ്സ വസേന “സഹ ഗാമാഹീ”തി സക്കാ വത്തുന്തി? തം ന. ന ഹി അവയവവിനിമുത്തോ സമുദായോ നാമ കോചി അത്ഥി, യോ തദേകദേശേഹി സഹ ഭവേയ്യ. കത്ഥചി പന “ദീഘസുത്തകിതസ്സാ”തിആദിസു സമുദായേകദേശാനം വിഭാഗവചനം വോഹാരമത്തം പതി പരിയായവചനമേവ, അയഞ്ച നിപ്പരിയായേന പദേദവിഭാഗദസ്സനകമാതി . യമ്പി വുത്തം “ഉഭതോവിഭങ്ഗാദിസു സഗാമകപ്പദേസാനം ഗേയ്യാദിസങ്ഗഹോ സിയാ”തി, തമ്പി ന, അഞ്ഞതോ. അഞ്ഞായേവ ഹി താ ഗാമാ ജാതകാദിപരിയാപനത്താ. താദിസായേവ ഹി കാരണാനുരൂപേന തമ്മ ദേസിതാ, അതോ ന താഹി ഉഭതോവിഭങ്ഗാദിനം ഗേയ്യാദിഭാവോതി. ഏവം സുത്താദിനവങ്ഗാനം അഞ്ഞമത്തേനസങ്കരാഭാവോ വേദിതബ്ബോതി.

ഇദാനി ഏതാനി നവങ്ഗാനി വിഭജിത്വാ ദസ്സേന്തോ “തത്ഥാ”തിആദിമാഹ. നിദേസോ നാമ സുത്തനിപാതേ -

“കാമം കാമയമാനസ്സ, തസ്സ ചേ തം സമിജ്ജന്തി;
അദ്ധാ പീതിമനോ ഹോതി, ലദ്ധാ മച്ചോ യദിച്ഛതി”തിആദിനാ. (സു° നി° ൨൨൨); -

ആഗതസ്സ അട്ഠകവഗ്ഗസ്സ;

“കേനസ്സു നിവുതോ ലോകോ, (ഇച്ചായസ്മാ അജിതോ);
കേനസ്സു ന പകാസതി;
കിസ്സാഭിലേപനം ബ്രൂസി,
കിംസു തസ്സ മഹബ്ഭയ”ന്തിആദിനാ. (സു° നി° ൧൦൩൮); -

ആഗതസ്സ പാരായനവഗ്ഗസ്സ;

“സബ്ബേസു ഭൂതേസു നിയായ ദണ്ഡം,
അവിഹേയം അത്തരന്വി തേസം;
ന പുത്തമിച്ഛേയു കുതോ സഹായം,
ഏകോ ചരേ വഗ്ഗവിസാണകപ്പോ”തിആദിനാ. (സു° നി° ൩൫); -

ആഗതസ്സു വഗ്ഗവിസാണസുത്തസ്സു ച അത്ഥവിഭാഗവസേന സത്ഥുകപ്പേന ആയസ്ഥതാ
യമ്മസേനാപതിസാരിപുത്തത്ഥേരേന കതോ നിദേസോ, യോ “മഹാനിദേസോ, ചുളനിദേസോ”തി
വുച്ചതി. ഏവമിധ നിദേസസ്സ സുത്തൺഗസൺഗഹോ ഭദന്തബുദ്ധയോസാചരിയേന ദസ്സിതോ, തഥാ
അത്തത്ഥാപി വിനയട്കമാദീസു , ആചരിയയമ്മപാലത്ഥേരേനാപി നേത്തിപ്പകരണട്കമായം.
അപരേ പന നിദേസസ്സ ഗാമാവേയ്യാകരണൺഗേസു ദീസു സൺഗഹം വദന്തി. വുത്തൺഹേതം
നിദേസട്കമായം ഉപസേനത്ഥേരേന -

“സോ പനേസ വിനയപിടകം...പേ... അഭിധമ്മപിടകന്തി തീസു പിടകേസു
സുത്തന്തിപിടകപരിയാപന്നോ, ദീഘനികായോ...പേ... വുദുകനികായോതി പഞ്ചസു നികായേസു
വുദുകമഹാനികായപരിയാപന്നോ, സുത്തം...പേ... വേദല്ലന്തി നവസു സത്ഥുസാസനൺഗേസു
യമാസമ്ഭവം ഗാമൺഗവേയ്യാകരണൺഗഭയസൺഗഹിതോ”തി (മഹാനി° അട്കം ഗന്മാരമ്ഭകമാ).

ഏതഥ താവ കത്ഥചി പുച്ഛാവിസ്സജ്ജനസബ്ഭാവതോ നിദേസേകദേസസ്സ
വേയ്യാകരണൺഗസൺഗഹോ യുജ്ജതു, അഗാമാഭാവതോ ഗാമൺഗസൺഗഹോ കഥം യുജ്ജയ്യാതി
വിമംസിതബ്ബമേതം. യമ്മാപദാദീനം വിയ ഹി കേവലം ഗാമാബന്ധഭാവോ ഗാമൺഗസ്സ
തബ്ഭാവനിമിത്തം. യമ്മാപദാദീസു ഹി കേവലം ഗാമാബന്ധേസു ഗാമാസമത്താ പതിട്ഠിതാ,
നിദേസേ ച ന കോചി കേവലോ ഗാമാബന്ധപ്പദേസോ ഉപലബ്ഭതി. സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന
ഭാസിതാനംയേവ ഹി അട്കവഗ്ഗാദീസൺഗഹിതാനം ഗാമാനം നിദേസമത്തം യമ്മസേനാപതിനാ
കതം. അത്ഥവിഭജനത്ഥം ആനീതാപി ഹി താ അട്കവഗ്ഗാദീസൺഗഹിതാ നിദീസിതബ്ബാ
മൂലഗാമായോ സുത്തനിപാതപരിയാപന്നത്താ അത്തായേവാതി ന നിദേസസൺഖ്യം ഗച്ഛന്തി
ഉഭതോവിഭൺഗാദീസു ആഗതാപി തം വോഹാരമലഭമാനാ ജാതകാദിപരിയാപന്നാ ഗാമായോ വിയ,
തസ്ഥാ കാരണന്തരമേതഥ ഗവേസിതബ്ബം, യുത്തന്തരം വാ ഗഹേതബ്ബം.

നാലകസുത്തം നാമ യമ്മചക്ഷപ്പവത്തിത ദിവസതോ സത്തമേ ദിവസേ നാലകത്ഥേരസ്സ “മോനേയം
തേ ഉപത്തിസ്സ”ന്തിആദിനാ (സു° നി° ൨൦൬) ഭഗവതാ ഭാസിതം മോനേയ പടിപദാപരിദീപകം
സുത്തം. തുവട്ടകസുത്തം നാമ മഹാസമയസുത്തന്തദേസനായ സന്നിപതിതേസു ദേവേസു “കാ നു
ഖോ അരഹത്തപ്പത്തിയാ പടിപത്തി”തി ഉപ്പന്നചിത്താനം ഏകച്ചാനം ദേവതാനം തമത്ഥം
പകാസേതും നിമ്മിതബുദ്ധേന അത്താനം പുച്ഛാപേത്വാ “മൂലം പപഞ്ചസൺഖായാ”തിആദിനാ (സു°
നി° ൩൨൨) ഭഗവതാ ഭാസിതം സുത്തം. ഏവമിധ സുത്തനിപാതേ ആഗതാനം മൺഗലസുത്താദീനം
സുത്തൺഗസൺഗഹോ ദസ്സിതോ, തത്ഥേവ ആഗതാനം അസുത്തനാമികാനം സുദ്ധികഗാമാനം
ഗാമൺഗസൺഗഹഞ്ച ദസ്സയിസ്സതി, ഏവം സതി സുത്തനിപാതട്കമാരമ്ഭേ -

“ഗാമാസതസമാകിണ്ണോ, ഗേയ്യവ്യാകരണകിതോ;
കസ്ഥാ സുത്തനിപാതോതി, സൺഖമേസ ഗതോതി ചേ”തി. (സു° നി° അട്കം
൧.ഗന്മാരമ്ഭകമാ); -

സകലസ്സാപി സുത്തനിപാതസ്സ ഗേയ്യവേയ്യാകരണൺഗസൺഗഹോ കസ്ഥാ ചോദിതോതി? നായം
വിരോധോ. കേവലബ്ബഹി തത്ഥ ചോദകേന സഗാമകത്തം, കത്ഥചി പുച്ഛാവിസ്സജ്ജനത്തഞ്ച ഗഹേത്വാ
ചോദനാമത്തം കതം, അത്തത്ഥാ സുത്തനിപാതേ നിഗ്ഗാമകസ്സ സുത്തസ്സേവ അഭാവതോ
വേയ്യാകരണൺഗസൺഗഹോ ന ചോദേതബ്ബോ സിയാ, തസ്ഥാ ചോദകസ്സ വചനമേതം അപ്പമാണന്തി
ഇധ, അത്താസു ച വിനയട്കമാദീസു വുത്തനയേനേവ തസ്സ സുത്തൺഗഗാമൺഗസൺഗഹോ
ദസ്സിതോതി. സുത്തന്തി ചുണ്ണിയസുത്തം. വിസേസേനാതി രാസിഭാവേന റിതം സന്ധായാഹ.
സഗാമാവഗ്ഗോ ഗേയ്യന്തി സമബ്ബന്ധോ.

“അട്കഹി അൺഗേഹി അസൺഗഹിതം നാമ പടിസമ്ഭിദാദീ”തി തീസുപി കിര ഗൺഠിപദേസു
വുത്തം. അപരേ പന പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗസ്സ ഗേയ്യവേയ്യാകരണൺഗഭയസൺഗഹം വദന്തി.
വുത്തൺഹേതം തദട്കമായം “നവസു സത്ഥുസാസനൺഗേസു യമാസമ്ഭവം
ഗേയ്യവേയ്യാകരണൺഗഭയസൺഗഹിത”ന്തി (പടി° മ° അട്കം ൧.ഗന്മാരമ്ഭകമാ), ഏത്ഥാപി
ഗേയ്യൺഗസൺഗഹിതഭാവോ വുത്തനയേന വിമംസിതബ്ബോ. നോ സുത്തനാമികാതി അസുത്തനാമികാ
സൺഗീതികാലേ സുത്തസമത്തായ അപത്താതാ. “സുദ്ധികഗാമാ നാമ വത്ഥുഗാമാ”തി തീസുപി കിര
ഗൺഠിപദേസു വുത്തം, വത്ഥുഗാമാതി ച പാരായനവഗ്ഗസ്സ നിദാനമാരോപേന്തേന ആയസ്ഥതാ
ആനന്ദത്ഥേരേന സൺഗീതികാലേ വുത്താ ഛപ്തത്താസ ഗാമായോ, നാലകസുത്തസ്സ
നിദാനമാരോപേന്തേന തേനേവ തദാ വുത്താ വീസതിമത്താ ഗാമായോ ച വുച്ചതി.

സുത്തനിപാതട്കമായം (സു. നി. അട്. ൨.൬൮) പന “പരിനിബ്ബുതേ ഭഗവതി സങ്ഗീതിം കരോന്തേനായസ്ഥതാ മഹാകസ്സപേന തമേവ മോന്തേയുപസിപദം പൂടോ ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ യേന, യദാ ച സമാദപിതോ നാലകത്ഥേരോ ഭഗവന്തം പൂച്ഛി, തം സബ്ബം പാകം കത്വാ ദസ്സേതുകാമോ ‘ആനന്ദജാതേ’തിആദികാ (സു. നി. ൬൮) വീസതി വത്സുഗാമായോ വത്വാ വിസ്സജ്ജേസി, തം സബ്ബവി ‘നാലകസുത്ത’ത്തി വുച്ചതീ”തി ആഗതത്താ നാലകസുത്തസ്സ വത്സുഗാമായോ നാലകസുത്തഗൃഹണേവേ ഗഹിതാതി പാരായണവഗ്ഗസ്സ വത്സുഗാമായോ ഇയ സുദ്ധികഗാമാതി ഗഹേതബ്ബം. തമേവ ച പാരായണവഗ്ഗേ അജിതമാണവകാദിനം സോളസന്നം ബ്രാഹ്മണാനം പൂച്ഛാഗാമാ, ഭഗവതോ വിസ്സജ്ജനഗാമാ ച പാളിയം സുത്തനാമേന അവത്വാ ‘അജിതമാണവകപൂച്ഛാ, തിസ്സമേത്തേയമാണവകപൂച്ഛാ”തിആദിനാ (സു. നി. ൧൦൩൮) ആഗതത്താ, ചുണ്ണിയഗന്മേ ഹി അസമ്മിസ്സത്താ ച “നോ സുത്തനാമികാ സുദ്ധികഗാമാ നാമാ”തി വത്തും വട്ടതി.

“സോമനസ്സന്താണമയികഗാമാപടിസംയുത്താ”തി ഏതേന ഉദാനട്ഠേന ഉദാനന്തി അന്യത്ഥസത്തതം ദസ്സേതി (ഉദാ. അട്. ൧൧൧൦൪൩) കിമിദം ഉദാനം നാമ? പീതിവേഗസമുടാപിതോ ഉദാഹാരോ. യഥാ ഹി യം തേലാദി മിനിതബ്ബവത്സു മാനം ഗഹേതും ന സക്കോതി, വിസ്സന്ദിത്വാ ഗച്ഛതി, തം “അവസേസകോ”തി വുച്ചതി. യഞ്ച ജലം തളാകം ഗഹേതും ന സക്കോതി, അജ്ജേയാത്ഥരിത്വാ ഗച്ഛതി, തം “മഹോഘോ”തി വുച്ചതി, ഏവമേവ യം പീതിവേഗസമുടാപിതം വിതക്കവിപ്ഫാരം അന്തോഹദയം സന്ധാരേതും ന സക്കോതി, സോ അധികോ ഹുത്വാ അന്തോ അസണ്ഠഹിത്വാ ബഹി വചിദാഭരേന നിക്ഖന്തോ പടിഗ്ഗാഹകനിരപേക്ഖോ ഉദാഹാരവിസേസോ “ഉദാന”തി വുച്ചതി (ഉദാ. അട്. ൧൧൧൦൪൩) “ഉദ മോദേ കീളായഞ്ചാ”തി ഹി അക്ഖരചിന്തകാ വദന്തി, ഇദഞ്ച യേഭൂയേന വുത്തം യമ്മസംവേഗവസേന ഉദിതസ്സാപി “സചേ ഭായമ ദുക്ഖസ്സാ”തിആദിഉദാനസ്സ (ഉദാ. ൪൪) ഉദാനപാളിയം ആഗതത്താ, തഥാ “ഗാമാപടിസംയുത്താ”തി ഇദവി യേഭൂയേനേവ “അത്ഥി ഭിക്ഖവേ, തദായതനം, യത്ഥ നേവ പഥവി, ന ആപോ”തിആദികസ്സ (ഉദാ. ൧൧) ചുണ്ണിയവാക്യവസേന ഉദിതസ്സാപി തത്ഥ ആഗതത്താ. നനു ച ഉദാനം നാമ പീതിസോമനസ്സസമുടാപിതോ, യമ്മസംവേഗസമുടാപിതോ വാ യമ്മപടിഗ്ഗാഹകനിരപേക്ഖോ ഗാമാബന്ധവസേന, ചുണ്ണിയവാക്യവസേന ച പവത്തോ ഉദാഹാരോ, തഥാ ചേവ സബ്ബത്ഥ ആഗതം, ഇയ കസ്ഥാ “ഭിക്ഖവേ”തി ആമന്തനം വുത്തന്തി? തേസം ഭിക്ഖുനം സത്താപനത്ഥം ഏവ, ന പടിഗ്ഗാഹകരണത്ഥം. നിബ്ബാനപടിസംയുത്തഞ്ചി ഭഗവാ യമ്മം ദേസേത്വാ നിബ്ബാനഗുണാനുസ്സരണേന ഉപ്പന്നപീതിസോമനസ്സേന ഉദാനം ഉദാനേന്തോ “അയം നിബ്ബാനയമ്മോ കഥമപച്ചയോ ഉപലബ്ഭതീ”തി തേസം ഭിക്ഖുനം ചേതോപരിവിതക്കമത്തായ തേസം തമത്ഥം ഞാപേതുകാമേന “തദായതന”തി വുത്തം, ന പന ഏകന്തതോ തേ പടിഗ്ഗാഹകേ കത്വാതി വേദിതബ്ബന്തി.

തയിദം സബ്ബത്തുബുദ്ധഭാസിതം പച്ചേകബുദ്ധഭാസിതം സാവകഭാസിതന്തി തിബ്ബിധം ഹോതി. തത്ഥ പച്ചേകബുദ്ധഭാസിതം -

“സബ്ബേസു ഭൂതേസു നിധായ ദണ്ഡം,
അവിഹോയം അത്തതരവി തേസ”ന്തി. ആദിനാ (സു. നി. ൩൫) -

ഖഗ്ഗവിസാണസുത്തേ ആഗതം. സാവകഭാസിതവി -

“സബ്ബോ രാഗോ പഹീനോ മേ,
സബ്ബോ ദോസോ സമുഹതോ;
സബ്ബോ മേ വിഹതോ മോഹോ,
സീതിഭൂതോസ്ഥി നിബ്ബുതോ”തി. ആദിനാ (മേരഗാ. ൧൯) -

മേരഗാമാസു ,

“കായേന സംവുതാ ആസിം, വാചായ ഉദ ചേതസാ;
സമുലം തണ്ഹമബ്ബുയ്ഹ, സീതിഭൂതാമ്ഹി നിബ്ബുതാ”തി. (മേരീഗാ. ൧൫); -

മേരീഗാമാസു ച ആഗതം. അത്താനിപി സക്കാദിഹി ദേവേഹി ഭാസിതാനി “അഹോ ദാനം പരമദാനം, കസ്സപേ സുപ്പതിട്ഠിത”തിആദിനി (ഉദാ. ൨൧). സോണദണ്ഡബ്രാഹ്മണാദിഹി മനുസ്സേഹി ച ഭാസിതാനി “നമോ തസ്സ ഭഗവതോ”തിആദിനി (ദീ. നി. ൨.൩൧൧; മ. നി. ൧.൨൯൦; ൨.൨൯൦, ൩൫൧; സം. നി. ൧൧൮൧; ൨.൩൮; അ. നി. ൫.൧൯൪) തിസ്സോ സങ്ഗീതിയോ ആരുള്ഹാനി ഉദാനാനി സന്തി ഏവ, താനി സബ്ബാനിപി ഇയ ന അധിപ്പേതാനി. യം പന സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന സാമം ആഹച്ചഭാസിതം ജിനവചനഭൂതം, തദേവ യമ്മസങ്ഗാഹകേഹി “ഉദാന”തി സങ്ഗീതം, തദേവ ച സന്ധായ ഭഗവതാ പരിയത്തിയമ്മം നവധാ വിഭജിത്വാ ഉദിസന്തേന “ഉദാന”തി വുത്തം. യാ പന “അനേകജാതിസംസാര”തിആദികാ (ധ. പ. ൧൫൩) ഗാമാ ഭഗവതാ ബോധിമുലേ ഉദാനവസേന

പവത്തിതാ, അനേകസതസഹസ്സാനം സമ്മാസമ്ബുദ്ധാനം ഉദാനഭൂതാ ച, താ അപരഭാഗേ
യമ്മഭണ്ഡാഗാരികസ്സ ഭഗവതാ ദേസീതത്താ യമ്മസങ്ഗാഹകേഹി ഉദാനപാളിയം സങ്ഗഹം
അനാരോപേതാ യമ്മപദേ സങ്ഗഹിതാ, യഞ്ച “അഞ്ഞാസി വത ഭോ കോണ്ഡഞ്ഞോ അഞ്ഞാസി
വത ഭോ കോണ്ഡഞ്ഞോ”തി (സം നീ ൫.൧൦൮൧; മഹാവ ൧൭; പടി ൧൦ ൨.൩൦) ഉദാനവചനം
ദസസഹസ്സിലോകയാതുയാ ദേവമനുസ്സാനം പവേദനസമത്ഥനിഗ്ഘോസവിപ്ഫാരം ഭഗവതാ ഭാസീതം,
തദപി പഠമബോധിയം സഞ്ചേസം ഏവ ഭിക്ഖുനം സമ്മാപടിപത്തിപച്ചവേക്ഖണ്ണഹേതുക്കം
“ആരായയിംസു വത മം ഭിക്ഖു ഏകം സമയ”ന്തിആദിവചനം (൧൦ നീ ൧.൨൨൫) വിയ
യമ്മചക്ഷപ്പവത്തനസുത്തന്തദേസനാപരിയോസാനേ അത്തനാപി അധിഗതയമ്മേകദേസസ്സ യമാദേസീതസ്സ
അരിയമഗ്ഗസ്സ സഞ്ചപഠം സാവകേസു മേരേണ അധിഗതത്താ അത്തനോ പരിസ്സമസ്സ
സഫലഭാവപച്ചവേക്ഖണ്ണഹേതുക്കം പീതിസോമനസ്സജനിതം ഉദാഹാരമത്തം, ന പന “യദാ ഹവേ
പാതുഭവന്തി യമ്മാ”തിആദിവചനം വിയ (മഹാവ ൧; ഉദാ ൧) പവത്തിയാ, നിവത്തിയാ വാ
പകാസനന്തി യമ്മസങ്ഗാഹകേഹി ഉദാനപാളിയം ന സങ്ഗീതന്തി ദട്ഠഞ്ച. ഉദാനപാളിയം പന
അട്ഠംസു വല്ലേസു ദസ ദസ കത്വാ അസീതിയേവ സുത്തന്താ സങ്ഗീതാ. തമാ ഹി തദട്ഠക്കമായം
വുത്തം -

“അസീതിയേവ സുത്തന്താ, വല്ലാ അട്ഠ സമാസതോ”തി. (ഉദാ അട്ഠം ഗന്മാരമ്ഭക്കമാ).

ഇയ പന “ദേവഅസീതി സുത്തന്താ”തി വുത്തം, തം ഉദാനപാളിയാ ന സമേതി, തസ്മാ “അസീതി
സുത്തന്താ”തി പാഠേണ ഭവിതഞ്ച. അപിച ന കേവലം ഇയേവ, അഥ ഖോ അഞ്ഞാസുപി (വി
അട്ഠം ൧.പഠമമഹാസങ്ഗീതിക്കമാ) വിനയാഭിധമ്മട്ഠക്കമാസു (ധം സം നിദാനക്കമാ) തമായേവ
വുത്തത്താ “അപ്പകം പന ഊനമധികം വാ ഗണനൂപഗം ന ഹോതീ”തി പരിയായേണ അനേകംസേന
വുത്തം സിയാ. യമാ വാ തമാ വാ അനുമാനേണ ഗണനമേവ ഹി തത്ത്വ തത്ത്വ ഊനാധികസങ്ഖ്യാ,
ഇതരഥാ തായേവ ന സിയുന്തിപി വദന്തി, പച്ഛാ പമാദലേഖവചനം വാ ഏതം.

വുത്തഞ്ഛേതം ഭഗവതാതിആദിനയപ്പവത്താതി ഏതമ ആദിസദ്ദേന “വുത്തഞ്ഛേതം ഭഗവതാ,
വുത്തമരഹതാതി മേ സുതം. ഏകധമ്മം ഭിക്ഖവേ, പജഹഥ, അഹം വോ പാടിഭോഗോ
അനാഗാമിതായ. കതമം ഏകധമ്മം? ലോഭം ഭിക്ഖവേ, ഏകധമ്മം പജഹഥ, അഹം വോ
പാടിഭോഗോ അനാഗാമിതായാ”തി (ഇതിവു ൧) ഏവമാദിനാ ഏകദുകതികചതുക്കനിപാതവസേന
വുത്തം ദ്വാദസുത്തരസതസുത്തസമൂഹം സങ്ഗണ്ണഹതി. തമാ ഹി ഇതിവുത്തകപാളിയമേവ
ഉദാനഗാമാഹി ദ്വാദസുത്തരസതസുത്താനി ഗണേത്വാ സങ്ഗീതാനി, തദട്ഠക്കമായവി (ഇതിവു അട്ഠം
നിദാനവണ്ണനാ) തമായേവ വുത്തം. തസ്മാ “ദ്വാദസുത്തരസതസുത്തന്താ” ഇച്ചേവ പാഠേണ ഭവിതഞ്ച,
യമാവുത്തന്തേന വാ അനേകംസതോ വുത്തന്തിപി വത്തും സക്കാ, തമാപി ഞാദിസേ ഠാനേ
പമാണ് ദസ്സേന്തേന യാമാവതോവ നിയമേത്വാ ദസ്സേതഞ്ചന്തി “ദസുത്തരസതസുത്തന്താ”തി ഇദം പച്ഛാ
പമാദലേഖമേവാതി ഗഹേതഞ്ചന്തി വദന്തി. ഇതി ഏവം ഭഗവതാ വുത്തം ഇതിവുത്തം.
ഇതിവുത്തന്തി സങ്ഗീതം ഇതിവുത്തകം. രുള്ഹിനാമം വാ ഏതം യമാ “യേവാപനകം,
നതുമ്ഹാകവല്ലോ”തി, വുത്തഞ്ഛേതം ഭഗവതാ, വുത്തമരഹതാതി മേ സുതന്തി നിദാനവചനേന
സങ്ഗീതം യമാവുത്തസുത്തസമൂഹം.

ജാതം ഭൂതം പുരാവൃത്തം ഭഗവതോ പുബ്ബചരിതം കായതി കമേതി പകാസേതി ഏതേനാതി
ജാതകം, തം പന ഇമാനീതി ദസ്സേതും “അപണ്ണകജാതകാദിനി”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ “പഞ്ഞാസാധികാനി
പഞ്ചജാതകസതാനീ”തി ഇദം അപ്പകം പന ഊനമധികം വാ ഗണനൂപഗം ന ഹോതീതി കത്വാ
അനേകംസേന, വോഹാരസുഖതാമത്തേന ച വുത്തം. ഏകംസതോ ഹി
സത്തചത്താലീസാധികാനിയേവ യമാവുത്തഗണനതോ തീഹി ഊനത്താ. തമാ ഹി ഏകനിപാതേ
പഞ്ഞാസസതം, ദുകനിപാതേ സതം, തികനിപാതേ പഞ്ഞാസ, തമാ ചതുക്കനിപാതേ,
പഞ്ചകനിപാതേ പഞ്ചവീസ, ഛാക്കനിപാതേ വീസ, സത്തനിപാതേ ഏകവീസ, അട്ഠനിപാതേ ദസ,
നവനിപാതേ ദ്വാദസ, ദസനിപാതേ സോളസ, ഏകാദസനിപാതേ നവ, ദ്വാദസനിപാതേ ദസ, തമാ
തേരസനിപാതേ, പകിണ്ണകനിപാതേ തേരസ, വിസതിനിപാതേ ചുദസ, തിംസനിപാതേ ദസ,
ചത്താലീസനിപാതേ പഞ്ച, പണ്ണാസനിപാതേ തീണി, സട്ഠിനിപാതേ ദേ, തമാ സത്തതിനിപാതേ,
അസീതിനിപാതേ പഞ്ച, മഹാനിപാതേ ദസാതി സത്തചത്താലീസാധികാനേവ പഞ്ച ജാതകസതാനി
സങ്ഗീതാനീതി.

അബ്ഭുതോ യമ്മോ സഭാവോ വുത്തോ യത്ഥാതി അബ്ഭുതധമ്മം, തം പനിദന്തി ആഹ
“ചത്താരോമേ”തിആദി. ആദിസദ്ദേന ചേത്ഥ -

“ചത്താരോമേ ഭിക്ഖവേ, അച്ഛരിയാ അബ്ഭുതാ യമ്മാ ആനന്ദേ. കതമേ ചത്താരോ? സചേ
ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖുപരിസാ ആനന്ദം ദസ്സനായ ഉപസങ്കമതി, ദസ്സന്നേപി സാ അത്തമനാ ഹോതി.
തത്ര ചേ ആനന്ദോ, യമ്മം ഭാസതി, ഭാസീതേനപി സാ അത്തമനാ ഹോതി, അതിത്താവ ഭിക്ഖവേ
ഭിക്ഖുപരിസാ ഹോതി, അഥ ആനന്ദോ തുണ്ഹീ ഭവതി. സചേ ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖുനീപരിസാ...പേ...”

ഉപാസകപരിസാ...പേം... ഉപാസികാ - പരിസാ...പേം... തുണ്ഹീ ഭവതി. ഇമേ ഖോ ഭിക്ഖവേ...പേം... ആനന്ദേ"തി (അം നിം ൪.൧൨൯) -

ഏവമാദിനയപ്പവത്തം തമ്മ തമ്മ ഭാസിതം സഞ്ചമ്പി അച്ഛരിയബ്ഭുതയമ്മപടിസംയുത്തം സുത്തന്തം സങ്ഗണ്ഹാതി.

ചുളവേദല്ലാദീസു (മം നിം ൧.൪൬൦) വിസാഖേന നാമ ഉപാസകേന പൂടായ യമ്മദിനായ നാമ ഭിക്ഖുനിയാ ഭാസിതം സുത്തം ചുളവേദല്ലം നാമ. മഹാകോട്ഠികത്ഥേരേന പൂച്ഛിതേന ആയസ്ഥതാ സാരിപുത്തത്ഥേരേന ഭാസിതം മഹാവേദല്ലം (മം നിം ൧.൪൪൯) നാമ. സമ്മാദിട്ഠിസുത്തമ്പി (മം നിം ൧.൮൯) ഭിക്ഖുഹി പൂടേന തേനേവ ഭാസിതം, ഏതാനി മജ്ജിമനികായപരിയാപന്നാനി. സക്കപഞ്ഹം (ദീം നിം ൨.൩൪൪) പന സക്കേന പൂടോ ഭഗവാ അഭാസി, തം ദീഘനികായപരിയാപന്നം. മഹാപുണ്ണമസുത്തം (മം നിം ൩.൮൫) പന തദഹുപോസഥേ പന്നരസേ പൂണ്ണമായ രത്തിയാ അത്തേതരേന ഭിക്ഖുനാ പൂടേന ഭഗവതാ ഭാസിതം, തം മജ്ജിമനികായപരിയാപന്നം. ഏവമാദയോ സഞ്ചേപി തമ്മ തമ്മാഗതാ വേദഞ്ച തുട്ഠിഞ്ച ലദ്ധാ ലദ്ധാ പൂച്ഛിതസുത്തന്താ "വേദല്ല"ന്തിവേദിതഞ്ചം. വേദന്തി ഞാണം. തുട്ഠിന്തി യമാഭാസിതയമ്മദേസനം വിദിത്വാ "സായു അയ്യേ സാധാവുസോ"തിആദിനാ അബ്ഭിനുമാദനവസപ്പവത്തം പീതിസോമനസ്സം. ലദ്ധാ ലദ്ധാതി ലഭിത്വാ ലഭിത്വാ, പുനപുനം ലഭിത്വാതി വുത്തം ഹോതി, ഏതേന വേദസദ്ദോ ഞാണേ, സോമനസ്സേ ച ഏകസേസനയേന, സാമഞ്ഞനിദ്ദേസേന വാ പവത്തതി, വേദമ്ഹി നിസ്സിതം തസ്സ ലഭാപനവസേനാതി വേദല്ലന്തി ച ദസ്സേതി.

ഏവം അങ്ഗവസേന സകലമ്പി ബുദ്ധവചനം വിഭജിത്വാ ഇദാനി യമ്മക്ഖണ്ഡവസേന വിഭജിതുകാമോ "കഥ"ന്തിആദിമാഹ. തമ്മ യമ്മക്ഖണ്ഡവസേനാതി യമ്മരാസിവസേന. "ദ്വാസീതീ"തി അയം ഗാമാ വുത്തത്ഥാവ. ഏവം പരിദീപിതയമ്മക്ഖണ്ഡവസേനാതി ഗോപകമോഗ്ഗല്ലാനേന നാമ ബ്രാഹ്മണേന പൂടേന ഗോപകമോഗ്ഗല്ലാനസുത്തേ (മം നിം ൩.൭൯) അത്തനോ ഗുണപ്പകാസനത്ഥം വാ മേരഗാമായം (മേരഗാം ൧൦൧൭ ആദയോ) ആയസ്ഥതാ ആനന്ദത്ഥേരേന സമന്തതോ ദീപിതയമ്മക്ഖണ്ഡവസേന ഇമിനാ ഏവം തേന അപരിദീപിതാപി യമ്മക്ഖണ്ഡാ സന്തീതി പകാസേതി, തസ്ഥാ കമാവത്ഥുപ്പകരണ മാധുരിയസുത്താദിനം (മം നിം ൨.൩൧൭) വിമാനവത്ഥാദീസു കേസഞ്ചി ഗാമാനഞ്ച വസേന ചതുരാസീതിസഹസ്സതോപി യമ്മക്ഖണ്ഡാനം അധികതാ വേദിതഞ്ചാ.

ഏതഥ ച സുഭസുത്തം (ദീം നിം ൧.൪൪൪), ഗോപകമോഗ്ഗല്ലാനസുത്തഞ്ച പരിനിബ്ബുതേ ഭഗവതി ആനന്ദത്ഥേരേന ഭാസിതത്ഥാ ചതുരാസീതിയമ്മക്ഖണ്ഡസഹസ്സേസു അന്തോഗധം ഹോതി, ന ഹോതീതി? പടിസമ്ഭിദാഗണ്ഠിപദേ താവ ഇദം വുത്തം "സയം വുത്തയമ്മക്ഖണ്ഡാനമ്പി ഭിക്ഖുതോ ഗഹിതേയേവ സങ്ഗഹേത്വാ ഏവമാഹാതി ദട്ഠഞ്ച"ന്തി, ഭഗവതാ പന ദിന്നനയേ റത്ഥാ ഭാസിതത്ഥാ "സയം വുത്തമ്പി ചേതം സുത്തദ്വയം ഭഗവതോ ഗഹിതേയേവ സങ്ഗഹേത്വാ വുത്ത"ന്തി ഏവമ്പി വത്തും യുത്തതരം വിയ ദിസ്സതി. ഭഗവതാ ഹി ദിന്നനയേ റത്ഥാ സാവകാ യമ്മം ദേസേന്തി, തേനേവ സാവകഭാസിതമ്പി കമാവത്ഥാദികം ബുദ്ധഭാസിതം നാമ ജാതം , തതോയേവ ച അത്തനാ ഭാസിതമ്പി സുഭസുത്താദികം സങ്ഗീതിമാരോപേന്തേന ആയസ്ഥതാ ആനന്ദത്ഥേരേന "ഏവം മേ സുത"ന്തി വുത്തം.

ഏകാനുസന്ധികം സുത്തം സതിപട്ഠാനാദി. സതിപട്ഠാനസുത്തഞ്ഹി "ഏകായനോ അയം ഭിക്ഖവേ, മഗ്ഗോ സത്താനം വിസുദ്ധിയാ"തിആദിനാ (ദീം നിം ൨.൩൭൩; മം നിം ൧.൧൦൬; സം നിം ൩.൩൬൭-൩൮൪) ചത്താരോ സതിപട്ഠാനേ ആരഭിത്വാ തേസംയേവ വിഭാഗദസ്സനവസേന പവത്തത്ഥാ "ഏകാനുസന്ധിക"ന്തി വുച്ചതി. അനേകാനുസന്ധികം പരിനിബ്ബാനസുത്താദി (ദീം നിം ൨.൧൩൧ ആദയോ) പരിനിബ്ബാനസുത്തഞ്ഹി നാനാറാനേസു നാനായമ്മദേസനാനം വസേന പവത്തത്ഥാ "അനേകാനുസന്ധിക"ന്തി വുച്ചതി.

"കതി ഛരിന്ദേ കതി ജഹേ, കതി ചുത്തരി ഭാവയേ;
കതി സങ്ഗാതിഗോ ഭിക്ഖു, 'ഓഘതിണ്ണോ'തി വുച്ചതീ"തി. (സം നിം ൧.൫); -

ഏവമാദിനാ പഞ്ഹാപുച്ഛനം ഗാമാബന്ധേസു ഏകോ യമ്മക്ഖണ്ഡോ.

"പഞ്ച ഛരിന്ദേ പഞ്ച ജഹേ, പഞ്ച ചുത്തരി ഭാവയേ;
പഞ്ച സങ്ഗാതിഗോ ഭിക്ഖു, 'ഓഘതിണ്ണോ'തി വുച്ചതീ"തി. (സം നിം ൧.൫); -

ഏവമാദിനാ ച വിസ്സജ്ജനം ഏകോ യമ്മക്ഖണ്ഡോ.

തികദുകഭാജനം യമ്മസങ്ഗണിയം നിക്ഖേപകണ്ഡഅട്ഠകമാകണ്ഡവസേന ഗഹേതഞ്ചം. തസ്ഥാ യം കൂസലത്തികമാതികാപദസ്സ (ധം സം ൧) വിഭജനവസേന നിക്ഖേപകണ്ഡേ വുത്തം -

“കതമേ യമ്മാ കുസലാ? തീണി കുസലമുലാനി...പേം... ഇമേ യമ്മാ കുസലാ. കതമേ യമ്മാ അകുസലാ? തീണി അകുസലമുലാനി...പേം... ഇമേ യമ്മാ അകുസലാ. കതമേ യമ്മാ അബ്യാകതാ?” കുസലാകുസലാനം യമ്മാനം വിപാകാ...പേം... ഇമേ യമ്മാ അബ്യാകതാ”തി (യം സം ൧൮൭),

അയമേകോ യമ്മക്ഖണ്ഡോ. ഏസ നയോ സേസത്തികദുകപദവിഭജനേസുപി. യദപി അട്ഠകമാകണ്ഡേ വുത്തം -

“കതമേ യമ്മാ കുസലാ? ചതുസു ഭൂമീസു കുസലം. ഇമേ യമ്മാ കുസലാ. കതമേ യമ്മാ അകുസലാ? ദാദസ അകുസലചിത്തുപ്പാദാ. ഇമേ യമ്മാ അകുസലാ. കതമേ യമ്മാ അബ്യാകതാ? ചതുസു ഭൂമീസു വിപാകോ തീസു ഭൂമീസു കിരിയാബ്യാകതം രൂപഞ്ച നിബ്ബാനഞ്ച. ഇമേ യമ്മാ അബ്യാകതാ”തി (യം സം ൧൮൮),

അയം കുസലത്തികമാതികാപദസ്സു വിഭജനവസേന പവത്തോ ഏകോ യമ്മക്ഖണ്ഡോ. ഏസ നയോ സേസേസുപി. ചിത്തവാദാജനം പന ചിത്തുപ്പാദകണ്ഡ വസേന (യം സം ൧) ഗഹേതഞ്ച. യത്ത്ഹി തത്ഥ വുത്തം കുസലചിത്തവിഭജനത്ഥം -

“കതമേ യമ്മാ കുസലാ? യസ്ഥിം സമയേ കാമാവചരം കുസലം ചിത്തം ഉപ്പന്നം ഹോതി സോമനസ്സസഹഗതം ഞാണസമ്പയുത്തം രൂപാരമ്മണം വാ...പേം... തസ്ഥിം സമയേ ഫണ്ഡോ ഹോതി... പേം... അവിക്ഖേപോ ഹോതീ”തി (യം സം ൧),

അയമേകോ യമ്മക്ഖണ്ഡോ. ഏവം സേസചിത്തവാദവിഭജനേസു. ഏകോ യമ്മക്ഖണ്ഡോതി (ഏകമേകോ യമ്മക്ഖണ്ഡോ ഛള്ള അട്ഠം) ച ഏകേകോ യമ്മക്ഖണ്ഡോതി അത്ഥോ. “ഏകമേകം തികദുകഭാജനം, ഏകമേകം ചിത്തവാദാജന”തി ച വചനത്തോ ഹി “ഏകേകോ”തി അവുത്തേപി അയമത്ഥോ സാമത്ഥിയത്തോ വിത്തായമാനോവ ഹോതി.

വത്ഥു നാമ സുദിനകണ്ഡാദി. മാതികാ നാമ “യോ പന ഭിക്ഖു ഭിക്ഖുനം സിക്ഖാസാജീവസമാപണോ”തിആദിനാ (പാരാ° ൪൪) തസ്ഥിം തസ്ഥിം അജ്ജയാചാരേ പഞ്ഞത്തം ഉദ്ദേശ സിക്ഖാപദം. പദഭാജനിയന്തി തസ്സ തസ്സ സിക്ഖാപദസ്സ “യോ പനാതി യോ യാദിസോ”തിആദി (പാരാ° ൪൫) നയപ്പവത്തം പദവിഭജനം. അന്തരാപത്തിതി “പടിലാതം ഉക്ഖിപതി, ആപത്തി ദുക്കടസ്സാ”തി (പാചി° ൩൫൫) ഏവമാദിനാ സിക്ഖാപദത്തരേസു പഞ്ഞത്താ ആപത്തി. ആപത്തിതി തന്തംസിക്ഖാപദാനുരൂപം വുത്തോ തികച്ഛേദമുത്തോ ആപത്തിവാരോ. അനാപത്തിതി “അനാപത്തി അജാനത്തസ്സ അസാദിയത്തസ്സ വിത്തചിത്തസ്സ വേദനാട്ടസ്സ ആദികമ്മികസ്സാ”തിആദി (പാരാ° ൬൬) നയപ്പവത്തോ അനാപത്തിവാരോ. തികച്ഛേദോതി “ദസാഹാതിക്കന്തേ അതിക്കന്തസഞ്ചി നിസ്സഗ്ഗിയം പാചിത്തിയം, ദസാഹാതിക്കന്തേ വേമതികോ...പേം... ദസാഹാതിക്കന്തേ അനതിക്കന്തസഞ്ചി നിസ്സഗ്ഗിയം പാചിത്തിയ”തി (പാരാ° ൪൬൮) ഏവമാദിനയപ്പവത്തോ തികപാചിത്തിയ-തിക-ദുക്കടാദിഭേദോ തികപരിച്ഛേദോ. തത്ഥാതി തേസു വത്ഥുമാതികാദീസു.

ഏവം അനേകനയസമലങ്കതം സങ്ഗീതിപ്പകാരം ദസ്സേത്ഥാ “അയം യമ്മോ, അയം വിനയോ...പേം... ഇമാനി ചതുരാസീതി യമ്മക്ഖണ്ഡസഹസ്സാനി”തി ബുദ്ധവചനം യമ്മവിനയാദിഭേദേന വവത്ഥപേത്ഥാ സങ്ഗായത്തേന മഹാകസ്സപപ്പമുഖേന വസീഗണേന അനേകച്ഛരിയപാതുഭാവപടിമണ്ഡിതായ സങ്ഗീതിയാ ഇമസ്സ ദീഘാഗമസ്സ യമ്മഭാവോ, മജ്ജിമബുദ്ധവചനാദിഭാവോ ച വവത്ഥാപിത്തോതി ദസ്സേത്തോ “ഏവമേത”തിആദിമാഹ. സാധാരണവചനേന ദസ്സിതേപി ഹി “യദത്ഥം സംവണ്ണേതും ഇദമാരഭതി, സോയേവ പധാനവസേന ദസ്സിതോ”തി ആചരിയേഹി അയം സമ്ബണ്ഡോ വുത്തോ. അപരോ നയോ - ഹേട്ഠാ വുത്തേസു ഏകവിധാദിഭേദഭിന്നേസു പകാരേസു യമ്മവിനയാദിഭാവോ സങ്ഗീതികാരകേ ഹേവ സങ്ഗീതികാലേ വവത്ഥാപിത്തോ, ന പച്ഛാ കപ്പനമത്തസിലോതി ദസ്സേത്തോ “ഏവമേത”തിആദിമാഹാതിപി വത്തഞ്ചോ. ന കേവലം യഥാവുത്തപ്പകാരമേവ വവത്ഥാപേത്ഥാ സങ്ഗീതം, അഥ ഖോ അത്തവിതി ദസ്സേതി “ന കേവലഞ്ചാ”തിആദിനാ. ഉദാനസങ്ഗഹോ നാമ പഠമപാരാജികാദീസു ആഗതാനം വിനീതവത്ഥുആദിനം സങ്ഖേപത്തോ സങ്ഗഹദസ്സനവസേന യമ്മസങ്ഗാഹകേഹി ഠപിതാ -

“മക്കടീ വജ്ജിപുത്താ ച, ഗിഹീ നഗ്ഗോ ച തിത്ഥിയാ;
ദാരികുപ്പലവണ്ണാ ച, ബുദ്ധ്ജനേഹി പരേ ദുവേ”തി. ആദികാ (പാരാ° ൬൬); -

ഗാമായോ. വുച്ചമാനസ്സ ഹി വുത്തസ്സ വാ അത്ഥസ്സ വിപ്പകിണ്ണഭാവേന പവത്തിതും അദത്ഥാ ഉദ്ധം ദാനം രക്ഖണം ഉദാനം, സങ്ഗഹവചനത്തി അത്ഥോ. സിലക്ഖണ്ഡവഗ്ഗമുലപരിയായവഗ്ഗാദിവസേന വഗ്ഗസങ്ഗഹോ. വഗ്ഗോതി ഹി യമ്മസങ്ഗാഹകേഹേവ കതാ സുത്തസമുദായസ്സ സമത്താ. ഉത്തരിമനുസ്സപേയ്യാലനീലപേയ്യാലാദിവസേന പേയ്യാലസങ്ഗഹോ. പാതും രക്ഖിതും, വിത്ഥാരിതും വാ അലന്തി ഹി പേയ്യാലം, സങ്ഖിപിത്ഥാ ദസ്സനവചനം. അങ്ഗുത്തരനികായാദീസു

നിപാതസംഗ്രഹം, ഗാമഗാദിവസേന നിപാതനം. സമുദായകരണത്തിനിപാതം. ദേവതാസംയുത്താദിവസേന (സം. നി. ൧.൧) സംയുത്തസംഗ്രഹം. വഗ്ഗസമുദായേ ഏവ ധമ്മസംഗ്രഹകേഹി കതാ സംയുത്തസമത്തം. മൂലപണ്ണാസകാദിവസേന പണ്ണാസസംഗ്രഹം, പത്താസ പത്താസ സുത്താനി ഗണേതാ സംഗ്രഹോതി വുത്തം ഹോതി. ആദിസദ്ദേന തസ്സം തസ്സം പാളിയം ദിസ്സമാനം സംഗീതികാരകവചനം സംഗ്രഹോതി. ഉദാനസംഗ്രഹം...പേ... പണ്ണാസസംഗ്രഹാദിഹി അനേകവിധം തമാ. സത്തഹിമാസേഹിതി കിരിയാപവഗ്ഗേ തതിയാ “ഏകാഹേനേവ ബാരാണസിം പായാസി. നവഹി മാസേഹി വിഹാരം നിട്ഠാപേസി”തിആദിസു വിയ. കിരിയായ ആസും പരിനിട്ഠാപനത്തിനി കിരിയാപവഗ്ഗേ.

തദാ അനേകച്ഛരിയപാതുഭാവദസ്സന്നേന സാധുനം പസാദജനനത്ഥമാഹ “സംഗീതിപരിയോസാനേ ചസ്സാ”തിആദി. അസ്സ ബുദ്ധവചനസ്സ സംഗീതിപരിയോസാനേ സഞ്ജാതപ്പമോദാ വിയ, സാധുകാരം ദദമാനാ വിയ ച സങ്കമ്പി...പേ... പാതുരഹേസുന്തി സമ്ബന്ധോ. വിയാതി ഹി ഉഭയത്ഥ യോജേതബ്ബം. പവത്തനേ, പവത്തനായ വാ സമത്ഥം പവത്തനസമത്ഥം. ഉദകപരിയന്തന്തി പഥവിസന്ധാരകഉദകപരിയോസാനം കത്വാ, സഹ തേന ഉദകേന, തം വാ ഉദകം ആഹച്ചാതി വുത്തം ഹോതി, തേന ഏകദേശകമ്പനം നിവാരേതി. സങ്കമ്പിതി ഉദ്ധം ഉദ്ധം ഗച്ഛന്തി സുട്ഠു കമ്പി. സമ്പകമ്പിതി ഉദ്ധമധോ ച ഗച്ഛന്തി സമ്മാ പകാരേന കമ്പി. സമ്പവേധിതി ചതുസു ദിസാസു ഗച്ഛന്തി സുട്ഠു ഭിച്ഛോ പവേധി. ഏവം ഏതേന പദത്തയേന ഛരപ്പകാരം പഥവിചലനം ദസ്സേതി. അഥ വാ പുരത്ഥിമത്ഥോ, പച്ഛിമത്ഥോ ച ഉന്നമനഛാനമനവസേന സങ്കമ്പി. ഉത്തരത്ഥോ, ദക്ഖിണത്ഥോ ച ഉന്നമനഛാനമനവസേന സമ്പകമ്പി. മജ്ജിമത്ഥോ, പരിയന്തത്ഥോ ച ഉന്നമനഛാനമനവസേന സമ്പവേധി. ഏവമ്പി ഛരപ്പകാരം പഥവിചലനം ദസ്സേതി, യം സന്ധായ അട്ഠകമാസു വുത്തം -

“പുരത്ഥിമത്ഥോ ഉന്നമതി പച്ഛിമത്ഥോ ഛാനമതി, പച്ഛിമത്ഥോ ഉന്നമതി പുരത്ഥിമത്ഥോ ഛാനമതി, ഉത്തരത്ഥോ ഉന്നമതി ദക്ഖിണത്ഥോ ഛാനമതി, ദക്ഖിണത്ഥോ ഉന്നമതി ഉത്തരത്ഥോ ഛാനമതി , മജ്ജിമത്ഥോ ഉന്നമതി പരിയന്തത്ഥോ ഛാനമതി, പരിയന്തത്ഥോ ഉന്നമതി മജ്ജിമത്ഥോ ഛാനമതിതി ഏവം ഛരപ്പകാരം...പേ... അകമ്പിത്ഥാ”തി (ബു. വം. അട്ഠ. ൧൧).

അച്ഛരം പഹരിത്ഥം യുത്താനി അച്ഛരിയാനി, പുപ്ഫവസ്സചേലുക്ഖേപാദിനി അഞ്ഞായപി സാ സമത്തായ പാകാതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “യാ ലോകേ”തിആദി. യാ പഥമഹാസംഗീതി ധമ്മസംഗ്രഹകേഹി മഹാകസ്സപാദിഹി പഞ്ചഹി സതേഹി യേന കതാ സംഗീതാ, തേന പഞ്ച സതാനി ഏതിസ്സാതി “പഞ്ചസതാ”തി ച മേരേഹേവ കത്തതാ മേരാ മഹാകസ്സപാദയോ ഏതിസ്സാ, മേരേഹി വാ കതാതി “മേരികാ”തി ച ലോകേ പവുച്ചതി, അയം പഥമഹാസംഗീതി നാമാതി സമ്ബന്ധോ.

ഏവം പഥമഹാസംഗീതി ദസ്സേതാ യദത്ഥം സാ ഇധ ദസ്സിതാ, ഇദാനി തം നിദാനം നിഗമനവസേന ദസ്സേന്തോ “ഇമിസ്സാ”തിആദിമാഹ. ആദിനികായസ്സാതി സുത്തന്തപിടകപരിയാപന്നേസു പഞ്ചസു നികായേസു ആദിഭൂതസ്സ ദീഘനികായസ്സ. ഖുദകപരിയാപന്നോ ഹി വിനയോ പഥം സംഗീതോ. തമാ ഹി വുത്തം “സുത്തന്തപിടകേ”തി. തേനാതി തമാവുത്തത്താ, ഇമിനാ യഥാവുത്തപഥമഹാസംഗീതിയം തമാവചനമേവ സന്ധായ മയാ ഹേട്ഠാ ഏവം വുത്തന്തി പുബ്ബാപരസമ്ബന്ധം, യഥാവുത്തവിത്ഥാവചനസ്സ വാ ഗുണം ദസ്സേതിതി.

ഇതി സുമംഗലവിലാസിനിയാ ദീഘനികായട്ഠകമായ പരമസുഖമഗമഭീരദുരനുബോധത്ഥപരിഭീപനായ സുവിമലവിപുലപത്താവേയുത്തിയജനനായ അജ്ജവമദ്ദവസോരച്ചസദ്ധാസതിധിതിബുദ്ധിഖന്തി വീരിയാദിധമ്മസമംഗിനാ സാട്ഠകമേ പിടകത്തയേ അസംഗ്രഹസംഹീരവിസാരദത്താണചാരിനാ അനേകപ്പഭേദസകസമയസമയന്തരഗഹനജ്ജേയാഗാഹിനാ മഹാഗണിനാ മഹാവേയ്യാകരണേന ഞാണാഭിവാസധമ്മസേനാപതിനാമമേരേന മഹാധമ്മരാജാധിരാജഗരൂനാ കതായ സാധുവിലാസിനിയാ നാമ ലീനത്ഥപകാസനിയാ ബാഹിരനിദാനവണ്ണനായ ലീനത്ഥപകാസനാ.

നിദാനകമാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧. ബ്രഹ്മജാലസൂത്രം

പരിബ്രാജകകമാവണ്ണനാ

൧. ഏതാവതാ ച പരമസൺഹസുഖമഗമദ്ഭീരദുഃസാനേകവിധനയസമലങ്കതം ബ്രഹ്മജാലസ്സ സാധാരണതോ ബാഹിരനിദാനം ദസ്തേത്യാ ഇദാനി അബ്ഭന്തരനിദാനം സംവണ്ണേനോ അത്ഥാധിഗമസ്സ സുനിക്ഖിത്തപദമൂലകത്താ, സുനിക്ഖിത്തപദഭാവസ്സ ച “ഇദമേവ”ന്തി സഭാവവിഭാവനേന പദവിഭാഗേന സാധേതബ്ബത്താ പഠമം താവ പദവിഭാഗം ദസ്തേതും “തത്ത്വ ഏവ”ന്തിആദിമാഹ. പദവിഭാഗേന ഹി “ഇദം നാമ ഏതം പദ”ന്തി വിജാനനേന തത്ത്വപദാനുരൂപം ലിങ്ഗവിഭത്തി വചന കാലപയോഗാദികം സമ്മാപതിട്ഠാപനതോ യഥാവുത്തസ്സ പദസ്സ സുനിക്ഖിത്തതാ ഹോതി, തായ ച അത്ഥസ്സ സമധിഗമിയതാ. യഥാഹ “സുനിക്ഖിത്തസ്സ ഭിക്ഖവേ - പദബ്ബഞ്ജനസ്സ അത്ഥോപി സുനയോഹോതി”തിആദി. അപിച സമ്ബന്ധതോ, പദതോ, പദവിഭാഗതോ, പദത്വതോ അനുയോഗതോ, പരിഹാരതോ ചാതി ഛാഹാകാരേഹി അത്ഥവണ്ണനാ കാതബ്ബാ. തത്ത്വ സമ്ബന്ധോ നാമ ദേസനാസമ്ബന്ധോ, യം ലോകിയാ “ഉമ്മുഗ്ഘാതോ”തിപി വദന്തി, സോ പന പാളിയാ നിദാനപാളിവസേന, നിദാനപാളിയാ ച സങ്ഗീതിവസേന വേദിതബ്ബോ. പഠമഹാസങ്ഗീതിം ദസ്തേനേന ഹി നിദാനപാളിയാ സമ്ബന്ധോ ദസ്സിതോ, തസ്മാ പദാഭിവസേനേവ സംവണ്ണനം കരോന്തോ “ഏവ”ന്തിആദിമാഹ. ഏത ച “ഏവന്തി നിപാതപദന്തിആദിനാ പദതോ, പദവിഭാഗതോ ച സംവണ്ണനം കരോതി പദാനം തബ്ബിസേസാനഞ്ച ദസ്സിതത്താ. പദവിഭാഗോതി ഹി പദാനം വിസേസോയേവ അധിപ്തേതോ, ന പദവിഗ്ഗഹോ. പദാനി ച പദവിഭാഗോ ച പദവിഭാഗോ. അഥ വാ പദവിഭാഗോ ച പദവിഗ്ഗഹോ ച പദവിഭാഗോതി ഏകസേസവസേന പദപദവിഗ്ഗഹാപി പദവിഭാഗസദ്ദേന വുത്താതി ദട്ഠഞ്ച. പദവിഗ്ഗഹതോ പന “ഭിക്ഖുനം സങ്ഘോ”തിആദിനാ ഉപരി സംവണ്ണനം കരിസ്സതി, തഥാ പദത്വാനുയോഗപരിഹാരേഹിപി. ഏവന്തി ഏത ലുത്തനിട്ടിട്ഠിതി-സദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ അന്തരാസദ്ദ ച സദ്ദാദീനന്ധി സങ്ഗഹിതത്താ, നയഗ്ഗഹണേന വാ തേ ഗഹിതാ. തേനാഹ “മേതിആദിനിനാമപദാനീ”തി. ഇതരഥാ ഹി അന്തരാസദ്ദ ച സദ്ദാദീനന്ധി നിപാതഭാവോ വത്തബ്ബോ സിയാ. മേതിആദിനീതി ഏത പന ആദി-സദ്ദേന യാവ പടിസദ്ദോ , താവ തദവസിട്ഠായേവ സദ്ദാ സങ്ഗഹിതാ. പടിതി ഉപസഗ്ഗപദം പതിസദ്ദസ്സ കാരിയഭാവതോ.

ഇദാനി അത്ഥുദ്ധാരക്കമേന പദത്വതോ സംവണ്ണനം കരോന്തോ “അത്ഥതോ പനാ”തിആദിമാഹ. ഇമസ്മിം പന റാനേ സോതുമനം സംവണ്ണനാനയകോസല്പത്വം സംവണ്ണനാപകാരാ വത്തബ്ബാ. കഥം?

ഏകനാളികാ കഥാ ച, ചതുരസ്സാ തഥാപി ച;
നിസിന്നവത്തികാ ചേവ, തിയാ സംവണ്ണനം വദേ.

തത്ത്വ പാളിം വത്ഥാ ഏകേകപദസ്സ അത്ഥകഥനം ഏകായ നാളിയാ മിനിതസദിസത്താ, ഏകേകം വാ പദം നാളം മൂലം, ഏകമേകം പദം വാ നാളികാ അത്ഥനിഗ്ഗമനമഗ്ഗോ ഏതിസ്സാതി കത്ഥാ ഏകനാളികാ നാമ. പടിപക്ഖം ദസ്തേത്യാ, പടിപക്ഖസ്സ ച ഉപമം ദസ്തേത്യാ, സപക്ഖം ദസ്തേത്യാ, സപക്ഖസ്സ ച ഉപമം ദസ്തേത്യാ, കഥനം ചതുഹി ഭാഗേഹി വുത്തത്താ, ചത്താരോ വാ രസ്സാ സല്പക്ഖബ്ബുപായാ ഏതിസ്സാതി കത്ഥാ ചതുരസ്സാ നാമ, വിസഭാഗധമ്മവസേനേവ പരിയോസാനം ഗത്ഥാ പൂന സഭാഗധമ്മവസേനേവ പരിയോസാനഗമനം നിസിദാപേത്യാ പതിട്ഠാപേത്യാ ആവത്തനയുത്തത്താ, നിയമതോ വാ നിസിന്നസ്സ ആരദ്ധസ്സ വത്തോ സംവത്തോ ഏതിസ്സാതി കത്ഥാ നിസിന്നവത്തികാ നാമ, യഥാരദ്ധസ്സ അത്ഥസ്സ വിസും വിസും പരിയോസാനാപി നിയുത്താതി വുത്തം ഹോതി, സോദാഹരണാ പന കഥാ അങ്ഗുത്തരട്ഠകമായ തട്ടികായം ഏകാദസനിപാതേ ഗോപാലകസുത്തവണ്ണനാതോ ഗഹേതബ്ബാ.

ഭേദകഥാ തത്വകഥാ, പരിയായകഥാപി ച;
ഇതി അത്ഥക്കമേ വിദാ, തിയാ സംവണ്ണനം വദേ.

തത്ത്വ പകതിആദിവിചാരണാ ഭേദകഥാ യഥാ “ബുജ്ജതീതി ബുദ്ധോ”തിആദി. സരുപവിചാരണാ തത്വകഥാ യഥാ “ബുദ്ധോതി യോ സോ ഭഗവാ സയമ്ഭൂ അനാചരിയകോ”തിആദി (മഹാനിം ൧൯൨; ചുളനിം ൯൭; പടിം മം ൧.൧൧൧). വേവചനവിചാരണാ പരിയായകഥാ യഥാ “ബുദ്ധോ ഭഗവാ സബ്ബത്തു ലോകനായകോ”തിആദി (നേത്തിം ൩൮ വേവചനാഹാരവിഭങ്ഗനിസ്സിതോ പാളി).

പയോജനഞ്ച പിണ്ഡത്ഥോ, അനുസന്ധി ച ചോദനാ;
പരിഹാരോ ച സബ്ബത്വം, പഞ്ചധാ വണ്ണനം വദേ.

തത്ത്വ പയോജനം നാമ ദേസനാഫലം, തം പന സുതമയത്താണാദി. പിണ്ഡത്ഥോ നാമ വിപ്ലവസ്സ അത്ഥസ്സ സുവിജാനനത്വം സവിണ്ഡേത്യാ കഥനം. അനുസന്ധി നാമ പൂച്ഛാനുസന്ധാദി. ചോദനാ നാമ യഥാവുത്തസ്സ വചനസ്സ വിരോധികഥനം. പരിഹാരോ നാമ തസ്സ അവിരോധികഥനം.

ഉമ്മുഗ്ഘാതോ പദഞ്ചേവ, പദത്ഥോ പദവിഗ്ഗഹോ;
ചാലനാ പച്ഛുപട്ഠാനം, ഛാധാ സംവണ്ണനം വദേ. (വജിരം ൩ പഠമഹാസങ്ഗീതിവണ്ണനാ);

തത്വ അജ്ഞാതത്വത്തിനടിയിലാണ് ഉമ്മുഗ്ഘാതം. “ഏവമിദ”ന്തി നാനാവിധേന പദവിസേസതാകമനം പദം, സദൃശാധിപ്തായത്വാദി പദമോ. അനേകയാ നിബുദ്ധനം പദവിഗൃഹോ. ചാലനാ നാമ ചോദനാ. പശുപട്ഠാനം പരിഹാരോ.

സമുട്ഠാനം പദമോ ച, ഭാവാനുവാദവിധയോ;
വിരോധോ പരിഹാരോ ച, നിഗമനന്തി അട്ഠയാ.

തത്വ സമുട്ഠാനത്തി അജ്ഞാതത്വത്തിനടിയിലാണ്. പദമോതി അധിപ്താനധിപ്തോദിവസേന അനേകയാ പദസ്സ അമോ. ഭാവോതി അധിപ്തായോ. അനുവാദവിധയോതി പഠമവചനം വിധി, തദാവികരണവസേന പശ്ചാ വചനം അനുവാദോ, വിസേസനവിസേസ്യാനം വാ വിധാനുവാദ സമത്താ. വിരോധോതി അത്ഥനിഷ്ഠയനത്ഥം ചോദനാ. പരിഹാരോതി തസ്താ സോധനാ. നിഗമനന്തി അനുസന്ധിയാ അനുരൂപം അപ്പനാ.

ആദിതോ തസ്സ നിദാനം, വത്തഞ്ചം തപ്പയോജനം;
പിണ്ഡമോ ചേവ പദമോ, സമ്ബന്ധോ അധിപ്തായകോ;
ചോദനാ സോധനാ ചേതി, അട്ഠയാ വണ്ണനം വദേ.

തത്വ സമ്ബന്ധോ നാമ പുണ്യാപരസമ്ബന്ധോ, യോ “അനുസന്ധി”തി വുച്ചതി. സേസാ വുത്തത്ഥാവ, ഏവമാദിനാ തത്വ തത്ഥാഗതേ സംവണ്ണനാപ്പകാരേ ത്താ സബ്ബത്ഥ യമാരഹം വിചേതബ്ബാതി.

ഏവമനേകത്വപദേതോ പയോഗതോവ ഞാതബ്ബാതി തബ്ബസേന തം സമത്ഥേതും “തമാഹേസാ”തിആദി വുത്തം. അഥ വാ അയം സദോ ഇമസ്സത്ഥസ്സ വാചകോതി സങ്കേതവത്ഥിതായേവ സദാ തം തദത്ഥസ്സ വാചകാ , സങ്കേതോ ച നാമ പയോഗവസേന സിദ്ധോതി ദസ്സേതുന്ധി ഇദം വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. ഏവമിദിസേസു. നനു ച -

“യഥാപി പുപ്ഫരാസിമ്ഹാ, കയിരാ മാലാഗുണേ ബഹു;
ഏവം ജാതേന മച്ചേന, കത്തഞ്ചം കുസലം ബഹു”ന്തി. (ധം പം ൧൩);

ഏതഥ ഏവം-സദേന ഉപമാകാരസ്സേവ വുത്തത്താ ആകാരമോയേവ ഏവം-സദോ സിയാതി? ന, വിസേസസബ്ഭാവതോ. “ഏവം ബ്യാ ഖോ”തിആദിസു (മം നിം ൨൩൪, ൩൩൬) ഹി ആകാരമത്തവാചകോയേവ ആകാരമോതി അധിപ്തേതോ, ന പന ആകാരവിസേസവാചകോ. ഏതഥ ഹി കിഞ്ചാപി പുപ്ഫരാസിസദിസതോ മനുസ്സുപപത്തി സപ്പുരിസുപനിസ്സയ സദ്ധമ്മസവന യോനിസോമനസികാരഭോഗസമ്പത്തിആദിദാനാദിപുണ്ണകിരിയാഹേതുസമുദായതോ സോഭാസുഗന്ധതാദിഗുണയോഗേന മാലാഗുണസദിസിയോ ബഹുകാ പുണ്ണകിരിയാ മരിതബ്ബസഭാവതായ മച്ചേന സത്തേന കത്തബ്ബാതി അത്ഥസ്സ ജോതിതത്താ പുപ്ഫരാസിമാലാഗുണാവ ഉപമാ നാമ ഉപമീയതി ഏതായാതി കത്ഥാ, തേസം ഉപമാകാരോ ച യഥാസദേന അനിയമതോ ജോതിതോ, തസ്മാ “ഏവം-സദോ നിയമതോ ഉപമാകാരനിഗമനമോ”തി വത്തും യുത്തം, തഥാപി സോ ഉപമാകാരോ നിയമീയമാനോ അത്ഥതോ ഉപമാവ ഹോതി നിസ്സയഭൂതം തമന്തരേന നിസ്സിതഭൂതസ്സ ഉപമാകാരസ്സ അലബ്ഭമാനത്താതി അധിപ്തായേനാഹ “ഉപമായം ആഗതോ”തി. അഥ വാ ഉപമീയനം സദിസികരണന്തി കത്ഥാ പുപ്ഫരാസിമാലാഗുണേഹി സദിസഭാവസബ്ഭാവതോ ഉപമാകാരോയേവ ഉപമാ നാമ. “സദ്ധമ്മത്തം സിയോപമാ”തി ഹി വുത്തം, തസ്മാ ആകാരമത്തവാചകോവ ആകാരമോ ഏവം-സദോ. ഉപമാസബ്ഭാവതആകാരവിസേസവാചകോ പന ഉപമാമോയേവാതി വുത്തം “ഉപമായം ആഗതോ”തി.

തഥാ “ഏവം ഇമിനാ ആകാരേന അഭിക്ഖമിതബ്ബ”ന്തിആദിനാ ഉപദിസിയമാനായ സമണസാരൂപായ ആകപ്പസമ്പത്തിയാ ഉപദിസനാകാരോപി അത്ഥതോ ഉപദേസോയേവാതി ആഹ “ഏവം...പേ... ഉപദേസേ”തി. ഏവമേതന്തി ഏതഥ പന ഭഗവതാ യഥാവുത്തമത്ഥം അവിപരീതതോ ജാനന്തേഹി കതം തത്വ സംവിജ്ജമാനഗുണാനം പകാരേഹി ഹംസനം ഉദഗ്ഗതാകരണം സമ്പഹംസനം. തത്വ സമ്പഹംസനാകാരോപി അത്ഥതോ സമ്പഹംസനമേവാതി വുത്തം “സമ്പഹംസന്തേതി. ഏവമേവ പനായന്തി ഏതഥ ച ദോസവിഭാവനേന ഗാരയ്ഹവചനം ഗരഹണം, തദാകാരോപി അത്ഥതോ ഗരഹണം നാമ, തസ്മാ “ഗരഹണേ”തി വുത്തം. സോ ചേത്ഥ ഗരഹണാകാരോ “വസലീ”തിആദിഖുംസനസദുസന്നിധാനതോ ഏവം-സദേന പകാസിതോതി വിത്തായതി, യഥാ ചേത്ഥ ഏവം ഉപമാകാരാദയോപി ഉപമാദിവസേന വുത്താനം പുപ്ഫരാസിആദിസദാനം സന്നിധാനതോതി ദട്ഠഞ്ചം. ജോതകമത്താ ഹി നിപാതാതി. ഏവമേവാതി ച അധുനാ ഭാസിതാകാരേവ. അയം വസലഗുണയോഗതോ വസലീ കാളകണ്ഠീ യസ്ഥിം വാ തസ്ഥിം വാ റാനേ ഭാസതീതി സമ്ബന്ധോ. ഏവംഭന്തേതി സാധു ഭന്തേ, സുട്ഠ ഭന്തേതി വുത്തം ഹോതി. ഏതഥ പന ധമ്മസ്സ സാധുകം സവനമനസികാരേ സന്നിയോജിതേഹി ഭിക്ഖുഹി തത്വ അത്തനോ റിതഭാവസ്സ പടിജാനനമേവ വചനസമ്പദിഗൃഹോ, തദാകാരോപി അത്ഥതോ വചനസമ്പദിഗൃഹോയേവ നാമ, തേനാഹ “വചനസമ്പദിഗൃഹേ”തി.

ഏവം ബ്യാ ഖോതി ഏവം വിധ ഖോ. ഏവം ഖോതി ഹി ഇമേസം പദാനമന്തരേ വിധസദുസ്സ ബ്യാപദേസോതി നേരുത്തികാ “വ-കാരസ്സ, ബ-കാരം, യ-കാരസംയോഗബ്ബ കത്ഥാ ദീഘവസേന പദസിദ്ധി”തിപി വദന്തി. ആകാരേതി ആകാരമത്തേ. അപ്പാബാധന്തി വിസഭാഗവേദനാഭാവം. അപ്പാതകന്തി

കിച്ഛജീവിതകരരോഗാഭാവം. ലഹുട്ഠാനന്തി നിശ്ശേഷത്തായ ലഹുതായുത്തം ഉട്ഠാനം. ബലന്തി കായബലം. ഫാസുവിഹാരന്തി ചതുസു ഇരിയാപമേസു സുഖവിഹാരം. വിത്ഥാരോ ദസമ സുഭസുത്തട്ഠകമായ മേവ (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൪൪൭) ആവി ഭവിസ്സതി. ഏവഞ്ച വദേഹീതി യഥാഹം വദാമി, ഏവന്വി സമണം ആനന്ദം വദേഹി. “സാധു കിരഭവ”ന്തിആദികം ഇദാനി വത്തബുവചനം, സോ ച വദനാകാരോ ഹ്യ ഏവം-സദേന നിദസ്സീയതീതി വുത്തം “നിദസ്സേ”തി. കാലാമാതി കാലാമഗോത്തസമ്ബന്ധേ ജനേ ആലപതി. “ഇമേ...പേ...വാ”തി യം മയാ വുത്തം, തം കിം മഞ്ഞമാതി അത്ഥോ. സമത്താതി പരിപൂരിതാ. സമാദിന്നാതി സമാദിയിതാ. സംവത്തന്തി വാ നോ വാ സംവത്തന്തി ഏതഥ വചനദ്വയേ കഥം വോ തുമ്ഹാകം മതി ഹോതീതി യോജേതബ്ബം. ഏവം നോതി ഏവമേവ അമ്ഹാകം മതി ഏതഥ ഹോതി, അമ്ഹാകമേതഥ മതി ഹോതി യേവാതിപി അത്ഥോ. ഏതഥ ച തേസം യഥാവുത്തയമ്മാനം അഹിതദുക്ഖാവഹഭാവേ സന്നിട്ഠാനജനനത്ഥം അനുമാതിഗ്ഗഹണവസേന “സംവത്തന്തി നോ വാ, കഥം വോ ഏതഥ ഹോതീ”തി പുച്ഛായ കതായ “ഏവം നോ ഏതഥ ഹോതീ”തി വുത്തത്താ തദാകാരസന്നിട്ഠാനം ഏവം-സദേന വിഭാവിതം, സോ ച തേസം യമ്മാനം അഹിതായ ദുക്ഖായ സംവത്തനാകാരോ നിയമിയമാനോ അത്ഥതോ അവധാരണമേവാതി വുത്തം “അവധാരണേ”തി. ആകാരത്ഥമഞ്ഞത്ര സബുതഥ വുത്തനയേന ചോദനാ, സോധനാ ച വേദിതബ്ബാ.

ആദിസദേന ചേതഥ ഇദമത്ഥപുച്ഛാപരിമാണാദിഅത്ഥാനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ. തഥാ ഹി “ഏവംഗതാനി, ഏവംവിധോ, ഏവമാകാരോ”തി ച ആദിസു ഇദമത്ഥേ, ഗതവിധാകാരസദാ പന പകാരപരിയായാ. ഗതവിധയുത്താകാരസദേ ഹി ലോകിയാ പകാരത്ഥേ വദന്തി. “ഏവം സു തേ സുന്ഹാതാ സുവിലിത്താ കപ്പിതകേസമസ്സു ആമുത്തമണികുണ്ഡലാഭരണാ ഓദാതവത്ഥവസനാ പഞ്ചഹി കാമഗുണേഹി സമപ്പിതാ സമങ്ഗീഭൂതാ പരിചാരേന്തി, സേയുമാപി തപം ഏതരഹി സാചരിയകോതി? നോ ഹിദം ഭോ ഗോതമാ”തിആദിസു (ദീം നിം ൧.൨൮൩) പുച്ഛായം. “ഏവം ലഹുപരിവത്തം (അം നിം ൧.൪൮), ഏവമായുപരിയത്തോ”തി (പാരാ ൧൨) ച ആദിസു പരിമാണേ. ഏതഥാപി “സുന്ഹാതാ സുവിലിത്താ”തിആദിവചനം പുച്ഛാ, ലഹുപരിവത്തം, ആയുനം പമാണഞ്ച പരിമാണം, തദാകാരോപി അത്ഥതോ പുച്ഛാ ച പരിമാണഞ്ച നാമ, തസ്മാ ഏതേസു പുച്ഛത്ഥോ, പരിമാണത്ഥോ ച ഏവംസദോ വേദിതബ്ബോതി. ഹ്യ പന സോ കതമേസു ഭവതി, സബുതഥ വാ, അനിയമതോ പദേസേ വാതി ചോദനായ “സ്വാധയമിയാ”തിആദി വുത്തം.

നനു ഏകസ്ഥിനേവ അത്ഥേ സിയാ, കസ്ഥാ തീസുപിതി ച, ഹോതു തിബ്ബിധേസു അത്ഥേസു, കേന കിമത്ഥം ദീപേതിതി ച അനുയോഗം പരിഹരന്തോ “തത്ഥാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥാതി തേസു തീസു അത്ഥേസു. ഏകത്തനാനത്തഅബ്ബാപാരഏവംയമ്മതാസങ്ഖാതാ, നന്ദിയാവത്തതിപുക്ഖലസീഹവികിളിതഅങ്കുസദിസാലോചനസങ്ഖാതാ വാ ആധാരാദിഭേദവസേന നാനാവിധാ നയാ നാനാനയാ, പാളിഗതിയോ വാ നയാ, താ ച പഞ്ഞത്തിഅനുപഞ്ഞത്തി ആദിവസേന, സങ്ഖേപവിത്ഥാരാദിവസേന, സംകിലേസഭാഗിയാദിലോകിയാദിതദുഭയവോമിസ്സകാദിവസേന, കൂസലാദിവസേന, ഖന്ധാദിവസേന, സങ്ഗഹാദിവസേന, സമയവിമുത്താദിവസേന, റപനാദിവസേന, കൂസലമൂലാദിവസേന, തികപട്ഠാനാദിവസേന ച പിടകത്തയാനുരൂപം നാനാപകാരാതി നാനാനയാ. തേഹി നിപുണം സങ്ഗഹം സുഖമം തഥാ. ആസയോവ അജ്ജ്യാസയോ, തേ ച സസ്സതാദിഭേദേന, തത്ഥ ച അപ്പരജക്ഖതാദിവസേന അനേകാ, അത്തജ്ജ്യാസയാദയോ ഏവ വാ സമുട്ഠാനമുപ്പത്തിഹേതു ഏതസ്സാതി തഥാ, ഉപനേതബ്ബാഭാവതോ അത്ഥബുജ്ജനേ ഹി സമ്പന്നം പരിപുണ്ണം തഥാ. അപിച സകാസനപകാസനവിവരണവിഭജനഉത്താനീകരണപഞ്ഞത്തിവസേന ഛഹി അത്ഥപദേഹി, അക്ഖരപദബുജ്ജനആകാരനിരുത്തിനിദേസവസേന ഛഹി ബുജ്ജനപദേഹി ച സമ്പന്നം സമന്നാഗതം തഥാ. അഥ വാ വിഞ്ഞൂനം ഹദയങ്ഗമതോ, സവനേ അതിത്തിജനനതോ, ബുജ്ജനരസവസേന പരമഗമ്ഭീരഭാവതോ, വിചാരണേ അതിത്തിജനനതോ, അത്ഥരസവസേന ച സമ്പന്നം സാദുരസം തഥാ.

പാടിഹാരിയപദസ്സു വചനത്ഥം “പടിപക്ഖഹരണതോ രാഗാദികിലേസാപനയനതോ പാടിഹാരിയ”ന്തി വദന്തി. ഭഗവതോ പന പടിപക്ഖാ രാഗാദയോ ന സന്തി, യേ ഹരിതബ്ബാ ബോധിമൂലേയേവ സവാസനസകലസംകിലേസാനം പഹീനത്താ. പുമുജ്ജനാനവി ച വിഗതപക്ഖിലേസേ അട്ഠഗുണസമന്നാഗതേ ചിത്തേ ഹതപടിപക്ഖേ സതിയേവ ഇദ്ധിവിധം പവത്തതി, തസ്മാ പുമുജ്ജനേസു പവത്തവോഹാരേനപി ന സക്കാ ഹ്യ “പാടിഹാരിയ”ന്തി വത്തും, സചേ പന മഹാകാരുണികസ്സ ഭഗവതോ വേനേയുഗതാവ കിലേസാ പടിപക്ഖാ സംസാരപകനീമുഗ്ഗസ്സ സത്തനികായസ്സ സമുദ്ധരിതുകാമതോ, തസ്മാ തേസം വേനേയുഗതകിലേസസങ്ഖാതാനം പടിപക്ഖാനം ഹരണതോ പാടിഹാരിയന്തി വുത്തം അസ്സ, ഏവം സതി യുത്തമേതം.

അഥ വാ ഭഗവതോ സാസനസ്സു പടിപക്ഖാ തിത്ഥിയാ, തേസം തിത്ഥിയഭൂതാനം പടിപക്ഖാനം ഹരണതോ പാടിഹാരിയന്തിപി യുജ്ജതി. കാമഞ്ചേതഥ തിത്ഥിയാ ഹരിതബ്ബാ നാസ്സു, തേസം പന സത്താനഗതദിട്ഠിഹരണവസേന ദിട്ഠിപ്പകാസനേ അസമത്ഥതാകാരണേന ച ഇദ്ധിആദേസനാനുസാസനീസങ്ഖാതേഹി തീഹിപി പാടിഹാരിയേഹി തേ ഹരിതാ അപനീതാ നാമ ഹോന്തി. പടിതി വാ അയം സദോ “പച്ഛാ”തി ഏതസ്സ അത്ഥം ബോധേതി “തസ്ഥിം പടിപവിട്ഠമ്ഹി, അഞ്ഞോ ആഗഞ്ചരി ബ്രാഹ്മണോ”തിആദിസു (സും നിം ൯൮൭; ചുളനിം ൪) വിയ, തസ്മാ സമാഹിതേ ചിത്തേ വിഗതപക്ഖേസേ കതകിച്ചേന പച്ഛാ ഹരിതബ്ബം പവത്തേതബ്ബന്തി പടിഹാരിയം, തദേവ ദീഘവസേന, സകത്ഥവുത്തിപച്ചയവസേന വാ പാടിഹാരിയം, അത്തനോ വാ ഉപക്ഖേസേസു

[illegible]

അപിച യഥാവൃത്തേഹി നിബൃചനേഹി ഇദ്ധിആദേസനാനുസാസനീസന്ധ്വതോ സമുദായോ പടിഹാരിയം നാമ. ഏകേകം പന തസ്മിം ഭവം “പാടിഹാരിയ”ന്തി വുച്ചതി വിസേസത്വജോതകപച്ചയന്തരേന സദുരചനാവിസേസസമ്ഭവതോ, പടിഹാരിയം വാ ചതുത്വജ്ജ്യാനം, മഗ്ഗോ ച പടിപക്ഖഹരണതോ, തത്ത്വ ജാതം, തസ്മിം വാ നിമിത്തഭൂതേ, തതോ വാ ആഗതന്തി പാടിഹാരിയം. വിചിത്രാ ഹി തദ്ധിതവുത്തി. തസ്സ പന ഇദ്ധിആദേസനാനുസാസനീഭേദേന, വിസയഭേദേന ച ബഹുവിധസ്സ ഭഗവതോ ദേസനായ ലബ്ഭമാനത്താ “വിവിധപാടിഹാരിയന്തി വുത്തം. ഭഗവാ ഹി കദാചി ഇദ്ധിവസേനാപി ദേസനം കരോതി നിമ്മിതബുദ്ധേന സഹ പുച്ഛാവിസ്സജ്ജനാദീസു, കദാചി ആദേസനാവസേനാപി ആമഗന്ധബ്രാഹ്മണസ്സ ധമ്മദേസനാദീസു (സു. നീ. അട്. ൧.൨൪൧), യേഭൂയേന പന അനുസാസനീയാ. അനുസാസനീപാടിഹാരിയന്തി ബുദ്ധാനം സതതം ധമ്മദേസനാ. ഇതി തത്ത്വദേസനാകാരേണ അനേകവിധപാടിഹാരിയതാ ദേസനായ ലബ്ഭതി. അയമത്ഥോ ഉപരി ഏകാദസമസ്സ കേവട്ടസുത്തസ്സ വണ്ണനായ (ഭീ. നീ. അട്. ൧.൪൮൧) ആവി ഭവിസ്സതി. അഥ വാ തസ്സ വിവിധസ്സാപി പാടിഹാരിയസ്സ ഭഗവതോ ദേസനായ സംസൂചനതോ “വിവിധപാടിഹാരിയ”ന്തി വുത്തം, അനേകവിധപാടിഹാരിയദസ്സനന്തി അത്ഥോ.

യമ്മനിരുത്തിയാവ ഭഗവതി യമ്മം ദേശേന്തേ സബ്ബേസം സുന്താനം നാനാഭാസിതാനം
 തംഭാസാനുരൂപതോ ദേസനാ സോതപഥമാഗച്ഛതിതി ആഹ “സബ്ബപേ... മാഗച്ഛന്തി. സോതമേവ
 സോതപഥോ, സവനം വാ സോതം, തസ്സ പഥോ തഥാ, സോതഭാരന്തി അത്ഥോ. സബ്ബാകാരോതി
 യഥാദേശിതാകാരേന. കോ സമത്ഥോ വിഞ്ഞാതും, അസമത്ഥായേവ, തസ്മാതി പാഠസേസോ. പനാതി
 ഏകംസത്ഥേ , തേന സദ്ധാസതിധിതിവിരിയാദിബലസങ്ഖാതേന സബ്ബമാമേന ഏകംസേനേവ
 സോതുകാമതാസങ്ഖാതകുസലച്ഛന്ദസ്സ ജനനം ദസ്സേതി. ജനേത്യാപീതി ഏതഥ പി-സദ്ദോ, അപി-സദ്ദോ വാ
 സമ്ഭാവനത്ഥോ “ബുദ്ധോപി ബുദ്ധഭാവം ഭാവേതാ”തിആദീസു (ഭീ° നി° അട്° ച; മ° നി° അട്° ച; സം°
 നി° അട്° ച; അ° നി° അട്° ച.പഠമഗന്മാരമ്ഭക്കമാ) വിയ, തേന “സബ്ബമാമേന ഏകംസേനേവ
 സോതുകാമതം ജനേത്യാപി നാമ ഏകേനാകാരേന സുതം, കിമങ്ഗം പന അത്തമാ”തി തഥാസുതേ യമ്മേ
 സമ്ഭാവനം കരോതി. കേചി പന “ഏദിസേസു ഗരഹത്ഥോ”തി വദന്തി, തദയുത്തമേവ ഗരഹത്ഥസ്സ
 അവിജ്ജമാനത്താ, വിജ്ജമാനത്ഥസ്സേവ ച ഉപസഗ്ഗനിപാതാനം ജോതകത്താ. “നാനാനയനിപുണ്ണ”തിആദിനാ
 ഹി സബ്ബപ്പകാരേന സോതുമസക്കുണ്ണേയഭാവേന യമ്മസ്സ ഇധ സമ്ഭാവനമേവ കരോതി, തസ്മാ “അപി
 ദിബ്ബേസു കാമേസു, രതിം സോ നാധിഗച്ഛതി”തിആദീസുയേവ (ധ° പ° ചുവൗ) ഗരഹത്ഥസമ്ഭവേസു
 ഗരഹത്ഥോ വേദിതബ്ബോതി. അപി-സദ്ദോ ച ഞാദിസേസു റാനേസു നിപാതോയേവ, ന ഉപസഗ്ഗോ. തഥാ
 ഹി “അപി-സദ്ദോ ച നിപാതപക്ഖികോ കാതബ്ബോ, യത്ഥ കിരിയാവാചകത്തോ പുബ്ബോ ന ഹോതി”തി
 അക്ഖരചിന്തകാ വദന്തി. മയാപീതി ഏതഥ പന ന കേവലം മയാവ, അഥ വോ അത്തേഹിപി
 തഥാരുപേഹിതി സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ.

സാമം ഭവതീതി സയമ്ഭൂ, അനാചരിയകോ. ന മയം ഇദം സച്ഛികതന്തി ഏതഥ പന “ന അത്തനോ ഞാണേനേവ അത്തനാ സച്ഛികത”ന്തി പകരണതോ അത്ഥോ വിഞ്ഞായതി. സാമത്തെവചനസ്സാപി ഹി സമ്പയോഗവിപുലയോഗസഹചരണവിരോധസദുത്തരസന്നിധാനലിങ്ഗാചിത്യകാലദേശപകരണാദിവസേന വിസേസത്വഗുഹണം സമ്ഭവതി. ഏവം സബുത്ഥ. പരിമോചേന്തോതി “പുന ചപരം ഭിക്ഖവേ, ഇധേകച്ചോ പാപഭിക്ഖു തമാഗതപ്പവേദിതം ധമ്മവിനയം പരിയാപുണിത്വാ അത്തനോ ദഹതീ”തി (പാരാ° ൧൯൫) വുത്തദോസതോ പരിമോചാപനഹേതു. ഹേത്വത്ഥേ ഹി അന്ത-സദ്ദോ “അസമ്ബുധം ബുദ്ധനിസേവിത”ന്തിആദീസു (വി° അട്° ൧.ഗന്മാരമ്ഭക്കമാ) വിയ. ഇമസ്സ സുത്തസ്സ സംവണ്ണനാപകാരവിചാരണേന അത്തനോ ഞാണസ്സ പച്ചക്ഖതം സന്ധായ “ഇദാനിവത്തബ്ബ”ന്തി വുത്തം. ഏസാ ഹി സംവണ്ണനാകാരാനം പകതി, യദിദം സംവണ്ണേതബ്ബധമ്മേ സബുത്ഥ “അയമിമസ്സ അത്ഥോ, ഏവമിധ സംവണ്ണയിസ്സാമീ”തി പുരേതരമേവ സംവണ്ണനാപകാരവിചാരണാ.

ഏതദ്വൈതപരസ്സന്തോ വുത്തോവ. “ബഹുസ്സുതാന”ന്തിആദീസു പന അഞ്ഞേപി മേരാ ബഹുസ്സുതാ, സതിമന്തോ, ഗതിമന്തോ, ധിതിമന്തോ, ഉപട്ഠാകാ ച അത്ഥി, അയം പനായസ്ഥാ ബുദ്ധവചനം ഗണ്ഹന്തോ ദസബലസ്സ സാസന്തേ ഭണ്ഡാഗാരികപരിയത്തിയം ഠത്വാ ഗണ്ഹി, തസ്ഥാ ബഹുസ്സുതാനം അഗ്ഗോ നാമ ജാതോ. ഇമസ്സ ച മേരസ്സ ബുദ്ധവചനം ഉഗ്ഗഹേത്വാ ധാരണസതി അഞ്ഞേപി മേരേഹി ബലവതരാ അഹോസി, തസ്ഥാ സതിമന്താനം അഗ്ഗോ നാമ ജാതോ. അയമേവായസ്ഥാ ഏകപദേ ഠത്വാ സട്ഠിപദസഹസ്സാനി ഗണ്ഹന്തോ സത്ഥാരാ കമിതന്തിയാമേന സബ്ബപദാനി ജാനാതി, തസ്ഥാ ഗതിമന്താനം അഗ്ഗോ നാമ ജാതോ . തസ്സേവ ചായസ്ഥേതോ ബുദ്ധവചനം ഉഗ്ഗണ്ഹനവീരിയം, സജ്ജായനവീരിയഞ്ച അഞ്ഞേപി അസദിസം അഹോസി, തസ്ഥാ ധിതിമന്താനം അഗ്ഗോ നാമ ജാതോ. തമാഗതം ഉപട്ഠഹന്തോ ചേസ ന അഞ്ഞേസം ഉപട്ഠാകഭിക്ഖുനം ഉപട്ഠഹനാകാരേണ ഉപട്ഠഹതി. അഞ്ഞേപി ഹി തമാഗതം ഉപട്ഠഹിംസു, ന ച പന ബുദ്ധാനം മനം ഗഹേത്വാ ഉപട്ഠഹിതും സക്കോന്തി, അയം പന മേരോ ഉപട്ഠാകട്ഠാനം ലദ്ധദിവസത്തോ പട്ഠായ ആരദ്ധവീരിയോ പുത്വാ തമാഗതസ്സ മനം ഗഹേത്വാ ഉപട്ഠഹി, തസ്ഥാ ഉപട്ഠാകാനം അഗ്ഗോ നാമ ജാതോ. അത്ഥകുസലോതി ഭാസീതത്ഥേ, പയോജനത്ഥേ ച ഛേദകോ.

യമ്മോതി പാളിയമ്മോ, നാനാവിധോ വാ ഹേതു. ബൃഞ്ജനന്തി അക്ഖരം അത്ഥസ്സ ബൃഞ്ജനതോ. പദേന ഹി ബൃഞ്ജിതോപി അത്ഥോ അക്ഖരമുലകത്താ പദസ്സ “അക്ഖരേന ബൃഞ്ജിതോ”തി വുച്ചതി. അത്ഥസ്സ വിയഞ്ജനതോ വാ വാക്യമ്പി ഇയ ബൃഞ്ജനം നാമ. വാക്യേന ഹി അത്ഥോ പരിപുണ്ണം ബൃഞ്ജിയതി, യതോ “ബൃഞ്ജനേഹി വിവരതി”തി ആയസ്ഥതാ മഹാകച്ചായനത്ഥേരേന വുത്തം. നിരുത്തിതി നിബ്ബചനം, പഞ്ചവിധാ വാ നിരുത്തിനയാ. തേസമ്പി ഹി സദുരചനാവിസേസേന അത്ഥാധിഗമഹേതുതോ ഇയ ഗഹണം യുജ്ജതി. പുബ്ബാപരം നാമ പുബ്ബാപരാനുസമ്പി, സുത്തസ്സ വാ പുബ്ബഭാഗേന അപരഭാഗസ്സ സംസന്ദനം. ഭഗവതാ ച പഞ്ചവിധഘൃതദുഗ്ഠാനേന യമ്മസേനാപതിനാ ച പഞ്ചവിധകോസല്ലേന പസട്ഠഭാവാനുരൂപന്തി സമ്ബന്ധോ. ധാരണബലന്തി ധാരണസഞ്ചാരം ബലം, ധാരണേ വാ ബലം, ഉഭയത്ഥാപി ധാരേതും സാമത്ഥിയന്തി വുത്തം ഹോതി. ദസ്സേന്തോ ഹുത്വാ, ദസ്സനഹേതുതിപി അത്ഥോ. തഞ്ച ഖോ അത്ഥതോ വാ ബൃഞ്ജനതോ വാ അനൂനമനധികന്തി അവധാരണഫലമാഹ. ന അത്തമാ ദട്ഠഞ്ചന്തി പന നിവത്തേതബ്ബത്ഥം. ന അത്തമാതി ച ഭഗവതോ സമ്മുഖാ സുതാകാരതോ ന അത്തമാ, ന പന ഭഗവതാ ദേസിതാകാരതോ. അചിന്തേയ്യാനുഭവാ ഹി ഭഗവതോ ദേസനാ, ഏവഞ്ച കത്വാ “സബ്ബപ്പകാരേന കോ സമത്ഥോ വിത്താതു”ന്തി ഹേട്ഠാ വുത്തവചനം സമത്ഥിതം ഹോതി, ഇതരമാ ഭഗവതാ ദേസിതാകാരേണേവ സോതും സമത്ഥത്താ തദേതം ന വത്തബ്ബം സിയാ. യഥാവുത്തേന പന അത്ഥേന ധാരണബലദസ്സനഞ്ച ന വിരുജ്ജയതി സുതാകാരാവിരുജ്ജയനവസേന ധാരണസ്സ അധിപ്പേതത്താ, അത്തമാ ഭഗവതാ ദേസിതാകാരേണേവ ധാരിതും സമത്ഥനതോ ഹേട്ഠാ വുത്തവചനേന വിരുജ്ജേയ്യേ. ന ഹേത്ഥ ദിന്നം അത്ഥാനം അത്ഥന്തരതാപരിഹാരോ യുത്തോ തേസം ദിന്നമ്പി അത്ഥാനം സുതഭാവദീപനേന ഏകവിസയത്താ, ഇതരമാ മേരോ ഭഗവതോ ദേസനായ സബ്ബമാ പടിഗ്ഗഹണേ പച്ഛിമത്ഥവസേന സമത്ഥോ, പുരിമത്ഥവസേന ച അസമത്ഥോതി ആപജ്ജേയ്യാതി.

“യോ പരോ ന ഹോതി, സോ അത്താ”തി വുത്തായ നിയകജ്ജയത്തസഞ്ചാരായ സന്തതിയാ പവത്തനകോ തിവിധോപി മേ-സദ്ദോ, തസ്ഥാ കിഞ്ചാപി നിയകജ്ജയത്തസന്തതിവസേന ഏകസ്ഥിം യേവത്ഥേ മേ-സദ്ദോ ദിസ്സതി, തഥാപി കരണസമ്പദാനസാമിനിദ്ദേസവസേന വിജ്ജമാനവിഭത്തിഭേദം സന്ധായ വുത്തം “തീസു അത്ഥേസു ദിസ്സതീ”തി, തീസു വിഭത്തിയത്ഥേസു അത്തനാ സഞ്ചുത്തവിഭത്തിതോ ദിസ്സതീതി അത്ഥോ . ഗാമാഭിഗീതന്തി ഗാമായ അഭിഗീതം അഭിമുഖം ഗായിതം. അഭോജനേയ്വന്തി ഭോജനം കാതുമനരഹരൂപം. അഭിഗീതപദസ്സ കത്തുപേക്ഖത്താ മയാതി അത്ഥോ. ഏവം സേസേസുപി യഥാരഹം. സുതസദുസ്സ കമ്മഭാവസാധനവസേന ദ്വാധിപ്പായികപദത്താ യഥായോഗം “മയാ സുത”ന്തി ച “മമ സുത”ന്തി ച അത്ഥദയേ യുജ്ജതി.

കിഞ്ചാപി ഉപസഗ്ഗോ കിരിയം വിസേസേതി, ജോതകമത്തഭാവതോ പന സതിപി തസ്ഥിം സുതസദ്ദോയേവ തം തം അത്ഥം വദതിതി അനുപസഗ്ഗസ്സ സുതസദുസ്സ അത്ഥുദ്ധാരേ സുപസഗ്ഗസ്സ ഗഹണം ന വിരുജ്ജയതിതി ആഹ “സുപസഗ്ഗോ ച അനുപസഗ്ഗോ ച”തി. അസ്സാതി സുതസദുസ്സ. ഉപസഗ്ഗവസേനപി ധാതുസദ്ദോ വിസേസത്ഥവാചകോ യഥാ “അനുഭവതി പരാഭവതി”തി വുത്തം “ഗച്ഛന്തോതി അത്ഥോ”തി. തഥാ അനുപസഗ്ഗോപി ധാതുസദ്ദോ സുപസഗ്ഗോ വിയ വിസേസത്ഥവാചകോതി ആഹ “വിസ്സുതയമ്മസ്സാതി അത്ഥോ”തി. ഏവമിദിസേസു. സോതവിത്തേയ്വന്തി സോതഭാരനിസ്സിതേന വിത്താണേന വിത്താതബ്ബം, സസമ്ഭാരകമാ വാ ഏസാ, സോതഭാരേന വിത്താതബ്ബന്തി അത്ഥോ. സോതഭാരാനുസാരവിത്തായരോതി സോതഭാരാനുസാരേന മനോവിത്താണേന വിത്തായയമ്മയരോ. ന ഹി സോതഭാരനിസ്സിതവിത്താണമത്തേന യമ്മോ വിത്തായതി, അഥ ഖോ തദനുസാരമനോവിത്താണേനേവ, സുതയരോതി ച തഥാ വിത്തായയമ്മയരോ വുത്തോ, തസ്ഥാ തദത്ഥോയേവ സമ്ഭവതിതി ഏവം വുത്തം. കമ്മഭാവസാധനാനി സുതസദ്ദേ സമ്ഭവന്തിതി ദസ്സേതും “ഇയ പനാ”തിആദിമാഹ. പുബ്ബാപരപദസമ്ബന്ധവസേന അത്ഥസ്സ ഉപപന്നതാ, അനുപപന്നതാ ച വിത്തായതി, തസ്ഥാ സുതസദുസ്സേവ വസേന അയമത്ഥോ “ഉപപന്നോ, അനുപപന്നോ”തി വാ ന വിത്താതബ്ബോതി ചോദനായ പുബ്ബാപരപദസമ്ബന്ധവസേനഘൃതത്ഥസ്സ ഉപപന്നതം ദസ്സേതും “മേ-സദുസ്സ ഹി”തിആദി വുത്തം. മയാതിഅത്ഥേ സതിതി കത്തുത്ഥേ കരണനിദ്ദേസവസേന മയാതി അത്ഥേ വത്തബ്ബേ സതി, യദാ മേ-സദുസ്സ കത്തുവസേന കരണനിദ്ദേസോ, തദാതി വുത്തം ഹോതി. മമാതി അത്ഥേ സതിതി സമ്ബന്ധിയത്ഥേ സാമിനിദ്ദേസവസേന മമാതി അത്ഥേ വത്തബ്ബേ സതി, യദാ സമ്ബന്ധവസേന സാമി നിദ്ദേസോ, തദാതി വുത്തം ഹോതി.

ഏവം സദുതോ ഞാതബ്ബമത്ഥം വിത്താപേത്വാ ഇദാനി തേഹി ദസ്സേതബ്ബമത്ഥം നിദസ്സേന്തോ “ഏവമേതേസു”തിആദിമാഹ. സുതസദുസന്നിധാനേ പയുത്തേന ഏവം-സദ്ദേന സവനകിരിയാജോതകേനേവ ഭവിതബ്ബം വിജ്ജമാനത്ഥസ്സ ജോതകമത്തത്താ നിപാതാനന്തി വുത്തം “ഏവന്തി സോതവിത്താണാദിവിത്താണകിച്ചനിദസ്സന”ന്തി. സവനായ ഏവ ഹി ആകാരോ, നിദസ്സനം, അവധാരണമ്പി, തസ്ഥാ യഥാവുത്തോ ഏവം-സദ്ദസ്സ തിവിധോപി അത്ഥോ സവനകിരിയാജോതകഭാവേന ഇയാധിപ്പേതോതി. ആദി-സദ്ദേന ചേത്ഥ സമ്പച്ഛിനാദിനം സോതഭാരികവിത്താണാനം, തദഭിനിപാതാനഞ്ച മനോഭാരിക വിത്താണാനം ഗഹണം വേദിതബ്ബം, യതോ സോതഭാരാനുസാരവിത്താതത്ഥേ ഇയ സുതസദ്ദോതി വുത്തോ. അവധാരണഫലത്താ സദുപയോഗസ്സ സബ്ബമ്പി വാക്യം അന്തോഗധാവധാരണം, തസ്ഥാ “സുത”ന്തി ഏതസ്സ സുതമേവാതി അയമത്ഥോ ലബ്ഭതിതി ആഹ “അസ്സവനഭാവപടികഖേപതോ”തി. ഏതേന ഹി വചനേന അവധാരണേന നിരാകതം ദസ്സേതി. യഥാ പന യം സുതം സുതമേവാതി നിയമേതബ്ബം, തഥാ ച തം സുതം സമ്മാ സുതം ഹോതിതി അവധാരണഫലം ദസ്സേതും വുത്തം “അനൂനാധികാവിപരിതഗ്ഗഹണനിദസ്സന”ന്തി. അഥ വാ സദുന്തരത്ഥാപോഹനവസേന സദ്ദോ അത്ഥം വദതി, തസ്ഥാ “സുത”ന്തി ഏതസ്സ അസുതം ന ഹോതിതി അയമത്ഥോ ലബ്ഭതിതി സന്ധായ

“അസ്സവനഭാവപടിക്ഖേപതോ”തി വുത്തം, ഇമിനാ ദിട്ഠാദിനിവത്തനം കരോതി ദിട്ഠാദിനം “അസുത”ന്തി സദുത്തരത്ഥഭാവേന നിവത്തേതബ്ബത്താ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - ന ഇദം മയാ അത്തനോ ഞാണേന ദിട്ഠം, ന ച സയമ്ഭുജാണേന സച്ഛികതം, അഥ ഖോ സുതം, തഞ്ച ഖോ സുതം സമ്മദേവാതി. തദേവ സമ്മാ സുതഭാവം സന്ധായാഹ “അന്യുനാപേ” ദസ്സന”ന്തി. ഹോതി ചേതമ -

“ഏവാദിസത്തിയാ ചേവ, അത്തമാപോഹണേന ച;
ദിയാ സദ്ദോ അത്ഥന്തരം, നിവത്തേതി യമാരഹ”ന്തി.

അപിച അവധാരണത്ഥേ ഏവം-സദ്ദേ അയമത്ഥയോജനാ കരിയതീതി തദപേക്ഖസ്സ സുതസദുസ്സ സാവധാരണത്ഥോ വുത്തോ “അസ്സവനഭാവപടിക്ഖേപതോ”തി, തദവധാരണഫലം ദസ്സേതി “അന്യുപേ... ദസ്സന”ന്തി ഇമിനാ. സവന-സദ്ദോ ചേതമ ഭാവസദ്ദേന യോഗതോ കമ്മസാധനോ വേദിതബ്ബോ “സുയ്യതീ”തി. അന്യുനാധികതായ ഭഗവതോ സമ്മുഖാ സുതാകാരതോ അവിപരീതം , അവിപരീതസ്സ വാ സുത്തസ്സ ഗഹണം, തസ്സ നിദസ്സനം തമാ, ഇതി സവനഹേതു സുണന്തപുഗ്ഗലസവനവിസേസവസേന അയം യോജനാ കതാ.

ഏവം പദത്തയസ്സ ഏകേന പകാരേന അത്ഥയോജനം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി പകാരന്തരേനാപി തം ദസ്സേതും “തമാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ തസ്സാതി യാ ഭഗവതോ സമ്മുഖാ ധമ്മസ്സവനാകാരേന പവത്താ മനോഭാരികവിത്താണവീഥി, തസ്സാ. സാ ഹി നാനാപകാരേന ആരമ്മണേ പവത്തിതും സമത്ഥാ, ന സോതഭാരിക വിത്താണവീഥി ഏകാരമ്മണേയേവ പവത്തനതോ, തമാ ചേവ വുത്തം “സോതഭാരാനുസാരേനാ”തി. തേന ഹി സോതഭാരികവിത്താണവീഥി നിവത്തതി. നാനപകാരേനാതി വക്ഖമാണേന അനേകവിഹിതേന ബുജ്ജന്തമഗ്ഗഹണാകാരസഞ്ചാതേന നാനാവിധേന ആകാരേന, ഏതേന ഇമിസ്സാ യോജനായ ആകാരത്ഥോ ഏവം-സദ്ദോ ഗഹിതോതി ദസ്സേതി. പവത്തിഭാവപകാസനന്തി പവത്തിയാ അത്ഥിഭാവപകാസനം. യസ്മിം പകാരേ വുത്തപകാരാ വിത്താണവീഥി നാനപകാരേന പവത്താ, തദേവ ആരമ്മണം സന്ധായ “ധമ്മപകാസന”ന്തി വുത്തം, ന പന സുതസദുസ്സ ധമ്മത്ഥം, തേന വുത്തം “അയം ധമ്മോ സുതോ”തി. തസ്സാ ഹി വിത്താണവീഥിയാ ആരമ്മണമേവ “അയം ധമ്മോ സുതോ”തി വുച്ചതി. തഞ്ച നിയമിയമാനം യമാവുത്തായ വിത്താണവീഥിയാ ആരമ്മണഭൂതം സുത്തമേവ. അയഞ്ചേതമാതിആദി വുത്തസ്സേവത്ഥസ്സ പാകടീകരണം. തപ്താകടീകരണത്ഥോ ഹേതമ ഹി-സദ്ദോ. വിത്താണവീഥിയാ കരണഭൂതായ മയാ ന അത്തം കതം, ഇദം പന ആരമ്മണം കതം. കിം പന തന്തി ചേ? അയം ധമ്മോ സുതോതി. അയം പനേത്ഥാധിപ്പായോ - ആകാരത്ഥേ ഏവം-സദ്ദേ “ഏകേനാകാരേനാ”തി യോ ആകാരോ വുത്തോ, സോ അത്ഥതോ സോതഭാരാനുസാരവിത്താണവീഥിയാ നാനപകാരേന ആരമ്മണേ പവത്തിഭാവോയേവ, തേന ച തദാരമ്മണഭൂതസ്സ ധമ്മസ്സേവ സവനം കതം, ന അത്തന്തി. ഏവം സവനകിരിയായ കരണകത്തുകമ്മവിസേസോ ഇമിസ്സാ യോജനായ ദസ്സിതോ.

അത്തമ്പി യോജനമാഹ “തമാ”തിആദിനാ. നിദസ്സനത്ഥം ഏവം-സദ്ദം ഗഹേത്ഥാ നിദസ്സനേന ച നിദസ്സിതബ്ബസ്സാവിനാഭാവതോ “ഏവന്തിനിദസ്സിതബ്ബപകാസന”ന്തി വുത്തം. ഇമിനാ ഹി തദവിനാഭാവതോ ഏവം-സദ്ദേന സകലമ്പി സുത്തം പച്ചാമട്ഠന്തി ദസ്സേതി, സുതസദുസ്സ കിരിയാപരത്താ, സവനകിരിയായ ച സാധാരണവിത്താണപ്തബന്ധപടിബദ്ധത്താ തസ്മിഞ്ച വിത്താണപ്തബന്ധേ പുഗ്ഗലവോഹാരോതി വുത്തം “പുഗ്ഗലകിച്ചപകാസന”ന്തി. സാധാരണവിത്താണപ്തബന്ധോ ഹി പണ്ണത്തിയാ ഇധ പുഗ്ഗലോ നാമ, സവനകിരിയാ പന തസ്സ കിച്ചം നാമ. ന ഹി പുഗ്ഗലവോഹാരരഹിതേ ധമ്മപ്തബന്ധേ സവനകിരിയാ ലബ്ഭതി വോഹാരവിസയത്താ തസ്സാ കിരിയായാതി ദട്ഠം. “ഇദ”ന്തിആദി പിണ്ഡത്ഥദസ്സനം മയാതി യമാവുത്തവിത്താണപ്തബന്ധസഞ്ചാതപുഗ്ഗലഭൂതേന മയാ. സുതന്തി സവനകിരിയാസഞ്ചാതേന പുഗ്ഗലകിച്ചേന യോജിതം, ഇമിസ്സാ പന യോജനായ പുഗ്ഗലബ്യാപാരവിസയസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ, പുഗ്ഗലബ്യാപാരസ്സ ച നിദസ്സനം കതന്തി ദട്ഠം.

ആകാരത്ഥമേവ ഏവം-സദ്ദം ഗഹേത്ഥാ പുരിമയോജനായ അത്തമാപി അത്ഥയോജനം ദസ്സേതും “തമാ”തിആദി വുത്തം. ചിത്തസന്താനസ്സാതി യമാവുത്തവിത്താണപ്തബന്ധസ്സ. നാനാകാരപവത്തിയാതി നാനപകാരേന ആരമ്മണേ പവത്തിയാ. നാനപകാരം അത്ഥബുജ്ജന്തസ്സ ഗഹണം, നാനപകാരസ്സ വാ അത്ഥബുജ്ജന്തസ്സ ഗഹണം തമാ, തതോയേവ സാ “ആകാരപത്തത്തി”തി വുത്താതി തദേവത്ഥം സമത്ഥേതി “ഏവന്തിഹി”തിആദിനാ. ആകാരപത്തത്തിതി ച ഉപാദാപത്തത്തിയേവ, ധമ്മാനം പന പവത്തിആകാരമുപാദായ പത്തത്തത്താ തദത്തായ ഉപാദാപത്തത്തിയാ വിസേസനത്ഥം “ആകാരപത്തത്തി”തി വുത്താ വിസയനിദ്ദേസോതി ഉപ്പത്തിട്ഠാനനിദ്ദേസോ. സോതബ്ബഭൂതോ ഹി ധമ്മോ സവനകിരിയാകത്തുഭൂതസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ സവനകിരിയാവസേന പവത്തിട്ഠാനം കിരിയായ കത്തുകമ്മട്ഠത്താ തബ്ബസേന ച തദാധാരസ്സാപി ദബ്ബസ്സ ആധാരഭാവസ്സ ഇച്ഛിതത്താ, ഇധ പന കിരിയായ കത്തുപവത്തിട്ഠാനഭാവോ ഇച്ഛിതോതി കമ്മമേവ ആധാരവസേന വുത്തം, തേനാഹ “കത്തു വിസയഗ്ഗഹണസന്നിട്ഠാന”ന്തി, ആരമ്മണമേവ വാ വിസയോ. ആരമ്മണഞ്ചി തദാരമ്മണികസ്സ പവത്തിട്ഠാനം. ഏവമ്പി ഹി അത്ഥോ സുവിത്തേയുതരോ ഹോതി. യമാവുത്തവചനേ പിണ്ഡത്ഥം ദസ്സേതും “ഏത്താവതാ”തിആദി വുത്തം. ഏത്താവതാ ഏത്തകേന യമാവുത്തത്ഥേന പദത്തയേന, കതം ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ. നാനാകാരപവത്തേനാതി നാനപകാരേന ആരമ്മണേ പവത്തേന. ചിത്തസന്താനേനാതി യമാവുത്തവിത്താണവീഥിസഞ്ചാതേന ചിത്തപ്തബന്ധേന. ഗഹണസദ്ദേ ചേതം കരണം. ചിത്തസന്താനവിനിമുത്തസ്സ കസ്സചി കത്തു പരമത്ഥതോ അഭാവേപി സദുവോഹാരേന ബുദ്ധിപരികപ്പിതഭേദവചനിച്ചായ ചിത്തസന്താനതോ അത്തമിവ തംസമങ്ഗിം കത്വാ അഭേദേപി

ഭേദവോഹാരേണ “ചിത്തസന്താനേന തംസമങ്ഗിനോ”തി വൃത്തം. വോഹാരവിസയോ ഹി സദ്യോ നേകന്തപരമത്വികോതി (കാരകരൂപസിദ്ധിയം യോ കാരേതി സഹേതുമുത്തം പശ്ചിതബ്ധം) സവനകിരിയാവിസയോപി സോതബ്ധയമ്മോ സവനകിരിയാവസേന പവത്തചിത്തസന്താനസ്സ ഇധ പരമത്വതോ കത്തുഭാവതോ തസ്സ വിസയോയേവാതി വൃത്തം “കത്തു വിസയഗൃഹണസന്നിടാന”ന്തി.

അപിച സവനവസേന ചിത്തപ്പവത്തിയാ ഏവ സവനകിരിയാഭാവതോ തവസേന തദന്തനാമരൂപധമ്മസമുദായഭൂതസ്സ തംകിരിയാകത്തു ച വിസയോ ഹോതീതി കത്വാ തമാ വൃത്തം. ഇദം വൃത്തം ഹോതി - പുരിമനയേ സവനകിരിയാ, തക്കത്താ ച പരമത്വതോ തമാപവത്തചിത്തസന്താനമേവ, തസ്മാ കിരിയാവിസയോപി “കത്തു വിസയോ”തി വൃത്തോ. പച്ഛിമനയേ പന തമാപവത്തചിത്തസന്താനം കിരിയാ, തദന്തധമ്മസമുദായോ പന കത്താ, തസ്മാ കാമം ഏകന്തതോ കിരിയാവിസയോയേവേസ യമ്മോ, തമാപി കിരിയാവസേന “തബ്ധന്തകത്തു വിസയോ”തി വൃത്തോതി. തംസമങ്ഗിനോതി തേന ചിത്തസന്താനേന സമങ്ഗിനോ. കത്തൂതി കത്താരസ്സ. വിസയോതി ആരമ്മണവസേന പവത്തിടാനം, ആരമ്മണമേവ വാ. സുതാകാരസ്സ ച മേരസ്സ സമ്മാ നിച്ഛിതഭാവതോ “ഗഹണസന്നിടാന”ന്തി വൃത്തം.

അപരോ നയോ - യസ്സപേ... ആകാരപണ്ണത്തിതി ആകാരത്വേന ഏവം-സദ്യേന യോജനം കത്വാ തദേവ അവധാരണത്വമി ഗഹേത്വാ ഇമസ്ഥിനേവ നയേ യോജേതും “ഗഹണം കതം” ഇച്ഛേവ അവത്വാ “ഗഹണസന്നിടാനം കത”ന്തി വൃത്തന്തി ദട്ഠം. അവധാരണേന ഹി സന്നിടാനമിധാധിപ്തേ, തസ്മാ “ഏത്താവതാ”തിആദിനാ അവധാരണത്വമി ഏവം-സദ്യം ഗഹേത്വാ അയമേവ യോജനം കതാതി ദസ്സേതീതി വേദിതബ്ധം, ഇമിസ്സാ പന യോജനായ ഗഹണാകാരഗാഹകതബ്ധിസയവിസേസന്നിദസ്സനം കതന്തി ദട്ഠം.

അന്തന്തി യോജനമാഹ “അഥ വാ”തിആദിനാ. പുബ്ബേ അന്തനാ സുതാനം നാനാവിഹിതാനം സുത്തസങ്ഖാതാനം അത്ഥബ്ധഞ്ജനാനം ഉപധാരിതരൂപസ്സ ആകാരസ്സ നിദസ്സനസ്സ, അവധാരണസ്സ വാ പകാസനസഭാവോ ഏവം-സദ്യോതി തദാകാരാദിഭൂതസ്സ ഉപധാരണസ്സ പുഗ്ഗലപണ്ണത്തിയാ ഉപാദാനഭൂതധമ്മപ്പബ്ധബ്ധാപാരതായ “പുഗ്ഗലകിച്ചനിദേസോ”തി വൃത്തം അന്തനാ സുതാനഞ്ചി അത്ഥബ്ധഞ്ജനാനം പുന ഉപധാരണം ആകാരാദിത്തയം, തബ്ധ ഏവം-സദ്യസ്സ അത്ഥോ. സോ പന യം ധമ്മപ്പബ്ധം ഉപാദായ പുഗ്ഗലപണ്ണത്തി പവത്താ, തസ്സ ബ്ധാപാരഭൂതം കിച്ചമേവ , തസ്മാ ഏവം-സദ്യേന പുഗ്ഗലകിച്ചം നിദിസിയതീതി. കാമം സവനകിരിയാ പുഗ്ഗലബ്ധാപാരോപി അവിസേസേന, തമാപി വിസേസതോ വിത്താണബ്ധാപാരോവാതി വൃത്തം “വിത്താണകിച്ചനിദേസോ”തി. തമാ ഹി പുഗ്ഗലവാദിനമി സവനകിരിയാ വിത്താണനിരപേക്ഖാ നത്ഥി സവനാദിനം വിസേസതോ വിത്താണബ്ധാപാരഭാവേന ഇച്ഛിതത്താ. മേതി സദ്യപ്പവത്തിയാ ഏകന്തേനേവ സത്തവിസയത്താ, വിത്താണകിച്ചസ്സ ച സത്തവിത്താണാനമഭേദകരണവസേന തത്ത്വേവ സമോദഹിതബ്ധതോ “ഉഭേകിച്ചയുത്തപുഗ്ഗലനിദേസോ”തി വൃത്തം. “അയ”ന്തിആദി തപ്പാകടീകരണം. ഏത്ഥ ഹി സവനകിച്ചവിത്താണസമങ്ഗിനാതി ഏവം-സദ്യേന നിദിട്ഠം പുഗ്ഗലകിച്ചം സന്ധായ വൃത്തം, തം പന പുഗ്ഗലസ്സ സവനകിച്ചവിത്താണസമങ്ഗിഭാവേന പുഗ്ഗലകിച്ചം നാമാതി ദസ്സേതും “പുഗ്ഗലകിച്ചസമങ്ഗിനാ”തി അവത്വാ “സവനകിച്ചവിത്താണസമങ്ഗിനാ”തി ആഹ, തസ്മാ “പുഗ്ഗലകിച്ച”ന്തി നിദിട്ഠസവനകിച്ചവതാ വിത്താണേന സമങ്ഗിനാതി അത്ഥോ. വിത്താണവസേന, ലദ്ധസവനകിച്ചവോഹാരേണാതി ച സുതസദ്യേന നിദിട്ഠം വിത്താണകിച്ചം സന്ധായ വൃത്തം. സവനമേവ കിച്ചം യസ്സാതി തമാ. സവനകിച്ചന്തി വോഹാരോ സവനകിച്ചവോഹാരോ, ലദ്ധോ സോ യേനാതി തമാ. ലദ്ധസവനകിച്ചവോഹാരേന വിത്താണസങ്ഖാതേന വസേന സാമത്ഥിയേനാതി അത്ഥോ. അയം പന സമ്ബന്ധോ - സവനകിച്ചവിത്താണസമങ്ഗിനാ പുഗ്ഗലേന മയാ ലദ്ധസവനകിച്ചവോഹാരേന വിത്താണവസേന കരണഭൂതേന സുതന്തി.

അപിച “ഏവ”ന്തി സദ്യസ്സത്ത്വോ അവിജ്ജമാനപണ്ണത്തി, “സുത”ന്തി സദ്യസ്സത്ത്വോ വിജ്ജമാനപണ്ണത്തി, തസ്മാ തേ തമാരൂപപണ്ണത്തി ഉപാദാനഭൂതപുഗ്ഗലബ്ധാപാരഭാവേനേവ ദസ്സേതോ ആഹ “ഏവന്തി പുഗ്ഗലകിച്ചനിദേസോ. സുതന്തി വിത്താണകിച്ചനിദേസോ”തി. ന ഹി പരമത്വതോയേവ നിയമിയമാനേ സതി പുഗ്ഗലകിച്ചവിത്താണകിച്ചവസേന അയം വിഭാഗോ ലബ്ധതീതി. ഇമിസ്സാ പന യോജനായ കത്തുബ്ധാപാരകരണബ്ധാപാരകത്തുനിദേസോ കതോതി വേദിതബ്ധോ.

സബ്ബസ്സാപി സദ്യാധിഗമനീയസ്സ അത്ഥസ്സ പണ്ണത്തിമുഖേനേവ പടിപജ്ജിതബ്ധത്താ, സബ്ബാസബ്ബ പണ്ണത്തിനം വിജ്ജമാനാദിവസേന ഛരസു പണ്ണത്തിഭേദേസു അന്തോഗധത്താ താസു “ഏവ”ന്തിആദിനം പണ്ണത്തിനം സരൂപം നിദ്ധാരേത്വാ ദസ്സേതോ “ഏവന്തി ചാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “ഏവ”ന്തി ച “മേ”തി ച വുച്ചമാനസ്സ അത്ഥസ്സ ആകാരാദിഭൂതസ്സ ധമ്മാനം അസല്ലക്ഖണഭാവതോ അവിജ്ജമാനപണ്ണത്തിഭാവോതി ആഹ “സച്ചികട്ഠപരമത്വവസേന അവിജ്ജമാനപണ്ണത്തി”തി. സച്ചികട്ഠപരമത്വവസേനാതി ച ഭൂതത്വഉത്തമത്വവസേനാതി അത്ഥോ. ഇദം വൃത്തം ഹോതി - യോ മായാമരീചിആദയോ വിധ അഭൂതത്ത്വോ, അനുസ്സവാദിഹി ഗഹേതബ്ധോ വിധ അനുത്തമത്ത്വോ ച ന ഹോതി, സോ രൂപസദ്യാദിസഭാവോ, രൂപനാനുഭവനാദിസഭാവോ വാ അത്ഥോ “സച്ചികട്ഠോ, പരമത്ത്വോ”തി ച വുച്ചതി, “ഏവം മേ”തി പദാനം പന അത്ഥോ അഭൂതത്താ, അനുത്തമത്താ ച ന തമാ വുച്ചതി, തസ്മാ ഭൂതത്വഉത്തമത്വസങ്ഖാതേന സച്ചികട്ഠപരമത്വവസേന വിസേസനഭൂതേന അവിജ്ജമാനപണ്ണത്തിയേവാതി. ഏതേന ച വിസേസനേന ബാലജനേഹി “അത്ഥി”തി പരികപ്പിതം പണ്ണത്തിമത്തം നിവത്തേതി. തദേവത്വം പാകടം കരോതി, ഹേതൂനാ വാ സാധേതി “കിഞ്ചേതത്ത്വം”തിആദിനാ. യം ധമ്മജാതം, അത്ഥജാതം വാ “ഏവ”ന്തി വാ “മേ”തി വാ നിദേസം ലഭേമ, തം ഏത്ഥ രൂപഫസ്സാദിധമ്മസമുദായേ, “ഏവം മേ”തി

പദാനം വാ അത്ഥേ. പരമത്വതോ ന അത്ഥിതി യോജനാ. രൂപഹസ്താദിഭാവേന നിദ്ദിടോ പരമത്വതോ ഏതഥ അത്ഥേവ, “ഏവം മേ”തി പന നിദ്ദിടോ നത്ഥിതി അധിപ്പായോ. സുതന്തി പന സദ്യായതനം സന്ധായാഹ “വിജ്ജമാനപണ്ണത്തി”തി. “സച്ചികട്ഠപരമത്വവസേനാ”തി ചേതഥ അധികാരോ. “യത്ത്ഹി”തിആദി തപ്പാകടീകരണം, ഹേതുദണ്ണനം വാ. യം തം സദ്യായതനം സോതേന സോതഭാരേന, തന്നിസ്സിതവിണ്ണാണേന വാ ഉപലദ്ധം അധിഗമിതബ്ബന്തി അത്ഥോ. തേന ഹി സദ്യായതനമിധ ഗഹിതം കമ്മസായനേനാതി ദണ്ണേതി.

ഏവം അട്ഠകമാനയേന പണ്ണത്തിസരൂപം നിദ്ധാരേതാ ഇദാനി അട്ഠകമാമുത്തകേനാപി നയേന വുത്തേസു ഛസു പണ്ണത്തിഭേദേസു “ഏവ”ന്തിആദിനം പണ്ണത്തിനം സരൂപം നിദ്ധാരേതോ “തഥാ”തിആദിമാഹ. ഉപാദാപണ്ണത്തി ആദയോ ഹി പോരാണട്ഠകമാതോ മുത്താ സങ്ഗഹകാരേണേവ ആചരിയേന വുത്താ. വിത്ഥാരോ അഭിധമ്മട്ഠകമായ ഗഹേതബ്ബോ. തം തന്തി തം തം യമ്മജാതം, സോതപഥമാഗതേ യമ്മേ ഉപാദായ തേസം ഉപധാരിതാകാരനിദണ്ണനാവധാരണസ്സ പച്ചാമസനവസേന ഏവന്തി ച സസന്തതിപരിയാപണേ ഖണ്ഡേ ഉപാദായ മേതി ച വത്തബ്ബത്താതി അത്ഥോ. രൂപവേദനാദിഭേദേഹി യമ്മേ ഉപാദായ നിസ്സായ കാരണം കത്വാ പണ്ണത്തി ഉപാദാപണ്ണത്തി യഥാ “താനി താനി അങ്ഗാനി ഉപാദായ രഥോ ഗേഹം, തേ തേ രൂപരസാദയോ ഉപാദായ ഘടോ പടോ, ചന്ദിമസൂരിയപരിവത്താദയോ ഉപാദായ കാലോ ദിസാ”തിആദി. പണ്ണപേതബ്ബട്ഠേന ചേസാ പണ്ണത്തി നാമ, ന പണ്ണാപനട്ഠേന. യാ പന തസ്സ അത്ഥസ്സ പണ്ണാപനാ, അയം അവിജ്ജമാനപണ്ണത്തിയേവ. ദിട്ഠാദീനി ഉപനിധായ വത്തബ്ബതോതി ദിട്ഠമുതവിണ്ണാതേ ഉപനിധായ ഉപത്ഥമ്ഭം കത്വാ അപേക്ഖിത്വാ വത്തബ്ബത്താ. ദിട്ഠാദിസഭാവവിരഹിതേ സദ്യായതനേ വത്തമാനോപി ഹി സുതവോഹാരോ “ദുതിയം തതിയ”ന്തിആദികോ വിധ പഥാദീനി ദിട്ഠമുതവിണ്ണാതേ അപേക്ഖിത്വാ പവത്തോ “ഉപനിധാപണ്ണത്തി”തി വുച്ചതേ. സാ പനേസാ അനേകവിധാ തദണ്ണപേക്ഖുപനിധാ ഹത്ഥഗതൂപനിധാ സമ്പയുത്തൂപനിധാസമാരോപിതൂപനിധാ അവിദുരഗതൂപനിധാ പടിഭാഗൂപനിധാ തബ്ബഹുലൂപനിധാതബ്ബിസിട്ഠൂപനിധാ”തിആദിനാ. താസു അയം “ദുതിയം തതിയ”ന്തിആദികാ വിധ പഥാദീനം ദിട്ഠാദീനം അണ്ണമണ്ണമപേക്ഖിത്വാ വുത്തത്താ തദണ്ണപേക്ഖുപനിധാപണ്ണത്തി നാമ.

ഏവം പണ്ണത്തിയാപി അത്ഥാധിഗമനീയതാസങ്ഖാതം ദണ്ണേതബ്ബത്ഥം ദണ്ണേതാ ഇദാനി സദ്യസാമത്ഥിയേന ദീപേതബ്ബമത്ഥം നിദ്ധാരേതാ ദീപേതോ “ഏതഥ ചാ”തിആദിമാഹ. ഏതഥാതി ഏതസ്ഥിം വചനത്തയേ. ച-സദ്ദോ ഉപന്യാസോ അത്ഥന്തരം ആരഭിതുകാമേന യോജിതത്താ. “സുത”ന്തി വുത്തേ അസുതം ന ഹോതീതി പകാസിതോയമത്ഥോ, തസ്ഥാ തഥാ സുത-സദ്ദേന പകാസിതാ അത്തനാ പടിവിധസുത്തസ്സ പകാരവിസേസാ “ഏവ”ന്തി മേരേന പച്ചാമട്ഠാതി തേന ഏവം-സദ്ദേന അസമ്മോഹോ ദീപിതോ നാമ, തേനാഹ “ഏവന്തി വചനേന അസമ്മോഹം ദീപേതി”തി. അസമ്മോഹന്തി ച യഥാസുതേ സുത്തേ അസമ്മോഹം. തദേവ യുത്തിയാ, ബൃതിരേകേന ച സമത്ഥേഹി “ന ഹി”തിആദിനാ വക്ഖമാനബ്ബ സുത്തം നാനപ്പകാരം ദുപ്പടിവിദ്ധബ്ബ. ഏവം നാനപ്പകാരേ ദുപ്പടിവിദ്ധേ സുത്തേ കഥം സമ്മുട്ട്ഠോ നാനപ്പകാരപടിവേധസമത്ഥോ ഭവിസ്സതി. ഇമായ യുത്തിയാ, ഇമിനാ ച ബൃതിരേകേന മേരസ്സ തത്ഥ അസമ്മുട്ട്ഠഭാവസങ്ഖാതോ ദീപേതബ്ബോ അത്ഥോ വിണ്ണായതീതി വുത്തം ഹോതി. ഏവമിദിസേസു യഥാരഹം. ഭഗവതോ സമ്മുഖാ സുതാകാരസ്സ യഥാവതോ ഉപരി മേരേന ദണ്ണിയമാനത്താ “സുത്തസ്സ അസമ്മോസം ദീപേതി”തി വുത്തം. കാലന്തരേനാതി സുതകാലതോ അപരേന കാലേന. യസ്സ...പേ... പടിജാനാതി, മേരസ്സ പന സുവണ്ണഭാജനേ പക്ഖിത്തസീഹവസാ വിധ അനസ്സമാനം അസമ്മുട്ഠം തിട്ഠന്തി, തസ്ഥാ സോ ഏവം പടിജാനാതിതി വുത്തം ഹോതി. ഏവം ദീപിതേന പന അത്ഥേന കിം പകാസിതന്തി ആഹ “ഇച്ചസ്സാ”തിആദി. തത്ഥ ഇച്ചസ്സാതി ഇതി അസ്സ, തസ്ഥാ അസമ്മോഹസ്സ, അസമ്മോസസ്സ ച ദീപിതത്താ അസ്സ മേരസ്സപണ്ണാസിദ്ധിതിആദിനാ സമ്ബബ്ബോ. അസമ്മോഹേനാതി സമ്മോഹാഭാവേന. പണ്ണാവജ്ജിതസമാധിആദിധമ്മജാതേന തംസമ്പയുത്തായ പണ്ണായ സിദ്ധി സഹജാതാദിസത്തിയാ സിജ്ജന്തതോ. സമ്മോഹപടിപക്ഖേന വാ പണ്ണാസങ്ഖാതേന യമ്മജാതേന. സവനകാലസമ്ഭൂതായ ഹി പണ്ണായ തദുത്തരികാലപണ്ണാസിദ്ധി ഉപനിസ്സയാദികോടിയ സിജ്ജന്തതോ. ഇതരത്ഥാപി യഥാരഹം നയോ നേതബ്ബോ.

ഏവം പകാസിതേന പന അത്ഥേന കിം വിഭാവിതന്തി ആഹ “തത്ഥാ”തിആദി. തത്ഥാതി തേസു ദുബ്ബിധേസു യമ്മേസു. ബൃജ്ജനാനം പടിവിജ്ജിതബ്ബോ ആകാരോ നാതിഗമ്ഭീരോ, യഥാസുതയാരണമേവ തത്ഥ കരണീയം, തസ്ഥാ തത്ഥ സതിയാ ബ്യാപാരോ അധികോ, പണ്ണാ പന ഗുണീഭൂതാതി വുത്തം “പണ്ണാപുബ്ബങ്ഗമായാ”തിആദി. പണ്ണായ പുബ്ബങ്ഗമാ പണ്ണാപുബ്ബങ്ഗമാതി ഹി നിബ്ബചനം, പുബ്ബങ്ഗമതാ ചേതഥ പധാനഭാവോ “മനോപുബ്ബങ്ഗമാ യമ്മാ”തിആദിസു (യം പം മ) വിധ. അപിച യഥാ ചക്ഖുവിണ്ണാണാദിസു ആവജ്ജനാദയോ പുബ്ബങ്ഗമാ സമാനാപി തദാരമ്മണസ്സ അവിജാനനതോ അപ്പധാനഭൂതാ, ഏവം പുബ്ബങ്ഗമായപി അപ്പധാനത്തേ സതി പണ്ണാപുബ്ബങ്ഗമാ ഏതിസ്സാതി നിബ്ബചനവി യുജ്ജന്തി. പുബ്ബങ്ഗമതാ ചേതഥ പുരേചാരിഭാവോ. ഇതി സഹജാതപുബ്ബങ്ഗമോ പുരേജാതപുബ്ബങ്ഗമോതി ദുവിധോപി പുബ്ബങ്ഗമോ ഇധ സമ്ഭവതി, യഥാ ചേതഥ, ഏവം സതി “പുബ്ബങ്ഗമായാ”തി ഏതഥാപി യഥാസമ്ഭവമേസ നയോ വേദിതബ്ബോ. ഏവം വിഭാവിതേന സമത്ഥതാവചനേന കിമനുഭാവിതന്തി ആഹ “തദുഭയസമത്ഥതായോഗേനാ”തിആദി. തത്ഥ അത്ഥബൃജ്ജനസമ്പന്നസ്സാതി അത്ഥബൃജ്ജനേന പരിപുണ്ണസ്സ, സങ്കാസനാദിഹി വാ ഛഹി അത്ഥപദേഹി, അക്ഖരാദിഹി ച ഛഹി ബൃജ്ജനപദേഹി സമന്നാഗതസ്സ, അത്ഥബൃജ്ജനസങ്ഖാതേന വാ രസേന സാദുരസസ്സ. പരിയത്തിധമ്മോയേവ നവലോകുത്തരരതനസന്നിധാനതോ സത്തവിധസ്സ, ദസവിധസ്സ വാ രതനസ്സ സന്നിധാനോ കോസോ വിയാതി

യമ്മകോസോ, തമാ യമ്മഭണ്ഡാഗാരോ, തമ്മ നിയുത്തോതി യമ്മഭണ്ഡാഗാരികോ. അമ്മ വാ നാനാരാജഭണ്ഡരക്ഖകോ ഭണ്ഡാഗാരികോ വിയാതി ഭണ്ഡാഗാരികോ, യമ്മസ്സ അനുരക്ഖകോ ഭണ്ഡാഗാരികോതി തമേവ സദിസതാകാരണസ്സന്നേന വിസേസേത്ഥാ “യമ്മഭണ്ഡാഗാരികോ”തി വുത്തോ. യഥാഹ -

“ബഹുസ്സുതോ യമ്മയരോ, സബ്ബപാഠീ ച സാസനേ;
ആനന്ദോ നാമ നാമേന, യമ്മാരക്ഖോ തവം മൂനേ”തി. (അപ് ൧.൪൪൨);

അത്തമാപി ദീപേതബ്ബമത്ഥം ദീപേതി “അപരോ നയോ”തിആദിനാ, ഏവം സദേന വുച്ചമാനാനം ആകാരനിസ്സുനാവധാരണത്ഥാനം അവിപരീതസദ്ധമ്മവിസയത്താ തബ്ബിസയേഹി തേഹി അത്ഥേഹി യോനിസോ മനസിങ്കാരസ്സ ദീപനം യുത്തന്തി വുത്തം “യോനി...പേ...ദീപേതി”തി. “അയോനിസോ”തിആദിനാ ബൃതിരേകേന ഞാപകഹേതുസ്സന്നം. തമ്മ കത്ഥചി ഹി-സദ്ദോ ദിസ്സതി, സോ കാരണേ, കസ്മാതി അത്ഥോ, ഇമിനാ വചനേനേവ യോനിസോ മനസിങ്കാരോതോ നാനപ്പകാരപടിവേധസമ്ഭവതോ അഗ്ഗി വിയ ധൂമേന കാരിയേന കാരണഭൂതോ സോ വിത്തായതീതി തദന്വയമ്പി അത്ഥാപത്തിയാ ദസ്സേതി. ഏസ നയോ സബ്ബത്ഥ യഥാഹം. “ബ്രഹ്മജാലം ആവുസോ കത്ഥ ഭാസിത”തിആദി പുച്ഛാവസേന അധുനാ പകരണപ്പത്തസ്സ വക്ഖമാനസ്സ സുത്തസ്സ “സുത”തി പദേന വുച്ചമാനം ഭഗവതോ സമ്മുഖാ സവനം സമാധാനമത്തരേന ന സമ്ഭവതീതി കത്ഥാ വുത്തം “അവിക്ഖേപം ദീപേതി”തി. “വിക്ഖിത്തചിത്തസ്സാ”തിആദിനാ ബൃതിരേകകാരണേന ഞാപകഹേതും ദസ്സേത്ഥാ തദേവ സമത്ഥേതി “തമാ ഹീ”തിആദിനാ. സബ്ബസമ്പത്തിയാതി സബ്ബേന അത്ഥബ്ബഞ്ജനദേസകപയോജനാദിനാ സമ്പത്തിയാ. കിം ഇമിനാ പകാസിതന്തി ആഹ “യോനിസോ മനസിങ്കാരേന ചേത്ഥാ”തിആദി. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം യമ്മദയേ. “ന ഹി വിക്ഖിത്തചിത്തോ”തിആദിനാ കാരണഭൂതേന അവിക്ഖേപേന, സപ്പുരിസുപനിസ്സയേന ച ഫലഭൂതസ്സ സദ്ധമ്മസ്സവനസ്സ സിദ്ധിയാ ഏവ സമത്ഥനം വുത്തം, അവിക്ഖേപേന പന സപ്പുരിസുപനിസ്സയസ്സ സിദ്ധിയാ സമത്ഥനം ന വുത്തം. കസ്മാതി ചേ? വിക്ഖിത്തചിത്താനം സപ്പുരിസേ പയിരുപാസനാഭാവസ്സ അത്ഥതോ സിദ്ധത്താ. അത്ഥവസേനേവ ഹി സോ പാകടോതി ന വുത്തോ.

ഏത്ഥാഹ - യഥാ യോനിസോ മനസിങ്കാരേന ഫലഭൂതേന അത്തസമ്മാപണിധിപുഞ്ചേകതപുത്തതാനം കാരണഭൂതാനം സിദ്ധി വുത്താ തദവിനാഭാവതോ, ഏവം അവിക്ഖേപേന ഫലഭൂതേന സദ്ധമ്മസ്സവനസപ്പുരിസുപനിസ്സയാനം കാരണഭൂതാനം സിദ്ധി വത്തബ്ബാ സിയാ അസ്സുതവതോ, സപ്പുരിസുപനിസ്സയവിരഹിതസ്സ ച തദഭാവതോ. ഏവം സന്തേപി “ന ഹി വിക്ഖിത്തചിത്തോ”തിആദിസമത്ഥനവചനേന അവിക്ഖേപേന, സപ്പുരിസുപനിസ്സയേന ച കാരണഭൂതേന സദ്ധമ്മസ്സവനസ്സേവ ഫലഭൂതസ്സ സിദ്ധി വുത്താ, കസ്മാ പനേവം വുത്താതി? വുച്ചതേ - അധിപ്പായത്തരസമ്ഭവതോ ഹി തമാ സിദ്ധി വുത്താ. അയം പനേത്ഥാധിപ്പായോ - സദ്ധമ്മസ്സവനസപ്പുരിസുപനിസ്സയാ ന ഏകന്തേന അവിക്ഖേപസ്സ കാരണം ബാഹിരകാരണത്താ, അവിക്ഖേപോ പന സപ്പുരിസുപനിസ്സയോ വിയ സദ്ധമ്മസ്സവനസ്സ ഏകന്തകാരണം അജ്ഞാതകാരണത്താ, തസ്ഥാ ഏകന്തകാരണേ ഹോന്തേ കിമത്ഥിയാ അനേകന്തകാരണം പതി ഫലഭാവപരികപ്പനാതി തമായേവേതസ്സ സിദ്ധി വുത്താതി. ഏത്ഥ ച പഠമം ഫലേന കാരണസ്സ സിദ്ധിദസ്സനം നദീപൂരേന വിയ ഉപരി വുട്ഠിസബ്ഭാവസ്സ, ദുതിയം കാരണേന ഫലസ്സ സിദ്ധിദസ്സനം ഏകന്തവസ്സിനാ വിയ മേഘവുട്ഠാനേന വുട്ഠിപവത്തിയാ.

“അപരോ നയോ”തിആദിനാ അത്തമാപി ദീപേതബ്ബത്ഥമാഹ, യസ്ഥാ ന ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ. ഏവന്തി...പേ...നാനാകാരനിദ്ദേസോതി ഹേട്ഠാ വുത്തം, സോ ച ആകാരോതി സോതദാരാനുസാരവിത്താണവിമിസബ്ഭാവതസ്സ ചിത്തസന്താനസ്സ നാനാകാരേന ആരമ്മണേ പവത്തിയാ നാനത്ഥബ്ബഞ്ജനഗുഹണസബ്ഭാവതോ സോ ഭഗവതോ വചനസ്സ അത്ഥബ്ബഞ്ജനപ്പദേദപരിച്ഛേദവസേന സകലസാസനസമ്പത്തിഭാഗാഹനാകാരോ. ഏവം ഭദ്രകോതി നിരവസേസപരഹിതപാരിപൂരിഭാവകാരണത്താ ഏവം യഥാവുത്തേന നാനത്ഥബ്ബഞ്ജനഗുഹണേന സുന്ദരോ സേട്ഠോ, സമാസപദം വാ ഏതം ഏവം ഞാദിസോ ഭദ്രോ യസ്സാതി കത്ഥാ. ന പണിഹിതോ അപ്പണിഹിതോ, സമ്മാ അപ്പണി ഹിതോ അത്താ യസ്സാതി തമാ, തസ്സ. പച്ഛിമചക്കദയസമ്പത്തിന്തി അത്തസമ്മാപണിധിപുഞ്ചേകതപുത്തതാസബ്ഭാവതഗുണദയസമ്പത്തിം. ഗുണസ്സേവ ഹി അപരാപരവുത്തിയാ പവത്തന്ദേന ചക്കഭാവോ. ചരന്തി വാ ഏതേന സത്താ സമ്പത്തിഭവം, സമ്പത്തിഭവേസുതി വാ ചക്കം. യം സന്ധായ വുത്തം “ചത്താരിമാനി ഭിക്ഖവേ, ചക്കാനി, യേഹി സമന്നാഗതാനം ദേവമനുസ്സാനം ചതുചക്കം വത്തതീ”തിആദി (അപ് ൩.൪൧) പച്ഛിമഭാവോ ചേത്ഥ ദേസനാക്കമവസേനേവ. പൂരിമചക്കദയസമ്പത്തിന്തി പതിരുപദേസവാസസപ്പുരിസുപനിസ്സയസബ്ഭാവതഗുണദയസമ്പത്തിം. സേസം വുത്തനയമേവ. തസ്ഥാതി പൂരിമകാരണം പൂരിമസ്സേവാതി ഇധ കാരണമാഹ “ന ഹീ”തിആദിനാ.

തേന കിം പകാസിതന്തി ആഹ “ഇച്ചസ്സാ”തിആദി. ഇതി ഇമായ ചതുചക്കസമ്പത്തിയാ കാരണഭൂതായ. അസ്സ മേരസ്സ. പച്ഛിമചക്കദയസിദ്ധിയാതി പച്ഛിമചക്കദയസ്സ അത്ഥിഭാവേന സിദ്ധിയാ . ആസയസുദ്ധീതി വിപസ്സനാണസബ്ഭാവതായ അനുലോമികഖന്തിയാ, കമ്മസ്സകതാണാണ-മഗ്ഗാണസബ്ഭാവതസ്സ യഥാഭൂതാണസ്സ ചാതി ദുവിധസ്സാപി ആസയസ്സ അസുദ്ധിഹേതുഭൂതാനം കിലേസാനം ദുരിഭാവേന സുദ്ധി. തദേവ ഹി ദയം വിവട്ടനിസ്സിതാനം സുദ്ധസത്താനം ആസയോ. സമ്മാപണിഹിതത്തോ ഹി പുഞ്ചേ ച കതപുത്തോ സുദ്ധാസയോ ഹോതി. തമാ ഹി വുത്തം “സമ്മാപണിഹിതം ചിത്തം, സേയ്യസോ നം തതോ കരേ”തി, (ധപ് ൧൦.൪൩) “കതപുത്തോസി തപം ആനന്ദ, പധാനമനുയുഞ്ജ വിപ്പം ഹോഹിസി

അനാസവോ"തി (ദ് ൧൦ ൨൨൦൭) ച. കേചി പന "കത്തുകമ്യതാഹരന്ദോ ആസയോ"തി വദന്തി, തദയുത്തമേവ "തായ ച ആസയസുദ്ധിയാ അധിഗമബൃത്തിസിദ്ധി"തി വചനേന വിരോധതോ. ഏവമ്പി മഗ്ഗത്താണസഞ്ചാതസ്സ ആസയസ്സ സുദ്ധി ന യുത്താ തായ അധിഗമബൃത്തിസിദ്ധിയാ അവത്തബ്ബത്തോതി? നോ ന യുത്തോ പുരിമസ്സ മഗ്ഗസ്സ, പച്ഛിമാനം മഗ്ഗാനം, ഫലാനഞ്ച കാരണഭാവതോ. പയോഗസുദ്ധിതി യോനിസോമനസികാരപുണ്ണഗ്ഗമസ്സ ധമ്മസ്സവനപയോഗസ്സ വിസദഭാവേന സുദ്ധി, സബ്ബസ്സ വാ കായവചിപയോഗസ്സ നിദോസഭാവേന സുദ്ധി. പതിരൂപദേസവാസീ, ഹി സപ്പുരിസസേവീ ച യഥാവുത്തവിസുദ്ധപയോഗോ ഹോതി. തഥാവിസുദ്ധേന യോനിസോമനസികാരപുണ്ണഗ്ഗമേന ധമ്മസ്സവനപയോഗേന, വിപ്പടിസാരാഭാവാവഹേന ച കായവചിപയോഗേന അവിക്ഖിത്തചിത്തോ പരിയത്തിയം വിസാരദോ ഹോതി, തഥാഭൂതോ ച മേരോ, തേന വിത്തായതി പുരിമചക്ഷേയസിദ്ധിയാ മേരസ്സ പയോഗസുദ്ധി സിദ്ധാവതി. തേന കിം വിഭാവിതന്തി ആഹ "തായ ചാ"തിആദി. അധിഗമബൃത്തിസിദ്ധിതി പടിവേധസഞ്ചാതേ അധിഗമേ ചേരകഭാവസിദ്ധി. അധിഗമേതബ്ബതോ ഹി പടിവിജ്ജയിതബ്ബതോ പടിവേധോ "അധിഗമോ"തി അട്ഠകമാസു വുത്തോ, ആഗമോതി ച പരിയത്തി ആഗച്ഛന്തി അത്തത്ഥപരത്ഥാദയോ ഏതേന, ആഭുസോ വാ ഗമിതബ്ബോ ഞാതബ്ബോതി കത്വാ.

തേന കിമനുഭാവിതന്തി ആഹ "ഇതി"തിആദി. ഇതിതി ഏവം വുത്തനയേന, തസ്ഥാ സിദ്ധത്താതി വാ കാരണനിദേശോ. വചനന്തി നിദാനവചനം ലോകതോ, ധമ്മതോ ച സിദ്ധായ ഉപമായ തമത്ഥം ഞാപേതും "അരുണുഗ്ഗം വിയാ"തിആദിമാഹ. "ഉപമായ മിധേകച്ചേ, അത്ഥം ജാനന്തി പണ്ഡിതാ"തി (ജാ ൨൧൩൨൪) ഹി വുത്തം. അരുണോതി സൂരിയസ്സ ഉദയതോ പുണ്ണഭാഗേ ഉട്ഠിതരംസി, തസ്സ ഉഗ്ഗം ഉഗ്ഗമനം ഉദയതോ ഉദയനസ്സ ഉദയാവാസമുഗ്ഗച്ഛതോ സൂരിയസ്സ പുണ്ണഗ്ഗമം പുരേചരം ഭവിതും അരഹതി വിയാതി സമഞ്ചസോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - ആഗമാധിഗമബൃത്തിയാ ഹുദിസസ്സ മേരസ്സ വുത്തനിദാനവചനം ഭഗവതോ വചനസ്സ പുണ്ണഗ്ഗമം ഭവിതുമരഹതി, നിദാനഭാവം ഗതം ഹോതിതി ഇദമത്ഥജാതം അനുഭാവിതന്തി.

ഇദാനി അപരമ്പി പുണ്ണേ വുത്തസ്സ അസമ്മോഹാസമ്മോസസഞ്ചാതസ്സ ദീപേതബ്ബസ്സത്ഥസ്സ ദീപകേഹി ഏവം-സദു സുത-സദുഹി പകാസേതബ്ബമത്ഥം പകാസേത്തോ "അപരോ നയോ"തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഹി "നാനപ്പകാരപടിവേധദീപകേന , സോതബ്ബപ്പഭേദപടിവേധദീപകേനാ"തി ച ഇമിനാ തേഹി സദുഹി പുണ്ണേ ദീപിതം അസമ്മോഹാസമ്മോസസഞ്ചാതം ദീപേതബ്ബത്ഥമാഹ അസമ്മോഹേന നാനപ്പകാരപടിവേധസ്സ, അസമ്മോസേന ച സോതബ്ബപ്പഭേദപടിവേധസ്സ സിജ്ജന്തതോ. "അത്തനോ"തിആദിഹി പന പകാസേതബ്ബത്ഥം. തേന വുത്തം ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേന "നാനപ്പകാരപടിവേധദീപകേനാതിആദിനാ ഏവം-സദു സുത-സദുനം മേരസ്സ അത്ഥബ്ബഞ്ജനേസു അസമ്മോഹാസമ്മോസദീപനതോ ചതുപടിസമ്ഭിദാവസേന അത്ഥയോജനം ദസ്സേതി"തി (ദ് ൧൦ ൧൧). ഹേതുഗബ്ഭഞ്ചേതം പദഭയം, നാനപ്പകാരപടിവേധസഞ്ചാതസ്സ, സോതബ്ബപ്പഭേദ-പടിവേധസഞ്ചാതസ്സ ച ദീപേതബ്ബത്ഥസ്സ ദീപകത്താതി വുത്തം ഹോതി. സന്തസ്സ വിജ്ജമാനസ്സ ഭാവോ സബ്ഭാവോ, അത്ഥപടിഭാനപടിസമ്ഭിദാഹി സമ്പത്തിയാ സബ്ഭാവോ തഥാ. "സമ്ഭവ"ന്തിപി പാഠോ, സമ്ഭവനം സമ്ഭവോ, അത്ഥപടിഭാനപടിസമ്ഭിദാസമ്പത്തിനം സമ്ഭവോ തഥാ. ഏവം ഇതരത്ഥാപി. "സോതബ്ബപ്പഭേദപടിവേധദീപകേനാ"തി ഏതേന പന അയം സുത-സദുഹി ഏവം-സദുസന്നിധാനതോ, വക്ഖമാനാപേകഖായ വാ സാമഞ്ജേനേവ വുത്തേപി സോതബ്ബധമ്മവിസേസം ആമസതീതി ദസ്സേതി. ഏത്ഥ ച സോതബ്ബധമ്മസഞ്ചാതായ പാളിയാ നിദസ്സേതബ്ബാനം ഭാസിതത്ഥപയോജനത്ഥാനം, തീസു ച ഞാണേസു പവത്തന്താണസ്സ നാനപ്പകാരഭാവതോ തബ്ഭാവപടിവേധദീപകേന ഏവം-സദുനേ അത്ഥപടിഭാനപടിസമ്ഭിദാസമ്പത്തിസബ്ഭാവദീപനം യുത്തം, സോതബ്ബധമ്മസ്സ പന അത്ഥാധിഗമഹേതുതോ, തവസേന ച തദവസേസഹേതുപ്പഭേദസ്സ ഗഹിതത്താ, നിരുത്തിഭാവതോ ച സോതബ്ബപ്പഭേദദീപകേന സുത-സദുനേ ധമ്മനിരുത്തിപടിസമ്ഭിദാസമ്പത്തിസബ്ഭാവദീപനം യുത്തന്തി വേദിതബ്ബം. തദേവത്ഥഞ്ചി ഞാപേതും "അസമ്മോഹദീപകേന, അസമ്മോസദീപകേനാ"തി ച അവത്ഥാ തഥാ വുത്തന്തി.

ഏവം അസമ്മോഹാസമ്മോസസഞ്ചാതസ്സ ദീപേതബ്ബസ്സത്ഥസ്സ ദീപകേഹി ഏവം-സദു സുത-സദുഹി പകാസേതബ്ബമത്ഥം പകാസേത്വാ ഇദാനി യോനിസോമനസികാരാവിക്ഖേപസഞ്ചാതസ്സ ദീപേതബ്ബസ്സത്ഥസ്സ ദീപകേഹിപി തേഹി പകാസേതബ്ബമത്ഥം പകാസേത്തോ "ഏവന്തി ചാ"തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഹി "ഏവന്തി... പേ... ഭാസമാനോ, സുതന്തി ഇദം... പേ... ഭാസമാനോ"തി ച ഇമിനാ തേഹി സദുഹി പുണ്ണേ ദീപിതം യോനിസോമനസികാരാവിക്ഖേപസഞ്ചാതം ദീപേതബ്ബത്ഥമാഹ, "ഏതേ മയാ"തിആദിഹി പന പകാസേതബ്ബത്ഥം സവനയോഗദീപകന്തി ച അവിക്ഖേപവസേന സവനയോഗസ്സ സിജ്ജന്തതോ തദേവ സന്ധായാഹ . തഥാ ഹി ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേന വുത്തം "സവനധാരണവചിപരിചരിയാ പരിയത്തിധമ്മാനം വിസേസേന സോതാവധാരണപടിബദ്ധാതി തേ അവിക്ഖേപദീപകേന സുതസദുനേ യോജേതാ"തി (ദ് ൧൦ ൧൧). മനോദിട്ഠിഹി പരിയത്തിധമ്മാനം അനുപേക്ഖനസുപ്പടിവേധാ വിസേസതോ മനസികാരപടിബദ്ധാ, തസ്ഥാ തദ്ദീപകവചനേനേവ ഏതേ മയാ ധമ്മാ മനസാനുപേക്ഖിതാ ദിട്ഠിയാ സുപ്പടിവിദ്ധാതി ഇമമത്ഥം പകാസേതീതി വുത്തം "ഏവന്തി ച... പേ... ദീപേതി"തി തത്ഥ ധമ്മാതി പരിയത്തിധമ്മാ. മനസാനുപേക്ഖിതാതി "ഇധ സീലം കമിതം, ഇധ സമാധി, ഇധ പഞ്ഞാ, ഏത്തകാവ ഏത്ഥ അനുസന്ധയോ"തിആദിഭേദേന മനസാ അനുപേക്ഖിതാ. ദിട്ഠിയാ സുപ്പടിവിദ്ധാതി നിജ്ജ്യാനക്ഖന്തിസഞ്ചാതായ, ഞാതപരിത്താസഞ്ചാതായ വാ ദിട്ഠിയാ തത്ഥ വുത്തരൂപാരൂപധമ്മേ "ഇതി രൂപം, ഏത്തകം രൂപ"തിആദിനാ സുട്ഠു വവത്ഥാപേത്വാ പടിവിദ്ധാ.

സവനധാരണവചിപരിചരിയാ ച പരിയത്തിയമ്മാനം വിസേസേന സോതാവധാരണപടിബദ്ധാ, തസ്മാ തദ്വിപകവചനേനേവ ബഹു മയാ യമ്മാ സുതാ യാതാ വചസാ പരിചിതാതി ഇമമത്ഥം പകാസേതിതി വുത്തം “സുതന്തിഇദം...പേ...ദീപേതി”തി. തത്ഥ സുതാതി സോതദ്ധാരാനുസാരേണ വിഞ്ഞാതാ. യാതാതി സുവണ്ണഭാജനേ പക്ഖിത്തസീഹവസാ വിയ മനസി സുപ്പതിട്ഠിതഭാവസാധനേണ ഉപധാരിതാ. വചസാ പരിചിതാതി പഗുണതാസമ്പാദനേണ വാചായ പരിചിതാ സജ്ജായീതാ. ഇദാനി പകാസേതബ്ബത്ഥദ്വയദീപകേണ യഥാവുത്തസദുദ്ദായേണ വിഭാവേതബ്ബമത്ഥം വിഭാവേത്തോ “തദുഭയേനപി”തിആദിമാഹ. തത്ഥ തദുഭയേനാതി പുരിമനയേ, പച്ഛിമനയേ ച യഥാവുത്തസ്സ പകാസേതബ്ബസ്സത്ഥസ്സ പകാസകേണ തേന ദുബ്ബിയേണ സദുദേ. അത്ഥബ്ബഞ്ജനപാരിപൂരിം ദീപേത്തോതി ആദരജനനസ്സ കാരണവചനം. തദേവ കാരണം ബൃതിരേകേണ വിവരതി, യുത്തിയാ വാ ദട്ട്ഠഹം കരോതി “അത്ഥബ്ബഞ്ജനപരിപൂണ്ണഞ്ചി”തിആദിനാ. അസുണത്തോതി ചേത്ഥ ലക്ഖണേ, ഹേതുമ്ഹി വാ അന്ത-സദുദാ. മഹതാ ഹിതാതി മഹന്തതോ ഹിതസ്മാ. പരിബാഹിരോതി സബ്ബതോ ഭാഗേണ ബാഹിരോ.

ഏതേന പന വിഭാവേതബ്ബത്ഥദീപകേണ സദുദ്ദായേണ അനുഭാവേതബ്ബത്ഥമനുഭാവേത്തോ “ഏവം മേ സുതന്തിഇമിനാ”തിആദിമാഹ. പുണ്യേ വിസും വിസും അത്ഥേ യോജിതായേവ ഏതേ സദാ ഇധ ഏകസ്സേവാനുഭാവത്ഥസ്സ അനുഭാവകഭാവേണ ഗഹിതാതി ഞാപേതും “സകലേനാ”തി വുത്തം. കാമഞ്ച മേ-സദുദാ ഇമസ്ഥിം റാനേ പുണ്യേണ യോജിതോ, തദപേക്ഖാനം പന ഏവം-സദു സുത-സദാനം സഹചരണതോ, അവിനാഭാവതോ ച തഥാ വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ച. തഥാഗതപ്പവേദിത്തന്തി തഥാഗതേന പകാരതോ വിദിതം, ഭാസിതം വാ. അത്തനോ അദഹത്തോതി അത്തന്തി “മമേദ”ന്തി അട്ഠപേത്തോ. ഭുമ്മത്ഥേ ചേതം സാമിവചനം. അസപ്പുരിസഭൂമിതി അസപ്പുരിസവിസയം, സോ ച അത്ഥതോ അപകരത്തുതാസഞ്ചാതാ “ഇധേകച്ചോ പാപഭിക്ഖു തഥാഗതപ്പവേദിതം യമ്മവിനയം പരിയാപുണിത്ഥാ അത്തനോ ദഹതി”തി (പാരം ൧൯൭) ഏവം മഹാചോരദീപകേണ ഭഗവതാ വുത്താ അനരിയവോഹാരാവത്ഥാ, തഥാ ചാഹ “തഥാഗത...പേ... അദഹത്തോ”തി. ഹുത്ഥാതി ചേത്ഥ സേസോ. തഥാ സാവകത്തം പടിജാനത്തോതി സപ്പുരിസഭൂമിദാക്കമനസരൂപകമനം. നനു ച ആനന്ദത്ഥേരസ്സ “മമേതം വചന”ന്തി അധിമാനസ്സ, മഹാകസ്സപത്ഥേരാദിനഞ്ച തദാസകായ അഭാവതോ അസപ്പുരിസഭൂമിസമതിക്കമാദിവചനം നിരത്ഥകം സിയാതി? നയിദമേവം “ഏവം മേ സുത”ന്തി വദന്തേന അയന്തി അത്ഥോ അനുഭാവീതോതി അത്ഥസ്സേവ ദസ്സനതോ. തേന ഹി അനുഭാവേതബ്ബമത്ഥംയേവ തഥാ ദസ്സേതി, ന പന ആനന്ദത്ഥേരസ്സ അധിമാനസ്സ, മഹാകസ്സപത്ഥേരാദിനഞ്ച തദാസകായ സമ്ഭവന്തി നിട്ഠമേത്ഥ ഗന്തഞ്ച. കേചി പന “ദേവതാനം പരിവിതക്കാപേക്ഖം തഥാവചനം, തസ്മാ ഏദിസീ ചോദനാ അനവകാസാ”തി വദന്തി. തസ്ഥിം കിര സമയേ ഏകച്ചാനം ദേവതാനം ഏവം ചേതസോ പരിവിതക്കാ ഉദപാദി “ഭഗവാ ച പരിനിബ്ബുതോ, അയഞ്ചായസ്മാ ആനന്ദോ ദേസനാകുസലോ, ഇദാനി യമ്മം ദേസേതി, സക്യകുലപ്പസുതോ തഥാഗതസ്സ ഭാതാ, ചുളപിതുപുത്തോ ച, കിം നു ഖോ സോ സയം സച്ഛികതം യമ്മം ദേസേതി, ഉദാഹു ഭഗവതോയേവ വചനം യഥാസുത”ന്തി, തേസമേവ ചേതോപരിവിതക്കമത്തായ തദഭിപരിഹരണത്ഥം അസപ്പുരിസഭൂമിസമതിക്കമനാദിഅത്ഥോ അനുഭാവീതോതി. സായേവ യഥാവുത്താ അനരിയവോഹാരാവത്ഥാ അസദ്ധമ്മോ, തദവത്ഥാനോക്കമനസഞ്ചാതാ ച സാവകത്തപടിജാനനാ സദ്ധമ്മോ. ഏവം സതി പരിയായന്തരേണ പുരിമത്ഥമേവ ദസ്സേതിതി ഗഹേതഞ്ച. അപിച കുഹനലപനാദിവസേന പവത്തോ അകുസലരാസി അസദ്ധമ്മോ, തബ്ബിരഹിതഭാവോ ച സദ്ധമ്മോ. “കേവല”ന്തിആദിനാപി വുത്തസ്സേവത്ഥസ്സ പരിയായന്തരേണ ദസ്സനം, യഥാവുത്തായ അനരിയവോഹാരാവത്ഥായ പരിമോചേതി. സാവകത്തം പടിജാനനേണ സത്ഥാരം അപദിസതീതി അത്ഥോ. അപിച സത്ഥുകപ്പാദികിരിയതോ അത്താനം പരിമോചേതി തക്കിരിയാസകായ സമ്ഭവതോ. “സത്ഥു ഭഗവതോയേവ വചനം മയാസുത”ന്തി സത്ഥാരം അപദിസതീതി അത്ഥന്തരമനുഭാവനം ഹോതി. “ജിനവചന”ന്തിആദിപി പരിയായന്തരദസ്സനം, അത്ഥന്തരമനുഭാവനമേവ വാ. അപ്പേതിതി നിദസ്സേതി. ദിട്ഠയമ്മികസമ്പരായികപരമത്ഥേസു യഥാരഹം സത്തേ നേതീതി നേത്തി, യമ്മോയേവ നേത്തി തഥാ. വുത്തനയേന ചേത്ഥ ഉഭയഥാ അധിപ്പായോ വേദിതബ്ബോ.

അപരന്വി അനുഭാവേതബ്ബമത്ഥമനുഭാവേതി “അപിചാ”തിആദിനാ. തത്ഥ ഉപ്പാദിതഭാവതന്തി ദേസനാവസേന പവത്തിതഭാവം. പുരിമവചനം വിവരത്തോതി ഭഗവതാ ദേസീതവസേന പുരിമതരം സംവിജ്ജമാനം ഭഗവതാ വചനമേവ ഉത്താനിം കരോത്തോ, ഇദം വചനന്തി സമ്ബന്ധോ. ചതുഹി വേസാരജ്ജ്ഞാണേഹി വിസാരദസ്സ, വിസാരദഹേതുഭൂതചതുവേസാരജ്ജ്ഞാണസമ്പന്നസ്സ വാ. ദസന്താണബലധരസ്സ. സമ്മാസമ്ബുദ്ധഭാവസഞ്ചാതേ ഉത്തമട്ഠാനേ റിതസ്സ, ഉസഭസ്സ ഇദന്തി വാ അത്ഥേന ആസഭസഞ്ചാതേ അകമ്പനസഭാവഭൂതേ റാനേ റിതസ്സ. “ഏവമേവ ഖോ ഭിക്ഖവേ, യദാ തഥാഗതോ ലോകേ ഉപ്പജ്ജതി...പേ... സോ യമ്മം ദേസേതി”തിആദിനാ (അം നിം ൪.൩൩) സീഹോപമസുത്താദിസു ആഗതേന അനേകനയേന സീഹനാദനദിനോ. സബ്ബസത്തേസു, സബ്ബസത്താനം വാ ഉത്തമസ്സ. ന ചേത്ഥ നിദ്ധാരണലക്ഖണാഭാവതോ നിദ്ധാരണവസേന സമാസോ. സബ്ബത്ഥ ഹി സക്കതഗന്മേസു, സാസനഗന്മേസു ച ഏവമേവ വുത്തം. യമ്മേന സത്താനമിസ്സരസ്സ. യമ്മസ്സേവ ഇസ്സരസ്സ തദുപ്പാദനവസേനാതിപി വദന്തി. സേസപദദ്വയം തസ്സേവത്ഥസ്സ പരിയായന്തരദീപനം. യമ്മേന ലോകസ്സ പദീപമിവ ഭൂതസ്സ, തദുപ്പാദകഭാവേണ വാ യമ്മസഞ്ചാതപദീപസമ്പന്നസ്സ. “യമ്മകായോതി ഭിക്ഖവേ, തഥാഗതസ്സേതം അധിവചന”ന്തി (ദീം നിം ൩.൧൧൮) ഹി വുത്തം. യമ്മേന ലോകപടിസരണഭൂതസ്സ, യമ്മസഞ്ചാതേന വാ പടിസരണേണ സമ്പന്നസ്സ. “യംഗുനാഹം...പേ... തമേവ യമ്മം സക്കത്ഥാ ഗരും കത്ഥാ മാനേത്ഥാ പൂജേത്ഥാ ഉപനിസ്സായ വിഹരേയ്”ന്തി (അം നിം ൪.൨൧; സം നിം ൧.൧൭൩) ഹി വുത്തം. സദ്ധിന്ദ്രിയാദിസദ്ധമ്മസഞ്ചാതസ്സ വരചക്കസ്സ പവത്തിനോ, സദ്ധമ്മാനമേതസ്സ വാ ആണാചക്കവരസ്സ

“ഏവം മേ സുത”ന്തി ഏവം വദന്തോ ഗോതമഗോത്തസ്സ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ സാവകോ, ഗോതമഗോത്തസമ്ബന്ധോ വാ സാവകോ ആയസ്മാ ആനന്ദോ ഭഗവതാ ഭാസിതഭാവസ്സ, സമ്മുഖാ പടിഗൃഹിതഭാവസ്സ ച സൂചനതോ, തമാസൂചനേനേവ ച ഖലിതദുന്നിരുത്താദിഗഹണദോസാഭാവസ്സ സിജ്ഞനതോ സാസനേ അസ്സലം വിനാസയതി, സലം വഡ്ഢേതീതി അത്ഥോ. എതഥ ച പഞ്ചമാദയോ തിസ്സോ അത്ഥയോജനാ ആകാരാദിഅത്ഥേസു അഗൃഹിതവിസേസമേവ ഏവം-സദും ഗഹേത്വാ ദസ്സിതാ, തതോ പരാ തിസ്സോ ആകാരത്ഥമേവ ഏവം-സദും ഗഹേത്വാ വിഭാവിതാ, പച്ഛിമാ പന തിസ്സോ യമാക്കമം ആകാരത്ഥം, നിദസ്സനത്ഥം, അവധാരണത്ഥഞ്ച ഏവം-സദും ഗഹേത്വാ യോജിതാതി ദട്ഠഞ്ചം. ഹോന്തി ചേത്ഥ

“ഉഗ്രഹമാനോ”തിആദീസു മാനോതി തസ്സ പരിബ്ബാജകസ്സ പകതിനാമം, കിഞ്ചി കിഞ്ചി പന സിപ്പം ഉഗ്രഹേതും സമത്ഥതായ “ഉഗ്രഹമാനോ”തി നം സഞ്ജാനന്തി, തസ്മാ “ഉഗ്രഹമാനോ”തി വുച്ചതി. സമണമുണ്ഡികസ്സ പുത്തോ സമണമുണ്ഡികാപുത്തോ. സോ കിര ദേവദത്തസ്സ ഉപട്ഠാകോ. സമയം ദിട്ഠിം പകാരേണ വദന്തി ഏത്ഥാതി സമയപ്പവാദകോ, തസ്മിം, ദിട്ഠിപ്പവാദകേതി അത്ഥോ. തസ്മിം കിര റാനേ ചക്ഷിതാരുക്ഖപോക്ഖരസാതിപ്പഭൂതയോ ബ്രാഹ്മണാ, നിഗണ്ഠാചേലകപരിബ്ബാജകാദയോ ച പബ്ബജിതാ സന്നിപതിത്വാ അത്തനോ അത്തനോ സമയം പകാരേണ വദന്തി കഥേന്തി ദീപേന്തി, തസ്മാ സോ ആരാമോ “സമയപ്പവാദകോ”തി വുച്ചതി. സ്വേവ തിന്ദുകാചീരസഞ്ചാതായ തിമ്ബരൂസകരുക്ഖപന്തിയാ

കസ്മാ പനേത്ഥ അനിയമിതവസേന കാലോ നിദ്ദിടോ, ന ഉതുമുസംവച്ഛരാദിനാ നിയമിതവസേനാതി
 ആഹ “തത്ഥകിഞ്ചാപി”തിആദി. കിഞ്ചാപി പഞ്ഞായ വിദിതം സുവവത്ഥാപിതം, തത്ഥാപിതി സമ്ബന്ധോ.

വചസാ യാരേതും വാ സയം ഉദ്ദിസിതും വാ പരേണ ഉദ്ദിസാപേതും വാ ന സക്കാ നാനപ്കാരഭാവതോ ബഹു ച വത്തഞ്ചം ഹോതി യാവ കാലപ്പഭേദോ, താവ വത്തഞ്ചത്താ. “ഏകം സമയ”ന്തി വുത്തേ പന ന സോ കാലപ്പഭേദോ അത്ഥി, യോ ഏത്ഥാനന്തോഗയോ സിയാതി ദസ്സേതി “ഏകേനേവ പദേന തമത്ഥം സമോധാനേത്ഥാ”തി ഇമിനാ. ഏവം ലോകീയസമ്മതകാലവസേന സമയത്ഥം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി സാസനേ പാകക്കോലവസേന സമയത്ഥം ദസ്സേത്ഥം “യേ വാ ഇമേ”തിആദി വുത്തം. അപി ച ഉതുസംവച്ഛരാദിവസേന നിയമം അകത്ഥാ സമയസദ്യസ്സ വചനേ അയമ്പി ഗുണോ ലഭോയേവാതി ദസ്സേത്ഥോ “യേ വാ ഇമേ”തിആദിമാഹ. സാമഞ്ചത്തേജോതനാ ഹി വിസേസേ അവതിട്ഠന്തി തസ്സാ വിസേസപരിഹാരവിസയത്താ. തത്ഥ യേ ഇമേ സമയാതി സമ്ബന്ധോ. ഭഗവതോ മാതുകുച്ഛിഛാക്കമനകാലോ ചേത്ഥ ഗബ്ഭോക്കന്തിസമയോ. ചത്താരി നിമിത്താനി പസ്സിത്ഥാ സംവേജനകാലോ സംവേഗസമയോ. ഛരബ്ബസ്സാനി സമ്ബോധിസമധിഗമായ ചരിയകാലോ ദുക്കരകാരികസമയോ. ദേവസികം ത്യാനഫലസമാപത്തിഹി വീതിനാമനകാലോ ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരസമയോ, വിസേസതോ പന സത്തസത്താഹാനി ത്യാനസമാപത്തിവളഞ്ജനകാലോ. പഞ്ചചത്താലീസവസ്സാനി തത്ഥയമ്മദേസനാകാലോ ദേസനാസമയോ. ആദി-സദ്ദേന യമകപാടിഹാരിയസമയാദയോ സങ്ഗഹ്ണഹതി. പകാസാതി ദസസഹസ്സിലോകയാതുപകമ്പനഓഭാസപാതുഭാവാദിഹി പാകടാ. “ഏകം സമയ”ന്തി വുത്തേ തദഞ്ചേപി സമയാ സന്തിതി അത്ഥാപത്തിതോ തേസു സമയേസു ഇയ ദേസനാസമയസങ്ഖാതോ സമയവിസേസോ “ഏകം സമയ”ന്തി വുത്തോതി ദീപേതീതി അധിപ്പായോ.

യഥാവുത്തപ്പഭേദേസുയേവ സമയേസു ഏകദേസം പകാരന്തരേഹി സങ്ഗഹേത്ഥാ ദസ്സേത്ഥം “യോ ചായ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഹി ഞാണകിച്ചസമയോ, അത്തഹിതപടിപത്തിസമയോ ച അഭിസമ്ബോധിസമയോയേവ. അരിയതുണ്ഹീഭാവസമയോ ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരസമയോ. കരുണാകിച്ചപരഹിതപടിപത്തിയമ്മികമാസമയോ ദേസനാസമയോ, തസ്ഥാ തേസു വുത്തപ്പഭേദേസു സമയേസു ഏകദേസോവ പകാരന്തരേണ ദസ്സിതോതി ദട്ഠഞ്ചം. “സന്നിപതിതാനം വോ ഭിക്ഖവേ ദധം കരണീയം ധമ്മീ കമാ വാ അരിയോ വാ തുണ്ഹീഭാവോ”തി (ഉദാ ൧൨) വുത്തസമയേ സന്ധായ “സന്നിപതിതാനം കരണീയദധസമയേസു”തി വുത്തം. തേസുപി സമയേസുതി കരുണാകിച്ചപരഹിതപടിപത്തിയമ്മികമാദേസനാസമയേസുപി. അത്തരം സമയം സന്ധായ “ഏകം സമയ”ന്തി വുത്തം അത്ഥതോ അഭേദത്താ.

അത്തത്ഥ വിധ ഭുജ്ജവചനേന ച കരണവചനേന ച നിദ്ദേസമകത്ഥാ ഇയ ഉപയോഗവചനേന നിദ്ദേസപയോജനം നിശാരേതുകാമോ പരമ്മുഖേന ചോദനം സമുട്ഠപേതി “കസ്ഥാ പണേത്ഥാ”തിആദിനാ. ഏത്ഥാതി “ഏകം സമയ”ന്തി ഇമസ്ഥിം പദേ, കരണവചനേന നിദ്ദേസോ കതോ യഥാതി സമ്ബന്ധോ. ഭവന്തി ഏത്ഥാതി ഭുജ്ജം, ഓകാസോ, തത്ഥ പവത്തം വചനം വിഭത്തി ഭുജ്ജവചനം. കരോതി കിരിയമഭിനിപ്ഫാദേഭി ഏതേനാതി കരണം, കിരിയാനിപ്ഫത്തികാരണം. ഉപയുജ്ജിതബ്ബോ കിരിയായാതി ഉപയോഗോ, കമ്മം, തത്ഥ വചനം തഥാ. “തത്ഥാ”തിആദിനാ യഥാവുത്തചോദനം പരിഹരതി. തത്ഥാതി തേസു അഭിധമ്മതദണ്ണസുത്തപദവിനയേസു. തഥാതി ഭുജ്ജവചനകരണവചനേഹി അത്ഥസമ്ഭവതോ ചാതി യോജേതബ്ബം, അധികരണഭാവേനഭാവലക്ഖണത്ഥാനം, ഹേതുകരണത്ഥാനഞ്ച സമ്ഭവതോതി അത്ഥോ. ഇയാതി ഇയസ്ഥിം സുത്തപദേ. അത്തമാതി ഉപയോഗവചനേന. അത്ഥസമ്ഭവതോതി അച്ചന്തസംയോഗത്ഥസ്സ സമ്ഭവതോ.

“തത്ഥ ഹി”തിആദി തബ്ബിവരണം. ഇതോതി “ഏകം സമയ”ന്തി സുത്തപദതോ. അധികരണത്ഥോതി ആധാരത്ഥോ. ഭവനം ഭാവോ, കിരിയാ, കിരിയായ കിരിയന്തരലക്ഖണം ഭാവേനഭാവലക്ഖണം, തദേവത്ഥോ തഥാ. കേന സമയത്ഥേന ഇദം അത്ഥദധം സമ്ഭവതീതി അനുയോഗേ സതി തദത്ഥദധസമ്ഭവാനുരൂപേന സമയത്ഥേന, തം ദട്ട്ഠഹം കരോന്തോ “അധികരണഞ്ഹി”തിആദിമാഹ. പദത്ഥതോയേവ ഹി യഥാവുത്തമത്ഥദധം സിദ്ധം, വിഭത്തി പന ജോതകമത്താ. തത്ഥ കാലസങ്ഖാതോ, കാലസദ്യസ്സ വാ അത്ഥോ യസ്സാതി കാലത്ഥോ. സമുഹസങ്ഖാതോ, ‘സമുഹസദ്യസ്സ വാ അത്ഥോ യസ്സാതി സമുഹത്ഥോ, കോ സോ? സമയോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - കാലത്ഥോ, സമുഹത്ഥോ ച സമയോ തത്ഥ അഭിധമ്മേ വുത്താനം ഫസ്സാദിധമ്മാനം അധികരണം ആധാരോതി, യസ്ഥിം കാലേ, ധമ്മപുഞ്ജേ വാ കാമാവചരം കുസലം ചിത്തം ഉപ്പനം ഹോതി, തസ്ഥിംയേവ കാലേ, ധമ്മപുഞ്ജേ വാ ഫസ്സാദയോപി ഹോതീതി അയഞ്ഹി തത്ഥ അത്ഥോ. നനു ചായം ഉപാദാപത്തത്തിമത്തോ കാലോ, വോഹാരമത്തോ ച സമുഹോ, സോ കഥം അധികരണം സിയാ തത്ഥ വുത്തയമ്മാനന്തി? നായം ദോസോ. യഥാ ഹി കാലോ സയം പരമത്ഥതോ അവിജ്ജമാനോപി സഭാവധമ്മപരിച്ഛിന്നത്താ ആധാരഭാവേന പത്താതോ, സഭാവധമ്മപരിച്ഛിന്നോ ച തങ്ഖണപ്പവത്താനം തതോ പുബ്ബേ, പരതോ ച അഭാവതോ “പുബ്ബണ്ഹേജാതോ, സായന്ഹേ ആഗച്ഛതീ”തിആദിസു, സമുഹോ ച അവയവവിനിമുത്തോ വിസും അവിജ്ജമാനോപി കപ്പനാമത്തസിദ്ധത്താ അവയവാനം ആധാരഭാവേന പത്താപിയതി “രുക്ഖേ സാഖാ, യവരാസിയം പത്തസമ്ഭൂതോ”തിആദിസു, ഏവമിധാപി സഭാവധമ്മപരിച്ഛിന്നത്താ, കപ്പനാമത്തസിദ്ധത്താ ച തദുഭയം തത്ഥ വുത്തയമ്മാനം അധികരണഭാവേന പത്താപിയതീതി.

“ഖണസമവായഹേതുസങ്ഖാതസ്സാ”തിആദി ഭാവേനഭാവലക്ഖണത്ഥസമ്ഭവദസ്സനം. തത്ഥ ഖണോ നാമ അട്ഠക്ഖണവിനിമുത്തോ നവമോ ബുദ്ധുപ്പാദക്ഖണോ, യാനി വാ പണേതാനി “ചത്താരിമാനി ഭിക്ഖവേ, ചക്കാനി, യേഹി സമന്നാഗതാനം ദേവമുസ്സാനം ചതുചക്കം പവത്തതീ”തി (അം നി ൪.൩൧) ഏത്ഥ പതിരൂപദേസവാസോ സപ്പുരിസുപനിസ്സയോ അത്തസമ്മാപണീധി പുബ്ബേകതപുത്തത്താതി ചത്താരി ചക്കാനി വുത്താനി, താനി ഏകജ്ജയം കത്ഥാ ഓകാസട്ഠേന “ഖണോ”തി വേദിതബ്ബാനി. താനി ഹി

കുസലുപ്പത്തിയാ ഓകാസഭൂതാനി. സമവായോ നാമ “ചക്വുഞ്ച പടിച്ച രൂപേ ച ഉപ്പജ്ജതി ചക്വുവിഞ്ഞാണ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൨൦൪; ൩.൪൨൧, ൪൨൩, ൪൨൪; സം നിം ൨.൪൩, ൪൪; സം നിം ൩.൬൦; കമാം ൪൬൫, ൪൬൭) നിദ്ദിടാ ചക്വുവിഞ്ഞാണാദിസാധാരണഫലനിപ്ഫാദകത്തേന സന്ധിതാ ചക്വുരൂപാദിപച്ചയസാമഗ്ഗീ. ചക്വുരൂപാദിനഞ്ചി ചക്വുവിഞ്ഞാണാദി സാധാരണഫലം. ഹേതു നാമ യോനിസോമനസികാരാദിജനകഹേതു. യമാവുത്തസ്സ ഖണസഞ്ചാതസ്സ, സമവായസഞ്ചാതസ്സ, ഹേതുസഞ്ചാതസ്സ ച സമയസ്സ സത്താസഞ്ചാതേന ഭാവേന തേസം ഫസ്സാദിനം ധമ്മാനം സത്താസഞ്ചാതോ ഭാവോ ലക്ഖിയതി വിഞ്ഞായതീതി അത്ഥോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - യമാ “ഗാവീസു ദുയ്ഹമാനാസു ഗതോ, ദുദ്ധാസു ആഗതോ”തി ഏതഥ ദോഹനകിരിയായ ഗമനകിരിയാ ലക്ഖിയതി, ഏവമിധാപി യമാവുത്തസ്സ സമയസ്സ സത്താകിരിയായ ചിത്തസ്സ ഉപ്പാദകിരിയാ, ഫസ്സാദിനം ഭവനകിരിയാ ച ലക്ഖിയതി. നനു ചേതഥ സത്താകിരിയാ അവിജ്ജമാനാവ, കഥം തായ ലക്ഖിയതി? സച്ചം, തഥാപി “യസ്ഥിം സമയേ”തി ച വുത്തേ സതീതി അയമത്ഥോ വിഞ്ഞായമാനോ ഏവഹോതി അഞ്ഞകിരിയാസമ്ബന്ധാഭാവേ പദത്ഥസ്സ സത്താവിരഹാഭാവതോ, തസ്ഥാ അത്ഥതോ ഗമ്യമാനായ തായ സത്താകിരിയായ ലക്ഖിയതി. അയഞ്ചി തത്ഥ അത്ഥോ - യസ്ഥിം യമാവുത്തേ ഖണ്ണേ, പച്ചയസമവായേ, ഹേതുഞ്ചി വാ സതി കാമാവചരം കുസലം ചിത്തം ഉപ്പന്നം ഹോതി, തസ്ഥിഞ്ചേവ ഖണ്ണേ, പച്ചയസമവായേ, ഹേതുഞ്ചി വാ സതി ഫസ്സാദയോപി ഹോതീതി. അയം പന അത്ഥോ അഭിധമ്മേയേവ (അട്ഠാം കാമാവചരകുസലപദഭാജനീയേ) നിദസ്സനവസേന വുത്തോ, യമാരഹമേസ നയോ അഞ്ഞേസുപി സുത്തപദേസുതി. തസ്ഥാതി അധികരണത്ഥസ്സ, ഭാവേനഭാവലക്ഖണത്ഥസ്സ ച സമ്ഭവതോ. തദത്ഥജോതനത്ഥന്തി തദുഭയത്ഥസ്സ സമയസദൃശത്വഭാവേന വിജ്ജമാനസ്സേവ ഭുജ്ജവചനവസേന ദീപനത്ഥം. വിഭത്തിയോ ഹി പദീപോ വിയ വത്സുനോ വിജ്ജമാനസ്സേവ അത്ഥസ്സ ജോതകാതി, അയമത്ഥോ സദൃശത്വേസു പാകടോയേവ.

ഹേതുഅത്ഥോ, കരണത്ഥോ ച സമ്ഭവതീതി “അന്നേന വസതി, വിജ്ജായ വസതി”തിആദിസു വിയ ഹേതുഅത്ഥോ, “ഫരസുനാ ഛരിന്ദതി, കുദാലേന ഖണ്ണതീ”തിആദിസു വിയ കരണത്ഥോ ച സമ്ഭവതി. കഥം പന സമ്ഭവതീതി ആഹ “യോ ഹി സോ”തിആദി. വിനയേ (പാരാ ൨൦) ആഗതസിക്ഖാപദപണ്ണത്തിയാചനവത്സുവസേന മേരം മരിയാദം കത്വാ “സാരീപുത്താദിഹിപി ദുവിഞ്ഞ്ഞേയ്യോ”തി വുത്തം. തേന സമയേന ഹേതുഭൂതേന കരണഭൂതേനാതി ഏതഥ പന തത്ത്വവത്സുവീതിക്കമോവ സിക്ഖാപദപണ്ണത്തിയാ ഹേതു ചേവ കരണഞ്ച. തഥാ ഹി യദാ ഭഗവാ സിക്ഖാപദപണ്ണത്തിയാ പഠമമേവ തേസം തേസം തത്ഥ തത്ഥ സിക്ഖാപദപണ്ണത്തിഹേതുഭൂതം തം തം വീതിക്കമം അപേക്ഖമാനോ വിഹരതി, തദാ തം തം വീതിക്കമം അപേക്ഖിത്വാ തദത്ഥം വസതീതി സിദ്ധോ വത്സുവീതിക്കമസ്സ സിക്ഖാപദപണ്ണത്തിഹേതുഭാവോ “അന്നേനവസതി”തിആദിസു അന്നമപേക്ഖിത്വാ തദത്ഥം വസതീതിആദിനാ കാരണേന അന്നാദിനം ഹേതുഭാവോ വിയ. സിക്ഖാപദപണ്ണത്തികാലേ പന തേനേവ പുണ്ണസിദ്ധേന വീതിക്കമേന സിക്ഖാപദം പണ്ണപേതി, തസ്ഥാ സിക്ഖാപദപണ്ണത്തിയാ സാധകതമത്താ കരണഭാവോപി വീതിക്കമസ്സേവ സിദ്ധോ “അസിനാ ഛരിന്ദതീ”തിആദിസു അസിനാ ഛരിന്ദനകിരിയം സാധേതീതിആദിനാ കാരണേന അസിആദിനം കരണഭാവോ വിയ. ഏവം സന്തേപി വീതിക്കമം അപേക്ഖമാനോ തേനേവ സദ്ധിം തന്നിസ്സിതവി കാലം അപേക്ഖിത്വാ വിഹരതീതി കാലസ്സാപി ഇധ ഹേതുഭാവോ വുത്തോ, സിക്ഖാപദം പണ്ണപേത്തോ ച തം തം വീതിക്കമകാലം അന്നതിക്കമിത്വാ തേനേവ കാലേന സിക്ഖാപദം പണ്ണപേതീതി വീതിക്കമനിയ്യയസ്സ കാലസ്സാപി കരണഭാവോ വുത്തോ, തസ്ഥാ ഇമിനാ പരിയായേന കാലസ്സാപി ഹേതുഭാവോ, കരണഭാവോ ച ലബ്ധതീതി വുത്തം “തേന സമയേന ഹേതുഭൂതേന കരണഭൂതേനാതി”തി, നിപ്പരിയായേന പന വീതിക്കമോയേവ ഹേതുഭൂതോ, കരണഭൂതോ ച. സോ ഹി വീതിക്കമക്ഖണ്ണേ ഹേതു ഹുത്വാ പച്ഛാ സിക്ഖാപദപണ്ണാപനക്ഖണ്ണേ കരണവി ഹോതിതി. സിക്ഖാപദാനി പണ്ണാപയത്തോതി വീതിക്കമം പൂച്ഛിത്വാ ഭിക്ഖുസഞ്ചം സന്നിപാതാപേത്വാ ഓതിണ്ണവത്സു തം പുഗ്ഗലം പടിപൂച്ഛിത്വാ, വിഗരഹിത്വാ ച തം തം വത്സുഓതിണ്ണകാലം അന്നതിക്കമിത്വാ തേനേവ കാലേന കരണഭൂതേന സിക്ഖാപദാനി പണ്ണപേത്തോ. സിക്ഖാപദപണ്ണത്തിഹേതുഞ്ച അപേക്ഖമാനോതി തതീയപാരാജികാദിസു (പാരാ ൧൬൨) വിയ സിക്ഖാപദപണ്ണത്തിയാ ഹേതുഭൂതം തം തം വത്സുവീതിക്കമസമയം അപേക്ഖമാനോ തേന സമയേന ഹേതുഭൂതേന ഭഗവാ തത്ഥ തത്ഥ വിഹാസീതി അത്ഥോ.

“സിക്ഖാപദാനി പണ്ണാപയത്തോ, സിക്ഖാപദപണ്ണത്തിഹേതുഞ്ച അപേക്ഖമാനോ”തി ഇദം യമാക്കമം കരണഭാവസ്സ, ഹേതുഭാവസ്സ ച സമത്ഥനവചനം, തസ്ഥാ തദനുരൂപം “തേനസമയേന കരണഭൂതേന ഹേതുഭൂതേനാതി”തി ഏവം വത്തബ്ബേപി പഠമം “ഹേതുഭൂതേനാതി”തി ഉപ്പടിപാടിവചനം തത്ഥ ഹേതുഭാവസ്സ സാതിസയമധിപ്പേതത്താ വുത്തന്തി വേദിതഞ്ചം. “ഭഗവാ ഹി വേരഞ്ജായം വിഹരന്തോ ധമ്മസേനാപതിത്ഥേരസ്സ സിക്ഖാപദപണ്ണത്തിയാചനഹേതുഭൂതം പരിവിതക്കസമയം അപേക്ഖമാനോ തേന സമയേന ഹേതുഭൂതേന വിഹാസീ”തി തീസുപി കിര ഗണ്ഠിപദേസു വുത്തം. “കിം പന്നേതഥ യുത്തിചിന്തായ, ആചരിയസ്സ ഇധ കമവചനിച്ഛാ നത്ഥിതി ഏവമേതം ഗഹേതഞ്ചം - അഞ്ഞാസുപി ഹി അട്ഠകമാസു അയമേവ അനുക്കമോ വുത്തോ, ന ച താസു ‘തേന സമയേന വേരഞ്ജായം വിഹരതീ’തി വിനയപാളിപദേ ഹേതുഅത്ഥസ്സേവ സാതിസയം അധിപ്പേതഭാവദീപനത്ഥം വുത്തോ അവിസയത്താ, സിക്ഖാപദാനി പണ്ണാപയത്തോ ഹേതുഭൂതേന, കരണഭൂതേന ച സമയേന വിഹാസീ, സിക്ഖാപദപണ്ണത്തിഹേതുഞ്ച അപേക്ഖമാനോ ഹേതുഭൂതേന സമയേന വിഹാസീതി ഏവമേതഥ യഥാലാഭം സമ്ബന്ധഭാവതോ ഏവം വുത്തോ”തിപി വദന്തി. തസ്ഥാതി യമാവുത്തസ്സ ദുവിധസ്സാപി അത്ഥസ്സ സമ്ഭവതോ. തദത്ഥജോതനത്ഥന്തി വുത്തനയേന കരണവചനേന തദുഭയത്ഥസ്സ ജോതനത്ഥം.

തമ്മാതി തസ്മിം വിനയേ. ഏതഥ ച സിക്വാപദപഞ്ഞത്തിയാ ഏവ വീതിക്കമസമയസ്സ സാധകതമത്താ തസ്സ കരണഭാവേ “സിക്വാപദാനി പഞ്ഞാപയന്തോ”തി അജ്ഞാഹരിതപദേന സമ്ബന്ധോ, ഹേതുഭാവേ പന തദപേക്ഷമനമത്തത്താ “വിഹരതീ”തി പദേനേവാതി ദട്ഠം. തമായേവ ഹി വുത്തം “തേന സമയേന ഹേതുഭൂതേന, കരണഭൂതേന ച സിക്വാപദാനി പഞ്ഞാപയന്തോ, സിക്വാപദപഞ്ഞത്തിഹേതുഞ്ച അപേക്ഷമമാനോ ഭഗവാ തത്ത്വ തത്ത്വ വിഹാസീ”തി. കരണഞ്ചി കിരിയത്ത്വം, ന ഹേതു വിധ കിരിയാകാരണം. ഹേതു പന കിരിയാകാരണം, ന കരണം വിധ കിരിയത്ത്വോതി.

“ഇധ പനാ”തിആദിനാ ഉപയോഗവചനസ്സ അച്ചന്തസംയോഗത്വസമ്ഭവസ്സനം, അച്ചന്തമേവ ദണ്ഡഗുണകിരിയാഹി സംയോഗോ അച്ചന്തസംയോഗോ, നിരന്തരമേവ തേഹി സംയുത്തഭാവോതി വുത്തം ഹോതി. സോയേവത്ത്വോ തഥാ. ഏവംജാതികേതി ഏവംസഭാവേ. കഥം സമ്ഭവതീതി ആഹ “യഞ്ചി”തിആദി. അച്ചന്തമേവാതി ആരബ്ഭതോ പട്ഠായ യാവ ദേസനാനിടാനം, താവ ഏകംസമേവ, നിരന്തരമേവാതി അത്ത്വോ. കരുണാവിഹാരേനാതി പരഹിതപടിപത്തിസഞ്ചാതേന കരുണാവിഹാരേന. തഥാ ഹി കരുണാനിദാനത്താ ദേസനായ ഇധ പരഹിതപടിപത്തി “കരുണാവിഹാരോ”തി വുത്താ, ന പന കരുണാസമാപത്തിവിഹാരോ. ന ഹി ദേസനാകാലേ ദേസേതബ്ധയമ്മവിസയസ്സ ദേസനാണാസ്സ സത്തവിസയായ മഹാകരുണായ സഹുപ്പത്തി സമ്ഭവതി ഭിന്നവിസയത്താ, തസ്മാ കരുണായ പവത്തോ വിഹാരോതി കത്വാ പരഹിതപടിപത്തിവിഹാരോ ഇധ “കരുണാവിഹാരോ”തി വേദിതബ്ബോ. തസ്മാതി അച്ചന്തസംയോഗത്വസമ്ഭവതോ. തദത്ത്വജോതനത്ത്വത്തി വുത്തനയേന ഉപയോഗവിഭത്തിയാ തദത്ത്വസ്സ ജോതനത്ത്വം ഉപയോഗനിദേശോ കത്വോ യഥാ “മാസം സജ്ജായതി, ദിവസം ഭുജ്ജതീ”തി. തേനാതി യേന കാരണേന അഭിധമ്മേ, ഇതോ അഞ്ഞേസു ച സുത്തപദേസു ഭുജ്ജവചനസ്സ അധികരണത്ത്വോ, ഭാവേനഭാവലക്ഷണത്ത്വോ ച, വിനയേ കരണവചനസ്സ ഹേതുഅത്ത്വോ, കരണത്ത്വോ ച ഇധ ഉപയോഗവചനസ്സ അച്ചന്തസംയോഗത്ത്വോ സമ്ഭവതി, തേനാതി അത്ത്വോ. ഏതന്തി യഥാ വുത്തസ്സത്ത്വസ്സ സഞ്ചാഗാമാപദം അഞ്ഞത്രാതി അഭിധമ്മേ ഇതോ അഞ്ഞേസു സുത്തപദേസു, വിനയേ ച. സമയോതി സമയസദ്ഭോ. സദ്ഭവേവ ഹി വിഭത്തിപരാ ഭവതിഅത്ത്വേ അസമ്ഭവതോ. സോതി സ്വേവ സമയസദ്ഭോ.

ഏവം അത്തനോ മതിം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി പോരാണാചരിയമതിം ദസ്സേത്വം “പോരാണാ പനാ”തിആദി വുത്തം. പോരാണാതി ച പുരിമാ അട്ഠകമാചരിയാ. “തസ്മിം സമയേ”തി വാ...പേ... “ഏകം സമയ”ന്തി വാ ഏസ ഭേദോതി സമ്ബന്ധോ. അഭിലാപമത്തഭേദോതി വചനമത്തേന ഭേദോ വിസേസോ, ന പന അത്ത്വേന, തേനാഹ “സബ്ബത്ത്വഭുജ്ജമേവത്ത്വോ”തി, സബ്ബേസുപി അത്ത്വോ ആധാരോ ഏവ അത്ത്വോതി വുത്തം ഹോതി . ഇമിനാ ച വചനേന സുത്തവിനയേസു വിഭത്തിവിപരിണാമോ കത്വോ, ഭുജ്ജത്ത്വേ വാ ഉപയോഗകരണവിഭത്തിയോ സിദ്ധാതി ദസ്സേതി. “തസ്മാ”തിആദിനാ തേസം മതിദസ്സനേ ഗുണമാഹ.

ഭാരിയട്ഠേന ഗരു. തദേവത്ത്വം സങ്കേതത്തോ സമത്ത്വേതി “ഗരുംഹി”തിആദിനാ സങ്കേതവിസയോ ഹി സദ്ഭോ തംവവത്ത്വിയോയേവ ചേസ അത്ത്വബ്ബോധകോതി. ഗരുന്തി ഗരുകാതബ്ബം ജനം. “ലോകേ”തി ഇമിനാ ന കേവലം സാസനേയേവ, ലോകേപി ഗരുകാതബ്ബട്ഠേന ഭഗവാതി സങ്കേതസിദ്ധിതി ദസ്സേതി. യദി ഗരുകാതബ്ബട്ഠേന ഭഗവാ, അഥ അയമേവ സാതിസയം ഭഗവാ നാമാതി ദസ്സേന്തോ “അയഞ്ചാ”തിആദിമാഹ. തഥാ ഹി ലോകനാമോ അപരിമിതനിരുപമപ്പഭാവസീലാദിഗുണവിസേസസമഞ്ചിതായ, സബ്ബാനത്ത്വപരിഹാരപുഞ്ചഞ്ചഗമായ നിരവസേസഹിതസുഖവിധാനതപ്പരായ നിരതിസയായ പയോഗസമ്പത്തിയാ സദേവമനുസ്സായ പജായ അച്ചന്തുപകാരിതായ ച അപരിമാണാസു ലോകയാതൃസു അപരിമാണാനം സത്താനം ഉത്തമം ഗാരവട്ഠാനന്തി. ന കേവലം ലോകേയേവ, അഥ ലോ സാസനേപിതി ദസ്സേതി “പോരാണേഹി”തിആദിനാ, പോരാണേഹിതി ച അട്ഠകമാചരിയേഹിതി അത്ത്വോ. സേട്ഠവാചകവചനസി സേട്ഠഗുണസഹചരണത്തോ സേട്ഠമേവാതി വുത്തം “ഭഗവാതി വചനം സേട്ഠ”ന്തി. വുച്ചതി അത്ത്വോ, ഏതേനാതി ഹി വചനം, സദ്ഭോ. അഥ വാ വുച്ചതീതി വചനം, അത്ത്വോ, തസ്മാ യോ “ഭഗവാ”തി വചനേന വചനീയോ അത്ത്വോ, സോ സേട്ഠോതി അത്ത്വോ. ഭഗവാതി വചനമുത്തമന്തി ഏത്ത്വാപി ഏസേവ നയോ. ഗാരവയുത്തോതി ഗരുഭാവയുത്തോ ഗരുഗുണയോഗത്താ, സാതിസയം വാ ഗരുകരണാരഹതായ ഗാരവയുത്തോ, ഗാരവാരഹോതി അത്ത്വോ. യേന കാരണത്തയേന സോ തഥാഗതോ ഗരു ഭാരിയട്ഠേന, തേന “ഭഗവാ”തി വുച്ചതീതി സമ്ബന്ധോ. ഗരുതാകാരണദസ്സനഞ്ചേതം പദത്തായം. “സിപ്പാദിസിക്വാപകാപി ഗരൂയേവ നാമ ഹോന്തി, ന ച ഗാരവയുത്താ, അയം പന താദിസോ ന ഹോതി, തസ്മാ ഗരുതി കത്വാ ‘ഗാരവയുത്തോ’തി വുത്ത”ന്തി കേചി. ഏവം സതി തദേതം വിസേസനപദമത്തം, പുരിമപദഭയമേവ കാരണദസ്സനം സിയാ.

അപിചാതി അത്ത്വന്തരവികപ്പത്ത്വേ നിപാതോ, അപരോ നയോതി അത്ത്വോ. തത്ത്വം -

“വണ്ണഗമോ വണ്ണവിപരിയായോ,
ദേ ചാപരേ വണ്ണവികാരനാസാ;
ധാതുനമത്ത്വാതിസയേന യോഗോ,
തദുച്ചതേ പഞ്ചവിധാ നിരുത്തി”തി. -

വുത്തം നിരുത്തിലക്ഷണം ഗഹേത്വാ, “പിസോദരാദിനി യഥോപദിട്ഠ”ന്തി വുത്തസദ്ഭവയേന വാ പിസോദരാദിആകതിഗണപക്ഷേപലക്ഷണം ഗഹേത്വാ ലോകിയ ലോകുത്തരസുഖാഭിനിബ്ബത്തകം സീലാദിപാരപ്പത്തം ഭാഗ്യമസ്സ അത്ത്വേതി “ഭാഗ്യവാ”തി വത്തബ്ബേ “ഭഗവാ”തി വുത്തന്തി ആഹ “ഭാഗ്യവാ”തി. തഥാ അനേകഭേദഭിന്നകിലേസസതസഹസ്സാനി, സഞ്ചേപതോ വാ പഞ്ചമാരേ അഭഞ്ജിതി

“ഭഗവാ”തി വത്തഞ്ചേ “ഭഗവാ”തി വുത്തന്തി ദസ്സേതി “ഭഗവാ”തി ഇമിനാ. ലോകേ ച ഭഗ-സദ്ദോ ഇസ്സരിയമ്മയസസിരീകാമപയത്തേസു ഛസു യമ്മേസു പവത്തതി, തേ ച ഭഗസങ്ഖാതാ യമ്മാ അസ്സ സന്തിതി ഭഗവാതി അത്ഥം ദസ്സേതും “യുത്തോ ഭഗേഹി ചാ”തി വുത്തം. കൂസലാദീഹി അനേകഭേദേഹി സബ്ബയമ്മേ വിഭജി വിഭജിത്വാ വിവരിത്വാ ദേസേസീതി “വിഭത്തവാ”തി വത്തഞ്ചേ “ഭഗവാ”തി വുത്തന്തി ആഹ “വിഭത്തവാ”തി. ദിബ്ബബ്രഹ്മഅരിയവിഹാരേ, കായചിത്തഉപധിവിവേകേ, സുത്തതാനിമിത്താപ്പണിഹിതവിമോക്ഖേ, അത്തേ ച ലോകിയലോകുത്തരേ ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മേ ഭജി സേവി ബഹുലമകാസീതി “ഭത്തവാ”തി വത്തഞ്ചേ “ഭഗവാ”തി വുത്തന്തി ദസ്സേതി “ഭത്തവാ”തി ഇമിനാ. തീസു ഭവേസു തണ്ഹാസങ്ഖാതം ഗമനമനേ വന്തം വമിത്തന്തി “ഭവേസു വന്തഗമനോ”തി വത്തഞ്ചേ ഭവസദ്ദതോ ഭ-കാരം ഗമനസദ്ദതോ ഗ-കാരം വന്തസദ്ദതോ വ-കാരം ആദായ, തസ്സ ച ദീഘം കത്വാ വണ്ണവിപരിയായേന “ഭഗവാ”തി വുത്തന്തി ദസ്സേതും “വന്തഗമനോ ഭവേസു”തി വുത്തം. “യതോ ഭാഗ്യവാ, തതോ ഭഗവാ”തിആദിനാ പച്ചേകം യോജേതബ്ബം. അസ്സ പദസ്സാതി “ഭഗവാ”തി പദസ്സ. വിത്ഥാരത്ഥോതി വിത്ഥാരഭൂതോ അത്ഥോ. “സോ ചാ”തിആദിനാ ഗന്ഥമഹത്തം പരിഹരതി. വുത്തോയേവ, ന പന ഇയ പന വത്തഞ്ചോ വിസുദ്ധിമഗ്ഗസ്സ ഇമിസ്സാ അട്ഠകമായ ഏകദേശഭാവതോതി അധിപ്പായോ.

അപി ച ഭഗേ വനി, വമീതി വാ ഭഗവാ. സോ ഹി ഭഗേ സീലാദിഗുണേ വനി ഭജി സേവി, തേ വാ ഭഗസങ്ഖാതേ സീലാദിഗുണേ വിനേയസന്താനേസു “കഥം നു വോ ഉപ്പജേയ്യു”ന്തി വനി യാചി പത്ഥയി, ഏവം ഭഗേ വനീതി ഭഗവാ, ഭഗേ വാ സിരിം, ഇസ്സരിയം, യസഞ്ച വമി വേളപിണ്ഡം വിധ ഛസ്സയി. തഥാ ഹി ഭഗവാ ഹത്ഥഗതം ചക്കവത്തിസിരിം, ചതുദീപിസ്സരിയം, ചക്കവത്തിസമ്പത്തിസന്നിസ്സയഞ്ച സത്തരതനസമുജ്ജലം യസം അനപേക്ഖോ ഛസ്സയി. അഥ വാ ഭാനി നാമ നക്ഖത്താനി, തേഹി സമം ഗച്ഛന്തി പവത്തന്തിതി ഭഗാ ആകാരസ്സ രസ്സം കത്വാ, സിന്നേരൂയുഗന്ധരാദിഗതാ ഭാജനലോകസോഭാ. താ ഭഗാ വമി തപ്പടിബദ്ധഛന്ദരാഗപ്പഹാനേന പജഹി, ഏവം ഭഗേ വമീതി ഭഗവാതി ഏവമാദീഹി തത്ഥ തത്ഥാഗതനയേഹി ചസ്സ അത്ഥോ വത്തഞ്ചോ, അമ്ഹേഹി പന സോ ഗന്ഥഭീരുജനാനുഗൃഹണത്ഥം, ഗന്ഥഗരുതാപരിഹരണത്ഥഞ്ച അജ്ജ്യുപേക്ഖിതോതി.

ഏവമേതേസം അവയവത്ഥം ദസ്സേതാ ഇദാനി സമുദായത്ഥം ദസ്സേതോ പൂരിമപദത്തയസ്സ സമുദായത്ഥേന വുത്താവസേസേന തേസമത്ഥാനം പടിയോഗിതായ തേനാപി സഹ ദസ്സേതും “ഏത്താവതാ”തിആദിമാഹ. ഏത്താവതാതി ഏതസ്സ “ഏവം മേ സുത”ന്തി വചനേന “ഏകം സമയം ഭഗവാ” തിവചനേനാതി ഇമേഹി സമ്ബന്ധോ. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം നിദാനവചനേ. യമാസുതം യമ്മം ദേസേനോതി ഏത്ഥ അന്ത-സദ്ദോ ഹേതുഅത്ഥോ. തഥാദേസിതത്താ ഹി പച്ചക്ഖം കരോതി നാമ. ഏസ നയോ അപരത്ഥാപി. “യോ വോ ആനന്ദ, മയാ യമ്മോ ച...പേ... സത്ഥാ”തി വചനതോ യമ്മസ്സ സത്ഥുഭാവപരിയായോ വിജ്ജതേവാതി കത്വാ “യമ്മസരീരം പച്ചക്ഖം കരോതീ”തി വുത്തം. യമ്മകായന്തി ഹി ഭഗവതോ സമ്ബന്ധിഭൂതം യമ്മസങ്ഖാതം കായന്തി അത്ഥോ. തഥാ ച വുത്തം “യമ്മകായോതി ഭിക്ഖവേ, തഥാഗതസ്സേതം അധിവചന”ന്തി. തം പന കിമത്ഥിയന്തി ആഹ “തേനാ”തിആദി. തേനാതി ച താദിസേന പച്ചക്ഖകരണേനാതി അത്ഥോ. ഇദം അധുനാ വക്ഖമാനസുത്തം പാവചനം പകട്ഠം ഉത്തമം ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ വചനം നാമ. തസ്ഥാ തുമ്ഹാകം അതീക്കന്തസത്ഥുകം അതീതസത്ഥുകഭാവോ ന ഹോതിതി അത്ഥോ. ഭാവപ്പയാനോ ഹി അയം നിദ്ദേസോ, ഭാവലോപോ വാ, ഇതരഥാ പാവചനമേവ അനതീക്കന്തസത്ഥുകം, സത്ഥുഅദസ്സനേന പന ഉക്കണ്ഠിതസ്സ ജനസ്സ അതീക്കന്തസത്ഥുകഭാവോതി അത്ഥോ ആപജേയ്യ, ഏവഞ്ച സതി “അയം വോ സത്ഥാതി സത്ഥുഅദസ്സനേന ഉക്കണ്ഠിതം ജനം സമസ്സാസേതീ” തിവചനേന സഹ വിരോധോ ഭവേയ്യാതി വദന്തി. ഇദം പാവചനം സത്ഥുകിച്ചനിപ്ഫാദനേന ന അതീതസത്ഥുകന്തി പന അത്ഥോ. സത്ഥുതി കമ്മത്ഥേ ഛട്ഠി, സമാസപദം വാ ഏതം സത്ഥുഅദസ്സനേനാതി. ഉക്കണ്ഠം ഉക്കണ്ഠോ, കിച്ച്ഛജീവിതാ. “കം കിച്ച്ഛജീവനേ”തി ഹി വദന്തി. തമിതോ പത്തോതി ഉക്കണ്ഠിതോ, അനഭിരതിയാ വാ പീളിതോ വിക്ഖിത്തചിത്തോ ഹുത്വാ സീസം ഉക്ഖിപിത്വാ ഉദ്ധം കണ്ഠം കത്വാ ഇതോ ചിതോ ച ഓലോകേനോ ആഹിണ്ഡതി, വിഹരതി ചാതി ഉക്കണ്ഠിതോ നിരുത്തിനയേന, തം ഉക്കണ്ഠിതം. സദ്ദസാമത്ഥിയാധിഗതമത്തോ ചേസ, വോഹാരതോ പന അനഭിരതിയാ പീളിതന്തി അത്ഥോ. ഏസ നയോ സബ്ബത്ഥ. സമസ്സാസേതീതി അസ്സാസം ജനേതി.

തസ്ഥിം സമയേതി ഇമസ്സ സുത്തസ്സ സങ്ഗീതിസമയേ. കാമം വിജ്ജമാനേഹി ഭഗവതി ഏവം വത്തുമാഹതി, ഇയ പന അവിജ്ജമാനേയേവ തസ്ഥിം ഏവം വദതി, തസ്ഥാ സന്ധായഭാസിതവസേന തദത്ഥം ദസ്സേതീതി ആഹ “അവിജ്ജമാനഭാവം ദസ്സേതോ”തി. പരിനിബ്ബാനന്തി അനുപാദിസേസനിബ്ബാനയാതുവസേന ഖഡ്ഡപരിനിബ്ബാനം. തേനാതി തഥാസാധനേന. ഏവംവിധസ്സാതി ഏവംപകാരസ്സ, ഏവംസഭാവസ്സാതിപി അത്ഥോ. നാമ-സദ്ദോ ഗരഹായം നിപാതോ “അത്ഥി നാമ ആനന്ദ മേരം ഭിക്ഖും വിഹേസിയമാനം അജ്ജ്യുപേക്ഖിസ്സമാ”തിആദീസു (അം നിം ൧.൧൬൬) വിധ, തേന ഏദിസോ അപി ഭഗവാ പരിനിബ്ബുതോ, കാ നാമ കഥാ അത്തേസന്തി ഗരഹത്ഥം ജോതേതി. അരിയയമ്മസ്സാതി അരിയാനം യമ്മസ്സ, അരിയഭൂതസ്സ വാ യമ്മസ്സ. ദസവിധസ്സ കായബലസ്സ, ഞാണബലസ്സ ച വസേന ദസബലധരോ. വജിരസ്സ നാമ മണിവിസേസസ്സ സങ്ഘാതോ സമുഹോ ഏകഗൃഹണോ, തേന സമാനോ കായോ യസ്സാതി തഥാ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - യഥാ വജിരസങ്ഘാതോ നാമ ന അത്തേന മണിനാ വാ പാസാണേന വാ ഭേജോ, അപി തു സോയേവ അത്തം മണിം വാ പാസാണം വാ ഭിന്ദതി. തേനേവ വുത്തം “വജിരസ്സ നത്ഥി കോചി അഭേജോ മണി വാ പാസാണോ വാ”തി, ഏവം ഭഗവാപി കേനചി അഭേജസരീരോ. ന ഹി ഭഗവതോ രൂപകായേ കേനചി അന്തരായോ കാതും സക്കാതി. നാമസദ്ദസ്സ ഗരഹാജോതകത്താ പി-സദ്ദോ സമ്പിണ്ഡനജോതകോ “ന കേവലം ഭഗവായേവ, അഥ വോ

അങ്ങേപി"തി. ഏത ച ഏവംഗുണസമനാഗതത്താ അപരിനിബുതസഭാവേന ഭവിയും യുത്തോപി ഏസ പരിനിബുതോ ഏവാതി പകരണാനുരൂപമത്വം ദസ്സേതും "ഏവ"തിആദി വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. ആസാ പത്ഥനാ കേന ജനേതബ്ബാ, ന ജനേതബ്ബാ ഏവാതി അത്ഥോ. "അഹം ചിരം ജീവിം, ചിരം ജീവാമി, ചിരം ജീവിസ്സാമി, സുഖം ജീവിം, സുഖം ജീവാമി, സുഖം ജീവിസ്സാമി"തി മജ്ജിമവസേന ഉപ്പന്നോ മാനോ ജീവിതമദോ നാമ, തേന മത്തോ പമത്തോ തഥാ. സംവേജേതിതി സംവേഗം ജനേതി, തതോയേവ അസ്സ ജനസ്സ സദ്ധമ്മേ ഉസ്സാഹം ജനേതി. സംവേജണഞ്ചി ഉസ്സാഹഹേതു "സംവിശ്ശോ യോനിസോ പദഹതി"തി വചനത്തോ.

ദേസനാസമ്പത്തിം നിദിസതി വക്ഖമാനസ്സ സകലസുത്തസ്സ "ഏവ"തി നിദസ്സനത്തോ. സാവകസമ്പത്തിന്തി സുണന്തപുഗ്ഗലസമ്പത്തിം നിദിസതി പടിസമ്ഭിദാപ്പത്തേന പഞ്ചസു റാനേസു ഭഗവതാ ഏതദഗ്ഗേ റപിതേന, പഞ്ചസു ച കോസല്ലേസു ആയസ്സമതാ ധമ്മസേനാപതിനാ പസംസിതേന മയാ മഹാസാവകേന സുതം, തഞ്ച ഖോ സയമേവ സുതം ന അനുസ്സുതം, ന ച പരമ്പരാഭരന്തി അത്ഥസ്സ ദീപനത്തോ. കാലസമ്പത്തിം നിദിസതി ഭഗവാതിസദസന്നിയാനേ പയുത്തസ്സ സമയസദസ്സ ബുദ്ധുപ്പാദ-പടിമണ്ഡിത-സമയ-ഭാവ-ദീപനത്തോ. ബുദ്ധുപ്പാദപരമാ ഹി കാലസമ്പദാ. തേനേതം വുച്ചതി -

"കപ്പകസായകലിയുഗേ , ബുദ്ധുപ്പാദോ അഹോ മഹച്ഛരിയം;
ഹുതവഹമജ്ജേയേ ജാതം, സമുദിതമകരന്ദമരവിന്ദ"ന്തി. (ദീം നിം ടീം ൧.൧; സം നിം ടീം ൧.൧);

തസ്സായമത്തോ - കപ്പസഞ്ചാതകാലസഞ്ചയസ്സ ലേഖനവസേന പവത്തേ കലിയുഗസഞ്ചാതേ സകരാജസമ്മതേ വസ്സാദിസമുഹേ ജാതോ ബുദ്ധുപ്പാദഖണ്ഡസഞ്ചാതോ ദിനസമുഹോ അന്യസ്സ പഞ്ചതാരോഹണമിവ കദാചി പവത്തന്ദം, അച്ഛരം പഹരിതും യുത്തട്ഠേന ച മഹച്ഛരിയം ഹോതി. കിമിവ ജാതന്തി ചേ? ഹുതവഹസഞ്ചാതസ്സ പാവകസ്സ മജ്ജേയേ സമ്മാ ഉദിതമയുമന്തം അരവിന്ദസഞ്ചാതം വാരിജമിവ ജാതന്തി. ദേസകസമ്പത്തിം നിദിസതി ഗുണവിസിട്ഠസത്തുത്തമഗാരവാധിവചനത്തോ.

ഏവം പദമരക്കസ്സ പദാനുക്കമേന നാനപ്പകാരത്തോ അത്ഥവണ്ണനം കത്വാ ഇദാനി "അന്തരാ ച രാജഗഹ"തിആദിനം പദാനമത്ഥവണ്ണനം കരോന്തോ "അന്തരാ ച"തിആദിമാഹ. അന്തരാ ച രാജഗഹം അന്തരാ ച നാളന്തി ഏത സമഭിന്നിവിട്ഠോ അന്തരാ-സദ്ദോ ദിസ്സതി സാമത്തേവചനീയത്ഥമപേക്ഷിത്വാ പകരണാദിസാമത്ഥിയാദിഗതത്ഥമന്തരേനാതി അത്ഥോ. ഏവം പനസ്സ നാനത്ഥഭാവോ പയോഗത്തോ അവഗമിയതിതി ദസ്സേതി "തദന്തര"തിആദിനാ. തത്ഥ തദന്തരന്തി തം കാരണം. മഞ്ച തഞ്ച മന്തേന്തി, കിമന്തരം കിം കാരണന്തി അത്ഥോ. വിജ്ജന്തരികായാതി വിജ്ജുനിച്ഛരണക്ഖണ്ഡേ. യോവന്തി ഇത്ഥി അദുസാതി സമ്ബന്ധോ. അന്തരത്തോതി ഹദയേ. കോപാതി ചിത്തകാലുസ്സിയകരണത്തോ ചിത്തപകോപാ രാഗാദയോ. അന്തരാ വോസാനന്തി ആരമ്ഭനിപ്ഫത്തിനം വേമജ്ജേയേ പരിയോസാനം ആപാദി. അപിചാതി തഥാപി, ഏവം പഭവസമ്പന്നേപിതി അത്ഥോ. ദിന്നം മഹാനിരയാനന്തി ലോഹകുമ്ഭിനിരയേ സന്ധായാഹ. അന്തരികായാതി അന്തരേന. രാജഗഹനഗരം കിര ആവിജ്ജിത്ത്വാ മഹാപേതലോകോ. തത്ഥ ദിന്നം മഹാലോഹകുമ്ഭിനിരയാനം അന്തരേന അയം തപോദാ നദീ ആഗച്ഛതി, തസ്മാ സാ കുധിതാ സന്ദതീതി. സ്വായമിയ വിവരേ പവത്തതി തദന്തേസമസമ്ഭവത്തോ. ഏത ച "തദന്തരം കോ ജാനേയ, (അം നിം ന്ത്ര.൪൪; ൧൦.൨൫) ഏതേസം അന്തരാ കപ്പാ, ഗണനാത്തോ അസഞ്ചിയാ, (ബു° വം ൨൮.൩) അന്തരന്തരാ കഥം ഓപാതേതി"തിആദിസു (മ° നിം ൨.൪൨൩; പഹാ° വ° ന്ത്ര; ചൂളവ° ൩൨൩) വിയ കാരണവേമജ്ജേയേസു വത്തമാനാ അന്തരാസദ്ദായേവ ഉദാഹരിതബ്ബാ സിയും, ന പന ചിത്തഖണ്ഡവിവരേസു വത്തമാനാ അന്തരികഅന്തരസദ്ദാ . അന്തരാസദ്ദസ്സ ഹി അയമത്ഥുദ്ധാരോതി. അയം പന്നേത്ഥാധിപ്പായോ സിയാ - യേസു അത്ഥേസു അന്തരികസദ്ദോ, അന്തരസദ്ദോ ച പവത്തതി, തേസു അന്തരാസദ്ദോപിതി സമാനത്ഥത്താ അന്തരാസദ്ദത്ഥേ വത്തമാനോ അന്തരികസദ്ദോ, അന്തരസദ്ദോ, ച ഉദാഹരോതി. അഥ വാ അന്തരാസദ്ദായേവ "യസ്സന്തരത്തോ"തി (ഉദാ° ൨൦) ഏത ഗാമാബന്ധസുഖത്വം രസ്സം കത്വാ വുത്തോ -

"യസ്സന്തരത്തോ ന സന്തി കോപാ,
ഇതിഭവാഭവതഞ്ച വിതിവത്തോ;
തം വിഗതഭയം സുഖിം അസോകം,
ദേവാ നാനുഭവന്തി ദസ്സനായാ"തി. (ഉദാ° ൨൦); -

ഹി അയം ഉദാനേ ഭദ്രിയസുത്തേ ഗാഥാ. സോയേവ ഇക-സദ്ദേന സകത്ഥപവത്തേന പദം വഡ്ഢേത്വാ "അന്തരികായാ"തി ച വുത്തോ, തസ്മാ ഉദാഹരണോദാഹരിതബ്ബാനമേത്ഥ വിരോധാഭാവോ വേദിതബ്ബോതി. കിമത്ഥം അത്ഥവിസേസനിയമോ കത്തോതി ആഹ "തസ്മാ"തിആദി. നനു ചേത്ഥ ഉപയോഗവചനമേവ, അഥ കസ്മാ സമ്ബന്ധീയത്ഥോ വുത്തോ, സമ്ബന്ധീയത്ഥേ വാ കസ്മാ ഉപയോഗവചനം കത്തി അനുയോഗസമ്ഭവത്തോ തം പരിഹരിതും "അന്തരാസദ്ദേന പനാ"തിആദി വുത്തം, തേന സമ്ബന്ധീയത്ഥേ സാമിവചനപ്പസഞ്ചേ സദ്ദന്തരയോഗേന ലദ്ധമിദം ഉപയോഗവചനന്തി ദസ്സേതി, ന കേവലം സാസന്നേവ, ലോകേപി ഏവമേവിദം ലദ്ധന്തി ദസ്സേന്തോ "ഈദിസേസു ചാ"തിആദിമാഹ. വിസേസയോഗതാദസ്സനമുഖേന ഹി അയമത്ഥോപി ദസ്സിതോ. ഏകേനപി അന്തരാ-സദ്ദേന യുത്തത്താ ദേവ ഉപയോഗവചനാനി കാതബ്ബാനി. ദീഹി പന യോഗേ കാ കമാതി അത്ഥസ്സ സിജ്ജന്തതോ. അക്ഖരം ചിത്തേന്തി ലിങ്ഗവിഭത്തിയാദിഹിതി അക്ഖരചിന്തകാ, സദ്ദവിദ്യ. അക്ഖര-സദ്ദേന ചേത്ഥ തമ്മുലകാനി

പദാഭിനിപി ഗഹേതബ്ബാനി. യദിപി സദുതോ ഏകമേവ യുജ്ജന്തി, അത്ഥതോ പന സോ ദിക്ഖത്തും യോജേതബ്ബോ ഏകസ്സാപി പദസ്സ ആവുത്തിയാദിനയേന അനേകയാ സമ്പജ്ജനതോതി ദസ്സേതി “ദുതിയപദേനപി”തിആദിനാ. കോ പന ദോസോ അയോജിതേതി ആഹ “അയോജിയമാനേ ഉപയോഗവചനം ന പാപുണാതി”തി. ദുതിയപദം ന പാപുണാതിതി അത്ഥോ സദുന്തരയോഗവസാ സദേയേവ സാമിവചനപ്പസങ്ഗേ ഉപയോഗവിഭത്തിയാ ഇച്ഛിതത്താ. സദാധികാരോ ഹി വിഭത്തിപയോഗോ.

അദ്ധാന-സദ്ദോ ദീഘപരിയായോതി ആഹ “ദീഘമഗ്ഗ”ന്തി. കിത്താവതാ പന സോ ദീഘോ നാമ തദത്ഥഭൂതോതി ചോദനമപനേതി “അദ്ധാനഗമനസമയസ്സ ഹീ”തിആദിനാ. അദ്ധാനഗമനസമയസ്സ വിഭിഞ്ചേതി ഗണഭോജനസിക്ഖാപദാദിസു അദ്ധാനഗമനസമയസദസ്സ പദഭാജനിയഭൂതേ വിഭിഞ്ചേ (പാചിം ൨൧൭). അഡ്ഡയോജനമ്പി അദ്ധാനമഗ്ഗോ, പഗേവ തദുത്തരി. അഡ്ഡമേവ യോജനസ്സ അഡ്ഡയോജനം, ദിഗാവുതമത്തം. ഇയ പന ചതുഗാവുതപ്പമാണം യോജനമേവ, തസ്മാ “അദ്ധാനമഗ്ഗപടിപന്നോ”തി വദതിതി അധിപ്പായോ.

മഹന്തസദ്ദോ ഉത്തമത്ഥോ, ബഹവത്ഥോ ച ഇധാധിപ്പേതോതി ആഹ “മഹതാ”തിആദി. ഗുണമഹത്തേനാതി അപ്പിച്ചതാദിഗുണമഹന്തഭാവേന. സഞ്ചയാമഹത്തേനാതി ഗണമഹന്തഭാവേന. തദേവത്ഥം സമത്ഥേതി “സോ ഹീ”തിആദിനാ. സോ ഭിക്ഖുസഞ്ചോതി ഇയ ആഗതോ തദാ പരിവാരഭൂതോ ഭിക്ഖുസഞ്ചോ. മഹാതി ഉത്തമോ. വാക്യേപി ഹി തമിച്ചന്തി പയോഗവസാ. അപ്പിച്ചതാതി നില്ലോഭതാ സദ്ദോ ചേത്ഥ സാവസേസോ, അത്ഥോ പന നിരവസേസോ. ന ഹി “അപ്പലോഭതാതി അഭിത്ഥവിതുമരഹതി”തി അട്ഠകമാസു വുത്തം. മജ്ജിമാഗമടീകാകാരോ പന ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരോ ഏവമാഹ “അപ്പസദസ്സ പരിത്തപരിയായം മനസി കത്വാ ‘ബുജ്ജനം സാവസേസം വിയാ’തി (മഹാനിം അട്ഠം ൮൫) അട്ഠകമായം വുത്തം. അപ്പസദ്ദോ പനേത്ഥ ‘അഭാവത്ഥോ’ തിപി സക്കാ വിത്താതും ‘അപ്പാബ്ബായത്തഞ്ചസഞ്ചാനാമീ’തിആദിസു (മം നിം ൧.൨൨൫) വിയാ”തി. സഞ്ചായപി മഹാതി ഗണനായപി ബഹു അഹോസി, “ഭിക്ഖുസഞ്ചോ”തി പദാവത്ഥികത്തവചനവസേന സംവണ്ണേതബ്ബപദസ്സ ചേദനമിവ ഹോതിതി തദപരാമസിത്വാ “തേന ഭിക്ഖുസഞ്ചോന”തി പുന വാക്യാവത്ഥികത്തവചനവസേന സംവണ്ണേതബ്ബപദേന സദിസീകരണം. ഏസാ ഹി സംവണ്ണകാനം പകതി, യദിദം വിഭത്തിയാനപേക്ഖാവസേന യഥാരഹം സംവണ്ണേതബ്ബപദത്ഥം സംവണ്ണേതാ പുന തത്ഥ വിജ്ജമാനവിഭത്തിവസേന പരിവത്തേതാ നിക്ഖീപനന്തി. ദിട്ഠിസീലസാമത്തേന സംഹതത്താ സഞ്ചോതി ഇമമത്ഥം വിഭാവേത്തോ ആഹ “ദിട്ഠിസീലസാമത്തേസഞ്ചോതേന സമണഗണേനാ”തി. ഏത്ഥ പന “യായം ദിട്ഠി അരിയാ നിയ്യാനികാ നിയ്യാതി തക്കരസ്സ സമ്മാ ദുക്ഖക്ഖയായ, തമാരുപായ ദിട്ഠിയാ ദിട്ഠിസാമത്തേഗതോ വിഹരതീ”തി (ദീം നിം ൩.൩൨൪, ൩൫൬; മം നിം ൧.൪൯൨; ൩.൫൪; പരിം ൨൭൪) ഏവം വുത്തായ ദിട്ഠിയാ. “യാനി താനി സീലാനി അഖണ്ഡാനി അച്ഛിദ്ദാനി അസബ്ബലാനി അകമ്മാസാനി ഭുജിസ്സാനി വിത്തുപ്പസത്ഥാനി അപരാമട്ഠാനി സമാധിസംവത്തനികാനി, തമാരുപേസു സീലേസു സീലസാമത്തേഗതോ വിഹരതീ”തി (ദീം നിം ൩.൩൨൩; മം നിം ൧.൪൯൨; ൩.൫൪; അം നിം ൬.൧൧; പരിം ൨൭൪) ഏവം വുത്താനഞ്ച സീലാനം സാമത്തേന സഞ്ചോതോ സഞ്ചടിതോ സമേതോതി ദിട്ഠിസീലസാമത്തേസഞ്ചോതോ, സമണഗണോ, ദിട്ഠിസീലസാമത്തേന സംഹതോതി വുത്തം ഹോതി. “ദിട്ഠിസീലസാമത്തേസഞ്ചോസഞ്ചോതോ” തിപി പാഠോ. തഥാ സഞ്ചോതേന കതിതേനാതി അത്ഥോ. തഥാ ഹി ദിട്ഠിസീലാദിനം നിയതസഭാവത്താ സോതാപന്നാപി അത്തമത്തം ദിട്ഠിസീലസാമത്തേന സംഹതാ, പഗേവ സകദാഗാമിആദയോ, തഥാ ച വുത്തം “നിയതോ സമ്ബോധിപരായണോ”തി, (സം നിം ൨.൪൧; ൫.൧൯൮, ൧൦൦൪) “അട്ഠാനമേതം ഭിക്ഖവേ, അനവകാസോ, യം ദിട്ഠിസമ്പന്നോ പുഗ്ഗലോ സഞ്ചിച്ചപാണം ജീവിതാ വോരോപേയ്യ, നേതം റാനം വിജ്ജതീ”തി ച ആദി. അരിയപുഗ്ഗലസ്സ ഹി യത്ഥ കത്ഥചി ദുരേ റിതാപി അത്തനോ ഗുണസാമഗ്ഗിയാ സംഹതതായേവ, “തമാരുപായ ദിട്ഠിയാ ദിട്ഠിസാമത്തേഗതോ വിഹരതി, (മം നിം ൧.൪൯൨) തമാരുപേസു സീലേസു സീലസാമത്തേഗതോ വിഹരതീ”തി (മം നിം ൧.൪൯൨) വചനതോ പന പുമുജ്ജനാനമ്പി ദിട്ഠിസീലസാമത്തേന സംഹതഭാവോ ലബ്ഭതിയേവ. സദ്ധിം-സദ്ദോ ഏകതോതി അത്ഥേ നിപാതോ. പഞ്ചപേം മത്താനീതി പഞ്ച-സദ്ദേന മത്തസദ്ദം സഞ്ചിപിത്വാ ബാഹിരത്ഥസമാസോ വുത്തോ. ഏതേസന്തി ഭിക്ഖുസതാനം. പുന പഞ്ച മത്താ പമാണാതി ബ്യാസോ, നികാരലോപോ ചേത്ഥ നപുംസകലിങ്ഗത്താ.

സുപ്പിയോതി തസ്സ നാമമേവ, ന ഗുണാദി. ന കേവലം ഭിക്ഖുസഞ്ചോന സദ്ധിം ഭഗവായേവ, അഥ വോ സുപ്പിയോപി പരിബ്ബാജകോ ബ്രഹ്മദത്തേന മാണവേന സദ്ധിന്തി പുഗ്ഗലം സമ്പിണ്ഡേതി, തഞ്ച വോ മഗ്ഗപടിപന്നസഭാഗതായ ഏവ, ന സീലാചാരാദിസഭാഗതായാതി വുത്തം “പി-കാരോ”തിആദി. സുഖുച്ചാരണവസേന പുബ്ബാപരപദാനം സമ്ബന്ധമത്തകരഭാവം സന്ധായ “പദസന്ധികരോ”തി വുത്തം, ന പന സരബ്ബഞ്ജനാദിസന്ധിഭാവം, തേനാഹ “ബുജ്ജനസിലിട്ഠാവസേന വുത്തോ”തി, ഏതേന പദപുരണമത്തന്തി ദസ്സേതി. അപിച അവധാരണത്ഥോപി വോ-സദ്ദോ യുത്തോ “അസ്സോസി വോ വേരഞ്ജോ ബ്രാഹ്മണോ”തിആദിസു (പാരാ ൧) വിയ, തേന അദ്ധാനമഗ്ഗപടിപന്നോ അഹോസിയേവ, നാസ്സ മഗ്ഗപടിപത്തിയാ കോചി അന്തരായോ അഹോസീതി അയമത്ഥോ ദീപിതോ ഹോതി. സഞ്ജയസ്സാതി രാജഗഹവാസിനോ സഞ്ജയനാമസ്സ പരിബ്ബാജകസ്സ, യസ്സ സന്തികേ പഠമം ഉപതിസ്സകോലിതാപി പബ്ബജിംസു ഛരണപരിബ്ബാജകോവ , ന അചേലകപരിബ്ബാജകോ. “യദാ, തദാ”തി ച ഏതേന സമകാലമേവ അദ്ധാനമഗ്ഗപടിപന്നതം ദസ്സേതി. അതീതകാലത്ഥോ പാളിയം ഹോതിസദ്ദോ യോഗവിഭാഗേന, തംകാലാപേക്ഖായ വാ ഏവം വുത്തം, തദാ ഹോതിതി അത്ഥോ.

അന്തേതി സമീപേ. വസതിതി വത്തപടിവത്താദികരണവസേന സബ്ബിരിയാപമസാധാരണവചനം, അവചരതിതി വുത്തം ഹോതി, തേനേവാഹ “സമീപചാരോ സന്തികാവചരോ സിസ്സോ”തി. ചോദിതാ ദേവദൂതേഹിതി ദഹരകുമാരോ ജരാജിണ്ണസത്തോ ഗിലാനോ കമ്മകാരണാ, കമ്മകാരണികാ വാ മതസത്തോതി ഇമേഹി പഞ്ചഹി ദേവദൂതേഹി ചോദിതാ ഓവദിതാ സംവേഗം ഉപ്പാദിതാ സമാനാപി. തേ ഹി ദേവാ വിയ ദൂതാ, വിസുദ്ധിദേവാനം വാ ദൂതാതി ദേവദൂതാ. ഹീനകായുപഗാതി അപായകായമുപഗതാ. നരസഞ്ചാതാ തേ മാണവാതി സമ്ബന്ധോ. സാമത്തവസേന ചേത്ഥ സത്തോ “മാണവോ”തി വുത്തോ, ഇതരേ പന വിസേസവസേന. പകരണാധിഗതോ ഹേസ അത്ഥുദ്ധാരോതി. കതകമ്മേഹിതി കതചോരകമ്മേഹി. തരുണോതി സോളസവസ്സതോ പട്ഠായ പത്തവിസതിവസ്സോ, ഉദാനട്ഠകമായഞ്ചി “സത്താ ജാതദിവസതോ പട്ഠായ യാവ പഞ്ചദസവസ്സകാ, താവ ‘കുമാരകാ, ബാലാ’തി ച വുച്ചന്തി. തതോ പരം വിസതിവസ്സാനി ‘യുവാണോ’”തി (ഉദാ° അട്ഠ° ൪൪) വുത്തം. തരുണോ, മാണവോ, യുവാതി ച അത്ഥതോ ഏകം, ലോകിയാ പന “ദാദസവസ്സതോ പട്ഠായ യാവ ജരമപ്പത്തോ, താവ തരുണോ”തിപി വദന്തി.

തേസു വാ ദീസു ജനേസൂതി നിദ്ധാരണേ ഭുജ്ജം. യോ വാ “ഏകം സമയ”ന്തി പുണ്ണേ അധിഗതോ കാലോ, തസ്സ പടിനിദ്രേസോ തത്രാതി യഞ്ചി സമയം ഭഗവാ അന്തരാ രാജഗഹഞ്ച നാളന്ദഞ്ച അദ്ധാനമഗ്ഗപടിപന്നോ, തസ്മിന്യേവ സമയേ സുപ്പിയോപി തം അദ്ധാനമഗ്ഗം പടിപന്നോ അവണ്ണം ഭാസതി, ബ്രഹ്മദത്തോ ച വണ്ണം ഭാസതിതി. നിപാതമത്തന്തി ഏത്ഥ മത്തസദ്ദേന വിസേസത്ഥാഭാവതോ പദപുരണത്തം ദസ്സേതി. മധുപിണ്ഡികപരിയായോതി മധുപിണ്ഡികദേസനാ നാമ ഇതി നം സുത്തന്തം ധാരേഹി, രാജത്താതി പായാസിരാജത്തനാമകം രാജാനമാലപതി. പരിയായതി പരിവത്തതിതി പരിയായോ, വാരോ. പരിയായേതി ദേസേതബ്ബമത്ഥം പടിപാദേതിതി പരിയായോ, ദേസനാ. പരിയായതി അത്തനോ ഫലം പടിഗ്ഗഹേത്ഥാ പവത്തതിതി പരിയായോ, കാരണം. അനേകസദ്ദേനേവ അനേകവിധേനാതി അത്ഥോ വിത്തായതി അധിപ്പായമത്തേനാതി ആഹ “അനേകവിധേനാ”തി. കാരണഞ്ചേത്ഥ കാരണപതിരുപകമേവ, ന ഏകംസകാരണം അവണ്ണകാരണസ്സ അഭൂതത്താ, തസ്മാ കാരണേനാതി കാരണപതിരുപകേനാതി അത്ഥോ. തഥാ ഹി വക്ഖതി “അകാരണമേവ ‘കാരണ’ന്തി വത്ഥാ”തി (ദി° നി° അട്ഠ° ൧.൧). ജാതിവസേനിദം ബഹവേത്ഥേ ഏകവചനന്തി ദസ്സേതി “ബഹുഹി”തിആദിനാ.

“അവണ്ണവിരഹിതസ്സ അസമാനവണ്ണസമന്നാഗതസ്സപി”തി വക്ഖമാനകാരണസ്സ അകാരണഭാവഹേതുദസ്സനത്ഥം വുത്തം, ദോസവിരഹിതസ്സപി അസദിസഗുണസമന്നാഗതസ്സാപിതി അത്ഥോ. ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ അവണ്ണം ദോസം നിന്ദന്തി സമ്ബന്ധോ. “യം ലോകേ”തിആദിനാ അരസരൂപനിബ്ഭോഗഅകീരിയവാദഉച്ചേദവാദജേഗുച്ഛിവേനയികതപസ്സിഅപഗബ്ഭോവാന്തം കാരണപതിരുപകം ദസ്സേതി. തസ്മാതി ഹി ഏതം “അരസരൂപോ...പേ... അപഗബ്ഭോ”തി ഇമേഹി പദേഹി സമ്ബന്ധിതഞ്ച. ഇദം വുത്തം ഹോതി - ലോകസമ്മത്തോ അഭിവാദനപച്ചുട്ഠാനഅഞ്ജലികമ്മസാമീചികമ്മആസനാഭിനിമന്തനസഞ്ചാതോ സാമഗ്ഗീരസോ സമണ്ണസ്സ ഗോതമസ്സ നത്ഥി, തസ്മാ സോ സാമഗ്ഗീരസസഞ്ചാതേന രസേന അസമ്പന്നസഭാവോ, തേന സാമഗ്ഗീരസസഞ്ചാതേന പരിഭോഗേന അസമന്നാഗതോ. തസ്സ അകത്തഞ്ചതാവാരോ, ഉച്ഛിജ്ജിതഞ്ചതാവാരോ ച, തം സബ്ബം ഗൃഹം വിയ മണ്ഡനജാതിയോ പുരിസോ ജേഗുച്ഛീ. തസ്സ വിനാസകോ സോവ തദകരണതോ വിനേതബ്ബോ. തദകരണേന വയോവുഡ്ഢേ താപേതി തദാചാരവിരഹിതതായ വാ കപണപുരിസോ. തദകരണേന ദേവലോകഗബ്ഭതോ അപഗതോ, തദകരണതോ വാ സോ ഹീനഗബ്ഭോ ചാതി ഏവം തദേവ അഭിവാദനാദിഅകരണം അരസരൂപതാദിനം കാരണപതിരുപകം ദട്ഠഞ്ച. “നത്ഥി...പേ... വിസേസോ”തി ഏതസ്സ പന “സുന്ദരികായ നാമ പരിബ്ബാജികായ മരണാനവബോധോ, സംസാരസ്സ ആദികോടിയാ അപത്തായനപടിത്താ, റപനീയപുച്ഛായ അബ്ബാകതവത്ഥുബ്ബാകരണ”ന്തി ഏവമാദിനി കാരണപതിരുപകാനി നിദ്ധാരിതബ്ബാനി, തഥാ “തക്കപരിയാഹതം സമണോ...പേ... സയമ്പടിഭാന”ന്തി ഏതസ്സ “അനാചരിയകേന സാമം പടിവേധേന തത്ഥ തത്ഥ തഥാ തഥാ ധമ്മദേസനാ, കത്ഥചി പരേസം പടിപുച്ഛാകമനം, മഹാമോഗ്ഗല്ലാനാദിഹി ആരോചിതനയേനേവ ബ്ബാകരണ”ന്തി ഏവമാദിനി, “സമണോ... പേ... ന അഗ്ഗപുഗ്ഗലോ”തി ഏതേസം പന “സബ്ബധമ്മാനം കമേനേവ അനവബോധോ, ലോകന്തസ്സ അജാനനം, അത്തനാ ഇച്ഛിതപചാരാഭാവോ”തി ഏവമാദിനി. ത്യാനവിമോക്ഖാദി ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന ഉത്തരീമനുസ്സയമ്മോ. അരിയം വിസുദ്ധം, ഉത്തമം വാ ഞാണസഞ്ചാതം ദസ്സനം, അലം കിലേസവിദ്ധംസന്നസമത്ഥം അരിയഞാണദസ്സനം ഏത്ഥ, ഏതസ്സാതി വാ അലമരിയഞാണദസ്സനോ. സ്വേവ വിസേസോ തഥാ. അരിയഞാണദസ്സനമേവ വാ വിസേസം വുത്തനയേന അലം പരിയത്തം യസ്സ, യസ്മിന്തി വാ അലമരിയഞാണദസ്സനവിസേസോ, ഉത്തരീമനുസ്സയമ്മോവ. തക്കപരിയാഹതന്തി കപ്പനാമത്തേന സമന്തതോ ആഹരിതം, വിതക്കേന വാ പരിഘടിതം. വീമംസാനുചരിതന്തി വീമംസനായ പുനപ്പുനം പരിമജ്ജിതം. സയമ്പടിഭാനന്തി സയമേവ അത്തനോ വിഭൂതം, താദിസം ധമ്മന്തി സമ്ബന്ധോ. അകാരണന്തി അയുത്തം അനുപപത്തിം. കാരണപദേ ചേതം വിസേസനം. ന ഹി അരസരൂപതാദയോ ദോസാ ഭഗവതി സംവിജ്ജന്തി, ധമ്മസഞ്ചേസു ച ദുരക്ഖാതദുപ്പടിപന്നാദയോ അകാരണന്തി വാ യുത്തികാരണരഹിതം അത്തനാ പടിത്താമത്തം. പകതികമ്മപദഞ്ചേതം. ഇമസ്മിഞ്ച അത്ഥേ കാരണം വത്ഥാതി ഏത്ഥ കാരണം ഇവാതി ഇവ-സദുത്ഥോ രൂപകനയേന യോജേതബ്ബോ പതിരുപകകാരണസ്സ അധിപ്പേതത്താ. തഥാ തഥാതി ജാതിവുഡ്ഢാനമനഭിവാദനാദിനാ തേന തേന ആകാരേന. വണ്ണസദുസ്സ ഗുണപസംസാസു പവത്തനതോ യമാക്കമം “അവണ്ണം ദോസം നിന്ദ”ന്തി വുത്തം.

ദുരക്ഖാതോതി ദുട്ഠമാക്ഖാതോ, തമാ ദുപ്പടിവേദിതോ. വട്ടതോ നിയ്യാതീതി നിയ്യാനം, തദേവ നിയ്യാനികോ, തതോ വാ നിയ്യാനം നിസ്സരണം, തത്ത്വ നിയുത്തോതി നിയ്യാനികോ. വട്ടതോ വാ നിയ്യാതീതി നിയ്യാനികോ യ-കാരസ്സ ക-കാരം, ഈ-കാരസ്സ ച രസ്സം കത്വാ. “അനീയ-സദ്ദോ ഹി ബഹുലാ കത്തുഅഭിധായകോ”തി സദുവിദു വദന്തി, ന നിയ്യാനികോ തമാ. സംസാരദുക്ഖസ്സ അനുപസമസംവത്തനികോ വുത്തനയേന. പച്ചനീകപടിപദന്തി സമ്മാപടിപത്തിയാ വിരുദ്ധപടിപദം. അനനുലോമപടിപദന്തി സപ്പുരിസാനം അനനുലോമപടിപദം. അയമ്മാനുലോമപടിപദന്തി ലോകുത്തരയമ്മസ്സ അനനുലോമപടിപദം. കസ്ഥാ പന്നേത്ഥ “അവണ്ണം ഭാസതി, വണ്ണം ഭാസതി”തി ച വത്തമാനകാലനിദ്ദേശോ കതോ, നനു സങ്ഗീതികാലതോ സോ അവണ്ണവണ്ണാനം ഭാസനകാലോ അതീതോതി? സച്ചമേതം, “അദ്ധാനമഗ്ഗപടിപന്നോ ഹോതി”തി എത്ഥ ഹോതി-സദ്ദോ വിയ അതീതകാലത്ഥത്താ പന ഭാസതി-സദുസ്സ ഏവം വുത്തന്തി ദട്ഠം. അഥ വാ യസ്ഥിം കാലേ തേഹി അവണ്ണോ വണ്ണോ ച ഭാസീയതി, തമപേക്ഖിത്വാ ഏവം വുത്തം, ഏവഞ്ച കത്വാ “തത്രാ”തി പദസ്സ കാലപടിനിദ്ദേശവികപ്പനം അട്ഠകമായം അവുത്തന്തി സുപപന്നം ഹോതി.

“സുപ്പിയസ്സ പന...പേ... ഭാസതി”തി പാളിയാ സമ്ബന്ധദസ്സനം “അന്തേവാസീ പനസ്സാ”തിആദിവചനം. അപരാമസിതഞ്ചം അരിയൂപവാദകമ്മം, തമാ അനക്കമിതഞ്ചം. സ്വായന്തി സോ ആചരിയോ. അസിധാരന്തി അസിനാ തിവിണഭാഗം. കക്ഷദന്ത പന്തിയന്തി ഖഡകക്ഷസ്സ ദന്തസങ്ഖാതായ വിസമപത്തിയാ. ഹത്ഥേന വാ പാദേന വാ യേന കേനചി വാ അങ്ഗപച്ചങ്ഗേന പഹരിത്വാ കീളമാനോ വിയ. അക്ഖികണ്ണകോസസങ്ഖാത്ഠാനവസേന തീഹി പകാരേഹി ഭിന്നോ മദോ യസ്സാതി പഭിന്നമദോ, തം. അവണ്ണം ഭാസമാനോതി അവണ്ണം ഭാസനഹേതു. ഹേതുഅത്ഥോ ഹി അയം മാന-സദ്ദോ. ന അയോ വുഡ്ഡി അനയോ. സോയേവ ബൃസനം, അതിരേകബൃസനന്തി അത്ഥോ, തം പാപുണിസ്സതി ഏകന്തമഹാസാവജ്ജത്താ രതനത്തയോപവാദസ്സ. തേനേവാഹ -

“യോ നിന്ദിയം പസംസതി,
തം വാ നിന്ദതി യോ പസംസിയോ;
വിചിനാതി മുഖേന സോ കലിം,
കലിനാ തേന സുഖം ന വിന്ദതീ”തി. (സു° നി° നൃന്ദന്; സം നി° മ.മവു-മവു; നേത്തി° ന്ദ);

“അമ്ഹാകം ആചരിയോ”തിആദിനാ ബ്രഹ്മദത്തസ്സ സംവേഗുപ്പത്തിം, അത്തനോ ആചരിയേ ച കാരുണ്ണപ്പവത്തിം ദസ്സേത്ഥാ കിഞ്ചാപി അന്തേവാസിനാ ആചരിയസ്സ അനുകുലേന ഭവിതഞ്ചം, അയം പന പണ്ഡിതജാതികത്താ ന ഈദിസേസു റാനേസു തമനുവത്തതീതി ഇദാനിസ്സ കമ്മസ്സകതാണപ്പവത്തിം ദസ്സേന്തോ “ആചരിയേ വോ പനാ”തിആദിമാഹ. ഹലാഹലന്തി തങ്ഖണ്ണത്തേവ മാദണ്ണകം വിസം. ഹനതീതി ഹി ഹലോ ന-കാരസ്സ ല-കാരം കത്വാ, ഹലാനന്തി വിസേസോ ഹലോ ഹലാഹലോ മജ്ജേയദിഘവസേന, ഏതേന ച അന്തേ അട്ഠവിധേ വിസേ നിവത്തേതി. വുത്തഞ്ച -

“പുമേ പണ്ഡേ ച കാകോല, കാളകുടഹലാഹലാ;
സരോത്ഥികോസുകികേ യോ, ബ്രഹ്മപുത്തോ പദീപനോ;
ദാരദോ വച്ഛനാഭോ ച, വിസദേദോ ഇമേ നവാ”തി.

ഖരോദകന്തി ചണ്ഡസോതോദകം. “ഖാരോദക”ന്തിപി പാഠോ, അതിലോണതായ തിത്തോദകന്തി അത്ഥോ. നരകപപാതന്തി ചോരപപാതം. മാണവകാതി അത്താനമേവ ഓവദിതും ആലപതി “സമയോപി വോ തേ ഭദ്രാലി അപ്പടിവിദ്ധോഅഹോസി”തിആദിസു (മ° നി° ൨.൧൩൭) വിയ. “കമ്മസ്സകാ”തി കമ്മമേവ അത്തസന്തകഭാവം വത്ഥാ തദേവ വിവരതി “അത്തനോ കമ്മാനുരൂപമേവ ഗതിം ഗച്ഛന്തി”തിആദിനാ. യോനിസോതി ഉപായേന ഞായേന. ഉമ്മുജ്ജിത്വാതി ആചരിയോ വിയ അയോനിസോ അരിയൂപവാദേ അനിമ്മുജ്ജന്തോ യോനിസോ അരിയൂപവാദതോ ഉമ്മുജ്ജിത്വാ, ഉദ്ധം ഹുത്വാതി അത്ഥോ. മദുമാനോതി മദുന്തോ ഭിന്ദന്തോ. ഏകംസകാരണമേവ ഇയ കാരണന്തി ദസ്സേതുകാമേന “സമ്മാ”തി വുത്തം. “യഥാ ത”തിആദിനാ തസ്സ സമാരദ്ധഭാവം ദസ്സേതി, ന്തി ച നിപാതമത്തം. ഇദം വുത്തം ഹോതി - യഥാ അന്തോ പണ്ഡിതസഭാവോ ജാതി ആചാരവസേന കുലപുത്തോ അനേകപരിയായേന തിണ്ണം രതനാനം വണ്ണം ഭാസീതുമാരഭതി, തമാ അയന്തി ആരദ്ധോ, തഞ്ച വോ അപി നാമായമാചരിയോ ഏത്തകേനാപി രതനത്തയാവണ്ണഭാസതോ ഓരമേയ്യാതി.

സപ്പരാജവണ്ണന്തി അഹിരാജവണ്ണം. വണ്ണപോക്ഖരതായാതി വണ്ണസുന്ദരതായ, വണ്ണസരീരേന വാ. വാരിജം കമലം ന പഹരാമിന ഭഞ്ജാമി, ആരാ ദൂരതോവ ഉപസിങ്ഘാമീതി അത്ഥോ. അമാതി ഏവം സന്തേപി. ഗന്ധത്ഥേനോതി ഗന്ധചോരോ. സത്തുജ്ഛാതി ഗന്ധിതാ ബന്ധിതാ. ഗഹപതിതി ഉപാലിഗഹപതിം നാടപുത്തസ്സ ആലപനം. എത്ഥ ച വണ്ണിതഞ്ചോ “അയമീദിസോ”തി പകാസേതഞ്ചോതി വണ്ണോ, സങ്ഠാനം. വണ്ണിയതി അസങ്കരതോ വവത്ഥാപീയതീതി വണ്ണോ, ജാതി. വണ്ണേതി വികാരമാപജ്ജമാനം ഹദയങ്ഗതഭാവം പകാസേതീതി വണ്ണോ, രൂപായതനം. വണ്ണിയതി ഫലമേതേന യഥാസഭാവതോ വിഭാവീയതീതി വണ്ണോ, കാരണം. വണ്ണിയതി അപ്പമഹന്താദിവസേന പമീയതീതി വണ്ണോ, പമാണം. വണ്ണിയതി പസംസീയതീതി വണ്ണോ , ഗുണോ. വണ്ണനം ഗുണസംകീർത്തനം വണ്ണോ, പസംസാ. ഏവം തത്ത്വ തത്ത്വ വണ്ണസദസ്സുപ്പത്തി വേദിതഞ്ചാ. ആദിസദ്ദേന ജാതരൂപപുളിനക്ഖരാദയോ സങ്ഗണ്ഹാതി. “ഇയ ഗുണോപി പസംസാപീ”തി വുത്തമേവ സമത്ഥേതി “അയം കിരാ”തിആദിനാ. കിരാതി ചേത്ഥ അനുസ്സവനത്ഥേ, പദപൂരണമത്തേ വാ. ഗുണൂപസന്ഹിതന്തി ഗുണോപസത്തുതം.

“ഗുണുപസന്ധിതം പസംസ്”തി പന വദന്തോ പസംസായ ഏവ ഗുണഭാസനം സിദ്ധം തസ്താ തദവിനാഭാവതോ, തസ്മാ ഇദമത്ഥദ്വയം യുജ്ജതീതി ദസ്തേതി.

കഥം ഭാസതീതി ആഹ “തത്ത്വം”തിആദി. ഏകോ ച സോ പുഗ്ഗലോ ചാതി ഏകപുഗ്ഗലോ. കേന്ദ്രേണ ഏകപുഗ്ഗലോ? അസദിസദ്യേണ, ഗുണവിസിദ്യേണ, അസമസമദ്യേണ ച. സോ ഹി പഥാഭിനിഹാരകാലേ ദസനം പാരമീനം പടിപാടീയാ ആവജ്ജനം ആദിം കത്വാ ബോധിസമ്ഭാരസമ്ഭരണഗുണേഹി ചേവ ബുദ്ധഗുണേഹി ച സേസമഹാജനേണ അസദിസോ. യേ ചസ്സ ഗുണാ, തേപി അത്തസത്താനം ഗുണേഹി വിസിദ്യോ, പുരിമകാ ച സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ സബ്ബസത്തേഹി അസമാ, തേഹി പന അയമേവേകോ രൂപകായനാമകായേഹി സമാ. ലോകേതി സത്തലോകേ. “ഉപ്പജ്ജമാനോ ഉപ്പജ്ജതി”തി പന ഇദം ഉഭയന്വി വിപ്പകതവചനമേവ ഉപ്പാദകിരിയായ വത്തമാനകാലികത്താ. ഉപ്പജ്ജമാനോ ബഹുജനഹിതായ ഉപ്പജ്ജതി, ന അത്തേന കാരണേനാതി ഏവം പനേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ലക്ഖണേ ഹേസ മാന-സദ്യോ, ഏവരൂപഞ്ചേത്ഥ ലക്ഖണം ന സക്കാ അത്തേന സദുലക്ഖണേണ പടിബാഹിതും. അപി ച ഉപ്പജ്ജമാനോ നാമ, ഉപ്പജ്ജതി നാമ, ഉപ്പന്നോ നാമാതി അയമേത്ഥ ഭേദോ വേദിതബ്ബോ. ഏസ ഹി ദീപങ്കരപാദമൂലതോ പട്ഠായ യാവ അനാഗാമിഫലം, താവ ഉപ്പജ്ജമാനോ നാമ, അരഹത്തമഗ്ഗക്ഖണേ ഉപ്പജ്ജതി നാമ, അരഹത്തഫലക്ഖണേ ഉപ്പന്നോ നാമ. ബുദ്ധാന്തേഹി സാവകാനം വിയ ന പടിപാടീയാ ഇദ്ധിവിധിയാണാദീനി ഉപ്പജ്ജതി, സഹേവ പന അരഹത്തമഗ്ഗേണ സകലോപി സബ്ബത്തുഗുണരാസി ആഗതോവ നാമ ഹോതി, തസ്മാ നിബ്ബത്തസബ്ബകിച്ചത്താ അരഹത്തഫലക്ഖണേ ഉപ്പന്നോ നാമ, തദനിബ്ബത്തത്താ തദത്തക്ഖണേ യഥാരഹം “ഉപ്പജ്ജമാനോ ഉപ്പജ്ജതി” ചേവ വുച്ചതി. ഇമസ്സമിന്വി സുത്തേ അരഹത്തഫലക്ഖണേയേവ സന്ധായ “ഉപ്പജ്ജതി”തി വുത്തം. അതീതകാലികസ്സാപി വത്തമാനപയോഗസ്സ കത്ഥചി ദിദ്യത്താ ഉപ്പന്നോ ഹോതിതി അയത്ത്വേതേ അത്ഥോ. ഏവം സതി “ഉപ്പജ്ജമാനോ”തി ചേത്ഥ മാന-സദ്യോ സാമത്ഥിയത്ഥോ. യാവതാ സാമത്ഥിയേണ മഹാബോധിസത്താനം ചരിമഭവേ ഉപ്പത്തി ഇച്ഛിതബ്ബാ, താവതാ സാമത്ഥിയേണ ബോധിസമ്ഭാരഭൂതേണ പരിപുണ്ണേണ സമന്നാഗതോ ഹുത്വാതി അത്ഥോ. തഥാസാമത്ഥിയയോഗേണ ഹി ഉപ്പജ്ജമാനോ നാമാതി. സബ്ബസത്തേഹി അസമാ, അസമേഹി പുരിമബുദ്ധേഹേവ സമാ മജ്ജേ തിന്നസുവണ്ണ നിക്ഖം വിയ നിബ്ബിസിദ്യോ, “ഏകപുഗ്ഗലോ”തി ചേതസ്സ വിസേസനം. ആലയസഞ്ചാരം തത്ത്വം സമുഗ്ഗഹാതേതി സമുച്ഛിന്ദതീതി ആലയസമുഗ്ഗഹാതോ. വട്ടം ഉപച്ഛിന്ദതീതി വട്ടുപച്ഛേദോ.

പഹോത്തേനാതി സക്കോത്തേന. “പഞ്ചനികായേ”തി വത്വാപി അനേകാവയവത്താ തേസം ന ഏത്തകേന സബ്ബമാ പരിയാദാനന്തി “നവണ്ണം സത്ത്വസാസനം ചതുരാസീതി ധമ്മക്ഖണ്ഡസഹസ്സാനീ”തി വുത്തം. അതിത്ഥേനാതി അനോതരേണദ്യേണേ. ന വത്തബ്ബോ അപരിമാണവണ്ണത്താ ബുദ്ധാദിനം, നിരവസേസാനഞ്ച തേസം ഇധ പകാസനേണ പാളിസംവണ്ണനായ ഏവ സമ്പജ്ജനതോ, ചിത്തസമ്പഹംസനകമ്മട്ഠാനസമ്പജ്ജനവസേന ച സഫലത്താ. മാമോ വേദിതബ്ബോ സബ്ബമാമേന പകാസിതത്താ. കിം പന സോ തഥാ ഓഗാഹേത്വാ ഭാസതീതി ആഹ. “ബ്രഹ്മദത്തോ പന”തിആദി. അനുക്കമേണ പുനപ്പുനം വാ സവനം അനുസ്സവോ, പരമ്പരസവനം. ആദി-സദ്യേണ ആകാരപരിവിതക്കദിദ്യതിജ്ജ്യാനക്ഖന്തിയോ സഞ്ചിഹാതി. തത്ത്വ “സുന്ദരമിദം കാരണ”തി ഏവം സയമേവ കാരണപരിവിതക്കനം ആകാരപരിവിതക്കോ. അത്തനോ ദിദ്യതിയാ നിജ്ജ്യായിത്വാ ഖമനം രുച്ചനം ദിദ്യതിജ്ജ്യാനക്ഖന്തിതി അട്ഠകമാസു വുത്തം, തേഹിയേവ സമ്ബന്ധിതേനാതി അത്ഥോ. മത്ത-സദ്യോ ഹേത്ഥ വിസേസനിവത്തിഅത്ഥോ, തേന യഥാവുത്തം കാരണം നിവത്തേതി. അത്തനോ മാമേനാതി അത്തനോ ഞാണബലേനേവ, ന പന ബുദ്ധാദിനം ഗുണാനുരൂപന്തി അധിപ്പായോ. അസഞ്ചേയ്യപരിമേയ്യപ്പഭേദാ ഹി ബുദ്ധാദിനം ഗുണാ. വുത്തത്ത്വേതം -

“ബുദ്ധോപി ബുദ്ധസ്സ ഭണ്ണേയ്യ വണ്ണം,
കപ്പമ്പി ചേ അത്തമഭാസമാനോ;
ഖിയേമ കപ്പോ ചിരദീഘമന്തരേ,
വണ്ണോ ന ഖിയേമ തഥാഗതസ്സാ”തി. (ദിം നിം അട്ഠം ൧.൩൦൪; ൩.൧൪൧; ൪. നിം അട്ഠം ൨.൪൨൪;
ഉദാ അട്ഠം ൧൩; ബു വം അട്ഠം ൪.൧; അപ അട്ഠം ൨.൩൧; ചരിയാ അട്ഠം ൯, ൩൨൯);

ഇധാപി വക്ഖതി “അപ്പമത്തകം ഖോ പനേത”തിആദി.

ഇതി-സദ്യോ നിദസ്സനത്ഥോ വുത്തപ്പകാരം നിദസ്സേതി. ഹ-കാരോ നിപാതമത്തന്തി ആഹ “ഏവം തേ”തി. അത്തമത്തസ്സാ”തി ഇദം രുദ്ദഹിപദം “ഏകോ ഏകായാ”തി (പാരാ ൪൪൪, ൪൪൨) പദം വിയാതി ദസ്തേന്തോ “അത്തോഅത്തസ്സാ”തി രുദ്ദഹിപദേനേവ വിവരതി. “ഉജ്ജമേവാ”തി സാവധാരണസമാസതം വത്വാ തേന നിവത്തേതബ്ബത്ഥം ആഹ “ഇസകമ്പി അപരിഹരിത്വാ”തി, മോകതരമ്പി അവിരജ്ജ്യാതിത്വാതി അത്ഥോ. കഥന്തി ആഹ “ആചരിയേണ ഹി”തിആദി. പുണ്യേ ഏകവാദമിവ അവണ്ണവണ്ണഭാസനേ നിദിദ്യേപി “ഉജ്ജവിപച്ചനീകവാദാ”തി (ദിം നിം ൧.൧) വുത്തത്താ അനേകവാദമേവ തേ ഏവം ഭാസന്തിതി വേദിതബ്ബന്തി ദസ്തേതും “പുന ഇതരോ അവണ്ണം ഇതരോ വണ്ണം”തി വുത്തം. തേന ഹി വിസദുസ്സ വിവിധത്ഥതം സമത്ഥേതി. സാരഫലകേതി സാരദാരുഫലകേ , ഉത്തമഫലകേ വാ. വിസരൂക്ഖത്തുണിന്തി വിസദാരുമയപടാണിം. ഇരിയാപമാനുബന്ധനേണ അനുബന്ധാ ഹോന്തി, ന സമ്മാപടിപത്തിഅനുബന്ധനേണ.

സീസാനുലോകിനോതി സീസേന അനുലോകിനോ, സീസം ഉക്ഖിപിത്വാ മഗ്ഗാനുക്കമേണ ഓലോകയമാനാതി അത്ഥോ. തസ്മിം കാലേതി യത്ത്വം സംവച്ഛരേ, ഉത്ത്വം, മാസേ, പക്ഖേ വാ ഭഗവാ

തം അധാനമഗ്ഗം പടിപന്നോ, തസ്ഥിം കാലേ. തേന ഹി അനിയമതോ സംവച്ഛരതുമാസഡ്ഢമാസാവ നിദിസിതാ “തം ദിവസ”ന്തി ദിവസസ്സ വിസും നിദിട്ഠന്താ, മുഹുത്താദിനഞ്ച ദിവസപരിയാപന്നതോ. “തം അധാനം പടിപന്നോ”തി ചേത്ഥ ആധാരവചനമേതം. തേനേവ ഹി കിരിയാവിച്ഛേദദസ്സനവസേന “രാജഗഹേ പിണ്ഡായ ചരതി”തി സഹ പുബ്ബകാലകിരിയാഹി വത്തമാനനിദ്രേസോ കതോ, ഇതരമാ തസ്ഥിം കാലേ രാജഗഹേ പിണ്ഡായ ചരതി, തം അധാനമഗ്ഗഞ്ച പടിപന്നോതി അനധിപ്പേതത്ഥോ ആപജ്ജേയ്യ. ന ഹി അസമാനവിസയാ കിരിയാ ഏകാധാരാ സമ്ഭവന്തി, യാ ചേത്ഥ അധിപ്പേതാ അധാനപടിപജ്ജനകിരിയാ, സാ ച അനിയമിതാ ന യുത്താതി. രാജഗഹപരിവത്തകേസുതി രാജഗഹം പരിവത്തേത്ഥാ റിതേസു. “അത്തരരസ്ഥി”ന്തി ഇമിനാ തേസു ഭഗവതോ അനിബദ്ധവാസം ദസ്സേതി. സോതി ഏവം രാജഗഹേ വസമാനോ സോ ഭഗവാ. പിണ്ഡായ ചരണേനപി ഹി തത്ഥ പടിബദ്ധഭാവവചനതോ സന്നിവാസത്തമേവ ദസ്സേതി. യദി പന “പിണ്ഡായ ചരമാനോ സോ ഭഗവാ”തി പച്ചാമസേയ്യ, യഥാവുത്തോവ അനധിപ്പേതത്ഥോ ആപജ്ജേയ്യാതി. തം ദിവസന്തി യം ദിവസം അധാനമഗ്ഗം പടിപന്നോ, തം ദിവസ. തം അധാനം പടിപന്നോതി ഏത്ഥ അച്ചന്തസംയോഗവചനമേതം. ഭത്തഭുജ്ജനതോ പച്ചാ പച്ചാഭത്തം, തസ്ഥിം പച്ചാഭത്തസമയേ. പിണ്ഡപാതപടിക്കന്തോതി യത്ഥ പിണ്ഡപാതത്ഥായ ചരിത്ഥാ ഭുജ്ജന്തി, തതോ അപക്കന്തോ. തം അധാനം പടിപന്നോതി “നാളന്ദായം വേണേയ്യാനം വിവിധഹിതസുഖനിപ്ഫത്തിം ആകഞ്ചമാനോ ഇമിസ്സാ അട്ഠപ്പത്തിയാ തിവിധസിലാലങ്കതം നാനാവിധകുഹനലപനാദിമിച്ഛാജീവവിദ്ധംസനം ദ്വാസട്ഠിദിട്ഠിജാലവിനിവേറനം ദസസഹസ്സിലോകയാതുകമ്പനം ബ്രഹ്മജാലസുത്തം ദേസേസ്സാമി”തി തം യഥാവുത്തം ദീഘമഗ്ഗം പടിപന്നോ, ഇദം പന കാരണം പകരണതോവ പാക്കടന്തി ന വുത്തം. ഏത്താവതാ “കസ്ഥാ പന ഭഗവാ തം അധാനം പടിപന്നോ”തി ചോദനാ വിസോധിതാ ഹോതി.

ഇദാനി ഇതരന്വി ചോദനം വിസോധിതും “സുപ്പിയോപി”തി വുത്തം. തസ്ഥിം കാലേ, തം ദിവസം അനുബന്ധോതി ച വുത്തനയേന സമ്ബന്ധോ. പാതോ അസിതബ്ബോതി പാതരാസോ, സോ ഭുത്തോ യേനാതി ഭുത്തപാതരാസോ. ഇച്ചേവാതി ഏവമേവ മനസി സന്നിധായ, ന പന “ഭഗവന്തം, ഭിക്ഖുസഞ്ചഞ്ച പിട്ഠിതോ പിട്ഠിതോ അനുബന്ധിസ്സാമി”തി. തേന വുത്തം “ഭഗവതോ തം മഗ്ഗം പടിപന്നഭാവം അജാനന്തോവാ”തി, തഥാ അജാനന്തോ ഏവ ഹുത്ഥാ അനുബന്ധോതി അത്ഥോ. ന ഹി സോ ഭഗവന്തം ദട്ഠമേവ ഇച്ഛതി, തേനാഹ “സചേ പന ജാനേയ്യ, നാനുബന്ധേയ്യാ”തി. ഏത്താവതാ “കസ്ഥാ ച സുപ്പിയോ അനുബന്ധോ”തി ചോദനാ വിസോധിതാ ഹോതി. “സോ”തിആദിനാ അപരന്വി ചോദനം വിസോധേതി. കദാചി പന ഭഗവാ അത്തരരവേസേനേവ ഗച്ഛതി അങ്ഗുലിമാലദമനപക്കുസാതിഅഭിഗ്ഗമനാദിസു, കദാചി ബുദ്ധസിരിയാ, ഇയാപി ഞാദിസായ ബുദ്ധസിരിയാതി ദസ്സേതും “ബുദ്ധസിരിയാ സോഭമാന”തിആദി വുത്തം. സിരീതി ചേത്ഥ സരീരസോഭഗ്ഗാദിസമ്പത്തി, തദേവ ഉപമാവസേന ദസ്സേതി “രത്തകമ്ബലപരിക്ഖിത്തമിവാ”തിആദിനാ. ഗച്ഛതിതി ജങ്ഗമോ യഥാ “ചങ്കമോ”തി. ചഞ്ചലമാനോ ഗച്ഛന്തോ ഗിരി, താദിസസ്സ കനകഗിരിനോ സിഖരമിവാതി അത്ഥോ.

“തസ്ഥിം കിരാ”തിആദി തബ്ബിവരണം, പാളിയം അദസ്സിതത്താ, പോരാണട്ഠകമായഞ്ച അനാഗതത്താ അനുസ്സവസിദ്ധാ അയം കമാതി ദസ്സേതും “കിരാ”തി വുത്തന്തി വദന്തി, തഥാ വാ ഹോതു അത്തമാ വാ, അത്തനാ അദിട്ഠം, അസുതം, അമുതഞ്ച അനുസ്സവമേവാതി ദട്ഠഞ്ചം. നിലപിതലോഹിതോദാതമഞ്ചിട്ഠപഭസ്സരവസേന ഛരഞ്ചണ്ണാ. സമന്താതി സമന്തതോ ദസഹി ദിസാഹി. അസീതിഹത്ഥപ്പമാണേതി തേസം രസ്ഥിനം പകതിയാ പവത്തിട്ഠാനവസേന വുത്തം, തസ്ഥാ സമന്തതോ, ഉപരി ച പച്ചേകം അസീതിഹത്ഥമത്തേ പദേസേ പകതിയാവ ഘനീഭൂതാ രസ്ഥിയോ തിട്ഠന്തിതി ദട്ഠഞ്ചം, വിനയടികായം പന “തായേവ ബ്യാമപ്പഭാ നാമ. യതോ ഛരഞ്ചണ്ണാ രസ്ഥിയോ തളാകതോ മാതികാ വിധ ദസസു ദിസാസു ധാവന്തി, സാ യസ്ഥാ ബ്യാമമത്താ വിധ ഖായതി, തസ്ഥാ ബ്യാമപ്പഭാതി വുച്ചതി”തി വുത്തം, (വിം വിം ടീം മ.മന്ത്ര) സങ്ഗീതിസുത്തവണ്ണനായം പന വക്ഖതി “പുരത്ഥിമകായതോ സുവണ്ണവണ്ണാ രസ്ഥി ഉട്ഠഹിത്ഥാ അസീതിഹത്ഥം റാനം ഗണ്ഹാതി. പച്ഛിമകായതോ. ദക്ഖിണഹത്ഥതോ. വാമഹത്ഥതോ സുവണ്ണവണ്ണാ രസ്ഥി ഉട്ഠഹിത്ഥാ അസീതിഹത്ഥം റാനം ഗണ്ഹാതി. ഉപരി കേസന്തതോ പട്ഠായ സബ്ബകേസാവട്ടേഹി മോരഗീവവണ്ണാ രസ്ഥി ഉട്ഠഹിത്ഥാ ഗഗനതലേ അസീതിഹത്ഥം റാനം ഗണ്ഹാതി. ഹേട്ഠാ പാദതലേഹി പവാളവണ്ണാ രസ്ഥി ഉട്ഠഹിത്ഥാ ഘനപഥവിയം അസീതിഹത്ഥം റാനം ഗണ്ഹാതി. ഏവം സമന്താ അസീതിഹത്ഥമത്തം റാനം ഛരഞ്ചണ്ണാ ബുദ്ധരസ്ഥിയോ വിജ്ജാതമാനാ വിപ്ഫന്ദമാനാ വിധാവന്തി”തി (ദീം നിം അട്ഠം ന.൨൯൯) കേചി പന അത്തമാപി പരികപ്പനാമത്തേന വദന്തി, തം ന ഗഹേതഞ്ചം തഥാ അത്തത്ഥ അനാഗതത്താ, അയുത്തത്താ ച. താസം പന ബുദ്ധരസ്ഥിനം തദാ അനിഗ്ഗുഹിതഭാവദസ്സനത്ഥം “തസ്ഥിം കിര സമയേ”തി വുത്തം. പക്കുസാതിഅഭിഗ്ഗമനാദിസു വിധ ഹി തദാ താസം നിഗ്ഗുഹനേ കിഞ്ചി കാരണം നത്ഥി. ആധാവന്തിതി അഭിമുഖം ദിസം ധാവന്തി. വിധാവന്തിതി വിവിധാ ഹുത്ഥാ വിദിസം ധാവന്തി.

തസ്ഥിം വനന്തരേ ദിസ്സമാനാകാരേന താസം രസ്ഥിനം സോഭാ വിത്തായതീതി ആഹ “രതനാവേളാ”തിആദി. രതനാവേളാ നാമ രതനമയവടംസകം മുഖം അവതി രക്ഖതിതി ഹി അവേളാ, ആവേളാ വാ, മുഖമാലാ. ഉക്കാ നാമ യാ സജോതിഭൂതാ, താസം സതം, നിപതനം നിപാതോ, തസ്സ നിപാതോ, തേന സമാകുലം തഥാ. പിസിതബ്ബത്താ പിട്ഠം, ചിനദേസേ ജാതം പിട്ഠം ചിനപിട്ഠം, രത്തച്ചുണ്ണം, യം “സിന്ധുരോ”തിപി വുച്ചതി, ചിനപിട്ഠമേവ ചുണ്ണം. വായുനോ വേഗേന ഇതോ ചിതോ ച ഖിത്തം തന്തി തഥാ. ഇന്ദസ്സ ധനു ലോകസങ്കേതവസേനാതി ഇന്ദധനു, സൂരിയരസ്ഥിവസേന ഗഗനേ

പത്തായമാനാകാരവിസേസോ. കുടിലം അചിരദ്യായിത്താ വിരൂപം ഹുത്വാ ജവതി ധാവതീതി വിജ്ജു, സായേവ ലതാ തംസദിസഭാവേനാതി തമാ, വായുവേഗതോ വലാഹകഘട്ടനേനേവ ജാതരസ്മി. തായതി അവിജഹനവസേന ആകാസം പാലേതീതി താരാ, ഗണസദ്യോ പച്ചേകം യോജേതഞ്ചോ. തസ്സ പഭാ തമാ. വിപ്ഫുരിതവിച്ഛരിതമിവാതി ആഭായ വിവിധം ഫരമാനം, വിജ്ജോതയമാനം വിയ ച. വനസ്സ അന്തരം വിവരം വനന്തരം, ഭഗവതാ പത്തപത്തവനപ്പദേസന്തി വൃത്തം ഹോതി.

അസീതിയാ അനുബൃഞ്ജനേഹി തമ്ബനഖതാദീഹി അനുരഞ്ജിതം തമാ. കമലം പദ്യമപുണ്യരീകാനി, അവസേസം നീലരത്തസേതഭേദം സരോരുഹം ഉപ്പലം, ഇതി പഞ്ചവിധാ പങ്കജജാതി പരിഗൃഹിതാ ഹോതി. വികസിതം ഫുല്ലിതം തദ്യഭയം യസ്സ സരസ്സ തമാ. സഞ്ചേന പകാരേണ പരിതോ സമന്തതോ ഫുല്ലതി വികസതിതി സബ്ബപാലിഫുല്ലം അ-കാരസ്സ ആ-കാരം, ര-കാരസ്സ ച ല-കാരം കത്വാ യമാ “പാലിഭദ്യോ”തി, താരാനം മരിചി പഭാ, തായ വികസിതം വിജ്ജോതിതം തമാ. ബൃഹമപ്പഭായ പരിക്ഖേപോ പരിമണ്ഡലോ, തേന വിലാസിനീ സോഭിനീ തമാ. മഹാപുരിസലക്ഖണാനി അന്തമന്തപടിബദ്ധത്താ മാലാകാരേണേവ റിതാനീതി വൃത്തം “ദന്തിംസവരലക്ഖണമാലാ”തി. ദന്തിംസചന്ദാദിനം മാലാ കേനചി ഗണ്മേത്വാ പടിപാടിയാ ച റപിതാതി ന വന്തഞ്ച “യദി സിയാ”തി പരികപ്പനാമത്തേന ഹി “ഗണ്മേത്വാ റപിതദന്തിംസചന്ദമാലായാ”തിആദി വൃത്തം. പരികപ്പോപമാ ഹേസാ, ലോകേപി ച ദിസ്സതി.

“മയേവ മുഖസോഭാസ്സേ, തൃലമിന്ദുവികത്ഥനാ;
യതോമ്ബുജേപി സാത്ഥീതി, പരികപ്പോപമാ അയ”ന്തി.

ദന്തിംസചന്ദമാലായ സിരിം അത്തനോ സിരിയാ അഭിഭവന്തീ ഇവാതി സമ്ബന്ധോ. ഏസ നയോ സേസേസുപി.

ഏവം ഭഗവതോ തദാ സോഭം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി ഭിക്ഖുസങ്ഘസ്സാപി സോഭം ദസ്സേന്തോ “തഞ്ച പനാ”തിആദിമാഹ . ചതുബ്ബിധായ അപ്പിച്ചതായ അപ്പിച്ചാ. ദ്വാദസഹി സന്തോസേഹി സന്തുട്ഠാ. തിവിധേന വിവേകേണ പവിവിത്താ. രാജരാജമഹാമത്താദീഹി അസംസദ്ഠാ. ദുപ്പടിപത്തികാനം ചോദകാ. പാപേ അകുസലേ ഗരഹിനോ പരേസം ഹിതപടിപത്തിയാ വത്താരോ. പരേസഞ്ച വചനക്ഖമാ. വിമുത്തിണാണദസ്സനം നാമ പച്ചവേക്ഖണാണം. “തേസ”ന്തിആദിനാ തദഭിസമ്ബന്ധേന ഭഗവതോ സോഭം ദസ്സേതി. രത്തപദ്യമാനം സണ്ഡോ സമൂഹോ വനം, തസ്സ മജ്ജേ ഗതാ തമാ. “രത്തം പദ്യമം, സേതം പുണ്യരീക”ന്തി പത്തനിയമമന്തരേണ തമാ വൃത്തം, പത്തനിയമേണ പന സതപത്തം പദ്യമം, ഊനകസതപത്തം പുണ്യരീകം. പവാളം വിദ്യുമോ, തേന കതായ വേദികായ പരിക്ഖിത്തോ വിയ. മിഗപക്ഖീനവീതി പി-സദ്യോ, അപി-സദ്യോ വാ സമ്ഭാവനായം, തേനാഹ “പഗേവ ദേവമനുസ്സാന”ന്തി. മഹാമേരാതി മഹാസാവകേ സന്ധായാഹ. സുരഞ്ജിതഭാവേന ഹുസകം കണ്ഠാവണ്ണതായ മേഘവണ്ണം. ഏകംസം കരിതാതി ഏകംസപാരുപനവസേന വാമംസേ കരിതാ. കത്തരസ്സ ജിണ്ണസ്സ ആലമ്ബണോ ദണ്ഡോ കത്തരദണ്ഡോ, ബാഹുല്യവസേനായം സമന്താ. സുവമ്മം നാമ സോഭണ്ണുരച്ഛദോ, തേന വമ്മിതാ സന്നദ്ധാതി സുവമ്മവമ്മിതാ, ഇദം തേസം പംസുകുലധാരണിദസ്സനം. യേസം കുച്ഛിഗതം സബ്ബവി തിണപലാസാദി ഗന്ധജാതമേവ ഹോതി, തേ ഗന്ധഹത്ഥിനോ നാമ, യേ “ഹേമവതാ”തിപി വുച്ചന്തി, തേസവി മേരാനം സീലാദിഗുണഗന്ധതായ തംസദിസതാ. അന്തോജ്ജാബഹിജ്ജാസങ്ഖാതായ തണ്ഠാജ്ജായ വിജടിതഭാവതോ വിജടിതജ്ജാ. തണ്ഠാബന്ധനായ ചരിനത്താ ചരിനബന്ധനാ. “സോ”തിആദി യഥാവുത്തവചനസ്സ ഗുണദസ്സനം. അനുബൃദ്ധേഹിതി ബുദ്ധാനമനുബൃദ്ധേഹി. തേപി ഹി ഏകദേസേന ഭഗവതാ പടിവിദ്ധപടിഭാഗേനേവ ചത്താരി സച്ചാനി ബുജ്ജന്തി. പത്തപരിവാരിതന്തി പൂപ്ഫലേണ പരിവാരിതം. കം വുച്ചതി കമലാദി, തസ്മിം സരതി വിരാജതീതി കേസരം, കിഞ്ജക്ഖ്വോ. കണ്ണേ കരിയതിതി കണ്ണികാ. കണ്ണാലങ്കാരോ, തംസദിസസ്ഠാനതായ കണ്ണികാ, ബിജകോസോ. ഛരണം ഹംസകുലാനം സേട്ഠോ ധതരട്ഠോ ഹംസരാജാ വിയ, ഹാരിതോ നാമ മഹാബ്രഹ്മാ വിയ.

ഏവം ഗച്ഛന്തം ഭഗവന്തം, ഭിക്ഖു ച ദിസാ അത്തനോ പരിസം ഓലോകേസീതി സമ്ബന്ധോ. കാജദണ്ഡകേതി കാജസങ്ഖാതേ ഭാരാവഹദണ്ഡകേ, കാജസ്മിം വാ ഭാരലഗ്ഗിതദണ്ഡകേ. ഖുദുകം പീഠം പീഠകം. മുലേ, അഗ്ഗേ ച തിയാ കതോ ദണ്ഡോ തിദണ്ഡോ. മോരഹത്ഥകോ മോരപിഞ്ചരം. ഖുദുകം പസിബ്ബം പസിബ്ബകം. കുണ്ഡികാ കമണ്ഡലു. സാ ഹി കം ഉദകം ഉദേതി പസവേതി, രക്ഖതീതി വാ കുണ്ഡികാ നിരുത്തിനയേന. ഗഹിതം ഓമകതോ ലുജ്ജിതം, വിവിധം ലുജ്ജിതഞ്ച പീഠകം...പേ... കുണ്ഡികാദിഅനേകപരിക്ഖാരസങ്ഖാതം ഭാരം ഭരതി വഹതീതി ഗഹിതം...പേ... ഭാരഭരിതാ. ഇതീതി നിദസ്സനത്ഥോ. ഏവന്തി ഇദമത്ഥോ. ഏവം ഇദം വചനമാദി യസ്സ വചനസ്സ തമാ, തദേവ നിരത്ഥകം വചനം യസ്സാതി ഏവമാദിനിരത്ഥകവചനാ. മുഖം ഏതസ്സ അത്ഥീതി മുഖരാ, സഞ്ചേപി മുഖവന്താ ഏവ, അയം പന ഫരുസാഭിലാപമുഖവതീ, തസ്മാ ഏവം വൃത്തം. നിദായഞ്ഠഹി അയം രപച്ചയോ. മുഖേന വാ അമനാപം കമ്മം രാതി ഗണ്ഠാതീതി മുഖരാ. വിവിധാ കിണ്ണാ വാചാ യസ്സാതി വികിണ്ണവാചാ. തസ്സാതി സുപ്പിയസ്സ പരിബ്ബാജകസ്സ. തി യഥാവുത്തപ്പകാരം പരിസം.

ഇദാനീതി തസ്സ തമാരുപായ പരിസായ ദസ്സനക്ഖണ്ണേ. പനാതി അരുചിസംസുചനത്ഥോ, തമാപിതി അത്ഥോ. ലാഭേ...പേ... ഹാനിയാ ചേവ ഹേതുഭൂതായ. കഥം ഹാനിതി ആഹ “അന്തത്തിത്ഥിയാനഞ്ഠഹീ”തിആദി. നിസ്സിരീകതന്തി നിസോഭതം, അയമത്ഥോ മോരജാതകാദീഹിപി ദീപേതഞ്ചോ. “ഉപതിസ്സകോലിതാനഞ്ചാ”തിആദിനാ പക്ഖഹാനിതായ വിത്ഥാരോ. ആയസ്മതോ സാരിപുത്തസ്സ, മഹാമോഗ്ഗല്ലാനസ്സ ച ഭഗവതോ സന്തികേ പബ്ബജ്ജം സന്ധായ “തേസു പന പക്കന്തേസു”തി

വുത്തം. തേസം പബ്ജിതകാലേയേവ അഡ്ഡതേയുസതം പരിബ്ബാജകപരിസാ പബ്ജി, തതോ പരമ്പി തദനുപബ്ജിതാ പരിബ്ബാജകപരിസാ അപരിമാണാതി ദസ്സേതി “സാപിതേസം പരിസാ ഭിന്നാ”തി ഇമിനാ. യായ കായചി ഹി പരിബ്ബാജകപരിസായ പബ്ജിതായ തസ്സ പരിസാ ഭിന്നായേവ നാമ സമാനഗണത്താതി തമാ വുത്തം. “ഇമേഹീ”തിആദിനാ ലാഭപക്ഖഹാനിം നിഗമനവസേന ദസ്സേതി. ഉസൂയസഞ്ചാതസ്സ വിസസ്സ ഉഗ്ഗാരോ ഉഗ്ഗിലനം ഉസൂയവിസുഗ്ഗാരോ, തം. ഏത ച “യസ്മാ പന്നേസാ”തിആദിനാവ “കസ്മാ ച സോ രതനത്തയസ്സ അവണ്ണം ഭാസതീ”തി ചോദനം വിസോധേതി, “സചേ”തിആദികം പന സബ്ബവി തപ്ಪരിവാറവചനമേവാതി തേഹിപി സാ വിസോധിതായേവ നാമ. ഭഗവതോ വിരോധാനുനയാഭാവവിമംസനത്ഥം ഏതേ അവണ്ണം വണ്ണം ഭാസന്തി. “മാരേന അന്യാവിട്ഠാ ഏവം ഭാസന്തി”തി ച കേചി വദന്തി, തദയുത്തമേവ അട്ഠകമായ ഉജുവിപച്ചനീകത്ത്വാ. പാകടോയേവായമത്ഥോതി.

൨. യസ്മാ അത്ഥങ്ഗതോ സുരിയോ, തസ്മാ അകാലോ ദാനി ഗന്തുന്തി സമ്ബന്ധോ.

അമ്ബലട്ഠികാതി സാമീപികവോഹാരോ യഥാ “വരുണനഗരം, ഗോദാഗാമോ”തി ആഹ “തസ്സ കിരാ”തിആദി. തരുണപരിയായോ ലട്ഠികാ-സദുദാ രുക്ഖവിസയേ യഥാ “മഹാവനം അജ്ജേയാഗാഹേത്വാ ബേലുവലട്ഠികായ മുലേ ദിവാവിഹാരം നിസീദീ”തിആദിസൂതി ദസ്സേതി “തരുണമ്ബരുകുഖോ”തി ഇമിനാ. കേചി പന “അമ്ബലട്ഠികാ നാമ വുത്തനയേന ഏകോ ഗാമോ”തി വദന്തി, തേസം മതേ അമ്ബലട്ഠികായന്തി സമീപത്ഥേ ഭുജ്ജവചനം. ഛായുദകസമ്പന്നന്തി ഛായായ ചേവ ഉദകേന ച സമ്പന്നം. മഞ്ജുസാതി പേളാ. പടിഭാനചിത്തവിചിത്തന്തി ഇത്ഥിപുരിസസന്തോഗാദിനാ പടിഭാനചിത്തേന വിചിത്തം, ഏതേന രഞ്ഞോ അഗാരം, തദേവ രാജാഗാരകന്തി ദസ്സേതി. രാജാഗാരകം നാമ വേസ്സവണമഹാരാജസ്സ ദേവായതന്തി ഏകേ.

ബഹുപരിസ്സയോതി ബഹുപദുവോ. കേഹിതി വുത്തം “ചോരേഹിപീ”തിആദി. ഹന്ദാതി വചനവോസ്സഗ്ഗത്ഥേ നിപാതോ, തദാനുഭാവതോ നിപുരിസ്സയത്ഥായ ഇദാനി ഉപഗത്ത്വാ സ്വേ ഗമിസ്സാമീതി അധിപ്പായോ. “സഖിം അന്തേവാസിനാ ബ്രഹ്മദത്തേന മാണവേനാ” തിച്ചേവ സീഹളട്ഠകമായം വുത്തം, തഞ്ച ഖോ പാളിആരുള്ഹവസേനേവ, ന പന തദാ സുപ്പിയസ്സ പരിസായ അഭാവതോതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “സഖിം അത്തനോ പരിസായാ”തി ഇയ വുത്തം. കസ്മാ പന്നേത ബ്രഹ്മദത്തോയേവ പാളിയമാരുള്ഹോ, ന പന തദവസേസാ സുപ്പിയസ്സ പരിസാതി ? ദേസനാനധീനഭാവേന പയോജനാഭാവതോ. യഥാ ചേതം, ഏവം അത്തന്വി ഏദിസം പയോജനാഭാവതോ സഞ്ജിതീകാരകേഹി ന സഞ്ജിതന്തി ദട്ഠഞ്ചം. കേചി പന “പാളിയം വുത്ത”ന്തി ആധാരം വത്വാ ‘തദേതം ന സീഹളട്ഠകമായദസ്സനം, പാളിയം വുത്തഭാവദസ്സനമേവാ’തി” വദന്തി, തം ന യുജ്ജതി. പാളിആരുള്ഹവസേനേവ പാളിയം വുത്തന്തി അധിപ്പേതത്ഥസ്സ ആപജ്ജനതോ. തസ്മാ യഥാവുത്തനയേനേവ അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോതി. “വുത്തന്തി വാ അമ്ഹേഹിപി ഇയ വത്തബ്ബന്തി അത്ഥോ. ഏവഞ്ഹി തദാ അത്തായപി പരിസായ വിജ്ജമാനഭാവദസ്സനത്ഥം ഏവം വുത്തം, പാളിയമാരുള്ഹവസേന പന അത്തമാപി ഇയ വത്തബ്ബന്തി അധിപ്പായോ യുത്തോ”തി വദന്തി.

ഇദാനി “തത്രാപി സുദ”തിആദിപാളിയാ സമ്ബന്ധം ദസ്സേതും “ഏവം വാസം ഉപഗതോ പനാ”തിആദി വുത്തം. പരിവാരേത്വാ നിസിന്നോ ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ. കുച്ഛിതം കത്തബ്ബന്തി കുക്കതം, തസ്സ ഭാവോ കുക്കുച്ഛം, കുച്ഛിതകിരിയാ, ഇതോ ചിതോ ച ചഞ്ചലന്തി അത്ഥോ, ഹത്ഥസ്സ കുക്കുച്ഛം തമാ. “സാ ഹീ”തിആദിനാ തമാഭൂതതായ കാരണം ദസ്സേതി. നിവാതേതി വാതവിരഹിതട്ഠാനേ. യഥാവുത്തദോസാഭാവേന നിച്ഛലാ. തം വിഭൂതിന്തി താദിസം സോഭം. വിപ്പലപന്തിതി സതിവോസ്സഗ്ഗവസേന വിവിധാ ലപന്തി. നില്ലാലിതജീവ്ഹാതി ഇതോ ചിതോ ച നിക്ഖന്തജീവ്ഹാ. കാകച്ഛമാനാതി കാകാനം സദസദിസം സദം കുരുമാനാ. ഘരുഘരുപസ്സാസിനോതി ഘരുഘരുഇതി സദം ജനേത്വാ പസ്സസന്താ. ഇസ്സാവസേനാതി യഥാവുത്തേഹി ദിഹി കാരണേഹി ഉസൂയനവസേന. “സബ്ബം വത്തബ്ബ”ന്തി ഇമിനാ “ആദിപേയ്യാലനയോയ”ന്തി ദസ്സേതി.

൩. സമ്മാ പഹോന്തി തം തം കമ്മന്തി സമ്പഹുലാ, ബഹവോ, തേനാഹ “ബഹുകാന”ന്തി. സബ്ബന്തിമേന പരിച്ഛേദേന ചതുവഗ്ഗസഞ്ചേനേവ വിനയകമ്മസ്സ കത്തബ്ബത്താ “വിനയപരിയായേനാ”തിആദി വുത്തം. തയോ ജനാതി ചേസ ഉപലക്ഖണനിദേശോ ദിന്നവി സമ്പഹുലത്താ. തത്ഥ തത്ഥ തഥായേവാഗതത്താ “സുത്തന്തപരിയായേനാ”തിആദിമാഹ. തം തം പാളിയാ ആഗതവോഹാരവസേന ഹി അയം ഭേദോ. തയോ ജനാ തയോ ഏവ നാമ, തതോ പട്ഠായ ഉത്തരി ചതുപഞ്ചജനാദികാ സമ്പഹുലാതി അത്ഥോ. തതോതി ചായം മരിയാദാവധി. മണ്ഡലമാളോതി അനേകത്ഥപവത്താ സമത്തോ, ഇയ പന ഞാദിസായ ഏവാതി നിയമേനോ ആഹ “കത്ഥചീ”തിആദി. കണ്ണികാ വുച്ചതി കൂടം. ഹംസവട്ടകച്ഛന്നേനാതി ഹംസമണ്ഡലാകാരമരണേന. തദേവ മരണം അത്തത്ഥ “സുപണ്ണവകച്ഛന്ന”ന്തി വുത്തം. കൂടേന യുത്തോ അഗാരോ, സോയേവ സാലാതി കൂടാഗാരസാലാ. മമ്ഭപന്തിം പരിക്ഖിപിത്വാതി മമ്ഭമാലം പരിവാരേത്വാ, പരിമണ്ഡലാകാരേന മമ്ഭപന്തിം കത്വാതി വുത്തം ഹോതി. ഉപട്ഠാനസാലാ നാമ പയിരുപാസനസാലാ. യത്ഥ ഉപട്ഠാനമത്തം കരോന്തി, ന ഏകരത്തദിരത്താദിവസേന നിസിദനം, ഇയ പന തഥാ കതാ നിസിദനസാലായേവാതി ദസ്സേതി “ഇയ പനാ”തിആദിനാ. തേനേവ പാളിയം “സന്നിപതിതാന” ന്തേവ അവത്വാ “സന്നിസിന്നാന”ന്തിപി വുത്തം. മാനിതബ്ബോതി മാളോ, മീയതി പമീയതീതി വാ മാളോ. മണ്ഡലാകാരേന പടിച്ഛന്നോ മാളോതി മണ്ഡലമാളോ, അനേകകോണവന്തോ പടിസ്സയവിസേസോ. “സന്നിസിന്നാന”ന്തി നിസജ്ജനവസേന വുത്തം, നിസജ്ജനവസേന വാ

“സന്നിസിന്നാ”ന്തി സംവണ്ണേതബ്ബപദമജ്ജയാഹരിത്വാ സമ്ബന്ധോ. ഇമിനാ നിസീദനഹരിയാപമം, കായസാമഗ്ഗീവസേന ച സമോധാനം സന്ധായ പദവയമേതം വുത്തന്തി ദസ്സേതി. സങ്ഖിയാ വുച്ചതി കമാ സമ്മാ വിയനതോ കമനതോ. കമാധമ്മോതി കമാസഭാവോ, ഉപപരിക്ഖാ വിധിതി കേചി.

“അച്ഛരിയ”ന്തിആദി തസ്സ രൂപദസ്സനന്തി ആഹ “കതമോ പന സോ”തിആദി. സോതി കമാധമ്മോ. “നീയതീതി നയോ, അത്ഥോ, സദസത്ഥം അനുഗതോ നയോ സദനയോ”തി (ഭീം നിം ടീം ൧.൩) ആചരിയയമ്മപാലത്ഥേരേന വുത്തം. നീയതി അത്ഥോ ഏതേനാതി വാ നയോ, ഉപായോ, സദസത്ഥേ ആഗതോ നയോ അത്ഥഗഹണ്ഡുപായോ സദനയോ. തത്ഥ ഹി അനഭിണ്ഹവുത്തികേ അച്ഛരിയ-സദോ ഇച്ഛിതോ രുല്ളഹിവസേന. തേനേവാഹ “അന്ധസ്സ പബ്ബതാരോഹണം വിയാ”തിആദി. തസ്സ ഹി തദാരോഹണം ന നിച്ചം, കദാചിയേവ സിയാ, ഏവമിദവി. അച്ഛരായോഗം അച്ഛരിയം നിരുത്തിനയേന യോഗസദസ്സ ലോപതോ, തദ്ധിതവസേന വാ ണിയപച്ചയസ്സ വിചിത്രവുത്തിതോ, സോ പന പോരാണട്ഠകമായമേവ ആഗതത്താ “അട്ഠകമായോ”തി വുത്തോ. പുണ്ണേ അഭൂതന്തി അഭൂതപുണ്ണം, ഏതേന ന ഭൂതം അഭൂതന്തി നിബ്ബച്ചനം, ഭൂത-സദസ്സ ച അതീതത്ഥം ദസ്സേതി. യാവഞ്ചിദന്തി സന്ധിവസേന നിഗൃഹിതാഗമോതി ആഹ “യാവ ച ഇദ”ന്തി, ഏതസ്സ ച “സുപ്പടിവിദിതാ”തി ഏതേന സമ്ബന്ധോ. യാവ ചയത്തകം ഇദം അയം നാനാധിമുത്തികതാ സുപ്പടിവിദിതാ, തം “ഏത്തകമേവാ”തി ന സക്കാ അമ്ഹേഹി പടിവിജ്ജ്ഞിതം, അക്ഖാതുഞ്ചാതി സപാഠസേസത്ഥോ. തേനേവാഹ “തേന സുപ്പടിവിദിതായ അപ്പമേയുതം ദസ്സേതി”തി.

“ഭഗവതാ”തിആദിഹി പദേഹി സമാനാധികരണഭാവേന വുത്തത്താ തേനാതി ഏതഥ ത-സദോ സകത്ഥപടിനിദേസോ, തസ്മാ യേന അഭിസമ്ബുദ്ധഭാവേന ഭഗവാ പകതോ സമാനോ സുപാകടോ നാമ ഹോതി, തദഭിസമ്ബുദ്ധഭാവം സദ്ധിം ആഗമനപടിപദായ തസ്സ അത്ഥഭാവേന ദസ്സേന്തോ “യോ സോ”തിആദിമാഹ . ന ഹേത്ഥ സോ പുണ്ണേ വുത്തോ അത്ഥി, യോ അത്ഥോ തേഹി മേരേഹി ത-സദേന പരാമസീതഞ്ചോ ഭവേയു. തസ്മാ യമാവുത്തഗുണസങ്ഖാതം സകത്ഥംയേവേസ പധാനഭാവേന പരാമസതിതി ദട്ഠം. അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിന്തി അഗ്ഗമഗ്ഗുണാണപദട്ഠാനം അനാവരണാണാം, അനാവരണാണപദട്ഠാനഞ്ച അഗ്ഗമഗ്ഗുണാണം. തദുഭയത്ത്ഹി സമ്മാ അവിപരീതം സയമേവ ബുജ്ജ്ഞതി, സമ്മാ വാ പസട്ഠാ സുന്ദരം ബുജ്ജ്ഞതിതി സമ്മാസമ്ബോധി. സാ പന ബുദ്ധാനം സബ്ബഗുണസമ്പത്തിം ദേതി അഭിസേകോ വിധി രത്തോ സബ്ബലോകിസ്സരിയഭാവം, തസ്മാ “അനുത്തരാ സമ്മാസമ്ബോധി”തി വുച്ചതി. അഭിസമ്ബുദ്ധോതി അബ്ഭിജ്ഞാസി പടിവിജ്ജ്ഞി, തേന താദിസേന ഭഗവതാതി അത്ഥോ. സതിപി ണാണദസ്സനാനം ഇധ പത്താവേവചനഭാവേ തേന തേന വിസേസേന നേസം വിസയവിസേസപ്പവത്തിം ദസ്സേന്തോ “തേസം തേസം സത്താന”ന്തിആദിമാഹ. ഏതഥ ഹി പഠമമത്ഥം അസാധാരണാണാവസേന ദസ്സേതി. ആസയാനുസയത്താണേന ജാനതാ സബ്ബത്തുതാനാവരണാണേഹി പസ്സതാതി അത്ഥോ.

ദുതിയം വിജ്ജത്തയവസേന. പുണ്ണേനിവാസാദിഹിതി പുണ്ണേനിവാസാസവക്ഖയത്താണേഹി. തതിയം അഭിജ്ഞാനാവരണാണാവസേന. അഭിജ്ഞാപരിയാപണേഹി “തീഹി വിജ്ജാഹി”തി താസം രാസിഭേദദസ്സനത്ഥം വുത്തം. അനാവരണാണസങ്ഖാതേന സമന്തചക്ഖുനാ പസ്സതാതി അത്ഥോ. ചതുത്ഥം സബ്ബത്തുതത്താണമംസചക്ഖുവസേന. പത്തായാതി സബ്ബത്തുതത്താണേന. കൂട്ടസ്സ ഭിത്തിയാ തിരോ പരം, അത്തോ വാ, തദാദീസു ഗതാനി. അതിവിസുദ്ധേനാതി അതിവിധി വിസുദ്ധേന പഞ്ചവണ്ണസമന്നാഗതേന സുനീലപാസാദികഅക്ഖിലോമസമലങ്കതേന രത്തിഞ്ചേവ ദിവാ ച സമന്താ യോജനം പസ്സന്തേന മംസചക്ഖുനാ. പഞ്ചമം പടിവേധദേസനാത്താണാവസേന. “അത്തഹിതസാധികായാ”തി ഏകംസതോ വുത്തം, പരിയായതോ പനേസാ പരഹിതസാധികാപി ഹോതി. തായ ഹി യമ്മസഭാവപടിച്ഛാദകകിലേസസമുഗ്ഘാതായ ദേസനാത്താണാദി സമ്ഭവതി. പടിവേധപത്തായാതി അരിയമഗ്ഗപത്തായ. വിപസ്സനാസഹഗതോ സമാധി പദട്ഠാനം ആസന്നകാരണമേതിസ്സാതി സമാധിപദട്ഠാനം, തായ. ദേസനാപത്തായാതി ദേസനാകിച്ചനിപ്ഘാദകേന സബ്ബത്തുതത്താണേന. അരീനന്തി കിലേസാരീനം, പഞ്ചമാരാനം വാ, സാസന്നപച്ചത്ഥികാനം വാ അത്തതിത്ഥിയാനം. തേസം ഹനനം പാടിഹാരിയേഹി അഭിഭവനം അപ്പടിഭാനതാകരണം, അജ്ജ്യപേക്ഖനഞ്ച മജ്ജിമപണ്ണാസകേ പഞ്ചമവഗ്ഗേ സങ്ഗീതം ചക്ഷീസുത്തഞ്ചേത്ഥ (മം നിം ൨.൪൨൨) നിദസ്സനം, ഏതേന അരയോ ഹതാ അനേനാതി നിരുത്തിനയേന പദസിദ്ധിമാഹ. അതോ നാവചനസ്സ താബ്ബപ്പദേസോ മഹാവിസയേനാതി ദട്ഠം. അപിച അരയോ ഹനതീതി അന്തസദേന പദസിദ്ധി, ഇകാരസ്സ ച അകാരോ. പച്ചയാദീനം സമ്പദാനഭൂതാനം, തേസം വാ പടിഗൃഹണം, പടിഗൃഹിതം വാ അരഹതിതി അരഹന്തി ദസ്സേതി “പച്ചയാദീനഞ്ച അരഹത്താ”തി ഇമിനാ. സമ്മാതി അവിപരീതം. സാമഞ്ചാതി സയമേവ, അപരനേയ്യോ ഹുത്ഥാതി വുത്തം ഹോതി. കഥം പനേത്ഥ “സബ്ബയമ്മാന”ന്തി അയം വിസേസോ ലബ്ഭിതീതി? സാമത്തഞ്ചോതനായ വിസേസേ അവട്ഠാനതോ, വിസേസത്ഥിനാ ച വിസേസസ്സ അനുപയോജേതബ്ബതോ യജ്ജേവം “യമ്മാന”ന്തി വിസേസോവാനുപയോജിതോ സിയാ, കസ്മാ സബ്ബയമ്മാനന്തി അയമത്ഥോ അനുപയോജിയതിതി? ഏകദേസസ്സ അഗൃഹണതോ. പദേസഗൃഹണേ ഹി അസതി ഗഹേതബ്ബസ്സ നിപ്പദേസതാ വിത്തായതി യഥാ “ദിക്ഖിതോ ന ദദാതീ”തി, ഏസ നയോ ഹുദിസേസു.

ഇദാനി ച ചതുഹി പദേഹി ചതുവേസാരജ്ജവസേന അത്തനാ അധിപ്പേതരം ഛട്ഠമത്ഥം ദസ്സേതും “അത്തരായികയമ്മേവാ”തിആദി വുത്തം. തഥാ ഹി തദേവ നിഗമനം കരോതി “ഏവ”തിആദിനാ. തത്ഥ അന്തരായകരയമ്മത്താണേന ജാനതാ, നിയ്യാനികയമ്മത്താണേന പസ്സതാ, ആസവക്ഖയത്താണേന അരഹതാ, സബ്ബത്തുതത്താണേന സമ്മാസമ്ബുദ്ധേനആതി യഥാക്കമം യോജേതബ്ബം. അനത്ഥചരണേന കിലേസാ ഏവ അരയോതി കിലേസാരയോ, തേസം കിലേസാരീനം. ഏത്ഥാഹ - യസ്സ ണാണസ്സ വസേന സമ്മാ സാമഞ്ച

സബുധമ്മാനം ബുദ്ധത്താ ഭഗവാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ നാമ ജാതോ, കിം പനിദം ഞാണം സബുധമ്മാനം ബുജ്ജന്തവസേന പവത്തമാനം സകിഞ്ചേവ സബുസ്ഥിം വിസയേ പവത്തതി, ഉദാഹു കമേനാതി. കിഞ്ചേതമ - യദി താവ സകിഞ്ചേവ സബുസ്ഥിം വിസയേ പവത്തതി, ഏവം സതി അതീതാനാഗതപച്ചുപ്പന്നഅജ്ജന്തബഹിദ്ധാദിഭേദഭിന്നാനം സഞ്ചയതയമ്മാനം, അസഞ്ചയതയമ്മാനഞ്ച ഏകജ്ജന്തം ഉപട്ഠാനേ ദൂരതോ ചിത്തപടം പേക്ഖന്തസ്സ വിയ പടിഭാഗേനാവബോധോ ന സിയാ, തമാ ച സതി “സബ്ബേ യമ്മാ അനത്താ”തി (അം നിം ൩.൧൩൭; യം പം ൨൭൯; മഹാനിം ൨൭; ചുളനിം ൮, ൧൦; നേത്തിം ൫) വിപസ്സന്താനം അനത്താകാരേണ വിയ സബ്ബേ യമ്മാ അനിരൂപിതരൂപേണ ഭഗവതോ ഞാണവിസയാ ഹോന്തിതി ആപജ്ജതി. യേപി “സബ്ബത്തേയ്യമ്മാനം റിതിലക്ഖണവിസയം വികപ്പരഹിതം സബ്ബകാലം ബുദ്ധാനം ഞാണം പവത്തതി, തേന തേ ‘സബ്ബവിദ്യ’തി വുച്ചന്തി. ഏവഞ്ച കത്വാ -

‘ഗച്ഛം സമാഹിതോ നാഗോ, റിതോ നാഗോ സമാഹിതോ;
സേയ്യം സമാഹിതോ നാഗോ, നിസിന്നോപി സമാഹിതോ’തി. (അം നിം ൬.൪൩); -

ഇദമി സബുദാ ഞാണപ്പവത്തിദീപകം അഞ്ജുത്തരാഗമേ നാഗോപമസുത്തവചനം സുവുത്തം നാമ ഹോതി”തി വദന്തി, തേസമി വാദേ വുത്തദോസാ നാതിവത്തി. റിതിലക്ഖണാരമ്മണതായ ച അതീതാനാഗതയമ്മാനം തദഭാവതോ ഏകദേശവിസയമേവ ഭഗവതോ ഞാണം സിയാ, തസ്മാ സകിഞ്ചേവ സബുസ്ഥിം വിസയേ ഞാണം പവത്തതിതി ന യുജ്ജതി. അഥ കമേന സബുസ്ഥിവി വിസയേ ഞാണം പവത്തതി, ഏവമി ന യുജ്ജതി. ന ഹി ജാതിഭൂമിസഭാവാദിവസേന, ദിസാദേശകാലാദിവസേന ച അനേകഭേദഭിന്നേ നേയ്യേ കമേന ഗയ്ഹമാനേ തസ്സ അനവസേസപടിവേധോ സമ്ഭവതി അപരിയന്തഭാവതോ നേയ്യസ്സ. യേ പന “അത്ഥസ്സ അവിസംവാദനതോ നേയ്യസ്സ ഏകദേശം പച്ചക്ഖം കത്വാ സേസേപി ഏവന്തി അധിമുച്ചിതാ വവത്ഥാപനേണ സബ്ബത്തു നാമ ഭഗവാ ജാതോ, തഞ്ച ഞാണം ന അനുമാനികം നാമ സംസയാഭാവതോ. സംസയാനുബദ്ധത്വേ ഞാണം ലോകേ അനുമാനിക”തി വദന്തി, തേസമി തം ന യുത്തമേവ. സബുസ്സ ഹി അപ്പച്ചക്ഖഭാവേ അത്ഥാവിസംവാദനേണ നേയ്യസ്സ ഏകദേശം പച്ചക്ഖം കത്വാ സേസേപി ഏവന്തി അധിമുച്ചിതാ വവത്ഥാപനസ്സേവ അസമ്ഭവതോ തമാ അസക്കുണ്ണേയത്താ ച. യത്ത്വേ സേസം, തദപച്ചക്ഖമേവ, അഥ തസ്മി പച്ചക്ഖം, തസ്സ സേസഭാവോ ഏവ ന സിയാ, അപരിയന്തഭാവതോ നേയ്യസ്സ തമാവവത്ഥിതുമേവ ന സക്കാതി? സബ്ബമേതം അകാരണം. കസ്മാ? അവിസയവിചാരണഭാവതോ. വുത്തത്ത്വേതം ഭഗവതാ “ബുദ്ധാനം ഭിക്ഖവേ, ബുദ്ധവിസയോ അചിന്തേയ്യോ ന ചിന്തേയ്യോ, യം ചിന്തേയ്യോ ഉമ്മാദസ്സ വിഘാതസ്സ ഭാഗീ അസ്സാ”തി (അം നിം ൪.൭൭) ഇദം പന്നേതമ സന്നിട്ഠാനം - യം കിഞ്ചി ഭഗവതാ ഞാതും ഇച്ഛിതം, സകലമേകദേശോ വാ, തത്ഥ തത്ഥ അപ്പടിഹതവുത്തിതായ പച്ചക്ഖതോ ഞാണം പവത്തതി നിച്ചസമാധാനഞ്ച വിക്ഖേപാഭാവതോ, ഞാതും ഇച്ഛിതസ്സ ച സകലസ്സ അവിസയഭാവേ തസ്സ ആകഞ്ചാപടിബദ്ധവുത്തിതാ ന സിയാ, ഏകത്തേനേവ സാ ഇച്ഛിതബ്ബാ, സബ്ബേ യമ്മാ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ ആവജ്ജനപടിബദ്ധാ ആകഞ്ചാപടിബദ്ധാ മനസികാരപടിബദ്ധാ ചിത്തുപ്പാദപടിബദ്ധാതി (മഹാനിം ൬൯, ൧൦൬; ചുളനിം ൮൫; പടിം ൧൦ ൩.൫) വചനതോ. അതീതാനാഗതവിസയമി ഭഗവതോ ഞാണം അനുമാനാഗതക്കഗഹണവിരഹിതത്താ പച്ചക്ഖമേവ.

നനു ച ഏതസ്ഥിവി പക്ഖേ യദാ സകലം ഞാതും ഇച്ഛിതം, തദാ സകിഞ്ചേവ സകലവിസയതായ അനിരൂപിതരൂപേണ ഭഗവതോ ഞാണം പവത്തേയ്യാതി വുത്തദോസാ നാതിവത്തിയേവാതി? ന, തസ്സ വിസോധിതത്താ. വിസോധിതോ ഹി സോ ബുദ്ധവിസയോ അചിന്തേയ്യോതി. അത്തഥാ പച്ചരജ്ജനാണസമാനവുത്തിതായ ബുദ്ധാനം ഭഗവന്താനം ഞാണസ്സ അചിന്തേയ്യതാ ന സിയാ, തസ്മാ സകലയമ്മാരമ്മണമി തം ഏകയമ്മാരമ്മണം വിയ സുവവത്ഥാപിതേയേവ തേ യമ്മേ കത്വാ പവത്തതിതി ഇദമേതമ അചിന്തേയ്യം, “യാവതകം നേയ്യം, താവതകം ഞാണം. യാവതകം ഞാണം, താവതകം നേയ്യം. നേയ്യപരിയന്തികം ഞാണം, ഞാണപരിയന്തികം നേയ്യം. നേയ്യം അതിക്കമിതാ ഞാണം നപ്പവത്തതി, ഞാണം അതിക്കമിതാ നേയ്യപഥോ നത്ഥി. അത്തമത്തപരിയന്തട്ഠായിനോ തേ യമ്മാ, യഥാ ദിന്നം സമുഗ്ഗപടലാനം സമ്മാ ഫുസിതാനം ഹേട്ഠിമം സമുഗ്ഗപടലം ഉപരിമം നാതിവത്തതി, ഉപരിമം സമുഗ്ഗപടലം ഹേട്ഠിമം നാതിവത്തതി. അത്തമത്തപരിയന്തട്ഠായിനോ, ഏവമേവ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ നേയ്യഞ്ച ഞാണഞ്ച അത്തമത്തപരിയന്തട്ഠായിനോ...പേ... തേ യമ്മാ”തി (മഹാനിം ൬൯, ൧൦൬; ചുളനിം ൮൫; പടിം ൧൦ ൩.൫) ഏവമേകജ്ജന്തം, വിസും, സകിം, കമേന വാ ഇച്ഛാനുരൂപം പവത്തസ്സ തസ്സ ഞാണസ്സ വസേന സമ്മാ സാമഞ്ച സബുധമ്മാനം ബുദ്ധത്താ ഭഗവാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ നാമ ജാതോതി.

അയം പന്നേതമ അട്ഠകമ്മാമുത്തകോ നയോ - റാനാറാനാദിനി ഛബ്ബിസയാനി ഛഹി ഞാണേഹി ജാനതാ, യഥാകമ്മുപഗേ സത്തേ ചുതുപപാതദിബ്ബചക്ഖുഞാണേഹി പസ്സതാ, സവാസനാനമാസവാനം ആസവക്ഖയഞാണേണ വീണത്താ അരഹതാ, ത്യാനാദിയമ്മേ സംകിലേസവോദാനവസേന സാമഞ്ചേവ അവിപരിതാവബോധതോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന, ഏവം ദസബലഞാണവസേന ചതുഹാകാരേഹി മോമിതേന. അപിച തീസു കാലേസു അപ്പടിഹതഞാണതായ ജാനതാ, തിണ്ണമി കമ്മാനം ഞാണാനുപരിവത്തിതോ നിസമ്മകാരിതായ പസ്സതാ, ദവാദിനം ഛന്നമഭാവസാധികായ പഹാനസമ്പദായ അരഹതാ, ഛന്ദാദിനം ഛന്നമഹാനിഹേതുഭൂതായ അപരിക്ഖയപടിഭാന്നസാധികായ സബ്ബത്തുതായ സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന , ഏവം അട്ഠാരസാവേണികബുദ്ധയമ്മവസേന (ദീം നിം അട്ഠം ൩.൩൦൫) ചതുഹാകാരേഹി മോമിതേനാതി ഏവമാദിനാ തേസം തേസം ഞാണദസ്സനപഹാനബോധനത്ഥേഹി സഞ്ചഹിതാനം ബുദ്ധഗുണാനം വസേന യോജനാ കാതബ്ബാതി.

ചതുവേസാരജം സന്ധായ “ചതുഹാകാരേഹി”തി വൃത്തം. “മോമിതേനാ”തി ഏതേന ഇമേസം “ഭഗവതാ”തി പദസ്ത വിസേസനതം ദസ്തേതി. യദിഹി ഹീനപണിതഭേദേന ദുവിധാവ അധിമുത്തി പാളിയം വൃത്താ, പവത്തിആകാരവസേന പന അനേകഭേദഭിന്നാവാതി ആഹ “നാനാധിമുത്തികതാ”തി. സാ പന അധിമുത്തി അജ്ഞാസയയാതുയേവ, തദപി തമാ തമാ ദസ്തനം, ഖമനം, രോചനഞ്ചാതി അത്ഥം വിത്താപേതി “നാനജ്ഞാസയതാ”തി ഇമിനാ. തമാ ഹി വക്ഖതി “നാനാധിമുത്തികതാ നാനജ്ഞാസയതാ നാനാദിട്ഠികതാ നാനക്ഖന്തിതാ നാനാരുചിതാ”തി. “യാവഞ്ചിദ”തി ഏതസ്സ “സുപ്പടിവിദിതാ”തി ഇമിനാ സമ്ബന്ധോ. തത്ഥ ച ഇദന്തി പദപുരണമത്തം, “നാനാധിമുത്തികതാ”തി ഏതേന വാ പദേന സമാനാധികരണം, തസ്സേതോ പന പാകടോയേവാതി ആഹ “യാവ ച സുട്ഠ പടിവിദിതാ”തി.

“യാ ച അയ”തിആദിനാ ധാതുസംയുത്തപാളിം ദസ്തേനോ തദേവ സംയുത്തം മനസി കരിത്ഥാ തേസം അവണ്ണവണ്ണഭാസനേന സദ്ധിം ഘടേതാ മേരാനമയം സഞ്ചിയയമ്മോ ഉദപാദിതി ദസ്തേതി. അതോ അസ്സ ഭഗവതോ ധാതുസംയുത്തദേസനാനയേന താസം സുപ്പടിവിദിതഭാവം സമത്ഥനവസേന ദസ്തേതും “അയം ഹീ”തിആദിമാഹാതി അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. സുപ്പടിവിദിതഭാവസമത്ഥനഞ്ചി “അയം ഹീ”തിആദിവചനം. തത്ഥ യാ അയം നാനാധിമുത്തികതാ...പേ... രുചിതാതി സമ്ബന്ധോ. ധാതുസോതി അജ്ഞാസയയാതുയാ. സംസന്ദന്തിതി സമ്ബന്ധേന്തി വിസ്സാസേന്തി. സമേന്തിതി സമ്മാ, സഹ വാ ഭവന്തി. “ഹീനാധിമുത്തികാ”തിആദി തമാഭാവവിഭാവനം. അതീതസി അദ്ധാനന്തി അതീതസ്ഥിം കാലേ, അച്ചന്തസംയോഗേ വാ ഏതം ഉപയോഗവചനം. നാനാധിമുത്തികതാ-പദസ്ത നാനജ്ഞാസയതാതി അത്ഥവചനം. നാനാദിട്ഠി...പേ... രുചിതാതി തസ്സ സരൂപദസ്തനം. സസ്സതാദിലദ്ധിവസേന നാനാദിട്ഠികതാ. പാപാചാരകല്യാണാചാരാദിപക്തിവസേന നാനക്ഖന്തിതാ. പാപിച്ഛാഅപ്പിച്ഛാദിവസേന നാനാരുചിതാ. നാളിയാതി തുമ്പ്പേന, ആളഹകേന വാ. തുലായാതി മാനേന. നാനാധിമുത്തികതാണാണന്തി ചേത്ഥ സബ്ബത്തുത്താണമേവ അധിപ്പേതം, ന ദസബലത്താണന്തി ആഹ “സബ്ബത്തുത്താണേനാ”തി. ഏവം ആചരിയയമ്മപാലത്ഥേരേന (ദീ° നി° ടീ° ൧.൩) വൃത്തം, അഭിധമ്മട്ഠകമായം, ദസബലസുത്തട്ഠകമാസു (മ° നി° അട്ഠ° ൧.൧൪൯; അ° നി° അട്ഠ° ൩.൧൦.൨൧; വിഭ° അട്ഠ° ൮൩൧) ച ഏവമാഗതം.

പരവാദീ പനാഹ “ദസബലത്താണം നാമ പാടിയേക്കം നത്ഥി, സബ്ബത്തുത്താണസ്സേവാധം പഭേദോ”തി, തം തമാ ന ദട്ഠഞ്ചം. അത്തമേവ ഹി ദസബലത്താണം, അത്തം സബ്ബത്തുത്താണാം. ദസബലത്താണഞ്ചി സകകിച്ചമേവ ജാനാതി, സബ്ബത്തുത്താണാം പന തന്വി തതോ അവസേസന്വി ജാനാതി. ദസബലത്താണേസു ഹി പഠമം കാരണാകാരണമേവ ജാനാതി, ദുതിയം കമ്മന്തരവിപാകന്തരമേവ, തതിയം കമ്മപരിച്ഛേദമേവ, ചതുത്ഥം ധാതുനാനത്തകാരണമേവ, പഞ്ചമം സത്താനമജ്ഞാസയാധിമുത്തിമേവ, ഛട്ഠം ഇന്ദ്രിയാനം തിക്ഖമുദുഭാവമേവ, സത്തമം ത്യാനാദിഹി സദ്ധിം തേസം സംകിലേസാദിമേവ, അട്ഠമം പുബ്ബേനിവുത്ഥക്ഖന്ധസന്തതിമേവ, നവമം സത്താനം ചുതിപടിസന്ധിമേവ, ദസമം സച്ചപരിച്ഛേദമേവ, സബ്ബത്തുത്താണാം പന ഏതേഹി ജാനിതബ്ബഞ്ച തതോ ഉത്തരിഞ്ച ജാനാതി, ഏതേസം പന കിച്ചം ന സബ്ബം കരോതി. തഞ്ചി ത്യാനം ഹുത്ഥാ അപ്പേതും ന സക്കോതി, ഇദ്ധി ഹുത്ഥാ വികുബ്ബിതും ന സക്കോതി, മല്ലോ ഹുത്ഥാ കിലേസേ വേപേതും ന സക്കോതി. അപിച പരവാദീ ഏവം പുച്ഛിതബ്ബോ “ദസബലത്താണം നാമ ഏതം സവിതക്കസവിചാരം അവിതക്കവിചാരമത്തം അവിതക്കഅവിചാരം, കാമാവചരം രൂപാവചരം അരൂപാവചരം, ലോകിയം ലോകുത്തര”തി. ജാനന്തോ പടിപാടിയാ സത്ത ഞാണാനി “സവിതക്കസവിചാരാനീ”തി വക്ഖതി, തതോ പരാനി ദേ “അവിതക്കഅവിചാരാനീ”തി വക്ഖതി, ആസവക്ഖയത്താണം “സിയാ സവിതക്കസവിചാരം, സിയാ അവിതക്കവിചാരമത്തം, സിയാ അവിതക്കഅവിചാര”തി വക്ഖതി, തമാ പടിപാടിയാ സത്ത കാമാവചരാനി, തതോ പരം ദേ രൂപാവചരാനി, അവസാനേ ഏകം “ലോകുത്തര”തി വക്ഖതി, സബ്ബത്തുത്താണാം പന സവിതക്കസവിചാരമേവ, കാമാവചരമേവ, ലോകിയമേവാതി. ഇതി അത്തദേവ ദസബലത്താണം, അത്തം സബ്ബത്തുത്താണന്തി, തസ്ഥാ പഞ്ചമബലത്താണസഞ്ചാതേന നാനാധിമുത്തികതാണേന ച സബ്ബത്തുത്താണേന ച വിദിതാതി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ച-കാരോപി ഹി പോത്ഥകേസു ദിസ്സതി. സാതി യഥാവൃത്താ നാനാധിമുത്തികതാ. “ദേപി നാമാ”തിആദിനാ യഥാവൃത്തസുത്തസ്സത്ഥം സഞ്ചേപേന ദസ്തേതാ “ഇമേസു ചാപീ”തിആദിനാ തസ്സ സഞ്ചിയയമ്മസ്സ തദഭിസമ്ബന്ധതം ആവി കരോതി. ഇതിഹ മേതി ഏത്ഥ ഏവംസദുത്ഥേ ഇതി-സദു, ഹ-കാരോ നിപാതമത്തം, ആഗമോ വാ. സന്ധിവസേന ഇകാരലോപോ, അകാരാദേസോ വാതി ദസ്തേതി “ഏവം ഇമേ”തി ഇമിനാ.

൪. “വിദിതാ”തി ഏത്ഥ പക്തിയത്ഥഭൂതാ വിജാനനകിരിയാ സാമത്തേന അഭേദവതീപി സമാനാ തംതംകരണയോഗ്യതായ അനേകപ്പഭേദാതി ദസ്തേതും “ഭഗവാ ഹീ”തിആദി വൃത്തം. വത്ഥുമനീതി ഘരവത്ഥുമി. “സബ്ബത്തുത്താണേന ദിസാ അത്താസീ”തി ച വോഹാരവചനമത്തമേതം. ന ഹി തേന ദസ്തനതോ അത്തം ജാനനം നാമ നത്ഥി. തദിദം ഞാണം ആവജ്ജനപടിബലം ആകഞ്ചാപടിബലം മനസികാരപടിബലം ചിത്തുപ്പാദപടിബലം ഹുത്ഥാ പവത്തതി. കിം നാമ കരോന്തോ ഭഗവാ തേന ഞാണേന ആവജ്ജനാദിപടിബലേന അത്താസീതി സോതുനമത്ഥസ്സ സുവിത്താപനത്ഥം പരമ്മുഖാ വിയ ചോദനം സമുട്ഠാപേതി “കിം കരോന്തോ അത്താസീ”തി ഇമിനാ, പച്ഛിമയാമകിച്ചം കരോന്തോ തം ഞാണം ആവജ്ജനാദിപടിബലം ഹുത്ഥാ തേന തമാ അത്താസീതി വൃത്തം ഹോതി. സാമത്തേസ്ഥിം സതി വിസേസവചനം സാത്ഥകം സിയാതി അനുയോഗേനാഹ “കിച്ചഞ്ചനാമേത”തിആദി. അരഹത്തമല്ലേന സമുഗ്ഘാതം കതം തസ്സ സമുട്ഠാപകകിലേസസമുഗ്ഘാടനേന, യതോ “നത്ഥി അബ്ധാവടമനോ”തി അട്ഠാരസസു ബുദ്ധധമ്മേസു വുച്ചതി. നിരത്ഥകോ ചിത്തസമുദാചാരോ നത്ഥിതി ഹേത്ഥ അത്ഥോ.

ഏവമ്പി വൃത്താനുയോഗോ തദവത്ഥോയേവാതി ചോദനമപനേതി “തം പഞ്ചവീധ”ന്തിആദിനാ. തത്വ പുരിമകിച്ചഭയം ദിവസഭാഗവസേന, ഇതരത്തയം രത്തിഭാഗവസേന ഗഹേതഞ്ചം തമായേവ വക്ഖമാനത്താ.

“ഉപട്ഠാകാനുഗൃഹണത്ഥം, സരീരഹാസുകത്ഥഞ്ചാ”തി ഏതേന അനേകകപ്പസമുപചിതപുണ്ണസമുപഭാരജനിതം ഭഗവതോ മുഖവരം ദുഗ്ഗന്ധാദിദോസം നാമ നത്ഥി, തദുഭയത്ഥമേവ പന മുഖയോവനാദിനി കരോതിതി ദസ്സേതി. സഞ്ചോപി ഹി ബുദ്ധാനം കായോ ബാഹിരബ്ഭന്തരേഹി മലേഹി അനുപക്കിലിട്ഠോ സുയോതമണി വിയ ഹോതി. വിവിത്താസനേതി ഫലസമാപത്തിനമനുരൂപേ വിവേകാനുബ്രൂഹനാസനേ. വീതിനാമേതാതി ഫലസമാപത്തിഹി വീതിനാമനം വുത്തം, തമ്പി ന വിവേകനിന്നതായ, പരേസഞ്ച ദിട്ഠാനുഗതി ആപജ്ജനത്ഥം. സുരത്തദുപട്ടം അന്തരവാസകം വിഹാരനിവാസനപരിവത്തനവസേന നിവാസേത്യാ വിജ്ജുലതാസദിസം കായബന്ധനം ബന്ധിത്യാ മേഘവണ്ണം സുഗതചിവരം പാരുപിത്യാ സേലമയപത്തം ആദായാതി അധിപ്പായോ. തമായേവ ഹി തത്വ തത്വ വുത്തോ. “കദാചി ഏകകോ”തിആദി തേസം തേസം വിനേയ്യാനം വിനയനാനുകൂലം ഭഗവതോ ഉപസങ്കമനസ്സനം. ഗാമം വാ നിഗമം വാതി ഏത്ഥ വാ-സദ്ദോ വികപ്പനത്ഥോ, തേന നഗരമ്പി വികപ്പേതി. യമാരുചി വത്തമാനേഹി അനേകേഹി പാടിഹാരിയേഹി പവിസതീതി സമ്ബന്ധോ.

“സേയ്യമിദ”ന്തിആദിനാ പച്ഛിമപക്ഖം വിത്ഥാരേതി. സേയ്യമിദന്തി ച തം കതമന്തി അത്ഥേ നിപാതോ, ഇദം വാ സപ്പാടിഹീരപവിസനം കതമന്തിപി വട്ടതി. മുദുഗതവാതാതി മുദുഭൂതാ, മുദുഭാവേന വാ ഗതാ വാതാ. ഉദകഹുസിതാനീതി ഉദകബിന്ദുനി. മുഞ്ചന്താതി ഓസിഞ്ചന്താ. രേണുസം വൂപസമേതാതി രജം സന്നിസീദാപേത്യാ ഉപരി വിതാനം ഹുത്യാ തിട്ഠന്തി ചണ്ഡ-വാതാതപ-ഹിമപാതാദി-ഹരണേന വിതാനകിച്ചനിപ്ഫാദകത്താ, തതോ തതോ ഹിമവന്താദീസു പുപ്ഫൂപഗരുക്ഖത്തോ ഉപസംഹരിത്യാതി അത്ഥസ്സ വിഞ്ചായമാനത്താ തഥാ ന വുത്തം. സമഭാഗകരണമത്തേന ഓനമന്തി, ഉനമന്തി ച, തതോയേവ പാദനീക്ഖേപസമയേ സമാവ ഭൂമി ഹോതി. നിദസ്സനമത്തഞ്ചേതം സക്ഖരകമലകണ്ടകസങ്കുലലാദിഅപഗമനസ്സാപി സമ്ഭവതോ, തഞ്ച സുപ്പതിട്ഠിതപാദതാലക്ഖണ്ഡസ്സ നിസ്സന്ദഹലം, ന ഇലിനിമ്മാനം. പദുമപുപ്ഫാനിവാതി ഏത്ഥ വാ-സദ്ദോ വികപ്പനത്ഥോ, തേന “യദി യമാവുത്തനയേന സമാ ഭൂമി ഹോതി, ഏവം സതി താനി ന പടിഗുണ്ഹന്തി, തഥാ പന അസതിയേവ പടിഗുണ്ഹന്തി”തി ഭഗവതോ യമാരുചി പവത്തനം ദസ്സേതി. സബ്ബദാവ ഭഗവതോ ഗമനം പഠമം ദക്ഖിണപാദുദ്ധരണസഞ്ചാതാനുബൃഞ്ജനപടിമണ്ഡിതന്തി ആഹ “ഠപിതമത്തേ ദക്ഖിണപാദേ”തി. ബുദ്ധാനം സബ്ബദക്ഖിണതായ തഥാ വുത്തന്തി ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരോ,(ദീം നിം ടീം ൧.൪) ആചരിയസാരിപുത്തത്ഥേരോ (അം നിം അട്ഠം ൧.൫൩) ച വദതി, സഞ്ചേസം ഉത്തമതായ ഏവം വുത്തന്തി അത്ഥോ. ഏവം സതി ഉത്തമപുരിസാനം തഥാപകതിതായാതി ആപജ്ജതി. ഠപിതമത്തേ നിക്ഖമിത്യാ യാവന്തിതി സമ്ബന്ധോ. ഇദഞ്ച യാവദേവ വിനേയ്ജനവിനയനത്ഥം സത്ഥു പാടിഹാരിയന്തി തേസം ദസ്സനട്ഠാനം സന്ധായ വുത്തം. “ഛരബ്ബണ്ണരസ്മിയോ”തി വത്യാപി “സുവണ്ണരസപിഞ്ജരാനി വിയാ”തി വചനം ഭഗവതോ സരീരേ പീതാഭായ യേഭൂയ്യതായാതി ദട്ഠഞ്ചം. “രസ-സദ്ദോ ചേത്ഥ ഉദകപരിയായോ, പിഞ്ജര-സദ്ദോ ഹേമവണ്ണപരിയായോ, സുവണ്ണജലയാരാ വിയ സുവണ്ണവണ്ണാനീതി അത്ഥോ”തി (സാരത്ഥം ടീം ൧.ബുദ്ധാചിണ്ണകഥാ.൨൨) സാരത്ഥദീപനിയം വുത്തം. പാസാദകൂടാഗാരാദിനി തേസു തേസു ഗാമനിഗമാദീസു സംവിജ്ജമാനാനി അലങ്കരോന്തിയോ ഹുത്യാ.

“തഥാ”തിആദിനാ സയമേവ ധമ്മതാവസേന തേസം സദുക്കരണം ദസ്സേതി. തദാ കായം ഉപഗച്ഛന്തിതി കായുപഗാന്തി, ന യത്ഥ കത്ഥചി റിതാനി. “അന്തരവീഥി”ന്തി ഇമിനാ ഭഗവതോ പിണ്ഡായ ഗമനാനുരൂപവീഥിം ദസ്സേതി. ന ഹി ഭഗവാ ലോലുപ്പചാരപിണ്ഡചാരികോ വിയ യത്ഥ കത്ഥചി ഗച്ഛതി. യേ പഠമം ഗതാ, യേ വാ തദനുച്ഛവികം പിണ്ഡപാതം ദാതും സമത്ഥാ, തേ ഭഗവതോപി പത്തം ഗണ്ഹന്തിതി വേദിതഞ്ചം. പടിമാനേന്തിതിപതിസ്സമാനസാ പുജേന്തി, ഭഗവന്തം വാ പടിമാനാപേന്തി പടിമാനന്തം കരോന്തി. വോഹാരമത്തഞ്ചേതം, ഭഗവതോ പന അപടിമാനനാ നാമ നത്ഥി. ചിത്തസന്താനാനീതി അതീതേ, ഏതരഹി ച പവത്തചിത്തസന്താനാനി. യഥാ കേചി അരഹത്തേ പതിട്ഠഹന്തി, തഥാ ധമ്മം ദേസേതീതി സമ്ബന്ധോ. കേചി പബ്ബജിത്യാതി ച അരഹത്തസമാപന്നാനം പബ്ബജാസഞ്ചേപഗതസ്സനത്ഥം , ന പന ഗിഹീനം അരഹത്തസമാപന്നതാപടിക്ഖേപനത്ഥം. അയഞ്ഹി അരഹത്തപ്പത്താനം ഗിഹീനം സഭാവോ, യാ തദഹേവ പബ്ബജാ വാ, കാലം കിരിയാവാതി. തഥാ ഹി വുത്തം ആയസ്മതാ നാഗസേനത്ഥേരേന “വിസമം മഹാരാജ, ഗിഹിലിങ്ഗം, വിസമേ ലിങ്ഗേ ലിങ്ഗദുബ്ബലതായ അരഹത്തം പത്തോ ഗിഹീ തസ്മിന്യേവ ദിവസേ പബ്ബജതി വാ പരിനിബ്ബായതി വാ നേസോ മഹാരാജ, ദോസോ അരഹത്തസ്സ, ഗിഹിലിങ്ഗസ്സേവേസോ ദോസോ യദിദം ലിങ്ഗദുബ്ബലതാ”തി (മിം പം ൫.൨൨) സബ്ബം വത്തഞ്ചം. ഏത്ഥ ച സപ്പാടിഹീരപ്പവേസനസമ്ബന്ധേനേവ മഹാജനാനുഗൃഹണം ദസ്സീതം, അപ്പാടിഹീരപ്പവേസനേന ച പന “തേ സുനിവത്ഥാ സുപാരുതാ”തിആദിവചനം യമാരഹം സമ്ബന്ധിത്യാ മഹാജനാനുഗൃഹണം അത്ഥത്തോ വിഭാവേതഞ്ചം ഹോതി. തമ്പി ഹി പുരേഭത്തകിച്ചമേവാതി. ഉപട്ഠാനസാലാ ചേത്ഥ മണ്ഡലമാളോ. തത്ഥ ഗന്ത്യാ മണ്ഡലമാളേതി ഇധ പാരോ ലിഖിതോ. “ഗന്ധമണ്ഡലമാളേ”തിപി (അം നിം അട്ഠം ൧.൫൩) മനോരഥപുരണിയാ ദിസ്സതി, തട്ടികായഞ്ച “ചതുജ്ജാതിയഗന്ധേന പരിഭണ്ഡേ മണ്ഡലമാളേ”തി വുത്തം. ഗന്ധകുടും പവിസതീതി ച പവിസനകിരിയാസമ്ബന്ധതായ, തസ്സമീപതായ ച വുത്തം, തസ്മാ പവിസിതും ഗച്ഛതീതി അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ, ന പന അന്തോ തിട്ഠതീതി. ഏവഞ്ഹി “അഥ ഖോ ഭഗവാ”തിആദിവചനം (ദീം നിം ൧.൪) സുപപന്നം ഹോതി.

അമലോതി ഏവം ഗന്ധകുടിം പവിസിതും ഗമനകാലേ. ഉപട്ഠാനേതി സമീപപദേസേ. “പാദേ പക്വാലേത്യാ പാദപീഠേ ത്യാ ഭിക്ഖുസങ്ഘം ഓവദതി”തി എതഥ പാദേ പക്വാലേത്തോവ പാദപീഠേ തിട്ഠനോ ഓവദതിതി വേദിതഞ്ച. എതദത്ഥമേവ ഹി ഭിക്ഖുനം ഭത്തകിച്ചപരിയോസാനം ആഗമയമാനോ നിസിദി. ദുല്ലഭാ സമ്പത്തിതി സതിപി മനുസ്സത്തപടിലാഭേ പതിരൂപദേസവാസഇന്ദ്രിയാവേകല്പസദ്ധാപടിലാഭാദയോ സമ്പത്തിസങ്ഖാതാ ഗുണാ ദുല്ലഭാതി അത്ഥോ. പോത്ഥകേസു പന “ദുല്ലഭാ സദ്ധാസമ്പത്തി”തി പാഠോ ദിസ്സതി, സോ അയുത്തോവ. തത്ഥാതി തസ്ഥിം പാദപീഠേ ത്യാ ഓവദനകാലേ, തേസു വാ ഭിക്ഖുസു, രത്തിയാ വസനം റാനം രത്തിട്ഠാനം, തഥാ ദിവാറാനം. “കേചി”തിആദി തബ്ബിവരണം. ചാതുമഹാരാജികഭവനന്തി ചാതുമഹാരാജികദേവലോകേ സുത്തവിമാനാനി സന്ധായ വുത്തം. ഏസ നയോ താവതിംസഭവനാദിസുപി. തതോ ഭഗവാ ഗന്ധകുടിം പവിസിതാ പച്ഛാഭത്തം തയോ ഭാഗേ കത്വാ പഠമഭാഗേ സചേ ആകങ്ഖതി, ദക്ഖിണേന പസ്സേന സീഹസേയ്യം കപ്പേതി, സചേ നാകങ്ഖതി, ബുദ്ധാചിണ്ണം ഫലസമാപത്തിം സമാപജ്ജതി, അഥ യമാകാലപരിച്ഛേദം തതോ വുട്ഠഹിത്വാ ദുതിയഭാഗേ പച്ഛിമയാമസ്സ തതിയകോട്ഠാസേ വിയ ലോകം വോലോകേതി വേണേയ്യാനം ഞാണപരിപാകം പസ്സിതും, തേനാഹ “സചേ ആകങ്ഖതി”തിആദി. സീഹസേയ്യന്തിആദിനമത്ഥോ ഹേട്ഠാ വുത്തോവ. യത്ഥഹി അപുബ്ബം പദം അനുത്താനം, തദേവ വണ്ണയിസ്സാമ. സമ്മാ അസ്സാസിതബ്ബോതി ഗാഹാപനവസേന ഉപത്ഥമ്ഭിതബ്ബോതി സമസ്സാസിതോ. താദിസോ കായോ യസ്സാതി തഥാ. യമ്മസ്സവനത്ഥം സന്നിപതതി. തസ്സാ പരിസായ ചിത്താചാരം ഞത്വാ കതഭാവം സന്ധായാഹ “സമ്പത്തപരിസായഅനുരൂപേന പാടിഹാരിയേനാ”തി. യത്ഥ യമ്മം സഹ ഭാസന്തി, സാ യമ്മസഭാ നാമ. കാലയുത്തന്തി “ഇമിസ്സാ വേലായ ഇമസ്സ ഏവം വത്തബ്ബ”ന്തി തത്ഥംകാലാനുരൂപം. സമയയുത്തന്തി തസ്സേവ വേവചനം, അട്ഠപ്പത്തിഅനുരൂപം വാ സമയയുത്തം. അഥ വാ സമയയുത്തന്തി ഹേതുദാഹരണേഹി യുത്തം. കാലേന സാപദേസത്ഥഹി ഭഗവാ യമ്മം ദേസേതി. കാലം വിദിത്വാ പരിസം ഉയ്യോജേതി, ന യാവ സമന്ധകാരാ യമ്മം ദേസേതിതി അധിപ്പായോ. “സമയം വിദിത്വാ പരിസം ഉയ്യോജേസി”തിപി കത്ഥചി പരിയായവചനപാഠോ ദിസ്സതി, സോ പച്ഛാ പമാദലിവിതോ.

ഗത്താനീതി കായോയേവ അനേകാവയവത്താ വുത്തോ. “ഉതും ഗണ്ഹാപേതി”തി ഇമിനാ ഉതുഗണ്ഹാപനത്ഥമേവ ഓസിഞ്ചനം, ന പന മലവിക്ഖാലനത്ഥന്തി ദസ്സേതി. ന ഹി ഭഗവതോ കായേ രജോജല്ലം ഉപലിമ്പതിതി. ചതുജ്ജാതികേന ഗണ്യേന പരിഭാവിതാ കുടീ ഗന്ധകുടീ. തസ്സാ പരിവേണം തഥാ. ഫലസമാപത്തിഹി മുഹുത്തം പടിസല്പിനോ. തതോ തതോതി അത്തനോ അത്തനോ രത്തിട്ഠാനദിവാറാനതോ, ഉപഗത്ഥാ, സമീപേ വാ റാനം ഉപട്ഠാനം, ഭജനം സേവനന്തി അത്ഥോ. തത്ഥാതി തസ്ഥിം നിസിദനട്ഠാനേ, പുരിമയാമേ വാ, തേസു വാ ഭിക്ഖുസു.

പഞ്ഹാകമനാദിവസേന അധിപ്പായം സമ്പാദേത്തോ “ദസസഹസ്സിലോകയാതു”തി ഏവം അവത്വാ തസ്സാ അനേകാവയവസങ്ഗഹണത്ഥം “സകലദസസഹസ്സിലോകയാതു”തി വുത്തം. പുരേഭത്തപച്ഛാഭത്തപുരിമയാമേസു മനുസ്സപരിസാബാഹുല്ല്യോ ഓകാസം അലഭിത്വാ ഇദാനി മജ്ജിമയാമേയേവ ഓകാസം ലഭമാനാ, ഭഗവതാ വാ കത്തോകാസതായ ഓകാസം ലഭമാനാതി അധിപ്പായോ. കീദിസം പന പൂച്ഛന്തിതി ആഹ “യമാഭിസങ്ഖതം അന്തമസോ ചതുരക്ഖരമ്പീ”തി. യമാഭിസങ്ഖതന്തി അഭിസങ്ഖതാനുരൂപം, തദനതിക്കമ്മ വാ, ഏതേന യഥാ തഥാ അത്തനോ പടിഭാനാനുരൂപം പൂച്ഛന്തിതി ദസ്സേതി.

പച്ഛാഭത്തകാലസ്സ തീസു ഭാഗേസു പഠമഭാഗേ സീഹസേയ്യാകപ്പനം ഏകന്തം ന ഹോതിതി ആഹ “പുരേഭത്തതോ പട്ഠായ നിസജ്ജായ പിളിതസ്സ സരീരസ്സാ”തി. തേനേവ ഹി പുബ്ബേ “സചേ ആകങ്ഖതി”തി തദാ സീഹസേയ്യാകപ്പനസ്സ അനിബദ്ധതാ വിഭാവിതാ. കിലാസുഭാവോ കിലമഥോ. സരീരസ്സ കിലാസുഭാവമോചനത്ഥം ചക്ഷമേന വിതിനാമേതി സീഹസേയ്യം കപ്പേതിതി സമ്ബന്ധോ. ബുദ്ധചക്ഖുനാതി ആസയാനുസയഇന്ദ്രിയപരോപരിയത്തഞ്ചാണസങ്ഖാതേന പഞ്ചമഹട്ഠംബലഭൂതേന ബുദ്ധചക്ഖുനാ. തേന ഹി ലോകവോലോകനബാഹുല്ല്യതായ തം “ബുദ്ധചക്ഖു”തി വുച്ചതി, ഇദഞ്ച പച്ഛിമയാമേ ഭഗവതോ ബഹുലം ആചിണ്ണവസേന വുത്തം. അപ്പേകദാ അവസിട്ഠംബലത്തോണേഹി, സബ്ബത്തുതത്തോണേനേവ ച ഭഗവാ തമത്ഥം സായേതി.

“പച്ഛിമയാമകിച്ചം കരോത്തോ അത്താസി”തി പുബ്ബേ വുത്തമത്ഥം സമത്ഥേനോ “തസ്ഥിം പന ദിവസേ”തിആദിമാഹ. ബുദ്ധാനം ഭഗവന്താനം യത്ഥ കത്ഥചി വസന്താനം ഇദം പഞ്ചവിധം കിച്ചം അവിജഹിതമേവ ഹോതി സബ്ബകാലം സുപ്പതിട്ഠിതസതിസമ്പജ്ജത്തോ, തസ്ഥാ തദഹേപി തദവിജഹനഭാവദസ്സനത്ഥം ഇധ പഞ്ചവിധകിച്ചപയോജനന്തി ദട്ഠഞ്ച. ചക്ഷമന്തി തത്ഥ ചക്ഷമനാനുരൂപട്ഠാനം. ചക്ഷമമാനോ അത്താസിതി യോജേതഞ്ച. പുബ്ബേ വുത്തേ അത്ഥമധയേ പച്ഛിമത്ഥത്തേവ ഗഹേത്വാ “സബ്ബത്തുതത്തോണം ആരബ്ഭോ”തി വുത്തം. പുരിമത്ഥോ ഹി പകരണാധിഗതത്താ സുവിത്തേയ്യാതി.

“അഥ ഖോ ഭഗവാ തേസം ഭിക്ഖുനം ഇമം സങ്ഖിയയമ്മം വിദിത്വാ യേന മണ്ഡലമാളോ, തേനുപസങ്കമീ”തി അയം സാവസേസപാഠോ, തസ്ഥാ ഏതം വിദിത്വാ, ഏവം ചിന്തേത്വാ ച ഉപസങ്കമീതി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോതി ദസ്സേതും “ഞത്വാ ച പനസ്സാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അസ്സ ഏതദഹോസിതി അസ്സ ഭഗവതോ ഏതം പരിവിതക്കനം, ഏസോ വാ ചേതസോ പരിവിതക്കോ അഹോസി, ലിങ്ഗവിപല്ലാസോയം “ഏതദഗ്ഗ”ന്തിആദിസു (അം നിം ച.ചവുവ ആദയോ) വിയ. സബ്ബത്തുതത്തോണകിച്ചം ന സബ്ബമാ പാകടം. നിരന്തരന്തി അനുപുബ്ബാരോചനവസേന നിബ്ബിവരം, യഥാഭാസിതസ്സ വാ

ആരോചനവസേന നിബിടസേന. ഭാവനപുംസകഞ്ചേതം. തം അട്റുപ്പത്തിം കതാതി തം യമാരോചിതം വചനം ഇമസ്സ സുത്തസ്സ ഉപ്പത്തികാരണം കതാ, ഇമസ്സ വാ സുത്തസ്സ ദേസനായ ഉപ്പന്നം കാരണം കതാതിപി അത്ഥോ. അത്ഥ-സദോ ചേതമ കാരണേ, തേന ഇമസ്സ സുത്തസ്സ അട്റുപ്പത്തികം നിക്ഖേപം ദസ്സേതി. ദ്വാസദ്ഠിയാ റാനേസുതി ദ്വാസദ്ഠിദിട്ഠിഗതട്ഠാനേസു. അപ്പടിവത്തിയന്തി സമണേന വാ ബ്രാഹ്മണേന വാ ദേവേന വാ മാരേന വാ ബ്രഹ്മുനാ വാ കേനചി വാ ലോകസ്മിം അനിവത്തിയം. സീഹനാദം നദന്തോതി സേട്ഠനാദസഞ്ചാതം അഭീതനാദം നദന്തോ. യം പന ലോകിയാ വദന്തി -

“ഉത്തരസ്മിം പദേ ബൃഗ്ഘപുണ്ഡരവോസഭകുഞ്ജരാ;
സീഹസദ്യുലനാഗാദ്യാ, പുമേ സേട്ഠത്ഥഗോചരാ”തി.

തം യേഭൂയ്യവസേനാതി ദട്ഠഞ്ചം. സീഹനാദസദിസം വാ നാദം നദന്തോ. അയമത്ഥോ സീഹനാദസുത്തേന (അം നിം ൬.൬൪; ൧൦.൨൧) ദീപേതബ്ബോ. യമാ വാ കേസരോ മിഗരാജാ സഹനതോ, ഹനനതോ, ച “സീഹോ”തി വുച്ചതി, ഏവം തമാഗതോപി ലോകയമ്മാനം സഹനതോ, പരപ്പവാദാനം ഹനനതോ ച “സീഹോ”തി വുച്ചതി. തസ്മാ സീഹസ്സ തമാഗതസ്സ നാദം നദന്തോതിപി അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. യമാ ഹി സീഹോ സീഹബലേന സമന്നാഗതോ സബ്ബത്ഥ വിസാരദോ വിഗതലോമഹംസോ സീഹനാദം നദതി, ഏവം തമാഗതസീഹോപി തമാഗതബലേഹി സമന്നാഗതോ അട്ഠസു പരിസാസു വിസാരദോ വിഗതലോമഹംസോ “ഇമേ ദിട്ഠിട്ഠാനാ”തിആദിനാ നയേന നാനാവിധദേസനാവിലാസസമ്പന്നം സീഹനാദം നദതി . യം സന്ധായ വുത്തം “സീഹോതി ലോ ഭിക്ഖവേ, തമാഗതസ്സേതം അധിവചനം അരഹതോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ. യം ലോ ഭിക്ഖവേ, തമാഗതോ പരിസായ ധമ്മം ദേസേതി, ഇദമസ്സ ഹോതി സീഹനാദസ്മി”ന്തി (അം നിം ൧൦.൨൧). “ഇമേ ദിട്ഠിട്ഠാനാ”തിആദികാ ഹി ഇധ വക്ഖമാനദേസനായേവ സീഹനാദോ. തേസം “വേദനാപച്ചയാ തണ്ഹാ”തിആദിനാ വക്ഖമാനനയേന പച്ചയാകാരസ്സ സമോധാനവി വേദിതബ്ബം. സിനേരും...പേം...വിയ ചാതി ഉപമാദയേന ബ്രഹ്മജാലദേസനായ അനന്തസാധാരണത്താ സുദുക്കരതം ദസ്സേതി. സുവണ്ണകുടേനാതി സുവണ്ണമയപഹരണോപകരണവിസേസേന. രതനനികുടേന വിയ അഗാരം അരഹത്തനികുടേന ബ്രഹ്മജാലസുത്തന്തം നിട്ഠപേന്തോ, നികുടേനാതി ച നിട്ഠാനഗതേന അച്ചുഗ്ഗതകുടേനാതി അത്ഥോ. ഇദഞ്ച അരഹത്തഫലപരിയോസാനത്താ സബ്ബഗുണാനം തദേവ സബ്ബേസം ഉത്തരിതരന്തി വുത്തം. പുരിമോ പന മേ-സദോ ദേസനാപേക്ഖോതി പരിനിബ്ബുതസ്സാപി മേ സാ ദേസനാ അപരഭാഗേ പഞ്ചവസ്സസഹസ്സാനീതി അത്ഥോ യുത്തോ. സവനഉഗ്ഗഹണധാരണവാചനാദിവസേന പരിചയം കരോന്തേ, തമാ ച പടിപന്നേ നിബ്ബാനം സമ്പാപികാ ഭവിസ്സതിതി അധിപ്പായോ.

യദഗ്ഗേന യേനാതി കരണനിദേസോ, തദഗ്ഗേന തേനാ തിപി ദട്ഠഞ്ചം. ഏതന്തി “യേന തേനാ”തി ഏതം പദദ്വയം. തത്ഥാതി ഹി തസ്ഥിം മണ്ഡലമാളേതി അത്ഥോ. യേനാതി വാ ഭുജമത്ഥേ കരണവചനം. തേനാതി പന ഉപയോഗത്ഥേ. തസ്മാ തത്ഥാതി തം മണ്ഡലമാളന്തിപി വദന്തി. ഉപസങ്കമിതി ച ഉപസങ്കമന്തോതി അത്ഥോ പച്ചുപ്പന്നകാലസ്സ അധിപ്പേതത്താ, തദുപസങ്കമനസ്സ പന അതീതഭാവസ്സ സുചനതോ “ഉപസങ്കമി”തി തക്കാലാപേക്ഖനവസേന അതീതപയോഗോ വുത്തോ. ഏവഞ്ഹി “ഉപസങ്കമിത്ഥാ”തി വചനം സൂപപന്നം ഹോതി. ഇതരഥാ ദിനമ്പി വചനാനം അതീതകാലികത്താ തമാവത്തബ്ബമേവ ന സിയാ. ഉപസങ്കമനസ്സ ച ഗമനം, ഉപഗമനഞ്ചാതി ദിധാ അത്ഥോ, ഇധ പന ഗമനമേവ. സമ്പത്തുകാമതായ ഹി യം കിഞ്ചി റാനം ഗച്ഛന്തോ തം തം പദേസാതിക്കമനവസേന “തം റാനം ഉപസങ്കമി ഉപസങ്കമന്തോ”തി വത്തബ്ബതം ലഭതി, തേനാഹ “തത്ഥഗതോ”തി, തേന ഉപഗമനത്ഥം നിവത്തേതി. യഞ്ഹി റാനം പത്തുമിച്ഛന്തോ ഗച്ഛതി, തം പത്തായേവ “ഉപഗമന”ന്തി വുച്ചതി. യമേത്ഥ ന സംവണ്ണിതം “ഉപസങ്കമിത്ഥാ”തി പദം, തം ഉപസങ്കമനപരിയോസാനദീപനം. അഥ വാ ഗതോതി ഉപഗതോ. അനുപസഗ്ഗോപി ഹി സദോ സഉപസഗ്ഗോ വിയ അത്ഥന്തരം വദതി സഉപസഗ്ഗോപി അനുപസഗ്ഗോ വിയാതി. അതോ “ഉപസങ്കമിത്ഥാ”തി പദസ്സ ഏവം ഉപഗതോ തതോ ആസന്നതരം ഭിക്ഖുനം സമീപസഞ്ചാതം പഞ്ഹം വാ കമേതും, ധമ്മം വാ ദേസേതും സക്കുണേയുട്ഠാനം ഉപഗത്ഥാതി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അപിച യേനാതി ഹേതുമ്ഹി കരണവചനം. യേന കാരണേന ഭഗവതാ സോ മണ്ഡലമാളോ ഉപസങ്കമിതബ്ബോ, തേന കാരണേന ഉപസങ്കമിതി അത്ഥോ. കാരണം പന “ഇമേ ഭിക്ഖു”തിആദിനാ അട്ഠകമായം വുത്തമേവ.

പഞ്ത്തത്തേ ആസനേ നിസീദിതി ഏതഥ കേനിദം പഞ്ത്തത്തന്തി അനുയോഗേ സതി ഭിക്ഖുഹിതി ദസ്സേതും “ബുദ്ധകാലേ കിരാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ബുദ്ധകാലേതി ധരമാനസ്സ ഭഗവതോ കാലേ. വിസേസന്തി യഥാലദ്ധതോ ഉത്തരി ത്യാനമഗ്ഗഫലം. അമാതി സംസയത്ഥേ നിപാതോ, യദി പസ്സതിതി അത്ഥോ. വിതക്കയമാനം നം ഭിക്ഖുന്തി സമ്ബന്ധോ, തമാ തതോ പസ്സനഹേതു ദസ്സേത്ഥാ, ഓവദിത്ഥാതി ച. അനമതഗ്ഗേതി അനാദിമതി. ആകാസം ഉപ്പതിത്ഥാതി ആകാസേ ഉഗ്ഗത്ഥാ. ഞാദിസേസു ഹി ഭുജമത്ഥോ ഏവ യുജജ്ജിതീതി ഉദാനട്ഠകമായം വുത്തം. ഭാരോതി തഞ്ചഞ്ചേവേവ ഭഗവതോ അനുച്ഛവികാസനസ്സ ദുല്ലഭത്താ ഗരുകമ്മം. ഫലകന്തി നിസീദനത്ഥായ കതം ഫലം. കട്ഠകന്തി നിസീദനയോഗ്യം ഫലകതോ അന്തം ദാരുക്ഖന്ധം. സങ്കഡ്ഢിത്ഥാതി സംഹരിത്ഥാ. തത്ഥാതി പുരാണപണ്ണേസു, കേവലം തേസു ഏവ നിസീദിതുമനനുച്ഛവികത്താ തമാ വുത്തം, തത്ഥാതി വാ തേസു പീഠാദീസു. ഏവം സതി സങ്കഡ്ഢിത്ഥാ പഞ്ത്തപേന്തിതി അത്ഥവസാ വിഭത്തിം വിപരിണാമേത്ഥാ സമ്ബന്ധോ. പപ്ഫോടേത്ഥാതി യഥാഠിതം രജോജല്ലാദി-സംകിണ്ണമനനുരൂപന്തി തബ്ബിസോധനത്ഥം സഞ്ചാലേത്ഥാ. “അമ്ഹാകം ഞാദിസാ കമാ അന്തതരിസ്സാ ദേസനായ കാരണം ഭവിതും യുത്താ, അവസ്സം ഭഗവാ ആഗമിസ്സതി”തി ത്തത്ഥാ യഥാനിസീദനം സന്ധായ ഏവം വുത്തം. ഏതഥ ച “ഇയാഗതോ സമണോ വാ ബ്രാഹ്മണോ വാ താവകാലികം ഗഞ്ഹിത്ഥാ പരിഭുഞ്ജത്യു”തി രത്താ റപിതം, തേന ച ആഗതകാലേ പരിഭുത്തം ആസനം രത്തോ നിസീദനാസനന്തി വേദിതബ്ബം. ന ഹി തമാ അട്ഠപിതം ഭിക്ഖുഹി പരിഭുഞ്ജിതും, ഭഗവതോ ച

പത്തേതും വട്ടതി. തസ്മാ താദിസം രഞ്ഞോ നിസീദനാസനം പാളിയം കമിതന്തി ദസ്സേതും “തം സന്ധായാ”തിആദി വുത്തം. അധിമുത്തിഞാണന്തി ച സത്താനം നാനാധിമുത്തികതാരമ്മണം സബ്ബത്തുത്തൊണം, ബലഞാണഞ്ച, വുത്തോവായമത്ഥോ.

“നിസജ്ജാ”തി ഇദം നിസീദനപരിയോസാനഭീപനന്തി ദസ്സേതി “ഏവ”ന്തിആദിനാ. “തേസം ഭിക്ഖുനം ഇമേ സങ്ഖിയധമ്മം വിദിത്വാ”തി വുത്തത്താ ജാനന്തോയേവ പുച്ഛിതി അയമത്ഥോ സിലോതി ആഹ “ജാനന്തോയേവാ”തി. അസതി കമാവത്ഥുമാഹി തദനുരൂപാ ഉപരൂപരി വത്തഞ്ചാ വിസേസകമാ ന സമുപബ്രൂഹതീതി കമാസമുടാപനത്ഥം പുച്ഛനം വേദിതഞ്ചം. നു-ഇതി പുച്ഛനത്ഥേ. അസ-സദ്ദോ പവത്തനത്ഥേതി വുത്തം “കതമായ നു...പേ... ഭവമാ”തി. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം റാനേ സന്ധിവസേന ഉകാരസ്സ ഓകാരാദേസോവ, ന പഠമായ പാളിയാ അത്ഥതോ വിസേസോതി ദസ്സേതി “തസ്സാപി പുരിമോയേവ അത്ഥോ”തി ഇമിനാ. പുരിമോയേവത്ഥോതി ച “കതമായ നു ഭവമാ”തി ഏവം വുത്തോ അത്ഥോ.

“കാ ച പനാ”തി ഏത്ഥ ച-സദ്ദോ ബൃതിരേകേ “യോ ച ബുദ്ധഞ്ച ധമ്മഞ്ച, സങ്ഖഞ്ച സരണം ഗതോ”തിആദിസു വിധി. ബൃതിരേകോ ച നാമ പുഞ്ചേ വുത്തത്ഥാപേക്ഖകോ വിസേസാതിരേകത്ഥോ, സോ ച തം പുഞ്ചേ യഥാപുച്ഛിതായ കമായ വക്ഖമാനം വിപ്പകതഭാവസങ്ഖാതം ബൃതിരേകത്ഥം ജോതേതി. പന-സദ്ദോ വചനാലങ്കാരോ . താദിസോ പന അത്ഥോ സദുസത്ഥതോവ സുവിഞ്ഞേയ്യാതി കത്വാ തദഞ്ഞേസമേവ അത്ഥം ദസ്സേതും “അന്തരാകമാതി കമ്മട്ഠാന...പേ... കമാ”തിആദിമാഹ. കമ്മട്ഠാനമനസിങ്കാരഉദ്ദേശപരിപുച്ഛാദയോ സമണകരണീയഭൂതാതി അന്തരാസദ്ദേന അപേക്ഖിതേ കരണീയവിസേസേ സമ്ബന്ധാപാദാനഭാവേന വത്തഞ്ചേ തേസമേവ വത്തബുരൂപത്താ “കമ്മട്ഠാനമനസിങ്കാരഉദ്ദേശപരിപുച്ഛാദീന”ന്തി വുത്തം. യായ ഹി കമായ തേ ഭിക്ഖു സന്നിസിന്നാ, സാ ഏവ അന്തരാകമാ വിപ്പകതാ വിസേസേന പുന പുച്ഛിയതി, ന തദഞ്ഞേ കമ്മട്ഠാനമനസിങ്കാരഉദ്ദേശപരിപുച്ഛാദയോതി. അന്തരാസദ്ദസ്സ അഞ്ഞത്ഥമാഹ “അഞ്ഞാ, ഏകാ”തി ച. പരിയായവചനഞ്ചേതം പദദ്വയം. യസ്ഥാ അഞ്ഞത്ഥേ അയം അന്തരാസദ്ദോ “ഭൂമന്തരം, സമയന്തരം”ന്തിആദിസു വിധി. തസ്ഥാ “കമ്മട്ഠാനമനസിങ്കാരഉദ്ദേശപരിപുച്ഛാദീന”ന്തി നിസ്സക്കത്ഥേ സാമിവചനം ദട്ഠഞ്ചം. വേമജ്ജേ വാ അന്തരാസദ്ദോ, സാ പന തേസം വേമജ്ജതഭൂതത്താ അഞ്ഞായേവ, തേഹി ച അസമ്മിസ്സത്താ വിസും ഏകായേവാതി അധിപ്പായം ദസ്സേതും “അഞ്ഞാ, ഏകാ”തി ച വുത്തം. പകാരേന കരണം പകതോ, തതോ വിഗതാ, വിഗതം വാ പകതം യസ്സാതി വിപ്പകതാ, അപരിനിട്ഠിതാ. സിഖന്തി പരിയോസാനം. അയം പന തദഭിസമ്ബന്ധവസേന ഉത്തരി കമേതുകമ്യതാപുച്ഛാ, തം സന്ധായാഹ “നാഹ”ന്തിആദി. കമാഭങ്ഗത്ഥന്തി കമായ ഭങ്ജനത്ഥം. അത്ഥതോ ആപന്നത്താ സബ്ബത്തുപവാദണം പവാദേതി. അനിയ്യാനികത്താ സഗ്ഗമോക്ഖമഗ്ഗാനം തിരച്ഛാനഭൂതാ കമാ തിരച്ഛാനകമാ. തിരച്ഛാനഭൂതാതി ച തിരോകരണഭൂതാ, വിബന്ധനഭൂതാതി അത്ഥോ. ആദി-സദ്ദേന ചേത്ഥ ചോരമഹാമത്തസേനാഭയകമാദികം അനേകവിഹിതം നിരത്ഥകകഥം സങ്ഗണ്ഹാതി. അയം കമാ ഏവാതി അന്തോഗയാവധാരണത്ഥം , അഞ്ഞത്ഥാപോഹനം വാ സന്ധായ ചേതം വുത്തം. അമാതി തസ്സാ അവിപ്പകതകാലേയേവ. “തം നോ”തിആദിനാ അത്ഥതോ ആപന്നമാഹ. ഏസ നയോ ഹുദിസേസു. നനു ച തേഹി ഭിക്ഖുഹി സാ കമാ “ഇതി ഹ മേ”തിആദിനാ യഥാധിപ്പായം നിട്ഠാപിതായേവാതി? ന നിട്ഠാപിതാ ഭഗവതോ ഉപസങ്കമനേന ഉപച്ഛിന്നത്താ. യദി ഹി ഭഗവാ തസ്ഥിം ഖണേ ന ഉപസങ്കമേയ്യ, ഭിച്ഛോപി തപ്പടിബദ്ധായേവ തഥാ പവത്തേയ്യും, ഭഗവതോ ഉപസങ്കമനേന പന ന പവത്തേസു, തേനേവാഹ “അയം നോ...പേ... അനുപ്പത്തോ”തി.

ഇദാനി നിദാനസ്സ, നിദാനവണ്ണനായ വാ പരിനിട്ഠിതഭാവം ദസ്സേന്തോ തസ്സ ഭഗവതോ വചനസ്സാനുകൂലഭാവവി സമത്ഥേതും “ഏത്താവതാ”തിആദിമാഹ. ഏത്താവതാതി ഹി ഏത്തകേന “ഏവം മേ സുത”ന്തിആദിവചനക്കമേന യം നിദാനം ഭാസിതന്തി വാ ഏത്തകേന “തത്ഥ ഏവന്തി നിപാതപദ”ന്തിആദിവചനക്കമേന അത്ഥവണ്ണനാ സമത്താതി വാ ദധിയാ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. “കമല...പേ... സലിലായാ”തിആദിനാ പന തസ്സ നിദാനസ്സ ഭഗവതോ വചനസ്സാനുകൂലഭാവം ദീപേതി. തത്ഥ കമലകുവലയുജ്ജലവിമലസാധുരസസലിലായാതി കമലസങ്ഖാതേഹി പദുമപുണ്ഡരീകസേതുപ്പലരത്തുപ്പലേഹി ചേവ കുവലയസങ്ഖാതേന നീലുപ്പലേന ച ഉജ്ജലവിമലസാധുരസസലിലവതിയാ. നിമ്മലസിലാതലരചനവിലാസസോഭിതരതനസോപാനന്തി നിമ്മലേന സിലാതലേന രചനായ വിലാസേന ലീലായ സോഭിതരതനസോപാനവന്തം, നിമ്മലസിലാതലേന വാ രചനവിലാസേന, സുസങ്ഖതകിരിയാസോഭേന ച സോഭിതരതനസോപാനം, വിലാസസോഭിതസദ്ദേഹി വാ അതിവിധ സോഭിതഭാവോ വുത്തോ. വിപ്പകിണ്ണമുത്താതലസദിസവാലുകാചുണ്ണപണ്ഡരഭൂമിഭാഗന്തി വിവിധേന പകിണ്ണായ മുത്തായ തലസദിസാനം വാലുകാനം ചുണ്ണേഹി പണ്ഡരവണ്ണഭൂമിഭാഗവന്തം. സുവിത്തേഭിത്തിവിചിത്രവേദികാപരിക്ഖിത്തസ്സാതി സുട്ഠ വിത്തോഹി ഭിത്തിഹി വിചിത്രസ്സ, വേദികാഹി പരിക്ഖിത്തസ്സ ച. ഉച്ചതരേന നക്ഖത്തപഥം ആകാസം ഹുസിതുകാമതായ വിധി, വിജമ്ഭിതസദ്ദേന ചേതസ്സ സമ്ബന്ധോ. വിജമ്ഭിതസമുസ്സയസ്സാതി വിക്ഖീളനസമൂഹവത്തസ്സ. ദന്തമയസണ്ഹമുദുഘലകകഞ്ചനലതാവിനദ്ധമണിഗണപ്പഭാസമുദയുജ്ജലസോഭന്തി ദന്തമയേ അതിവിധ സിനിദ്ധഫലകേ കഞ്ചനമയാഹി ലതാഹി വിനദ്ധാനം മണിനം ഗണപ്പഭാസമുദായേന സമുജ്ജലസോഭാസമ്പന്നം. സുവണ്ണവലയനുപുരാദിസങ്ഘട്ടനസദുസമ്മിസ്സിതകമിതഹസിത-മധുരസ്സരഗേഹജനവിചരിതസ്സാതി സുവണ്ണമയനിയുരപാദകടകാദീനം അഞ്ഞമഞ്ഞം സങ്ഘട്ടനേന ജനിതസദ്ദേഹി സമ്മിസ്സിതകമിതസരഹസിതസരസങ്ഖാതേന മധുരസ്സരേന സമ്പന്നാനം ഗേഹനിവാസീനം

നന്നാരിനം വിചരിതട്ഠാനഭൂതസ്സ. ഉളാരിസ്സരിയവിഭവസോഭിതസ്സാതി
ഉളാരതാസമ്പന്നജനഹസ്സരിയസമ്പന്നജനവിഭവസമ്പന്നജനേഹി, തന്നിവാസീനം വാ നന്നാരിനം
ഉത്തമാധിപച്ചഭോഗേഹി സോഭിതസ്സ.
സുവണ്ണരജതമണിമുത്താപവാളാദിജുതിവിസ്സരവിജ്ജാതിതസുപ്പതിട്ഠിതവിസാല ദ്വാരബാഹന്തി
സുവണ്ണരജതനാനാമണിമുത്താപവാളാദിനം ജുതീഹി പഭസ്സരവിജ്ജാതിതസുപ്പതിട്ഠിതവിത്ഥതദ്വാരബാഹം.

തിവിധസീലാദിദസ്സനവസേന ബുദ്ധസ്സ ഗുണാനുഭാവം സമ്മാ സൂചേതീതി
ബുദ്ധഗുണാനുഭാവസംസൂചകം, തസ്സ. കാലോ ച ദേസോ ച ദേസകോ ച വത്സു ച പരിസാ ച, താസം
അപദേസേന നിദസ്സനേന പടിമണ്ഡിതം തമാ.

കിമത്ഥം പന്നേതമ യമ്മവിനയസങ്ഗഹേ കരിയമാനേ നിദാനവചനം വുത്തം, നന്നു ഭഗവതാ
ഭാസിതവചനസ്സേവ സങ്ഗഹോ കാതബ്ബോതി? വുച്ചതേ - ദേസനായ
ഠിതിഅസമ്മോസസദ്ധേയഭാവസമ്പാദനത്ഥം. കാലദേസദേസകവത്സുപരിസാപദേസേഹി ഉപനിബന്ധിതാ
ഠപിതാ ഹി ദേസനാ ചിരട്ഠിതികാ ഹോതി, അസമ്മോസയമ്മാ, സദ്ധേയ്യാ ച
ദേസകാലവത്സുഹേതുനിമിത്തേഹി ഉപനിബന്ധോ വിയ വോഹാരവിനിച്ഛയോ, തേനേവ ചായസ്ഥതാ
മഹാകസ്സപേന “ബ്രഹ്മജാലം ആവുസോ ആനന്ദ കത്ഥ ഭാസിത”ന്തിആദിനാ (ചുളവ് ൪൩൩)
ദേസാദിപുച്ഛാസു കതാസു താസം വിസ്സജ്ജനം കരോന്തേന യമ്മഭണ്ഡാഗാരികേന ആയസ്ഥതാ
ആനന്ദത്ഥേരേന നിദാനം ഭാസിതന്തി തദേവിധാപി വുത്തം
“കാലദേസദേസകവത്സുപരിസാപദേസപടിമണ്ഡിതം നിദാന”ന്തി.

അപിച സത്ഥുസമ്പത്തിപകാസനത്ഥം നിദാനവചനം. തമാഗതസ്സ ഹി ഭഗവതോ പുബ്ബ-രചനാ-
നുമാനാഗമ-തക്കാഭാവതോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധത്തസിദ്ധി. സമ്മാസമ്ബുദ്ധഭാവേന ഹിസ്സ പുരേതരം രചനായ,
“ഏവമ്പി നാമ ഭവേയ്യാ”തി അനുമാനസ്സ, ആഗമന്തരം നിസ്സായ പരിവിതക്കസ്സ ച അഭാവോ സബ്ബത്ഥ
അപ്പടിഹതണാണചാരതായ ഏകപ്പമാണത്താ തേയ്യയമ്മേസു. തമാ
ആചരിയമുട്ഠിയമ്മമച്ഛരിയസാസനസാവകാനുരോധഭാവതോ വീണാസവത്തസിദ്ധി. വീണാസവതായ ഹി
ആചരിയമുട്ഠിആദിനമഭാവോ, വിസുദ്ധാ ച പരാനുഗൃഹപ്പവത്തി. ഇതി ദേസകസംകിലേസഭൂതാനം
ദിട്ഠിസീലസമ്പത്തിദുസകാനം അവിജ്ജാതണ്ഹാനം അഭാവസംസൂചകേഹി ,
താണപ്പഹാനസമ്പദാഭിബ്ബുജ്ജനകേഹി ച സമ്ബുദ്ധവിസുദ്ധഭാവേഹി പുരിമവേസാരജ്ജഡയസിദ്ധി.
തതോയേവ ച അന്തരായികനിയ്യാനികേസു സമ്മോഹാഭാവസിദ്ധിതോ പച്ഛിമവേസാരജ്ജഡയസിദ്ധിതി
ഭഗവതോ ചതുവേസാരജ്ജഡമനാഗമോ, അത്തഹിതപരഹിതപടിപത്തി ച നിദാനവചനേന പകാസിതാ
ഹോതി സമ്പത്തപരിസായ അജ്ജ്യാസയാനുരൂപം ഠാനുപ്പത്തികപടിഭാണേന യമ്മദേസനാദീപനതോ, “ജാനതാ
പസ്സതാ”തിആദിവചനതോ ച, തേന വുത്തം “സത്ഥുസമ്പത്തിപകാസനത്ഥം നിദാനവചന”ന്തി.

അപിച സാസനസമ്പത്തിപകാസനത്ഥം നിദാനവചനം. താണകരുണാപരിഗൃഹിതസബ്ബകിരിയസ്സ ഹി
ഭഗവതോ നത്ഥി നിരത്ഥികാ പവത്തി, അത്തഹിതത്ഥാ വാ, തസ്ഥാ പരേസംയേവ ഹിതായ
പവത്തസബ്ബകിരിയസ്സ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ സകലമ്പി കായവചീമനോകമ്മം യഥാപവത്തം വുച്ചമാനം
ദിട്ഠയമ്മികസമ്പരായികപരമത്ഥേഹി യഥാരഹം സത്താനം അനുസാസനട്ഠേന സാസനം, ന കണ്ഠരചനാ.
തയിദം സത്ഥു ചരിതം കാലദേസദേസകവത്സുപരിസാപദേസേഹി സദ്ധിം തത്ഥ തത്ഥ നിദാനവചനേഹി
യഥാസമ്ഭവം പകാസീയതി. അഥ വാ സത്ഥുനോ പമാണഭാവപ്പകാസനേന സാസനസ്സ
പമാണഭാവപ്പകാസനത്ഥം നിദാനവചനം, തഞ്ചസ്സ പമാണഭാവദസ്സനം “ഭഗവാ”തി ഇമിനാ തമാഗതസ്സ
ഗുണവിസിട്ഠസബ്ബസത്തുത്തമഭാവദീപനേന ചേവ “ജാനതാ പസ്സതാ”തിആദിനാ
ആസയാനുസയതാണാദിപയോഗദീപനേന ച വിഭാവിതം ഹോതി, ഇദമേതമ നിദാനവചനപയോജനസ്സ
മുഖമത്തനിദസ്സനം. കോ ഹി സമത്ഥോ ബുദ്ധാനുബുദ്ധേന യമ്മഭണ്ഡാഗാരികേന ഭാസിതസ്സ നിദാനസ്സ
പയോജനാനി നിരവസേസതോ വിഭാവിതുമിതി. ഹോന്തി ചേത്ഥ -

“ദേസനാചിരട്ഠിതത്ഥം, അസമ്മോസായ ഭാസിതം;
സദ്ധായ ചാപി നിദാനം, വേദേഹേന യസസ്സിനാ.

സത്ഥുസമ്പത്തിയാ ചേവ, സാസനസമ്പദായ ച;
തസ്സ പമാണഭാവസ്സ, ദസ്സനത്ഥമ്പി ഭാസിത”ന്തി.

ഇതി സുമങ്ഗലവിലാസിനിയാ ദീഘനികായട്ഠകമായ പരമസുഖമഗമ്ഭീരദുരനുബോധത്ഥപരിദീപനായ
സുവിമലവിപുലപണ്ണാവേയ്യത്തിയജനനായ
അജ്ജവമദുവസോരച്ചസദ്ധാസതിധിതിബുദ്ധിഖന്തിവീരിയാദിയമ്മസുമങ്ഗിനാ സാട്ഠകമേ പിടകത്തയേ
അസങ്ഗാസംഹീരവിസാരദണാണചാരിനാ അനേകപ്പഭേദേസകസമയസമയന്തരഗഹനജ്ജ്യോഗാഹിനാ
മഹാഗണിനാ മഹാവേയ്യാകരണേന താണാഭിവാസയമ്മസേനാപതിനാമത്ഥേരേന മഹായമ്മരാജാധിരാജഗരൂനാ
കതായ സാധുവിലാസിനിയാ നാമ ലീനത്ഥപകാസനിയാ അബ്ഭന്തരനിദാനവണ്ണനായ ലീനത്ഥപകാസനാ.

നിദാനവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. ഏവം അബ്ഭന്തരനിദാനസംവണ്ണനം കത്വാ ഇദാനി യഥാനിക്ഖിത്തസ്സ സുത്തസ്സ സംവണ്ണനം
കരോന്തോ അനുപുബ്ബാവിരോധിനീ സംവണ്ണനാ കമാനതിക്കമനേന ബ്യാകുലദോസപ്പഹായിനീ, വിത്തുനഞ്ച

ചിത്താരാധിനി, ആഗതഭാരോ ച അവസ്ഥം ആവഹിതബ്ബോതി സംവണ്ണകസ്സ സമ്പത്തഭാരാവഹനേന പണ്ഡിതാചാരസമതിക്കമാഭാവവിഭാവിനി, തസ്മാ തദാവികരണസാധകം സംവണ്ണനോകാസവിചാരണം കാരുമാഹ “ഇദാനീ”തിആദി. നിക്ഖിത്തസ്സാതി ദേസീതസ്സ, “ദേസനാ നിക്ഖേപോ”തി ഹി എതം അത്ഥമേതോ ഭിന്നവി സരൂപതോ ഏകമേവ, ദേസനാപി ഹി ദേസേതബ്ബസ്സ സീലാദിഅത്ഥസ്സ വേണേയസന്താനേസു നിക്ഖിപനതോ “നിക്ഖേപോ”തി വുച്ചതി. നനു സുത്തമേവ സംവണ്ണീയതീതി ആഹ “സാ പനേസാ”തിആദി. ഇദം വുത്തം ഹോതി - സുത്തനിക്ഖേപം വിചാരേത്ഥാ വുച്ചമാനാ സംവണ്ണനാ “അയം ദേസനാ ഏവംസമുട്ഠാനാ”തി സുത്തസ്സ സമ്മദേവ നിദാനപരിജ്ഞായനേന തബ്ബണ്ണനായ സുവിഞ്ഠേയുത്താ പാക്കടാ ഹോതി, തസ്മാ തദേവ സാധാരണതോ പഠമം വിചാരയിസ്സാമാതി. യാ ഹി സാ കഥാ സുത്തത്ഥസംവണ്ണനാപാക്കടാരിനി, സാ സബ്ബാപി സംവണ്ണകേന വത്തബ്ബാ. തദത്ഥവിജാനനുപായത്താ ച സാ പരിയായേന സംവണ്ണനായേവാതി. ഇയ പന തസ്ഥിം വിചാരിതേ യസ്സാ അട്ഠുപ്പത്തിയാ ഇദം സുത്തം നിക്ഖിത്തം, തസ്സാ വിഭാഗവസേന “മമം വാ ഭിക്ഖവേ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൧.൫), “അപ്പമത്തകം ഖോ പനേത”തിആദിനാ (ദീം നിം ൧.൭), “അത്ഥി ഭിക്ഖവേ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൧.൨൮) ച വുത്താനം സുത്തപദേസാനം സംവണ്ണനാ വുച്ചമാനാ തന്തംഅനുസന്ധിദസ്സനസുഖതായ സുവിഞ്ഠേയുത്താതി ദട്ഠഞ്ചം. തത്ഥ യഥാ അനേകസതഅനേകസഹസ്സഭേദാനിപി സുത്തന്താനി സംകിലേസഭാഗിയാദിസാസനപട്ഠാനനയേന സോളസവിധഭാവം നാതിവത്തന്തി, ഏവം അത്തജ്ഞാസയാദി-സുത്ത-നിക്ഖേപവസേന ചതുബ്ബിധഭാവന്തി ആഹ “ചത്താരോ സുത്തനിക്ഖേപാ”തി. നനു സംസഗ്ഗഭേദോപി സമ്ഭവതി, അഥ കസ്ഥാ “ചത്താരോ സുത്തനിക്ഖേപാ”തി വുത്തന്തി? സംസഗ്ഗഭേദസ്സ സബ്ബത്ഥ അലബ്ഭമാനത്താ. അത്തജ്ഞാസയസ്സ, ഹി അട്ഠുപ്പത്തിയാ ച പരജ്ഞാസയപുച്ഛാവസികേഹി സദ്ധിം സംസഗ്ഗഭേദോ സമ്ഭവതി. “അത്തജ്ഞാസയോ ച പരജ്ഞാസയോ ച, അത്തജ്ഞാസയോ ച പുച്ഛാവസികോ ച, അത്തജ്ഞാസയോ ച പരജ്ഞാസയോ ച പുച്ഛാവസികോ ച, അട്ഠുപ്പത്തികോ ച പരജ്ഞാസയോ ച അട്ഠുപ്പത്തികോ ച പുച്ഛാവസികോ ച, അട്ഠുപ്പത്തികോ ച പരജ്ഞാസയോ ച പുച്ഛാവസികോ ചാ”തി അജ്ഞാസയപുച്ഛാനുസന്ധിസബ്ഭാവതോ. അത്തജ്ഞാസയട്ഠുപ്പത്തിനം പന അത്തമത്തം സംസഗ്ഗോ നത്ഥി, തസ്ഥാ നിരവസേസം പത്ഥാരനയേന സംസഗ്ഗഭേദസ്സ അലബ്ഭനതോ ഏവം വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

അഥ വാ അട്ഠുപ്പത്തിയാ അത്തജ്ഞാസയേനപി സിയാ സംസഗ്ഗഭേദോ, തദന്തോഗധത്താ പന സംസഗ്ഗവസേന വുത്താനം സേസനിക്ഖേപാനം മൂലനിക്ഖേപേയേവ സന്ധായ “ചത്താരോ സുത്തനിക്ഖേപാ”തി വുത്തം. ഇമസ്ഥിം പന അത്ഥവികപ്ಪേ യഥാരഹം ഏകകദുകതികചതുകവസേന സാസനപട്ഠാനനയേന സുത്തനിക്ഖേപാ വത്തബ്ബാതി നയമത്തം ദസ്സേതീതി വേദിതബ്ബം. തത്രായം വചനത്ഥോ - നിക്ഖിപനം കഥനം നിക്ഖേപോ, സുത്തസ്സ നിക്ഖേപോ സുത്തനിക്ഖേപോ, സുത്തദേസനാതി അത്ഥോ. നിക്ഖിപീയതീതി വാ നിക്ഖേപോ, സുത്തമേവ നിക്ഖേപോ സുത്തനിക്ഖേപോ. അത്തനോ അജ്ഞാസയോ അത്തജ്ഞാസയോ, സോ അസ്സ അത്ഥി കാരണവസേനാതി അത്തജ്ഞാസയോ, അത്തനോ അജ്ഞാസയോ വാ ഏതസ്സ യഥാവുത്തനയേനാതി അത്തജ്ഞാസയോ. പരജ്ഞാസയേപി ഏസേവ നയോ. പുച്ഛായ വസോ പുച്ഛാവസോ, സോ ഏതസ്സ അത്ഥി യഥാവുത്തനയേനാതി പുച്ഛാവസികോ. അരണിയതോ അവഗതബ്ബതോ അത്ഥോ വുച്ചതി സുത്തദേസനായ വത്ഥു, തസ്സ ഉപ്പത്തി അത്ഥുപ്പത്തി, സാ ഏവ അട്ഠുപ്പത്തി തമ-കാരസ്സ ട്ഠ-കാരം കത്ഥാ, സാ ഏതസ്സ അത്ഥി വുത്തനയേനാതി അട്ഠുപ്പത്തികോ. അപിച നിക്ഖിപീയതി സുത്തമേതേനാതി നിക്ഖേപോ, അത്തജ്ഞാസയാദിസുത്തദേസനാകാരണമേവ. ഏതസ്ഥിം പന അത്ഥവികപ്പേ അത്തനോ അജ്ഞാസയോ അത്തജ്ഞാസയോ. പരേസം അജ്ഞാസയോ പരജ്ഞാസയോ. പുച്ഛിയതീതി പുച്ഛാ, പുച്ഛിതബ്ബോ അത്ഥോ. തസ്സാ പുച്ഛായ വസേന പവത്തം ധമ്മപടിഗ്ഗാഹകാനം വചനം പുച്ഛാവസികം. തദേവ നിക്ഖേപസദാപേക്ഖായ പുല്ലിങ്ഗവസേന വുത്തം “പുച്ഛാവസികോ”തി. വുത്തനയേന അട്ഠുപ്പത്തിയേവ അട്ഠുപ്പത്തികോതി ഏവം അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ.

ഏത്ഥ ച പരേസം ഇന്ദ്രിയപരിപാകാദികാരണം നിരപേക്ഖിത്ഥാ അത്തനോ അജ്ഞാസയേനേവ ധമ്മതന്തിപനത്ഥം പവത്തിതദേസനത്താ അത്തജ്ഞാസയസ്സ വിസും നിക്ഖേപഭാവോ യുത്തോ. തേനേവ വക്ഖതി “അത്തനോ അജ്ഞാസയേനേവ കഥേതി”തി (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൫). പരജ്ഞാസയപുച്ഛാവസികാനം പന പരേസം അജ്ഞാസയപുച്ഛാനം ദേസനാനിമിത്തഭൂതാനം ഉപ്പത്തിയം പവത്തത്താ കഥം അട്ഠുപ്പത്തികേ അനവരോധോ സിയാ, പുച്ഛാവസികട്ഠുപ്പത്തികാനം വാ പരജ്ഞാസയാനുരോധേന പവത്തിതദേസനത്താ കഥം പരജ്ഞാസയേ അനവരോധോ സിയാതി ന ചോദേതബ്ബമേതം. പരേസഞ്ചി അഭിനീഹാരപരിപുച്ഛാദിവിനിമുത്തസ്സേവ സുത്തദേസനാകാരണുപ്പാദസ്സ അട്ഠുപ്പത്തിവസേന ഗഹിതത്താ പരജ്ഞാസയപുച്ഛാവസികാനം വിസും ഗഹണം. തഥാ ഹി ധമ്മദായാദസുത്താദിനം (൧ം നിം ൧.൨൯) ആമിസുപ്പാദാദിദേസനാനിമിത്തം “അട്ഠുപ്പത്തി”തി വുച്ചതി. പരേസം പുച്ഛം വിനാ അജ്ഞാസയമേവ നിമിത്തം കത്ഥാ ദേസീതോ പരജ്ഞാസയോ. പുച്ഛാവസേന ദേസീതോ പുച്ഛാവസികോതി പാക്കടാവായമത്ഥോ.

അനജ്ഞിട്ഠോതി പുച്ഛാദിനാ അനജ്ഞേസീതോ അയാചിതോ, അത്തനോ അജ്ഞാസയേനേവ കഥേതി ധമ്മതന്തിപനത്ഥന്തി അധിപ്പായോ. ഹാരോതി ആവളി യഥാ “മുത്താഹാരോ”തി, സ്വേവ ഹാരകോ, സമ്മപ്പാധനസുത്തന്താനം ഹാരകോ തഥാ. അനുപുബ്ബേന ഹി സംയുത്തകേ നിദ്ദിട്ഠാനം സമ്മപ്പാധനപടിസംയുത്താനം സുത്തന്താനം ആവളി “സമ്മപ്പാധനസുത്തന്തഹാരകോ”തി വുച്ചതി, തഥാ ഇദ്ധിപാദഹാരകാദി. ഇദ്ധിപാദഇന്ദ്രിയബലബ്ബോജ്ഞയങ്ഗമഗ്ഗങ്ഗസുത്തന്തഹാരകോതി പുബ്ബപദേസു പരപദലോപോ, ദ്വന്ദ്വബ്ഭസമാസോ വാ ഏസോ, പേയ്യാലനിദ്ദേസോ വാ. തേസന്തി യഥാവുത്തസുത്താനം.

പരിപക്കാതി പരിണതാ. വിമുത്തിപരിപാചനീയാതി അരഹത്തഫലം പരിപാചേന്താ സദ്ധിന്ദ്രിയാദയോ യമ്മാ. വയേതി വയനത്ഥം, വയകാരണഭൂതായ വാ യമ്മദേസനായ. അജ്ഞാസയന്തി അധിമുത്തിം. ഖന്തിന്തി ദിട്ഠിനിജ്ഞാനക്ഖന്തിം. മന്നന്തി ചിത്തം. അഭിനിഹാരന്തി പണിയാനം. ബുജ്ജന്തനഭാവന്തി ബുജ്ജന്തനസഭാവം, ബുജ്ജന്തനാകാരം വാ. അപേക്ഖിത്വാതി പച്ചവേക്ഖിത്വാ, അപേക്ഖിത്വാ വാ.

ചത്താരോ വണ്ണാതി ചത്താരി കുലാനി, ചത്താരോ വാ രൂപാദിപമാണാ സത്താ. മഹാരാജാനോതി ചത്താരോ മഹാരാജാനോ ദേവാ. വുച്ചന്തി കിം, പഞ്ചുപാദാനക്ഖന്യാ കിന്തി അത്ഥോ.

കസ്മാതി ആഹ “അട്ഠപ്പത്തിയം ഹി”തിആദി. വണ്ണാവണ്ണേതി നിമിത്തേ ഭുജ്ജം, വണ്ണസദ്ദേന ചേത്ഥ “അച്ഛരിയം ആവുസോ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൧൪) ഭിക്ഖുസഞ്ചേന വുത്തോപി വണ്ണോ സഞ്ജഹിതോ. തന്വി ഹി അട്ഠപ്പത്തിം കത്വാ “അത്ഥി ഭിക്ഖവേ അത്തേ യമ്മാ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൧൨൮) ഉപരി ദേസനം ആരഭിസ്സതി. തദേവ വിവരതി “ആചരിയോ”തിആദിനാ. “മമം വാ ഭിക്ഖവേ, പരേ വണ്ണം ഭാസേയ്യു”ന്തി ഇമിസ്സാ ദേസനായ ബ്രഹ്മദത്തേന വുത്തം വണ്ണം അട്ഠപ്പത്തിം കത്വാ ദേസിതത്താ ആഹ “അന്തേവാസി വണ്ണ”ന്തി. ഇദാനി പാളിയാ സമ്ബന്ധം ദസ്സേതും “ഇതി”തിആദി വുത്തം. ദേസനാകുസലോതി “ഇമിസ്സാ അട്ഠപ്പത്തിയാ അയം ദേസനാ സമ്ഭവതി”തി ദേസനായ കുസലോ, ഏതേന പകരണാനുഗുണം ഭഗവതോ മോമനമകാസി. ഏസാ ഹി സംവണ്ണനകാനം പകതി, യദിദം തത്ഥ തത്ഥ പകരണാധിഗതഗുണേന ഭഗവതോ മോമനാ. വാ-സദ്ദോ ചേത്ഥ

ഉപമാനസമുച്ചയസംസയവചനവോസ്സഗ്ഗപദപുരണസദിസവികപ്പാദീസു ബഹുസ്വത്ഥേസു ദിസ്സതി. തഥാ ഹേസ “പണ്ഡിതോവാപി തേന സോ”തിആദീസു ഉപമാനേ ദിസ്സതി, സദിസഭാവേതി അത്ഥോ. “തം വാപി യീരാ മുനിം പവേദയന്തി”തിആദീസു (സും നിം ൨൧൩) സമുച്ചയേ. “കേ വാ ഇമേ കസ്സ വാ”തിആദീസു (പാരാ ൨൯൬) സംസയേ. “അയം വാ (അയഞ്ച) (ദീം നിം ൧൧൮൧) ഇമേസം സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാനം സബ്ബബാലോ സബ്ബമുള്ഹോ”തിആദീസു (ദീം നിം ൧൧൮൧) വചനവോസ്സഗ്ഗേ. “ന വായം കുമാരകോ മത്തമഞ്ഞാസി”തിആദീസു (സം നിം ൨൧൪൪) പദപുരണേ. “മധും വാ മഞ്ഞതി ബാലോ, യാവ പാപം ന പച്ചതി”തിആദീസു (ധം പം ൬൯) സദിസേ. “യേ ഹി കേചി ഭിക്ഖവേ, സമണാ വാ ബ്രാഹ്മണ വാ”തിആദീസു (മം നിം ൧൧൦൦; സം നിം ൨൧൯൨) വികപ്പേ. ഇയാപി വികപ്പേയേവ. മമ വാ യമ്മസ്സ വാ സഞ്ചസ്സ വാതി വിവിധാ വിസും വികപ്പനസ്സ ജോതകത്താതി ആഹ “വാ-സദ്ദോ വികപ്പനത്ഥോ”തി. പര-സദ്ദോ പന അത്ഥേവ അത്തേത്ഥോ “അഹഞ്ചേവ വോ പന യമ്മം ദേസേയ്യം, പരേ ച മേ ന ആജാനേയ്യു”ന്തിആദീസു (ദീം നിം ൨൩൯; മം നിം ൧൨൮൧; ൨൩൩൦; മഹാവം ൧, ൮) അത്ഥി അധികത്ഥോ “ഇന്ദ്രിയപരോപരിയത്ത”തിആദീസു (വിഭം ൮൧൪; അം നിം ൧൦൨൧; മം നിം ൧൧൪൮; പടിം മം ൧൩൮; ൧൧൧൧) അത്ഥി പച്ഛാഭാഗത്ഥോ “പരതോ ആഗമിസ്സതി”തിആദീസു. അത്ഥി പച്ചനീകത്ഥോ “ഉപ്പനം പരപ്പവാദം സഹധമ്മേന സുനിഗ്ഗഹിതം നിഗ്ഗഹേത്വാ”തിആദീസു (ദീം നിം ൨൧൬൮; സം നിം ൨൮൨൨; അം നിം ൮൦൦; ഉദാ ൨൧) ഇയാപി പച്ചനീകത്ഥോതി ദസ്സേതി “പടിവിരുദ്ധാ സത്താ”തി ഇമിനാ. സാസനസ്സ പച്ചനീകഭൂതാ പച്ചത്ഥികാ സത്താതി അത്ഥോ. ത-സദ്ദോ പരേതി വുത്തമത്ഥം അവണ്ണഭാസനകിരിയാവിസിട്ഠം പരാമസതീതി വുത്തം “യേ അവണ്ണം വദന്തി, തേസു”തി.

നനു തേസം ആഘാതോ നത്ഥി ഗുണമഹത്തത്താ, അഥ കസ്മാ ഏവം വുത്തന്തി ചോദനാലേസം ദസ്സേതാ തദപനേതി “കിഞ്ചാപി”തിആദിനാ. കിഞ്ചാപി നത്ഥി, അഥ ഖോ തഥാപീതി അത്ഥോ. ഞാദിസേസുപിതി ഏത്ഥ പി-സദ്ദോ സമ്ഭാവനത്ഥോ, തേന രതനത്തയനിമിത്തന്വി അകുസലചിത്തം ന ഉപ്പാദേതേണ്ണം, പഗേവ വട്ടാമിസലോകാമിസനിമിത്തന്തി സമ്ഭാവേതി. പരിയത്തിയമ്മോയേവ സദ്ധമ്മനയനട്ഠേന നേത്തിതി യമ്മനേത്തി. ആഹനതീതി ആഭുസോ ഘട്ടേതി, ഹിംസതി വാ, വിബാധതി, ഉപതാപേതി ചാതി അത്ഥോ. കത്ഥചി “ഏത്ഥാ”തി പാഠോ ദിസ്സതി, സോ പച്ഛാലിഖിതോ പോരാണപാഠാനുഗതായ ദീകായ വിരോധത്താ, അത്ഥയുത്തിയാ ച അഭാവതോ. യദിപി ഭോമനസ്സാദയോ ച ആഹനന്തി, കോപേയേവ പനായം നിരുള്ഹോതി ദസ്സേതി “കോപസ്സേതം അധിവചന”ന്തി ഇമിനാ. അവയവത്ഥഞ്ചി ദസ്സേതാ തത്ഥ പരിയായേന അത്ഥം ദസ്സേന്തോ ഏവമാഹ. അധിവചനന്തി ച അധികിച്ച പവത്തം വചനം, പസിദ്ധം വാ വചനം, നാമന്തി അത്ഥോ. ഏവമിതരേസുപി. ഏത്ഥ ച സഭാവയമ്മതോ അത്തസ്സ കത്തുഅഭാവജോതനത്ഥം “ആഹനതീ”തി കത്തുത്ഥേ ആഘാതസദ്ദം ദസ്സേതി. ആഹനതി ഏതേന, ആഹനനമത്തം വാ ആഘാതോതി കരണഭാവത്ഥാപി സമ്ഭവന്തിയേവ. “അപ്പതീതാ”തി ഏതസ്സത്ഥോ “അതുട്ഠാ അസോമനസ്സികാ”തി വുത്തോ, ഇദം പന പാകടപരിയായേന അപച്ചയസദ്ദസ്സ നിബ്ബചനദസ്സനം, തമ്മുഖേന പന ന പച്ചേതി തേനാതി അപ്പച്ചയോതി കാതണ്ണം. അഭിരാധയതീതി സാധയതി. ഏത്ഥാതി ഏതേസു തീസു പദേസു. ദീഹിതി ആഘാതഅനഭിരദ്ധിപദേഹി. ഏകേനാതി അപച്ചയപദേന. ഏത്തകേസു ഗഹിതേസു തംസമ്പയുത്താ അഗ്ഗഹിതാ സിയും, ന ച സക്കാ തേപി അഗ്ഗഹിതും ഏകുപ്പാദാദിസഭാവത്താതി ചോദനം വിസോധേതും “തേസ”ന്തിആദി വുത്തം, തേസന്തി യഥാവുത്താനം സഞ്ചാരക്ഖന്ധവേദനാക്ഖന്ധേകദേസാനം. സേസാനന്തി സത്താവിത്താണാവസിട്ഠംസഞ്ചാരക്ഖന്ധേകദേസാനം. കരണന്തി ഉപ്പാദനം. ആഘാതാദിനഞ്ചി പവത്തിയാ പച്ചയസമവായനം ഇധ “കരണ”ന്തി വുത്തം, തം പന അത്ഥതോ ഉപ്പാദനമേവ. തദനുപ്പാദനഞ്ചി സന്ധായ പാളിയം “ന കരണിയാ”തി വുത്തം. പടിക്ഖിത്തമേവ യഥാരഹം ഏകുപ്പാദനിരോധാരമ്മണവത്ഥുഭാവതോ.

തത്ഥാതി തസ്ഥിം മനോപദോസേ. “തേസു അവണ്ണഭാസകേസു”തി ഇമിനാ ആധാരത്ഥേ ഭുജ്ജം ദസ്സേതി. നിമിത്തത്ഥേ, ഭാവലക്ഖണേ വാ ഏതം ഭുജ്ജന്തി ആഹ “തസ്ഥിം വാ അവണ്ണേ”തി. ന ഹി അഗുണോ,

നിന്ദാ വാ കോപഭോമനസ്സാനം ആധാരോ സമ്ഭവതി തബ്ഭാസകായത്തത്താ തേസം. അസ്സമാതി സത്തമിയാ രൂപം ചേ-സദയോഗേന പരികപ്പനവിസയത്താതി ദസ്സേതി “ഭവേയ്യമാ”തി ഇമിനാ. “ഭവേയ്യമാ ചേ, യദി ഭവേയ്യമാ”തി ച വദന്തോ ‘യമാക്കമം പുബ്ബാപരയോഗിനോ ഏതേ സദാ’തി ഞാപേതീ”തി വദന്തി. “കുപിതാ കോപേന അനത്തമനാ ഭോമനസ്സേനാ”തി ഇമിനാ “ഏവം പഠമേന നയേനാ”തിആദിനാ വുത്തവചനം അത്ഥന്തരാഭാവദസ്സന്നേന സമത്ഥേതി. “തുമ്പാക”ന്തി ഇമിനാ സമാനത്ഥോ “തുമ്പാ”ന്തി ഏകോ സദ്ദോ “അമ്പാക”ന്തി ഇമിനാ സമാനത്ഥോ “അമ്പാ”ന്തി സദ്ദോ വിയ യഥാ “തസ്മാ ഹി അമ്പം ദഹരാ ന മീയരേ”തി (ജാം ൧.൩൩) ആഹ “തുമ്പാകംയേവാ”തി. അത്ഥവസാ ലിങ്ഗവിപരിയായോതി കത്വാ “തായ ച അനത്തമനതായാ”തി വുത്തം. “അന്തരായോ”തി വുത്തേ സമണ്ഡമ്മവിസേസാനന്തി അത്ഥസ്സ പകരണതോ വിത്തായമാനത്താ, വിത്തായമാനത്ഥസ്സ ച സദ്ദസ്സ പയോഗേ കാമചാരത്താ “പഠമജ്ജ്യാനാദിനം അന്തരായോ”തി വുത്തം. ഏത്ഥ ച “അന്തരായോ”തി ഇദം മനോപഭോസസ്സ അകരണീയതായ കാരണവചനം. യസ്മാ തുമ്പാകമേവ തേന കോപാദിനാ പഠമജ്ജ്യാനാദിനമന്തരായോ ഭവേയ്യ, തസ്മാ തേ കോപാദിപരിയായേന വുത്താ ആഘാതാദയോ ന കരണീയാതി അധിപ്പായോ, തേന “നാഹം സബ്ബത്തു”തി ഇസ്സരഭാവേന തുമ്പാക തതോ നിവാരേമി, അഥ ഘോ ഇമിനാവ കാരണേനാതി ദസ്സേതി. തം പന കാരണവചനം യസ്മാ ആദീനവവിഭാവനം ഹോതി, തസ്മാ “ആദീനവം ദസ്സേന്തോ”തി ഹേട്ഠാ വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

ഗമ്മഗാരവാദിഅനേകദോഷകരം, യദി ച തം വത്തഞ്ചം സിയാ, തദേവ വുത്തം അസ്സ, ന തദഞ്ഞന്തി? വുച്ചതേ - ദേസനാകാലേ, ഹി ആയതിഞ്ച കസ്സചി കമഞ്ചി തദത്ഥപടിവേധനത്ഥം പരിയായവചനം വുത്തം. ദേസനാപടിഗാഹകേസു ഹി യോ തേസം പരിയായവചനാനം യം പുഞ്ചേ സങ്കേതം കരോതി “ഇദമിത്ഥസ്സ വചന”ന്തി, തസ്സ തേനേവ തദത്ഥപടിവേധോ ഹോതി. അപിച തസ്മിം ഖണേ വിക്ഖിത്തചിത്താനം അഞ്ഞവിഹിതാനം വിപരിയായാനം അഞ്ഞേന പരിയായേന തദത്ഥാവബോധനത്ഥവി പരിയായവചനം വുത്തം. യത്ത്ഹി യേ ന സുണന്തി, തപ്പരിഹായനവസേന തേസം സബ്ബമാ പരിപുണ്ണസ്സ യമാവുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ അനവബോധോ സിയാ, പരിയായവചനേ പന വുത്തേ തബ്ബസേന പരിപുണ്ണമത്ഥാവബോധോ ഹോതി. അഥ വാ മന്ദബുദ്ധീനം പുനപ്പുനം തദത്ഥലക്ഖണേന അസമ്മോഹനത്ഥം പരിയായവചനം വുത്തം. മന്ദബുദ്ധീനത്ത്ഹി ഏകേനേവ പദേന ഏകത്ഥസ്സ സല്ലക്ഖണേന സമ്മോഹോ ഹോതി, അനേകേന പരിയായേന പന ഏകത്ഥസ്സ സല്ലക്ഖണേന തമാസമ്മോഹോ ന ഹോതി അനേകപ്പവത്തിനിമിത്തേന ഏകത്ഥേയേവ പവത്തസദ്ദേന യഥാധിപ്പേതസ്സ അത്ഥസ്സ നിച്ഛിതത്ഥാ.

അപരോ നയോ - “അനേകേപി അത്ഥാ സമാനബ്ബുജ്ജനാ ഹോന്തി”ന്തി യാ അത്ഥന്തരപരികപ്പനാ സിയാ, തസ്സാ പരിവജ്ജനത്ഥവി പരിയായവചനം വുത്തന്തി വേദിതഞ്ചം. അനേകേസവി ഹി അത്ഥാനം ഏകപദവചനീയതാവസേന സമാനബ്ബുജ്ജനത്ഥാ യഥാവുത്തസ്സ പദസ്സ “അയമത്ഥോ നു ഖോ അധിപ്പേതോ, ഉദാഹു അയമത്ഥോവാ”ന്തി പവത്തം സോതുകമത്ഥന്തരപരികപ്പനം വേവചനം അഞ്ഞമഞ്ഞം ഭേദകവസേന പരിവജ്ജേതി. വുത്തഞ്ച -

“നേകത്ഥവുത്തിയാ സദ്ദോ, ന വിസേസത്ഥത്ഥാപകോ;
പരിയായേന യുത്തോ തു, പരിയായോ ച ഭേദകോ”ന്തി.

അപരോ നയോ - അനഞ്ഞസ്സാപി പരിയായവചനസ്സ വചനേ അനേകാഹി താഹി താഹി നാമപഞ്ഞത്തിഹി തേസം തേസം അത്ഥാനം പഞ്ഞാപനത്ഥവി പരിയായവചനം വത്തഞ്ചം ഹോതി. തമാ ഹി പരിയായവചനേ വുത്തേ “ഇമസ്സത്ഥസ്സ ഇദമിദവി നാമ”ന്തി സോതുകം അനേകയാ നാമപഞ്ഞത്തിവിജാനനം. തതോ ച തംതംപഞ്ഞത്തികോസല്ലം ഹോതി സേയുമാപി നിഘണ്ടുസത്ഥേ പരിചയതം. അപിച യമ്മകമികാനം തന്തിഅത്ഥുപനിബന്ധനപരാവബോധനാനം സുഖസിദ്ധിയാപി പരിയായവചനം. തബ്ബചനേന ഹി യമ്മദേസകാനം തന്തിഅത്ഥസ്സ അത്തനോ ചിത്തേ ഉപനിബന്ധനേന റപനേന പരേസം സോതുകമവബോധനം സുഖസിദ്ധം ഹോതി. അഥ വാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ അത്തനോ യമ്മനിരുത്തിപടിസമ്ഭിദാസമ്പത്തിയാ വിഭാവനത്ഥം, വേനേയ്യാനഞ്ച തത്ഥ ബീജവാപനത്ഥം പരിയായവചനം ഭഗവാ നിദ്രിസതി. തദസമ്പത്തികസ്സ ഹി തമാവചനം ന സമ്ഭവതി. തേന ച പരിയായവചനേന യഥാസുതേന തസ്സം യമ്മനിരുത്തിപടിസമ്ഭിദാസമ്പത്തിയം തപ്പരിചരണേന, തദഞ്ഞസുചരിതസമുപബ്രൂഹനേന ച പുഞ്ഞസഞ്ചാതസ്സ ബീജസ്സ വചനം സമ്ഭവതി. കോ ഹി ഈദിസായ സമ്പത്തിയാ വിഞ്ഞായമാനായ തദേതം നാഭിപത്ഥേയ്യാതി, കിം വാ ബഹുനാ. യസ്സാ യമ്മധാതുയാ സുപ്പടിവിദ്ധത്താ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ യഥാ സബ്ബസ്മിം അത്ഥേ അപ്പടിഹതത്ഥാണചാരോ, തമാ സബ്ബസ്മിം സദ്ദവോഹാരേതി ഏകവി അത്ഥം അനേകേഹി പരിയായേഹി ബോധേതി, നത്ഥി തത്ഥ ദസ്സായിതത്ഥം വിത്ഥാരിതത്ഥം, നാപി യമ്മദേസനായ ഹാനി, ആവേണികോ ചായം ബുദ്ധധമ്മോ. സബ്ബത്തുതത്ഥാണസ്സ ഹി സുപ്പടിവിദിതഭാവേന പടിസമ്ഭിദാത്ഥാണേഹി വിയ തേനപി ഞാണേന അത്ഥേ, യമ്മേ, നിരുത്തിയാ ച അപ്പടിഹതവുത്തിതായ ബുദ്ധലീളായ ഏകവി അത്ഥം അനേകേഹി പരിയായേഹി ബോധേതി, ന പന തസ്മിം സദ്ദവോഹാരേ, തമാബോധനേ വാ മന്ദഭാവോ സമ്മാബോധനസ്സ സാധനത്ഥാ, ന ച തേന അത്ഥസ്സ വിത്ഥാരഭാവോ ഏകസ്സേവത്ഥസ്സ ദേസേതബ്ബസ്സ സുബ്ബിജാനനകാരണത്ഥാ, നാപി തബ്ബചനേന യമ്മദേസനാഹാനി തസ്സ ദേസനാസമ്പത്തിഭാവത്ഥോ. തസമാ സാത്ഥകം പരിയായവചനം, ന ചാപി തം ഗമ്മഗാരവാദിഅനേകദോഷകരന്തി ദട്ഠഞ്ചം. യം പനേതം വുത്തം “യദി ച തം വത്തഞ്ചം സിയാ, തദേവ വുത്തം അസ്സ, ന തദഞ്ഞ”ന്തി, തവി ന യുത്തം പയോജനന്തരസമ്ഭവത്ഥോ. തദേവ ഹി അവത്ഥാ തദഞ്ഞസ്സ വചനേന ദേസനാക്ഖണേ സമാഹിതചിത്താനവി സമ്മദേവ പടിഗുണ്ണഹന്താനം തംതംപദന്തോഗധപവത്തിനിമിത്തമാരബ്ഭേ തദത്ഥാധിഗമോ ഹോതി, ഇതരമാ തസ്മിംയേവ പദേ പുനപ്പുനം വുത്തേ തേസം തദത്ഥാനധിഗതത്ഥാ സിയാതി. ഹോന്തി ചേത്ഥ -

“യേന കേനചി അത്ഥസ്സ, ബോധായ അഞ്ഞസദ്ദതോ;
വിക്ഖിത്തകമനാനവി, പരിയായകമാ കതാ.

മന്ദാനഞ്ച അമുട്ട്ഠഹത്ഥം, അത്ഥന്തരനിസേധയാ;
തംതംനാമനിരുട്ട്ഠഹത്ഥം, പരിയായകമാ കതാ.

ദേസകാനം സുകരത്ഥം, തന്തിഅത്ഥാവബോധനേ;
യമ്മനിരുത്തിബോധത്ഥം, പരിയായകമാ കതാ.

വേനേയ്യാനം തത്ഥ ബീജവാപനത്ഥഞ്ച അത്തനോ;
യമ്മധാതുയാ ലീളായ, പരിയായകമാ കതാ.

തദേവ തു അവത്ഥാന, തദഞ്ഞേഹി പബോധനം;

സമാപിശ്ശിപ്പാത്താനും, അത്യാധിഗമായ കത്ത്തി.

ഇദം പന നിബ്ബോണം ഹോദിസേയേവ, ന സബ്ബതം കാതബ്ബന്തി ദസ്സേനോ “ഇദഞ്ചോ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വം അവസ്സേയേവാതി കാരണപതിരൂപം വത്യാ, അവത്യാ വാ ദോസപതിട്ഠാപനവസേന നിന്ദായ ഏവ. ന സബ്ബതാതി ന കേവലം അക്കോസനഖുംസനവമ്ഭനാദീസു സബ്ബതം നിബ്ബോണം കാതബ്ബന്തി അത്ഥോ. തദേവത്ഥം “യദിഹീ”തിആദിനാ പാക്കം കരോതി. “സാസങ്കനീയോ ഹോതീ”തി വുത്തം തമാനിബ്ബേതേബ്ബതായ കാരണമേവ “തസ്സമാ”തി പടിനിദിസതി. “ഓട്ഠോസീ”തിആദി “ന സബ്ബതാ”തി ഏതസ്സ വിവരണം. ജാതിനാമഗോത്തകമ്മസിപ്പആബാധ ലിങ്ഗ കിലേസ ആപത്തി അക്കോസനസഖ്വാതേഹി ദസഹി അക്കോസവത്ത്ഥുഹി. അധിവാസനമേവ ഖത്തി, ന ദിട്ഠിനിജ്ജ്യാനക്ഖമനാദയോതി അധിവാസനഖത്തി.

൬. ഏവം അവസ്സഭൂമിയാ സംവണ്ണം കത്യാ ഇദാനി വസ്സഭൂമിയാപി സംവണ്ണം കാതുമാഹ “ഏവ”തിആദി. തത്ത്വം അവസ്സഭൂമിയന്തി അവസ്സപ്കാസനട്ഠാനേ. താദിലക്ഖണന്തി ഏത്ഥ “പഞ്ചഹാകാരേഹി താദീ ഇട്ഠാനിട്ഠേ താദീ, ചത്താവിതി താദീ, തിണ്ണാവിതി താദീ, മുത്താവിതി താദീ, തംനിദേസാ താദീ”തി (മഹാനിം നവ) നിദേസനയേന പഞ്ചസു അത്ഥേസു ഇധ പഠമേനത്ഥേന താദീ. തത്രായം നിദേസോ -

കഥം അരഹാ ഇട്ഠാനിട്ഠേ താദീ, അരഹാ ലാഭേപി താദീ, അലാഭേപി താദീ, യസേപി, അയസേപി, പസംസായപി, നിന്ദായപി, സുഖേപി , ദുക്ഖേപി താദീ, ഏകഞ്ചേ ബാഹം ഗസേന ലിബ്ബേയ്യും, ഏകഞ്ചേ ബാഹം വാസിയാ തച്ഛേയ്യും, അമുസ്സമിം നത്ഥി രാഗോ, അമുസ്സമിം നത്ഥി പടിഞ്ചോ , അനുനയപടിഞ്ചവിപ്പഹീനോ ഉഗ്ഘാടിനിഗ്ഘാടിവിതിവത്തോ, അനുരോധവിരോധസമതിക്കത്തോ, ഏവം അരഹാ ഇട്ഠാനിട്ഠേ താദീതി (മഹാനിം നവ).

വചനത്ഥോ പന തമിവ ദിസ്സതീതി താദീ, ഇട്ഠമിവ അനിട്ഠമ്പി പസ്സതീതി അത്ഥോ. തസ്സ ലക്ഖണം താദിലക്ഖണം, ഇട്ഠാനിട്ഠേസു സമപേക്ഖനസഭാവോ. അഥ വാ തമിവ ദിസ്സതേ താദീ, സോ ഏവ സഭാവോ, തദേവ ലക്ഖണം താദിലക്ഖണന്തി. വസ്സഭൂമിയം താദിലക്ഖണം ദസ്സേതുന്തി സമ്ബന്ധോ. പര-സദ്ദോ അത്തേത്ഥേതി ആഹ “യേ കേചീ”തിആദി. ആനന്ദന്തി ഭൂസം പമോദന്തി തംസമങ്ഗിനോ സത്താ ഏതേനാതി ആനന്ദസദ്ദസ്സ കരണത്ഥതം ദസ്സേതി. സോഭനമനോ സുമനോ, ചിത്തം, സോഭനം വാ മനോ യസ്സാതി സുമനോ, തംസമങ്ഗീപുഗ്ഗലോ. നനു ച ചിത്തവാചകഭാവേ സതി ചേതസികസുഖസ്സ ഭാവത്ഥതാ യുത്താ, പുഗ്ഗലവാചകഭാവേ പന ചിത്തമേവ ഭാവത്ഥോ സിയാ, ന ചേതസികസുഖം, സുമനസദ്ദസ്സ ദബ്ബനിമിത്തം പതി പവത്തത്താ യഥാ “ദണ്ഡിത്തം സിഖിത്ത”തിആദിതി? സച്ചമേതം ദബ്ബേ അപേക്ഖിതേ, ഇധ പന തദനപേക്ഖിത്യാ തേന ദബ്ബേന യുത്തം മൂലനിമിത്തഭൂതം ചേതസികസുഖമേവ അപേക്ഖിത്യാ സുമനസദ്ദോ പവത്തോ, തസ്സമാ ഏത്ഥാപി ചേതസികസുഖമേവ ഭാവത്ഥോ സമ്ഭവതി, തേനാഹ “ചേതസികസുഖസ്സേതം അധിവചന”തി. ഏതേന ഹി വചനേന തദത്തചേതസികാനന്വി ചിത്തപടിബദ്ധത്താ, ചിത്തകിരിയത്താ ച യഥാസമ്ഭവം സോമനസ്സഭാവോ ആപജ്ജതീതി ചോദനം നാപജ്ജതേവ രുജ്ജഹിസദ്ദത്താ തസ്സ യഥാ “പക്ഷജ”തി പരിഹരതി. ഉബ്ബിലയതിതി ഉബ്ബിലം, ഭിന്ദതി പുരിമാവത്ഥായ വിസേസം ആപജ്ജതീതി അത്ഥോ. തദേവ ഉബ്ബിലാവിതം പച്ചയത്തരാഗമാദിവസേന. ഉഖം പലവതീതി വാ ഉബ്ബിലാവിതം അകാരാനം ഇകാരം, ആകാരഞ്ച കത്യാ, ചിത്തമേവ “ചേതസോ”തി വുത്തത്താ. തദ്ധിതേ പന സിദ്ധേ തം അബ്ബതിരിത്തം തസ്സമിം പദേ വചനീയസ്സ സാമത്തഭാവതോ, തസ്സ വാ സദ്ദസ്സ നാമപദത്താ, തസ്സമാ കസ്സാതി സമ്ബന്ധീവിസേസാനുയോഗേ “ചേതസോ”തി വുത്തന്തി ദസ്സേതും “കസ്സാ”തിആദി വുത്തം. ഏസ നയോ ഹോദിസേസു. യായ ഉപ്പനായ കായചിത്തം വാതപൂരിതഭസ്താ വിധ ഉദ്ധുമായനാകാരപ്പത്തം ഹോതി തസ്സാ ഗേഹസിതായ ഓദഗ്ഗപിതിയാ ഏതം അധിവചനന്തി സരൂപം ദസ്സേതി “ഉദ്ധുച്ചാവഹായാ”തിആദിനാ. ഉദ്ധുച്ചാവഹായാതി ഉദ്ധുതഭാവാവഹായ. ഉപ്പിലാപേതി ചിത്തം ഉപ്പിലാവിതം കരോതീതി ഉബ്ബിലാപനാ, സാ ഏവ പീതി, തസ്സാ. ഖന്ധവസേന ധമ്മവിസേസത്തം ആഹ “ഇധാപി”തിആദിനാ. അവസ്സഭൂമിമപേക്ഖായ അപി-സദ്ദോ “അയമ്പി പാരാജികോ”തിആദിസു (പാരാ മ.വുന്, ന്, മ, മന്ത്ര, മ, മ, മന്ത്ര, മന്ത്ര) വിധ, ഇധ ച കിഞ്ചാപി തേസം ഭിക്ഖുനം ഉബ്ബിലാവിതമേവ നത്ഥി, അഥ ഖോ ആയതിം കുലപുത്താനം ഏദിസേസുപി റാനേസു അകുസലുപ്പത്തിം പടിസേയേനോ ധമ്മനേത്തിം റപേതീതി. ദീഹി പദേഹി സഖ്വാരക്ഖണ്ഡോ, ഏകേന വേദനാക്ഖണ്ഡോ വുത്തോതി ഏത്ഥാപി “തേസം വസേന സേസാനം സന്ധയുത്തയമ്മാനം കരണം പടിക്ഖിത്തമേവാ”തി ച അട്ഠകമായം വുത്തനയേന സക്കാ വിത്താതുന്തി ന വുത്തം. “പി-സദ്ദോ സമ്ഭാവനത്ഥോ”തിആദിനാ വുത്തനയേന ചേത്ഥ അത്ഥോ യഥാസമ്ഭവം വേദിതഞ്ചോ.

തുച്ഛഹംയേവസ്സ തേന അത്തരായോതി ഏത്ഥാപി “അത്തരായോ”തി ഇദം “ഉബ്ബിലാവിതത്തസ്സ അകരണീയതാകാരണവചന”തിആദിനാ ഹേട്ഠാ അവസ്സപക്ഖേ അമ്ഹേഹി വുത്തനയാനുസാരേന അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഏത്ഥ ച “ആനന്ദിനോ ഉബ്ബിലാവിതാ”തി ദീപിതം പീതിമേവ ഗഹേത്യാ “തേന ഉബ്ബിലാവിതത്തേനാ”തി വചനം സോമനസ്സരഹിതായ പീതിയാ അഭാവതോ തബ്ബചനേനേവ “സുമനാ”തി ദീപിതം സോമനസ്സമ്പി സിദ്ധമേവാതി കത്യാ വുത്തം. അഥ വാ സോമനസ്സസ്സ അത്തരായകരതാ പാക്കടാ, ന തഥാ പീതിയാതി ഏവം വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. കസ്സമാപനേതന്തി യഥാവുത്തം അത്ഥം അവിഭാഗതോ മനസി കത്യാ ചോദേതി. ആചരിയോ “സച്ച”തി തമത്ഥം പടിജാനിത്യാ “തം പനാ”തിആദിനാ വിജ്ജബ്ബാകരണവസേന പരിഹരതി.

തത്ത്വ ഏതത്തി ആനന്ദാദിനമകരണീയതാവചനം, നന്ദ ഭഗവതാ വണ്ണിതത്തി സമ്ബന്ധോ. ബുദ്ധോതി കിത്തയന്തസ്സാതി “ബുദ്ധോ”തി വചനം ഗുണാനുസ്സരണവസേന കമേന്തസ്സ സാധുജനസ്സു. കസിണേനാതി കസിണതായ സകലഭാവേന. ജമ്ബുദീപസ്സാതി ചേതസ്സ അവയവഭാവേന സമ്ബന്ധീവചനം. അപരേ പന “ജമ്ബുദീപസ്സാതി കരണവചനമേ സാമീവചന”തി വദന്തി, തേസം മതേന കസിണജമ്ബുദീപസദാനം സമാനാധികരണഭാവോ ദട്ഠഞ്ചോ, കരണവചനഞ്ച നിസ്സക്കമേ. പഗേവ ഏകദേശതോ പനാതി അപി-സദ്ദോ സമ്ഭാവനേ. ആദി-സദ്ദേന ചേത്വ -

“മാ സോചി ഉദായി, ആനന്ദോ അവിതരാഗോ കാലം കരേയ്യ, തേന ചിത്തപ്പസാദേന സത്തക്ഖത്തും ദേവരജ്ജം കാരേയ്യ, സത്തക്ഖത്തും ഇമസ്സമിംയേവ ജമ്ബുദീപേ മഹാരജ്ജം കാരേയ്യ, അപിച ഉദായി ആനന്ദോ ദിട്ഠേവ യമ്മേ പരിനിബ്ബായിസ്സതീ”തിആദിസുത്തം (അം നിം ൩.൮൧) -

സങ്ഗഹിതം. ത്തി സുത്തന്തരേ വുത്തം പീതിസോമനസ്സം. നേക്ഖമ്മസ്സിതത്തി കാമതോ നിക്ഖമനേ കുമലയമ്മേ നിസ്സിതം. ഇധാതി ഇമസ്സമിം സുത്തേ. ഗേഹസ്സിതത്തി ഗേഹവാസീനം സമുദാചിണ്ണതോ ഗേഹസങ്ഖാതേ കാമഗുണേ നിസ്സിതം. കസ്സമാ തദേവിധാധിപ്പേതത്തി ആഹ “ഇദന്ഹീ”തിആദി. “ആയസ്സമതോ ഛരണസ്സ ഉപ്പന്നസദിസ”തി വുത്തമത്ത്വം പാകം കാതും, സമത്ത്വേതും വാ “തേനേവാ”തിആദി വുത്തം. വിസേസം നിബ്ബത്തേതും നാസക്ഖവി ഭഗവതി, യമ്മേ ച പവത്തഗേഹസ്സിതപേമതായ. പരിനിബ്ബാനകാലേതി പരിനിബ്ബാനാസന്നകാലേ ഭഗവതാ പത്തേത്തേന തജ്ജിതോതി വാ സമ്ബന്ധോ. പരിനിബ്ബാനകാലേതി വാ ഭഗവതോ പരിനിബ്ബുതകാലേ സങ്ഘേന തജ്ജിതോ നിബ്ബത്തേതീതി വാ സമ്ബന്ധോ. ബ്രഹ്മദണ്ഡേനാതി “ഭിക്ഖുഹി ഇത്ഥന്നാമോ നേവ വത്തഞ്ചോ, ന ഓവദിതഞ്ചോ, നാനുസാസിതഞ്ചോ”തി (ചുളവം ൪൪൭) കതേന ബ്രഹ്മദണ്ഡേന. തജ്ജിതോതി സംവേജിതോ. തസ്സമാതി യസ്സമാ ഗേഹസ്സിതപീതിസോമനസ്സം ത്യാനാദിനം അന്തരായകരം, തസ്സമാ. വുത്തന്ഹേതം ഭഗവതാ സക്കപഞ്ചസുത്തേ “സോമനസ്സംപാഹം ദേവാനമിന്ദ, ദുവിധേന വദാമി സേവിതബ്ബസി അസേവിതബ്ബസി”തി (ദീം നിം ൨.൩൭൯).

“അയന്ഹീ”തിആദിനാ തദേവത്വം കാരണതോ സമത്ത്വേതി. രാഗസഹിതത്താ ഹി സാ അന്തരായകരാതി. ഏത്ഥ പന “ഇദന്ഹീ രാഗസന്ഹിതം പീതിസോമനസ്സ”തി വത്തഞ്ചം സിയാ, തമാപി പീതിഗുഹണേന സോമനസ്സസി ഗഹിതമേവ ഹോതി സോമനസ്സരഹിതായ പീതിയാ അഭാവതോതി ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന പീതിയേവ ഗഹിതാ. അപിച സേവിതബ്ബാസേവിതബ്ബവിഭാഗസ്സ സുത്തേ വചനതോ സോമനസ്സസ്സ പാകടോ അന്തരായകരഭാവോ, ന തമാ പീതിയാതി സായേവ രാഗസഹിതത്ത്വേന വിസേസേത്യാ വുത്താ. അവണ്ണഭൂമിയാ സദ്ധിം സമ്ബന്ധിത്യാ പാകം കാതും “ലോഭോ ചാ”തിആദി വുത്തം. കോധസദിസോവാതി അവണ്ണഭൂമിയം വുത്തകോധസദിസോ ഏവ. “ലുദ്ധോ”തിആദിഗാമാനം “കുദ്ധോ”തിആദിഗാമാസു വുത്തനയേന അത്ത്വോ ദട്ഠഞ്ചോ.

“മമം വാ ഭിക്ഖവേ പരേ വണ്ണം ഭാസേയ്യും, യമ്മസ്സ വാ വണ്ണം ഭാസേയ്യും, സങ്ഘസ്സ വാ വണ്ണം ഭാസേയ്യും, തത്ര ചേ തുമ്ഹേ അസ്സമ ആനന്ദിനോ സുമനാ ഉബ്ബിലാവിതാ , അപി നു തുമ്ഹേ പരേസം സുഭാസിതദുബ്ഭാസിതം ആജാനേയ്യാമാതി? നോ ഹേതം ഭന്തേ”തി അയം തതീയവാരോ നാമ അവണ്ണഭൂമിയം വുത്തനയവസേന തതീയവാരട്ഠാനേ നീഹരിതബ്ബത്താ, സോ ദേസനാകാലേ തേന വാരേന ബോധേതബ്ബപുഗ്ഗലാഭാവതോ ദേസനായ അനാഗതോപി തദത്ഥസമ്ഭവതോ അത്ത്വതോ ആഗതോയേവ. യമാ തം വിത്ഥാരവസേന കമാവത്സുപ്തകരണത്തി ദസ്സേതും “തതീയവാരോ പനാ”തിആദി വുത്തം, ഏതേന സംവണ്ണനാകാലേ തമാബ്ബുജ്ജന്യനകസത്താനം വസേന സോ വാരോ ആന്തേത്യാ സംവണ്ണേതബ്ബോതി ദസ്സേതി. “യഥേവ ഹീ”തിആദിനാ തദേവത്വസമ്ഭവം വിഭാവേതി. കുദ്ധോ അത്ത്വം ന ജാനാതി യഥേവാതി സമ്ബന്ധോ.

പടിപജ്ജിതബ്ബാകാരദസ്സനവാരേതി യമാവുത്തം തതീയവാരം ഉപാദായ വത്തബ്ബേ ചതുത്ഥവാരേ. “തുമ്ഹാകം സത്ത്വാ”തി വചനതോ പഭൂതി യാവ “ഇമിനാപി കാരണേന തച്ഛ”തി വചനം, താവ യോജനാ. “സോ ഹിഭഗവാ”തിആദി തബ്ബിവരണം. തത്ത്വ ഇതിപീതി ഇമിനാപി കാരണേന. വിത്ഥാരോ വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൧൨൩ ആദയോ) “അനാപത്തി ഉപസമ്പന്നസ്സ ഭൂതം ആരോചേതീ”തി (പാചിം ൧൧) വുത്തേപി സഭാഗാനമേവ ആരോചനം യുത്തന്തി ആഹ “സഭാഗാനം ഭിക്ഖുനംയേവ പടിജാനിതബ്ബ”തി. തേയേവ ഹി തസ്സ അത്ത്വകാമാ, സദ്ധേയ്യവചനത്തഞ്ച മത്തേന്തി, തതോ ച “സാസന്നസ്സ അമോഘതാ ദീപിതാ ഹോതീ”തി വുത്തത്ത്വസമത്ത്വം സിയാ. “ഏവന്ഹീ”തിആദി കാരണവചനം. പാപിച്ഛതാ ചേവ പരിവജ്ജിതാ, കത്തുഭൂതാ വാ സാ, ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ. അമോഘതാതി നിയ്യാനികഭാവേന അതുച്ഛതാ. വുത്തനയേനാതി “തത്ര തുമ്ഹേഹീതി തസ്സമിം വണ്ണേ തുമ്ഹേഹീ”തിആദിനാ ചേവ “ദുതിയം പദം പഠമസ്സ പദസ്സ, ചതുത്ഥഞ്ച തതീയസ്സ വേവചന”തിആദിനാ ച വുത്തനയേന.

ചുളുസിലവണ്ണനാ

൧. കോ അനുസന്ധിതി പുച്ഛാ “നന്ദ ഏത്തകേനേവ യമാവുത്തേഹി അവണ്ണവണ്ണേഹി സമ്ബന്ധാ ദേസനാമത്ത്വം പത്താ”തി അനുയോഗസമ്ഭവതോ കതാ. വണ്ണേന ച അവണ്ണേന ചാതി തദുഭയപദേന. അത്ത്വനിദേശോ വിയ ഹി സദുനിദേശോപീതി അക്ഖരചിന്തകാ. അഥ വാ തമാഭാസനസ്സ കാരണത്താ, കോട്ഠാസത്താ ച “പദേഹീ”തി വുത്തം. അവണ്ണേന ച വണ്ണേന ചാതി പന അഗുണഗുണവസേന,

നിന്ദാപസംസാവസേന ച സരൂപദണ്ഡം. “നിവത്തോ അമൂലകതായ വിസ്തജ്ജതബുതാഭാവതോ”തി (ദ്വി നി ൧.൧) ആചരിയയമ്മപാലത്ഥേരേണ വുത്തം. തം വിത്ഥാരേതാ ദേസനായ ബോധേതബുഗ്ഗലാഭാവതോ ഏത്തകാവ സാ യുത്തരൂപാതി ഭഗവതോ അജ്ജ്യാസയേനേവ അദേസനാഭാവേന നിവത്തോ, യഥാ തം വണ്ണഭൂമിയം തതിയവാഭാരോതിപി ദട്ഠഞ്ച. തഥാ ബോധേതബുഗ്ഗലസമ്ഭവേന വിസ്തജ്ജതബുതായ അധിഗതഭാവതോ അനുവത്തതിയേവ. ഇതിപേതം ഭൂതന്തി ഏതഥ ഇതി-സദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ തദുപരിപി അനുവത്തകത്താ, തേന വക്ഖതി “ഇധ പനാ”തിആദി. ഏത്താവതാ അയം വണ്ണാനുസന്ധിതി ദണ്ണേതാ ദുവിധേസു പന തേസു വണ്ണേസു ബ്രഹ്മദത്തസ്സ വണ്ണാനുസന്ധിതി ദണ്ണേതോ “സോ പനാ”തിആദിമാഹ. ഉപരി സുത്തതാപകാസനേ അനുസന്ധിം ദണ്ണേസ്സതി “അത്ഥി ഭിക്ഖവേ”തിആദിനാ (ദ്വി നി ൧.൨൮).

ഏവം പുച്ഛാവിസ്തജ്ജനാമുഖേന സമുദായത്ഥതം വതാ ഇദാനി അവയവത്ഥതം ദണ്ണേതി “തത്ഥാ”തിആദിനാ. അപ്പമേവ പരിതോ സമന്തതോ ഖണ്ഡിതത്താ പരിത്തം നാമാതി ആഹ “അപ്പമത്തകന്തി പരിത്തസ്സ നാമ”ന്തി. മത്താ വുച്ചതി പമാണം മീയതേ പരിമീയതേതി കത്ഥാ. സമാസന്തകകാരേണ അപ്പമത്തകം യഥാ “ബഹുപുത്തകോ”തി, ഏവം ഓരമത്തകേപി. ഏതേനേവ “അപ്പാ മത്താ അപ്പമത്താ, സാ ഏതസ്സാതി അപ്പമത്തക”ന്തിആദിനാ കപച്ചയസ്സ സാത്ഥകതമ്പി ദണ്ണേതി അത്ഥതോ അഭിന്നത്താ. മത്തകസദ്ദസ്സ അനത്ഥകഭാവതോ സീലമേവ സീലമത്തകം. അനത്ഥകഭാവോതി ച സകത്ഥതാ പുരിമപദത്ഥേയേവ പവത്തനതോ. ന ഹി സദ്ദാ കേവലം അനത്ഥകാ ഭവന്തിതി അക്ഖരചിന്തകാ. നനു ച ഭഗവതോ പാരമിതാനുഭാവേന നിരത്ഥകമേകക്ഖരമ്പി മുഖവരം നാരോഹതി, സകലഞ്ച പരിയത്തിസാസനം പദേ പദേ ചതുസച്ചപ്പകാസനന്തി വുത്തം, കഥം തസ്സ അനത്ഥകതാ സമ്ഭവതിതി? സച്ചം, തമ്പി പദന്തരാഭിഹിതസ്സ അത്ഥസ്സ വിസേസനവസേന തദഭിഹിതം അത്ഥം വദതി ഏവ, സോ പന അത്ഥോ വിനാപി തേന പദന്തരേനേവ സക്കാ വിഞ്ഞാതുന്തി അനത്ഥകമിച്ചേവ വുത്തന്തി. നനു അപോച്ചമ്ഹ “അനത്ഥകഭാവോ...പേ... പവത്തനതോ”തി. അപി ച വിന്യേയജ്ജ്യാസയാനുരൂപവസേന ഭഗവതോ ദേസനാ പവത്തതി, വിന്യേയാ ച അനാദിമതിസംസാരേ ലോകിയേസുയേവ സദ്ദേസു പരിഭാവിതചിത്താ, ലോകേ ച അസതിപി അത്ഥന്തരാവബോധേ വാചാസിലിട്ഠാദിവസേന സദ്ദപയോഗോ ദിസ്സതി “ലബ്ഭതി പലബ്ഭതി, ഖഞ്ജതി നിഖഞ്ജതി, ആഗച്ഛതി പച്ഛാഗച്ഛതി”തിആദിനാ. തഥാപരിചിതാനഞ്ച തഥാവിധേനേവ സദ്ദപയോഗേണ അത്ഥാവഗമോ സുഖോ ഹോതിതി അനത്ഥകസദ്ദപയോഗോ വുത്തോതി. ഏവം സബുത്ഥ. ഹോതി ചേത്ഥ -

“പദന്തരവചനീയ-സ്സത്ഥസ്സ വിസേസനായ;
ബോധനായ വിന്യേയാനം, തഥാനത്ഥപദം വദേ”തി.

അഥ വാ സീലമത്തകന്തി ഏതഥ മത്ത-സദ്ദോ വിസേസനിവത്തിഅത്ഥോ “അവിതക്കവിചാരമത്താ യമ്മാ (ധം സം തികമാതികാ) മനോമത്താ ധാതു മനോധാതു”തി (ധം സം മൂലടിം ദ്വന്ത്) ച ആദിസു വിയ. “അപ്പമത്തകം ഓരമത്തക”ന്തി പദദ്വയേന സാമന്തതോ വുത്തോയേവ ഹി അത്ഥോ “സീലമത്തക”ന്തി പദേന വിസേസതോ വുത്തോ, തേന ച സീലം ഏവ സീലമത്തം, തദേവ സീലമത്തകന്തി നിബുചനം കാതബുന്തി ദണ്ണേതും “സീലമേവ സീലമത്തക”ന്തി വുത്തം.

അയം പന അട്ഠകമാമുത്തകോ നയോ - ഓരമത്തകന്തി ഏതഥ ഓരന്തി അപാരഭാഗോ “ഓരതോ ഭോഗം (മഹാവം ന്ത) ഓരം പാര”ന്തിആദിസു വിയ. അഥ വാ ഹേട്ഠാഅത്ഥോ ഓരസദ്ദോ ഓരം ആഗമനായ യേ പച്ചയാ, തേ ഓരമ്ഭാഗിയാനി സംയോജനാനീതിആദിസു വിയ. സീലഞ്ച സമാധിപണ്ണായോ അപേക്ഖിത്ഥാ അപാരഭാഗേ, ഹേട്ഠാഭാഗേ ച ഹോതി, ഉഭയത്ഥാപി “ഓരേ പവത്തം മത്തം യസ്സാ”തിആദിനാ വിഗ്ഗഹോ. സീലമത്തകന്തി ഏത്ഥാപി മത്തസദ്ദോ അമഹത്ഥവാചകോ “ഭേസജ്ജമത്താ”തിആദിസു വിയ. അഥ വാ സീലേപി തദേകദേസസ്സേവ സങ്ഗഹണത്ഥം അമഹത്ഥവാചകോ ഏതഥ മത്തസദ്ദോ വുത്തോ. തഥാ ഹി ഇന്ദ്രിയസംവരപച്ചയസന്നിസ്സിതസീലാനി ഇധ ദേസനം അനാരുള്ഹാനി. കസ്മാതി ചേ? യസ്ഥാ താനി പാതിമോക്ഖസംവരആജീവപാരിസുദ്ധിസീലാനി വിയ ന സബുപുച്ഛജ്ജനേസു പാക്കടാനീതി. മത്തന്തി ചേത്ഥ വിസേസനിവത്തിഅത്ഥേ നപുംസകലിങ്ഗം. പമാണപ്പകത്ഥേസു പന “മത്ത”ന്തി വാ “മത്താ”തി വാ നപുംസകിത്ഥിലിങ്ഗം.

“ഇദം വുത്തം ഹോതി”തിആദിനാ സഹ യോജനായ പിണ്ഡത്ഥം ദണ്ണേതി. യേന സീലേന വദേയ, ഏതം സീലമത്തകം നാമാതി സമ്ബന്ധോ. “വണ്ണം വദാമീതി ഉസ്സാഹം കത്ഥാപി”തി ഇദം “വണ്ണം വദമാനോ”തി ഏതസ്സ വിവരണം. ഏതേന ഹി “ഏകപുഗ്ഗലോ ഭിക്ഖവേ, ലോകേ ഉപ്പജ്ജമാനോ ഉപ്പജ്ജതീ”തിആദിസു (അ നി ൧.൧൦) വിയ മാനസദ്ദസ്സ സാമത്ഥിയത്ഥതം ദണ്ണേതി. “ഉസ്സാഹം കുരുമാനോ”തി അവതാ “കത്ഥാ”തി ച വചനം ത്യാദിപച്ചയന്തപദാനമിവ മാനന്തപച്ചയന്തപദാനമ്പി പരകിരിയാപേക്ഖമേവാതി ദസ്സനത്ഥം. “തത്ഥ സിയാ”തിആദിനാ സന്ധായഭാസിതത്ഥം അജാനിത്ഥാ നീതത്ഥമേവ ഗഹേതാ സുത്തന്തരവിരോധിതം മത്തമാനസ്സ കസ്സചി ഹുദിസീ ചോദനാ സിയാതി ദണ്ണേതി. തത്ഥാതി തസ്ഥിം “അപ്പമത്തകം ഖോ പന്നേത”ന്തിആദിവചനേ (ദ്വി നി ൧.൧). കമ്മട്ഠാനഭാവനേ യുഞ്ജതി സീലേനാതി യോഗീ, തസ്സ.

അലങ്കരണം വിഭൂസനം അലങ്കാരോ, പസാധനകിരിയാ. അലം കരോതി ഏതേനേവാതി വാ അലങ്കാരോ, കുണ്ഡലാദിപസാധനം. മണ്ഡിയതേ മണ്ഡനം, ഊനട്ഠാനപൂരണം. മണ്ഡിയതി ഏതേനാതി വാ മണ്ഡനം, മുഖച്ചുണ്ണാദിഊനപൂരണോപകരണം. ഇധ പന സദിസവോഹാരേണ, തദ്ധിതവസേന വാ സീലമേവ തഥാ വുത്തം. മണ്ഡനേതി മണ്ഡനഹേതു, മണ്ഡനകിരിയാനിമിത്തം ഗതോതി അത്ഥോ. അഥ വാ

മണ്ഡതി സീലേനാതി മണ്ഡനോ, മണ്ഡനജാതികോ പുരിസോ. ബഹുർഹി ചേതം ജാത്യാപേക്ഖായ ഏകവചനം. ഉബ്ബാഹനത്ഥേപി ഹി ഏകവചനമിച്ഛന്തി കേചി, തദയുത്തമേവ സദൃശത്വേ അനാഗതത്താ, അത്ഥയുത്തിയാ ച അഭാവതോ. കമണ്ഹി ഏകവചനനിദ്ദിട്തോ ഉബ്ബാഹനകരണം യുത്തം സിയാ ഏകസ്ഥിം യേവത്ഥേ ഉബ്ബാഹിതബ്ബസു അത്തസ്സത്ഥസ്സ അഭാവതോ. തസ്മാ വിപല്ലാസവസേന ബഹുത്ഥേ ഇദം ഏകവചനം ദട്ഠം, മണ്ഡനസീലേസൂതി അത്ഥോ. ആചരിയയമ്മപാലത്ഥേരേണപി ഹി അയമേവിയ വിനിച്ഛയോ (ദീം നിം ടീം ൧.൨) വുത്തോ. അഗ്ഗതന്തി ഉത്തമഭാവം.

അസ്സം ഭവിസ്സാമീതി ആകഞ്ചേയ്യാതി സമ്ബന്ധോ. അസ്സാതി ഭവേയ്യ. പരിപൂരകാരിതി ചേത്ഥ ഇതി-സദോ ആദിഅത്ഥോ, പകാരത്ഥോ വാ, തേന സകലമ്പി സീലമോമനസുത്തം ദസ്സേതി.

കികീവ അണ്ഡന്തി ഏത്ഥാപി തദത്ഥേന ഇതി-സദേന -

“കികീവ അണ്ഡം ചമരീവ വാലധിം,
പിയംവ പുത്തം നയനംവ ഏകകം;
തഥേവ സീലം അനുരക്ഖമാനാ,
സുപേസലാ ഹോമ സദാ സഗാരവാ”തി. (വിസുദ്ധിം ൧.൧൯); -

ഗാഥം സങ്ഗൺഹാതി. “പുപ്ഫഗന്ധോ”തി വത്ഥാ തദേകദേശേന ദസ്സേതും “ന ചന്ദന”ന്തിആദി വുത്തം. ചന്ദനം തഗരം മല്ലികാതി ഹി തംസഹചരണത്തോ തേസം ഗന്ധോവ വുത്തോ. പുപ്ഫഗന്ധോതി ച പുപ്ഫഞ്ച തദവസേസോ ഗന്ധോ ചാതി അത്ഥോ. തഗരമല്ലികാഹി വാ അവസിട്തോ “പുപ്ഫഗന്ധോ”തി വുത്തോ. സതഞ്ച ഗന്ധോതി ഏത്ഥ സീലമേവ സദിസവോഹാരേണ വാ തദ്ധിതവസേന വാ ഗന്ധോ. സീലനിബന്ധനോ വാ മുതിഘോസോ വുത്തനയേന “ഗന്ധോ”തി അധിപ്പേതോ. സീലഞ്ഹി കിത്തിയാ നിമിത്തം. യഥാഹ “സീലവതോ കല്യാണോ കിത്തിസദോ അബ്ഭുഗ്ഗച്ഛതീ”തി (ദീം നിം ൨.൧൦; ൩.൩൧; അം നിം ൨.൨൧; മഹാവം ൨൮; ഉദാം ൨൩). സപ്പുരിസോ പവായതി പകാരേഹി ഗന്ധതി തസ്സ ഗന്ധുപഗരുക്ഖപടിഭാഗത്താ.

വസ്സികീതി സുമനപുപ്ഫം, “വസ്സിക”ന്തിപി പാറോ, തദത്ഥോവ. ഗന്ധാ ഏവ ഗന്ധജാതാ, ഗന്ധപ്പകാരാ വാ. യായന്തി യദിദം, ഉത്തമോ ഗന്ധോ വാതീതി സമ്ബന്ധോ.

സമ്മദത്താ വിമുത്താനന്തി സമ്മാ അത്തായ ജാനിത്ഥാ, അഗ്ഗമഗ്ഗേന വാ വിമുത്താനം. മഗ്ഗം ന വിന്ദതീതി കാരണം ന ലഭതി, ന ജാനാതി വാ.

“സീലേ പതിട്ഠായാ”തി ഗാഥായ പടിസന്ധിപത്തായ സപത്തോ ആതാപി വീരിയവാ പാരിഹാരികപത്തായ നിപകോ നരസഞ്ചാതോ ഭിക്ഖു സീലേ പതിട്ഠായ ചിത്തം തപ്പയാനേന വുത്തം സമാധിം ഭാവയം ഭാവയത്തോ ഭാവനാഹേതു തഥാ പത്തം വിപസ്സനഞ്ച ഇമം അത്തോജ്ജാബഹിജ്ജാസഞ്ചാതം ജടം വിജടയേ വിജടേയ്യ വിജടീതും സമത്ഥേയ്യാതി സഞ്ചേപത്ഥോ.

പഥവിം നിസ്സായാതി പഥവിം രസഗുഹണവസേന നിസ്സായ, സീലസ്ഥിം പന പരിപൂരണവസേന നിസ്സായ പതിട്ഠാനം ദട്ഠം.

അപ്പകമഹന്തായ പാരാപാരാദി വിയ ഉപനിയാപത്തത്തിഭാവതോ അത്തമത്തം ഉപനിയായ ആഹാതി വിസ്സജ്ജേതും “ഉപരിഗുണേ ഉപനിയായാ”തി വുത്തം. സീലഞ്ഹിതി ഏത്ഥ ഹി-സദോ കാരണത്ഥോ, തേനിദം കാരണം ദസ്സേതി “യസ്ഥാ സീലം കിഞ്ചാപി പതിട്ഠാഭാവേന സമാധിസ്സ ബഹുപകാരം, പഭാവാദിഗുണവിസേസേ പനസ്സ ഉപനിയായ കലമ്പി ഭാഗം ന ഉപേതി, തഥാ സമാധി ച പത്തായാ”തി. തേനേവാഹ “തസ്ഥാ”തിആദി. ന പാപുണാതീതി ഗുണസമഭാവേന ന സമ്പാപുണാതി, ന സമേതിതി വുത്തം ഹോതി. ഉപരിമന്തി സമാധിപത്തം. ഉപനിയായാതി ഉപത്ഥമ്ഭം കത്ഥാ. തഞ്ഹി താദിസായ പത്തത്തിയാ ഉപത്ഥമ്ഭനം ഹോതി. ഹേട്ഠിമന്തി സീലസമാധിഭയം.

“കഥ”ന്തിആദി വിത്ഥാരവചനം. കണ്ഡമ്ബമൂലികപാടിഹാരിയകഥനഞ്ചേത്ഥ യഥാകഥഞ്ചിപി സീലസ്സ സമാധിമപാപുണതാസിദ്ധിയേവിധാധിപ്പേതാതി പാക്കടരപാടിഹാരിയഭാവേന, നിദസ്സനനയേന ചാതി ദട്ഠം. “അഭി...പേ...തിത്ഥിയമദുന”ന്തി ഇദം പന തസ്സ യമകപാടിഹാരിയസ്സ സുപാക്കടഭാവസ്സനത്ഥം, അത്തേഹി ബോധിമൂലേ ഞാതിസമാഗമാദിസു ച കതപാടിഹാരിയേഹി വിസേസദസ്സനത്ഥഞ്ച വുത്തം. സമ്ബോധിതോ ഹി അട്ഠമേപി ദിവസേ ദേവതാനം “ബുദ്ധോ വാ നോ വാ”തി ഉപ്പനകഞ്ചാവിധമനത്ഥം ആകാസേ രതനചക്രം മാപേത്ഥാ ചക്രമത്തോ പാടിഹാരിയം അകാസി, തതോ ദുരിയസംവച്ഛരേ കൂലനഗരഗതോ കപിലവത്സുപുരേ നിഗ്രോധാരാമേ ഞാതിനം സമാഗമേപി തേസം മാനമദപ്പഹാനത്ഥം യമകപാടിഹാരിയം അകാസി. തത്ഥ അഭിസമ്ബോധിതോതി അഭിസമ്ബുജ്ജന്തനകാലതോ. സാവത്ഥിനഗരഭാരേതി സാവത്ഥിനഗരസ്സ ദക്ഖിണഭാരേ. കണ്ഡമ്ബരൂക്ഖമൂലേതി കണ്ഡേന നാമ പസേനദിരത്തോ ഉയ്യാനപാലേന രോപിതത്താ കണ്ഡമ്ബനാമകസ്സ രൂക്ഖസ്സ മൂലേ. യമകപാടിഹാരിയകരണത്ഥായ ഭഗവതോ ചിത്തേ ഉപ്പനേ “തദനുച്ഛവികം റാനം ഇച്ഛിതബ്ബ”ന്തി രതനമണ്ഡപാദി സക്കേന ദേവരത്തോ ആണത്തേന വിസ്സകമ്മുനാ കതന്തി വദന്തി കേചി. ഭഗവതാ നിമ്മിതന്തി അപരേ. അട്ഠകമാസു പന അനേകാസു “സക്കേന ദേവാനമിന്ദേന ആണാപിതേന വിസ്സകമ്മദേവപുത്തേന മണ്ഡപോ കത്തോ, ചക്രമോ പന ഭഗവതാ നിമ്മിതോ”തി വുത്തം. ദിബ്ബസേതച്ഛത്തേ

ദേവതാഹി ധാരിയമാനേതി അത്ഥോ വിത്തായതി അത്തേസമസമ്ഭവതോ. “ദാദസയോജനായ പരിസായാ”തി ഇദം ചതുസു ദിസാസു പച്ചേകം ദാദസയോജനം മനുസ്സപരിസം സന്ധായ വുത്തം. തദാ കിര ദസസഹസ്സിലോകയാതുതോ ചക്കവാളഗബ്ഭം പരിപൂരേതാ ദേവബ്രഹ്മാനോപി സന്നിപതിംസു. യോ കോചി ഏവരൂപം പാടിഹാരിയം കാതും സമത്ഥോ ചേ, സോ ആഗച്ഛതൂതി ചോദനാസദിസത്താ വുത്തം “അത്താദാനപരിഭീപന”ന്തി. അത്താദാനഞ്ചി അനുയോഗോ പടിപക്ഖസ്സ അത്തസ്സ ആദാനം ഗഹണന്തി കത്വാ. തിത്ഥിയമദനന്തി “പാടിഹാരിയം കരിസ്സാമാ”തി കുഹായനവസേന പുഞ്ചേ ഉട്ഠിതാനം തിത്ഥിയാനം മദനം, തഞ്ച തഥാ കാതും അസമത്ഥതാസമ്പാദനമേവ. തദേതം പദവയം “യമകപാടിഹാരിയ”ന്തി ഏതേന സമ്ബന്ധിതഞ്ച. രാജഗഹസേട്ഠിനോ ചന്ദനഘടികുപ്പത്തിതോ പട്ഠായ സഞ്ചമേവ ചേത്ഥ വത്തഞ്ചം.

ഉപരിമകായതോതിആദി പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ (പടിം മം ൧.൧൧൬) ആഗതനയദസ്സനം, തേന വുത്തം “ഇതിആദിനയപ്പവത്ത”ന്തി, “സഞ്ചം വിത്ഥാരേതഞ്ച”ന്തി ച. തത്ഥായം പാളിസേസോ -

“ഹേട്ഠിമകായതോ അഗ്ഗിക്ഖന്ധോ പവത്തതി, ഉപരിമകായതോ ഉദകധാരാ പവത്തതി. പുരത്ഥിമകായതോ അഗ്ഗി, പച്ഛിമകായതോ ഉദകം. പച്ഛിമകായതോ അഗ്ഗി, പുരത്ഥിമകായതോ ഉദകം. ദക്ഖിണഅക്ഖിതോ അഗ്ഗി, വാമഅക്ഖിതോ ഉദകം. വാമഅക്ഖിതോ അഗ്ഗി, ദക്ഖിണഅക്ഖിതോ ഉദകം. ദക്ഖിണകണ്ഠസോതതോ അഗ്ഗി, വാമകണ്ഠസോതതോ ഉദകം. വാമകണ്ഠസോതതോ അഗ്ഗി, ദക്ഖിണകണ്ഠസോതതോ ഉദകം. ദക്ഖിണനാസികാസോതതോ അഗ്ഗി, വാമനാസികാസോതതോ ഉദകം. വാമനാസികാസോതതോ അഗ്ഗി, ദക്ഖിണനാസികാസോതതോ ഉദകം. ദക്ഖിണഅംസകൂടതോ അഗ്ഗി, വാമഅംസകൂടതോ ഉദകം. വാമഅംസകൂടതോ അഗ്ഗി, ദക്ഖിണഅംസകൂടതോ ഉദകം. ദക്ഖിണഹത്ഥതോ അഗ്ഗി, വാമഹത്ഥതോ ഉദകം. വാമഹത്ഥതോ അഗ്ഗി, ദക്ഖിണഹത്ഥതോ ഉദകം. ദക്ഖിണപസ്സതോ അഗ്ഗി, വാമപസ്സതോ ഉദകം. വാമപസ്സതോ അഗ്ഗി, ദക്ഖിണപസ്സതോ ഉദകം. ദക്ഖിണപാദതോ അഗ്ഗി, വാമപാദതോ ഉദകം. വാമപാദതോ അഗ്ഗി, ദക്ഖിണപാദതോ ഉദകം. അങ്ഗുലന്തരികാഹി അഗ്ഗി, അങ്ഗുലന്തരികാഹി ഉദകം. ഏകേകലോമതോ അഗ്ഗി, ഏകേകലോമതോ ഉദകം. ലോമകൂപതോ ലോമകൂപതോ അഗ്ഗിക്ഖന്ധോ പവത്തതി, ലോമകൂപതോ ലോമകൂപതോ ഉദകധാരാ പവത്തതി”തി.

അട്ഠകമായം പന “ഏകേകലോമകൂപതോ” ഇച്ചേവ (പടിം മം അട്ഠം ൨.൧.൧൧൬) ആഗതം.

ഛരണം വണ്ണാനന്തി ഏത്ഥാപി നീലാനം പീതകാനം ലോഹിതകാനം ഓദാതാനം മഞ്ജിട്ഠാനം പഭസ്സരാനന്തി അയം സഞ്ചോപി പാളിസേസോ പേയ്യാലനയേന, ആദി-സദ്ദേന ച ദസ്സിതോ. ഏത്ഥ ച ഛരണം വണ്ണാനം ഉബ്ബാഹനഭൂതാനം യമകാ യമകാ വണ്ണാ പവത്തന്തിതി പാഠസേസേന സമ്ബന്ധോ, തേന വക്ഖതി “ദുതിയാ ദുതിയാ രസ്മിയോ”തിആദി. തത്ഥ ഹി താസം യമകം യമകം പവത്തനാകാരേന സഹ ആവജ്ജനപരികമ്മാധിട്ഠാനാനം വിസുഖം പവത്തി ദസ്സിതാ. കേചി പന “ഛരണം വണ്ണാന”ന്തി ഏതസ്സ “അഗ്ഗിക്ഖന്ധോ ഉദകധാരാ”തി പുരിമേഹി പദേഹി സമ്ബന്ധം വദന്തി, തദയുത്തമേവ അഗ്ഗിക്ഖന്ധഉദകധാരാനം അത്ഥായ തേജോകസിണവായോകസിണാനം സമാപജ്ജനസ്സ വക്ഖമാനത്താ. ഛരണം വണ്ണാനം ഛരണ്ണാ പവത്തന്തിതി കത്തുവസേന വാ സമ്ബന്ധോ യഥാ “ഏകസ്സ ചേപി ഭിക്ഖുനോ ന പടിഭാസേയ്യ തം ഭിക്ഖുനിം അപസാദേതു”ന്തി (പാചിം ൫൭൮). കത്തുകമ്മേസു ഹി ബഹുലാ സാമിവചനം ആവ്യാതപയോഗേപി ഇച്ഛന്തി നേരുത്തികാ.

ഏവം പാളിനയേന യമകപാടിഹാരിയം ദസ്സേതാ ഇദാനി തം അട്ഠകമായേന വിവരണോ പച്ചാസത്തിനയേന “ഛരണം വണ്ണാന”ന്തി പദമേവ പഠമം വിവരിതും “തസ്സാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ തസ്സാതി ഭഗവതോ. “സുവണ്ണവണ്ണാ രസ്മിയോ”തി ഇദം താസം പീതാഭാനം യേഭൂയ്യതായ വുത്തം, ഛരണ്ണാഹി രസ്മിഹി അലങ്കരണകാലോ വിയാതി അത്ഥോ. താപി ഹി ചക്കവാളഗബ്ഭത്തോ ഉഗ്ഗന്താ ബ്രഹ്മലോകമാഹച്ച പടിനിവത്തിതാ ചക്കവാളുഖവട്ടിമേവ ഗണ്ഹിംസു. ഏകചക്കവാളഗബ്ഭം വകുഗോപാനസികം വിധ ബോധിഘരം അഹോസി ഏകാലോകം. ദുതിയാ ദുതിയാ രസ്മിയോതി പുരിമപുരിമതോ പച്ഛാ പച്ഛാ നിക്ഖന്താ രസ്മിയോ. കസ്ഥാ സദിസാകാരവസേന “വിയാ”തി വചനം വുത്തന്തി ആഹ “ദിന്നഞ്ചാ”തിആദി. ദിന്നഞ്ച ചിത്താനം ഏകക്ഖണ്ണേ പവത്തി നാമ നത്ഥി, യേഹി താ ഏവം സിയും, തഥാപി ഇമിനാ കാരണദയേന ഏവമേവ ഖായന്തിതി അധിപ്പായോ. ഭവങ്ഗപരിവാസസ്സാതി ഭവങ്ഗവസേന പരിവസനസ്സ, ഭവങ്ഗസഞ്ചാതസ്സ പരിവസനസ്സ വാ, ഭവങ്ഗപതനസ്സാതി വുത്തം ഹോതി. ആചിണ്ണവസിതായാതി ആവജ്ജനസമാപജ്ജനാഭീഹി പഞ്ചഹാകാരേഹി സമാചിണ്ണപരിചയതായ. നനു ച ഏകസ്സാപി ചിത്തസ്സ പവത്തിയാ ദേ കിസ്സോ രസ്മിയോപി സമ്ഭവേയ്യന്തി അനുയോഗമപനേതി “തസ്സാ തസ്സാ പന രസ്മിയാ”തിആദിനാ. ചിത്തവാദാനത്താ ആവജ്ജനപരികമ്മചിത്താനി, കസിണനാത്താ അധിട്ഠാനചിത്തവാദാനിപി വിസുഖം വിസുഖേവ പവത്തന്തി. ആവജ്ജനാവസാനേ തിക്ഖത്തും പവത്തജവനാനി പരികമ്മനാമേനേവ ഊ വുത്താനി.

കഥന്തി ആഹ “നീലരസ്മിഅത്ഥായ ഹി”തിആദി. “മഞ്ജിട്ഠരസ്മിഅത്ഥായ ലോഹിതകസിണം, പഭസ്സരരസ്മിഅത്ഥായ പീതകസിണം”ന്തി ഇദം ലോഹിതപീതരസ്മിനം കാരണേയേവ വുത്തേ സിദ്ധന്തി ന വുത്തം. താസമേവ ഹി മഞ്ജിട്ഠപഭസ്സരരസ്മിയോ വിസേസപഭേഭൂതാതി. “അഗ്ഗിക്ഖന്ധത്ഥായാ”തിആദിനാ “ഉപരിമകായതോ”തിആദിനം വിവരണം. അഗ്ഗിക്ഖന്ധഉദകക്ഖന്ധാപി അത്തമത്തേഅസമ്മിസ്സാ യാവ ബ്രഹ്മലോകാ ഉഗ്ഗന്താ ചക്കവാളുഖവട്ടിയം പതിംസു, തം ദിവസം പന

സത്മാ യോ യോ യസ്മിം യസ്മിം യമ്മേ ച പാടിഹാരിയേ ച പസന്നോ, തസ്സ തസ്സ അജ്ഞാസയവസേന തം തം യമ്മഞ്ച കമേസി, പാടിഹാരിയഞ്ച ദസ്സേസി, ഏവം യമ്മേ ഭാസിയമാനേ, പാടിഹാരിയേ ച കരിയമാനേ മഹാജനോ യമ്മാഭിസമയോ അഹോസി. തസ്മിഞ്ച സമാഗമേ അത്തനോ മനം ഗഹേത്വാ പഞ്ഹം പുച്ഛിതും സമത്ഥം അഭിസാ നിമ്മിതം ബുദ്ധം മാപേസി, തേന പുച്ഛിതം പഞ്ഹം സത്മാ വിസ്സജ്ജേസി. സത്ഥാരാ പുച്ഛിതം പഞ്ഹം സോ വിസ്സജ്ജേസി, സത്ഥു ചക്ഖമനകാലേ നിമ്മിതോ റാനാദിസു അത്തതരം കപ്പേസി, തസ്സ ചക്ഖമനകാലേ സത്ഥാ റാനാദിസു അത്തതരം കപ്പേസിതി ഏതമത്ഥം ദസ്സേതും “സത്ഥാ ചക്ഖമതി”തിആദി വുത്തം. “സബ്ബം വിത്ഥാരേതബ്ബ”ന്തി ഏതേന “സത്ഥാ തിട്ഠതി, നിമ്മിതോ ചക്ഖമതി വാ നിസീദതി വാ സേയ്യം വാ കപ്പേതി”തിആദിനാ (പടിം മം ൧.൧൧൬) ചതുസു ഇരിയാപഥേസു ഏകേകമുലകാ സത്ഥുപക്ഖേ ചത്താരോ , നിമ്മിതപക്ഖേ ചത്താരോതി സബ്ബേ അട്ഠ വാരാ വിത്ഥാരേത്വാ വത്തബ്ബാതി ദസ്സേതി. യസ്മാ സീലം സമാധിസ്സ പതിട്ഠമത്തമേവ ഹുത്വാ നിവത്തതി, സമാധിയേവ തത്ഥ പതിട്ഠായ യഥാവുത്തം സബ്ബം പാടിഹാരിയകിച്ചം പവത്തേതി, തസ്മാ തദേതം സമാധികിച്ചമേവാതി വുത്തം “ഏതഥ ഏകമ്പീ”തിആദി.

“യം പനാ”തിആദിനാ സമാധിസ്സ പത്തമപാപുണതാ വിഭാവിതാ, യം പന പടിവിജ്ജ്ഞി, ഇദം പടിവിജ്ജ്ഞനം പത്താകിച്ചന്തി അത്ഥോ. തം അനുക്കമതോ ദസ്സേതി “ഭഗവാ”തിആദിനാ. “കപ്പസതസഹസ്സാധികാനി ചത്താരി അസഞ്ഛ്യേയ്യാനീ”തി ഇദം ദിപങ്കരപാദമൂലേ കതപമാഭിനീഹാരതോ പട്ഠായ വുത്തം, തതോ പുബ്ബേപി യത്തേന തസ്മിം ഭവേ ഇച്ഛന്തോ സാവകബോധിം പത്തും സക്കുണേയ്യ, തത്തകം പുത്തസമ്ഭാരം സമുപചിനീതി വേദിതബ്ബം. തതോയേവ ഹി “മനുസ്സത്തം ലിങ്ഗസമ്പത്തി, ഹേതു സത്ഥാരദസ്സന”തിആദിനാ (ബുഃ വം ൭൯) വുത്തേസു അട്ഠയമ്മേസു ഹേതുസമ്പന്നതാ അഹോസി. കേചി പന മനോപണിയാനവചീപണിയാനവസേന അനേകയാ അസഞ്ഛ്യേയ്യപരിച്ഛേദം കത്വാ പുബ്ബസമ്ഭാരം വദന്തി, തദയുത്തമേവ സഞ്ജഹാരുജ്ജഹാസു അട്ഠകമ്മാസു തഥാ അവുത്തത്താ. താസു ഹി യഥാവുത്തനയേന പമാഭിനീഹാരതോ പുബ്ബേ ഹേതുസമ്പന്നതായേവ ദസ്സിതാ. ഏകുനതിംസവസ്സകാലേ നിക്ഖമ്മ പബ്ബജിത്വാതി സമ്ബന്ധോ. ചക്കരതന്നാരഹപുത്തവന്തായ ബോധിസത്തോ ചക്കവത്തിസിരിസമ്പന്നോതി തസ്സ നിവാസഭവനം “ചക്കവത്തിസിരിനിവാസഭൂത”ന്തി വുത്തം. ഭവനാതി രമ്മസുരമ്മസുഭസഞ്ചാതാ നിക്ക്കേതനാ. പധാനയോഗത്തി ദുക്കരചരിയായ ഉത്തമവീരിയാനുയോഗം.

ഉരുവേലായം കിര സേനാനിഗമേ കുടുമ്ബികസ്സ ധീതാ സുജാതാ നാമ ദാരികാ വയപ്പത്താ നേരഞ്ജരായ തീരേ നിഗ്രോധമൂലേ പത്മനമകാസി “സചാഹം സമജാതികം കുലഘരം ഗത്വാ പാമഗബ്ഭേ പുത്തം ലഭിസ്സാമി, വീരപായാസേന ബലികമ്മം കരിസ്സാമീ”തി, (മം നിം അട്ഠം ൨.൨൮൪; ജാം അട്ഠം ൧.അവിദുരേ നിദാനകമ്മാ) തസ്സാ സാ പത്മനാ സമിജ്ജ്ഞി. സാ സത്ത യേനുയോ ലട്ഠിവനേ ഖാദാപേത്വാ താസമ്പി ധീതരോ ഗാവിയോ ലദ്ധാ തഥേവ ഖാദാപേത്വാ പുന താസമ്പി ധീതരോ തഥേവാതി സത്തപുത്തിനത്തിപനത്തിപരമ്പരാഗതാഹി യേനുഹി വീരം ഗഹേത്വാ വീരപായാസം പചിതുമാരഭി. തസ്മിം ഖണേ മഹാബ്രഹ്മാ തിയോജനികം സേതച്ഛത്തം ഉപരി ധാരേസി, സക്കോ ദേവരാജാ അഗ്നിം ഉജ്ജാലേസി, സകലലോകേ വിജ്ജമാനരസം ദേവതാ പക്ഖിപിംസു, പായാസം ദക്ഖിണാവട്ടം ഹുത്വാ പചതി, തം സാ സുവണ്ണപാതിയാ സതസഹസ്സഗ്ഘനികായ സഹേവ ബോധിസത്തസ്സ ദത്വാ പക്കാമി. അഥ ബോധിസത്തോ തം ഗഹേത്വാ നേരഞ്ജരായ തീരേ സുപ്പതിട്ഠിതേ നാമ തിത്ഥേ ഏകതാലട്ഠിപ്പമാണേ ഏകുനപത്താസപിണ്ഡേ കരോന്തോ പരിഭുഞ്ജി, തം സന്ധായ വുത്തം “വിസാഖാപുണ്ണമായം ഉരുവേലഗാമേ സുജാതായ ദിനം പക്ഖിത്തദിബ്ബോജം മധുപായാസം പരിഭുഞ്ജിത്വാ”തി. തത്ഥ സുജാതായാതി ആയസ്മതോ യസത്ഥേരസ്സ മാതുഭൂതായ പച്ഛാ സരണഗമനട്ഠാനേ ഏതദഗുപ്തായ സുജാതായ നാമ സേട്ഠിഭരിയായ. അഞ്ജമഞ്ജഗാനുസാരിനോ രസസ്സ സാരോ ഉപത്ഥമ്ഭവലകരോ ഭൂതനിസ്സിതോ ഏകോ വിസേസോ ഓജാ നാമ, സാ ദിവി ഭവാ പക്ഖിത്താ ഏതമാതി പക്ഖിത്തദിബ്ബോജോ, തം. പാതബ്ബോ ച സോ അസിതബ്ബോ ചാതി പായാസോ, രസം കത്വാ പിവിതും, ആലോപം കത്വാ ച ഭുഞ്ജിതും യുത്തോ ഭോജനവിസേസോ, മധുനാ സിത്തോ പായാസോ മധുപായാസോ, തം.

തതോ നേരഞ്ജരായ തീരേ മഹാസാലവനേ നാനാസമാപത്തിഹി ദിവാവിഹാരസ്സ കത്തതാ “സായന്ഹസമയേ”തിആദി വുത്തം. വിത്ഥാരോ തത്ഥ തത്ഥ ഗഹേതബ്ബോ. ദക്ഖിണ്ണുത്തരേനാതി ദിവാവിഹാരതോ ബോധിയാ പവിസനമഗ്ഗം സന്ധായാഹ, ഉജ്ജകം ദക്ഖിണ്ണുത്തരഗതേന ദേവതാഹി അലങ്കരേന മഗ്ഗേനാതി അത്ഥോ . ഏവമ്പി വദന്തി “ദക്ഖിണ്ണുത്തരേനാതി ദക്ഖിണ്ണപച്ഛിമുത്തരേന ആദിഅവസാനഗഹണേന മജ്ജിമസ്സാപി ഗഹിതത്താ, തഥാ ലുത്തപയോഗസ്സ ച ദസ്സനതോ. ഏവഞ്ഹി സതി ‘ദക്ഖിണ്ണപച്ഛിമുത്തരദിസാഭാഗേന ബോധിമണ്ഡം പവിസിത്വാ തിട്ഠതി’തി (ജാം അട്ഠം ൧.അവിദുരേനിദാനകമ്മാ) ജാതകനിദാനേ വുത്തവചനേന സമേതി”തി. ദക്ഖിണ്ണദിസതോ ഗത്തബ്ബോ ഉത്തരദിസാഭാഗോ ദക്ഖിണ്ണുത്തരോ, തേന പവിസിത്വാതി അപരേ. കേചി പന “ഉത്തരസദ്ദോ ചേത്ഥ മഗ്ഗവാചകോ. യദി ഹി ദിസാവാചകോ ഭവേയ്യ, ‘ദക്ഖിണ്ണുത്തരായാ’തി വദേയ്യ”തി, തം ന “ഉത്തരേന നദി സീദാ, ഗമ്ഭീരാ ദുരതിക്കമാ”തിആദിനാ ദിസാവാചകസ്സാപി ഏനയോഗസ്സ ദസ്സനതോ, ഉത്തരസദ്ദസ്സ ച മഗ്ഗവാചകസ്സ അനാഗതത്താ. അപി ച ദിസാഭാഗം സന്ധായ ഏവം വുത്തം. ദിസാഭാഗോപി ഹി ദിസാ ഏവാതി. അഥ അത്തരാമഗ്ഗേ സോത്ഥിയേന നാമ തിണഹാരകബ്രാഹ്മണേന ദിന്നാ അട്ഠ കൂസതിണമുട്ഠിയോ ഗഹേത്വാ അസിതഞ്ചനഗിരിസങ്കാസം സബ്ബബോധിസത്താനമസ്സാസജനനട്ഠാനേ സമാവിരുജ്ജഹം ബോധിയാ മണ്ഡനഭൂതം ബോധിമണ്ഡമുപഗത്വാ തിക്ഖത്തും പദക്ഖിണ്ണം കത്വാ

ദക്ഖിണദിസാഭാഗേ അട്ഠാസി, സോ പന പദേസോ പദ്യമിനിപത്തേ ഉദകബിന്ദു വിയ പകമ്പിത്ഥ, തതോ പച്ഛിമദിസാഭാഗം, ഉത്തരദിസാഭാഗഞ്ച ഗത്ഥാ തിട്ഠന്തേപി മഹാപുരിസേ തഥേവ തേ അകമ്പിംസു, തതോ “നായം സഞ്ചോപി പദേസോ മമ ഗുണം സന്ധാരേതും സമത്ഥോ”തി പുരത്ഥിമദിസാഭാഗമഗമാസി, തത്ഥ പല്ലങ്കപ്പമാണം നിച്ഛലമഹോസി, തസ്സേവ ച നിപ്പരിയായേന ബോധിമണ്ഡസമത്തോ, മഹാപുരിസോ “ഇദം കിലേസവിദ്ധംസനട്ഠാന”ന്തി സന്നിട്ഠാനം കത്ഥാ പുബ്ബുത്തരദിസാഭാഗേ റിതോ തത്ഥ അകമ്പനപ്പദേസേ താനി തിണാനി അഗ്ഗേ ഗഹേത്ഥാ സഞ്ചാലേസി, താവദേവ ചുട്ടസഹത്ഥോ പല്ലങ്കോ അഹോസി, താനിപി തിണാനി വിചിത്താകാരേന തുലികായ ലേഖാ ഗഹിതാനി വിയ അഹേസും. സോ തത്ഥ തിസന്ധിപല്ലങ്കം ആഭുജിത്ഥാ ചതുരങ്ഗസമന്നാഗതം മേത്താകമ്മട്ഠാനം പുബ്ബങ്ഗമം കത്ഥാ ചതുരങ്ഗികം വീരിയം അധിട്ഠഹിത്ഥാ നിസീദി, തമത്ഥം സങ്ഖിപിത്ഥാ ദസ്സേന്തോ “ബോധിമണ്ഡം പവിസിത്ഥാ”തിആദിമാഹ.

തത്ഥ ബോധി വുച്ചതി അരഹത്തമഗ്ഗത്താണം, സബ്ബത്തുതത്താണഞ്ച, സാ മണ്ഡതി മാമഗതതായ പസീദതി ഏത്ഥാതി ബോധിമണ്ഡോ, നിപ്പരിയായേന യഥാവുത്തപ്പദേസോ, പരിയായേന പന ഇയ ദുമരാജാ. തഥാ ഹി ആചരിയാനന്ദത്ഥേരേന വുത്തം “ബോധിമണ്ഡസദ്ദോപമാഭിസമ്ബുദ്ധട്ഠാനേ ഏവ ദട്ഠഞ്ചോ, ന യത്ഥ കത്ഥചി ബോധിരുക്ഖസ്സ പതിട്ഠിതട്ഠാനേ”തി, തം.

മാരവിജയസബ്ബത്തുതത്താണപടിലാഭാദീഹി ഭഗവന്തം അസ്സാസേതീതി അസ്സത്ഥോ. ആപുബ്ബണ്ഹി സാസസദ്ദം അനുസിട്ഠിതോസന്നേസു ഇച്ഛന്തി, യം തു ലോകേ “ചലദലോ, കുഞ്ജരാസനോ” തിപി വദന്തി. അച്ചുഗ്ഗതഭാവേന, അജേയ്യഭൂമിസീസഗതഭാവേന, സകലസബ്ബത്തുഗുണപടിലാഭട്ഠാനവിരുജ്ഛഭാവേന ച ദുമാനം രാജാതി ദുമരാജാ, അസ്സത്ഥോ ച സോ ദുമരാജാ ചാതി അസ്സത്ഥദുമരാജാ തം. ദിന്നം ഊരുജാണുസന്ധിനം, ഊരുമൂലകടിസന്ധിസ്സ ച വസേന തയോ സന്ധയോ, സന്ഠാനവസേന വാ തയോ കോണാ യസ്സാതിതിസന്ധി, സ്വേവ പല്ലങ്കോ ഊരുബദ്ധാസനം പരിസമന്തതോ അങ്കനം ആസന്നതി അത്ഥേന ര-കാരസ്സ ല-കാരം, ദിഭാവഞ്ച കത്ഥാ, തീഹി വാ സന്ധിഹി ലക്ഖിതോ പല്ലങ്കോ തിസന്ധിപല്ലങ്കോ, തം. ആഭുജിത്ഥാതി ആബന്ധിത്ഥാ, ഉഭോ പാദേ സമഞ്ചരിതേ കത്ഥാതി വുത്തം ഹോതി. വിത്ഥാരോ സാമത്തഫലസുത്തവണ്ണായം (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൨൧൬) ആഗമിസ്സതി. അത്താ, മിത്തോ, മജ്ജയത്തോ, വേരിതി ചതുസുപി സമപ്പവത്തനവസേന ചതുരങ്ഗസമന്നാഗതം മേത്താകമ്മട്ഠാനം. “ചതുരങ്ഗസമന്നാഗത”ന്തി ഇദം പന “വീരിയാധിട്ഠാന”ന്തി ഏതേനാപി യോജേതബ്ബം. തമ്പി ഹി -

കാമം തചോ ച ന്ഹാരു ച അട്ഠി ച അവസിസ്സതു, ഉപസുസ്സതു സരീരേ മംസലോഹിതം, യം തം പുരിസമാമേന പുരിസവീരിയേന പുരിസപരക്കമേന പത്തബ്ബം, ന തം അപാപുണിത്ഥാ വീരിയസ്സ സന്ഠാനം ഭവിസ്സതി”തി (മം നിം ൨.൧൮൪; സം നിം ൧.൨൬൬; അം നിം ൩.൫൧; അം നിം ൮.൧൩; മഹാനിം ൧൨, ൧൯൬) -

വുത്തനയേന ചതുരങ്ഗസമന്നാഗതമേവ.

ചുട്ടസ ഹത്ഥാ വിത്ഥതപ്പമാണഭാവേന യസ്സാതി ചുട്ടസഹത്ഥോ. പരിസമന്തതോ അങ്കിയതേ ലക്ഖിയതേ പരിച്ഛേദവസേനാതി പല്ലങ്കോ ര-കാരസ്സ ല-കാരം, തസ്സ ച ദിത്തം കത്ഥാ. അപിച “ഇദം കിലേസവിദ്ധംസനട്ഠാന”ന്തി അട്ഠകമാസു വചനതോ പല്ലം കിലേസവിദ്ധംസനം കരോതി ഏത്ഥാതി പല്ലങ്കോ നിഗൃഹിതാഗമവസേന, അലുത്തസമാസവസേന വാ, ചുട്ടസഹത്ഥോ ച സോ പല്ലങ്കോ ച, സ്വേവ ഉത്തമട്ഠേന പത്ഥനീയട്ഠേന ച വരോതി ചുട്ടസഹത്ഥപല്ലങ്കവരോ, തത്ഥ ഗതോ പവത്തോ നിസിന്നോ തഥാ. ചുട്ടസഹത്ഥതാ ചേത്ഥ വിത്ഥാരവസേന ഗഹേതബ്ബാ. താനിയേവ ഹി തിണാനി അപരിമിതപുത്താനുഭാവതോ ചുട്ടസഹത്ഥവിത്ഥതപല്ലങ്കഭാവേന പവത്താനി, ന ച താനി അട്ഠമുട്ഠിപ്പമാണാനി ചുട്ടസഹത്ഥഅച്ചുഗ്ഗതാനി സമ്ഭവന്തി . തതോയേവ ച ഇയ “തിണസന്ധരം സന്ധരിത്ഥാ”തി വുത്തം, യമ്മപദട്ഠകമാദിസു ച “തിണാനി സന്ധരിത്ഥാ...പേ... പുരത്ഥിമാഭിമുഖോ നിസീദിത്ഥാ”തി (ധം സം അട്ഠം ൧.സാരിപുത്ഥേരവണ്ണാ; യം സം അട്ഠം ൧.നിദാനകഥാ). അത്തത്ഥ ച “തിണാസന്നേ ചുട്ടസഹത്ഥസമ്മതേ”തി. കേചി പന “അച്ചുഗ്ഗതഭാവേനേവ ചുട്ടസഹത്ഥോ”തി യഥാ തഥാ പരികപ്പനാവസേന വദന്തി, തം ന ഗഹേതബ്ബം യഥാവുത്തേന കാരണേന, സാധകേന ച വിരുദ്ധത്താ. കാമഞ്ച മനോരമപുരണിയാ ചതുരങ്ഗുത്തരവണ്ണായ “തിക്ഖത്തും ബോധിം പദക്ഖിണം കത്ഥാ ബോധിമണ്ഡം ആരുയ്ഹ ചുട്ടസഹത്ഥുബ്ബേയേ റാണേ തിണസന്ധരം സന്ധരിത്ഥാ ചതുരങ്ഗവീരിയം അധിട്ഠായ നിസിന്നകാലതോ”തി (അം നിം അട്ഠം ൨.൪.൩൩) പാഠോ ദിസ്സതി, തഥാപി തത്ഥ ഉബ്ബേയസദ്ദോ വിത്ഥാരവാചകോതി വേദിതബ്ബോ, യഥാ “തിരിയം സോളസുബ്ബേയോ, ഉദ്ധമാഹു സഹസ്സയാ”തി (ജാ ൧.൩.൪൦) മഹാപന്നാദജാതകേ. തഥാ ഹി തദട്ഠകമായം വുത്തം “തിരിയം സോളസുബ്ബേയോതി വിത്ഥാരതോ സോളസകണ്ഡപാതവിത്ഥാരോ അഹോസി”തി (ജാതക അട്ഠം ൨-൩൦൨ പിട്ഠേ). അത്തഥാ ഹി ആകാസേയേവ ഉക്ഖിപിത്ഥാ തിണസന്ധരണം കതം, ന അചലപദേസേതി അത്ഥോ ആപജേയ്യ സന്ധരണകിരിയാധാരഭാവതോ തസ്സ, സോ ചത്ഥോ അനധിപ്പേതോ അത്തത്ഥ അനാഗതത്താതി.

രജതക്ഖണ്ഡം പിട്ഠിതോ കത്ഥാ വിയാതി സമ്ബന്ധോ. അത്ഥന്തി പച്ഛിമപബ്ബതം. മാറബലന്തി മാറം, മാറബലഞ്ച, മാറസ്സ വാ സാമത്ഥിയം. പുബ്ബേനിവാസന്തി പുബ്ബേ നിവുത്ഥക്ഖണ്ഡം. ദിബ്ബചക്ഖുന്തി ദിബ്ബചക്ഖുത്താണം. “കിച്ഛം വതായം ലോകോ ആപന്നോ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൨.൫൨; സം നിം ൨.൪) ജരാമരണമുഖേന പച്ഛയാകാരേ ത്താണം ഓതാരേത്ഥാ. ആനാപാനചതുത്ഥജ്ജ്യാനന്തി ഏത്ഥാപി “സബ്ബബുദ്ധാനം ആചിണ്ണ”ന്തി വിഭത്തിവിപരിണാമം കത്ഥാ യോജേതബ്ബം. തമ്പി ഹി ബുദ്ധാനമാചിണ്ണമേവാതി വദന്തി. പാദകം കത്ഥാതി കാരണം, പതിട്ഠാനം വാ കത്ഥാ. “വിപസ്സനം

ആദി-സന്ദേന സങ്ഗഹിതമത്ഥം, തദത്ഥസ്സ ച സാധകം അച്ഛസേചനഗരുസിനാനനയേന നിദേശപാളിയാ ദസ്സേനോ “യമാഹാ”തിആദിമാഹ. അവിഹതാ സക്കായദിട്ഠിയോ, പുമു ബഹുകാ താ ഏതേസന്തി പുമുഅവിഹതസക്കായദിട്ഠികാ, ഏതേന അവിഹതത്താ പുമു സക്കായദിട്ഠിയോ ജനേന്തി, പുമുഹി വാ സക്കായദിട്ഠിഹി ജനിതാതി അത്ഥം ദസ്സേതി. അവിഹതത്ഥമേവ വാ ജനസദ്ദോ വദതി, തസ്മാ പുമു സക്കായദിട്ഠിയോ ജനേന്തി ന വിഹനന്തി, ജനാ വാ അവിഹതാ പുമു സക്കായദിട്ഠിയോ ഏതേസന്തി അത്ഥം ദസ്സേതിതിപി വട്ടതി, വിസേസനപരനിപാതനഞ്ചേത്ഥ ദട്ഠഞ്ചം യമാ “അഗ്യാഹിതോ”തി. “പുമു സത്ഥാരാനം മുഖുല്ലോകികാ”തി ഏതേന പുമു ബഹവോ ജനാ സത്ഥാരോ ഏതേസന്തി നിബ്ബചനം ദസ്സിതം. പുമു സബ്ബഗതിഹി അവുട്ഠിതാതി ഏത്ഥ പന കമ്മകിലേസേഹി ജനേതബ്ബാ, ജായന്തി വാ സത്താ ഏത്ഥാതി ജനാ, ഗതിയോ, പുമു സബ്ബാ ഏവ ജനാ ഗതിയോ ഏതേസന്തി വചനത്ഥോ. “പുമു നാനാഭിസങ്ഖാരേ അഭിസങ്ഖരോന്തി”തി ഏതേന ച ജായന്തി ഏതേഹി സത്താതി ജനാ, പൂഞ്ഞാഭിസങ്ഖാരാദയോ, പുമു നാനാവിധാ ജനാ സങ്ഖാരാ ഏതേസം വിജ്ജന്തി, പുമു വാ നാനാഭിസങ്ഖാരേ ജനേന്തി അഭിസങ്ഖരോന്തിതി അത്ഥമാഹ. തതോ പരം പന “പുമു നാനാഓഘേഹി വായ്ഹന്തി”തിആദിഅത്ഥത്തായം ജനേന്തി ഏതേഹി സത്താതി ജനാ, കാമോഘാദയോ, രാഗസന്താപാദയോ,

രാഗപരിളാഹാദയോ ച, സഞ്ചേപി വാ കിലേസപരിളാഹാ. പൃഥു നാനപ്പകാരാ തേ ഏതേസം വിജ്ജന്തി, തേഹി വാ ജനേന്തി വുയ്ഹന്തി, സന്താപേന്തി, പരിധഹന്തി ചാതി നിബ്ബചനം ദണ്ണേതും വുത്തം. “രത്താ ഗിദ്ധാ”തിആദി പരിയായവചനം.

അപി ച രത്താതി വത്ഥം വിയ രങ്ഗജാതേന ചിത്തസ്സ വിപരിണാമകരേണ ഛന്ദരാഗേന രത്താ. ഗിദ്ധാതി അഭികണ്ഠനസഭാവേന അഭിഗീജ്ജന്തേന ഗിദ്ധാ. ഗമിതാതി ഗമിതാ വിയ ദുമ്മോചനീയഭാവേന തത്ഥം പടിബദ്ധാ. മുച്ഛിതാതി കിലേസാവിസനവസേന വിസഞ്ചിതാ വിയ അനന്തകിച്ചമോഹം സമാപന്നാ. അജ്ജോസന്നാതി അനന്താസാധാരണേ വിയ കത്വാ ഗിലിത്വാ പരിനിട്ഠപേത്വാ റിതാ. ലഗ്ഗാതി ഗാവോ കണ്ടകേ വിയ ആസത്താ, മഹാപലിപേ വാ പതന്നേന നാസികഗ്ഗപലിപന്നപുരിസോ വിയ ഉദ്ധരിതുമസക്കുണ്ണേയഭാവേന നിമുഗ്ഗാ. ലഗ്ഗിതാതി മക്കടാലേപേന വിയ മക്കടോ പഞ്ചനം ഇന്ദ്രിയാനം വസേന ആസങ്ഗിതാ, പലിബുദ്ധാതി സമ്ബദ്ധാ, ഉപദുതാ വാതി അയമത്ഥോ അബ്ബുത്തരടീകായം (അം നിം അട്ഠം ൧.൫൧) വുത്തോ. ഏതേന ജായതീതി ജനോ, “രാഗോ ഗേധോ”തി ഏവമാദികോ, പൃഥു നാനാവിധോ ജനോ രാഗാദികോ ഏതേസം, പൃഥുസു വാ പഞ്ചസു കാമഗുണേസു ജനാ രത്താ ഗിദ്ധാ...പേ... പലിബുദ്ധാതി അത്ഥം ദണ്ണേതി.

“ആവുതാ”തിആദിപി പരിയായവചനമേവ. അപി ച “ആവുതാതി ആവരിതാ. നിവുതാതി നിവാരിതാ. ഓഹുതാതി പലിഗുണ്ഠിതാ, പരിയോനദ്ധാ വാ. പിഹിതാതി പിഭഹിതാ. പടിച്ഛന്നാതി ഛാദിതാ. പടികുജ്ജിതാതി ഹേട്ഠാമുഖജാതാ”തി തത്ഥേവ (അം നിം അട്ഠം ൧.൫൧) വുത്തം. ഏത്ഥ ച ജനേന്തി ഏതേഹിതി ജനാ, നീവരണാ, പൃഥു നാനാവിധാ ജനാ നീവരണാ ഏതേസം, പൃഥുഹി വാ നീവരണേഹി ജനാ ആവുതാ...പേ... പടികുജ്ജിതാതി നിബ്ബചനം ദണ്ണേതി. പൃഥുസു നീചയമ്മസമാചാരേസു ജായതി, പൃഥുനം വാ അബ്ഭന്തരേ ജനോ അന്തോഗയോ, പൃഥു വാ ബഹുകോ ജനോതി അത്ഥം ദണ്ണേതി “പൃഥുന”തിആദിനാ, ഏതേന ച തതീയപാദം വിവരതി, സമത്ഥേതി വാ. “പൃഥുവാ”തിആദിനാ പന ചതുത്ഥപാദം. പൃഥു വിസംസട്ഠോ ഏവ ജനോ പൃഥുജ്ജനോതി അയഞ്ജേതേ വചനത്ഥോ.

യേഹി ഗുണവിസേസേഹി നിമിത്തഭൂതേഹി ഭഗവതി “തമാഗതോ”തി അയം സമന്താ പവത്താ, തം ദണ്ണനത്ഥം “അട്ഠഹി കാരണേഹി ഭഗവാ തമാഗതോ”തിആദി വുത്തം. ഏകോപി ഹി സദ്ദോ അനേകപവത്തിനിമിത്തമധികിച്ച അനേകയാ അത്ഥപ്പകാസകോ, ഭഗവതോ ച സഞ്ചേപി നാമസദ്ദാ അനേകഗുണനേമിത്തികായേവ. യഥാഹ -

“അസങ്ഖ്യേയ്യാനി നാമാനി, സഗുണേന മഹേസിനോ;
ഗുണേന നാമമുദ്ധേയ്യം, അപി നാമസഹസ്സതോ”തി. (ധം സം ൧൩൧൩; ഉദാം അട്ഠം ൫൭; പടിം മം അട്ഠം ൧.൨൩; ദീം നിം ദീം ൧.൪൧൩);

കാനി പന താനീതി അനുയോഗേ സതി പഠമം തസ്സരുപം സങ്ഖേപതോ ഉദ്ദിസിത്വാ “കഥ”തിആദിനാ നിദ്ദിസതി. തമാ ആഗതോതി ഏത്ഥ ആകാരനിയമനവസേന ഓപമ്മസമ്പടിപാദനത്ഥോ തമാ-സദ്ദോ. സാമന്തജോതനായ വിസേസാവട്ഠാനതോ, വിസേസത്ഥിനാ ച സാമന്തസദ്ദസ്സാപി വിസേസത്ഥേയേവ അനുപയുജ്ജിതബുത്തോ പടിപദാഗമനത്ഥോ ആഗത സദ്ദോ ദട്ഠേബ്ബാ, ന ഞാണഗമനത്ഥോ തഥലക്ഖണ്ഡം ആഗതോ”തിആദിസു (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൭; മം നിം അട്ഠം ൧.൧൨; സം നിം അട്ഠം ൨.൩.൨൮; അം നിം അട്ഠം ൧.൧൭; മേരഗാം അട്ഠം ൧.൪൩; ഇതിവും അട്ഠം ൩൮; പടിം മം അട്ഠം ൧.൩൭; ബും വം അട്ഠം ൨; മഹാനിം അട്ഠം ൧൪) വിയ , നാപി കായഗമനാദി അത്ഥോ “ആഗതോ ഖോ മഹാസമണോ, മാഗധാനം ഗിരിബുജ”തിആദിസു (മഹാവം ൫൩) വിയ. തത്ഥ യസ്സ ആകാരസ്സ നിയമനവസേന ഓപമ്മസമ്പടിപാദനത്ഥോ തമാ-സദ്ദോ, തദാകാരം കരുണാപധാനത്താ തസ്സ മഹാകരുണാമുഖേന പുരിമബുദ്ധാനം ആഗമനപടിപദായ ഉദാഹരണവസേന സാമന്തത്തോ ദണ്ണേത്തോ “യഥാ സബ്ബലോകേ”തിആദിമാഹ. യംതം-സദ്ദാനം ഏകതസമ്ബന്ധഭാവതോ ചേത്ഥ തമാ-സദ്ദസ്സത്ഥദണ്ണേന യഥാ-സദ്ദേന അത്ഥോ വിഭാവിതോ. തദേവ വിത്ഥാരേതി “യഥാ വിപസ്സി ഭഗവാ”തിആദിനാ, വിപസ്സിആദിനഞ്ചേത്ഥ ഛന്ദം സമ്മാസമ്ബുദ്ധാനം മഹാപദാനസുത്താദീസു (ദീം നിം ൨.൪) സമ്പഹുലനിദ്ദേസേന (ദീം നിം അട്ഠം ൨.സമ്ബഹുലപരിച്ഛേദവണ്ണനാ) സുപാകടത്താ, ആസന്നത്താ ച തേസം വസേന തം പടിപദം ദണ്ണേതീതി ദട്ഠേബ്ബം. ആഗതോ യഥാ, തമാ ആഗതോതി സബ്ബത്ര സമ്ബന്ധോ. “കിം വുത്തം ഹോതീ”തിആദിനാപി തദേവ പടിനിദ്ദിസതി. തത്ഥ യേന അഭിനീഹാരേനാതി മനുസ്സത്തലിങ്ഗസമ്പത്തിഹേതുസത്ഥാരദണ്ണനപഞ്ചജാഗുണസമ്പത്തിഅധികാരഛന്ദാനം വസേന അട്ഠംഗസമന്നാഗതേന മഹാപണിയാനേന . സഞ്ചേസന്ഹി ബുദ്ധാനം പഠമപണിയാനം ഇമിനാവ നിഹാരേന സമിജ്ജതി. അഭിനീഹാരോതി ചേത്ഥ മൂലപണിയാനസ്സേതം അധിവചനന്തി ദട്ഠേബ്ബം.

ഏവം മഹാഭിനീഹാരവസേന “തമാഗതോ”തി പദസ്സ അത്ഥം ദണ്ണേത്വാ ഇദാനി പാരമീപുരണവസേനപി ദണ്ണേതും “അഥ വാ”തിആദിമാഹ. “ഏത്ഥ ച സുത്തന്തികാനം മഹാബോധിയാനപടിപദായ കോസല്ലജനനത്ഥം പാരമീസു അയം വിത്ഥാരകഥാ”തിആദിനാ ആചരിയയമ്മപാലത്ഥേരേന (ദീം നിം ദീം ൧.൭) യാ പാരമീസു വിനിച്ഛയകഥാ വുത്താ, കിഞ്ചാപി സാ അമ്ഹേഹി ഇധ വുച്ചമാനാ ഗന്ഥവിത്ഥാരകരാ വിയ ഭവിസ്സതി, യസ്മാ പനായം സംവണ്ണനാ ഏതിസ്സം പച്ഛാ പമാദലേഖവിസോധനവസേന, തദവസേസത്ഥപരിയാദാനവസേന ച പവത്താ, തസ്മാ സാപി

പാരമീകമാ ഇയ വത്തബ്ബായേവാതി തതോ ചേവ ചരിയാപിടക്ട്കമാതോ ച ആഹരിത്വാ യമാരഹം ഗാമാബന്ധേഹി സമലങ്കരിത്വാ അത്ഥമധിപ്പായഞ്ച വിസോധയമാനാ ഭവിസ്സതി. കഥം?

കാ പന്നേതാ പാരമിയോ, കേനട്ഠേന കതീവിധാ;
കോ ച താസം കമോ കാന്തി, ലക്ഖണാദിനി സബ്ബമാ.

കോ പച്ചയോ, സംകിലേസോ, വോദാനം പടിപക്ഖകോ;
പടിപത്തിവിഭാഗോ ച, സങ്ഗഹോ സമ്പദാ തമാ.

കിത്തകേന സമ്പാദനം, ആനിസംസോ ച കിം ഫലം;
പണ്ഹമേതം വിസ്സജ്ജിത്വാ, ഭവിസ്സതി വിനിച്ഛയോ.

തത്രിദം വിസ്സജ്ജനം -

കാ പന്നേതാ പാരമിയോതി -

തണ്ഹാമാനാദിമഞ്ഞത്ര, ഉപായകുസലേന യാ;
ഞാണേന പരിഗൃഹിതാ, പാരമീ സാ വിഭാവിതാ.

തണ്ഹാമാനാദിനാ ഹി അനുപഹതാ കരുണ്ണപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതാ ദാനാദയോ ഗുണസങ്ഖാതാ ഏതാ കിരിയാ “പാരമീ”തി വിഭാവിതാ.

കേനട്ഠേന പാരമിയോതി -

പരമോ ഉത്തമട്ഠേന, തസ്സായം പാരമീ തമാ;
കമ്മം ഭാവോതി ദാനാദി, തദ്ധിതതോ തിയാ മതാ.

പൂരേതി മവതി പരേ, പരം മജ്ജതി മയതി;
മുനാതി മിനോതി തമാ, മിനാതീതി വാ പരമോ.

പാരേ മജ്ജതി സോധേതി, മവതി മയതീതി വാ;
മായേതി തം വാ മുനാതി, മിനോതി മിനാതി തമാ.

പാരമീതി മഹാസത്തോ, വുത്താനുസാരതോ പന;
തദ്ധിതത്ഥത്തയേനേവ, പാരമീതി അയം മതാ.

ദാനസീലാദിഗുണവിസേസയോഗേന ഹി സത്തുത്തമതായ മഹാബോധിസത്തോ പരമോ, തസ്സ അയം, ഭാവോ, കമ്മന്തി വാ പാരമീ, ദാനാദികിരിയാ. അഥ വാ പരതി പൂരേതീതി പരമോ നിരുത്തിനയേന, ദാനാദിഗുണാനം പൂരകോ, പാലകോ ച ബോധിസത്തോ, പരമസ്സ അയം, ഭാവോ, കമ്മം വാ പാരമീ. അപി ച പരേ സത്തേ മവതി അത്തന്തി ബന്ധതി ഗുണവിസേസയോഗേന, പരം വാ അതിരേകം മജ്ജതി സംകിലേസമലതോ, പരം വാ സേട്ഠം നിബ്ബാനം വിസേസേന മയതി ഗച്ഛതി, പരം വാ ലോകം പമാണഭൂതേന ഞാണവിസേസേന ഇയലോകമിവ മുനാതി പരിച്ഛിന്ദതി, പരം വാ അതിവിധ സീലാദിഗുണഗണം അത്തനോ സത്താനേ മിനോതി പക്ഖിപതി, പരം വാ അത്തഭൂതതോ ധമ്മകായതോ അത്തം, പടിപക്ഖം വാ തദനത്ഥകരം കിലേസചോരഗണം മിനാതി ഹിംസതീതി പരമോ, മഹാസത്തോ, “പരമസ്സ അയ”ന്തിആദിനാ വുത്തനയേന പാരമീ. പാരേ വാ നിബ്ബാനേ മജ്ജതി സുജ്ജന്ധതി, സത്തേ ച സോധേതി, തത്ഥ വാ സത്തേ മവതി ബന്ധതി യോജേതി, തം വാ മയതി ഗച്ഛതി, സത്തേ ച മായേതി ഗമേതി, തം വാ യാമാവതോ മുനാതി പരിച്ഛിന്ദതി, തത്ഥ വാ സത്തേ മിനോതി പക്ഖിപതി, തത്ഥ വാ സത്താനം കിലേസാരീം മിനാതി ഹിംസതീതി പാരമീ, മഹാസത്തോ, “തസ്സ അയ”ന്തിആദിനാ ദാനാദികിരിയാവ പാരമീതി. ഇമിനാ നയേന പാരമീനം വചനത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

കതിവിധാതി സങ്ഖേപതോ ദസവിധാ, താ പന ബുദ്ധവംസപാളിയം (ബു° വം° ൧.൭൬) സരൂപതോ ആഗതായേവ. യഥാഹ “വിചിനന്തോ തദാദക്ഖിം, പഠമം ദാനപാരമീ”ന്തിആദി (ബു° വം° ൨.൧൧൬). യഥാ ചാഹ -

“കതി നു ഖോ ഭന്തേ ബുദ്ധകാരകാ ധമ്മാതി? ദസ ഖോ സാരിപുത്ത ബുദ്ധകാരകാ ധമ്മാ, കതമേ ദസ? ദാനം ഖോ സാരിപുത്ത ബുദ്ധകാരകോ ധമ്മോ, സീലം നേക്ഖമ്മം പഞ്ഞാ വീരിയം ഖന്തി സച്ചം അധിട്ഠാനം മേത്താ ഉപേക്ഖാ ബുദ്ധകാരകോ ധമ്മോ, ഇമേ ഖോ സാരിപുത്ത ദസ ബുദ്ധകാരകാ ധമ്മാതി. ഇദമവോച ഭഗവാ, ഇദം വത്ഥാന സുഗതോ അമാപരം ഏതദവോച സത്ഥാ -

‘ദാനം സീലഞ്ച നേക്ഖമ്മം, പഞ്ഞാവീരിയേന പഞ്ചമം;
ഖന്തിസച്ചമധിട്ഠാനം, മേത്തുപേക്ഖാതി തേ ദസാ’തി”. (ബു° വം° ൧.൭൬);

കേചി പന “ഛരബ്ബിയാ”തി വദന്തി, തം ഏതാസം സങ്ഗഹവസേന വുത്തം. സോ പന സങ്ഗഹോ പരതോ ആവി ഭവീസ്സതി.

കോ ച താസം കമോതി ഏതഥ കമോ നാമ ദേസനാക്കമോ, സോ ച പഠമസമാദാനഹേതുക്കോ, സമാദാനം പവിചയഹേതുക്കം, ഇതി യഥാ ആദിമ്ഹി പഠമാഭിനീഹാരകാലേ പവിചിതാ, സമാദിനാ ച, തഥാ ദേസിതാ. യഥാഹ “വിചിനന്തോ തദാദക്ഖിം, പഠമം ദാനപാരമി”ന്തിആദി (ബുഃ വം ഫ.ച.ച.സ) തേനേതം വുച്ചതി -

“പഠമം സമാദാനതാ-വസേനായം കമോ രുതോ;
അഥ വാ അത്തമത്തസ്സ, ബഹുപകാരതോപി ചാ”തി.

തത്ഥ ഹി ദാനം സീലസ്സ ബഹുപകാരം, സുകരഞ്ചാതി തം ആദിമ്ഹി വുത്തം. ദാനം പന സീലപരിഗൃഹിതം മഹപ്ഫലം ഹോതി മഹാനിസംസന്തി ദാനാനന്തരം സീലം വുത്തം. സീലം നേക്ഖമ്മപരിഗൃഹിതം...പേ... നേക്ഖമ്മം പത്താപരിഗൃഹിതം...പേ... പത്താ വീരിയപരിഗൃഹിതം...പേ... വീരിയം ഖന്തിപരിഗൃഹിതം...പേ... ഖന്തി സച്ചപരിഗൃഹിതം...പേ... സച്ചം അധിട്ഠാനപരിഗൃഹിതം...പേ... അധിട്ഠാനം മേത്താപരിഗൃഹിതം...പേ... മേത്താ ഉപേക്ഖാപരിഗൃഹിതാ മഹപ്ഫലാ ഹോതി മഹാനിസംസാതി മേത്താനന്തരം ഉപേക്ഖാ വുത്താ. ഉപേക്ഖാ പന കരുണാപരിഗൃഹിതാ, കരുണാ ച ഉപേക്ഖാപരിഗൃഹിതാതി വേദിതഞ്ച. കഥം പന മഹാകാരുണികാ ബോധിസത്താ സത്തേസു ഉപേക്ഖകാ ഹോന്തിതി? ഉപേക്ഖിതബുധുത്തകേസു കഞ്ചി കാലം ഉപേക്ഖകാ ഹോന്തി, ന പന സബ്ബത്ഥ, സബ്ബദാ ചാതി കേചി. അപരേ പന ന ച സത്തേസു ഉപേക്ഖകാ, സത്തകത്തേസു പന വിപ്പകാരേസു ഉപേക്ഖകാ ഹോന്തിതി, ഇദമേവേത്ഥ യുത്തം.

അപരോ നയോ -

സബ്ബസാധാരണതാദി-കാരണേഹിപി ഞ്ഞരിതം;
ദാനം ആദിമ്ഹി സേസാ തു, പുരിമേപി അപേക്ഖകാ.

പച്ചരജ്ജനേസുപി ഹി പവത്തിയാ സബ്ബസത്തസാധാരണത്താ, അപ്പഫലത്താ, സുകരത്താ ച ദാനം ആദിമ്ഹി വുത്തം. സീലേന ദായകപടിഗാഹകസുദ്ധിതോ പരാനുഗൃഹം വത്ഥാ പരപിളാനിവത്തിവചനതോ, കിരിയധമ്മം വത്ഥാ അകിരിയധമ്മവചനതോ, ഭോഗസമ്പത്തിഹേതും വത്ഥാ ഭവസമ്പത്തിഹേതുവചനതോ ച ദാനസ്സാനന്തരം സീലം വുത്തം. നേക്ഖമ്മേന സീലസമ്പത്തിസിദ്ധിതോ, കായവചിസുചരിതം വത്ഥാ മനോസുചരിതവചനതോ, വിസുദ്ധസീലസ്സ സുഖേനേവ ത്യാനസമിജ്ജന്തനതോ, കമ്മാപരാധപ്പഹാനേന പയോഗസുദ്ധിം വത്ഥാ കിലേസാപരാധപ്പഹാനേന ആസയസുദ്ധിവചനതോ, വീതിക്കമപ്പഹാനേ റിതസ്സ പരിയുട്ഠാനപ്പഹാനവചനതോ ച സീലസ്സാനന്തരം നേക്ഖമ്മം വുത്തം. പത്തായ നേക്ഖമ്മസ്സ സിദ്ധിപരിസുദ്ധിതോ, ത്യാനാഭാവേ പത്താഭാവവചനതോ. സമാധിപദട്ഠാനാ ഹി പത്താ, പത്താപച്ചുപട്ഠാനോ ച സമാധി. സമമനിമിത്തം വത്ഥാ ഉപേക്ഖാനിമിത്തവചനതോ, പരഹിതജ്ജ്യാനേന പരഹിതകരണുപായകോസല്ല്യവചനതോ ച നേക്ഖമ്മസ്സാനന്തരം പത്താ വുത്താ. വീരിയാരമ്ഭേന പത്താകിച്ചസിദ്ധിതോ, സത്തസുത്തതായമ്മനിജ്ജ്യാനക്ഖന്തിം വത്ഥാ സത്തഹിതായ ആരമ്ഭസ്സ അച്ഛരിയതാവചനതോ, ഉപേക്ഖാനിമിത്തം വത്ഥാ പഗ്ഗഹനിമിത്തവചനതോ, നിസമ്മകാരിതം വത്ഥാ ഉട്ഠാനവചനതോ ച. നിസമ്മകാരിനോ ഹി ഉട്ഠാനം ഫലവിസേസമാവഹതീതി പത്തായാനന്തരം വീരിയം വുത്തം.

വീരിയേന തിതിക്ഖാസിദ്ധിതോ. വീരിയവാ ഹി ആരദ്ധവീരിയത്താ സത്തസങ്ഖാരേഹി ഉപനിതം ദുക്ഖം അഭിഭൂയ വിഹരതി. വീരിയസ്സ തിതിക്ഖാലങ്കാരഭാവതോ. വീരിയവതോ ഹി തിതിക്ഖാ സോഭതി. പഗ്ഗഹനിമിത്തം വത്ഥാ സമമനിമിത്തവചനതോ, അച്ചാരമ്ഭേന ഉദ്ധച്ചദോസപ്പഹാനവചനതോ. ധമ്മനിജ്ജ്യാനക്ഖന്തിയാ ഹി ഉദ്ധച്ചദോസോ പഹിയതി. വീരിയവതോ സാതച്ചകരണവചനതോ. ഖന്തിബഹുലോ ഹി അനുദ്ധതോ സാതച്ചകാരി ഹോതി. അപ്പമാദവതോ പരഹിതകിരിയാരമ്ഭേ പച്ചുപകാരതണ്ഹാഭാവവചനതോ. യാഥാവതോ ധമ്മനിജ്ജ്യാനേ ഹി സതി തണ്ഹാ ന ഹോതി. പരഹിതാരമ്ഭേ പരമേപി പരകതദുക്ഖസഹനതാവചനതോ ച വീരിയസ്സാനന്തരം ഖന്തി വുത്താ. സച്ചേന ഖന്തിയാ ചിരാധിട്ഠാനതോ, അപകാരിനോ അപകാരഖന്തിം വത്ഥാ തദുപകാരകരണേ അവിസംവാദവചനതോ, ഖന്തിയാ അപവാദവാചാവികമ്പനേന ഭൂതവാദിതായ അവിജ്ഞവചനതോ, സത്തസുത്തതായമ്മനിജ്ജ്യാനക്ഖന്തിം വത്ഥാ തദുപഗ്ഗൃഹിതത്താണസച്ചസ്സ വചനതോ ച ഖന്തിയാനന്തരം സച്ചം വുത്തം. അധിട്ഠാനേന സച്ചസിദ്ധിതോ. അച്ഛലാധിട്ഠാനസ്സ ഹി വിരതി സിജ്ജത്ഥതി. അവിസംവാദിതം വത്ഥാ തത്ഥ അച്ഛലഭാവവചനതോ. സച്ചസന്ധോ ഹി ദാനാദിസു പടിഞ്ഞാനുരൂപം നിച്ഛലോ പവത്തതി. ത്യാണസച്ചം വത്ഥാ സമ്ഭാരേസു പവത്തിനിട്ഠാനവചനതോ. യഥാഭൂതത്താണവാ ഹി ബോധിസമ്ഭാരേസു അധിട്ഠാതി, തേ ച നിട്ഠാപേതി. പടിപക്ഖേഹി അകമ്പിയഭാവതോ ച സച്ചസ്സാനന്തരം അധിട്ഠാനം വുത്തം. മേത്തായ പരഹിതകരണസമാദാനാധിട്ഠാനസിദ്ധിതോ, അധിട്ഠാനം വത്ഥാ ഹിതൂപസംഹാരവചനതോ. ബോധിസമ്ഭാരേ ഹി അധിതിട്ഠാനോ മേത്താവിഹാരി ഹോതി. അച്ഛലാധിട്ഠാനസ്സ സമാദാനാവികോപനേന സമാദാനസമ്ഭവതോ ച അധിട്ഠാനസ്സാനന്തരം മേത്താ വുത്താ. ഉപേക്ഖായ മേത്താവിസുദ്ധിതോ, സത്തേസു ഹിതൂപസംഹാരം വത്ഥാ തദപരാധേസു ഉദാസീനതാവചനതോ, മേത്താഭാവനം വത്ഥാ തന്നിസ്സന്ദഭാവനാവചനതോ, “ഹിതകാമസത്തേപി

ഉപേക്ഷകോ"തി അച്ഛരിയഗുണതാവചനതോ ച മേത്തായാനന്തരം ഉപേക്വാ വൃത്താതി ഏവമേതാസം കമോ വേദിതബ്ബോ.

കാനി ലക്ഖണാദീനി സബ്ബമാതി ഏത്ഥ പന അവിസേസേന -

പരേസമനുഗൃഹണം , ലക്ഖണന്തി പവുച്ചതി;
ഉപകാരോ അകമ്പോ ച, രസോ ഹിതേസിതാപി ച.

ബുദ്ധത്തം പച്ചുപട്ഠാനം, ദയാ ഞാണം പവുച്ചതി;
പദട്ഠാനന്തി താസന്തു, പച്ചേകം താനി ഭേദതോ.

സബ്ബാപി ഹി പാരമിയോ പരാനുഗൃഹലക്ഖണാ, പരേസം ഉപകാരകരണസാ, അവികമ്പനരസാ വാ, ഹിതേസിതാപച്ചുപട്ഠാനാ, ബുദ്ധത്തപച്ചുപട്ഠാനാ വാ, മഹാകരുണാപദട്ഠാനാ, കരുണൂപായകോസല്ലപദട്ഠാനാ വാ.

വിസേസേന പന യസ്ഥാ കരുണൂപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതാ അത്തുപകരണപരിച്ചാഗചേതനാ ദാനപാരമി. കരുണൂപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതം കായവചിസുചരിതം അത്ഥതോ അകത്തബ്ബവിരതി, കത്തബ്ബകരണചേതനാദയോ ച സീലപാരമി. കരുണൂപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതോ ആദിനവദസ്സനപുബ്ബങ്ഗമോ കാമഭവേഹി നിക്ഖമനചിത്തുപ്പാദോ നേകഖമ്മപാരമി. കരുണൂപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതോ ധമ്മാനം സാമഞ്ഞവിസേസലക്ഖണാവബോധോ പഞ്ഞാപാരമി. കരുണൂപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതോ കായചിത്തേഹി പരഹിതാരമ്ഭോ വീരിയപാരമി. കരുണൂപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതോ സത്തസങ്ഖാരാപരാധസഹനസങ്ഖാതോ അദോസപ്പധാനോ തദാകാരപ്പവത്തോ ചിത്തുപ്പാദോ ഖന്തിപാരമി. കരുണൂപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതം വിരതിചേതനാദിഭേദം അവിസംവാദനം സച്ചപാരമി . കരുണൂപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതോ അചലസമാദാനാധിട്ഠാനസങ്ഖാതോ തദാകാരപ്പവത്തോ ചിത്തുപ്പാദോ അധിട്ഠാനപാരമി. കരുണൂപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതോ ലോകസ്സ ഹിതസുഖുപസംഹാരോ അത്ഥതോ അബ്ബാപാദോ മേത്താപാരമി. കരുണൂപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതാ അനുമയപടിഘവിദ്ധംസനസങ്ഖാതാ ഇട്ഠാനിട്ഠേസു സത്തസങ്ഖാരേസു സമപ്പവത്തി ഉപേകവാപാരമി.

തസ്ഥാ പരിച്ചാഗലക്ഖണം ദാനം, ദേയ്യധമ്മേ ലോഭവിദ്ധംസനരസം, അനാസത്തിപച്ചുപട്ഠാനം, ഭവവിഭവസമ്പത്തിപച്ചുപട്ഠാനം വാ, പരിച്ചജിതബ്ബവത്ഥുപദട്ഠാനം. സീലനലക്ഖണം സീലം, സമാധാനലക്ഖണം, പതിട്ഠാനലക്ഖണം വാതി വൃത്തം ഹോതി. ദുസ്സീല്യവിദ്ധംസനരസം, അനവജ്ജരസം വാ, സോചേയ്യപച്ചുപട്ഠാനം, ഹിരോത്തപ്പപദട്ഠാനം. കാമതോ, ഭവതോ ച നിക്ഖമനലക്ഖണം നേക്ഖമ്മം, തദാദിനവവിഭാവനരസം, തതോയേവ വിമുഖഭാവപച്ചുപട്ഠാനം, സംവേഗപദട്ഠാനം. യമാസഭാവപടിവേധലക്ഖണാ പഞ്ഞാ, അക്ഖലിതപടിവേധലക്ഖണാ വാ കൂസലിസ്സാസഖിത്തളസുപടിവേധോ വിയ, വിസയോഭാസനരസാ പദീപോ വിയ, അസമ്മോഹപച്ചുപട്ഠാനാ അരഞ്ഞഗതസുദേസകോ വിയ, സമാധിപദട്ഠാനാ , ചതുസച്ചപദട്ഠാനാ വാ. ഉസ്സാഹലക്ഖണം വീരിയം, ഉപത്ഥമ്ഭനരസം, അസംസീദനപച്ചുപട്ഠാനം, വീരിയാരമ്ഭവത്ഥുപദട്ഠാനം, സംവേഗപദട്ഠാനം വാ.

ഖമനലക്ഖണാ ഖന്തി, ഇട്ഠാനിട്ഠസഹനരസാ, അധിവാസനപച്ചുപട്ഠാനാ, അവിരോധപച്ചുപട്ഠാനാ വാ, യമാഭൂതദസ്സനപദട്ഠാനാ. അവിസംവാദനലക്ഖണം സച്ചം, യാമാവവിഭാവനരസം, സാധുതാപച്ചുപട്ഠാനം, സോരച്ചപദട്ഠാനം. ബോധിസമ്ഭാരേസു അധിട്ഠാനലക്ഖണം അധിട്ഠാനം, തേസം പടിപക്ഖാഭിഭവനരസം, തത്ഥ അചലതാപച്ചുപട്ഠാനം, ബോധിസമ്ഭാരപദട്ഠാനം. ഹിതാകാരപ്പവത്തിലക്ഖണാ മേത്താ, ഹിതൂപസംഹാരരസാ, ആഘാതവിനയനരസാ വാ, സോമ്മഭാവപച്ചുപട്ഠാനാ, സത്താനം മനാപഭാവദസ്സനപദട്ഠാനാ. മജ്ജന്താകാരപ്പവത്തിലക്ഖണാ ഉപേക്വാ, സമഭാവദസ്സനരസാ, പടിഘാനുമയവുപസമപച്ചുപട്ഠാനാ, കമ്മസ്സകതാപച്ചവേക്ഖണപദട്ഠാനാ. ഏത്ഥ ച കരുണൂപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതതാ ദാനാദീനം പരിച്ചാഗാദിലക്ഖണസ്സ വിസേസനഭാവേന വത്തബ്ബാ, യതോ താനി പാരമിസങ്ഖ്യം ലഭന്തി. ന ഹി സമ്മാസമ്ബോധിയാദിപത്ഥനമഞ്ഞത്ര അകരുണൂപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതാനി വട്ടഗാമിനി ദാനാദീനി പാരമിസങ്ഖ്യം ലഭന്തിതി.

കോ പച്ചയോതി -

അഭിനീഹാരോ ച താസം, ദയാ ഞാണഞ്ച പച്ചയോ;
ഉസ്സാഹുമണ്ണങ്ഗവത്ഥാനം, ഹിതാചാരാദയോ തഥാ.

അഭിനീഹാരോ താവ പാരമീനം സബ്ബാസമ്പി പച്ചയോ. യോ ഹി അയം "മനുസ്സത്തം ലിങ്ഗസമ്പത്തി"തിആദി (ബുഃ വം ൨.൯൯) അട്ഠധമ്മസമോധാനസമ്പാദിതോ "തിണ്ണോ താരേയ്യം മുത്തോ മോചേയ്യം, ബുദ്ധോ ബോധേയ്യം സുദ്ധോ സോധേയ്യം, ദന്തോ ദമേയ്യം, സന്തോ സമേയ്യം, അസ്സത്ഥോ അസ്സാസേയ്യം, പരിനിബ്ബതോ പരിനിബ്ബാപേയ്യ"തിആദിനാ പവത്തോ അഭിനീഹാരോ, സോ അവിസേസേന സബ്ബപാരമീനം പച്ചയോ. തപ്പവത്തിയാ ഹി ഉദ്ധം പാരമീനം പവിചയുപട്ഠാനസമാദാനാധിട്ഠാനനിപ്ഫത്തിയോ മഹാപുരിസാനം സമ്ഭവന്തി, അഭിനീഹാരോ ച നാമേസ അത്ഥതോ ഭേസമട്ഠങ്ഗാനം സമോധാനേന തഥാപവത്തോ ചിത്തുപ്പാദോ, "അഹോ വതാഹം

അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം അഭിസമ്ബുജ്ജ്വേയ്യം, സബ്ബസത്താനം ഹിതസുഖം നിപ്ഫാദേയ്യ”ന്തിആദിപത്ഥനാസഞ്ചാതോ അചിന്തേയ്യം ബുദ്ധഭൂമിം, അപരിമാണം ലോകഹിതഞ്ച ആരബ്ഭേ പവത്തിയാ സബ്ബബുദ്ധകാരകധമ്മമൂലഭൂതോ പരമഭദ്രകോ പരമകല്യാണോ അപരിമേയ്യപ്പഭാവോ പുണ്ണവിസേസോതി ദട്ഠഞ്ചോ.

തസ്സ ച ഉപ്പത്തിയാ സഹേവ മഹാപുരിസോ മഹാബോധിയാനപടിപത്തിം ഓതിണ്ണോ നാമ ഹോതി, നിയതഭാവസമധിഗമനതോ, തതോ ച അനിവത്തനസഭാവതോ “ബോധിസത്തോ”തി സമഞ്ജം ലഭതി, സബ്ബഭാഗേന സമ്മാസമ്ബോധിയം സമ്മാസത്തമാനസതാ, ബോധിസമ്ഭാരേ സിക്ഖാസമത്ഥതാ ചസ്സ സന്തിട്ഠന്തി. യമാവുത്താഭിന്നിഹാരസമിജ്ജ്വേനേന ഹി മഹാപുരിസാ സബ്ബത്തുത്താണാധിഗമനപുബ്ബലിങ്ഗേന സയമ്ഭുത്താണേന സമ്മദേവ സബ്ബപാരമിയോ വിചിനിതാ സമാദായ അനുക്കമേന പരിപുരേന്തി, യമാ തം കതമഹാഭിന്നിഹാരോ സുമേധപണ്ഡിതോ. യമാഹ -

“ഹന്ദ ബുദ്ധകരേ ധമ്മേ, വിചിനാമി ഇതോ ചിതോ;
ഉദ്ധം അധോ ദസ ദിസാ, യാവതാ ധമ്മധാതുയാ;
വിചിനന്തോ തദാ ദക്ഖിം, പഠമം ദാനപാരമി”ന്തി. (ബു° വം ൨.൧൧൫, ൧൧൬); -

വിത്ഥാരോ. ലക്ഖണാദിതോ പന്നേസ സമ്മദേവ സമ്മാസമ്ബോധിപണ്ഡിയാനലക്ഖണോ, “അഹോ വതാഹം അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം അഭിസമ്ബുജ്ജ്വേയ്യം, സബ്ബസത്താനം ഹിതസുഖം നിപ്ഫാദേയ്യ”ന്തിആദിപത്ഥനാരസോ, ബോധിസമ്ഭാരഹേതുഭാവപച്ചുപട്ഠാനോ, മഹാകരുണാപദട്ഠാനോ, ഉപനിസ്സയസമ്പത്തിപദട്ഠാനോ വാ.

തസ്സ പന അഭിന്നിഹാരസ്സ ചത്താരോ പച്ചയാ, ചത്താരോ ഹേതു, ചത്താരി ച ബലാനി വേദിതബ്ബാനി. തത്ഥ കതമേ ചത്താരോ പച്ചയാ മഹാഭിന്നിഹാരായ? ഇധ മഹാപുരിസോ പസ്സതി തമാഗതം മഹതാ ബുദ്ധാനുഭാവേന അച്ഛരിയബ്ഭുതം പാടിഹാരിയം കരോന്തം, തസ്സ തം നിസ്സായ തം ആരമ്മണം കത്വാ മഹാബോധിയം ചിത്തം സന്തിട്ഠന്തി “മഹാനുഭാവോ വതായം ധമ്മധാതു, യസ്സാ സുപ്പടിവിദ്ധത്താ ഭഗവാ ഏവം അച്ഛരിയബ്ഭുതധമ്മോ, അചിന്തേയ്യാനുഭാവോ ചാ”തി, സോ തമേവ മഹാനുഭാവദസ്സനം നിസ്സായ തം പച്ചയം കത്വാ സമ്ബോധിയം അധിമുച്ചന്തോ തത്ഥ ചിത്തം ഠപേതി, അയം പഠമോ പച്ചയോ മഹാഭിന്നിഹാരായ.

ന ഹേവ ലോ പസ്സതി തമാഗതസ്സ യമാവുത്തം മഹാനുഭാവതം, അപിച ലോ സുണാതി “ഏദിസോ ച ഏദിസോ ച ഭഗവാ”തി, സോ തം നിസ്സായ തം പച്ചയം കത്വാ സമ്ബോധിയം അധിമുച്ചന്തോ തത്ഥ ചിത്തം ഠപേതി, അയം ദുതിയോ പച്ചയോ മഹാഭിന്നിഹാരായ.

ന ഹേവ ലോ പസ്സതി തമാഗതസ്സ യമാവുത്തം മഹാനുഭാവതം, നാപി തം പരതോ സുണാതി, അപിച ലോ തമാഗതസ്സ ധമ്മം ദേസേന്തസ്സ “ദസബലസമന്നാഗതോ ഭിക്ഖവേ, തമാഗതോ”തിആദിനാ (സം° നി° ൨.൨൧) ബുദ്ധാനുഭാവപടിസംയുത്തം ധമ്മം സുണാതി, സോ തം നിസ്സായ...പേ... അയം തതിയോ പച്ചയോ മഹാഭിന്നിഹാരായ.

ന ഹേവ ലോ പസ്സതി തമാഗതസ്സ യമാവുത്തം മഹാനുഭാവതം, നാപി തം പരതോ സുണാതി, നാപി തമാഗതസ്സ ധമ്മം സുണാതി, അപിച ലോ ഉളാരജ്ജ്യാസയോ കല്യാണാധിമുത്തികോ “അഹമേതം ബുദ്ധവംസം ബുദ്ധതന്തിം ബുദ്ധപവേണിം ബുദ്ധധമ്മതം പരിപാലേസ്സാമി”തി യാവദേവ ധമ്മത്തേവ സക്കരോന്തോ ഗരും കരോന്തോ മാനേന്തോ പൂജേന്തോ ധമ്മം അപചയമാനോ തം നിസ്സായ...പേ... ഠപേതി, അയം ചതുത്ഥോ പച്ചയോ മഹാഭിന്നിഹാരായാതി.

കതമേ ചത്താരോ ഹേതു മഹാഭിന്നിഹാരായ? ഇധ മഹാപുരിസോ പകതിയാ ഉപനിസ്സയസമ്പന്നോ ഹോതി പുരിമകേസു ബുദ്ധേസു കതാധികാരോ, അയം പഠമോ ഹേതു മഹാഭിന്നിഹാരായ. പുന ചപരം മഹാപുരിസോ പകതിയാപി കരുണാജ്ജ്യാസയോ ഹോതി കരുണാധിമുത്തോ സത്താനം ദുക്ഖം അപന്നേതുകാമോ, അപിച അത്തന്നോ കായഞ്ച ജീവിതഞ്ച പരിച്ചജി, അയം ദുതിയോ ഹേതു മഹാഭിന്നിഹാരായ. പുന ചപരം മഹാപുരിസോ സകലതോപി വട്ടദുക്ഖതോ സത്തഹിതായ ദുക്കരചരിയതോ സുചിരന്ധി കാലം ഘടേന്തോ വായമന്തോ അനിബ്ബിന്നോ ഹോതി അനുത്രാസീ, യാവ ഇച്ഛിതത്ഥനിപ്ഫത്തി, അയം തതിയോ ഹേതു മഹാഭിന്നിഹാരായ. പുന ചപരം മഹാപുരിസോ കല്യാണമിത്തസന്നിസ്സിതോ ഹോതി, യോ അഹിതതോ നം നിവാരേതി, ഹിതേ പതിട്ഠാപേതി, അയം ചതുത്ഥോ ഹേതു മഹാഭിന്നിഹാരായ.

തത്രായം മഹാപുരിസസ്സ ഉപനിസ്സയസമ്പദാ - ഏകന്തേനേവസ്സ യമാ അജ്ജ്യാസയോ സമ്ബോധിനിന്നോ ഹോതി സമ്ബോധിപോണോ സമ്ബോധിപബ്ഭാരോ, തമാ സത്താനം ഹിതചരിയായ, യതോ അന്നേന പുരിമബുദ്ധാനം സന്തികേ സമ്ബോധിയാ പണ്ഡിയാനം കതം ഹോതി മനസാ, വാചായ ച “അഹന്ധി ഏദിസോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ഹുത്വാ സമ്മദേവ സത്താനം ഹിതസുഖം നിപ്ഫാദേയ്യ”ന്തി. ഏവം സമ്പന്നുപനിസ്സയസ്സ പന്നസ്സ ഇമാനി ഉപനിസ്സയസമ്പത്തിയാ ലിങ്ഗാനി സമ്ഭവന്തി, യേഹി സമന്നാഗതസ്സ സാവകബോധിസത്തേഹി, പച്ചേകബോധിസത്തേഹി ച മഹാവിസേസോ മഹന്തം നാനാകരണം പത്തായതി ഇന്ദ്രിയതോ, പടിപത്തിതോ, കോസല്ലതോ ച. ഇധ ഹി ഉപനിസ്സയസമ്പന്നോ മഹാപുരിസോ

യഥാ വിസദിന്ദ്രിയോ ഹോതി വിസദന്താണോ, ന തഥാ ഇതരേ. പരഹിതായ പടിപന്നോ ഹോതി, നോ അത്തഹിതായ. തഥാ ഹി സോ യഥാ ബഹുജനഹിതായ ബഹുജനസുഖായ ലോകാനുകമ്പായ അത്മായ ഹിതായ സുഖായ ദേവമനുസ്സാനം പടിപജ്ജി, ന തഥാ ഇതരേ, തത്ത്വ ച കോസല്ലം ആവഹതി ാനുപ്പത്തികപടിഭാന്നേന, ാനാഠാനകുസലതായ ച.

തഥാ മഹാപുരിസോ പകതിയാ ദാനജ്ജ്യാസയോ ഹോതി ദാനാഭിരതോ, സതി ദേയ്യധമ്മേ ദേതിയേവ, ന ദാനതോ സങ്കോചം ആപജ്ജതി, സതതം സമിതം സംവിഭാഗസീലോ ഹോതി, പമുദിതോവ ദേതി ആദരജാതോ, ന ഉദാസിനചിത്തോ, മഹന്തമ്പി ദാനം ദത്വാ നേവ ദാനേന സന്തുട്ഠോ ഹോതി, പഗേവ അപ്പം. പരേസഞ്ച ഉസ്സാഹം ജനേന്തോ ദാനേ വണ്ണം ഭാസതി, ദാനപടിസംയുത്തം യമ്മകമം കരോതി, അന്തേ ച പരേസം ദേന്തേ ദിസാ അത്തമനോ ഹോതി, ഭയട്ഠാനേസു ച പരേസം അഭയം ദേതിതി ഏവമാദിനി ദാനജ്ജ്യാസയസ്സ മഹാപുരിസസ്സ ദാനപാരമിയാ ലിങ്ഗാനി.

തഥാ പാണാതിപാതാഭിഹി പാപധമ്മേഹി ഹിരീയതി ഓത്തപ്പതി, സത്താനം അവിഹേഠനജാതികോ ഹോതി, സോരതോ സുഖസീലോ അസരോ അമായാവീ ഉജ്ജാതികോ സുബ്ബചോ സോവചസ്സകരണീയേഹി ധമ്മേഹി സമന്നാഗതോ മുദുജാതികോ അമദ്ധോ അനതിമാനീ, പരസന്തകം നാദിയതി അത്തമസോ തിണസലാകമുപാദായ, അത്തനോ ഹത്ഥേ നിക്ഖിത്തം ഇണം വാ ഗഹേത്വാ പരം ന വിസംവാദേതി, പരസ്ഥിം വാ അത്തനോ സന്തകേ ബ്യാമുട്ട്ഠേ, വിസ്സരിതേ വാ തം സത്താപേത്വാ പടിപാദേതി യഥാ തം ന പരഹത്ഥഗതം ഹോതി, അലോലുപ്പോ ഹോതി, പരപരിഗൃഹിതേസു പാപകം ചിത്തമ്പി ന ഉപ്പാദേതി, ഇത്ഥിബ്ബസനാദിനി ദുരതോ പരിവജ്ജേതി, സച്ചവാദി സച്ചസന്ധോ ഭിന്നാനം സന്ധാതാ സഹിതാനം അനുപ്പദാതാ പിയാവാദീ മിഹിതപുബ്ബുഗ്ഗമോ പുബ്ബഭാസീ അത്ഥവാദീ യമ്മവാദീ അനഭിജ്ജ്യാലു അബ്ബാപന്നചിത്തോ അവിപരിതദസ്സനോ കമ്മസ്സകതാണാണേന, സച്ചാനുലോമികണാണേന ച, കത്തഞ്ച കതവേദി വുഡ്ഢാപചായീ സുവിസുദ്ധാജീവോ യമ്മകാമോ, പരേസമ്പി ധമ്മേ സമാദപേതാ സഞ്ചേന സബ്ബം അകിച്ചതോ സത്തേ നിവാരേതാ കിച്ചേസു പതിട്ഠപേതാ അത്തനാ ച തത്ത്വ കിച്ചേ യോഗം ആപജ്ജതി, കത്വാ വാ പന്ന സയം അകത്തഞ്ചം സീഘണ്ണേവ തതോ പടിവിരതോ ഹോതിതി ഏവമാദിനി സീലജ്ജ്യാസയസ്സ മഹാപുരിസസ്സ സീലപാരമിയാ ലിങ്ഗാനി.

തഥാ മന്ദകിലേസോ ഹോതി മന്ദനിവരണോ പവിവേകജ്ജ്യാസയോ അവിക്ഖേപബഹുലോ, ന തസ്സ പാപകാ വിതക്കാ ചിത്തമന്യാസ്സവന്തി, വിവേകഗതസ്സ ചസ്സ അപ്പകസിരേനേവ ചിത്തം സമാധിയതി, അമിത്തപക്ഖേപി തുവടം മേത്തചിത്തതാ സന്തിട്ഠതി, പഗേവ ഇതരസ്ഥിം, സതിമാ ച ഹോതി ചിരകതമ്പി ചിരഭാസിതമ്പി സുസരിതാ അനുസ്സരിതാ, മേയാവീ ച ഹോതി ധമ്മോജപണ്ണായ സമന്നാഗതോ, നിപകോ ച ഹോതി താസു താസു ഇതികത്തബ്ബതാസു, ആരദ്ധവീരിയോ ച ഹോതി സത്താനം ഹിതകിരിയാസു, ഖന്തിബലസമന്നാഗതോ ച ഹോതി സബ്ബസഹോ, അചലാധിട്ഠാനോ ച ഹോതി ദുട്ട്ഠഹസമാദാനോ, അജ്ജ്യുപേക്ഖകോ ച ഹോതി ഉപേക്ഖാഠാനീയേസു ധമ്മേസുതി ഏവമാദിനി മഹാപുരിസസ്സ നേക്ഖമ്മജ്ജ്യാസയാദിനം വസേന നേക്ഖമ്മപാരമിയാദിനം ലിങ്ഗാനി വേദിതബ്ബാനി.

ഏവമേതേഹി ബോധിസമ്ഭാരലിങ്ഗേഹി സമന്നാഗതസ്സ മഹാപുരിസസ്സ യം വുത്തം “മഹാഭിനീഹാരായ കല്യാണമിത്തസന്നിസ്സയോ ഹേതു”തി, തത്ത്വിദം സങ്ഖേപതോ കല്യാണമിത്തലക്ഖണം - ഇധ കല്യാണമിത്തോ സദ്ധാസമ്പന്നോ ഹോതി സീലസമ്പന്നോ സുതസമ്പന്നോ ചാഗവീരിയസതിസമാധിപണ്ണാസമ്പന്നോ. തത്ത്വ സദ്ധാസമ്പത്തിയാ സദുഹതി തഥാഗതസ്സ ബോധിം കമ്മം, കമ്മഫലഞ്ച, തേന സമ്മാസമ്ബോധിയാ ഹേതുഭൂതം സത്തേസു ഹിതേസിതം ന പരിച്ചജ്ജതി. സീലസമ്പത്തിയാ സത്താനം പിയാ ഹോതി മനാപോ ഗരു ഭാവനീയോ ചോദകോ പാപഗരഹികോ വത്താ വചനക്ഖമോ. സുതസമ്പത്തിയാ സത്താനം ഹിതസുഖാവഹം ഗമ്ഭീരം യമ്മകമം കത്താ ഹോതി. ചാഗസമ്പത്തിയാ അപ്പിച്ഛോ ഹോതി സമാഹിതോ സന്തുട്ഠോ പവിവിത്തോ അസംസട്ഠോ. വീരിയസമ്പത്തിയാ ആരദ്ധവീരിയോ ഹോതി സത്താനം ഹിതപടിപത്തിയാ. സതിസമ്പത്തിയാ ഉപട്ഠിതസ്സതി ഹോതി അനവജ്ജേസു ധമ്മേസു. സമാധിസമ്പത്തിയാ അവിക്ഖിത്തോ ഹോതി സമാഹിതചിത്തോ. പണ്ണാസമ്പത്തിയാ അവിപരിതം പജാനാതി. സോ സതിയാ കുസലാനം യമ്മാനം ഗതിയോ സമന്വേസമാനോ പണ്ണായ സത്താനം ഹിതാഹിതം യഥാഭൂതം ജാനിത്വാ സമാധിനാ തത്ത്വ ഏകഗ്ഗചിത്തോ ഹുത്വാ വീരിയേന അഹിതാ സത്തേ നിസേധേത്വാ ഹിതേ നിയോജേതി. തേനാഹ -

“പിയാ ഗരു ഭാവനീയോ, വത്താ ച വചനക്ഖമോ;
ഗമ്ഭീരഞ്ച കമം കത്താ, നോ ചട്ഠാനേ നിയോജകോ”തി. (അ° നി° ൧.൩൧; നേത്തി° ൧൧൩);

ഏവം ഗുണസമന്നാഗതംവ കല്യാണമിത്തം ഉപനിസ്സായ മഹാപുരിസോ അത്തനോ ഉപനിസ്സായസമ്പത്തിം സമ്മദേവ പരിയോദപേതി. സുവിസുദ്ധാസയപയോഗോവ ഹുത്വാ ചതുഹി ബലേഹി സമന്നാഗതോ നചിരേനേവ അട്ഠങ്ഗേ സമോധാനേത്വാ മഹാഭിനീഹാരം കരോന്തോ ബോധിസത്തഭാവേ പതിട്ഠഹതി അനിവത്തിധമ്മോ നിയതോ സമ്ബോധിപരായണോ.

തസ്സിമാനി ചത്താരി ബലാനി അജ്ജ്യാത്തികബലം യാ സമ്മാസമ്ബോധിയം അത്തസന്നിസ്സയാ യമ്മഗാരവേന അഭിരുചി ഏകന്തനിജ്ജ്യാസയതാ, യായ മഹാപുരിസോ അത്താധിപതിലജ്ജാസന്നിസ്സയോ, അഭിനീഹാരസമ്പന്നോ ച ഹുത്വാ പാരമിയോ പൂരേത്വാ

സമ്മാസമ്ബോധിം പാപുണാതി. ബാഹിരബലം യാ സമ്മാസമ്ബോധിയം പരസന്നിസ്സയാ അഭിരുചി ഏകന്തിന്നജ്ജ്യാസയതാ, യായ മഹാപുരിസോ ലോകാധിപതിഓത്തപ്പനസന്നിസ്സയോ, അഭിനീഹാരസമ്പന്നോ ച ഹുത്വാ പാരമിയോ പൂരേത്വാ സമ്മാസമ്ബോധിം പാപുണാതി. ഉപനിസ്സയബലം യാ സമ്മാസമ്ബോധിയം ഉപനിസ്സയസമ്പത്തിയാ അഭിരുചി ഏകന്തിന്നജ്ജ്യാസയതാ, യായ മഹാപുരിസോ തിക്ഖിന്ദിയോ, വിസദ്യാതുകോ, സതിസന്നിസ്സയോ, അഭിനീഹാരസമ്പന്നോ ച ഹുത്വാ പാരമിയോ പൂരേത്വാ സമ്മാസമ്ബോധിം പാപുണാതി. പയോഗബലം യാ സമ്മാസമ്ബോധിയായ തജ്ജാ പയോഗസമ്പദാ സക്കച്ചകാരിതാ സാതച്ചകാരിതാ, യായ മഹാപുരിസോ വിസുദ്ധപയോഗോ, നിരന്തരകാരി, അഭിനീഹാരസമ്പന്നോ ച ഹുത്വാ പാരമിയോ പൂരേത്വാ സമ്മാസമ്ബോധിം പാപുണാതി. ഏവമയം ചതുഹി പച്ചയേഹി, ചതുഹി ഹേതുഹി, ചതുഹി ച ബലേഹി സമ്പന്നസമുദാഗമോ അട്ഠംഗസമോധാനസമ്പാദിതോ അഭിനീഹാരോ പാരമീനം പച്ചയോ ഹോതി മൂലകാരണഭാവതോ.

യസ്സ ച പവത്തിയാ മഹാപുരിസേ ചത്താരോ അച്ഛരിയാ അബ്ഭുതാ ധമ്മാ പതിട്ഠഹന്തി, സബ്ബം സത്തനികായം അത്തന്നോ ഓരസപുത്തം വിയ പിയച്ഛിത്തേന പരിഗുണ്ഹാതി, ന ചസ്സ ചിത്തം പുന സംകിലേസവസേന സംകിലിസ്സതി, സത്താനം ഹിതസുഖാവഹോ ചസ്സ അജ്ജ്യാസയോ, പയോഗോ ച ഹോതി, അത്തന്നോ ച ബുദ്ധകാരകയമ്മാ ഉപരൂപരി വഡ്ഢന്തി, പരിപച്ചന്തി ച, യതോ മഹാപുരിസോ ഉളാരതരേന പുഞ്ഞാഭിസന്ദേന കൂസലാഭിസന്ദേന പവഡ്ഢിയാ [പവത്തിയാ (ചരിയാം അട്ഠം പകിണ്ണകകമാ)] പച്ചയേന സുഖസ്സാഹാരേന സമന്നാഗതോ സത്താനം ദക്ഖിണേയ്യോ ഉത്തമം ഗാരവട്ഠാനം, അസദിസം പുത്തകവേത്തഞ്ച ഹോതി. ഏവമനേകഗുണോ അനേകാനിസംസോ മഹാഭിനീഹാരോ പാരമീനം പച്ചയോതി വേദിതബ്ബോ.

യഥാ ച മഹാഭിനീഹാരോ, ഏവം മഹാകരുണാ, ഉപായകോസല്ലഞ്ച. തത്ഥ ഉപായകോസല്ലം നാമ ദാനാദിനം ബോധിസമ്ഭാരാവസ്സ നിമിത്തഭൂതാ പഞ്ഞാ, യാഹി മഹാകരുണുപായകോസല്ലതാഹി മഹാപുരിസാനം അത്തസുഖനിരപേക്ഖതാ, നിരന്തരം പരസുഖകരണപസുതതാ, സുദുക്കരേഹി മഹാബോധിസത്തചരിതേഹി വിസാദാഭാവോ, പസാദസംവുദ്ധിദസ്സനസവനാനുസ്സരണാവത്ഥാസുപി സത്താനം ഹിതസുഖപടിലാഭഹേതുഭാവോ ച സമ്പജ്ജതി. തഥാ ഹി തസ്സ പഞ്ഞായ ബുദ്ധഭാവസിദ്ധി, കരുണായ ബുദ്ധകമ്മസിദ്ധി. പഞ്ഞായ സയം തരതി, കരുണായ പരേ താരേതി. പഞ്ഞായ പരദുക്ഖം പരിജാനാതി, കരുണായ പരദുക്ഖപടികാരം ആരഭതി. പഞ്ഞായ ദുക്ഖം നിബ്ബിന്ദതി, കരുണായ ദുക്ഖം സമ്പടിച്ചതി. പഞ്ഞായ നിബ്ബാനാഭിമുഖോ ഹോതി, കരുണായ തം ന പാപുണാതി. തഥാ കരുണായ സംസാരാഭിമുഖോ ഹോതി, പഞ്ഞായ തത്ര നാഭിരമതി. പഞ്ഞായ സബ്ബത്ഥ വിരജ്ജതി, കരുണാനുഗതത്താ ന ച ന സബ്ബേസമനുഗ്ഗഹായ പവത്തോ, കരുണായ സബ്ബേപി അനുകമ്പതി, പഞ്ഞാനുഗതത്താ ന ച ന സബ്ബത്ഥ വിരത്ത്ചിത്തോ. പഞ്ഞായ അഹംകാരമമംകാരാഭാവോ, കരുണായ ആലസിയദീനതാഭാവോ.

തഥാ പഞ്ഞാകരുണാഹി യഥാക്കമം അത്തനാമപരനാമതാ, ധീരവീരഭാവോ, അനത്തന്തപാപരന്തപതാ, അത്തഹിതപരഹിതനിപ്ഫത്തി, നിബ്ബയോഭിസനകഭാവോ, ധമ്മാധിപതിലോകാധിപതിതാ, കത്തഞ്ചുപുബ്ബകാരിഭാവോ, മോഹതണ്ണാവിഗമോ, വിജ്ജാചരണസിദ്ധി, ബലവേസാരജ്ജനിപ്ഫത്തിതി സബ്ബസ്സാപി പാരമിതാഫലസ്സ വിസേസേന ഉപായഭാവതോ പഞ്ഞാ കരുണാ പാരമീനം പച്ചയോ. ഇദം പന ദ്വയം പാരമീനം വിയ പണിയാനസ്സാപി പച്ചയോ.

തഥാ ഉസ്സാഹഉമ്മങ്ഗഅവത്ഥാനഹിതചരിയാ ച പാരമീനം പച്ചയോതി വേദിതബ്ബോ. യാ ച ബുദ്ധഭാവസ്സ ഉപ്പത്തിട്ഠാനതായ “ബുദ്ധഭൂമിയോ”തി വുച്ചന്തി. തത്ഥ ഉസ്സാഹോ നാമ ബോധിസമ്ഭാരാനം അബ്ഭുസ്സാഹനവിരിയം. ഉമ്മങ്ഗോ നാമ ബോധിസമ്ഭാരേസു ഉപായകോസല്ലഭൂതാ പഞ്ഞാ. അവത്ഥാനം നാമ അധിട്ഠാനം, അചലാധിട്ഠാനതാ. ഹിതചരിയാ നാമ മേത്താഭാവനാ, കരുണാഭാവനാ ച. യഥാഹ -

“കതി പന ഭന്തേ, ബുദ്ധഭൂമിയോതി? ചതസ്സോ വോ സാരിപുത്ത, ബുദ്ധഭൂമിയോ. കതമാ ചതസ്സോ? ഉസ്സാഹോ ച ഹോതി വീരിയം, ഉമ്മങ്ഗോ ച ഹോതി പഞ്ഞാഭാവനാ, അവത്ഥാനഞ്ച ഹോതി അധിട്ഠാനം, ഹിതചരിയാ ച ഹോതി മേത്താഭാവനാ. ഇമാ വോ സാരിപുത്ത, ചതസ്സോ ബുദ്ധഭൂമിയോ”തി (സു° നി° അട്ഠ° ൧.൩൪).

തഥാ നേക്ഖമ്മപവിവേകഅലോഭാദോസാമോഹനിസ്സരണപ്പഭേദോ ച ഛ അജ്ജ്യാസയാ. വുത്തണ്ണേതം -

“നേക്ഖമ്മജ്ജ്യാസയാ ച ബോധിസത്താ കാമേസു, ഘരാവാസേ ച ദോസദസ്സാവിനോ, പവിവേകജ്ജ്യാസയാ ച ബോധിസത്താ സങ്ഗണികായ ദോസദസ്സാവിനോ. അലോഭ...പേ... ലോഭേ...പേ... അദോസ...പേ... ദോസേ...പേ... അമോഹ...പേ... മോഹേ...പേ... നിസ്സരണ...പേ... സബ്ബഭവേസു ദോസദസ്സാവിനോ”തി (സു° നി° അട്ഠ° ൧.൩൪; വിസുദ്ധി° ൧.൪൯).

തസ്മാ ഏതേ ച ഛ അജ്ജ്യാസയാപി പാരമീനം പച്ചയാതി വേദിതബ്ബോ. ന ഹി ലോഭാഭീസു ആദിനവദസ്സനേന, അലോഭാഭീനം അധികഭാവേന ച വിനാ ദാനാദിപാരമിയോ സമ്ഭവന്തി. അലോഭാഭീനഞ്ച അധികഭാവേന പരിച്ചാഗാദിനിന്നചിത്തതാ, അലോഭജ്ജ്യാസയാദിതാ ചാതി, യഥാ ചേതേ, ഏവം ദാനജ്ജ്യാസയതാദയോപി. യഥാഹ -

“കുതി പന ഭന്തേ ബോധായ ചരന്താനം ബോധിസത്താനം അജ്ഞാസയാതി? ദസ വോ സാരിപുത്ത, ബോധായ ചരന്താനം ബോധിസത്താനം അജ്ഞാസയാ. കതമേ ദസ? ദാനജ്ഞാസയാ സാരിപുത്ത, ബോധിസത്താ മച്ഛേരേ ദോസദസ്സാവിനോ. സീല...പേ... അസംവരേ...പേ... നേക്ഖമ്മ...പേ... കാമേസു...പേ... യമാഭുതന്താ...പേ... വിചികിച്ഛായ...പേ... വീരിയ ...പേ... കോസജ്ജ...പേ... ഖന്തി...പേ... അക്ഖന്തിയം...പേ... സച്ച...പേ... വിസംവാദനേ...പേ... അധിട്ഠാന...പേ... അനധിട്ഠാനേ...പേ... മേത്താ...പേ... ബ്യാപാദേ...പേ... ഉപേക്ഖാ...പേ... സുഖദുക്ഖേസു ആദിനവദസ്സാവിനോ”തി.

ഏതേസു ഹി മച്ഛേരഅസംവരകാമവിചികിച്ഛാകോസജ്ജഅക്ഖന്തിവിസംവാദനഅനധിട്ഠാന-ബ്യാപാദസുഖദുക്ഖസഞ്ചാരേസു ആദിനവദസ്സനപുണ്ണഗമാ ദാനാദിനിന്നചിത്തതാസഞ്ചാരാ ദാനജ്ഞാസയതാദയോ ദാനാദിപാരമീനം നിബ്ബത്തിയാ പച്ചയോ. തഥാ അപരിച്ഛാഗപരിച്ഛാഗാദീസു യമാക്കമം ആദിനവാനിസംസപച്ചവേക്ഖണ്ഡി ദാനാദിപാരമീനം പച്ചയോ ഹോതി.

തത്രായം പച്ചവേക്ഖണ്ഡാവിധി - വേത്തവത്സുഹിരത്തസുവണ്ണഗോമഹിം സദാസീദാസപുത്തദാരാദിപരിഗൃഹബ്യാസത്തചിത്താനം സത്താനം വേത്താദീനം വത്സുകാമഭാവേന ബഹുപത്ഥനീയഭാവതോ, രാജചോരാദിസാധാരണഭാവതോ, വിവാദാധിട്ഠാനതോ, സപത്തകരണതോ, നിസ്സാരതോ, പടിലാഭപരിപാലനേസു പരവിഹേഠനഹേതുഭാവതോ, വിനാസനിമിത്തഞ്ചസോകാദിഅനേകവിഹിതബൃസനാവഹതോ തദാസത്തിനിദാനഞ്ച മച്ഛേരമലപരിയുട്ഠിതചിത്താനം അപായുപപത്തിഹേതുഭാവതോതി ഏവം വിവിധവിപുലാനത്ഥാവഹാനി പരിഗൃഹിതവത്സുനി നാമ, തേസം പരിച്ഛാഗോയേവേകോ സോത്ഥിഭാവോതി പരിച്ഛാഗേ അപ്പമാദോ കരണീയോ.

അപിച “യാചകോ യാചമാനോ അത്തനോ ഗുയ്ഹസ്സ ആചിക്ഖനതോ മയ്ഹം വിസ്സാസികോ”തി ച “പഹായ ഗമനീയം അത്തനോ സന്തകം ഗഹേത്വാ പരലോകം യാഹിതിഉപദിസനതോ മയ്ഹം ഉപദേസുകോ”തി ച “ആദിത്തേ വിയ അഗാരേ മരണഗ്ഗിനാ ആദിത്തേ ലോകേ തതോ മയ്ഹം സന്തകസ്സ അപഹരണതോ അപവാഹകസഹായോ”തി ച “അപവാഹിതസ്സ ചസ്സ അജ്ഞാപനനിക്ഖേപട്ഠാനഭൂതോ”തി ച “ദാനസഞ്ചാരേ കല്യാണകമ്മസ്ഥിം സഹായഭാവതോ, സബുസമ്പത്തിനം അഗൃഭൂതായ പരമദുല്ലഭായ ബുദ്ധഭൂമിയാ സമ്പത്തിഹേതുഭാവതോ ച പരമോ കല്യാണമിത്തോ”തി ച പച്ചവേക്ഖിതഞ്ചം.

തഥാ “ഉളാരേ കമ്മനി അന്നേനാഹം സമ്ഭാവിതോ, തസ്ഥാ സാ സമ്ഭാവനാ അവിത്ഥാ കാതബ്ബാ”തി ച “ഏകന്തഭേദിതായ ജീവിതസ്സ ആയാചിത്തേനാപി മയാ ദാതബ്ബം, പഗേവ യാചിത്തേനാ”തി ച “ഉളാരജ്ഞാസയേഹി ഗവേസിത്വാപി ദാതബ്ബോ, [ദാതബ്ബതോ (ചരിയാം അട്ഠം പകിണ്ണകകമാവണ്ണാ)] സയമേവാഗതോ മമ പുണ്ണേനാ”തി ച “യാചകസ്സ ദാനാപദേസേന മയ്ഹമേവായമനുഗൃഹോ”തി ച “അഹം വിയ അയം സബ്ബോപി ലോകോ മയാ അനുഗൃഹേതബ്ബോ”തി ച “അസതി യാചകേ കഥം മയ്ഹം ദാനപാരമീ പൂരേയ്യാ”തി ച “യാചകാനമേവത്ഥായ മയാ സബ്ബോപി പരിഗൃഹേതബ്ബോ”തി ച “അയാചിത്വാപി മം മമ സന്തകം യാചകാ കദാ സയമേവ ഗണ്ഹേയ്യാ”തി ച “കഥമഹം യാചകാനം പിയാ ചസ്സം മനാപോ”തി ച “കഥം വാ തേ മയ്ഹം പിയാ ചസ്സു മനാപാ”തി ച “കഥം വാഹം ദദമാനോ ദത്വാപി ച അത്തമനോ അസ്സം പമുദിതോ പീതിസോമനസ്സജാതോ”തി ച “കഥം വാ മേ യാചകാ ഭവേയ്യാം, ഉളാരോ ച ദാനജ്ഞാസയോ”തി ച “കഥം വാഹമയാചിതോ ഏവ യാചകാനം ഹദയമന്തായ ദദേയ്യാ”തി “സതി ധനേ, യാചകേ ച അപരിച്ഛാഗോ മഹതീ മയ്ഹം വഞ്ചനാ”തി ച “കഥമഹം അത്തനോ അങ്ഗാനി, ജീവിതഞ്ചാപി പരിച്ഛേയ്യാ”തി ച ചാഗനിനതാ ഉപട്ഠപേതബ്ബാ.

അപിച “അത്ഥോ നാമായം നിരപേക്ഖം ദായകമനുഗച്ഛതി യഥാ തം നിരപേക്ഖം വേപകം കിടുകോ”തി അത്ഥേ നിരപേക്ഖതായ ചിത്തം ഉപ്പാദേതബ്ബം. യാചമാനോ പന യദി പിയപുഗ്ഗലോ ഹോതി “പിയാ മം യാചതീ”തി സോമനസ്സം ഉപ്പാദേതബ്ബം. അഥ ഉദാസീനപുഗ്ഗലോ ഹോതി “അയം മം യാചമാനോ അദ്ധാ ഇമിനാ പരിച്ഛാഗേന മിത്തോ ഹോതീ”തി സോമനസ്സം ഉപ്പാദേതബ്ബം. ദദന്തോ ഹി യാചകാനം പിയാ ഹോതീതി. അഥ പന വേരീപുഗ്ഗലോ യാചതി, “പച്ചത്ഥികോ മം യാചതി, അയം മം യാചമാനോ അദ്ധാ ഇമിനാ പരിച്ഛാഗേന വേരീപി പിയാ മിത്തോ ഹോതീ”തി വിസേസതോ സോമനസ്സം ഉപ്പാദേതബ്ബം. ഏവം പിയപുഗ്ഗലേ വിയ മജ്ജന്തവേരീപുഗ്ഗലേസുപി മേത്താപുണ്ണഗമം കരുണം ഉപട്ഠപേത്വാവ ദാതബ്ബം.

സചേ പനസ്സ ചിരകാലം പരിഭാവിതത്താ ലോഭസ്സ ദേയ്യധമ്മവിസയാ ലോഭധമ്മാ ഉപ്പജ്ജേയ്യാം, തേന ബോധിസത്തപടിഞ്ഞേന ഇതി പടിസഞ്ചിക്ഖിതഞ്ചം “നനു തയാ സപ്പുരിസ സമ്ബോധായ അഭിനീഹാരം കരോന്തേന സബുസത്താനമുപകാരായ അയം കായോ നിസ്സട്ഠോ, തപ്പരിച്ഛാഗമയഞ്ച പുണ്ണം, തത്ഥ നാമ തേ ബാഹിരേപി വത്സുസ്ഥിം അഭിസഞ്ജഗ്ഗവത്തി ഹത്ഥിസിനാനസദിസീ ഹോതി, തസ്ഥാ തയാ ന കത്ഥചി അഭിസഞ്ജഗ്ഗോ ഉപ്പാദേതബ്ബോ. സേയ്യമാപി നാമ മഹതോ ഭേസജ്ജരുക്ഖസ്സ തിട്ഠന്തോ മൂലം മൂലത്ഥികാ ഹരന്തി, പപടികം, തചം, ഖന്ധം, വിടപം, സാഖം, പലാസം, പുപ്ഫം, ഫലം ഫലത്ഥികാ ഹരന്തി, ന തസ്സ രുക്ഖസ്സ ‘മയ്ഹം സന്തകം ഏതേ ഹരന്തി’തി വിതക്കസമുദാചാരോ ഹോതി, ഏവമേവ സബുലോകഹിതായ ഉസ്സുക്കമാപജ്ജന്തേന മയാ മഹാദുക്ഖേ അകതത്തുക്കേ നിച്ഛാസുചിമ്ഹി കായേ പരേസം ഉപകാരായ വിനിയുജ്ജമാനേ അണുമത്തോപി മിച്ചാവിതക്കോ ന ഉപ്പാദേതബ്ബോ. കോ വാ ഏത്ഥ വിസേസോ അജ്ഞാതത്ഥികബാഹിരേസു മഹാഭൂതേസു ഏകന്തഭേദനവികിരണവിധംസന്ധമ്മേസു.

കേവലം പന സമ്മോഹവിജമ്ഭിതമേതം, യദിദം 'ഏതം മമ, ഏസോഹമസ്മി, ഏസോ മേ അത്താ'തി അഭിനിവേശോ, തസ്മാ ബാഹിരേസു മഹാഭൂതേസു വിയ അജ്ഞാതീകേസുപി കരചരണയനാദിസു, മംസാദിസു ച അനപേക്വേന ഹുത്വാ 'തം തദത്ഥികാ ഹരന്തു'തി നിസ്സുട്ഠചിത്തേന ഭവിതബ്ബ"ന്തി. ഏവം പടിസഞ്ചിക്ഖതോ ചസ്സ സമ്ബോധായ പഹിതത്തസ്സ കായജീവിതേസു നിരപേക്ഖസ്സ അപ്പകസിരേണേവ കായവചിമനോക്ഖമാനി സുവിസുദ്ധാനി ഹോന്തി, സോ വിസുദ്ധകായവചിമനോക്ഖമനോ വിസുദ്ധാജീവോ ഞായപടിപത്തിയം റിതോ ആയാപായുപായകോസല്ല്യസമന്നാഗമേന ഭിച്ഛോസോ മത്തായ ദേയ്യധമ്മപരിച്ചാഗേന, അഭയദാനസദ്ധമ്മദാനേഹി ച സബ്ബസത്തേ അനുഗൃഹ്ണഹിതും സമത്ഥോ ഹോതി, അയം താവ ദാനപാരമിയം പച്ചവേക്ഖണായോ.

സീലപാരമിയം പന ഏവം പച്ചവേക്ഖിതബ്ബം - "ഇദഞ്ച സീലം നാമ ഗങ്ഗോദകാദിഹി വിസോധേതും അസക്കുണേയസ്സ ദോസമലസ്സ വിക്ഖാലനജലം, ഹരിചന്ദനാദിഹി വിനേതും അസക്കുണേയസ്സ രാഗാദിപരിളാഹസ്സ വിനയനം, മുത്താഹാരമകുടുകുണ്ഡലാദിഹി പചുരജനാലങ്കാരേഹി അസാധാരണോ സാധുനമലങ്കാരവിസേസോ, സബ്ബദിസാവായനകോ അതികിത്തിമോ [സബ്ബദിസാവായനതോ അകിത്തിമോ (ചരിയാം അട്ഠം പകിണ്ണകകമാവണ്ണനാ; ദീം നിം ടീം ൧.൭)] സബ്ബകാലാനുരൂപോ ച സുരഭിഗന്ധോ, ഖത്തിയമഹാസാലാദിഹി, ദേവതാഹി ച വന്ദനീയാദിഭാവാവഹനതോ പരമോ വസീകരണമനോ, ചാതുമഹാരാജികാദിദേവലോകാരോഹണസോപാനപന്തി, ത്യാനാഭിഞ്ഞാനം അധിഗമൂപായോ, നിബ്ബാനമഹാനഗരസ്സ സമ്പാപകമഗ്ഗോ, സാവകബോധിപച്ചേകബോധിസമ്മാസമ്ബോധീനം പതിട്ഠാനഭൂമി, യം യം വാ പനിച്ഛിതം പത്ഥിതം, തസ്സ തസ്സ സമിജ്ജന്യനുപായഭാവതോ ചിന്താമണികപ്പരുക്ഖാദികേ ച അതിസേതി. വുത്തഞ്ചേതം ഭഗവതാ "ഇജ്ജതതി ഭിക്ഖവേ, സീലവതോ ചേതോപണിധി വിസുദ്ധത്താ"തി (ദീം നിം ൩.൩൩൭; സംം നിം ൪.൩൭൨; അം നിം ൮.൩൭). അപരമ്പി വുത്തം "ആകഞ്ചേയ്യ ചേ ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു സബ്ബമചാരിനം പിയാ ച അസ്സം മനാപോ ച ഗരു ച ഭാവനീയാ ചാതി, സീലേസേവസ്സ പരിപൂരകാരി"തിആദി (മം നിം ൧.൩൩൭). തഥാ "അവിപ്പടിസാരത്ഥാനി ഖോ ആനന്ദ കുസലാനി സീലാനി"തി, (അം നിം ൧൦.൧; ൧൧.൧) "പഞ്ചിമേ ഗഹപതയോ, ആനിസംസാ സീലവതോ സീലസമ്പദായാ"തിആദിസുത്താനഞ്ച (ദീം നിം ൨.൧൦൦; അം നിം ൭.൨൧൩; ഉദാം ൧൩; മഹാവം ൩൮൭) വസേന സീലഗുണാ പച്ചവേക്ഖിതബ്ബാ. തഥാ അഗ്ഗിക്ഖണ്ഡോപമസുത്താദിനം (അം നിം ൧.൧൨) വസേന സീലവിരഹേ ആഭിനവാ.

അപിച പീതിസോമനസ്സനിമിത്തതോ, അത്താനുവാദപരാനുവാദദണ്ഡദ്യുതിഭയാഭാവതോ, വിഞ്തുഹി പാസംസഭാവതോ, അവിപ്പടിസാരഹേതുതോ, പരമസോത്ഥിട്ഠാനതോ, കുലസാപതേയ്യാധിപതേയ്ജീവിതരൂപട്ഠാനബന്ധുമിത്തസമ്പത്തിനം അതിസയനതോ ച സീലം പച്ചവേക്ഖിതബ്ബം. സീലവതോ ഹി അത്തനോ സീലസമ്പദാഹേതു മഹന്തം പീതിസോമനസ്സം ഉപ്പജ്ജതി "കതം വത മയാ കുസലം, കതം കല്യാണം, കതം ഭീരുത്താണ"ന്തി.

തഥാ സീലവതോ അത്താ ന ഉപവദതി, ന ച പരേ വിഞ്തു, ദണ്ഡദ്യുതിഭയാനഞ്ച സമ്ഭവോയേവ നത്ഥി, "സീലവാ പുരിസപുഗ്ഗലോ കല്യാണയമ്മോ"തി വിഞ്തുനം പാസംസോ ച ഹോതി. തഥാ സീലവതോ യായം "കതം വത മയാ പാപം, കതം ലുഭം, കതം കിബ്ബിസ"ന്തി ദുസ്സീലസ്സ വിപ്പടിസാരോ ഉപ്പജ്ജതി, സോ ന ഹോതി. സീലഞ്ച നാമേതം അപ്പമാദാധിട്ഠാനതോ, ഭോഗബ്ധുസനാദിപരിഹാരമുഖേന മഹതോ അത്ഥസ്സ സാധനതോ, മങ്ഗലഭാവതോ, പരമം സോത്ഥിട്ഠാനം. നിഹീനജ്ജോപി സീലവാ ഖത്തിയമഹാസാലാദിനം പുജനീയോ ഹോതീതി കുലസമ്പത്തിം അതിസേതി സീലസമ്പദാ, "തം കിം മഞ്ഞസി മഹാരാജ, ഇധ തേ അസ്സ ദാസോ കമ്മകരോ"തിആദി (ദീം നിം ൧.൧൮൩) വക്ഖമാനസാമഞ്ഞസുത്തവചനഞ്ചേതമ സാധകം, ചോരാദിഹി അസാധാരണതോ, പരലോകാനുഗമനതോ, മഹപ്ഫലഭാവതോ, സമമാദിഗുണാധിട്ഠാനതോ ച ബാഹിരയനം സാപതേയ്യം അതിസേതി സീലം. പരമസ്സ ചിത്തിസ്സരിയസ്സ അധിട്ഠാനഭാവതോ ഖത്തിയാദിനമിസ്സരിയം അതിസേതി സീലം. സീലനിമിത്തഞ്ച തത്ത്വസത്തനികായേസു സത്താനമിസ്സരിയം, വസ്സസതാദിദീപ്തമാണതോ ച ജീവിതതോ ഏകാഹവി സീലവതോ ജീവിതസ്സ വിസിട്ഠതാവചനതോ, സതിപി ജീവിതേ സിക്ഖാനിക്ഖിപനസ്സ മരണതാവചനതോ ച സീലം ജീവിതതോ വിസിട്ഠതരം. വേരീനമ്പി മനുഞ്ഞഭാവാവഹനതോ, ജരാരോഗവിപത്തിഹി അനഭിഭവനീയതോ ച രൂപസമ്പത്തിം അതിസേതി സീലം. പാസാദഹമ്മിയാദിട്ഠാനപ്പഭേദേ രാജയുവരാജസേനാപതിആദിഠാനവിസേസേ ച സുഖവിസേസാധിട്ഠാനഭാവതോ അതിസേതി സീലം. സഭാവസിനിഭേ സത്തികാവചരേപി ബന്ധുജനേ, മിത്തജനേ ച ഏകന്തഹിതസമ്പാദനതോ, പരലോകാനുഗമനതോ ച അതിസേതി സീലം. "ന തം മാതാ പിതാ കയിരാ"തിആദി (ധം പം ൪൩) വചനഞ്ചേതമ സാധകം. തഥാ ഹത്ഥിഅസ്സരഥപത്തിബലകായേഹി, മന്താഗദസോത്ഥാനപയോഗേഹി ച ദുരാരക്ഖാനമനാമാനം അത്താധീനതോ, അനപരാധീനതോ, മഹാവിസയതോ ച ആരക്ഖഭാവേന സീലമേവ വിസിട്ഠതരം. തേനേവാഹ "ധമ്മോ ഹവേ രക്ഖതി ധമ്മചാരി"തിആദി (മേരഗാം ൩൦൩; ജാം ൧.൧൦.൧൦൨). ഏവമനേകഗുണസമന്നാഗതം സീലന്തി പച്ചവേക്ഖന്തസ്സ അപരിപുണ്ണാ ചേവ സീലസമ്പദാ പാരിപൂരിം ഗച്ഛതി, അപരിസുദ്ധാ ച പാരിസുദ്ധിം.

സചേ പനസ്സ ദീഘരത്തം പരിചയേന സീലപടിപക്ഖയമ്മാ ദോസാദയോ അന്തരന്തരാ ഉപ്പജ്ജേയ്യം, തേന ബോധിസത്തപടിഞ്ഞേന ഏവം പടിസഞ്ചിക്ഖിതബ്ബം "നനു തയാ ബോധായ പണിധാനം കതം, സീലവേകല്ലേന ച ന സക്കാ ന ച സുകരാ ലോകിയാപി സമ്പത്തിയാ പാപുണിതും, പഗേവ ലോകുത്തരാ"തി. സബ്ബസമ്പത്തിനമഗ്ഗഭൂതായ സമ്മാസമ്ബോധിയാ അധിട്ഠാനഭൂതേന സീലേന

പരമുക്കംസഗതേന ഭവിതബ്ധം, തസ്മാ “കികീവ അണ്ഡ”തിആദിനാ (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൭; വിസുദ്ധിം ൧.൧൯) വൃത്തനയേന സമ്മദേവ സീലം രക്ഖത്തേന സുട്ഠ തയാ പേസലേന ഭവിതബ്ധം.

അപിച തയാ ധമ്മദേസനായ യാനത്തയേ സത്താനമവതാരണപരിപാചനാനി കാതബ്ബാനി, സീലവേകല്ലസ്സ ച വചനം ന പച്ചേതബ്ധം ഹോതി, അസപ്പായാഹാരവിചാരസ്സ വിയ വേജ്ജസ്സ തികിച്ചനം, തസ്മാ “കമാഹം സലേയ്യോ ഹുത്ഥാ സത്താനമവതാരണപരിപാചനാനി കരേയ്യ”തി സഭാവപരിസുദ്ധസീലേന ഭവിതബ്ധം. കിഞ്ച ഝാനാദിഗുണവിസേസയോഗേന മേ സത്താനമുപകാരകരണസമത്ഥതാ, പഞ്ഞാപാരമിആദിപരിപൂരണഞ്ച ഝാനാദയോ ഗുണാ ച സീലപാരിസുദ്ധിം വിനാ ന സമ്ഭവന്തിതി സമ്മദേവ സീലം സോധേതബ്ധം.

തഥാ “സമ്ബായോ ഘരാവാസോ രജോപമോ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൧.൧൧൧; മം നിം ൧.൨൯൧, ൩൭൧; ൨.൧൦; ൩.൧൩, ൨൧൮; സം നിം ൨.൧൫൪; ൫.൧൦൦൨; അം നിം ൧൦.൯൯; നേത്തിം ൯൪) ഘരാവാസേ, “അട്ഠികകലുപമാ കാമാ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൨൩൪; ൨.൪൨; പാചിം ൪൧൭; ചുളനിം ൧൪൭) “മാതാപി പുത്തേന വിവദതി”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൧൩൮) ച കാമേസു, “സേയ്യമാപി പുരിസോ ഇണം ആദായ കമ്മത്തേ പയോജേയ്യ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൪൨൩) കാമച്ഛന്ദാദീസു ആദിനവദസ്സനപുബ്ബുഗ്ഗമാ, വൃത്തവിപരിയായേന “അബ്ഭോകാസോ പബ്ബജ്ജാ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൧.൧൯൧, ൩൯൮; മം നിം ൧.൨൯൧, ൩൭൧; ൨.൧൦; ൩.൧൩, ൨൧൮; സം നിം ൧.൨൯൧; സം നിം ൫.൧൦൦൨; അം നിം ൧൦.൯൯; നേത്തിം ൯൮) പബ്ബജ്ജാദീസു ആനിസംസാപടിസഖ്വാവസേന നേക്ഖമ്മപാരമിയം പച്ചവേക്ഖണാ കാതബ്ബാ. അയമേതഥ സഖ്വേപോ, വിത്ഥാരോ പന ദുക്ഖക്ഖസആസിവിസോപമസുത്താദി (മം നിം ൧.൧൩൩, ൧൭൫; സം നിം ൪.൨൩൮) വസേന വേദിതബ്ബോ.

തഥാ “പഞ്ഞായ വിനാ ദാനാദയോ ധമ്മാ ന വിസുജ്ജന്തി, യമാസകം ബ്യാപാരസമത്ഥാ ച ന ഹോന്തി”തി പഞ്ഞായ ഗുണാ മനസി കാതബ്ബാ. യഥേവ ഹി ജീവിതേന വിനാ സരീരയന്തം ന സോഭതി, ന ച അത്തനോ കിരിയാസു പടിപത്തിസമത്ഥം ഹോതി. യഥാ ച ചക്ഖാദിനി ഇന്ദ്രിയാനി വിഞ്ഠാണേന വിനാ യമാസകം വിസയേസു കിച്ചം കാതും നപ്പഹോന്തി, ഏവം സദ്ധാദിനി ഇന്ദ്രിയാനി പഞ്ഞായ വിനാ സകകിച്ചപടിപത്തിയമസമത്ഥാനീതി പരിച്ചാഗാദിപടിപത്തിയം പഞ്ഞാ പധാനകാരണം. ഉമ്മീലിതപഞ്ഞാചക്ഖുകാ ഹി മഹാസത്താ ബോധിസത്താ അത്തനോ അഗ്ഗപച്ചുഗ്ഗാനിപി ദത്ഥാ അനത്തുക്കംസകാ, അപരവമ്ഭകാ ച ഹോന്തി, ഭേസജ്ജരുക്ഖാ വിയ വികപ്പരഹിതാ കാലത്തയേപി സോമനസ്സജാതാ. പഞ്ഞാവസേന ഹി ഉപായകോസല്ലയോഗതോ പരിച്ചാഗോ പരഹിതപവത്തിയാ ദാനപാരമിഭാവം ഉപേതി. അത്തമഞ്ചി ദാനം മുദ്ധസദിസം [വുദ്ധിസദിസം (ദീം നിം ടീം ൧.൭)] ഹോതി.

തഥാ പഞ്ഞായ അഭാവേന തണ്ഹാദിസംകിലേസാവിയോഗതോ സീലസ്സ വിസുദ്ധിയേവ ന സമ്ഭവതി, കൂതോ സബ്ബുണ്ണാധിട്ഠാനഭാവോ. പഞ്ഞവാ ഏവ ച ഘരാവാസേ കാമഗുണേസു സംസാരേ ച ആദിനവം, പബ്ബജ്ജായ ഝാനസമാപത്തിയം നിബ്ബാണേ ച ആനിസംസം സുട്ഠ സല്ലക്ഖേന്തോ പബ്ബജിത്ഥാ ഝാനസമാപത്തിയോ നിബ്ബത്തേത്ഥാ നിബ്ബാനനിന്നോ, പരേ ച തത്ഥ പതിട്ഠപേതി.

വീരിയഞ്ച പഞ്ഞാരഹിതം യമിച്ചിതമത്ഥം ന സാധേതി ദുരാരമ്ഭഭാവതോ. അനാരമ്ഭഭാവേവ ഹി ദുരാരമ്ഭഭാവോ സേയ്യോ, പഞ്ഞാസഹിതേന പന വീരിയേന ന കിഞ്ചി ദുരധിഗമം ഉപായപടിപത്തിതോ. തഥാ പഞ്ഞവാ ഏവ പരാപകാരാദിനമധിവാസകജാതിയോ ഹോതി, ന ദുപ്പണ്ണോ. പഞ്ഞാവിരഹിതസ്സ ച പരേഹി ഉപനീതാ അപകാരാ ഖത്തിയാ പടിപക്ഖമേവ അനുബ്ബുഹേന്തി. പഞ്ഞവതോ പന തേ ഖത്തിസമ്പത്തിയാ അനുബ്ബുഹനവസേന അസ്സാ മിരഭാവായ സംവത്തന്തി. പഞ്ഞവാ ഏവ തീണിപി സച്ചാനി തേസം കാരണാനി പടിപക്ഖേ ച യഥാഭൂതം ജാനിത്ഥാ പരേസം അവിസംവാദകോ ഹോതി. തഥാ പഞ്ഞാബലേന അത്താനമുപത്ഥമ്ഭേത്ഥാ ധിതിസമ്പദായ സബ്ബപാരമീസു അചലസമാദാനാധിട്ഠാനോ ഹോതി. പഞ്ഞവാ ഏവ ച പിയമജ്ജത്തവേരിവിഭാഗമകത്ഥാ സബ്ബത്ഥ ഹിതൂപസംഹാരകുസലോ ഹോതി. തഥാ പഞ്ഞാവസേന ലാഭാലാഭാദിലോകധമ്മസന്നിപാതേ നിബ്ബികാരതായ മജ്ജത്തോ ഹോതി. ഏവം സബ്ബാസം പാരമീനം പഞ്ഞാവ പാരിസുദ്ധിഹേതൂതി പഞ്ഞാഗുണാ പച്ചവേക്ഖിതബ്ബാ.

അപിച പഞ്ഞായ വിനാ ന ദസ്സനസമ്പത്തി, അത്തരേന ച ദിട്ഠിസമ്പദം ന സീലസമ്പദാ, സീലദിട്ഠിസമ്പദാരഹിതസ്സ ച ന സമാധിസമ്പദാ, അസമാഹിതേന ച ന സക്കാ അത്തഹിതമത്തനി സാധേതും, പഗേവ ഉക്കംസഗതം പരഹിതന്തി. “നന്ദു തയാ പരഹിതായ പടിപന്നേന സക്കച്ചം പഞ്ഞാപാരിസുദ്ധിയാ ആയോഗോ കരണിയോ”തി ബോധിസത്തേന അത്താ ദാവദിതബ്ബോ. പഞ്ഞാനുഭാവേന ഹി മഹാസത്തോ ചതുരധിട്ഠാനാധിട്ഠിതോ ചതൂഹി സഗ്ഗഹവത്ഥൂഹി ലോകം അനുഗൃഹ്ണന്തോ സത്തേ നിയ്യാനമഗ്ഗേ അവതാരേതി, ഇന്ദ്രിയാനി ച നേസം പരിപാചേതി. തഥാ പഞ്ഞാബലേന ഖന്ധായതനാദീസു പവിചയബഹുലോ പവത്തിനിവത്തിയോ യാമാവതോ പരിജാനന്തോ ദാനാദയോ ഗുണവിസേസേ നിബ്ബേധഭാഗിയഭാവം നയന്തോ ബോധിസത്തസിക്ഖായ പരിപൂരകാരി ഹോതിതി ഏവമാദിനാ അനേകാകാരവോകാരേ പഞ്ഞാഗുണേ വവത്ഥപേത്ഥാ പഞ്ഞാപാരമീ അനുബ്ബുഹേതബ്ബാ.

തഥാ ദിസ്സമാനപാരാനിപി ലോകിയാനി കമ്മാനി നിഹീനവീരിയേന പാപുണ്ണിതുമസക്കുണേയ്യാനി, അഗണിതവേദേന പന ആരദ്ധവീരിയേന ദുരധിഗമം നാമ നത്ഥി. നിഹീനവീരിയോ ഹി “സംസാരമഹോഘതോ സബ്ബസത്തേ സന്താരേസ്സാമി”തി ആരഭിതുമേവ ന സക്കുണോതി. മജ്ജിമോ പന

ആരഭിതാമ അന്തരാവോസാനമാപജ്ജതി. ഉക്കട്ഠവീരിയോ പന അത്തസുഖനിരപേക്ഖോ ആരഭിതാ പാരമധിഗച്ഛതീതി വീരിയസമ്പത്തി പച്ചവേക്ഖിതബ്ബാ.

അപിച “യസ്സ അത്തനോ ഏവ സംസാരപക്കതോ സമുദ്ധരണത്ഥമാരമ്ഭോ, തസ്സാപി വീരിയസ്സ സിമിലഭാവേന മനോരമാനം മത്ഥകപ്പത്തി ന സക്കാ സമ്ഭാവേതും, പഗേവ സദേവകസ്സ ലോകസ്സ സമുദ്ധരണത്ഥം കതാഭിന്നീഹാരോ”തി ച “രാഗാദിനം ദോസഗണാനം മത്തമഹാനാഗാനമിവ ദുന്നിവാദണഭാവതോ, തന്നിദാനാനഞ്ച കമ്മസമാദാനാനം ഉക്ഖിത്താസികവധകസദിസഭാവതോ, തന്നിമിത്താനഞ്ച ദുഗ്ഗതിനം സബ്ബദാ വിവടുമുഖഭാവതോ, തത്ഥ നിയോജകാനഞ്ച പാപമിത്താനം സദാ സന്നിഹിതഭാവതോ, തദോവാദകാരിതായ ച വസലസ്സ പുമുജ്ജനഭാവസ്സ സതി സമ്ഭവേ യുത്തം സയമേവ സംസാരദുക്ഖതോ നിസ്സരിതു”ന്തി ച “മിച്ചാവിതക്കാ വീരിയാനുഭാവേന ദുരീ ഭവന്തി”തി ച “യദി പന സമ്ബോധിം അത്തായീനേന വീരിയേന സക്കാ സമധിഗത്തും, കിമേത്ഥ ദുക്കര”ന്തി ച ഏവമാദിനാ നയേന വീരിയഗുണാ പച്ചവേക്ഖിതബ്ബാ.

തഥാ “വന്തി നാമായം നിരവസേസഗുണപടിപക്ഖസ്സ കോയസ്സ വിധമനതോ ഗുണസമ്പാദനേ സായൂനം അപ്പടിഹതമായുധം, പരാഭിഭവനേ സമത്ഥാനമലങ്കാരോ, സമണ്ണബ്രാഹ്മണാനം ബലസമ്പദാ, കോയഗ്ഗിവിനയനാ ഉദകധാരാ, കല്യാണകിത്തിസദുസ്സ സഞ്ജാതിദേസോ, പാപപുഗ്ഗലാനം വചിവിസവുപസമകരോ മന്താഗദോ, സംവരേ റിതാനം പരമാ ധീരപകതി, ഗമ്ഭീരാസയതായ സാഗരോ, ദോസമഹാസാഗരസ്സ വേലാ, അപായദാറസ്സ പിധാനകവാടം ദേവബ്രഹ്മലോകാനം ആരോഹണസോപാനം, സബ്ബഗുണാനമധിവാസഭൂമി, ഉത്തമാ കായവചിമനോവിസുദ്ധീ”തി മനസി കാതബ്ബം. അപിച “ഏതേ സത്താ വന്തിസമ്പത്തിയാ അഭാവതോ ഇയലോകേ തപന്തി, പരലോകേ ച തപനീയധമ്മാനുയോഗതോ”തി ച “യദിപി പരാപകാരനിമിത്തം ദുക്ഖം ഉപ്പജ്ജതി, തസ്സ പന ദുക്ഖസ്സ വേത്തഭൂതോ അത്തഭാവോ, ബിജഭൂതഞ്ച കമ്മം മയാവ അഭിസങ്ഖത”ന്തി ച “തസ്സ ച ദുക്ഖസ്സ ആണണ്ഡകരണമേത”ന്തി ച “അപകാരകേ അസതി കമ്മം മയ്ഹം വന്തിസമ്പദാ സമ്ഭവതി”തി ച “യദിപായം ഏതരഹി അപകാരകോ , അയം നാമ പുണ്യേ അനേന മയ്ഹം ഉപകാരോ കതോ”തി ച “അപകാരോ ഏവ വാ വന്തിനിമിത്തതായ ഉപകാരോ”തി ച “സബ്ബേപിമേ സത്താ മയ്ഹം പുത്തസദിസാ, പുത്തകതാപരായേസു ച കോ കുജ്ജയിസ്സതി”തി ച “യേന കോയഭൂതാവേസേന അയം മയ്ഹം അപരജ്ജയതി, സ്വായം കോയഭൂതാവേസോ മയാ വിനേതബ്ബോ”തി ച “യേന അപകാരേന ഇദം മയ്ഹം ദുക്ഖം ഉപ്പന്നം, തസ്സ അഹവി നിമിത്ത”ന്തി ച “യേഹി ധമ്മേഹി അപകാരോ കതോ, യത്ഥ ച കതോ, സബ്ബേപി തേ തസ്ഥിംയേവ വണേ നിരുദ്ധാ, കസ്സിദാനി കേന കോപോ കാതബ്ബോ”തി ച “അനത്തതായ സബ്ബധമ്മാനം കോ കസ്സ അപരജ്ജയതി”തി ച പച്ചവേക്ഖന്തേന വന്തിസമ്പദാ ബ്രൂഹേതബ്ബാ.

യദി പനസ്സ ദീഘരത്തം പരിചയേന പരാപകാരനിമിത്തകോ കോധോ ചിത്തം പരിയാദായ തിട്ഠേയ്യ, തേന ഇതി പടിസഞ്ചിക്ഖിതബ്ബം “വന്തി നാമേസാ പരാപകാരസ്സ പടിപക്ഖപടിപത്തിനം പച്ചുപകാരകാരണ”ന്തി ച “അപകാരോ ച മയ്ഹം ദുക്ഖുപ്പാദനേന ദുക്ഖുപനിസായ സദ്ധായ, സബ്ബലോകേ അനഭിരതിസഞ്ഞായ ച പച്ചയോ”തി ച “ഇന്ദ്രിയപകതിരേസാ, യദിദം ഇട്ഠാനിട്ഠവിസയസമായോഗോ, തത്ഥ അനിട്ഠവിസയസമായോഗോ മയ്ഹം ന സിയാതി തം കുതേത്ഥ ലബ്ഭാ”തി ച “കോധവസിക്കോ സത്തോ കോധേന ഉമ്മത്തോ വിക്ഖിത്തചിത്തോ, തത്ഥ കിം പച്ചുപകാരോ”തി ച “സബ്ബേപിമേ സത്താ സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന ഓരസപുത്താ വിയ പരിപാലിതാ, തസ്ഥാ ന തത്ഥ മയാ ചിത്തകോപോ കാതബ്ബോ”തി ച “അപരാധകേ ച സതി ഗുണേ ഗുണവതി മയാ കോപോ ന കാതബ്ബോ”തി ച “അസതി ഗുണേ കസ്സചിപി ഗുണസ്സാഭാവതോ വിസേസേന കരുണായിതബ്ബോ”തി ച “കോപേന മയ്ഹം ഗുണയസാ നിഹീയന്തി”തി ച “കുജ്ജയനേന മയ്ഹം ദുബ്ബണ്ണദുക്ഖസേയ്യാദയോ സപത്തകന്താ ആഗച്ഛന്തി”തി ച “കോധോ ച നാമായം സബ്ബദുക്ഖാഹിതകാരകോ സബ്ബസുഖഹിതവിനാസകോ ബലവാ പച്ചത്ഥികോ”തി ച “സതി ച വന്തിയാ ന കോചി പച്ചത്ഥികോ”തി ച “അപരാധകേന അപരാധനിമിത്തം യം ദുക്ഖം ആയതിം ലദ്ധബ്ബം, സതി ച വന്തിയാ മയ്ഹം തദഭാവോ”തി ച “ചിന്തേനേന, കുജ്ജയനേന ച മയാ പച്ചത്ഥികോയേവ അനുവത്തിതോ”തി ച “കോധേ ച മയാ വന്തിയാ അഭിഭൂതേ തസ്സ ദാസഭൂതോ പച്ചത്ഥികോ സമ്മദേവ അഭിഭൂതോ”തി ച “കോധനിമിത്തം വന്തിഗുണപരിച്ചാഗോ മയ്ഹം ന യുത്തോ”തി ച “സതി ച കോധേ ഗുണവിരോധപച്ചനീകധമ്മേ കമ്മം മേ സീലാദിയമ്മാ പാരിപൂരിം ഗച്ഛേയ്യും, അസതി ച തേസു കമാഹം സത്താനം ഉപകാരബഹുലോ പടിഞ്ഞാനുരൂപം ഉത്തമം സമ്പത്തിം പാപുണിസ്സാമീ”തി ച “വന്തിയാ ച സതി ബഹിദ്ധാ വിക്ഖേപാഭാവതോ സമാഹിതസ്സ സബ്ബേ സങ്ഖാരാ അനിച്ഛതോ ദുക്ഖതോ സബ്ബേ ധമ്മാ അനത്തതോ നിബ്ബാനം അസങ്ഖതാമതസന്തപണിതതാദിഭാവതോ നിജ്ജ്യാനം ഖമന്തി, ‘ബുദ്ധധമ്മാ ച അചിന്തേയ്യാപരിമേയ്യപ്പഭവാ’തി”, തതോ ച “അനുലോമികഖന്തിയം റിതോ ‘കേവലാ ഇമേ അത്തത്തനിയഭാവരഹിതാ ധമ്മമത്താ യമാസകം പച്ചയേഹി ഉപ്പജ്ജന്തി വിനസ്സന്തി, ന കുതോചി ആഗച്ഛന്തി, ന കുഹിഞ്ചി ഗച്ഛന്തി, ന ച കത്ഥചി പതിട്ഠിതാ, ന ചേത്ഥ കോചി കസ്സചി ബ്യാപാരോ’തി അഹംകാരമമംകാരാനധിട്ഠാനതാ നിജ്ജ്യാനം ഖമന്തി, യേന ബോധിസത്തോ ബോധിയാ നിയതോ അനാവത്തിധമ്മോ ഹോതീ”തി ഏവമാദിനാ വന്തിപാരമിയാ പച്ചവേക്ഖണാ വേദിതബ്ബാ.

തഥാ “സച്ചേന വിനാ സീലാദീനമസമ്ഭവതോ, പടിഞ്ഞാനുരൂപപടിപത്തിയാ അഭാവതോ, സച്ചധമ്മാതിക്കമേ ച സബ്ബപാപധമ്മാനം സമോസരണഭാവതോ, അസച്ചസന്ധസ്സ അപ്പച്ചയികഭാവതോ, ആയതിഞ്ച അനാദേയ്യവചനതാവഹനതോ, സമ്പന്നസച്ചസ്സ സബ്ബഗുണാധിട്ഠാനഭാവതോ, സച്ചാധിട്ഠാനേന സബ്ബസമ്ബോധിസമ്ഭാരാനം പാരിസുദ്ധിപാരിപൂരിസമന്ധായതോ, സഭാവധമ്മാവിസംവാദനേന

സബ്ബോധിസമ്ഭാരകിച്ചകരണതോ , ബോധിസത്തപടിപത്തിയാ ച പരിനിപ്ഫത്തിതോ”തിആദിനാ സച്ചപാരമിയാ സമ്പത്തിയോ പച്ചവേക്ഖിതബ്ബാ.

തഥാ “ദാനാദീസു ദള്ഹസമാദാനം, തപ്പടിപക്ഖസന്നിപാതേ ച നേസം അചലാധിട്ഠാനം, തത്ഥ ച ധീരവീരഭാവം വിനാ ന ദാനാദിസമ്ഭാരാ സമ്ബോധിനിമിത്താ സമ്ഭവന്തി”തിആദിനാ അധിട്ഠാനഗുണാ പച്ചവേക്ഖിതബ്ബാ.

തഥാ “അത്തഹിതമത്തേ അവതിട്ഠന്തേനാപി സത്തേസു ഹിതചിത്തതം വിനാ ന സക്കാ ഇയലോകപരലോകസമ്പത്തിയോ പാപുണിതും, പഗേവ സബ്ബസത്തേ നിബ്ബാനസമ്പത്തിയം പതിട്ഠാപേതുകാമേനാ”തി ച “പച്ഛാ സബ്ബസത്താനം ലോകുത്തരസമ്പത്തിമാകഞ്ചന്തേന ഇദാനി ലോകിയസമ്പത്തിമാകഞ്ചാ യുത്തരൂപാ”തി ച “ഇദാനി ആസയമത്തേന പരേസം ഹിതസുഖൂപസംഹാരം കാതുമസക്കോന്തോ കദാ പയോഗേന തം സാധയിസ്സാമി”തി ച “ഇദാനി മയാ ഹിതസുഖൂപസംഹാരേന സംവദ്ധിതാ പച്ഛാ ധമ്മസംവിഭാഗസഹായാ മയ്ഹം ഭവിസ്സന്തി”തി ച “ഏതേഹി വിനാ ന മയ്ഹം ബോധിസമ്ഭാരാ സമ്ഭവന്തി, തസ്മാ സബ്ബബുദ്ധഗുണവിഭൂതിനിപ്ഫത്തികാരണത്താ മയ്ഹം ഏതേ പരമം പുണ്ണക്ഖേത്തം അനുത്തരം കുസലായതനം ഉത്തമം ഗാരവട്ഠാന”തി ച “സവിസേസം സബ്ബേസുപി സത്തേസു ഹിതജ്ജ്യാസയതാ പച്ചുപട്ഠപേതബ്ബാ, കിഞ്ച കരുണാധിട്ഠാനതോപി സബ്ബസത്തേസു മേത്താ അനുബ്രൂഹേതബ്ബാ. വിമരിയാദികത്തേന ഹി ചേതസാ സത്തേസു ഹിതസുഖൂപസംഹാരനിരതസ്സ തേസം അഹിതദുക്ഖാപനയനകാമതാ ബലവതീ ഉപ്പജ്ജതി ദള്ഹമൂലാ, കരുണാ ച സബ്ബേസം ബുദ്ധകാരകയമ്മാനം ആദി ചരണം പതിട്ഠാ മൂലം മൂഖം പമുഖ”തി ഏവമാദിനാ മേത്താഗുണാ പച്ചവേക്ഖിതബ്ബാ.

തഥാ “ഉപേക്ഖായ അഭാവേ സത്തേഹി കതാ വിപ്പകാരാ ചിത്തസ്സ വികാരം ഉപ്പാദേയ്യും, സതി ച ചിത്തവികാരേ ദാനാദിസമ്ഭാരാനം സമ്ഭവോ ഏവ നത്ഥി”തി ച “മേത്താസിനേഹേന സിനേഹിതേ ചിത്തേ ഉപേക്ഖായ വിനാ സമ്ഭാരാനം പാരിസുദ്ധി ന ഹോതീ”തി ച “അനുപേക്ഖകോ സഞ്ചാരേസു പുണ്ണസമ്ഭാരം, തബ്ബിപാകഞ്ച സത്തഹിതത്ഥം പരിണാമേതും ന സക്കോതീ”തി ച ഉപേക്ഖായ അഭാവേ ദേയ്യധമ്മപടിഗ്ഗാഹകാനം വിഭാഗമകത്വാ പരിച്ചജിതും ന സക്കോതീ”തി ച “ഉപേക്ഖാരഹിതേന ജീവിതപരിക്ഖാരാനം, ജീവിതസ്സ വാ അന്തരായം അമനസികരിത്വാ സീലവിസോധനം കാതും ന സക്കാ”തി ച തഥാ “ഉപേക്ഖാവസേന അരതിരതിസഹസ്സേവ നേക്ഖമ്മബലസീലിതോ, ഉപപത്തിതോ ഇക്ഖനവസേനേവ സബ്ബസമ്ഭാരകിച്ചനിപ്ഫത്തിതോ, അച്ചാരദ്ധവീരിയസ്സ അനുപേക്ഖനേ പധാനകിച്ചാകരണതോ, ഉപേക്ഖതോ ഏവ തിതിക്ഖാനിജ്ജ്യാനസമ്ഭവതോ, ഉപേക്ഖാവസേന സത്തസഞ്ചാരാനം അവിസംവാദനതോ, ലോകയമ്മാനം അജ്ജ്യുപേക്ഖനേന സമാദിനയമ്മേസു അചലാധിട്ഠാനസീലിതോ, പരാപകാരാദീസു അനാഭോഗവസേനേവ മേത്താവിഹാരനിപ്ഫത്തിതോതി സബ്ബസമ്ബോധിസമ്ഭാരാനം സമാദാനാധിട്ഠാനപാരിപൂരിനിപ്ഫത്തിയോ ഉപേക്ഖാനുഭാവേന സമ്പജ്ജന്തി”തി ഏവമാദിനാ നയേന ഉപേക്ഖാപാരമീ പച്ചവേക്ഖിതബ്ബാ. ഏവം അപരിച്ചാഗപരിച്ചാഗാദീസു യഥാക്കമം ആദിനവാനിസംസപച്ചവേക്ഖണാ ദാനാദിപാരമീനം പച്ചയോതി ദട്ഠബ്ബം.

തഥാ സപരിക്ഖാരാ പഞ്ചദസ ചരണയമ്മാ പഞ്ച ച അഭിഞ്ഞായോ. തത്ഥ ചരണയമ്മാ നാമ സീലസംവരോ, ഇന്ദ്രിയേസു ഗുത്തഭാരതാ, ഭോജനേ മത്തഞ്ഞുതാ ജാഗരിയാനുകൂലോ, സത്ത സദ്ധമ്മാ, ചത്താരി ഝാനാനി ച. തേസു സീലാദീനം ചതുന്നം തേരസപി ധൂതഞ്ജയമ്മാ, അപ്പിച്ഛതാദയോ ച പരിക്ഖാരാ. സദ്ധമ്മേസു സദ്ധായ ബുദ്ധധമ്മസഞ്ചലസീലചാഗഭേദതുപസമാനുസ്സതി ലുഖപുഗ്ഗലപരിവജ്ജനാ, സിനിദ്ധപുഗ്ഗലസേവനാ, സമ്പസാദനീയധമ്മപച്ചവേക്ഖണാ, തദധിമുത്തതാ ച പരിക്ഖാരാ. ഹിരോത്തപ്പാനം അകുസലാദീനവപച്ചവേക്ഖണാ, അപായാദീനവപച്ചവേക്ഖണാ , കുസലധമ്മുപത്ഥമ്ഭഭാവപച്ചവേക്ഖണാ, ഹിരോത്തപ്പരഹിതപുഗ്ഗലപരിവജ്ജനാ, ഹിരോത്തപ്പസമ്പന്നപുഗ്ഗലസേവനാ, തദധിമുത്തതാ ച. ബാഹുസച്ചസ്സ പുബ്ബയോഗോ, പരിപുച്ഛകഭാവോ, സദ്ധമ്മാഭിയോഗോ, അനവജ്ജവിജ്ജാട്ഠാനാദിപരിചയോ, പരിപക്കിന്ദ്രിയതാ, കിലേസദൂരിഭാവോ, അപ്പസ്സുതപുഗ്ഗലപരിവജ്ജനാ ബഹുസ്സുതപുഗ്ഗലസേവനാ, തദധിമുത്തതാ ച. വീരിയസ്സ അപായഭയപച്ചവേക്ഖണാ, ഗമനവിമിപച്ചവേക്ഖണാ, ധമ്മമഹത്തപച്ചവേക്ഖണാ, മിനമിദ്ധവിനോദനാ, കൂസീതപുഗ്ഗലപരിവജ്ജനാ, ആരദ്ധവീരിയപുഗ്ഗലസേവനാ, സമ്മപ്പധാനപച്ചവേക്ഖണാ, തദധിമുത്തതാ ച. സതിയാ സതിസമ്പജ്ജന്തം, മുട്ഠസ്സതിപുഗ്ഗലപരിവജ്ജനാ ഉപട്ഠിതസ്സതിപുഗ്ഗലസേവനാ, തദധിമുത്തതാ ച. പഞ്ഞായ പരിപുച്ഛകഭാവോ, വത്സുവിസദകിരിയാ, ഇന്ദ്രിയസമത്തപടിപാദനാ, ദുപ്പണ്ണപുഗ്ഗലപരിവജ്ജനാ, പണ്ണവന്തപുഗ്ഗലസേവനാ, ഗമ്ഭീരത്താണചരിയസുത്തന്തപച്ചവേക്ഖണാ, ധമ്മമഹത്തപച്ചവേക്ഖണാ, തദധിമുത്തതാ ച. ചതുന്നം ഝാനാനം സീലാദിചതുകും, അട്ഠതിംസായ ആരമ്മണേസു പുബ്ബഭാഗഭാവനാ, ആവജ്ജനാദിവസീഭാവകരണഞ്ച പരിക്ഖാരാ.

തത്ഥ സീലാദിഹി പയോഗസുദ്ധിയാ സത്താനം അഭയദാനേ, ആസയസുദ്ധിയാ ആമിസദാനേ, ഉഭയസുദ്ധിയാ ധമ്മദാനേ സമത്ഥോഹോതീതിആദിനാ ചരണാദീനം ദാനാദിസമ്ഭാരപച്ചയതാ യഥാരഹം നിദ്ധാരേതബ്ബാ. അതിവിത്ഥാരഭയേന പന മയം ന വിത്ഥാരയിമ്ഹ. തഥാ സമ്പത്തിച്ഛാദയോപി ദാനാദീനം പച്ചയോതി വേദിതബ്ബാ.

കോ സംകിലേസോതി ഏത്ഥ -

തൺഹാദീഹി പരാമട്ഠഭാവോ താസം കിലിസ്സനം;
സാമഞ്ഞതോ വിസേസേന, യഥാരഹം വികപ്പതാ.

അവിസേസേന ഹി തൺഹാദീഹി പരാമട്ഠഭാവോ പാരമീനം സംകിലേസോ. വിസേസേന പന ദേയ്യയമ്മപടിഗ്ലാഹകവികപ്പാ ദാനപാരമിയാ സംകിലേസോ. സത്തകാലവികപ്പാ സീലപാരമിയാ. കാമഭവതദുപസമേസു അഭിരതിഅനഭിരതിവികപ്പാ നേക്ഖമ്മപാരമിയാ. “അഹം മമാ”തി വികപ്പാ പഞ്ഞാപാരമിയാ. ലീനുദ്ധച്ചവികപ്പാ വീരിയപാരമിയാ. അത്തപരവികപ്പാ ഖത്തിപാരമിയാ. അഭിട്ഠാദീസു ദിട്ഠാദിവികപ്പാ സച്ചപാരമിയാ. ബോധിസമ്ഭാരതബ്ബിപക്ഖേസു ദോസഗുണവികപ്പാ അധിട്ഠാനപാരമിയാ. ഹിതാഹിതവികപ്പാ മേത്താപാരമിയാ. ഇട്ഠാനിട്ഠവികപ്പാ ഉപേക്ഖാപാരമിയാ സംകിലേസോതി വേദിതബ്ബോ.

കിം വോദാനന്തി -

തൺഹാദീഹി അഘാതതാ, രഹിതതാ വികപ്പാനം;
വോദാനന്തി വിജാനിയാ, സബ്ബാസമേവ താസസി.

അനുപഘാതാ ഹി തൺഹാ മാന ദിട്ഠി കോയു പനാഹ മക്ഖ പലാസ ഇസ്സാമച്ഛരിയ മായാ സാഠേയ്യ മമ്ഭേ സാരമ്ഭേ മദ പമാദാദീഹി കിലേസേഹി ദേയ്യപടിഗ്ലാഹകവികപ്പാദിരഹിതാ ച ദാനാദിപാരമിയോ പരിസുദ്ധാ പഭസ്സരാ ഭവന്തിതി.

കോ പടിപക്ഖോതി -

അകുസലാ കിലേസാ ച, പടിപക്ഖാ അഭേദതോ;
ഭേദതോ പന പുബ്ബേപി, വുത്താ മച്ഛരിയാദയോ.

അവിസേസേന ഹി സബ്ബേപി അകുസലാ യമ്മാ, സബ്ബേപി കിലേസാ ച ഏതാസം പടിപക്ഖാ. വിസേസേന പന പുബ്ബേ വുത്താ മച്ഛരിയാദയോതി വേദിതബ്ബാ. അപിച ദേയ്യപടിഗ്ലാഹകദാനഫലേസു അലോഭാദോസാമോഹഗുണയോഗത്തോ ലോഭദോസമോഹപടിപക്ഖം ദാനം, കായാദിദോസത്തയവങ്കാപഗമത്തോ ലോഭാദിപടിപക്ഖം സീലം, കാമസുഖപരൂപഘാതഅത്തകിലമമപരിവജ്ജനത്തോ ദോസത്തയപടിപക്ഖം നേക്ഖമ്മം, ലോഭാദീനം അന്ധീകരണത്തോ, ഞാണസ്സ ച അനന്ധീകരണത്തോ ലോഭാദിപടിപക്ഖാ പഞ്ഞാ, അലീനാനുദ്ധതഞ്ഞായാരമ്ഭവസേന ലോഭാദിപടിപക്ഖം വീരിയം, ഇട്ഠാനിട്ഠസുത്തതാനം ഖമനത്തോ ലോഭാദിപടിപക്ഖാ ഖത്തി, സതിപി പരേസം ഉപകാരേ, അപകാരേ ച യഥാഭൂതപ്പവത്തിയാ ലോഭാദിപടിപക്ഖം സച്ചം, ലോകയമ്മേ അഭിഭൂയ യഥാസമാദിന്നേസു സമ്ഭാരേസു അചലനത്തോ ലോഭാദിപടിപക്ഖം അധിട്ഠാനം, നീവരണവിവേകത്തോ ലോഭാദിപടിപക്ഖാ മേത്താ, ഇട്ഠാനിട്ഠേസു അനുനയപടിഘവിധംസനത്തോ, സമപ്പവത്തിതോ ച ലോഭാദിപടിപക്ഖാ ഉപേക്ഖാതി ദട്ഠഞ്ചം.

കാ പടിപത്തിതി -

ദാനാകാരാദയോ ഏവ, ഉപ്പാദിതാ അനേകയാ;
പടിപത്തിതി വിഞ്ഞേയ്യാ, പാരമീപുരണക്കമേ.

ദാനപാരമിയാ ഹി താവ സുഖുപകരണസരീരജീവിതപരിച്ചാഗേന, ഭയാപനയന്നേന, യമ്മോപദേസേന ച ബഹുധാ സത്താനം അനുഗൃഹകരണം പടിപത്തി. തത്ഥ ആമിസദാനം അഭയദാനം യമ്മദാനന്തി ദാതബ്ബവത്സുവസേന തിവിധം ദാനം. തേസു ബോധിസത്തസ്സ ദാതബ്ബവത്സു അജ്ജയത്തികം, ബാഹിരന്തി ദുവിധം. തത്ഥ ബാഹിരം അന്നം പാനം വത്ഥം യാനം മാലാ ഗന്ധം വിലേപനം സേയ്യാ ആവസഥം പദീപേയ്യന്തി ദസവിധം. അന്നാദീനം ഖാദനീയഭോജനീയാദിവിഭാഗേന അനേകവിധഞ്ച. തഥാ രൂപാരമ്മണം യാവ യമ്മാരമ്മണന്തി ആരമ്മണത്തോ ഛരബ്ബിധം. രൂപാരമ്മണാദീനഞ്ച നീലാദിവിഭാഗേന അനേകവിധം. തഥാ മണികനകരജതമുത്താപവാളാദിഖേത്തവത്സുആരാമാദി ദാസീദാസഗോമഹിംസാദിനാനാവിധവത്സുപകരണവസേന അനേകവിധം.

തത്ഥ മഹാപുരിസോ ബാഹിരം വത്സും ദേന്തോ “യോ യേന അത്ഥികോ, തം തസ്സേവ ദേതി. ദേന്തോ ച തസ്സ അത്ഥികോ”തി സയമേവ ജാനന്തോ അയാചിതോപി ദേതി, പഗേവ യാചിതോ. മുത്തചാഗോ ദേതി, നോ അമുത്തചാഗോ. പരിയത്തം ദേതി, നോ അപരിയത്തം. സതി ദേയ്യയമ്മേ പച്ചുപകാരസന്നിസ്സിതോ ന ദേതി, അസതി ദേയ്യയമ്മേ, പരിയത്തേ ച സംവിഭാഗാരഹം വിഭജേതി. ന ച ദേതി പരൂപഘാതാവഹം സത്ഥവിസമജ്ജാദികം, നാപി കീളനകം, യം അനത്സുപസംഹിതം, പമാദാവഹഞ്ച, ന ച ഗിലാനസ്സ യാചകസ്സ പാനഭോജനാദിഅസപ്പായം, പമാണരഹിതം വാ ദേതി, പമാണയുത്തം പന സപ്പായമേവ ദേതി.

തഥാ യാചിതോ ഗഹട്ഠാനം ഗഹട്ഠാനുച്ഛവികം ദേതി, പബ്ബജിതാനം പബ്ബജിതാനുച്ഛവികം ദേതി. മാതാപിതരോ ഞാതിസാലോഹിതാ മിത്താമച്ഛാ പുത്തദാരദാസകമ്മകരാതി ഏതേസു കസ്സചി പീളം അജനേന്തോ ദേതി, ന ച ഉളാരം ദേയ്യയമ്മം പടിജാനിത്വാ ലുഖം ദേതി, ന ച

ലാഭസങ്കാരസിലോകസന്നിസ്തിതോ ദേതി, ന ച പച്ചുപകാരസന്നിസ്തിതോ ദേതി, ന ച ഫലപാടികങ്ഖീ ദേതി അത്തത്ര സമ്മാസമ്ബോധിയാ, ന ച യാചിതോ, ദേയ്യമമ്മം വാ ജിഗുച്ഛന്തോ ദേതി, ന ച അസത്തതാനം യാചകാനം അക്കോസകപരിഭാസകാനമ്പി അപവിദ്ധാ ദാനം ദേതി, അത്തദത്ഥു പസന്നചിത്തോ അനുകമ്പന്തോ സക്ഷമേവ ദേതി, ന ച കോതൃഹലമങ്ഗലികോ ഹൃതാ ദേതി, കമ്മഫലമേവ പന സദുഹന്തോ ദേതി, നാപി യാചകേ പയിരുപാസനാദീഹി സംകിലമേതാ ദേതി, അപരികിലമേന്തോ ഏവ പന ദേതി, ന ച പരേസം വഞ്ചനാധിപ്പായോ, ഭേദാധിപ്പായോ വാ ദാനം ദേതി, അസംകിലിട്ഠചിത്തോവ ദേതി, നാപി ഫരൂസവാചോ ഭാകുടികമുഖോ ദാനം ദേതി, പിയവാദി ച പന പുബ്ബഭാസീ മിഹിതസിതവചനോ ഹൃതാ ദേതി, യസ്മിം ചേ ദേയ്യമമ്മേ ഉളാരമനുത്തതായ വാ ചിരപരിചയേന വാ ഗേധസഭാവതായ വാ ലോഭ്യമമ്മോ അധിമത്തോ ഹോതി, ജാനന്തോ ബോധിസത്തോ തം വിപ്പമേവ പടിവിനോദയിതാ യാചകേ പരിയേസേത്യാപി ദേതി, യഞ്ച ദേയ്യവത്ഥു പരിത്തം, യാചകോപി പച്ചുപട്ഠിതോ, തം അചിന്തേതാ അപി അത്താനം ധാവിതാ ദേന്തോ യാചകം സമ്മാനേതി യഥാ തം അകിത്തിപണ്ഡിതോ, ന ച മഹാപുരിസോ അത്തനോ പുത്തദാരദാസകമ്മകരപോരിസേ യാചിതോ തേ അസത്താപിതേ ദോമനസ്സപ്പത്തേ യാചകാനം ദേതി, സമ്മദേവ പന സത്താപിതേ സോമനസ്സപ്പത്തേ ദേതി, ദേന്തോ ച യക്ഖരക്ഖസപിസാചാദീനം വാ മനുസ്സാനം വാ കുരൂരകമ്മത്താനം ജാനന്തോ ന ദേതി, തഥാ രജ്ജമ്പി താദിസാനം ന ദേതി, യേ ലോകസ്സ അഹിതായ ദുക്ഖായ അനത്ഥായ പടിപജ്ജന്തി, യേ പന ധമ്മികാ ധമ്മേന ലോകം പാലേന്തി, തേസം രജ്ജദാനം ദേതി. ഏവം താവ ബാഹിരദാനേ പടിപത്തി വേദിതബ്ബാ.

അജ്ഞാതരികദാനമ്പി ദീഹാകാരേഹി വേദിതബ്ബം. കഥം? യഥാ നാമ കോചി പുരിസോ ഘാസച്ഛാദനഹേതു അത്താനം പരസ്സ നിസ്സജ്ജതി, വിധേയ്യഭാവം ഉപഗച്ഛതി ദാസബ്ബം, ഏവമേവ മഹാപുരിസോ സമ്ബോധിഹേതു നിരാമിസചിത്തോ സത്താനം അനുത്തരം ഹിതസുഖം ഇച്ഛന്തോ അത്തനോ ദാനപാരമിം പരിപൂരേതുകാമോ അത്താനം പരസ്സ നിസ്സജ്ജതി, വിധേയ്യഭാവം ഉപഗച്ഛതി യഥാകാമകരണീയതം, കരചരണയനാദിഅങ്ഗപച്ചങ്ഗം തേന തേന അത്ഥികാനം അകമ്പിതോ അലീനോ അനുപ്പദേതി, ന തത്ഥ സജ്ജതി, ന സകോചം ആപജ്ജതി യഥാ തം ബാഹിരവത്ഥുസ്മിം. തഥാ ഹി മഹാപുരിസോ ദീഹാകാരേഹി ബാഹിരവത്ഥു പരിച്ചജ്ജതി യഥാസുഖം പരിഭോഗായ വാ യാചകാനം, തേസം മനോരഥം പൂരേന്തോ അത്തനോ വസീഭാവായ വാ. തത്ഥ സബ്ബേന സബ്ബം മുത്തചാഗോ ഏവമാഹ “നിസ്സങ്ഗഭാവേനാഹം സമ്ബോധിം പാപുണിസ്സാമീ”തി, ഏവം അജ്ഞാതരികവത്ഥുസ്മിമ്പി വേദിതബ്ബം.

തത്ഥ യം അജ്ഞാതരികവത്ഥു ദിയുമാനം യാചകസ്സ ഏകന്തേനേവ ഹിതായ സംവത്തതി, തം ദേതി, ന ഇതരം. ന ച മഹാപുരിസോ മാറസ്സ, മാറകായികാനം വാ ദേവതാനം വിഹിംസാധിപ്പായാനം അത്തനോ അത്തഭാവം , അങ്ഗപച്ചങ്ഗാനി വാ ജാനമാനോ ദേതി “മാ തേസം അനത്ഥോ അഹോസീ”തി. യഥാ ച മാറകായികാനം, ഏവം തേഹി അന്യാവിട്ഠാനമ്പി ന ദേതി, നാപി ഉമ്മത്തകാനം, ഇതരേസം പന യാചിയമാനോ സമനന്തരമേവ ദേതി താദിസായ യാചനായ ദുല്ലഭഭാവതോ, താദിസസ്സ ച ദാനസ്സ ദുക്കരഭാവതോ.

അഭയദാനം പന രാജതോ ചോരതോ അഗ്ഗിതോ ഉദകതോ വേരീപുഗ്ഗലതോ സീഹബുഗ്ഘാദിവാളമിഗതോ നാഗയക്ഖരക്ഖസപിസാചാദിതോ സത്താനം ഭയേ പച്ചുപട്ഠിതേ തതോ പരിത്താണഭാവേന ദാതബ്ബം.

ധമ്മദാനം പന അസംകിലിട്ഠചിത്തസ്സ അവിപരീതധമ്മദേസനാ. ഓപായികോ ഹി തസ്സ ഉപദേസോ ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികപരമത്ഥവസേന, യേന സാസനേ അനോതിണ്ണാനം അവതാരണം ഓതിണ്ണാനം പരിപാചനം. തത്ഥായം നയോ - സങ്ഖേപതോ താവ ദാനകഥാ സിലകഥാ സഗ്ഗകഥാ കാമാനം ആദിനവോ സംകിലേസോ ഓകാരോ ച നേക്ഖമ്മേ ആനിസംസോ. വിത്ഥാരതോ പന സാവകബോധിയം അധിമുത്തചിത്താനം സരണഗമനം, സിലസംവരോ, ഇന്ദ്രിയേസു ഗുത്തദാരതാ, ഭോജനേ മത്തത്തുതാ, ജാഗരിയാനുകുയോഗോ, സത്ത സദ്ധമ്മാ, അട്ഠിംസായ ആരമ്മണേസു കമ്മകരണവസേന സമമാനുകുയോഗോ, രൂപമുഖാദീസു വിപസ്സനാഭിനിവേസേസു യഥാരഹം അഭിനിവേസനമുഖേന വിപസ്സനാനുകുയോഗോ, തഥാ വിസുദ്ധിപടിപദായ സമ്മത്തഗഹണം, തിസ്സോ വിജ്ജാ, ഛര അഭിത്തോ, ചതസ്സോ പടിസമ്ഭിദാ, സാവകബോധിതി ഏതേസം ഗുണസംകിത്തനവസേന യഥാരഹം തത്ഥ തത്ഥ പതിട്ഠാപനാ, പരിയോദപനാ ച. തഥാ പച്ചേകബോധിയം, സമ്മാസമ്ബോധിയഞ്ച അധിമുത്തചിത്താനം യഥാരഹം ദാനാദിപാരമീനം സഭാവസരസലക്ഖണാദിസംകിത്തനമുഖേന തീസുപി അവത്ഥാഭേദേസു തേസം ബുദ്ധാനം മഹാനുഭാവതാവിഭാവനേന യാനദയേ പതിട്ഠാപനാ, പരിയോദപനാ ച. ഏവം മഹാപുരിസോ സത്താനം ധമ്മദാനം ദേതി.

തഥാ മഹാപുരിസോ ആമിസദാനം ദേന്തോ “ഇമിനാഹം ദാനേന സത്താനം ആയുവണ്ണസുഖബലപടിഭാനാദിസമ്പത്തിഞ്ച രമണീയം അഗ്ഗഫലസമ്പത്തിഞ്ച നിപ്ഫാദേയ്യ”തി അന്നം ദേതി, തഥാ സത്താനം കാമകിലേസപിപാസവൂപസമായ പാനം ദേതി, തഥാ സുവണ്ണവണ്ണതായ, ഹിരോത്തപ്പാലങ്കാരസ്സ ച നിപ്ഫത്തിയാ വത്ഥാനി ദേതി, തഥാ ഇദ്ധിവിധസ്സ ചേവ നിബ്ബാനസുഖസ്സ ച നിപ്ഫത്തിയാ യാനം ദേതി, തഥാ സിലഗന്ധനിപ്ഫത്തിയാ ഗന്ധം ദേതി, തഥാ ബുദ്ധഗുണസോഭാനിപ്ഫത്തിയാ മാലാവിലേപനം ദേതി, തഥാ ബോധിമണ്ഡാസനനിപ്ഫത്തിയാ ആസനം ദേതി, തഥാഗതസേയ്യനിപ്ഫത്തിയാ സേയ്യം ദേതി, സരണഭാവനിപ്ഫത്തിയാ ആവസഥം ദേതി, പഞ്ചചക്ഖുപടിവാഭായ പദീപേയ്യം ദേതി.

ബ്യാമപ്പഭാസിപ്പ്ഫത്തിയാ രൂപഭാസം ദേതി, ബ്രഹ്മസ്തരനിപ്പ്ഫത്തിയാ സദഭാസം ദേതി, സബ്ബലോകസ്സ പിയഭാവായ രസഭാസം ദേതി, ബുദ്ധസുഖമാലഭാവായ ഫോട്ഠബ്ബഭാസം ദേതി, അജരാമരണഭാവായ ഭേസജ്ജഭാസം ദേതി, കിലേസഭാസബ്ബവിമോചനത്ഥം ദാസാനം ഭുജിസ്സതാദാനം ദേതി, സദ്ധമ്മാഭിരതിയാ അനവജ്ജവിസ്സാരതിഹേതുദാനം ദേതി, സബ്ബേപി സത്തേ അരിയായ ജാതിയാ അത്തനോ പുത്തഭാവൂപനയനായ പുത്തദാനം ദേതി, സകലസ്സാപി ലോകസ്സ പതിഭാവൂപഗമനായ ദാരദാനം ദേതി, സുഭലക്ഖണ്ഡസമ്പത്തിയാ സുവണ്ണമണിമുത്താപവാളാദിദാനം, അനുബ്ബുജ്ജനസമ്പത്തിയാ നാനാവിധവിഭുസനദാനം, സദ്ധമ്മകോസാധിഗമായ വിത്തകോസദാനം, ധമ്മരാജഭാവായ രജ്ജദാനം, ദാനാദിസമ്പത്തിയാ ആരാമുയ്യാനാദിവനദാനം, ചക്കകിതേഹി പാദേഹി ബോധിമണ്ഡൂപസങ്കമനായ ചരണദാനം, ചതുരോഘനിത്ഥരണേ സത്താനം സദ്ധമ്മഹത്ഥദാനത്ഥം ഹത്ഥദാനം, സദ്ധിന്ദ്രിയാദിപടിലാഭായ കണ്ണനാസാദിദാനം, സമന്തചക്ഖുപടിലാഭായ ചക്ഖുദാനം, “ദസ്സനസവനാനുസ്സരണപാരിചരിയാദിസു സബ്ബകാലം സബ്ബസത്താനം ഹിതസുഖാവഹോ സബ്ബലോകേന ച ഉപജീവിതബ്ബോ മേ കായോ ഭവേയ്യാ”തി മംസലോഹിതാദിദാനം. “സബ്ബലോകുത്തമോ ഭവേയ്യാ”ന്തി ഉത്തമങ്ഗദാനം ദേതി.

ഏവം ദദന്തോ ച ന അനേസനായ ദേതി, ന പരോപഘാതേന, ന ഭയേന, ന ലജ്ജായ, ന ദക്ഖിണേയുരോസനേന, ന പണീതേ സതി ലൂഘം, ന അത്തുക്കംസനേന, ന പരവമ്ഭനേന, ന ഫലാഭികങ്ഖായ, ന യാചകജിഗുച്ഛായ, ന അചിത്തീകാരേന, അഥ ഖോ സക്കച്ചം ദേതി, സഹത്ഥേന ദേതി, കാലേന ദേതി, ചിത്തിം കത്ഥാ ദേതി, അവിഭാഗേന ദേതി, തീസു കാലേസു സോമനസ്സികോ ദേതി, തതോ ഏവ ച ദത്ഥാ ന പച്ഛാനുതാപീ ഹോതി, ന പടിഗ്ഗാഹകവസേന മാനാവമാനം കരോതി, പടിഗ്ഗാഹകാനം പിയസമുദാചാരോ ഹോതി വദന്തൂ യാചയോഗോ സപരിവാരദായകോ. അന്നദാനഞ്ചി ദേന്തോ “തം സപരിവാരം കത്ഥാ ദസ്സാമീ”തി വത്ഥാദീഹി സദ്ധിം ദേതി, തഥാ വത്ഥദാനം ദേന്തോ “തം സപരിവാരം കത്ഥാ ദസ്സാമീ”തി അന്നാദീഹി സദ്ധിം ദേതി. പാനദാനാദിസുപി ഏസേവ നയോ, തഥാ രൂപദാനം ദേന്തോ ഇതരാരമ്മണാനിപി തസ്സ പരിവാരം കത്ഥാ ദേതി, ഏവം സേസേസുപി.

തത്ഥ രൂപദാനം നാമ നീലപീതലോഹിതോദാതാദിവണ്ണാദിസു പുപ്ഫവത്ഥയാതുസു അത്തതരം ലഭിത്വാ രൂപവസേന ആഭുജിത്വാ “രൂപദാനം ദസ്സാമി, രൂപദാനം മയ്ഹ”ന്തി ചിന്തേത്വാ താദിസേ ദക്ഖിണേയ്യേ ദാനം പതിട്ഠാപേതി, ഏതം രൂപദാനം നാമ.

സദഭാസം പന ഭേരീസദാദിവസേന വേദിതബ്ബം. തത്ഥ സദം കന്ദമൂലാനി വിയ ഉപ്പാടേത്വാ, നീലുപ്പലഹത്ഥകം വിയ ച ഹത്ഥേ റപേത്വാ ദാതും ന സക്കോതി, സവത്ഥുക്കം പന കത്ഥാ ദദന്തോ സദഭാസം ദേതി നാമ, തസ്ഥാ യദാ “സദഭാസം ദസ്സാമീ”തി ഭേരീമുദിങ്ഗാദിസു അത്തതരേന തൂരിയേന തിണ്ണം രത്താനം ഉപഹാരം കരോതി, കാരേതി ച, “സദഭാസം ദസ്സാമി, സദഭാസം മേ”തി ഭേരീആദിനി റപാപേതി, ധമ്മകഥികാനം പന സദഭേസജ്ജം, തേലഫാണിതാദിനി ച ദേതി, ധമ്മസ്സവനം ഘോസേതി, സരഭന്തം ഭണതി, ധമ്മകഥം കഥേതി, ഉപനിസിന്നകഥം, അനുമാദനകഥഞ്ച കരോതി, കാരേതി ച, തദാ സദഭാസം നാമ ഹോതി.

തഥാ മൂലഗന്ധാദിസു അത്തതരം രജനീയം ഗന്ധവത്ഥും, പിസിതമേവ വാ ഗന്ധം യം കിഞ്ചി ലഭിത്വാ ഗന്ധവസേന ആഭുജിത്വാ “ഗന്ധദാനം ദസ്സാമി, ഗന്ധദാനം മയ്ഹ”ന്തി ബുദ്ധരത്തനാദിനം പൂജം കരോതി, കാരേതി ച, ഗന്ധപൂജനത്ഥായ അഗരൂചന്ദനാദികേ ഗന്ധവത്ഥുകേ പരിച്ചജതി, ഇദം ഗന്ധദാനം.

തഥാ മൂലരസാദിസു യം കിഞ്ചി രജനീയം രസവത്ഥും ലഭിത്വാ രസവസേന ആഭുജിത്വാ “രസദാനം ദസ്സാമി, രസദാനം മയ്ഹ”ന്തി ദക്ഖിണേയ്യാനം ദേതി, രസവത്ഥുമേവ വാ അത്തം ഗവാദികം പരിച്ചജതി, ഇദം രസദാനം.

തഥാ ഫോട്ഠബ്ബദാനം മഞ്ചപിഠാദിവസേന, അത്ഥരണപാവുരണാദിവസേന ച വേദിതബ്ബം. യദാ ഹി മഞ്ചപിഠിസിബ്ബിബ്ബോഹനാദികം, നിവാസനപാരുപനാദികം വാ സുഖസമ്ഫസ്സം രജനീയം അനവജ്ജം ഫോട്ഠബ്ബവത്ഥും ലഭിത്വാ ഫോട്ഠബ്ബവസേന ആഭുജിത്വാ “ഫോട്ഠബ്ബദാനം ദസ്സാമി, ഫോട്ഠബ്ബദാനം മയ്ഹ”ന്തി ദക്ഖിണേയ്യാനം ദേതി. യഥാവുത്തം ഫോട്ഠബ്ബവത്ഥും ലഭിത്വാ പരിച്ചജതി, ഏതം ഫോട്ഠബ്ബദാനം.

ധമ്മദാനം പന ധമ്മാരമ്മണസ്സ അധിപ്പേതത്താ ഓജാപാനജീവിതവസേന വേദിതബ്ബം. ഓജാദിസു ഹി അത്തതരം രജനീയം ധമ്മവത്ഥും ലഭിത്വാ ധമ്മാരമ്മണവസേന ആഭുജിത്വാ “ധമ്മദാനം ദസ്സാമി, ധമ്മദാനം മയ്ഹ”ന്തി സപ്പിനവനിതാദി ഓജദാനം ദേതി, അമ്ബപാനാദിഅട്ഠവിധം പാനദാനം ദേതി, ജീവിതദാനത്തി ആഭുജിത്വാ സലാകഭത്തപക്ഖികഭത്താദിനി ദേതി. അഫാസുകഭാവേന അഭിഭൂതാനം ബ്യാധികാനം വേജ്ജം പട്ഠപേതി, ജാലം ഫാലാപേതി, കുമീനം വിദ്ധംസാപേതി, സകുണ്ഡപഞ്ജരം വിദ്ധംസാപേതി, ബന്ധനേന ബദ്ധാനം സത്താനം ബന്ധനമോക്ഖം കാരേതി, മാഘാതഭേരിം ചരാപേതി, അത്താനിപി സത്താനം ജീവിതപരിത്താണത്ഥം ഏവരുപാനി കമ്മാനി കരോതി, കാരാപേതി ച, ഇദം ധമ്മദാനം നാമ.

സബ്ബസേതം യഥാവുത്തദാനസമ്പദം സകലലോകഹിതസുഖായ പരിണാമേതി അത്തനോ ച അകുപ്പായ വിമുത്തിയാ അപരിക്ഖയസ്സ ചരന്ദസ്സ അപരിക്ഖയസ്സ വിരിയസ്സ അപരിക്ഖയസ്സ സമാധിസ്സ അപരിക്ഖയസ്സ പടിഭാനസ്സ അപരിക്ഖയസ്സ ത്യാനസ്സ അപരിക്ഖയായ സമ്മാസമ്ബോധിയാ പരിണാമേതി , ഇമഞ്ച ദാനപാരമിം പടിപജ്ജന്തേന മഹാസത്തേന ജീവിതേ അനിച്ഛസത്താ

പച്ചുപട്ഠപേതബ്ബാ. തഥാ ഭോഗേസു, ബഹുസാധാരണതാ ച നേസം മനസി കാതബ്ബാ, സത്തേസു ച മഹാകരുണാ സതതം സമിതം പച്ചുപട്ഠപേതബ്ബാ. ഏവഞ്ചേഹി ഭോഗേഹി ഗഹേതബ്ബസാരം ഗണ്ഹന്തോ ആദിത്തതോ വിയ അഗാരതോ സബ്ബം സാപതേയ്യം, അത്താനഞ്ച ബഹി നീഹരന്തോ ന കിഞ്ചി സേസേതി, ന കത്ഥചി വിഭാഗം കരോതി, അത്തദത്ഥു നിരപേക്ഷ്വോ നിസ്സജ്ജതി ഏവ. അയം താവ ദാനപാരമിയാ പടിപത്തിക്കമോ.

സീലപാരമിയാ പന അയം പടിപത്തിക്കമോ - യസ്മാ സബ്ബത്തുസീലാലങ്കാരേഹി സത്തേ അലങ്കരിതുകാമേന മഹാപുരിസേന ആദിതോ അത്തനോ ഏവ താവ സീലം വിസോധേതബ്ബം. തത്ഥ ചതുഹാകാരേഹി സീലം വിസുജ്ജതതി അജ്ജയാസയവിസുദ്ധിതോ, സമാദാനതോ, അവിതീക്കമനതോ, സതി വീതിക്കമേ പുന്ന പാകടീകരണതോ ച. വിസുദ്ധാസയതായ ഹി ഏകച്ചോ അത്താധിപതി പുതാ പാപജിഗുച്ഛനസഭാവോ അജ്ജയത്തം ഹിരിയമ്മം പച്ചുപട്ഠപേതാ സുപരിസുദ്ധസമാചാരോ ഹോതി, തഥാ പരതോ സമാദാനേ സതി ഏകച്ചോ ലോകാധിപതി പുതാ പാപതോ ഉത്തസന്തോ ഓത്തപ്പയമ്മം പച്ചുപട്ഠപേതാ സുപരിസുദ്ധസമാചാരോ ഹോതി, ഇതി ഉഭയമാപി ഏതേ അവിതീക്കമനതോ സീലേ പതിട്ഠഹന്തി. അഥ ച പന കദാചി സതിസമ്മോസേന സീലസ്സ ഖണ്ഡാദിഭാവോ സിയാ, തായയേവ യഥാവുത്തായ ഹിരോത്തപ്പസമ്പത്തിയാ വിപ്പമേവ നം വുട്ഠാനാദിനാ പടിപാകതികം കരോന്തിതി.

തയിദം സീലം വാരിത്തം ചാരിത്തന്തി ദുവിധം. തത്ഥായം ബോധിസത്തസ്സ വാരിത്തസീലേ പടിപത്തിക്കമോ - തേന സബ്ബസത്തേസു തഥാ ദയാപന്നചിത്തേന ഭവിതബ്ബം, യഥാ സുപിന്നത്തേനപി ന ആഘാതോ ഉപ്പജേയ്യ, പരൂപകരണവിരതതായ പരസന്തകോ അലഗദ്ദോ വിയ ന പരാമസിതബ്ബോ. സചേ പബ്ബജിതോ ഹോതി, അബ്രഹ്മചരിയതോപി ആരാചാരി ഹോതി സത്തവിധമേമുന്നസംയോഗവിരതോ, പഗേവ പരദാരഗമനതോ. ഗഹട്ഠോ സമാനോ പരേസം ദാരേസു സദാ പാപകം ചിത്തമ്പി ന ഉപ്പാദേതി. കമേന്തോ സച്ചം ഹിതം പിയം പരിമിതമേവ ച കാലേന ധമ്മിം കഥം ഭാസിതാ ഹോതി. സബ്ബത്ഥ അനഭിജ്ജയാലു , അബ്ബാപന്നചിത്തോ, അവിപരീതദസ്സനോ കമ്മസ്സകതാണാണേന ച സമന്നാഗതോ. സമഗ്ഗതേസു സമ്മാപടിപന്നേസു നിവിട്ഠസഭോ ഹോതി നിവിട്ഠപേമോതി.

ഇതി ചതുരാപായവട്ടദുക്ഖാനം പഥഭൂതേഹി അകുസലകമ്മപഥേഹി, അകുസലയമ്മേഹി ച ഓരമിതാ സഗ്ഗമോക്ഖാനം പഥഭൂതേസു കുസലകമ്മപഥേസു, കുസലയമ്മേസു ച പതിട്ഠിതസ്സ മഹാപുരിസസ്സ പരിസുദ്ധാസയപയോഗതോ യഥാഭിപത്ഥിതാ സത്താനം ഹിതസുഖുപസഞ്ചിതാ മനോരഥാ സീഘം സീഘം അഭിനിപ്ഫജ്ജന്തി, പാരമിയോ പരിപൂരേന്തി. ഏവംഭൂതോ ഹി അയം. തത്ഥ ഹിംസാനിവത്തിയാ സബ്ബസത്താനം അഭയദാനം ദേതി, അപ്പകസിരേണേവ മേത്താഭാവനം സമ്പാദേതി, ഏകാദസ മേത്താനിസംസേ അധിഗച്ഛതി, അപ്പാബാധോ ഹോതി അപ്പാതകോ, ദീഘായുകോ സുഖബഹുലോ, ലക്ഖണവിസേസേ പാപുണാതി, ദോസവാസനഞ്ച സമുച്ഛിന്ദതി. തഥാ അദിന്നാദാനനിവത്തിയാ ചോരാദീഹി അസാധാരണേ ഭോഗേ അധിഗച്ഛതി, പരേഹി അനാസങ്കനിയോ, പിയോ, മനാപോ, വിസ്സാസനീയോ, ഭവസമ്പത്തിസു അലഗ്ഗചിത്തോ പരിച്ചാഗസീലോ, ലോഭവാസനഞ്ച സമുച്ഛിന്ദതി. അബ്രഹ്മചരിയനിവത്തിയാ അലോഭോ ഹോതി സന്തകായചിത്തോ, സത്താനം പിയോ ഹോതി മനാപോ അപരിസങ്കനിയോ, കല്യാണോ ചസ്സ കിത്തിസദ്ദോ അബ്ഭുഗ്ഗച്ഛതി, അലഗ്ഗചിത്തോ ഹോതി മാതുഗാമേസു അലുദ്ധാസയോ, നേക്ഖമ്മബഹുലോ, ലക്ഖണവിസേസേ അധിഗച്ഛതി, ലോഭവാസനഞ്ച സമുച്ഛിന്ദതി.

മുസാവാദനിവത്തിയാ സത്താനം പമാണഭൂതോ ഹോതി പച്ചയികോ മേതോ ആദേയ്യവചനോ ദേവതാനം പിയോ മനാപോ സുരഭിഗന്ധമുഖോ അസലമ്മാരക്ഖിതകായവചീസമാചാരോ, ലക്ഖണവിസേസേ അധിഗച്ഛതി, കിലേസവാസനഞ്ച സമുച്ഛിന്ദതി. പേസുത്തനിവത്തിയാ പരൂപക്കമേഹി അഭേജ്ജകായോ ഹോതി അഭേജ്ജപരിവാരോ, സദ്ധമ്മേ ച അഭേജ്ജനകസഭോ, ദള്ഹമിത്തോ ഭവന്തരപരിചിതാനമ്പി സത്താനം ഏകന്തപിയോ, അസംകിലേസബഹുലോ. ഫരൂസവാചാനിവത്തിയാ സത്താനം പിയോ ഹോതി മനാപോ സുഖസീലോ മധുരവചനോ സമ്ഭാവനീയോ, അട്ഠ്ഠഗസമന്നാഗതോ ചസ്സ സരോ നിബ്ബത്തതി. സമ്ഫപ്പലാപനിവത്തിയാ സത്താനം പിയോ ഹോതി മനാപോ, ഗരുഭാവനീയോ ച, ആദേയ്യവചനോ പരിമിതാലാപോ, മഹേസക്ഖോ ച ഹോതി മഹാനുഭാവോ, റാനുപ്പത്തികേന പടിഭാനേന പഞ്ഹാബ്ബാകരണകുസലോ, ബുദ്ധഭൂമിയഞ്ച ഏകായ ഏവ വാചായ അനേകഭാസാനം സത്താനം അനേകേസം പഞ്ഹാനം ബ്ബാകരണസമത്ഥോ ഹോതി.

അനഭിജ്ജയാലുതായ അകിച്ഛലാഭീ ഹോതി, ഉളാരേസു ച ഭോഗേസു രുചിം പടിലഭതി, വത്തിയമഹാസാലാദിനം സമ്മതോ ഹോതി, പച്ചത്ഥികേഹി അനഭിഭവനീയോ, ഇന്ദ്രിയവേകല്പം ന പാപുണാതി, അപ്പടിപുഗ്ഗലോ ച ഹോതി. അബ്ബാപാദേന പിയദസ്സനോ ഹോതി സത്താനം സമ്ഭാവനീയോ, പരഹിതാഭിനന്ദിതായ ച സത്തേ അപ്പകസിരേണേവ പസാദേതി, അലുഖസഭാവോ ച ഹോതി മേത്താവിഹാരി, മഹേസക്ഖോ ച ഹോതി മഹാനുഭാവോ. മിച്ഛാദസ്സനാഭാവേന കല്യാണേ സഹായേ പടിലഭതി, സീസച്ഛേദം പാപുണന്തോപി പാപകമ്മം ന കരോതി, കമ്മസ്സകതാദസ്സനതോ അകോതുഹലമങ്ഗലികോ ച ഹോതി, സദ്ധമ്മേ ചസ്സ സദ്ധാ പതിട്ഠിതാ ഹോതി മൂലജാതാ, സദുഹതി ച തഥാഗതാനം ബോധിം, സമയന്തരേസു നാഭിരമതി ഉക്കാര്ഠാനേ രാജഹംസോ വിയ, ലക്ഖണത്തയവിജാനേ കുസലോ ഹോതി, അന്തേ ച അനാവരണണാണലാഭീ, യാവ ച ബോധിം ന പാപുണാതി, താവ തസ്ഥിം തസ്ഥിം സത്തനികായേ ഉക്കട്ഠുക്കട്ഠോ ഹോതി, ഉളാരുളാരസമ്പത്തിയോ പാപുണാതി.

“ഇതി ഹിദം സീലം നാമ സബ്ബസമ്പത്തിനം അധിട്ഠാനം, സബ്ബബുദ്ധഗുണാനം പഭവഭൂമി, സബ്ബബുദ്ധകാരകയമ്മാനം ആദി ചരണം കാരണം മുഖം പമുഖ”ന്തി ബഹുമാനം ഉപ്പാദേവാ കായവചീസന്ധമേ, ഇന്ദ്രിയദമനേ, ആജീവപാരിസുദ്ധിയം, പച്ചയപരിഭോഗേ ച സതിസമ്പജ്ഞബലേന അപ്പമത്തോ ഹോതി, ലാഭസക്കാരസിലോകം ഉക്ഖിത്താസികപച്ചത്ഥികം വിയ സല്ലക്ഖേത്വാ “കിക്ഖി വ അണ്ഡ”ന്തിആദിനാ (വിസുദ്ധിം ൧.൭; ദീ. നി. അട്ഠം ൧.൭) വുത്തനയേന സക്കച്ചം സീലം സമ്പാദേതബ്ബം. അയം താവ വാരിത്തസീലേ പടിപത്തിക്കമോ.

ചാരിത്തസീലേ പന പടിപത്തി ഏവം വേദിതബ്ബാ - ഇധ ബോധിസത്തോ കല്യാണമിത്താനം ഗരുട്ഠാനിയാനം അഭിവാദനം പച്ചുട്ഠാനം അഞ്ജലികമ്മം സാമീചികമ്മം കാലേന കാലം കത്താ ഹോതി, തഥാ തേസം കാലേന കാലം ഉപട്ഠാനം കത്താ ഹോതി, ഗിലാനാനം കായവേയ്യാവടികം, വാചായ പൂച്ഛനഞ്ച കത്താ ഹോതി, സുഭാസിതപദാനി സുത്ഥാ സാധുകാരം കത്താ ഹോതി, ഗുണവന്താനം ഗുണേ വണ്ണേതാ, പരേസം അപകാരേ ഖന്താ, ഉപകാരേ അനുസ്സരിതാ, പുണ്ണാനി അനുമാദിതാ, അത്തനോ പുണ്ണാനി സമ്മാസമ്ബോധിയാ പരിണാമേതാ, സബ്ബകാലം അപ്പമാദവിഹാരി കൂസലേസു ധമ്മേസു, സതി അച്ചയേ അച്ചയതോ ദിസ്വാ താദിസാനം സഹധമ്മികാനം യമാഭൂതം ആവി കത്താ, ഉത്തരിഞ്ച സമ്മാപടിപത്തിം സമ്മദേവ പരിപുരേതാ.

തഥാ അത്തനോ അനുരൂപാസു അത്ഥുപസംഹിതാസു സത്താനം ഇതികത്തബ്ബതാപുരേക്ഖാരോ അനലസോ സഹായഭാവം ഉപഗച്ഛതി. ഉപ്പന്നേസു ച സത്താനം ബ്യാധിആദിഭുക്ഖേസു യഥാരഹം പതികാരവിധായകോ, ഞാതിഭോഗാദിബ്ബസനപതിതേസു സോകപനോദനോ, ഉല്ലുമ്പനസഭാവാവട്ഠിതോ ഹുത്ഥാ നിഗ്ഗഹാരഹാനം ധമ്മേനേവ നിഗ്ഗണ്ണഹനകോ യാവദേവ അകുസലാ വുട്ഠാപേത്വാ കൂസലേ പതിട്ഠാപനായ, പഗ്ഗഹാരഹാനം ധമ്മേനേവ പഗ്ഗണ്ണഹനകോ. യാനി പുരിമകാനം മഹാബോധിസത്താനം ഉളാരതമാനി പരമദുക്കരാനി അചിന്തേയ്യാനുഭാവാനി സത്താനം ഏകന്തഹിതസുഖാവഹാനി ചരിതാനി, യേഹി നേസം ബോധിസമ്ഭാരാ സമ്മദേവ പരിപാകം അഗമിംസു, താനി സുത്ഥാ അനുബ്ബിഗ്ഗോ അനുത്രാസോ “തേപി മഹാപുരിസാ മനുസ്സാ ഏവ, അനുക്കമേന പന സിക്ഖാപാരിപൂരിയാ ഭാവിതത്താ താദിസായ ഉളാരതമായ ആനുഭാവസമ്പത്തിയാ ബോധിസമ്ഭാരേസു ഉക്കംസപാരമിപ്പത്താ അഹേസും, തസ്ഥാ മയാപി സീലാദിസിക്ഖാസു സമ്മദേവ തഥാ പടിപജ്ജിതബ്ബം, യായ പടിപത്തിയാ അഹമ്പി അനുക്കമേന സിക്ഖം പരിപുരേത്വാ ഏകന്തതോ പദം അനുപാപുണ്ണിസ്സാമീ”തി സദ്ധാപുരേചാരികം വീരിയം അവിസ്സജ്ജന്തോ സമ്മദേവ സീലേസു പരിപുരകാരി ഹോതി.

തഥാ പടിച്ഛന്നകല്യാണോ ഹോതി വിവടാപരായോ, അപ്പിച്ഛോ സന്തുട്ഠോ പവിവിത്തോ അസംസട്ഠോ ദുക്ഖസഹോ അവിപരീതദണ്ണനജാതികോ അനുദ്ധതോ അനുന്നളോ അചപലോ അമുഖരോ അവികിണ്ണവാചോ സംവുതിന്ദ്രിയോ സന്തമാനസോ കുഹനാദിമിച്ചാജീവവിരഹിതോ ആചാരഗോചരസമ്പന്നോ, അണുമത്തേസു വജ്ജേസു ഭയദസ്സാവി സമാദായ സിക്ഖതി സിക്ഖാപദേസു, ആരദ്ധവീരിയോ പഹിതത്തോ കായേ ച ജീവിതേ ച നിരപേക്ഖോ, അപ്പമത്തകമ്പി കായേ, ജീവിതേ വാ അപേക്ഖം നാധിവാസേതി പജഹതി വിനോദേതി, പഗേവ അധിമത്തം. സബ്ബേപി ദുസ്സിദ്ധ്യഹേതുഭൂതേ കോധുപനാഹാദികേ കിലേസുപക്കിലേസേ പജഹതി വിനോദേതി, അപ്പമത്തകേന വിസേസാധിഗമേന അപരിതുട്ഠോ ഹോതി, ന സങ്കോചം ആപജ്ജതി, ഉപരൂപരിവിസേസാധിഗമായ വായമതി.

യേന യഥാലഭാ സമ്പത്തി ഹാനഭാഗിയാ വാ റിതിഭാഗിയാ വാ ന ഹോതി, തഥാ മഹാപുരിസോ അന്ധാനം പരിണായകോ ഹോതി, മഗ്ഗം ആചിക്ഖതി, ബധിരാനം ഹത്ഥമുദായ സന്തം ദേതി, അത്ഥമനുഗ്ഗാഹേതി, തഥാ മൃഗാനം. പിംസപ്പികാനം പിംം ദേതി, വാഹേതി വാ. അസ്സദ്ധാനം സദ്ധാപടിലാഭായ വായമതി, കൂസീതാനം ഉസ്സാഹജനനായ, മുട്ഠസ്സതീനം സതിസമായോഗായ. വിബ്ഭന്തത്താനം സമാധിസമ്പദായ, ദുപ്പണ്ണത്താനം പണ്ണാധിഗമായ വായമതി. കാമച്ഛന്ദപരിയുട്ഠിതാനം കാമച്ഛന്ദപടിവിനോദനായ വായമതി. ബ്യാപാദമിനമിദ്ധഉഖച്ചകുക്കുച്ചവിചികിച്ചാപരിയുട്ഠിതാനം വിചികിച്ചാവിനോദനായ വായമതി. കാമവിതക്കാദിപകതാനം കാമവിതക്കാദിമിച്ചാവിതക്കവിനോദനായ വായമതി. പുബ്ബകാരിനം സത്താനം കതഞ്ജുതം നിസ്സായ പുബ്ബഭാസീ പിയവാദീ സങ്ഗാഹകോ സദിസേന, അധിക്കേന വാ പച്ചുപകാരേ സമ്മാനേതാ ഹോതി.

ആപദാസു സഹായകിച്ചം അനുതിട്ഠതി, തേസം തേസഞ്ച സത്താനം പകതിം, സഭാവഞ്ച പരിജാനിത്വാ യേഹി യഥാ സംവസിതബ്ബം ഹോതി, തേഹി തഥാ സംവസതി. യേസു ച യഥാ പടിപജ്ജിതബ്ബം ഹോതി, തേസു തഥാ പടിപജ്ജതി. തഞ്ച ഖോ അകുസലതോ വുട്ഠാപേത്വാ കൂസലേ പതിട്ഠാപനവസേന, ന അത്തഥാ. പരചിത്താനുരക്ഖണാ ഹി ബോധിസത്താനം യാവദേവ കൂസലാഭിവഡ്ഢിയാ. തഥാ ഹിതജ്ജ്യാസയേനാപി പരോ ന സാഹസിതബ്ബോ, ന ഭണ്ഡിതബ്ബോ, ന മകുഭാവമാപാദേതബ്ബോ, ന പരസ്സ കൂക്കുച്ചം ഉപ്പാദേതബ്ബം, ന നിഗ്ഗഹട്ഠാനേ ചോദേതബ്ബോ, ന നീചതരം പടിപന്നസ്സ അത്താ ഉച്ചതരേ റപേതബ്ബോ, ന ച പരേസു സബ്ബേന സബ്ബം അസേവിനാ ഭവിതബ്ബം, ന അതിസേവിനാ, ന അകാലസേവിനാ ഭവിതബ്ബം.

യുത്തേ പന സത്തേ ദേസകാലാനുരൂപം സേവതി, ന ച പരേസം പുരതോ പിധേപി ഗരഹതി, അപ്പിയേ വാ പസംസതി, ന അധിട്ഠായ വിസ്സാസീ ഹോതി, ന ധമ്മികം ഉപനിമത്തനം പടിക്ഖിപതി, ന പണ്ണത്തിം ഉപഗച്ഛതി, നാധികം പടിഗ്ഗണ്ണഹതി, സദ്ധാസമ്പന്നേ സദ്ധാനിസംസകമായ സമ്പഹംസേതി,

സീലസുതചാഗപത്താസമ്പന്നേ പത്താനിസംസകമായ സമ്പഹംസേതി. സചേ പന ബോധിസത്തോ അഭിത്താബലപ്പത്തോ ഹോതി, പമാദാപന്നേ സത്തേ അഭിത്താബലേന യഥാരഹം നിരയാദികേ ദസ്സേനോ സംവേജേതാ അസ്സദ്ധാദികേ സദ്ധാദീസു പതിട്ഠാപേതി, സാസന്നേ ഓതാരേതി, സദ്ധാദിഗുണസമ്പന്നേ പരിപാചേതി. ഏവമസ്സ മഹാപുരിസസ്സ ചാരിത്തഭൂതോ അപരിമാണോ പുത്താഭിസന്ദോ കുമലാഭിസന്ദോ ഉപരൂപരി അഭിവഡ്ഢതീതി വേദിതബ്ബം.

അപിച്ച യാ സാ “കിം സീലം, കേനട്ഠേന സീല”ന്തിആദിനാ പൂച്ഛം കത്വാ “പാണാതിപാതാഭിഹി വിരമന്തസ്സ, വത്തപടിപത്തിം വാ പൂരേന്തസ്സ ചേതനാദയോ ധമ്മാ സീല”ന്തിആദിനാ നയേന നാനപ്പകാരത്തോ സീലസ്സ വിത്ഥാരകമാ വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൧.൬) വുത്താ, സാ സബ്ബാപി ഇയ ആഹരിത്വാ വത്തബ്ബാ. കേവലഞ്ഹി തത്ഥ സാവകബോധിസത്തവസേന സീലകമാ ആഗതാ, ഇയ മഹാബോധിസത്തവസേന കരുണുപായകോസല്ലപുബ്ബങ്ഗമം കത്വാ വത്തബ്ബാതി അയമേവ വിസേസോ. യത്തോ ഇദം സീലം മഹാപുരിസോ യഥാ ന അത്തന്നോ ദുഗ്ഗതിയം പരികിലേസവിമുത്തിയാ, സുഗതിയമ്പി ന രജ്ജസമ്പത്തിയാ, ന ചക്കവത്തി, ന ദേവ, ന സക്ക, ന മാറ, ന ബ്രഹ്മസമ്പത്തിയാ പരിണാമേതി, തഥാ ന അത്തന്നോ തേവിജ്ജതായ, ന ഛാളഭിത്തതായ, ന ചതുപടിസമ്ഭിദാധിഗമായ, ന സാവകബോധിയാ, ന പച്ചേകബോധിയാ പരിണാമേതി, അഥ വോ സബ്ബത്തുഭാവേന സബ്ബസത്താനം അനുത്തരസീലാലങ്കാരസമ്പാദനത്ഥമേവ പരിണാമേതിതി അയം സീലപാരമിയാ പടിപത്തിക്കമോ.

തഥാ യസ്മാ കരുണുപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതാ ആദിനവദസ്സനപുബ്ബങ്ഗമാ കാമേഹി ച ഭവേഹി ച നിക്ഖമനവസേന പവത്താ കുമലചിത്തുപ്പത്തി നേക്ഖമ്മപാരമീ, തസ്മാ സകലസംകിലേസനിവാസനട്ഠാനതായ, പുത്തദാരാഭിഹി മഹാസമ്ബാധതായ, കസിവാണിജ്ജാദിനാനാവികമ്മന്താധിട്ഠാനബ്ബാകുലതായ ച ഘരാവാസസ്സ നേക്ഖമ്മസുഖാദിനം അനോകാസതം, കാമാനഞ്ച “സത്ഥയാരാലഗ്ഗമധുബിന്ദു വിയ ച കദലീ വിയ ച അവലേയ്ഹമാനപരിത്തസ്സാദവിപുലാനത്ഥാനുബന്ധാ”തി ച വിജ്ജുലതോഭാസേന ഗഹേതബ്ബം നച്ഛം വിയ പരിത്തകാലുപലബ്ഭാ, ഉമ്മത്തകാലങ്കാരോ വിയ വിപരിതസത്തായ അനുഭവിതബ്ബാ, കരീസാവച്ഛാദനമുഖം വിയ പടികാരഭൂതാ, ഉദകേ തേമിതങ്ഗുലിയാ നിസാരുകപാനം വിയ അതിത്തികരാ, ഛാത്തജ്ജയത്തഭോജനം വിയ സാബാധാ, ബലിസാമിസം വിയ ബ്ബാസനുപനിപാതകാരണാ (ബ്ബുസനസന്നിപാതകാരണാ - ദീം നിം ദീം ൧.൭), അഗ്ഗിസന്താപോ വിയ കാലത്തയേപി ദുകുപ്പത്തിഹേതുഭൂതാ, മക്കടാലേപോ വിയ ബന്ധനനിമിത്താ, ഘാതകാവച്ഛാദനകിമാലയോ വിയ അനത്ഥച്ഛാദനാ, സപത്തഗാമവാസോ വിയ ഭയട്ഠാനഭൂതാ, പച്ചത്ഥികപോസകോ വിയ കിലേസമാരാദിനം ആമിസഭൂതാ, ഛാണസമ്പത്തിയോ വിയ വിപരിണാമദുക്ഖാ, കോടരഗ്ഗി വിയ അന്തോദാഹകാ, പുരാണകുപാവലമ്ബബ്ബിരണമധുപിണ്ഡം വിയ അനേകാദിനവാ, ലോണുദകപാനം വിയ പിപാസാഹേതുഭൂതാ, സുരാമേരയം വിയ നീചജനസേവിതാ , അപ്പസ്സാദതായ അട്ഠികകലുപമാ”തിആദിനാ ച നയേന ആദിനവം സല്ലക്ഖേതാ തബ്ബിപരിയായേന നേക്ഖമ്മേ ആനിസംസം പസ്സന്തേന നേക്ഖമ്മപവിവേകഉപസമസുഖാദീസു നിന്നപോണപബ്ഭാരചിത്തേന നേക്ഖമ്മപാരമിയം പടിപജ്ജിതബ്ബം.

യസ്മാ പന നേക്ഖമ്മം പബ്ബജ്ജാമുലകം, തസ്മാ പബ്ബജ്ജാ താവ അനുട്ഠാതബ്ബാ. പബ്ബജ്ജമനുതിട്ഠന്തേന മഹാസത്തേന അസതി ബുദ്ധുപ്പാദേ കമ്മവാദിനം കിരിയവാദിനം താപസപരിബ്ബാജകാനം പബ്ബജ്ജാ അനുട്ഠാതബ്ബാ. ഉപ്പന്നേസു പന സമ്മാസമ്ബുദ്ധേസു തേസം സാസന്നേ ഏവ പബ്ബജിതബ്ബം. പബ്ബജിത്വാ ച യഥാവുത്തേ സീലേ പതിട്ഠിത്തേ തസ്സാ ഏവ സീലപാരമിയാ വോദാപനത്ഥം ധുതഗുണാ സമാദാതബ്ബാ. സമാദിനധുതയമ്മാ ഹി മഹാപുരിസാ സമ്മദേവ തേ പരിഹരന്താ അപ്പിച്ചാസനുട്ഠസല്ലേഖപവിവേകഅസംസഗ്ഗവിരിയാരമ്ഭസുരതാദിഗുണസലിലവിക്ഖാലിതകിലേസമലതായ അനവജ്ജസീലവതഗുണപരിസുദ്ധസമാചാരാ പോരാണേ അരിയവംസത്തയേ പതിട്ഠിതാ ചതുത്ഥം ഭാവനാരാമതാസങ്ഖാതം അരിയവംസം ഗന്തും ചത്താരിസായ ആരമ്മണേസു യഥാരഹം ഉപചാരപ്പനാദേദം ത്യാനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരന്തി. ഏവഞ്ഹിസ്സ സമ്മദേവ നേക്ഖമ്മപാരമീ പാരിപൂരിതാ ഹോതി. ഇമസ്മിം പന റാണേ തേരസഹി ധുതയമ്മേഹി സദ്ധിം ദസ കസിണാനി ദസാസുഭാനി ദസാനുസ്സതിയോ ചത്താരോ ബ്രഹ്മവിഹാരാ ചത്താരോ ആരുപ്പാ ഏകാ സത്താ ഏകം വവത്ഥാനന്തി ചത്താരിസ സമാധിഭാവനാകമ്മട്ഠാനാനി, ഭാവനാവിധാനഞ്ച വിത്ഥാരത്തോ വത്തബ്ബാനി, തം പന്നേതം സബ്ബം യസ്മാ വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൧.൨൨, ൨൭) സബ്ബാകാരത്തോ വിത്ഥാരേതാ വുത്തം, തസ്മാ തത്ഥ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം. കേവലഞ്ഹി തത്ഥ സാവകബോധിസത്തസ്സ വസേന വുത്തം, ഇയ മഹാബോധിസത്തസ്സ വസേന കരുണുപായകോസല്ലപുബ്ബങ്ഗമം കത്വാ വത്തബ്ബന്തി അയമേവ വിസേസോ. ഏവമേത്ഥ നേക്ഖമ്മപാരമിയാ പടിപത്തിക്കമോ വേദിതബ്ബോ.

തഥാ പത്താപാരമിം സമ്പാദേതുകാമേന യസ്മാ പത്താ ആലോകോ വിയ അന്ധകാരേന മോഹേന സഹ ന വത്തതി, തസ്മാ മോഹകാരണാനി താവ ബോധിസത്തേന പരിവജ്ജേതബ്ബാനി. തത്ഥിമാനി മോഹകാരണാനി-അരതി തന്ദീ വിജമ്ഭിതാ ആലസിയം ഗണസങ്ഗണികാരാമതാ നിദാസീലതാ അനിച്ഛയസീലതാ ഞാണസ്മിം അകുതുഹലതാ മിച്ചാധിമാനോ അപരിപൂച്ഛകതാ കായസ്സ നസമ്മാപരിഹാരോ അസമാഹിതചിത്തതാ ദുപ്പത്താനം പുഗ്ഗലാനം സേവനാ പത്തവത്താനം അപയിരുപാസനാ അത്തപരിഭവോ മിച്ചാവികപ്പോ വിപരിതാഭിനിവേസോ കായദള്ഹീബഹുലതാ അസംവേഗസീലതാ പഞ്ച നീവരണാനി, സങ്ഖേപത്തോ യേവാപന്ധമ്മേ ആസേവത്തോ അനുപ്പന്നാ പത്താ

നൂപ്പജ്ജതി, ഉപ്പന്നാ പരിഹായതി , ഇതി ഇമാനി മോഹകാരണാനി, താനി പരിവജ്ജന്തേന ബാഹുസച്ചേ, ത്യാനാദീസു ച യോഗോ കരണിയോ.

തത്ത്വായം ബാഹുസച്ചസ്സ വിസയവിഭാഗോ - പഞ്ചക്ഖണ്ഡാ ദ്വാദസായതനാനി അട്ഠാരസ ധാതുയോ ചത്താരി സച്ചാനി ബാവീസതിന്ദ്രിയാനി ദ്വാദസപദികോ പടിച്ചസമുപ്പാദോ, തമാ സതിപട്ഠാനാദയോ കുമ്പാദിയമ്മപ്പഭോ ച, യാനി ച ലോകേ അനവജ്ജാനി വിജ്ജാട്ഠാനാനി, യോ ച സത്താനം ഹിതസുഖവിധാനനയോ ബ്യാകരണവിസേസോ. ഇതി ഏവം പകാരം സകലമേവ സുതവിസയം ഉപായകോസല്ലപുബ്ബുണ്ണമായ പഞ്ഞായ, സതിയാ, വീരിയേന ച സാധുകം ഉഗ്ഗഹണസവനധാരണപരിചയപരിപുച്ഛാഹി ഓഗാഹേത്വാ തത്ത്വ ച പരേസം പതിട്ഠാപണേന സുതമയാ പഞ്ഞാ നിബ്ബത്തേതബ്ബാ, തമാ സത്താനം ഇതികത്തബ്ബതാസു ഠാനുപ്പത്തികാ പടിഭാനഭൂതാ, ആയാപായഉപായകോസല്ലഭൂതാ ച പഞ്ഞാ ഹിതേസിതം നിസ്സായ തത്ത്വ തത്ത്വ യഥാരഹം പവത്തേതബ്ബാ, തമാ ഖണ്ഡാദീനം സഭാവധമ്മാനം ആകാരപരിതക്കനമുഖേന ചേവ നിജ്ജ്യാനം ഖമാപേന്തേന ച ചിന്താമയാ പഞ്ഞാ നിബ്ബത്തേതബ്ബാ.

ഖണ്ഡാദീനംയേവ പന സലക്ഖണ്ഡസാമഞ്ഞലക്ഖണ്ഡപരിഗ്ഗഹണവസേന ലോകിയപരിഞ്ഞം നിബ്ബത്തേന്തേന പുബ്ബഭാഗഭാവനാപഞ്ഞാ സമ്പാദേതബ്ബാ. ഏവഞ്ചി “നാമരൂപമത്തമിദം, യഥാരഹം പച്ചയേഹി ഉപ്പജ്ജതി ചേവ നിരുജ്ജ്യാതി ച, ന ഏത്ഥ കോചി കത്താ വാ കാരേതാ വാ, ഹുത്വാ അഭാവട്ഠേന അനിച്ചം, ഉദയബ്ബയപടിപിളനട്ഠേന ദുക്ഖം, അവസവത്തനട്ഠേന അനത്താ”തി അജ്ജ്യാത്തികയമ്മേ, ബാഹിരകയമ്മേ ച നിബ്ബിസേസം പരിജാനന്തോ തത്ത്വ ആസണ്ഠം പജഹന്തോ, പരേ ച തത്ത്വ തം പജഹാപേന്തോ കേവലം കരുണാവസേനേവ യാവ ന ബുദ്ധഗുണാ ഹത്ഥതലം ആഗച്ഛന്തി, താവ യാനത്തയേ സത്തേ അവതാരണപരിപാചനേഹി പതിട്ഠാപേന്തോ, ത്യാനവിമോക്ഖസമാധിസമാപത്തിയോ, അഭിഞ്ഞായോ ച ലോകിയവസീഭാവം പാപേന്തോ പഞ്ഞായ മത്ഥകം പാപുണാതി.

തത്ത്വ യാചിമാ ഇദ്ധിവിധത്താണം ദിബ്ബസോതയാതുത്താണം ചേതോപരിയത്താണം പുബ്ബേനിവാസാനുസ്സതിത്താണം ദിബ്ബചക്ഖുത്താണം യഥാകമ്മുപഗത്താണം അനാഗതംസത്താണന്തി സപരിഭണ്ഡാ പഞ്ചലോകിയാഭിഞ്ഞാസഞ്ചാതാ ഭാവനാപഞ്ഞാ, യാ ച ഖണ്ഡായതനയാതുഇന്ദ്രിയസച്ചപടിച്ചസമുപ്പാദാദിഭേദേസു ചതുഭൂമകേസു ധമ്മേസു ഉഗ്ഗഹപരിപുച്ഛാവസേന ത്താണപരിചയം കത്വാ സീലവിസുദ്ധി ചിത്തവിസുദ്ധിതി മൂലഭൂതാസു ഇമാസു ദീസു വിസുദ്ധീസു പതിട്ഠായ ദിട്ഠിവിസുദ്ധി കണ്ഠാവിതരണവിസുദ്ധി മഗ്ഗാമഗ്ഗത്താണദസ്സനവിസുദ്ധി പടിപദാത്താണദസ്സനവിസുദ്ധി ത്താണദസ്സനവിസുദ്ധിതി സരീരഭൂതാ ഇമാ പഞ്ച വിസുദ്ധിയോ സമ്പാദേന്തേന ഭാവേതബ്ബാ ലോകിയലോകുത്തരഭോ ഭാവനാപഞ്ഞാ, താസം സമ്പാദനവിധാനം യത്ഥ “തത്ത്വ ‘ഏകോപി ഹുത്വാ ബഹുധാ ഹോതി’തിആദികം ഇദ്ധിവികുബ്ബനം കാതുകാമേന ആദികമ്മിക്കേന യോഗിനാ”തിആദിനാ, (വിസുദ്ധിം ൨.൩൬൪) “ഖണ്ഡാതി പഞ്ചര ഖണ്ഡാ രൂപക്ഖണ്ഡോ വേദനാക്ഖണ്ഡോ സത്താക്ഖണ്ഡോ സഞ്ചാരക്ഖണ്ഡോ വിത്താണക്ഖണ്ഡോ”തിആദിനാ (വിസുദ്ധിം ൨.൪൩൧) ച വിസയവിസയിവിഭാഗേന (വിസയവിഭാഗേന - ചരിയാം അട്ഠം പകിണ്ണകകമാ) സദ്ധിം വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ സബ്ബാകാരത്തോ വിത്ഥാരേത്വാ വുത്തം, തത്ഥാ തത്ത്വ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം. കേവലഞ്ചി തത്ത്വ സാവകബോധിസത്തസ്സ വസേന പഞ്ഞാ ആഗതാ, ഇധ മഹാബോധിസത്തസ്സ വസേന കരുണുപായകോസല്ലപുബ്ബുണ്ണം കത്വാ വത്തബ്ബാ. ത്താണദസ്സനവിസുദ്ധിം അപാപേത്വാ പടിപദാത്താണദസ്സനവിസുദ്ധിയംയേവ വിപസ്സനാ ഠപേതബ്ബാതി അയമേവ വിസേസോതി. ഏവമേത്ഥ പഞ്ഞാപാരമിയാ പടിപത്തിക്കമോ വേദിതബ്ബോ.

തഥാ യത്ഥാ സമ്മാസമ്ബോധിയാ കതാഭിനീഹാരേന മഹാസത്തേന പാരമീപരിപൂരണത്ഥം സബ്ബകാലം യുത്തപ്പയുത്തേന ഭവിതബ്ബം ആബദ്ധപരികരണേന, തത്ഥാ കാലേന കാലം “കോ നു വോ അജ്ജ മയാ പുത്തേസമ്ഭാരോ, ത്താണസമ്ഭാരോ വാ ഉപചിതോ, കിം വാ മയാ പരഹിതം കത”ന്തി ദിവസേ ദിവസേ പച്ചവേക്ഖന്തേന സത്തഹിതത്ഥം ഉസ്സാഹോ കരണിയോ, സബ്ബേസന്ധി സത്താനം ഉപകാരായ അത്തനോ പരിഗ്ഗഹഭൂതം വത്ഥും, കായം, ജീവിതഞ്ച നിരപേക്ഖനചിത്തേന ഓസ്സജ്ജിതബ്ബം, യം കിഞ്ചി കമ്മം കരോതി കായേന, വാചായ വാ, തം സബ്ബം സമ്ബോധിയം നിന്നചിത്തേനേവ കാതബ്ബം, ബോധിയാ പരിണാമേതബ്ബം, ഉളാരേഹി, ഇത്തരേഹി ച കാമേഹി വിനിവത്തചിത്തേനേവ ഭവിതബ്ബം, സബ്ബാസു ച ഇതികത്തബ്ബതാസു ഉപായകോസല്ലം പച്ചുപട്ഠപേത്വാ പടിപജ്ജിതബ്ബം.

തത്ഥിം തത്ഥിഞ്ച സത്തഹിതേ ആരദ്ധവീരിയേന ഭവിതബ്ബം ഇട്ഠാനിട്ഠാദിസബ്ബസഹേന അവിസംവാദിനാ. സബ്ബേപി സത്താ അനോധിസോ മേത്തായ, കരുണായ ച ഫരിതബ്ബാ. യാ കാചി സത്താനം ദുക്ഖുപ്പത്തി, സബ്ബാ സാ അത്തനി പാടികണ്ഠിതബ്ബാ. സബ്ബേസഞ്ച സത്താനം പുത്തം അബ്ഭിസുമാദിതബ്ബം, ബുദ്ധാനം മഹത്താ മഹാനുഭാവതാ അഭിണ്ഠം പച്ചവേക്ഖിതബ്ബാ, യഞ്ച കിഞ്ചി കമ്മം കരോതി കായേന, വാചായ വാ, തം സബ്ബം ബോധിചിത്തപുബ്ബുണ്ണം കാതബ്ബം. ഇമിനാ ഹി ഉപായേന ദാനാദീസു യുത്തപ്പയുത്തസ്സ മാമവതോ ദള്ഘപരക്കമസ്സ മഹാസത്തസ്സ ബോധിസത്തസ്സ അപരിമേയ്യോ പുത്തേസമ്ഭാരോ, ത്താണസമ്ഭാരോ ച ദിവസേ ദിവസേ ഉപചിയതി.

അപിച സത്താനം പരിഭോഗത്ഥം, പരിപാലനത്ഥഞ്ച അത്തനോ സരീരം, ജീവിതഞ്ച പരിച്ചജിത്വാ ഖുപ്പിപാസസീതുണ്ഹവാതാതപാദിദുക്ഖപതികാരോ പരിയേസിതബ്ബോ ച ഉപ്പാദേതബ്ബോ ച, യഞ്ച യഥാവുത്തദുക്ഖപതികാരജം സുഖം അത്തനാ പടിലഭിതി, തഥാ രമണിയേസു

ആരമുയ്യാനപാസാദതളാകാദീസു , അരഞ്ഞായതനേസു ച കായചിത്തസന്താപാഭാവേന അഭിനിബ്ബുതത്താ അത്തനാ സുഖം പടിഖഭതി, യഞ്ച സുണാതി “ബുദ്ധാനുബുദ്ധപച്ചേകബുദ്ധാ, മഹാബോധിസത്താ ച നേക്ഖമ്മപടിപത്തിയം റിതാ”തി ച “ദിട്ഠധമ്മികസുഖവിഹാരഭൂതം ഞാദിസം നാമ ത്യാനസമാപത്തിസുഖമനുഭവന്തി”തി ച, തം സബ്ബം സത്തേസു അനോധിസോ ഉപസംഹരതി. അയം താവ നയോ അസമാഹിതഭൂമിയം പതിട്ഠിതസ്സ.

സമാഹിതഭൂമിയം പന പതിട്ഠിതോ അത്തനാ യമാനുഭൂതം വിസേസാധിഗമനിബ്ബത്തം പീതിം, പസ്സലിം, സുഖം, സമാധിം, യമാഭൂതത്താഞ്ച സത്തേസു അധിമുച്ചന്തോ ഉപസംഹരതി പരിണാമേതി, തഥാ മഹതി സംസാരദുക്ഖേ, തസ്സ ച നിമിത്തഭൂതേ കിലേസാഭിസങ്ഖാരദുക്ഖേ നിമുഗ്ഗം സത്തനികായം ദിസാ തത്രാപി ഖാദനഭരണഭേദനസേദനപിസനഹിംസനഅഗ്ഗിസന്താപാദിജനിതാ ദുക്ഖാ തിബ്ബാ ഖരാ കടുക്കാ വേദനാ നിരന്തരം ചിരകാലം വേദയന്തേ നരകേ, അഞ്ചമഞ്ചം കൂജ്ജന്തസന്താസനവിസോധനഹിംസനപരായീനതാദീഹി മഹാദുക്ഖം അനുഭവന്തേ തിരച്ചാനഗതേ, ജോതിമാലാകുലസരിരേ ഖുപ്പിപാസവാതാതപാദീഹി ഡയ്ഹമാണേ, വിസുസ്സമാണേ ച വന്തഖേളാദിആഹാരേ, ഉദ്ധബാഹു വിരവന്തേ നിജ്ജ്യാമതണ്ഹികാദികേ മഹാദുക്ഖം വേദയമാണേ പേതേ ച പരിയേട്ഠിമൂലകം മഹന്തം അനയബ്ബസനം പാപുണ്ണേ ഹതമച്ഛേദാദികരണയോഗേന ദുബ്ബണ്ണദുദൃശികദലിദാദിഭാവേന ഖുപ്പിപാസാദിആബാധയോഗേന ബലവന്തേഹി അഭിഭവനീയതോ, പരേസം വഹനതോ, പരായീനതോ ച നരകേ, പേതേ, തിരച്ചാനഗതേ ച അതിസയന്തേ അപായദുക്ഖനിബ്ബിസേസം ദുക്ഖമനുഭവന്തേ മനുസ്സേ ച തഥാ വിസയപരിഭോഗവിക്ഖിത്തചിത്തതായ രാഗാദിപരിളാഹേന ഡയ്ഹമാണേ വാതവേഗസമുട്ഠിതജാലാസമിദ്ധസുക്ഖകട്ഠസന്നിപാതേ അഗ്ഗിക്ഖണ്ഡേ വിയ അനുപസന്തപരിളാഹവുത്തികേ അനുപസന്തനിഹതപരായീനേ (അനിഹതപരായീനേ ദീം നിം ദീം ൧.൭) കാമാവചരദേവേ ച മഹതാ വായാമേന വിദുരമാകാസം വിഗാഹിതസകുന്താ വിയ, ബലവതാ ദുരേ പാണിനാ ഖിത്തസരാ വിയ ച “സതിപി ചിരപ്പവത്തിയം അനച്ചന്തികതായ പാതപരിയോസാനാ അനതിക്കന്തജാതിജരാമരണാ ഏവാ”തി രൂപാവചരാറൂപാവചരദേവേ ച പസ്സന്തേന മഹന്തം സംവേഗം പച്ചുപട്ഠാപേതാ മേത്തായ, കരുണായ ച അനോധിസോ സത്താ ഫരിതബ്ബാ. ഏവം കായേന, വാചായ, മനസാ ച ബോധിസമ്ഭാരേ നിരന്തരം ഉപചിന്തേന യഥാ പാരമിയോ പരിപൂരേന്തി, ഏവം സക്കച്ചകാരിനാ സാതച്ചകാരിനാ അനോലീനവുത്തിനാ ഉസ്സാഹോ പവത്തേതബ്ബോ, വീരിയപാരമീ പരിപൂരേതബ്ബാ.

അപിച

“അചിന്തേയ്യാപരിമേയ്യവിപുലോളാരവിമലനിരുപമനിരുപക്കിലേസഗുണഗണനിച്ചയനിദാനഭൂതസ്സ ബുദ്ധഭാവസ്സ ഉസ്സക്കിത്ഥാ സമ്പഹംസനയോഗം വീരിയം നാമ അചിന്തേയ്യാനുഭാവമേവ, യം ന പച്ചുരജനാ സോതുസി സക്കുണന്തി, പഗേവ പടിപജ്ജിതും. തഥാ ഹി തിവിധാ അഭിനിഹാരചിത്തുപ്പത്തി, ചതസ്സോ ബുദ്ധഭൂമിയോ, (സും നിം അട്ഠം ൧.൩൪) ചത്താരി സങ്ഗഹവത്ഥുനി , (ദീം നിം ൩.൨൧൦; അം നിം ൪.൩൨) കരുണേകരസതാ, ബുദ്ധയമ്മേസു സച്ഛികരണേന വിസേസപ്പച്ചയോ, നിജ്ജ്യാനക്ഖന്തി, സബ്ബയമ്മേസു നിരുപലേപോ, സബ്ബസത്തേസു പിയപുത്തസത്താ, സംസാരദുക്ഖേഹി അപരിഖേദോ, സബ്ബേയ്യയമ്മപരിച്ചാഗോ, തേന ച നിരതിമാനതാ, അധിസീലാദിഅധിട്ഠാനം, തഥ ച അചഞ്ചലതാ, കൂസലകിരിയാസു പീതിപാമോജ്ജതാ, വിവേകനിന്നചിത്തതാ, ത്യാനാനുയോഗോ, അനവജ്ജയമ്മേസു അതിത്തിയതാ, യഥാസുതസ്സ യമ്മസ്സ പരേസം ഹിതജ്ജ്യാസയേന ദേസനായ ആരമ്ഭദള്ഠഹതാ, ധീരവിരഭാവോ, പരാപവാദപരാപകാരേസു വികാരാഭാവോ, സച്ചാധിട്ഠാനം, സമാപത്തിസു വസീഭാവോ, അഭിഞ്ഞാസു ബലപ്പത്തി, ലക്ഖണ്ണത്തയാവബോധോ, സതിപട്ഠാനാദീസു അഭിയോഗേന ലോകുത്തരമഗ്ഗസമ്ഭാരസമ്ഭരണം, നവലോകുത്തരാവക്കന്തി”തി ഏവമാദികാ സബ്ബാപി ബോധിസമ്ഭാരപടിപത്തി വീരിയാനുഭാവേനേവ സമിജ്ജ്യാതീതി അഭിനിഹാരതോ യാവ മഹാബോധി അനോസ്സജ്ജന്തേന സക്കച്ചം നിരന്തരം വീരിയം യഥാ ഉപരൂപരി വിസേസാവഹം ഹോതി, ഏവം സമ്പാദേതബ്ബം. സമ്പജ്ജമാണേ ച യഥാവുത്തേ വീരിയേ, ഖന്തിസച്ചാധിട്ഠാനാദയോ ച ദാനസീലാദയോ ച സബ്ബേപി ബോധിസമ്ഭാരാ തദധീനവുത്തിതായ സമ്പന്നാ ഏവ ഹോന്തിതിഖന്തിആദീസുപി ഇമിനാവ നയേന പടിപത്തി വേദിതബ്ബാ.

ഇതി സത്താനം സുഖൂപകരണപരിച്ചാഗേന ബഹുയാനുഗൃഹകരണം ദാനേന പടിപത്തി, സീലേന തേസം ജീവിതസാപതേയ്യാദാരരക്ഖാഭേദപിയഹിതവചനാവിഹിംസാദികരണാനി, നേക്ഖമ്മേന തേസം ആമിസപടിഗൃഹണയമ്മദാനാദിനാ അനേകവിധാ ഹിതചരിയാ, പത്തായ തേസം ഹിതകരണ്ണുപായകോസല്ലം, വീരിയേന തഥ ഉസ്സാഹാരമ്ഭദഅസംഹീരകരണാനി, ഖന്തിയാ തദപരായസഹനം, സച്ചേന നേസം അവഞ്ചനതദുപകാരകിരിയാസമാദാനാവിസംവാദനാദി, അധിട്ഠാനേന തദുപകരണേ അനത്ഥസമ്പാതേപി അചലനം, മേത്തായ നേസം ഹിതസുഖാനുചിന്തനം, ഉപേക്ഖായ നേസം ഉപകാരാപകാരേസു വികാരാനാപത്തിതി ഏവം അപരിമാണേ സത്തേ ആരബ്ഭേ അനുകമ്പിതസബ്ബസത്തസ്സ ബോധിസത്തസ്സ പൂമുജ്ജനേഹി അസാധാരണോ അപരിമാണോ പുണ്ണത്താണസമ്ഭാരൂപചയോ ഏതഥ പടിപത്തിതി വേദിതബ്ബം. യോ ചേതാസം പച്ചയോ വുത്തോ, തഥ ച സക്കച്ചം സമ്പാദനം.

കോ വിഭാഗോതി -

സാമഞ്ചത്തേദേതോ ഏതാ, ദസവിധാ വിഭാഗതോ;
തിയാ ഹുത്ഥാന പച്ചേകം, സമതിംസവിധാ സമം.

ദസ പാരമിയോ ദസ ഉപപാരമിയോ ദസ പരമത്വപാരമിയോതി ഹി സമതിംസ പാരമിയോ. തത്ത്വ “കതാഭിന്നീഹാരസ്സ ബോധിസത്തസ്സ പരഹിതകരണാഭിന്നിനാസയപയോഗസ്സ കണ്ഠാധമ്മവോകിണ്ണാ സുക്കാ യമ്മാ പാരമിയോ, തേഹി അവോകിണ്ണാ സുക്കാ യമ്മാ ഉപപാരമിയോ, അകണ്ഠാ അസുക്കാ യമ്മാ പരമത്വപാരമിയോ”തി കേചി. “സമുദാഗമനകാലേസു പൂരിയമാനാ പാരമിയോ, ബോധിസത്തഭൂമിയം പൂണ്ണാ ഉപപാരമിയോ, ബുദ്ധഭൂമിയം സബ്ബാകാരപരിപൂണ്ണാ പരമത്വപാരമിയോ. ബോധിസത്തഭൂമിയം വാ പരഹിതകരണത്തോ പാരമിയോ, അത്തഹിതകരണത്തോ ഉപപാരമിയോ, ബുദ്ധഭൂമിയം ബലവേസാരജ്ജസമധിഗമേന ഉഭയഹിതപരിപൂരണത്തോ പരമത്വപാരമിയോതി ഏവം ആഭിമജ്ജ്യാപരിയോസാനേസു പണിയാനാരമ്ഭപരിനിട്ഠാനേസു തേസം വിഭാഗോ”തി അപരേ. “ദോസുപസമകരുണാപകതികാനം ഭവസുഖവിമുത്തിസുഖപരമസുഖപ്പത്താനം പുണ്ണുപചയഭേദത്തോ തബ്ബിഭാഗോ”തി അഞ്ഞേ.

“ലജ്ജാസതിമാനാപസ്സയാനം ലോകുത്തരയമ്മാധിപതീനം സീലസമാധിപത്താഗരുകാനം താരിതതരിതതാരയിതൂനം അനുബുദ്ധപച്ചേകബുദ്ധസമ്മാസമ്ബുദ്ധാനം പാരമീഉപപാരമീപരമത്വപാരമീഹി ബോധിത്തയപ്പത്തിതോ യമാവുത്തവിഭാഗോ”തി കേചി. “ചിത്തപണിധിതോ യാവ വചിപണിധി, താവ പവത്താ സമ്ഭാരാ പാരമിയോ , വചിപണിധിതോ യാവ കായപണിധി, താവ പവത്താ ഉപപാരമിയോ, കായപണിധിതോ പഭൂതി പരമത്വപാരമിയോ”തി അപരേ. അഞ്ഞേ പന “പരപുണ്ണാനുമോദനവസേന പവത്താ സമ്ഭാരാ പാരമിയോ, പരേസം കാരാപനവസേന പവത്താ ഉപപാരമിയോ, സയം കരണവസേന പവത്താ പരമത്വപാരമിയോ”തി വദന്തി. തഥാ “ഭവസുഖാവഹോ പുണ്ണാണസമ്ഭാരോ പാരമീ, അത്തനോ നിബ്ബാനസുഖാവഹോ ഉപപാരമീ, പരേസം തദ്യഭയസുഖാവഹോ പരമത്വപാരമീ”തി ഏകേ.

പുത്തദാരയനാദിഉപകരണപരിച്ചാഗോ പന ദാനപാരമീ, അത്തനോ അങ്ഗപരിച്ചാഗോ ദാനഉപപാരമീ, അത്തനോ ജീവിതപരിച്ചാഗോ ദാനപരമത്വപാരമീ. തഥാ പുത്തദാരാദികസ്സ തിവിധസ്സാപി ഹേതു അവിതിക്കമനവസേന തിസ്സോ സീലപാരമിയോ, തേസു ഏവ തിവിധേസു വത്സുസു ആലയം ഉപച്ഛിന്ദിത്വാ നിക്ഖമനവസേന തിസ്സോ നേക്ഖമ്മപാരമിയോ, ഉപകരണഅങ്ഗജീവിതത്ത്വം സമുഹനിത്വാ സത്താനം ഹിതാഹിതവിനിച്ഛയകരണവസേന തിസ്സോ പത്താപാരമിയോ, യമാവുത്തഭേദാനം പരിച്ചാഗാദീനം വായമനവസേന തിസ്സോ വീരിയപാരമിയോ, ഉപകരണഅങ്ഗജീവിതത്ത്വരായകരാനം ഖമനവസേന തിസ്സോ ഖന്തിപാരമിയോ, ഉപകരണഅങ്ഗജീവിതഹേതു സച്ചാപരിച്ചാഗവസേന തിസ്സോ സച്ചപാരമിയോ, ദാനാദിപാരമിയോ അകുപ്പാധിട്ഠാനവസേനേവ സമിജ്ജ്യാതീതി ഉപകരണാദിവിനാസേപി അചലാധിട്ഠാനവസേന തിസ്സോ അധിട്ഠാനപാരമിയോ, ഉപകരണാദിവിഘാതകേസുപി സത്തേസു മേത്തായ അവിജഹനവസേന തിസ്സോ മേത്താപാരമിയോ, യമാവുത്തവത്സുത്തയസ്സ ഉപകാരാപകാരേസു സത്തസങ്ഖാരേസു മജ്ജ്യാത്തതാപടിലാവസേന തിസ്സോ ഉപേകഖാപാരമിയോതി ഏവമാദിനാ ഏതാസം വിഭാഗോ വേദിതബ്ബോ.

കോ സങ്ഗഹോതി ഏത്ഥ പന -

യഥാ വിഭാഗത്തോ തിംസ-വിധാ സങ്ഗഹത്തോ ദസ;
ഛപ്പകാരാവ ഏതാസു, യുഗളാദീഹി സാധയേ.

യഥാ ഹി ഏസാ വിഭാഗത്തോ തിംസവിധാപി ദാനപാരമീആഭിഭാവത്തോ ദസവിധാ, ഏവം ദാനസീലഖന്തിവീരിയത്ത്വാനപത്താസഭാവേന ഛബ്ബിയാ. ഏതാസു ഹി നേക്ഖമ്മപാരമീ സീലപാരമിയാ സങ്ഗഹിതാ തസ്സാ പഞ്ചജ്ജാഭാവേ. നീവരണവിവേകഭാവേ പന ത്യാനപാരമിയാ, കൂസലധമ്മഭാവേ ഛഹിപി സങ്ഗഹിതാ, സച്ചപാരമീ സീലപാരമിയാ ഏകദേസാ ഏവ വചിസച്ചവിരതിസച്ചപക്ഖേ. ഞാണസച്ചപക്ഖേ പന പത്താപാരമിയാ സങ്ഗഹിതാ, മേത്താപാരമീ ത്യാനപാരമിയാ ഏവ, ഉപേകഖാപാരമീ ത്യാനപത്താപാരമീഹി, അധിട്ഠാനപാരമീ സബ്ബാഹിപി സങ്ഗഹിതാതി.

ഏതേസഞ്ച ദാനാദീനം ഛരണം ഗുണാനം അത്തമത്തസമ്ബന്ധാനം പഞ്ചദസ യുഗളാദീനി പഞ്ചദസ യുഗളാദിസാധകാനി ഹോന്തി. സേയുമിദം? ദാനസീലയുഗളേന പരഹിതാഹിതാനം കരണാകരണയുഗളസിദ്ധി, ദാനഖന്തിയുഗളേന അലോഭാദോസയുഗളസിദ്ധി, ദാനവീരിയയുഗളേന ചാഗസുതയുഗളസിദ്ധി, ദാനത്യാനയുഗളേന കാമദോസപ്പഹാനയുഗളസിദ്ധി, ദാനപത്തായുഗളേന അരിയയാനയുഗളസിദ്ധി, സീലഖന്തിദായേന പയോഗാസയസുദ്ധദയസിദ്ധി, സീലവീരിയദായേന ഭാവനാദയസിദ്ധി, സീലത്യാനദായേന ദുസ്സീല്യപരിയുട്ഠാനപ്പഹാനദയസിദ്ധി, സീലപത്താദായേന ദാനദയസിദ്ധി, ഖന്തിവീരിയദായേന ഖമാത്തേജദയസിദ്ധി, ഖന്തിത്യാനദുകേന വിരോധാനുരോധപ്പഹാനദുകസിദ്ധി, ഖന്തിപത്താദുകേന സുത്തതാഖന്തിപടിവേദദുകസിദ്ധി, വീരിയത്യാനദുകേന പശ്ശഹാവിക്ഖേപദുകസിദ്ധി, വീരിയപത്താദുകേന സരണദുകസിദ്ധി, ത്യാനപത്താദുകേന യാനദുകസിദ്ധി. ദാനസീലഖന്തിതികേന ലോഭദോസമോഹപ്പഹാനതികസിദ്ധി, ദാനസീലവീരിയതികേന ഭോഗജീവിതകായസാരാദാനതികസിദ്ധി, ദാനസീലത്യാനതികേന പുണ്ണകിരിയവത്സുതികസിദ്ധി, ദാനസീലപത്താതികേന ആമിസാഭയധമ്മദാനതികസിദ്ധിതി ഏവം ഇതരേഹിപി തികേഹി, ചതുകാദീഹി ച യഥാസമ്ഭവം തികാനി, ചതുകാദീനി ച യോജേതബ്ബാനി.

ഏവം ഛരബ്ബിയാനമ്പി പന ഇമാസം പാരമീനം ചതുഹി അധിട്ഠാനേഹി സങ്ഗഹോ വേദിതബ്ബോ. സബ്ബപാരമീനം സമുഹസങ്ഗഹതോ ഹി ചത്താരി അധിട്ഠാനാണി. സേയ്യമിദം? സച്ചാധിട്ഠാനം, ചാഗാധിട്ഠാനം, ഉപസമാധിട്ഠാനം, പഞ്ഞാധിട്ഠാനന്തി. തത്ത്വ അധിതിട്ഠന്തി ഏതേന, ഏതമ വാ അധിതിട്ഠന്തി, അധിട്ഠാനമത്തമേവ വാ തന്തി അധിട്ഠാനം, സച്ചഞ്ച തം അധിട്ഠാനഞ്ച, സച്ചസ്സ വാ അധിട്ഠാനം, സച്ചം വാ അധിട്ഠാനമേതസ്സാതി സച്ചാധിട്ഠാനം. ഏവം സേസേസുപി. തത്ത്വ അവിസേസതോ താവ കതാഭിന്നിഹാരസ്സ അനുകമ്പിതസബ്ബസത്തസ്സ മഹാസത്തസ്സ പടിഞ്ഞാനുരൂപം സബ്ബപാരമീപരിഗൃഹതോ സച്ചാധിട്ഠാനം, തേസം പടിപക്ഖപരിച്ചാഗതോ ചാഗാധിട്ഠാനം, സബ്ബപാരമിതാഗുണേഹി ഉപസമനതോ ഉപസമാധിട്ഠാനം. തേഹി ഏവ പരഹിതേസു ഉപായകോസല്ലതോ പഞ്ഞാധിട്ഠാനം.

വിസേസതോ പന “യാചകാനം ജനാനം അവിസംവാദേത്വാ ദസ്സാമീ”തി പടിജാനനതോ, പടിഞ്ഞം അവിസംവാദേത്വാ ദാനതോ, ദാനം അവിസംവാദേത്വാ അനുമാദനതോ, മച്ഛരിയാദിപടിപക്ഖപരിച്ചാഗതോ, ദേയ്യപടിഗ്ഗാഹകദാനദേയ്യയമ്മക്ഖയേസു ലോഭദോസമോഹഭയവുപസമനതോ, യഥാരഹം യഥാകാലം യഥാവിധാനഞ്ച ദാനതോ, പഞ്ഞുത്തരതോ ച കുസലയമ്മാനം ചതുരധിട്ഠാനപദട്ഠാനം ദാനം. തഥാ സംവരസമാദാനസ്സ അവിതിക്കമനതോ, ദുസ്സില്യപരിച്ചാഗതോ, ദുച്ചരിതവുപസമനതോ, പഞ്ഞുത്തരതോ ച ചതുരധിട്ഠാനപദട്ഠാനം സീലം. യഥാപടിഞ്ഞം ഖമനതോ, കതാപരായവികപ്പപരിച്ചാഗതോ, കോധപരിയുട്ഠാനവുപസമനതോ, പഞ്ഞുത്തരതോ ച ചതുരധിട്ഠാനപദട്ഠാനാവന്തി. പടിഞ്ഞാനുരൂപം പരഹിതകരണതോ, വിസയപരിച്ചാഗതോ, അകുസലവുപസമനതോ, പഞ്ഞുത്തരതോ ച ചതുരധിട്ഠാനപദട്ഠാനം വീരിയം. പടിഞ്ഞാനുരൂപം ലോകഹിതാനുചിന്തനതോ, നീവരണപരിച്ചാഗതോ, ചിത്തവുപസമനതോ, പഞ്ഞുത്തരതോ ച ചതുരധിട്ഠാനപദട്ഠാനം ഝാനം. യഥാപടിഞ്ഞം പരഹിതൂപായകോസല്ലതോ, അനുപായകിരിയപരിച്ചാഗതോ, മോഹജപരിഛാഹവുപസമനതോ, സബ്ബഞ്ചുതാപടിലാഭതോ ച ചതുരധിട്ഠാനപദട്ഠാനാ പഞ്ഞാ.

തത്ത്വ ഞേയ്യപടിഞ്ഞാനുവിധാനേഹി സച്ചാധിട്ഠാനം, വത്സുകാമകിലേസകാമപരിച്ചാഗേഹി ചാഗാധിട്ഠാനം, ദോസദുക്ഖവുപസമേഹി ഉപസമാധിട്ഠാനം, അനുബോധപടിവേധേഹി പഞ്ഞാധിട്ഠാനം. തിവിധസച്ചപരിഗൃഹിതം ദോസത്തയവിരോധി സച്ചാധിട്ഠാനം, തിവിധചാഗപരിഗൃഹിതം ദോസത്തയവിരോധി ചാഗാധിട്ഠാനം, തിവിധവുപസമപരിഗൃഹിതം ദോസത്തയവിരോധി ഉപസമാധിട്ഠാനം, തിവിധഞാണപരിഗൃഹിതം ദോസത്തയവിരോധി പഞ്ഞാധിട്ഠാനം. സച്ചാധിട്ഠാനപരിഗൃഹിതാനി ചാഗുപസമപഞ്ഞാധിട്ഠാനാനി അവിസംവാദനതോ, പടിഞ്ഞാനുവിധാനതോ ച. ചാഗാധിട്ഠാനപരിഗൃഹിതാനി സച്ചുപസമപഞ്ഞാധിട്ഠാനാനി പടിപക്ഖപരിച്ചാഗതോ, സബ്ബപരിച്ചാഗഫലത്താ ച. ഉപസമാധിട്ഠാനപരിഗൃഹിതാനി സച്ചചാഗപഞ്ഞാധിട്ഠാനാനി കിലേസപരിഛാഹുപസമനതോ, കമ്മപരിഛാഹുപസമനതോ ച. പഞ്ഞാധിട്ഠാനപരിഗൃഹിതാനി സച്ചചാഗുപസമാധിട്ഠാനാനി ഞാണപുബ്ബങ്ഗമതോ, ഞാണാനുപരിവത്തനതോ ചാതി ഏവം സബ്ബാപി പാരമിയോ സച്ചപ്പഭാവിതാ ചാഗപരിബ്ബഞ്ജിതാ ഉപസമോപബ്ബുഹിതാ പഞ്ഞാപരിസുദ്ധാ. സച്ചഞ്ചി ഏതാസം ജനകഹേതു, ചാഗോ പടിഗ്ഗാഹകഹേതു, ഉപസമോ പരിബുദ്ധിഹേതു പഞ്ഞാ പാരിസുദ്ധിഹേതു. തഥാ ആഭിമ്ഹി സച്ചാധിട്ഠാനം സച്ചപടിഞ്ഞത്താ, മജ്ജേയ ചാഗാധിട്ഠാനം കതപണിയാനസ്സ പരഹിതായ അത്തപരിച്ചാഗതോ, അന്തേ ഉപസമാധിട്ഠാനം സബ്ബുപസമപരിയോസാനത്താ. ആഭിമജ്ജ്യാപരിയോസാനേസു പഞ്ഞാധിട്ഠാനം തസ്ഥിം സതി സമ്ഭവതോ, അസതി അസമ്ഭവതോ, യഥാപടിഞ്ഞഞ്ച സമ്ഭവതോ.

തത്ത്വ മഹാപുരിസാ സതതം അത്തഹിതപരഹിതകരേഹി ഗരുപിയഭാവകരേഹി സച്ചചാഗാധിട്ഠാനേഹി ഗിഹിഭൂതാ ആമിസദാനേന പരേ അനുഗൃണ്ഹന്തി. തഥാ അത്തഹിതപരഹിതകരേഹി, ഗരുപിയഭാവകരേഹി, ഉപസമപഞ്ഞാധിട്ഠാനേഹി ച പബ്ബജിതഭൂതാ ധമ്മദാനേന പരേ അനുഗൃണ്ഹന്തി.

തത്ത്വ അന്തിമഭവേ ബോധിസത്തസ്സ ചതുരധിട്ഠാനപരിപൂരണം. പരിപൂണ്ണചതുരധിട്ഠാനസ്സ ഹി ചരിമകഭവുപപത്തിതി ഏകേ. തത്രാപി ഹി ഗബ്ഭാവക്കന്തിഅഭിന്നിക്ഖമനേസു പഞ്ഞാധിട്ഠാനസമുദാഗമേന സതോ സമ്പജാനോ സച്ചാധിട്ഠാനപാരിപൂരിയാ സമ്പതിജാതോ ഉത്തരാഭിമുഖോ സത്തപദവിതിഹാരേന ഗന്ത്വാ സബ്ബാ ദിസാ ഓലോകേത്വാ സച്ചാനുപരിവത്തിനാ വചസാ “അഗ്ഗോഹമസ്ഥി ലോകസ്സ, ജേട്ഠോഹമസ്ഥി ലോകസ്സ, സേട്ഠോഹമസ്ഥി ലോകസ്സാ”തി (ദീ. നി. ൨.൩൧; മ. നി. ൩.൨൦൭) തിക്ഖത്തും സീഹനാദം നദി, ഉപസമാധിട്ഠാനസമുദാഗമേന ജിണ്ണാതുരമതപബ്ബജിതസ്സാവിനോ ചതുയമ്മപ്പദേസകോവിദസ്സ യോബ്ബനാരോഗ്യജീവിതസമ്പത്തിമദാനം ഉപസമോ, ചാഗാധിട്ഠാനസമുദാഗമേന മഹതോ ഞാതിപരിവട്ടസ്സ, ഹത്ഥഗതസ്സ ച ചക്കവത്തിരജ്ജസ്സ അനപേക്ഖപരിച്ചാഗോതി.

ദുതിയേ റാനേ അഭിസമ്ബോധിയം ചതുരധിട്ഠാനപരിപൂരണന്തി കേചി. തത്ത്വ ഹി യഥാപടിഞ്ഞം സച്ചാധിട്ഠാനസമുദാഗമേന ചതുനം അരിയസച്ചാനം അഭിസമയോ. തതോ ഹി സച്ചാധിട്ഠാനം പരിപൂണ്ണം. ചാഗാധിട്ഠാനസമുദാഗമേന സബ്ബകിലേസുപക്കിലേസപരിച്ചാഗോ. തതോ ഹി ചാഗാധിട്ഠാനം പരിപൂണ്ണം. ഉപസമാധിട്ഠാനസമുദാഗമേന പരമുപസമസമ്പത്തി. തതോ ഹി ഉപസമാധിട്ഠാനം പരിപൂണ്ണം.

പത്തായിട്ഠാനസമുദാഗമേന അനാവരണണാപടിലാഭോ. തതോ ഹി പത്തായിട്ഠാനം പരിപുണ്ണി, തം അസിദ്ധം അഭിസമ്ബോധിയാപി പരമത്ഥഭാവതോ.

തതിയേ റാനേ ധമ്മചക്രപ്പവത്തനേ ചതുരയിട്ഠാനം പരിപുണ്ണി അത്തേ. തത്ഥ ഹി സച്ചായിട്ഠാനസമുദാഗതസ്സ ദാദസഹി ആകാരേഹി അരിയസച്ചദേസനായ സച്ചായിട്ഠാനം പരിപുണ്ണം, ചാഗായിട്ഠാനസമുദാഗതസ്സ സദ്ധമ്മഹായാഗകരണേന ചാഗായിട്ഠാനം പരിപുണ്ണം, ഉപസമായിട്ഠാനസമുദാഗതസ്സ സയം ഉപസന്തസ്സ പരേസം ഉപസമനേന ഉപസമായിട്ഠാനം പരിപുണ്ണം, പത്തായിട്ഠാനസമുദാഗതസ്സ വിനേയ്യാനം ആസയാദിപരിജാനനേന പത്തായിട്ഠാനം പരിപുണ്ണി, തദപി അസിദ്ധം അപരിയോസിതത്താ ബുദ്ധകിച്ചസ്സ.

ചതുത്ഥേ റാനേ പരിനിബ്ബാനേ ചതുരയിട്ഠാനം പരിപുണ്ണി അപരേ. തത്ര ഹി പരിനിബ്ബുതത്താ പരമത്ഥസച്ചസമ്പത്തിയാ സച്ചായിട്ഠാനപരിപൂരണം, സബ്ബുപധിപടിനിസ്സുഗ്ഗേന ചാഗായിട്ഠാനപരിപൂരണം, സബ്ബസഞ്ചാരൂപസമേന ഉപസമായിട്ഠാനപരിപൂരണം, പത്താപയോജനപരിനിബ്ബാനേന പത്തായിട്ഠാനപരിപൂരണന്തി.

തത്ര മഹാപുരിസസ്സ വിസേസേന മേത്താവേത്തേ അഭിജാതിയം സച്ചായിട്ഠാനസമുദാഗതസ്സ സച്ചായിട്ഠാനപരിപൂരണമഭിബ്ബുത്തം, വിസേസേന കരുണാവേത്തേ അഭിസമ്ബോധിയം പത്തായിട്ഠാനസമുദാഗതസ്സ പത്തായിട്ഠാനപരിപൂരണമഭിബ്ബുത്തം, വിസേസേന മുദിതാവേത്തേ ധമ്മചക്രപ്പവത്തനേ ചാഗായിട്ഠാനസമുദാഗതസ്സ ചാഗായിട്ഠാനപരിപൂരണമഭിബ്ബുത്തം, വിസേസേന ഉപേക്ഖാവേത്തേ പരിനിബ്ബാനേ ഉപസമായിട്ഠാനസമുദാഗതസ്സ ഉപസമായിട്ഠാനപരിപൂരണമഭിബ്ബുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

തത്രാപി സച്ചായിട്ഠാനസമുദാഗതസ്സ സംവാസേന സീലം വേദിതഞ്ചം, ചാഗായിട്ഠാനസമുദാഗതസ്സ സംവാഹാരേന സോചേയ്യം വേദിതഞ്ചം, ഉപസമായിട്ഠാനസമുദാഗതസ്സ ആപദാസു മാമോ വേദിതഞ്ചോ, പത്തായിട്ഠാനസമുദാഗതസ്സ സാകച്ഛായ പത്താ വേദിതഞ്ചാ. ഏവം സീലാജീവചിത്തദിട്ഠിവിസുദ്ധിയോ വേദിതഞ്ചാ. തഥാ സച്ചായിട്ഠാനസമുദാഗമേന ദോസാഗതിം ന ഗച്ഛതി അവിസംവാദനതോ, ചാഗായിട്ഠാനസമുദാഗമേന ഛന്ദാഗതിം ന ഗച്ഛതി അനഭിസഞ്ജതോ, ഉപസമായിട്ഠാനസമുദാഗമേന ഭയാഗതിം ന ഗച്ഛതി അനുപരോധതോ, പത്തായിട്ഠാനസമുദാഗമേന മോഹാഗതിം ന ഗച്ഛതി യമാഭ്യുതാവബോധതോ.

തഥാ പഠമേന അദുട്ഠോ അധിവാസേതി, ദുതിയേന അലുദ്ധോ പടിസേവതി, തതിയേന അഭിതോ പരിവജ്ജേതി, ചതുത്ഥേന അസംമുട്ട്ഠോ വിനോദേതി. പഠമേന നേക്ഖമ്മസുഖുപ്പത്തി, ഇതരേഹി പവിവേകഉപസമസമ്ബോധിസുഖുപ്പത്തിയോ ഹോന്തി. തഥാ വിവേകജപിതിസുഖസമാധിജപിതിസുഖഅപിതിജകായസുഖ സതിപാരിസുദ്ധിജഉപേക്ഖാസുഖുപ്പത്തിയോ ഏതേഹി ചതുഹി യമാക്കമം ഹോന്തിതി. ഏവമനേകഗുണാനുബന്ധേഹി ചതുഹി അധിട്ഠാനേഹി സബ്ബപാരമിസമൂഹസഞ്ജഹോ വേദിതഞ്ചോ. യഥാ ച ചതുഹി അധിട്ഠാനേഹി സബ്ബപാരമിസഞ്ജഹോ, ഏവം കരുണാപത്താഹിപിതി ദട്ഠഞ്ചം. സബ്ബോപി ഹി ബോധിസമ്ഭാരോ കരുണാപത്താഹി സഞ്ജഹിതോ. കരുണാപത്താപരിഗൃഹിതാ ഹി ദാനാദിഗുണാ മഹാബോധിസമ്ഭാരാ ഭവന്തി ബുദ്ധത്തസിദ്ധിപരിയോസാനാതി. ഏവമേതാസം സഞ്ജഹോ വേദിതഞ്ചോ.

കോ സമ്പാദനുപായോതി -

സബ്ബാസം പന താസവി, ഉപായോതി സമ്പാദനേ;
അവേകല്ലാദയോ അത്ത-നിയ്യാതനാദയോ മതാ.

സകലസ്സാപി ഹി പുത്താദിസമ്ഭാരസ്സ സമ്മാസമ്ബോധിം ഉദിസ്സ അനവസേസസമ്ഭരണം അവേകല്ലകാരിതായോഗേന, തത്ഥ ച സകച്ചകാരിതാ ആദരബഹുമാനയോഗേന, സാതച്ചകാരിതാ നിരന്തരപയോഗേന, ചിരകാലാദിയോഗോ ച അന്തരാ അവോസാനാപജ്ജനേനാതി. തം പനസ്സ കാലപരിമാണം പരതോ ആവി ഭവിസ്സതി. ഇതി ചതുരഞ്ജയോഗോ ഏതാസം പാരമീനം സമ്പാദനുപായോ.

തഥാ മഹാസത്തേന ബോധായ പടിപജ്ജനേന സമ്മാസമ്ബോധായ ബുദ്ധാനം പുരേതരമേവ അത്താ നിയ്യാതേതഞ്ചോ “ഇമാഹം അത്തഭാവം ബുദ്ധാനം നിയ്യാതേമീ”തി. തം തം പരിഗൃഹവത്സുഞ്ച പടിലാഭതോ പുരേതരമേവ ദാനമുഖേ നിസ്സജ്ജിതഞ്ചം “യം കിഞ്ചി മയ്ഹം ഉപ്പജ്ജനകം ജീവിതപരിക്ഖാരജാതം, തം സഞ്ചം സതി യാചകേ ദസ്സാമി, തേസം പന ദിന്നാവസേസം ഏവ മയാ പരിഭുഞ്ജിതഞ്ച”ന്തി.

ഏവഞ്ചിസ്സ സമ്മദേവ പരിച്ചാഗായ കതേ ചിത്താഭിസഞ്ചാരേ യം ഉപ്പജ്ജതി പരിഗൃഹവത്സു അവിത്താണകം, സവിത്താണകം വാ, തത്ഥ യേ ഇമേ പുണ്ണേ ദാനേ അകതപരിചയോ, പരിഗൃഹവത്സു പരിത്തഭാവോ, ഉളാരമനുത്തതാ, പരിക്ഖയചിന്താതി ചത്താരോ ദാനവിനിബന്ധാ. തേസു യദാ മഹാബോധിസത്തസ്സ സംവിജ്ജമാനേസു ദേയ്യധമ്മേസു, പച്ചുപട്ഠിതേ ച യാചകജനേ ദാനേ ചിത്തം ന പക്ഖന്തി ന കമതി, തേന നിട്ഠമേത്ഥ ഗന്തഞ്ചം “അദ്ധാഹം ദാനേ പുണ്ണേ അകതപരിചയോ, തേന മേ ഏതരഹി ദാതുകമ്യതാ ചിത്തേ ന സഞ്ഠാതീ”തി. സോ “ഏവം മേ ഇതോ പരം ദാനാഭിരതം

ചിത്തം ഭവിസ്സതി, ഹന്ദാഹം ഇതോ പട്ഠായ ദാനം ദസ്സാമി, നനു മയാ പടികച്ചേവ പരിഗൃഹവത്സം യാചകാനം പരിച്ചത്ത"ന്തി ദാനം ദേതി മുത്തചാഗോ പയതപാണി വോസ്സഗ്ഗരതോ യാചയോഗോ ദാനസംവിഭാഗരതോ. ഏവം മഹാസത്തസ്സ പഠമോ ദാനവിനിബന്ധോ ഹതോ ഹോതി വിഹതോ സമുച്ഛിനോ.

തഥാ മഹാസത്തോ ദേയ്യമ്മസ്സ പരിത്തഭാവേ സതി പച്ചയവേകല്ലേ ഇതി പടിസഞ്ചിക്ഖതി "അഹം ഖോ പുഞ്ചേ അദാനസീലതായ ഏതരഹി ഏവം പച്ചയവേകല്ലോ ജാതോ, തസ്മാ ഇദാനി മയാ പരിത്തേന വാ ഹീനേന വാ യഥാലഭേന ദേയ്യമ്മേന അത്താനം പീളേതാപി ദാനമേവ ദാതബ്ബം, യേനാഹം ആയതിമ്പി ദാനപാരമിം മത്ഥകം പാപേസ്സാമീ"തി സോ ഇതരീതരേന ദാനം ദേതി മുത്തചാഗോ പയതപാണി വോസ്സഗ്ഗരതോ യാചയോഗോ ദാനസംവിഭാഗരതോ. ഏവം മഹാസത്തസ്സ ദുതിയോ ദാനവിനിബന്ധോ ഹതോ ഹോതി വിഹതോ സമുച്ഛിനോ.

തഥാ മഹാസത്തോ ദേയ്യമ്മസ്സ ഉളാരമനുഞ്ഞതായ അദാതുകമ്യതാചിത്തേ ഉപ്പജ്ജമാനേ ഇതി പടിസഞ്ചിക്ഖതി "നനു തയാ സപ്പുരിസ ഉളാരതമാ സബ്ബസേട്ഠാ സമ്മാസമ്ബോധി അഭിപത്ഥിതാ, തസ്മാ തദത്ഥം തയാ ഉളാരമനുഞ്ഞേ ഏവ ദേയ്യമ്മേ ദാതും യുത്തരൂപ"ന്തി. സോ ഉളാരം, മനുഞ്ഞഞ്ച ദാനം ദേതി മുത്തചാഗോ പയതപാണി വോസ്സഗ്ഗരതോ യാചയോഗോ ദാനസംവിഭാഗരതോ. ഏവം മഹാപുരിസസ്സ തതിയോ ദാനവിനിബന്ധോ ഹതോ ഹോതി വിഹതോ സമുച്ഛിനോ.

തഥാ മഹാസത്തോ ദാനം ദേന്തോ യദാ ദേയ്യമ്മസ്സ പരിക്ഖയം പസ്സതി, സോ ഇതി പടിസഞ്ചിക്ഖതി "അയം ഖോ ഭോഗാനം സഭാവോ, യദിദം ഖയയമ്മതാ വയയമ്മതാ, അപിച മേ പുഞ്ചേ താദിസസ്സ ദാനസ്സ അകതത്താ ഏവം ഭോഗാനം പരിക്ഖയോ ദിസ്സതി, ഹന്ദാഹം യഥാലഭേന ദേയ്യമ്മേന പരിത്തേന വാ, വിപുലേന വാ ദാനമേവ ദദേയ്യം, യേനാഹം ആയതിം ദാനപാരമിയാ മത്ഥകം പാപുണിസ്സാമീ"തി. സോ യഥാലഭേന ദാനം ദേതി മുത്തചാഗോ പയതപാണി വോസ്സഗ്ഗരതോ യാചയോഗോ ദാനസംവിഭാഗരതോ. ഏവം മഹാസത്തസ്സ ചതുത്ഥോ ദാനവിനിബന്ധോ ഹതോ ഹോതി വിഹതോ സമുച്ഛിനോ. ഏവം യേ യേ ദാനപാരമിയാ വിനിബന്ധഭൂതാ അനത്ഥാ, തേസം തേസം യഥാരഹം പച്ചവേക്ഖിത്വാ പടിവിനോദനം ഉപായോ. യഥാ ച ദാനപാരമിയാ, ഏവം സീലപാരമിആദിസുപി ദട്ഠബ്ബം.

അപിച യം മഹാസത്തസ്സ ബുദ്ധാനം അത്തസന്നിച്ചാതനം, തം സമ്മദേവ സബ്ബപാരമീനം സമ്പാദന്തൂപായോ, ബുദ്ധാനഞ്ച അത്താനം നിച്ചാതേത്വാ റിതോ മഹാപുരിസോ തത്ഥ തത്ഥ ബോധിസമ്ഭാരപാരിപൂരിയാ ഘടേന്തോ വായമന്തോ സരീരസ്സ, സുഖൂപകരണാനഞ്ച ഉപച്ഛേദകേസു ദുസ്സഹേസുപി കിച്ചേസു (കിച്ചേസു ചരിയാം അട്ഠം പകിണ്ണകകമാ) ദുരഭിസമ്ഭവേസുപി സത്തസഞ്ചാരസമുപനീതേസു അനത്ഥേസു തിബ്ബേസു പാണഹരേസു "അയം മയാ അത്തഭാവോ ബുദ്ധാനം പരിച്ചത്തോ, യം വാ തം വാ ഏത്ഥ ഹോതു"തി തന്നിമിത്തം ന കമ്പതി ന വേധതി ഹാസകമ്പി അത്തമത്തം ന ഗച്ഛതി, കുസലാരമ്ഭേ അത്തദത്ഥു അചലാധിട്ഠാനോ ച ഹോതി, ഏവം അത്തസന്നിച്ചാതനമ്പി ഏതാസം സമ്പാദന്തൂപായോ.

അപിച സമാസതോ കതാഭിനീഹാരസ്സ അത്തനി സിന്ധേഹസ്സ പരിയാദാനം, (പരിസോസനം ചരിയാം അട്ഠം പകിണ്ണകകമാ) പരേസു ച സിന്ധേഹസ്സ പരിവഡ്ഢനം ഏതാസം സമ്പാദന്തൂപായോ. സമ്മാസമ്ബോധിസമധിഗമായ ഹി കതമഹാപണിയാനസ്സ മഹാസത്തസ്സ യഥാവതോ പരിജാനനേന സബ്ബേസു ധമ്മേസു അനുപലിത്തസ്സ അത്തനി സിന്ധേഹോ പരിക്ഖയം പരിയാദാനം ഗച്ഛതി, മഹാകരുണാസമാധോഗവസേന (സമാസേവനേന ചരിയാം അട്ഠം പകിണ്ണകകമാ) പന പിയപുത്തേ വിയ സബ്ബസത്തേ സമ്പസ്സമാനസ്സ തേസു മേത്താകരുണാസിന്ധേഹോ പരിവഡ്ഢതി, തതോ ച തം തദാവത്ഥാനുരൂപം അത്തപരസന്താനേസു ലോഭദോസമോഹവിഗമേന വിദുരീകതമച്ഛരിയാദിബോധിസമ്ഭാരപടിപക്ഖോ മഹാപുരിസോ ദാനപിയവചനഅത്ഥചരിയാ സമാനത്തതാസഞ്ചാതേഹി ചതുഹി സഞ്ചാഹവത്ഥുഹി (ദീം നിം ൩.൩൧൩; അം നിം ൪.൩൨) ചതുരധിട്ഠാനാനുഗതേഹി അച്ചന്തം ജനസ്സ സഞ്ചാഹകരണേന ഉപരി യാനത്തയേ അവതാരണം, പരിപാചനഞ്ച കരോതി.

മഹാസത്താനഞ്ചി മഹാകരുണാ, മഹാപത്താ ച ദാനേന അലങ്കതാ, ദാനം പിയവചനേന, പിയവചനം അത്ഥചരിയായ, അത്ഥചരിയാ സമാനത്തതായ അലങ്കതാ, സഞ്ചാഹിതാ ച. തേസഞ്ചി സബ്ബേപി സത്തേ അത്തനാ നിബ്ബിസേസേ കതാ ബോധിസമ്ഭാരേസു പടിപജ്ജന്താനം സബ്ബത്ഥ സമാനസുഖദുക്ഖതായ സമാനത്തതാസിദ്ധി. ബുദ്ധഭൂതാനമ്പി ച തേഹേവ ചതുഹി സഞ്ചാഹവത്ഥുഹി ചതുരധിട്ഠാനേന പരിപൂരിതാഭിബുദ്ധേഹി ജനസ്സ അച്ചന്തികസഞ്ചാഹകരണേന അഭിവിനയനം സിജ്ജയതി. ദാനഞ്ചി സമ്മാസമ്ബുദ്ധാനം ചാഗാധിട്ഠാനേന പരിപൂരിതാഭിബുദ്ധം. പിയവചനം സച്ചാധിട്ഠാനേന, അത്ഥചരിയാ പത്താധിട്ഠാനേന, സമാനത്തതാ ഉപസമാധിട്ഠാനേന പരിപൂരിതാഭിബുദ്ധാ. തഥാഗതാനഞ്ചി സബ്ബസാവകപച്ചേകബുദ്ധേഹി സമാനത്തതാ പരിനിബ്ബാനേ. തത്ര ഹി നേസം അവിസേസതോ ഏകീഭാവോ. തേനേവാഹ "നത്ഥി വിമുത്തീയാ നാനത്ത"തി. ഹോന്തി ചേത്ഥ -

"സച്ചോ ചാഗീ ഉപസന്തോ, പത്തവാ അനുകമ്പകോ;
സമ്ഭേതസബ്ബസമ്ഭാരോ, കം നാമത്ഥം ന സാധയേ.

മഹാകാരുണികോ സത്മാ, ഹിതേസീ ച ഉപേക്വകോ;
നിരപേക്വോ ച സബ്രതമ, അഹോ അച്ഛരിയോ ജിനോ.

വിരത്തോ സബ്രയമ്മേസു, സത്തേസു ച ഉപേക്വകോ;
സദാ സത്തഹിതേ യുത്തോ, അഹോ അച്ഛരിയോ ജിനോ.

സബ്രദാ സബ്രസത്താനം, ഹിതായ ച സുഖായ ച;
ഉയുത്തോ അകിലാസു ച, അഹോ അച്ഛരിയോ ജിനോ"തി. (ചരിയാം അട്ഠം പകിണ്ണകകമാ);

കിത്തകേന കാലേന സമ്പാദനന്തി -

പഞ്ഞായികാദിഭേദേന, ഉഗ്ഘാടിതത്തുആദിനാ;
തിണ്ണമ്പി ബോധിസത്താനം, വസാ കാലോ തിയാ മതോ.

ഹേട്ഠിമേന ഹി താവ പരിച്ഛേദേന ചത്താരി അസങ്ഖ്യേയ്യാനി, മഹാകപ്പാനം സതസഹസ്സഞ്ച, മജ്ജിമേന അട്ഠം അസങ്ഖ്യേയ്യാനി, മഹാകപ്പാനം സതസഹസ്സഞ്ച, ഉപരിമേന പന സോളസ അസങ്ഖ്യേയ്യാനി, മഹാകപ്പാനം സതസഹസ്സഞ്ച. ഏതേ ച ഭേദാ യമാക്കമം പഞ്ഞായികസദ്ധായികവീരിയാധികവസേന വേദിതഞ്ച. പഞ്ഞായികാനഞ്ചി സദ്ധാ മന്ദാ ഹോതി, പഞ്ഞാ തിക്ഖാ. സദ്ധായികാനം പഞ്ഞാ മജ്ജിമിമാ ഹോതി. വീരിയാധികാനം പഞ്ഞാ മന്ദാ. പഞ്ഞാനുഭാവേന ച സമ്മാസമ്ബോധി അഭിഗന്തഞ്ചാതി (സുഃ നിഃ അട്ഠം ൧.൩൪ അത്ഥതോ സമാനം) അട്ഠകമായം വുത്തം.

അപരേ പന "വീരിയസ്സ തിക്ഖമജ്ജിമമുദുഭാവേന ബോധിസത്താനം അയം കാലവിഭാഗോ"തി വദന്തി, അവിസേസേന പന വിമുത്തിപരിപാചനീയാനം യമ്മാനം തിക്ഖമജ്ജിമമുദുഭാവേന യമാവുത്തകാലഭേദേന ബോധിസമ്ഭാരാ തേസം പാരിപൂരിം ഗച്ഛന്തിതി തയോപേതേ കാലഭേദാ യുത്താതിപി വദന്തി. ഏവം തിവിധാ ഹി ബോധിസത്താ അഭിനിഹാരക്ഖണേ ഭവന്തി ഏകോ ഉഗ്ഘടിതത്തു, ഏകോ വിപഞ്ചിതത്തു, ഏകോ നേയ്യോതി. തേസു യോ ഉഗ്ഘടിതത്തു, സോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ സമ്മുഖാ ചതുപ്പദഗാമം സുണന്തോ ഗാമായ തതീയപദേ അപരിയോസിതേ ഏവ ഛഹി അഭിത്താഹി സഹ പടിസമ്ഭിദാഹി അരഹത്തം അധിഗന്തും സമത്സുപനിസ്സയോ ഹോതി, സചേ സാവകബോധിയം അധിമുത്തോ സിയാ.

ദുതിയോ ഭഗവതോ സമ്മുഖാ ചതുപ്പദഗാമം സുണന്തോ അപരിയോസിതേ ഏവ ഗാമായ ചതുത്ഥപദേ ഛഹി അഭിത്താഹി അരഹത്തം അധിഗന്തും സമത്സുപനിസ്സയോ ഹോതി, യദി സാവകബോധിയം അധിമുത്തോ സിയാ.

ഇതരോ പന ഭഗവതോ സമ്മുഖാ ചതുപ്പദഗാമം സുതാ പരിയോസിതായ ഗാമായ ഛഹി അഭിത്താഹി അരഹത്തം അധിഗന്തും സമത്സുപനിസ്സയോ ഹോതി.

തയോപേതേ വിനാ കാലഭേദേന കതാഭിനിഹാരാ, ബുദ്ധാനം സന്തികേ ലദ്ധബ്യാകരണാ ച അനുക്കമേന പാരമിയോ പൂരേന്താ യമാക്കമം യമാവുത്തഭേദേന കാലേന സമ്മാസമ്ബോധിം പാപുണന്തി. തേസു തേസു പന കാലഭേദേസു അപരിപുണ്ണേസു തേ തേ മഹാസത്താ ദിവസേ ദിവസേ വേസ്സന്തരദാനസദിസം മഹാദാനം ദേന്താപി തദനുരൂപേ സീലാദിസബ്ബപാരമിയമ്മേ ആചിനന്താപി പഞ്ച മഹാപരിച്ഛാഗേ പരിച്ഛജ്ഞാപി ഞാതത്ഥചരിയം ലോകത്ഥചരിയം ബുദ്ധത്ഥചരിയം പരമകോടിം പാപേന്താപി അന്തരാവ സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ ഭവിസ്സന്തിതി നേതം റാനം വിജ്ജതി. കസ്ഥാ? ഞാണസ്സ അപരിപച്ചനതോ, ബുദ്ധകാരകയമ്മാനഞ്ച അപരിനിട്ഠാനതോ. പരിച്ഛിന്നകാലനിപ്ഫാദിതം വിയ ഹി സസ്സം യമാവുത്തകാലപരിച്ഛേദേന പരിനിപ്ഫാദിതാ സമ്മാസമ്ബോധി തദന്തരാ പന സബ്ബസ്സാഹേന വായമന്തേനാപി ന സക്കാ അധിഗന്തുന്തി പാരമിപാരിപൂരി യമാവുത്തകാലവിസേസേന സമ്പജ്ജതീതി വേദിതഞ്ച.

കോ ആനിസംസോതി -

യേ തേ കതാഭിനിഹാരാനം ബോധിസത്താനം -

"ഏവം സബ്ബങ്ഗസമ്പന്നാ, ബോധിയാ നിയതാ നരാ;
സംസരം ദിഘമദ്ധാനം, കപ്പകോടിസതേഹിപി.

അവിചിമ്ഹി നുപ്പജ്ജന്തി, തമാ ലോകന്തരേസു ച;
നിജ്ജ്യാമതഞ്ചാ ഖുപ്പിപാസാ, ന ഹോന്തി കാലകഞ്ചികാ. (കാലകഞ്ചികാ ചരിയാം അട്ഠം പകിണ്ണകകമാ);

ന ഹോന്തി ഖുദകാ പാണാ, ഉപപജ്ജന്താപി ദുഗ്ഗതിം;
ജായമാനാ മനുസ്സേസു, ജച്ചന്ധാ ന ഭവന്തി തേ.

സോതവേകല്ലതാ നത്ഥി, ന ഭവന്തി മൂഗപക്ഖികാ;

ഇന്ധിമാവം ന ഗച്ഛന്തി, ഉഭയോബ്ധൗജനപണ്ഡകാ.

ന ഭവന്തി പരിയാപന്നാ, ബോധിയാ നിയതാ നരാ;
മുത്താ ആനന്തരീകേഹി, സബ്രതം സുഖഗോചരാ.

മിച്ഛാദിട്ഠിം ന സേവന്തി, കമ്മകിരിയദസ്സനാ;
വസമാനാപി സഗ്ഗേസു, അസന്തം നുപപജ്ജരേ.

സുദ്ധാവാസേസു ദേവേസു, ഹേതു നാമ ന വിജ്ജതി;
നേക്ഖമ്മനിനാ സപ്പുരിസാ, വിസംയുത്താ ഭവാഭവേ;
ചരന്തി ലോകത്ഥചരിയായോ, പൂരേന്തി സബ്ബപാരമീ"തി. (അട്ഠംസാ നിദാനകമ്മാ; ചരിയാം പകിണ്ണകകമ്മാ; അപ് അട്ഠം ൧.ദുരേണിദാനകമ്മാ; ജാ അട്ഠം ൧.ദുരേണിദാനകമ്മാ; ബു വം അട്ഠം ൨൨.ദുരേണിദാനകമ്മാ); -

ഏവം സംവണ്ണിതാ ആനിസംസാ, യേ ച "സതോ സമ്പജാനോ ആനന്ദ ബോധിസത്തോ തുസിതാ കായാ ചവിത്വാ മാതുകുച്ഛിം ഓക്കമതീ"തിആദിനാ (൧൦ നി ൩.൨൦൪) സോളസ അച്ഛരിയബ്ഭുതയമ്മപ്പകാരാ, യേ ച "സീതം ബൃപഗതം ഹോതി, ഉണ്ഹഞ്ച വൃപസമതീ"തിആദിനാ, (ബു നി ൪-൩൧൩ പിട്ഠേ) "ജായമാനേ ഖോ സാരിപുത്ത, ബോധിസത്തേ അയം ദസസഹസ്സിലോകയാതു സങ്കമ്പതി സമ്പകമ്പതി സമ്പവേധതീ"തിആദിനാ ച ദന്തിംസ പുബ്ബനിമിത്തപ്പകാരാ, യേ വാ പനഞ്ഞേപി ബോധിസത്താനം അധിപ്പായസമിജ്ജന്തം, കമ്മാദിസു ച വസിഭാവോതി ഏവമാദയോ തത്ഥ തത്ഥ ജാതകബുദ്ധവംസാദിസു ദസ്സിതപ്പകാരാ ആനിസംസാ, തേ സബ്ബേപി ഏതാസം ആനിസംസാ, തഥാ യമാനിദസ്സിതഭേദാ അലോഭാദോസാദിഗുണയുഗളാദയോ ചാതി വേദിതബ്ബാ.

അപിച യസ്ഥാ ബോധിസത്തോ അഭിനിഹാരതോ പട്ഠായ സബ്ബസത്താനം പിതുമമോ ഹോതി ഹിതേസിതായ, ദക്ഖിണേയുകോ ഗരു ഭാവനീയോ പരമഞ്ച പുണ്ണക്ഖേത്തം ഹോതി ഗുണവിസേസയോഗേന, യേഭുയേന ച മനുസ്സാനം പിയോ ഹോതി, അമനുസ്സാനം പിയോ ഹോതി, ദേവതാഹി അനുപാലിയതി, മേത്താകരുണാപരിഭാവിതസത്താനതായ വാളമിഗാദീഹി ച അനഭിഭവനീയോ ഹോതി, യസ്ഥിം യസ്ഥിഞ്ച സത്തനികായേ പച്ചാജായതി, തസ്ഥിം തസ്ഥിം ഉളാരേന വണ്ണേന ഉളാരേന യസേന ഉളാരേന സുഖേന ഉളാരേന ബലേന ഉളാരേന ആധിപതേയേന അഞ്ഞേ സത്തേ അഭിഭവതി പുണ്ണവിസേസയോഗതോ.

അപ്പാബായോ ഹോതി അപ്പാതക്കോ, സുവിസുദ്ധാ ചസ്സ സദ്ധാ ഹോതി സുവിസദാ, സുവിസുദ്ധം വീരിയം, സതി സമാധി പഞ്ചാ സുവിസദാ, മന്ദകിലേസോ ഹോതി മന്ദദരമോ മന്ദപരിളാഹോ, കിലേസാനം മന്ദഭാവേനേവ സുബ്ബചോ ഹോതി പരക്ഖിണ്ണഗാഹീ, ഖമോ ഹോതി സോരതോ, സഖിലോ ഹോതി പടിസന്ധാരകുസലോ , അകോധനോ ഹോതി അനുപനാഹീ, അമക്ഖി ഹോതി അപളാസീ, അനിസ്സുകി ഹോതി അമച്ഛരീ, അസറോ ഹോതി അമായാവീ, അമദ്ധോ ഹോതി അനന്തിമാനീ, അസാരദ്ധോ ഹോതി അപ്പമത്തോ , പരതോ ഉപതാപസഹോ ഹോതി പരേസം അനുപതാപീ, യസ്ഥിഞ്ച ഗാമഖേത്തേ പടിവസതി, തത്ഥ സത്താനം ഭയാദയോ ഉപദവാ യേഭുയേന അനുപന്നാ നുപ്പജ്ജന്തി, ഉപ്പന്നാ ച വൃപസമന്തി, യേസു ച അപായേസു ഉപ്പജ്ജതി, ന തത്ഥ പച്ചുരജനോ വിയ ദുക്ഖേന അധിമത്തം പീളിയതി, ഭിച്ഛോസോ മത്തായ സംവേഗഭയമാപജ്ജതി. തസ്ഥാ മഹാപുരിസസ്സ യഥാരഹം തസ്ഥിം തസ്ഥിം ഭവേ ലബ്ഭമാനാ ഏതേ സത്താനം പിതുമമതാദക്ഖിണേയുതാദയോ ഗുണവിസേസാ ആനിസംസാതി വേദിതബ്ബാ.

തഥാ ആയുസമ്പദാ രൂപസമ്പദാ കൂലസമ്പദാ ഇസ്സരിയസമ്പദാ ആദേയ്യവചനതാ മഹാനുഭാവതാതി ഏതേപി മഹാപുരിസസ്സ പാരമീനം ആനിസംസാതി വേദിതബ്ബാ. തത്ഥ ആയുസമ്പദാ നാമ തസ്സം തസ്സം ഉപപത്തിയം ദീഘായുക്താ ചിരട്ഠിതികതാ, തായ യഥാരദ്ധാനി കൂലസമ്പദാനാനി പരിയോസാപേതി, ബഹുഞ്ച കൂലം ഉപചിനോതി. രൂപസമ്പദാ നാമ അഭിരൂപതാ ദസ്സനീയതാ പാസാദികതാ, തായ രൂപപ്പമാണാനം സത്താനം പസാദാവഹോ ഹോതി സമ്ഭാവനീയോ. കൂലസമ്പദാ നാമ ഉളാരേസു കൂലേസു അഭിനിബ്ബന്തി, തായ [ജാതിമദാദിമദസത്താനവി (മദമത്താനവി ചരിയാം അട്ഠം പകിണ്ണകകമ്മാ)] ഉപസങ്കമനീയോ ഹോതി പയിരൂപാസനീയോ, തേന തേ നിബ്ബിസേവനേ കരോന്തി. ഇസ്സരിയസമ്പദാ നാമ മഹാവിഭവതാ, മഹേസക്ഖതാ, മഹാപരിവാരതാ ച, താഹി സങ്ഗഹിതബ്ബേ ചതുഹി സങ്ഗഹവത്ഥുഹി (ദീ നി ൩.൩൧൩; അ നി ൧.൨൫൭) സങ്ഗഹിതും, നിഗ്ഗഹേതബ്ബേ ധമ്മേന നിഗ്ഗഹേതുമഞ്ച സമത്ഥോ ഹോതി. ആദേയ്യവചനതാ നാമ സദ്ധേയ്യതാ പച്ചയികതാ, തായ സത്താനം പമാണഭൂതോ ഹോതി, അലഞ്ചനീയാ ചസ്സ ആണാ ഹോതി. മഹാനുഭാവതാ നാമ പഭാവമഹത്താ, തായ പരേഹി ന അഭിഭൂയതി, സയമേവ പന പരേ അഞ്ഞദത്ഥു അഭിഭവതി ധമ്മേന, സമേന, യഥാഭൂതഗുണേഹി ച, ഏവമേതേസം ആയുസമ്പദാദയോ മഹാപുരിസസ്സ പാരമീനം ആനിസംസാ, സയഞ്ച അപരിമാണസ്സ പുണ്ണസമ്ഭാരസ്സ പരിവുദ്ധിഹേതുഭൂതാ യാനത്തയേ സത്താനം അവതാരണസ്സ പരിപാചനസ്സ കാരണഭൂതാതി വേദിതബ്ബാ.

കിം ഫലന്തി -

സമ്മാസമ്ബുദ്ധതാ താസം, ജന്താ ഫലം സമാസതോ;
വിത്ഥാരതോ അനന്താപ-മേയ്യാ ഗുണഗണാ മതാ.

സമാസതോ ഹി താവ സമ്മാസമ്ബുദ്ധഭാവോ ഏതാസം ഫലം. വിത്ഥാരതോ പന ബാത്തിംസമഹാപുരിസലക്ഖണ (ഭീ° നി° ൨.൩൩ ആദയോ; ൩.൧൯൮; മ° നി° ൨.൩൮൬) അസീതാനുബൃഞ്ജന, ബ്രാമപ്പഭാദിഅനേകഗുണഗണസമുജ്ജലരൂപകായസമ്പത്തിഅധിട്ഠാനാ ദസബല- (മ° നി° ൪.൮; അ° നി° ൧൦.൨൧) ചതുവേസാരജ- (അ° നി° ൪.൮) ഛരഅസാധാരണത്താണഅട്ഠാരസാവേണികബുദ്ധയമ്മ- (ഭീ° നി° അട്ഠ° ൩.൩൦൫;) പഭുതിഅനന്താപരിമാണഗുണസമുദയോപസോഭിനീ ധമ്മകായസിരീ, യാവതാ പന ബുദ്ധഗുണാ യേ അനേകേഹിപി കപ്പേഹി സമ്മാസമ്ബുദ്ധേനാപി വാചായ പരിയോസാപേതും ന സക്കാ, ഇദമേവ താസം ഫലം. വുത്തഞ്ചേതം ഭഗവതാ -

“ബുദ്ധോപി ബുദ്ധസ്സ ഭണ്ണേയ വണ്ണം,
കപ്പമ്പി ചേ അത്തമഭാസമാനോ;
ഖിയേമ കപ്പോ ചിരദീഘമന്തരേ,
വണ്ണോ ന ഖിയേമ തമാഗതസ്സാ”തി. (ഭീ° നി° അട്ഠ° ൧.൩൦൪; ൩.൧൪൧; ഉദാ° അട്ഠ° ൫൩; ചരിയാ° അട്ഠ° നിദാനകമ്മാ, പകിണ്ണകകമ്മാ) -

ഏവമേതമ പാരമീസു പകിണ്ണകകമ്മാ വേദിതബ്ബാ.

ഏവം യഥാവുത്തായ പടിപദായ യഥാവുത്തവിഭാഗാനം പാരമീനം പൂരിതഭാവം സന്ധായാഹ “സമതിംസ പാരമീയോ പുരേതാ”തി. സതിപി മഹാപരിച്ചാഗാനം ദാനപാരമീഭാവേ പരിച്ചാഗവിസേസഭാവദസ്സനത്ഥം, വിസേസസമ്ഭാരതാദസ്സനത്ഥം, സുദുക്കരഭാവദസ്സനത്ഥഞ്ച തേസം വിസും ഗഹണം, തതോയേവ ച അങ്ഗപരിച്ചാഗതോ നയനപരിച്ചാഗസ്സ, പരിഗൃഹപരിച്ചാഗഭാവസാമഞ്ഞ്ഞപി ധനരജപരിച്ചാഗതോ പുത്തദാരപരിച്ചാഗസ്സ വിസും ഗഹണം കതം, തഥായേവ ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേന (ഭീ° നി° ൧° ൧.൭) വുത്തം. ആചരിയസാരിപുത്തത്ഥേരേനപി അങ്ഗുത്തരടീകായം, (അ° നി° ൧° ൧.ഏകപുഗ്ഗലവഗ്ഗസ്സ പഠമേ) കത്ഥചി പന പുത്തദാരപരിച്ചാഗേ വിസും കതാ നയനപരിച്ചാഗമഞ്ഞ്ഞത്ര ജീവിതപരിച്ചാഗം വാ പക്ഖിപിതാ രജപരിച്ചാഗമഞ്ഞ്ഞത്ര പഞ്ച മഹാപരിച്ചാഗേ വദന്തി.

ഗതപച്ചാഗതികവത്തസങ്ഖാതായ (ഭീ° നി° അട്ഠ° ൧.൯; മ° നി° അട്ഠ° ൧.൧൦.൯; സം° നി° അട്ഠ° ൩.൫.൩൬൮; വിഭ° അട്ഠ° ൫൨൩; സു° നി° അട്ഠ° ൧.൧.൩൫) പുബ്ബഭാഗപടിപദായ സദ്ധിം അഭിഞ്ഞാസമാപത്തിനിപ്ഫാദനം പുബ്ബയോഗോ. ദാനാദീസുയേവ സാതിസയപടിപത്തിനിപ്ഫാദനം പുബ്ബചരിയാ. യാ വാ ചരിയാപിടേസങ്ഗഹിതാ, സാ പുബ്ബചരിയാ. കേചി പന “അഭിനീഹാരോ പുബ്ബയോഗോ. ദാനാദിപടിപത്തി വാ കായവിവേകവസേന ഏകചരിയാ വാ പുബ്ബചരിയാ”തി വദന്തി. ദാനാദീനഞ്ചേവ അപ്പിച്ചതാദീനഞ്ച സംസാരനിബ്ബാനേസു ആദീനവാനിസംസാനഞ്ച വിഭാവനവസേന, സത്താനം ബോധിത്തയേ പതിട്ഠാപനപരിപാചനവസേന ച പവത്താ കമ്മാ ധമ്മക്ഖാനം. ഞാതീനമത്ഥസ്സ ചരിയാ ഞാതത്ഥചരിയാ, സാപി കരുണായനവസേനേവ. ആദി-സദേന ലോകത്ഥചരിയാദയോ സങ്ഗണ്ഹാതി. കമ്മസ്സകതാഞാണവസേന, അനവജ്ജകമ്മായതനസിപ്പായതനവിജ്ജാട്ഠാനപരിചയവസേന, ഖന്ധായതനാദിപരിചയവസേന, ലക്ഖണത്തയതീരണവസേന ച ഞാണചാരോ ബുദ്ധിചരിയാ, സാ പനത്ഥതോ പഞ്ചാപാരമീയേവ, ഞാണസമ്ഭാരദസ്സനത്ഥം പന വിസും ഗഹണം. കോടിന്തി പരിയന്തം ഉക്കംസം. തഥാ അമ്ഹാകമ്പി ഭഗവാ ആഗതോതി ഏത്ഥാപി “ദാനപാരമിം പുരേതാ”തിആദിനാ സമ്ബന്ധോ.

ഏവം പാരമീപുരണവസേന “തഥാ ആഗതോ”തി പദസ്സത്ഥം ദസ്സേതാ ഇദാനി ബോധിപക്ഖിയധമ്മവസേനപി ദസ്സേതോ “ചത്താരോ സതിപട്ഠാനേ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ സതിപട്ഠാനാദിഗൃഹണേന ആഗമനപടിപദം മത്ഥകം പാപേതാ ദസ്സേതി മഗ്ഗഫലപക്ഖികാനത്തേവ ഗഹേതബ്ബത്താ, വിപസ്സനാസങ്ഗഹിതാ ഏവ വാ സതിപട്ഠാനാദയോ ദട്ഠബ്ബാ പുബ്ബഭാഗപടിപദായ ഗഹണേതോ. ഭാവേതാതി ഉപ്പാദേതാ. ബ്രൂഹേതാതി വഡ്ഢേതാ. ഏത്ഥ ച “യേന അഭിനീഹാരോ”തിആദിനാ ആഗമനപടിപദായആദിം ദസ്സേതി, “ദാനപാരമിം പുരേതാ”തിആദിനാ മജ്ജേയ, “ചത്താരോ സതിപട്ഠാനേ”തിആദിനാ പരിയോസാനം. തസ്മാ “ആഗതോ”തി വുത്തസ്സ ആഗമനസ്സ കാരണഭൂതപടിപദാവിസേസദസ്സനംയേവ തിണ്ണം നയാനം വിസേസോതി ദട്ഠബ്ബം. ഇദാനി യഥാവുത്തേന അത്ഥയോജനത്തയേന സിദ്ധം പഠമകാരണമേവ ഗാമാബന്ധവസേന ദസ്സേതും “യഥേവാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഇധലോകമ്ഹി വിപസ്സിആദയോ മൂനയോ സബ്ബഞ്ചുഭാവം യഥാവുത്തേന കാരണത്തയേന ആഗതാ യഥേവ, തഥാ പഞ്ചഹി ചക്ഖുഹി ചക്ഖുമാ അയം സക്യമുനിപി യേന കാരണേന ആഗതോ, തേനേസ തഥാഗതോ നാമ വുച്ചതീതി യോജനാ.

സമ്പതിജാതോതി മനുസ്സാനം ഹത്ഥതോ മുച്ചിത്ഥാ മുഹുത്തജാതോ, ന പന മാതുകുച്ഛിതോ നിക്ഖന്തമത്തോ മാതുകുച്ഛിതോ നിക്ഖന്തമത്തഞ്ഹി മഹാസത്തം പഠമം ബ്രഹ്മാനോ സുവണ്ണജാലേന പടിഗണ്ഹിംസു, തേസം ഹത്ഥതോ ചത്താരോ മഹാരാജാനോ അജിനപ്പവേണിയാ, തേസം ഹത്ഥതോ മനുസ്സാ ദുകുലച്ചമ്ബട്കേന പടിഗണ്ഹിംസു, “മനുസ്സാനം ഹത്ഥതോ മുച്ചിത്ഥാ പഥവിയം പതിട്ഠിതോ”തി

(ദ്ദിം നീം അട്ഠം ൨.൩൧) വക്ഖതി. “കമഞ്ചാ”തിആദി വിത്ഥാരസ്സനം. യമാഹ ഭഗവാ മഹാപദാനദേസനായം. സേതമ്ഹി ഛരത്തേതി ദിബ്ബസേതച്ഛത്തേ. അനുഹീരമാനേതി ധാരിയമാനേ. “അനുധാരിയമാനേ”തിപി ഇദാനി പാഠോ. “ഏതഥ ച ഛരത്തഗൃഹണേനേവ ഖഗ്ഗദീനി പഞ്ച കകുധഭണ്ഡാനിപി ഗഹിതാനേവാതി ദട്ഠഞ്ച. ഖഗ്ഗതാലവണ്ണമോരഹത്ഥകവാലബ്ബിജനീഉണ്ഹീസപട്ടാപി ഹി ഛരത്തേന സഹ തദാ ഉപട്ഠിതാ അഹേസും. ഛരത്താദീനിയേവ ച തദാ പഞ്ഞായിംസു, ന ഛരത്താദിഗാഹകാ”തി (ദ്ദിം നീം ദീം ൧.൨) ആചരിയയമ്മപാലത്ഥേരേന വുത്തം, ആചരിയസാരിപുത്തത്ഥേരേനാപി അങ്ഗുത്തരടികായം (അം നീം ദീം ൧.ഏകപുഗ്ഗലവഗ്ഗസ്സ പഠമേ) ഏവം സതി താലവണ്ണാദീനമ്പി കകുധഭണ്ഡസമഞ്ഞാ. അപിച ഖഗ്ഗാദീനി കകുധഭണ്ഡാനി, തദഞ്ഞാനിപി താലവണ്ണാദീനി തദാ ഉപട്ഠിതാനിതി അധിപ്പായേന തഥാ വുത്തം.

സബ്ബാ ച ദിസാതി ദസ ദിസാ. അനുവിലോകേതിതി പുഞ്ഞാനുഭാവേന ലോകവിവരണപാടിഹാരിയേ ജാതേ പഞ്ഞായമാനം ദസസഹസ്സിലോകയാതും മംസചക്ഖുനാവ ഓലോകേതിതി അത്ഥോ. നയിദം സബ്ബദിസാനുവിലോകനം സത്തപദവീതിഹാരുത്തരകാലം പഠമേവാനുവിലോകനത്തോ. മഹാസത്തോ ഹി മനുസ്സാനം ഹത്ഥത്തോ മുച്ചിത്ഥാ പുരത്ഥിമം ദിസം ഓലോകേസി. തത്ഥ ദേവമനുസ്സാ ഗന്ധമാലാദീഹി പൂജയമാനാ “മഹാപുരിസ ഇയ തുമ്ഹേഹി സദിസോപി നത്ഥി, കൂതോ തയാ ഉത്തരീതരോ”തി ആഹംസു. ഏവം ചതസ്സോ ദിസാ ചതസ്സോ അനുദിസാ ഹേട്ഠാ ഉപരീതി സബ്ബാ ദിസാഅനുവിലോകേത്ഥാ സബ്ബത്ഥ അത്തനാ സദിസമദിസാ “അയം ഉത്തരാ ദിസാ”തി സത്തപദവീതിഹാരേന അഗമാസീതി ആചരിയയമ്മപാലത്ഥേരേന (ദ്ദിം നീം ദീം ൧.൨) ആചരിയസാരിപുത്തത്ഥേരേന (അം നീം ദീം ൧.ഏകപുഗ്ഗലവഗ്ഗസ്സ പഠമേ) ച വുത്തം. മഹാപദാനസുത്തട്ഠകമായമ്പി (ദ്ദിം നീം അട്ഠം ൨.൩൧) ഏവമേവ വണ്ണിതം. തസ്ഥാ സത്തപദവീതിഹാരത്തോ പഠമം സബ്ബദിസാനുവിലോകനം കത്ഥാ സത്തപദവീതിഹാരേന ഗത്ഥാ തദുപരി ആസഭിം വാചം ഭാസതീതി ദട്ഠഞ്ച. ഇയ, പന അഞ്ഞാസു ച അട്ഠകമാസു സമേഹി പാദേഹി പതിട്ഠഹനത്തോ പട്ഠായ യാവ ആസഭീവാചാഭാസനം താവ യമാക്കമം ഏവ പുബ്ബനിമിത്തഭാവം വിഭാവേനോ “സത്തമപദുപരി ഠ്ഠാ സബ്ബദിസാനുവിലോകനം സബ്ബഞ്ഞുതാനാവരണണാണപടിലാഭസ്സാ”തിആദിനി വദതി, ഏവമ്പി യഥാ ന വിരുജ്ജയതി, തഥാ ഏവ അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. “സത്തമപദുപരി ഠ്ഠാ”തി ച പാഠോ പച്ഛാ പമാദലേഖവസേന ഏദിസേന വചനക്കമേന മഹാപദാനട്ഠകമായമദിസ്സമാനത്താതി. ആസഭിനി ഉത്തമം, അകമ്പനികം വാ, നിബ്ബഭയന്തി അത്ഥോ. ഉസഭസ്സ ഇദന്തി ഹി ആസഭം, സൂരഭാവോ, തേന യുത്തത്താ പനായം വാചാ “ആസഭീ”തി വുച്ചതി. അഗ്ഗോതി സബ്ബപഠമോ. ജേട്ഠോ, സേട്ഠോതി ച തസ്സേവ വേവചനം. സദുത്ഥമത്തത്തോ പന അഗ്ഗോതി ഗുണേഹി സബ്ബപധാനോ. ജേട്ഠോതി ഗുണവസേനേവ സബ്ബേസം വുദ്ധതമോ, ഗുണേഹി മഹല്ലകതമോതി വുത്തം ഹോതി. സേട്ഠോതി ഗുണവസേനേവ സബ്ബേസം പസട്ഠതമോ. ലോകസ്സാതി വിഭത്താവധിഭൂതേ നിസ്സക്കത്ഥേ സാമിവചനം. അയമന്തിമാ ജാതി, നത്ഥി ദാനി പുനബ്ഭവോതി ഇമസ്ഥിം അത്തഭാവേ പത്തഞ്ചം അരഹത്തം ബ്യാകാസി തബ്ബസേനേവ പുനബ്ഭവാഭാവത്തോ.

ഇദാനി തഥാഗമനം സമ്ഭാവേനോ “തഞ്ചസ്സാ”തിആദിമാഹ. പുബ്ബനിമിത്തഭാവേന തഥം അവിതഥന്തി സമ്ബന്ധോ. വിസേസാധിഗമാനന്തി ഗുണവിസേസാധിഗമാനം. തദേവത്ഥം വിത്ഥാരത്തോ ദസ്സേതി “യത്ത്ഹീ”തിആദിനാ . തത്ഥ യന്തി കിരിയാപരാമസനം, തേന “പതിട്ഠഹീ”തി ഏതഥ പകതിയത്ഥംപതിട്ഠാനകിരിയം പരാമസതി. ഇദമസ്സാതി ഇദം പതിട്ഠഹനം അസ്സ ഭഗവത്തോ. പടിലാഭസദ്ദേ സാമിനിദ്ദേസോ ചേസ, കത്തുനിദ്ദേസോ വാ. പുബ്ബനിമിത്തന്തി തപ്സിലാഭസഞ്ചാതസ്സ ആയതിം ഉപ്ಪജ്ജമാനകസ്സ ഹിതസ്സ പഠമം പവത്തം സഞ്ജാനനകാരണം. ഭഗവത്തോ ഹി അച്ഛരിയബ്ഭുതഗുണവിസേസാധിഗമനേ പഞ്ച മഹാസുപിനാദയോ വിയ ഏതാനി സഞ്ജാനനനിമിത്താനി പാതുഭവന്തി, യഥാ തം ലോകേ പുഞ്ഞവന്താനം പുഞ്ഞഫലവിസേസാധിഗമനേതി.

സബ്ബലോകുത്തരഭാവസ്സാതി സബ്ബലോകാനമുത്തമഭാവസ്സ, സബ്ബലോകാതിക്കമനഭാവസ്സ വാ. സത്ത പദാനി സത്തപദം, തസ്സ വീതിഹാരോ വിസേസേന അതിഹാരണം സത്തപദവീതിഹാരോ, സത്തപദനിക്ഖേപോതി അത്ഥോ. സോ പന സമഗമനേ ദിനം പദാനമന്തരേ മുട്ഠിരതനമത്തന്തി വുത്തം.

“അനേകസാവഞ്ച സഹസ്സമണ്ഡലം,
ഛരത്തം മരൂ ധാരയുമന്തലിക്ഖേ;
സുവണ്ണദണ്ഡാ വീതിപതന്തി ചാമരാ,
ന ദിസ്സരേ ചാമരഛരതഗാഹകാ”തി. (സും നീം ന്തൻ൩); -

സുത്തനിപാതേ നാളകസുത്തേ ആയസ്ഥതാ ആനന്ദത്ഥേരേന വുത്തം നിദാനഗാഥാപദം സന്ധായ “സുവണ്ണദണ്ഡാ വീതിപതന്തി ചാമരാതി ഏത്ഥാ”തി വുത്തം. ഏത്ഥാതി ഹി ഏതസ്ഥിം ഗാഥാപദേതി അത്ഥോ. മഹാപദാനസുത്തേ അനാഗതത്താ പന ചാമരുക്ഖേപസ്സ തഥാ വചനം ദട്ഠഞ്ച. തത്ഥ ആഗതാനുസാരേന ഹി ഇയ പുബ്ബനിമിത്തഭാവം വദതി, ചമരോ നാമ മിഗവിസേസോ. യസ്സ വാലേന രാജകകുധഭൂതം വാലബ്ബിജനിം കരോന്തി, തസ്സ അയന്തി ചാമരീ. തസ്സാ ഉക്ഖേപോ തഥാ, വുത്തോ സോതി വുത്തചാമരുക്ഖേപോ. അരഹത്തവിമുത്തിവരവിമലസേതച്ഛത്തപടിലാഭസ്സാതി അരഹത്തഫലസമാപത്തിസഞ്ചാതവരവിമലസേതച്ഛത്തപടിലാഭസ്സ. സത്തമപദുപരിതി ഏതഥ പദ-സദ്ദോ പദവളഞ്ജനവാചകോ, തസ്ഥാ സത്തമസ്സ പദവളഞ്ജനസ്സ ഉപരിതി അത്ഥോ. സബ്ബഞ്ഞുതഞ്ഞാണമേവ സബ്ബത്ഥ അപ്സഹിതചാരതായ അനാവരണന്തി ആഹ “സബ്ബഞ്ഞുതാനാവരണണാണപടിലാഭസ്സാ”തി. തഥാ അയം ഭഗവാ...പേ... പുബ്ബനിമിത്തഭാവനാതി ഏതഥ “യത്ത്ഹീ”തിആദി അധികാരത്താ, ഗമ്യമാനത്താ ച ന

വൃത്തം, ഏതേന ച അഭിജാതിയം ധമ്മതാവസേന ഉപ്പജ്ജനകവിസേസാ സബ്ബബോധിസത്താനം സാധാരണാതി ദസ്സേതി. പാരമിതാനിസ്സന്ദാ ഹി തേ.

പോരാണാതി അട്കമാചരിയാ. ഗവന്വതി ഉസഭോ സമേഹി പാദേഹി വസുന്ദം രതനാനം ധാരണതോ വസുന്ദരസഞ്ചാതം ഭൂമിം ഫുസീ യമാ, തമാ മനുസ്സാനം ഹത്ഥതോ മുച്ചിതാ മുഹുത്തജാതോ സോ ഗോതമോ സമേഹി പാദേഹി വസുന്ദരം ഫുസീതി അത്ഥോ. വിക്ഖമിതി അഗമാസി. സത്ത പദാനീതി സത്തപദവളഞ്ജനട്കാനാനി. അച്ചന്തസംയോഗേ ചേതം ഉപയോഗവചനം, സത്തപദവാദേഹിതി വാ കരണത്ഥോ ഉത്തരപദലോപവസേന ദട്കഞ്ചോ. മരൂതി ദേവാ യഥാമരിയാദം മരണസഭാവതോ. സമാതി വിലോകനസമതായ സമാ സദിസിയാ. മഹാപുരിസോ ഹി യഥാ ഏകം ദിസം വിലോകേസി, ഏവം സേസദിസാപി, ന കത്ഥചി വിലോകനേ വിനിബന്ധോ തസ്സ അഹോസി, സമാതി വാ വിലോകേതും യുത്താതി അത്ഥോ. ന ഹി തദാ ബോധിസത്തസ്സ വിരൂപബിഭുവിസമരൂപാനി വിലോകേതുമയുത്താനി ദിസാസു ഉപട്കഹന്തി, വിസ്സട്കമഞ്ജുവിഞ്ഞയാദിവസേന അട്കഞ്ചുപേതം ഗിരം അബ്ഭുദീരയി പബ്ബതമുദ്ധനിട്കിതോ സീഹോ യഥാ അഭിനദിതി അത്ഥോ.

ഏവം കായഗമനത്ഥേന ഗതസദ്ദേന തമാഗതസദ്ദം നിദ്രിസിതാ ഇദാനി ഞാണഗമനത്ഥേന നിദ്രിസിതും “അഥ വാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “യഥാ വിപസ്സീ ഭഗവാ”തിആദിസുപി “നേക്ഖമ്മേന കാമച്ഛന്ദം പഹായാ”തിആദിനാ യോജേതബ്ബം. നേക്ഖമ്മേനാതി അലോഭപധാനേന കൂസലചിത്തുപ്പാദേന. കൂസലാ ഹി ധമ്മാ ഇധ നേക്ഖമ്മം തേസം സബ്ബേസന്ധി കാമച്ഛന്ദപടിപക്ഖത്താ, ന പബ്ബജ്ജാദയോ ഏവ. “പമജ്ജ്യാനേനാ”തിപി വദന്തി കേചി, തദയുത്തമേവ പമജ്ജ്യാനസ്സ പുബ്ബഭാഗപടിപദായ ഏവ ഇധ ഇച്ഛിതത്താ. പഹായാതി പജഹിതാ. ഗതോതി ഉത്തരിവിസേസം ഞാണഗമനേന പടിപന്നോ. പഹായാതി വാ പഹാനഹേതു, പഹാനേ വാ സതി. ഹേതുലക്ഖണത്ഥേസു ഹി അയം താ-സദ്ദോ “സക്കോ ഹുത്ഥാ നിബ്ബത്തി”തിആദിസു (ദീ. നി. അട്. ൨.൩൫) വിയ. കാമച്ഛന്ദാദിപ്പഹാനഹേതുകഞ്ച “ഗതോ”തി ഏതഥ വൃത്തം അവബോധസഞ്ചാതം, പടിപത്തിസഞ്ചാതം വാ ഗമനം കാമച്ഛന്ദാദിപ്പഹാനേന ച തം ലക്ഖിയതി, ഏസ നയോ “പദാലേതാ”തിആദിസുപി. അബ്ബാപാദേനാതി മേത്തായ. ആലോകസത്തായാതി വിഭൂതം കത്ഥാ മനസിങ്കാരേന ഉപട്കിതാലോകസഞ്ചാനേന. അവിക്ഖേപേനാതി സമാധിനാ. ധമ്മവവത്ഥാനേനാതി കൂസലാദിധമ്മാനം യഥാവനിച്ഛയേന, സപ്പച്ചയനാമരൂപവവത്ഥാനേനാതിപി വദന്തി.

ഏവം കാമച്ഛന്ദാദിനീവരണപ്പഹാനേന “അഭിജ്ജ്യാം ലോകേ പഹായാ”തിആദിനാ വൃത്തായ പമജ്ജ്യാനസ്സ പുബ്ബഭാഗപടിപദായ ഭഗവതോ ഞാണഗമനവിസിട്കം തമാഗതഭാവം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി സഹ ഉപായേന അട്കഹി സമാപത്തിഹി, അട്കാരസഹി ച മഹാവിപസ്സനാഹി തം ദസ്സേതും “ഞാണേനാ”തിആദിമാഹ. നാമരൂപപരിഗൃഹകഞ്ചാവിതരണാനഞ്ചി വിനിബന്ധഭൂതസ്സ മോഹസ്സ ദൂരീകരണേന ഞാതപരിഞ്ഞായം റിതസ്സ അനിച്ഛസത്താദയോ സിജ്ജന്തി, തസ്ഥാ അവിജ്ജാപദാലനം വിപസ്സനായ ഉപായോ. തമാ ത്യാനസമാപത്തിസു അഭിരതിനിമിത്തേന പാമോജേന, തത്ഥ അനഭിരതിയാ വിനോദിതായ ത്യാനാദിനം സമധിഗമോതി സമാപത്തിയാ അരതിവിനോദനം ഉപായോ. സമാപത്തിവിപസ്സനാനുക്കമേന പന ഉപരി വക്ഖമാനനയേന നിദ്രിസിതബ്ബേപി നീവരണസഭാവായ അവിജ്ജായ ഹേട്കാ കാമച്ഛന്ദാദിവസേന ദസ്സിതനീവരണേസുപി സഞ്ചാദസ്സനത്ഥം ഉപ്പടിപാടിനിദ്രേസോ ദട്കഞ്ചോ.

സമാപത്തിവിഹാരപവേസനനിബന്ധനേന നീവരണാനി കവാടസദിസാനീതി ആഹ “നീവരണകവാടം ഉഗ്ഘാടേതാ”തി. “രത്തിം അനുവിതക്കേതാ അനുവിചാരേതാ ദിവാ കമ്മന്തേ പയോജേതീ”തി മജ്ജിമിമാഗമവരേ മുലപണ്ണാസകേ വമ്മികസുത്തേ (മ. നി. ൧.൨൪൯) വൃത്തട്കാനേ വിയ വിതക്കവിചാരാ വുപസമാ [യുമായനാ (ദീ. നി. ടീ. ൧.൭)] അധിപ്പേതാതി സന്ധായ “വിതക്കവിചാരയുഗ്മം വുപസമേതാ”തി വൃത്തം, വിതക്കവിചാരസഞ്ചാതം യുഗ്മം വുപസമേതാതി അത്ഥോ. “വിതക്കവിചാര”മിച്ചേവ അധുനാ പാഠോ, സോ ന പോരാണോ ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേന, ആചരിയസാരീപുത്തത്ഥേരേന ച യഥാവൃത്തപാഠസ്സേവ ഉദ്ധതത്താ. വിരാജേതാതി ജിഗുച്ഛിതാ, സമതിക്കമിതാ വാ. തദുഭയത്ഥോ ഹേസ “പിതിയാ ച വിരാഗാ”തിആദിസു (ദീ. നി. ൧.൭; മ. നി. ൩.൧൫൫; പാരാ. ൧൧; വിഭ. ൬൨൫) വിയ. കാമം പമജ്ജ്യാനൂപചാരേ ഏവ ദുക്ഖം, ചതുത്ഥജ്ജ്യാനൂപചാരേ ഏവ ച സുഖം പഹിയതി, അതിസയപ്പഹാനം പന സന്ധായാഹ “ചതുത്ഥജ്ജ്യാനേന സുഖദുക്ഖം പഹായാ”തി.

രൂപസത്താതി സത്താസീസേന രൂപാവചരജ്ജ്യാനാനി ചേവ തദാരമ്മണാനി ച വൃത്താനി. രൂപാവചരജ്ജ്യാനന്വി ഹി “രൂപ”ന്തി വുച്ചതി ഉത്തരപദലോപേന “രൂപീ രൂപാനി പസ്സതി”തിആദിസു (ധ. സ. ൨൪൮) തസ്സ ആരമ്മണവി കസിണരൂപം പുരിമപദലോപേന “ബഹിദ്ധാ രൂപാനി പസ്സതി സുവണ്ണദുബ്ബണ്ണാനി”തിആദിസു (ധ. സ. ൨൨൩ ആദയോ) തസ്ഥാ ഇധ രൂപേ രൂപജ്ജ്യാനേ തംസഹഗതാ സത്താ രൂപസത്താതി ഏവം സത്താസീസേന രൂപാവചരജ്ജ്യാനാനി വൃത്താനി, രൂപം സത്താ അസ്സാതി രൂപസത്തം, രൂപസത്താസമന്നാഗതന്തി വൃത്തം ഹോതി. ഏവം പഥവീകസിണാദിഭേദസ്സ തദാരമ്മണസ്സ ചേതം അധിവചനന്തി വേദിതബ്ബം. പടിഘസത്താതി ചക്ഖാദിനം വത്ഥുനം, രൂപാദിനം ആരമ്മണാനഞ്ച പടിഘാതേന പടിഹനനേന വിസയിവിസയസമോധാനേന സമുപ്പന്നാ ദിപഞ്ചവിത്താണസഹഗതാ സത്താ. നാനത്തസത്താതി അട്ക കാമാവചരകൂസലസത്താ, ദാദസ അകൂസലസത്താ, ഏകാദസ കാമാവചരകൂസലവിപാകസത്താ, ദേവ അകൂസലവിപാകസത്താ, ഏകാദസ കാമാവചരകിരിയസത്താതി ഏതാസം ചതുചത്താലീസസത്താനമേതം അധിവചനം. ഏതാ ഹി യസ്ഥാ

രൂപസദാഭിഭേദേ നാനത്തേ നാനാസഭാവേ ഗോചരേ പവത്തന്തി, യസ്മാ ച നാനത്താ നാനാസഭാവാ അത്തമത്തം അസദിസാ, തസ്മാ “നാനത്തസത്താ”തി വുച്ചന്തി.

അനിച്ചസ്സ , അനിച്ചന്തി വാ അനുപസ്സനാ അനിച്ചാനുപസ്സനാ, തേഭൂമകയമ്മാനം അനിച്ചതം ഗഹേത്വാ പവത്തായ വിപസ്സനായേതം നാമം. നിച്ചസത്തന്തി സഞ്ചതയമ്മേ “നിച്ചാ സസ്സതാ”തി പവത്തമിച്ചാസത്തം, സത്താസീസേന ചേത്ഥ ദിട്ഠിചിത്താനന്വി ഗഹണം ദട്ഠഞ്ച. ഏസ നയോ ഇതോ പരേസുപി. നിബ്ബിദാനുപസ്സനായാതി സഞ്ചാരേസു നിബ്ബിദനാകാരേണ പവത്തായ അനുപസ്സനായ. നന്ദിന്തി സപ്പിതികതണ്ഹം. വിരാഗാനുപസ്സനായാതി സഞ്ചാരേസു വിരജ്ജനാകാരേണ പവത്തായ അനുപസ്സനായ. നിരോധാനുപസ്സനായാതി സഞ്ചാരാനം നിരോധസ്സ അനുപസ്സനായ, “തേ സഞ്ചാരാ നിരുജ്ജന്ത്യന്തിയേവ, ആയതിം സമുദയവസേന ന ഉപ്പജ്ജന്തി”തി ഏവം വാ അനുപസ്സനാ നിരോധാനുപസ്സനാ. തേനേവാഹ “നിരോധാനുപസ്സനായ നിരോധേതി, നോ സമുദേതി”തി. മുഞ്ചിതുകമ്യതാ ഹി അയം ബലപ്പത്താതി. പടിനിസ്സജ്ജനാകാരേണ പവത്താ അനുപസ്സനാ പടിനിസ്സഗ്ഗാനുപസ്സനാ. പടിസഞ്ചാസന്തിട്ഠാ ഹി അയം. ആദാനന്തി നിച്ചാദിവസേന ഗഹണം. സന്തതിസമൂഹകിച്ചാരമ്മണാനം വസേന ഏകത്തഗ്ഗഹണം ഘനസത്താ. ആയുഹനം അഭിസഞ്ചരണം. അവത്ഥാവിസേസാപത്തി വിപരിണാമോ. ധുവസത്തന്തി മിരഭാവഗ്ഗഹണസത്തം. നിമിത്തന്തി സമൂഹാദിഘനവസേന സകിച്ചപരിച്ഛേദതായ സഞ്ചാരാനം സവിഗ്ഗഹതം. പണിധിന്തി രാഗാദിപണിധിം. സാ പനത്ഥതോ തണ്ഹാവസേന സഞ്ചാരേസു നിന്നതാ.

അഭിനിവേസന്തി അത്താനുദിട്ഠിം. അനിച്ചാദിവസേന സബ്ബയമ്മതിരണം അധിപത്തായമ്മവിപസ്സനാ. സാരാദാനാഭിനിവിസേന്തി അസാരേ സാരഗ്ഗഹണവിപല്ലാസം. ഇസ്സരകുത്താദിവസേന ലോകോ സമുപ്പന്നോതി അഭിനിവേസോ സമ്മോഹാഭിനിവേസോ നാമ. കേചി പന “അഹോസിം നു ഖോ അഹമതിതമദ്ധാനന്തിആദിനാ പവത്തസംസയാപത്തി സമ്മോഹാഭിനിവേസോ”തി വദന്തി. സഞ്ചാരേസു ലേണതാണഭാവഗ്ഗഹണം ആലയാഭിനിവേസോ. “ആലയരതാ ആലയസമുദിതാ”തി (ദീ. നി. ൨.൬൪; മ. നി. ൧.൨൮൧; ൨.൩൩൭; മഹാവ. ൭, ൮) വചനതോ ആലയോ വുച്ചതി തണ്ഹാ, സായേവ ചക്ഖാദിസു, രൂപാദിസു ച അഭിനിവേസവസേന പവത്തിയാ ആലയാഭിനിവേസോതി കേചി. “ഏവംവിധാ സഞ്ചാരാ പടിനിസ്സജ്ജിയാന്തി”തി പവത്തത്താണം പടിസഞ്ചാനുപസ്സനാ. വട്ടതോ വിഗതത്താ വിവട്ടം, നിബ്ബാനം, തത്ഥ ആരമ്മണകരണസഞ്ചാരേണ അനുപസ്സനേണ പവത്തിയാ വിവട്ടാനുപസ്സനാ, ഗോത്രഭു. സംയോഗാഭിനിവേസന്തി സംയുജ്ജനവസേന സഞ്ചാരേസു അഭിനിവിസനം. ദിട്ഠേകട്ഠേതി ദിട്ഠിയാ സഹജാതേകട്ഠേ, പഹാനേകട്ഠേ ച. ഓളാരികേതി ഉപരിമഗ്ഗവജ്ജേ കിലേസേ അപേക്ഖിത്വാ വുത്തം, അത്തമാ ദസ്സനപഹാതബ്ബാ ച ദുതിയമഗ്ഗവജ്ജേഹിപി ഓളാരികാതി തേസന്വി തബ്ബചനീയതാ സിയാ. അണുസഹഗതേതി അണുഭൂതേ. തബ്ഭാവവുത്തികോ ഹി ഏത്ഥ സഹഗതസദ്ദോ. ഇദം പന ഹേട്ഠിമഗ്ഗവജ്ജേ അപേക്ഖിത്വാ വുത്തം . സബ്ബകിലേസേതി അവസിട്ഠസബ്ബകിലേസേ. ന ഹി പമാദിമഗ്ഗേഹി പഹീനാ കിലേസാ പുന പഹീയന്തി. സബ്ബസദ്ദോ ചേത്ഥ സപ്പദേസവിസയോ “സബ്ബേ തസന്തി ദണ്ഡസ്സാ”തിആദിസു വിധ (ധ. പ. ൧൨൯).

കക്ഖളത്തം കഠിനഭാവോ. പഗ്ഘരണം ദ്രവഭാവോ. ലോകിയവായുനാ ഭസ്തസ്സ വിധ യേന തന്തംകലാപസ്സ ഉദ്ധുമായനം, മമ്ഭഭാവോ വാ, തം വിത്ഥമ്ഭണം. വിജ്ജമാനേപി കലാപന്തരഭൂതാനം കലാപന്തരഭൂതേഹി ഫുട്ഠഭാവേ തന്തംഭൂതവിവിത്തതാ രൂപപരിയന്തോ ആകാസോതി യേസം യോ പരിച്ഛേദോ, തേഹി സോ അസമ്ഫുട്ഠോവ, അത്തമാ ഭൂതാനം പരിച്ഛേദഭാവോ ന സിയാ ബ്യാപിതഭാവാപത്തിതോ. യസ്മിം കലാപേ ഭൂതാനം പരിച്ഛേദോ, തേഹി തത്ഥ അസമ്ഫുട്ഠഭാവോ അസമ്ഫുട്ഠലക്ഖണം, തേനാഹ ഭഗവാ ആകാസയാതുന്നിദ്ദേസേ “അസമ്ഫുട്ഠോ ചതുഹി മഹാഭൂതേഹി”തി (ധ. സം. ൬൩൭).

വിരോധിപച്ചയസന്നിപാതേ വിസദിസുപ്പത്തി രൂപ്പനം. ചേതനാപധാനത്താ സഞ്ചാരക്ഖന്ധയമ്മാനം ചേതനാവസേനേതം വുത്തം “സഞ്ചാരാനം അഭിസഞ്ചരണലക്ഖണം”ന്തി. തഥാ ഹി സുത്തന്തഭാജനിയേ സഞ്ചാരക്ഖന്ധവിഭിന്ദേ “ചക്ഖുസമ്ഫസ്സജാ ചേതനാ”തിആദിനാ (വിഭ. ൧൨) ചേതനാവ വിഭത്താ. അഭിസഞ്ചാരലക്ഖണാ ച ചേതനാ. യഥാഹ “തത്ഥ കതമോ പുത്താഭിസഞ്ചാരോ, കൂസലാ ചേതനാ”തിആദി (വിഭ. ൨൨൬) സമ്പയുത്തയമ്മാനം ആരമ്മണേ റപനം അഭിനിരോപനം. ആരമ്മണാനമനുബന്ധനം അനുമജ്ജനം. സവിപ്ഫാരികതാ ഫരണം. അധിമുച്ചനം സദുഹനം അധിമോക്ഖോ. അസ്സദ്ധിയേതി അസ്സദ്ധിയഹേതു. നിമിത്തത്ഥേ ചേതം ഭുമ്മം. ഏസ നയോ കോസജ്ജാദിസുപി. കായചിത്തപരിളാഹുപസമോ വുപസമലക്ഖണം. ലീനുമുച്ചരഹിതേ അധിചിത്തേ വത്തമാനേ പഗ്ഗഹനിഗ്ഗഹസമ്പഹംസനേസു അബ്യാവതായ അജ്ജയുപേക്ഖണം പടിസഞ്ചാനം പക്ഖപാതുപച്ഛേദതോ.

മുസാവാദാദിനം വിസംവാദനാദികിച്ചതായ ലുഖാനം അപരിഗ്ഗാഹകാനം പടിപക്ഖഭാവതോ പരിഗ്ഗാഹകസഭാവാ സമ്മാവാചാ സിനിദ്ധഭാവതോ സമ്പയുത്തയമ്മേ, സമ്മാവാചാപച്ചയസുഭാസിതം സോതാരഞ്ച പുഗ്ഗലം പരിഗ്ഗണ്ഹാതീതി സാ പരിഗ്ഗഹലക്ഖണാ. കായികകിരിയാ കിഞ്ചി കത്തഞ്ചം സമുട്ഠാപേതി, സയഞ്ച സമുട്ഠാനം ഘടനം ഹോതീതി സമ്മാകമ്മന്തസഞ്ചാതാ വിരതി സമുട്ഠാനലക്ഖണാതി ദട്ഠഞ്ച, സമ്പയുത്തയമ്മാനം വാ ഉക്ഖിപനം സമുട്ഠാനം കായികകിരിയായ ഭാരുകുഖിപനം വിധ. ജീവമാനസ്സ സത്തസ്സ, സമ്പയുത്തയമ്മാനം വാ ജീവിതിന്ദ്രിയവുത്തിയാ, ആജീവസ്സേവ വാ സുദ്ധി വോദാനം.

“സങ്ഖാരാ”തി ഇയ ചേതനാ അധിപ്തോ, ന പന “സങ്ഖാരാ സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡോ”തിആദീസു (ധം സං ൨൮൩, ൩൮൭; വിഭം ൧, ൨൦, ൨൨) വിയ സമപണ്ണാസചേതസികാതി വുത്തം “സങ്ഖാരാനം ചേതനാലക്ഖണ്”തി. അവിജ്ജാപച്ചയാ ഹി പുണ്ണാഭിസങ്ഖാരാദികാവ ചേതനാ. ആരമ്മണാഭിമുഖഭാവോ നമനം. ആയതനം പവത്തനം. സളായതനവസേന ഹി ചിത്തചേതസികാനം പവത്തി. തണ്ഹായ ഹേതുലക്ഖണ്ണി ഏതഥ വട്ടസ്സ ജനകഹേതുഭാവോ തണ്ഹായ ഹേതുലക്ഖണ്ണം, മഗ്ഗസ്സ പന വക്ഖമാനസ്സ നിബ്ബാനസമ്പാപകത്തന്തി അയമേതേസം വിസേസോ. ആരമ്മണസ്സ ഗഹണലക്ഖണ്ണം. പുന ഉപ്പത്തിയാ ആയുഹണലക്ഖണ്ണം. സത്തജീവതോ സുത്തതാലക്ഖണ്ണം. പദഹനം ഉസ്സാഹനം. ഇജ്ജതനം സമ്പത്തി. വട്ടതോ നിസ്സരണം നിയ്യാനം. അവിപരീതഭാവോ തഥലക്ഖണ്ണം. അത്തമണ്ണോനതിവത്തനം ഏകരസോ, അനുനാധികഭാവോവ. യുഗന്തയാ നാമ സമമവിപസ്സനാ അത്തമണ്ണോപകാരതായ യുഗളവസേന ബന്ധിതബ്ബതോ. “സദ്ധാപണ്ണാ പഗ്ഗഹാവിക്ഖേപാ”തിപി വദന്തി. ചിത്തവിസുദ്ധി നാമ സമാധി. ദിട്ഠിവിസുദ്ധി നാമ പണ്ണാ. ഖയോതി കിലേസക്ഖയോ മഗ്ഗോ, തസ്ഥിം പവത്തസ്സ സമ്മാദിട്ഠിസങ്ഖാതസ്സ ഞാണസ്സ സമുച്ഛേദനലക്ഖണ്ണം. കിലേസാനമനുപ്യാദപരിയോസാനതായ അനുപ്യാദോ, ഫലം. കിലേസവുപസമോ പസ്സദ്ധി. ഛന്ദസ്സാതി കത്തുകാമതാഛന്ദസ്സ. പതിട്ഠാഭാവോ മുലലക്ഖണ്ണം. ആരമ്മണപടിപാദകതായ സമ്പയുത്ത-യമ്മാനമുപ്പത്തിഹേതുതാ സമുട്ഠാപണലക്ഖണ്ണം. വിസയാദിസന്നിപാതേന ഗഹേതബ്ബാകാരോ സമോധാനം. യാ “സങ്ഗതീ”തി വുച്ചതി “തിണ്ണം സങ്ഗതി ഫസ്സോ”തിആദീസു. സമം, സമ്മാ വാ ഓദഹന്തി സന്നിബ്ധിതാ ഭവന്തി സമ്പയുത്തയമ്മാ അന്നേനാതിപി സമോധാനം, ഫസ്സോ, തണ്ഭാവോ സമോധാനലക്ഖണ്ണം. സമോസരന്തി സന്നിപതന്തി ഏതഥാതി സമോസരണം, വേദനാ. തായ ഹി വിനാ അപ്പവത്തമാനാ സമ്പയുത്തയമ്മാ വേദനാനുഭവനനിമിത്തം സമോസദാ വിയ ഹോന്തിതി ഏവം വുത്തം, തണ്ഭാവോ സമോസരണലക്ഖണ്ണം. പാസാദാദീസു ഗോപാനസീനം കൂടം വിയ സമ്പയുത്തയമ്മാനം പാമോക്ഖഭാവോ പമുഖലക്ഖണ്ണം. സതിയാ സബ്ബതമകത്താ സമ്പയുത്താനം അധിപതിഭാവോ ആധിപതേയുലക്ഖണ്ണം. തതോ സമ്പയുത്തയമ്മതോ, തേസം വാ സമ്പയുത്തയമ്മാനം ഉത്തരി പധാനം തതുത്തരി, തണ്ഭാവോ തതുത്തരിയലക്ഖണ്ണം. പണ്ണുത്തരാ ഹി കൂസലാ യമ്മാ. വിമുത്തീതി ഫലം കിലേസേഹി വിമുച്ചിത്ഥാതി കത്ഥാ. തം പന സീലാദിഗുണസാരസ്സ പരമുക്കംസഭാവേന സാരം. തതോ ഉത്തരി യമ്മസ്സാഭാവതോ പരിയോസാനം. അയഞ്ച ലക്ഖണ്ണവിഭാഗോ ഛായാതുപഞ്ചത്ഥാനങ്ഗാദിവസേന തന്തംസുത്തപദാനുസാരേന പോരാണട്ഠകമായമാഗതനയേന വുത്തോതി ദട്ഠം. തഥാ ഹി പുബ്ബേ വുത്തോപി കോചി യമ്മോ പരിയായന്തരപ്പകാസനതഥം പുന ദസ്സിതോ. തതോ ഏവ ച “ഛന്ദമുലകാ യമ്മാ മനസികാരസമുട്ഠാനാ ഫസ്സസമോധാനാ വേദനാസമോസരണം”തി “പണ്ണുത്തരാ കൂസലാ യമ്മാ”തി, “വിമുത്തീസാരമിദം ബ്രഹ്മചരിയ”തി, “നിബ്ബാനോഗധന്ഹി ആവുസോ ബ്രഹ്മചരിയം നിബ്ബാനപരിയോസാന”തി [സം നീ ൩.൨൧൨ (അത്ഥതോ സമാനം)] ച സുത്തപദാനം വസേന ഛന്ദസ്സ മുലലക്ഖണ്ണിആദി വുത്തം. തേസം തേസം യമ്മാനം തഥം അവിതഥം ലക്ഖണ്ണം ആഗതോതി അത്ഥം ദസ്സേതി “ഏവ”തിആദിനാ. തം പന ഗമനം ഇയ ഞാണഗമനമേവാതി വുത്തം “ഞാണഗതിയാ”തി. സതിപി ഗതസദസ്സ അവബോധനത്ഥഭാവേ ഞാണഗമനമേവേസോ സിലോതി ന വുത്തോ. ആ-സദസ്സ ചേതഥ ഗതസദാനുവത്തിമത്തമേവ. തേനാഹ “പത്തോ അനുപത്തോ”തി.

അവിപരീതസഭാവത്താ “തഥയമ്മാ നാമ ചത്താരി അരിയസച്ചാനീ”തി വുത്തം. അവിപരീതസഭാവതോ തഥാനി. അമുസാസഭാവതോ അവിതഥാനി. അത്താകാരരഹിതതോ അനത്തമാനി. സച്ചസംയുത്താദീസു ആഗതം പരിപുണ്ണസച്ചചതുക്കകം സന്ധായ “ഇതിവിത്ഥാരോ”തി ആഹ. “തസ്ഥാ”തി വത്ഥാ തദപരാമസിതബ്ബമേവ ദസ്സേതി “തഥാനം അഭിസമ്ബുദ്ധത്താ”തി ഇമിനാ. ഏസ നയോ ഞാദിസേസു.

ഏവം സച്ചവസേന ചതുതമകാരണം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി പച്ചയപച്ചയുപ്പന്നഭാവേന അവിപരീതസഭാവത്താ തഥഭൂതാനം പടിച്ച്സമുപ്യാദങ്ഗാനം വസേനാപി ദസ്സേത്തോ “അപിചാ”തിആദിമാഹ. തഥ ജാതിപച്ചയസമ്ഭൂതസമുദാഗതട്ഠോതി ജാതിപച്ചയാ സമ്ഭൂതം ഹുത്ഥാ സഹിതസ്സ അത്തനോ പച്ചയാനുരൂപസ്സ ഉദ്ധം ഉദ്ധം ആഗതസഭാവോ, അനുപവത്തട്ഠോതി അത്ഥോ. അഥ വാ സമ്ഭൂതട്ഠോ ച സമുദാഗതട്ഠോ ച സമ്ഭൂതസമുദാഗതട്ഠോ പുബ്ബപദേ ഉത്തരപദലോപവസേന. സമാഹാരദന്ദേപി ഹി പുല്ലിങ്ഗമിച്ചിന്തി നേരുത്തികാ. ന ചേതഥ ജാതിതോ ജരാമരണം ന ഹോതി, ന ച ജാതിം വിനാ അത്തതോ ഹോതിതി ജാതിപച്ചയസമ്ഭൂതട്ഠോ. ഇത്ഥമേവ ജാതിതോ സമുദാഗച്ഛതിതി ജാതി പച്ചയസമുദാഗതട്ഠോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - യാ യാ ജാതി യഥാ യഥാ പച്ചയോ ഹോതി, തദനുരൂപം പാതുഭൂതസഭാവോതി. പച്ചയപക്ഖേ പന അവിജ്ജായ സങ്ഖാരാനം പച്ചയട്ഠോതി ഏതഥ ന അവിജ്ജാ സങ്ഖാരാനം പച്ചയോ ന ഹോതി, ന ച അവിജ്ജം വിനാ സങ്ഖാരാ ഉപ്പജന്തി. യാ യാ അവിജ്ജാ യേസം യേസം സങ്ഖാരാനം യഥാ യഥാ പച്ചയോ ഹോതി, അയം അവിജ്ജാ സങ്ഖാരാനം പച്ചയട്ഠോ പച്ചയസഭാവോതി അത്ഥോ. തഥാനം യമ്മാനന്തി പച്ചയാകാരയമ്മാനം. “സുഗതോ”തിആദീസു (പാരാ ൧) വിയ ഗമുസദസ്സ ബുദ്ധിയത്ഥതം സന്ധായ “അഭിസമ്ബുദ്ധത്താ”തി വുത്തം, ന ഞാണഗമനതഥം. ഗതിബുദ്ധിയത്ഥാ ഹി സദാ അത്തമണ്ണപരിയായാ. തസ്ഥാ “അഭിസമ്ബുദ്ധത്ഥോ ഹേതഥ ഗതസദോ”തി അധികാരോ, ഗമ്യമാനത്താ വാ ന പയുത്തോ.

യം രൂപാരമ്മണം നാമ അത്ഥി, തം ഭഗവാ ജാനാതി പസ്സതിതി സമ്ബന്ധോ. സദേവകേ...പേ... പജായാതി ആധാരോ “അത്ഥി”തി പദേതി പുന അപരിമാണാസു ലോകയാതൃസളാതി തന്നിവാസസത്താപേക്ഖായ, ആപാഥഗമനാപേക്ഖായ വാ വുത്തം. തേന ഭഗവതാ വിഭജ്ജമാനം തം രൂപായതനം തഥമേവ ഹോതിതി യോജേതബ്ബം. തഥാവിത്ഥഭാവേ കാരണമാഹ “ഏവം ജാനതാ പസ്സതാ”തി. സബ്ബാകാരതോ ഞാതത്താ പസ്സിതത്താതി ഹി ഹേതപന്തോഗധമേതം പദദയം. ഇട്ഠാനിട്ഠാദിവസേനാതി

ഏതെങ്കിലും ആദി-സഭയെ മജ്ജിമം സഭയായിക്കാണി. തമാ അതീതാനാഗതപച്ചുപ്പുന്നപരിത്തഅജ്ജയത്തബഹിദ്ധാതഭുഭയാദിഭേദസി. ലബ്ഭമാനകപദവസേനാതി “രൂപായതനം ദിട്ഠം സദായതനം സുതം ഗന്ധായതനം രസായതനം ഫോട്ഠായതനം മുതം സഞ്ചം രൂപം മനസാ വിഞ്ചാത”തി (ധം സം നന്തന്ത്ര) വചനതോ ദിട്ഠപദഞ്ച വിഞ്ചാതപദഞ്ച രൂപാരമ്മണേ ലബ്ഭതി. രൂപാരമ്മണം ഇട്ഠം അനിട്ഠം മജ്ജയത്തം പരിത്തം അതീതം അനാഗതം പച്ചുപ്പന്നം അജ്ജയത്തം ബഹിദ്ധാ ദിട്ഠം വിഞ്ചാതം രൂപം രൂപായതനം രൂപധാതു വണ്ണനിഭാ സനിദസ്സനം സപ്പടിപ്പം നീലം പീതകന്തി ഏവമാദിഹി അനേകേഹിനാമേഹി. “ഇട്ഠാനിട്ഠാദിവസേനാ”തിആദിനാ ഹി അനേകനാമഭാവം സരൂപതോ നിദസ്സേതി. തേരസഹിവാഭേഹിതി യമ്മസങ്ഗണിയം രൂപകണ്ഡേ (ധം സം ന്നമ) ആഗതേ തേരസ നിദേസവാഭേ സന്ധായാഹ. ഏകേകസ്ഥിം വാഭേ ചേതമ ചതുന്ന് ചതുന്ന് വവത്ഥാപനനയാനം വസേന “ഭിപഞ്ചാസായ നയേഹി”തി വുത്തം. തമമേവാതി യമാവുത്തേന ജാനന്നേന അപ്പടിവത്തിയദേസനതായ, യമാവുത്തേന ച പസ്സന്നേന അവിപരീതദസ്സിതായ സച്ചമേവ. തമത്ഥം ചതുരങ്ഗുത്തരേ കാളകാരാമസുത്തേന (അം നിം ദ.൨൪) സായേനോ “വുത്തഞ്ചേത”തിആദിമാഹ. ച-സദോ ചേതമ ദട്ട്ഠഹീകരണജോതകോ, തേന യമാവുത്തസ്സതസ്സ ദട്ട്ഠഹീകരണം ജോതേതി, സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ വാ അട്ഠാനപയുത്തോ, ന കേവലം മയാ ഏവ, അഥ ഖോ ഭഗവതാപീതി. അനുവിചരിതന്തി പരിചരിതം. ജാനാമി അബ്ഭഞ്ചാസിന്തി പച്ചുപ്പുന്നാതിതകാലേസു ഞാണപ്പവത്തിദസ്സന്നേന അനാഗതേപി ഞാണപ്പവത്തി ദസ്സിതായേവ നയതോ ദസ്സിതത്താ. വിദിത-സദോ പന അനാമട്ഠകാലവിസേസോ കാലത്തയസാധാരണത്താ “ദിട്ഠം സുത്തം മുത”തിആദിസു (ദീം നിം ൩.൧൮൭; മം നിം ൧.൭; സം നിം ൨.൨൦൮; അം നിം ൪.൨൩; പടിം മം ൧.൧൨൧) വിധി, പാകം കത്വാ ഞാതന്തി അത്ഥോ, ഇമിനാ ചേതം ദസ്സേതി “അഞ്ചേ ജാനന്തിയേവ, മയാ പന പാകം കത്വാ വിദിത”തി. ഭഗവതാ ഹി ഇമേഹി പദേഹി സഞ്ചത്തുഭൂമി നാമ കഥിതാ. ന ഉപട്ഠാസിതി തം ഛാദാരികമാരമ്മണം തസ്സഹായ വാ ദിട്ഠിയാ വാ തമാഗതോ അത്തത്തനിയവസേന ന ഉപട്ഠാസി ന ഉപഗച്ഛതി, ഇമിനാ പന പദേന വീണാസവഭൂമി കഥിതാ. യമാ രൂപാരമ്മണാദയോ യമ്മാ യംസഭാവാ, യംപകാരാ ച, തമാ തേ യമ്മേ തംസഭാവേ തംപകാരേ ഗമതി പസ്സതി ജാനാതിതി തമാഗതോതി ഇമമത്ഥം സന്ധായ “തമദസ്സിഅത്ഥേ”തി വുത്തം. അനേകത്ഥാ ഹി ധാതുസദാ. കേചി പന നിരുത്തിനയേന, പിസോദരാദിഗണപക്ഖേപേന (പാരാ അട്ഠം ൧; വിസുദ്ധിം ൧.൧൪൨) വാ ദസ്സി-സദുലോപം, ആഗത-സദസ്സ ചാഗമം കത്വാ “തമാഗതോ”തി പദസിദ്ധിമേതമ വണ്ണേന്തി, തദയുത്തമേവ വിജ്ജമാനപദം ഛാഡ്വേത്വാ അവിജ്ജമാനപദസ്സ ഗഹണതോ. വുത്തഞ്ച ബുദ്ധവംസട്ഠകമായം

“തമാകാരേന യോ യമ്മേ, ജാനാതി അനുപസ്സതി;
തമദസ്സിതി സമ്ബുദ്ധോ, തസ്സമാ വുത്തോ തമാഗതോ”തി. (ബുഃ വം അട്ഠം
രതനചക്രമനകണ്ഡവണ്ണനാ);

ഏതെങ്കിലും “അനുപസ്സതി”തി ആഗതസദൃശം വത്വാ തദിദം ഞാണപ്പസ്സനമേവാതി ദസ്സേതും “ജാനാതി”തി, സദാധിഗതമത്ഥം പന വിഭാവേതും “തമദസ്സി”തി ച വുത്തം.

യം രത്തിന്തി യസ്സ രത്തിയം, അച്ചന്തസംയോഗേ വാ ഏതം ഉപയോഗവചനം രത്തേകദേസഭൂതസ്സ അഭിസമ്ബുജ്ജ്ഞനക്ഖണ്ഡസ്സ അച്ചന്തസംയോഗത്താ, സകലാപി വാ ഏസാ രത്തി അഭിസമ്ബോധായ പദഹനകാലത്താ പരിയായേന അച്ചന്തസംയോഗഭൂതാതി ദട്ഠം. പഥവിപുക്ഖലനിരുത്തരഭൂമിസിസഗതത്താ ന പരാജിതോ അഞ്ചേഹി ഏത്ഥാതി അപരാജിതോ, സ്വേവ പല്ലങ്കോതി അപരാജിതപല്ലങ്കോ, തസ്ഥിം. തിണ്ണംമാരാന്തി കിലേസാഭിസങ്ഖാരദേവപുത്തമാരാന്തം, ഇദഞ്ച നിപ്പരിയായതോ വുത്തം, പരിയായതോ പന ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന പഞ്ചന്നസി മാരാന്തം മദ്ദനം വേദിതഞ്ച. മത്ഥകന്തി സാമത്ഥിയസങ്ഖാതം സീസം. ഏതമന്തരേതി ഉഭിന്നം രത്തിനമന്തരേ. “പഥമബോധിയാപി”തിആദിനാ പഞ്ചചത്താലീസവസ്സപരിമാണകാലമേവ അന്തോഗധഭേദേന നിയമേത്വാ വിസേസേതി. താസു പന വീസതിവസ്സപരിച്ഛിന്നാ പഥമബോധിതി വിനയഗണ്ഠിപദേ വുത്തം, തഞ്ച തദട്ഠകമായമേവ “ഭഗവതോ ഹി പഥമബോധിയം വീസതിവസ്സന്തരേ നിബദ്ധുപട്ഠാകോ നാമ നത്ഥീ”തി (പാരാ അട്ഠം ൧.൧൬) കഥിതത്താ പഥമബോധി നാമ വീസതിവസ്സാനീതി ഗഹേത്വാ വുത്തം. ആചരിയയമ്മപാലത്ഥേരേന പന “പഞ്ചചത്താലീസായ വസ്സേസു ആദിതോ പന്നരസ വസ്സാനി പഥമബോധി”തി വുത്തം, ഏവഞ്ച സതി മജ്ജേ പന്നരസ വസ്സാനി മജ്ജിമബോധി, അന്തേ പന്നരസ വസ്സാനി പച്ഛിമബോധിതി തിണ്ണം ബോധിനം സമപ്പമാണതാ സിയാ, തന്വി യുത്തം. പന്നരസതികേന ഹി പഞ്ചചത്താലീസവസ്സാനി പരിപുരേന്തി. അട്ഠകമായം പന പന്നരസവസ്സപ്പമാണായ പഥമബോധിയാ വീസതിവസ്സേസുയേവ അന്തോഗധത്താ “പഥമബോധിയം വീസതിവസ്സന്തരേ”തി വുത്തന്തി ഏവന്വി സക്കാ വിഞ്ചാതും. “യം സുത്ത”തിആദിനാ സമ്ബന്ധോ.

നിദോസതായ അനുപവജ്ജം അനുപവദനീയം. പക്ഖിപിതബ്ബാഭാവേന അനുനം. അപന്നേതബ്ബാഭാവേന അനധികം. അത്ഥബ്ബഞ്ജനാദിസമ്പത്തിയാ സബ്ബാകാരപരിപുണ്ണം. നിമ്മദനഹേതു നിമ്മദനം. വാലഗ്ഗമത്തവീതി വാലധിലോമസ്സ കോടിപ്പമാണസി. അവകഖലിതന്തി വിരാധിതം മുസാ ഭണിതം. ഏകമുദികായാതി ഏകരാജലഞ്ചരേന. ഏകനാളിയാതി ഏകാളഹകേന, ഏകതുമ്പേന വാ. ഏകതുമ്പായാതി ഏകമാനേന. “തമമേവാ”തി വുത്തമേവത്ഥം നോ അഞ്ചത്താതി ബൃതിരേകതോ ദസ്സേതി, തേന യദത്ഥം ഭാസിതം, ഏകന്തേന തദത്ഥനിപ്ഫാദനതോ യമാ ഭാസിതം ഭഗവതാ, തമായേവാതി

അവിപരീതദേശനതം ദസ്സേതി. “ഗദതോ”തി ഏതേന തഥാ ഗദതി ഭാസതീതി തഥാഗതോ ദ-കാരസ്സ ത-കാരം, നിരുത്തിനയേന ച ആകാരാഗമം കത്വാ, ധാതുസദാനുഗതേന വാ ആകാരേനാതി നിബ്ബചനം ദസ്സേതി.

ഏവം “സുഗതോ”തിആദീസു (പാരാഃ ൧) വിയ ധാതുസദാനുപ്ഫത്തിപരികപ്തേന നിരുത്തിം ദസ്സേത്വാ ബാഹിരത്ഥസമാസേനപി ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. ആഗദനന്തി സബ്ബഹിതനിപ്ഫാദനത്തോ ഭൂസം കഥനം വചനം, തബ്ബഭാവമത്തോ വാ ആ-സദോ.

തഥാ ഗതമസ്സാതി തഥാഗതോ. യഥാ വാചായ ഗതം പവത്തി, തഥാ കായസ്സ, യഥാ വാ കായസ്സ ഗതം പവത്തി, തഥാ വാചായ അസ്സ, തസ്മാ തഥാഗതോതി അത്ഥോ. തദേവ നിബ്ബചനം ദസ്സേതും “ഭഗവതോ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഹി “ഗതോ പവത്തോ, ഗതാ പവത്താ”തി ച ഏതേന കായവചികിരിയാനം അത്തമത്താനുലോമനവചനിച്ഛായ കായസ്സ, വാചായ ച പവത്തി ഇധ ഗത-സദേന കഥിതാതി ദസ്സേതി, “ഏവംഭൂതസ്സാ”തിആദിനാ ബാഹിരത്ഥസമാസം, “യഥാ തഥാ”തി ഏതേന യംതം-സദാനം അബ്യഭിചാരിതസമ്ബന്ധതായ “തഥാ”തി വുത്തേ “യഥാ”തി അയമത്ഥോ ഉപട്ഠിതോയേവ ഹോതീതി തഥാസദുത്ഥം, “വാദീ കാരീ”തി ഏതേന പവത്തിസരൂപം, “ഭഗവതോ ഹീ”തി ഏതേന യഥാവാദിതഥാകാരിതാദികാരണന്തി. “ഏവംഭൂതസ്സാ”തി യഥാവാദിതഥാകാരിതാദിനാ പകാരേന പവത്തസ്സ, ഇമം പകാരം വാ പവത്തസ്സ. ഇതീതി വുത്തപ്പകാരം നിദിസതി. യസ്മാ പണേത്ഥ ഗത-സദോ വാചായ പവത്തിസി ദസ്സേതി, തസ്മാ കാമം തഥാവാദിതായ തഥാഗതോതി അയസി അത്ഥോ സിലോ ഹോതി, സോ പന പുണ്ണേ പകാരന്തരേന ദസ്സിതോതി പാരിസേസനയേന തഥാകാരിതാഅത്ഥമേവ ദസ്സേതും “ഏവം തഥാകാരിതായ തഥാഗതോ”തി വുത്തം. വുത്തഞ്ച -

“യഥാ വാചാ ഗതാ യസ്സ,
തഥാ കായോ ഗതോ യതോ;
യഥാ കായോ തഥാ വാചാ,
തതോ സത്ഥാ തഥാഗതോ”തി.

ഭവഗ്ഗം പരിയന്തം കത്വാതി സമ്ബന്ധോ. യം പണേകേ വദന്തി “തിരിയം വിയ ഉപരി, അയോ ച സന്തി അപരിമാണാ ലോകധാതുയോ”തി, തേസം തം പടിസേധേതും ഏവം വുത്തന്തി ദട്ഠം. വിമുത്തിയാതി ഫലേന. വിമുത്തിണാണദസ്സന്നേനാതി പച്ചവേക്ഖണാണാണസഞ്ചാതേന ദസ്സന്നേന. തുലോതി സദിസോ. പമാണന്തി മിന്നനകാരണം. പരേ അഭിഭവതി ഗുണേന അജ്ജയോത്ഥരതി അധികോ ഭവതിതി അഭിഭൂ. പരേഹി ന അഭിഭൂതോ അജ്ജയോത്ഥമോതി അനഭിഭൂതോ. അത്തദത്ഥമുതി ഏകംസവചനേ നിപാതോ. ദസ്സനവസേന ദസോ, സബ്ബം പസ്സതീതി അത്ഥോ. പരേ അത്തന്നോ വസം വത്തേതീതി വസവത്തി.

“അഭിഭവനട്ഠേന തഥാഗതോ”തി അയം ന സദുതോ ലബ്ഭതി, സദുതോ പന ഏവന്തി ദസ്സേതും “തത്രേവ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അഗദോതി ദിബ്ബാഗദോ അഗം രോഗം ദാതി അവഖണ്ഡതി, നത്ഥി വാ ഗദോ രോഗോ ഏതേനാതി കത്വാ , തസ്സദിസട്ഠേന ഇധ ദേസനാവിലാസസ്സ, പുണ്ണുസ്സയസ്സ ച അഗദതാ ലബ്ഭതിതി ആഹ “അഗദോ വിയാ”തി. യായ ധമ്മധാതുയാ ദേസനാവിജമ്ഭനപ്പത്താ, സാ ദേസനാവിലാസോ. ധമ്മധാതളുതി ച സബ്ബത്തുത്താണമേവ. തേന ഹി ധമ്മാനമാകാരഭേദം തത്ഥാ തദനുരൂപം ദേസനം നിയാമേതി. ദേസനാവിലാസോയേവ ദേസനാവിലാസമയോ യഥാ “ദാനമയം സീലമയ”ന്തി (ദീഃ നിഃ ൩.൩൦൫; ഇതിവുഃ ൬൦; നേത്തിഃ ൩൪) അധുനാ പന പോത്ഥകേസു ബഹുസുപി മയ-സദോ ന ദിസ്സതി. പുണ്ണുസ്സയോതി ഉസ്സനം, അതിരേകം വാ ഞാണാദിസമ്ഭാരഭൂതം പുണ്ണം. “തേനാ”തിആദി ഓപമ്മസന്മാദനം. തേനാതി ച തദുഭയേന ദേസനാവിലാസേന ചേവ പുണ്ണുസ്സയേന ച സോ ഭഗവാ അഭിഭവതിതി സമ്ബന്ധോ. “ഇതി”തിആദിനാ ബാഹിരത്ഥസമാസം ദസ്സേതി. സബ്ബലോകാഭിഭവന്നേന തത്ഥോ, ന അത്തമാതി വുത്തം ഹോതി.

തഥായ ഗതോതി പുരിമസച്ചത്തയം സന്ധായാഹ, തഥാഗതോതി പന പച്ഛിമസച്ചം. ചതുസച്ചാനുക്കമേന ചേത്ഥ ഗത-സദസ്സ അത്ഥചതുക്കം വുത്തം. വാചകസദസന്നിധാനേ ഉപസഗ്ഗനിപാതാനം തദത്ഥജോതനഭാവേന പവത്തനത്തോ ഗത-സദോയേവ അനുപസഗ്ഗോ അവഗതത്ഥം, അതീതത്ഥഞ്ച വദതീതി ദസ്സേതി “അവഗതോ അതീതോ”തി ഇമിനാ.

“തത്ഥാ”തിആദി തബ്ബിവരണം. ലോകന്തി ദുക്ഖസച്ചഭൂതം ലോകം. തഥായ തീരണപരിഞ്ഞായാതി യോജേതബ്ബം. ലോകനിരോധഗാമിനിം പടിപദന്തി അരിയമഗ്ഗം, ന പന അഭിസമ്ബുജ്ജന്തനമത്തം. തത്ഥ കത്തബ്ബകിച്ചിവി കത്തമേവാതി ദസ്സേതും “ലോകസ്മാ തഥാഗതോ വിസംയുത്തോ”തിആദിനാ സച്ചചതുക്കേപി ദുതിയപക്ഖം വുത്തം, അഭിസമ്ബുജ്ജന്തനഹേതും വാ ഏതേഹി ദസ്സേതി. തതോയേവ ഹി താനി അഭിസമ്ബുലോതി. “യം ഭിക്ഖവേ, സദേവകസ്സ ലോകസ്സ സമാരകസ്സ സബ്ബമകസ്സ സസ്സമണ്ഡ്രാഫണിയാ പജായ സദേവമനുസ്സായ ദിട്ഠം സുതം മുതം വിഞ്ഞാതം പത്തം പരിയേസിതം അനുവിചരിതം മനസാ, സബ്ബം തം തഥാഗതേന അഭിസമ്ബുലം, തസ്മാ തഥാഗതോതി വുച്ചതീ”തി (അഃ നിഃ ൪.൨൩) അബ്ബുത്തരാഗമേ ചതുക്കനിപാതേ ആഗതം പാളിമിമം പേയ്യാലമുഖേന ദസ്സേതി, തഞ്ച അത്ഥസമ്ബന്ധതായ ഏവ, ന ഇമസ്സത്ഥസ്സ സാധകതായ. സാ ഹി പേയ്യാലനിദിട്ഠാ പാളി തമദസ്സിതാ അത്ഥസ്സ സാധികാതി. “തസ്സപി ഏവം അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ”തി ഇമിനാ സാധ്യസാധകസംസന്ദനം കരോതി. “ഇദസി ചാ”തിആദിനാ തഥാഗതപദസ്സ മഹാവിസയതം , അട്ഠവിധസ്സാപി യഥാവുത്തകാരണസ്സ

നിദ്രസ്തനമത്തഞ്ച ദസ്സേതി. തഥ ഇദന്തി അതിബ്യാസരൂപേന വൃത്തം അട്ഠവിധം കാരണം, പി-സദോ, അപി-സദോ വാ സമഭാവനേ “ഇത്ഥന്വി മുഖമത്തമേവ, പഗേവ അത്തമാ”തി. തമാഗതഭാവദീപനേതി തമാഗതനാമദീപനേ. ഗുണേന ഹി ഭഗവാ തമാഗതോ നാമ, നാമേന ച ഭഗവതി തമാഗത-സദോതി. “അസഞ്ച്യേയൂനീ നാമാനി, സഗുണേന മഹേസിനോ”തിആദി (ഉദാ° അട്ഠ° ൩൦൬; പടി° മ° അട്ഠ° ൧.൨൭൭) ഹി വൃത്തം. അപ്പമാദപദം വിയ സകലകുസലധമ്മപടിപത്തിയാ സബ്ബബുദ്ധഗുണാനം തമാഗതപദം സഞ്ചാഹകന്തി ദസ്സേതും “സബ്ബാകാരേനാ”തിആദിമാഹ . വണ്ണേയ്യാതി പരികപ്പവചനമേതം “വണ്ണേയ്യ വാ, ന വാ വണ്ണേയ്യാ”തി. വൃത്തഞ്ച -

“ബുദ്ധോപി ബുദ്ധസ്സ ഭണ്ണേയ്യ വണ്ണം,
കപ്പന്വി ചേ അത്തമഭാസമാനോ;
ഖിയേമ കപ്പോ ചിരദീഘമന്തരേ,
വണ്ണോ ന ഖിയേമ തമാഗതസ്സാ”തി. (ദീ° നി° അട്ഠ° ൧.൩൦൪; ൩.൧൪൧; ഉദാ° അട്ഠ° ൨൨; അപ° അട്ഠ° ൨.൭.൨൦; ബു° വ൦° അട്ഠ° കോണ്ഡണ്ണബുദ്ധവംസവണ്ണനാ; ചരിയാ° പകിണ്ണകകമാ); -

സമത്ഥനേ വാ ഏതം “സോ ഇമം വിജടയേ ജട”തിആദിസു (സ൦° നി° ൨.൨൩) വിയാതിപി വദന്തി കേചി.

അയം പനേന്തമ അട്ഠകമാമുത്തകോ നയോ - അഭിനീഹാരതോ പട്ഠായ യാവ സമ്മാസമ്ബോധി, ഏത്ഥന്തരേ മഹാബോധിയാനപടിപത്തിയാ ഹാനട്ഠാനസംകിലേസനിവത്തീനം അഭാവതോ യമാപണിയാനം തമാഗതോ അഭിനീഹാരാനുരൂപം പടിപന്നോതി തമാഗതോ. അഥ വാ മഹിദ്ധികതായ, പടിസമ്ഭിദാനം ഉക്തംസാധിഗമേന അനാവരണണാണതായ ച കത്ഥചിപി പടിഘാതാഭാവതോ യമാരുചി, തമാ കായവചിചിത്താനം ഗതാനി ഗമനാനി പവത്തിയോ ഏതസ്സാതി തമാഗതോ. അപിച യസ്മാ ലോകേ വിധയുത്തഗതപകാരസദാ സമാനത്ഥാ ദിസ്സന്തി, തസ്മാ യമാ വിധാ വിപസ്സിആദയോ ഭഗവന്തോ നിഖിലസബ്ബത്തുഗുണസമഞ്ചിതായ, അയന്വി ഭഗവാ തമാ വിധോതി തമാഗതോ, യമാ യുത്താ ച തേ ഭഗവന്തോ വൃത്തനയേന, അയന്വി ഭഗവാ തമാ യുത്തോതി തമാഗതോ. അപരോ നയോ-യസ്മാ സച്ചം തച്ഛം തമന്തി ഞാണസ്സേതം അധിവചനം, തസ്മാ തഥേന ഞാണേന ആഗതോതി തമാഗതോതി.

“പഹായ കാമാദിമലേ യമാ ഗതാ,
സമാധിഞാണേഹി വിപസ്സിആദയോ;
മഹേസിനോ സക്യമുനീ ജുതിന്ധരോ,
തമാ ഗതോ തേന തമാഗതോ മതോ.

തമഞ്ച ധാതായതനാദിലക്ഖണം,
സഭാവസാമത്തവിഭാഗഭേദതോ;
സയമ്ഭുഞാണേന ജിനോ സമാഗതോ,
തമാഗതോ വുച്ചതി സക്യപുണ്ഡരോ.

തമാനി സച്ചാനി സമന്തചക്ഖുനാ,
തമാ ഇദപ്പച്ചയതാ ച സബ്ബസോ;
അനത്തേനേയ്യേന യതോ വിഭാവിതാ,
യാമാവതോ തേന ജിനോ തമാഗതോ.

അനേകഭേദാസുപി ലോകധാതുസു,
ജിനസ്സ രൂപായതനാദിഗോചരേ;
വിചിത്തഭേദേ തമമേവ ദസ്സനം,
തമാഗതോ തേന സമന്തലോചനോ.

യതോ ച ധമ്മം തമമേവ ഭാസതി,
കരോതി വാചായനുലോമമത്തനോ;
ഗുണേഹി ലോകം അഭിഭൂയിരീയതി,
തമാഗതോ തേനപി ലോകനായകോ.

യമാഭിനീഹാരമതോ യമാരുചി,
പവത്തവാചാതനുചിത്തഭാവതോ;
യമാവിധാ യേന പുരാ മഹേസിനോ,
തമാവിധോ തേന ജിനോ തമാഗതോ.

യമാ ച യുത്താ സുഗതാ പുരാതനാ,
തമാവ യുത്തോ തമഞാണതോ ച സോ;
സമാഗതോ തേന സമന്തലോചനോ,
തമാഗതോ വുച്ചതി സക്യപുണ്ഡരോ”തി. (ഇതിവു° അട്ഠ° ൩൮ മോകം വിസദിസം); -

സദ്ഗുഹഗാഥാ.

“കതമഞ്ച തം ഭിക്ഖവേ”തി അയം കസ്സ പുച്ഛാതി ആഹ “യേന”തിആദി. ഏവം സാമഞ്ഞതോ യമാവുത്തസ്സ സീലമത്തകസ്സ പുച്ഛാഭാവം ദസ്സേതാ ഇദാനി പുച്ഛാവിസേസഭാവത്വാപനത്വം മഹാനിദ്രേസേ (മഹാനിം മം) ആഗതാ സബ്ബാവ പുച്ഛാ അത്ഥുദ്ധാരവസേന ദസ്സേതി “തത്ഥ പുച്ഛാ നാമാ”തിആദിനാ. തത്ഥ തത്ഥാതി “തം കതമന്തി പുച്ഛന്തി”തി ഏത്ഥ യദേതം സാമഞ്ഞതോ പുച്ഛാവചനം വുത്തം, തസ്മിം.

പകുതിയാതി അത്തനോ ധമ്മതായ, സയമേവാതി വുത്തം ഹോതി. ലക്ഖണന്തി യോ കോചി ഞാതുമിച്ഛിതോ സഭാവോ. അഞ്ഞാത്തന്തി ദസ്സനാദിവിസേസയുത്തേന, ഇതരേന വാ യേന കേനചിപി ഞാണേന അഞ്ഞാതം. അവത്ഥാവിസേസാനി ഹി ഞാണദസ്സനതുലനതീരണാനി. അഭിട്ഠന്തി ദസ്സനഭൂതേന ഞാണേന പച്ചക്ഖമിവ അഭിട്ഠം. അതുലിതന്തി “ഏത്തകമേത”ന്തി തുലനഭൂതേന അതുലിതം. അതിരിതന്തി “ഏവമേവിദ”ന്തി തീരണഭൂതേന അകതഞ്ചാണകിരിയാസമാപനം. അവിഭൂതന്തി ഞാണസ്സ അപാകടഭൂതം. അവിഭാവിതന്തി ഞാണേന അപാകടകതം. തസ്സാതി യമാവുത്തലക്ഖണസ്സ. അഭിട്ഠം ജോതിയതി പകാസീയതി ഏതായാതി അഭിട്ഠജോതനാ. സംസന്ദനത്ഥായാതി സാകച്ഛാവസേന വിനിച്ഛയകരണത്ഥായ. സംസന്ദനത്ത്വേ സാകച്ഛാവസേന വിനിച്ഛയകരണം. ദിട്ഠം സംസന്ദിയതി ഏതായാതി ദിട്ഠസംസന്ദനാ. “സംസയപക്ഖന്ദോ”തിആദിസു ദല്ഹതരംനിവിട്ഠാ വിചികിച്ഛാ സംസയോ. നാതിസംസപ്പനമതിഭേദമത്ത്വം വിമതി. തതോപി അപ്പതരം “ഏവം നു ഖോ, ന നു ഖോ”തിആദിനാ ദിധാ വിയ പവത്തം ദേല്ഹകം. ദിധാ ഏലതി കമ്പതി ചിത്തമേതേനാതി ഹി ദേല്ഹകം ഹപച്ചയം, സകത്ഥവുത്തികപച്ചയഞ്ച കത്ഥാ, തേന ജാതോ, തം വാ ജാതം യസ്സാതി ദേല്ഹകജാതോ. വിമതി ഛിജ്ജതി ഏതായാതി വിമതിച്ഛേദനാ. അനത്തലക്ഖണസുത്താദിസു (സം നീ ന.൭൯) ആഗതം ഖഡ്ഡപഞ്ചകപടിസംയുത്തം പുച്ഛം സന്ധായാഹ “സബ്ബം വത്തബ്ബ”ന്തി. അനുമതിയാ പുച്ഛാ അനുമതിപുച്ഛാ. “തം കിം മഞ്ഞമ ഭിക്ഖവേ”തിആദിപുച്ഛായ ഹി “കാ തുമ്ഹാകം അനുമതി”തി അനുമതി പുച്ഛിതാ ഹോതി. കമേതുകമ്യതാതി കമേതുകാമതായ. “അഞ്ഞാണതാ ആപജ്ജതി”തിആദിസു (പാരാ ൨൯൭) വിയ ഹി ഏത്ഥ യ-കാരലോപോ, കരണത്ഥേ വാ പച്ചത്തവചനം, കമേതുകമ്യതായ വാ പുച്ഛാ കമേതുകമ്യതാപുച്ഛാതിപി വട്ടതി. അത്ഥതോ പന സബ്ബാപി തഥാ പവത്തവചനം, തദുപ്പാദകോ വാ ചിത്തുപ്പാദോതി വേദിതബ്ബം.

യദത്ഥം പനായം നിദ്രേസനയോ ആഹരിതോ, തസ്സ പുച്ഛാവിസേസഭാവസ്സ ഞാപനത്വം “ഇമാസു”തിആദിമാഹ. ചിത്താഭോഗോ സമന്നാഹാരോ. ഭുസം, സമന്തതോ ച സംസപ്പനാ കണ്ഠാ ആസപ്പനാ, പരിസപ്പനാ ച. സബ്ബാ കണ്ഠാ ഛരിനാ സബ്ബത്തുതഞ്ചാണപദട്ഠാനേന അഗ്ഗമഗ്ഗേന സമുച്ഛിന്ദനതോ. പരേസം അനുമതിയാ, കമേതുകമ്യതായ ച ധമ്മദേസനാസമ്ഭവതോ, തഥാ ഏവ തത്ഥ തത്ഥ ദിട്ഠത്താ ച വുത്തം “അവസേസാ പന ദേവ പുച്ഛാ ബുദ്ധാനം അത്ഥി”തി. യാ പനേതാ “സത്താധിട്ഠാനാ പുച്ഛാ ധമ്മാധിട്ഠാനാ പുച്ഛാ ഏകാധിട്ഠാനാ പുച്ഛാ അനേകാധിട്ഠാനാ പുച്ഛാ”തിആദിനാ അപരാപി അനേകയാ പുച്ഛായോ നിദ്രേസേ ആഗതാ, താ സബ്ബാപി നിദ്ധാരേത്ഥാ ഇയ അവിചയനം “അലം ഏത്താവതാവ, അത്ഥികേഹി പന ഇമിനാ നയേന നിദ്ധാരേത്ഥാ വിചേതബ്ബാ”തി നയദാനസ്സ സിജ്ജന്തതോതി ദട്ഠബ്ബം.

വ. പുച്ഛാ ച നാമേസാ വിസ്സജ്ജനായ സതിയേവ യുത്തരുപാതി ചോദനായ “ഇദാനീ”തിആദി വുത്തം. അതിപാതനം അതിപാതോ. അതി-സദ്ദോ ചേത്ഥ അതിരേകത്ഥോ. സീഖഭാവോ ഏവ ച അതിരേകതാ, തസ്മാ സരസേനേവ പതനസഭാവസ്സ അത്തരാ ഏവ അതിരേകം പാതനം, സണികം പതിതും അദത്ഥാ സീഖം പാതനന്തി അത്ഥോ, അഭിഭവനത്ഥോ വാ, അതിക്കമ്മ സത്ഥാദിഹി അഭിഭവിത്ഥാ പാതനന്തി വുത്തം ഹോതി, വോഹാരവചനമേതം “അതിപാതോ”തി. അത്ഥതോ പന പകരണാദിവസേനാധിഗതത്താ പാണവയോ പാണഛാതോതി വുത്തം ഹോതീതി അധിപ്പായോ. വോഹാരതോതി പത്തത്തിതോ. സത്തോതി ഖഡ്ഡസന്താനോ. തത്ഥ ഹി സത്തപത്തത്തി. വുത്തബ്ബം -

“യഥാ ഹി അങ്ഗസമ്ഭാരാ, ഹോതി സദ്ദോ രഥോ ഇതി;
ഏവം ഖണ്ഡേസു സന്തേസു, ഹോതി സത്തോതി സമ്മുതീ”തി. (സം നീ ൧.൧൦൧);

ജീവിതിന്ദ്രിയന്തി രൂപാരൂപജീവിതിന്ദ്രിയം. രൂപജീവിതിന്ദ്രിയേ ഹി വികോപിതേ ഇതരന്വി തംസമ്ബന്ധതായ വിനസ്സതി. കസ്മാ പനേത്ഥ “പാണസ്സ അതിപാതോ”തി, “പാണോതി ചേത്ഥ വോഹാരതോ സത്തോ”തി ച ഏകവചനനിദ്രേസോ കതോ, നനു നിരവസേസാനം പാണാനം അതിപാതതോ വിരതി ഇയ അധിപ്പേതാ. തഥാ ഹി വക്ഖതി “സബ്ബപാണഭൂതഹിതാനുകമ്പിതി സബ്ബേ പാണഭൂതേ”തിആദിനാ (ദീ നീ അട്ഠ ൧.൭) ബഹുവചനനിദ്രേസന്തി? സച്ചമേതം, പാണഭാവസാമഞ്ഞേന പനേത്ഥ ഏകവചനനിദ്രേസോ കതോ, തത്ഥ പന സബ്ബസദ്ദസന്നിധാനേന പൂമുത്തം സുവിത്തായമാനമേവാതി സാമഞ്ഞനിദ്രേസമകത്ഥാ ഭേദവചനിച്ചാവസേന ബഹുവചനനിദ്രേസോ കതോ. കിഞ്ച ഭിച്ഛോ - സാമഞ്ഞതോ സംവരസമാദാനം, തബ്ബിസേസതോ സംവരഭേദോതി ഇമസ്സ വിസേസസ്സ ഞാപനത്ഥന്വി അയം വചനഭേദോ കതോതി വേദിതബ്ബോ. “പാണസ്സ അതിപാതോ”തിആദി ഹി സംവരഭേദദസ്സനം. “സബ്ബേ പാണഭൂതേ”തിആദി പന സംവരസമാദാനദസ്സനന്തി. സദ്ദവിദ്യ പന “ഈദിസേസു റാനേസു ജാതിദബ്ബാപേക്ഖവസേന വചനഭേദമത്ത്വം, അത്ഥതോ സമാന”ന്തി വദന്തി.

തസ്മിം പന പാണേതി യഥാവുത്തേ ദുബ്ബിയേപി പാണേ. പാണസഞ്ചിനോതി പാണസഞ്ചാസമങ്ഗിനോ പുഗ്ഗലസ്സ . യായ പന ചേതനായ പവത്തമാനസ്സ ജീവിതിന്ദ്രിയസ്സ നിസ്സയഭൂതേസു മഹാഭൂതേസു

സാഹിത്യകോതി സയം മാറേത്തസ്സ കായേന വാ കായപടിബദ്ധേന വാ പഹരണം. ആണത്തികോതി അഞ്ചാം ആണാപേതസ്സ “ഏവം വിജ്ഞിതത്വാ വാ പഹരിത്വാ വാ മാറേഹീ”തി ആണാപനം. നിസ്സഗ്ഗിയോതി ദൂരേ റിതം മാറേതുകാമസ്സ കായേന വാ കായപടിബദ്ധേന വാ ഉസുയന്തപാസാണാദീനം നിസ്സജ്ജനം. മാവരോതി അസഞ്ചാരിമേന ഉപകരണേന മാറേതുകാമസ്സ ഓപാതാപണ്ണേന ഉപനിക്ഖിപനം, ഭേസജ്ജസംവിധാനഞ്ച. വിജ്ജാമയോതി മാറണത്ഥം മന്തപരിജപ്പനം ആമബ്ബണികാദീനം വിയ. ആമബ്ബണികാ ഹി ആമബ്ബണം പയോജ്ഞേതി നഗരേ വാ രുദ്ധേ സങ്ഗാമേ വാ പച്ചുപട്ഠിതേ പടിസേനായ പച്ചുമ്മിക്കേസു പച്ചാമിത്തേസു ഇതിം ഉപാദേന്തി ഉപദ്രവം ഉപാദേന്തി രോഗം ഉപാദേന്തി പജ്ജരകം

ഉപ്പാദേന്തി സൂചികം ഉപ്പാദേന്തി വിസൂചികം കരോന്തി പക്ഖന്തിയം കരോന്തി. വിജ്ജായരാ ച വിജ്ജം പരിവത്തേത്വാ നഗരേ വാ രുദ്ധേ...പേ... പക്ഖന്തിയം കരോന്തി. ഇദ്ധിമയോതി കമ്മവിപാകജിദ്ധിമയോ ദാറാകോടനാദിനി വിയ. പിതൂരഞ്ഞോ കിര സീഹളനരിന്ദസ്സ ദാറാകോടനേന ചുളുസുമനകുടുമ്ബിയസ്സ മരണം ഹോതി. “ഇമസ്സമിം പനത്ഥേ”തിആദിനാ ഗമ്മഗാരവം പരിഹരിത്വാ തസ്സ അനൂനഭാവവി കരോതി “അത്ഥികേഹി”തിആദിനാ. ഇധ അവുത്തോപി ഹി ഏസ അത്ഥോ അതിദിസന്നേ വുത്തോ വിയ അനുനോ പരിപുണ്ണോതി.

ദുസ്സിലസ്സ ഭാവോ ദുസ്സില്യം, യഥാവുത്താ ചേതനാ. “പഹായാ”തി ഏതഥ ത്യാ-സദ്ദോ പുബ്ബകാലേതി ആഹ “പഹിനകാലതോ പടായാ”തി, ഹേതുഅത്ഥതം വാ സന്ധായ ഏവം വുത്തം. ഏതേന ഹി പഹാനഹേതുക്കാ ഇധാധിപ്പേതാ സമുച്ഛേദനികാ വിരതീതി ദസ്സേതി. കമ്മക്ഖയത്താണേന ഹി പാണാതിപാതദുസ്സില്യസ്സ പഹീനത്താ ഭഗവാ അച്ചന്തമേവ തതോ പടിവിരതോതി വുച്ചതി സമുച്ഛേദവസേന പഹാനവിരതീനമധിപ്പേതത്താ. കിഞ്ചാപി “പഹായ പടിവിരതോ”തി പദേഹി വുത്താനം പഹാനവിരമണാനം പുരിമപച്ഛിമകാലതാ നത്ഥി, മഗ്ഗയമ്മാനം പന സമ്മാദിട്ഠിആദിനം, പച്ചയഭൂതാനം സമ്മാവാചാദിനഞ്ച പച്ചയുപ്പന്നഭൂതാനം പച്ചയപച്ചയുപ്പന്നഭാവേ അപേക്ഖിതേ സഹജാതാനവി പച്ചയപച്ചയുപ്പന്നഭാവേന ഗഹണം പുരിമപച്ഛിമഭാവേന വിയ ഹോതി. പച്ചയോ ഹി പുരിമതരം പച്ചയസത്തിയാ റിതോ, തതോ പരം പച്ചയുപ്പന്നം പച്ചയസത്തിം പടിച്ച് പവത്തതി, തസ്മാ ഗഹണപ്പവത്തിആകാരവസേന സഹജാതാദിപച്ചയഭൂതേസു സമ്മാദിട്ഠിആദിസു പഹായകയമ്മേസു പഹാനകിരിയായ പുരിമകാലഭാവോഹാരോ, തപ്പച്ചയുപ്പന്നാസു ച വിരതീസു വിരമണകിരിയായ അപരകാലഭാവോഹാരോ സമ്ഭവതി. തസ്മാ “സമ്മാദിട്ഠിആദിഹി പാണാതിപാതം പഹായ സമ്മാവാചാദിഹി പാണാതിപാതാ പടിവിരതോ”തി പാളിയം അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ.

അയം പനേത്ഥ അട്ഠകമാമുത്തകോ നയോ - പഹാനം സമുച്ഛേദവസേന വിരതിപടിപ്പസ്സദ്ധിവസേന യോജേതബ്ബോ, തസ്മാ മഗ്ഗേന പാണാതിപാതം പഹായ ഫലേന പാണാതിപാതാ പടിവിരതോതി അത്ഥോ. അപിച പാണോ അതിപാതീയതി ഏതേനാതി പാണാതിപാതോ, പാണഘാതഹേതുഭൂതോ യമ്മസമുഹോ. കോ പനേസോ? അഹിരികാനോത്തപ്പദോസമോഹവിഹിംസാദയോ കിലേസാ. തേ ഹി ഭഗവാ അരിയമഗ്ഗേന പഹായ സമുഗ്ഘാടേത്വാ പാണാതിപാതദുസ്സില്യതോ അച്ചന്തമേവ പടിവിരതോ കിലേസേസു പഹീനേസു തന്നിമിത്തകമ്മസ്സ അനുപ്പജ്ജനതോ, തസ്മാ മഗ്ഗേന പാണാതിപാതം യഥാവുത്തകിലേസം പഹായ തേനേവ പാണാതിപാതാ ദുസ്സില്യചേതനാ പടിവിരതോതി അത്ഥോ. ഏസ നയോ “അദിന്നാദാനം പഹായാ”തിആദിസുപി.

ഓരതോ വിരതോതി പരിയായവചനമേതം, പതി-വിസദ്ദാനം വാ പച്ചേകം യോജേതബ്ബതോ തഥാ വുത്തം. ഓരതോതി ഹി അവരതോ അഭിമുഖം രതോ, തേന ഉജ്ജകം വിരമണവസേന സാതിസയതം ദസ്സേതി. പടിരതസ്സ ചേതം അത്ഥവചനം. വിരതോതി വിസേസേന രതോ, തേന സഹ വാസനായ വിരമണഭാവം, ഉഭയേന പന സമുച്ഛേദവിരതിഭാവം വിഭാവേതി. ഏവ-സദ്ദോ പന തസ്സാ വിരതിയാ കാലാദിവസേന അപരിയന്തതം ദസ്സേതും വുത്തോ. സോ ഉഭയത്ഥ യോജേതബ്ബോ. യഥാ ഹി അഞ്ഞേ സമാദിനവിരതികാപി അനവട്ഠിതചിത്തതായ ലാഭജീവിതാദിഹേതു സമാദാനം ഭിന്നന്തി, ന ഏവം ഭഗവാ, സബ്ബസോ പഹീനപാണാതിപാതത്താ പനേസ അച്ചന്തവിരതോ ഏവാതി. “നത്ഥി തസ്സാ”തിആദിനാ ഏവ-സദ്ദേന ദസ്സിതം യഥാവുത്തമത്ഥം നിവത്തേതബ്ബത്ഥവസേന സമത്ഥേതി. തത്ഥ വീതിക്കമിസ്സാമീതി ഉപ്പജ്ജനകാ യമ്മാതി സഹ പാഠസേസേന സമ്ബന്ധോ. തേ പന അനവജ്ജയമ്മേഹി വോകിണ്ണാ അന്തരന്തരാ ഉപ്പജ്ജനകാ ദുബ്ബലാ സാവജ്ജാ യമ്മാ, യസ്മാ ച “കായവചിപയോഗം ഉപലഭിത്വാ ഇമസ്സ കിലേസാ ഉപ്പന്നാ”തി വിഞ്ചുനാ സക്കാ ഞാതും, തസ്മാ തേ ഇമിനാവ പരിയായേന “ചക്ഖുസോതവിഞ്ഞേയ്യാ”തി വുത്താ, ന പന ചക്ഖുസോതവിഞ്ഞാണാരമ്മണത്താ. അതോ സസമ്ഭാരകമായ ചക്ഖുസോതേഹി, തന്നിസ്സിതവിഞ്ഞാണേഹി വാ കായികവാചസികപയോഗമുപലഭിത്വാ മനോവിഞ്ഞാണേന വിഞ്ഞേയ്യാതി അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. കായികാതി കായേന കതാ പാണാതിപാതാദിനിപ്ഫാദകാ ബലവന്തോ അകുസലാ. “കാളകാ” തിപി ടീകായം ഉദ്ധതപാരോ, കണ്ഠപക്ഖികാ ബലവന്തോ അകുസലാതി അത്ഥോ. “ഇമിനാവ”തിആദിനാ നയദാനം കരോതി, തഞ്ച വോ “അദിന്നാദാനം പഹായ അദിന്നാദാനാ പടിവിരതോ”തിആദിപദേസു.

പാപേ സമേതീതി സമണോ, ഗോതമസമത്താ, തേന ഗോത്തേനസമ്ബന്ധോ ഗോതമോതി അത്ഥം സന്ധായ “സമണോതി ഭഗവാ”തിആദി വുത്തം. ഗോത്തവസേന ലദ്ധവോഹാരോതി സമ്ബന്ധോ. ബ്രഹ്മദത്തേന ഭാസിതവണ്ണാനുസന്ധിയാ ഇമിസ്സാ ദേസനായ പവത്തനതോ, തേന ച ഭിക്ഖുസഞ്ഘവണ്ണസ്സാപി ഭാസിതത്താ ഭിക്ഖുസഞ്ഘവണ്ണോപി വുത്തനയേന ദേസിതബ്ബോ, സോ ന ദേസിതോ. കിം സോ പാണാതിപാതാ പടിവിരതഭാവോ ഭിക്ഖുസഞ്ഘസ്സ ന വിജ്ജതീതി അനുയോഗമപനേന്തോ “ന കേവലഞ്ചാ”തിആദിമാഹ. ഏവം സതി കസ്മാ ന ദേസിതോതി പുനാനുയോഗം പരിഹരതി “ദേസനാ പനാ”തിആദിനാ. ഏവന്തി ഏവമേവ.

ഏത്ഥായമധിപ്പായോ - “അത്ഥി ഭിക്ഖവേ, അഞ്ഞേ ച യമ്മാ”തിആദിനാ അനഞ്ഞസാധാരണേ ബുദ്ധഗുണേ ആരബ്ഭേ ഉപരി ദേസനം വഡ്ഢേതുകാമോ ഭഗവാ ആദിതോ പടായ “തഥാഗതസ്സ വണ്ണം വദമാനോ വദേയ്യാ”തിആദിനാ ബുദ്ധഗുണവസേനേവ ദേസനം ആരഭി, ന ഭിക്ഖുസഞ്ഘഗുണവസേനാപി. ഏസാ ഹി ഭഗവതോ ദേസനായ പകതി, യദിദം ഏകരസേനേവ ദേസനം ദസ്സേതും ലബ്ഭമാനസ്സാപി കസ്സചി അഗ്ഗഹണം. തഥാ ഹി രൂപകണ്ഡേ ദുകാദിസു, തന്നിദേസേസു ച ഹദയവത്ഥു ന ഗഹിതം.

ഇതരവർണ്ണപരി അസമാനഗതികളാൽ ദേവനാഭഭട്ടോ ഹോതീതി. യഥാ ഹി ചക്രവർണ്ണാണാമിതി
ഏകാന്തതോ ചക്രവർണ്ണിതത്വാനി, ന ഏവം മനോവിത്താണം ഏകാന്തേന ഹദയവർണ്ണിതത്വം ആരുപേ
തദഭാവതോ, നിസ്സയനിസ്സിതവസേന ച വർണ്ണാഭാവദേവനാ പവത്താ “അത്ഥി രൂപം ചക്രവർണ്ണാണസ്സ
വർണ്ണ, അത്ഥി രൂപം ന ചക്രവർണ്ണാണസ്സ വർണ്ണ”തിആദിനാ. യഥി മനോവിത്താണം ഏകാന്തതോ
ഹദയവർണ്ണിതത്വം, തസ്സ വസേന “അത്ഥി രൂപം മനോവിത്താണസ്സ വർണ്ണ”തിആദിനാ ദുകാദീസു
വുചമാനേസുപി ന തദനുരൂപാ ആരമ്മണദുകാദയോ സമഭവന്തി. ന ഹി “അത്ഥി രൂപം
മനോവിത്താണസ്സ ആരമ്മണം, അത്ഥി രൂപം ന മനോവിത്താണസ്സ ആരമ്മണം”ന്തി സകാ വത്തും
തദനാരമ്മണരൂപസ്സാഭാവതോതി വർണ്ണാഭാവദുകാ ഭിന്നഗതികാ സിയും, തസ്മാ ന ഏകരസാ ദേവനാ
ഭവേയ്യാതി ന വുത്തം, തഥാ നിക്ഖേപകണ്ഡേ ചിത്തുപ്പാദവിഭാഗേന വിസും അവുചമാനത്താ
അവിതക്കഅവിചാരപദവിസ്സജ്ജനേ “വിചാരോ ചാ”തി വത്തും ന സകാതി
ആവിതക്കവിചാരമത്തപദവിസ്സജ്ജനേ ലബ്ഭമാനോപി വിതക്കോ ന ഉദ്ധതോ. അത്തഥാ ഹി “വിതക്കോ
ചാ”തി വത്തഞ്ചം സിയാ, ഏവമേവിധാപി ഭിക്ഖുസഞ്ചലഗുണോ ന ദേവിയോതി. കാമം സദുതോ ഏവം
ന ദേവിയോതി, അത്ഥതോ പന ബ്രഹ്മദത്തേന ഭാസിതവണ്ണസ്സ അനുസന്ധിദസ്സനവസേന ഇമിസ്സാ ദേവനായ
ആരമ്മണതാ ദീപേതും വട്ടതീതി ആഹ “അത്ഥം പനാ”തിആദി.

തത്ഥായം ദീപനാ - “പാണാതിപാതം പഹായ പാണാതിപാതാ പടിവിരതോ സമണ്ണസ്സ ഗോതമസ്സ
സാവകസഞ്ചോ നിഹിതദണ്ഡോ നിഹിതസത്ഥോ”തി വിത്ഥാരേതഞ്ചം. നനു യമ്മസ്സാപി വണ്ണോ
ബ്രഹ്മദത്തേന ഭാസിതോതി? സച്ചം ഭാസിതോ, സോ പന സമ്മാസമ്ബുദ്ധപഭവത്താ,
അരിയസഞ്ചാധാരത്താ ച യമ്മസ്സ യമ്മാനുഭാവസിദ്ധത്താ ച തേസം, തദുദ്ധവണ്ണദീപനേനേവ
ദീപിതോതി വിസും ന ഉദ്ധതോ. സദ്ധമ്മാനുഭാവേനേവ ഹി ഭഗവാ, ഭിക്ഖുസഞ്ചോ ച
പാണാതിപാതാദിപ്പഹാനസമത്ഥോ ഹോതി. അത്ഥാപത്തിവസേന പരവിഹേറനസ്സ
പരിവജ്ജിതഭാവദീപനത്ഥം ദണ്ഡസത്ഥാനം നിക്ഖേപവചന്തി ആഹ “പരൂപചാതത്ഥായാ”തിആദി.
അവത്തനതോതി അപവത്തനതോ, അസഞ്ചരണതോ വാ. നിക്ഖിത്തോ ദണ്ഡോ യേനാതി
നിക്ഖിത്തദണ്ഡോ. തഥാ നിക്ഖിത്തസത്ഥോ. മജ്ജിമസ്സ പുരിസസ്സ ചതുഹത്ഥപ്പമാണോ ചേത്ഥ ദണ്ഡോ.
തദവസേസോ മുഗ്ഗരഖഗ്ഗാദയോ സത്ഥം, തേന വുത്തം “ഏത്ഥ ചാ”തിആദി. വിഹേറനഭാവതോതി വിഹിം
സനഭാവതോ, ഏതേന സസതി ഹിംസതി അനേനാതി സത്ഥന്തി അത്ഥം ദണ്ഡേതി.
“പരൂപചാതത്ഥായാ”തിആദിനാ ആപനമത്ഥം വിവരിതും “യം പനാ”തിആദി വുത്തം. കതരോ ജിണ്ണോ,
തസ്സ, തേനവാ ആലമ്ബിതോ ദണ്ഡോ കത്തരദണ്ഡോ. ദന്തസോധനം കാതും യോഗം കട്ഠം ദന്തകട്ഠം, ന
പന ദന്തസോധനകട്ഠം. “ദന്തകട്ഠവാസിം വാ”തിപി പാറോ, ദന്തകട്ഠോദ്യേദനകവാസിന്തി അത്ഥോ. ഖുദുകം
നഖോദ്യേദനാദികിച്ചിനിപ്ഫാദകം സത്ഥം പിപ്ഫലികം. ഇദം പന ഭിക്ഖുസഞ്ചാധിനവചനം.
“ഭിക്ഖുസഞ്ചവസേനപി ദീപേതും വട്ടതീ”തി വുത്തതാ തസ്സാപി ഏകദേവേന ദീപനത്ഥം വുത്തം.

ലജ്ജാ-സദുദോ ഹിരിഅത്ഥോതി ആഹ “പാപജിഗുച്ഛനലക്ഖണായാ”തി. യമ്മഗരുതായ ഹി ബുദ്ധാനം,
യമ്മസ്സ ച അത്താധിനത്താ അത്താധിപതിഭൂതാ ലജ്ജാവ വുത്താ, ന ലോകാധിപതിഭൂതം ഓത്തപ്പം.
അപിച “ലജ്ജീ”തി ഏത്ഥ വുത്തലജ്ജായ ഓത്തപ്പവി വുത്തമേവ, തസ്മാ ലജ്ജാതി
ഹിരിഓത്തപ്പാനമധിവചനം ദട്ഠഞ്ചം. ന ഹി പാപജിഗുച്ഛനം പാപുത്താസനരഹിതം, പാപഭയം വാ
അലജ്ജനം നാമ അത്ഥിതി. “ദയം മേത്തചിത്തതം ആപന്നോ”തി കസ്മാ വുത്തം, നനു ദയാ-സദുദോ
“ദയാപന്നോ”തിആദീസു കരുണായപി വത്തതീതി? സച്ചമേതം, അയം പന ദയാസദുദോ അനുരക്ഖണത്ഥം
അന്തോനീതം കത്ഥാ പവത്തമാനോ മേത്തായ, കരുണായ ച പവത്തതീതി ഇയ മേത്തായ പവത്തമാനോ
വുത്തോ കരുണായ, വക്ഖമാനത്താ. മിദതി സിന്ധേഹതീതി മേത്താ, സാ ഏതസ്സ അത്ഥിതി മേത്തം,
മേത്തം ചിത്തം ഏതസ്സാതി മേത്തചിത്തോ, മേത്തായ സമ്പയുത്തം ചിത്തം ഏതസ്സാതി വാ, തസ്സ ഭാവോ
മേത്തചിത്തതാ മേത്താ ഏവ മുലഭൂതേന തന്നിമിത്തേന പുഗ്ഗലസ്മിം ബുദ്ധിയാ, സദുസ്സ ച പവത്തനതോ.

“പാണഭൂതേതി പാണജാതേ”തി വുത്തം. ഏവം സതി പാണോ ഭൂതോ യേസന്തി പാണഭൂതാതി
നിബ്ബചനം കത്തഞ്ചം. അഥ വാ ജീവിതിന്ദ്രിയസമഞ്ചിതായ പാണസഞ്ചാരേ തന്തംകമ്മാനുരൂപം
പവത്തനതോ ഭൂതനാമകേ സത്തേതി അത്ഥോ. അനുകമ്പകോതി കരുണായനകോ. യസ്മാ പന മേത്താ
കരുണായ വിസേസപച്ചയോ ഹോതി, തസ്മാ പുരിമപദത്ഥഭൂതാ മേത്താ ഏവ പച്ചയഭാവേന “തായ
ഏവ ദയാപന്നതായാ”തി വുത്താ. ഇമിനാ ഹി പദേന കരുണായ ഗഹിതായ യേഹി യമ്മേഹി
പാണാതിപാതാ പടിവിരതി സമ്പജ്ജതി, തേഹി ലജ്ജാമേത്താകരുണാഹി സമഞ്ചിഭാവോ യഥാക്കമം
പദത്തയേന ദണ്ഡിതോ. പരദുക്ഖാപനയനകാമതാപി ഹി ഹിതാനുകമ്പനമേവാതി അവസ്സം അയമത്ഥോ
സമ്പടിച്ഛിതഞ്ചോതി. ഇമായ പാളിയാ, സംവണ്ണനായ ച തസ്സാ വിരതിയാ സത്തവസേന അപരിയന്തതം
ദണ്ഡേതി.

വിഹരതീതി ഏത്ഥ വി-സദുദോ വിച്ഛിന്ദനത്ഥേ, ഹര-സദുദോ നയനത്ഥേ, നയനഞ്ച നാമേതം ഇയ
പവത്തനം, യാപനം, പാലനം വാതി ആഹ “ഇരിയതി യപേതി യാപേതി പാലേതി”തി. യപേതി യാപേതിതി
ചേത്ഥ പരിയായവചനം. തസ്മാ യഥാവുത്തപ്പകാരോ ഹുത്ഥാ ഏകസ്മിം ഇരിയാപഥേ ഉപ്പനം ദുക്ഖം
അത്തേന ഇരിയാപഥേന വിച്ഛിന്ദിത്ഥാ ഹരതീ പവത്തേതി, അത്തഭാവം വാ യാപേതി പാലേതിതി
അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. ഇതിവാ ഹിതി ഏത്ഥ ഹി-സദുദോ വചനസിദ്ധിട്ഠാമത്തേ കസ്സചിപി തേന
ജോതിതത്ഥസ്സ അഭാവതോ. തേനാഹ “ഏവം വാ ഭിക്ഖവേ”തി. വിസും കപ്പനമേവ അത്ഥോ
വികപ്പത്ഥോതി സോ അനേകഭിന്നേസുയേവ അത്ഥേസു ലബ്ഭതി, അനേകഭട്ടോ ച അത്ഥാ

ഉപരിവക്ഖമാനാ ഏവാതി വുത്തം “ഉപരി അഭിന്നാ...പേ... അപേക്ഖിത്വാ”തി. “ഏവ”ന്തിആദി ഗന്ധഗാരവപരിഹരണം, നയദാനം വാ.

ഇദാനി സമ്പിണ്ഡനത്വം ദണ്ഡേനോ “അയം പന്നേത്വാ”തിആദിമാഹ. തത്വ ന ഹനതീതി ന ഹിംസതി. ന ചാതേതീതി ന വധതി. തത്വാതി പാണാതിപാതേ. സമനുണ്ണോതി സന്തുട്ഠോ. അഹോ വത രേതി ഭോനോ ഏകംസതോ അച്ഛരിയാതി അത്ഥോ. ആചാരസീലമത്തകന്തി സാധുജനാചാരമത്തകം, മത്ത-സദ്ദോ ചേത്വ വിസേസനിവത്തിഅത്ഥോ, തേന ഇന്ദ്രിയസംവരാദിഗുണേഹിപി ലോകീയപുരുഷജനോ തമാഗതസ്സ വണ്ണം വത്തും ന സക്കോതീതി ദണ്ഡേതി. തമാ ഹി ഇന്ദ്രിയസംവരപച്ചയപരിഭോഗസീലാനി ഇയ ന വിഭത്താനി. ഏവ-സദ്ദോ പദപുരണമത്തം, മത്ത-സദ്ദേന വാ യമാവുത്തത്വസ്സാവധാരണം കരോതി, ഏവ-സദ്ദേന ആചാരസീലമേവ വത്തും സക്കോതീതി സന്നിട്ഠാനം. ഏവമീദിസേസു. “ഇതി വാ ഹി ഭിക്ഖവേ പുരുഷജനോ തമാഗതസ്സ വണ്ണം വദമാനോ വദേയ്യാ”തി വചനസാമത്ഥിയേനേവ തദുത്തരി ഗുണം വത്തും ന സക്ഖിസ്സതി. “തം വോ ഉപരി വക്ഖാമീ”തി ച അത്ഥസ്സാപജ്ജനതോ തമാപന്നമത്വം ദണ്ഡേതും “ഉപരി അസാധാരണഭാവ”ന്തിആദി വുത്തം. “ന കേവലഞ്ചാ”തിആദിനാ പുഗുലവിവേചനേന പന്ന “പുരുഷജനോ”തി ഇദം നിദണ്ണനമത്തന്തി ദണ്ഡിതം. “ഇതോ പര”ന്തിആദിനാ ഗന്ധഗാരവം പരിഹരതി. പുണ്യേ വുത്തം പദം പുണ്യപദം, ന പുണ്യപദം തമാ, ന പുണ്യം വാ അപുണ്യം, തമേവ പദം തമാ.

സദുത്തരയോഗേന ധാതുനമത്വവിസേസവാചകത്താ “ആദാന”ന്തി ഏതസ്സ ഗഹണന്തി അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ, തേനാഹ “ഹരണ്”ന്തിആദി. പരസ്സാതി അത്തസന്തകത്തോ പരഭൂതസ്സ സന്തകസ്സ, യോ വാ അത്തതോ അത്തോ, സോ പുഗുലോ പരോ നാമ, തസ്സ ഇദം പരന്തിപി യുജ്ജതി, “പരസംഹരണ്”ന്തിപി പാരോ, സം-സദ്ദോ ചേത്വ ധനത്ഥോ, പരസന്തകഹരണന്തി വുത്തം ഹോതി. മേനോ വുച്ചതി ചോരോ, തസ്സ ഭാവോ മേയ്യം, ചോരകമ്മം. ചോരികാതി ചോരസ്സ കിരിയാ. തദത്വം വിവരതി “തത്വാ”തിആദിനാ. തത്വാതി “ആദിന്നാദാന”ന്തി പദേ. പരപരിഗൃഹിതമേവ ഏത്വ അഭിന്നം, ന പന്ന ദന്തപോണസിക്ഖാപദേ വിധി അപ്പദിഗൃഹിതകം അത്തസന്തകന്തി അധിപ്പായോ. “യത്വ പരോ”തിആദി ഉഭയത്വ സമ്ബന്ധോ ആവുത്തിയാദിനയേന. തസ്മാ “തം പരപരിഗൃഹിതം നാമ, തസ്ഥിം പരപരിഗൃഹിതേ”തി ച യോജേതഞ്ചം. യമാകാമം കരോതീതി യമാകാമകാരി, തസ്സ ഭാവോ യമാകാമകരിതാ, തം. തമാരുചികരണം ആപജ്ജനോതി അത്ഥോ. സസന്തകത്താ അദണ്ഡാരഹോ ധനദണ്ഡരാജദണ്ഡവസേന. അനുപവജ്ജോ ച ചോദനാസാരണാദിവസേന. തം പരപരിഗൃഹിതം ആദിയതി ഏതേനാതി തദാദായകോ, സ്വേവ ഉപക്കമോ, തം സമുട്ഠാപേതീതി തദാദായകഉപക്കമസമുട്ഠാപികാ. മേയ്യാ ഏവ ചേതനാ മേയ്യചേതനാ. ഖുദുകതാഅപ്പഗ്ഘതാദിവസേന ഹീനേ. മഹന്തതാമഹഗ്ഘതാദിവസേന പണ്ണിതേ. കസ്ഥാ? വത്സുഹീനതായാതി ഗമ്യമാനത്താ ന വുത്തം, ഹീനേ, ഹീനഗുണാനം സന്തകേ ച ചേതനാ ദുബ്ബലാ, പണ്ണിതേ, പണ്ണിതഗുണാനം സന്തകേ ച ബലവതീതി ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന തേഹി കാരണേഹി അപ്പസാവജ്ജമഹാസാവജ്ജതാ വേദിതഞ്ചാ. ആചരിയാ പന്ന ഹീനപണ്ണിതതോ ഖുദുകമഹന്തേ വിസും ഗഹേത്വാ “ഇയാപി ഖുദുകേ പരസന്തകേ അപ്പസാവജ്ജം, മഹന്തേ മഹാസാവജ്ജം. കസ്ഥാ? പയോഗമഹന്തതായ. വത്സുഗുണാനം പന്ന സമഭാവേ സതി കിലേസാനമുപക്കമാനഞ്ച മുദുതായ അപ്പസാവജ്ജം, തിബ്ബതായ മഹാസാവജ്ജന്തി അയസി നയോ യോജേതഞ്ചോ”തി വദന്തി.

സാഹത്ഥികാദയോതി ഏത്വ പരസന്തകസ്സ സഹത്വാ ഗഹണം സാഹത്ഥികോ. അത്തേ ആണാപേത്വാ ഗഹണം ആണത്തികോ. അന്തോസുക്ഖാതേ റീതേന ബഹിസുക്ഖാതം പാതേത്വാ ഗഹണം നിസ്സഗ്ഗിയോ. “അസുക്ഖം ഭണ്ഡം യദാ സക്കോസി, തദാ അവഹരാ”തി അത്ഥസാധകാവഹാരനിപ്ഫാദകേന, ആണാപന്നേന വാ, യദാ കദാചി പരസന്തകവിനാസകേന സപ്പിതേലകുമ്ഭിആദിസു ദുകുലസാക്ഷേമമഖണ്ഡാദിപക്ഖിപനാദിനാ വാ ഗഹണം മാവരോ. മന്തപരിജപ്പന്നേന ഗഹണം വിജ്ജാമയോ. വിനാ മന്തേന, കായവചിപയോഗേഹി താദിസഇദ്ധിയോഗേന പരസന്തകസ്സ ആകഡ്ഢനം ഇദ്ധിമയോ. കായവചിപയോഗേസു ഹി സന്തേസുയേവ ഇദ്ധിമയോ അവഹരണപയോഗോ ഹോതി, നോ അസന്തേസു. തമാ ഹി വുത്തം “അന്നാപത്തി ഭിക്ഖവേ, ഇദ്ധിമസ്സ ഇദ്ധിവിസയേ”തി (പാരാ ൧൫൯), തേ ച വോ പയോഗാ യമാനുരൂപം പവത്താതി സമ്ബന്ധോ. തേസം പന്ന പയോഗാനം സഞ്ചേസം സഞ്ചത്വ അവഹാരേസു അസമ്ഭവതോ “യമാനുരൂപ”ന്തി വുത്തം.

സന്ധിച്ഛേദാദിനി കത്വാ അഭിസ്സമാനേന വാ, കൂടമാനകൂടകഹാപണാദിഹി വഞ്ചനേന വാ, അവഹരണം മേയ്യാവഹാരോ. പസയ്ഹ ബലസാ അഭിഭൂയ്യ സന്തജ്ജേത്വാ, ഭയം ദണ്ഡേത്വാ വാ അവഹരണം പസയ്ഹാവഹാരോ. പരഭണ്ഡം പടിച്ഛാദേത്വാ അവഹരണം പടിച്ഛന്നാവഹാരോ. ഭണ്ഡാകാസപരികപ്പവസേന പരികപ്പേത്വാ അവഹരണം പരികപ്പാവഹാരോ. കൂസം സങ്കാമേത്വാ അവഹരണം കൂസാവഹാരോ. ഇതി-സദ്ദേന ചേത്വ ആദിഅത്ഥേന, നിദണ്ണനയേന വാ അവസേസാ ചത്താരോ പഞ്ചകാപി ഗഹിതാതി വേദിതഞ്ചം. പഞ്ചനഞ്ചി പഞ്ചകാനം സമോധാനഭൂതാ പഞ്ചവിസതി അവഹാരാ സഞ്ചേപി അഭിന്നാദാനമേവ, അവിത്തേത്തിയാ വാ അരിയായ വിത്തേത്തിയാ വാ ദിനമേവാതി അത്ഥോ. “ഭിന്നാദായീ”തി ഇദം പയോഗതോ പരിസുദ്ധഭാവദണ്ഡനം. “ഭിന്നപാടികങ്ഖീ”തി ഇദം പന്ന ആസയതോതി ആഹ “ചിത്തേനാ”തിആദി.

അമേനേനാതി ഏത്വ -സദ്ദോ ന-സദ്ദസ്സ കാരിയോ, അ-സദ്ദോ വാ ഏകോ നിപാതോ ന-സദ്ദത്ഥോതി ദണ്ഡേതും “ന മേനേനാ”തി വുത്തം. പാളിയം ദിസ്സമാനവാക്യാവത്ഥികവിഭത്തിയന്തപടിരൂപകതാകരണേന സദ്ധിം സമാസദണ്ണനമേതം. പകരണാധിഗതേ പന്ന അത്ഥേ വിവേചിയമാനേ ഇയ അമേനതോയേവ സുചിഭൂതതാ അധിഗമിയതി അഭിന്നാദാനാധികാരത്താതി ആഹ “അമേനത്തായേവ സുചിഭൂതേനാ”തി തേന

ഹേതാലങ്കാരവചനമേതന്തി ദസ്സേതി. ആഹിതോ അഹംമാനോ ഏത്ഥാതി അത്താ, അത്തഭാവോ. ഭഗവതോ പന സോ രുജ്ജഹിയാ യഥാ തം നിച്ഛന്ദരാഗേസു സത്തവോഹാരോ. അദതി വാ സംസാരഭുക്ഖന്തി അത്താ, തേനാഹ “അത്തഭാവേനാ”തി. പദത്തയേപി ഇത്ഥമ്ഭൂതലക്ഖണേ കരണവചനന്തി ഞാപേതും “അഥേനം...പേ... കത്വാ”തി വുത്തം. അഥേനേന അത്തനാ അഥേനത്താ ഹുത്വാ സുചിഭൂതേന അത്തനാ സുചിഭൂതത്താ ഹുത്വാ വിഹരതീതിപി അത്ഥോ.

സേസന്തി “പഹായ പടിവിരതോ”തി ഏവമാദികം. തത്ത്ഹി പുണ്ണേ വുത്തനയം. കിഞ്ചാപി നയിയ സിക്ഖാപദവോഹാരേണ വിരതി വുത്താ, ഇതോ അഞ്ഞേസു പന സുത്തപദേസേസു, വിനയാഭിധമ്മേസു ച പവത്തവോഹാരേണ വിരതിയോ, ചേതനാ ച അധിസിലസിക്ഖാനമധിട്ഠാനഭാവതോ, തേസമഞ്ഞതരകോട്ഠാസഭാവതോ ച “സിക്ഖാപദ”ന്തേവ വത്തബ്ബാതി ആഹ “പഠമസിക്ഖാപദേ”തി. കാമഞ്ചേതഥ “ലജ്ജി ദയാപന്നോ”തി ന വുത്തം, അധികാരവസേന, പന അത്ഥതോ ച വുത്തമേവാതി വേദിതബ്ബം. യഥാ ഹി ലജ്ജാദയോ പാണാതിപാതപ്പഹാനസ്സ വിസേസപച്ചയോ, ഏവം അദിന്നാദാനപ്പഹാനസ്സാപിതി. ഏസ നയോ ഇതോ പരേസുപി. അഥ വാ സുചിഭൂതേനാതി ഹിരോത്തപ്പാദിസമന്നാഗമനം, അഹിരികാദിനഞ്ച പഹാനം വുത്തമേവാതി “ലജ്ജി ദയാപന്നോ”തി ന വുത്തം.

[ബ്രഹ്മ-സദോ ഇയ സേട്ഠവാചകോ, അബ്രഹ്മാനം നിഹീനാനം, അബ്രഹ്മം വാ നിഹീനം ചരിയം വുത്തി അബ്രഹ്മചരിയം, മേമുനയമ്മോ. ബ്രഹ്മം സേട്ഠം ആചാരന്തി മേമുനവിരതിം. ന ആചരതീതി അനാചാരി, [ആരാചാരി (ഭീ° നി° ൧.൮)] തദാചാരവിരഹിതോതി അത്ഥോ, തേനാഹ “അബ്രഹ്മചരിയതോ ദൂരചാരി”തി. ദൂരോ മേമുനസഞ്ചാതോ ആചാരോ, സോ വിരഹേന യസ്സത്ഥിതി ദൂരചാരി, മേമുനയമ്മതോ വാ ദൂരോ ഹുത്വാ തബ്ബിരതിം ആചരതീതി ദൂരചാരിതിപി വട്ടതി. മിമുനാനം രാഗപരിയുട്ഠാനേന സദിസാനം ഉഭിന്നം അയം മേമുനോതി അത്ഥം ദസ്സേതി “രാഗപരിയുട്ഠാനവസേനാ”തിആദിനാ. അസതം യമ്മോ ആചാരോതി അസദ്ധമ്മോ, തസ്ഥാ. അഭേദവോഹാരേണ ഗാമസദ്ദേനേവ ഗാമവാസിനോ ഗഹിതാതി വുത്തം “ഗാമവാസിന”ന്തി, ഗാമേ വസതം യമ്മോതിപി യുജ്ജതി. “ദൂരചാരി”തി ചേതഥ വചനതോ, പാളിയം വാ “മേമുനാ” തേവ അവതാ “ഗാമയമ്മാ”തിപി വുത്തത്താ

“ഇയ ബ്രാഹ്മണ, ഏകച്ചോ സമണോ വാ ബ്രാഹ്മണോ വാ സമ്മാ ബ്രഹ്മചാരി പടിജാനമാനോ ന ഹേവ ഖോ മാതുഗാമേന സദ്ധിം ദധംദധസമാപത്തിം സമാപജ്ജതി, അപിച ഖോ മാതുഗാമസ്സ ഉച്ഛാദനപരിമദന്തന്ഹാപനസമ്ബാഹനം സാദിയതി, സോ തം അസ്സാദേതി, തം നികാമേതി, തേന ച വിത്തിം ആപജ്ജതി, ഇദന്ധി ഖോ ബ്രാഹ്മണ ബ്രഹ്മചരിയസ്സ ഖണ്ഡന്ധി ഛരിദുന്ധി സബലന്ധി കമ്മാസന്ധി, അയം വുച്ചതി ബ്രാഹ്മണ അപരിസുദ്ധം ബ്രഹ്മചരിയം ചരതി സംയുത്തോ മേമുനേന സംയോഗേന, ന പരിമുച്ചതി ജാതിയാ ജരായ മരണേന സോകേഹി പരിദേവേഹി ദുക്ഖേഹി ദോമനസ്സേഹി ഉപായാസേഹി, ന പരിമുച്ചതി ദുക്ഖസ്ഥാതി വദാമി.

പുന ചപരം...പേ... നപി മാതുഗാമസ്സ ഉച്ഛാദനപരിമദന്തന്ഹാപനസമ്ബാഹനം സാദിയതി, അപിച ഖോ മാതുഗാമേന സദ്ധിം സഞ്ജഗ്ഘതി സംകീളതി സംകേലായതി...പേ... നപി മാതുഗാമേന സദ്ധിം സഞ്ജഗ്ഘതി സംകീളതി സംകേലായതി, അപിച ഖോ മാതുഗാമസ്സ ചക്ഖുനാ ചക്ഖും ഉപനിജ്ജയായതി പേക്ഖതി...പേ... നപി മാതുഗാമസ്സ ചക്ഖുനാ ചക്ഖും ഉപനിജ്ജയായതി പേക്ഖതി, അപിച ഖോ മാതുഗാമസ്സ സദും സുണാതി തിരോകുട്ടം വാ തിരോപാകാരം വാ ഹസന്തിയാ വാ ഭണന്തിയാ വാ ഗായന്തിയാ വാ രോദന്തിയാ വാ...പേ... നപി മാതുഗാമസ്സ സദും സുണാതി തിരോകുട്ടം വാ തിരോപാകാരം വാ ഹസന്തിയാ വാ ഭണന്തിയാ വാ ഗായന്തിയാ വാ രോദന്തിയാ വാ, അപിച ഖോ യാനിസ്സ താനി പുണ്ണേ മാതുഗാമേന സദ്ധിം ഹസിതലപിതകീളിതാനി, താനി അനുസ്സരതി...പേ... നപി യാനിസ്സ താനി പുണ്ണേ മാതുഗാമേന സദ്ധിം ഹസിതലപിതകീളിതാനി, താനി അനുസ്സരതി, അപിച ഖോ പസ്സതി ഗഹപതിം വാ ഗഹപതിപുത്തം വാ പഞ്ചഹി കാമഗുണേഹി സമപ്പിതം സമങ്ഗിഭൂതം പരിചാരയമാനം...പേ... നപി പസ്സതി ഗഹപതിം വാ ഗഹപതിപുത്തം വാ പഞ്ചഹി കാമഗുണേഹി സമപ്പിതം സമങ്ഗിഭൂതം പരിചാരയമാനം, അപിച ഖോ അഞ്ഞതരം ദേവനികായം പണിയായ ബ്രഹ്മചരിയം ചരതി “ഇമിന്നാഹം സീലേന വാ വതേന വാ തപേന വാ ബ്രഹ്മചരിയേന വാ ദേവോ വാ ഭവിസ്സാമി ദേവഞ്ഞതരോ വാ”തി. സോ തം അസ്സാദേതി, തം നികാമേതി, തേന ച വിത്തിം ആപജ്ജതി. ഇദന്ധി ഖോ ബ്രാഹ്മണ ബ്രഹ്മചരിയസ്സ ഖണ്ഡന്ധി ഛരിദുന്ധി സബലന്ധി കമ്മാസന്ധി. അയം വുച്ചതി ബ്രാഹ്മണ, അപരിസുദ്ധം ബ്രഹ്മചരിയം ചരതി സംയുത്തോ മേമുനേന സംയോഗേന, ന പരിമുച്ചതി ജാതിയാ ജരായ മരണേന സോകേഹി പരിദേവേഹി ദുക്ഖേഹി ദോമനസ്സേഹി ഉപായാസേഹി, ന പരിമുച്ചതി ദുക്ഖസ്ഥാതി വദാമി”തി (അ° നി° ൨.൭) -

അങ്ഗുത്തരാഗമേ സത്തകനിപാതേ ജാണുസോണിസുത്തേ ആഗതാ സത്തവിധമേമുനസംയോഗാപി പടിവിരതി ദസ്സിതാതി ദട്ഠബ്ബാ. ഇയാപി അസദ്ധമ്മസേവനാധിപ്പായേന കായഭാരപ്പവത്താ മഗ്ഗേനമഗ്ഗപടിപത്തിസമുട്ഠാപികാ ചേതനാ അബ്രഹ്മചരിയം . പഞ്ചസിക്ഖാപദക്കമേ മിച്ചാചാരേ പന അഗമനീയട്ഠാനവിതിക്കമചേതനാ യഥാവുത്താ കാമേസു മിച്ചാചാരോതി യോജേതബ്ബം.

തത്ഥ അഗമനീയട്ഠാനം നാമ പുരിസാനം താവ മാതൂരക്ഖിതാദയോ ദസ, ധനക്കിതാദയോ ദസാതി വീസതി ഇത്ഥിയോ. ഇത്ഥിസു പന ദസന്നം ധനക്കിതാദിനം, സാരക്ഖസപരിദണ്ഡാനഞ്ച വസേന ദാദസന്നം

അഞ്ഞേ പുരിസാ. യേ പനേകേ വദന്തി “ചത്താരോ കാമേശു മിച്ഛാചാരാ അകാലോ, അദേശോ, അനങ്ഗോ, അധമ്മോ ച”തി, തേ വിപ്പടിപത്തിമത്തം പതി പരികപ്പേതാ വദന്തി. ന ഹി സാഗമനീയടാനേ പവത്താ വിപ്പടിപത്തി മിച്ഛാചാരോ നാമ സമഭവതി. സാ പനേസാ ദുവിധാപി വിപ്പടിപത്തി ഗുണവിരഹിതേ അപ്പസാവജ്ജാ, ഗുണസമ്പന്നേ മഹാസാവജ്ജാ. ഗുണരഹിതേപി ച അഭിഭവിതാ വിപ്പടിപത്തി മഹാസാവജ്ജാ, ഉഭിന്നം സമാനച്ഛന്ദഭാവേ അപ്പസാവജ്ജാ, സമാനച്ഛന്ദഭാവേപി കിലേസാനം, ഉപക്കമാനഞ്ച മുദുതായ അപ്പസാവജ്ജാ, തിബ്ബതായ മഹാസാവജ്ജാതി വേദിതഞ്ചം.

തസ്സ പന അബ്രഹ്മചരിയസ്സ ദ്വേ സമ്ഭാരാ സേവേതുകാമതാചിത്തം, മഗ്ഗേനമഗ്ഗപടിപത്തിതി. മിച്ഛാചാരസ്സ പന ചത്താരോ സമ്ഭാരാ അഗമനീയവത്സു, തസ്മിം സേവനചിത്തം, സേവനാപയോഗോ, മഗ്ഗേനമഗ്ഗപടിപത്തിഅധിവാസനന്തി ഏവം അട്ഠകമാസു “ചത്താരോ സമ്ഭാരാ”തി (ധം സം അകുസലകമ്മപഥകമാ; മം നിം അട്ഠം ൧.൧.൮൯; സം നിം അട്ഠം ൨.൧൦൯-൧൧൧) വുത്തത്താ അഭിഭവിതാ വീതിക്കമനേ മഗ്ഗേനമഗ്ഗപടിപത്തിഅധിവാസനേ സതിപി പുരിമുപ്പന്നസേവനാഭിസന്ധിപയോഗാഭാവതോ അഭിഭൂയമാനസ്സ മിച്ഛാചാരോ ന ഹോതീതി വദന്തി കേചി. സേവനചിത്തേ സതി പയോഗാഭാവോ ന പമാണം ഇത്ഥിയാ സേവനപയോഗസ്സ യേഭൂയേന അഭാവതോ, പുരിസസ്സേവ യേഭൂയേന സേവനപയോഗോ ഹോതീതി ഇത്ഥിയാ പുരേതരം സേവനചിത്തം ഉപട്ഠപേതാ നിസിന്നായ [നിപന്നായ (ധം സം അനുടീ കമ്മകമാവണ്ണനാ)] മിച്ഛാചാരോ ന സിയാതി ആപജ്ജതി. തസ്മാ പുരിസസ്സ വസേന ഉക്കംസതോ “ചത്താരോ സമ്ഭാരാ”തി വുത്തം. അഞ്ഞമാ ഹി ഇത്ഥിയാ പുരിസകിച്ചകരണകാലേ പുരിസസ്സാപി സേവനാപയോഗാഭാവതോ മിച്ഛാചാരോ ന സിയാതി വദന്തി ഏകേ.

ഇദം പനേത്ഥ സന്നിടാനം - അത്തനോ രുചിയാ പവത്തിതസ്സ സേവനാപയോഗേനേവ സേവനചിത്തതാസിദ്ധിതോ അഗമനീയവത്സു, സേവനാപയോഗോ, മഗ്ഗേനമഗ്ഗപടിപത്തിഅധിവാസനന്തി തയോ, ബലക്കാരേണ പവത്തിതസ്സ പുരിമുപ്പന്നസേവനാഭിസന്ധിപയോഗാഭാവതോ അഗമനീയവത്സു, തസ്മിം സേവനചിത്തം , മഗ്ഗേനമഗ്ഗപടിപത്തിഅധിവാസനന്തി തയോ, അനവസേസഗുഹണേണ പന വുത്തനയേണ ചത്താരോതി, തസ്മി കേചിയേവ വദന്തി, വീമംസിതാ ഗഹേതബ്ബന്തി അഭിധമ്മാനുടീകായം (ധം സം അനുടീ അകുസലകമ്മപഥകമാവണ്ണനാ) വുത്തം. ഏകോ പയോഗോ സാഹത്ഥികോവ.

൯. മുസാതി തതിയന്തോ, ദുതിയന്തോ വാ നിപാതോ മിച്ഛാപരിയായോ, കിരിയാപധാനോതി ആഹ “വിസംവാദനപുരേക്ഖാരസ്സാ”തിആദി. പുരേ കരണം പുരേക്ഖാരോ, വിസംവാദനസ്സ പുരേക്ഖാരോ യസ്സാതി തഥാ, തസ്സ കമ്മപഥപ്പത്തമേവ ദസ്സേതും “അത്ഥഭഞ്ജനകോ”തി വുത്തം, പരസ്സ ഹിതവിനാസകോതി അത്ഥോ. മുസാവാദോ പന സസന്തകസ്സ അദാതുകാമതായ, ഹസാധിപ്പായേണ ച ഭവതി. വചസാ കതാ വായാമപ്പധാനാ കിരിയാ വചിപയോഗോ. തഥാ കായേണ കതാ കായപയോഗോ. വിസംവാദനാധിപ്പായോ പുബ്ബഭാഗക്ഖണ്ണേ, തങ്ഖണ്ണേ ച. വുത്തഞ്ചി “പുബ്ബേവസ്സ ഹോതി ‘മുസാ ഭണിസ്സ’ന്തി, ഭണന്തസ്സ ഹോതി ‘മുസാ ഭണാമീ’തി” (പാരാ ൨൦൦; പാചി ൪) ഏതദേവ ഹി ദധം അങ്ഗഭൂതം. ഇതരം “ഭണിതസ്സ ഹോതി ‘മുസാ മയാ ഭണിത’ന്തി” (പാരാ ൨൦൦; പാചി ൪) വുത്തം പന ഹോതു വാ, മാ വാ, അകാരണമേതം. അസ്സാതി വിസംവാദകസ്സ. “ചേതനാ”തി ഏതേന സമ്ബന്ധോ. വിസം വാദേതി ഏതേനാതി വിസംവാദനം, തദേവ കായവചിപയോഗോ, തം സമുട്ഠാപേതീതി തഥാ, ഇമിനാ മുസാസങ്ഖാതേണ കായവചിപയോഗേന, മുസാസങ്ഖാതം വാ കായവചിപയോഗം വദന്തി വിഞ്ഞാപേതി, സമുട്ഠാപേതി വാ ഏതേനാതി മുസാവാദോതി അത്ഥമാഹ. “വാദോ”തി വുത്തേ വിസംവാദനചിത്തം, തജ്ജോ വായാമോ, പരസ്സ തദത്ഥവിജാനനന്തി ലക്ഖണത്തയം വിഭാവിതമേവ ഹോതി.

“അത്ഥം വത്സു”ന്തി ലക്ഖണം പന അവിഭാവിതമേവ മുസാ-സദുസ്സ പയോഗസങ്ഖാതകിരിയാവാചകത്വം. തസ്മാ ഇധ നയേ ലക്ഖണസ്സ അബ്യാപിതതായ, മുസാ-സദുസ്സ ച വിസംവാദിതബ്ബത്ഥവാചകതാസമഭവതോ പരിപുണ്ണം കത്വാ മുസാവാദലക്ഖണം ദസ്സേതും “അപരോ നയോ”തിആദി വുത്തം. ലക്ഖണത്തോതി സഭാവതോ. തഥാതി തേന തഥാകാരേണ. കായവചിവിഞ്ഞത്തിയോ സമുട്ഠാപേതീതി വിഞ്ഞത്തിസമുട്ഠാപികാ. ഇമസ്മിം പന നയേ മുസാ വത്സു വദീയതി വുച്ചതി ഏതേനാതി മുസാവാദോതി നിബ്ബചനം ദട്ഠഞ്ചം. “സോ യമത്ഥ”തിആദിനാ കമ്മപഥപ്പത്തസ്സ വത്സുവസേന അപ്പസാവജ്ജമഹാസാവജ്ജഭാവമാഹ. യസ്സ അത്ഥം ഭഞ്ജതി, തസ്സ അപ്പഗുണതായ അപ്പസാവജ്ജോ , മഹാഗുണതായ മഹാസാവജ്ജാതി അദിന്നാദാനേ വിയ ഗുണവസേനാപി യോജേതഞ്ചം. കിലേസാനം മുദുതിബ്ബതാവസേനാപി അപ്പസാവജ്ജമഹാസാവജ്ജതാ ലബ്ഭതിയേവ.

“അപിചാ”തിആദിനാ മുസാവാദസാമഞ്ഞസ്സാപി അപ്പസാവജ്ജമഹാസാവജ്ജഭാവം ദസ്സേതി. അത്തനോ സന്തകം അദാതുകാമതായാതി, ഹി ഹസാധിപ്പായേനാതി ച മുസാവാദസാമഞ്ഞതോ വുത്തം. ഉഭയത്ഥാപി ച വിസംവാദനപുരേക്ഖാരേണേവ മുസാവാദോ, ന പന വചനമത്തേന. തത്ഥ പന ചേതനാ ബലവതീ ന ഹോതീതി അപ്പസാവജ്ജതാ വുത്താ. നദീ മഞ്ഞേതി നദീ വിയ. അപ്പതായ ഊനസ്സ അത്ഥസ്സ പൂരണവസേന പവത്താ കഥാ പൂരണകഥാ, ബഹുതരഭാവേണ വുത്തകഥാതി വുത്തം ഹോതി.

തേനാകാരേണ ജാതോ തജ്ജോ, തസ്സ വിസംവാദനസ്സ അനുരൂപോതി അത്ഥോ. വായാമോതി വായാമസിസേന പയോഗമാഹ. വീരിയപ്പധാനാ ഹി കായികവാചസികകിരിയാ ഇധ അധിപ്പേതാ, ന

വായാമമത്തം. വിസംവാദനാധിപായേന പയോഗേ കതേപി അപരേന തസ്മിം അത്ഥേ അവിത്താതേ വിസംവാദനസ്ത അസിജ്ഞനതോ പരസ്ത തദത്ഥവിജാനനസി ഏകസമ്ഭാരഭാവേന വൃത്തം. കേചി പന “അഭൂതവചനം, വിസംവാദനചിത്തം, പരസ്ത തദത്ഥവിജാനന”ന്തി തയോ സമ്ഭാരേ വദന്തി. കായികോവ സാഹത്മികോതി കോചി മഞ്ഞേയ്യാതി തം നിവാരണത്ഥം “സോ കായേന വാ”തിആദി വൃത്തം. തായ ചേ കിരിയായ പരോ തമത്ഥം ജാനാതീതി തദ്വണ്ണേ വാ ദന്ധതായ വിചാരേത്യാ പച്ഛാ വാ ജാനനം സന്ധായ വൃത്തം. അയന്തി വിസംവാദകോ. കിരിയസമുട്ഠാപികചേതനാക്വണ്ണേയേവാതി കായികവാചസികകിരിയസമുട്ഠാപികായ ചേതനായ പവത്തക്വണ്ണേ ഏവ. മൂസാവാദകമ്മൂനാ ബജ്ജ്ഞതീതി വിസംവാദനചേതനാസഞ്ചാതേന മൂസാവാദകമ്മൂനാ സമ്ബന്ധീയതി, അല്ലീയതീതി വാ അത്ഥോ. സചേപി ദന്ധതായ വിചാരേത്യാ പച്ഛാ ചിരേനാപി പരോ തദത്ഥം ജാനാതി, സന്നിട്ഠാപകചേതനായ നിബൃത്തത്താ തദ്വണ്ണേയേവ ബജ്ജ്ഞതീതി വൃത്തം ഹോതി.

“ഏകോ പയോഗോ സാഹത്മികോവാ”തി ഇദം പോരാണട്ഠകമാസു ആഗതനയേന വൃത്തന്തി ഇധ സങ്ഗഹട്ഠകമായ സങ്ഗഹകാരസ്ത അത്തനോ മതിഭേദം ദസ്സേതും “യസ്മാ പനാ”തിആദി വൃത്തം. തത്ഥ “യമാ...പേ... തമാ”തി ഏതേന സാഹത്മികോ വിയ ആണത്തികാദയോപി ഗഹേതബ്ബാ, അഗ്ഗഹണ്ണേ കാരണം നത്ഥി പരസ്ത വിസംവാദനഭാവേന തസ്സദിസത്താതി ദസ്സേതി , “ഇദമസ്ത...പേ... ആണാപേന്തോപീ”തി ആണത്തികസ്ത ഗഹണ്ണേ കാരണം, “പണ്ണം...പേ... നിസ്സജ്ജന്തോപീ”തി നിസ്സഗ്ഗിയസ്ത, “അയമത്ഥോ...പേ... റപേന്തോപീ”തി മാവരസ്ത. യസ്മാ വിസംവാദേതീതി സബ്ബത്ഥ സമ്ബന്ധോ. പണ്ണം ലിഖിതാതി താലാദീനം പണ്ണം അക്ഖരേന ലിഖിതാ, പണ്ണന്തി വാ ഭുമ്മത്ഥേ ഉപയോഗവചനം. തേന വൃത്തം “തിരോകുട്ടാദിസു”തി [കുസ്സാദിസു (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൮)] പണ്ണം അക്ഖരം ലേഖനീയാ ലിഖിതാതി അത്ഥോ. വീമംസിതാ ഗഹേതബ്ബാതി അത്തനോമതിയാ സബ്ബദുബ്ബലത്താ അനത്തുക്കംസനേന വൃത്തം. കിഞ്ചേതമ വിചാരേതബ്ബകാരണം അത്ഥി സയമേവ വിചാരിതത്താ.

സച്ചന്തി വചീസച്ചം, സച്ചേന സച്ചന്തി പുരിമേന വചീസച്ചേന പച്ഛിമം വചീസച്ചം. പച്ചയവസേന ധാതുപദന്തലോപം സന്ധായ “സന്ദഹതീ”തി വൃത്തം. സദുവിദു പന -

“വിപുബ്ബോ ധാ കരോത്യത്ഥേ, അഭിപുബ്ബോ തു ഭാസനേ;
ന്യാസംപുബ്ബോ യമായോഗം, ന്യാസാരോപനസന്ധിസു”തി. -

ധാ-സദുമേവ ഘടനത്ഥേ പന്തി. തസ്മാ പരിയായവസേന “സന്ദഹതീ”തി വൃത്തന്തിപി ദട്ഠം. തദധിപ്പായം ദസ്സേതി “ന അന്തരന്തരാ”തിആദിനാ. “യോ ഹീ”തിആദി തബ്ബിവരണം. അന്തരിതത്താതി അന്തരാ പരിച്ഛിന്നത്താ. നതാദിസോതി ന ഏവംവദനസഭാവോ. ജീവിതഹേതുപി, പഗേവ അന്തരഹേതുതി അപി-സദോ സമ്ഭാവനത്ഥോ.

“സച്ചതോ മേതതോ”തിആദിസു (മം നിം ൧.൧൯) വിയ മേത-സദോ മിരപരിയായോ, മിരഭാവോ ച സച്ചവാദിതാധികാരത്താ കമാവസേന വേദിതബ്ബോതി ആഹ “മിരകമോതി അത്ഥോ”തി. മിതസ്ത ഭാവോതി ഹി മേതോ, മിരഭാവോ, തേന യുത്തത്താ പുഗ്ഗലോ ഇധ മേതോ നാമ. ഹലിദീതി സുവണ്ണവണ്ണകന്തിപ്ഫത്തകോ ഗച്ഛവിസേസോ. മൂസോ നാമ ധത്തത്തചോ, ധത്തപലാസോ ച. കുമ്മണ്യന്തി മഹാഫലോ സൂപസമ്പാദകോ ലതാവിസേസോ. ഇന്ദവീലോ നാമ ഗമ്ഭീരേനേമോ ഏസികാമമ്ഭോ. യമാ ഹലിദിരാഗാദയോ അനവട്ഠിതസഭാവതായ ന റിതാ, ഏവം ന റിതാ കമാ ഏതസ്സാതി നരിതകമോ [നമിരകമോ (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൮)] യമാ പാസാണലേഖാദയോ അവട്ഠിതസഭാവതായ റിതാ, ഏവം റിതാ കമാ ഏതസ്സാതി റിതകമോതി [മിരകമോ (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൮)] ഹലിദിരാഗാദയോ യമാ കമായ ഉപമായോ ഹോന്തി, ഏവം യോജേതബ്ബം. കമായ ഹി ഏതാ ഉപമായോതി.

പത്തിസഞ്ചാതാ സദ്ധാ അയതി പവത്തതി ഏത്ഥാതി പച്ചയികോതി ആഹ “പത്തിയായിതബ്ബകോ”തി. പത്തിയാ അയിതബ്ബാ പവത്തേതബ്ബാതി പത്തിയായിതബ്ബാ യ-കാരാഗമേന, വാചാ. സാ ഏതസ്സാതി പത്തിയായിതബ്ബകോ, തേനാഹ “സദ്ധായിതബ്ബകോ”തി. തദേവത്ഥം ബൃതിരേകേന, അന്ധയേന ച ദസ്സേതും “ഏകച്ചോ ഹീ”തിആദി വൃത്തം. വത്തബ്ബതം ആപജ്ജതി വിസംവാദനതോ. ഇതരപക്ഖേ ച അവിസംവാദനതോതി അധിപ്പായോ. “ലോക”ന്തി ഏതേന “ലോകസ്സാ”തി ഏത്ഥ കമ്മത്ഥേ ഛരട്ഠിതി ദസ്സേതി.

സതിപി പച്ചേകം പാഠക്കമേ അത്താസു അഭിധമ്മട്ഠകമാ ദിസു (ധം സം അട്ഠം അകുസലകമ്മപഥകമാ; മം നിം ൧.൮൯) സംവണ്ണനാക്കമേന തിണ്ണവി പദാനം ഏകത്ഥസംവണ്ണനം കാതും “യായ വാചായാ”തിആദിമാഹ, യായ വാചായ കരോതീതി സമ്ബന്ധോ. പരസ്സാതി യം ഭിന്ദിതും തം വാചം ഭാസതി, തസ്ത. ച-സദോ അട്ഠാനപയുത്തോ, സോ ദന്ധഗബ്ഭഭാവം ജോതേതും കമ്മദയേ പയുജ്ജിതബ്ബോ. സുത്തഭാവന്തി പിയവിരഹിതതായ റിത്തഭാവം. സാതി യമാവൃത്താ സദുസഭാവ വാചാ, ഏതേന പിയബ്ബ സുത്തബ്ബ പിയസുത്തം, തം കരോതി ഏതായാതി പിസുണാ നിരുത്തിനയേനാതി വചനത്ഥം ദസ്സേതി, പിസതീതി വാ പിസുണാ, സമഗ്ഗേ സത്തേ അവയവഭൂതേ വഗ്ഗഭിന്നേ കരോതീതി അത്ഥോ.

ഹരസന്തി സിന്ധോഭാവേന ലുഖം. സയമ്പി ഹരസാതി ദോമനസ്സുമുട്ഠിത്താ സഭാവേന സയമ്പി കക്കസാ. ഹരസസഭാവതോ നേവ കണ്ണസുവാ. അത്ഥവിപന്നതായ ന ഹദയങ്ഗമാ. ഏതഥ പന പഠമനയേ ഹരസം കരോതീതി വചനത്ഥേന വാ ഫലുപചാരേന വാ വാചായ ഹരസസദ്യുപവത്തി വേദിതഞ്ചാ. ദുതിയനയേ മമ്മച്ഛേദവസേന പവത്തിയാ ഏകന്തനിട്ഠുരതായ രുജ്ജ്ഹിസദ്യുവസേന സഭാവേന, കാരണ്യുപചാരേന വാ വാചായ ഹരസസദ്യുപവത്തി ദട്ഠഞ്ചാ.

യേനാതി പലാപസങ്ഖാതേന നിരത്ഥകവചനേന. സമ്ഫന്തി “സ”ന്തി വുത്തം സുഖം, ഹിതഞ്ച ഫലതി പഹരതി വിനാസേതീതി അത്ഥേന “സമ്ഫ”ന്തി ലദ്ധനാമം അത്തനോ, പരേസഞ്ച അനുപകാരകം യം കിഞ്ചി അത്ഥം, തേനാഹ “നിരത്ഥക”ന്തി, ഇമിനാ സമ്ഫം പലപതി ഏതേനാതി സമ്ഫപ്പലാപോതി വചനത്ഥം ദസ്സേതി.

“തേസ”ന്തിആദിനാ ചേതനായ ഫലവോഹാരേന പിസുണാദിസദ്യുപവത്തി വുത്താ. “സാ ഏവാ”തിആദിനാ പന ചേതനായ പവത്തിപരികപ്പനായ ഹേതും വിഭാവേതി. തത്ഥ “പഹായാ”തിആദിവചനസന്നിധാനതോ തസ്സായേവ ച പഹാതഞ്ചതാ യുത്തിതോ അധിപ്പേതാതി അത്ഥോ.

തത്ഥാതി താസു പിസുണവാചാദീസു. സംകിലിട്ഠചിത്തസ്സാതി ലോഭേന, ദോസേന വാ വിബാധിതചിത്തസ്സ, ഉപതാപിതചിത്തസ്സ വാ, ദുസിതചിത്തസ്സാതി വുത്തം ഹോതി, “ചേതനാ”തി ഏതേന സമ്ബന്ധോ. യേന സഹ പരേസം ഭേദായ വദതി, തസ്സ അത്തനോ പിയകമ്യതായാതി അത്ഥോ. ചേതനാ പിസുണവാചാ നാമ പിസുണം വദന്തി ഏതായാതി കത്ഥാ. സമാസവിസയേ ഹി മുഖ്യവസേന അത്ഥോ ഗഹേതഞ്ചോ, ബ്യാസവിസയേ ഉപചാരവസേനാതി ദട്ഠഞ്ചം. യസ്സ യതോ ഭേദം കരോതി, തേസു അഭിന്നേസു അപ്പസാവജ്ജം, ഭിന്നേസു മഹാസാവജ്ജം. തഥാ കിലേസാനം മുദുതിബ്ബതാവിസേസേസുപി യോജേതഞ്ചം.

യസ്സ പേസുഞ്ചം ഉപസംഹരതി, സോ ഭിജ്ജതു വാ, മാ വാ, തസ്സ തദത്ഥവിത്താപനമേവ പമാണന്തി ആഹ “തസ്സ തദത്ഥവിജാനന”ന്തി. ഭേദപുരേക്ഖാരതാപിയകമ്യതാനമേകേകപക്ഖിപന്നേന ചത്താരോ. കമ്മപഥപ്പത്തി പന ഭിന്നേ ഏവ. ഇമേസന്തി അനിയമതായ പരമ്മുഖാപവത്താനവി അത്തനോ ബുദ്ധിയം പരിവത്തമാനേ സന്ധായ വുത്തന്തി ദസ്സേതും “യേസ”ന്തിആദിമാഹ. ഇതോതി ഇധ പദേസേ, വുത്താനം യേസം സന്തികേ സുതന്തി യോജേതഞ്ചം.

“ഭിന്ന”ന്തി നിദസ്സനവചനം ബഹുനമ്പി സന്ധാനതോ. “മിത്താന”ന്തിആദി “സന്ധാന”ന്തി ഏതഥ കമ്മം, തേന പാളിയം “ഭിന്നാന”ന്തി ഏതസ്സ കമ്മഭാവം ദസ്സേതി. സന്ധാനകരണഞ്ച നാമ തേസമനുരൂപകരണമേവാതി വുത്തം “അനുകത്താ”തി. അനുപ്പദാതാതി അനുബലപ്പദാതാ, അനുവത്തനവസേന വാ പദാതാ. കസ്സ പന അനുബലപ്പദാനം, അനുവത്തനഞ്ചാതി? “സഹിതാന”ന്തി വുത്തത്താ സന്ധാനസ്സാതി വിത്തായതീതി ആഹ “സന്ധാനാനുപ്പദാതാ”തി. യസ്മാ പന അനുബലവസേന, അനുവത്തനവസേന ച സന്ധാനസ്സ പദാനം ആദാനം, രക്ഖണം വാ ദജ്ജ്ഹീകരണം ഹോതി, തസ്മാ വുത്തം “ദജ്ജ്ഹീകമ്മം കത്താ”തി. ആരമന്തി ഏത്ഥാതി ആരാമോ. രമിതബ്ബട്ഠാനം സമഗ്ഗോതി ഹി തദധിട്ഠാനാനം വസേന തബ്ബിസേസനതാ വുത്താ. “സമഗ്ഗേ”തിപി പഠന്തി, തദയുത്തം “യത്ഥാ”തിആദിവചനേന വിരുദ്ധത്താ. യസ്മാ പന ആകാരേന വിനാപി അയമത്ഥോ ലബ്ഭതി, തസ്മാ “അയമേവേത്ഥ അത്ഥോ”തി വുത്തം സമഗ്ഗേസുതി സമഗ്ഗഭൂതേസു ജനകായേസു, തേനാഹ “തേ പഹായാ”തിആദി. തപ്പകതിയത്ഥോപി കത്തുഅത്ഥോവാതി ദസ്സേതി “നന്ദതീ”തി ഇമിനാ. തപ്പകതിയത്ഥേന ഹി “ദിസ്വാപി സുതാപി”തി വചനം സുപപന്നം ഹോതി. സമഗ്ഗേ കരോതി ഏതായാതി സമഗ്ഗകരണീ. സായേവ വാചാ, തം ഭാസിതാതി അത്ഥമാഹ “യാ വാചാ”തിആദിനാ. തായ വാചായ സമഗ്ഗകരണം നാമ. “സുഖാ സങ്ഖസ്സ സാമഗ്ഗീ, സമഗ്ഗാനം തപോ സുഖോ”തിആദിനാ (ധം പം ചന്ദർ) സമഗ്ഗാനിസംസദസ്സനമേവാതി വുത്തം “സാമഗ്ഗീഗുണപരിഭീപികമേവാ”തി. ഇതരന്തി തബ്ബിപരിതം ഭേദനികം വാചം.

മമ്മാനീതി ദുട്ഠാരൂനി, തസ്സദിസതായ പന ഇധ അക്കോസവത്ഥുനി “മമ്മാനീ”തി വുച്ചന്തി. യഥാ ഹി ദുട്ഠാരൂസു യേന കേനചി വത്ഥുനാ ഘടീതേസു ചിത്തം അധിമത്തം ദുക്ഖപ്പത്തം ഹോതി, തഥാ തേസു ദസസുജാതിആദീസു അക്കോസവത്ഥുസു ഹരസവാചായ ഹുസിതമത്തേസുതി. തഥാ ഹി വുത്തം “മമ്മാനി വിയ മമ്മാനി, യേസു ഹരസവാചായ ഛരൂപിതമത്തേസു ദുട്ഠാരൂസു വിയ ഘടീതേസു ചിത്തം അധിമത്തം ദുക്ഖപ്പത്തം ഹോതി, കാനി പന താനി? ജാതിആദിനി അക്കോസവത്ഥുനി”തി (ഭീം നിം ടീം ചന്ദർ) “യസ്സ സരീരപ്പദേസസ്സ സത്ഥാദിപടിഹന്നേന ഭുസം രുജ്ജനം, സോ മമ്മം നാമ. ഇധ പന യസ്സ ചിത്തസ്സ ഹരസവാചാവസേന ദോമനസ്സസങ്ഖാതം ഭുസം രുജ്ജനം, തം മമ്മം വിയാതി മമ്മ”ന്തി അപരേ. താനി മമ്മാനി ഛരീജന്തി ഭിജ്ജന്തി യേനാതി മമ്മച്ഛേദകോ, സ്വേവ കായവചിപയോഗോ, താനി സമുട്ഠാപേതീതി തഥാ. ഏകന്തഹരസചേതനാ ഹരസാ വാചാ ഹരസം വദന്തി ഏതായാതി കത്ഥാ. “ഹരസചേതനാ” ഇച്ചേവ അവത്ഥാ “ഏകന്തഹരസചേതനാ”തി വചനം ദുട്ഠചിത്തതായ ഏവ ഹരസചേതനാ അധിപ്പേതാ, ന പന സവനഹരസതാമത്തേനാതി ഞാപനത്ഥം. തസ്സാതി ഏകന്തഹരസചേതനായ ഏവ. ആവിഭാവത്ഥന്തി ഹരസവാചാഭാവസ്സ പാകടകരണത്ഥം. തസ്സാതി വാ ഏകന്തഹരസചേതനായ ഏവ, ഹരസവാചാഭാവസ്സാതി അത്ഥോ. തഥേവാതി മാതുവുത്താകാരേണേവ, ഉട്ഠാസി അനുബന്ധിതന്തി അത്ഥോ. സച്ചകിരിയന്തി യം “ചണ്ഡാ തം മഹിംസീ അനുബന്ധത്യു”തി വചനം മുഖേന കഥേസി, തം മാതുചിത്തേ നത്ഥി, തസ്മാ “തം മാ ഹോതു, യം പന ഉപ്പലപത്തമ്പി മയ്ഹം

ഉപരി ന പതത്വ്"തി കാരണം ചിത്തേന ചിന്തേസി, തദേവ മാതുചിത്തേ അത്ഥി, തസ്മാ "തമേവ ഹോതു"തി സച്ചകരണം, കത്തബ്ദസച്ചം വാ. തത്ത്വേവാതി ഉട്ഠാനട്ഠാനേയേവ. ബദ്ധാ വിയാതി യോത്താദിനാ പരിബന്ധി വിധ. ഏവം മമ്മച്ഛേദകോതി ഏതഥ സവനഹരുസതാമത്തേന മമ്മച്ഛേദകതാ വേദിതബ്ദാ.

പയോഗോതി വചിപയോഗോ. ചിത്തസങ്ഗതായാതി ഏകന്തഹരുസചേതനായ അഭാവമാഹ. തതോയേവ ഹി ഹരുസവാചാ ന ഹോതി കമ്മപഥപ്പത്താ, കമ്മഭാവം പന ന സക്കാ വാരേതുന്തി ദട്ഠം. "മാതാപിതരോഹി"തിആദിനാപി തദേവത്വം സമത്വേതി. ഏവം ബൃതിരേകവസേന ചേതനാഹരുസതായ ഹരുസവാചാഭാവം സായേത്വാ ഇദാനി തമേവ അന്യവസേന സായേതും "യഥാ"തിആദി വൃത്തം. അഹരുസാ വാചാ ന ഹോതി ഹരുസാ വാചാ ഹോതിയേവാതി അത്ത്വോ സാതി ഹരുസവാചാ. യന്തി പുഗ്ഗലം.

ഏത്ഥാപി കമ്മപഥഭാവം അപ്പത്താ അപ്പസാവജ്ജാ, ഇതരാ മഹാസാവജ്ജാ. തഥാ കിലേസാനം മുദുതിബ്ബതാഭേദേപി യോജേതബ്ബം. കേചി പന "യം ഉദിസ്സ ഹരുസവാചാ പയുജ്ജതി, തസ്സ സമ്മുഖായേവ സീസം ഏതീ"തി വദന്തി, ഏകേ പന "പരമ്മുഖാപി ഹരുസവാചാ ഹോതിയേവാ"തി. തത്ത്വായമധിപ്പായോ യുത്തോ സിയാ, സമ്മുഖാ പയോഗേ അഗാരവാദിനം ബലവഭാവതോ സിയാ ചേതനാ ബലവതീ, പരസ്സ ച തദത്ഥവിജാനനം, ന തഥാ പരമ്മുഖാ. യഥാ പന അക്കോസിതേ മതേ ആളഹനേ കതാ ഖമനാ ഉപവാദന്തരായം നിവത്തേതി, ഏവം പരമ്മുഖാ പയുത്താപി ഹരുസവാചാ ഹോതിയേവാതി സക്കാ ഞാതുന്തി, തസ്മാ ഉഭയത്ഥാപി ഹരുസവാചാ സമ്ഭവതീതി ദട്ഠം. തഥാ ഹി പരസ്സ തദത്ഥവിജാനനമത്തേത്ര തയോവ തസ്സാ സമ്ഭാരാ അട്ഠകമാസു വൃത്താതി. കുപിതചിത്തന്തി അക്കോസനാധിപ്പായേനേവ വൃത്തം, ന പന മരണാധിപ്പായേന. മരണാധിപ്പായേന ഹി സതി ചിത്തകോപേ അത്ഥസിദ്ധിയാ, തദഭാവേ ച യഥാരഹം പാണാതിപാതബ്യാപാദാവ ഹോന്തി.

ഏലം വുച്ചതിദോസോ ഇലതി ചിത്തം, പുഗ്ഗലോ വാ കമ്പതി ഏതേനാതി കത്വാ. ഏത്ഥാതി -

"നേലങ്ഗോ സേതപച്ഛാദോ, ഏകാരോ വത്തതീ രഥോ;
അനീഘം പസ്സ ആയന്തം, ഛരിന്നസോതം അബന്ധന"ന്തി. (സം നീ ൪.൩൪൭; ഉദാ ൬൫; പേടകോ ൨൫); -

ഇമിസ്സാ ഉദാനഗാമായ. സീലങ്ഗേതഥ നിദ്ദോസതായ "നേല"ന്തി വൃത്തം. തേനേവാഹ ചിത്തോ ഗഹപതി ആയസ്മതാ കാമഭൂമേരേന പൂട്ഠോ സംയുത്താഗമവരേ സളായതനവഗ്ഗേ "നേലങ്ഗ"ന്തി ഖോ ഭന്തേ സീലാനമേതം അധിവചന"ന്തി (സം നീ ൪.൩൪൭) വാചാ നാമ സദുസഭാവാ തന്തദത്ഥനിബന്ധനാതി സാദുരസസദിസത്താ മധുരമേവ ബൃഞ്ജനം, അത്ത്വോ ച തബ്ഭാവതോതി അത്ഥമേവ സന്ധായ ബൃഞ്ജനമധുരതായ , അത്ഥമധുരതായാ"തി ച വൃത്തം. വിസേസനപരനിപാതോപി ഹി ലോകേ ദിസ്സതി "അഗ്യാഹിതോ"തിആദിസു. അപിച അവയവാപേക്ഷേനേ സതി "മധുരം ബൃഞ്ജനം യസ്സാ"തിആദിനാ വത്തബ്ബോ. സുഖാതി സുഖകരണീ, സുഖഹേതുതി വൃത്തം ഹോതി. കണ്ണസൂലന്തി കണ്ണസങ്കും. കണ്ണസദ്ദേന ചേതഥ സോതവിത്താണപടിബദ്ധതദനുവത്തകാ വിത്താണവീഥിയോ ഗഹിതാ. വോഹാരകമാ ഹേസാ സുത്തന്തദേസനാ, തസ്സാ വണ്ണനാ ച, തഥാ ചേവ വൃത്തം "സകലസരീരേ കോപം, പേമ"ന്തി ച. ന ഹി ഹദയവത്ഥുനിസ്സിതോ കോപോ, പേമോ ച സകലസരീരേ വത്തന്തി. ഏസ നയോ ഞാദിസേസു. സുഖേന ചിത്തം പവിസതി യഥാവൃത്തകാരണദയേനാതി അത്ത്വോ, അലുത്തസമാസോ ചേസ യഥാ "അമതങ്ഗതോ"തി. പുരേതി ഗുണപാരിപുരേ, തേനാഹ "ഗുണപരിപുണ്ണതായാ"തി. പുരേ സംവഡ്ഠാ പോരീ, താദിസാ നാരി വിയാതി വാചാപി പോരീതി അത്ഥമാഹ "പുരേ"തിആദിനാ. സുകുമാരാതി സുതരുണാ. ഉപമേയ്യപക്ഖേ പന അഹരുസതായ മുദുകഭാവോ ഏവ സുകുമാരതാ. പുരസ്സാതി ഏതഥ പുര-സദ്ദോ തന്നിവാസിവാചകോ സഹചരണവസേന "ഗാമോ ആഗതോ"തിആദിസു വിധ, തേനേവാഹ "നഗരവാസീന"ന്തി. ഏസാതി തംസമ്ബന്ധിനിദ്ദേസാ വാചാ. ഏവരൂപീ കമാതി അത്ഥത്തയേന പകാസിതാ കമാ. കന്താതി കാമിതാ തുട്ഠാ യഥാ "പക്കന്തോ"തി, മാന-സദുസ്സ വാ അന്തബ്ധപ്പദേസോ, കാമിയമാനാതി അത്ത്വോ. യഥാ "അനാപത്തി അസമനുഭാസന്തസ്സാ"തി (പാരാ ൪൧൬, ൪൩൦, ൪൪൧) മനം അപ്പേതി വഡ്ഠേതീതി മനാപാ, തേന വൃത്തം "ചിത്തവുഡ്ഠികരാ"തി. തഥാകാരിനീതി അത്ത്വോ. അതോ ബഹുനോ ജനസ്സാതി ഇധ സമ്ബന്ധേ സാമിവചനം, ന തു പുരിമസ്ഥിം വിധ കത്തരി.

കാമം തേഹി വത്തുമിച്ഛിതോ അത്ത്വോ സമ്ഭവതി, സോ പന അഫലത്താ ഭാസിതത്ഥപരിയായേന അത്ത്വായേവ നാമ ന ഹോതീതി ആഹ "അനത്ഥവിത്താപികാ"തി. അപിച പയോജനത്ഥാഭാവതോ അനത്ഥാ, വാചാ, തം വിത്താപികാതിപി വട്ടതി. അകുസലചേതനാ സമ്ഫപ്പലാപോ സമ്ഫം പലപന്തി ഏതായാതി കത്വാ. ആസേവനം ഭാവനം ബഹുലീകരണം. യം ജനം ഗാഹാപയിതും പവത്തിതോ, തേന അഗ്ഗഹിതേ അപ്പസാവജ്ജാ, ഗഹിതേ മഹാസാവജ്ജാ. കിലേസാനം മുദുതിബ്ബതാവസേനാപി അപ്പസാവജ്ജമഹാസാവജ്ജതാ യോജേതബ്ബാ. ഭാരതനാമകാനം ദേഭാതുകരാജ്ജനം യുദ്ധകമാ, ദസഗീരിയക്ഖേന സീതായ നാമ ദേവിയാ ആഹരണകമാ, രാമരത്താ പച്ചാഹരണകമാ , യഥാ തം അധുനാ ബാഹിരകേഹി പരിചയിതാ സക്കടഭാസായ ഗണ്ഠിതാ രാമപുരാണഭാരതപുരാണാദികമാതി, ഏവമാദികാ നിരത്ഥകകമാ സമ്ഫപ്പലാപോതി വൃത്തം "ഭാരത...പേ... പുരേക്ഖാരതാ"തി.

“കാലവാദി”തിരുട്ടി സമ്ഫപ്പലാപാ പടിവിരതസ്സ പടിപത്തിസന്ദസ്സനം യഥാ “പാണാതിപാതാ പടിവിരതോ”തിരുട്ടി (ദീം നിം ച.വു, ചന്ദ്ര) പാണാതിപാതപ്പഹാനസ്സ പടിപത്തിദസ്സനം. “പാണാതിപാതം പഹായ വിഹരതീ”തി ഹി വുത്തേ കഥം പാണാതിപാതപ്പഹാനം ഹോതീതി അപേക്ഖാസമ്ഭവതോ “പാണാതിപാതാ പടിവിരതോ ഹോതീ”തി വുത്തം. സാ പന വിരതി കഥന്തി ആഹ “നിഹിതദണ്ഡോ നിഹിത സത്ഥോ”തി. തഞ്ച ദണ്ഡസത്ഥനിധാനം കഥന്തി വുത്തം “ലജ്ജി”തിരുട്ടി. ഏവം ഉത്തരുത്തരം പുരിമസ്സ പുരിമസ്സ ഉപായസന്ദസ്സനം. തഥാ അഭിന്നാദാനാദിസുപി യഥാസമ്ഭവം യോജേതബ്ബം. തേന വുത്തം “കാലവാദിതിരുട്ടി സമ്ഫപ്പലാപാ പടിവിരതസ്സ പടിപത്തിസന്ദസ്സന”ന്തി. അത്ഥസംഹിതാപി ഹി വാചാ അയുത്തകാലപയോഗേന അത്ഥാവഹാ ന സിയാതി അനത്ഥവിത്താപനഭാവം അനുലോമേതി, തസ്മാ സമ്ഫപ്പലാപം പജഹന്തേന അകാലവാദിതാ പരിവജ്ജേതബ്ബാതി ദസ്സേതും “കാലവാദി”തി വുത്തം. കാലേ വദന്തേനാപി ഉഭയത്ഥ അസാധനതോ അഭൂതം പരിവജ്ജേതബ്ബന്തി ആഹ “ഭൂതവാദി”തി. ഭൂതഞ്ച വദന്തേന യം ഇധലോകപരലോകഹിതസമ്പാദനം, തദേവ വത്തബ്ബന്തി വുത്തം “അത്ഥവാദി”തി. അത്ഥം വദന്തേനാപി ന ലോകിയയമ്മനിസ്സിതമേവ വത്തബ്ബം, അഥ ലോ ലോകുത്തരയമ്മനിസ്സിതസീതി ആഹ “യമ്മവാദി”തി. യഥാ ച അത്ഥോ ലോകുത്തരയമ്മനിസ്സിതോ ഹോതി, തഥാ ദസ്സനത്ഥം “വിനയവാദി”തി വുത്തം.

പാതിമോക്ഖസംവരോ, സതിഞാണഖന്തിവീരിയസംവരോതി ഹി പഞ്ചനം സംവരവിനയാനം തദങ്ഗപ്പഹാനം, വിക്ഖമ്ഭിന്നസമുച്ഛേദപടിപ്പസ്സദ്ധിനിസ്സരണപ്പഹാനന്തി പഞ്ചനം പഹാനവിനയാനഞ്ച വസേന വുച്ചമാനോ അത്ഥോ നിബ്ബാനാധിഗമഹേതുഭാവതോ ലോകുത്തരയമ്മസന്നിസ്സിതോ ഹോതി. ഏവം ഗുണവിസേസയുത്തോ ച അത്ഥോ വുച്ചമാനോ ദേസനാകോസല്ലേ സതി സോഭതി, കിച്ചകരോ ച ഹോതി, നാഞ്ഞമാതി ദസ്സേതും “നിധാനവതിം വാചം ഭാസീതാ”തി വുത്തം. ഇദാനി തമേവ ദേസനാകോസല്ലം വിഭാവേതും “കാലേനാ”തിരുട്ടിമാഹ. അജ്ജയാസയട്ഠുപ്പത്തിനം, പൂച്ഛായ ച വസേന ഓതിണ്ണേ ദേസനാവിസയേ ഏകംസാദിബ്ബാകരണവിഭാഗം സല്ലക്ഖേതാ റപനാഹേതുദാഹരണസംസന്ദനാനി തംതംകാലാനുരൂപം വിഭാവേന്തിയാ പരിമിതപരിച്ഛിന്നരൂപായ ഗമ്ഭീരുദാനപഹൃതത്ഥവിത്ഥാരസങ്ഗാഹികായ ദേസനായ പരേ യഥാജ്ജയാസയം പരമത്ഥസിദ്ധിയം പതിട്ഠാപേതോ “ദേസനാകുസലോ”തി വുച്ചതീതി ഏവമേത്ഥാപി അത്ഥയോജനാ വേദിതബ്ബാ.

വത്തബ്ബയുത്തകാലന്തി വത്തബ്ബവചനസ്സ അനുരൂപകാലം, തത്ഥ വാ പയുജ്ജിതബ്ബകാലം. സഭാവവസേനേവ ഭൂതതാതി ആഹ “സഭാവമേവാ”തി. അത്ഥം വദതീതി അത്ഥവാദി. അത്ഥവദനഞ്ച തന്നിസ്സിതവാചാകഥനമേവാതി അധിപ്പായേന വുത്തം “ദിട്ഠയമ്മികസമ്പരായികത്ഥസന്നിസ്സിതമേവ കത്ഥാ”തി. യമ്മവാദി”തിരുട്ടിസുപി ഏസേവ നയോ.

നിയേതി സന്നിധാനം കരോതി ഏത്ഥാതി നിയാനം. റപനോകാസോ. “റാനവതി”തി വുത്തേ തസ്മിം റാനേ റപേതും യുത്താതിപി അത്ഥോ സമ്ഭവതീതി ആഹ “ഹദയേ”തിരുട്ടി. നിയാനവതിപി വാചാ കാലയുത്താവ അത്ഥാവഹാ, തസ്മാ “കാലേനാ”തി ഇദം “നിധാനവതിം” വാചം ഭാസീതാ”തി ഏതസ്സാപേക്ഖവചനന്തി ദസ്സേതി “ഏവരൂപി”ന്തിരുട്ടിനാ. ഇച്ഛിതത്ഥനിബ്ബത്തനത്ഥം അപദിസിതബ്ബോ, അപദിസീയതി വാ ഇച്ഛിതത്ഥോ അനേനാതി അപദേസോ, ഉപമാ, ഹേതുദാഹരണാദികാരണം വാ, തേന സഹ വത്തതീതി സാപദേസാ, വാചാ, തേനാഹ “സഉപമം സകാരണന്തി അത്ഥോ”തി. പരിച്ഛേദം ദസ്സേതാതി യാവതാ പരിയോസാനം സമ്ഭവതി, താവതാ മരിയാദം ദസ്സേതാ, തേന വുത്തം “യഥാ...പേ... ഭാസതീ”തി. സിഖമപ്പത്താ ഹി കഥാ അത്ഥാവഹാ നാമ ന ഹോതി. അത്ഥസംഹിതന്തി ഏത്ഥ അത്ഥ-സദ്ദോ ഭാസിതത്ഥപരിയായോതി വുത്തം “അനേകേഹിപി”തിരുട്ടി. ഭാസിതത്ഥോ ച നാമ സദ്ദാനുസാരേന അധിഗതോ സബ്ബോപി പകത്യത്ഥപച്ചയത്ഥഭാവത്ഥാദികോ, തതോയേവ ഭഗവതോ വചനം ഏകഗാഥാപദവി സങ്ഖേപവിത്ഥാരാദിഏകത്താദിനന്ദിയാവത്താദിനയേഹി അനേകേഹിപി നിദ്ധാരണക്ഖമതായ പരിയാദാതുമസക്കുണ്ഡേയം അത്ഥമാവഹതീതി. ഏവം അത്ഥസാമത്തേതോ സംവണ്ണേതാ ഇച്ഛിതത്ഥവിസേസതോപി സംവണ്ണേതും “യം വാ”തിരുട്ടിമാഹ. അത്ഥവാദിനാ വത്തുമിച്ഛിതത്ഥോയേവ ഹി ഇധ ഗഹിതോ. നനു സബ്ബേസവി വചനം അത്തനാ ഇച്ഛിതത്ഥസഹിതംയേവ, കിമേത്ഥ വത്തബ്ബം അത്ഥതീതി അന്തോലീനചോദനം പരിസോധേതി “ന അത്ത”ന്തിരുട്ടിനാ. അത്തമത്ഥം പഠമം നിക്ഖിപിതാ അനനുസന്ധിവസേന പച്ഛാ അത്തമത്ഥം ന ഭാസതി. യഥാനിക്ഖിത്താനുസന്ധിവസേനേവ പരിയോസാപേതാ കഥേതീതി അധിപ്പായോ.

ചം. ഏവം പടിപാടിയാ സത്തമുലസിക്ഖാപദാനി വിഭജിതാ സതിപി അഭിജ്ജയാദിപ്പഹാനസ്സ സംവരസീലസങ്ഗഹേ ഉപരിഗുണസങ്ഗഹേതോ, ലോകിയപുരുഷജനാവിസയതോ ച ഉത്തരീദേസനായ സങ്ഗഹിതും തം പരിഹരിതാ പചുരജനപാകം ആചാരസീലമേവ വിഭജന്തോ ഭഗവാ “ബീജഗാമഭൂതഗാമസമാരമ്ഭാ”തിരുട്ടിമാഹാതി പാളിയം സമ്ബന്ധോ വത്തബ്ബോ. തത്ഥ വിജായന്തി വിരുഹന്തി ഏതേഹിതി ബീജാനി. പച്ചയന്തരസമവായേ സദിസഫലുപ്പത്തിയാ വിസേസകാരണഭാവതോ വിരുഹനസമത്ഥാനം സാരഫലാദിനമേതം അധിവചനം. ഭവന്തി, അഹുവുന്തി ചാതി ഭൂതാ, ജായന്തി വഡ്ഢന്തി ജാതാ, വഡ്ഢിതാ ചാതി അത്ഥോ. വഡ്ഢമാനകാനം വഡ്ഢിതാ, റിതാനഞ്ച രുക്ഖഗച്ഛാദീനം യഥാക്കമമധിവചനം. വിരുള്ഛാമുലാ ഹി നീലഭാവം ആപജ്ജന്താ തരുണരുക്ഖഗച്ഛാ ജായന്തി വഡ്ഢന്തിതി വുച്ചന്തി. വഡ്ഢിതാ റിതാ മഹന്താ രുക്ഖഗച്ഛാ ജാതാ വഡ്ഢിതാതി. ഗാമോതി സമുഹോ, സോ ച സുദ്ധട്ഠകയമ്മരാസി, ബീജാനം, ഭൂതാനഞ്ച തഥാലദ്ധസമത്താനം അട്ഠയമ്മാനം ഗാമോ, തേയേവ വാ ഗാമോതി തഥാ. അവയവവിനിമുത്തസ്സ ഹി സമുദായസ്സ അഭാവതോ ദുവിധേനാപി അത്ഥേന തേയേവ തിണരുക്ഖലതാദയോ ഗയ്ഹന്തി.

അപിച ഭൂമിയും പതിപ്പ്ഹിത്യാ ഹരിതഭാവമാപന്നാ രുക്ഖഗച്ഛാദയോ ദേവതാ പരിഗൃഹ്യാന്തി, തസ്മാ ഭൂതാനം നിവാസനട്ഠാനതായ ഗാമോതി ഭൂതഗാമോതിപി വദന്തി, തേ സരൂപതോ ദണ്ഡേതും “മൂലബീജ”ന്തിആദിമാഹ. മൂലമേവ ബീജം മൂലബീജം. സേസേസുപി അയം നയോ. ഫലൂബീജന്തി പബ്ബബീജം. പച്ചയന്തരസമവായേ സദിസഫലൂപ്പന്തിയാ വിസേസകാരണഭാവതോ വിരുഹനസമത്ഥേ സാരഫലേ നിരുദ്ദഹോ ബീജ-സദ്ദോ തദത്ഥസിദ്ധിയാ മൂലാദീസുപി കേസുചി പവത്തതിതി മൂലാദിതോ നിവത്തനത്ഥം ഏകേന ബീജ-സദ്ദേന വിസേസേത്യാ “ബീജബീജ”ന്തി വുത്തം യഥാ “രൂപംരൂപം, ദുക്ഖദുക്ഖ”ന്തി ച. നീലതിണരുക്ഖാദികസ്സാതി അല്ലതിണസ്സ ചേവ അല്ലരുക്ഖാദികസ്സ ച. ആദി-സദ്ദേന ഓസധിഗച്ഛലതാദയോ വേദിതബ്ബാ. സമാരമഭോ ഇധ വികോപനം, തഞ്ച ഛേദനാദിയേവാതി വുത്തം “ഛേദനഭേദനപചനാദിഭാവേനാ”തി. നനു ച രുക്ഖാദയോ ചിത്തരഹിതതായ ന ജീവാ, ചിത്തരഹിതതാ ച പരിപ്ഫന്നഭാവതോ, ഛരിണേ വിരുഹനതോ, വിസദിസജാതികഭാവതോ, ചതുയോനിഅപരിയാപന്നതോ ച വേദിതബ്ബാ. വുഡ്ഡി പന പവാളസിദ്ധലവണാദിനന്വി വിജ്ജതിതി ന തേസം ജീവതാഭാവേ കാരണം. വിസയഗൃഹണഞ്ച നേസം പരികപ്പനാമത്തം സുപനം വിയ ചിഞ്ചാദിനം, തഥാ കടുക്ഖമ്ബിലാസാദിനാ ദോഹളാദയോ. തത്ഥ കസ്മാ ബീജഗാമഭൂതഗാമസമാരമഭോ പടിവിരതി ഇച്ഛിതാതി? സമണസാരൂപ്പതോ, തന്നിസ്സിതസത്താനുകമ്പനതോ ച. തേനേവാഹ ആളവകാനം രുക്ഖച്ഛേദനാദിവത്ഥുസു “ജീവസഞ്ചിനോ ഹി മോഘപുരിസാ മനുസ്സാ രുക്ഖസ്മി”ന്തിആദി (പാരാ വൃന്ദ).

ഏകം ഭത്തം ഏകഭത്തം, തമസ്സ അത്ഥി ഏകസ്ഥിം ദിവസേ ഏകവാരമേവ ഭുഞ്ജനതോതി ഏകഭത്തികോ. തയിദം ഏകഭത്തം കദാ ഭുഞ്ജിതബ്ബന്തി സന്ധായ വുത്തം “പാതരാസഭത്ത”ന്തിആദി, ദിസു ഭത്തേസു പാതരാസഭത്തം സന്ധായാഹാതി അധിപ്പായോ. പാതോ അസിതബ്ബന്തി പാതരാസം. സായം അസിതബ്ബന്തി സായമാസം, തദേവ ഭത്തം തഥാ. ഏക-സദ്ദോ ചേത്ഥ മജ്ജന്തിഹികകാലപരിച്ഛേദഭാവേന പയുത്തോ, ന തദന്തോഗധവാരഭാവേനാതി ദണ്ഡേതി “തസ്മാ”തിആദിനാ.

രത്തിയാ ഭോജനം ഉത്തരപദലോപതോ രത്തിസദ്ദേന വുത്തം, തദ്ധിതവസേന വാ തഥായേവാധിപ്പായസമ്ഭവതോ, തേനാഹ “രത്തിയാ”തിആദി. അരുണുഗ്ഗമനതോ പട്ഠായ യാവ മജ്ജന്തിഹികാ അയം ബുദ്ധാദിനം അരിയാനം ആചിണ്ണസമാചിണ്ണോ ഭോജനസ്സ കാലോ നാമ, തദന്തോ വികാലോ. തത്ഥ ദുതിയപദേന രത്തിഭോജനസ്സ പടിക്ഖിത്തത്താ അപരന്ഹോവ ഇധ വികാലോതി പാരിസേസനയേന തതിയപദസ്സ അത്ഥം ദീപേതും “അതിക്കന്തേ മജ്ജന്തിഹികേ”തിആദി വുത്തം. ഭാവസായനോ ചേത്ഥ ഭോജന-സദ്ദോ അജ്ജ്യോഹരണത്ഥവാചകോതി ദീപേതി “യാവ സൂരിയത്ഥമ്ഗമനാ ഭോജന”ന്തി ഇമിനാ. കസ്സ പന തദജ്ജ്യോഹരണന്തി? യാമകാലികാദിനമനുത്താരത്താ, വികാലഭോജനസദ്ദസ്സ ച യാവകാലികജ്ജ്യോഹരണേയേവ നിരുദ്ദഹത്താ “യാവകാലികസ്സാ”തി വിത്തായതി. അയം പനേത്ഥ അട്ഠകമാവസേസോ ആചരിയാനം നയോ - ഭുഞ്ജിതബ്ബട്ഠേന ഭോജനം, യാഗുഭത്താദി സബ്ബം യാവകാലികവത്ഥു . യഥാ ച “രത്തുപരതോ”തി ഏത്ഥ രത്തിഭോജനം രത്തിസദ്ദേന വുച്ചതി, ഏവമേത്ഥ ഭോജനജ്ജ്യോഹരണം ഭോജനസദ്ദേന. വികാലേ ഭോജനം വികാലഭോജനം, തതോ വികാലഭോജനാ. വികാലേ യാവകാലികവത്ഥുസ്സ അജ്ജ്യോഹരണാതി അത്ഥോതി. ഞ്ഞിസാ ഗുണവിഭൂതി ന ബുദ്ധകാലേയേവാതി ആഹ “അനോമാനദിതീരേ”തിആദി. അയം പന പാളിയം അനുസന്ധിക്കമോ - ഏകസ്ഥിം ദിവസേ ഏകവാരമേവ ഭുഞ്ജനതോ “ഏകഭത്തികോ”തി വുത്തേ രത്തിഭോജനോപി സിയാതി തന്നിവാദനത്ഥം “രത്തുപരതോ”തി വുത്തം. ഏവം സതി സായന്ഹഭോജിപി ഏകഭത്തികോ സിയാതി തദാസങ്കാതിവത്തനത്ഥം “വിരതോ വികാലഭോജനാ”തി വുത്തന്തി.

സങ്ഖേപതോ “സബ്ബപാപസ്സ അകരണ”ന്തിആദി (ദീം നിം ൨.൯൦; ധം പം ൧൮൩; നേത്തിം ൩൦, ൫൦, ൧൧൩, ൧൨൪) നയപ്പവത്തം ഭഗവതോ സാസനം സചരണരാഗപ്പവത്തിതോ നച്ചാദിനം ദണ്ഡനം നാനുലോമേതിതി ആഹ “സാസനസ്സ അനനുലോമത്താ”തി. വിസുചതി സാസനം വിജ്ജ്ഞതി അനനുലോമികഭാവേനാതി വിസൂക്ഖം, പടിവിരുദ്ധന്തി വുത്തം ഹോതി. തത്ര ഉപമം ദണ്ഡേതി “പടാണീഭൂത”ന്തി ഇമിനാ, പടാണീസങ്ഖാതം കീലം വിയ ഭൂതന്തി അത്ഥോ. “വിസൂക്ഖ”ന്തി ഏതസ്സ പടാണീഭൂതന്തി അത്ഥമാഹാതിപി വദന്തി. അത്തനാ പയോജിയമാനം, പരേഹി പയോജാപിയമാനഞ്ച നച്ചം നച്ചഭാവസാമത്തേതോ പാളിയം ഏകേനേവ നച്ചസദ്ദേന സാമത്തനിദ്ദേസനയേന ഗഹിതം, ഏകസേസനയേന വാ. തഥാ ഗീതവാദിതസദ്ദേഹി ഗായനഗായാപനവാദനവാദാപനാനീതി ആഹ “നച്ചനനച്ചാപനാദിവസേനാ”തി. സുദ്ധഹേതുതാജോതനവസേന ഹി ദാധിപ്പായികാ ഏതേ സദാ. നച്ചഞ്ച ഗീതഞ്ച വാദിതഞ്ച വിസൂക്ഖദണ്ഡനഞ്ച നച്ചഗീതവാദിതവിസൂക്ഖദണ്ഡനം, സമാഹാരവസേനേത്ഥ ഏകത്തം. അട്ഠകമായം പന യഥാപാഠം വാക്യാവത്ഥികന്തവചനേന സഹ സമുച്ചയസമാസദണ്ഡനത്ഥം “നച്ചാ ചാ”തിആദി വുത്തം. ഏവം സബ്ബത്ഥ ഞ്ഞിസേസു. (ദണ്ഡനവിസയേ മയൂരനച്ചാദിപടിക്ഖിപനേന നച്ചാപനവിസയേപി പടിക്ഖിപനം ദട്ഠഞ്ച) “നച്ചാദിനിഹി”തിആദിനാ യഥാവുത്തത്ഥസമത്ഥനം. ദണ്ഡനേന ചേത്ഥ സവനന്വി സങ്ഗഹിതം വിരൂപേകസേസനയേന, യഥാസകം വാ വിസയസ്സ ആലോചനസഭാവതായ പഞ്ചനം വിത്താണാനം സവനകിരിയായപി ദണ്ഡനസങ്ഖേപസമ്ഭവതോ “ദണ്ഡനാ” ഇച്ചേവ വുത്തം. തേനേവാഹ “പഞ്ചഹി വിത്താണേഹി ന കിഞ്ചി ധമ്മം പടിജാനാതി അത്തത്ര അതിനിപാതമത്താ”തി.

“വിസൂക്ഖഭൂതാ ദണ്ഡനാ ചാ”തി ഏതേന അവിസൂക്ഖഭൂതസ്സ പന ഗീതസ്സ സവനം കദാചി വട്ടതിതി ദണ്ഡേതി. തഥാ ഹി വുത്തം പരമത്ഥജോതികായ ഖുദുകപാഠട്ഠകമായ “ധമ്മുപസംഹിതന്വി ചേത്ഥ ഗീതം ന വട്ടതി, ഗീതൂപസംഹിതോ പന ധമ്മോ വട്ടതി”തി (ഖും പാം അട്ഠ പച്ഛിമപഞ്ചസിക്ഖാപദവണ്ണനാ)

കത്ഥചി പന ന-കാരവിപരിയായേന പാഠോ ദിസ്സതി. ഉഭയത്ഥാപി ച ഗീതോ ചേ
യമ്മാനുലോമത്ഥപടിസംയുത്തോപി ന വട്ടതി, യമ്മോ ചേ ഗീതസദൃപടിസംയുത്തോപി വട്ടതിതി
അധിപ്പായോ വേദിതബ്ബോ. “ന ഭിക്ഖവേ, ഗീതസ്സരേന യമ്മോ ഗായിതബ്ബോ, യോ ഗായേയ്യ, ആപത്തി
ദുക്കടസ്സാ”തി (ചുളുവ് ൧൪൯) ഹി ദേസനായ ഏവ പടിക്ഖേപോ, ന സവനായ. ഇമസ്സ ച സിക്ഖാപദസ്സ
വിസും പഞ്ഞാപനതോ വിഞ്ഞായതി “ഗീതസ്സരേന ദേസീതോപി യമ്മോ ന ഗീതോ”തി. യഞ്ച
സക്കപഞ്ചസുത്തവണ്ണായം സേവിതബ്ബാസേവിതബ്ബസദും നിദ്ധരന്തേന “യം പന അത്ഥനിസ്സിതം
യമ്മനിസ്സിതം കുമ്മഭാസിഗീതമ്പി സുണന്തസ്സ പസാദോ വാ ഉപ്പജ്ജതി, നിബ്ബിദാ വാ സന്ധാതി,
ഏവരുപോ സദോ സേവിതബ്ബോ”തി (ദീ ൩ അട് ൨.൩൩൫) വുത്തം, തം അസമാദാനസിക്ഖാപദസ്സ
സേവിതബ്ബതാമത്തപരിയായേന വുത്തം. സമാദാനസിക്ഖാപദസ്സ ഹി ഏവരുപം സുണന്തസ്സ
സിക്ഖാപദസംവരം ഭിജ്ജതി ഗീതസദൃഭാവതോതി വേദിതബ്ബം. തഥാ ഹി വിനയട്കമാസു വുത്തം
“ഗീതന്തി ന്ദാദീനം വാ ഗീതം ഹോതു, അരിയാനം പരിനിബ്ബാനകാലേ രതന്തയഗുണ്ഡപസംഹിതം
സാധുകീളനഗീതം വാ, അസംയതഭിക്ഖുനം യമ്മഭാണകഗീതം വാ, അന്തമസോ ദന്തഗീതമ്പി, യം
“ഗായിസ്സാമാ”തി പുബ്ബഭാഗേ ഓകുജിതം കരോന്തി, സബ്ബമേതം ഗീതം നാമാ”തി (പാചി ൨ അട് ൨.൩൫;
വി ൩ സന്ധ ൨ അട് ൨.൩൫).

കിഞ്ചാപി മാലാ-സദോ ലോകേ ബദ്ധപുപ്ഫവാചകോ, സാസനേ പന രുജ്ജഹിയാ
അബദ്ധപുപ്ഫേസുപി വട്ടതി, തസ്മാ യം കിഞ്ചി പുപ്ഫം ബദ്ധമബദ്ധം വാ, തം സബ്ബം “മാലാ” തേവ
ദട്ഠബ്ബന്തി ആഹ “യം കിഞ്ചി പുപ്ഫ”ന്തി. “യം കിഞ്ചി ഗന്ധ”ന്തി ചേത്ഥ വാസചുണ്ണയുപാദികം
വിലേപനതോ അത്തം യം കിഞ്ചി ഗന്ധജാതം. വുത്തത്ഥം വിയ ഹി വുച്ചുമാനത്ഥമന്തരേനാപി സദോ
അത്ഥവിസേസവാചകോ. ഛരവിരാഗകരണന്തി വിലേപനേന ഛരവിയാ രഞ്ജനത്ഥം പിസിത്ഥാ പടിയത്തം
യം കിഞ്ചി ഗന്ധചുണ്ണം. പിളന്ധനം ധാരണം. ഊനട്ഠാനപുരണം മണ്ഡനം. ഗന്ധവസേന, ഛരവിരാഗവസേന
ച സാദിയനം വിഭൂസനം. തദേവത്ഥം പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനേന ദീപേതി “തത്ഥ പിളന്ധനോ”തിആദിനാ. തഥാ
ചേവ മജ്ജിമട്ഠകമായമ്പി (മ ൩ അട് ൨.൧൪൭) വുത്തം, പരമത്ഥജോതികായം പന
ഖുദുകപാട്ഠകമായം “മാലാദീസു ധാരണാദീനി യമാസഞ്ച്യം യോജേതബ്ബാനീ”തി (ഖു ൧൦ അട് ൨
പച്ഛിമപഞ്ചസിക്ഖാപദവണ്ണാ) ഏത്തകമേവ വുത്തം. തത്ഥാപി യോജേതേന യമാവുത്തനയേനേവ
യോജേതബ്ബാനി. കിം പനേതം കാരണന്തി ആഹ “യായാ”തിആദി. യായ ദുസ്സീലച്ചേതനായ കരോതി, സാ
ഇധ കാരണം. “തതോ പടിവിരതോ”തി ഹി ഉഭയത്ഥ സമഞ്ചസിതബ്ബം, ഏതേനേവ “മാലാ...പേ...
വിഭൂസനാനം റാനം, മാലാ...പേ... വിഭൂസനാനേവ വാ റാന”ന്തി സമാസമ്പി ദസ്സേതി. തദാകാരപ്പവത്തോ
ചേതനാദിയമ്മോയേവ ഹി ധാരണാദികിരിയാ. തത്ഥ ച ചേതനാസമ്പയുത്തയമ്മാനം കാരണം
സഹജാതാദോപകാരകതോ, പധാനതോ ച. “ചേതയിത്ഥാ കമ്മം കരോതി കായേന വാചായ മനസാ”തി
(അ ൩ അട് ൩.൩൩൩) ഹി വുത്തം. ധാരണാദിഭൂതാ ഏവ ച ചേതനാ റാനന്തി. റാന-സദോ പച്ചേകം
യോജേതബ്ബോ ദ്വന്ദ്വപദതോ സുയുമാനത്താ.

ഉച്ചാതി ഉച്ചസദേന അകാരന്തേന സമാനത്ഥം ആകാരന്തം ഏകം സദുന്തരം അച്ചുഗുതവാചകന്തി ആഹ
“പമാണാതിക്കന്ത”ന്തി. സേതി ഏത്ഥാതി സയനം, മഞ്ചാദി. സമണ്ഡസാരൂപരഹിതത്താ, ഗഹട്ഠേഹി ച
സേട്ഠസമ്മതത്താ അകപ്പിയപച്ചത്ഥരണം “മഹാസയന”ന്തി ഇധാധിപ്പേതന്തി ദസ്സേതും “അകപ്പിയത്ഥരണ”ന്തി
വുത്തം. നിസീദനം പനേത്ഥ സയനേനേവ സഞ്ചഹിതന്തി ദട്ഠബ്ബം. യസ്മാ പന ആധാരേ പടിക്ഖിത്തേ
തദാധാരകിരിയാപി പടിക്ഖിത്താവ ഹോതി, തസ്മാ “ഉച്ചാസയനമഹാസയനാ” ഇച്ചേവ വുത്തം.
അത്ഥതോ പന തദുപഭോഗഭൂതനിസജ്ജാനിപജ്ജനേഹി വിരതി ദസ്സിതാതി വേദിതബ്ബം. അഥ വാ
“ഉച്ചാസയനമഹാസയനാ”തി ഏസ നിദ്രേസോ ഏകസേസനയേന യഥാ “നാമരൂപപച്ചയാ സളായതന”ന്തി (മ
൩ അട് ൩.൧൪൭; സ ൩ അട് ൨.൧; ഉദാ ൧) ഏതസ്ഥിമ്പി വികപ്പേ ആസനപുബ്ബകത്താ സയനകിരിയാ
സയനഗുഹണേനേവ ആസനമ്പി ഗഹിതന്തി വേദിതബ്ബം. കിരിയാവാചകആസനസയനസദുലോപതോ
ഉത്തരപദലോപനിദ്രേസോതിപി വിനയടീകായം (വി ൩ അട് ൨.൧൪൭) വുത്തം.

ജാതമേവ രൂപമസ്സ ന വിപ്പകാരന്തി ജാതരൂപം, സത്ഥുവണ്ണം. രഞ്ജിതയി സേതവണ്ണതായ, രഞ്ജന്തി
വാ ഏത്ഥ സത്താതി രജതം യഥാ “നേസം പദക്കന്ത”ന്തി. “ചത്താരോ വീഹയോ ഗുഞ്ജാ, ദേ ഗുഞ്ജാ
മാസകോ ഭവേ”തി വുത്തലക്ഖണേന വീസതിമാസകോ നീലകഹാപണോ വാ ദുദ്രാമകാദികോ വാ
തന്തംദേസവോഹാരാനുരൂപം കതോ കഹാപണോ. ലോഹാദീഹി കതോ ലോഹമാസകാദികോ. യേ
വോഹാരം ഗച്ഛന്തിതി പരിയാദാനവചനം. വോഹാരന്തി ച കയവിക്ഖയവസേന സബ്ബോഹാരം.
അത്തേഹി ഗാഹാപനേ, ഉപനിക്ഖിത്തസാദിയനേ ച പടിഗുഹണത്ഥോ ലബ്ഭിതീതി ആഹ “ന
ഉഗ്ഗണ്ഹാപേതി ന ഉപനിക്ഖിത്തം സാദിയതീ”തി. അഥ വാ തിവിധം പടിഗുഹണം കായേന വാചായ
മനസാ. തത്ഥ കായേന പടിഗുഹണം ഉഗ്ഗഹണം. വാചായ പടിഗുഹണം ഉഗ്ഗഹാപനം. മനസാ പടിഗുഹണം
സാദിയനം. തിവിധത്ഥേതം പടിഗുഹണം സാമന്തനിദ്രേസേന, ഏകസേസനയേന വാ ഗഹേതാ
പടിഗുഹണാതി വുത്തന്തി ആഹ “നേവ നം ഉഗ്ഗണ്ഹാതീ”തിആദി. ഏസ നയോ
ആമകയത്തപടിഗുഹണാതിആദീസുപി.

നീവാരാദിഉപയത്തസ്സ സാലിയാദിമൂലയത്തേനോഗയത്താ “സത്തവിധസ്സാപീ”തി വുത്തം.
സട്ഠിദിനപരിപാകോ സുകയത്തവിസേസോ സാലി നാമ സലീയതേ സീലാഘതേതി കത്ഥാ.
ദബ്ബഗുണപകാസേ പന -

“അഥ ധത്തം തിയാ സാലി-സട്ഠികവീഹിഭേദതോ;
സാലയോ ഹേമന്താ തത്ര, സട്ഠികാ ഗിമ്ഹജാ അപി;
വീഹയോ ത്യാസജ്ഘാഖ്യാതാ, വസ്സുകാലസമുബ്ഭ വാ”തി. -

വുത്തം. വഹതി, ബ്രൂഹേതി വാ സത്താനം ജീവിതത്തി വീഹി, സസ്സം. യുവിതഞ്ചോ മിസ്സിതഞ്ചോതി യവോ. സോ ഹി അതിലുഖതായ അഞ്ഞേന മിസ്സേത്യാ പരിഭുഞ്ജീയതി. ഗുധതി പരിവേധതി പലിബുദ്ധതീതി ഗോധൂമോ, യം “മിലക്ഖഭോജന”തിപി വദന്തി. സോഭനത്താ കമനീയഭാവം ഗച്ഛതീതി കങ്ഗു, അതിസുഖമയഞ്ഞവിസേസോ. വരീയതി അതിലുഖതായ നിവാരിയതി, ഖുദാപടിവിനയനതോ വാ ഭജീയതീതി വരകോ. കോരം രുധിരം ദൃസതീതി കുദൃസകോ, വണ്ണസങ്കമനേന യോ “ഗോവഡ്ഡനോ”തിപി വുച്ചതി. താനി സത്തപി സപ്പഭേദാ നിധാനേ പോസനേ സാധുത്തേന “ധത്താനീ”തി വുച്ചന്തി. “ന കേവലഞ്ചോ”തിആദിനാ സമ്പടിച്ഛനം, പരാമസനഞ്ച ഇധ പടിഗൃഹണസദ്ദേന വുത്തന്തി ദസ്സേതി. ഏവമീദിസേസു. “അനുജാനാമി ഭിക്ഖവേ, വസാനി ഭേസജ്ജാനി അച്ഛവസം മച്ഛവസം സുസുകാവസം സുകരവസം ഗഭഭവസ”ന്തി (മഹാവം റുഹുവ) വുത്തത്താ ഇദം പഞ്ചവിധമ്പി ഭേസജ്ജം ഓദിസ്സ അനുത്താതം നാമ. തസ്സ പന “കാലേ പടിഗൃഹിത”ന്തി വുത്തത്താ പടിഗൃഹണം വട്ടതീതി ആഹ “അത്തത്ര ഓദിസ്സ അനുത്താതാ”തി. മംസ-സദ്ദേന മച്ഛാനമ്പി മംസം ഗഹിതം ഏവാതി ദസ്സേതും “ആമകമംസമച്ഛാന”ന്തി വുത്തം, തികോടിപരിസുദ്ധം മച്ഛമംസം അനുത്താതം അദിട്ഠം, അസുതം, അപരിസങ്കിതന്തി വാ പയോഗസ്സ ദസ്സനതോ വിരൂപേകസേസനയോ ദസ്സിതോ അനേനാതി വേദിതഞ്ചം.

കാമം ലോകിയാ -

“അട്ഠവസ്സാ ഭവേ ഗോരീ, ദസവസ്സാ തു കത്തകാ;
സമ്പത്തേ ദ്വാദസവസ്സേ, കുമാരീതിഭിധീയതേ”തി. -

വദന്തി . ഇധ പന പുരിസന്തരഗതാഗതവസേന ഇത്ഥികുമാരികാഭേദോതി ആഹ “ഇത്ഥിതി പുരിസന്തരഗതാ”തിആദി. ദാസിദാസവസേനേവാതി ദാസിദാസവോഹാരവസേനേവ. ഏവം വുത്തേതി താദിസേന കപ്പിയവചനേന വുത്തേ. വിനയട്ഠകമാസു ആഗതവിനിച്ഛയം സന്ധായ “വിനയവസേനാ”തി വുത്തം. സോ കുടികാരസിക്ഖാപദവണ്ണനാദിസു (പാരാ അട്ഠം റുഹുവ) ഗഹേതഞ്ചോ.

ബീജം ഖിപന്തി ഏതഥ, ഖിത്തം വാ ബീജം തായതീതി ഖേത്തം, കേദാരോതി ആഹ “യസ്മിം പുബ്ബണ്ണം രൂഹതീ”തി. അപരണ്ണസ്സ പുബ്ബേ പവത്തമനം പുബ്ബണ്ണം ന-കാരസ്സ ണ-കാരം കത്വാ, സാലിആദി . വസന്തി പതിട്ഠഹന്തി അപരണ്ണാനി ഏതമാതി വത്ഥുതി അത്ഥം ദസ്സേതി “വത്ഥു നാമാ”തിആദിനാ. പുബ്ബണ്ണസ്സ അപരം പവത്തമനം അപരണ്ണം വുത്തനയേന. ഏവം അട്ഠകമാനയാനുരൂപം അത്ഥം ദസ്സേത്യാ ഇദാനി “ഖേത്തം നാമ യത്ഥ പുബ്ബണ്ണം വാ അപരണ്ണം വാ ജായതീ”തി (പാരാ മംഭ) വുത്തവിനയപാളിനയാനുരൂപമ്പി അത്ഥം ദസ്സേന്തോ “യത്ഥ വാ”തിആദിമാഹ. തദത്ഥായാതി ഖേത്തത്ഥായ. അകതഭൂമിഭാഗോതി അപരിസങ്ഖതോ തദുദ്ദേശികോ ഭൂമിഭാഗോ. “ഖേത്തവത്ഥു സീസേനാ”തിആദിനാ നിദസ്സനമത്തമേതന്തി ദസ്സേതി. ആദി-സദ്ദേന പോക്ഖരണീകുപാദയോ സങ്ഗഹിതാ.

ദൂതസ്സ ഇദം, ദൂതേന വാ കാതുമരഹതീതി ദൂതേയ്യം. പണ്ണന്തി ലേഖസാസനം. സാസനന്തി മുഖസാസനം. ഘരാ ഘരന്തി അത്തസ്ഥാ ഘരാ അത്തം ഘരം. ഖുദുകഗമനന്തി ദൂതേയ്യഗമനതോ അപ്പതരഗമനം, അനദ്ധാനഗമനം രസ്സഗമനന്തി അത്ഥോ. തദുഭയേസം അനുയുഞ്ജനം അനുയോഗോതി ആഹ “തദുഭയകരണ”ന്തി. തസ്ഥാതി തദുഭയകരണസ്സേവ അനുയോഗഭാവതോ.

കയനം കയോ, പരമ്പരാ ഗഹേത്യാ അത്തനോ ധനസ്സ ദാനം. കീ-സദുഞ്ഛി ദബ്ബവിനിമയേ പന്തി വിക്കയനം വിക്കയോ, പഥമേവ അത്തനോ ധനസ്സ പരേസം ദാനന്തി വദന്തി. സാരത്ഥദീപനീയാദിസു പന “കയ”ന്തി പരഭണ്ഡസ്സ ഗഹണം. വിക്കയന്തി അത്തനോ ഭണ്ഡസ്സ ദാന”ന്തി (സാരത്ഥം ടീ റ.൨൯൪) വുത്തം. തദേവ “കയിതഞ്ച ഹോതി പരഭണ്ഡം അത്തനോ ഹത്ഥഗതം കരോന്തേന, വിക്ഖിതഞ്ച അത്തനോ ഭണ്ഡം പരഹത്ഥഗതം കരോന്തേനാ”തി (പാരാ അട്ഠം ൧൧൭) വിനയട്ഠകമാവചനേന സമേതി. വഞ്ചനം മായാകരണം, പടിഭാനകരണവസേന ഉപായകുസലതായ പരസന്തകഗൃഹണന്തി വുത്തം ഹോതി. തുലാ നാമ യായ തുലീയതി പമീയതി, തായ കൂടം “തുലാകൂട”ന്തി വുച്ചതി. തം പന കരോന്തോ തുലായ രൂപഅങ്ഗഗഹണാകാരപടിച്ചന്നസങ്ഘാനവസേന കരോതീതി ചതുബ്ബിധതാ വുത്താ. അത്തനാ ഗഹേതഞ്ചം ഭണ്ഡം പച്ഛാഭാഗേ, പരേസം ദാതഞ്ചം പുബ്ബഭാഗേ കത്വാ മിന്നേന്തിതി ആഹ “ഗങ്ഗഹന്തോ പച്ഛാഭാഗേ”തിആദി. അക്കമതി നിപ്പിളതി, പുബ്ബഭാഗേ അക്കമതിതി സമ്ബന്ധോ. മൂലേരജ്ജന്തി തുലായ മൂലേ യോജിതം രജ്ജം. തഥാ അശ്ശേ. തന്തി അയച്ചുണ്ണം.

കനതി ദിബ്ബതീതി കംസോ, സുവണ്ണരജതാദിമയാ ഭോജനപാനപത്താ. ഇധ പന സോവണ്ണമയേ പാനപത്തേതി ആഹ “സുവണ്ണപാതി”തി. തായ വഞ്ചനന്തി നിക്ഖിതവസേന വഞ്ചനം. “പതിരൂപകം ദസ്സേത്യാ പരസന്തകഗഹണഞ്ഛി നിക്ഖിതി, പടിഭാനകരണവസേന പന ഉപായകുസലതായ വഞ്ചന”ന്തി നിക്ഖിതവഞ്ചനം ഭേദതോ കണ്ഠജാതകട്ഠകമാദിസു (ജാ അട്ഠം ൪.൧൦.൧൯; ദീ നി അട്ഠം ൧.൧൦; മ നി അട്ഠം ൨.൧൪൯; സം നി അട്ഠം ൩.൧൧൧൧൧൧; അ നി അട്ഠം ൨.൪.൧൯൮ അത്ഥതോ സമാനം) വുത്തം , ഇധ പന തദുഭയമ്പി “വഞ്ചന”മിച്ചേവ. “കഥ”തിആദിനാ ഹി പതിരൂപകം ദസ്സേത്യാ പരസന്തകഗഹണമേവ വിഭാവേതി. സമഗ്ഘതരന്തി താസം പാതീനം അത്തമത്തം സമകം

അഗ്ഘവിസേസം. പാസാണേതി ഭൂതാഭൂതഭാവസഞ്ജാനനകേ പാസാണേ. ഘംസനേനേവ സുവണ്ണഭാവസത്താപനം സിദ്ധന്തി “ഘംസിത്യാ”ത്വേവ വൃത്തം.

ഹദയന്തി നാളിആദിമിന്നഭാജനാനം അബ്ഭന്തരം, തസ്ഥിം ഭേദോ ഛിദ്രകരണം ഹദയഭേദോ. തിലാദിനം നാളിആദിഹി മിന്നകാലേ ഉസ്സാപിതാ സിഖായേവ സിഖാ, തസ്സാ ഭേദോ ഹാപനം സിഖാഭേദോ.

രജ്ജുയാ ഭേദോ വിസമകരണം രജ്ജുഭേദോ. താനീതി സപ്പിതേലാദീനി. അന്തോഭാജനേതി പഠമം നിക്ഖിത്തഭാജനേ. ഉസ്സാപേത്യാതി ഉഗ്ഗമാപേത്യാ, ഉദ്ധം രാസീം കത്യാതി വൃത്തം ഹോതി. ഛിന്ദന്തോതി അപനേന്തോ.

കത്തബ്ബകമ്മതോ ഉദ്ധം കോടനം പടിഹനനം ഉക്കോടനം. അഭൂതകാരിനം ലഞ്ജഗുഹണം, ന പന്ന പുന കമ്മായ ഉക്കോടനമത്തന്തി ആഹ “അസ്സാമികേ...പേ...ഗുഹണ്”ന്തി. ഉപായേഹീതി കാരണപതിരൂപകേഹി. തത്രാതി തസ്ഥിം വഞ്ചനേ. “വത്ഥു”ന്തി അവത്യാ “ഏകം വത്ഥു”ന്തി വദന്തോ അന്താനിപി അത്ഥി ബഹുനീതി ദസ്സേതി. അന്താനിപി ഹി സസവത്ഥുആദീനി തത്ഥ തത്ഥ വൃത്താനി. മിഗന്തി മഹന്തം മിഗം. തേനഹീതി മിഗഗുഹണ്ണേ ഉയ്യോജനം, യേന വാ കാരണേന “മിഗം മേ ദേഹീ”തി ആഹ, തേന കാരണേനാതി അത്ഥോ. ഹി-സദ്ദോ നിപാതമത്തം. യോഗവസേനാതി വിജ്ജാജപ്പനാദിപയോഗവസേന. മായാവസേനാതി മന്തജപ്പനം വിനാ അഭൂതസ്സാപി ഭൂതാകാരസത്താപനായ ചക്ഖുമോഹനമായായ വസേന. യായ ഹി അമണിആദയോപി മണിആദിആകാരേന ദിസ്സന്തി. പാമങ്ഗോ നാമ ക്കുലാചാരയുത്തോ ആഭരണവിസേസോ, യം ലോകേ “യത്തോപവിത്ത”ന്തി വദന്തി. വക്കലിത്ഥേരാപദാനേപി വൃത്തം -

“പസ്സമേതം മാണവകം, പീതമട്ഠനിവാസനം;
ഹേമയത്തോപവിത്തങ്ഗം, ജനനേത്തമനോഹര”ന്തി. (അപ് ൨.൫൪.൪൦);

തദട്ഠകമായസി “പീതമട്ഠനിവാസനന്തി സിലിട്ഠസുവണ്ണവണ്ണവത്ഥേ നിവത്ഥന്തി അത്ഥോ. ഹേമയത്തോപവിത്തങ്ഗന്തി സുവണ്ണപാമങ്ഗലഗ്ഗിതഗത്തന്തി അത്ഥോ”തി (അപ് ൨.൫൪.൪൦) സവനം സന്തം സാവി, അനുജുകതാ, തേനാഹ “കുടിലയോഗോ”തി, ജിഹ്വതായോഗോതി അത്ഥോ. “ഏതേസംയേവാ”തിആദിനാ തുല്യാധികരണതം ദസ്സേതി. “തസ്ഥാ”തിആദി ലദ്ധഗുണദസ്സനം. യേ പന്ന ചതുനന്തി പദാനം ഭിന്നാധികരണതം വദന്തി, തേസം വാദമാഹ “കേചി”തിആദിനാ. തത്ഥ “കേചി”തി സാരസമാസകാരകാ ആചരിയാ, ഉത്തരവിഹാരവാസിനോ ച, തേസം തം ന യുത്തം വഞ്ചനേന സങ്ഗഹിതസ്സേവ പുന ഗഹിതത്താതി ദസ്സേതി “തം പന്നാ”തിആദിനാ.

മാരണന്തി മുട്ഠിപഹാരകസാതാളനാദിഹി ഹിംസനം വിഹേറനം സന്ധായ വൃത്തം, ന തു പാണാതിപാതം. വിഹേറനത്ഥേപി ഹി വധ-സദ്ദോ ദിസ്സതി “അത്താനം വധിത്യാ വധിത്യാ രോദേയ്യാ”തിആദിസു (പാചി വൃവ) മാറണ-സദ്ദോപി ഹ്യ വിഹേറനേയേവ വത്തതീതി ദട്ഠഞ്ചോ. കേചി പന്ന “പുഞ്ചേ പാണാതിപാതം പഹായാ”തിആദിസു സയംകാരോ, ഹ്യ പരംകാരോ”തി വദന്തി, തം ന സക്കാ ത്ഥാ വത്തും “കായവചിപയോഗസമുട്ഠാപികാ ചേതനാ, ഛര പയോഗാ”തി ച വൃത്തത്താ. യഥാ ഹി അപ്പടിഗ്ഗാഹഭാവസാമത്തേപി സതി പഞ്ചജിതേഹി അപ്പടിഗ്ഗാഹിതബ്ബവത്ഥുവിസേസഭാവസന്ദസ്സനത്ഥം ഇത്ഥികുമാരിദാസിദാസാദയോ വിഭാഗേന വൃത്താ. യഥാ ച പരസന്തകസ്സ ഹരണഭാവതോ അദിന്നാദാനഭാവസാമത്തേപി സതി തുലാകുടാദയോ അദിന്നാദാനവിസേസഭാവസന്ദസ്സനത്ഥം വിഭാഗേന വൃത്താ, ന ഏവം പാണാതിപാതപരിയായസ്സ വധസ്സ പുന ഗഹണ്ണേ പയോജനം അത്ഥി ത്ഥാവിഭജിതബ്ബസ്സാഭാവതോ, തസ്ഥാ യഥാവൃത്തോയേവത്ഥോ സുന്ദരതരോതി.

വിപരാമോസോതി വിസേസേന സമന്തതോ ഭൂസം മോസാപനം മുയ്ഹനകരണം, മേനനം വാ. മേയ്യം ചോരികാ മോസോതി ഹി പരിയായോ. സോ കാരണവസേന ദുവിധോതി ആഹ “ഹിമവിപരാമോസോ”തിആദി. മുസന്തിതി ചോരേന്തി, മോസേന്തി വാ മുയ്ഹനം കരോന്തി, മോസേത്യാ തേസം സന്തകം ഗണ്ഹന്തിതി വൃത്തം ഹോതി. യന്തി ച തസ്സാ കിരിയായ പരാമസനം. മഗ്ഗപ്പടിപന്നം ജനന്തി പരപക്ഖേപി അധികാരോ. ആലോപനം വില്യവനം ആലോപോ. സഹസാ കരണം സഹസാകാരോ. സഹസാ പവത്തിതാ സാഹസികാ, സാവ കിരിയാ ത്ഥാ.

ഏത്താവതാതി “പാണാതിപാതം പഹായാ”തിആദിനാ “സഹസാകാരാ പടിവിരതോ”തി പരിയോസാനേന ഏതപ്പരിമാണേന പാറേന. അന്തരഭേദം അഗ്ഗഹേത്യാ പാളിയം യഥാരുതമാഗതവസേനേവ ഛരബ്ബിസതിസിക്ഖാപദസങ്ഗഹമേതം സീലം യേഭൂയ്യേന സിക്ഖാപദാനമവിഭത്തത്താ ചൂളസീലം നാമാതി അത്ഥോ. ദേസനാവസേന ഹി ഹ്യ ചൂളമജ്ജിത്ഥിമാദിഭാവോ വേദിതബ്ബോ, ന ധമ്മവസേന. ത്ഥാ ഹി ഹ്യസങ്ഖിത്തേന ഉദ്ദിട്ഠാനം സിക്ഖാപദാനം അവിഭത്താനം വിഭജനവസേന മജ്ജിത്ഥിമസീലദേസനാ പവത്താ, തേനേവാഹ “മജ്ജിത്ഥിമസീലം വിത്ഥാരേന്തോ”തി.ചൂളസീലവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

മജ്ജിത്ഥിമസീലവണ്ണാ

൧൧. “യഥാ വാ പനേകേ ഭോന്തോ”തിആദിദേസനായ സമ്ബന്ധമാഹ “ഇദാന്തി”തിആദിനാ. തത്ഥായമട്ഠകമായുത്തകോ നയോ - യഥാതി ഓപമ്മത്ഥേ നിപാതോ. വാതി വികപ്പനത്ഥേ, തേന ഇമമത്ഥം

വികപ്ലേതി “ഉസ്സാഹം കത്വാ മമ വണ്ണം വദമാനോപി പുരുഷജനോ പാണാതിപാതം പഹായ പാണാതിപാതാ പടിവിരതോ”തിആദിനാ പരാമുദ്രേണീകനയേന വാ സബ്ബമാപി ആചാരസീലമത്തമേവ വദേയ, ന തദുത്തരി. “യഥാപനേകേ ഭോനോ സമണ്ണബ്രാഹ്മണഭാവം പടിജാനമാനാ, പരേഹി ച തമാ സമ്ഭാവിയമാനാ തദനുരൂപപടിപത്തിം അജാനനതോ, അസമത്വമനതോ ച ന അഭിസമ്ഭുജന്തി, ന ഏവമയം. അയം പന സമണ്ണോ ഗോതമോ സബ്ബമാപി സമണ്ണസാരൂപപടിപത്തിം പൂരേസിയേവാ”തി ഏവം അത്തുദ്രേണീകനയേന വാ സബ്ബമാപി ആചാരസീലമത്തമേവ വദേയ, ന തദുത്തരിന്തി. പനാതി വചനാലങ്കാരേ വികപ്ലനത്വേനേവ ഉപന്യാസാദിഅത്ഥസ്സ സിജ്ജന്തനതോ. ഏകേതി അത്തേ. “ഏകച്ചേ”തിപി വദന്തി. ഭോനോതി സാധുനം പിയാസമുദാഹാരോ. സാധവോ ഹി പരേ “ഭോനോ”തി വാ “ദേവാനം പിയാ”തി വാ “ആയസ്മനോ”തി വാ സമാലപന്തി. സമണ്ണബ്രാഹ്മണാതി യം കിഞ്ചി പബ്ബജം ഉപഗതതായ സമണ്ണാ. ജാതിമത്തേന ച ബ്രാഹ്മണാതി.

സദ്ധാ നാമ ഇധ ചതുബ്ബിയേസു റാണേസുതി ആഹ “കമ്മഞ്ചാ”തിആദി. കമ്മകമ്മഫലസമ്ബന്ധേനേവ ഇധലോകപരലോകസദുഹനം ദട്ഠഞ്ച “ഏതഥ കമ്മം വിപച്ചതി, കമ്മഫലഞ്ച അനുഭവിതബ്ബ”ന്തി. തദത്ഥം ബൃതിരേകതോ ഞാപേതി “അയം മേ”തിആദിനാ. പടികരിസ്സതീതി പച്ചുപകാരം കരിസ്സതി. തദേവ സമത്വേതും “ഏവംഭിന്നാനി ഹി”തിആദിമാഹ. ദേസനാസീസമത്വം പധാനം കത്വാ നിദസ്സനതോ. തേന ചതുബ്ബിയസി പച്ചയം നിദസ്സേതീതി വുത്തം “അത്ഥതോ പനാ”തിആദി.

“സേയ്യമിദ”ന്തി അയം സദോ “സോ കതമോ”തി അത്ഥേ ഏകോ നിപാതോ, നിപാതസമുദായോ വാ, തേന ച ബീജഗാമഭൂതഗാമസമാരമ്ഭപദേ സദുക്കമേന അപ്പധാനഭൂതോപി ബീജഗാമഭൂതഗാമോ വിഭജ്ജിതബ്ബട്ഠാനേ പധാനഭൂതോ വിയ പടിനിദിസിയതി. അത്തോ ഹി സദുക്കമോ അത്തോ അത്ഥക്കമോതി ആഹ “കതമോ സോ ബീജഗാമഭൂതഗാമോ”തി. തസ്മിന്ഹി വിഭത്തേ തബ്ബിസയസമാരമ്ഭോപി വിഭത്തോവ ഹോതി. ഇമമത്ഥമ്ഹി ദസ്സേതും “യസ്സ സമാരമ്ഭം അനുയുത്താ വിഹരന്തി”തി വുത്തം. തേനേവ ച പാളിയം “മൂലബീജ”തിആദിനാ സോ നിദിട്ഠോതി. മൂലമേവ ബീജം മൂലബീജം, മൂലം ബീജം ഏതസ്സാതിപി മൂലബീജന്തി ഇധ ദിയാ അത്ഥോ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. അതോ ന ചോദേതബ്ബമേതം “കസമാ പനേതഥ ബീജഗാമഭൂതഗാമം പുച്ഛിത്വാ ബീജഗാമോ ഏവ വിഭത്തോ”തി. തത്ഥ ഹി പഠമേന അത്ഥേന ബീജഗാമോ നിദിട്ഠോ, ദുതിയേന ഭൂതഗാമോ, ദുവിധോപേസ സാമത്തനീദേസേന വാ മൂലബീജഞ്ച മൂലബീജഞ്ച മൂലബീജന്തി ഏകസേസനയേന വാ നിദിട്ഠോതി വേദിതബ്ബോ, തേനേവ വക്ഖതി “സബ്ബത്ഥേത”തിആദി. അതീവ വിസതി ഭേസജ്ജപയോഗേസുതി അതിവിസം, അതിവിസാ വാ, യാ “മഹോസധ”തിപി വുച്ചതി കച്ഛകോതി കാളകച്ഛകോ, യം “പിലക്ഖോ”തിപി വദന്തി. കപിത്ഥനോതി അമ്ബിലങ്കുരഫലോ സേതരുക്ഖോ. സോ ഹി കമ്പതി ചലതീതി കപിത്ഥനോ മനപച്ചയേന, കപിതി വാ മക്കടോ, തസ്സ മനസദിസം ഫലം യസ്സാതി കപിത്ഥനോ. “കപിത്ഥനോതി പിപ്പലിരുക്ഖോ”തി (വിസുഖിഃ ടീഃ ച.ചംവ) ഹി വിസുഖിമഗ്ഗടികായം വുത്തം. ഫളുബീജം നാമ പബ്ബബീജം. അജ്ജകന്തി സേതപണ്ണാസം. ഫണിജ്ജകന്തി സമീരണം. ഹിരിവേരന്തി വാരം. പച്ചയത്തരസമവായേ സദിസഫലുപ്പത്തിയാ വിസേസകാരണഭാവതോ വിരുഹനസമത്വേ സാരഫലേ നിരുള്ഘോ ബീജസദോതി ദസ്സേതി “വിരുഹനസമത്വമേവാ”തി ഇമിനാ. ഇതരത്ഥം അബീജസബ്ബ്യം ഗതം, തഞ്ച ഖോ രുക്ഖതോ വിധോജിതമേവ. അവിധോജിതം പന തമാ വാ ഹോതു, അത്തമാ വാ “ഭൂതഗാമോ”ത്ഥേവ വുച്ചതി യഥാവുത്തേന ദുതിയട്ഠേന. വിനയാ (പാചിഃ ന്ച) നുരൂപതോ തേസം വിസേസം ദസ്സേതി “തത്ഥാ”തിആദിനാ. യമേതഥ വത്തബ്ബം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ.

൧൨. സന്നിധാനം സന്നിധി, തായ കരീയതേതി സന്നിധികാരോ, അന്നപാനാദി. ഏവം കാര-സദുസ്സ കമ്മത്ഥതം സന്ധായ “സന്നിധികാരപരിഭോഗ”തി വുത്തം. അയമപരോ നയോ - യഥാ “ആചയം ഗാമിനോ”തി വത്തബ്ബേ അനുനാസികലോപേന “ആചയഗാമിനോ”തി (ധം സം ചം) നിദേസോ കതോ, ഏവമിധാപി “സന്നിധികാരം പരിഭോഗ”തി വത്തബ്ബേ അനുനാസികലോപേന “സന്നിധികാരപരിഭോഗ”തി വുത്തം, സന്നിധിം കത്വാ പരിഭോഗന്തി അത്ഥോ. വിനയവസേനാതി വിനയാഗതാചാരവസേന. വിനയാഗതാചാരോ ഹി ഉത്തരലോപേന “വിനയോ”തി വുത്തോ, കായവാചാനം വാ വിനയനം വിനയോ. സുത്തന്തനയപടിപത്തിയാ വിസും ഗഹിതത്താ വിനയാചാരോയേവ ഇധ ലബ്ഭതി. സമ്മാ കിലേസേ ലിഖതീതി സല്ലേഖോതി ച വിനയാചാരസ്സ വിസും ഗഹിതത്താ സുത്തന്തനയപടിപത്തി ഏവ. പടിഗ്ഗഹിതന്തി കായേന വാ കായപടിബദ്ധേന വാ പടിഗ്ഗഹിതം. അപരജ്ജുതി അപരസ്മിം ദിവസേ. ദത്വാതി പരിവത്തനവസേന ദത്വാ. റപാപേത്വാതി ച അത്തനോ സന്തകകരണേന റപാപേത്വാ. തേസസി സന്തകം വിസ്സാസഗ്ഗാഹാദിവസേന പരിഭുജ്ജിതും വട്ടതി. സുത്തന്തനയവസേന സല്ലേഖോ ഏവ ന ഹോതി.

യാനി ച തേസം അനുലോമാനീതി ഏതഥ സാനുലോമയത്തരസം, മധുകപുപ്ഫരസം, പക്കഡാകരസഞ്ച റപേത്വാ അവസേസാ സബ്ബേപി ഫലപുപ്ഫപത്തരസാ അനുലോമപാനാനീതി ദട്ഠഞ്ച, യഥാപരിച്ഛേദകാലം അനധിട്ഠിതം അവികപ്പിതന്തി അത്ഥോ.

സന്നിധിയതേതി സന്നിധി, വത്ഥമേവ. പരിയായതി കപ്പിയതീതി പരിയായോ, കപ്പിയവാചാനുസാരേന പടിപത്തി, തസ്സ കമാതി പരിയായകമാ. തബ്ബിപരീതോ നിപ്പരിയായോ, കപ്പിയസി അനുപഗ്ഗമ്മ സന്തുട്ഠിവസേന പടിപത്തി, പരിയായ-സദോ വാ കാരണേ, തസ്മാ കപ്പിയകാരണവസേന വുത്താ കമാ പരിയായകമാ. തദപി അവത്വാ സന്തുട്ഠിവസേന വുത്താ നിപ്പരിയായോ. “സചേ”തിആദി അത്തസ്സ ദാനാകാരദസ്സനം. പാളിയാ ഉദിസനം ഉദേസോ. അത്ഥസ്സ പുച്ഛാ പരിപുച്ഛനം. “അദാതും ന വട്ടതി”തി

ഇമിനാ അദാനേ സല്ലേഖകോപനം ദസ്തേതി. അപ്പഹോന്തേതി കാതും അപ്പഹോനകേ സതി. പച്ചാസായാതി ചീവരപടിലാഭാസായ. അനുഞ്ഞാതകാലേതി അനത്മതേ കമിനേ ഏകോ പച്ഛിമകത്തികമാസോ, അത്മതേ കമിനേ പച്ഛിമകത്തികമാസേന സഹ ഹേമന്തികാ ചത്താരോ മാസാ, പിട്ഠിസമയേ യോ കോചി ഏകോ മാസോതി ഏവം തതിയകമിനസിക്വാപദാദിസു അനുഞ്ഞാതസമയേ. സുത്തന്തി ചീവരസിബ്ബനസുത്തം. വിനയകമ്മം കത്വാതി മൂലചീവരം പരിക്ഖാരചോളം അധിട്ഠഹിത്വാ പച്ചാസാചീവരമേവ മൂലചീവരം കത്വാ റപേതബ്ബം, തം പുന മാസപരിഹാരം ലഭതി, ഏതേന ഉപായേന യാവ ഇച്ഛതി, താവ അഞ്ഞമഞ്ഞം മൂലചീവരം കത്വാ റപേതും ലബ്ഭതിതി വുത്തനയേന, വിക്സപ്താവസേന വാ വിനയകമ്മം കത്വാ. കസ്മാ ന വട്ടത്തിതി ആഹ “സന്നിധി ച ഹോതി സല്ലേഖഞ്ച കോപേതീ”തി.

ഉപരി മണ്ഡപസദിസം പദരച്ഛന്നം, സബ്ബപലിഗുണ്ഠിമം വാ ഛാദേത്വാ കതം വയ്ഹം. ഉഭോസു പസ്സേസു സുവണ്ണരജതാദിമയാ ഗോപാനസിയോ ദത്വാ ഗരുളപക്ഖകനയേന കതാ സന്ദമാനിതാ. ഫലകാദിനാ കതം പീഠകയാനം സിവികാ. അന്തോലികാസഞ്ചാതാ പടപോടലികാ പാടകീ. “ഏകഭിക്ഖുസ്സ ഹീ”തിആദി തദത്ഥസ്സ സമത്ഥനം. അരഞ്ഞമ്മായാതി അരഞ്ഞഗമനത്ഥായ. യോതപാദകത്ഥായാതി യോവിതപാദാനമനുരക്ഖണത്ഥായ. സംഹനിതബ്ബാ ബന്ധിതബ്ബാതി സഞ്ചാടാ, ഉപാഹനായേവ സഞ്ചാടാ തഥാ, യുഗളഭൂതാ ഉപാഹനാതി അത്ഥോ. അഞ്ഞസ്സ ദാതബ്ബാതി ഏതഥ വുത്തനയേന ദാനം വേദിതബ്ബം.

മഞ്ചോതി നിദസ്സനമത്തം. സബ്ബേപി ഹി പീഠഭിസാദയോ നിസീദനസയനയോഗ്ഗാ ഗഹേതബ്ബാ തേസുപി തഥാപടിപജ്ജിതബ്ബതോ.

ആബാധപച്ചയാ ഏവ അത്തനാ പരിഭുഞ്ജിതബ്ബാ ഗന്ധാ വട്ടന്തിതി ദസ്തേതി “കണ്ഡുകച്ഛുഛരവിദോസാദിആബാധേ സതീ”തി ഇമിനാ. “ലക്ഖണേ ഹി സതി ഹേതുത്ഥോപി കത്ഥചി സമ്ഭവതീ”തി ഹേട്ഠാ വുത്തോയേവ. തത്ഥ കണ്ഡുതി ഖജ്ജു. കച്ഛുതി വിതച്ഛികാ. ഛരവിദോസോതി കിലാസാദി. ആഹരാപേത്വാതി ഞാതിപവാരിതത്ഥോ ഭിക്ഖാചാരവത്തേന വാ ന യേന കേനചി വാ ആകാരേന ഹരാപേത്വാ. ഭേസജ്ജപച്ചയേഹി ഗിലാനസ്സ വിഞ്ഞത്തിപി വട്ടതി. “അനുജാനാമി ഭിക്ഖവേ , ഗന്ധം ഗഹേത്വാ കവാടേ പഞ്ചഞ്ജുലികം ദാതും, പുപ്ഫം ഗഹേത്വാ വിഹാരേ ഏകമന്തം നിക്ഖിപിതു”തി (ചുളവ് റന്തർ) വചനതോ “ദാറേ”തിആദി വുത്തം. ഘരയൂപനം വിഹാരവാസനാ, ചേതിയഘരവാസനാ വാ. ആദി-സദ്ദേന ചേതിയപടിമാപൂജാദിനി സഞ്ജഹാതി.

കിലേസേഹി ആമസിതബ്ബതോ ആമിസം, യം കിഞ്ചി ഉപഭോഗാരഹം വത്ഥു, തസ്മാ യമാവുത്താനസി പസഞ്ജം നിവാരേതും “വുത്താവസേസം ദട്ഠബ്ബ”തി ആഹ, പാരിസേസനയതോ ഗഹിതത്ഥാ വുത്താവസേസം ദട്ഠബ്ബന്തി അധിപ്പായോ. കിം പന്നേതന്തി വുത്തം “സേയ്യമിദ”തിആദി. തഥാരുപേ കാലേതി ഗാമം പവിസിതും ദുക്കരാദികാലേ. വല്ലൂരോതി സുക്ഖമംസം. ഭാജന-സദ്ദോ സപ്പിതേലഗുളസദ്ദേഹി യോജേതബ്ബോ തദവിനാഭാവിത്ഥാ. കാലസ്സേവാതി പഗേവ. ഉദകകദ്ദമേതി ഉദകേ ച കദ്ദമേ ച. നിമിത്തേ ചേതം ഭുജ്ജം, ഭാവലക്ഖണേ വാ. അച്ഛമാതി നിസീദമ. ഭുഞ്ജന്തസ്സേവാതി ഭുഞ്ജതോ ഏവ ഭിക്ഖുണോ, സമ്പദാനവചനം, അനാദരത്ഥേ വാ സാമിവചനം. കിരിയന്തരാവച്ഛേദനയോഗേന ഹേത്ഥ അനാദരതാ. ഗീവായാമകന്തി ഭാവനപുംസകവചനം, ഗീവം ആയമേത്വാ ആയതം കത്വാതി അത്ഥോ, യഥാ വാ ഭുത്തേ അതിഭുത്തതായ ഗീവാ ആയമിതബ്ബാ ഹോതി, തഥാതിപി വട്ടതി. ചതുമാസബീതി വസ്സാനസ്സ ചത്താരോ മാസേപി. കുടുമ്ബം വുച്ചതി ധനം, തദസ്സത്ഥിതി കുടുമ്ബിനോ, മുണ്ഡോ ച സോ കുടുമ്ബിനോ ചാതി മുണ്ഡകുടുമ്ബിനോ, തസ്സ ജീവികം തഥാ, തം കത്വാ ജീവതീതി അത്ഥോ. നയദസ്സനമത്തഞ്ചേതം ആമിസപദേന ദസ്സിതാനം സന്നിധിവത്ഥുനന്തി ദട്ഠബ്ബം.

തബ്ബിരഹിതം സമണ്ഡപടിപത്തിം ദസ്സേന്തോ “ഭിക്ഖുനോ പനാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “ഗുളപിണ്ഡോ താലപക്ക്കപ്പമാണ്”തി സാരത്ഥഭീപനിയം വുത്തം. ചതുഭാഗമത്തന്തി കുടുമ്ബമത്തന്തി വുത്തം. “ഏകാ തണ്ഡുലനാളി”തി വുത്തത്ഥാ പന തസ്സാ ചതുഭാഗോ ഏകപത്ഥോതി വദന്തി. വുത്തഞ്ച -

“കുഡുവോ പസതോ ഏകോ, പത്ഥോ തേ ചതുരോ സിയും;
ആള്പഹകോ ചതുരോ പത്ഥാ, ദോണം വാ ചതുരാള്പഹക”ന്തി.

കസ്മാതി വുത്തം “തേ ഹീ”തിആദി. ആഹരാപേത്വാപി റപേതും വട്ടതി, പഗേവ യഥാലഭം. “അഫാസുക്കകാലേ”തിആദിനാ സുദ്ധചിത്തേന റപിതസ്സ പരിഭോഗോ സല്ലേഖം ന കോപേതീതി ദസ്തേതി. സമ്മുതികുടികാദയോ ചതസ്സോ, അവാസാഗാരഭൂതേന വാ ഉപോസമാഗാരാദിനാ സഹ പഞ്ചകുടിയോ സന്ധായ “കപ്പിയകുടിയ”തിആദി വുത്തം. സന്നിധിനാമ നത്ഥി തത്ഥ അന്തോവുത്ഥഅന്തോപക്കസ്സ അനുഞ്ഞാതത്ഥാ. “തഥാഗതസ്സാ”തിആദിനാ അധികാരാനുരൂപം അത്ഥം പയോജേതി. പിലോതികഖണ്ഡന്തി ജിണ്ണചോളഖണ്ഡം.

൧൩. “ഗീവം പസാരേത്വാ”തി ഏതേന സയമേവ ആപാമഗമനേ ദോസോ നത്ഥിതി ദസ്തേതി. ഏത്തകബീതി വിനിച്ഛയവിചാരണാ വത്ഥുകിത്തനവി. പയോജനമത്തമേവാതി പദത്ഥയോജനമത്തമേവ. യസ്സ പന പദസ്സ വിത്ഥാരകം വിനാ ന സക്കാ അത്ഥോ വിത്താതും, തത്ഥ വിത്ഥാരകമാപി പദത്ഥസഞ്ജഹമേവ ഗച്ഛതി.

കുതുഹലവസേന പേക്ഖിതബ്ബതോ പേക്ഖം, നടസത്ഥവിധിനാ പയോഗോ. നടസമൂഹേന പന ജനസമൂഹേ കത്തബ്ബവസേന “നടസമ്മജ്ജ”തി വുത്തം. ജനാനം സമ്മദ്ദേ സമൂഹേ കത്തന്തി ഹി സമ്മജ്ജം.

സാരസമാസേ പന “പേക്വാമഹ”ന്തിപി വദന്തി, “സമ്മജ്ജദസ്സനുസ്സവ”ന്തി തേസം മതേ അരേമോ. ഭാരതനാമകാനം ദേഭാതുകരാജാനം, രാമരഞ്ഞോ ച യുജ്ജന്താനാദികം തപ്തസുതേഹി ആചിക്ഖിതഞ്ചതോ അക്ഖാനം. ഗതുമിന വട്ടതി, പഗേവ തം സോതും. പാണിനാ താളിതഞ്ചം സരം പാണിസ്സരന്തി ആഹ “കംസതാള”ന്തി, ലോഹമയോ തൂരിയജാതിവിസേസോ കംസോ, ലോഹമയപത്തോ വാ, തസ്സ താളനസദുന്തി അരേമോ. പാണിനം താളനസരന്തി അത്ഥം സന്ധായ പാണിതാളന്തിപി വദന്തി. ഘനസഞ്ചാതാനം തൂരിയവിസേസാനം താളനം ഘനതാളം നാമ, ദണ്ഡമയസമ്മതാളം സിലാതലാകതാളം വാ. മന്തേനാതി ഭൂതാവിസനമന്തേന. ഏകേതി സാരസമാസാചരിയാ, ഉത്തരവിഹാരവാസിനോ ച, യഥാ ചേത്ഥ, ഏവമിതോ പരേസുപി “ഏകേ”തി ആഗത്ത്വാനേസു. തേ കിര ദീഘനികായസ്സത്ഥവിസേസവാദിനോ. ചതുരസ്സഅമ്ബണകതാളം നാമ രുക്ഖസാരദണ്ഡാദിസു യേന കേനചി ചതുരസ്സഅമ്ബണം കത്വാ ചതുസു പസ്സേസു ധമ്മേന ഓനദ്ധിത്വാ വാദിതഭണ്ഡസ്സ താളനം. തഞ്ഹി ഏകാദസഭോണപ്പമാണമാനവിസേസസണ്ഠാനത്താ “അമ്ബണക”ന്തി വുച്ചതി, ബിമ്ബിസകന്തിപി തസ്സേവ നാമം. തഥാ കുമ്പഭസണ്ഠാനതായ കുമ്പഭോ, ഘടോയേവ വാ, തസ്സ യുനനന്തി വുദുകഭാണകാ. അബ്ഭോക്കിരണം രങ്ഗബലികരണം. തേ ഹി നച്ചത്ത്വാനേ ദേവതാനം ബലികരണം നാമ കത്വാ കീളന്തി, യം “നന്ദി”തിപി വുച്ചതി. ഇത്ഥിപുരിസസംയോഗാദികിലേസജനകം പടിഭാനചിത്തം സോഭനകരണത്തോ സോഭനകരം നാമ. “സോഭനഘരക”ന്തി സാരസമാസേ വുത്തം. ചണ്ഡായ അലന്തി ചണ്ഡാലം, അയോഗുളകീളാ. ചണ്ഡാലാ നാമ ഹീനജാതികാ സുനഖമംസഭോജിനോ, തേസം ഇദന്തി ചണ്ഡാലം. സാണേ ഉദകേന തേമേത്വാ അഞ്ഞമഞ്ഞം ആകോടനകീളാ സാണയോവനകീളാ. വംസേന കതം കീളനം വംസന്തി ആഹ “വേളും ഉസ്സാപേത്വാ കീളന”ന്തി.

നിഖണിത്വാതി ഭൂമിയം നിഖാതം കത്വാ. നക്ഖത്തകാലേതി നക്ഖത്തയോഗഹരണകാലേ. തമത്ഥം അങ്ഗുത്തരാഗമേ ദസകനിപാതപാളിയാ (അം നിം ൧൦.൧൦൬) സായേന്തോ “വുത്തബിചേത”ന്തിആദിമാഹ. തത്ഥാതി തസ്ഥിം അട്ഠിയോവനേ. ഇന്ദജാലേനാതി അട്ഠിയോവനമന്തം പരിജപ്പേത്വാ യഥാ പരേ അട്ഠിനിയേവ പസ്സന്തി, ന മംസാദീനി, ഏവം മംസാദീനമന്തരയാപനമായായ. ഇന്ദസ്സ ജാലമിവ ഹി പടിച്ഛാദിതും സമത്ഥനത്തോ “ഇന്ദജാല”ന്തി മായാ വുച്ചതി ഇന്ദചാപാദയോ വിയ. അട്ഠിയോവനന്തി അട്ഠിയോവനകീളാ.

ഹത്ഥിആദിഹി സദ്ധിം യുജ്ജന്തിതുമിതി ഹത്ഥിആദിസു അഭിരുഹിത്വാ അഞ്ഞേഹി സദ്ധിം യുജ്ജന്തം, ഹത്ഥിആദിഹി ച സദ്ധിം സയമേവ യുജ്ജന്തം സന്ധായ വുത്തം, ഹത്ഥിആദിഹി സദ്ധിം അഞ്ഞേഹി യുജ്ജന്തിതും, സയം വാ യുജ്ജന്തിതുമിതി ഹി അരേമോ. തേതി ഹത്ഥിആദയോ. അഞ്ഞമഞ്ഞം മഥേന്തി വിലോമേന്തിതി മല്ലാ, ബാഹുയുദ്ധകാരകാ, തേസം യുദ്ധം. സമ്പഹാരോതി സഞ്ചാമോ. ബലസ്സ സേനായ അഗ്ഗം ഗണനകോട്ഠാസം കരോന്തി ഏത്ഥാതി ബലഗ്ഗം, “ഏത്തകാ ഹത്ഥി, ഏത്തകാ അസ്സാ”തിആദിനാ ബലഗണനട്ഠാനം. സേനം വിയുഹന്തി ഏത്ഥ വിഭജിത്വാ റപേന്തി, സേനായ വാ ഏത്ഥ ബ്യൂഹനം വിന്യാസോതി സേനാബ്യൂഹോ, “ഇതോ ഹത്ഥി ഹോന്തു, ഇതോ അസ്സാ ഹോന്തു”തിആദിനാ യുദ്ധത്ഥം ചതുരങ്ഗബലായ സേനായ ദേസവിസേസേസു വിചാരണട്ഠാനം, തം പന ഭേദത്തോ സകടബ്യൂഹാദിവസേന. ആദി-സദേന ചക്കപദുമബ്യൂഹാനം ദണ്ഡഭോഗമണ്ഡലാസംഹതബ്യൂഹാനഞ്ച ഗഹണം, “തയോ ഹത്ഥി പച്ഛിമം ഹത്ഥാനീകം, തയോ അസ്സാ പച്ഛിമം അസ്സാനീകം, തയോ രഥാ പച്ഛിമം രഥാനീകം, ചത്താരോ പുരിസാ സരഹത്ഥാ പത്തി പച്ഛിമം പത്താനീക”ന്തി (പാചിം ൩൨൪ ഉയ്യോധികസിക്ഖാപദേ) കണ്ഡവിദ്ധസിക്ഖാപദസ്സ പദഭാജനം സന്ധായ “തയോ...പേ...ആദിനാ നയേന വുത്തസ്സാ”തി ആഹ. തഞ്ച ഖോ “ദ്വാദസപുരിസോ ഹത്ഥി, തിപുരിസോ അസ്സോ, ചതുപുരിസോ രഥോ, ചത്താരോ പുരിസാ സരഹത്ഥാ പത്തി”തി (പാചിം ൩൨൪ ഉയ്യുത്തസേനാസിക്ഖാപദേ) വുത്തലക്ഖണത്തോ ഹത്ഥിആദിഗണനേനാതി ദട്ഠഞ്ച, ഏതേന ച “ഹര ഹത്ഥിനിയോ, ഏകോ ച ഹത്ഥി ഇദമേക”ന്തി (മഹാവം അട്ഠം ൨൪൭) ചമ്മക്ഖസകവണ്ണനായം വുത്തമനീകം പടികഖിപതി.

൧൪. കാരണം നാമ ഫലസ്സ റാനന്തി വുത്തം “പമാദോ...പേ... റാന”ന്തി. പദാനീതി സാരിആദിനം പതിട്ഠാനാനി. അട്ഠാപദന്തി സത്തായ ദീഘതാ. “അട്ഠാപദ”ന്തിപി പഠന്തി. ദസപദം നാമ ദീഹി പന്തിതി വീസതിയാ പദേഹി കീളനജ്ജതം. അട്ഠാപദദസപദേസുതി അട്ഠാപദദസപദഫലകേസു. ആകാസേയേവ കീളനന്തി “അയം സാരി അസുകപദം മയാ നീതാ, അയം അസുകപദ”ന്തി കേവലം മുഖേനേവ വദന്താനം ആകാസേയേവ ജുതസ്സ കീളനം. നാനാപഥമണ്ഡലന്തി അനേകവിഹിതസാരിമഗ്ഗപരിവട്ടം. പരിഹരിതഞ്ചന്തി സാരിയോ പരിഹരിതും യുത്തകം. ഇതോ ചിതോ ച സരന്തി പരിവത്തന്തിതി സാരിയോ, യേന കേനചി കത്വാ അക്ഖബിജാനി. തത്ഥാതി താസു സാരിസു, തസ്ഥിം വാ അപനയനുപനയനേ. ജുതഖലികേതി ജുതമണ്ഡലേ. “ജുതഫലകേ”തിപി അധുനാ പാരോ. പാസകം വുച്ചതി ഹസു പസ്സേസു ഏകേകം യാവ ഹരക്കം ദസ്സേത്വാ കതകീളനകം, തം വഡ്ഢേത്വാ യഥാലദ്ധം ഏകകാദിവസേന സാരിയോ അപനേന്തോ, ഉപനേന്തോ ച കീളന്തി, പസതി അട്ഠാപദാദിസു ബാധതി, ഫുസതി ചാതി ഹി പാസകോ, ചതുബ്ബിസതിവിധോ അക്ഖഖോ. യം സന്ധായ വുത്തം -

“അട്ഠംകം മാലികം വുത്തം, സാവട്ടഞ്ച ഹരക്കം മതം;
ചതുക്കം ബഹുലം ഞേയ്യം, ദി ബിന്ദുസന്തിഭദ്രകം;
ചതുവീസതി ആയാ ച, മുനിന്ദേന പകാസിതാ”തി.

തേന കീളനമിധ പാസകകീളനം. ഘടനം പഹരണം, തേന കീളാ ഘടികാതി ആഹ “ദീഘദണ്ഡകേനാ”തിആദി. ഘടേന കുമ്പഭേന കീളാ ഘടികാതി ഏകേ. മഞ്ജിട്ഠികായ വാതി മഞ്ജിട്ഠിസഞ്ചാതസ്സ

യോജനവല്ലിരുക്ഖസ്സു സാരം ഗഹേത്വാ പക്കകസാവം സന്ധായ വദതി. സിന്തോദകേന വാതി [പിട്ഠോദകേന വാ (അട്ഠകമായം)] ച പക്കമധുസിന്തോദകം. സലാകഹത്ഥന്തി താലഹിരാദീനം കലാപസ്സേതം അധിവചനം. ബഹുസു സലാകാസു വിസേസരഹിതം ഏകം സലാകം ഗഹേത്വാ താസു പക്ഖിപിത്വാ പുന തണ്ണേവ ഉദ്ധരന്താ സലാകഹത്ഥേന കീളന്തിതി കേചി. ഗുളകീളാതി ഗുളഫലകീളാ, യേന കേനചി വാ കതഗുളകീളാ. പണ്ണേന വംസാകാരേന കതാ നാളികാ പണ്ണനാളികാ, തേനേവാഹ “തംധമന്താ”തി. ഖുദുകേ ക-പച്ചയോതി ദസ്സേതി “ഖുദുകനണ്ഠഗല”ന്തി ഇമിനാ. ഹത്ഥപാദാനം മോക്ഖേന മോചനേന ചയതി പരിവത്തന്തി ഏതായാതി മോക്ഖചികാ, തേനാഹ “ആകാസേ വാ”തിആദി. പരിബ്ഭമനത്തായേവ തം ചക്കം നാമാതി ദസ്സേതും “പരിബ്ഭമനചക്ക”ന്തി വുത്തം.

പണ്ണേന കതാ നാളി പണ്ണനാളി, ഇമിനാ പത്താല്ല്ഹകപദഭയസ്സ യമാക്കമം പരിയായം ദസ്സേതി. തേന കതാ പന കീളാ പത്താല്ല്ഹകാതി വുത്തം “തായാ”തിആദി. ഖുദുകോ രഥോ രഥകോ ക-സദസ്സു ഖുദുകത്ഥവചനതോ. ഏസ നയോ സേസപദേസുപി. ആകാസേ വാ യം ഞാപേതി, തസ്സ പിട്ഠിയം വാ യമാ വാ തമാ വാ അക്ഖരം ലിഖിത്വാ “ഏവമിദ”ന്തി ജാനനേന കീളാ അക്ഖരികാ, പുച്ഛന്തസ്സ മുഖാഗതം അക്ഖരം ഗഹേത്വാ നട്ഠമുത്തിലാഭാദിജാനനകീളാതിപി വദന്തി. വജ്ജ-സദോ അപരായത്ഥോതി ആഹ “യമാവജ്ജം നാമാ”തിആദി. വാദിതാനുരൂപം നച്ചനം, ഗായനം വാ യമാവജ്ജന്തിപി വദന്തി. “ഏവം കതേ ജയോ ഭവിസ്സതി, ഏവം കതേ പരാജയോ”തി ജയപരാജയം പുരക്ഖത്വാ പയോഗകരണവസേന പരിഹാരപമാദീനവി ജൂതപ്പമാദട്ഠാനഭാവോ വേദിതബ്ബോ, പണ്ഠചീരാദീഹി ച വംസാദീഹി കത്തബ്ബാ കിച്ചസിദ്ധി, അസിദ്ധി ചാതി ജയപരാജയാവഹോ പയോഗോ വുത്തോ, യമാവജ്ജന്തി ച കാണാദീഹി സദിസാകാരദസ്സനേഹി ജയപരാജയവസേന ജൂതകീളികഭാവേന വുത്തം. സബ്ബേപി ഹേതേ ജോതേന്തി പകാസേന്തി ഏതേഹി തപ്പയോഗികാ ജയപരാജയവസേന, ജവന്തി ച ഗച്ഛന്തി ജയപരാജയം ഏതേഹിതി വാ അത്ഥേന ജൂതസദുവചനീയതം നാതിവത്തന്തി.

൧൫. പമാണാതിക്കന്താസനന്തി “അട്ഠണ്ഠഗുലപാദകം കാരേതബ്ബം സുഗതണ്ഠഗുലേനാ”തി വുത്തപ്പമാണതോ അതിക്കന്താസനം. കമ്മവസേന പയോജനതോ “അനുയുത്താ വിഹരന്തിതി പദം അപേക്ഖിത്വാ”തി വുത്തം. വാളരൂപാനീതി ആഹരിമാന്തി സീഹബുഗ്ഘാദിവാളരൂപാനി. വുത്തണ്ഠഹി ഭിക്ഖുനിവിഭണ്ഠേ “പല്ലങ്കോ നാമ ആഹരിമേഹി വാളേഹി കതോ”തി (പാചിഃ ന്വപുർ) “അകപ്പിയരൂപാകുലോ അകപ്പിയമബ്ബോ പല്ലങ്കോ”തി സാരസമാസേ വുത്തം. ദീഘലോമകോ മഹാകോജവോതി ചതുരണ്ഠഗുലാധികലോമോ കാളവണ്ണോ മഹാകോജവോ. കുവുച്ചതി പഥവി, തസ്സം ജവതി സോഭനവിത്ഥവസേനാതി കോജവോ. “ചതുരണ്ഠഗുലാധികാനി കിര തസ്സ ലോമാനീ”തി വചനതോ ചതുരണ്ഠഗുലതോ ഹേട്ഠാ വട്ടതിതി വദന്തി. ഉദുലോമീ ഏകന്തലോമീതി വിസേസദസ്സനമേതം, തസ്മാ യദി താസു ന പവിസതി, വട്ടതിതി ഗഹേതബ്ബം. വാനവിചിത്തന്തി ഭിത്തിച്ഛദാദിആകാരേന വാനേന സിബ്ബനേന വിചിത്രം. ഉണ്ണാമയത്ഥരണന്തി മിഗലോമപകത്ഥരണം. സേതത്ഥരണോതി ധവലത്ഥരണോ. സീതത്ഥികേഹി സേവിതബ്ബത്താ സേതത്ഥരണോ, “ബഹുമുദുലോമകോ”തിപി വദന്തി. ഘനപുപ്ഫകോതി സബ്ബമാ പുപ്ഫാകാരസമ്പന്നോ. “ഉണ്ണാമയത്ഥരണോതി ഉണ്ണാമയോ ലോഹിതത്ഥരണോ”തി (സാരത്ഥം ടീഃ ൨൫൮) സാരത്ഥദീപനീയം വുത്തം. ആമലകപത്താകാരാഹി പുപ്ഫപന്തിഹി യേഭൂയുതോ കത്തന്താ ആമലകപത്തോതിപി വുച്ചതി.

തിണ്ണം തൂലാനന്തി രുക്ഖതൂലലതാതുലപോടകീതുലസഞ്ചാതാനം തിണ്ണം തൂലാനം. ഉദിതം ദീസു ലോമം ദസാ യസ്സാതി ഉദുലോമീ ഇ-കാരസ്സ അകാരം, ത-കാരസ്സ ലോപം, ദിഭാവഞ്ച കത്വാ. ഏകസ്ഥിം അന്തേ ലോമം ദസാ യസ്സാതി ഏകന്തലോമീ. ഉഭയത്ഥ കേചിതി സാരസമാസാചരിയാ, ഉത്തരവിഹാരവാസിനോ ച. തേസം വാദേ പന ഉദിതമേകതോ ഉഗ്ഗതം ലോമമയം പുപ്ഫം യസ്സാതി ഉദുലോമീ വുത്തനയേന. ഉഭതോ അന്തതോ ഏകം സദിസം ലോമമയം പുപ്ഫം യസ്സാതി ഏകന്തലോമീതി വചനത്ഥോ. വിനയട്ഠകമായം പന “ഉദുലോമീതി ഏകതോ ഉഗ്ഗതലോമം ഉണ്ണാമയത്ഥരണം. ‘ഉദ്ധലോമീ’തിപി പാഠോ. ഏകന്തലോമീതി ഉഭതോ ഉഗ്ഗതലോമം ഉണ്ണാമയത്ഥരണം”ന്തി (മഹാവം അട്ഠം ൨൫൪) വുത്തം, നാമമത്തമേസ വിസേസോ. അത്ഥതോ പന അഗ്ഗഹിതാവസേസോ അട്ഠകമാദയേപി നത്ഥിതി ദട്ഠബ്ബോ.

കോസേയുഞ്ച കട്ടിസ്സഞ്ച കട്ടിസ്സാനി വിരൂപേകസേസവസേന. തേഹി പകത്ഥരണം കട്ടിസ്സം. ഏതദേവത്ഥം ദസ്സേതും “കോസേയുകട്ടിസ്സമയപച്ചത്ഥരണം”ന്തി വുത്തം, കോസേയുസുത്താനമന്തരന്തരം സുവണ്ണമയസുത്താനി പവേസേത്വാ വീതത്ഥരണന്തി വുത്തം ഹോതി. സുവണ്ണസുത്തം കിര “കട്ടിസ്സം, കസ്സട”ന്തി ച വദന്തി. തേനേവ “കോസേയുകസ്സടമയ”ന്തി ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേന (ഭീഃ നീഃ ടീഃ ൧.൧൫) വുത്തം. കട്ടിസ്സം നാമ വാകവിസേസോതിപി വദന്തി. രത്ഥപരിസിബ്ബിതന്തി രത്ഥേഹി സംസിബ്ബിതം, സുവണ്ണലിത്തന്തി കേചി. സുദ്ധകോസേയുന്തി രത്ഥപരിസിബ്ബനരഹിതം. വിനയേതി വിനയട്ഠകം, വിനയപരിയായം വാ സന്ധായ വുത്തം. ഇധ ഹി സുത്തന്തികപരിയായേ “ഠപേത്വാ തൂലികം സബ്ബാനേവ ഗോനകാദിനി രത്ഥപരിസിബ്ബിതാനി വട്ടന്തി”തി വുത്തം. വിനയപരിയായം പന പത്വാ ഗരുകേ ഠാതബ്ബത്താ സുദ്ധകോസേയുമേവ വട്ടതി, നേതരാനീതി വിനിച്ഛയോ വേദിതബ്ബോ, സുത്തന്തികപരിയായേ പന രത്ഥപരിസിബ്ബനരഹിതാപി തൂലികാ ന വട്ടതി, ഇതരാനി വട്ടന്തി, സചേപി താനി രത്ഥപരിസിബ്ബിതാനി, ഭൂമത്ഥരണവസേന യമാനുരൂപം മഞ്ചപിഠാദീസു ച ഉപനേതും വട്ടന്തിതി. സുത്തന്തദേസനായ ഗഹട്ഠാനവി വസേന വുത്തത്താ തേസം സങ്ഗണ്ഠനത്ഥം “ഠപേത്വാ...പേ... ന വട്ടന്തിതി വുത്ത”ന്തി അപരേ. ദീഘനികായട്ഠകമായന്തി കത്ഥചി പാഠോ, പോരാണദീഘനികായട്ഠകമായന്തി അത്ഥോ. നച്ചയോഗ്ഗന്തി

നച്ചിതും പഹോനകം. കരോന്തി ഏതമ നച്ചന്തി കുത്തകം, തം പന ഉദുലോമീഏകന്തലോമീവിസേസമേവ. വുത്തഞ്ച -

“ദിദസേകദസാന്യുദു-ലോമീഏകന്തലോമീനോ;
തദേവ സോളസിത്ഥീനം, നച്ചയോഗുണ്ഹി കുത്തക”ന്തി.

ഹത്ഥിനോ പിട്ഠിയം അത്ഥരം ഹത്ഥത്ഥരം. ഏവം സേസപദേസുപി. അജിനചമ്മേഹീതി അജിനമിഗചമ്മേഹി, താനി കിര ചമ്മാനി സുഖമതരാനി, തസ്മാ ദുപട്ടതിപട്ടാനി കത്വാ സിബ്ബന്തി. തേന വുത്തം “അജിനപ്പവേണീ”തി, ഉപരൂപരി റപേത്വാ സിബ്ബനവസേന ഹി സന്തതിഭൂതാ “പവേണീ”തി വുച്ചതി. കദലീമിഗോതി മഞ്ജാരാകാരമിഗോ, തസ്സ ധമ്മേന കതം പവരപച്ചത്ഥരണം തഥാ. “തം കിരാ”തിആദി തദാകാരദസ്സനം, തസ്മാ സുഖമേവ കദലീമിഗചമ്മം വട്ടതിതി വദന്തി. ഉത്തരം ഉപരിഭാഗം ഛാദേതീതി ഉത്തരച്ഛേദോ, വിതാനം. തന്വി ലോഹിതമേവ ഇധാധിപ്പേതന്തി ആഹ “രത്തവിതാനേനാ”തി. “യം വത്തതി, തം സഉത്തരച്ഛേദ”ന്തി ഏതമ സേസോ, സംസിബ്ബിതഭാവേന സദ്ധിം വത്തതീതി അത്ഥോ. രത്തവിതാനേസു ച കാസാവം വട്ടതി, കുസുമ്ഭാദിരത്തമേവ ന വട്ടതി, തഞ്ച ഖോ സബ്ബരത്തമേവ. യം പന നാനാവണ്ണം വാനചിത്തം വാ ലേപചിത്തം വാ, തം വട്ടതി. പച്ചത്ഥരണസ്സേവ പധാനത്താ തപ്പടിബദ്ധം സേതവിതാനന്വി ന വട്ടതിതി വുത്തം. ഉഭേതോതി ഉഭയത്ഥ മഞ്ചസ്സ സീസഭാഗേ, പാദഭാഗേ ചാതി അത്ഥോ. ഏത്ഥാപി സഉത്തരച്ഛേദേ വിയ വിനിച്ഛയോ. പദ്യമവണ്ണം വാതി നാതിരത്തം സന്ധായാഹ. വിചിത്രംവാതി പന സബ്ബമാ കപ്പിയത്താ വുത്തം, ന പന ഉഭേതോ ഉപധാനേസു അകപ്പിയത്താ. ന ഹി ലോഹിതക-സദ്ദോ ചിത്തേ വട്ടതി. പടലികഗുഹണേനേവ ചിത്തകസ്സാപി അത്ഥരണസ്സ സങ്ഗഹേതബ്ബസങ്ഗതോ. സചേ പമാണയുത്തന്തി വുത്തമേവത്ഥം ബൃതിരേകതോ സമത്ഥേതും ആഹ “മഹാഉപധാനം പന പടിക്ഖിത്ത”ന്തി. മഹാഉപധാനന്തി ച പമാണാതിക്കന്തം ഉപധാനം. സീസപ്പമാണമേവ ഹി തസ്സ പമാണം. വുത്തഞ്ച “അനുജാനാമി ഭിക്ഖവേ, സീസപ്പമാണം ബിബ്ബോഹനം കാതു”ന്തി (ചൂളവ് റൺഓ) സീസപ്പമാണഞ്ച നാമ യസ്സ വിത്ഥാരതോ തീസു കണ്ണേസു ദിനം കണ്ണാനം അന്തരം മിനിയമാനം വിദത്ഥി ചേവ ചതുരങ്ഗുലഞ്ച ഹോതി. ബിബ്ബോഹനസ്സ മജ്ജയ്ഠാനം തിരീയതോ മുട്ഠിരതനം ഹോതി, ദീഘതോ പന ദിയഡ്ഠരതനം വാ ദിരതനം വാ. തം പന അകപ്പിയത്തായേവ പടിക്ഖിത്തം, ന തു ഉച്ചാസയനമഹാസയനപരിയാപനത്താ. ദേപീതി സീസുപധാനം, പാദുപധാനഞ്ച. പച്ചത്ഥരണം ദത്വാതി പച്ചത്ഥരണം കത്വാ അത്ഥരിത്വാതി അത്ഥോ, ഇദഞ്ച ഗിലാനമേവ സന്ധായ വുത്തം. തേനാഹ സേനാസനക്ഖഡകവണ്ണനായം “അഗിലാനസ്സാപി സീസുപധാനഞ്ച പാദുപധാനഞ്ചാതി ദയമേവ വട്ടതി. ഗിലാനസ്സ ബിബ്ബോഹനാനി സന്മരിത്വാ ഉപരി പച്ചത്ഥരണം കത്വാ നിപജ്ജിതുമ്പി വട്ടതി”തി (ചൂളവ് അട്ഠ റൺഓ) വുത്തനയേനേവാതി വിനയേ ഭഗവതാ വുത്തനയേനേവ. കഥം പന വുത്തന്തി ആഹ “വുത്തഞ്ഹേത”തിആദി. യഥാ അട്ഠങ്ഗുലപാദകം ഹോതി, ഏവം ആസന്ദിയാ പാദച്ഛിന്ദനം വേദിതബ്ബം. പല്ലങ്കസ്സ പന ആഹരിമാനി വാളരൂപാനി ആഹരിത്വാ പുന അപ്പടിബദ്ധതാകാരണന്വി ഭേദനമേവ. വിജ്ജേതാതി ജടം നിബ്ബേയേത്വാ. ബിബ്ബോഹനം കാതുന്തി താനി വിജടിതതുലാനി അന്തോ പക്ഖിപിത്വാ ബിബ്ബോഹനം കാതും.

ഘന. “മാതുകുച്ഛിതോ നിക്ഖന്തദാരകാന”ന്തി ഏതേന അണ്ഡജജലാബ്ബുജാനമേവ ഗഹണം, മാതുകുച്ഛിതോ നിക്ഖന്തത്താതി ച കാരണം ദസ്സേതി, തേനേവായമത്ഥോ സിജ്ജതതി “അനേകദിവസാനി അന്തോസയനഹേതു ഏസ ഗസോ”തി. ഉച്ഛാദേന്തി ഉബ്ബട്ടേന്തി. സണ്ഠാനസമ്പാദനത്ഥന്തി സുസണ്ഠാനതാസമ്പാദനത്ഥം. പരിമദ്ദന്തിതി സമന്തതോ മദ്ദന്തി.

തേസംയേവ ദാരകാനന്തി പുണ്ണവന്താനമേവ ദാരകാനം. തേസമേവ ഹി പകരണാനുരൂപതായ ഗഹണം. മഹാമല്ലാനന്തി മഹതം ബാഹുയുദ്ധകാരകാനം. ആദാസോ നാമ മണ്ഡനകപകതികാനം മനുസ്സാനം അത്തനോ മുഖഛായാപസ്സനത്ഥം കംസലോഹാദീഹി കതോ ഭണ്ഡവിസേസോ. താദിസം സന്ധായ “യം കിഞ്ചി...പേ... ന വട്ടതി”തി വുത്തം. അലങ്കാരഞ്ജനമേവ ന ഭേസജഞ്ജനം. മണ്ഡനാനുയോഗസ്സ ഹി അധിപ്പേതത്താ തമിയാനധിപ്പേതം. ലോകേ മാലാ-സദ്ദോ ബദ്ധമാലായമേവ “മാലാ മാല്യം പുപ്ഫദാമേ”തി വചനതോ. സാസനേ പന സുദ്ധപുപ്ഫേസുപി നിരുള്ഹോതി ആഹ “അബദ്ധമാലാ വാ”തി. കാളപീളകാദീനന്തി കാളവണ്ണപീളകാദീനം. മത്തികകക്കന്തി ഓസധേഹി അഭിസങ്ഖതം യോഗമത്തികാച്ചുണ്ണം. ദേന്തിതി വിലേപേന്തി. ചലിതേതി വികാരാപജ്ജനവസേന ചലനം പത്തേ , കുപിതേതി അത്ഥോ. തേനാതി സാസപകക്കേന. ദോസേതി കാളപീളകാദീനം ഹേതുഭൂതേ ലോഹിതദോസേ. ഖാദിതേതി അപനയനവസേന ഖാദിതേ. സന്നിസിന്നേതി താദിസേ ദുട്ഠലോഹിതേ പരിക്ഖിണ്ണേ. മുഖച്ചുണ്ണകേനാതി മുഖവിലേപനേന . ചുണ്ണേന്തിതി വിലിമ്പേന്തി. തം സബ്ബന്തി മത്തികകക്കസാസപതിലഹലിദികക്കദാനസങ്ഖാതം മുഖച്ചുണ്ണം, മുഖവിലേപനഞ്ച ന വട്ടതി. അത്ഥാനുക്കമസമ്ഭവതോ ഹി അയം പദദ്വയസ്സ വണ്ണനാ. മുഖച്ചുണ്ണസങ്ഖാതം മുഖവിലേപനന്തി വാ പദദ്വയസ്സ തുല്യാധികരണവസേന അത്ഥവിഭാവനാ.

ഹത്ഥബന്ധന്തി ഹത്ഥേ ബന്ധിതബ്ബമാഭരണം, തം പന സങ്ഖകപാലാദയോതി ആഹ “ഹത്ഥേ”തിആദി. സങ്ഖോ ഏവ കപാലം തഥാ. “അപരേ”തിആദിനാ യഥാക്കമം “സിഖാബന്ധ”ന്തിആദി പദാനമത്ഥം സംവണ്ണേതി. തത്ഥ സിഖന്തി ചൂളം. ചീരകം നാമ യേന ചൂളായ ധീരകരണത്ഥം, സോഭനത്ഥഞ്ച വിജ്ജതതി. മുത്തായ, മുത്താ ഏവ വാ ലതാ മുത്താലതാ, മുത്താവളി. ദണ്ഡോ നാമ ചതുഹത്ഥോതി വുത്തം “ചതുഹത്ഥദണ്ഡം വാ”തി. അലങ്കരദണ്ഡകന്തി പന തതോ ഓമകം രഥയട്ഠിആദികം സന്ധായാഹ. ഭേസജനാളികന്തി ഭേസജതുമ്പം. പത്താദിഓലമ്പനം വാമംസേയേവ അചിണ്ണന്തി വുത്തം “വാമപണ്ണേ

ഓലഗ്ഗിത"ന്തി. കണ്ണികാ നാമ കൂടം, തായ ച രതന്നേ ച പരിക്ഖിത്തോ കോസോ യസ്സ തമാ. പഞ്ചവണ്ണസുത്തസിബ്ബിതന്തി നീലപീതലോഹിതോദാതമഞ്ജിട്ഠവസേന പഞ്ചവണ്ണേഹി സുത്തേഹി സിബ്ബിതം തിവിധമ്പി ഛത്തം. രതനമത്തായാമം ചതുരങ്ഗുലവിത്ഥത്തി തേസം പരിചയനിയാമേന വാ നലാഭേ ബന്ധിതും പഹോനകപ്പമാണേന വാ വുത്തം. "കേസന്തപരിച്ഛേദം ദസ്സേതാ"തി ഏതേന തദനജ്ജയോത്ഥരണവസേന ബന്ധനാകാരം ദസ്സേതി. മേഘമുഖേതി അബ്ഭന്തരേ. "മണി"ന്തി ഇദം സിരോമണിം സന്ധായ വുത്തന്തി ആഹ "ചൂളാമണി"ന്തി, ചൂളായം മണിന്തി അത്ഥോ. ചമരസ്സ അയം ചാമരോ, സ്വേവ വാലോ, തേന കതാ ബീജനീ ചാമരവാലബീജനീ. അത്താസം പന മകസബീജനീവാകമയബീജനീഉസീരമയബീജനീമോരപിഞ്ചരമയബീജനീനം, വിധൂപനതാലവണ്ടാനഞ്ച കപ്പിയത്താ തസ്സായേവ ഗഹണം ദട്ഠഞ്ച.

൧൧. ദുഗ്ഗതിതോ, സംസാരതോ ച നിയ്യാതി ഏതേനാതി നിയ്യാനം, സഗ്ഗമഗ്ഗോ, മോക്ഖമഗ്ഗോ ച. തം നിയ്യാനമരഹതി, തസ്ഥിം വാ നിയ്യാനേ നിയുത്താ, തം വാ നിയ്യാനം ഫലഭൂതം ഏതിസ്സാതി നിയ്യാനികാ, വചിദുച്ചരിതകിലേസതോ നിയ്യാതീതി വാ നിയ്യാനികാ ഈ-കാരസ്സ രസ്സത്തം, യ-കാരസ്സ ച ക-കാരം കത്വാ. അനീയ-സദ്ദോ ഹി ബഹുലാ കത്വത്ഥാഭിധായകോ. ചേതനായ സദ്ധിം സമ്ഫപ്പലാപവിരതി ഇയ അധിപ്പേതാ. തപ്പടിപക്ഖതോ അനിയ്യാനികാ, സമ്ഫപ്പലാപോ, തസ്സാ ഭാവോ അനിയ്യാനികത്തം, തസ്ഥാ അനിയ്യാനികത്താ. തിരച്ഛാനഭൂതാതി തിരോകരണഭൂതാ വിബന്ധനഭൂതാ. സോപിനാമാതി ഏതഥ നാമ-സദ്ദോ ഗരഹായം. കമ്മട്ഠാനഭാവേതി അനിച്ചതാപടിസംയുത്തത്താ ചതുസച്ചകമ്മട്ഠാനഭാവേ. കാമസ്സാദവസേനാതി കാമസഞ്ചാതഅസ്സാദവസേന. സഹ അത്ഥേനാതി സാത്ഥകം, ഹിതപടിസംയുത്തന്തി അത്ഥോ. ഉപാഹനാതി യാനകമ്മാസമ്ബന്ധം സന്ധായ വുത്തം. സുട്ഠ നിവേസിതബ്ബോതി സുനിവിട്ഠോ. തമാ ദുന്നിവിട്ഠോ. ഗാമ-സദ്ദേന ഗാമവാസീ ജനോപി ഗഹിതോതി ആഹ "അസുകഗാമവാസിനോ"തിആദി.

സൂരകമാതി ഏതഥ സൂര-സദ്ദോ വിരവാചകോതി ദസ്സേതി "സൂരോ അഹോസീ"തി ഇമിനാ. വിസിഖാ നാമ മഗ്ഗസന്നിവേസോ, ഇയ പന വിസിഖാഗഹണേന തന്നിവാസിനോപി ഗഹിതാ "സബ്ബോ ഗാമോ ആഗതോ"തിആദിസു വിയ, തേനേവാഹ "സദ്ധാ പസന്നാ"തിആദി.

കുര്ദ്ധസ്സ റാനം നാമ ഉദകട്ഠാനന്തി വുത്തം "ഉദകട്ഠാനകമാ"തി. ഉദകതിത്ഥകമാതിപി വുച്ചതി തത്ഥേവ സമവരോധതോ. അപിച കുര്ദ്ധസ്സ കരണ്ഠാനം കുര്ദ്ധട്ഠാനം. തദപദേസേന പന കുര്ദ്ധദാസിധോ വുത്താതി ദസ്സേതി "കുര്ദ്ധദാസികമാ വാ"തി ഇമിനാ. പുബ്ബേ പേതാ കാലങ്കതാതി പുബ്ബപേതാ. "പേതോ പരേതോ കാലങ്കതോ"തി ഹി പരിയായവചനം. ഹേട്ഠാ വുത്തനയമതിദിസിതും "തത്ഥാ"തിആദി വുത്തം.

പുരിമപച്ഛിമകമാഹി വിമുത്താതി ഇയാഗതാഹി പുരിമാഹി, പച്ഛിമാഹി ച കമാഹി വിമുത്താ. നാനാസഭാവാതി അത്ത-സദ്ദസ്സ സഭാവപരിയായഭാവമാഹ. അസുകേന നാമാതി പജാപതിനാ ബ്രഹ്മുനാ, ഇസ്സരേന വാ. ഉപ്പത്തിരിതിസമ്ഭാരാദിവസേന ലോകം അക്ഖായതി ഏതായാതി ലോകക്ഖായതികാ, സാ പന ലോകായതസമഞ്ജേത വിതണ്ഡസത്ഥേ നിസ്സിതാ സല്ലാപകമാതി ദസ്സേതി "ലോകായതവിതണ്ഡസല്ലാപകമാ"തി ഇമിനാ. ലോകാ ബാലജനാ ആയതന്തി ഏതഥ ഉസ്സഹന്തി വാദസ്സാദേനാതി ലോകായതം, ലോകോ വാ ഹിതം ന യതതി ന ഈഹതി തേനാതി ലോകായതം. തത്ത്ഹി ഗന്ഥം നിസ്സായ സത്താ പുണ്ണകിരിയായ ചിത്തന്തി ന ഉപ്പാദേന്തി . അത്തമത്തവിരുദ്ധം, സഗ്ഗമോക്ഖവിരുദ്ധം വാ കഥം തനോന്തി ഏത്ഥാതി വിതണ്ഡോ, വിരുദ്ധേന വാ വാദദണ്ഡേന താളേന്തി ഏതഥ വാദിനോതി വിതണ്ഡോ, സബ്ബത്ഥ നിരുത്തിനയേന പദസിദ്ധി.

സാഗരദേവേന ഖതോതി ഏതഥ സാഗരരഞ്ജേതാ പുത്തേഹി ഖതോതിപി വദന്തി. വിജ്ജതി പവേദനഹേതുഭൂതാ മുദ്ധാ യസ്സാതി സമുദ്ദോ ധ-കാരസ്സ ദ-കാരം കത്വാ, സഹ-സദ്ദോ ചേത്ഥ വിജ്ജമാനത്ഥവാചകോ "സലോമകോസപക്ഖകോ"തിആദിസു വിയ. ഭവോതി വുദ്ധി ഭവതി വഡ്ഢതീതി കത്വാ. വിഭവോതി ഹാനി തബ്ബിരഹതോ. ദന്ദതോ പുബ്ബേ സുയുമാനോ ഇതിസദ്ദോ പച്ഛേകം യോജേതബ്ബോതി ആഹ "ഇതിഭവോ ഇതി അഭവോ"തി. യം വാ തം വാതി യം കിഞ്ചി, അഥ തം അനിയമന്തി അത്ഥോ. അഭൂതത്ത്ഹി അനിയമത്ഥം സഹ വികപ്പേന യന്തം-സദ്ദേഹി ദീപേന്തി ആചരിയാ. അപിച ഭവോതി സസ്സതോ. അഭവോതി ഉച്ഛേദോ. ഭവോതി വാ കാമസുഖം. അഭവോതി അത്തകിലമഥോ.

ഇതി ഇമായ ഛബ്ബിധായ ഇതിഭവാഭവകമായ സദ്ധിം ബാത്തിംസ തിരച്ഛാനകമാ നാമ ഹോന്തി. അഥ വാ പാളിയം സരൂപതോ അനാഗതാപി അരഞ്ഞപബ്ബതനദീദീപകമാ ഇതി-സദ്ദേന സങ്ഗഹേത്വാ ബത്തിംസ തിരച്ഛാനകമാതി വുച്ചന്തി. പാളിയത്ത്ഹി "ഇതി വാ"തി ഏതഥ ഇതി-സദ്ദോ പകാരത്ഥോ, വാ-സദ്ദോ വികപ്പനത്ഥോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി "ഏവംപകാരം, ഇതോ അത്തം വാ താദിസം നിരത്ഥകകഥം അനുയുത്താ വിഹരന്തി"തി, ആദിഅത്ഥോ വാ ഇതി-സദ്ദോ ഇതി വാ ഇതി ഏവരൂപാ "നച്ചഗീതവാദിതവിസുകദസ്സനാ പടിവിരതോ"തിആദിസു (ദിം നിം ൧.൧൦, ൧൧൪; മം നിം ൧.൨൯൩, ൪൧൧; ൨.൧൧, ൪൧൮; ൩.൧൪, ൧൦൨; അം നിം ൧൦.൯൯) വിയ, ഇതി ഏവമാദിം അത്തന്തി താദിസം കഥമനുയുത്താ വിഹരന്തിതി അത്ഥോ.

൧൨. വിരുദ്ധസ്സ ഗഹണം വിഗ്ഗഹോ, സോ യേസന്തി വിഗ്ഗാഹികാ, തേസം തമാ, വിരുദ്ധം വാ ഗണ്ഹാതി ഏതായാതി വിഗ്ഗാഹികാ, സായേവ കഥാ തമാ. സാരമ്ഭകമാതി ഉപാരമ്ഭകമാ. സഹിതന്തി പുബ്ബാപരാവിരുദ്ധം. തതോയേവ സിലിട്ഠം. തം പന അത്ഥകാരണയുത്തതായാതി ദസ്സേതും "അത്ഥയുത്തം

കാരണയുത്തത്തിഅത്ഥോ"തി വുത്തം. ന്തി വചനം. പരിവത്തിത്ഥാ റിതം സപത്തഗതോ അസമത്ഥോ യോയോ വിയ ന കിഞ്ചി ജാനാസി, കിന്തു സയമേവ പരാജേസിതി അധിപ്പായോ. വാഭോ ഭോസോതി പരിയായവചനം. തഥാ ചര വിചരാതി. തത്ഥ തത്ഥാതി തസ്ഥിം തസ്ഥിം ആചരിയകുലേ. നിബ്ബേധേഹിതി മയാ രോപിതം വാദം വിസ്സജ്ജഹി.

൧൯. ദുതസ്സ കമ്മം ദുതേയം, തസ്സ കമാ തഥാ, തസ്സം. ഇധ, അമുത്രാതി ഉപയോഗത്ഥേ ഭുമ്മവചനം, തേനാഹ "അസുകം നാമ റാന"ന്തി. വിത്ഥാരതോ വിനിച്ഛയോ വിനയട്ഠകമായം (പാരാ അട്ഠം റുന്ത-റുന്ത) വുത്തോതി സങ്ഖേപതോ ഇധ ദസ്സേതും "സങ്ഖേപതോ പനാ"തിആദി വുത്തം. ഗിഹീസാസനന്തി യമാവുത്തവിപരീതം സാസനം. അത്തേസന്തി ഗിഹീനത്തേവ.

൨൦. തിവിധേനാതി സാമന്തജപ്പനഇരിയാപമസന്നിസ്സിതപച്ചയപടിസേവനഭേദതോ തിവിധേന. വിമ്ഹാപയന്തിതി "അയമച്ഛരിയപുരിസോ"തി അത്തന്തി പരേസം വിമ്ഹായം സമ്പഹംസനം അച്ഛരിയം ഉപ്പാദേന്തി. വിപുബ്ബണ്ണഹി മ്ഹി-സദും സമ്പഹംസനേ വദന്തി സദുവിദു. സമ്പഹംസനാകാരോ ച അച്ഛരിയം. ലപന്തിതി അത്താനം വാ ദായകം വാ ഉക്ഖിപിത്ഥാ യഥാ സോ കിഞ്ചി ദദാതി, ഏവം ഉക്ഖാചേത്ഥാ ഉക്ഖിപനവസേന ദീപേത്ഥാ കമേന്തി. നിമിത്തം സീലമേതേസന്തി നേമിത്തീകാതി തദ്ധിതവസേന തസ്സീലത്ഥോ യഥാ "പംസുകുലികോ"തി (മഹാനി ൨൨) അപിച നിമിത്തേന വദന്തി, നിമിത്തം വാ കരോന്തിതി നേമിത്തീകാ. നിമിത്തന്തി ച പരേസം പച്ചയദാനസത്തുപ്പാദകം കായവചികമ്മം വുച്ചതി. നിപ്പേസോ നിപ്പിസനം ചുണ്ണം വിയ കരണം. നിപ്പിസന്തിതി വാ നിപ്പേസാ, നിപ്പേസായേവ നിപ്പേസികാ, നിപ്പിസനം വാ നിപ്പേസോ, തം കരോന്തിതിപി നിപ്പേസികാ. നിപ്പേസോ ച നാമ ഭടപുരിസോ വിയ ലാഭസക്കാദരത്ഥം അക്കോസനഖുംസനുപ്പണ്ഡനപരപിട്ഠിമംസിക്താ. ലാഭേന ലാഭന്തി ഇതോ ലാഭേന അമുത്ര ലാഭം. നിജിഗീസന്തി മഗ്ഗന്തി പരിയേസന്തിതി പരിയായവചനം. കുഹകാദയോ സദാ കുഹാനാദീനി നിമിത്തം കത്ഥാ തംസമങ്ഗിപുഗ്ഗലേസു പവത്താതി ആഹ "കുഹനാ... പേ... അധിവചന"ന്തി. അട്ഠകമഞ്ചാതി തംതംപാളിസംവണ്ണനാഭൂതം പോരാണട്ഠകമഞ്ച.

മജ്ജിമസീലവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

മഹാസീലവണ്ണനാ

൨൧. അങ്ഗാനി ആരബ്ഭ പവത്തത്താ അങ്ഗസഹചരിതം സത്ഥം "അങ്ഗ"ന്തി വുത്തം ഉത്തരപദലോപേന വാ. നിമിത്തന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ, തേനാഹ "ഹത്ഥപാദാദീസു"തിആദി. കേചി പന "അങ്ഗന്തി അങ്ഗവികാരം പരേസം അങ്ഗവികാരദസ്സനേനാപി ലാഭാലാഭാദിവിജാനന"ന്തി വദന്തി. നിമിത്തസത്ഥന്തി നിമിത്തേന സഞ്ജാനനപ്പകാരദീപകം സത്ഥം, തം വത്സുനാ വിഭാവേതും "പണ്ഡുരാജാ"തിആദിമാഹ. പണ്ഡുരാജാതി ച "ദക്ഖിണാരാമാധിപതി" ഇച്ചേവ വുത്തം. സീഹളദീപേ ദക്ഖിണാരാമനാമകസ്സ സങ്ഖാരാമസ്സ കാരകോതി വദന്തി. "ദക്ഖിണമധുരാധിപതി"തി ച കത്ഥചി ലിഖിതം, ദക്ഖിണമധുരഗരസ്സ അധിപതിതി അത്ഥോ. മുത്തായോതി മുത്തികാ. മുട്ഠിയാതി ഹത്ഥമുദായ. ഘരഗോലികായാതി സരബ്ബനാ. സോ "മുത്താ"തി സത്താനിമിത്തേനാഹ, സങ്ഖ്യാനിമിത്തേന പന "തിസ്സോ"തി.

"മഹത്താന"ന്തി ഏതേന അപ്പകം നിമിത്തമേവ, മഹത്തം പന ഉപ്പാദോതി നിമിത്തുപ്പാദാനം വിസേസം ദസ്സേതി. ഉപ്പതിതന്തി ഉപ്പതനം. സുഭാസുഭഫലം പകാസേനോ ഉപ്പജ്ജതി ഗച്ഛതീതി ഉപ്പാദോ, ഉപ്പാതോപി, സുഭാസുഭസുചികാ ഭൂതവിക്തി. സോ ഹി ധൂമോ വിയ അഗ്ഗിസ്സ കമ്മഫലസ്സ പകാസനമത്തമേവ കരോതി, ന തു തമുപ്പാദേതിതി. ഇദന്തി ഇദം നാമ ഫലം. ഏവന്തി ഇമിനാ നാമ ആകാരേന. ആദിസന്തിതി നിദിസന്തി. പൂബ്ബണ്ണഹസമയേതി കാലവസേന. ഇദം നാമാതി വത്സുവസേന വദന്തി. യോ വസഭം, കുഞ്ജരം, പാസാദം, പബ്ബതം വാ ആരുള്ഘമത്താനം സുപിണേ പസ്സതി, തസ്സ "ഇദം നാമ ഫല"ന്തിആദിനാ ഹി വത്സുകിത്തനം ഹോതി. സുപിനകന്തി സുപിനസത്ഥം. അങ്ഗസമ്പത്തിവിപത്തിദസ്സനമത്തേന പുബ്ബേ "അങ്ഗ"ന്തി വുത്തം, ഇധ പന മഹാനുഭാവതാദിനിപ്ഫാദകലക്ഖണവിസേസദസ്സനേന "ലക്ഖണ"ന്തി അയമേതേസം വിസേസോ, തേനാഹ "ഇമിനാ ലക്ഖണേന"തിആദി. ലക്ഖണന്തി ഹി അങ്ഗപച്ചങ്ഗേസു ദിസ്സമാനാകാരവിസേസം സത്തിസിരിവച്ഛഗദാപാസാദാദികമധിപ്പേതം തം തം ഫലം ലക്ഖിയതി അനേനാതി കത്ഥാ, സത്ഥം പന തപ്പകാസനതോ ലക്ഖണം. ആഹതേതി പൂരാണേ. അനാഹതേതി നവേ. അഹതേതി പന പാദോ വുത്തവിപരിയായേന അത്ഥോ. ഇതോ പട്ഠായാതി ദേവരക്ഖസമനുസ്സാദിഭേദേന യഥാഫലം പരികപ്പിതേന വിവിധവത്ഥഭാഗേ ഇതോ വാ ഏത്തോ വാ സഞ്ചരിണേ ഇദം നാമ ഭോഗാദിഫലം ഹോതി. ഏവരുപേന ദാരുനാതി പലാസസിരിഫലാദിദാരുനാ, തഥാ ദബ്ബിയാ. യദി ദബ്ബിഹോമാദിനിപി അഗ്ഗിഹോമാനേവ , അഥ കസ്ഥാ വിസും വുത്താനീതി ആഹ "ഏവരുപായാ"തിആദി. ദബ്ബിഹോമാദിനി ഹോമോപകരണാദിവിസേസേഹി ഫലവിസേസദസ്സനവസേന വുത്താനി, അഗ്ഗിഹോമം പന വുത്താവസേസസാധനവസേന വുത്തന്തി അധിപ്പായോ. തേനാഹ "ദബ്ബിഹോമാദിനി"തിആദി.

കുണ്ഡകോതി തണ്ഡുലഖണ്ഡം, തിലസ്സ ഇദന്തി തേലം, സമാസതദ്ധിതപദാനി പസിദ്ധേസു സാമന്തഭൂതാനീതി വിസേസകരണത്ഥം "തീലതേലാദിക"ന്തി വുത്തം. പക്ഖിപനന്തി പക്ഖിപനത്ഥം. "പക്ഖിപനവിജ്ജ"ന്തിപി പാദോ, പക്ഖിപനഹേതുഭൂതം വിജ്ജന്തി അത്ഥോ. ദക്ഖിണക്ഖകജണ്ണുലോഹിതാദീഹിതി ദക്ഖിണക്ഖകലോഹിതദക്ഖിണജണ്ണുലോഹിതാദീഹി.

“പുഞ്ചെ”തിരുടിനാ അങ്ഗഅങ്ഗവിജാനം വിസേസദസ്സനേന പുനരുത്തഭാവമപനേതി. അങ്ഗുലടിം ദിസ്വാതി അങ്ഗുലിഭൂതം, അങ്ഗുലിയാ വാ ജാതം അടിം പസ്സിതാ, അങ്ഗുലിച്ചുവിമത്തം അപസ്സിതാ തദടിവിപസ്സനവസേനേവ ബ്യാകരോന്തിതി വുത്തം ഹോതി. “അങ്ഗുലടിന്തി സരീര”ന്തി (ദീം നിം ടീം ൧.൨൧) പന ആചരിയയമ്മപാലമേരേന വുത്തം, ഏവം സതി അങ്ഗപച്ചുഗ്ഗാനം വിരുഹനഭാവേന ലടിസദിസത്താ സരീരമേവ അങ്ഗുലടിതി വിത്തായതി. കുലപുത്തോതി ജാതികുലപുത്തോ, ആചാരകുലപുത്തോ ച. ദിസ്വാപിതി ഏതഥ അപി-സദോ അദിസ്വാപിതി സന്ധിണ്യനമോ. അബ്ഭിനോ സത്ഥം അബ്ഭേയം. മാസുരക്ഖേന കതോ ഗമോ മാസുരക്ഖോ. രാജുഹി പരിഭൂത്തം സത്ഥം രാജസത്ഥം. സബ്ബാനിപേതാനി ഖത്തവിജാപകരണാനി. സിവ-സദോ സന്തിഅത്ഥോതി ആഹ “സന്തികരണവിജാ”തി, ഉപസഗ്ഗുപസമനവിജാതി അത്ഥോ. സിവാ-സദമേവ രസ്സം കത്വാ ഏവമഹാതി സന്ധായ “സിങ്ഗാലരുതവിജാ”തി വദന്തി, സിങ്ഗാലാനം രുതേ സുഭാസുഭസഞ്ജാനനവിജാതി അത്ഥോ. “ഭൂതവേജമനോതി ഭൂതവസികരണമനോ. ഭൂരിഘരേതി അന്തോപഥവിയം കതഘരേ, മത്തികാമയഘരേ വാ. “ഭൂരിവിജാ സസ്സബുദ്ധികരണവിജാ”തി സാരസമാസേ. സപ്പാവഹായനവിജാതി സപ്പാഗമനവിജാ. വിസവന്തമേവ വാതി വിസവമാനമേവ വാ. ഭാവനിദ്രേസസ്സ ഹി മാന-സദസ്സ അന്തബ്ബുപ്പദേസോ. യായ കരോന്തി, സാ വിസവിജാതി യോജനാ. “വിസത്രമേവ വാ”തിപി പാഠോ. ഏവം സതി സരുപദസ്സനം ഹോതി, വിസവിചാരണഗമോയേവാതി അത്ഥോ. തന്ത്രന്തി ഹി ഗന്ധസ്സ പരസമത്താ. സപക്ഖകഅപക്ഖകദിപദചതുപ്പദാനന്തി

പിങ്ഗലമക്ഖികാദിസപക്ഖകഘരഗോലികാദിഅപക്ഖകദേവമനുസ്സചങ്ഗോരാദിദിപദ-കണ്ടസസജമ്ബുകാദിചതുപ്പദാനം . രുതം വസ്സിതം. ഗതം ഗമനം, ഏതേന “സകുണവിജാ”തി ഇയ മിഗസദസ്സ ലോപം, നിദസ്സനമത്തം വാ ദസ്സേതി. സകുണാണന്തി സകുണവസേന സുഭാസുഭഫലസ്സ ജാനനം. നനു സകുണവിജായ ഏവ വായസവിജാപവിടിന്തി ആഹ “തം വിസുത്തേവ സത്ഥ”ന്തി. തത്ത്വംപകാസകസത്ഥാനുരൂപവസേന ഹി ഇയ തസ്സ തസ്സ വചനന്തി ദടിഞ്ചം.

പരിപക്കഗതഭാവോ അത്തഭാവസ്സ, ജീവിതകാലസ്സ ച വസേന ഗഹേതബ്ബോതി ദസ്സേതി “ഇദാനീ”തിരുടിനാ. ആദിടിഞ്ചാനന്തി ആദിസിതബ്ബസ്സ ഞാണം. സരരക്ഖണന്തി സരരോ അത്താനം, അത്തതോ വാ സരസ്സ രക്ഖണം. “സബ്ബസങ്ഗാഹിക”ന്തി ഇമിനാ മിഗ-സദസ്സ സബ്ബസകുണചതുപ്പദേസു പവത്തിം ദസ്സേതി, ഏകസേസനിദ്രേസോ വാ ഏസ ചതുപ്പദേസേവ മിഗ-സദസ്സ നിരുജ്ജാത്താ. സബ്ബേസന്ധി സകുണചതുപ്പദാനം രുതജാനനസത്ഥസ്സ മിഗചക്കസമത്താ, യഥാ തം സുഭാസുഭജാനനപ്പകാരേ സബ്ബതോ ഭദ്രം ചക്കാദിസമത്താതി ആഹ “സബ്ബ...പേ... വുത്ത”ന്തി.

൨൨. “സാമിനോ”തിരുടി പസടിപസടിംകാരണവചനം. ലക്ഖണന്തി തേസം ലക്ഖണപ്പകാസകസത്ഥം. പാരിസേസനയേന അവസേസം ആവുധം. “യമഹികുലേ”തിരുടിനാ ഇമസ്ഥിം ഠാനേ തമാജാനനഹേതു ഏവ സേസം ലക്ഖണന്തി ദസ്സേതി. അയം വിസേസോതി “ലക്ഖണ”ന്തി ഹേടി വുത്താ ലക്ഖണതോ വിസേസോ. തദത്ഥാവികരണത്ഥം “ഇദഞ്ചേത്ഥ വത്ഥു”തി വുത്തം അഗ്ഗിം ധമ്മാനന്തി അഗ്ഗിം മുഖവാതേന ജാലേന്തം. മക്ഖേസീതി വിനാസേതി. പിളുനനകണ്ണികായാതി കണ്ണാലങ്കാരസ്സ. ഗേഹകണ്ണികായാതി ഗേഹകുടസ്സ, ഏതേന ഏകസേസനയം, സാമത്തേനിദ്രേസം വാ ഉപേതം. കച്ഛപലക്ഖണന്തി കുമ്മലക്ഖണം. സബ്ബചതുപ്പദാനന്തി മിഗ-സദസ്സ ചതുപ്പദവാചകത്തമാഹ.

൨൩. അസുകദിവസേതി ദുതിയാതതിയാദിതിമിവസേന വുത്തം. അസുകനക്ഖത്തേനാതി അസ്സയുജഭരണികത്തികാരോഹണിആദിനക്ഖത്തയോഗവസേന. വിപ്പവുത്ഥാനന്തി വിപ്പവസിതാനം സദേസതോ നിക്ഖത്താനം. ഉപസങ്കമനം ഉപയാനം. അപയാനം പടിക്കമനം. ദുതിയപദേപിതി “ബാഹിരാനം രത്തം...പേ... ഭവിസ്സതി”തി വുത്തേ ദുതിയവാക്യേപി. “അബ്ഭന്തരാനം രത്തം ജയോ”തിരുടിഹി ദീഹി വാക്യേഹി വുത്താ ജയപരാജയാ പാകടായേവ.

൨൪. രാഹുതി രാഹു നാമ അസുരിസ്സരോ അസുരരാജാ. തഥാ ഹി മഹാസമയസുത്തേ അസുരനികായേ വുത്തം -

“സതഞ്ച ബലിപുത്താനം, സബ്ബേ വേരോചനാമകാ;
സന്നയഹിത്വാ ബലിസേനം, രാഹുഭദ്രമുപാഗമു”ന്തി. (ദീം നിം ൨.൩൩൯);

തസ്സ ചന്ദിമസൂരിയാനം ഗഹണം സംയുത്തനികായേ ചന്ദിമസൂത്തസൂരിയസുത്തേഹി ദീപേതബ്ബം. ഇതി-സദോ ചേത്ഥ ആദിഅത്ഥോ “ചന്ദഗ്ഗാഹാദയോ”തി വുത്തത്താ, തേന സൂരിയഗ്ഗാഹനക്ഖത്തഗ്ഗാഹാ സങ്ഗയഹന്തി. തസ്ഥാ ചന്ദിമസൂരിയാനമിവ നക്ഖത്താനന്ധി രാഹുനാ ഗഹണം വേദിതബ്ബം. തതോ ഏവ ഹി “അപി ചാ”തിരുടിനാ നക്ഖത്തഗാഹേ ദുതിയനയോ വുത്തോ. അങ്ഗാരകാദിഗാഹസമായോഗോപിതി അഗ്ഗഹിതഗ്ഗാഹണേന അങ്ഗാരകസസിപ്പുത്തസുരഗരുസുക്കരവിസുതകേതുസങ്ഖാതാനം ഗാഹാനം സമായോഗോ അപി നക്ഖത്തഗാഹോയേവ സഹ പയോഗേന ഗഹണതോ. സഹപയോഗോപി ഹി വേദസമയേന ഗഹണന്തി വുച്ചതി. ഉക്കാന്തം പതനന്തി ഉക്കാഭാസാനം പതനം. വാതസങ്ഖാതേസു ഹി വേദഗേന അത്തമത്തം സങ്ഖാതേസു ദീപികോഭാസോ വിയ ഓഭാസോ ഉപ്പജിത്വാ ആകാസതോ പതതി, തന്ത്രായം ഉക്കാപാതവോഹാരോ. ജോതിസത്ഥേപി വുത്തം -

“മഹാസിവാ ച സുകുഖഗ്ഗാ-രത്താനിലസിഖോജ്ജലാ;
പോരിസീ ച പമാണേന, ഉക്കാ നാനാവിധാ മതാ”തി.

ദിസാകാലുസിയന്തി ദിസാസു ഖോഭനം, തം സരൂപതോ ദസ്സേതി “അഗ്നിസിഖയുമസിവാദീഹി ആകുലഭാവോ വിയാ”തി ഇമിനാ, അഗ്നിസിഖയുമസിവാദീനം ബഹുയാ പാതുഭാവോ ഏവ ദിസാദാഹോ നാമാതി വൃത്തം ഹോതി. തദേവ “ധൂമകേതു”തി ലോകിയാ വദന്തി. വൃത്തഞ്ച ജോതിസത്വേ -

“കേതു വിയ സിവാവതീ, ജോതി ഉപ്പാതരൂപിനീ”തി.

സൂക്ഖവലാഹകഗജ്ജനന്തി വുട്ഠിമന്തരേണ വായുവേഗചലിതസ്സ വലാഹകസ്സ നദനം. യം ലോകിയാ “നിഘാതോ”തി വദന്തി. വൃത്തഞ്ച ജോതിസത്വേ -

“യദാന്തലിക്ഖേ ബലവാ, മാരുതോ മാരുതാഹതോ;
പതത്യയോ സ നിഘാതോ, ജായതേ വായുസമ്ഭവോ”തി.

ഉദയനന്തി ലഗ്നമായുഹനം.

“യദോദേതി തദാ ലഗനം, രാസീനമന്വയം കമാ”തി -

ഹി വൃത്തം. അത്ഥങ്ഗമനസി തതോ സത്തമരാസിപ്പമാണവസേന വേദിതഞ്ച. അബ്ഭാ ധൂമോ രജോ രാഹുതി ഇമേഹി ചതുഹി കാരണേഹി അവിസുദ്ധതാ. തബ്ബിനിമുത്തതാ വോദാനം. വൃത്തഞ്ച “ചത്താരോമേ ഭിക്ഖവേ, ചന്ദിമസൂരിയാനം ഉപക്കിലേസാ, യേഹി ഉപക്കിലേസേഹി ഉപക്കിലിട്ഠാ ചന്ദിമസൂരിയാ ന തപന്തി ന ഭാസന്തി ന വിരോചന്തി. കതമേ ചത്താരോ? അബ്ഭാ ഭിക്ഖവേ, ചന്ദിമസൂരിയാനം ഉപക്കിലേസാ, യേന...പേ... ധൂമോ...പേ... രജോ...പേ... രാഹു ഭിക്ഖവേ...പേ... ഇമേ ഖോ...പേ... ന വിരോചന്തി”തി (അ° നി° ൪.൭൦).

൨൭. ദേവസ്സാതി മേഘസ്സ. ധാരാനുപ്പവേച്ഛനം വസ്സനം. അവഗ്ഗാഹോതി ധാരായ അവഗ്ഗഹണം ദുഗ്ഗഹണം, തേനാഹ “വസ്സവിബന്ധോ”തി. ഹത്ഥമുദാതി ഹത്ഥേണ അധിപ്പേതവിത്താപനം, തം പന അങ്ഗുലിസങ്കോചനേണ ഗണനായേവാതി ആചരിയധമ്മപാലത്വേരേണ (ദീ° നി° ൧.൨൧) വൃത്തം. ആചരിയസാരിപുത്തത്വേരേണ പന “ഹത്ഥമുദാ നാമ അങ്ഗുലിപഞ്ചേസു സഞ്ചം റപേത്വാ ഗണനാ”തി ദസ്സിതാ. ഗണനാ വുച്ചതി അച്ഛിദകഗണനാ പരിസേസുത്തായേന, സാ പന പാദസികമിലക്ഖകാദയോ വിയ “ഏകം ദേവ”തിആദിനാ നവന്തവിധിനാ നിരന്തരഗണനാതി വേദിതഞ്ച. സമൂഹനം സങ്കലനം വിസുറം ഉപ്പാദനം അപനയനം പടുപ്പാദനം [സടുപ്പാദനം (അട്ഠകമായം)] “സടുപ്പാദന”ന്തിപി പഠന്തി, സമ്മാ ഉപ്പാദനന്തി അത്ഥോ. ആദി-സദ്ദേന വോകലനഭാഗഹാരാദികേ സങ്ഗണഹാതി. തത്ഥ വോകലനം വിസുറം സമൂഹകരണം, വോമിസ്സനന്തി അത്ഥോ. ഭാഗകരണം ഭാഗോ. ഭുങ്ങ്ജനം വിഭജനം ഹാരോ. സാതി യഥാവൃത്താ പിണ്ഡഗണനാ ദിസാതി ഏതഥ ദിട്ഠമത്തേണ ഗണേതാതി അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ.

പടിഭാനകവിതി ഏതഥ അങ്ഗുത്തരാഗമേ (അ° നി° ൪.൨൩൧) വൃത്താനന്തി സേസോ, കവീനം കബ്ധകരണന്തി സമ്ബന്ധോ, ഏതേന കവീഹി കതം, കവീനം വാ ഇദം കാവേയന്തി അത്ഥം ദസ്സേതി. “അത്തനോ ചിന്താവസേനാ”തിആദി തേസം സഭാവദസ്സനം. തഥാ ഹി വത്ഥും, അനുസന്ധിഞ്ച സയമേവ ചിരേണ ചിന്തേത്വാ കരണവസേന ചിന്താകവി വേദിതബ്ബോ. കിഞ്ചി സുത്വാ സുതേന അസുതം അനുസന്ധേത്വാ കരണവസേന സുതകവി, കിഞ്ചി അത്ഥം ഉപധാരേത്വാ തസ്സ സങ്ഖിപനവിത്ഥാരണാദിവസേന അത്ഥകവി, യം കിഞ്ചി പരേണ കതം കബ്ധം വാ നാടകം വാ ദിസാ തംസദിസമേവ അത്തം അത്തനോ റാനുപ്പത്തികപടിഭാനേണ കരണവസേന പടിഭാനകവിതി. ന്തി തമത്ഥം. തപ്പടിഭാഗന്തി തേന ദിട്ഠേണ സദിസം. “കത്തബ്ബ”ന്തി ഏതഥ വിസേസനം, “കരിസ്സാമീ”തി ഏതഥ വാ ഭാവനപുറംസകം. റാനുപ്പത്തികപടിഭാനവസേനാതി കാരണാനുരൂപം പവത്തനകുത്താണവസേന. ജീവികത്ഥായാതി പകരണാധിഗതവസേനേവ വൃത്തം. കവീനം ഇദന്തി കബ്ധം, യം “ഗീത”ന്തി വുച്ചതി.

൨൮. പരിഗൃഹഭാവേണ ദാരികായ ഗണ്ഹനം ആവാഹനം. തഥാ ദാനം വിവാഹനം. ഇധ പന തഥാകരണസ്സ ഉത്തരപദലോപേന നിദേസോ, ഹേതുഗബ്ഭവസേന വാ, തേനാഹ “ഇമസ്സ ദാരകസ്സാ”തിആദി. ഇതീതി ഏവംഹോന്തേസു, ഏവംഭാവതോ വാ. ഉട്ഠാനന്തി ഖേത്താദിതോ ഉപ്പനമായം. ഇണന്തി ധനവധ്വനത്ഥം പരസ്സ ദിനം പരിയുദഞ്ചനം. പുഞ്ചേ പരിച്ഛിന്നകാലേ അസമ്പത്തേപി ഉദ്ധരിതമിണം ഉട്ഠാനം, യഥാപരിച്ഛിന്നകാലേ പന സമ്പത്തേ ഇണന്തി കേചി, തദയുത്തമേവ ഇണഗഹണേണേവ സിജ്ജനത്തോ. പരേസം ദിനം ഇണം വാ ധനന്തി സമ്ബന്ധോ. മാവരന്തി ചിരട്ഠിതികം. ദേസന്തരേ ദിഗുണതിഗുണാദിഗഹണവസേന ഭണ്ഡപ്പയോജനം പയോഗോ. തത്ഥ വാ അത്തത്ഥ വാ യഥാകാലപരിച്ഛേദം വധ്വശിഗഹണവസേന പയോജനം ഉദ്ധാരോ. “ഭണ്ഡമുലരഹിതാനം വാണിജം കത്വാ ഏത്തക്കേന ഉദയേന സഹ മൂലം ദേമാ’തി ധനദാനം പയോഗോ, താവകാലികദാനം ഉദ്ധാരോ”തിപി വദന്തി. അജ്ജ പയോജിതം ദിഗുണം ചതുഗുണം ഹോതീതി യദി അജ്ജ പയോജിതം ഭണ്ഡം, ഏവം അപരജ്ജ ദിഗുണം, അജ്ജ ചതുഗുണം ഹോതീതി അത്ഥോ. സുഭസ്സ, സുഭേന വാ ഗമനം പവത്തനം സുഭഗോ, തസ്സ കരണം സുഭഗകരണം, തം പന പിയമനാപസ്സ, സസ്സിരീകസ്സ വാ കരണമേവാതി ആഹ “പിയമനാപകരണ”ന്തിആദി. സസ്സിരീകകരണന്തി സരീരസോഭഗ്ഗകരണം. വിലീനസ്സാതി പതിട്ഠഹിത്വാപി പരിപക്കമപാപുണിത്വാ വിലോപസ്സ. തഥാ പരിപക്കഭാവേണ അട്ഠിതസ്സ. പരിയായവചനമേതം പദചതുക്കം. ഭേസജ്ജദാനന്തി ഗബ്ഭസണ്ഠാപനഭേസജ്ജസ്സ ദാനം. തീഹി കാരണേഹിതി ഏതഥ വാതേന, പാണകേഹി വാ ഗബ്ഭേ വിനസ്സന്തേ ന പുരിമകമ്മുനാ ഓകാസോ കതോ, തപ്പച്ചയാ ഏവ കമ്മം

വിപച്ചതി, സയമേവ പന കമ്മുനാ ഓകാസേ കതേ ന ഏകന്തേന വാതാ, പാണകാ വാ അപേക്ഖിതബ്ബാതി കമ്മസ്സ വിസും കാരണഭാവോ വുത്തോതി ദട്ഠം. വിനയട്ഠകമായം (വി° അട്ഠ° ൨.൧൧൮൫) പന വാതേന പാണകേഹി വാ ഗബ്ഭോ വിനസ്സന്തോ കമ്മം വിനാ ന വിനസ്സതീതി അധിപ്പായേന തമഞ്ഞാത്ര ദ്വിഹി കാരണേഹിതി വുത്തം. നിബ്ബാപനീയന്തി ഉപസമകരം. പടികമ്മന്തി യമാ തേ ന ഖാദന്തി, തമാ പടികരണം.

ബന്ധകരണന്തി യമാ ജിം ചാലേതും ന സക്കോതി, ഏവം അനാലോളിതകരണം. പരിവത്തനത്ഥന്തി ആവുധാദിനാ സഹ ഉക്ഖിത്തഹത്ഥാനം അത്തത്ഥ പരിവത്തനത്ഥം, അത്തനാ ഗോപിതട്ഠാനേ അവിപേത്യാ പരത്ഥ വിപനത്ഥന്തി വുത്തം ഹോതി. വിപതീതി ച അത്തത്ഥ വിപതീതി അത്ഥോ. വിനിച്ഛയട്ഠാനേതി അസ്സവിനിച്ഛയട്ഠാനേ. ഇച്ഛിതത്ഥസ്സ ദേവതായ കണ്ണേ കമ്മനവസേന ജപ്പനം കണ്ണജപ്പനന്തി ച വദന്തി. ദേവതം ഓതാരേത്യാതി ഏത്ഥ മന്തജപ്പനേന ദേവതായ ഓതാരണം. ജീവികത്ഥായാതി യമാ പാരിചരിയം കത്ഥാ ജീവിതവുത്തി ഹോതി, തമാ ജീവിതവുത്തികരണത്ഥായ. ആദിച്ചപാരിചരിയാതി കരമാലാഹി പൂജം കത്ഥാ സകലദിവസം ആദിച്ചാഭിമുഖാവട്ഠാനേന ആദിച്ചസ്സ പരിചരണം. “തമേവാ”തി ഇമിനാ “ജീവികത്ഥായാ”തി പദമാകഡ്ഠതി. സിരിവഹായനന്തി ഈ-കാരതോ അ-കാരലോപേന സന്ധിനിദ്രേസോ, തേനാഹ “സിരിയാ അവഹായന”ന്തി. “സിരേനാ”തി പന റാനവസേന അവഹായനാകാരം ദസ്സേതി. യേ തു അ-കാരതോ അ-കാരസ്സ ലോപം കത്ഥാ “സിരവഹായന”ന്തി പഠന്തി, തേസം പാഠേ അയമത്ഥോ “മന്തം ജപ്പേത്യാ സിരസാ ഇച്ഛിതസ്സ അത്ഥസ്സ അവഹായന”ന്തി.

൨൨. ദേവട്ഠാനന്തി ദേവായതനം. ഉപഹാരന്തി പൂജം. സമിദ്ധികാലേതി ആയാചിതസ്സ അത്ഥസ്സ സിദ്ധകാലേ. സന്തിപടിസ്സവകമ്മന്തി ദേവതായാചനായ യാ സന്തി പടികത്തബ്ബാ, തസ്സാ പടിസ്സവകരണം. സന്തിതി ചേത്ഥ മന്തജപ്പനേന പൂജാകരണം, തായ സന്തിയാ ആയാചനപ്പയോഗോതി അത്ഥോ. തസ്മിന്തി യം “സചേ മേ ഇദം നാമ സമിജ്ജയിസ്സതീ”തി വുത്തം, തസ്മിം പടിസ്സവഫലഭൂതേ യമാഭിപത്ഥിതകമ്മസ്മിം. തസ്സാതി യോ “പണിധി”തി ച വുത്തോ, തസ്സ പടിസ്സവസ്സ. യമാപടിസ്സവഞ്ഹി ഉപഹാരേ കതേ പണിധിആയാചനാ കത്ഥാ നിയ്യാതിതാ ഹോതീതി. ഗഹിതമന്തസ്സാതി ഉഗ്ഗഹിതമന്തസ്സ. പയോഗകരണന്തി ഉപചാരകമ്മകരണം. ഇതീതി കാരണത്ഥേ നിപാതോ, തേന വസ്സവോസ്സ-സദാനം പുരിസപണ്ഡകേസു പവത്തിം കാരണഭാവേന ദസ്സേതി, പണ്ഡകതോ വിസേസേന അസതി ഭവതീതി വസ്സോ. പുരിസലിങ്ഗതോ വിരഹേന അവഅസതി ഹീളിതോ പുത്ഥാ ഭവതീതി വോസ്സോ. വിസേസോ രാഗസ്സവോ യസ്സാതി വസ്സോ. വിഗതോ രാഗസ്സവോ യസ്സാതി വോസ്സോതി നിരുത്തിനയേന പദസിദ്ധിതിപി വദന്തി. വസ്സകരണം തദനുരൂപഭേസജ്ജേന. വോസ്സകരണം പന ഉദ്ധതബ്ബിജതാദിനാപി, തേനേവ ജാതകട്ഠകമായം “വോസ്സവരാതി ഉദ്ധതബ്ബിജാ ഓരോധപാലകാ”തി വുത്തം . അച്ഛന്ദികഭാവമത്തന്തി ഇത്ഥിയാ അകാമഭാവമത്തം. ലിങ്ഗന്തി പുരിസനിമിത്തം.

വത്ഥുബലികമ്മകരണന്തി ഘരവത്ഥുസ്മിം ബലികമ്മസ്സ കരണം, തം പന ഉപദ്രവപടിബാഹനത്ഥം, വഡ്ഠനത്ഥബ്ബ കരോന്തി, മന്തജപ്പനേന അത്തനോ, അത്തേസബ്ബ മുഖസുദ്ധികരണം. തേസന്തി അത്തേസം. യോഗന്തി ഭേസജ്ജപയോഗം. വമനന്തി പച്ഛിന്ദനം. ഉദ്ധംവിരേചനന്തി വമനഭേദമേവ “ഉദ്ധം ദോസാനം നീഹരണ”ന്തി വുത്തത്താ. വിരേചനന്തി പകതിവിരേചനമേവ. അയോവിരേചനന്തി സുദ്ധവത്ഥികസാവവത്ഥിആദിവത്ഥികിരിയാ “അയോ ദോസാനം നീഹരണ”ന്തി വുത്തത്താ. അത്ഥോ വമനം ഉഗ്ഗിരണമേവ, ഉദ്ധംവിരേചനം ദോസനീഹരണം. തമാ വിരേചനം വിരേകോവ, അയോവിരേചനം ദോസനീഹരണന്തി അയമേതേസം വിസേസോ പാകടോ ഹോതി. ദോസാനന്തി ച പിത്താദിദോസാനന്തി അത്ഥോ. സേമഹനീഹരണാദി സിരോവിരേചനം. കണ്ണബന്ധനത്ഥന്തി ഛരിനകണ്ണാനം സങ്ഘടനത്ഥം. വണഹരണത്ഥന്തി അരുപനയനത്ഥം. അക്ഖിതപ്പനതേലന്തി അക്ഖിസു ഉസുമസ്സ നീഹരണതേലം. യേന അക്ഖിമഹി അഞ്ജിതേ ഉണ്ഹം ഉസുമം നിക്ഖമതി. യം നാസികായ ഗബ്ഘീയതി, തം നത്ഥു. പടലാനീതി അക്ഖിപടലാനി. നീഹരണസമത്ഥന്തി അപനയനസമത്ഥം. ഖാരഞ്ജനന്തി ഖാരകമഞ്ജനം. സീതമേവ സച്ചം നിരുത്തിനയേന, തസ്സ കാരണം അഞ്ജനം സച്ചഞ്ജനന്തി ആഹ “സീതലഭേസജ്ജഞ്ജന”ന്തി. സലാകവേജ്ജകമ്മന്തി അക്ഖിരോഗവേജ്ജകമ്മം. സലാകസദിസത്താ സലാകസങ്ഖാതസ്സ അക്ഖിരോഗസ്സ വേജ്ജകമ്മന്തി ഹി സാലാകിയം. ഇദം പന വുത്താവസേസസ്സ അക്ഖിരോഗപടികമ്മസ്സ സങ്ഗഹണത്ഥം വുത്തം “തപ്പനാദയോപി ഹി സാലാകിയാനേവാ”തി. പടിവിദ്ധസ്സ സലാകസ്സ നിക്ഖമനത്ഥം വേജ്ജകമ്മം സലാകവേജ്ജകമ്മന്തി കേചി, തം പന സല്ലകത്തിയപദേനേവ സങ്ഗഹിതന്തി ദട്ഠം.

സല്ലസ്സ പടിവിദ്ധസ്സ കത്തനം ഉബ്ബാഹനം സല്ലകത്തം, തദത്ഥായ വേജ്ജകമ്മം സല്ലകത്തവേജ്ജകമ്മം. കുമാരം ഭരതീതി കുമാരഭട്ടോ, തസ്സ ഭാവോ കോമാരഭട്ടം, കുമാരോ ഏവ വാ കോമാരോ, ഭരതം ഭട്ടം, തസ്സ ഭട്ടം തമാ, തദഭിനിപ്ഘാദകം വേജ്ജകമ്മന്തി അത്ഥോ. മൂലാനി പധാനാനി രോഗുപസമനേ സമത്ഥാനി ഭേസജ്ജാനി മൂലഭേസജ്ജാനി, മൂലാനം വാ ബ്യാധീനം ഭേസജ്ജാനി തമാ. മൂലാനുബന്ധവസേന ഹി ദുവിധോ ബ്യാധി. തത്ര മൂലബ്യാധിമഹി തികിച്ചിതേ യേഭൂയേന ഇതരം വൃപസമതി, തേനാഹ “കായതികിച്ചുതം ദസ്സേതീ”തിആദി . തത്ഥ കായതികിച്ചുതന്തി മൂലഭാവതോ സരീരഭൂതേഹി ഭേസജ്ജേഹി, സരീരഭൂതാനം വാ രോഗാനം തികിച്ചുകഭാവം. ഖാരാദിനീതി ഖാരോദകാദിനി. തദനുരൂപേ വണേതി വൃപസമിതസ്സ മൂലബ്യാധിനോ അനുച്ഛവികേ അരുമഹി. തേസന്തി മൂലഭേസജ്ജാനം. അപനയനം അപഹരണം, തേഹി അതികിച്ചുനന്തി വുത്തം ഹോതി. ഇദബ്ബ കോമാരഭട്ടസല്ലകത്തസാലാകിയാദിവിസേസഭൂതാനം തന്തിനം പുബ്ബേ വുത്തത്താ പാരിസേസവസേന വുത്തം, തസ്മാ തദവസേസായ തന്തിയാ ഇധ സങ്ഗഹോ ദട്ഠംബോ, സബ്ബാനി ചേതാനി

ആജീവഹേതുകാനിയേവ ഇധാധിപ്തേതാനി “മിച്ഛാജീവേന ജീവികം കപ്പേന്തി”തി (ദിം നിം ൧.൨൧) വൃത്തത്താ. യം പന തത്ത്വ തത്ത്വ പാളിയം “ഇതി വാ”തി വൃത്തം. തത്ത്വ ഇതി-തി പകാരത്വേ നിപാതോ, വാ-തി വികപ്പനത്വേ. ഇദം വൃത്തം ഹോതി - ഇമിനാ പകാരേന, ഇതോ അന്തേന വാതി. തേന യാനി ഇതോ ബാഹിരകപഞ്ചജിതാ സിപ്പായതനവിജ്ഞാടാനാദിനി ജീവികോപായഭൂതാനി ആജീവികപകതാ ഉപജീവന്തി, തേസം പരിഗൃഹോ കതോതി വേദിതഞ്ചം.

മഹാസീലവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

പുണ്യന്തകപ്പികസസ്സതവാദവണ്ണനാ

൨൮. ഇദാനി സുണ്ണതാപകാസനവാദസ്സതം വണ്ണേന്തോ അനുസന്ധിം പകാസേതും “ഏവ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ വൃത്തവണ്ണസ്സാതി സഹത്വേ ഛരടിവചനം, സാമിഅത്വേ വാ അനുസന്ധി-സദസ്സ ഭാവകമ്മവസേന കിരിയാദേസനാസു പവത്തനതോ. ഭിക്ഖുസഞ്ചേന വൃത്തവണ്ണസ്സാതി “യാവഞ്ചിദം തേന ഭഗവതാ”തിആദിനാ വൃത്തവണ്ണസ്സ. തത്ര പാളിയം അയം സമ്ബന്ധോ - ന ഭിക്ഖവേ, ഏത്തകാ ഏവ ബുദ്ധഗുണാ യേ തുമ്ഹാകം പാകടാ, അപാകടാ പന “അത്ഥി ഭിക്ഖവേ, അന്തേന യമ്മാ”തി വിത്ഥാരോ. “ഇമേ ദിട്ഠിടാനാ ഏവം ഗഹിതാ”തിആദിനാ സസ്സതാദിട്ഠിടാനാനം യമാഗഹിതാകാരസ്സ സുണ്ണഭാവപ്പകാസനതോ, “തഞ്ച പജാനനം ന പരാമസതി”തി സീലാദിനഞ്ച അപരാമസനീയഭാവദീപനേന നിച്ചസാരാദിവിരഹപ്പകാസനതോ, യാസു വേദനാസു അവിതരാഗതായ ബാഹിരാനം ഏതാനി ദിട്ഠിവിബന്ധകാനി സമ്ഭവന്തി, താസം പച്ചയഭൂതാനഞ്ച സമ്മോഹാദിനം വേദകകാരകസഭാവാഭാവദസ്സനമുഖേന സബ്ബയമ്മാനം അത്തത്തനിയതാവിരഹദീപനതോ, അനുപാദാപരിനിബ്ബാനദീപനതോ ച അയം ദേസനാ സുണ്ണതാവിഭാവനപ്പായാനാതി ആഹ “സുണ്ണതാപകാസനം ആരഭീ”തി.

പരിയത്തിതി വിനയാദിഭേദഭിന്നാ മനസാ വവത്ഥാപിതാ തന്തി. ദേസനാതി തസ്സാ തന്തിയാ മനസാ വവത്ഥാപിതായ വിഭാവനാ, യഥായമ്മം യമ്മാഭിലാപഭൂതാ വാ പത്താപനാ, അനുലോമാദിവസേന വാ കമ്മനന്തി പരിയത്തിദേസനാനം വിസേസോ പുണ്യേവ വവത്ഥാപിതോതി ഇമമത്ഥം സന്ധായ “ദേസനായ, പരിയത്തിയ”തി ച വൃത്തം. ഏവമാദിസൂതി ഏത്ഥ ആദി-സദേന സച്ചസഭാവസമാധിപത്താപകതിപുണ്ണാപത്തിന്ത്യോദയോ സങ്ഗയ്ഹന്തി. തഥാ ഹി അയം യമ്മ-സദോ “ചതുന്നം ഭിക്ഖവേ, യമ്മാനം അനനുബോധാ”തിആദിസു (അം നിം ൪.൧) സച്ചേ പവത്തതി, “കുസലാ യമ്മാ അകുസലാ യമ്മാ”തിആദിസു (യം സം തികമാതികാ ൧) സഭാവേ, “ഏവംയമ്മാ തേ ഭഗവന്തോ അഹേസു”തിആദിസു (ദിം നിം ൨.൧൩, ൯൪, ൧൪൫; ൩.൧൪൨; ൪. നിം ൩.൧൬൭; ൯. നിം ൫.൩൭൮) സമാധിമ്ഹി, “സച്ചം യമ്മോ ധിതി ചാഗോ, സ വേ പേച്ച ന സോചതി”തിആദിസു (സം നിം ൧.൨൪൬; ൯. നിം ൧.൧൯൦) പത്തായം, “ജാതിയമ്മാനം ഭിക്ഖവേ, സത്താനം ഏവം ഇച്ഛാ ഉപ്പജ്ജതി”തിആദിസു (൪. നിം ൧.൧൩൧; ൩.൩൭൩; പടിം ൪. ൧.൩൩) പകതിയം, “യമ്മോ സുചിണ്ണോ സുഖമാവഹാതീ”തിആദിസു (സും നിം ൧.൧൮൪; ൧൪.൧൦൩; ൧൫. ൧.൧൦൩; ൧൫.൩൮൫) പുണ്ണേ, “ചത്താരോ പാരാജികാ യമ്മാ”തിആദിസു (പാരാ ൨.൩൩) ആപത്തിയം, “സഞ്ചേ യമ്മാ സബ്ബാകാരേന ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ ഞാണമുഖേ ആപാമമാഗച്ഛന്തി”തിആദിസു (മഹാനിം ൧൫൬; ചൂളനിം ൮൫; പടിം ൪. ൩.൫) നേയ്യേ പവത്തതി. യമ്മാ ഹോന്തിതി സത്തജീവതോ സുണ്ണാ യമ്മമത്താ ഹോന്തിതി അത്ഥോ. കിമത്ഥിയം ഗുണേ പവത്തനന്തി ആഹ “തസ്ഥാ”തിആദി.

മകസതുണ്ഡസൂചിയാതി സൂചിമുഖമക്ഖികായ തുണ്ഡസങ്ഖാതായ സൂചിയാ. അലബ്ഭനേയ്യപതിട്ഠോ വിയാതി സമ്ബന്ധോ. അത്തത്ര തഥാഗതാതി റപേത്വാ തഥാഗതം. “ദുദുസാ”തി പദേനേവ തേസം യമ്മാനം ദുക്ഖോഗാഹതാ പകാസിതാതി “അലബ്ഭനേയ്യപതിട്ഠാ” ഇച്ഛേവ വൃത്തം. ലഭിതബ്ബാതി ലബ്ഭനീയാ, സാ ഏവ ലബ്ഭനേയ്യ, ലഭിയതേ വാ ലബ്ഭനം, തമരഹതീതി ലബ്ഭനേയ്യ, ന ലബ്ഭനേയ്യ അലബ്ഭനേയ്യ, പതിട്ഠഹന്തി ഏത്ഥാതി പതിട്ഠാ, പതിട്ഠഹനം വാ പതിട്ഠാ, അലബ്ഭനേയ്യ പതിട്ഠാ ഏത്ഥാതി അലബ്ഭനേയ്യപതിട്ഠാ. ഇദം വൃത്തം ഹോതി - സച്ചേ കോചി അത്തന്തോ പമാണം അജാനന്തോ ഞാണേന തേ യമ്മേ ഓഗാഹിതും ഉസ്സാഹം കരേയ്യ, തസ്സ തം ഞാണം അപ്പതിട്ഠമേവ മകസതുണ്ഡസൂചി വിധി മഹാസമുദേതി. ഓഗാഹിതുമസക്കുണേയ്യതായ “ഏത്തകാ ഏതേ ഹാദിസാ വാ”തി തേ പസ്സിതും ന സക്കാതി വൃത്തം “ഗമ്ഭീരത്താ ഏവ ദുദുസാ”തി. യേ പന ദട്ഠമേവ ന സക്കാ, തേസം ഓഗാഹിത്വാ അനു അനു ബുജ്ജന്തേ കഥാ ഏവ നത്ഥിതി ആഹ “ദുദുസത്താ ഏവ ദുരനുബോധാതി. സബ്ബകിലേസപരിളാഹപടിപ്പസ്സലിസങ്ഖാതഅഗ്ഗഫലമത്ഥകേ സമുപ്പന്നതാ, പുരേചരാനുചരവസേന നിബ്ബുതസബ്ബകിലേസപരിളാഹസമാപത്തിസമോകിണ്ണത്താ ച നിബ്ബുതസബ്ബപരിളാഹ. തബ്ഭാവതോ സന്താതി അത്ഥോ. സന്താരമ്മണാനി മഗ്ഗഫലനിബ്ബാനാനി അനുപസന്തസഭാവാനം കിലേസാനം, സങ്ഖാരാനഞ്ച അഭാവതോ.

അഥ വാ കസിനുഗ്ഘാടിമാകാസതബ്ബിസയവിത്താണാനം അനന്തഭാവോ വിധി സുസമുഹതവിക്ഖേപതായ നിച്ചസമാഹിതസ്സ മനസികാരസ്സ വസേന തദാരമ്മണ്ഡമ്മാനം സന്തഭാവോ വേദിതബ്ബോ. അവിരജ്ജ്വലിത്വാ നിമിത്തപടിവേയോ വിധി ഇസ്സാസാനം അവിരജ്ജ്വലിത്വാ യമ്മാനം യഥാഭൂതസഭാവാവബോധോ സാദുരസോ മഹാരസോവ ഹോതീതി ആഹ “അതിത്തികരണ്ഠേനോ”തി, അതപ്പനകരണ്ഡസഭാവേനാതി അത്ഥോ. സോഹിച്ചം തിത്തി തപ്പനന്തി ഹി പരിയായോ. അതിത്തികരണ്ഠേനോതി പത്ഥേത്വാ സാദുരസകരണ്ഠേനോതിപി അത്ഥം വദന്തി. പടിവേധപ്പത്താനം തേസു

ച ബുദ്ധാനമേവ സബ്ബാകാരേണ വിസയഭാവപ്രപഞ്ചമനതോ ന തക്കബുദ്ധിയാ ഗോചരാതി ആഹ
“ഉത്തമജ്ഞാണവിസയത്താ”തിആദി. നിപുണാതി ജ്ഞേയസു തിക്ഖപ്പവത്തിയാ ഛേദകാ. യസ്മാ പന സോ
ഛേദകഭാവോ ആരമ്മണേ അപ്പടിഹതവുത്തിതായ, സുഖമഞ്ജേയഗുഹണസമത്ഥതായ ച സുപാകഭോ
ഹോതി, തസ്മാ വുത്തം “സണ്ണഹസുഖമസഭാവത്താ”തി. പണ്ഡിതേഹിയേവാതി അവധാരണം സമത്ഥേതും
“ബാലാനം അവിസയത്താ”തി ആഹ.

അയം അട്ഠകമാനയതോ അപരോ നയോ - വിനയപണ്ണത്തിആദിഗമ്ഭീരനേയവിഭാവനതോ ഗമ്ഭീരാ.
കദാചിയേവ അസഞ്ചേയേ മഹാകപ്പേ അതിക്കമിത്വാപി ദുല്ലഭദണ്ണനതായ ദുദസാ. ദണ്ണനഞ്ചേതഥ
പഞ്ചാചക്ഖവസേനേവ വേദിതഞ്ചം. യമ്മനയസഞ്ചാതസ്സ അനുബോധസ്സ കസ്സചിവേവ സമ്ഭവതോ
ദുരനുബോധാ. സന്തസഭാവതോ, വേണേയനഞ്ച സബ്ബഗുണസമ്പദാനം പരിയോസാനത്താ സന്താ. അത്തനോ
പച്ചയേഹി പധാനഭാവം നീതതായ പണ്ണിതാ. സമധിഗതസച്ചലക്ഖണതായ അതക്കേഹി പുഗ്ഗലേഹി,
അതക്കേണ വാ ഞാണേണ അവചരിതബ്ബതോ അതക്കാവചരാ. നിപുണം, നിപുണേ വാ അത്ഥേ
സച്ചപച്ചയാകാരാദിവസേന വിഭാവനതോ നിപുണാ. ലോകേ അഗ്ഗപണ്ഡിതേന സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന
വേദിതബ്ബതോ പകാസിതബ്ബതോ പണ്ഡിതവേദനീയാ.

അനാവരണജ്ഞാണപടിലാഭതോ ഹി ഭഗവാ “സബ്ബവിദുഹമസ്ഥി, (മം നിം ൧.൧൦൮; ൨.൩൪൨; ൪.൧൦൩; ൫.൧൦൩; ൫.൧൦൪) ദസബലസമന്നാഗതോ ഭിക്ഖവേ, തമാഗതോ”തിആദിനാ (സം നിം ൨.൨൧; ൨.൨൨)
അത്തനോ സബ്ബത്തുതാദിഗുണേ പകാസേസി, തേനേവാഹ “സയം അഭിഞ്ഞാ സച്ഛികത്വാ പവേദേതി”തി.
സയം-സദേന, നിജാരിതാവധാരണേണ വാ നിവത്തേതബ്ബമത്ഥം ദണ്ണേതും “അനഞ്ഞനേയോ ഹുത്വാ”തി
വുത്തം, അഞ്ഞേഹി അബോധിതോ ഹുത്വാതി അത്ഥോ. അഭിഞ്ഞാതി യ-കാരലോപോ “അഞ്ഞാണതാ
ആപജ്ജതി”തിആദിസു (പരിം ൨൯൬) വിയാതി ദണ്ണേതി “അഭിവിസിട്ഠേണ ഞാണേനാ”തി ഇമിനാ. അപിച
“സയം അഭിഞ്ഞാ”തി പദസ്സ അനഞ്ഞനേയോ ഹുത്വാതി അത്ഥവചനം, “സച്ഛികത്വാ”തി പദസ്സ പന
സയമേവ...പേ... കത്വാതി. സയം-സദാ ഹി സച്ഛികത്വാതി ഏത്ഥാപി സമ്ബജ്ജയിതബ്ബോ. അഭിവിസിട്ഠേണ
ഞാണേനാതി ച തസ്സ ഹേതുവചനം, കരണവചനം വാ.

തത്ഥ കിഞ്ചാപി സബ്ബത്തുതത്താണം ഫലനിബ്ബാനാനി വിധ സച്ഛികാതബ്ബസഭാവം ന ഹോതി,
ആസവക്ഖയത്താണേ പന അധിഗതേ അധിഗതമേവ ഹോതി, തസ്മാ തസ്സ പച്ചക്ഖകരണം
സച്ഛികിരിയാതി ആഹ “അഭിവിസിട്ഠേണ ഞാണേണ പച്ചക്ഖം കത്വാ”തി. ഹേതുഅത്ഥേ ചേതം
കരണവചനം, അഗ്ഗമഗ്ഗജ്ഞാണസഞ്ചാതസ്സ അഭിവിസിട്ഠാണസ്സാധിഗമഹേതുതി അത്ഥോ.
അഭിവിസിട്ഠാണത്തി വാ പച്ചവേക്ഖണാത്താണേ അധിപ്പേതേ കരണത്ഥേ കരണവചനവി യുജ്ജതേവ.
പവേദനഞ്ചേതഥ അഞ്ഞാവിസയാനം സച്ചാദിനം ദേസനാകിച്ചസാധനതോ, “ഏകോമ്ഹി
സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ”തിആദിനാ (മഹാവം ൧൧; കഥാ രം ൫) പടിജാനനതോ ച വേദിതഞ്ചം. ഗുണയമ്മേഹിതി
ഗുണസഞ്ചാതേഹി യമ്മേഹി. യമാഭൂതമേവ യമാഭൂച്ചം സകത്ഥേ ബുപച്ചയവസേന.

വദമാനാതി ഏതഥ സത്തിഅത്ഥോ മാനസദോ യഥാ “ഏകപുഗ്ഗലോ ഭിക്ഖവേ, ലോകേ ഉപ്പജ്ജമാനോ
ഉപ്പജ്ജതി”തി, (അം നിം ൧.൧൦൮; കഥാ രം ൫) തസ്മാ വത്തും ഉസ്സാഹം കരോന്തോതി അത്ഥോ.
ഏവംഭൂതാ ഹി വത്തുകാമാ നാമ ഹോന്തി, തേനാഹ “തമാഗതസ്സാ”തിആദി . സാവസേസം വദന്താപി
വിപരീതവദന്താ വിധ സമ്മാ വദന്തിതി ന വത്തബ്ബാതി യഥാ സമ്മാ വദന്തി, തഥാ ദണ്ണേതും
“അഹാപേതാ”തിആദി വുത്തം. തേന ഹി അനവസേസവദനമേവ സമ്മാ വദനത്തി ദണ്ണേതി. “വത്തും
സക്കുണേയ്യു”തി ഇമിനാ ച “വദേയ്യു”തി ഏതസ്സ സമത്ഥനത്ഥഭാവമാഹ യഥാ “സോ ഇമം വിജ്ജേയേ
ജട”തി (സം നിം ൧.൨൩; പേടകോ ൨൨; മിം പം ൧.൧൩) യേ ഏവം ഭഗവതാ മോമിതാ, തേ യമ്മാ
കതമേതി യോജനാ. “അത്ഥി ഭിക്ഖവേ, അഞ്ഞേവ യമ്മാ”തിആദിപാളിയാ “സബ്ബത്തുതത്താണ”തി
വുത്തവചനസ്സ വിരോധിഭാവം ചോദേന്തോ “യദി ഏവ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ യദി ഏവന്തി ഏവം
“സബ്ബത്തുതത്താണ”തി വുത്തവചനം യദി സിയാതി അത്ഥോ. ബഹുവചനനിദ്രേസോതി “അത്ഥി
ഭിക്ഖവേ”തിആദിനി സന്ധായ വുത്തം. അത്ഥി-സദോപി ഹി ഇധ ബഹുവചനോയേവ “അത്ഥി ഖീരാ,
അത്ഥി ഗാവോ”തിആദിസു വിധ നിപാതഭാവസ്സേവ ഇച്ഛിതത്താ. യദിപി തദിദം ഞാണം ഏകമേവ
സഭാവതോ, തഥാപി സമ്പയോഗതോ, ആരമ്മണതോ ച പുമുവചനപ്പയോഗമരഹതീതി വിസ്സജ്ജേതി
“പുമുചിത്ത...പേ... രമ്മണതോ”തി ഇമിനാ. പുമുചിത്തസമാധായോഗതോതി പുമുഹി ചിത്തേഹി
സമ്പയോഗതോ. പുമുനി ആരമ്മണാനി ഏതസ്സാതി പുമുആരമ്മണം, തബ്ഭാവതോ സബ്ബാരമ്മണത്താതി
വുത്തം ഹോതി.

അപിച പുമു ആരമ്മണം ആരമ്മണമേതസ്സാതി പുമുആരമ്മണാരമ്മണത്തി ഏതസ്ഥിം അത്ഥേ
“ഓട്ഠമുഖോ, കാമാവചര”തിആദിസു വിധ ഏകസ്സ ആരമ്മണസദസ്സ ലോപം കത്വാ
“പുമുആരമ്മണതോ”തി വുത്തം, തേനസ്സ പുമുഞാണകിച്ചസാധകത്തം ദണ്ണേതി. തഥാ ഹേതം ഞാണം തിസു
കാലേസു അപ്പടിഹതത്താണം, ചതുയോനിപരിച്ഛേദകത്താണം, പഞ്ചഗതിപരിച്ഛേദകത്താണം, ഛരസു
അസാധാരണത്താണേസു സേസാസാധാരണത്താണാനി, സത്താരിയപുഗ്ഗലവിഭാവനകത്താണം, അട്ഠസു
പരിസാസു അകമ്പനത്താണം, നവസത്താവാസപരിജാനനത്താണം, ദസബലത്താണത്തി ഏവമാദിനം
അനേകസതസഹസ്സഭേദാനം ഞാണാനം യഥാസമ്ഭവം കിച്ചം സാധേതി, തേസം ആരമ്മണഭൂതാനം
അനേകേസന്ധി യമ്മാനം തദാരമ്മണഭാവതോതി ദട്ഠഞ്ചം. “തത്ത്വഹി”തിആദി യഥാക്കമം തബ്ബിവരണം.
“യഥാഹാ”തിആദിനാ പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗപാളിം സാധകഭാവേന ദണ്ണേതി. തത്ഥാതി അതീതയമ്മേ.
ഏകവാറവസേന പുമുആരമ്മണഭാവം നിവത്തേത്വാ അനേകവാറവസേന കമപ്പവത്തിയാ തം ദണ്ണേതും

“പുനപ്തം ഉപ്പത്തിവസേനാ”തി വൃത്തം. കമേനാപി ഹി സബ്ബത്തുതത്താണം വിസയേസു പവത്തതി, ന തമാ സകിംയേവ . യഥാ ബാഹിരകാ വദന്തി “സകിംയേവ സബ്ബത്തു സബ്ബം ജാനാതി, ന കമേനാ”തി.

യദി ഏവം അചിന്തേയ്യാപരിമേയുപ്പഭേദസ്സ തേയുസ്സ പരിച്ഛേദവതാ ഏകേന ഞാണേന നിരവസേസതോ കഥം പടിവേയോതി, കോ വാ ഏവമാഹ “പരിച്ഛേദവന്തം സബ്ബത്തുതത്താണ”ന്തി. അപരിച്ഛേദന്ഹി തം ഞാണം തേയുമിവ. വൃത്തന്ഹേതം “യാവതകം ഞാണം, താവതകം തേയം. യാവതകം തേയം, താവതകം ഞാണ”ന്തി (മഹാനിം നൃന്, മത്രേ; ചൂളനിം വൃഃ; പടിം മം ന.൩) അധിപ്പായത്ഥമേവ ഗഹിതം വിയ ദിസ്സതി) ഏവന്വി ജാതിഭൂമിസഭാവാദിവസേന, ദിസാദേസകാലാദിവസേന ച അനേകഭേദഭിന്നേ തേയ്യേ കമേന ഗയ്ഹമാണേ അനവസേസപടിവേയോ ന സമ്ഭവതിയേവാതി? നയിദമേവം. യന്ഹി കിഞ്ചി ഭഗവതാ ഞാതുമിച്ഛിതം സകലമേകദേശോ വാ, തത്ഥ അപ്പടിഹതചാരിതായ പച്ചക്ഖതോ ഞാണം പവത്തതി. വിക്ഖേപാഭാവതോ ച ഭഗവാ സബ്ബകാലം സമാഹിതോതി ഞാതുമിച്ഛിതസ്സ പച്ചക്ഖഭാവോ ന സക്കാ നിവാരേതും. വൃത്തന്ഹി “ആകഞ്ചാപടിബദ്ധം ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ ഞാണ”ന്തിആദി, (മഹാനിം നൃന്, മത്രേ; ചൂളനിം വൃഃ; പടിം മം ന.൩) നനു ചേത്ഥ ദൂരതോ ചിത്തപടം പസ്സന്താനം വിയ, “സബ്ബേ യമ്മാ അനത്താ”തി വിപസ്സന്താനം വിയ ച അനേകയമ്മാവബോധകാലേ അനിരൂപിതരൂപേന ഭഗവതോ ഞാണം പവത്തതിതി ഗഹേതബ്ബന്തി? ഗഹേതബ്ബം അചിന്തേയ്യാനുഭാവതായ ബുദ്ധാണസ്സ. തേനേവാഹ “ബുദ്ധവിസയോ അചിന്തേയ്യാ”തി, (അം നിം ൪.൨൨) ഇദം പനേത്ഥ സന്നിട്ഠാനം - സബ്ബാകാരേന സബ്ബയമ്മാവബോധനസമത്ഥസ്സ ആകഞ്ചാപടിബദ്ധവൃത്തിനോ അനാവരണാണസ്സ പടിലാഭേന ഭഗവാ സന്താനേന സബ്ബയമ്മപടിവേധസമത്ഥോ അഹോസി സബ്ബേയ്യാവരണസ്സ പഹാനതോ, തസ്മാ സബ്ബത്തു, ന സകിംയേവ സബ്ബയമ്മാവബോധതോ യഥാസന്താനേന സബ്ബസ്സ ഇന്ധനസ്സ ദഹനസമത്ഥതായ പാവകോ “സബ്ബഭൂ”തി വുച്ചതീതി.

കാമഞ്ചായത്ഥമോ പുബ്ബേ വിത്ഥാരിതോയേവ, പകാരന്തരേന പന സോതുജനാനുഗൃഹകാമതായ, ഇമിസ്സാ ച പോരാണസംവണ്ണാവിസോധനവസേന പവത്തത്താ പുന വിഭാവിതോതി ന ചേത്ഥ പുനരുത്തിഭോസോ പരിയേസിതബ്ബോ, ഏവമിദിസേസു. ഏത്ഥ ച കിഞ്ചാപി ഭഗവതോ ദസബലാദിഞാണാനിപി അനത്തസാധാരണാനി, സബ്ബദേസവിസയത്താ പന തേസം ഞാണാനം ന തേഹി ബുദ്ധഗുണാ അഹാപേത്ഥാ ഗഹിതാ നാമ ഹോന്തി. സബ്ബത്തുതത്താണസ്സ പന നിപ്പദേസവിസയത്താ തസ്ഥിം ഗഹിതേ സബ്ബേപി ബുദ്ധഗുണാ ഗഹിതാ ഏവ നാമ ഹോന്തി, തസ്മാ പാളിഅത്ഥാനുസാരേന തദേവ ഞാണം ഗഹിതന്തി വേദിതബ്ബം. പാളിയന്വി ഹി “യേഹി തമാഗതസ്സ യമാഭുച്ചം വണ്ണം സമ്മാ വദമാനാ വദേയ്യ”ന്തി തമേവ പകാസിതം തമന്തരേന അത്തേസ്സ നിപ്പദേസവിസയസ്സ അഭാവതോ, നിപ്പദേസവിസയേനേവ ച യമാഭുച്ചം സമ്മാ വദനസമ്ഭവതോതി.

അത്തേവാതി ഏത്ഥ ഏവ-സദ്ദോ സന്നിട്ഠാപനത്ഥോതി ദസ്സേതും “അത്തേവാതി ഇദം പനേത്ഥ വവത്ഥാപനവചന”ന്തി വൃത്തം, വവത്ഥാപനവചനന്തി ച സന്നിട്ഠാപനവചനന്തി അത്ഥോ, സന്നിട്ഠാപനഞ്ച അവധാരണമേവ. കഥന്തി ആഹ “അത്തേവാ”തിആദി. “ന പാണാതിപാതാ വേരമണിആദയോ”തി ഇമിനാ അവധാരണേന നിവത്തിതം ദസ്സേതി. അയഞ്ച ഏവ-സദ്ദോ അനിയതദേസതായ ച-സദ്ദോ വിയ യത്ഥ വുത്തോ, തതോ അത്തേത്ഥാപി വചനിച്ഛാവസേന ഉപതിട്ഠിതീതി ആഹ “ഗമ്ഭീരാവാ”തിആദി. ഇതി-സദ്ദേന ച ആദിഅത്ഥേന ദുറ്റസാവ ന സുറ്റസാ, ദുരനുബോധാവ ന സുരനുബോധാ, സന്താവ ന ദരമാ, പണീതാവ ന ഹീനാ, അതക്കാവചരാവ ന തക്കാവചരാ, നിപുണാവ ന ലൂഖാ, പണ്ഡിതവേദനീയാവ ന ബാലവേദനീയാതി നിവത്തിതം ദസ്സേതി. സബ്ബപദേഹീതി യാവ “പണ്ഡിതവേദനീയാ”തി ഇദം പദം, താവ സബ്ബപദേഹി.

ഏവം നിവത്തേതബ്ബതം യുത്തിയാ ദട്ട്ഠഹികരോന്തോ “സാവകപാരമിഞാണ”ന്തിആദിമാഹ. തത്ഥ സാവകപാരമിഞാണന്തി സാവകാനം ദാനാദിപാരമിപാരിപൂരിയാ നിപ്ഫന്നം വിജ്ജത്തയഹരളഭിത്താചതുപടിസമ്ഭീദാഭേദം ഞാണം, തഥാ പച്ചേകബുദ്ധാനം പച്ചേകബോധിഞാണം. തതോതി സാവകപാരമിഞാണതോ. തത്ഥാതി സാവകപാരമിഞാണേ. തതോപീതി അനന്തരനിദ്ദിട്ഠോ പച്ചേകബോധിഞാണതോപി. അപി-സദ്ദേന, പി-സദ്ദേന വാ കോ പന വാദോ സാവകപാരമിഞാണതോതി സമ്ഭാവേതി. തത്ഥാപീതി പച്ചേകബോധിഞാണേപി. ഇതോ പനാതി സബ്ബത്തുതത്താണതോ പന, തസ്മാ ഏത്ഥ സബ്ബത്തുതത്താണേ വവത്ഥാനം ലബ്ഭതീതി അധിപ്പായോ. ഗമ്ഭീരേസു വിസേസാ, ഗമ്ഭീരാനം വാ വിസേസേന ഗമ്ഭീരാ. അയഞ്ച ഗമ്ഭീരോ അയഞ്ച ഗമ്ഭീരോ ഇമേ ഇമേസം വിസേസേന ഗമ്ഭീരാതി വാ ഗമ്ഭീരതരാ. തരസദ്ദേനേവേത്ഥ ബൃവച്ഛേദനം സിദ്ധം.

ഏത്ഥായം യോജനാ - കിഞ്ചാപി സാവകപാരമിഞാണം ഹേട്ഠിമം ഹേട്ഠിമം സേക്ഖന്താണം പുമുജ്ജനന്താണഞ്ച ഉപാദായ ഗമ്ഭീരം, പച്ചേകബോധിഞാണം പന ഉപാദായ ന തഥാ ഗമ്ഭീരന്തി “ഗമ്ഭീരമേവാ”തി ന സക്കാ ബൃവച്ഛിജ്ജിതും, തഥാ പച്ചേകബോധിഞാണന്വി യഥാവൃത്തം ഞാണമുപാദായ ഗമ്ഭീരം, സബ്ബത്തുതത്താണം പന ഉപാദായ ന ഏവം ഗമ്ഭീരന്തി “ഗമ്ഭീരമേവാ”തി ന സക്കാ ബൃവച്ഛിജ്ജിതും, തസ്മാ തത്ഥ വവത്ഥാനം ന ലബ്ഭതി. സബ്ബത്തുതത്താണയമ്മാ പന സാവകപാരമിഞാണാദിനമിവ കിഞ്ചി ഉപാദായ ഗമ്ഭീരാഭാവഭാവതോ “ഗമ്ഭീരാ ഏവാ”തി വവത്ഥാനം ലബ്ഭതീതി. യഥാ ചേത്ഥ വവത്ഥാനം ദസ്സിതം, ഏവം സാവകപാരമിഞാണം ദുറ്റസം. “പച്ചേകബോധിഞാണം പന തതോ ദുറ്റസതരന്തി തത്ഥ വവത്ഥാനം നത്ഥീ”തിആദിനാ വവത്ഥാനസമ്ഭവോ നേതബ്ബോ, തേനേവാഹ “തഥാ ദുറ്റസാവ...പേ... വേദിതബ്ബ”ന്തി.

പുച്ഛാവിസ്തജനത്തിപി പാഠോ, തസ്സാ പുച്ഛായ വിസ്തജനത്തി അത്ഥോ. ഏതന്തി യഥാവുത്തം വിസ്തജനവചനം. ഏവന്തി ഇമിനാ ദിട്ഠിനം വിഭജനാകാരേന. ഏത്ഥായമധിപ്പായോ - ഭവതു താവ നിരവസേസബുദ്ധഗുണവിഭാവനുപായഭാവതോ സബുത്തുതത്താണമേവ ഏകന്വി പുമുനിസ്സയാരമ്മണണാണകിച്ചസിദ്ധിയാ “അത്ഥി ഭിക്ഖവേ, അത്തേവ യമ്മാ”തിആദിനാ (ദീ० നി० ൧.൧൮) ബഹുവചനേന ഉദ്ദിട്ഠം, തസ്സ പന വിസ്തജനം സച്ചപച്ചയാകാരാദിവിസയവിസേസവസേന അനത്തസാധാരണേന വിഭജനയേന അനാരഭിതാ സനിസ്സയാനം ദിട്ഠിഗതാനം വിഭജനയേന കസ്മാ ആരദ്ധന്തി? തത്ഥ യഥാ സച്ചപച്ചയാകാരാദിനം വിഭജനം അനത്തസാധാരണം സബുത്തുതത്താണസ്സേവ വിസയോ, ഏവം നിരവസേസദിട്ഠിഗതവിഭജനവിതി ദസ്സേതും “ബുദ്ധാണഹി”തിആദി ആരദ്ധം, തത്ഥ റാനാനിതി കാരണാനി. ഗജ്ജിതം മഹന്തം ഹോതീതി ദേസേതബ്ബസ്സ അത്ഥസ്സ അനേകവിധതായ, ദുബ്ബിഞ്ഞേയ്യതായ ച നാനായേഹി പവത്തമാനം ദേസനാഗജ്ജിതം മഹന്തം വിപുലം, ബഹുപ്പഭേദഞ്ച ഹോതി . ഞാണം അനുപവിസതീതി തതോ ഏവ ച ദേസനാഞാണം ദേസേതബ്ബയമ്മേ വിഭാഗസോ ക്കുരുമാനം അനുപവിസതി, തേ അനുപവിസിത്വാ റിതം വിധ ഹോതീതി അത്ഥോ.

ബുദ്ധാണസ്സ മഹന്തഭാവോ പത്തായതീതി ഏവംവിധസ്സ നാമ യമ്മസ്സ ദേസകം, പടിവേധകഞ്ചാതി ബുദ്ധാനം ദേസനാണാസ്സ, പടിവേധാണസ്സ ച ഉളാരഭാവോ പാകടോ ഹോതി. ദേസനാ ഗമ്ഭീരാ ഹോതീതി സഭാവേന ഗമ്ഭീരാനം തേസം ചതുബ്ബിധാനന്വി ദേസനാ ദേസേതബ്ബവസേന ഗമ്ഭീരാവ ഹോതി, സാ പന ബുദ്ധാനം ദേസനാ സബുത്ഥ, സബുദാ ച യാനത്തയമുവേനേവാതി വുത്തം “തിലക്ഖണാഹതാ സുത്തതാപടിസംയുത്താ”തി, തീഹി ലക്ഖണേഹി ആഹതാ, അത്തത്തനിയതോ സുത്തഭാവപടിസത്തുത്താ ചാതി അത്ഥോ. ഏത്ഥ ച കിഞ്ചാപി “സബ്ബം വചികമ്മം ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ ഞാണപുബ്ബങ്ഗമം ഞാണാനുപരിവത്തി”തി (മഹാനി० ന്നൺ, ൧൧൩; ചുളനി० ൮൫; പടി० ൧൦. ൩.൫; നേത്തി० ൧൫) വചനതോ സബ്ബാപി ഭഗവതോ ദേസനാ ഞാണരഹിതാ നാമ നത്ഥി, സമസമപരക്കമനവസേന സീഹസമാനവുത്തിതായ ച സബുത്ഥ സമാനുസ്സാഹപ്പവത്തി, ദേസേതബ്ബയമ്മവസേന പന ദേസനാ വിസേസതോ ഞാണേന അനുപവിട്ഠാ, ഗമ്ഭീരതരാ ച ഹോതീതി ദിട്ഠം.

കഥം പന വിനയപണ്ണത്തിം പത്ഥാ ദേസനാ തിലക്ഖണാഹതാ, സുത്തതാപടിസത്തുത്താ ച ഹോതി, നനു തത്ഥ വിനയപണ്ണത്തിമത്തമേവാതി? ന തത്ഥ വിനയപണ്ണത്തിമത്തമേവ. തത്ഥാപി ഹി സന്നിസിന്നപരിസായ അജ്ജ്യാസയാനുരൂപം പവത്തമാനാ ദേസനാ സങ്ഖാരാനം അനിചതാദിവിഭാവിനീ സബ്ബയമ്മാനം അത്തത്തനിയതാ, സുത്തഭാവപകാസിനീ ച ഹോതി, തേനേവാഹ “അനേകപരിയായേന യമ്മിം കഥം കത്ഥാ”തിആദി. വിനയപണ്ണത്തിന്തി വിനയസ്സ പത്താപനം. ഞെ-കാരസ്സ പന ണ്ണ-കാരേ കതേ വിനയപണ്ണത്തിന്തിപി പാഠോ. ഭൂമന്തരന്തി യമ്മാനം അവത്ഥാവിസേസഞ്ച റാനവിസേസഞ്ച. ഭവന്തി യമ്മാ ഏത്ഥാതി ഭൂമീതി ഹി അവത്ഥാവിസേസോ, റാഞ്ച വുച്ചതി. തത്ഥ അവത്ഥാവിസേസോ സതിആദിയമ്മാനം സതിപട്ഠാനിന്ദ്രിയബലബോജ്ജ്യാങ്ഗമഗ്ഗങ്ഗാദിഭേദോ “വച്ഛോ, ദമ്മോ, ബലിബദ്ദോ”തി ആദയോ വിധ. റാനവിസേസോ കാമാവചരാദിഭേദോ. പച്ചയാകാര-സദസ്സ അത്ഥോ ഹേട്ഠാ വുത്തോയേവ. സമയന്തരന്തി ദിട്ഠിവിസേസം, നാനാവിഹിതാ ദിട്ഠിയോതി അത്ഥോ, അത്തസമയം വാ, ബാഹിരകസമയന്തി വുത്തം ഹോതി. വിനയപണ്ണത്തിം പത്ഥാ മഹന്തം ഗജ്ജിതം ഹോതീതിആദിനാ സമ്ബന്ധോ. തസ്മാതി യസ്മാ ഗജ്ജിതം മഹന്തം...പേ... പടിസംയുത്താ, തസ്മാ. ഛേരജ്ജഗാമിനീതി അതേകിച്ചഗാമിനീ.

ഏവം ഓതിണ്ണേ വത്സുസ്ഥിന്തി യഥാവുത്തനയേന ലഹുകഗരുകാദിവസേന തദനുരൂപേ വത്സുഹ്വി ഓതരന്തേ. യം സിക്ഖാപദപത്താപനം നാമ അത്ഥി, തത്ഥാതി സമ്ബന്ധോ. മാമോതി ഞാണസാമത്ഥിയം. ബലന്തി അകമ്പനസങ്ഖാതോ വീരഭാവോ. മാമോ ബലന്തി വാ സാമത്ഥിയവചനമേവ പച്ചവേക്ഖണാദേസനാണാവസേന യോജേതബ്ബം. പച്ചവേക്ഖണാണാവുബ്ബങ്ഗമത്ത്ഹി ദേസനാണാണം. ഏസാതി സിക്ഖാപദപത്താപനമേവ വുച്ചമാനപദമപേക്ഖിത്വാ പുല്ലിങ്ഗേന നിദ്ദിസതി, ഏസോ സിക്ഖാപദപത്താപനസങ്ഖാതോ വിസയോ അത്തേസം അവിസയോതി അത്ഥോ. ഇതീതി തത്ഥാവിസയാവിസയഭാവസ്സ ഹേതുഭാവേന പടിനിദ്ദേസവചനം , നിദസ്സനത്ഥോ വാ ഇതി-സദ്ദോ, തേന “ഇദം ലഹുകം, ഇദം ഗരുക”തിആദിനയം നിദ്ദിസതി. ഏവമപരത്ഥാപി യഥാസമ്ഭവം.

യദിപി കായാനുപസ്സനാദിവസേന സതിപട്ഠാനാദയോ സുത്തന്തപിടകേ (ദീ० നി० ൨.൩൫൪; ൧൦ നി० ൧.൧൦൨) വിഭത്താ, തത്ഥാപി സുത്തന്തഭാജനീയാദിവസേന അഭിധമ്മേയേവ തേ വിസേസതോ വിഭത്താതി ആഹ “ഇമേ ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ...പേ... അഭിധമ്മപിടകം വിഭജിത്വാ”തി. തത്ഥ സത്ത ഫസ്സാതി സത്തവിത്താണധാതുസമ്പയോഗവസേന വുത്തം. തത്ഥ “സത്ത വേദനാ”തിആദിപി. ലോകുത്തരാ യമ്മാ നാമാതി ഏത്ഥ ഇതി-സദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ, പകാരത്ഥോ വാ, തേന വുത്താവസേസം അഭിധമ്മേ ആഗതം യമ്മാനം വിഭജിതബ്ബാകാരം സങ്ഗഹ്ഹാതി. ചതുവീസതിസമന്തപട്ഠാനാനി ഏത്ഥാതി ചതുവീസതിസമന്തപട്ഠാനന്തി ബാഹിരത്ഥസമാസോ. “അഭിധമ്മപിടക”ന്തി ഏതസ്സ ഹി ഇദം വിസേസനം. ഏത്ഥ ച പച്ചയനയം അഗ്ഗഹേത്വാ യമ്മവസേനേവ സമന്തപട്ഠാനസ്സ ചതുവീസതിവിധതാ വുത്താ. യഥാഹ -

“തികഞ്ച പട്ഠാനവരം ദുകുത്തമം,
ദുകതികഞ്ചേവ തികദുകഞ്ച;
തികതികഞ്ചേവ ദുകദുകഞ്ച,
ഛര അനുലോമത്ത്ഹി നയാ സുഗമ്ഭീരാ...പേ...”

ഛര പച്ചനീയമ്ഹി...പേം... അനുലോമപച്ചനീയമ്ഹി...പേം...

പച്ചനീയാനുലോമമ്ഹി നയാ സുഗമ്ഭീരാ"തി. [പട്ഠാ മ.മ.രമ(ക), രർ(ഖ), രവ്ര(ഗ), രവ്ര(ഘ)];

ഏവം ധമ്മവസേന ചതുവിസതിഭേദേസു തികപട്ഠാനാദിസു ഏകേകം പച്ചയനയേന അനുലോമാദിവസേന ചതുബ്ബിധം ഹോതീതി ഛരണവുതിസമന്തപട്ഠാനാനി. തത്ഥ പന ധമ്മാനുലോമേ തികപട്ഠാനേ കുമ്പലത്തികേ പടിച്ചവാദേ പച്ചയാനുലോമേ ഹേതുമൂലകേ ഹേതുപച്ചയവസേന ഏകൂനപഞ്ഞാസ പൂച്ഛാനയാ സത്ത വിസ്സജ്ജനനയാതിആദിനാ ദസ്സിയമാനാ അനന്തഭേദാ നയാതി ആഹ "അനന്തനയ"ന്തി.

നവഹാകാരേഹിതി ഉപ്പാദാദീഹി നവഹി പച്ചയാകാരേഹി. തം സരൂപതോ ദസ്സേതും "ഉപ്പാദോ ഹുത്വാ"തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഉപ്പജ്ജതി ഏതസ്ഥാ ഫലന്തി ഉപ്പാദോ, ഫലുപ്പത്തിയാ കാരണഭാവോ. സതി ച അവിജ്ജായ സഞ്ചാരാ ഉപ്പജ്ജന്തി, നാസതി. തസ്ഥാ അവിജ്ജാ സഞ്ചാരാനം ഉപ്പാദോ ഹുത്വാ പച്ചയോ ഹോതി, തഥാ പവത്തതി ധരതി ഏതസ്ഥിം ഫലന്തി പവത്തം. നിമീയതി ഫലമേതസ്ഥിന്തി നിമിത്തം. (നിദദാതി ഫലം അത്തനോ പച്ചയുപ്പന്നം ഏതേനാതി നിദാനം.) (ഏതമന്തരേ അട്ഠകമായ ന സമേതി) ആയുഹതി ഫലം അത്തനോ പച്ചയുപ്പന്നുപ്പത്തിയാ ഘടേതി ഏതേനാതി ആയുഹാനം. സംയുജ്ജതി ഫലം അത്തനോ പച്ചയുപ്പന്നേന ഏതസ്ഥിന്തി സംയോഗോ. യത്ഥ സയം ഉപ്പജ്ജതി, തം പലിബുദ്ധതി ഫലമേതേനാതി പലിബോധോ. പച്ചയന്തരസമവായേ സതി ഫലമുദയതി ഏതേനാതി സമുദയോ. ഹിനോതി കാരണഭാവം ഗച്ഛതീതി ഹേതു. അവിജ്ജായ ഹി സതി സഞ്ചാരാ പവത്തന്തി, ധരന്തി ച, തേ അവിജ്ജായ സതി അത്തനോ ഫലം (നിദദന്തി) (പടിം മം മ.രമ; ദീം നിം ടീം മ.വവ പസ്സിതബ്ബം) ഭവാദീസു വിപന്തി, ആയുഹന്തി അത്തനോ ഫലുപ്പത്തിയാ ഘടേന്തി, അത്തനോ ഫലേന സംയുജ്ജന്തി, യസ്ഥിം സന്താനേ സയം ഉപ്പന്നാ തം പലിബുദ്ധന്തി, പച്ചയന്തരസമവായേ ഉദയന്തി ഉപ്പജ്ജന്തി, ഹിനോതി ച സഞ്ചാരാനം കാരണഭാവം ഗച്ഛതി, തസ്ഥാ അവിജ്ജാ സഞ്ചാരാനം പവത്തം ഹുത്വാ...പേം... പച്ചയോ ഹുത്വാ പച്ചയോ ഹോതി. ഏവം അവിജ്ജായ സഞ്ചാരാനം കാരണഭാവുപഗമനവിസേസാ ഉപ്പാദാദയോ വേദിതബ്ബാ. സഞ്ചാരാദീനം വിഞ്ഞാണാദിസുപി ഏസേവ നയോ.

തമത്ഥം പടിസമ്ഭിദാമഗുപാളിയാ സാധേനേന "യമാഹാ"തിആദി വുത്തം. തത്ഥ തിട്ഠതി ഏതേനാതി റിതി, പച്ചയോ, ഉപ്പാദോ ഏവ റിതി ഉപ്പാദട്ഠിതി. ഏവം സേസേസുപി. യസ്ഥാ പന "ആസവസമുദയാ അവിജ്ജാസമുദയോ"തി (മം നിം മ.മംവ) വുത്തത്താ ആസവാവ അവിജ്ജായ പച്ചയോ, തസ്ഥാ വുത്തം "ഉഭോപേതേ ധമ്മാ "പച്ചയസമുപ്പന്നാ"തി, അവിജ്ജാ ച സഞ്ചാരാ ച ഉഭോപേതേ ധമ്മാ പച്ചയതോ ഏവ സമുപ്പന്നാ, ന വിനാ പച്ചയേനാതി അത്ഥോ. പച്ചയപരിഗൃഹേ പഞ്ഞാതി സഞ്ചാരാനം, അവിജ്ജായ ച ഉപ്പാദാദികേ പച്ചയാകാരേ പരിച്ഛിന്ദിത്വാ ഗഹണവസേന പവത്താ പഞ്ഞാ. ധമ്മട്ഠിതിഞാണന്തി പച്ചയുപ്പന്നധമ്മാനം പച്ചയഭാവതോ ധമ്മട്ഠിതിസഞ്ചാരേ പടിച്ചസമുപ്പാദേ ഞാണം. "ദാദസ പടിച്ചസമുപ്പാദാ"തി വചനതോ ഹി ദാദസ പച്ചയാ ഏവ പടിച്ചസമുപ്പാദോ. അയഞ്ച നയോ ന പച്ചുപ്പന്നേ ഏവ, അഥ ഖോ അതീതാനാഗതേസുപി, ന ച അവിജ്ജായ ഏവ സഞ്ചാരേസു, അഥ ഖോ സഞ്ചാരാദീനം വിഞ്ഞാണാദിസുപി ലബ്ഭതീതി പരിപുണ്ണം കത്വാ പച്ചയാകാരസ്സ വിഭത്തഭാവം ദസ്സേതും "അതീതമ്പി അദ്ധാന"തിആദി പാളിമാഹരി. പട്ഠാനേ (പട്ഠാ മ.മ) പന ദസ്സിതാ ഹേതാദിപച്ചയാഏവേത്ഥ ഉപ്പാദാദിപച്ചയാകാരേഹി ഗഹിതാതി തേപി യമാസമ്ഭവം നീഹരിത്വാ യോജേതബ്ബാ. അതിവിത്ഥാരഭയേന പന ന യോജയിമ്ഹ, അത്ഥികേഹി ച വിസുദ്ധിമഗ്ഗാദിതോ (വിസുദ്ധി- ൨.൫൯൪) ഗഹേതബ്ബാ.

തസ്സ തസ്സ ധമ്മസ്സാതി സഞ്ചാരാദിപച്ചയുപ്പന്നധമ്മസ്സ. തഥാ തഥാ പച്ചയഭാവേനാതി ഉപ്പാദാദിഹേതാദിപച്ചയസത്തിയാ . കമ്മകിലേസവിപാകവസേന തീണി വട്ടാനി യസ്സാതി തിവട്ടം. അതീതപച്ചുപ്പന്നാനാഗതവസേന തയോ അദ്ധാ കാലാ ഏതസ്സാതി തിയദ്ധം. ഹേതുഫലഫലഹേതുഹേതുഫലവസേന തയോ സന്ധയോ ഏതസ്സാതി തിസന്ധി. സഞ്ചിപ്പന്തി ഏതമ അവിജ്ജാദയോ, വിഞ്ഞാണാദയോ ചാതി സഞ്ചേപാ, ഹേതു, വിപാകോ ച. അഥ വാ ഹേതു വിപാകോതി സഞ്ചിപ്പന്തിതി സഞ്ചേപാ. അവിജ്ജാദയോ, വിഞ്ഞാണാദയോ ച കോട്ഠാസപരിയായോ വാ സഞ്ചേപസദ്ദോ. അതീതഹേതുസഞ്ചേപാദിവസേന ചത്താരോ സഞ്ചേപാ യസ്സാതി ചതുസഞ്ചേപം. സരൂപതോ അവുത്താപി തസ്ഥിം തസ്ഥിം സഞ്ചേപേ ആകിരിയന്തി അവിജ്ജാസഞ്ചാരാദിഗൃഹണേഹി പകാസീയന്തിതി ആകാരാ, അതീതഹേതുആദീനം പകാരാ. തേ സഞ്ചേപേ പഞ്ച പഞ്ച കത്വാ വിസതി ആകാരാ ഏതസ്സാതി വിസതാകാരം.

ഖത്തിയാദിഭേദേന അനേകഭേദഭിന്നാപി സസ്സതവാദിനോ ജാതിസതസഹസ്സാനുസ്സരണാദികസ്സ അഭിനിവേസഹേതുനോ വസേന ചത്താരോവ ഹോന്തി, ന തതോ ഉദ്ധം, അയോ വാതി സസ്സതവാദീനം പരിമാണപരിച്ഛേദസ്സ അനന്തവിസയതം ദസ്സേതും "ചത്താരോ ജനാ"തിആദിമാഹ. ഏസ നയോ ഇതരേസുപി. തത്ഥ ചത്താരോ ജനാതി ചത്താരോ ജനസമുഹാതി അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ തേസു ഏകേകസ്സാപി അനേകപ്പഭേദേതോ. തേതി ദാസട്ഠിദിട്ഠിഗതവാദിനോ. ഇദം നിസ്സായാതി ഇദപ്പച്ചയതായ സമ്മാ അഗുഹണം. തത്ഥാപി ച ഹേതുഫലഭാവേന സമ്ബന്ധാനം ധമ്മാനം സന്തതിഫനസ്സ അഭേദിതത്താ പരമത്ഥതോ വിജ്ജമാനമ്പി ഭേദനിബന്ധനം നാനത്തനയം അനുപധാരേത്വാ ഗഹിതം ഏകത്തഗുഹണം നിസ്സായ. ഇദം ഗൺഹന്തിതി ഇദം സസ്സതഗുഹണം അഭിനിവിസ്സ വോഹരന്തി, ഇമിനാ നയേന ഏകച്ചസസ്സതവാദാദയോപി യമാസമ്ഭവം യോജേത്വാ വത്തബ്ബാ. ഭിന്ദിത്വാതി "ആതപ്പമനായാ"തിആദിനാ

വിഭജിതാ, “തയിരം ഭിക്ഖവേ തമാഗതോ പജാനാതീ”തിആദിനാ (ദിം നിം ൧.൩൬) വാ വിധമിതാ. നിജജ്ഞി അനോനദ്ധം. നിഗുർബന്തി അനാവുടം. അപിച വേളുആദിനം ഹേട്റുപരിയസംസിബ്ബന്ട്റേന ജടാ. കൂസാദിനം ഓവരണട്റേന ഗുർബ്ബോ. തസ്സദിസതായ ദിട്റിഗതാനം ബ്യാകുലാ പാകടതാ “ജടാ, ഗുർബ്ബോ”തി ച വുച്ചതി, ദിട്റിജടാവിജടന്നേന, ദിട്റിഗുർബ്ബവിവരണേന ച നിജജ്ഞം നിഗുർബ്ബം കതാതി അരേമാ.

“തസ്മാ”തിആദിനാ ബുദ്ധഗുണേ ആരബ്ഭ ദേസനായ സമുട്റിതത്താ സബ്ബത്തുതത്താണം ഉദ്രിസിതാ ദേസനാകുസലോ ഭഗവാ സമയന്തരം വിഗ്ഗഹണവസേന സബ്ബത്തുതത്താണമേവ വിസ്സജ്ജേതിതി ദസ്സേതി.

൨൯. അത്ഥി പരിയായോ സന്തി-സദ്ദോ, സോ ച സംവിജ്ഞന്തിപരിയായോ, സംവിജ്ഞമാനതാ ച ഞാണേന ഉപലബ്ഭമാനതാതി ആഹ “സന്തീ”തിആദി. സംവിജ്ഞമാനപരിഭിപന്നേന പന “സന്തീ”തി ഇമിനാ പദേന തേസം ദിട്റിഗതികാനം വിജ്ഞമാനതായ അവിച്ഛിന്നതം, തതോ ച നേസം മിച്ഛാഗാഹതോ സിമിലകരണവിവേചനേഹി അത്തനോ ദേസനായ കിച്ചകാരിതം, അവിതഥതഞ്ച ദീപേതി ധമ്മരാജാ. അത്ഥീതി ച സന്തിപദേന സമാനത്ഥോ പുമുവചനവിസയോ ഏകോ നിപാതോ “അത്ഥി ഇമസ്ഥിം കായേ കേസാ”തിആദിസു (ദിം നിം ൨.൩൭൭; മം നിം ൧.൧൧൦; ൩.൧൭൪; സം നിം ൪.൧൨൭) വിധ. ആലപനവചനന്തി ബുദ്ധാലപനവചനം. ഭഗവായേവ ഹി “ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖവോ”തി ച ആലപതി, ന സാവകാ. സാവകാ പന “ആവുസോ, ആയസ്മാ”തിആദിസമ്ബന്ധനേനേവ. “ഏകേ”തി വുത്തേ ഏകച്ചേതി അരേമാ ഏവ സബ്ബ്യാവാചകസ്സ ഏക-സദ്ദസ്സ നിയതേകവചനത്താ, ന സമിതബഹിതപാപതായ സമണബ്രാഹ്മണാതി ആഹ “പബ്ബജ്ജുപഗതഭാവേനാ”തിആദി. തമാ വാ ഹോന്തു, അത്തമാ വാ, സമ്മുതിമത്തേനേവ ഇധാധിപ്പേതാതി ദസ്സേതി “ലോകേനാ”തിആദിനാ. സസ്സതാദിവസേന പുബ്ബന്തം കപ്പേന്തിതി പുബ്ബന്തകപ്പികാ. യസ്മാ പന തേസം പുബ്ബന്തം പുരിമസിദ്ധേഹി തണ്ഹാദിട്റികപ്പേഹി കപ്പേതാ ആസേവനബലവതായ, വിചിത്രവുത്തിതായ ച വികപ്പേതാ അപരഭാഗസിദ്ധേഹി അഭിനിവേസഭൂതേഹി തണ്ഹാദിട്റിഗാഹേഹി ഗണ്ഹന്തി അഭിനിവിസന്തി പരാമസന്തി, തസ്മാ വുത്തം “പുബ്ബന്തം കപ്പേതാ വികപ്പേതാ ഗണ്ഹന്തി”തി. പുരിമഭാഗപച്ഛിമഭാഗസിദ്ധാനം വാ തണ്ഹാഉപാദാനാനം വസേന യമാക്കമം കപ്പനഗഹണാനി വേദിതബ്ബാനി. തണ്ഹാപച്ചയാ ഹി ഉപാദാനം സമ്ഭവതി. പഹുതപസംസാനിന്ദാതിസയസംസഗ്ഗിനിച്ചയോഗാദിവിസയേസു ഇധ നിച്ചയോഗവസേന വിജ്ഞമാനത്ഥോ സമ്ഭവതിതി വുത്തം “പുബ്ബന്ത കപ്പോ വാ”തിആദി വുത്തഞ്ച -

“പഹുതേ ച പസംസായം, നിന്ദായഞ്ചാതിസയനേ;
നിച്ചയോഗേ ച സംസഗ്ഗേ, ഹോന്തിമേ മന്തുആദയോ”തി.

കോട്റാസേസൂതി ഏത്ഥ കോട്റാസാദിസൂതി അരേമാ വേദിതബ്ബോ ആദി-സദ്ദലോപേന, നിദസ്സനനയേന ച വുത്തത്താ. പദപൂരണസമീപഉമ്മഗ്ഗാദിസുപി ഹി അന്ത-സദ്ദോ ദിസ്സതി. തമാ ഹി “ഇങ്ഘ താവ സുത്തന്തേ വാ ഗാമായോ വാ അഭിധമ്മം വാ പരിയാപുണസ്സു (പാചിം ൪൪൨), സുത്തന്തേ ഓകാസം കാരാപേതാ”തിആദിസു (പാചിം ൧൨൨൧) ച പദപൂരണേ അന്ത-സദ്ദോ വത്തതി, “ഗാമന്തസേനാസന”തിആദിസു (വിസുദ്ധിം ൧.൩൧) സമീപേ, “കാമസുഖല്ലികാനുയോഗോ ഏകോ അന്തോ, അത്ഥിതി ഖോ കച്ചാന അയമേകോ അന്തോ”തിആദിസു (സം നിം ൧.൨൭൮; സം നിം ൨.൧൧൦) ച ഉമ്മഗ്ഗേതി.

അന്തപൂരോതി മഹാഅന്തഅന്തഗുണേഹി പൂരോ. “സാ ഹരിതന്തം വാ പന്ഥന്തം വാ”തി (മം നിം ൧.൩൦൪) മജ്ജിമനികായേ മഹാഹത്ഥിപദോപമസുത്തന്തപാളി. തത്ഥ സാതി തേജോധാതു. ഹരിതന്തന്തി ഹരിതതിണരുകുഖമരിയാദം . പന്ഥന്തന്തി മഗ്ഗമരിയാദം. ആഗമ്മ അനാഹാരാ നിബ്ബായതീതി സേസോ. “അന്തമിദം ഭിക്ഖവേ, ജീവികാനം യദിദം പിണ്ഡോല്യ”ന്തി (സം നിം ൩.൮൦; ഇതിവു് ൯൧) പിണ്ഡിയാലോപസുത്തന്തപാളി. തത്ഥ പിണ്ഡം ഉലതി ഗവേസതീതി പിണ്ഡോലോ, പിണ്ഡാചാരികോ, തസ്സ ഭാവോ പിണ്ഡോല്യം, പിണ്ഡചരണേന ജീവികതാതി അരേമാ. ഏസേവാതി സബ്ബപച്ചയസബ്ബയഭൂതോ നിബ്ബാനയമ്മോ ഏവ, തേനാഹ “സബ്ബപേ... വുച്ചതി”തി. ഏതേന സബ്ബപച്ചയസബ്ബയനതോ അസബ്ബതം നിബ്ബാനം സബ്ബതഭൂതസ്സ വട്ടദുക്ഖസ്സ പരഭാഗം പരിയോസാനഭൂതം, തസ്മാ ഏത്ഥ പരഭാഗോവ അരേമാ യുത്തോതി ദസ്സേതി. സക്കായോതി സക്കായഗാഹോ.

കപ്പോതി ലേസോ. കപ്പകത്തേനാതി തിണ്ണം ദുബ്ബണ്ണകരണാനം അത്തരദുബ്ബണ്ണകത്തേന. ആദി-സദ്ദേന ചേത്ഥ കപ്പ-സദ്ദോ മഹാകപ്പസമന്തഭാവകിലേസകാമവിതക്കകാലപത്തത്തിസദിസഭാവാദിസുപി വത്തതീതി ദസ്സേതി. തമാ ഹേസ “ചത്താരിമാനി ഭിക്ഖവേ, കപ്പസ്സ അസബ്ബേയ്യാനീ”തിആദിസു (അം നിം ൪.൧൭൬) മഹാകപ്പേ വത്തതി, “കേവലകപ്പം വേളുവനം ഓഭാസേതാ”തിആദിസു (സം നിം ൧.൯൪) സമന്തഭാവേ, “സങ്കപ്പോ കാമോ രാഗോ കാമോ സങ്കപ്പരാഗോ കാമോ”തിആദിസു (മഹാനിം ൧; ചൂളനിം ൮) കിലേസകാമേ, “തക്കോ വിതക്കോ സങ്കപ്പോ”തിആദിസു വിതക്കേ, “യേന സുദം നിച്ചകപ്പം വിഹരാമീ”തിആദിസു (മം നിം ൧.൩൮൭) കാലേ , “ഇച്ചായസ്മാ കപ്പോ”തിആദിസു (സു് നിം ൧൦൧൮) പത്തത്തിയം, “സത്ഥുകപ്പേന വത കിര ഭോ സാവകേന സദ്ധിം മന്തയമാനാ ന ജാനിമ്ഹാ”തിആദിസു (മം നിം ൧.൨൬൦) സദിസഭാവേതി.

തണ്ഹാദിട്റീസു പവത്തിം മഹാനിദ്ദേസപാളിയാ (മഹാനിം ൨൮) സായേന്തോ “വുത്തമ്പി ചേത”ന്തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഉദാനതോതി സബ്ബേപതോ. “തസ്മാ”തിആദി യമാവുത്തായ അത്ഥവണ്ണനായ

ഗുണവചനം. തൺഹാദിടിവിവസേനാതി ഉപനിസ്സയസഹജാതഭൂതായ അഭിനന്ദനസഖ്യാതായ തൺഹായ ചേവ സസ്സതാദിആകാരേണ അഭിനിവിസന്തസ്സ മിച്ഛാഗാഹസ്സ ച വസേന. പുഞ്ചേ നിവുത്ഥയമ്മവിസയാ കപ്പനായ ഇയ അധിപ്പേതത്താ അതീതകാലവാചകോയേവ പുഞ്ച-സദ്ദോ, ന പന “മനോപുഞ്ചസ്സഗമാ യമ്മാ”തിആദിസു വിയ പയാനാദിവാചകോ, രൂപാദിഖണ്ഡവിനിമുത്തസ്സ കപ്പനവത്സുനോ അഭാവാ അന്ത-സദ്ദോ ച കോട്ഠാസവാചകോ, ന പന അബ്ഭന്തരാദിവാചകോതി ദസ്സേതും “അതീതം ഖണ്ഡകോട്ഠാസ”ന്തി വുത്തം. കപ്പേതാതി ച തസ്സമിം പുഞ്ചന്തേ തൺഹായനാഭിനിവേസനാനം സമത്ഥനം പരിനിട്ഠാപനമാഹ. റിതാതി തസ്സാ ലഭിയാ അവിജ്ഞാനം, പുഞ്ചന്തമേവ അനുഗതാ ദിടി റി തേസമത്ഥിതി യോജനാ. അത്ഥിതാ, അനുഗതാ ച നാമ പുനപ്പുനം പവത്തിയാതി ദസ്സേതി “പുനപ്പുനം ഉപ്പജ്ജനവസേനാ”തി ഇമിനാ. “തേ ഏവ”ന്തിആദിനാ “പുഞ്ചന്തം ആരബ്ഭാ”തിആദിപാളിയാ അത്ഥം സംവണ്ണേതി. തത്ഥ ആരബ്ഭാതി ആലബ്ബിതാ. വിസയോ ഹി തസ്സാ ദിടിയാ പുഞ്ചന്തോ. വിസയഭാവതോ ഹേസ തസ്സാ ആഗമനട്ഠാനം , ആരമ്മണപച്ചയോ ചാതി വുത്തം “ആഗമ്മ പടിച്ഛാ”തി. തദേതം അന്തേതസം പതിട്ഠാപനദസ്സനന്തി ആഹ “അന്തേതസി ജനം ദിടിഗതിതം കരോന്താ”തി.

അധിവചനപമാനീതി [അധിവചനപഅദാനി (അട്ഠകമായം)] രുജ്ജഹിമത്തേന പഞ്ഞത്തിപമാനി. ദാസാദിസു ഹി സിരിവഡ്ഠകാദിസദ്ദാ വിയ വചനമത്തമേവ അധികാരം കത്ഥാ പവത്തിയാ തമാ പണ്ണത്തിയേവ അധിവചനം, സാ ച വോഹാരസ്സ പഥോതി. അഥ വാ അധി-സദ്ദോ ഉപരിഭാഗേ, വുച്ചതീതി വചനം. അധി ഉപരിഭാഗേ വചനം അധിവചനം. ഉപാദാനിയഭൂതാനം രൂപാദിനം [ഉപാദാഭൂതരൂപാദിനം (ദീ നീ ടീ മ.൨൯)] ഉപരി പഞ്ഞാപിയമാനാ ഉപാദാപഞ്ഞത്തി, തസ്സമാ പഞ്ഞത്തിദീപകപമാനീതി അത്ഥോ ദട്ഠണ്ണോ. പഞ്ഞത്തിമത്തത്ഥേതം വുച്ചതി, യദിദം “അന്താ, ലോകോ”തി ച, ന രൂപവേദനാദയോ വിയ പരമത്ഥോതി. അധിമുത്തി-സദ്ദോ ചേതഥ അധിവചന-സദ്ദേന സമാനത്ഥോ “നിരുത്തിപഥോ”തിആദിസു (ധം സം മം൨ ദുകമാതികാ) വിയ ഉത്തിസദ്ദസ്സ വചനപരിയായത്താ. “ഭൂതം അത്ഥ”ന്തിആദിനാ പന ഭൂതസഭാവതോ അതിരേകം. തമതിയാവിതാ വാ മുച്ചന്തിതി അധിമുത്തിയോ, താസം പമാനി തദ്ദീപകത്താതി അത്ഥം ദസ്സേതി, അധികം വാ സസ്സതാദികം മുച്ചന്തിതി അധിമുത്തിയോ. അധികത്ത്വഹി സസ്സതാദിം, പകതിആദിം, ദണ്ണാദിം, ജീവാദിം, കായാദിഞ്ച അഭൂതം അത്ഥം സഭാവയമ്മേസു അജ്ജയാരോപേതാ ദിടിയിയോ പവത്തി.

൩൦. അഭിവദന്തിതി “ഇദമേവ സച്ചം, മോഘമഞ്ഞ്ജ”ന്തി അഭിനിവിസിതാ വദന്തി. “അയമേവ യമ്മോ, നായം യമ്മോ”തിആദിനാ അഭിവദിതാപി വദന്തി. അഭിവദനകിരിയായ അജ്ജാപി അവിച്ഛേദഭാവദസ്സനത്ഥം വത്തമാനവചനം കതന്തി അയമേതഥ പാളിവണ്ണാ. കഥേതുകമ്യതായ ഹേതുഭൂതായ പുച്ഛിതാതി സമ്ബന്ധോ. മിച്ഛാ പസ്സതീതി ദിടി, ദിടി ഏവ ദിടിഗതം “മുത്തഗതം, (അ നീ ൯.൧൧) സഖ്യാരഗത”ന്തിആദിസു (മഹാനീ ൪൧) വിയ ഗത-സദ്ദസ്സ തബ്ഭാവവുത്തിതോ, ഗതഞ്ചാഭാവതോ വാ ദിടിയാ ഗതമത്തന്തി ദിടിഗതം. ദിടിയാ ഗഹണമത്തമേവ, നത്ഥഞ്ഞ്ജ അപഗന്തഞ്ചന്തി അത്ഥോ, ദിടിപകാരോ വാ ദിടിഗതം. ലോകിയാ ഹി വിധയുത്തഗതപകാരസദ്ദേ സമാനത്ഥേ ഇച്ഛന്തി. ഏകസ്ഥിനേവ ഖണ്ഡേ “അന്താ”തി ച “ലോകോ”തി ച ഗഹണവിസേസം ഉപാദായ പഞ്ഞാപനം ഹോതീതി ആഹ “രൂപാദിസു അന്തേതരം അന്താതി ച ലോകോതി ച ഗഹേതാ”തി. അമരം നിച്ഛം യുവന്തി സസ്സതവേവചനാനി, മരണാഭാവേന വാ അമരം. ഉപാദാഭാവേന സഞ്ചാപി അത്ഥിതായ നിച്ഛം. മിരട്ഠേന വികാരാഭാവേന യുവം. “യഥാഹാ”തിആദിനാ മഹാനിദ്ദേസ പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗപാളിഹി യഥാവുത്തമത്ഥം വിഭാവേതി. തത്ഥ “രൂപം ഗഹേതാ”തി പാണ്ഡേസേന സമ്ബന്ധോ. അയം പനത്ഥോ - “രൂപം അന്തേതോ സമനുപസ്സതി. വേദനം, സഞ്ഞ്ജം, സഖ്യാരേ, വിഞ്ഞ്ജാണം അന്തേതോ സമനുപസ്സതി”തി ഇമിസ്സാ പഞ്ചവിധായ സകായദിടിയാ വസേന വുത്തോ, “രൂപവന്തം അന്താന”ന്തിആദികായ പന പഞ്ചദസവിധായപി തദവസേസായ സകായദിടിയാ വസേന ചത്താരോ ഖണ്ഡേ “അന്താ”തി ഗഹേതാ തദഞ്ഞ്ജോ “ലോകോ”തി പഞ്ഞപേന്തിതി അയന്വി അത്ഥോ ലബ്ഭേതേവ. തമാ ഏകം ഖണ്ഡം “അന്താ”തി ഗഹേതാ അഞ്ഞ്ജോ അന്തേനോ ഉപഭോഗഭൂതോ “ലോകോ”തി ച. സസന്തതിപതിതേ ഖണ്ഡേ “അന്താ”തി ഗഹേതാ തദഞ്ഞ്ജോ പരസന്തതിപതിതോ “ലോകോ”തി ച പഞ്ഞപേന്തിതി ഏവവേതഥ അത്ഥോ ദട്ഠണ്ണോ. ഏത്ഥാഹ - “സസ്സതോ വാദോ ഏതേസ”ന്തി കസ്സമാ ഹേട്ഠാ വുത്തം, നനു തേസം അന്താ ച ലോകോ ച സസ്സതോതി അധിപ്പേതോ, ന വാദോതി? സച്ചമേതം, സസ്സതസഹചരിതായ പന വാദോപി സസ്സതോതി വുത്തോ യഥാ “കുന്താ പചരന്തി”തി, സസ്സതോ ഇതി വാദോ ഏതേസന്തി വാ തത്ഥ ഇതി-സദ്ദലോപോ ദട്ഠണ്ണോ. സസ്സതം വദന്തി “ഇദമേവ സച്ചം, മോഘമഞ്ഞ്ജ”ന്തി അഭിനിവിസ്സ വോഹരന്തിതി സസ്സതവാദാ തിപി യുജ്ജതി.

൩൧. ആതാപനഭാവേനാതി വിബാധനസ്സ ഭാവേന, വിബാധനട്ഠേന വാ. പഹാനഞ്ചേതഥ വിബാധനം. പദഹനവസേനാതി സമാദഹനവസേന. സമാദഹനം പന കോസജ്ജപക്ഖേ പതിതുമദത്ഥാ ചിത്തസ്സ ഉസ്സാഹനം. യഥാ സമാധി വിസേസഭാഗിയതം പാപുണാതി, ഏവം വീരിയസ്സ ബഹുലീകരണം അനുയോഗോ. ഇതി പദത്തേയേന വീരിയമേവ വുത്തന്തി ആഹ “ഏവം തിപ്പഭേദം വീരിയ”ന്തി. യഥാക്കമത്ത്വഹി തീഹി പദേഹി ഉപചാരപ്പനാചിത്തപരിദമനവീരിയാനി ദസ്സേതി. ന പമജ്ജതി ഏതേനാതി അപ്പമാദോ, സതിയാ അവിപ്പവാസോ. സോ പന സതിപട്ഠാനാ ചത്താരോ ഖണ്ഡാ ഏവ. സമ്മാ ഉപായേന മനസി കരോതി കമ്മട്ഠാനമേതേനാതി സമ്മാമനസികാരോ, സോ പന ഞാണമേവ, ന ആരമ്മണവീമിജവനപടിപാദകാ, തേനാഹ “അത്ഥേതോ ഞാണ”ന്തി. പഥമനസികാരോതി കാരണമനസികാരോ. തദേവത്ഥം സമത്ഥേതി “യസ്ഥിത്ത്വഹി”തിആദിനാ. തത്ഥ യസ്ഥിം മനസികാരേതി കമ്മട്ഠാനമനസികരണ്യപായഭൂതേ ഞാണസഖ്യാതേ മനസികാരേ. “ഇമസ്ഥിം റാനേ”തി ഇമിനാ

സദ്യന്തരസമ്പ്രദായംഗാഭിനാ വിധ പകരണവസേനാപി സദ്യോ വിസേസവിസയോതി ദിപേതി. വീരിയഞ്ചാതി യമാവുത്തേഹി തീഹി പദേഹി വുത്തം തിപ്പഭേദം വീരിയഞ്ച. ഏതാതി “ആതപ്പ...പേ... മനസികാരമന്യായാ”തി ഇമസ്മിം പാഠേ, സീലവിസുദ്ധിയാ സദ്ധിം ചതുന്നം രൂപാവചരജ്ഞാനാനം അധിഗമനപടിപദാ ഇധ വത്തഞ്ച, സാ പന വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൨.൪൦൧) വിത്ഥാരതോ വുത്താതി ആഹ “സഞ്ചേപതോ”തി. തമാജാതികന്തി തമാസഭാവം, ഏതേന ചുദസവിധേഹി ചിത്തപരിഭമനേഹി രൂപാവചരചതുരത്വജ്ഞാനസ്സ പഗുണതാപാദനേന ദമിതത്വം ദസ്സേതി. ചേതസോ സമാധി ചേതോസമാധി, സോ പന അട്ഠംഗസമന്നാഗതരൂപാവചരചതുരത്വജ്ഞാനസ്സേവ സമാധി. യമാ-സദ്യോ “യേനാ”തി അത്ഥേ നിപാതോതി ആഹ “യേന സമാധിനാ”തി.

വിജമ്ഭേഭൂതേഹി ലോകിയാഭിഞ്ചാസഞ്ചാതേഹി ത്യാനാനുഭാവേഹി സമ്പന്നോതി ത്യാനാനുഭാവസമ്പന്നോ. സോ ദിട്ഠിഗതികോ ഏവം വദന്തിതി വത്തമാനവചനം, തമാവദനസ്സ അവിച്ഛേദഭാവേന സബ്ബകാലികതാദസ്സനത്ഥന്തി വേദിതഞ്ച. അനിയമിതേ ഹി കാലവിസേസേ വിപ്പകതകാലവചനന്തി. വനതി യാചതി പുത്തന്തി വഞ്ത്യാ ത്വ-പച്ചയം, ന-കാരസ്സ ച നിഗ്ഗഹിതം കത്വാ, വധതി പുത്തം, ഫലം വാ ഹനന്തിതിപി വഞ്ത്യാ സപച്ചയഘൃ-കാരസ്സ ത്വ-കാരം, നിഗ്ഗഹിതാഗമഞ്ച കത്വാ. സാ വിധ കസ്സചി ഫലസ്സ അജനേനാതി വഞ്ത്യാ, തേനാഹ “വഞ്ത്യാപസു”തിആദി. ഏവം പദത്വവതാ ഇമിനാ കീദിസം സാമത്ഥിയത്വം ദസ്സേതിതി അന്തോലീനചോദനം പരിഹരിതും “ഏതേനാ”തിആദിമാഹ. ത്യാനലാഭിസ്സ വിസേസേന ത്യാനയമ്മാ ആപാമമാഗച്ഛന്തി, തമ്മുഖേന പന സേസയമ്മാപിതി ഇമമത്വം സന്ധായ “ത്യാനാദിന”തി വുത്തം. രൂപാദിജനകഭാവന്തി രൂപാദിനം ജനകസാമത്ഥിയം. പടിക്ഖിപതിതി “നയിമേ കിഞ്ചി ജനേന്തി”തി പടിക്ഖിപതി. കസ്മാതി ചേ? സതി ഹി ജനകഭാവേ രൂപാദിധമ്മാനം വിധ, സുഖാദിധമ്മാനം വിധ ച പച്ചയായത്തവുത്തിതായ ഉപ്പാദവത്താ വിത്തായതി, ഉപ്പാദേ ച സതി അവസ്സംഭാവീ നിരോധോതി അനവകാസാവ നിച്ചതാ സിയാ, തസ്മാ തം പടിക്ഖിപതിതി.

ഠിതോതി നിച്ചലം പതിട്ഠിതോ, കൂടട്ഠ-സദ്യോയേവ വാ ലോകേ അച്ചന്തം നിച്ചേ നിരുള്ഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. തിട്ഠന്തിതി ഠായീ, ഏസികാ ച സാ ഠായീ ചാതി ഏസികട്ഠായീ, വിസേസനപരനിപാതോ ചേസ, തസ്മാ ഗമ്ഭീരനേമോ നിച്ചലട്ഠിതികോ ഇന്ദഖിലോ വിയാതി അത്ഥോ, തേനാഹ “യമാ”തിആദി. “കൂടട്ഠോ”തി ഇമിനാ ചേത്ഥ അനിച്ചതാഭാവമാഹ. “ഏസികട്ഠായീ ഠിതോ”തി ഇമിനാ പന യമാ ഏസികാ വാതപ്പഹാരാദിഹി ന ചലതി, ഏവം ന കേനചി വികാരമാപജ്ജന്തിതി വികാരാഭാവം, വികാരോപി അത്ഥതോ വിനാസോയേവാതി വുത്തം “ഉഭയേനാപി ലോകസ്സ വിനാസാഭാവം ദസ്സേതി”തി.

ഏവമട്ഠകമാവാദം ദസ്സേതാ ഇദാനി കേചിവാദം ദസ്സേതും “കേചി പനാ”തിആദി വുത്തം. മുഞ്ജതോതി [മുഞ്ജേ (അട്ഠകമായം)] മുഞ്ജതിന്തോ. ഞ്ഞസികാതി കളിരോ. യദിദം അത്തസഞ്ചാതം ധമ്മജാതം ജായതിതി വുച്ചതി, തം സത്തിരൂപവസേന പുഞ്ചേ വിജ്ജമാനമേവ ബൃത്തിരൂപവസേന നിക്ഖമതി, അഭിബൃത്തിം ഗച്ഛതിതി അത്ഥോ. “വിജ്ജമാനമേവാ”തി ഹി ഏതേന കാരണേ ഫലസ്സ അത്ഥിഭാവദസ്സനേന ബൃത്തിരൂപവസേന അഭിബൃത്തിവാദം ദസ്സേതി. സാലിഗബ്ഭേ സംവിജ്ജമാനം സാലിസീസം വിധ ഹി സത്തിരൂപം, തദഭിനിക്ഖന്തം വിധ ബൃത്തിരൂപന്തി. കഥം പന സത്തിരൂപവസേന വിജ്ജമാനോയേവ പുഞ്ചേ അനഭിബൃത്തോ ബൃത്തിരൂപവസേന അഭിബൃത്തിം ഗച്ഛതിതി? യമാ അന്ധകാരേന പടിച്ഛന്നോ ഘടോ ആലോകേന അഭിബൃത്തിം ഗച്ഛതി, ഏവമയന്തിതി.

ഇദമേത്ഥ വിചാരേതഞ്ചം - കിം കരോന്തോ ആലോകോ ഘടം പകാസേതിതി വുച്ചതി, യദി ഘടവിസയം ബുദ്ധിം കരോന്തോ പകാസേതി, അനുപ്പന്നായ ഏവ ബുദ്ധിയാ ഉപ്പത്തിദിപനതോ അഭിബൃത്തിവാദോ ഹായതി. അഥ ഘടവിസയായ ബുദ്ധിയാ ആവരണഭൂതം അന്ധകാരം വിധമന്തോ പകാസേതി, ഏവന്ധി അഭിബൃത്തിവാദോ ഹായതേവ. സതി ഹി ഘടവിസയായ ബുദ്ധിയാ കഥം അന്ധകാരോ തസ്സാ ആവരണം ഹോതിതി. യമാ ച ഘടസ്സ അഭിബൃത്തി ന യുജ്ജതി, ഏവം ദിട്ഠിഗതികപരികപ്പിതസ്സ അത്തനോപി അഭിബൃത്തി ന യുജ്ജതിയേവ. തത്ഥാപി ഹി യദി ഇന്ദ്രിയവിസയാദിസന്നിപാതേന അനുപ്പന്നാ ഏവ ബുദ്ധി ഉപ്പന്നാ, ഉപ്പത്തിവചനേനേവ അഭിബൃത്തിവാദോ ഹായതി അഭിബൃത്തിമത്തമതിക്കമ്മ അനുപ്പന്നായ ഏവ ബുദ്ധിയാ ഉപ്പത്തിദിപനതോ. തഥാ സസ്സതവാദോപി തേനേവ കാരണേന. അഥ ബുദ്ധിപ്പവത്തിയാ ആവരണഭൂതസ്സ അന്ധകാരട്ഠാനിയസ്സ മോഹസ്സ വിധമനേന ബുദ്ധി ഉപ്പന്നാ. ഏവന്ധി സതി അത്ഥവിസയായ ബുദ്ധിയാ കഥം മോഹോ തസ്സാ ആവരണം ഹോതിതി, ഹായതേവ അഭിബൃത്തിവാദോ, കിഞ്ച ഭിച്ഛോ - ഭേദസഞ്ചാവതോപി അഭിബൃത്തിവാദോ ഹായതി. ന ഹി അഭിബൃത്തജ്ജനകാനം ചന്ദിമസൂരിയമണിപദീപാദിനം ഭേദേന അഭിബൃത്തജ്ജിതഞ്ചാനം ഘടാദിനം ഭേദോ ഹോതി, ഹോതി ച വിസയഭേദേന ബുദ്ധിഭേദോ യമാവിസയം ബുദ്ധിയാ സമ്ഭവതോതി ഭിച്ഛോപി അഭിബൃത്തി ന യുജ്ജതിയേവ, ന ചേത്ഥ വിജ്ജമാനതാഭിബൃത്തിവസേന വുത്തികപ്പന്നാ യുത്താ വിജ്ജമാനതാഭിബൃത്തികിരിയാസഞ്ചാതായ വുത്തിയാ വുത്തിമതോ ച അനന്തമാനുജാനന്തോ. അനന്തായേവ ഹി തഥാ വുത്തിസഞ്ചാതാ കിരിയാ തബ്ബന്തവത്ഥുതോ, യഥാ ഫസ്സാദിഹി ഹുസന്നാദിഭാവോ, തസ്മാ വുത്തിമതോ അനന്തായ ഏവ വിജ്ജമാനതാഭിബൃത്തിസഞ്ചാതായ വുത്തിയാ പരികപ്പിതോ കേസഞ്ചി അഭിബൃത്തിവാദോ ന യുത്തോ ഏവാതി. യേ പന “ഞ്ഞസികട്ഠായീ ഠിതോ”തി പഠിതാ യമാവുത്തമത്ഥമിച്ഛന്തി, തേ തദിദം കാരണഭാവേന ഗഹേത്വാ “തേ ച സത്താ സന്ധാവന്തി സംസരന്തി ചവന്തി ഉപപജ്ജന്തി”തി പദേഹി അത്ഥസമ്ബന്ധന്ധി കരോന്തി, ന അട്ഠകമായമിവ അസമ്ബന്ധന്തി ദസ്സേന്തോ “യസ്മാ ചാ”തിആദിമാഹ. തേ ച സത്താ സന്ധാവന്തിതി ഏത്ഥ യേ ഇധ മനുസ്സഭാവേന അവട്ഠിതാ, തേയേവ ദേവഭാവാദിഉപഗമനേന

ഇതോ അത്തമ ഗച്ഛന്തിതി അത്ഥോ. അത്തമാ കതസ്സ കമ്മസ്സ വിനാസോ, അകതസ്സ ച അബ്ഭാഗമോ ആപജ്ജയാതി അധിപ്പായോ.

അപരാപരന്തി അപരസ്ഥാ ഭവാ അപരം ഭവം, അപരമപരം വാ, പുനപ്തുന്നന്തി അത്ഥോ. “ചവന്തി”തി പദമുല്ലിങ്ഗേതാ “ഏവം സങ്ഖ്യം ഗച്ഛന്തി”തി അത്ഥം വിവരതി, അത്തനോ തമാഗഹിതസ്സ നിചുസഭാവത്താ ന ചുതുപപത്തിയോ. സബ്ബദ്വാപിതായ നാപി സന്ധാവനസംസരണാനി, യമ്മാനംയേവ പന പവത്തിവിസേസേന ഏവം സങ്ഖ്യം ഗച്ഛന്തി ഏവം വോഹരീയന്തിതി അധിപ്പായോ. ഏതേന “അവട്ഠിതസഭാവസ്സ അത്തനോ, യമ്മിനോ ച യമ്മമത്തം ഉപ്പജ്ജതി ചേവ വിനസ്സതി ചാ”തി ഇമം വിപരിണാമവാദം ദസ്സേതി. യം പന്നേത വത്തബ്ബം, തം ഇമിസ്സം സസ്സതവാദവിചാരണായമേവ “ഏവംഗതികാ”തി പദത്ഥവിഭാവനേ വക്ഖാമ. ഇദാനി അട്ഠകമായം വുത്തം അസമ്ബന്ധമത്തം ദസ്സേതും “അട്ഠകമായം പനാ”തിആദി വുത്തം. സന്ധാവന്തിതിആദിനാ വചനേന അത്തനോ വാദം ഭിന്ദതി വിനാസേതി സന്ധാവനാദിവചനസിദ്ധായ അനിചുതായ പുണ്യേ അത്തനാ പടിഞ്ഞാത്തസ്സ സസ്സതവാദസ്സ വിരുദ്ധഭാവതോതി അത്ഥോ. “ദിട്ഠിഗതികസ്സാ”തിആദി തദത്ഥസമത്ഥനം. ന നിബദ്ധന്തി ന മിരം. “സന്ധാവന്തി”തിആദിവചനം, സസ്സതവാദഞ്ച സന്ധായ “സുന്ദരവി അസുന്ദരവി ഹോതിയേവാ”തി വുത്തം. സബ്ബാ സരന്തി പവത്തന്തിതി സസ്സതിയോ ര-കാരസ്സ സ-കാരം, ദിഭാവഞ്ച കത്വാ, പഥവീസിനേരുചന്ദിമസൂരിയാ, സസ്സതീഹി സമം സദിസം തഥാ, ഭാവനപുംസകവചനഞ്ചേതം. “അത്താ ച ലോകോ ചാ”തി ഹി കത്തുഅധികാരോ. സസ്സതിസമന്തി വാ ലിങ്ഗബ്ബത്തയേന കത്തുനിദേസോ. സസ്സതിസമോ അത്താ ച ലോകോ ച അത്ഥി ഏവാതി അത്ഥോ, ഇതി-സദ്ദോ ചേതഥ പദപൂരണമത്തം. ഏവ-സദ്ദസ്സ ഹി ഏ-കാരേ പരേ ഇതി-സദ്ദേ ഇ-കാരസ്സ വ-കാരമിച്ഛന്തി സദ്ദവിദു. സസ്സതിസമന്തി സസ്സതം മാവരം നിചുകാലന്തിപി അത്ഥോ, സസ്സതിസമ-സദ്ദസ്സ സസ്സതപദേന സമാനത്ഥതം സന്ധായ ദീകായം (ദീ- നീ- ടീ- ധ.൩൧) വുത്തോ.

ഹേതും ദസ്സേന്തോതി യേസം “സസ്സതോ”തി അത്താനഞ്ച ലോകഞ്ച പത്തേപേതി, തേസം ഹേതും ദസ്സേന്തോ അയം ദിട്ഠിഗതികോ ആഹാതി സമ്ബന്ധോ. ന ഹി അത്തനോ ദിട്ഠിയാ പച്ചക്ഖകതമത്ഥം അത്തനോയേവ സായേതി, അത്തനോ പന പച്ചക്ഖകതേന അത്ഥേന അത്തനോ അപ്പച്ചക്ഖഭൂതവി അത്ഥം സായേതി, അത്തനാ ച യമാനിച്ഛിതം അത്ഥം പരേപി വിത്താപേതി, ന അനിച്ഛിതം , ഇദം പന ഹേതുദസ്സനം ഏതേസു അനേകേസു ജാതിസതസഹസ്സേസു ഏകോവായം മേ അത്താ ച ലോകോ ച അനുസ്സരണസമ്ഭവതോ. യോ ഹി യമത്ഥം അനുഭവതി, സോ ഏവ തം അനുസ്സരതി, ന അഞ്ജേതാ. ന ഹി അഞ്ജേതന അനുഭൂതമത്ഥം അഞ്ജേതാ അനുസ്സരിതും സക്കോതി യഥാ തം ബുദ്ധരക്ഖിതേന അനുഭൂതം യമ്മരക്ഖിതോ. യഥാ ചേതാസു, ഏവം ഇതോ പുരിമതരാസുപി ജാതീസു, തസ്ഥാ “സസ്സതോ മേ അത്താ ച ലോകോ ച, യഥാ ച മേ, ഏവം അഞ്ജേതസന്ധി സത്താനം സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാ”തി സസ്സതവസേന ദിട്ഠിഗഹണം പക്ഖന്ദന്തോ ദിട്ഠിഗതികോ പരേപി തത്ഥ പതിട്ഠപേതി. പാളിയം പന “അനേകവിഹിതാനി അധിമുത്തിപമാനി അഭിവദന്തി, സോ ഏവമാഹാ”തി വചനതോ പരാനുഗാഹാപനവസേന ഇയ ഹേതുദസ്സനം അധിപ്പേതന്തി വിത്തായതി. ഏതന്തി അത്തനോ ച ലോകസ്സ ച സസ്സതഭാവം. “ന കേവല”തിആദി അത്ഥതോ ആപന്നദസ്സനം. റാന-സദ്ദോ കാരണേ, തഞ്ച ഖോ ഇയ പുണ്യേനിവാസാനുസ്സതിയേവാതി ആഹ “ഇദ”തിആദി. കാരണഞ്ച നാമേതം തിവിധം സമ്പാപകം നിബ്ബത്തകം ഞാപകന്തി. തത്ഥ അരിയമഗ്ഗോ നിബ്ബാനസ്സ സമ്പാപകകാരണം, ബീജം അകുരസ്സ നിബ്ബത്തകകാരണം, പച്ചയുപ്പന്നതാദയോ അനിചുതാദിനം ഞാപകകാരണം, ഇയാപി ഞാപകകാരണമേവ അധിപ്പേതം. ഞാപകോ ഹി അത്ഥോ ഞാപേതബ്ബത്ഥവിസയസ്സ ഞാണസ്സ ഹേതുഭാവതോ കാരണം. തദായത്തവുത്തിതായ തം ഞാണം തിട്ഠന്തി ഏത്ഥാതി റാനം, വസതി തം ഞാണമേതഥ തിട്ഠന്തിതി “വത്ഥു”തി ച വുച്ചതി. തഥാ ഹി ഭഗവതാ വത്ഥു-സദ്ദേന ഉദിസിത്വാപി റാന-സദ്ദേന നിദിട്ഠന്തി.

൩൨-൩൩. ദുതിയതതിയവാദാനം പഠമവാദതോ വിസേസോ നത്ഥി റപേതാ കാലഭേദന്തി ആഹ “ഉപരി വാരദയേപി ഏസേവ നയോ”തി. തദേതം കാലഭേദം യഥാപാളിം ദസ്സേതും “കേവലഞ്ഹി”തിആദി വുത്തം. ഇതരേന ദുതിയതതിയവാദാ യാവ ദസസംവട്ടവിവട്ടകപ്പാ, യാവ ചത്താലീസസംവട്ടവിവട്ടകപ്പാ ച അനുസ്സരണവസേന വുത്താതി അധിപ്പായോ. യദേവം കസ്ഥാ സസ്സതവാദോ ചതുധാ വിഭത്തോ, നനു തിയാ കാലഭേദമകത്വാ അധിച്ചസമുപ്പത്തികവാദോ വിയ ദുവിധേനേവ വിഭജിതബ്ബോ സിയാതി ചോദനം സോധേതും “മന്ദപത്തോ ഹി”തിആദിമാഹ. മന്ദപത്താദിനം തിണ്ണം പുണ്യേനിവാസാനുസ്സതിഞാണലാഭിനം വസേന തിയാ കാലഭേദം കത്വാ തക്കന്നേന സഹ ചതുധാ വിഭത്തോതി അധിപ്പായോ. നനു ച അനുസ്സവാദിവസേന തക്കികാനം വിയ മന്ദപത്താദിനവി വിസേസലാഭിനം ഹിനാദിവസേന അനേകഭേദസമ്ഭവതോ ബഹുധാ ഭേദോ സിയാ, അഥ കസ്ഥാ സബ്ബേപി വിസേസലാഭിനോ തയോ ഏവ രാസീ കത്വാ വുത്താതി? ഉക്കട്ഠപരിച്ഛേദേന ദസ്സേതുകാമത്താ. തീസു ഹി രാസീസു യേ ഹീനമജ്ജിമപത്തോ, തേ വുത്തപരിച്ഛേദതോ ഊനകമേവ അനുസ്സരന്തി. യേ പന ഉക്കട്ഠപത്തോ, തേ വുത്തപരിച്ഛേദം അതിക്കമിത്വാ നാനുസ്സരന്തിതി തത്ഥ തത്ഥ ഉക്കട്ഠപരിച്ഛേദേന ദസ്സേതുകാമതോ അനേകജാതിസതസഹസ്സദസചത്താരിസസംവട്ടവിവട്ടാനുസ്സരണവസേന തയോ ഏവ രാസീ കത്വാ വുത്താതി. ന തതോ ഉദ്ധന്തി യഥാവുത്തകാലത്തയതോ, ചത്താരിസസംവട്ടവിവട്ടകപ്പതോ വാ ഉദ്ധം നാനുസ്സരതി, കസ്ഥാ? ദുബ്ബലപത്തത്താ. തേസഞ്ഹി നാമരൂപപരിച്ഛേദവിരഹതോ ദുബ്ബലാ പത്താ ഹോതിതി അട്ഠകമാസു വുത്തം.

൩൪. തപ്പകതിയത്തോപി കത്തുത്ഥോയേവാതി ആഹ “തക്കയതീ”തി. തപ്പകതിയത്തത്താ ഏവ ഹി ദുതിയനയോപി ഉപപന്നോ ഹോതി. തത്ഥ തക്കയതീതി ഊഹയതി, സസ്സതാദിആകാരേന തസ്ഥിം തസ്ഥിം

ആരമ്മണേ ചിത്തം അഭിനിരോപയതീതി അത്ഥോ. തക്കോതി ആകോടനലക്ഖണോ, വിനിച്ഛയലക്ഖണോ വാ ദിട്ഠിട്ഠാനഭൂതോ വിതക്കോ. തേന തേന പരിയായേന തക്കനം സന്ധായ “തക്കേത്വാ വിതക്കേത്വാ”തി വുത്തം വീമംസായ സമന്നാഗതോതി അത്ഥവചനമത്തം. നിബ്ബചനം പന തക്കിപദേ വിയ ദിയാ വത്തഞ്ചം. വീമംസാ നാമ വിചാരണാ, സാ ച ദുവിധാ പഞ്ഞാ ചേവ പഞ്ഞാപതിരൂപികാ ച. ഇധ പന പഞ്ഞാപതിരൂപികാവ, സാ ചത്ഥതോ ലോഭസഹഗതചിത്തുപ്പാദോ, മിച്ചാഭിനിവേസസഞ്ചാതോ വാ അയോനിസോമനസികാരോ. പുബ്ബഭാഗേ വാ മിച്ചാദസ്സനഭൂതം ദിട്ഠിവിപ്ഫന്ദിതം, തദേതമത്ഥത്തയം ദസ്സേതും “തുലനാ രുച്ചനാ ഖമനാ”തി വുത്തം. “തുലയിത്വാ”തിആദീസുപി യമാക്കമം “ലോഭസഹഗതചിത്തുപ്പാദേനാ”തിആദിനാ യോജേതഞ്ചം. സമന്തതോ, പുനപ്പുനം വാ ആഹനനം പരിയാഹതം, തം പന വിതക്കസ്സ ആരമ്മണം ഊഹനമേവ, ഭാവനപുംസകഞ്ചേതം പദന്തി ദസ്സേതി “തേന തേന പരിയായേന തക്കേത്വാ”തി ഇമിനാ. പരിയായേനാതി ച കാരണേനാതി അത്ഥോ. വുത്തപ്പകാരായാതി തിയാ വുത്തപ്പഭേദായ. അനുവിചരിതന്തി അനുപവത്തിതം, വീമംസാനുഗതേന വാ വിചാരേന അനുമജ്ജിതം. തദനുഗതയമ്മകിച്ചമ്പി ഹി പധാനധമ്മേ ആരോപേത്വാ തമാ വുച്ചതി. പടിഭാതി ദിസ്സതീതി പടിഭാനം, യമാസമാഹിതാകാരവിസേസവിഭാവകോ ദിട്ഠിഗതസമ്പയുത്തചിത്തുപ്പാദോ, തതോ ജാതന്തി പടിഭാനം, തമാ പഞ്ഞായനം, സയം അത്തനോ പടിഭാനം സയംപടിഭാനം, തേനേവാഹ “അത്തനോ പടിഭാനമത്തസഞ്ചാത”ന്തി. മത്ത-സദ്ദേന ചേത്ഥ വിസേസാധിഗമാദയോ നിവത്തേതി. അനാമട്ഠകാലവചനേ വത്തമാനവസേനേവ അത്ഥനിദേസോ ഉപപന്നോതി ആഹ “ഏവം വദതീ”തി.

പാളിയം “തക്കീ ഹോതി വീമംസീ”തി സാമഞ്ഞനിദേസേന, ഏകസേസേന വാ വുത്തം തക്കീഭേദം വിഭജേതോ “തത്ഥ ചതുബ്ബിയോ”തിആദിമാഹ. പരേഹി പുന സവനം അനുസ്സുതി, സാ യസ്സായം അനുസ്സുതികോ. പുരിമം അനുഭൂതപുഞ്ചം ജാതിം സരതീതി ജാതിസ്സരോ. ലബ്ഭതേതി ലാഭോ, യം കിഞ്ചി അത്തനാ പടിലദ്ധം രൂപാദി, സുഖാദി ച, ന പന ത്യാനാദിവിസേസോ, തേനേവാഹ പാളിയം “സോ തക്കപരിയാഹതം വീമംസാനുവിചരിതം സയംപടിഭാനം ഏവമാഹാ”തി. അട്ഠകമായമ്പി വുത്തം “അത്തനോ പടിഭാനമത്തസഞ്ചാത”ന്തി. ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരോപി വദതി “മത്ത-സദ്ദേന വിസേസാധിഗമാദയോ നിവത്തേതി”തി (ദീം നിം ദീം ൧.൩൪) സോ ഏതസ്സാതി ലാഭീ. സുദ്ധേന പുരിമേഹി അസമ്മിസ്സേന, സുദ്ധം വാ തക്കനം സുദ്ധതക്കോ, സോ യസ്സായം സുദ്ധതക്കികോ. തേന ഹിതി ഉയ്യോജനത്ഥേ നിപാതോ, തേന തമാ വേസ്സന്തരരഞ്ഞോവ ഭഗവതി സമാനേതി ദിട്ഠിഗാഹം ഉയ്യോജേതി. ലാഭിതായാതി രൂപാദിസുഖാദിലാഭീഭാവതോ. “അനാഗതേപി ഏവം ഭവിസ്സതീ”തി ഇദം ലാഭീതക്കിനോ ഏവമ്പി സമ്ഭവതീതി സമ്ഭവദസ്സനവസേന ഇധാധിപ്പേതം തക്കനം സന്ധായ വുത്തം. അനാഗതംസതക്കനേനേവ ഹി സസ്സതഗ്ഗാഹീ ഭവതി. “അതീതേപി ഏവം അഹോസീ”തി ഇദം പന അനാഗതംസതക്കനസ്സ ഉപനിസ്സയനിദസ്സനമത്തം. സോ ഹി “യമാ മേ ഇദാനി അത്താ സുഖീ ഹോതി, ഏവം അതീതേപിതി പഠമം അതീതംസാനുതക്കനം ഉപനിസ്സായ അനാഗതേപി ഏവം ഭവിസ്സതീ”തി തക്കയത്തോ ദിട്ഠിം ഗണ്ഹാതി. “ഏവം സതി ഇദം ഹോതി”തി ഇമിനാ അനിച്ഛേസു ഭാവേസു അഞ്ഞോ കരോതി, അഞ്ഞോ പടിസംവേദേതീതി ദോസോ ആപജ്ജതി, തമാ ച സതി കത്തസ്സ വിനാസോ അകതസ്സ ച അജ്ജയാഗമോ സിയാ. നിച്ഛേസു പന ഭാവേസു അഞ്ഞോ കരോതി, അഞ്ഞോ പടിസംവേദേതീതി ദോസോ നാപജ്ജതി. ഏവഞ്ച സതി കത്തസ്സ അവിനാസോ, അകതസ്സ ച അനജ്ജയാഗമോ സിയാതി തക്കികസ്സ യുത്തിഗവേസനാകാരം ദസ്സേതി.

തക്കമത്തേനേവാതി സുദ്ധതക്കനേനേവ. മത്ത-സദ്ദേന ഹി ആഗമാദീനം, അനുസ്സവാദീനഞ്ച അഭാവം ദസ്സേതി. “നനു ച വിസേസലാഭിനോപി സസ്സതവാദിനോ വിസേസാധിഗമഹേതു അനേകേസു ജാതിസതസഹസ്സേസു, ദസസു സംവട്ടവിവട്ടേസു, ചത്താലീസായ ച സംവട്ടവിവട്ടേസു യമാനുഭൂതം അത്തനോ സന്താനം, തപ്പടിബദ്ധഞ്ച യമ്മജാതം “അത്താ, ലോകോ”തി ച അനുസ്സരിത്വാ തതോ പുരിമതരാസുപി ജാതീസു തമാഭൂതസ്സ അത്ഥിതാനുവിതക്കനമുഖേന അനാഗതേപി ഏവം ഭവിസ്സതീതി അത്തനോ ഭവിസ്സമാനാനുതക്കനം, സബ്ബേസമ്പി സന്താനം തമാഭാവാനുതക്കനഞ്ച കത്വാ സസ്സതാഭിനിവേസിനോ ജാതാ, ഏവഞ്ച സതി സബ്ബോപി സസ്സതവാദീ അനുസ്സുതികജാതിസ്സരലാഭീതക്കികാ വിയ അത്തനോ ഉപലദ്ധവത്സുനിമിത്തേന തക്കനേന പവത്തവാദത്താ തക്കിപക്ഖേയേവ തിട്ഠേയു, തമാ ച സതി വിസേസഭേദരഹിതത്താ ഏകോവായം സസ്സതവാദോ വവത്ഥിതോ ഭവേയു, അവസ്സഞ്ച വുത്തപ്പകാരം തക്കനമിച്ചിതഞ്ചം, അഞ്ഞമാ വിസേസലാഭീ സസ്സതവാദീ ഏകച്ചസസ്സതികപക്ഖം, അധിച്ചസമുപ്പന്നികപക്ഖം വാ ഭജേയ്യാതി? ന ഖോ പനേതം ഏവം ദട്ഠഞ്ചം. വിസേസലാഭിനഞ്ഹി ഖഡ്ഡസന്താനസ്സ ദീഘദീഘതരം ദീഘതമകാലാനുസ്സരണം സസ്സതഗ്ഗാഹസ്സ അസാധാരണകാരണം. തമാ ഹി “അനേകവിഹിതം പുബ്ബേനിവാസം അനുസ്സരാമി. ഇമിനാമഹം ഏതം ജാനാമീ”തി അനുസ്സരണമേവ പധാനകാരണഭാവേന ദസ്സിതം. യം പന തസ്സ “ഇമിനാമഹം ഏതം ജാനാമീ”തി പവത്തം തക്കനം, ന തം ഇധ പധാനം അനുസ്സരണം പടിച്ച തസ്സ അപധാനഭാവതോ, പധാനകാരണേന ച അസാധാരണേന നിദേസോ സാസനേ, ലോകേപി ച നിരുട്ട്ഠോ യമാ “ചക്ഖുവിത്താണം യവങ്കുരോ”തിആദി.

ഏവം പനായം ദേസനാ പധാനകാരണവിഭാവിനീ, തസ്ഥാ സതിപി അനുസ്സവാദിവസേന, തക്കികാനം ഹിനാദിവസേന ച മന്ദപഞ്ഞാദീനം വിസേസലാഭിനം ബഹുധാ ഭേദേ അത്തതരഭേദസഞ്ചാഹവസേന ഭഗവതാ ചത്താരിട്ഠാനാനി വിഭജിത്വാ വവത്ഥിതാ സസ്സതവാദാനം ചതുബ്ബിയതാ. ന ഹി, ഇധ സാവസേസം യമ്മം ദേസേതി യമ്മരാജാതി. യദേവം അനുസ്സുതികാദീസുപി അനുസ്സവാദീനം പധാനഭാവോ ആപജ്ജതീതി? ന തേസം അഞ്ഞായ സച്ഛികിരിയായ അഭാവേന തക്കപധാനത്താ, “പധാനകാരണേന ച അസാധാരണേന നിദേസോ സാസനേ, ലോകേപി ച നിരുട്ട്ഠോ”തി വുത്തോവായമത്ഥോതി. അഥ വാ

വിസേസാധിഗമനിമിത്തരഹിതസ്സ തക്കനസ്സ സസ്സതഗ്ഗാഹേ വിസും കാരണഭാവദസ്സനത്ഥം വിസേസാധിഗമോ വിസും സസ്സതഗ്ഗാഹകാരണഭാവേന വത്തബ്ബോ, സോ ച മന്ദമജ്ജയിമതിക്ഖപഞ്ഞാവസേന തിവിധോതി തിയാ വിഭജിത്വാ, സബ്ബതക്കിനോ ച തക്കീഭാവസാമഞ്ഞതോ ഏകജ്ജ്ഞം ഗഹേത്വാ ചതുധാ ഏവ വവത്ഥാപിതോ സസ്സതവാദോ ഭഗവതാതി.

൩൭. “അത്തതരേനോ”തി ഏതസ്സ അത്ഥം ദസ്സേതും “ഏകേനാ”തി വുത്തം. അട്ഠാനപയുത്തസ്സ പന വാ- സദസ്സ അനിയമത്ഥതം സന്ധായാഹ “ഭീഹി വാ തീഹി വാ”തി, തേന ചതുസു വത്ഥുസു യഥാരഹമേകച്ചം ഏകച്ചസ്സ പഞ്ഞാപനേ സഹകാരികാരണത്തി ദസ്സേതി. “ബഹിദ്ധാ”തി ബാഹ്യത്ഥവാചകോ കത്തുനിദിട്ഠോ നിപാതോതി ദസ്സേതും “ബഹി”തിആദി വുത്തം. ഏത്ഥാഹ - കിം പനേതാനി വത്ഥുനി അത്തനോ അഭിനിവേസസ്സ ഹേതു, ഉദാഹു പരേസം പതിട്ഠാപനസ്സാതി. കിഞ്ചേത്ഥ, യദി താവ അത്തനോ അഭിനിവേസസ്സ ഹേതു, അഥ കസ്ഥാ അനുസ്സരണതക്കനാനിയേവ ഗഹിതാനി, ന സഞ്ഞാവിപല്ലാസാദയോ. തഥാ ഹി വിപരീതസഞ്ഞാഅയോനിസോമനസികാരഅസപ്പുരിസുപനിയസയഅസദ്ധമ്മസ്സവനാദിനിപി ദിട്ഠിയാ പവത്തന്ദേന ദിട്ഠിട്ഠാനാനി. അഥ പന പരേസം പതിട്ഠാപനസ്സ ഹേതു, അനുസ്സരണഹേതുഭൂതോ അധിഗമോ വിധ, തക്കനപരിയേട്ഠിഭൂതാ യുത്തി വിധ ച ആഗമോപി വത്ഥുഭാവേന വത്തബ്ബോ, ഉഭയമാപി ച യഥാവുത്തസ്സ അവസേസകാരണസ്സ സമ്ഭവതോ “നത്ഥി ഇതോ ബഹിദ്ധാ”തി വചനം ന യുജ്ജതേവാതി? നോ ന യുജ്ജതി, കസ്ഥാ? അഭിനിവേസപക്ഖേ താവ അയം ദിട്ഠിഗതികോ അസപ്പുരിസുപനിയസയഅസദ്ധമ്മസ്സവനേഹി അയോനിസോ ഉമ്മുജ്ജിത്വാ വിപല്ലാസസഞ്ഞോ രൂപാദിധമ്മാനം ഖണ്ണേ ഖണ്ണേ ഭിജ്ജനസഭാവസ്സ അനവബോധതോ ധമ്മയുത്തിം അതിധാവത്തോ ഏകത്തനയം മിച്ചാ ഗഹേത്വാ യഥാവുത്താനുസ്സരണതക്കനേഹി ഖണ്ണേസു “സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാ”തി (ദീ. നി. ൩൧) അഭിനിവേസം ഉപനേസി, ഇതി ആസന്നകാരണത്താ, പധാനകാരണത്താ ച തഗ്ഗഹണേനേവ ച ഇതരേസന്ധി ഗഹിതത്താ അനുസ്സരണതക്കനാനിയേവ ഇധ ഗഹിതാനി. പതിട്ഠാപനപക്ഖേ പന ആഗമോപി യുത്തിയമേവ റിതോ വിസേസേന നിരാഗമാനം ബാഹിരകാനം തക്കഗ്ഗാഹിഭാവതോ, തസ്ഥാ അനുസ്സരണതക്കനാനിയേവ സസ്സതഗ്ഗാഹസ്സ വത്ഥുഭാവേന ഗഹിതാനി.

കിഞ്ച ഭിജ്ജോ - ദുവിധം പരമത്ഥധമ്മാനം ലക്ഖണം സഭാവലക്ഖണം, സാമഞ്ഞലക്ഖണഞ്ച. തത്ഥ സഭാവലക്ഖണാവബോധോ പച്ചക്ഖണാണം, സാമഞ്ഞലക്ഖണാവബോധോ അനുമാനാണം. ആഗമോ ച സുതമയായ പഞ്ഞായ സാധനതോ അനുമാനാണമേവ ആവഹതി, സുതാനം പന ധമ്മാനം ആകാരപരിവിതക്കനേന നിജ്ജ്ഞാനക്ഖന്തിയം റിതോ ചിന്താമയപഞ്ഞം നിബ്ബത്തേത്വാ അനുക്കമേന ഭാവനായ പച്ചക്ഖണാണം അധിഗച്ഛതീതി ഏവം ആഗമോപി തക്കനവിസയം നാതിക്കമതി, തസ്ഥാ ചേസ തക്കഗ്ഗഹണേന ഗഹിതോവാതി വേദിതബ്ബോ. സോ അട്ഠകമായം അനുസ്സുതിതക്കഗ്ഗഹണേന വിഭാവിതോ, ഏവം അനുസ്സരണതക്കനേഹി അസങ്ഗഹിതസ്സ അവസിട്ഠസ്സ കാരണസ്സ അസമ്ഭവതോ യുത്തമേവിദം “നത്ഥി ഇതോ ബഹിദ്ധാ”തി വചനത്തി വേദിതബ്ബം. “അനേകവിഹിതാനി അധിമുത്തിപദാനി അഭിവാദന്തി”തി (ദീ. നി. ൧.൨൯), “സസ്സതം അത്താനഞ്ച ലോകഞ്ച പഞ്ഞപേന്തി”തി (ദീ. നി. ൧.൩൦) ച വചനതോ പന പതിട്ഠാപനവത്ഥുനിയേവ ഇധ ദേസിതാനി തന്ദേസനായ ഏവ അഭിനിവേസസ്സാപി സിജ്ജന്തോ. അനേകഭേദേസു ഹി ദേസിതേസു യസ്ഥിം ദേസിതേ തദഞ്ഞേപി ദേസിതാ സിദ്ധാ ഹോന്തി, തമേവ ദേസേതീതി ദട്ഠഞ്ചം. അഭിനിവേസപതിട്ഠാപനേസു ച അഭിനിവേസേ ദേസിതേപി പതിട്ഠാപനം ന സിജ്ജന്തതി അഭിനിവേസസ്സ പതിട്ഠാപനേ അനിയമതോ. അഭിനിവേസിനോപി ഹി കേചി പതിട്ഠാപേന്തി , കേചി ന പതിട്ഠാപേന്തി. പതിട്ഠാപനേ പന ദേസിതേ അഭിനിവേസോപി സിജ്ജന്തതി പതിട്ഠാപനസ്സ അഭിനിവേസേ നിയമതോ. യോ ഹി യത്ഥ പരേ പതിട്ഠാപേതി, സോപി തമഭിനിവിസതീതി.

൩൮. തയിദന്തി ഏത്ഥ ത-സദേന “സസ്സതം അത്താനഞ്ച ലോകഞ്ച പഞ്ഞപേന്തി”തി ഏതസ്സ പരാമസനന്തി ആഹ “തം ഇദം ചതുബ്ബിധമ്പി ദിട്ഠിഗത”തി. തതോതി തസ്ഥാ പകാരതോ ജാനനത്താ. പരമവജ്ജതായ അനേകവിഹിതാനം അനത്ഥാനം കാരണഭാവതോ ദിട്ഠിയോ ഏവ ഠാനാ ദിട്ഠിട്ഠാനാ. യഥാഹ “മിച്ചാദിട്ഠിപരമാഹം ഭിക്ഖവേ, വജ്ജം വദാമി”തി തദേവത്ഥം സന്ധായ “ദിട്ഠിയോവ ദിട്ഠിട്ഠാനാ”തി വുത്തം. ദിട്ഠിനം കാരണമ്പി ദിട്ഠിട്ഠാനമേവ ദിട്ഠിനം ഉപ്പാദായ സമുട്ഠാനന്ദേന. “യഥാഹാ”തിആദി പടിസമ്ഭിദാപാളിയാ (പടി. മ. ൧.൧൨൪) സാധനം. തത്ഥ ഖണ്ഡാപി ദിട്ഠിട്ഠാനം ആരമ്മണ്ദേന. വുത്തഞ്ചി “രൂപം അത്തതോ സമനുപസ്സതീ”തിആദി, (സം. നി. ൩.൮൧) അവിജ്ജാപി ഉപനിസ്സയാദിഭാവേന. യഥാഹ “അസ്സുതവാ ഭിക്ഖവേ, പുമുജ്ജനോ അരിയാനം അദസ്സാവി അരിയധമ്മസ്സ അകോവിദോ”തിആദി (മ. നി. ൧.൨; പടി. മ. ൧.൧൩൧) ഫസ്സോപി മുസിത്വാ ഗഹണ്ണുപായട്ഠേന. തഥാ ഹി വുത്തം “തദപി ഫസ്സപച്ചയാ (ദീ. നി. ൧.൧൧൮) മുസ്സ മുസ്സ പടിസംവേദേന്തി”തി (ദീ. നി. ൧.൧൪൪) സഞ്ഞാപി ആകാരമത്തഗ്ഗഹണ്ദേന. വുത്തഞ്ചേതം “സഞ്ഞാനിദാനാ ഹി പപഞ്ചസങ്ഖാ”തി (സു. നി. ൮൮൦; മഹാ. നി. ൧൦൯) പഥവിം പഥവിതോ സഞ്ഞത്വാ”തി (മ. നി. ൧.൨) ച ആദി. വിതക്കോപി ആകാരപരിവിതക്കന്ദേന. തേന വുത്തം “തക്കഞ്ച ദിട്ഠിസു പകപ്പയിത്വാ, സച്ചം മുസാതി ദധധമ്മമാഹു”തി, (സു. നി. ൮൯൨; മഹാ. നി. ൧൨൧) “തക്കി ഹോതി വീമംസി”തി (ദീ. നി. ൧.൩൪) ച ആദി. അയോനിസോ മനസികാരോപി അകുസലാനം സാധാരണകാരണന്ദേന. തേനാഹ “തസ്സ ഏവം അയോനിസോ മനസി കരോതോ ഛരണം ദിട്ഠിനം അത്തതരാ ദിട്ഠി ഉപ്പജ്ജതി. അത്ഥി മേ അത്താ’തി വാ അസ്സ സച്ചതോ മേതതോ ദിട്ഠിഉപ്പജ്ജതി”തിആദി (മ. നി. ൧.൧൯) പാപമിത്തോപി ദിട്ഠാനുഗതി ആപജ്ജന്ദേന. വുത്തമ്പി ച “ബാഹിരം ഭിക്ഖവേ, അങ്ഗന്തി കരിത്വാ നാഞ്ഞം ഏകങ്ഗമ്പി സമനുപസ്സസാമി, യം ഏവം മഹതോ അനത്ഥായ സംവത്തതി,

യഥയിദം ഭിക്ഖവേ, പാപമിത്തതാ"തിആദി (അം നിം ൧.൧൧൦) പരതോഘോസോപി ദുരക്ഖാതയമ്മസ്സവന്ദോന. തഥാ ചേവ വുത്തം "ഭേമേ ഭിക്ഖവേ, പച്ചയാ മിച്ഛാദിട്ഠിയാ ഉപ്പാദായ. കതമേ ദേ? പരതോ ച ഘോസോ, അയോനിസോ ച മനസികാരോ"തിആദി (അം നിം ൨.൧൨൬) പരേഹി സുതാ, ദേസിതാ വാ ദേസനാ പരതോഘോസോ.

"ഖന്ധാ ഹേതു"തിആദിപാളി തദത്ഥവിഭാവിനീ. തത്ത്വ ജനകട്ഠേന ഹേതു, ഉപത്ഥമ്ഭകട്ഠേന പച്ചയോ. ഉപാദായാതി ഉപാദിയിത്ഥാ, പടിച്ഛാതി അത്ഥോ. "ഉപ്പാദായാ"തിപി പാഠോ, ഉപ്പജ്ജനായാതി അത്ഥോ. സമുട്ഠാതി ഏതേനാതി സമുട്ഠാനം, ഖന്ധാദയോ ഏവ. ഇധ പന സമുട്ഠാനഭാവോയേവ സമുട്ഠാന-സദ്ദേന വുത്തോ ഭാവലോപത്താ, ഭാവപ്പധാനത്താ ച. ആദിനാ സകസന്താനേ. പവത്തിതാ സപരസന്താനേസു. പര-സദ്ദോ അഭിണ്ഹത്തോതി വുത്തം "പുനപ്പുന"ന്തി. പരിനിട്ഠാപിതാതി "ഇദമേവ ദസ്സനം സച്ചം, അത്തം പന മോഘം തുച്ഛം മുസാ"തി അഭിനിവേസസ്സ പരിയോസാനം മത്ഥകം പാപിതാതി അത്ഥോ. ആരമ്മണവസേനാതി അട്ഠംസു ദിട്ഠിട്ഠാനേസു ഖണ്ഡേ സന്ധായാഹ. പവത്തനവസേനാതി അവിജ്ജാഹസ്സസന്താവിതക്കായോനിസോമനസികാരേ. ആസേവനവസേനാതി പാപമിത്തപരതോഘോസേ. യദിപി സരൂപത്ഥവസേന വേവചനം, സങ്കേതത്ഥവസേന പന ഏവം വത്തഞ്ചോതി ദസ്സേതും "ഏവംവിധപരലോകാ"തി വുത്തം. യേന കേനചി ഹി വിസേസനേനേവ വേവചനം സാത്ഥകം സിയാ. പരലോകോ ച കമ്മവസേന അഭിമുഖോ സമ്പരേതി ഗച്ഛതി പവത്തി ഏത്ഥാതി അഭിസമ്പരായോതി വുച്ചതി. "ഇതി ഖോ ആനന്ദ, കൂസലാനി സീലാനി അനുപുഞ്ചേന അഗ്ഗായ പരേന്തി"തിആദിസു (അം നിം ൧൦.൨) വിയ ഹി ചുരാദിഗണവസേന പര-സദ്ദം ഗതിയമിച്ഛന്തി സദ്ദവിദ്ദു, അയമേത്ഥ അട്ഠകമാതോ അപരോ നയോ.

ഏവംഗതികാതി ഏവംഗമനാ ഏവംനിട്ഠാ, ഏവമനുയുജ്ജനേന ഭിജ്ജനസ്സനപരിയോസാനാതി അത്ഥോ. ഗതി-സദ്ദോ ചേത്ഥ "യേഹി സമന്നാഗതസ്സ മഹാപുരിസസ്സ ഭേവ ഗതിയോ ഭവന്തി"തിആദിസു (ഭീം നിം ൧.൨൨൮; ൨.൩൩, ൩൫; ൩.൧൯൯, ൨൦൦; മം നിം ൨.൩൮൪, ൩൯൭) വിയ നിട്ഠാനത്ഥോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - ഇമേ ദിട്ഠിസഞ്ചാതാ ദിട്ഠിട്ഠാനാ ഏവം പരമത്ഥതോ അസന്തം അത്താനം, സസ്സതഭാവഞ്ച തസ്ഥിം അജ്ജ്യാരോപേത്ഥാ ഗഹിതാ, പരാമട്ഠാ ച സമാനാ ബാലലപനായേവ ഹുത്ഥാ യാവ പണ്ഡിതാ ന സമനുയുജ്ജന്തി, താവ ഗച്ഛന്തി, പാതുഭവന്തി ച, പണ്ഡിതേഹി സമനുയുജ്ജിയമാനാ പന അനവട്ഠിതവത്ഥുക്കാ അവിമദ്ദക്ഖമാ സൂരിയുഗ്ഗമനേ ഉസ്സാവബിന്ദു വിയ, ഖജ്ജോപനകാ വിയ ച ഭിജ്ജന്തി, വിനസ്സന്തി ചാതി.

തത്ഥായം അനുയുജ്ജനേ സഞ്ചേപകമാ - യദി ഹി പരേഹി കപ്പിതോ അത്താ ലോകോ വാ സസ്സതോ സിയാ, തസ്സ നിബ്ബികാരതായ പുരിമരൂപാവിജ്ജഹനതോ കസ്സചി വിസേസാധാനസ്സ കാതുമസകുണ്ണേയതായ അഹിതതോ നിവത്തനത്ഥം, ഹിതേ ച പടിപജ്ജനത്ഥം ഉപദേസോ ഏവ സസ്സതവാദിനോ നിപ്പയോജനോ സിയാ, കഥം വാ തേന സോ ഉപദേസോ പവത്തിയതി വികാരാഭാവതോ. ഏവഞ്ച സതി പരികപ്പിതസ്സ അത്തനോ അജ്ജാകാസസ്സ വിയ ദാനാദികിരിയാ, ഹിംസാദികിരിയാ ച ന സമ്ഭവതി, തഥാ സുഖസ്സ, ദുക്ഖസ്സ ച അനുഭവനനിബ്ബന്ധോ ഏവ സസ്സതവാദിനോ ന യുജ്ജതി കമ്മബലാഭാവതോ. ജാതിആദിനഞ്ച അസമ്ഭവതോ വിമോക്ഖോ ന ഭവേയ്യ, അഥ പന ധമ്മമത്തം തസ്സ ഉപ്പജ്ജതി ചേവ വിനസ്സതി ച, യസ്സ വസേനായം കിരിയാദിവോഹാരോതി വദേയ്യ, ഏവസി പുരിമരൂപാവിജ്ജഹനേന അവട്ഠിതസ്സ അത്തനോ ധമ്മമത്തന്തി ന സക്കാ സമ്ഭാവേതും, തേ വാ പനസ്സ ധമ്മാ അവത്ഥാഭുതാ, തസ്ഥാ തസ്സ ഉപ്പന്നാ അത്തേ വാ സിയും അനത്തേ വാ, യദി അത്തേ, ന താഹി അവത്ഥാഹി തസ്സ ഉപ്പന്നാഹിപി കോചി വിസേസോ അത്ഥി, യാഹി കരോതി പടിസംവേദേതി ചവതി ഉപ്പജ്ജതി ചാതി ഇച്ഛിതം, ഏവഞ്ച ധമ്മകപ്പനാപി നിരത്ഥകാ സിയാ, തസ്ഥാ തദവത്ഥോ ഏവ യഥാവുത്തദോസോ, അമാനത്തേ, ഉപ്പാദവിനാസവന്തിഹി അവത്ഥാഹി അനത്തസ്സ അത്തനോ താസം വിയ ഉപ്പാദവിനാസസഞ്ചാവതോ കൂതോ ഭവേയ്യ നിച്ചതാവകാസോ, താസസി വാ അത്തനോ വിയ നിച്ചതാവത്തി, തസ്ഥാ ബന്ധവിമോക്ഖാനം അസമ്ഭവോ ഏവാതി ന യുജ്ജതിയേവ സസ്സതവാദോ, ന ചേത്ഥ കോചി വാദി ധമ്മാനം സസ്സതഭാവേ പരിസുദ്ദം യുത്തിം വത്തും സമത്ഥോ ഭവേയ്യ, യുത്തിരഹിതഞ്ച വചനം ന പണ്ഡിതാനം ചിത്തം ആരാധേതി, തേനാവോചുത്ഥഹ "യാവ പണ്ഡിതാ ന സമനുയുജ്ജന്തി, താവ ഗച്ഛന്തി, പാതുഭവന്തി ചാ"തി.

സകാരണം സഗതികന്തി ഏത്ഥ സഹ-സദ്ദോ വിജ്ജമാനത്ഥോ "സലോമകോ സപക്ഖകോ"തിആദിസു വിയ, ന പന സമവായത്ഥോ ച-സദ്ദേന "തയിദം ഭിക്ഖവേ, തഥാഗതോ പജാനാതി"തി വുത്തസ്സ ദിട്ഠിഗതസ്സ സമുച്ഛിനിതത്താ, "തഞ്ച തഥാഗതോ പജാനാതി"തി ഇമിനാ ച കാരണഗതിനമേവ പജാനനഭാവേന വുത്തത്താ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - തയിദം ഭിക്ഖവേ, കാരണവന്തം ഗതിവന്തം ദിട്ഠിഗതം തഥാഗതോ പജാനാതി, ന കേവലഞ്ച തദേവ, അഥ ഖോ തസ്സ കാരണഗതിസഞ്ചാതം തഞ്ച സബ്ബന്തി. "തതോ...പേ... പജാനാതി"തി വുത്തവാക്യസ്സ അത്ഥം വുത്തനയേന സംവണ്ണേതി "തതോ ചാ"തിആദിനാ. സബ്ബത്തുതത്താണസ്സേവിധ വിഭജനന്തി പകരണാനുരൂപത്ഥം ആഹ "സബ്ബത്തുതത്താണഞ്ചാ"തി, തസ്ഥിം വാ വുത്തേ തദധിട്ഠാനതോ ആസവക്ഖയത്താണം, തദവിനാഭാവതോ വാ സബ്ബസി ദസബലാദിത്താണം ഗഹിതമേവാതിപി തദേവ വുത്തം.

ഏവംവിധന്തി "സീലഞ്ചാ"തിആദിനാ ഏവംവുത്തപ്പകാരം. പജാനത്തോപിതി ഏത്ഥ പി-സദ്ദേന, അപി-സദ്ദേന വാ "തഞ്ചാ"തി വുത്ത ച-സദ്ദസ്സ സമ്ഭാവനത്ഥഭാവം ദസ്സേതി, തേന തതോ ദിട്ടിഗതതോ ഉത്തരിതരം സാരഭൂതം സീലാദിഗുണവിസേസസി തഥാഗതോ നാഭിനിവിസതി, കോ പന വാദോ

വട്ടാമിസേതി സമ്ഭാവേതി. “അഹ”ന്തി ദിട്ടിമാനവസേന പരാമസനാകാരസ്സനം. പജാനാമിതി ഏതഥ ഇതി-
സദ്ദേന പകാരത്ഥേന, നിദസ്സനത്ഥേന വാ. “മമ”ന്തി തണ്ഹാവസേന പരാമസനാകാരം ദസ്സേതി.
തണ്ഹാദിട്ഠിമാനപരാമാസവസേനാതി തണ്ഹാദിട്ഠിമാനസഞ്ചാതപരാമാസവസേന.
യമ്മസഭാവമതിക്കമിത്വാ “അഹം മമ”ന്തി പരതോ അഭൂതതോ ആമസനം പരാമാസോ, തണ്ഹാദയോ
ഏവ. ന ഹി തം അത്ഥി, യം ഖണ്ഡേസു “അഹ”ന്തി വാ “മമ”ന്തി വാ ഗഹേതബ്ബം സിയാ,
അപരാമസതോ അപരാമസന്തസ്സ അസ്സ തമാഗതസ്സ നിബ്ബുതി വിദിതാതി സമ്ബന്ധോ. “അപരാമസതോ”തി
ചേദം നിബ്ബുതിപവേദനായ (നിബ്ബുതിവേദനസ്സ ദിം നിം ടീം ൧.൩൬) ഹേതുഗബ്ഭവിസേസനം . “വിദിതാ”തി
പദമപേക്ഖിത്വാ കത്തരി സാമിവചനം. അപരാമസതോ പരാമാസരഹിതപടിപത്തിഹേതു അസ്സ
തമാഗതസ്സ കത്തുഭൂതസ്സ നിബ്ബുതി അസഞ്ചതയാതു വിദിതാ, അധിഗതാതി വാ അത്ഥോ.
“അപരാമസതോ”തി ഹേദം ഹേതുമ്ഹി നിസ്സക്കവചനം.

“അപരാമാസപച്ചയാ”തി പച്ചത്തഞ്ഞേവ പവേദനായ കാരണദസ്സനം. അസ്സാതി കത്താരം വത്യാപി
പച്ചത്തഞ്ഞേവാതി വിസേസദസ്സനത്ഥം പുന കത്തുവചനന്തി ആഹ “സയമേവ അത്തനായേവാ”തി. സയം,
അത്തനാതി വാ ഭാവനപുംസകം. നിപാതപദഞ്ജേതം. “അപരാമസതോ”തി വചനതോ പരാമാസാനമേവ
നിബ്ബുതി ഇയ ദേസീതാ, തന്ദേസനായ ഏവ തദഞ്ഞേസസി നിബ്ബുതിയാ സിജ്ജന്തതോതി ദസ്സേതി “തേസം
പരാമാസകിലേസാന”ന്തി ഇമിനാ, പരാമാസസഞ്ചാതാനം കിലേസാനന്തി അത്ഥോ. അപിച കാമം
“അപരാമസതോ”തി വചനതോ പരാമാസാനമേവ നിബ്ബുതി ഇയ ദേസീതാതി വിത്തായതി, തന്ദേസനായ
പന തദവസേസാനസി കിലേസാനം നിബ്ബുതി ദേസീതാ നാമ ഭവതി പഹാനേകട്ഠാദിഭാവതോ, തസ്മാ
തേസസി നിബ്ബുതി നിദ്ധാരേത്വാ ദസ്സേതബ്ബാതി വുത്തം “തേസം പരാമാസകിലേസാന”ന്തി,
തണ്ഹാദിട്ഠിമാനസഞ്ചാതാനം പരാമാസാനം, തദഞ്ഞേസഞ്ച കിലേസാനന്തി അത്ഥോ. ഗോബലീബദ്ദനയോ
ഹേസ. നിബ്ബുതീതി ച നിബ്ബായനഭൂതാ അസഞ്ചതയാതു, തഞ്ച ഭഗവാ ബോധിമൂലേയേവ പത്തോ,
തസ്മാ സാ പച്ചത്തഞ്ഞേവ വിദിതാതി.

യഥാപടിപന്നേനാതി യേന പടിപന്നേന. തപ്പടിപത്തിം ദസ്സേതും “താസംയേവപേ... ആദിമാഹാ”തി
അനുസന്ധിദസ്സനം. കസ്മാ പന വേദനാനഞ്ഞേവ കമ്മട്ഠാനമാചിക്ഖതീതി ആഹ “യാസു”തിആദി,
ഇമിനാ ദേസനാവിലാസം ദസ്സേതി. ദേസനാവിലാസപ്പത്തോ ഹി ഭഗവാ ദേസനാകുസലോ
ഖണ്ഡായതനാദിവസേന അനേകവിധാസു ചതുസച്ചദേസനാസു സമ്ഭവന്തിസുപി ദിട്ഠിഗതികാ വേദനാസു
മിച്ചാപടിപത്തിയാ ദിട്ഠിഗഹനം പക്ഖന്താതി ദസ്സനത്ഥം തഥാപക്ഖന്തമൂലഭൂതാ വേദനായേവ
പരിഞ്ഞാഭൂമിഭാവേന ഉദ്ധരതീതി. ഇയാതി ഇമസ്ഥിം വാദേ. ഏവം ഏത്ഥാതിപി. കമ്മട്ഠാനന്തി
ചതുസച്ചകമ്മട്ഠാനം. ഏതഥ ഹി വേദനാഗഹണേന ഗഹിതാ പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡാ ദുക്ഖസച്ചം.
വേദനാനം സമുദയഗുഹണേന ഗഹിതോ അവിജ്ജാസമുദയോ സമുദയസച്ചം,
അത്ഥമ്ഗമനിസ്സരണപരിയായേഹി നിരോധസച്ചം, “യഥാഭൂതം വിദിത്വാ”തി ഏതേന മഗ്ഗസച്ചന്തി ഏവം
ചത്താരി സച്ചാനി വേദിതബ്ബാനി. “യഥാഭൂതം വിദിത്വാ”തി ഇദം വിഭജ്ജബ്ബാകരണത്ഥപദന്തി തദത്ഥം
വിഭജ്ജ ദസ്സേതും “തത്ഥാ”തിആദി വുത്തം. വിസേസതോ ഹി “അവിജ്ജാസമുദയാ
വേദനാസമുദയോ”തിആദിലക്ഖണാനം വസേന സമുദയാദീസു അത്ഥോ യഥാരഹം വിഭജ്ജ ദസ്സേതബ്ബോ.
അവിസേസതോ പന വേദനായ സമുദയാദീനി വിപസ്സനാപഞ്ഞായ ആരമ്മണപടിവേധവസേന,
മഗ്ഗപഞ്ഞായ അസമ്മോഹപടിവേധവസേന ജാനിത്വാ പടിവിജ്ജ്ഞിത്വാതി അത്ഥോ. പച്ചയസമുദയട്ഠോനാതി
“ഇമസ്ഥിം സതി ഇദം ഹോതി, ഇമസ്സുപ്പാദാ ഇദം ഉപ്പജ്ജതി”തി (മം നിം ൧.൪൦൪; സം നിം ൨.൨൧; ഉദാ
൧) വുത്തലക്ഖണേന അവിജ്ജാദീനം പച്ചയാനം ഉപ്പാദേന ചേവ മഗ്ഗേന അസമുഗ്ഘാദേന ച. യാവ ഹി
മഗ്ഗേന ന സമുഗ്ഘാദീയതി, താവ പച്ചയോതി വുച്ചതി. നിബ്ബത്തിലക്ഖണന്തി ഉപ്പാദലക്ഖണം, ജാതിന്തി
അത്ഥോ. പഞ്ചനം ലക്ഖണാനന്തി ഏതഥ ച ചതുനസി പച്ചയാനം ഉപ്പാദലക്ഖണമേവ അഗ്ഗഹേത്വാ
പച്ചയലക്ഖണസി ഗഹേതബ്ബം സമുദയം പടിച്ച് തേസം യഥാരഹം ഉപകാരകത്താ. തഥാ ചേവ
സംവണ്ണിതം “മഗ്ഗേന അസമുഗ്ഘാദേന ചാ”തി. പച്ചയനിരോധട്ഠോനാതി “ഇമസ്ഥിം നിരുദ്ധേ ഇദം നിരുദ്ധം
ഹോതി, ഇമസ്സ നിരോധാ ഇദം നിരുജ്ജന്തീ”തി (മം നിം ൧.൪൦൬; ഉദാ ൩; സം നിം ൨.൪൧)
വുത്തലക്ഖണേന അവിജ്ജാദീനം പച്ചയാനം നിരോധേന ചേവ മഗ്ഗേന സമുഗ്ഘാദേന ച.
വിപരിണാമലക്ഖണന്തി നിരോധലക്ഖണം, ഭഗ്ഗന്തി അത്ഥോ. വയന്തി നിരോധം. യന്തി യസ്മാ
പച്ചയഭാവസഞ്ചാതഹേതുതോ. വേദനം പടിച്ച്യാതി പുരിമുപ്പന്നം ആരമ്മണാദിപച്ചയഭൂതം വേദനം
ലഭിത്വാ. സുഖം സോമനസ്സന്തി സുഖഞ്ചേവ സോമനസ്സഞ്ച. അയന്തി പുരിമവേദനായ യഥാരഹം
പച്ഛിമുപ്പന്നാനം സുഖസോമനസ്സാനം പച്ചയഭാവോ. അസ്സാദോ നാമ അസ്സാദിതബ്ബോതി കത്വാ.

അപരോ നയോ - യന്തി സുഖം, സോമനസ്സഞ്ച. അയന്തി ച നപുംസകലിങ്ഗേന നിദ്ദിട്ഠം
സുഖസോമനസ്സമേവ അസ്സാദപദമപേക്ഖിത്വാ പുല്ലിങ്ഗേന നിദ്ദിസീയതി, ഇമസ്ഥിം പന വികപ്പേ
സുഖസോമനസ്സാനം ഉപ്പാദോയേവ തേഹി ഉപ്പാദവന്തേഹി നിദ്ദിട്ഠോ, സത്തിയാ, സത്തിമതോ ച
അഭിന്നത്താ. ന ഹി സുഖസോമനസ്സമന്തരേന തേസം ഉപ്പാദോ ലബ്ഭതി. ഇതി പുരിമവേദനം പടിച്ച്
സുഖസോമനസ്സുപ്പാദോപി പുരിമവേദനായ അസ്സാദോ നാമ അസ്സാദീയതേതി കത്വാ . അയഞ്ജേതഥ
സഞ്ചേപത്ഥോ - പുരിമമുപ്പന്നം വേദനം ആരബ്ഭേ സോമനസ്സുപ്പത്തിയം യോ പുരിമവേദനായ
പച്ചയഭാവസഞ്ചാതോ അസ്സാദേതബ്ബാകാരോ, സോമനസ്സസ്സ വാ ഉപ്പാദസഞ്ചാതോ തദസ്സാദനാകാരോ,
അയം പുരിമവേദനായ അസ്സാദോതി. കഥം പന വേദനം ആരബ്ഭേ സുഖം ഉപ്പജ്ജതി, നനു
ഫോട്ഠ്ഠാഭരണന്തി? ചേതസിസുഖസ്സേവ ആരബ്ഭേ പവത്തിയമധിപ്പേതത്താ നായം ദോസോ. ആരബ്ഭേ
പവത്തിയഞ്ഹി വിസേസനമേവ സോമനസ്സഗുഹണം സോമനസ്സം സുഖന്തി യഥാ “രൂക്ഖോ സീസപാ”തി

അന്തഃപുരുഷവേദന ഉപേക്ഷിച്ച് പന കായികസുഖത്തിന് അസ്സാദായേവ, യഥാലാഭകമാ വാ ഏകാന്തി ദർശനം.

“യാ വേദനാ അനിച്ഛാ”തിശ്ചിനാ സത്ത്വിമതാ സത്ത്വി നിദൃഷ്ടിതാ. തത്രായമത്ഥോ - യാ വേദനാ പുരുഷാ അഭാവത്വേന അനിച്ഛാ, ഉദയബുധപടിപിളനട്വേന ദുഷ്ട്വാ, ജരായ, മരണേന ചാതി ദിധാ വിപരിണാമേതബുധത്വേന വിപരിണാമയമ്മാ. തസ്സാ ഏവംഭൂതായ അയം അനിച്ഛദുഷ്ട്വവിപരിണാമഭാവോ വേദനായ സബുധപിശ്ചിനവോതി. ആദിനം പരമകാരുണ്ണം വാതി പവത്തതി ഏതസ്ഥാതി ഹി ആദിനവോ. അപിചശ്ചിനം അതിവിധ കപണം പവത്തനട്വേന കപണമനുസ്സോ ആദിനവോ, അയമ്പി ഏവംസഭാവോതി തഥാ വുച്ഛതി. സത്ത്വിമതാ ഹി സത്ത്വി അഭിനാ തദവിനാഭാവതോ.

ഏതഥ ച “അനിച്ഛാ”തി ഇമിനാ സഞ്ചാരദുഷ്ട്വതാവസേന ഉപേക്ഷാഭാവേനായ, സബുധാ വാ വേദനാസുആദിനവമാഹ, “ദുഷ്ട്വാ”തി ഇമിനാ ദുഷ്ട്വദുഷ്ട്വതാവസേനദുഷ്ട്വഭാവേനായ, “വിപരിണാമയമ്മാ”തി ഇമിനാ വിപരിണാമദുഷ്ട്വതാവസേന സുഖഭാവേനായ. അവിസേസേന വാ തീർണ്ണിപി പദാനി തിസ്സന്നമ്പി വേദനാനം വസേന യോജേതബുധി. ഛന്ദരാഗവിനയോതി ഛന്ദസഞ്ചാരരാഗവിനയനം വിനാസോ. “അത്ഥവസാ ലിങ്ഗവിഭിത്തിവിപരിണാമോ”തി വചനതോ യം ഛന്ദരാഗപ്പഹാനത്തി യോജേതബുധം. പരിയായവചനമേവിദം പദവയം. യഥാഭൂതം വിശിതാതി മഗ്ഗസ്സ വുത്തത്താ മഗ്ഗനിബ്ബാനവസേന വാ യഥാക്കമം യോജനാപി വട്ടതി. വേദനായാതി നിസ്സക്കവചനം. നിസ്സരണത്തി നേക്ഖമ്മം. യാവ ഹി വേദനാപടിബദ്ധം ഛന്ദരാഗം നപ്പജഹതി, താവായം പുരിസോ വേദനായ അല്ലിനോയേവ ഹോതി. യദാ പന തം ഛന്ദരാഗം പജഹതി, തദായം പുരിസോ വേദനായ നിസ്സഭോ വിസംയുത്തോ ഹോതി, തസ്ഥാ ഛന്ദരാഗപ്പഹാനം വേദനായ നിസ്സരണം വുത്തം. തബുചനേന പന വേദനാസഹജാതനിസ്സയാരമ്മണഭൂതാ രൂപാരൂപയമ്മാ ഗഹിതാ ഏവ ഹോന്തിതിപി പഞ്ചഹി ഉപാദാനക്ഖണ്ഡേഹി നിസ്സരണവചനം സിദ്ധമേവ. വേദനാസീസേന ഹി ദേസനാ ആഗതാ, തത്ഥ പന കാരണം ഹേട്വാ വുത്തമേവ. ലക്ഖണഹാരവസേനാപി അയമത്ഥോ വിഭാവേതബുധോ. വുത്തഞ്ചി ആയസ്ഥതാ മഹാകച്ചാനന്തേരേന -

“വുത്തഞ്ചി ഏകയമ്മേ, യേ യമ്മാ ഏകലക്ഖണാ കേചി;
വുത്താ ഭവന്തി സബുധാ, സോ ഹാരോ ലക്ഖണോ നാമാ”തി. (നേത്തിം ൪൮൫);

കാമുപാദാനമൂലകത്താ സേസുപാദാനാനം പഹിനേ ച കാമുപാദാനേ ഉപാദാനസേസാഭാവതോ “വിഗതഛന്ദരാഗതായ അനുപാദാനോ”തി വുത്തം, ഏതേന “അനുപാദാവിമുത്തോ”തി ഏതസ്സത്ഥം സഞ്ചേപേന ദസ്സേതി. ഇദം വുത്തം ഹോതി - വിഗതഛന്ദരാഗതായ അനുപാദാനോ, അനുപാദാനത്താ ച അനുപാദാവിമുത്തോതി. തത്ഥം വിത്ഥാരേതും, സമത്ഥേതും വാ “യസ്ഥി”തിശ്ചി വുത്തം. തത്ഥ യസ്ഥിം ഉപാദാനേതി സേസുപാദാനമൂലഭൂതേ കാമുപാദാനേ. തസ്സാതി കാമുപാദാനസ്സ. അനുപാദിയിതാതി ഛന്ദരാഗവസേന അനാദിയിതാ, ഏതേന “അനുപാദാവിമുത്തോ”തി പദസ്സ യ-കാരലോപേന സമാസഭാവം, ബുധാസഭാവം വാ ദസ്സേതി.

൩൭. “ഇമേ ഖോ”തിശ്ചി യഥാപുട്തസ്സ യമ്മസ്സ വിസ്സജ്ജിതഭാവേന നിഗമനവചനം, “പജാനാതി”തി വുത്തപജാനനമേവ ച ഇമ-സദ്ദേന നിദിട്വന്തി ദസ്സേതും “യേ തേ”തിശ്ചിമാഹ. യേ തേ സബുത്തുതത്താണയമ്മേ...പേ... അപുച്ഛിം, യേഹി സബുത്തുതത്താണയമ്മേഹി...പേ... വദേയ്യം, തബു...പേ... പജാനാതിതി ഏവം നിദിട്വാ ഇമേ സബുത്തുതത്താണയമ്മാ ഗമ്ഭീരാ...പേ... പണ്ഡിതവേദനീയാ ചാതി വേദിതബുധാതി യോജനാ. “ഏവ”തിശ്ചി പിണ്ഡത്ഥമസ്സനം. തത്ഥ കിഞ്ചാപി “അനുപാദാവിമുത്തോ ഭിക്ഖവേ, തഥാഗതോ”തി ഇമിനാ അഗ്ഗമഗ്ഗലമുപത്തിം ദസ്സേതി, “വേദനാനം, സമുദയബുധാ”തിശ്ചിനാ ച ചതുസച്ചക്കന്ദാനം. തഥാപി യസ്സാ യമ്മയാതായാ സുപ്പടിവിധത്താ ഇമം ദിട്വിഗതം സകാരണം സഗതികം പദേദതോ വിഭജിതും സമത്ഥോ ഹോതി, തസ്സാ പദത്വാനേ ചേവ സദ്ധിം പുബ്ബഭാഗപടിപദായ ഉപേക്ഷിതമിയാ ച തദേവ പാകടതരം കത്തുകാമോ യമ്മരാജാ ഏവം ദസ്സേതീതി വുത്തം “തദേവ നിയ്യാതിത”തി, നിഗമിതം നിട്വാപിതത്തി അത്ഥോ . അന്തരാതി പുച്ഛിതവിസ്സജ്ജിതയമ്മമസ്സനവചനാനന്തരാ ദിട്വിയോ വിഭത്താ തസ്സ പജാനനാകാരദസ്സനവസേനാതി അത്ഥോ.

പഠമഭാണവാദവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ.

ഏകച്ചസസ്സതവാദവണ്ണനാ

൩൮. “ഏകച്ചസസ്സതികാ”തി തദ്ധിതപദം സമാസപദേന വിഭാവേതും “ഏകച്ചസസ്സതവാദാ”തി വുത്തം. സത്തേസു, സഞ്ചാരേസു ച ഏകച്ചം സസ്സതമേതസ്സാതി ഏകച്ചസസ്സതോ, വാദോ, സോ ഏതേസന്തി ഏകച്ചസസ്സതികാ തദ്ധിതവസേന, സമാസവസേന പന ഏകച്ചസസ്സതോ വാദോ ഏതേസന്തി ഏകച്ചസസ്സതവാദാ. ഏസ നയോ ഏകച്ചഅസസ്സതികപദേപി. നനു ച “ഏകച്ചസസ്സതികാ”തി വുത്തേ തദന്തേസം ഏകച്ചഅസസ്സതികഭാവസന്നിട്വാനം സിദ്ധമേവാതി? സച്ചം അത്ഥതോ, സദുതോ പന അസിദ്ധമേവ തസ്ഥാ സദുതോ പാകടതരം കത്വാ ദസ്സേതും തഥാ വുത്തം. ന ഹി ഇധ സാവസേസം കത്വാ യമ്മം ദേസേതി യമ്മസ്സാമീ. “ഇസ്സരോ നിച്ഛോ, അന്തേ സത്താ അനിച്ഛാ”തി ഏവംപവത്തവാദാ സത്തേകച്ചസസ്സതികാ സേയുമാപി ഇസ്സരവാദാ. തഥാ “നിച്ഛോ ബ്രഹ്മാ, അന്തേ അനിച്ഛാ”തി ഏവംപവത്തവാദാപി. “പരമാണവോ നിച്ഛാ, ദിഅബുക്കാരയോ അനിച്ഛാ”തി (വിസിസിദസ്സനേ

സത്തമപരിച്ഛേദേ പഠമകണ്ഡേ പശ്ചിതഞ്ച) ഏവംപവത്തവാദാ സഞ്ചാരേകച്ചസസ്സതികാ സേയുമാപി കാണാദാ. തഥാ “ചക്ഖാദയോ അനിച്ഛാ, വിഞ്ഠാണം നിച്ഛ”തി (ന്യായദസ്സനേ, വിസേസികദസ്സനേ ച പശ്ചിതഞ്ച) ഏവംപവത്തവാദാപി . ഇയാതി “ഏകച്ചസസ്സതികാ”തി ഇമസ്ഥിം പദേ, ഇമസ്സാ വാ ദേസനായ. ഗഹിതാതി വുത്താ, ദേസിതബ്ബഭാവേന വാ ദേസനാണാണേന സമാദിനാ തഥാ ചേവ ദേസിതത്താ. തഥാ ഹി ഇയ പുരിമകാ തയോ വാദാ സത്തവസേന, ചതുത്ഥോ സഞ്ചാരവസേന ദേസിതോ. “സഞ്ചാരേകച്ചസസ്സതികാ”തി ഇദം പന തേഹി സസ്സതഭാവേന ഗയ്ഹമാനാനം യമ്മാനം യാമാവസഭാവദസ്സനവസേന വുത്തം, ന പന ഏകച്ചസസ്സതികമതദസ്സനവസേന. തസ്സ ഹി സസ്സതാഭിമതം അസഞ്ചതമേവാതി ലബ്ധി. തേനേവാഹ പാളിയം “ചിത്തന്തി വാ...പേ... റസ്സതി”തി. ന ഹി യസ്സ സഭാവസ്സ പച്ചയേഹി അഭിസഞ്ചതഭാവം പടിജാനാതി, തസ്സേവ നിച്ഛയാവാദിഭാവോ അനുജ്ഞതേന സക്കാ പടിജാനിതും, ഏതേന ച “ഉപ്പാദവയധുവതായുത്താ സഭാവാ സിയാ നിച്ഛാ, സിയാ അനിച്ഛാ, സിയാ ന വത്തബ്ബാ”തിആദിനാ (ദിം നിം ടിം ൧.൩൮) പവത്തസത്തഭേഗവാദസ്സ അയുത്തതാ വിഭാവിതാ ഹോതി.

തത്രായം അയുത്തതാവിഭാവനാ - യദി ഹി “യേന സഭാവേന യോ യമ്മോ അത്ഥിതി വുച്ചതി, തേനേവ സഭാവേന സോ യമ്മോ നത്ഥീ”തി വുച്ചേയ്യ, സിയാ അനേകന്തവാദോ. അഥ അഞ്ഞേന, ന സിയാ അനേകന്തവാദോ. ന ചേത്ഥ ദേസന്തരാദിസമ്ബന്ധഭാവോ യുത്തോ വത്തും തസ്സ സബ്ബലോകസിദ്ധത്താ, വിവാദാഭാവതോ ച. യേ പന വദന്തി “യഥാ സുവണ്ണഘടേന മകുടേ കത്തേ ഘടഭാവോ നസ്സതി, മകുടഭാവോ ഉപ്പജ്ജതി, സുവണ്ണഭാവോ തിട്ഠതിയേവ, ഏവം സബ്ബസഭാവാനം കോചി യമ്മോ നസ്സതി, കോചി യമ്മോ ഉപ്പജ്ജതി, സഭാവോ ഏവ തിട്ഠതി”തി. തേ വത്തബ്ബാ “കിം തം സുവണ്ണം, യം ഘടേ, മകുടേ ച അവട്ഠിതം, യദി രൂപാദി, സോ സദോ വിയ അനിച്ഛോ. അഥ രൂപാദിസമൂഹോ സമ്മുതിമത്തം, ന തസ്സ അത്ഥിതാ വാ നത്ഥിതാ വാ നിച്ഛതാ വാ ലബ്ധിതീ”തി, തസ്മാ അനേകന്തവാദോ ന സിയാ. യമ്മാനഞ്ച യമ്മിനോ അഞ്ഞമാനഞ്ഞമാ ച പവത്തിയം ദോസോ വുത്തോയേവ സസ്സതവാദവിചാരണായം. തസ്മാ സോ തത്ഥ വുത്തനയേന വേദിതബ്ബോ. അപിച ന നിച്ഛാനിച്ഛനവത്തബ്ബരൂപോ അത്താ, ലോകോ ച പരമത്ഥതോ വിജ്ജമാനതാപരിജാനനതോ യഥാ നിച്ഛാദിനം അഞ്ഞതരം രൂപം, യഥാ വാ ദിപാദയോ. ന ഹി രൂപാദിനം ഉദയബ്ബയസഭാവാനം നിച്ഛാനിച്ഛനവത്തബ്ബസഭാവതാ സക്കാ വിഞ്ഠാതും, ജീവസ്സ ച നിച്ഛാദിസു അഞ്ഞതരം രൂപം സിയാതി, ഏവം സത്തഭേഗോ വിയ സേസഭേഗാനന്വി അസമ്ഭവോയേവാതി സത്തഭേഗവാദസ്സ അയുത്തതാ വേദിതബ്ബാ (ദിം നിം ടിം ൧.൩൮).

നനു ച “ഏകച്ചേ യമ്മാ സസ്സതാ, ഏകച്ചേ അസസ്സതാ”തി ഏതസ്ഥിം വാദേ ചക്ഖാദിനം അസസ്സതഭാവസന്നിടാനം യഥാസഭാവാവബോധോ ഏവ, അഥ ഏവംവാദിനം കഥം മിച്ഛാദസ്സനം സിയാതി, കോ വാ ഏവമാഹ “ചക്ഖാദിനം അസസ്സതഭാവസന്നിടാനം മിച്ഛാദസ്സന”തി? അസസ്സതേസുയേവ പന കേസഞ്ചി യമ്മാനം സസ്സതഭാവസന്നിടാനം ഇയ മിച്ഛാദസ്സനന്തി ഗഹേതബ്ബം, തേന പന ഏകവാദേ പവത്തമാനേന ചക്ഖാദിനം അസസ്സതഭാവാവബോധോ വിദൂസിതോ സംസട്ഠഭാവതോ വിസസംസട്ഠോ വിയ സപ്പിപിണ്ഡോ, തതോ ച തസ്സ സകിച്ചകരണാസമത്ഥതായ സമ്മാദസ്സനപക്ഖേ റപേതബ്ബതം നാരഹതീതി. അസസ്സതഭാവേന നിച്ഛിതാപി വാ ചക്ഖുആദയോ സമാരോപിതജീവസഭാവോ ഏവ ദിട്ഠിഗതികേഹി ഗയ്ഹന്തിതി തദവബോധസ്സ മിച്ഛാദസ്സനഭാവോ ന സക്കാ നിവാരേതും. തേനേവാഹ പാളിയം “ചക്ഖും ഇതിപി...പേ... കായോ ഇതിപി അയം അത്താ”തിആദി. ഏവഞ്ച കത്ഥാ അസഞ്ചതായ, സഞ്ചതായ ച ധാതുയാ വസേന യഥാക്കഥം “ഏകച്ചേ യമ്മാ സസ്സതാ, ഏകച്ചേ അസസ്സതാ”തി ഏവംപവത്തോ വിജ്ജവാദോപി ഏകച്ചസസ്സതവാദോയേവ ഭവേയ്യാതി ഏവന്ധകാരാ ചോദനാ അനവകാസാ ഹോതി അവിപരീതയമ്മസഭാവപടിപത്തിഭാവതോ. അവിപരീതയമ്മസഭാവപടിപത്തിയേവ ഹേസ വുത്തനയേന അസംസട്ഠത്താ, അനാരോപിതജീവസഭാവത്താ ച.

ഏത്ഥാഹ - പുരിമസ്ഥിവിസസ്സതവാദേ അസസ്സതാനം യമ്മാനം “സസ്സതാ”തി ഗഹണം വിസേസതോ മിച്ഛാദസ്സനം ഭവതി. സസ്സതാനം പന “സസ്സതാ”തി ഗാഹോ ന മിച്ഛാദസ്സനം യഥാസഭാവഗാഹഭാവതോ. ഏവഞ്ച സതി ഇമസ്സ വാദസ്സ വാദന്തരതാ ന വത്തബ്ബാ, ഇയ വിയ പുരിമേഹി ഏകച്ചേസേവ യമ്മേസു സസ്സതഗാഹസമ്ഭവതോതി, വത്തബ്ബായേവ അസസ്സതേസേവ “കേചിദേവ യമ്മാ സസ്സതാ, കേചി അസസ്സതാ”തി പരികപ്പനാവസേന ഗഹേതബ്ബയമ്മേസു വിഭാഗപ്പവത്തിയാ ഇമസ്സ വാദസ്സ ദസ്സിതത്താ. നനു ച ഏകദേസസ്സ സമുദായന്തോഗയത്താ അയം സപ്പദേസസസ്സതഗാഹോ പുരിമസ്ഥിം നിപ്പദേസസസ്സതഗാഹോ സമോധാനം ഗച്ഛേയ്യാതി? തഥാപി ന സക്കാ വത്തും വാദി തബ്ബിസയവിസേസവസേന വാദദയസ്സ പവത്തത്താ. അഞ്ഞേ ഏവ ഹി ദിട്ഠിഗതികാ “സബ്ബേ യമ്മാ സസ്സതാ”തി അഭിനിവിട്ഠാ, അഞ്ഞേ “ഏകച്ചേവ സസ്സതാ, ഏകച്ചേ അസസ്സതാ”തി. സഞ്ചാരാനം അനവസേസപരിയാദാനം, ഏകദേസപരിഗൃഹോ ച വാദദയസ്സ പരിബൃത്തോയേവ. കിഞ്ച ഭിച്ഛോ - അനേകവിധസമുസ്സയേ, ഏകവിധസമുസ്സയേ ച ഖന്ധപഞ്ചസേന അഭിനിവേസഭാവതോ തഥാ ന സക്കാ വത്തും. ചതുബ്ബിധോപി ഹി സസ്സതവാദി ജാതിവിസേസവസേന നാനാവിധരൂപകായസന്നിസ്സയേ ഏവ അരൂപയമ്മപുഞ്ജേ സസ്സതാഭിനിവേസി ജാതോ അഭിഞ്ഞാണേന, അനുസ്സവാദിഹി ച രൂപകായഭേദഗഹണതോ. തഥാ ച വുത്തം “തതോ ചുതോ അമുത്ര ഉദപാദി”ന്തി, (ദിം നിം ൧.൨൪൪; മം നിം ൧.൧൪൮; പാരാ ൧൨) “ചവന്തി ഉപപജ്ജന്തി”തി (ദിം നിം ൧.൨൪൫; മം നിം ൧.൧൪൮; പാരാ ൧൨) ച ആദി. വിസേസലാഭീ പന ഏകച്ചസസ്സതികോ അനുപധാരിതഭേദസമുസ്സയേ യമ്മപഞ്ചസേ സസ്സതാകാരഗഹണേന അഭിനിവേസം ജനേസി ഏകഭവപരിയാപനഖന്ധസന്താനവിസയത്താ തദഭിനിവേസസ്സ. തഥാ ഹി തീസുപി വാദേസു “തം

പുണ്യനിവാസം അനുസ്സരതി , തതോ പരം നാനുസ്സരതീ”തി ഏതകമേവ വുത്തം. തക്കീനം പന ഉഭിന്നസി സസ്സതേകച്ചസസ്സതവാദിനം സസ്സതാഭിനിവേസവിസേസോ രൂപാരൂപധമ്മവിസയതായ സുപാകടോയേവാതി.

൩൯. സംവട്ടട്ഠായിവിവട്ടവിവട്ടട്ഠായിസഞ്ചാതാനം തിണ്ണസി അസഞ്ചേയ്യകപ്പാനമതിക്കമേന പുന സംവട്ടനതോ, അദ്ധാ-സദസ്സ ച കാലപരിയായത്താ ഏവം വുത്തന്തി ആഹ “ദീഘസ്സാ”തിആദി. അതിക്കമ്മ അയനം പവത്തനം അച്ചയോ. അനേകത്ഥത്താ ധാതുനം, ഉപസഗ്ഗവസേന ച അത്ഥവിസേസവാചകത്താ സം-സദേന യുത്തോ വട്ട-സദോ വിനാസവാചിതി വുത്തം “വിനസ്സതീ”തി, വതു-സദോ വാ ഗതിയമേവ. സഞ്ചയത്ഥജോതകേന പന സം-സദേന യുത്തത്താ തദത്ഥസമ്ബന്ധനേന വിനാസത്ഥോ ലബ്ഭിതീതി ദസ്സേതി “വിനസ്സതീ”തി ഇമിനാ. സഞ്ചയവസേന വത്തതീതി ഹി സദുത്തോ അത്ഥോ, ത-കാരസ്സ ചേത്ഥ ട-കാരാദേസോ. വിപത്തികരമഹാമേഘസമുപ്പത്തിത്തോ ഹി പട്ഠായ യാവ അണുസഹഗതോപി സഞ്ചാരോ ന ഹോതി, താവ ലോകോ സംവട്ടതീതി വുച്ചതി. പാളിയം ലോകോതി പഥവിആദിഭാജനലോകോ അധിപ്പേതോ തദവസേസസ്സ ബാഹുല്യത്തോ, തദേവ സന്ധായ “യേഭുയേനാ”തി വുത്തന്തി ദസ്സേതി “യേ”തിആദിനാ. ഉപരിബ്രഹ്മലോകേസൂതി ആഭസ്സരഭൂമിതോ ഉപരിഭൂമീസു. അഗ്ഗിനാ കപ്പവുട്ഠാനത്തിഹി ഇധാധിപ്പേതം, തേനേവാഹ പാളിയം “ആഭസ്സരസംവത്തനികാ ഹോന്തി”തി. കസ്ഥാ തദേവ വുത്തന്തി ചേ? തസ്സേവ ബഹുലം പവത്തനതോ. അയഞ്ചി വാരനിയമോ -

“സത്തസത്തഗ്ഗിനാ വാരാ, അട്ഠമേ അട്ഠമേ ദകാ;
ചതുസട്ഠി യദാ പുണ്ണാ, ഏകോ വായുവരോ സിയാ”തി. (അഭിധമ്മത്ഥവിഭാവനീടികായ പഞ്ചമപരിച്ഛേദവണ്ണനായസി);

ആരൂപേസു വാതി ഏത്ഥ വികപ്പനത്ഥേന വാ-സദേന സംവട്ടമാനലോകയാതൂഹി അത്തലോകയാതൂസു വാതി വികപ്പേതി. ന ഹി സഞ്ചേ അപായസത്താ തദാ രൂപാരൂപഭവേസു ഉപ്പജ്ജന്തിതി സക്കാ വിത്താതും അപായേസു ദീഘതരായുകാനം മനുസ്സലോകൂപപത്തിയാ അസമ്ഭവതോ, മനുസ്സലോകൂപപത്തിഞ്ച വിനാ തദാ തേസം തത്രൂപപത്തിയാ അനുപപത്തിതോ. നിയതമിച്ഛാദിട്ഠികോപി ഹി സംവട്ഠമാനേ കപ്പേ നിരയതോ ന മുച്ചതി, പിട്ഠിചക്കവാളേയേവ നിബ്ബത്തതീതി അട്ഠകമാസു (അ° നി° അട്ഠ° ൧.൩൧൧) വുത്തം. സതിപി സബ്ബസത്താനം പുത്താപുത്താഭിസഞ്ചാരമനസാ നിബ്ബത്തഭാവേ ബാഹിരപച്ചയേഹി വിനാ മനസാവ നിബ്ബത്തത്താ രൂപാവചരസത്താ ഏവ “മനോമയാ”തി വുച്ചന്തി, ന പന ബാഹിരപച്ചയപടിയത്താ തദഞ്ഞേതി ദസ്സേതും “മനേന നിബ്ബത്തത്താ മനോമയാ”തി ആഹ. യദേവം കാമാവചരസത്താനസി ഓപപാതികാനം മനോമയഭാവോ ആപജ്ജതീതി? നാപജ്ജതി, അധിചിത്തഭൂതേന അതിസയമനസാ നിബ്ബത്തസത്തേസുയേവ മനോമയവോഹാരതോതി ദസ്സേനേന ത്യാന-സദേന വിസേസേതാ “ത്യാനമനേനാ”തി വുത്തം. ഏവസി അരൂപാവചരസത്താനം മനോമയഭാവോ ആപജ്ജതീതി? ന തത്ഥ ബാഹിരപച്ചയേഹി നിബ്ബത്തേതബ്ബതാസകായ അഭാവേന മനസാ ഏവ നിബ്ബത്താതി അവധാരണാസമ്ഭവതോ. നിരുള്ഘോവായം ലോകേ മനോമയവോഹാരോ രൂപാവചരസത്തേസു. തഥാ ഹി അന്നമയോ പാനമയോ മനോമയോ ആനന്ദമയോ വിത്താണമയോതി പഞ്ചയാ അത്താനം വേദവാദിനോ പരികപ്പേന്തി. ഉച്ഛേദവാദേപി വക്ഖതി “ദിബ്ബോ രൂപീ മനോമയോ”തി, (ദി° നി° ൧.൮൭) തേ പന ത്യാനാനുഭാവതോ പിതീഭക്ഖാ സയംപഭാ അന്തലിക്ഖചരാതി ആഹ “പിതീതേസ”തിആദി, തേസം അത്തനോവ പഭാ അത്ഥിതി അത്ഥോ. സോഭനാ വാ ഠായി സഭാ ഏതേസന്തി സുട്ഠായിനോതിപി യുജ്ജതി. ഉക്കംസേനാതി ആഭസ്സരേ സന്ധായ വുത്തം. പരിത്താഭാപ്പമാണാഭാ പന ദേ, ചത്താരോ ച കപ്പേ തിട്ഠന്തി. അട്ഠ കപ്പേതി ചതുന്നമസഞ്ചേയ്യകപ്പാനം സമുദായഭൂതേ അട്ഠ മഹാകപ്പേ.

൪൦. വിനാസവാചിയേവ വട്ട-സദോ പടിസേധജോതകേന ഉപസഗ്ഗേന യുത്തത്താ സണ്ഠാഹനത്ഥത്താപകോതി ആഹ “സണ്ഠാതീ”തി, അനേകത്ഥത്താ വാ ധാതുനം നിബ്ബത്തതി, വഡ്ഢതീതി വാ അത്ഥോ. സമ്പത്തിമഹാമേഘസമുപ്പത്തിതോ ഹി പട്ഠായ പഥവിസന്ധാരകുദകതംസന്ധാരകവായുആദിനം സമുപ്പത്തിവസേന യാവ ചന്ദിമസൂരിയാനം പാതുഭാവോ, താവ ലോകോ വിവട്ടതീതി വുച്ചതി. പകതിയാതി സഭാവേന, തസ്സ “സുത്തേ”തി ഇമിനാ സമ്ബന്ധോ. തഥാസുത്തതായ കാരണമാഹ “നിബ്ബത്തസത്താനം നത്ഥിതായാ”തി. പുരിമതരം അഞ്ഞേസം സത്താനമനുപ്പന്നത്താതി ഭാവോ, തേന യഥാ ഏകച്ചാനി വിമാനാനി തത്ഥ നിബ്ബത്തസത്താനം ഛരസ്സിതത്താ സുത്താനി, ന ഏവമിദന്തി ദസ്സേതി.

അപരോ നയോ - സകകമ്മസ്സ പഠമം കരണം പകതി, തായ നിബ്ബത്തസത്താനന്തി സമ്ബന്ധോ, തേന യഥാ ഏതസ്സ അത്തനോ കമ്മബലേന പഠമം നിബ്ബത്തി, ന ഏവം അഞ്ഞേസം തസ്സ പുരിമതരം, സമാനകാലേ വാ നിബ്ബത്തി അത്ഥി, തഥാ നിബ്ബത്തസത്താനം നത്ഥിതായ സുത്തമിദന്തി ദസ്സേതി. ബ്രഹ്മപാരിസജ്ജബ്രഹ്മപുരോഹിതമഹാബ്രഹ്മാനോ ഇധ ബ്രഹ്മകായികാ, തേസം നിവാസതായ ഭൂമിപി “ബ്രഹ്മകായികാ”തി വുത്താ, ബ്രഹ്മകായികഭൂമിതി പന പാഠേബ്രഹ്മകായികാനം സമ്ബന്ധിനീ ഭൂമിതി അത്ഥോ. കത്താ സയം കാരകോ. കാരേതാ പരേസം ആണാപകോ. വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ പുണ്യനിവാസത്താണകമായം (വിസുദ്ധി° ൨.൪൦൮) വുത്തനയേന, ഏതേന നിബ്ബത്തക്കമം കമ്മപച്ചയഉതുസമുട്ഠാനഭാവേ ച കാരണം ദസ്സേതി. കമ്മം ഉപനിസ്സയഭാവേന പച്ചയോ ഏതിസ്സാതി കമ്മപച്ചയാ. അഥ വാ തത്ഥ നിബ്ബത്തസത്താനം വിപച്ചനകകമ്മസ്സ സഹകാരികാരകഭാവതോ കമ്മസ്സ പച്ചയാതി കമ്മപച്ചയാ. ഉതു സമുട്ഠാനമേതിസ്സാതി ഉതുസമുട്ഠാനാ. “കമ്മപച്ചയഉതുസമുട്ഠാനാ”തിപി സമാസവസേന പാഠോ കമ്മസഹായോ പച്ചയോ, വുത്തനയേന വാ കമ്മസ്സ സഹായഭൂതോ പച്ചയോതി

കമ്മച്ചയോ, സോ ഏവ ഉതു തമാ, സോവ സമുട്ഠാനമേതിസ്സാതി കമ്മച്ചയഉതുസമുആനാ. രതനഭൂമിതി ഉക്കംസഗതപുഞ്ഞകമ്മാനുഭാവതോ രതനഭൂതാ ഭൂമി, ന കേവലം ഭൂമിയേവ, അഥ വോ തപ്പരിവാരാപിതി ആഹ “പകതീ”തിആദി. പകതിനിബുത്തട്ഠാനേതി പുരിമകപ്പേസു പുരിമകാനം നിബുത്തട്ഠാനേ. ഏതാതി “ബ്രഹ്മവിമാന”ന്തി വുത്തായ ബ്രഹ്മകായികഭൂമിയാ. സാമഞ്ഞവിസേസവസേന ചേതം ആധാരദയം. കഥം പണിതായ ദുതിയജ്ജ്യാനഭൂമിയാ റിതാനം ഹീനായ പഠമജ്ജ്യാനഭൂമിയാ ഉപപത്തി ഹോതീതി ആഹ “അഥ സത്താന”ന്തിആദി, നികന്തിവസേന പഠമജ്ജ്യാനം ഭാവേതാതി വുത്തം ഹോതി, പകതിയാ സഭാവേന നികന്തി തണ്ഹാ ഉപ്പജ്ജതിതി സമ്ബന്ധോ. വസിതട്ഠാനേതി വുത്ഥപുബ്ബട്ഠാനേ. തതോ ഓതരന്തിതി ഉപപത്തിവസേന ദുതിയജ്ജ്യാനഭൂമിതോ പഠമജ്ജ്യാനഭൂമിം അപസക്കന്തി, ഗച്ഛന്തിതി അത്ഥോ. അപ്പായുകേതി യം ഉളാരപുഞ്ഞകമ്മം കതം, തസ്സ ഉപജ്ജനാരഹവിപാകപബന്ധതോ അപ്പപരിമാണായുകേ. തസ്സ ദേവലോകസ്സാതി തസ്ഥിം ദേവലോകേ, നിസ്സയവസേന വാ സമ്ബന്ധനിദേശോ. ആയുപ്പമാണേനേവാതി പരമായുപ്പമാണേനേവ. പരിത്തന്തി അപ്പകം. അന്തരാവ ചവന്തിതി രാജകോട്ഠാഗാരേ പക്ഖിത്തതണ്ഡുലനാളി വിയ പുഞ്ഞക്ഖയാ ഹുത്വാ സകകമ്മപ്പമാണേന തസ്സ ദേവലോകസ്സ പരമായുഅന്തരാ ഏവ ചവന്തി.

കിം പനേതം പരമായു നാമ, കഥം വാ തം പരിച്ഛിന്നപ്പമാണന്തി? വുച്ചതേ - യോ തേസം തേസം സത്താനം തസ്ഥിം തസ്ഥിം ഭവവിസേസേ വിപാകപ്പബന്ധസ്സ റിതികാലനിയമോ പുരിമസിദ്ധഭവപത്ഥനുപനിസ്സയവസേന സരീരാവയവവണ്ണസണ്ഠാനപ്പമാണാദിവിസേസാ വിയ തന്തംഗതിനികായാദീസു യേഭൂയേന നിയതപരിച്ഛേദോ ഹോതി, ഗബ്ഭസേയ്യകകാമാവചരദേവരൂപാവചരസത്താനം സുക്കസോണിതാദിഉതുഭോജനാദിഉതുആദിപച്ചയുപ്പനപച്ചയുപത്ഥമ്ഭിതോ ച, സോ ആയുഹേതുക്താ കാരണുപചാരേന ആയു, ഉക്കംസപരിച്ഛേദവസേന പരമായുതി ച വുച്ചതി. യഥാസകം ഖണ്ഡത്താവട്ഠായീനസി ഹി അത്തനാ സഹജാതാനം രൂപാരൂപധമ്മാനം ഠപനാകാരവുത്തിതായ പവത്തകാനി രൂപാരൂപജീവിതിന്ദ്രിയാനി ന കേവലം നേസം ഖണ്ഡ്ഠിതിയാ ഏവ കാരണഭാവേന അനുപാലകാനി, അഥ വോ യാവ ഭണ്ഡുപച്ഛേദാ [ഭവണ്ഡുപച്ഛേദാ (ദീം നിം ടീം ൧.൪൦)] അനുപബന്ധസ്സ അവിച്ഛേദഹേതുഭാവേനാപി. തസ്ഥാ ചേസ ആയുഹേതുക്തോയേവ, തം പന ദേവാനം, നേരയികാനഞ്ച യേഭൂയേന നിയതപരിച്ഛേദം, ഉത്തരകുരുകാനം പന ഏകന്തനിയതപരിച്ഛേദമേവ. അവസിട്ഠമനുസ്സപേതതിരച്ഛാനഗതാനം പന ചിരട്ഠിതിസംവത്തനികകമ്മബഹുലേ കാലേ തംകമ്മസഹിതസന്താനജനിതസുക്കസോണിതപച്ചയാനം, തമ്മുലകാനഞ്ച ചന്ദിമസൂരിയസമവിസമപരിവത്തനാദിജനിതഉതുആഹാരാദിസമവിസമപച്ചയാനം വസേന ചിരാചിരകാലതായ അനിയതപരിച്ഛേദം, തസ്സ ച യഥാ പുരിമസിദ്ധഭവപത്ഥനാവസേന തന്തംഗതിനികായാദീസു വണ്ണസണ്ഠാനാദിവിസേസനിയമോ സിദ്ധോ, ദസ്സനാനുസ്സവാദിഹി തമായേവ ആദിതോ ഗഹണസിദ്ധിയാ, ഏവം താസു താസു ഉപപത്തിസു നിബുത്തസത്താനം യേഭൂയേന സമപ്പമാണം റിതികാലം ദസ്സനാനുസ്സവേഹി ലഭിത്വാ തം പരമതം അജ്ജോസായ പവത്തിഭവപത്ഥനാവസേന ആദിതോ പരിച്ഛേദനിയമോ വേദിതബ്ബോ.

യസ്ഥാ പന കമ്മം താസു താസു ഉപപത്തിസു യഥാ തന്തംഉപപത്തിനിസ്സിതവണ്ണാദിനിബുത്തനേ സമത്ഥം, ഏവം നിയതായുപരിച്ഛേദാസു ഉപപത്തിസു പരിച്ഛേദാതിക്കമേന വിപാകനിബുത്തനേ സമത്ഥം ന ഹോതി, തസ്ഥാ വുത്തം “ആയുപ്പമാണേനേവ ചവന്തി”തി. യസ്ഥാ പന ഉപത്ഥമ്ഭിതപച്ചയസഹായേഹി അനുപാലകപച്ചയേഹി ഉപാദിനകകഖന്ധാനം പവത്തേതബ്ബാകാരോ അത്ഥതോ പരമായുകസ്സ ഹോതി യഥാവുത്തപരിച്ഛേദാനതിക്കമേനതോ, തസ്ഥാ സതിപി കമ്മാവസേസേ റാനം ന സമ്ഭവതി, തേന വുത്തം “അത്തനോ പുഞ്ഞബലേന റാതും ന സക്കോന്തി”തി. “ആയുക്ഖയാ വാ പുഞ്ഞക്ഖയാ വാ ആസ്സരകായാ ചവിത്വാ”തി വചനതോ പനേത്ഥ കാമാവചരദേവാനം വിയ ബ്രഹ്മകായികാനസി യേഭൂയേനേവ നിയതായുപരിച്ഛേദഭാവോ വേദിതബ്ബോ. തഥാ ഹി ദേവലോകതോ ദേവപുത്താ ആയുക്ഖയേന പുഞ്ഞക്ഖയേന ആഹാരക്ഖയേന കോപേനാതി ചതുഹി കാരണേഹി ചവന്തിതി അട്ഠകമാസു (ധം പം അട്ഠം ൧.അപ്പമാദവഗ്ഗേ) വുത്തം. കപ്പം വാ ഉപധ്വസകപ്പം വാതി ഏത്ഥ അസബ്ബേയ്യകപ്പോ അധിപ്പേതോ, സോ ച തഥാരൂപോ കാലോയേവ, വാ-സദോ പന കപ്പസ്സ തതിയഭാഗം വാ തതോ ഊനമധികം വാതി വികപ്പനത്ഥോ.

൪൧. അനഭിരതീതി ഏകകവിഹാരേന അനഭിരമണസബ്ബാതാ അഞ്ജേഹി സമാഗമിച്ചായേവ. തത്ഥ “ഏകകസ്സ ദീഘരത്തം നിവസിതത്താ”തി പാളിയം വചനതോതി വുത്തം “അപരസ്സാപി”തിആദി. ഏവമന്യമത്ഥം ദസ്സേതാ നനു ഉക്കണ്ഠിതാപി സിയാതി ചോദനാസോധനവസേന ബൃതിരേകം ദസ്സേതി “യാ പനാ”തിആദിനാ. പിയവത്ഥുവിരഹേന, പിയവത്ഥുഅലാഭേന വാ ചിത്തവിഗ്ഘാതോ ഉക്കണ്ഠിതാ, സാ പനത്ഥതോ ദോമനസ്സചിത്തുപ്പാദോവ, തേനാഹ “പടീഘസമ്പയുത്താ”തി. സാ ബ്രഹ്മലോകേ നത്ഥി ത്യാനാനുഭാവപഹിനത്താ. തണ്ഹാദിട്ഠിസബ്ബാതാ ചിത്തസ്സ പുരിമാവത്ഥായ ഉബ്ബിജ്ജനാ ഫന്ദനാ ഏവ ഇധ പരിതസ്സനാ. സാ ഹി ദീഘരത്തം ത്യാനരതിയാ റിതസ്സ യഥാവുത്താനഭിരതിനിമിത്തം ഉപ്പന്നാ “അഹം മമ”ന്തി ഗഹണസ്സ ച കാരണഭൂതാ. തേന വക്ഖതി “തണ്ഹാതസ്സ നാപി ദിട്ഠിതസ്സനാപി വട്ടതീ”തി (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൪൧) നനു വുത്തം അത്ഥുദ്ധാരേ ഇമംയേവ പാളിം നീഹരിത്വാ “അഹോ വത അഞ്ജേഹി സത്താ ഇത്ഥത്തം ആഗച്ഛേയുന്തി അയം തണ്ഹാതസ്സനാ നാമാ”തി? സച്ചം, തം പന ദിട്ഠിതസ്സനായ വിസുഖം ഉദാഹരണം ദസ്സേത്തേന തണ്ഹാതസ്സനമേവ തതോ നിദ്ധാരേത്വാ വുത്തം, ന പന ഏത്ഥ ദിട്ഠിതസ്സനായ അലബ്ഭമാനത്താതി ന ദോസോ. ഇദാനി സമാനസദുവചനീയാനം അത്ഥാനമുദ്ധരണം കത്വാ

ഇയാധിപ്പേതം വിഭാവേതും “സാ പനേസാ”തിആദിമാഹ. പടിഘസഞ്ചാതോ ചിത്തുത്രാസോ ഏവ താസതസ്സനാ. ഏവമഞ്ഞത്മാപി യഥാരഹം. “ജാതിം പടിച്ചാ”തിആദി വിഭിജ്ഗപാളി, (വിഭം ന്വമ) തത്രായമത്ഥകമാ - ജാതിം പടിച്ച ഭയന്തി ജാതിപച്ചയാ ഉപ്പന്നഭയം. ഭയാനകന്തി ആകാരനിദേശോ. ഛർദ്ഭിതത്തന്തി ഭയവസേന ഗത്തകന്യോ, വിസേസതോ ഹദയമംസചലനം. ലോമഹംസോതി ലോമാനം ഹംസനം, ഭിത്തിയം നാഗദന്താനമിവ ഉദ്ധഗഭാവോ, ഇമിനാ പദഭയേന കിച്ചതോ ഭയം ദസ്സേത്യാ പുന ചേതസോ ഉത്രാസോതി സഭാവതോ ദസ്സിതന്തി. ടീകായം പന “ഭയാനകന്തി ഭേരവാറമ്മണിമിത്തം ബലവഭയം, തേന സരീരസ്സ മദ്ധഭാവോ ഛർദ്ഭിതത്ത”ന്തി (ദീം നീം ടീം ൧.൪൧) വുത്തം, അനേനേവ ഭയന്തി ഏത്ഥ ഖുദുകഭയം ദസ്സിതം, ഇതി ഏത്ഥ പയോഗേ അയം തസ്സനാതി ഏവം സബ്ബത്ഥ അത്ഥോ. പരിതസ്സിതവിപ്ലവദിതമേവാതി ഏത്ഥ “ദിട്ഠിസഞ്ചാതേന ചേവ തണ്ഹാസഞ്ചാതേന ച പരിതസ്സിതേന വിപ്ലവദിതമേവ ചലിതമേവ കമ്പിതമേവാ”തി (ദീം നീം അട്ഠം ൧.൧൦൫-൧൧൭) അട്ഠകമായമത്ഥം വക്ഖതി. തേന വിത്തായതി ലബ്ഭമാനസി തണ്ഹാതസ്സനമന്തരേന ദിട്ഠിതസ്സനായേവ നിഹടാതി. “തേപീ”തിആദി സീഹോപമസുത്തന്തപാളി (അം നീം ൪.൩൩) തത്ഥ തേപീതി ദീഘായുകാ ദേവാപി. ഭയന്തി ഭിജ്ഗപുസ്സനാപരിചിണ്ണേ സബ്ബസഞ്ചാരതോ ഭായനവസേന ഉപ്പന്നം ഭയണാണം. സംവേഗന്തി സഹോത്തപ്പണാണം, ഓത്തപ്പമേവ വാ. സന്താസന്തി ആദിനവനിബ്ബിദാനുപസ്സനാഹി സഞ്ചാരേഹി സന്താസനണാണം. ഉപപത്തിവസേനാതി പടിസന്ധിവസേനേവ.

സഹബ്ബതന്തി സഹായഭാവമിച്ഛേവ സദുതോ അത്ഥോ സഹബ്ബ-സദുസ്സ സഹായത്ഥേ പവത്തനതോ. സോ ഹി സഹ ബ്ബായതി പവത്തന്തി, ദോസം വാ പടിച്ചാദേതീതി സഹബ്ബോതി വുച്ചതി, തസ്സ ഭാവോ സഹബ്ബതാ. സഹായഭാവോ പന സഹഭാവോയേവ നാമാതി അധിപ്പായതോ അത്ഥം ദസ്സേതും “സഹഭാവ”ന്തി വുത്തം. സസാധനസമവായത്ഥോ വാ സഹ-സദുദോ അധികിച്ചപദേ അധിസദുദോ വിയ, തസ്മാ സഹ ഏകതോ വത്തമാനസ്സ ഭാവോ സഹബ്ബം യഥാ “ദാസബ്ബ”ന്തി തദേവ സഹബ്ബതാ, സകത്ഥവുത്തിവസേന ഇമമേവത്ഥം സന്ധായാഹ “സഹഭാവ”ന്തി. അപിച സഹ വാതി പവത്തന്തിതി സഹഭാവോ, തസ്സ ഭാവോ സഹബ്ബം യഥാ “വീരസ്സ ഭാവോ വീരിയ”ന്തി, തദേവ സഹബ്ബതാതി ഏവം വിമാനട്ഠകമായം (വിം വം അട്ഠം ൧൭൨) വുത്തം, തസ്മാ തദത്ഥം ദസ്സേതും ഏവം വുത്തന്തിപി ദട്ഠം.

൪൨. ഇമേ സത്തേ അഭിഭവിതാതി സേസോ. അഭിഭവനാ ചേത്ഥ പാപസഭാവേന ജേട്ഠഭാവേന “തേ സത്തേ അഭിഭവിതാ റിതോ”തി അത്തനോ മഞ്ഞനായേവാതി വുത്തം “ജേട്ഠകോഹമസ്ഥി”തി. അത്തദത്ഥുതി ദസ്സനേ അന്തരായാഭാവവചനേന, ദസോതി ഏത്ഥ ദസ്സനേയവിസേസപരിഗ്രഹഭാവേന ച അനാവരണദസ്സാവിതം പടിജാനാതീതി ആഹ “സബ്ബം പസ്സാമീതി അത്ഥോ”തി. ദസ്സനേയവിസേസസ്സ ഹി പദേസഭൂതസ്സ അഗ്ഗഹണേ സതി ഗഹേതബ്ബസ്സ നിപ്പദേസതാ വിത്തായതി യഥാ “ദിക്ഖിതോ ന ദദാതീ”തി, ദേയ്യമ്മവിസേസസ്സ ചേത്ഥ പദേസഭൂതസ്സ അഗ്ഗഹണേതോ പബ്ബജിതോ സബ്ബസി ന ദദാതീതി ഗഹേതബ്ബസ്സ ദേയ്യമ്മസ്സ നിപ്പദേസതാ വിത്തായതി. ഏവമിദിസേസു. വസേ വത്തേമിതി വസവത്തി. അഹം-സദുയോഗതോ ഹി സബ്ബത്ഥ അർഹയോഗേന വചനത്ഥോ. സത്തഭാജനഭൂതസ്സ ലോകസ്സ നിമ്മാതാ ചാതി സമ്ബന്ധോ. “പഥവീ”തിആദി ചേത്ഥ ഭാജനലോകവസേന അധിപ്പായകമനം. സജിതാതി രചിതാ, വിഭജിതാ വാ, തേനാഹ “ത്വം ഖത്തിയോ നാമാ”തിആദി. ചിണ്ണവസിതായാതി സമാചിണ്ണപഞ്ചവിധവസിഭാവതോ. തത്ഥാതി ഭൂതഭവ്യേസു. അന്തോവത്ഥിമഹീതി അന്തോഗബ്ഭാസയേ. പഥമചിത്തക്ഖണേതി പടിസന്ധിചിത്തക്ഖണേ. ദുതിയതോതി പഥമഭവഞ്ചിത്തക്ഖണേതോ. പഥമഹരിയാപഥേതി യേന പടിസന്ധിം ഗണ്ഹാതി, തസ്ഥിം ഇരിയാപഥേ. ഇതി അതീതവസേന, ഭൂത-സദുസ്സ വത്തമാനവസേന ച ഭവ്യ-സദുസ്സ അത്ഥോ ദസ്സിതോ. ടീകായം (ദീം നീം ടീം ൧.൪൨) പന ഭവ്യ-സദുത്ഥോ അനാഗതവസേനാപി വുത്തോ. അഹേസുന്തി ഹി ഭൂതാ. ഭവന്തി, ഭവിസ്സന്തി ചാതി ഭവ്യാ തബ്ബാനിയാ വിയ ബുപച്ചയസ്സ കത്തരിപി പവത്തനതോ.

“ഇസ്സരോ കത്താ നിമ്മാതാ”തി വത്ഥാപി പുന “മയാ ഇമേ സത്താ നിമ്മിതാ”തി വചനം കിമത്ഥിയന്തി ആഹ “ഇദാനി കാരണവസേനാ”തിആദി [കാരണതോ (അട്ഠകമായം)] കാരണവസേന സാധേതുകാമതായ പടിഞ്ഞാകരണത്ഥന്തി വുത്തം ഹോതി. നനു ചേസ ബ്രഹ്മാ അനവട്ഠിതദസ്സനത്താ പുമുജ്ജനസ്സ പുരിമതരജാതിപരിചിതസി കമ്മസ്സകതാണാണം വിസ്സജ്ജേത്ഥാ വികുബ്ബനിദ്ധിവസേന ചിത്തുപ്പാദമത്തപടിബലേന സത്തനിമ്മാനേന വിപല്ലട്ഠോ “മയാ ഇമേ സത്താ നിമ്മിതാ”തിആദിനാ ഇസ്സരകുത്തദസ്സനം പക്ഖന്ദമാനോ അഭിനിവിസനവസേന പതിട്ഠിതോ, ന പന പതിട്ഠാപനവസേന. അഥ കസമാ കാരണവസേന സാധേതുകാമോ പടിഞ്ഞം കരോതീതി വുത്തന്തി? ന ചേവം ദട്ഠം. തേസസി ഹി “ഏവം ഹോതീ”തിആദിനാ പച്ഛാ ഉപ്പജ്ജന്താനസി തമാഅഭിനിവേസസ്സ വക്ഖമാനത്താ പരേസം പതിട്ഠാപനക്കമേനേവ തസ്സ സോ അഭിനിവേസോ ജാതോ, ന തു അഭിനിവിസനമത്തേന, തസ്മാ ഏവം വുത്തന്തി ദട്ഠം. തേനേവാഹ “തം കിസ്സ ഹേതു”തിആദി. പാളിയം മനസോ പണിധിതി മനസോ പത്ഥനാ, തഥാ ചിത്തുപ്പത്തിമത്തമേവാതി വുത്തം ഹോതി.

ഇത്ഥഭാവന്തി ഇദപ്പകാരഭാവം. യസ്ഥാ പന സോ പകാരോ ബ്രഹ്മത്തഭാവോയേവിധാധിപ്പേതോ, തസ്ഥാ “ബ്രഹ്മഭാവ”ന്തി വുത്തം. അയം പകാരോ ഇത്ഥം, തസ്സ ഭാവോ ഇത്ഥത്തന്തി ഹി നിബ്ബചനം. കേവലന്തി കമ്മസ്സകതാണാണേന അസമ്മിസ്സം സുദ്ധം. മഞ്ഞനാമത്തേനേവാതി ദിട്ഠിമഞ്ഞനാമത്തേനേവ, ന അധിമാനവസേന. വക്ഖരീദേന വക്ഖത്തുണി വിയ ഓനമിത്ഥാ വക്ഖലധികേന വക്ഖലധികാ ഓനമിത്ഥാ തസ്സേവ ബ്രഹ്മനോ പാദമുലം ഗച്ഛന്തി, തപക്ഖകാ ഭവന്തിതി അത്ഥോ. നനു ച ദേവാനം ഉപപത്തിസമനന്തരം

“ഇമായ നാമ ഗതിയാ ചവിത്വാ ഇമിനാ നാമ കമ്മുനാ ഇധുപപന്നാ”തി പച്ചവേക്ഖണാ ഹോതി, അഥ കസ്മാ തേസം ഏവം മഞ്ഞനാ സിയാതി? പുരിമജാതിസു കമ്മസ്സകതാണാണേ സമ്മദേവ നിവിട്ഠജ്ജന്ധാസയാനമേവ തമാപച്ചവേക്ഖണായ പവത്തിതോ. താദിസാനമേവ ഹി തമാപച്ചവേക്ഖണാ സമ്ഭവതി, സാ ച ഖോ യേഭുയ്യവസേന, ഇമേ പന പുരിമാസുപി ജാതിസു ഇസ്സരകുത്തദിട്ഠിവസേന നിബദ്ധാഭിനിവേസാ ഏവമേവ മഞ്ഞമാനാ അഹേസുന്തി. തമാ ഹി പാളിയം വുത്തം “ഇമിനാ മയ”തിആദി.

൪൩. ഈസതി അഭിവേഗത്തിൽ ഈസോ, മഹനോ ഈസോ മഹേസോ, സുപ്പതിട്ഠിതമഹേസതായ പരേഹി “മഹേസോ” ഇതി അക്ഖായതിതി മഹേസക്ഖോ, മഹേസക്ഖാനം അതിസയേന മഹേസക്ഖോതി മഹേസക്ഖതരോതി വചനത്ഥോ. സോ പന മഹേസക്ഖതരഭാവോ ആധിപത്യേപരിവാരസമ്പത്തിയാ കാരണഭൂതായ വിത്തായതിതി വുത്തം “ഇസ്സരിയപരിവാരവസേന മഹായസതരോ”തി.

൪൪. കിം പനേതം കാരണന്തി അനുയോഗേനാഹ “സോ തതോ”തിആദി, തേന “ഇത്ഥത്തം ആഗച്ഛതീ”തി വുത്തം ഇയാഗമനമേവ കാരണന്തി ദസ്സേതി. ഇധേവ ആഗച്ഛതീതി ഇമസ്ഥിം മനുസ്സലോകേ ഏവ പടിസന്ധിവസേന ആഗച്ഛതി. ഏതന്തി “ഠാനം ഖോ പനേതം ഭിക്ഖവേ, വിജ്ജതീ”തി വചനം. പാളിയം യം അത്തരരോ സത്തോതി ഏതം യന്തി നിപാതമത്തം, കാരണത്ഥേ വാ ഏസ നിപാതോ, ഹേതുമ്ഹി വാ പച്ചത്തനിദേസോ, യേന ഠാനേനാതി അത്ഥോ, കിരിയാപരാമസനം വാ ഏതം. “ഇത്ഥത്തം ആഗച്ഛതീ”തി ഏതം യദേതം ഇത്ഥത്തസ്സ ആഗമനസഖ്വാതം ഠാനം, തദേതം വിജ്ജതീതി അത്ഥോ. ഏസ ന സോ പബ്ബജതി, ചേതോസമാധിം ചുസതി, പുബ്ബേനിവാസം അനുസ്സതീതി ഏതേസുപി പദേസു. “ഠാനം ഖോ പനേതം ഭിക്ഖവേ, വിജ്ജതീ, യം അത്തരരോ സത്തോ”തി ഹി ഇമാനി പദാണി “പബ്ബജതീ”തിആദിഹിപി പദേഹി പച്ചേകം യോജേതബ്ബാനി. ന ഗച്ഛതീതി അഗാരം, ഗേഹം, അഗാരസ്സ ഹിതം ആഗാരിയം, കസിഗോരക്ഖാദികമ്മം, തമേത്ഥ നത്ഥിതി അനാഗാരിയം, പബ്ബജാ, തേനാഹ “അഗാരസ്ഥാ”തിആദി. പ-സദ്ദേന വിസിട്ഠോ വജ-സദ്ദോ ഉപസങ്കമനേതി വുത്തം “ഉപഗച്ഛതീ”തി. പരന്തി പച്ഛാ, അതിസയം വാ, അത്തം പുബ്ബേനിവാസന്തിപി അത്ഥോ. “ന സരതി”തി വുത്തേയേവ അയമത്ഥോ ആപജ്ജതീതി ദസ്സേതി “സരിതു”തിആദിനാ. അപസ്സന്തോതി പുബ്ബേനിവാസാനുസ്സതീതിണാണേ അപസ്സനഹേതു, പസ്സിതും അസക്കോന്തോ ഹുത്ഥാതിപി വട്ടതി. മാന-സദ്ദോ വിധ ഹി അന്ത-സദ്ദോ ഇധ സാമത്ഥിയത്ഥോ. സദാഭാവതോതി സബ്ബദാ വിജ്ജമാനത്താ. ജരാവസേനാപീതി ഏതം പി-സദ്ദേന മരണവസേനാപീതി സന്ധിണ്ഡേതി.

൪൫. വിസ്സാപദോസിനോതി കത്തുവസേന പദസിദ്ധി, വിസ്സാപദോസികാതി പന സകത്ഥവുത്തിവസേന, സദ്ദമനപേക്ഖിത്വാ പന അത്ഥമേവ ദസ്സേതും “വിസ്സായാ”തിആദി വുത്തം. “വിസ്സാപദോസകാ”തി വാ വത്തബ്ബേ ഇ-കാരാഗമവസേന ഏവം വുത്തം. പദുസ്സനം വാ പദോസോ, വിസ്സായ പദോസോ വിസ്സാപദോസോ, സോ ഏതേസന്തി വിസ്സാപദോസികാ. “പദുസികാതിപി പാളിം ലിഖന്തി”തി അത്തനികായികാനം പമാദലേഖതം ദസ്സേതി. മഹാവിഹാരവാസീനികായികാനത്ത്ഹി വാചനാമഗ്ഗവസേന അയം സംവണ്ണനാ പവത്താ. അപിച തേന പോത്ഥകാരുള്ഹകാലേ പമാദലേഖം ദസ്സേതി. തന്വി ഹി പദത്ഥസോധനായ അട്ഠകമായ സോധിതനിയാമേനേവ ഗഹേതബ്ബം, തേനാഹ “സാ അട്ഠകമായം നത്ഥീ”തി. വേലം അതിക്കന്തം അതിവേലം, തം. ഭാവനപുംസകഞ്ചേതം, തേനാഹ “അതിചിര”ന്തി, ആഹാരൂപഭോഗകാലം അതിക്കമിത്വാതി വുത്തം ഹോതി. രതിയമ്മ-സദ്ദോ ഹസ്സവിസ്സാ-സദ്ദേഹി പച്ചേകം യോജേതബ്ബോ “ഹസ്സവിസ്സാസു രതിയമ്മോ രമണസഭാവോ”തി. ഹസനം ഹസ്സോ, കേളിഹസ്സോ. ഖേഡനം കീളനം വിസ്സാ, കായികവാചസികകീളാ. അനുയോഗവസേന തംസമാപന്നാതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “ഹസ്സരതിയമ്മഞ്ചേവാ”തിആദി. കീളാ യേസം തേ കേളിനോ, തേസം ഹസ്സോ തമാ. കീളാഹസ്സപയോഗേന ഉപ്പജ്ജനകസുഖഞ്ചേത്ഥ കേളിഹസ്സസുഖം. തദവസിട്ഠകീളാപയോഗേന ഉപ്പജ്ജനകം കായികവാചസികകീളാസുഖം.

“തേ കിരാ”തിആദി വിത്ഥാരദസ്സനം. കിര-സദ്ദോ ഹേത്ഥ വിത്ഥാരജോതകോയേവ, ന തു അനുസ്സവനാരുചിയാദിജോതകോ തമായേവ പാളിയം, അട്ഠകമാസു ച വുത്തത്താ. സിരിവിഭവേനാതി സരീരസോഭഗ്ഗാദിസിരിയാ, പരിവാരാദിസമ്പത്തിയാ ച. നക്ഖത്തന്തി ഛരണം. യേഭുയ്യേന ഹി നക്ഖത്തയോഗേന കത്തത്താ തമായോഗോ വാ ഹോതു, മാ വാ, നക്ഖത്തമിച്ചേവ വുച്ചതി. ആഹാരന്തി ഏതം കോ ദേവാനമാഹാരോ, കാ ച തേസമാഹാരവേലാതി? സബ്ബേസന്ധി കാമാവചരദേവാനം സുധാഹാരോ. ദ്വാദസപാപധമ്മവിഗ്ഘാതേന ഹി സുഖസ്സ ധാരണത്തോ ദേവാനം ഭോജനം “സുധാ”തി വുച്ചതി. സാ പന സേതാ സഖ്വുപമാ അതുല്യദസ്സനാ സുചി സുഗന്ധാ പിയാരൂപാ. യം സന്ധായ സുധാഭോജനജാതകേ വുത്തം -

“സഖ്വുപമം സേതമതുല്യദസ്സനം,
സുചിം സുഗന്ധം പിയാരൂപമഖ്വുഭൂതം;
അദിട്ഠപുബ്ബം മമ ജാതു ചക്ഖുഭി,
കാ ദേവതാ പാണിസു കിം സുധോ’ദഹി”തി. (ജാ° ൨.൨൧.൨൨൨);

“ഭൂത്താ ച സാ ദ്വാദസഹന്തി പാപകേ,
ഖുദും പിപാസം അരതിം ദരക്ഖമം;

കോയൂപനാഹഞ്ച വിവാദപേസുണം,
സീതുണ്ഹ തന്ദിഞ്ച രസുത്തമം ഇദന്തി ച. (ജാ° ൨.൨൧.൨൨൯);

സാ ച ഹേട്ഠിമേഹി ഹേട്ഠിമേഹി ഉപരിമാനം ഉപരിമാനം പണീതമാ ഹോതി, തം യമാസകം പരിമിതദിവസവസേന ദിവസേ ദിവസേ ഭുഞ്ജന്തി. കേചി പന വദന്തി “ബിളാരപദപമാണം സുധാഹാരം തേ ഭുഞ്ജന്തി, സോ ജീവഹായ റപിതമത്തോ യാവ കേസഗ്ഗനഖഗ്ഗാ കായം ഫരതി, യമാസകം ഗണിതദിവസവസേന സത്ത ദിവസേ യാപനസമത്ഥോ ഹോതി”തി. കേചിവാദേ പനേത്ഥ ബിളാരപദ-സദ്ദോ സുവണ്ണസഞ്ചാതസ്സ സഞ്ചയാവിസേസസ്സ വാചകോ. പമാണത്തോ പന ഉദുമ്പരഫലപമാണം, യം പാണിതലം കബളഗുഹന്തിപി വുച്ചതി. വുത്തഞ്ഹി മയുകോസേ -

“പാണിരക്ഖോ പിചു ചാപി, സുവണ്ണകമുദുമ്പരം;
ബിളാരപദകം പാണി-തലം തം കബളഗുഹ”ന്തി.

“നിരന്തരം ഖാദന്താപി പിവന്താപി”തി ഇദം പരികപ്പനാവസേന വുത്തം, ന പന ഏവം നിയമവസേന തമാ ഖാദനപിവനാനമനിയമഭാവതോ. കമ്മജ്ജതേജസ്സ ബലവഭാവോ ഉളാരപുണ്ണനിബുത്തത്താ, ഉളാരഗരസിനിദ്ധസുധാഹാരജീരണത്തോ ച. കരജകായസ്സ മന്ദഭാവോ പന സുഖമാലഭാവതോ. തേനേവ ഹി ഭഗവാ ഇന്ദസാലഗുഹായം പകതിപഥവിയം പതിആതും അസക്കോന്തം സക്കം ദേവരാജാനം “ഓളാരികം കായം അധിട്ഠേഹി”തി അവാച. മനുസ്സാനം പന കമ്മജ്ജതേജസ്സ മന്ദഭാവോ, കരജകായസ്സ ബലവഭാവോ ച വുത്തവിപരീതേന വേദിതബ്ബോ. കരജകായോതി ഏത്ഥ കോ വുച്ചതി സരീരം, തത്ഥ പവത്തോ. രജോ കരജോ, കിം തം? സുക്കസോണിതം. തഞ്ഹി “രാഗോ രജോ ന ച പന രേണു വുച്ചതി”തി (മഹാനി° ൨൦൯; ചുളുനി° ൧൪) ഏവം വുത്തരാഗരജഫലത്താ സരീരവാചകേന ക-സദ്ദേന വിസേസേത്ഥാ കാരണവോഹാരേന “കരജോ”തി വുച്ചതി. തേന സുക്കസോണിതസഞ്ചാതേന കരജേന സമ്ഭൂതോ കായോ കരജകായോതി ആചരിയാ. തമാ ഹി കായോ മാതാപേത്തികസമ്ഭവോതി വുത്തോ. മഹാഅസ്സപുരസുത്തന്തടികായം പന “കരീയതി ഗബ്ഭാസയേ വിപീയതിതി കരോ, സമ്ഭവോ, കരതോ ജാതോതി കരജോ, മാതാപേത്തികസമ്ഭവോതി അത്ഥോ. മാതുആദിനം സഞ്ഠാപനവസേന കരതോ ഹത്ഥത്തോ ജാതോതി കരജോതി അപരേ. ഉഭയമാപി കരജകായന്തി ചതുസന്തതിരൂപമാഹാ”തി വുത്തം. കരോതി പുത്തേ നിബുത്തേതിതി കരോ, സുക്കസോണിതം, തേന ജാതോ കരജോതിപി വദന്തി. തമാ അസമ്ഭൂതോപി ച ദേവാദിനം കായോ തബ്ബോഹാരേന “കരജകായോ”തി വുച്ചതി യഥാ “പുതികായോ, ജരസിങ്ഗാലോ”തി. തേസന്തി മനുസ്സാനം. അച്ഛയാഗു നാമ പസന്നാ അകസടാ യാഗു. വത്ഥുന്തി കരജകായം. ഏകം ആഹാരവേലന്തി ഏകദിവസമത്തം, കേസഞ്ചി മതേന പന സത്താഹം.

ഏവം അന്യയതോ ബൃതിരേകത്തോ ച ദസ്സേത്ഥാ ഉപമാവസേനപി തമാവികരോന്തോ “യഥാ നാമാ”തിആദിമാഹ. തത്തപാസാണേതി അച്ഛണ്ഹപാസാണേ. രത്തസേതപദുമതോ അവസിട്ഠം ഉപ്പലം. അകമായന്തി മഹാഅട്ഠകമായം. അവിസേസേനാതി “ദേവാന”ന്തി അവിസേസേന, ദേവാനം കമ്മജ്ജതേജോ ബലവാ ഹോതി, കരജം മന്ദന്തി വാ കമ്മജ്ജതേജകരജകായാനം ബലവമന്ദതാസഞ്ചാത കാരണസാമത്തേന. തദേതഞ്ഹി കാരണം സബ്ബേസമ്പി ദേവാനം സമാനമേവ, തസ്മാ സബ്ബേപി ദേവാ ഗഹേതബ്ബാതി വുത്തം ഹോതി. കബളികാരഭൂതം സുധാഹാരം ഉപനിസ്സായ ജീവന്തിതി കബളികാരാഹാരൂപജീവിനോ. കേചിതി അഭയഗിരിവാസിനോ. “വിസ്സാപദുസ്സനമത്തേനേവ ഹേതേ വിസ്സാപദോസികാതി വുത്താ”തി അയം പാഠോ “തേയേവ ചവന്തിതി വേദിതബ്ബാ”തി ഏതസ്സാനന്തരേ പഠിതബ്ബോ തദനുസന്ധികത്താ. അയഞ്ഹേത്ഥാനുസന്ധി - യദി സബ്ബേപി ഏവം കരോന്താ കാമാവചരദേവാ ചവേയ്യും, അഥ കസ്മാ “വിസ്സാപദോസികാ”തി നാമവിസേസേന ഭഗവതാ വുത്താതി? വിചാരണായ ഏവമാഹാതി, ഏതേന ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി “സബ്ബേപി ദേവാ ഏവം ചവന്താപി വിസ്സായ പദുസ്സനസഭാവമത്തം പതി നാമവിസേസേന തമാ വുത്താ”തി. യദേകേ വദേയ്യും “കേചിവാദപതിട്ഠാപകോയം പാഠോ”തി, തദയുത്തമേവ ഇതി-സദ്ദന്തരികത്താ, അന്തേ ച തസ്സ അവിജ്ജമാനത്താ. അത്ഥികേഹി പന തസ്സ കേചിവാദസമവരോധനം അന്തേ ഇതിസദ്ദോ യോജേതബ്ബോതി.

൪൧-൪൮. മനോപദോസിനോതി കത്തുവസേന പദസിദ്ധി, മനോപദോസികാതി ച സകത്ഥവുത്തിവസേന, അത്ഥമത്തം പന ദസ്സേതും “മന്നേനാ”തിആദി വുത്തം. “മനോപദോസകാ”തി വാ വത്തബ്ബേ ഇ-കാരാഗമവസേന ഏവം വുത്തം. മന്നേനാതി ഇസ്സാപകത്താ പദുട്ഠേന മനസാ. അപരോ നയോ - ഉസൂയനവസേന മനസാ പദോസോ മനോപദോസോ, വിനാസഭൂതോ സോ ഏതേസമത്ഥിതി മനോപദോസികാതി. “തേ അത്തമത്തഞ്ഹി പദുട്ഠാചിത്താ കിലന്തകായാ കിലന്തചിത്താ തേ ദേവാ തഞ്ഹാ കായാ ചവന്തി”തി വചനത്തോ “ഏതേ ചാതുമാഹാരാജികാ”തി ആഹ. മന്നേന പദുസ്സനമത്തേനേവ ഹേതേ മനോപദോസികാതി വുത്താ. “തേസു കിരാ”തിആദി വിത്ഥാരോ. രമേന വീഥിം പടിപജ്ജന്തിതി ഉപലക്ഖണമത്തം അത്തേഹി അത്തത്ഥാപി പടിപജ്ജനസമ്ഭവതോ. ഏതന്തി അത്തനോ സമ്പത്തിം. ഉദ്ധുമാതോ വിയാതി പീതിയാ കരണഭൂതായ ഉന്നതോ വിധ. ഭിജ്ജമാനോ വിയാതി തായ ഭിജ്ജന്തോ വിധ, പീതിയാ വാ കത്തുഭൂതായ ഭഞ്ജിതോ വിധ. കൂലാ നാമ സുവിജാനനാ ഹോന്തി, തസ്മാ കൂലഭാവമസ്സ ത്തോതി അത്ഥോ.

അകുലോ രക്ഖതിതി കൂലസ്സ സോ കോയോ ഇതരസ്ഥിം അകുജ്ജന്തേ അനുപാദാനോ ചേവ ഏകവാരമത്തം ഉപ്പത്തിയാ അനാസേവനോ ച ഹുത്ഥാ ചാവേതും ന സക്കോതി, ഉദകന്തം പത്ഥാ അഗ്ഗി വിധ നിബ്ബായതി, തസ്മാ അകുലോ ഇതരം ചവന്തോ രക്ഖതി. ഉഭോസു പന കൂലേസു ഭിച്ഛോ ഭിച്ഛോ അത്തമത്തഞ്ഹി പരിവഡ്ഢനവസേന തിവിണ്ണസമുദാചാരോ നിസ്സയദഹനരസോ കോയോ ഉപ്പജ്ജമാനോ

ഹദയവത്സരം നിദഹന്തോ അച്ചന്തസുഖമാലകരജകായം വിനാസേതി, തതോ സകലോപി അത്തഭാവോ അന്തരായതി, തമത്ഥം ദസ്തേതുമാഹ “ഉഭോസു പനാ”തിആദി. തഥാ ചാഹ പാളിയം “തേ അത്തമണ്ണമഹി പദ്യംചിത്താ കിലന്തകായാ കിലന്തചിത്താ തേ ദേവാ തമഹാ കായാ ചവന്തി”തി. ഏകസ്ത കോയോ ഇതരസ്ത പച്ചയോ ഹോതി, തസ്തപി കോയോ ഇതരസ്ത പച്ചയോ ഹോതിതി ഏതമ കോയസ്ത ഭിഷ്യാ ഭിഷ്യാ പരിവർദ്ധനായ ഏവ പച്ചയഭാവോ വേദിതബ്ബോ, ന ചവനായ നിസ്തയദഹനരസേന അത്തനോയേവ കോയേന ഹദയവത്സരം നിദഹന്തേന അച്ചന്തസുഖമാലസ്ത കരജകായസ്ത ചവന്തോ. കന്ദന്താനംയേവ ഓരോധാനന്തി അനാദരത്ഥേ സാമിവചനം. അയമേതഥ ധമ്മതാതി അയം തേസം കരജകായമന്ദതായ, തഥാഉപ്പജ്ജനകസ്ത ച കോയസ്ത ബലവതായ റാനസോ ചവന്തഭാവോ ഏതേസു ദേവേസു രൂപാരൂപധമ്മാനം ധമ്മനിയാമോ സഭാവോതി അത്ഥോ.

൪൯-൫൨. ചക്ഖാദിനം ഭേദം പസ്സതീതി വിരോധിപച്ചയസന്നിപാതേ വികാരാപത്തിദസ്സനന്തോ, അന്തേ ച അദസ്സന്തപഗമനന്തോ വിനാസം പസ്സതി ഓളാരികത്താ രൂപധമ്മഭേദസ്ത. പച്ചയം ദത്ഥാതി അനന്തരപച്ചയാദിവസേന പച്ചയസത്തിം ദത്ഥാ, പച്ചയോ ഹുത്ഥാതി വുത്തം ഹോതി, തസ്ഥാ ന പസ്സതീതി സമ്ബന്ധോ, ബലവതരസി സമാനം ഇമിനാ കാരണേന ന പസ്സതീതി അധിപ്പായോ. ബലവതരന്തി ച ചിത്തസ്ത ലഹുതരഭേദം സന്ധായ വുത്തം. തഥാ ഹി ഏകസ്ഥിം രൂപേ ധരന്തേയേവ സോളസ ചിത്താനി ഭിജ്ജന്തി. ചിത്തസ്ത ഭേദം ന പസ്സതീതി ഏതമ ഖണേ ഖണേ ഭിജ്ജന്തസി ചിത്തം പരസ്ത അനന്തരപച്ചയഭാവേനേവ ഭിജ്ജതി, തസ്ഥാ പുരിമചിത്തസ്ത അഭാവം പടിച്ചാദേത്ഥാ വിയ പച്ഛിമചിത്തസ്ത ഉപ്പത്തിതോ ഭാവപക്ഖോ ബലവതരോ പാകടോവ ഹോതി, ന അഭാവപക്ഖോതി ഇദം കാരണം ദസ്സേതും “ചിത്തം പനാ”തിആദി വുത്തന്തി ദട്ഠബ്ബം. അയഞ്ചത്ഥോ അലാഭചക്ഖനിദസ്സന്തേ ദീപേതബ്ബോ. യസ്മാ പന തക്ഖിവാദി നാനന്തനയസ്ത ദുരവധാനതായ, ഏകത്തനയസ്ത ച മിച്ചാഗഹിതത്താ “യദേവിദം വിത്താണം സബ്ബാപി ഏവരൂപേന പവത്തതി, അയം മേ അത്താ നിച്ചോ”തിആദിനാ അഭിനിവേസം ജനേസി, തസ്ഥാ തമത്ഥം “സോ തം അപസ്സന്തോ”തിആദിനാ സഹ ഉപമായ വിഭാവേതി.

അന്താനന്തവാദവണ്ണനാ

൫൩. അന്താനന്തസഹചരിതോ വാദോ അന്താനന്തോ യഥാ “കുന്താ പചരന്തി”തി, അന്താനന്തസന്നിസ്തയോ വാ യഥാ “മഞ്ചാ ഉക്ഖുട്ഠിം കരോന്തി”തി, സോ ഏതേസന്തി അന്താനന്തികാതി അത്ഥം ദസ്സേതും “അന്താനന്തവാദാ”തി വുത്തം. വുത്തനയേന അന്താനന്തസഹചരിതോ, തന്നിസ്തയോ വാ, അന്താനന്തേസു വാ പവത്തോ വാദോ ഏതേസന്തി അന്താനന്തവാദാ. ഇദാനി “അന്തവാ അയം ലോകോ”തിആദിനാ വക്ഖമാനപാഠാനുരൂപം അത്ഥം വിഭജ്ജന്തോ “അന്തം വാ”തിആദിമാഹ. അമതി ഗച്ഛതി ഭാവോ ഓസാനമേത്ഥാതി ഹി അന്തോ, മരിയാദാ, തപ്പടിസേധനേന അനന്തോ. അന്തോ ച അനന്തോ ച അന്താനന്തോ ച നേവന്താനന്തോ ച അന്താനന്തോ ത്വേവ വുത്തോ സാമണ്ണേനിദേസേന, ഏകസേസേനവാ “നാമരൂപപച്ചയാ സളായതന”തിആദിസു (മം നിം ൩.൧൨൩; സം നിം ൨.൧; ഉദാ ൧) വിയ. ചതുത്ഥപദഞ്ചേതഥ തതിയപദേന സമാനത്വത്തി അന്താനന്തപദേനേവ യഥാവുത്തനയദയേന ചതുയാ അത്ഥോ വിത്തായതി. കസ്ത പനായം അന്താനന്തോതി? ലോകീയതി സംസാരനിസ്തരണത്ഥികേഹി ദിട്ഠിഗതികേഹി അവപസ്സിയതി, ലോകീയന്തി വാ ഏതമ തേഹി പുത്താപുത്താനി, തബ്ബിപാകോ ചാതി “ലോകോ”തി സബ്ബം ഗതസ്ത അത്തനോ. തേനാഹ പാളിയം “അന്താനന്തം ലോകസ്ത പണ്ണപേന്തി”തി. കോ പനേസോ അത്താതി? ത്യാനവിസയഭൂതം കസിണനിമിത്തം. അയഞ്ചി ദിട്ഠിഗതികോ പടിഭാഗനിമിത്തം ചക്ഖവാളപരിയന്തം, അപരിയന്തം വാ വർദ്ധനവസേന, തദനുസ്സവാദിവസേന ച തത്ഥ ലോകസഞ്ചി വിഹരതി, തഥാ ച അട്ഠകമായം വക്ഖതി “തം ‘ലോകോ’തി ഗഹേത്ഥാ”തി (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൫൪-൫൯) കേചി പന വദന്തി “ത്യാനം, തംസമ്പയുത്തയമ്മാ ച ഇധ അത്താ, ലോകോതി ച ഗഹിതാ”തി, തം അട്ഠകമായ ന സമേതി.

ഏത്ഥാഹ - യുത്തം താവ പുരിമാനം തിണ്ണസി വാദിനം അന്താനന്തികത്തം അന്തഞ്ച അനന്തഞ്ച അന്താനന്തഞ്ച ആരബ്ഭ പവത്തവാദത്താ, പച്ഛിമസ്ത പന തക്ഖികസ്ത തദ്യഭയപടിസേധനവസേന പവത്തവാദത്താ കഥം അന്താനന്തികത്തന്തി? തദ്യഭയപടിസേധനവസേന പവത്തവാദത്താ ഏവ. അന്താനന്തപടിസേധനവാദോപി ഹി സോ അന്താനന്തവിസയോയേവ തമാരബ്ഭ പവത്തത്താ. ഏതദത്ഥമേവ ഹി സന്ധായ അട്ഠകമായം “അന്തം വാ അന്തന്തം വാ അന്താനന്തം വാ നേവന്താനാനന്തം വാ ആരബ്ഭ പവത്തവാദാ”തി വുത്തം. അഥ വാ യഥാ തതിയവാദേ ദേസപഭേദവസേന ഏകസ്തേവ ലോകസ്ത അന്തവതാ, അനന്തവതാ ച സമ്ഭവതി, ഏവമേതഥ തക്ഖിവാദേപി കാലപഭേദവസേന ഏകസ്തേവ തദ്യഭയസമ്ഭവതോ അത്തമണ്ണപടിസേധനേന തദ്യഭയത്തേവ വുച്ചതി, ദിന്നസി ച പടിസേധാനം പരിയുദാസതാ. കഥം? അന്തവന്തപടിസേധനേന ഹി അനന്തവാ വുച്ചതി, അനന്തവന്തപടിസേധനേന ച അന്തവാ. ദിപടിസേധോ ഹി പകതിയത്ഥത്ഥാപകോ. ഇതി പടിസേധനവസേന അന്താനന്തസബ്ബാതസ്ത ഉഭയസ്ത വുത്തത്താ യുത്തോയേവ തബ്ബിസയസ്ത പച്ഛിമസ്താപി അന്താനന്തികഭാവോതി. യദേവം സോ അന്താനന്തികവാദഭാവതോ തതിയവാദസമവരോയേവേവ സിയാതി? ന, കാലപഭേദസ്ത അധിപ്പേതത്താ. ദേസപഭേദവസേന ഹി അന്താനന്തികോ തതിയവാദി വിയ പച്ഛിമോപി തക്ഖികോ കാലപഭേദവസേന അന്താനന്തികോ ഹോതി. കഥം? യസ്മാ അയം ലോകസഞ്ചിതോ അത്താ അനന്തോ കദാ ചി സക്ഖിദിട്ഠോതി അധിഗതവിസേസേഹി മഹേസിഹി അനുസുയതി, തസ്ഥാ നേവന്തവാ. യസ്മാ പനായം അന്തവാ കദാചി, സക്ഖിദിട്ഠോതി തേഹിയേവ അനുസുയതി, തസ്ഥാ നാനന്തവാതി. അയം തക്ഖികോ അവർദ്ധിതഭാവപുബ്ബകത്താ പടിഭാഗനിമിത്താനം വർദ്ധിതഭാവസ്ത ഉഭയഥാ ലബ്ഭമാനസ്ത പരികപിതസ്ത അത്തനോ അപ്പച്ചക്ഖകാരിതായ അനുസ്സവാദിമത്തേ ഠത്ഥാ വർദ്ധിതകാലവസേന “നേവന്തവാ”തി

പടികുറിപ്പിനെ, അപരപ്രതികരണവുമായ പര “നാണയം”തി, ന പര അന്തരാനന്തരം അച്ചന്തമഭാവേന യഥാ തം “നേവസന്താനാസന്താന”തി. യഥാ ചാനുസ്സുതികരണിനോ, ഏവം ജാതിസ്സുരതകിരണിനവി വസേന യഥാസമഭവം യോജേതേ.

കേചി പര യദി പനായം അന്താ അന്തവാ, ഏവം സതി ദുരഭേദേ
ഉപപജ്ജനാനുസ്സരണാദികിരണിനവി സിയാ. അഥ അന്തവാ, ഏവഞ്ച ഹ്യ റിതസ്സേവ
ദേവലോകനിരയാദിസു സുഖദുഃഖാനുഭവം സിയാ. സചേ പര അന്തവാ ചേവ അന്തവാ ച, ഏവവി
തദുഭയദോസസമാധോ സിയാ. തസ്മാ “അന്തവാ, അന്തവാ”തി ച അബ്ധാകരണിയോ അന്താതി
ഏവം തന്നവസേന ചതുത്ഥവാദപ്രവത്തിം വണ്ണേന്തി. യദി പനേസ വുത്തനയേന അന്താനന്തികോ
ഭവേയ്യ, അഥ കസ്മാ “യേ തേ സമണ്ണബ്രഹ്മണാ ഏവമാഹംസു ‘അന്തവാ അയം ലോകോ
പരിവടുമോ’തി, തേസം മുസാ”തിരദിനാ (ദീം നിം ൧.൫൭) തസ്സ പുരിമവാദത്തയപടികുറിപ്പോ
വുത്തോതി? പുരിമവാദത്തയസ്സ തേന യഥാധിപ്തേതപകാരവിലക്ഷണഭാവതോ. തേനേവ ഹി കാരണേന
തഥാ പടികുറിപ്പോ വുത്തോ, ന പര തസ്സ അന്താനന്തികത്താഭാവേന, ന ച
പരിയന്തരഹിതദിട്ഠിവാചാഹി പടികുറിപ്പേന, അവസ്സഞ്ചേതം ഏവമേവ ഞാതഞ്ചം. അന്തമാ ഹേസ
അമരാവിക്ഖേപപക്ഷേത്തേവ ഭജേയ്യ ചതുത്ഥവാദോ. ന ഹി അന്താഅന്തതാതദുഭയവിനിമുത്തോ
അന്തനോ പകാരോ അത്ഥി, തക്കീവാദി ച യുത്തിമഗ്ഗകോയേവ. കാലഭേദവസേന ച ഏകസ്മിന്വി
ലോകേ തദുഭയം നോ ന യുജ്ജതീതി. ഭവതു താവ പച്ഛിമവാദീദയസ്സ അന്താനന്തികഭാവോ യുത്തോ
അന്താനന്താനം വസേന ഉഭയവിസയത്താ തേസം വാദസ്സ. കഥം പര പുരിമവാദീദയസ്സ പച്ഛേകം
അന്താനന്തികഭാവോ യുത്തോ സിയാ ഏകേകവിസയത്താ തേസം വാദസ്സാതി? വുച്ചതേ - സമുദായേ
പവത്തമാന-സദസ്സ അവയവേപി ഉപചാരവുത്തിതോ. സമുദായേസു ഹി അന്താനന്തവാദിസു
പവത്തമാനോ അന്താനന്തി ക-സദോ തത്ഥ നിരുത്ഠഹതായ തദവയവേസുപി പച്ഛേകം
അന്താനന്തികവാദിസു പവത്തതി യഥാ “അരുപജ്ജന്താനേസു പച്ഛേകം അട്ഠവിമോക്ഷപരിയാധോ”, യഥാ
ച “ലോകേ സത്താസയോ”തി. അഥ വാ അഭിനിവേസതോ പുരിമകാലേ പവത്തവിതക്കവസേന അയം
തത്ഥ വോഹാരോ കത്തോ. തേസഞ്ചി ദിട്ഠിഗതികാനം തഥാരുപചേതോസമാധിസമധിഗമതോ പുബ്ബകാലേ
“അന്തവാ നു ലോ അയം ലോകോ, ഉദാഹു അന്തവാ”തി ഉഭയാകാരാവലമ്ബിനോ വിതക്കസ്സ വസേന
നിരുത്ഠഹോ അന്താനന്തികഭാവോ പച്ഛാ വിസേസലാഭേന തേസു അന്താനന്തവാദേസു ഏകസ്സേവ വാദസ്സ
സങ്ഗഹേ ഉപ്പന്നേപി പുരിമസിദ്ധരുത്ഠഹിയാ വോഹാരിയതി യഥാ “സഞ്ചേ സത്താ മരണഞ്ചാ”തിരദിസു
(സം നിം ൧.൧൩൩) അരഹതി സത്തപരിയാധോ, യഥാ ച ഭവന്തരഗതേപി മണ്ഡൂകാദിവോഹാരോതി.

൫൪-൬൦. പടിഭാഗനിമിത്തവല്യനായ ഹേട്ഠാ, ഉപരി, തിരിയഞ്ച ചക്കവാളപരിയന്തഗതാവസേന
അന്താനന്തഭാവോതി ദസ്സേതും “പടിഭാഗനിമിത്ത”തിരദി വുത്തം. നി പടിഭാഗനിമിത്തം. ഉലമയോ
അവല്യേതോ തിരിയം വല്യേതോതി ഏത്ഥാപി “ചക്കവാളപരിയന്തം കത്വാ”തി അധികാരവസേന
യോജേതേ. വുത്തനയേനാതി “തക്കയതീതി തക്കീ”തിരദിനാ (ദീം നിം അട്ഠ ൧.൩൪) സദുത്തോ,
“ചതുബ്ബിയോ തക്കീ”തിരദിനാ (ദീം നിം അട്ഠ ൧.൩൪) അത്ഥതോ ച സസ്സതവാദേ വുത്തനയേന.
ദിട്ഠപുബ്ബാനുസാരോതി ദസ്സനഭൂതേന വിത്താണേന ഉപലബ്ധപുബ്ബസ്സ അന്തവന്താദിനോ അനുസ്സരണേന,
ഏവഞ്ച കത്വാ അനുസ്സുതിതക്കീസുഖതക്കീനവി ഹ്യ സങ്ഗഹോ സിലോ ഹോതി. അഥ വാ
ദിട്ഠഗുഹണേനേവ “നച്ചഗീതവാദിതവിസുക്കസ്സനാ”തിരദിസു (ദീം നിം ൧.൧൦, ൧൩൪) വിധ സുതാദിനവി
ഗഹിതഭാവോ വേദിതഞ്ചോ. “അന്തവാ”തിരദിനാ ഇച്ഛിതസ്സ അന്തനോ സഞ്ചാഭാവപരമാമസനവസേനേവ
ഇമേസം വാദാനം പവത്തനതോ സസ്സതദിട്ഠിസങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. തഥാ ഹി വക്ഖതി “സത്തേവ
ഉച്ഛേദദിട്ഠിയോ, സേസാ സസ്സതദിട്ഠിയോ”തി (ദീം നിം അട്ഠ ൧.൩൭, ൩൮).

അമരാവിക്ഖേപവാദവണ്ണനാ

൬൧. ന മരതീതി “ഏവമേവാ”തി സന്നിട്ഠാനാഭാവേന ന ഉപച്ഛിജ്ജതി, അനേകന്തികായേവ ഹോതിതി
വുത്തം ഹോതി. പരിയന്തരഹിതാതി ഓസാനവിഗതാ, അനിട്ഠംഗതാതി അത്ഥോ. വിവിധോതി “ഏവവി
മേ നോ”തിരദിനാ നാനപ്പകാരോ. ലോപോതി സകവാദേന പരവാദാനം വിപനം. കോ പനേസോ
അമരാവിക്ഖേപോതി? തഥാപവത്തോ ദിട്ഠിപ്പാനോ താദിസായ വാചായ സമുട്ഠാപകോ
ചിത്തുപ്പാദോയേവ. അമരായ ദിട്ഠിയാ, വാചായ ച വിക്ഖിപന്തി, വിവിധമപന്നേതീതി വാ
അമരാവിക്ഖേപിനോ, തേയേവ “അമരാവിക്ഖേപികാ”തിപി യുജ്ജതി. “മച്ഛജാതി” ചേവ അവത്വാ
“ഏകാ”തി വദന്തോ മച്ഛജാതിവിസേസോ ഏസോതി ദസ്സേതി. ഇതോ ചിതോ ച സന്ധാവതി ഏകസ്മിം
സഭാവേ അനവട്ഠാനതോ. യഥാ ഗാഹം ന ഉപഗച്ഛതി, തഥാ സന്ധാവനതോ, ഏതേന അമരായ
വിക്ഖേപോ തഥാ, സോ വിയാതി അമരാവിക്ഖേപോതി അത്ഥമാഹ “സാ
ഉമ്മുജ്ജനനിമുജ്ജനാദിവസേനാ”തിരദിനാ വിക്ഖേപപദമേന ഉപമിത്തതാ. അയമേവ ഹി അത്ഥോ
ആചരിയസാരിപുത്തമേരേനാപി സാരത്ഥദീപനിയം (സാരത്ഥം ദീം ൧.തതിയസങ്ഗീതികമാവണ്ണനാ)
വുത്തോ. അമരാ വിധ വിക്ഖേപോ അമരാവിക്ഖേപോതി കേചി. അഥ വാ അമരാ വിധ
വിക്ഖിപന്തിതി അമരാവിക്ഖേപിനോ, തേയേവ അമരാവിക്ഖേപികാ.

൬൨. വിക്ഖേപവാദിനോ ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മേ, അബ്ധാകരയമ്മേ ച (അകുസലയമ്മേപി ദീം നിം ദീം
൧.൬൨) സഭാവഭേദവസേന പടിവിജ്ജിതം ഞാണം നത്ഥിതി കുമ്പാകുസലപദാനം
കുമ്പാകുസലകമ്മപഥവസേനേവ അത്ഥോ വുത്തോ. വിഘാതോ വിഹേസാ കായികദുഃഖം
“വിപ്പടിസാരപ്പത്തിയാ”തി ദോമനസ്സസ്സ ഹേതുഭാവേന വചനതോ, തേനാഹ “ദുഃഖം ഭവേയ്യ”തി.

മുസാവദേതി നിമിത്തേ ഭുജമവചനം, നിസ്സക്കമേ വാ. മുസാവദഹേതു, മുസാവദതോ വാ ഓത്തപ്പേന ചേവ ഹിരിയാ ചാതി അത്ഥോ. കീദിസം അമരാവിക്ഖേപമാപജ്ജതീതി ആഹ
“അപരിയന്തവിക്ഖേപ”ന്തി, തേന അമരാസദിസവിക്ഖേപസഞ്ചാതം ദുതിയനയം നിവത്തേതി.
യമാവുത്തേ ഹി നയദ്വയേ പഠമനയവസേനായമത്ഥോ ദസ്സേതോ, ദുതിയനയവസേന പന
അമരാസദിസവിക്ഖേപം ദസ്സേതും “ഇദം കൂസലന്തി പൂടോ”തിആദിവചനം വക്ഖതി.

“ഏവന്തിപി മേ നോ”തി യം തയാ പൂടം, തം ഏവന്തിപി മേ ലദ്ധി നോ ഹോതീതി അത്ഥോ. ഏവം സബ്ബമ യമാരഹം. അനിയമിതവിക്ഖേപോതി സസ്സതാദിസു ഏകസ്ഥിവി പകാരേ അട്ഠാ വിക്ഖേപകരണം, പരവാദിനാ യസ്ഥിം കിസ്ഥിഞ്ചി പകാരേ പൂച്ഛിതേ തസ്സ പടിക്ഖേപവിക്ഖേപോതി വുത്തം ഹോതി. അഥ വാ അപരിയന്തവിക്ഖേപദസ്സനംയേവ അട്ഠകമായം കതം “ഏവന്തിപി മേ നോതി അനിയമിതവിക്ഖേപോ”തിആദിനാ, “ഇദം കൂസലന്തി വാ അകൂസലന്തി വാ പൂടോ”തിആദിനാ ച. “ഏവന്തിപി മേ നോ”തിആദിനാ ഹി അനിയമേത്ഥാ, നിയമേത്ഥാ ച സസ്സതേക്ഷസസ്സതുച്ഛേദതക്കീവാദാനം പടിസേധനേന തം തം വാദം പടിക്ഖിപതേവ അപരിയന്തവിക്ഖേപവാദത്താ. “അമരാവിക്ഖേപിനോ”തി ദസ്സേത്ഥാ അത്തനാ പന അനവട്ഠിതവാദത്താ ന കിസ്ഥിഞ്ചി പക്ഖേ അവതിട്ഠതീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “സയം പന ഇദം...പേ... ന ബ്യാകരോതി”തി ആഹ. ഇദാനി കൂസലാദിനം അബ്യാകരണേന തദേവ അനവട്ഠാനം വിഭാവേതി “ഇദം കൂസലന്തി പൂടോ”തിആദിനാ. തേനേവാഹ “ഏകസ്ഥിവി പക്ഖേ ന തിട്ഠതി”തി. കിം നോ നോതി തേ ലദ്ധിതി നേവ ന ഹോതീതി തവ ലദ്ധി ഹോതി കിന്തി അത്ഥോ. നോ നോതിപി മേ നോതി നേവ ന ഹോതീതിപി മേ ലദ്ധി നോ ഹോതി.

നൃപ. അത്തനോ പണ്ഡിതഭാവവിസയാനത്തേവ രാഗാദിനം വസേന യോജനം കാതും “അജാനന്തോപി”തിആദിമാഹ. സഹസാതി അനുപയാരേത്ഥാ വേഗേന. “ഭദ്രമുഖാതി പണ്ഡിതാനം സമുദാചിണ്ണമാലപനം, സുന്ദരമുഖാതി അത്ഥോ. തത്ഥാതി തസ്ഥിം ബ്യാകരണേ, നിമിത്തേ ചേതം ഭുജം. ഛന്ദരാഗപദാനം സമാനത്ഥഭാവേപി വികപ്പനജോതകേന വാ-സദ്ദേന യോഗ്യത്താ ഗോബലിബദ്ദാദിനയേന ഭിന്നത്ഥതാവ യുത്താതി ആഹ “ഛന്ദോ ദുബ്ബലരാഗോ, രാഗോ ബലവരാഗോ”തി. ദോസപടിഘേസുപി ഏസേവ നയോ. ഏത്തകമ്പിനാമാതി ഏത്ഥ അപി-സദ്ദോ സമ്പിണ്ഡനേ വത്തതി, നാമ-സദ്ദോ ഗരഹായം. ന കേവലം ഇതോ ഉത്തരിതരമേവ, അഥ ഖോ ഏത്തകമ്പി ന ജാനാമി നാമ, പഗേവ തദുത്തരിജാനനേതി അത്ഥോ. പരേഹി കതസക്കാരുസമാനവിസയാനം പന രാഗാദിനം വസേന അയം യോജനാ - കൂസലാകൂസലം യമാഭൂതം അപജാനന്തോപി യേസമഹം സമവായേന കൂസലമേവ “കൂസല”ന്തി, അകൂസലമേവ “അകൂസല”ന്തി ച ബ്യാകരേയം, തേസു തഥാ ബ്യാകരണഹേതു “അഹോ വത രേ പണ്ഡിതോ”തി സക്കാരസമ്മാനം കരോന്തേസു മമ ഛന്ദോ വാ രാഗോ വാ അസ്സാതി. ദോസപടിഘേസുപി വുത്തവിപരിയായേന യോജേതബ്ബം. “തം മമസ്സ ഉപാദാനം, സോ മമസ്സ വിഘാതോ”തി ഇദം അഭിധമ്മനയേന (ധം സം ധുവന് ആദയോ) യമാലാഭവചനം യമാസമഭവം യോജേതബ്ബന്തി ആഹ “ഛന്ദരാഗദ്വയ”ന്തിആദി. തണ്ഹാദിട്ഠിയോ ഏവ ഹി “ഉപാദാന”ന്തി അഭിധമ്മേ വുത്താ (ധം സം ധുവന് ആദയോ) ഇദാനി സുത്തന്തനയേന അവിസേസയോജനം ദസ്സേതി “ഉഭയമ്പി വാ”തിആദിനാ. സുത്തന്തേ ഹി ദോസോപി “ഉപാദാന”ന്തി വുത്തോ “കോധുപാദാനവിനിബന്ധാ വിഘാതം ആപജ്ജന്തി”തിആദിസു (ഭിം നിം ടീം ധുവന്) “ഉഭയമ്പി”തി ച അത്ഥത്തോ വുത്തം, ന സദ്ദത്തോ ചതുനമ്പി സദ്ദാനമത്ഥദ്വയവാചകത്താ. ദജ്ഘഗുഹണന്തി അമുഞ്ചനഗുഹണം. പടിഘോപി ഹി ആരമ്മണം ന മുഞ്ചതി ഉപനാഹാദിവസേന പവത്തനത്തോ, ലോഭസ്സേവ ഉപാദാനഭാവേന പാകത്തോ ദോസസ്സാപി ഉപാദാനഭാവം ദസ്സേതും ഇദം വുത്തം. വിഹനനം വിഹിംസനം വിബാധനം. രാഗോപി ഹി പരിളാഹവസേന സാരദ്ധവുത്തിതായ നിസ്സയം വിഹനതി. “രാഗോ ഹി”തിആദിനാ രാഗദോസാനം ഉപാദാനഭാവേ വിസേസദസ്സനമുഖേന തദത്ഥസമത്ഥനം. വിനാസേതുകാമതായ ആരമ്മണം ഗണ്ഹാതീതി സമ്ബന്ധോ. ഇതീതി തസ്ഥാ ഗഹണവിഹനനത്തോ.

നൃപ. പന്ധതി സഭാവധമ്മേ ജാനാതി, യമാസഭാവം വാ ഗച്ഛതിതി പണ്ഡാ, സാ യേസം തേ പണ്ഡിതാതി അത്ഥം ദസ്സേതി “പണ്ഡിച്ചേനാ”തിആദിനാ. പണ്ഡിതസ്സ ഭാവോ പണ്ഡിച്ചം, പത്താ. യേന ഹി ധമ്മേന പവത്തിനിമിത്തഭൂതേന യുത്തോ “പണ്ഡിതോ”തി വുച്ചതി, സോയേവ ധമ്മോ പണ്ഡിച്ചം. തേന സുതചിന്താമയപത്താ വുത്താ താസമേവ വിസയഭാവത്തോ. സമാപത്തിലാഭിനോ ഹി ഭാവനാമയപത്താ. “നിപുണാ”തി ഇമിനാ പന കമ്മനിബ്ബത്തം പടിസന്ധിപത്താസഞ്ചാതം സാഭാവികത്താണം വുത്തന്തി ആഹ “സണ്ഹസുഖമബ്ബുദ്ധിനോ”തി. അത്ഥന്തരന്തി അത്ഥനാനന്തം, അത്ഥമേവ വാ. “വിത്താതപരപ്പവാദാ”തി ഏതേന കത-സദ്ദസ്സ കിരിയാസാമഞ്ഞവാചകത്താ “കതവിജ്ജോ”തിആദിസു വിധ കത-സദ്ദോ ഞാണാനുയുത്തതം വദതീതി ദസ്സേതി. “കതവാദപരിചയാ”തി ഏതേന പന “കതസിപ്പോ”തിആദിസു വിധ സമുദാചിണ്ണവാദതം. ഉഭിന്നമന്തരാ പന സമുച്ചയദ്വയേന സാമഞ്ഞനിദ്ദേസം, ഏകസേസം വാതി ദട്ഠം. വാലവേധീനം രൂപം സഭാവോ വിധ രൂപമേതേസന്തി വാലവേധിരൂപാതി ആഹ “വാലവേധിസന്തുഹസദിസാ”തി. സതയാ ഭിന്നസ്സ വാലഗ്ഗസ്സ അംസുകോടിവേധകയനുഗുഹസദിസാതി അത്ഥോ. താദിസോയേവ ഹി “വാലവേധി”തി അധിപ്പേതോ. മത്തേ-സദ്ദോ ഉപമാജോതകോതി വുത്തം “ഭിന്ദന്താ വിയാ”തി. പത്താഗതേനാതി പത്താപഭേദേന, പത്തായ ഏവ വാ. സമനുയുഞ്ജനാ ലദ്ധിയാ പൂച്ഛാ. സമനുഗാഹനാ തംകാരണസ്സാതി ദസ്സേതി “കിം കൂസല”ന്തിആദിനാ. സമനുഭാസനാപി ഓവാദവസേന സമനുയുഞ്ജനായേവാതി ആഹ “സമനുയുഞ്ജേയ്യ”ന്തി. “ന സമ്പായേയ്യ”ന്തി ഏത്ഥ ദ-കാരസ്സ യ-കാരാദേസതം, ഏയ്യ-സദ്ദസ്സ ച സാമത്ഥിയത്ഥതം ദസ്സേതും “ന സമ്പാദേയ്യ”ന്തിആദി വുത്തം.

൬൫-൬൬. മന്ദാ അതിക്വാ പഞ്ഞാ യസ്സാതി മന്ദപഞ്ഞോ, തേനാഹ “അപഞ്ഞസ്സേവേതം നാമ”ന്തി. “മോഹമൂഹോ”തി വത്തബ്ബേ ഹ-കാരലോപേന “മോമൂഹോ”തി വുത്തം, തഞ്ച അതിസയത്ഥമദിപകം പരിയായദ്യസ്സ അതിരേകത്ഥഭാവതോതി യഥാ “പദട്ഠാന”ന്തി വുത്തം “അതിസമ്മുട്ട്ഠോ”തി. സിദ്ധേ ഹി സതി പുനാരമ്ഭോ നിയമായ വാ ഹോതി, അത്ഥന്തരവിത്താപനായ വാ. യഥാ പുബ്ബേ കമ്മുനാ ആഗതോ, തഥാ ഇയാപിതി തഥാഗതോ, സത്തോ. ഏതഥ ച കാമം പൂരിമാനന്വി തിണ്ണം കൂസലാദിധമ്മസഭാവാനവബോധതോ അത്ഥേവ മന്ദഭാവോ, തേസം പന അത്തനോ കൂസലാദിധമ്മാനവബോധസ്സ അവബോധനതോ വിസേസോ അത്ഥീതി. പച്ഛിമോയേവ തഭാവതോ മന്ദമോമൂഹഭാവേന വുത്തോ. നനു ച പച്ഛിമസ്സാപി അത്തനോ യമ്മാനവബോധസ്സ അവബോധോ അത്ഥിയേവ “അത്ഥി പരോ ലോകോ”തി ഇതി ചേ മേ അസ്സ, ‘അത്ഥി പരോ ലോകോ’തി ഇതി തേ നം ബ്യാകരേയ്യം, ഏവന്തിപി മേ നോ”തിആദിവചനതോതി? കിഞ്ചാപി അത്ഥി, ന പന തസ്സ പൂരിമാനം വിയ അപരിഞ്ഞാതയമ്മബ്യാകരണനിമിത്തമുസാവാദാദിഭായനജിഗുച്ഛനാകാരോ അത്ഥി, അഥ ഖോ മഹാമുട്ട്ഠോയേവാതി തഥാവേസ വുത്തോ. അഥ വാ “ഏവന്തിപി മേ നോ”തിആദിനാ പുച്ഛായ വിക്ഖേപകരണത്ഥം “അത്ഥി പരോ ലോകോ”തി ഇതി ചേ മം പുച്ഛസീതി പുച്ഛാപനമേവ തേന ദസ്സീയതി, ന അത്തനോ യമ്മാനവബോധാവബോധോതി അയമേവ വിസേസേന “മന്ദോ മോമൂഹോ”തി വുത്തോ. തേനേവ ഹി തഥാവാദീനം സഞ്ചയം ബേലട്ഠപുത്തം ആരബ്ഭ “അയഞ്ച ഇമേസം സമണബ്രാഹ്മണാനം സബ്ബബാലോ സബ്ബമുട്ട്ഠോ”തി (ദീം നിം ൧.൧൮൧) വുത്തം. തത്ഥ “അത്ഥി പരോ ലോകോ”തി സസ്സതദസ്സനവസേന, സമ്മാദിട്ഠിവസേന വാ പുച്ഛാ. യദി ഹി ദിട്ഠിഗതികോ സസ്സതദസ്സനവസേന പുച്ഛേയ്യ, യദി ച സമ്മാദിട്ഠികോ സമ്മാദസ്സനവസേനാതി ദിയാപി അത്ഥോ വട്ടതി. “നത്ഥി പരോ ലോകോ”തി നത്ഥികദസ്സനവസേന, സമ്മാദിട്ഠിവസേന വാ, “അത്ഥി ച നത്ഥി ച പരോ ലോകോ”തി ഉച്ഛേദദസ്സനവസേന, സമ്മാദിട്ഠിവസേന വാ, “നേവത്ഥി ന നത്ഥി പരോ ലോകോ”തി വുത്തപകാരത്തയപടിക്ഖേപേ സതി പകാരന്തരസ്സ അസമ്ഭവതോ അത്ഥിതാനത്ഥിതാഹി ന വത്തബ്ബാകാരോ പരോ ലോകോതി വിക്ഖേപഞ്ഞേവ പൂരക്ഖാരേന , സമ്മാദിട്ഠിവസേന വാ പുച്ഛാ. സേസചതുകുക്കത്തയേപി വുത്തനയാനുസാരേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. പുണ്ണസഖ്ഖാരത്തികോ വിയ ഹി കായസഖ്ഖാരത്തികേന പൂരിമചതുകുക്കസഖ്ഖഹിതോ ഏവ അത്ഥോ സേസചതുകുക്കത്തയേന സത്തപരാമാസപുണ്ണാദിസഫലതാചോദനാനയേന (അത്തപരാമാസപുണ്ണാദിഫലതാചോദനാനയേന ദീം നിം ൧.൧൧൫, ൧൧൬) സഖ്ഖഹിതോ. ഏതഥ ഹി തതിയചതുകുക്കേന പുണ്ണാദികമ്മസഫലതായ, സേസചതുകുക്കത്തയേന ച സത്തപരാമാസതായ ചോദനാനയോ വുത്തോതി ദട്ഠഞ്ച.

അമരാവിക്ഖേപികോ പന സസ്സതാദീനം അത്തനോ അരുച്ചനതായ സബ്ബത്ഥ “ഏവന്തിപി മേ നോ”തിആദിനാ വിക്ഖേപഞ്ഞേവ കരോതി. തത്ഥ “ഏവന്തിപി മേ നോ”തിആദി തത്ഥ തത്ഥ പുച്ഛിതാകാരപടിസേധനവസേന വിക്ഖേപാകാരദസ്സനം. കസ്ഥാ പന വിക്ഖേപവാദിനോ പടിക്ഖേപോവ സബ്ബത്ഥ വുത്തോ. നനു വിക്ഖേപപക്ഖസ്സ “ഏവമേവ”ന്തി അനുജാനനന്വി വിക്ഖേപപക്ഖേ അവട്ഠാനതോ യുത്തരൂപം സിയാതി? ന, തത്ഥാപി തസ്സ സമ്മുട്ട്ഠാത്താ, പടിക്ഖേപവസേനേവ ച വിക്ഖേപവാദസ്സ പവത്തനതോ. തഥാ ഹി സഞ്ചയോ ബേലട്ഠപുത്തോ രഞ്ഞാ അജാതസത്തുനാ സന്ദിട്ഠികം സാമഞ്ഞഫലം പുട്ഠോ പരലോകത്ഥിതാദീനം പടിസേധനമുഖേനേവ വിക്ഖേപം ബ്യാകാസി.

ഏത്ഥാഹ - നനു ചായം സബ്ബാപി അമരാവിക്ഖേപികോ കൂസലാദയോ യമ്മേ, പരലോകത്ഥിതാദീനി ച യഥാഭൂതം അനവബുജ്ജ്ഞാമനോ തത്ഥ തത്ഥ പഞ്ഹം പുട്ഠോ പുച്ഛായ വിക്ഖേപനമത്തം ആപജ്ജതീ, അഥ തസ്സ കഥം ദിട്ഠിഗതികഭാവോ സിയാ. ന ഹി അവത്തുകാമസ്സ വിയ പുച്ഛിതത്ഥമജാനന്തസ്സ വിക്ഖേപകരണമത്തേന ദിട്ഠിഗതികതാ യുത്താതി? വുച്ചതേ - ന ഹേവ ഖോ പുച്ഛായ വിക്ഖേപകരണമത്തേന തസ്സ ദിട്ഠിഗതികതാ, അഥ ഖോ മിച്ഛാഭിനിവേസവസേന. സസ്സതാഭിനിവേസവസേന ഹി മിച്ഛാഭിനിവിട്ഠോയേവ പുഗ്ഗലോ മന്ദബുദ്ധിതായ കൂസലാദിധമ്മേ, പരലോകത്ഥിതാദീനി ച യഥാവതോ അപ്പടിബുജ്ജ്ഞാമനോ അത്തനാ അവിഞ്ഞാതസ്സ അത്ഥസ്സ പരം വിഞ്ഞാപേതുമസക്കുണ്ണേയതായ മുസാവാദഭയേന ച വിക്ഖേപമാപജ്ജതീതി. തഥാ ഹി വകവതി “യാസം സത്തേവ ഉച്ഛേദദിട്ഠിയോ, സേസാ സസ്സതദിട്ഠിയോ”തി (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൯൭, ൯൮) അഥ വാ പുണ്ണപാപാനം, തബ്ബിപാകാനഞ്ച അനവബോധേന, അസദുഹനേന ച തബ്ബിസയായ പുച്ഛായ വിക്ഖേപകരണമേവ സുന്ദരന്തി ഖന്തിം രൂചിം ഉപ്പാദേത്വാ അഭിനിവിസന്തസ്സ ഉപ്പന്നാ വിസുഞ്ചേവേസാ ഏകാ ദിട്ഠി സത്തഭദ്രദിട്ഠി വിയാതി ദട്ഠഞ്ച. തഥാ ച വുത്തം “പരിയന്തരഹിതാ ദിട്ഠിഗതികസ്സ ദിട്ഠി ചേവ വാചാ” ചാതി (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൧൧൧). യം പനേതം വുത്തം “ഇമേപി ചത്താരോ പുബ്ബേ പവത്തയമ്മാനുസാരേനേവ ദിട്ഠിയാ ഗഹിത്തത്താ പുബ്ബന്തകപ്പികേസു പവിട്ഠാ”തി, തദേതസ്സ അമരാവിക്ഖേപവാദസ്സ സസ്സതദിട്ഠിസഖ്ഖഹവസേനേവ വുത്തം. കഥം പനസ്സ സസ്സതദിട്ഠിസഖ്ഖഹോതി? ഉച്ഛേദവസേന അനഭിനിവേസനതോ. നത്ഥി ഹി കോചി യമ്മാനം യഥാഭൂതവേദി വിവാദബഹുലത്താ ലോകസ്സ. “ഏവമേവ”ന്തി പന സദുന്തരേന യമ്മനിജ്ഞാനനാ അനാദികാലികാ ലോകേ, തസ്ഥാ സസ്സതലേസസ്സ ഏതഥ ലബ്ഭനേതോ സസ്സതദിട്ഠിയാ ഏതസ്സ സഖ്ഖഹോ ദട്ഠഞ്ചോ.

അധിച്ചസമുപ്പന്നവാദവണ്ണനാ

൬൭. അധിച്ച യദിച്ഛകം യം കിഞ്ചി കാരണം കസ്സചി ബുദ്ധിപുബ്ബം വിനാ സമുപ്പന്നോതി അത്തലോകസത്തിതാനം ഖണ്ഡാനം അധിച്ചുപ്പത്തിആകാരാമ്മണദസ്സനം അധിച്ചസമുപ്പന്നം തദാകാരസന്നിസ്സയേനേവ പവത്തിതോ, തദാകാരസഹചരിതതോ ച യഥാ “മഞ്ചാ ഘോസന്തി, കൂന്താ

പചരന്തി"തി, അധിച്ചസമുപ്പന്നദസ്സനം വാ അന്തപദലോപേന അധിച്ചസമുപ്പന്നം യഥാ "രൂപഭവോ രൂപ"ന്തി, ഇമമത്ഥം സന്ധായ "അധിച്ചസമുപ്പന്നോ"തിആദി വുത്തം. അകാരണസമുപ്പന്നന്തി കാരണമന്തരേന യദിച്ചകം സമുപ്പന്നം.

൬൮-൨൩. അസന്തസത്താതി ഏതഥ ഏതം അസന്താവചനന്തി അത്ഥോ. ദേസനാസീസന്തി ദേസനായ ജേട്ഠകം പധാനഭാവേന ഗഹിതത്താ, തേന സന്തം ധൂരം കത്വാ ഭഗവതാ അയം ദേസനാ കത്വാ, ന പന തത്ഥ അഞ്ഞേസം അരൂപധമ്മാനന്വി അത്ഥിതായാതി ദസ്സേതി, തേനേവാഹ "അചിത്തുപ്പാദാ"തിആദി. ഭഗവാ ഹി യഥാ ലോകുത്തരധമ്മം ദേസേനോ സമാധിം, പഞ്ചം വാ ധൂരം കത്വാ ദേസേതി, ഏവം ലോകിയധമ്മം ദേസേനോ ചിത്തം, സന്തം വാ. തത്ഥ "യസ്ഥിം സമയേ ലോകുത്തരം ത്യാനം ഭാവേതി (ധം സം ൨൨൨), പഞ്ചങ്ഗികോ സമ്മാസമാധി (ദീം നിം ൩.൩൫൫) പഞ്ചഞ്ചാണികോ സമ്മാസമാധി, (ദീം നിം ൩.൩൫൫; വിഭം ൮൦൪) പഞ്ചായ ചസ്സ ദിസാ ആസവാ പരിക്ഖിണാ ഹോന്തി"തി, തഥാ "യസ്ഥിം സമയേ കാമാവചരം കൂസലം ചിത്തം ഉപ്പന്നം ഹോതി, (ധം സം ൧) കിം ചിത്തോ ത്വം ഭിക്ഖു (പാരാൺ ൧൪൬, ൧൮൦) മനോപുണ്ണുഗ്ഗമാ ധമ്മാ, (ധം പം ൧; നേത്തിം ൯൦; പേടകോൺ ൮൩, ൮൪) സന്തി ഭിക്ഖവേ, സത്താ നാനത്തകായാ നാനത്തസഞ്ചിനോ, (ദീം നിം ൩.൩൩൨, ൩൪൧, ൩൫൨; അം നിം ൨.൪൪; അം നിം ൯.൨൪; ചൂളനിം ൮൩) നേവസന്താനാസന്തായതന്"ന്തി (ദീം നിം ൩.൩൫൮) ച ഏവമാദിനി സുത്താനി ഏതസ്സത്ഥസ്സ സാധകാനി. തിത്ഥം വുച്ചതി മിച്ചാലദ്ധി തത്ഥേവ ബാഹുല്ലേന പരിബ്ഭമനതോ തരന്തി ബാലാ ഏത്ഥാതി കത്വാ, തദേവ അനപ്പകാനമനത്ഥാനം തിത്ഥിയാനഞ്ച സഞ്ജാതിദേസട്ഠേന, നിവാസട്ഠേന വാ ആയതനന്തിതിത്ഥായതനം, തസ്ഥിം, അഞ്ഞതിത്ഥിസമയേതി അത്ഥോ. തിത്ഥിയാ ഹി ഉപപത്തിവിസേസേ വിമുത്തിസഞ്ചിനോ, സത്താവിരാഗാവിരാഗേസു ആദിനവാനിസംസദസ്സാവിനോ ച ഹുത്വാ അസന്തസമാപത്തിം നിബ്ബത്തേത്വാ അക്ഖണ്ഡമിയം ഉപപജ്ജന്തി, ന സാസനികാ, തേന വുത്തം "ഏകച്ചോ തിത്ഥായതനേ പഞ്ചജിത്വാ"തി. വായോകസിണേ പരികമ്മം കത്വാതി ചതുത്ഥേ ഭൂതകസിണേ പമാദിനി തീണി ത്യാനാനി നിബ്ബത്തേത്വാ തതിയജ്ജ്യാനേ ചിണ്ണവസി ഹുത്വാ തതോ വുട്ഠായ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനാധിഗമായ പരികമ്മം കത്വാ, തേനേവാഹ "ചതുത്ഥജ്ജ്യാനം നിബ്ബത്തേത്വാ"തി.

കസ്ഥാ പനേത്ഥ വായോകസിണേയേവ പരികമ്മം വുത്തന്തി? വുച്ചതേ - യഥേവ ഹി രൂപപടിഭാഗഭൂതേസു കസിണവിസേസേസു രൂപവിഭാവനേന രൂപവിരാഗഭാവനാസഞ്ചാതോ അരൂപസമാപത്തിവിസേസോ സച്ചികരീയതി, ഏവം അപരിബ്ബത്തവിഗൃഹതായ അരൂപപടിഭാഗഭൂതേ കസിണവിസേസേ അരൂപവിഭാവനേന അരൂപവിരാഗഭാവനാസഞ്ചാതോ രൂപസമാപത്തിവിസേസോ അധിഗമീയതി, തസ്ഥാ ഏതഥ "സന്താ രോഗോ സന്താ ഗണ്ഡോ"തിആദിന, (മം നിം ൩.൨൪) "ധി ചിത്തം, ധിബ്ബതേ തം ചിത്ത"ന്തിആദിന (ദീം നിം ൧.൧൮൮-൨൩) ച നയേന അരൂപപവത്തിയാ ആദിനവദസ്സനേന, തദഭാവേ ച സന്തപണിതഭാവസന്നിട്ഠാനേന രൂപസമാപത്തിയാ അഭിസഞ്ചരണം, രൂപവിരാഗഭാവനാ പന സദ്ധിം ഉപചാരേന അരൂപസമാപത്തിയോ വിസേസേന പമാരുപ്പജ്ജ്യാനം. യദി ഏവം "പരിച്ഛിന്നാകാസകസിണേപി"തി വത്തഞ്ചം. തസ്സാപി ഹി അരൂപപടിഭാഗതാ ലബ്ഭിതീതി? വത്തഞ്ചമേവേതം കേസഞ്ചി, അവചനം പന പുബ്ബാചരിയേഹി അഗ്ഗഹിതഭാവേന. യഥാ ഹി രൂപവിരാഗഭാവനാ വിരജ്ജനീയധമ്മഭാവമത്തേ പരിനിബ്ബിന്ദാ (വിരജ്ജനീയധമ്മ ഭാവമത്തേന പരിനിപ്ഫന്നാ ദീം നിം ൧.൧൮൮-൨൩) വിരജ്ജനീയധമ്മപടിഭാഗഭൂതേ ച വിസയവിസേസേ പാതുഭവതി, ഏവം അരൂപവിരാഗഭാവനാപിതി വുച്ചമാനേ ന കോചി വിരോധോ. തിത്ഥിയേഹേവ പന തസ്സാ സമാപത്തിയാ പടിപജ്ജിതബ്ബതായ, തേസഞ്ച വിസയപദേസനിമിത്തസ്സേവ തസ്സ ത്യാനസ്സ പടിപത്തിതോ തം കാരണം പസ്സന്തേഹി പുബ്ബാചരിയേഹി ചതുത്ഥേയേവ ഭൂതകസിണേ അരൂപവിരാഗഭാവനാപരികമ്മം വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. കിഞ്ച ഭിച്ഛോ - വണ്ണകസിണേസു വിധ പുരിമഭൂതകസിണത്തേയേപി വണ്ണപടിച്ഛായാവ പണ്ണത്തിആരമ്മണം ത്യാനസ്സ ലോകവോഹാരാനുരോധേനേവ പവത്തിതോ, ഏവഞ്ച കത്വാ വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൧.൯൬) പഥവീകസിണസ്സ ആദാസചന്ദമണ്ഡലൂപമാവചനഞ്ച സമത്ഥിതം ഹോതി. ചതുത്ഥേ പന ഭൂതകസിണേ ഭൂതപടിച്ഛായാ ഏവ ത്യാനസ്സ ഗോചരഭാവം ഗച്ഛതിതി തസ്സേവ അരൂപപടിഭാഗതാ യുത്താ, തസ്ഥാ വായോകസിണേയേവ പരികമ്മം വുത്തന്തി വേദിതഞ്ചം.

കഥം പസ്സതിതി ആഹ "ചിത്തേ സതീ"തിആദി. സന്തോതി നിബ്ബുതോ, ദിട്ഠധമ്മനിബ്ബാനമേതന്തി വുത്തം ഹോതി. കാലം കത്വാതി മരണം കത്വാ, യോ വാ മനുസ്സലോകേ ജീവനകാലോ ഉപത്ഥമ്ഭേകപച്ചയേഹി കരീയതി, തം കരിത്വാതിപി അത്ഥോ. അസന്തസത്തേസു നിബ്ബത്തതീതി അസന്തസത്തസഞ്ചാതേ സത്തനികായേ രൂപപടിസന്ധിവസേനേവ ഉപപജ്ജതി, അഞ്ഞേസു വാ ചക്കവാളേസു തസ്സാ ഭൂമിയാ അത്ഥിതായ അനേകവിധഭാവം സന്ധായ പുമുവചനനിദേസോതിപി ദട്ഠഞ്ചം. ഇധേവാതി പഞ്ചവോകാരഭവേയേവ. തത്ഥാതി അസഞ്ചിഭവേ. യദി രൂപക്ഖണ്ഡമത്തമേവ അസഞ്ചിഭവേ പാതുഭവതി, കഥം അരൂപസന്നിസ്സയേന വിനാ തത്ഥ രൂപം പവത്തതി, നനു സിയാ അരൂപസന്നിസ്സിതായേവ രൂപക്ഖണ്ഡസ്സ ഉപ്പത്തി ഇധേവ പഞ്ചവോകാരഭവേ തഥാ ഉപ്പത്തിയാ അദസ്സനതോതി ? നായമനുയോഗോ അഞ്ഞത്ഥാപി അപ്പവിട്ഠോ, കഥം പന രൂപസന്നിസ്സയേന വിനാ അരൂപധാതുയാ അരൂപം പവത്തതീതി. ഇദമ്പി ഹി തേന സമാനജാതിയമേവ. കസ്ഥാ? ഇധേവ അദസ്സനതോ, കഥഞ്ച കബളികാരാഹാരേന വിനാ രൂപധാതുയാ രൂപം പവത്തതീതി. ഇദമ്പി ച തംസഭാവമേവ, കിം കാരണം? ഇധ അദസ്സനതോയേവ. ഇതി അഞ്ഞത്ഥാപി തഥാ പവത്തിദസ്സനതോ, കിമേതേന അഞ്ഞനിദസ്സനേന ഇധേവ അനുയോഗേന. അപിച യഥാ യസ്സ ചിത്തസന്താനസ്സ നിബ്ബത്തികാരണം രൂപേ അവിഗതതണ്ഹം, തസ്സ സഹ രൂപേന സമ്ഭവേതോ രൂപം നിസ്സായ പവത്തി രൂപസാപേക്ഖതായ കാരണസ്സ. യസ്സ പന നിബ്ബത്തികാരണം രൂപേ വിഗതതണ്ഹം, തസ്സ വിനാ രൂപേന

പവത്തി രൂപനിരപേക്ഷമായ കാരണസ്സ, ഏവം യസ്സ രൂപപ്പബന്ധസ്സ നിബുത്തികാരണം അരൂപേ വിഗതത്ത്വം, തസ്സ വിനാ അരൂപേന പവത്തി അരൂപനിരപേക്ഷമായ കാരണസ്സ, ഏവം ഭാവനാബലാഭാവതോ പഞ്ചവോകാരഭവേ രൂപാരൂപസമ്ഭവോ വിയ, ഭാവനാബലേന ചതുവോകാരഭവേ അരൂപസ്സേവ സമ്ഭവോ വിയ ച. അസത്തിഭവേപി ഭാവനാബലേന രൂപസ്സേവ സമ്ഭവോ ദട്തബ്ബോതി.

കഥം പന തത്ത്വ കേവലോ രൂപപ്പബന്ധോ പച്ചുപ്പന്നപച്ചയരഹിതോ ചിരകാലം പവത്തതീതി പച്ചേതബ്ബം, കിത്തകം വാ കാലം പവത്തതീതി ചോദനം മനസി കത്വാ “യഥാ നാമാ”തിആദിമാഹ. തേന ന കേവലം ഇയ ചേവ അത്തത്ത്വ ച വുത്തോ ആഗമോയേവ ഏതദത്ത്വത്വപനേ, അഥ ലോ അയം പനേത്ത്വ യുത്തതീതി ദസ്സേതി. ജിയാവേഗുക്ഖിത്തോതി ധനുജിയായ വേഗേന വിപിതോ. ത്യാനവേഗോ നാമ ത്യാനാനുഭാവോ ഫലദാനേ സമത്ത്വതാ. തത്തകമേവ കാലന്തി ഉക്കംസതോ പഞ്ച മഹാകപ്പസതാനി. തിട്ഠന്തിതി യഥാനിബുത്തഹുരിയാപഥമേവ ചിത്തകമ്മരൂപകസദിസാ ഹുത്വാ തിട്ഠന്തി. ത്യാനവേഗേതി അസത്തസമാപത്തിപരിക്ഖിത്തേ ചതുത്ത്വത്ത്യാനകമ്മവേഗേ, പഞ്ചമത്ത്യാനകമ്മവേഗേ വാ. അന്തരായതീതി പച്ചയനിരോധേന നിരൂജ്ജ്വതി ന പവത്തതി. ഇയാതി കാമാവചരഭവേതി അത്ത്വോ അത്തത്ത്വ തേസമനുപ്പത്തിതോ. പടിസന്ധിസത്തോതി പടിസന്ധിചിത്തുപ്പാദോയേവ സത്താസീസേന വുത്തോ. കഥം പന അനേകകപ്പസതമതിക്കമേന ചിരനിരൂദ്ധതോ വിത്താണതോ ഇയ വിത്താണമുപ്പജ്ജതി. ന ഹി നിരൂദ്ധേ ചക്ഖുപസാദേ ചക്ഖുവിത്താണമുപ്പജ്ജമാനം ദിട്ഠന്തി? നയിദമേകന്തതോ ദട്തബ്ബം. നിരൂദ്ധന്തി ഹി ചിത്തം സമാനജാതികസ്സ അന്തരാ അനുപ്പജ്ജനതോ സമനന്തരപച്ചയമത്തം ഹോതിയേവ, ന ബീജം. ബീജം പന കമ്മമേവ, തസ്മാ കമ്മതോ ബീജഭൂതതോ ആരമ്മണാദിഹി പച്ചയേഹി അസത്തിഭവതോ ചുതാനം കാമയാതുയാ ഉപപത്തിവിത്താണം ഹോതിയേവ, തേനാഹ “ഇയ പടിസന്ധിസത്താ ഉപ്പജ്ജതി”തി. ഏത ച യഥാ നാമ ഉതുന്നിയാമേന പുപ്ഫഗുഹണേ നിയതകാലാനം രുക്ഖാനം വിദാരണസഞ്ചാതേ വേവേ ദിന്നേ വേഖബലേന അനിയമതാ ഹോതി പുപ്ഫഗുഹണസ്സ, ഏവമേവ പഞ്ചവോകാരഭവേ അവിപ്പയോഗേന വത്തമാനേസു രൂപാരൂപധമ്മേസു രൂപാരൂപവിരാഗഭാവനാസഞ്ചാതേ വേവേ ദിന്നേ തസ്സ സമാപത്തിവേഖബലസ്സ അനുരൂപതോ അരൂപഭവേ, അസത്തഭവേ ച യഥാക്കഥം രൂപരഹിതാ, അരൂപരഹിതാ ച ഖന്ധാനം പവത്തി ഹോതിതി വേദിതബ്ബം.

കസ്മാ പനേത്ത്വ പുന സത്തുപ്പാദാ ച പന “തേ ദേവാ തമ്ഹാ കായാ ചവന്തി”തി സത്തുപ്പാദോ തേസം ചവനസ്സ കാരണഭാവേന വുത്തോ, “സത്തുപ്പാദാ”തി വചനം വാ കിമത്ത്വദസ്സനന്തി ചോദനായ “യസ്മാ പനാ”തിആദിമാഹ. ഇയ പടിസന്ധിസത്തുപ്പാദേന തേസം ചവനസ്സ പത്തായനഭാവദസ്സനന്തി അധിപ്പായോ. “സത്തുപ്പാദാ”തി ഹി ഏതസ്സ സത്തുപ്പാദേന ഹേതുഭൂതേന ചവന്തി, സത്തുപ്പാദാ വാ ഉപ്പാദസത്താ തേ ദേവാതി സമ്ബന്ധോ. സന്തഭാവായാതി നിബ്ബാനായ. നനു ചേത്ത്വ ജാതിസതസഹസ്സദസസംവട്ടാദിനമത്ത്വകേ, തദബ്ഭന്തരേ വാ പവത്തായ അസത്തൂപപത്തിയാ വസേന ലാഭിഅധിച്ചസമുപ്പന്നികവാദോപി ലാഭിസസ്സതവാദോ വിയ അനേകഭേദോ സമ്ഭവതീതി? സച്ചമേവ, അനന്തരത്താ പന ആസന്നായ അസത്തൂപപത്തിയാ വസേന ലാഭിഅധിച്ചസമുപ്പന്നികവാദോ നയദസ്സനവസേന ഏകോവ ദസ്സിതോതി ദട്തബ്ബം. അഥ വാ സസ്സതദിട്ഠിസഞ്ചാതോ അധിച്ചസമുപ്പന്നികവാദസ്സ സസ്സതവാദേ ആഗതോ സബ്ബോപി ദേസനാനയോ യഥാസമ്ഭവം അധിച്ചസമുപ്പന്നികവാദോപി ഗഹേതബ്ബോതി ഇമസ്സ വിസേസസ്സ ദസ്സനത്ത്വം ഭഗവതാ ലാഭിഅധിച്ചസമുപ്പന്നികവാദോ അവിഭജിതാ ദസ്സിതോ, അവസ്സഞ്ചസ്സ സസ്സതദിട്ഠിസഞ്ചാതോ ഇച്ഛിതബ്ബോ സംകിലേസപക്ഖേ സത്താനമത്ത്യാസയസ്സ സസ്സതുച്ഛേദവസേനേവ ദുവിധത്താ, തേസു ച ഉച്ഛേദപ്പസഞ്ചാഭാവതോ. തഥാ ഹി അട്ഠകമായം ആസയ-സദസ്സ അത്ത്വമാഭാവസേന വുത്തം “സസ്സതുച്ഛേദദിട്ഠി ചാ”തി, തഥാ ച വക്ഖതി “യാസം സത്തേവ ഉച്ഛേദദിട്ഠിയോ, സേസാ സസ്സതദിട്ഠിയോ”തി (ദിം നിം അട്ഠം ൧.൯൭, ൯൮).

നനു ച അധിച്ചസമുപ്പന്നികവാദസ്സ സസ്സതദിട്ഠിസഞ്ചാതോ ന യുത്തോ “അഹഞ്ചി പുബ്ബേ നാഹോസി”തിആദിവസേന പവത്തനതോ അപുബ്ബസത്തപാതുഭാവഗാഹകത്താ. സസ്സതദിട്ഠി പന അത്തനോ, ലോകസ്സ ച സദാഭാവഗാഹിനീ “അത്ഥിത്വേവ സസ്സതിസമ”തി പവത്തനതോതി? നോ ന യുത്തോ അനാഗതകോടിഅദസ്സനേന സസ്സതഗ്ഗാഹസമവരോധത്താ. യദിഹി ഹി അയം വാദോ “സോമ്ഹി ഏതരഹി അഹുത്വാ സന്തതായ പരിണതോ”തി (ദിം നിം ൧.൧൮൮) അത്തനോ, ലോകസ്സ ച അതീതകോടിപരാമസനവസേന പവത്തോ, തഥാപി വത്തമാനകാലതോ പട്ഠായ ന തേസം കത്ത്വചി അനാഗതേ പരിയന്തം പസ്സതി, വിസേസേന ച പച്ചുപ്പന്നാനാഗതകാലേസു അപരിയന്തദസ്സനപഭാവിതോ സസ്സതവാദോ, യഥാഹ “സസ്സതിസമം തഥേവ റസ്സതി”തി (ദിം നിം ൧.൧൧ അത്ത്വതോ സമാനം) യദേവം സിയാ ഇമസ്സ ച വാദസ്സ, സസ്സതവാദാദിനഞ്ച പുബ്ബന്തകപ്പികേസു സഞ്ചാതോ ന യുത്തോയേവ അനാഗതകാലപരാമസനവസേന പവത്തത്താതി? യുത്തോ ഏവ സമുദാഗമസ്സ അതീതകോട്ഠാസികത്താ. തഥാ ഹി നേസം സമുദാഗമോ അതീതംസപുബ്ബേനിവാസത്താണേഹി, തപ്പതിരൂപകാനുസ്സവാദിപഭാവിതേഹി ച തക്കനേഹി സഞ്ചാതോതി, തഥാ ചേവ സംവണ്ണിതം. അഥ വാ സബ്ബത്ത്വ അപ്പടിഹതത്താണചാരേന ധമ്മസ്സാമിനാ നിരവസേസതോ അഗതിം, ഗതിഞ്ച യഥാഭൂതം സയം അഭിത്താ സച്ഛികത്വാ പവേദിതാ ഏതാ ദിട്ഠിയോ, തസ്മാ യാവതികാ ദിട്ഠിയോ ഭഗവതാ ദേസിതാ, യഥാ ച ദേസിതാ, താവതികാ തഥാ ചേവ സന്നിട്ഠാനതോ സമ്പടിച്ഛിതബ്ബാ, ന ചേത്ത്വ യുത്തിവിചാരണാ കാതബ്ബാ ബുദ്ധവിസയത്താ.

അച്ചിന്തേശ്വോ ഹി ബുദ്ധാനം ബുദ്ധവിസയോ, തമാ ച വക്വതി “തത്ത്വ ന ഏകന്തേന കാരണം പരിയേസിതബ്ദ”ന്തി (ദീ० നി० അട്० ൧.൭൮-൮൨).

ദൂതിയഭാണവാദവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

അപരന്തകപ്പികവാദവണ്ണനാ

൧൪. “അപരനേതാണെ (ധം സം ൧൦൬൭), അപരന്താനുഭിടിനോ”തിആദീസു (ഭിം നിം ൧.൧൪) വിധി അപരന്ത -സദാനം യമാക്കമം അനാഗതകാലകോട്ഠാസവാചകതം സന്ധായാഹ “അനാഗതകോട്ഠാസസഞ്ചാത”ന്തി. “പുണ്യന്തം കപ്പേത്യാ”തിആദീസു വൃത്തനയേന “അപരന്തം കപ്പേത്യാ”തിആദീസുപി അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. വിസേസമത്തമേവ ചേത്ഥ വക്വാമ.

സഞ്ജീവാദവണ്ണനാ

൫൧. ആഘാതനാ ഉദ്ധത്തി ഉദ്ധമാഘാതനം, മരണതോ ഉദ്ധം പവത്തോ അത്താതി അത്ഥോ. “ഉദ്ധമാഘാതന”ന്തി പവത്തോ വാദോ ഉദ്ധമാഘാതനോ സഹചരണവസേന, തദ്ധിതവസേന ച, അന്തലോപനിദേശോ വാ എസ. സോ ഏതേസന്തി ഉദ്ധമാഘാതനികാ. ഏവം സദുതോ നിപ്ഫന്നം അത്ഥതോ ഏവ ദസ്സേതും “ഉദ്ധമാഘാതനാ അത്താനം വദന്തി”തി വുത്തം, ആഘാതനാ ഉദ്ധം ഉപരിഭൂതം അത്തഭാവന്തി അത്ഥോ. തേ ഹി ദിട്ഠിഗതികാ “ഉദ്ധം മരണതോ അത്താ നിബ്ബികാരോ”തി വദന്തി. “സോ ഏതേസ”ന്തിആദിനാ അസ്സത്ഥിയത്ഥം ദസ്സേതി യഥാ “ബുദ്ധമസ്സ അത്ഥീതി ബുദ്ധോ”തി. അയം അട്ഠകമാതോ അപരോ നയോ - സഞ്ചിതി പവത്തോ വാദോ സഞ്ചി സഹചരണാദിനയേന, സഞ്ചീ വാദോ ഏതേസന്തി സഞ്ചീവാദാ സമാസവസേന. സഞ്ചീവാദോ ഏവ വാദോ ഏതേസന്തി ഹി അത്ഥോ.

൧൬-൨൨. രൂപി അത്താതി എത്ര കസിണരൂപം “അത്താ”തി കസ്മാ വുത്തം, നനു രൂപവിനിമുത്തേന അത്തനാ ഭവിതഞ്ചം “രൂപമസ്സ അത്ഥി”തി വുത്തേ സത്തായ വിയ രൂപസ്സാപി അത്തനിയത്താ. ന ഹി “സത്തീ അത്താ”തി എത്ര സത്താ ഏവ അത്താ, അഥ ഖോ “സത്താ അസ്സ അത്ഥി”തി അത്ഥേന അത്തനിയാവ, തഥാ ച വുത്തം “തത്ഥ പവത്തസത്തഞ്ചസ്സ ‘സത്താ’തിഗഹേതാ”തി? ന ഖോ പനേതമേവം ദട്ഠഞ്ചം “രൂപമസ്സ അത്ഥിതി രൂപി”തി, അഥ ഖോ “രൂപനസീലോ രൂപി”തി. രൂപനഞ്ചേതഥ രൂപസരിക്ഖതായ കസിണരൂപസ്സ വഡ്ഢിതാവഡ്ഢിതകാലവസേന വിസേസാപത്തി. സാ ഹി “നത്ഥി”തി ന സക്കാ വത്തും പരിത്തവിപുലതാദിവീസേസസബ്ഭാവതോ. യദേവം സിയാ “രൂപനസീലോ രൂപി”തി, അഥ ഇമസ്സ വാദസ്സ സസ്സതദിട്ഠിഗഹേതാ ന യുജ്ജതി രൂപനസീലസ്സ ഭേദസബ്ഭാവതോതി? യുജ്ജതേവ കായഭേദതോ ഉദ്ധം പരികപ്പിതസ്സ അത്തനോ നിബ്ബികാരതായ തേന അധിപ്പേതത്താ. തഥാ ഹി വുത്തം “അരോഗോ പരം മരണാ”തി. അഥ വാ “രൂപമസ്സ അത്ഥിതി രൂപി”തി വുത്തേപി ന കോചി ദോസോ കപ്പനാസിലേന ഭേദേന അഭേദസ്സാപി നിദ്രേസദസ്സനതോ യഥാ “സിലാപുത്തകസ്സ സരീര”ന്തി.

അപിച അവയവവസേന അവയവിനോ തമാനിദ്രേസനിദസ്സനതോ യഥാ “കായേ കായാനുപസ്സി”തി (സം० നി० ൨.൩൯), രൂപ്പനം വാ രൂപം, രൂപസഭാവോ, തദസ്സ അത്ഥീതി രൂപീ, അത്താ “രൂപിനോ ധമ്മാ”തിആദീസു (ധ० സ० ൧൧.൭൧കുമാതികാ) വിയി, എവഞ്ച കത്വാ അത്തനോ രൂപസഭാവത്താ “രൂപീ അത്താ”തി വചനം ഞായോഗതമേവാതി വുത്തം “കസിണരൂപം അത്താ”തി. “ഗഹേത്വാ”തി ഏതേന ചേതസ്സ സമ്ബന്ധോ. തത്ഥാതി കസിണരൂപേ. അസ്സാതി പരികപ്പിതസ്സ അത്തനോ, ആജീവകാഛയോ തക്കമത്തേന പഞ്ഞപേന്തി വിയാതി അത്ഥോ. ആജീവകാ ഹി തക്കികായേവ, ന ലാഭിനോ. നിയതവാദിതായ ഹി കമ്മഫലപടിക്പേപതോ നത്ഥി തേസം ത്യാനസമാപത്തിലാഭോ. തഥാ ഹികണ്ഹാഭിജാതിആദീസു കാളുകാദിരൂപം “അത്താ”തി ഏകച്ചേ ആജീവകാ പടിജാനന്തി. പുരിമനയേന ചേത്ഥ ലാഭിനം ദസ്സേതി, പച്ഛിമനയേന പന തക്കികം. ഏവമിദിസേസു. രോഗ-സദ്ദോ ഭങ്ഗപരിയായോ ഭങ്ഗസ്സാപി രുജ്ജനഭാവതോ, എവഞ്ച കത്വാ അരോഗ-സദ്ദസ്സ നിച്ചപരിയായതാ ഉപപന്നാ ഹോതി, തേനാഹ “നിച്ഛോ”തി. രോഗ-സദ്ദോ വാ ബ്യാധിപരിയായോ. അരോഗോതി പന രോഗരഹിതതാസീസേന നിബ്ബികാരതായ നിച്ചതം ദിട്ഠിഗതികോ പടിജാനാതീതി ദസ്സേതും “നിച്ഛോ”തി വുത്തം . കസിണുഗ്ഘാടിമാകാസപമാരുപ്പവിഞ്ഞാണനത്ഥിഭാവാകിഞ്ചഞ്ഞായതനാനി യഥാരഹമരൂപസമാപത്തിനിമിത്തം നാമ. നിമ്ബപണ്ണേ തപ്പരിമാണോ തിത്തകരസോ വിയി സരീരപ്പരിമാണോ അരൂപീ അത്താ സരീരേ തിട്ഠതീതി തക്കമത്തേനേവ നിഗണ്ഠാ “അരൂപീ അത്താ സഞ്ചി”തി പഞ്ഞപേന്തിതി ആഹ “നിഗണ്ഠാഛയോ വിയാ”തി.

തതിയാ പനാതി “രൂപീ ച അരൂപീ ച അത്താ”തി ലഭി. മിസ്തുകഗാഹവസേനാതി രൂപാരൂപസമാപത്തിനം യമാവുത്താനി നിമിത്താനി ഏകജ്ഞം കത്വാ ഏകോവ “അത്താ”തി, തത്ത്വ പവത്തസഞ്ചൈസ്ത “സത്താ”തി ഗഹണവസേന. അയഞ്ഹി ദിട്ഠിഗതികോ രൂപാരൂപസമാപത്തിലാഭീ താസം നിമിത്തം രൂപഭാവേന, അരൂപഭാവേന ച “അത്താ”തി ഗഹേത്വാ “രൂപീ ച അരൂപീ ചാ”തി അഭിനിവേസം ജനേസി അമേതവാദിനോ വിയ, തക്കമത്തേനേവ വാ രൂപാരൂപധമ്മാനം മിസ്തുകഗഹണവസേന “രൂപീ ച അരൂപീ ച അത്താ”തി അഭിനിവിസ്ത അട്ഠാസി. ചതുത്ഥാതി “നേവ അരൂപീ ച നാരൂപീ ച അത്താ”തി ലഭി. തക്കഗാഹേനേവാതി സഞ്ചാരസേസസുഖമഭാവപ്പത്തധമ്മാ വിയ അച്ചന്തസുഖമഭാവപ്പത്തിയാ സകിച്ചസാധനാസമത്ഥതായ ഖമ്ഭേകുച്ഛി [മമ്ഭേകുട്ട (ദീം നീം ദീം

൧൨൬-൨൭]] ഹത്ഥപാദാദിസങ്ഘാതോ വിയ നേവ രൂപീ, രൂപസഭാവാനതിവത്തനതോ ന ച അരൂപീതി ഏവം പവത്തക്കഗാഹേനേവ.

അയം അട്ഠകമാമുത്തകോ നയോ - നേവരൂപീ നാരൂപീതി ഏതമ ഹി അന്താനന്തികചതുത്ഥവാദേ വിയ അത്തമത്തപടിക്പേപവസേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. സതിപി ച തതീയവാദേന ഇമസ്സ സമാനത്ഥഭാവേ തത്ഥ ദേസകാലഭേദവസേന വിയ ഇയ കാലവത്ഥുഭേദവസേന തതീയചതുത്ഥവാദാനം വിസേസോ ദട്ഠഞ്ചോ. കാലഭേദവസേന ഹി ഇയ തതീയവാദസ്സ പവത്തി രൂപാരൂപനിമിത്താനം സഹഅനുപട്ഠാനതോ. ചതുത്ഥവാദസ്സ പന വത്ഥുഭേദവസേന പവത്തി രൂപാരൂപയമ്മസമൂഹഭാവതോതി. ദുതിയചതുക്കം അന്താനന്തികവാദേ വുത്തനയേന വേദിതഞ്ചം സബ്ബമാ സദുത്ഥതോ സമാനത്ഥത്താ. യം പനേതമ വത്തഞ്ചം, തന്വി “അമതി ഗച്ഛതി ഭാവോ ഓസാനമേത്ഥാ”തിആദിനാ അമ്ഹേഹി വുത്തമേവ, കേവലം പന തത്ഥ പുബ്ബന്തകപ്പനാവസേന പവത്തോ, ഇയ അപരന്തകപ്പനാവസേനാതി അയം വിസേസോ പാകടോയേവ. കാമഞ്ച നാനത്തസഞ്ചി അത്താതി അയമ്പി വാദോ സമാപനകവസേന ലബ്ഭതി. അട്ഠസമാപത്തിലാഭിനോ ദിട്ഠിഗതികസ്സ വസേന സഞ്ചാഭേദസമ്ഭവതോ. തഥാപി സമാപത്തിയം ഏകരൂപേനേവ സഞ്ചായ ഉപട്ഠാനതോ ലാഭീവസേന ഏകത്തസഞ്ചിതാ സാതിസയം യുത്താതി ആഹ “സമാപനകവസേന ഏകത്തസഞ്ചി”തി. ഏകസമാപത്തിലാഭിനോ ഏവ വാ വസേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. സതിപി ച സമാപത്തിഭേദതോ സഞ്ചാഭേദസമ്ഭവേ ബഹിദ്ധാ പുമുത്താരമ്മണ്ണേയേവ സഞ്ചാനാനത്തസ്സ ഓളാരികസ്സ സമ്ഭവതോ തക്കീവസേനേവ നാനത്തസഞ്ചിതം ദസ്സേതും “അസമാപനകവസേന നാനത്തസഞ്ചി”തി വുത്തം. പരിത്തകസിണവസേനാതി അവധ്വദിത്താ അപ്പകകസിണവസേന, കസിണഗൃഹണഞ്ചേതമ സഞ്ചായ വിസയദസ്സനം. വിസയവസേന ഹി സഞ്ചായ പരിത്തതാ, ഇമിനാ ച സതിപി സഞ്ചാവിനിമുത്തയമ്മേ “സഞ്ചായേവ അത്താ”തി വദത്തി ദസ്സേതി. ഏസ നയോ വിപുലകസിണവസേനാതി ഏത്ഥാപി. ഏവഞ്ച കത്ഥാ അന്താനന്തികവാദേ ചേവ ഇയ ച അന്താനന്തചതുക്കേ പഠമദുതിയവാദേസു സദുത്ഥമത്തതോ സമാനേസുപി സഭാവതോ തേഹി ദ്വീഹി വാദേഹി ഇമേസം ദ്വിനം വാദാനം വിസേസോ സിദ്ധോ ഹോതി, അത്തമാ വുത്തപ്പകാരേസു വാദേസു സതിപി പുബ്ബന്താപരന്തകപ്പനഭേദമത്തേന കേഹിചി വിസേസേ കേഹിചി അവിസേസോയേവ സിയാതി.

അയം പന അട്ഠകമാമുത്തകോ നയോ - “അങ്ഗുട്ഠപ്പമാണോ അത്താ, അണുമത്തോ അത്താ”തിആദിലദ്ധിവസേന പരിത്തോ ച സോ സഞ്ചി ചാതി പരിത്തസഞ്ചി കാപിലകാണാദപഭുതയോ [കപിലകാണാദാദയോ (ദ്വീ നീം ദീം ൧.൨൬-൨൭)] വിയ. അത്തനോ സബ്ബഗതഭാവപടിജാനനവസേന അപ്പമാണോ ച സോ സഞ്ചി ചാതി അപ്പമാണസഞ്ചിതി.

ദിബ്ബചക്ഖുപരിഭണ്ഡത്താ യമാകമ്മൂപഗത്താണസ്സ ദിബ്ബചക്ഖുപഭാവജനിതേന യമാകമ്മൂപഗത്താണേന ദിസ്സമാനാപി സത്താനം സുഖാദിസമങ്ഗിതാ ദിബ്ബചക്ഖുനാവ ദിട്ഠാ നാമാതി ആഹ “ദിബ്ബേന ചക്ഖുനാ”തിആദി. ചതുക്കനയം, പഞ്ചകനയഞ്ച സന്ധായ തികചതുക്കജ്ജ്യാനഭൂമിയ”ന്തി വുത്തം. ദിട്ഠിഗതികവിസയാസു ഹി പഞ്ചവോകാരത്ഥാനഭൂമീസു വേഹപഫലഭൂമിം റപേത്ഥാ അവസേസാ യമാരഹം ചതുക്കനയേ തികജ്ജ്യാനസ്സ, പഞ്ചകനയേ ച ചതുക്കജ്ജ്യാനസ്സ വിപാകട്ഠാനത്താ തികചതുക്കജ്ജ്യാനഭൂമിയോ നാമ. സുദ്ധാവാസാ പന തേസമവിസയാ. നിബ്ബത്തമാനന്തി ഉപ്പജ്ജമാനം. നനു ച “ഏകന്തസുഖീ അത്താ”തിആദിനാ പവത്തവാദാനം അപരന്തദിട്ഠിഭാവതോ “നിബ്ബത്തമാനം ദിസ്വാ”തി പച്ചുപ്പന്നവചനം അനുപപന്നമേവ സിയാ. അനാഗതവിസയാ ഹി ഏതേ വാദാതി? ഉപപന്നമേവ അനാഗതസ്സ ഏകന്തസുഖീഭാവാദികസ്സ പകപ്പനായ പച്ചുപ്പന്നനിബ്ബത്തിദസ്സനേന അധിപ്പേതത്താ. തേനേവാഹ “നിബ്ബത്തമാനം ദിസ്വാ ‘ഏകന്തസുഖീ’തി ഗണഹാതി”തി. ഏതമ ച തസ്സം തസ്സം ഭൂമിയം ബാഹുല്ലേന സുഖാദിസഹിതയമ്മപ്പവത്തിദസ്സനം പടിച്ച് തേസം “ഏകന്തസുഖീ”തിആദിഗഹണതോ തദനുരൂപായേവ ഭൂമി വുത്താതി ദട്ഠഞ്ചം. സദുത്തരാഭിസമ്ബന്ധവസേന വിയ ഹി അത്ഥപകരണാദിവസേനപി അത്ഥവിസേസോ ലബ്ഭതി. “ഏകന്തസുഖീ”തിആദിസു ച ഏകന്തഭാവോ ബഹുലം പവത്തിമത്തം പതി പയുത്തോ. തഥാപവത്തിമത്തദസ്സനേന തേസം ഏവം ഗഹണതോ. അഥ വാ ഹത്ഥിദസ്സകഅന്ധാ വിയ ദിട്ഠിഗതികാ യം യദേവ പസ്സന്തി, തം തദേവ അഭിനിവിസ്സ വോഹരന്തി. വുത്തഞ്ജേഹേതം ഭഗവതാ ഉദാനേ “അത്തതിത്ഥിയാ ഭിക്ഖവേ, പരിബ്ബാജകാ അന്ധാ അചക്ഖുകാ”തിആദി, (ഉദാ ൫൫) തസ്മാ അലമേത്ഥ യുത്തിമഗ്ഗനാതി. “ദിബ്ബേന ചക്ഖുനാ ദിസ്വാ”തി വുത്തമത്ഥം സമത്ഥേതും “വിസേസതോ ഹീ”തിആദി വുത്തം.

അസഞ്ചിനേവസഞ്ചിനാസഞ്ചിവാദവണ്ണനാ

൨൮-൮൩. അഥ ന കോചി വിസേസോ അത്ഥീതി ചോദനം സോധേതി “കേവലഞ്ജി”തിആദിനാ. “അസഞ്ചി”തി ച “നേവസഞ്ചിനാസഞ്ചി”തി ച ഗണഹത്താനം താ ദിട്ഠിയോതി സമ്ബന്ധോ. കാരണന്തി വിസേസകാരണം, ദിട്ഠിസമുദാഗമകാരണം വാ. സതിപി കിഞ്ചി കാരണപരിയേസനസമ്ഭവേ ദിട്ഠിഗതികവാദാനം അനാദരിയഭാവം ദസ്സേതും “ന ഏകന്തേന കാരണം പരിയേസതിബ്ബ”ന്തി വുത്തം. കസ്മാതി ആഹ “ദിട്ഠിഗതികസ്സാ”തിആദി, ഏതേന പരിയേസനക്ഖമാഭാവതോതി അപരിയേസതിബ്ബകാരണം ദസ്സേതി. ഇദം വുത്തം ഹോതി - അസഞ്ചിവാദേ അസഞ്ചിഭവേ നിബ്ബത്തസത്തവസേന പവത്തോ പഠമവാദോ, “സഞ്ചം അത്തതോ സമനുപസ്സതീ”തി ഏതമ വുത്തനയേന സഞ്ചംയേവ “അത്താ”തി ഗഹേത്ഥാ തസ്സ കിഞ്ചനഭാവേന റിതായ അത്തായ സഞ്ചായ അഭാവതോ “അസഞ്ചി”തി പവത്തോ ദുതിയവാദോ, തഥാ സഞ്ചായ സഹ രൂപയമ്മേ, സബ്ബേ ഏവ വാ

രൂപാരൂപയമ്മേ “അത്താ”തി ഗഹേത്യാ പവത്തോ തതിയവാദോ, തക്കഗാഹവസേനേവ ചതുത്ഥവാദോ പവത്തോ.

ദുതിയചതുക്കേപി കസിണരൂപസ്സ അസഞ്ജാനനസഭാവതായ അസഞ്ജാനനികവാദേ വുത്തനയേന ചത്താരോ വികപ്പാ പവത്താ. നേവസഞ്ജാനനസഞ്ജാനിവാദേ പന നേവസഞ്ജാനനസഞ്ജാനിഭവേ നിബുത്തസത്തസ്സേവ ചുതിപടിസന്ധീസു , സബുത്ഥ വാ പടുസഞ്ജാനനികച്ചം കാതും അസമത്ഥായ സുഖുമായ സഞ്ജാനനായ അത്ഥിഭാവപടിജാനനവസേന പഠമവാദോ, അസഞ്ജാനിവാദേ വുത്തനയേന സുഖുമായ സഞ്ജാനനവസേന, സഞ്ജാനനസഭാവതാപടിജാനനവസേന ച ദുതിയവാദാദയോ പവത്താതി. ഏവം കേനചി പകാരേന സതിപി കാരണപരിയേസനസമ്ഭവേ ദിട്ഠിഗതികവാദാനം പരിയേസനക്ഖമാഭാവത്തോ ആദരം കത്വാ മഹുസ്സാഹേന തേസം കാരണം ന പരിയേസതിബുന്തി. ഏതേസം പന സഞ്ജാനനസഞ്ജാനനേവസഞ്ജാനിവാദാനം സസ്സതദിട്ഠിസദ്ഗഹോ “അരോഗോ പരം മരണാ”തി വചനത്തോ പാകടോയേവ.

ഉച്ഛേദവാദവണ്ണനാ

പുർ. അവിജ്ജമാനസ്സ വിനാസാസമ്ഭവത്തോ അത്ഥിഭാവഹേതുക്കോ ഉച്ഛേദോതി ദസ്സേതും വിജ്ജമാനവാചകേന സന്ത-സദ്ദേന “സതോ”തി പാളിയം വുത്തന്തി ആഹ “വിജ്ജമാനസ്സാ”തി. വിജ്ജമാനതാപയുത്തോ ചേസ ദിട്ഠിഗതികവാദവിസയോ സത്തോയേവ ഇയ അധിപ്പേതോതി ദസ്സനത്ഥം പാളിയം “സത്തസ്സാ”തി വുത്തം, തേന ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി - യഥാ ഹേതുഫലഭാവേന പവത്തമാനാനം സഭാവയമാനം സതിപി ഏകസന്താനപരിയാപനാനം ഭിന്നസന്താനിപതിതേഹി വിസേസേ ഹേതുഫലഭൂതാനം പരമത്ഥത്തോ ഭിന്നസഭാവത്താ ഭിന്നസന്താനപതിതാനം വിയ അച്ചന്തം ഭേദസന്നിട്ഠാനേന നാനത്തനയസ്സ മിച്ഛാഗഹണം ഉച്ഛേദാഭിനിവേസസ്സ കാരണം, ഏവം ഹേതുഫലഭൂതാനം വിജ്ജമാനേപി സഭാവഭേദേ ഏകസന്താനിപരിയാപനതായ ഏകത്തനയേന അച്ചന്തമഭേദഗഹണന്ധി കാരണമേവാതി. സന്താനവസേന ഹി പവത്തമാനേസു ഖണ്ഡേസു ഘനവിനിബ്ഭോഗാഭാവേന തേസം ഇയ സത്തഗാഹോ, സത്തസ്സ ച അത്ഥിഭാവഗാഹഹേതുക്കോ ഉച്ഛേദവാദോ, അനുപുബ്ബനിരോധവസേന പന നിരന്തരവിനാസോ ഇയ “ഉച്ഛേദോ”തി അധിപ്പേതോ യാവായം അത്താ ഉച്ഛിജ്ജമാനോ ഭവതി, താവായം വിജ്ജതിയേവാതി ഗഹണത്തോതി ആഹ “ഉപച്ഛേദ”ന്തി. ഉ-സദ്ദോ ഹി ഉപ-സദ്ദുപരിയായോ, സോ ച ഉപസങ്കമനത്ഥോ, ഉപസങ്കമനഞ്ചേതമ അനുപുബ്ബമുപ്പജ്ജിതാ അപരാപരം നിരോധവസേന നിരന്തരതാ. അപിച പുനാനുപ്പജ്ജമാനവസേന നിരുദയവിനാസോയേവ ഉച്ഛേദോ നാമ യഥാവുത്തനയേന ഗഹണത്തോതി ആഹ “ഉപച്ഛേദ”ന്തി. ഉ-സദ്ദോ, ഹി ഉപ-സദ്ദോ ച ഏതഥ ഉപരിഭാഗത്ഥോ. നിരുദ്ധത്തോ പരഭാഗോ ച ഇയ ഉപരിഭാഗോതി വുച്ചതി.

നിരന്തരവസേന , നിരുദയവസേന വാ വിസേസേന നാസോ വിനാസോ, സോ പന മംസചക്ഖുപഞ്ഞാചക്ഖുനം ദസ്സനപമാതിക്കമനത്തോ അദസ്സനമേവാതി ആഹ “അദസ്സന”ന്തി. അദസ്സനേ ഹി നാസ-സദ്ദോ ലോകേ നിരുള്ഹോ “ഭേ ചാപരേ വണ്ണവികാരനാസാ”തിആദിസു (കാസികാ ന്ന-ന്ദ-മംഠ സുത്തം പസ്സിതബ്ബം) വിയ. ഭാവവിഗമന്തി സഭാവപഗമം. യഥായമ്മം ഭവനം ഭാവോതി ഹി അത്ഥേന ഇയ ഭാവ-സദ്ദോ സഭാവവാചകോ. യോ പന നിരന്തരം നിരുദയവിനാസവസേന ഉച്ഛിജ്ജതി, സോ അത്തനോ സഭാവേന റാതുമസക്കുണ്ഡേയതായ “ഭാവപഗമോ”തി വുച്ചതി. “തത്ഥാ”തിആദിനാ ഉച്ഛേദവാദസ്സ യഥാപാഠം സമുദാഗമം നിദസ്സനമത്തേന ദസ്സേതി, തേന വക്ഖതി “തഥാ ച അത്തമാ ച വികപ്പേതാവാ”തി. തത്ഥാതി “സതോ സത്തസ്സ ഉച്ഛേദം വിനാസം വിഭവം പഞ്ചപേതീ”തി വചനേ. ലാഭിതി ദിബ്ബചക്ഖുണാണലാഭീ. തദവസേസലാഭീ ചേവ സബ്ബസോ അലാഭീ ച ഇയ അപരന്തകപ്പികട്ഠാനേ “അലാഭീ” തേവ വുച്ചതി.

ചുതിന്തി സേക്ഖപുജ്ജമാനന്ധി ചുതിമേവ. ഏസ നയോ ചുതിമത്തമേവാതി ഏത്ഥാപി. ഉപപത്തിം അപസ്സന്തോതി ദട്ഠം സമത്ഥേപി സതി അനോലോകനവസേന അപസ്സന്തോ. ന ഉപപാതന്തി പുബ്ബയോഗാഭാവേന, പരികമ്മാകരണേന വാ ഉപപത്തിം ദട്ഠം ന സക്കോതി, ഏവഞ്ച കത്വാ നയദയേ വിസേസോ പാകടോ ഹോതി. കോ പരലോകം ജാനാതി, ന ജാനാതിയേവാതി നത്ഥികവാദവസേന ഉച്ഛേദം ഗണ്ഹാതിതി സഹ പാഠസേസേന സമ്ബന്ധോ, നത്ഥികവാദവസേന മഹാമുള്ഹഭാവേനേവ “ഇതോ അഞ്ഞോ പരലോകോ അത്ഥീ”തി അനവബോധനത്തോ ഇമം ദിട്ഠിം ഗണ്ഹാതിതി അധിപ്പായോ. “ഏത്തക്കോയേവ വിസയോ, യായം ഇന്ദ്രിയഗോചരോ”തി അത്തനോ യീതുയാ ഹത്ഥഗ്ഗണ്ഹനകരാജാ വിയ കാമസുഖാഭിരത്തതായപി ഗണ്ഹാതിതി ആഹ “കാമസുഖഗീദ്ധതായ വാ”തി. വണ്ടത്തോ പതിതപണ്ണാനം വണ്ടേന അപടിസന്ധികഭാവം സന്ധായ “ന പുന വിരുഹന്തീ”തി വുത്തം. ഏവമേവ സത്താതി യഥാ പണ്ഡുപലാസോ ബന്ധനാ പവുത്തോ പുന ന പടിസന്ധിയതി, ഏവമേവ സബ്ബേപി സത്താ അപ്പടിസന്ധികാ മരണപരിയോസാനാ അപോനോബ്ഭവികാ അപ്പടിസന്ധികമരണമേവ നിഗച്ഛന്തിതി അത്ഥോ. ഉദകപുബ്ബുളുകുപമാ ഹി സത്താ പുന അനുപ്പജ്ജമാനത്തോതി തസ്സ ലദ്ധി. തഥാതി “ലാഭീ അനുസ്സരന്തോ”തിആദിനാ [അരഹത്തോ (അട്ഠ)] നിദസ്സനവസേന വുത്തപ്പകാരേന. അത്തമാതി തക്കനസ്സ അനേകപ്പകാരസമ്ഭവത്തോ തത്തോ അത്തേനപി പകാരേന. ലാഭിനോപി ചുതിതോ ഉദ്ധം ഉപപാതസ്സ അദസ്സനമത്തം പതി തക്കനേനേവ ഇമാ ദിട്ഠിയോ ഉപ്പജ്ജന്തിതി വുത്തം “വികപ്പേതാവാ”തി. തഥാ ച വികപ്പേതാവ ഉപ്പന്നാ അത്തമാ ച വികപ്പേതാവ ഉപ്പന്നാതി ഹി സമ്ബന്ധോ. തത്ഥ “ഭേ ജനാ”തിആദിനാ ഉച്ഛേദഗ്ഗാഹകപ്പഭേദദസ്സനേന ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി. യഥാ അമരാവിക്ഖേപികവാദാ ഏകന്തഅലാഭീവസേനേവ ദേസീതാ, യഥാ ച ഉദ്ധമാഘാതനികസഞ്ജാനിവാദേ ചതുത്ഥചതുക്കേ സഞ്ജാനിവാദാ

ഏകതലാഭീവസേനേവ ദേസിതാ, നയിമേ. ഇമേ പന സസ്തതേകച്ചസസ്തതവാദാദയോ വിയ ലാഭീവസേനേവ ദേസിതാതി. യദേവം കസ്മാ സസ്തതവാദാദീസു വിയ ലാഭീവസേന, തക്കീവസേന ച പച്ചേകം ദേസനമകത്വാ സസ്തതവാദാദീദേസനാഹി അത്തമാ ഇയ ദേസനാ കതാതി? വുച്ചതേ - ദേസനാവിലാസപ്പത്തിതോ. ദേസനാവിലാസപ്പത്താ ഹി ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ, തേ വേണേയുജ്ജ്യാസയാനുരൂപം വിവിധേനാകാരേണ ധമ്മം ദേസേന്തി, ന അത്തമാ. യദി ഹി ഇയാപി ച തമാദേസനായ നിബന്ധനഭൂതോ വേണേയുജ്ജ്യാസയോ ഭവേയു, തമാരൂപമേവ ഭഗവാ വദേയു, കഥം? “ഇയ ഭിക്ഖവേ, ഏകച്ചോ സമണോ വാ ബ്രാഹ്മണോ വാ ആതപ്പമന്ധായ...പേ... യഥാ സമാഹിതേ ചിത്തേ സത്താനം ചുതുപപാതത്താണായ ചിത്തം അഭിനിന്നാമേതി, സോ ദിണ്ണേന ചക്ഖുനാ വിസുദ്ധേന അതിക്കന്തമാനുസകേന അരഹതോ ചുതിചിത്തം പസ്സതി, പുമൂനം വാ പരസത്താനം, ന ഹേവ ഖോ തദുദ്ധം ഉപപത്തിം. സോ ഏവമാഹ ‘യതോ ഖോ ഭോ അയം അത്താ രൂപീ ചാതുമാഹാഭൂതികോ മാതാപേത്തികസമ്ഭവോ കായസ്സ ഭദോ ഉച്ഛിജ്ജതി വിനസ്സതി, ന ഹോതി പരം മരണാ’തിആദിനാ” വിസേസലാഭിനോ, തക്കിനോ ച വിസും കത്വാ. യസ്മാ പന തമാദേസനായ നിബന്ധനഭൂതോ വേണേയുജ്ജ്യാസയോ ന ഇയ ഭവതി, തസ്മാ ദേസനാവിലാസേന വേണേയുജ്ജ്യാസയാനുരൂപം സസ്തതവാദാദീദേസനാഹി അത്തമായേവായം ദേസനാ കതാതി ദട്ഠഞ്ചം.

അഥ വാ സസ്തതേകച്ചസസ്തതവാദാദീസു വിയ ന ഇയ തക്കീവാദതോ വിസേസലാഭീവാദോ ഭിന്നാകാരോ, അഥ ഖോ സമാനപ്പകാരതായ സമാനാകാരോയേവാതി ഇമസ്സ വിസേസസ്സ പകാസനത്ഥം അയമുച്ഛേദവാദോ ഭഗവതാ പുരിമവാദേഹി വിസിട്ഠാകാരഭാവേന ദേസിതോ. സമ്ഭവതി ഹി ഇയ തക്കിനോപി അനുസ്സവാദീവസേന അധിഗമവതോ വിയ അഭിനിവേസോ. അപിച ന ഇമാ ദിട്ഠിയോ ഭഗവതാ അനാഗതേ ഏവംഭാവീവസേന ദേസിതാ, നാപി ഏവമേതേ ഭവേയുന്തി പരികപ്പനാവസേന, അഥ ഖോ യഥാ യഥാ ദിട്ഠിഗതികേഹി “ഇദമേവ സച്ചം, മോഘമത്ത”ന്തി (മം നീം ൨.൧൧൨, ൨൦൩, ൪൨൨; ൩.൨൨, ൨൪; ഉദാ ൫൫) മഞ്ഞിതാ, തഥാ തഥായേവ ഇമേ ദിട്ഠിഗതാ യഥാഭുച്ചം സബ്ബത്തുത്തത്താണേന പരിച്ഛിന്ദിതാ പകാസിതാ, യേഹി ഗമ്ഭീരാദിപ്പകാരാ അപുമുജ്ജനഗോചരാ ബുദ്ധധമ്മാ പകാസന്തി, യേസഞ്ച പരികിത്തനേന തമാഗതാ സമ്മദേവ മോമിതാ ഹോന്തി.

അപരോ നയോ - യഥാ ഉച്ഛേദവാദീഹി ദിട്ഠിഗതികേഹി ഉത്തരുത്തരഭവദസ്സീഹി അപരഭവദസ്സീനം തേസം വാദപടിസേധവസേന സകസകവാദാ പതിട്ഠാപിതാ, തഥായേവായം ദേസനാ കതാതി പുരിമദേസനാഹി ഇമിസ്സാ ദേസനായ പവത്തിഭേദോ ന ചോദേതഞ്ചോ, ഏവഞ്ച കത്വാ അരൂപഭവഭേദവസേന ഉച്ഛേദവാദോ ചതുധാ വിഭജിതാ വിയ കാമരൂപഭവഭേദവസേനാപി അനേകധാ വിഭജിതായേവ വത്തഞ്ചോ, ഏവം സതി ഭഗവതാ വുത്തസത്തകതോ ബഹുതരഭേദോ ഉച്ഛേദവാദോ ആപജ്ജതീതി, അഥ വാ പച്ചേകം കാമരൂപഭവഭേദവസേന വിയ അരൂപഭവവസേനാപി ന വിഭജിതാ വത്തഞ്ചോ, ഏവന്വി സതി ഭഗവതാ വുത്തസത്തകതോ അപ്പതരഭേദോവ ഉച്ഛേദവാദോ ആപജ്ജതീതി ച ഏവംപകാരാപി ചോദനാ അനവകാസാ ഏവ ഹോതി. ദിട്ഠിഗതികാനഞ്ഹി യഥാഭിമതം ദേസനാ പവത്താതി.

വൃ൪. മാതാപിതൃനം ഏതന്തി തംസമ്ബന്ധനതോ ഏതം മാതാപിതൃനം സന്തകന്തി അത്ഥോ. സുക്കസോണിതന്തി പിതൃ സുക്കം, മാതൃ സോണിതഞ്ച, ഉഭിന്നം വാ സുക്കസഞ്ചാതം സോണിതം. മാതാപേത്തികേതി നിമിത്തേ ചേതം ഭുജ്ജം. ഇതിതി ഇമേഹി തീഹി പദേഹി. “രൂപകായവസേനാ”തി അവതാ “രൂപകായസീസേനാ”തി വദന്തോ അരൂപന്വി തേസം “അത്താ”തി ഗഹണം ഞാപേതി. ഇമിനാ പകാരേണ ഇത്ഥന്തി ആഹ “ഏവമേകേ”തി. ഏവം-സദ്ദോ ഹേത്ഥ ഇദമത്ഥോ, ഇമിനാ പകാരേണാതി അത്ഥോ. ഏകേതി ഏകച്ചേ, അത്തേ വാ.

വൃ൫. മനുസ്സാനം പുണ്ണേ ഗഹിതത്താ, അത്തേസഞ്ച അസമ്ഭവതോ “കാമാവചരോ”തി ഏത്ഥ ഛകാമാവചരഭേദപരിയാപണോതി അത്ഥോ. കബളികാരോ ചേത്ഥ യഥാവുത്തസുധാഹാരോ.

വൃ൬. ത്യാനമനേന നിബ്ബത്തോതി ഏത്ഥ യം വത്തഞ്ചം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. മഹാവയവോ അങ്ഗോ, തത്ഥ വിസും പവത്തോ പച്ചഞ്ചോ, സബ്ബേഹി അങ്ഗപച്ചഞ്ചേഹി യുത്തോ തഥാ. തേസന്തി ചക്ഖുസോതിന്ദ്രിയാനം. ഇതരേസന്തി ഘാനജിവ്ഹാകായിന്ദ്രിയാനം. തേസന്വി ഇന്ദ്രിയാനം സണ്ഠാനം പുരിസവേസവസേനേവ വേദിതഞ്ചം. തഥാ ഹി അട്ഠകമാസു വുത്തം “സമാനേപി തത്ഥ ഉഭയലിങ്ഗഭാവേ പുരിസസണ്ഠാനാവ തത്ഥ ബ്രഹ്മാനോ, ന ഇത്ഥിസണ്ഠാനാ”തി.

വൃ൭-൯൨. ആകാസാനഞ്ചായതന-സദ്ദോ ഇയ ഭവേയേവാതി ആഹ “ആകാസാനഞ്ചായതനഭവ”ന്തി. ഏത്ഥാഹ - യുത്തം താവ പുരിമേസു തീസു വാദേസു “കായസ്സ ഭേദാ”തി വത്തും പഞ്ചവോകാരഭവപരിയാപണം അത്തഭാവമാരബ്ഭ പവത്തത്താ തേസം വാദാനം, ചതുവോകാരഭവപരിയാപണം പന അത്തഭാവം നിസ്സായ പവത്തേസു ചതുത്ഥാദീസു ചതുസു വാദേസു കസ്മാ “കായസ്സ ഭേദാ”തി വുത്തം. ന ഹി അരൂപീനം കായോ വിജ്ജതി. യോ ഭേദോതി വുച്ചേയ്യാതി? സച്ചമേതം, രൂപത്തഭാവേ പന പവത്തവോഹാരേണേവ ദിട്ഠിഗതികോ അരൂപത്തഭാവേപി കായവോഹാരം ആരോപേതാ ഏവമാഹ. ലോകസ്ഥിഞ്ഹി ദിസ്സതി അത്തത്ഥഭൂതോപി വോഹാരോ തദത്തത്ഥസമാരോപിതോ യഥാ തം “സസവിസാണം, ഖം പുപ്പ”ന്തി. യഥാ ച ദിട്ഠിഗതികാ ദിട്ഠിയോ പത്തേപേന്തി, തഥായേവ ഭഗവാപി ദേസേതീതി. അപിച നാമകായഭാവതോ ഫസ്സാദിധമ്മസമൂഹഭൂതേ അരൂപത്തഭാവേ കായനിദ്ദേസോ ദട്ഠഞ്ചോ. സമൂഹട്ഠേനപി ഹി “കായോ”തി വുച്ചതി “ഹത്ഥികായോ

അസ്സുകായോ"തിആദിസു വിയ. ഏത ച കാമാവചരദേവത്തഭാവാദിനിരവസേസവിഭവപതിട്ഠാപകാനം ദുതിയാദിവാദാനം അപരന്തകപ്പികഭാവോ യുത്തോ ഹോതു അനാഗതദ്ധവിസയത്താ തേസം വാദാനം, കഥം പന ദിട്ഠിഗതികസ്സ പച്ചക്ഖഭൂതമനുസ്സത്തഭാവാപഗമപതിട്ഠാപകസ്സ പഠമവാദസ്സ അപരന്തകപ്പികഭാവോ യുജ്ജേയ്യ പച്ചുപ്പന്നദ്ധവിസയത്താ തസ്സ വാദസ്സ. ദുതിയവാദാദിനഞ്ചി പുരിമപുരിമവാദസഞ്ചിതസ്സേവ അത്തനോ അനാഗതേ തദുത്തരിഭവൂപപന്നസ്സ സമുച്ഛേദബോധനതോ യുജ്ജതി അപരന്തകപ്പികതാ, തഥാ ചേവ വുത്തം "നോ ച ഖോ ഭോ അയം അത്താ ഏത്താവതാ സമ്മാ സമുച്ഛിനോ ഹോതി"തിആദി (ദിം നിം ൧.൮൫) യം പന തത്ഥ വുത്തം "അത്ഥി ഖോ ഭോ അഞ്ഞോ അത്താ"തി, (ദിം നിം ൧.൮൭) തം മനുസ്സത്തഭാവാദിഹേട്ഠിമത്തഭാവവിസേസാപേക്ഖായ വുത്തം, ന സബ്ബമാ അഞ്ഞഭാവതോ. പഠമവാദസ്സ പന അനാഗതേ തദുത്തരിഭവൂപപന്നസ്സ അത്തനോ സമുച്ഛേദബോധനഭാവതോ, "അത്ഥി ഖോ ഭോ അഞ്ഞോ അത്താ"തി ഏത അഞ്ഞഭാവേന അഗ്ഗഹണതോ ച ന യുജ്ജതേവ അപരന്തകപ്പികതാതി? നോ ന യുജ്ജതി ഇയലോകപരിയാപന്നത്തേപി പഠമവാദവിസയസ്സ അനാഗതകാലികസ്സേവ തേന അധിപ്പേതത്താ. പഠമവാദിനാപി ഹി ഇയലോകപരിയാപന്നസ്സ അത്തനോ പരം മരണാ ഉച്ഛേദോ അനാഗതകാലവസേനേവ അധിപ്പേതോ, തസ്മാ ചസ്സ അപരന്തകപ്പികതായ ന കോചി വിരോധോതി.

ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനവാദവണ്ണനാ

൯൩. ഞാണേന ദട്ഠഞ്ചോതി ദിട്ഠോ, ദിട്ഠോ ച സോ സഭാവട്ഠേന ധമ്മോ ചാതി ദിട്ഠയമ്മോ, ദസ്സനഭൂതേന ഞാണേന ഉപലദ്ധസഭാവോതി അത്ഥോ. സോ പന അക്ഖാനമിന്ദ്രിയാനം അഭിമുഖീഭൂതോ വിസയോയേവാതി വുത്തം "പച്ചക്ഖയമ്മോ വുച്ചതീ"തി. തത്ഥ യോ അനിന്ദ്രിയവിസയോ, സോപി സുപാകടഭാവേന ഇന്ദ്രിയവിസയോ വിയ ഹോതീതി കത്ഥാ തഥാ വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം, തേനേവാഹ "തത്ഥ തത്ഥ പടിലദ്ധത്തഭാവസ്സേതം അധിവചന"ന്തി, തസ്മിം തസ്മിം ഭവേ യമാകമ്മം പടിലഭിതബ്ബത്തഭാവസ്സ വാചകം പദം, നാമന്തി വാ അത്ഥോ. നിബ്ബാനഞ്ചേതമ ദുക്ഖവുപസമനമേവ, ന അഗ്ഗഹലം, ന ച അസഞ്ചയതാതു തേസമവിസയത്താതി ആഹ "ദുക്ഖവുപസമന"ന്തി. ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനേ പവത്തോ വാദോ ഏതേസന്തി ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനവാദാതിപി യുജ്ജതി.

൯൪. കാമനിയത്താ കാമാ ച തേ അനേകാവയവാനം സമൂഹഭാവതോ സത്താനഞ്ച ബന്ധനതോ ഗുണാ ചാതി കാമഗുണാതി അത്ഥം സന്ധായാഹ "മനാപിയരൂപാദിഹീ"തിആദി. യാവ ഫോട്ഠാബ്ബാരമ്മഞ്ചേതമ ആദി-സദുന സഞ്ചണ്ണാതി. സുട്ഠ അപ്പിതോതി സമ്മാ ഠപിതോ. ഠപനാ ചേതമ അല്പിയനാതി ആഹ "അല്പിനോ"തി. പരിതോ തത്ഥ തത്ഥ കാമഗുണേസു യമാസകം ഇന്ദ്രിയാനി ചാരേതി ഗോചരം ഗണ്ണഹാപേതീതി അത്ഥം ദസ്സേതും "തേസു"തിആദി വുത്തം, തേനാഹ "ഇതോ ചിതോ ച ഉപനേതീ"തി. പരി-സദുവിസിട്ഠോ വാ ഇയ ചര-സദു കിളായന്തി വുത്തം "പലളതീ"തിആദി [ലളതി (അട്ഠകമായം)]. പലളതീതി ഹി പകാരേന ലളതി, വിലാസം കരോതീതി അത്ഥോ. "ഏത ച"തിആദിനാ ഉത്തമകാമഗുണികാനമേവ ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനം പഞ്ചപേതീതി ദസ്സേതി. മന്ധാതുമാഹാരാജവസവത്തിദേവരാജകാമഗുണാ ഹി ഉത്തമതായ നിദസ്സിതാ, കസ്മാതി ആഹ "ഏവരൂപേ"തിആദി.

൯൫. അഞ്ഞമാഭാവാതി കാരണേ നിസ്സക്കവചനം. വുത്തനയേനാതി സുത്തപദേസു ദേസിതനയേന, ഏതേന സോകാദിനമുപ്പജ്ജനാകാരം ദസ്സേതി. ഞാതിഭോഗരോഗസീലദിട്ഠിബുസനേഹി ഫുട്ഠസ്സ ചേതസോ അബ്ഭന്തരം നിജ്ജായനം സോചനം അന്തോനിജ്ജായനം, തദേവ ലക്ഖണമേതസ്സാതി അന്തോനിജ്ജായനലക്ഖണോ. തസ്മിം സോകേ സമുട്ഠാനഹേതുഭൂതേ നിസ്സിതം തന്നിസ്സിതം. ഭുസം വിലപനം ലാലപ്പനം, തന്നിസ്സിതമേവ ലാലപ്പനം, തദേവ ലക്ഖണമസ്സാതി തന്നിസ്സിതലാലപ്പനലക്ഖണോ. പസാദസഞ്ചാതേ കായേ നിസ്സിതസ്സ ദുക്ഖസഹഗതകായവിത്താണസ്സ പടിപിളനം കായപടിപിളനം, സസമ്ഭാരകഥനം വാ ഏതം യഥാ "ധനുനാ വിജ്ജതതീ"തി തദുപനിസ്സയസ്സ വാ അനിട്ഠരൂപസ്സ പച്ഛാ പവത്തനതോ "രൂപകായസ്സ പടിപിളന"ന്തിപി വട്ടതി. പടിഘസമ്പയുത്തസ്സ മനസോ വിഹേസനം മനോവിഘാതം. തദേവ ലക്ഖണമസ്സാതി സബ്ബത്ഥ യോജേതബ്ബം. ഞാതിബുസനാദിനാ ഫുട്ഠസ്സ പരിദേവനായപി അസക്കുണന്തസ്സ അന്തോഗതസോകസമുട്ഠിതോ ഭുസോ ആയാസോ ഉപായാസോ. സോ പന ചേതസോ അപ്പസന്നാകാരോ ഏവാതി ആഹ "വിസാദലക്ഖണോ"തി. സാദനം പസാദനം സാദോ, പസന്നതാ. അനുപസഗ്ഗോപി ഹി സദു സഉപസഗ്ഗോ വിയ യഥാവുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ ബോധകോ യഥാ "ഗോത്രഭൂ"തി. ഏവം സബ്ബത്ഥ. തതോ വിഗമനം വിസാദോ, അപ്പസന്നഭാവോ.

൯൬. വിതക്കനം വിതക്കിതം, തം പനത്ഥതോ വിതക്കോവ, തഥാ വിചാരിതന്തി ഏത്ഥാപി, തേന വുത്തം "അഭിനിരോപനവസേന പവത്തോ വിതക്കോ"തിആദി. ഏതേനാതി വിതക്കവിചാരേ പരാമസിത്ഥാ കരണനിദുസോ, ഹേതുനിദുസോ വാ. തേനേതമത്ഥം ദീപേതി "ഖോഭേരസഭാവത്താ വിതക്കവിചാരാനം തംസഹിതവി ത്യാനം തേഹി സഉപ്പിളനം വിയ ഹോതീ"തി, തേനാഹ "സകണ്ടകം [ഭേണ്ഡകം (അട്ഠകമായം)] വിയ ഖായതീ"തി. ഓളാരികഭാവോ ഹി വിതക്കവിചാരസഞ്ചാതേന കണ്ടകേന സഹ പവത്തകഥാ. കണ്ടകസഹിതഭാവോ ച സഉപ്പിളനതാ ഏവ, ലോകേ ഹി സകണ്ടകം ഫരൂസകം ഓളാരികന്തി വദന്തി.

൯൭. പീതിഗതം പീതിയേവ "ദിട്ഠിഗത"തിആദിസു (ധം സം ൩൮൧; മഹാണിം ൧൨) വിയ ഗത-സദുസ്സ തബ്ഭാവവുത്തിതോ. അയഞ്ചി സംവണ്ണകാനം പകതി, യദിദം അനത്ഥകപദം, തുല്യാധികരണപദഞ്ച

പേരായ അമ്മവണ്ണ. തമ്മാ ഹി തമ്മ തമ്മ ദിസ്സതി. “യോപനാതി യോ യാദിസോ, (പാരം ൪൫) നിബ്ബാനയാതൂതി നിബ്ബായനമത്ത്”നി ച ആദി. യായ നിമിത്തഭൂതായ ഉബ്ബിലാവനപിതിയാ ഉപ്പന്നായ ചിത്തം ഉബ്ബിലാവിതം നാമ, സായേവ ഉബ്ബിലാവിതത്തം ഭാവവാചകസ്സ നിമിത്തേ പവത്തനതോ. ഇതി പിതിയാ ഉപ്പന്നായ ഏവ ചിത്തസ്സ ഉബ്ബിലാവനതോ തസ്സ ഉബ്ബിലാവിതഭാവോ പിതിയാ കത്തോ നാമാതി ആഹ “ഉബ്ബിലഭാവകരണ”നി.

൯൮. ആഭുജനം മനസികരണം ആഭോഗോ. സമ്മാ അനുക്കമേന, പുനപ്പുനം വാ ആരമ്മണസ്സ ആഹാരോ സമന്നാഹാരോ. അയം പന ടീകായം (ദീ ൩൦ ൧൩൮) വുത്തനയോ - ചിത്തസ്സ ആഭുഗുഭാവോ ആരമ്മണേ അഭിനതഭാവോ ആഭോഗോ. സുഖേന ഹി ചിത്തം ആരമ്മണേ അഭിനതം ഹോതി, ന ദുക്ഖേന വിയ അപനതം, നാപി അദുക്ഖമസുഖേന വിയ അനഭിനതം, അനപനതഞ്ചാതി. ഏതഥ ച “മനുഞ്ഞഭോജനാദീസു ബുപ്പിപാസാദിഅഭിഭൂതസ്സ വിയ കാമേഹി വിവേചിയമാനസ്സ ഉപാദാരമ്മണപത്ഥനാവിസേസതോ അഭിവാഡിതി, മനുഞ്ഞഭോജനം ഭുത്താവിനോ വിയ പന ഉളാരകാമരസസ്സ യാവദത്ഥം നിചിതസ്സ സഹിതസ്സ ഭുത്തകാമതായ കാമേസു പാതബ്ബതാ ന ഹോതി, വിസയാനഭിഗിദ്ധനതോ വിസയേഹി ദുമ്മോചിയേഹി ജലുകാ വിയ സയമേവ മുച്ചതി”തി ച അയോനിസോ ഉമ്മുജ്ജിതാ കാമഗുണസന്തപ്പിതായ സംസാരദുക്ഖവുപസമം ബ്യാകാസി പഠമവാദി. കാമാദീനം ആദിനവദസ്സിതായ, പഠമാദിത്യാനസുഖസ്സ സന്തഭാവദസ്സിതായ ച പഠമാദിത്യാനസുഖതിത്തിയാ സംസാരദുക്ഖപച്ഛേദം ബ്യാകംസു ദുതിയാദിവാദിനോ. ഇയാപി ഉച്ഛേദവാദേവ വുത്തപ്പകാരോ വിചാരോ യമാസമഭവം ആനേതാ വത്തഞ്ചോ. അയം പനേതഥ വിസേസോ - ഏകസ്ഥിവി അത്തഭാവേ പഞ്ച വാദാ ലബ്ഭന്തി. പഠമവാദേ യദി കാമഗുണസമപ്പിതോ അത്താ, ഏവം സോ ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനപ്പത്തോ. ദുതിയാദിവാദേസു യദി പഠമവാദസംഗഹിതോ സോയേവ അത്താ പഠമജ്ജ്യാനാദിസമംഗീ , ഏവം സതി ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനപ്പത്തോതി. തേനേവ ഹി ഉച്ഛേദവാദേ വിയ ഇയ പാളിയം “അത്തോ അത്താ”തി അത്തഗൃഹണം ന കതം. കഥം പന അച്ചന്തനിബ്ബാനപത്താപകസ്സ അത്തനോ ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനവാദസ്സ സസ്സതദിട്ഠിയാ സംഗഹോ, ന ഉച്ഛേദദിട്ഠിയാതി? തത്ത്വംസുഖവിസേസസമംഗിതാപടിലഭേന ബന്ധവിമോക്ഖേന സുഖസ്സ അത്തനോ സകരൂപേനേവ അവട്ഠാനഭിപനതോ. തേസഞ്ചി തമാപടിലഭേന കമ്മബന്ധവിമോക്ഖേന സുഖോ ഹുത്വാ ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനപ്പത്തോ അത്താ സകരൂപേനേവ അവട്ഠാസിതി ലഭി. തമ്മാ ഹി പാളിയം “ഏത്താവതാ വോ ഭോ അയം അത്താ പരമദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനം പത്തോ ഹോതി”തി സസ്സതഭാവത്ഥാപകച്ഛായായ ഏവ തേസം വാദദസ്സനം കതന്തി.

“ഏത്താവതാ”തിആദിനാ പാളിയത്ഥസമ്പിണ്ഡനം. തമ്മ യാസന്തി യമാവുത്താനം ദിട്ഠിനം അനിയമനിദ്രേവചനം. തസ്സ ഇമാ ദാസട്ഠി ദിട്ഠിയോ കഥിതാതി നിയമനം, നിയതാനപേക്ഖവചനം വാ ഏതം “യം സന്ധായ വുത്ത”നി ആഗതട്ഠാനേ വിയ. സേസാതി പഞ്ചപത്താസ ദിട്ഠിയോ. താസു അന്താനന്തികവാദാദീനം സസ്സതദിട്ഠിസംഗഹഭാവോ തമ്മ തമ്മ പകാസിതോയേവ. കിം പനേതഥ കാരണം, പുബ്ബന്താപരന്താ ഏവ ദിട്ഠാഭിനിവേസസ്സ വിസയഭാവേന ദസ്സിതാ, ന പന തദുഭയമേകജ്ജ്യാന്തി? അസമഭാവോ ഏവേതഥ കാരണം. ന ഹി പുബ്ബന്താപരന്തേസു വിയ തദുഭയവിനിമുത്തേ മജ്ജ്യാന്തേ ദിട്ഠികപ്പനാ സമഭവതി തദുഭയന്തരമത്തേന ഇത്തരകാലത്താ. അഥ പന പച്ചുപ്പന്നത്തഭാവോ തദുഭയവേമജ്ജ്യാന്തേ, ഏവം സതി ദിട്ഠികപ്പനാക്ഖമോ തസ്സ ഉഭയസഭാവോ പുബ്ബന്താപരന്തേസുയേവ അന്തോഗധോതി കഥം തദുഭയമേകജ്ജ്യാന്തേ അദസ്സിതം സിയാ. അഥ വാ പുബ്ബന്താപരന്തവന്തായ “പുബ്ബന്താപരന്തോ”തി മജ്ജ്യാന്തോ വുച്ചതി, സോപി “പുബ്ബന്തകപ്പികാ ച അപരന്തകപ്പികാ ച പുബ്ബന്താപരന്തകപ്പികാ ചാ”തി ഉപരി വദന്തേന ഭഗവതാ പുബ്ബന്താപരന്തേഹി വിസും കത്വാ വുത്തോയേവാതി ദട്ഠഞ്ചോ. അട്ഠകമായമ്പി “സബ്ബേപി തേ പുബ്ബന്താപരന്തകപ്പികേ”തി ഏതേന സാമന്തനിദ്രേസേന, ഏകസേസേന വാ സംഗഹിതോതി വേദിതഞ്ചം. അത്തമ്മാ ഹി സങ്കഡ്ഢിതാ വുത്തവചനസ്സ നിരവസേസസങ്കഡ്ഢനാഭാവതോ അനത്ഥകതാ ആപജ്ജേയ്യാതി. കേ പന തേ പുബ്ബന്താപരന്തകപ്പികാതി? യേ അന്താനന്തികാ ഹുത്വാ ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനവാദാതി ഏവമാദിനാ ഉഭയസമബന്ധാഭിനിവേസിനോ വേദിതഞ്ചാ.

൧൦൦-൧൦൪. “ഇദാനീ”തിആദിനാ അപ്പനാവചനദ്വയസ്സ വിസേസം ദസ്സേതി. തമ്മ ഏകജ്ജ്യാന്തി രാസികരണത്ഥേ നിപാതോ. ഏകയാ കരോതീതി ഏകജ്ജ്യാന്തിപി നേരുത്തികാ, ഭാവനപുംസകഞ്ചേതം. ഇതി-സദോ ഇദമത്ഥോ, ഇമിനാ പകാരേന പുച്ഛിതാ വിസ്സജ്ജേസീതി അത്ഥോ. അജ്ജ്യാസയന്തി സസ്സതുച്ഛേദവസേന ദിട്ഠിജ്ജ്യാസയം. തദുഭയവസേന ഹി സത്താനം സംകിലേസപക്ഖേ ദുവിധോ അജ്ജ്യാസയോ. തമ്മാ ഹി വുത്തം -

“സസ്സതുച്ഛേദദിട്ഠി ച, ഖന്തി ചേവാനുലോമികാ;
യമാഭൂതഞ്ച യം ഞാണം, ഏതം ആസയസദിത”നി. (വിസുദ്ധി ൧൦ ൧൧൩; ദീ ൩൦ ൧൩൮; ൧.പഠമഹാസംഗീതികമാവണ്ണ; സാരത്ഥം ൧൦ ൧.പഠമഹാസംഗീതികമാവണ്ണ, വേരജ്ജകണ്ഡവണ്ണ; വി ൧൦ ൧.വേരജ്ജകണ്ഡവണ്ണാപി പസ്സിതഞ്ചം);

തഞ്ച ഭഗവാ അപരിമാണാസു ലോകയാതൂസു അപരിമാണാനം സത്താനം അപരിമാണേ ഏവ തേയ്യവിസേസേ ഉപ്പജ്ജനവസേന അനേകഭേദഭിന്നമ്പി “ചത്താരോ ജനാ സസ്സതവാദാ”തിആദിനാ ദാസട്ഠിയാ പഭേദേഹി സംഗഹ്വാനവസേന സബ്ബത്തുതത്താണേന പരിച്ഛിന്ദിതാ ദസ്സേന്തോ പമാണഭൂതായ തുലായ യാരയമാനോ വിയ ഹോതിതി ആഹ “തുലായ തുലയന്തോ വിയ”തി. തമ്മാ ഹി

വക്വതി “അന്തോജാലികതാ”തിആദി (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൧൪൬) “സിനേരുപാദതോ വാലുകും ഉലരന്തോ വിയാ”തി പന ഏതേന സബ്ബത്തുത്തണാണതോ അത്തസ്സ ഞാണസ്സ ഇമിസ്സാ ദേസനായ അസക്കുണ്ണേയതം ദസ്സേതി പരമഗമഭീരതാവചനതോ.

ഏതഥ ച “സബ്ബേ തേ ഇമേഹേവ ദ്വാസട്ഠിയാ വത്സുഹി, ഏതേസം വാ അത്തതരേന, നത്ഥി ഇതോ ബഹിദ്ധാ”തി വചനതോ, പുബ്ബന്തകപ്പികാദിത്തയവിനിമുത്തസ്സ ച കസ്സചി ദിട്ഠിഗതികസ്സ അഭാവതോ യാനി താനി സാമത്തഫലാദിസുത്തന്തരേസു വുത്തപ്പകാരാനി അകിരിയാഹേതുകനത്ഥികവാദാദിനി, യാനി ച ഇസ്സരപകതിപജാപതിപുരിസകാലസഭാവനിയതിയദിച്ഛാവാദാദിപ്പഭേദാനി ദിട്ഠിഗതാനി (വിസുദ്ധിം ൧.൧൬൦-൧൬൨; വിഭം അനുടീം ൨.൧൯൪-൧൯൫ വാക്യഖണ്ഡേസു പസ്സിതബ്ബം) ബഹിദ്ധാപി ദിസ്സമാനാനി, തേസം ഏതേവ സങ്ഗഹതോ അന്തോഗയതാ വേദിതബ്ബാ. കഥം? അകിരിയവാദോ താവ “വഞ്ഠേയോ കൂടട്ഠോ”തിആദിനാ കിരിയാഭാവദീപനതോ സസ്സതവാദേ അന്തോഗയോ, തഥാ “സത്തിമേ കായാ”തിആദി (ദീം നിം ൧.൧൦൪) നയപ്പവത്തോ പകുഡവാദോ, “നത്ഥി ഹേതു നത്ഥി പച്ചയോ സത്താനം സംകിലേസായാ”തിആദി (ദീം നിം ൧.൧൬൮) നയപ്പവത്തോ അഹേതുകവാദോ ച അധിച്ചസമുപ്പന്നവാദേ. “നത്ഥി പരോ ലോകോ”തിആദി (ദീം നിം ൧.൧൦൧) നയപ്പവത്തോ നത്ഥികവാദോ ഉച്ഛേദവാദേ. തഥാ ഹി തത്ഥ “കായസ്സ ഭേദോ ഉച്ഛിജ്ജതി”തിആദി (ദീം നിം ൧.൮൫) വുത്തം. പഠമേന ആദി-സഭേന നിഗമ്ഠവാദാദയോ സങ്ഗഹിതാ.

യദിപി പാളിയം (ദീം നിം ൧.൧൦൨) നാടപുത്തവാദഭാവേന ചാതുയാമസംവരോ ആഗതോ, തഥാപി സത്തവതാതിക്കമേന വിക്ഖേപവാദിതായ നാടപുത്തവാദോപി സബ്ബയവാദോ വിധ അമരാവിക്ഖേപവാദേസു അന്തോഗയോ. “തം ജീവം തം സരീരം, അത്തം ജീവം അത്തം സരീരം”തി (ദീം നിം ൧.൩൦൨; മം നിം ൨.൧൨൨; സം നിം ൨.൩൫) ഏവംപകാരാ വാദാ പന “രൂപീ അത്താ ഹോതി അരോഗോ പരം മരണാ”തിആദിവാദേസു സങ്ഗഹം ഗച്ഛന്തി. “ഹോതി തഥാഗതോ പരം മരണാ, അത്ഥി സത്താ ഓപപാതികാ”തി ഏവംപകാരാ സസ്സതവാദേ. “ന ഹോതി തഥാഗതോ പരം മരണാ, നത്ഥി സത്താ ഓപപാതികാ”തി ഏവംപകാരാ ഉച്ഛേദവാദേ. “ഹോതി ച ന ഹോതി ച തഥാഗതോ പരം മരണാ, അത്ഥി ച നത്ഥി ച സത്താ ഓപപാതികാ”തി ഏവംപകാരാ ഏകച്ചസസ്സതവാദേ. “നേവ ഹോതി ന ന ഹോതി തഥാഗതോ പരം മരണാ, നേവത്ഥി ന നത്ഥി സത്താ ഓപപാതികാ”തി ഏവംപകാരാ അമരാവിക്ഖേപവാദേ. ഇസ്സരപകതിപജാപതിപുരിസകാലവാദാ ഏകച്ചസസ്സതവാദേ. കണാദവാദോ, സഭാവനിയതിയദിച്ഛാവാദാ ച അധിച്ചസമുപ്പന്നവാദേ സങ്ഗഹം ഗച്ഛന്തി. ഇമിനാ നയേന സുത്തന്തരേസു, ബഹിദ്ധാ ച അത്തതിത്ഥിയസമയേ ദിസ്സമാനാനം ദിട്ഠിഗതാനം ഇമാസുയേവ ദ്വാസട്ഠിയാ ദിട്ഠിസു അന്തോഗയതാ വേദിതബ്ബാ. തേ പന തത്ഥ തത്ഥാഗതനയേന വുച്ചമാനാ ഗന്ഥവിത്ഥാരകരാ, അതിത്ഥേ ച പക്ഖന്ദനമിവ ഹോതീതി ന വിത്ഥാരയിമ്ഹ. ഇധ പാളിയം അത്ഥവിചാരണായ അട്ഠകമായം അനുത്താനത്ഥപകാസനമേവ ഹി അമ്ഹാകം ഭാരോതി.

“ഏവമയം യമാനുസന്ധിവസേന ദേസനാ ആഗതാ”തി വചനപ്പസങ്ഗേന സുത്തസ്സാനുസന്ധയോ വിഭജിതും “തയോ ഹീ”തിആദിമാഹ. അത്ഥന്തരനിസേധനത്ഥത്ത്വേന വിസേസനിദ്ധാരണം. തത്ഥ അനുസന്ധനം അനുസന്ധി, സമ്ബന്ധമത്തം, യം ദേസനായ കാരണട്ഠേന “സമുട്ഠാന”തിപി വുച്ചതി. പുച്ഛാദയോ ഹി ദേസനായ ബാഹിരകാരണം തദനുരൂപേന ദേസനാപവത്തനതോ. തംസമ്ബന്ധോപി തന്നിസ്സിതത്താ കാരണമേവ. അബ്ഭന്തരകാരണം പന മഹാകരുണാദേസനാണാദയോ. അയമത്ഥോ ഉപരി ആവി ഭവിസ്സതി. പുച്ഛായ കതോ അനുസന്ധി പുച്ഛാനുസന്ധി, പുച്ഛം അനുസന്ധിം കത്വാ ദേസിതത്താ സുത്തസ്സ സമ്ബന്ധോ പുച്ഛായ കതോ നാമ ഹോതി. പുച്ഛാസങ്ഖാതോ അനുസന്ധി പുച്ഛാനുസന്ധിതിപി യുജ്ജതി. പുച്ഛാനിസ്സിതേന ഹി അനുസന്ധിനാ തന്നിസ്സയഭൂതാ പുച്ഛാപി ഗഹിതാതി. അഥ വാ അനുസന്ധഹതിതി അനുസന്ധി, പുച്ഛാസങ്ഖാതോ അനുസന്ധി ഏതസ്സാതി പുച്ഛാനുസന്ധി, തത്ത്വംസുത്തപദേസോ. പുച്ഛായ വാ അനുസന്ധിയതീതി പുച്ഛാനുസന്ധി, പുച്ഛം വചനസമ്ബന്ധം കത്വാ ദേസിയോ തത്ത്വംസമുട്ഠാനികോ തത്ത്വംസുത്തപദേസോവ. അജ്ഞാസയാനുസന്ധിമ്ഹിപി ഏസേവ നയോ. അനുസന്ധിയതീതി അനുസന്ധി, യോ യോ അനുസന്ധി, അനുസന്ധിനോ അനുരൂപം വാ യമാനുസന്ധി.

പുച്ഛായ, അജ്ഞാസയേന ച അനുസന്ധികോ ആദിമ്ഹി ദേസിതയമ്മസ്സ അനുരൂപയമ്മവസേന വാ തപ്പടിപക്ഖയമ്മവസേന വാ പവത്തോ ഉപരിസുത്തപദേസോ. തഥാ ഹി സോ “യേന പന ധമ്മേന...പേ... കക്ഷുപമാ ആഗതാ”തിആദിനാ (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൧൦൦-൧൦൪) അട്ഠകമായം വുത്തോ, യഥാപാളിമയം വിഭാഗോതി ദസ്സേതി “തത്ഥാ”തിആദിനാ. തത്ഥ “ഏവം വുത്തേ നന്ദോ ഗോപാലകോ ഭഗവന്തം ഏതദവോചാ”തി പഠന്തി, തം ന സുന്ദരം സുത്തേ തഥാ അഭാവതോ. “ഏവം വുത്തേ നന്ദഗോപാലകസുത്തേ ഭഗവന്തം ഏതദവോചാ”തി പന പഠിതബ്ബം തസ്ഥിം സുത്തേ “അത്തതരോ ഭിക്ഖു ഭഗവന്തം ഏതദവോചാ”തി അത്ഥസ്സ ഉപപത്തിതോ. ഇദഞ്ചി സംയുത്താഗമവരേ സളായതനവഗ്ഗേ സങ്ഗീതസുത്തം. ഗങ്ഗായ വുയ്ഹമാനം ദാരുക്ഖണ്ഡം ഉപമം കത്വാ സദ്ധാപബ്ബജിതേ കൂലപുത്തേ ദേസിതേ നന്ദോ ഗോപാലകോ “അഹമിമം പടിപത്തിം പുരേസ്സാമീ”തി ഭഗവതോ സന്തികേ പബ്ബജ്ജം, ഉപസമ്പദഞ്ച ഗഹേത്വാ തഥാപടിപജ്ജമാനോ നചിരസ്സേവ അരഹത്തം പത്തോ. തസ്ഥ “നന്ദഗോപാലകസുത്ത”തി പത്തായിത്ഥ. “കിം നു ഖോ ഭന്തേ”തിആദിനി പന അത്തതരോയേവ ഭിക്ഖു അവോച. വുത്തഞ്ചി തത്ഥ “ഏവം വുത്തേ അത്തതരോ ഭിക്ഖു ഭഗവന്തം ഏതദവോച ‘കിം നു ഖോ ഭന്തേ, ഓരിമം തീര’തിആദി”.

തത്രായമരേമോ - ഏവം വുത്തേതി “സചേ ഖോ ഭിക്ഖവേ, ദാരുക്ഖണ്ഡോ ന ഓരിമം തീരം ഉപഗച്ഛതീ”തിആദിനാ ഗൺഗായ വുയ്ഹമാനം ദാരുക്ഖണ്ഡം ഉപമം കത്വാ സദ്ധാപബ്ബജിതേ കുലപുത്തേ ദേസിതേ. ഭഗവന്തം ഏതദവോചാതി അനുസന്ധികുസലതായ “കിം നു ഖോ ഭന്തേ”തിആദിവചനമവോച. തമാഗതോ ഹി “ഇമിസ്സം പരിസതി നിസിന്നോ അനുസന്ധി കുസലോ അത്ഥി, സോ മം പഞ്ഹം പുച്ഛിസ്സതീ”തി ഏത്തകേനേവ ദേസനം നിട്ഠാപേസി. ഓരിമം തീരത്തി ഓരിമഭൂതം തീരം. തമാ പാരിമം തീരത്തി. മജ്ജേയേ സംസീദോതി വേമജ്ജേയേ സംസീദനം നിമ്മുജ്ജനം. മലേ ഉസ്സാദോതി ജലമജ്ജേയേ ഉട്ഠിതേ മലസ്ഥിം ഉസ്സാരിതോ ആരുള്ഹോ. മനുസ്സഗ്ഗാഹോതി മനുസ്സാനം സമ്ബന്ധിഭൂതാനം, മനുസ്സേഹി വാ ഗഹണം. തമാ അമനുസ്സഗ്ഗാഹോതി ആവട്ടഗ്ഗാഹോതി ഉദകാവട്ടേന ഗഹണം. അന്തോപുതീതി വക്കഹദയാദിസു അപുതികസ്സാപി ഗുണാനം പുതിഭാവേന അബ്ഭന്തരംപുതീതി.

“അഥ ഖോ അത്തരസ്സ ഭിക്ഖുനോ”തിആദി മജ്ജിമാഗമവരേ ഉപരിപണ്ണാസകേ മഹാപുണ്ണമസുത്തം (മം നിം ന.വുവ-ന്റം) തത്രായമരേമോ - ഇതികിരാതി ഏതമ കിര-സദോ അരുചിയം, തേന ഭഗവതോ യമാദേസിതായ അത്തസുത്തതായ അത്തനോ അരുചിയഭാവം ദീപേതി. ഭോതി ധമ്മാലപനം, അമ്ഭോ സഭാവധമ്മാതി അത്ഥോ. യദി രൂപം അനത്താ...പേ... വിത്താണം അനത്താ. ഏവം സതീതി സപാഠസേസയോജനാ. അനത്തകതാനീതി അത്തനാ ന കതാനി, അനത്തഭൂതേഹി വാ ഖണ്ഡേഹി കതാനി. കമത്താനം പുസിസ്സന്തീതി കീദിസമത്തഭാവം പുസിസ്സന്തി. അസതി അത്തനി ഖണ്ഡാനഞ്ച ഖണികത്താ താനി കമ്മാനി കം നാമ അത്താനം അത്തനോ ഫലേന പുസിസ്സന്തി, കോ കമ്മഫലം പടിസംവേദിസ്സതീതി വുത്തം ഹോതി. തസ്സ ഭിക്ഖുനോ ചേതോപരിവിതക്കം അത്തനോ ചേതസാ ചേതോ - പരിയഞാണസന്ധയുത്തേന സബ്ബത്തുത്താണസന്ധയുത്തേന വാ അത്തായ ജാനിത്വാതി സമ്ബന്ധോ.

അവിദ്വാതി സുതാദിവരഹേന അരിയധമ്മസ്സ അകോവിദതായ അപണ്ഡിതോ. വിദ്വാതി ഹി പണ്ഡിതാധിവചനം വിദതി ജാനാതീതി കത്വാ. അവിജ്ജാഗതോതി അവിജ്ജായ ഉപഗതോ, അരിയധമ്മേ അവിനീതതായ അപ്പഹിനാവിജ്ജോതി അത്ഥോ. തണ്ഹാധിപതേയ്യേന ചേതസാതി “യദി അഹം നാമ കോചി നത്ഥി, ഏവം സതി മയാ കത്തസ്സ കമ്മസ്സ ഫലം കോ പടിസംവേദേതി, സതി പന തസ്ഥിം സിയാ കമ്മഫലുപഭോഗോ”തി തണ്ഹാധിപതിതോ ആഗതേന അത്തവാദുപാദാനസഹഗതേന ചേതസാ. അതിയാവിതബ്ബന്തി അതിക്കമിത്വാ ധാവിതബ്ബം. ഇദം വുത്തം ഹോതി - ഖണികത്തേഹി സഞ്ചാരാനം യസ്ഥിം സന്താനേ കമ്മം കതം, തത്ത്വേവ ഫലുപപത്തിതോ ധമ്മപുണ്ണമത്തസ്സേവ സിദ്ധേ കമ്മഫലസമ്ബന്ധേ ഏകത്തനയം മിച്ചാ ഗഹേത്വാ ഏകേന കാരകവേദകഭൂതേന ഭവിതബ്ബം, അത്തമാ കമ്മകമ്മഫലാനമസമ്ബന്ധോ സിയാതി അത്തത്തനിയസുത്തതാപകാസനം സത്ത്വസാസനം അതിക്കമിതബ്ബം മഞ്ഞേയ്യാതി. ഇദാനി അനതിയാവിതബ്ബതം വിഭാവേതും “തം കിം മഞ്ഞമാ”തിആദിമാഹ.

ഉപരിദേസനാതി ദേസനാസമുട്ഠാനധമ്മദീപികായ ഹേട്ഠിമദേസനായ ഉപരി പവത്തിതാ ദേസനാ. ദേസനാസമുട്ഠാനധമ്മസ്സ അനുരൂപപടിപക്ഖയമ്മപ്പകാസനവസേന ദുവിധേസു യമാനുസന്ധിസു അനുരൂപധമ്മപ്പകാസനവസേന യമാനുസന്ധിദസ്സനമേതം “ഉപരി ഛര അഭിഞ്ഞാ ആഗതാ”തി. തദവസേസം പന സബ്ബന്ധി പടിപക്ഖയമ്മപ്പകാസനവസേന. മജ്ജിമാഗമവരേ മൂലപണ്ണാസകേയേവ ചേതാനി സുത്താനി. കിലേസേനാതി “ലോഭോ ചിത്തസ്സ ഉപക്കിലേസോ”തിആദിനാ കിലേസവസേന. ഭണ്ഡനേനാതി വിവാദേന. അക്ഖന്തിയാതി കോപേന. കകച്ചുപമാതി ഖരപന്തിഉപമാ. ഇമസ്ഥിവിതി പി-സദോ അപേക്ഖായം “അയമ്പി പാരാജികോ”തിആദിസു (വിം ൧.൨൨-൨൩, ൧൩൨, ൧൨൩, ൧൩൪, ൧൩൫) വിയ, സമ്പിണ്ഡനേ വാ, തേന യമാ വത്ഥസുത്താദിസു പടിപക്ഖയമ്മപ്പകാസനവസേന യമാനുസന്ധി , ഏവം ഇമസ്ഥിവിതി ബ്രഹ്മജാലേതി അപേക്ഖനം, സമ്പിണ്ഡനം വാ കരോതി. തമാ ഹി നിച്ചസാരാദിപത്താപകാനം ദിട്ഠിഗതാനം വസേന ഉട്ഠിതായം ദേസനാ നിച്ചസാരാദിസുത്തതാപകാസനേന നിട്ഠാപിതാതി. “തേനാ”തിആദിനാ യമാവുത്തസംവണ്ണനായ ഗുണം ദസ്സേതി.

പരിതസ്സിതവിപ്ഫന്ദിതവാദവണ്ണനാ

൧൦൫-൧൧൨. മരിയാദവിഭാഗദസ്സനത്ഥന്തി ദിട്ഠിഗതികാനം തണ്ഹാദിട്ഠിപരാമാസസ്സ തമാഗതാനം ജാനനപസ്സനേന, സസ്സതാദിമിച്ചാദസ്സനസ്സ ച സമ്മാദസ്സനേന സങ്കരാഭാവ-വിഭാഗപ്പകാസനത്ഥം. തണ്ഹാദിട്ഠിപരാമാസോയേവ തേസം, ന തു തമാഗതാനമിവ യമാഭൂതം ജാനനപസ്സനം. തണ്ഹാദിട്ഠിവിപ്ഫന്ദനമേവേതം മിച്ചാദസ്സനവേദയിതം, ന തു സോതാപന്നസ്സ സമ്മാദസ്സനവേദയിതമിവ നിച്ചലന്തി ച ഹി ഇമായ ദേസനായ മരിയാദവിഭാഗം ദസ്സേതി. തേന വക്ഖതി “യേന ദിട്ഠിഅസ്സാദേന... പേ... തം വേദയിത”ന്തി, “ദിട്ഠിസഞ്ചാരേന ചേവ...പേ... ദസ്സേതി”തി ച. “തദപി”തി വുത്തത്താ യേന സോമനസ്സജാതാ പത്തേപേന്തിതി അത്ഥോ ലബ്ഭതീതി ദസ്സേതും “യേനാ”തിആദി വുത്തം. സാമത്ഥിയതോ ഹി അവഗതത്ഥസ്സേവേതമ ത-സദേന പരാമസനം. ദിട്ഠിഅസ്സാദേനാതി ദിട്ഠിയാ പച്ചയഭൂതേന അസ്സാദേന. “ദിട്ഠിസുഖേനാ”തിആദി തസ്സേവ വേവചനം. അജാനന്താനം അപസ്സന്താനം തേസം ഭവന്താനം സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാനം തദപി വേദയിതം തണ്ഹാഗതാനം വേദയിതത്തി സമ്ബന്ധോ.

“യമാഭൂതധമ്മാനം സഭാവ”ന്തി ച അവിസേസേന വുത്തം. ന ഹി സഞ്ചയതമ്മസഭാവം അജാനനമത്തേന മിച്ചാ അഭിനിവിസന്തി. സാമത്തേജോതനാ ച വിസേസേ അവതിട്ഠതി. തസ്ഥായമേത്ഥ വിസേസയോജനാ കാതബ്ബാ - “സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാ”തി ഇദം ദിട്ഠിട്ഠാനം ഏവംഗഹിതം ഏവംപരാമട്ഠം ഏവംഗതികം ഹോതി ഏവംഅഭിസമ്പരായന്തി യമാഭൂതമജാനന്താനം അപസ്സന്താനം അഥ വാ യസ്ഥിം വേദയിതേ അവിതത്ത്വഹതായ ഏവംദിട്ഠിഗതം ഉപാദീയതി, തം വേദയിതം

സമുദയഅത്മബുദ്ധിമാത്രമേ യഥാഭൂതമജാനന്താനം അപസ്സന്താനന്തി. ഏവം വിസേസയോജനായ ഹി യഥാ അനാവരണണാണസമന്തചക്ഖുഹി തമാഗതാനം യഥാഭൂതമേവ ജാനനം, പസ്സനഞ്ച ഹോതി, ന ഏവം ദിട്ഠിഗതികാനം, അഥ ഖോ തേസം തണ്ഹാദിട്ഠിപരാമാസോയേവാതി ഇമമത്ഥം ഇമായ ദേസനായ ദസ്സേതിതി പാക്കം ഹോതി. ഏവന്വി ചായം ദേസനാ മരിയാദവിഭാഗദസ്സനത്ഥം ജാതാ.

വേദയിതന്തി “സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാ”തി (ദീ. നി. ൧.൩൧) ദിട്ഠിപണ്ണാപനവസേന പവത്തം ദിട്ഠിസ്സാദസുഖപരിയായേന വുത്തം, തദപി അനുഭവനം. തണ്ഹാഗതാനന്തി തണ്ഹായ ഉപഗതാനം, പവത്താനം വാ തദേവ വുത്തിനയേന വിവരതി “കേവലം...പേ... വേദയിത”ന്തി. തഞ്ച ഖോ പനേതന്തി ച യഥാവുത്തം വേദയിതമേവ പച്ചാമസതി, തേനേതം ദീപേതി - “തദപി വേദയിതം തണ്ഹാഗതാനം വേദയിതമേവാ”തി വച്ഛിന്ദിതാ “തദപി വേദയിതം പരിതസ്സിതവിപ്ഫന്ദിതമേവാ”തി പുന സമ്ബന്ധോ കാതബ്ബോതി. തദപി താവ ന സമ്പാപുണാതിതി ഹേട്ഠിമപരിച്ഛേദേന മരിയാദവിഭാഗം ദസ്സേതും “ന സോതാപന്നസ്സ ദസ്സനമിവ നിച്ഛല”ന്തി വുത്തം. ദസ്സനന്തി ച സമ്മാദസ്സനസുഖം, മഗ്ഗഫലസുഖന്തി വുത്തം ഹോതി. കുതോ ചായമത്ഥോ ലബ്ഭതിതി ഏവ-സദുസാമത്ഥിയതോ. “പരിതസ്സിതവിപ്ഫന്ദിതമേവാ”തി ഹി വുത്തേന മഗ്ഗഫലസുഖം വിയ അവിപ്ഫന്ദിതം ഹുത്വാ ഏകരൂപേ അവതിട്ഠതി, അഥ ഖോ തം വട്ടാമിസഭൂതം ദിട്ഠിതണ്ഹാസല്ല്യാനുവിദ്ധതായ സഉപ്പിളത്താ വിപ്ഫന്ദിതമേവാതി അത്ഥോ ആപന്നോ ഹോതി, തേനേവാഹ “പരിതസ്സിതേന”തിആദി. അയമേവ അട്ഠകമ്മാമുത്തകോ സസമ്ബന്ധനയോ.

ഏവം വിസേസകാരണതോ ദ്വാസട്ഠി ദിട്ഠിഗതാനി വിഭജിതാ ഇദാനി അവിസേസകാരണതോ താനി ദസ്സേതും “തത്ര ഭിക്ഖവേ”തിആദികാ ദേസനാ ആരദ്ധാ. സബ്ബേസഞ്ചി ദിട്ഠിഗതാനം വേദനാ, അവിജ്ജാ, തണ്ഹാ ച അവിസിട്ഠകാരണം. തത്ഥ തദപിതി “സസ്സതം അത്താനഞ്ച ലോകഞ്ച പണ്ണപേന്തി”തി ഏതഥ യദേതം “സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാ”തി പണ്ണാപനഹേതുഭൂതം സുഖാദിഭേദം തിവിധന്വി വേദയിതം, തദപി യഥാക്കമം ദുക്ഖസല്ല്യാനിച്ഛതോ, അവിസേസേന സമുദയത്മബുദ്ധിമാത്രമജാനന്താനം അപസ്സന്താനം ഹോതി, തതോ ഏവ ച സുഖാദിപത്ഥനാസമ്ഭവതോ, തണ്ഹായ ച ഉപഗതത്താ തണ്ഹാഗതാനം തണ്ഹാപരിതസ്സിതേന ദിട്ഠിവിപ്ഫന്ദിതമേവ ദിട്ഠിച്ഛലനമേവ. “അസതി അത്തന്തി കോ വേദനം അനുഭവതി”തി കായവചിദാദേസു ദിട്ഠിയാ ചോപനപ്പത്തിമത്തമേവ, ന പന ദിട്ഠിയാ പണ്ണപേതബ്ബോ കോചി ധമ്മോ സസ്സതോ അത്ഥിതി അധിപ്പായോതി. ഏകച്ചസസ്സതാദീസുപി ഏസ നയോ.

ഹസ്സപച്ചയവാരവണ്ണനാ

൧൧൮. പരമ്പരപച്ചയദസ്സനത്ഥന്തി യം ദിട്ഠിയാ മൂലകാരണം, തസ്സാപി കാരണം, പുന തസ്സാപി കാരണന്തി ഏവം പച്ചയപരമ്പരദസ്സനത്ഥം. യേന ഹി തണ്ഹാപരിതസ്സിതേന ഏതാനി ദിട്ഠിഗതാനി പവത്തന്തി, തസ്സ വേദയിതം പച്ചയോ, വേദയിതസ്സാപി ഫസ്സോ പച്ചയോതി ഏവം പച്ചയപരമ്പരവിഭാവിന്തി അയം ദേസനാ. കിമത്ഥിയാ പന പച്ചയപരമ്പരദസ്സനന്തി ചേ? അത്ഥന്തരവിണ്ണാപനത്ഥം. തേന ഹി യഥാ ദിട്ഠിസഞ്ചാതോ പണ്ണാപനധമ്മോ, തപ്പച്ചയധമ്മാ ച യഥാസകം പച്ചയവസേനേവ ഉപ്പജ്ജന്തി, ന പച്ചയേഹി വിനാ, ഏവം പണ്ണപേതബ്ബധമ്മാപി രൂപവേദനാദയോ, ന ഏതഥ കോചി സസ്സതോ അത്താ വാ ലോകോ വാതി ഏവമത്ഥന്തരം വിണ്ണാപിതം ഹോതി. തണ്ഹാദിട്ഠിപരിഫന്ദിതം തദപി വേദയിതം ദിട്ഠികാരണഭൂതായ തണ്ഹായ പച്ചയഭൂതം ഫസ്സപച്ചയാ ഹോതിതി അത്ഥോ.

൧൧൯. തസ്സ പച്ചയസ്സാതി തസ്സ ഫസ്സസഞ്ചാതസ്സ പച്ചയസ്സ. ദിട്ഠിവേദയിതേ ദിട്ഠിയാ പച്ചയഭൂതേ വേദയിതേ, ഫസ്സപയാണേഹി അത്തനോ പച്ചയേഹി നിപ്ഫാദേതബ്ബേ. സായേതബ്ബേ ചേതം ഭുജ്ജം. ബലവഭാവദസ്സനത്ഥന്തി ബലവകാരണഭാവദസ്സനത്ഥം. തഥാ ഹി വിനാപി ചക്ഖാദിവത്ഥുഹി, സമ്പയുത്തയമ്മേഹി ച കേഹിചി വേദനാ ഉപ്പജ്ജതി, ന പന കദാചിപി ഫസ്സേന വിനാ, തസ്ഥാ ഫസ്സോ വേദനായ ബലവകാരണം. ന കേവലം വേദനായ ഏവ, അഥ ഖോ സേസസമ്പയുത്തയമ്മാനന്വി. സന്നിഹിതോപി ഹി വിസയോ സചേ ചിത്തുപ്പാദോ ഹുസനാകാരവിരഹിതോ ഹോതി, ന തസ്സ ആരമ്മണപച്ചയോ ഭവതിതി ഫസ്സോ സബ്ബേസന്വി സമ്പയുത്തയമ്മാനം വിസേസപച്ചയോ. തഥാ ഹി ഭഗവതാ ധമ്മസഞ്ചിപകരണേ ചിത്തുപ്പാദം വിഭജ്ജന്തേ “ഫസ്സോ ഹോതി”തി ഫസ്സസ്സേവ പഠമമുദ്ധരണം കതം, വേദനായ പന സാതിസയമധിട്ഠാനപച്ചയോ ഏവ. “പടിസംവേദിസ്സന്തി”തി വുത്തത്താ “തദപി”തി ഏത്ഥാധികാരോതി ആഹ “തം വേദയിത”ന്തി. ഗമ്യമാനത്ഥസ്സ വാ-സദസ്സ പയോഗം പതി കാമചാരത്താ, ലോപത്താ, സേസത്താപി ച ഏസ ന പയുത്തോ. ഏവമീദിസേസു. ഹോതി ചേത്ഥ -

“ഗമ്യമാനാധികാരതോ, ലോപതോ സേസതോ ചാതി;
കാരണേഹി ചതുഹിപി, ന കത്ഥചി രവോ യുത്തോ”തി.

“യഥാ ഹി”തിആദിനാ ഫസ്സസ്സ ബലവകാരണതാദസ്സനേന തദത്ഥം സമത്ഥേതി. തത്ഥ പതതോതി പതന്തസ്സ. മൂണാതി ഉപത്ഥമ്ഭേദാദസ്സേതം അധിവചനം.

ദിട്ഠിഗതികാധിട്ഠാനവട്ടകമാവണ്ണനാ

൧൪൪. കിഞ്ചാപി ഇമസ്‌മിം റാണേ പാളിയം വേദയിതമനാഗതം, ഹേട്‌റാ പന തീസുപി വാരേസു അധികതത്താ, ഉപരി ച “ഏസ്സ ഏസ്സ പടിസംവേദേന്തി”തി വക്‌ഖമാനത്താ വേദയിതമേവേതമ പധാനന്തി ആഹ “സബ്ബദിട്‌റിവേദയിതാനിസമ്പിണ്ഡേതി”തി. “യേപി തേ”തി തത്ഥ തത്ഥ ആഗതസ്സ ച പി-സദസ്സ അത്ഥം സന്ധായ “സമ്പിണ്ഡേതി”തി വുത്തം. യേ തേ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ സസ്സതവാദാ...പേ... സബ്ബേപി തേ ഛഹി ഫസ്സായതനേഹി ഏസ്സ ഏസ്സ പടിസംവേദേന്തിതി ഹി വേദയിതകിരിയാവസേന തംതംദിട്‌റഗതികാനം സമ്പിണ്ഡിതത്താ വേദയിതസമ്പിണ്ഡനമേവ ജാതം. സബ്ബമ്പി ഹി വാക്യം കിരിയാപധാനന്തി. ഉപരി ഫസ്സേ പക്‌ഖിപനത്ഥായാതി “ഛഹി ഫസ്സായതനേഹി”തി വുത്തേ ഉപരി ഫസ്സേ പക്‌ഖിപനത്ഥം, പക്‌ഖിപനഞ്ചേതമ വേദയിതസ്സ ഫസ്സപച്ചയതാദസ്സനമേവ. “ഛഹി ഫസ്സായതനേഹി ഏസ്സ ഏസ്സ പടിസംവേദേന്തി”തി ഇമിനാ ഹി ഛഹി അജ്ഞതതികായതനേഹി ഛഛാരമ്മണ്ഡപടിസംവേദനം ഏകന്തത്തോ ഛഫസ്സഹേതുകമേവാതി ദസ്സിതം ഹോതി, തേന വുത്തം “സബ്ബേ തേ”തിആദി.

കമ്‌ബോജോതി ഏവംനാമകം രട്‌റം. തഥാ ദക്‌ഖിണാപഥോ. “സഞ്ജാതിട്‌റാണേ”തി ഇമിനാ സഞ്ജായന്തി ഏത്ഥാതി അധികരണത്ഥോ സഞ്ജാതി-സദോതി ദസ്സേതി. ഏവം സമോസരണ-സദോ. ആയതന-സദോപി തദുഭയത്ഥേ. ആയതനേതി സമോസരണഭൂതേ ചതുമഹാപഥേ. നന്തി മഹാനിഗ്രോധരൂക്‌ഖം. ഇദഞ്ചി അങ്‌ഗുത്തരാഗമേ പഞ്ചനിപാതേ സദ്ധാനിസംസസുത്തപദം. തത്ഥ ച സേയുമാപി ഭിക്‌ഖവേ സുഭുമിയം ചതുമഹാപഥേ മഹാനിഗ്രോധോ സമന്താ പക്‌ഖിനം പടിസരണം ഹോതി”തി (അ° നി° ൫.൩൮) തന്നിദേസോ വുത്തോ. സതിസതിആയതനേതി സതിസഞ്ചാതേ കാരണേ വിജ്ജമാനേ, തത്ര തത്രേവ സക്‌ഖിതബുതം പാപുണാതിതി അത്ഥോ. ആയതന്തി ഏത്ഥ ഫലാനി തദായത്തവുത്തിതായ പവത്തന്തി, ആയഭൂതം വാ അത്തനോ ഫലം തനോതി പവത്തേതിതി ആയതനം, കാരണം. സമ്മന്തിതി ഉപസമ്മന്തി അസ്സാസം ജനേന്തി. ആയതന-സദോ അത്തേസു വിയ ന ഏത്ഥ അത്ഥന്തരാവബോധകോതി ആഹ “പണ്ണത്തിമത്തേ”തി, തഥാ തഥാ പത്തത്തിമത്തേതി അത്ഥോ. രൂക്‌ഖഗല്പസമുഹേ പണ്ണത്തിമത്തേ ഹി അരഞ്ഞവോഹാരോ, അരഞ്ഞമേവ ച അരഞ്ഞായതനന്തി. അത്ഥത്തയേപിതി ഏത്ഥ പി-സദേന ആകരനിവാസാധിട്‌റാനത്ഥേ സമ്പിണ്ഡേതി. “ഹിരഞ്ഞായതനം സുവണ്ണായതന”തിആദീസു ഹി ആകരേ, “ഇസ്സരായതനം വാസുദേവായതന”തിആദീസു നിവാസേ, “കമ്മായതനം സിപ്പായതന”തിആദീസു അധിട്‌റാണേ പവത്തന്തി, നിസ്സയേതി അത്ഥോ.

ആയതന്തി ഏത്ഥ ആകരോന്തി, നിവസന്തി, അധിട്‌റാന്തിതി യമാക്കമം വചനത്ഥോ. ചക്‌ഖാദീസു ച ഫസ്സാദയോ ആകിണ്ണാ, താനി ച നേസം വാസോ, അധിട്‌റാണഞ്ച നിസ്സയപച്ചയഭാവതോ. തസ്‌മാ തദേതന്തി അത്ഥത്തയമിയ യുജ്ജതിയേവ. കഥം യുജ്ജതിതി ആഹ “ചക്‌ഖാദീസു ഹി”തിആദി. ഫസ്സോ വേദനാ സത്താ ചേതനാ ചിത്തന്തി ഇമേ ഫസ്സപഞ്ചമകാ ധമ്മാ ഉപലക്‌ഖണവസേന വുത്താ അത്തേസമ്പി തംസമ്പയുത്തധമ്മാനം ആയതനഭാവതോ, പധാനവസേന വാ. തഥാ ഹി ചിത്തുപ്പാദം വിജ്ജത്തേന ഭഗവതാ തേയേവ “ഫസ്സോ ഹോതി, വേദനാ, സത്താ, ചേതനാ, ചിത്തം ഹോതി”തി പഠമം വിഭത്താ. സഞ്ജായന്തി തന്നിസ്സയാരമ്മണ്ഡഭാവേന തത്ഥേവ ഉപ്പത്തിതോ. സമോസരന്തി തത്ഥ തത്ഥ വത്ഥുദ്ധാരാമ്മണ്ഡഭാവേന സമോസരണത്തോ. താനി ച നേസം കാരണം തേസമഭാവേ അഭാവതോ. അയം പന യഥാവുത്തോ സഞ്ജാതിദേസാദിഅത്ഥോ രുക്‌ഖഹിവസേനേവ തത്ഥ തത്ഥ നിരുക്‌ഖതായ ഏവ പവത്തത്താതി ആചരിയആനന്ദത്ഥേരേന വുത്തം. അയം പന പദത്ഥവിവരണ്ഡമുഖേന പവത്തോ അത്ഥോ - ആയതനത്തോ, ആയാനം തനന്തോ, ആയതസ്സ ച നയനത്തോ ആയതനം. ചക്‌ഖാദീസു ഹി തംതംദ്ധാരാമ്മണ്ഡാ ചിത്തചേതസികാ ധമ്മാ സേന സേന അനുഭവനാദികിച്ചേന ആയതന്തി ഉട്‌റാന്തി ഫലേന്തി വായമന്തി, ആയഭൂതേ ച ധമ്മേ ഏതാനി തനോന്തി വിത്ഥാരേന്തി, ആയതഞ്ച സംസാരദൂക്‌ഖം നയന്തി പവത്തേതിതി. ഇതിഇമിനാ നയേനാതി ഏത്ഥ ആദിഅത്ഥേന ഇതി സദേന “സോതം പടിച്ഛാ”തിആദിപാളിം സങ്‌ഗണ്‌ഹാതി.

തത്ഥ തിണ്ണന്തി ചക്‌ഖുപസാദരൂപാരമ്മണ്ഡചക്‌ഖുവിത്താണാദിനം തിണ്ണം വിസയിന്ദ്രിയവിത്താണാനം. തേസം സമാഗമനഭാവേന ഗഹേതബ്ബത്തോ “ഫസ്സോ സങ്‌ഗതി”തി വുത്തോ. തഥാ ഹി സോ “സന്നിപാതപച്ചുപട്‌റാണോ”തി വുച്ചതി. ഇമിനാ നയേന ആരോപേതാതി സമ്‌ബന്ധോ. തേന ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി - യഥാ “ചക്‌ഖുപടിച്ഛ...പേ... ഫസ്സോ”തി (മ° നി° ൧.൨൦൪; ൩.൪൨൧, ൪൨൫, ൪൨൬; സ° നി° ൨.൪൩, ൪൫; ൨.൪.൬൧; കഥാ° ൪൬൫) ഏതസ്‌മിം സുത്തേ വിജ്ജമാനേസുപി സത്താദീസു സമ്പയുത്തധമ്മേസു വേദനായ പധാനകാരണഭാവദസ്സനത്ഥം ഫസ്സസീസേന ദേസനാ കതാ, ഏവമിധാപി “ഫസ്സപച്ചയാ വേദനാ”തിആദിനാ ഫസ്സം ആദിം കതാ അപരന്തപടിസന്ധാനേന പച്ചയപരമ്പരം ദസ്സേതും “ഛഹി ഫസ്സായതനേഹി”തി ച “ഏസ്സ ഏസ്സാ”തി ച ഫസ്സസീസേന ദേസനാ കതാതി. ഫസ്സായതനാദിനീതി ആദി-സദേന “ഏസ്സ ഏസ്സാ”തി വചനം സങ്‌ഗണ്‌ഹാതി.

“കിഞ്ചാപി”തിആദിനാ സദമത്തത്തോ ചോദനാലേസം ദസ്സേതാ “തഥാപി”തിആദിനാ അത്ഥത്തോ തം പരിഹരതി. ന ആയതനാനി ഏസന്തി രൂപാനമനാരമ്മണ്ഡഭാവതോ. ഫസ്സോ അരൂപധമ്മോ വിസമാനോ ഏകദേസേന ആരമ്മണ്ഡം അനല്പിയമാനോപി ഏസനാകാരേന പവത്തോ ഏസന്തോ വിയ ഹോതിതി ആഹ “ഫസ്സോവ തം തം ആരമ്മണ്ഡം ഏസതി”തി. തേനേവ സോ “ഏസനലക്‌ഖണ്ണോ, സങ്‌ഘട്ടനരസോ”തി ച വുച്ചതി. “ഛഹി ഫസ്സായതനേഹി ഏസ്സ ഏസ്സാ”തി അഏസനകിച്ചാനിപി നിസ്സിതവോഹാരേന ഏസനകിച്ചാനി കതാ ദസ്സനമേവ ഫസ്സേ ഉപനിക്‌ഖിപനം നാമ യഥാ “മഞ്ചാ ഘോസന്തി”തി. ഉപനിക്‌ഖിപിതാതി ഹി ഏസനകിച്ചാരോപനവസേന ഫസ്സസ്‌മിം പവേസേതാതി അത്ഥോ. ഫസ്സഗതികാനി കതാ ഫസ്സുപചാരം ആരോപേതാതി വുത്തം ഹോതി. ഉപചാരോ നാമ വോഹാരമത്തം, ന തേന

അത്ഥസിദ്ധി അതംസഭാവതോ. അത്ഥസിജ്ഞാനകോ പന തംസഭാവോയേവ അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോതി ദസ്സേതും “തസ്ഥ”തിആദിമാഹ. യമാഹു -

“അത്ഥഞ്ഹി നാമോ സരണം അപോച,
ന ബൃജ്ജനം ലോകഹിതോ മഹേസീ”തി.

അത്തനോ പച്ചയഭൂതാനം ഛരണം ഫസ്സാനം വസേന ചക്ഖുസമ്ഫസ്സജാ യാവ മനോസമ്ഫസ്സജാതി സഞ്ചേപതോ ഛരബ്ബിധം സന്ധായ “ഛരഫസ്സായതനസമ്ഭവാ വേദനാ”തി വുത്തം. വിത്ഥാരതോ പന -

“ഫസ്സതോ ഛരബ്ബിധാപേതാ, ഉപവിചാരഭേദതോ;
തിയാ നിസ്സിതതോ ദീഹി, തിയാ കാലേന വഡ്ഡിതാ”തി. -

അട്ഠസതപരിയായേ വുത്തനയേന അട്ഠസതപ്പഭേദോ. മഹാവിഹാരവാസിനോ ചേത്ഥ യമാ വിഞ്ഞാണം നാമരൂപം സളായതനം , ഏവം ഫസ്സം, വേദനഞ്ച പച്ചയപച്ചയുപ്പന്നവി സസന്തതിപരിയാപനം ദീപേത്തോ വിപാകമേവ ഇച്ഛന്തി, അഞ്ഞേ പന യമാ തഥാ വാ പച്ചയഭാവോ സതി ന സക്കാ വജ്ജേതുന്തി സബ്ബമേവ ഇച്ഛന്തി. സാതി യമാവുത്തപ്പഭേദോ വേദനാ. രൂപതണ്ഹാദിഭേദായാതി “സേട്ഠിപുത്തോ ബ്രാഹ്മണപുത്തോ”തി പിതുന്നാമവസേന വിയ ആരമ്മണനാമവസേന വുത്തായ രൂപതണ്ഹാ യാവ ധമ്മതണ്ഹാതി സഞ്ചേപതോ ഛരബ്ബിധായ. വിത്ഥാരതോ പന -

“രൂപതണ്ഹാദികാ കാമ-തണ്ഹാദീഹി തിയാ പുന;
സന്താനതോ ദിധാ കാല-ഭേദേന ഗുണിതാ സിയു”ന്തി. -

ഏവം വുത്തഅട്ഠസതപ്പഭേദായ. ഉപനിസ്സയകോടിയാതി ഉപനിസ്സയസീസേന. കസ്ഥാ പനേത്ഥ ഉപനിസ്സയപച്ചയോവ ഉദ്ധഭോ, നനു സുഖാ വേദനാ, അദുക്ഖമസുഖാ ച തണ്ഹായ ആരമ്മണമത്തആരമ്മണാധിപതിആരമ്മണുപനിസ്സയപകതുപനിസ്സയവസേന ചതുധാ പച്ചയോ, ദുക്ഖാ ച ആരമ്മണമത്തപകതുപനിസ്സയവസേന ദിധാതി? സച്ചമേതം, ഉപനിസ്സയേ ഏവ പന തം സബ്ബവി അന്തോഗധന്തി ഏവമുദ്ധഭോ. യുത്തം താവ ആരമ്മണുപനിസ്സയസ്സ ഉപനിസ്സയസാമഞ്ഞതോ ഉപനിസ്സയേ അന്തോഗധതാ, കഥം പന ആരമ്മണമത്തആരമ്മണാധിപതിനം തത്ഥ അന്തോഗധഭാവോ സിയാതി? തേസവി ആരമ്മണസാമഞ്ഞതോ ആരമ്മണുപനിസ്സയേന സഞ്ഗഹിതത്താ ആരമ്മണുപനിസ്സയവസമോധാനഭൂതേവ ഉപനിസ്സയേ ഏവ അന്തോഗധതാ ഹോതി. ഏതദത്ഥമേവ ഹി സന്ധായ “ഉപനിസ്സയേനാ”തി അവതാ “ഉപനിസ്സയകോടിയാ”തി വുത്തം. സിദ്ധേ ഹി സത്യാരമ്ഭോ നിയമായ വാ ഹോതി അത്ഥന്തരവിത്താപനായ വാതി. ഏവമീദിസേസു.

ചതുബ്ബിധസ്സാതി കാമുപാദാനം യാവ അത്തവാദുപാദാനത്തി ചതുബ്ബിധസ്സ. നനു ച തണ്ഹാവ കാമുപാദാനം, കഥം സായേവ തസ്സ പച്ചയോ സിയാതി? സച്ചം, പുരിമതണ്ഹായ പന ഉപനിസ്സയപച്ചയേന പച്ഛിമതണ്ഹായ ദള്ഹഭാവതോ പുരിമായേവ തണ്ഹാ പച്ഛിമായ പച്ചയോ ഭവതി. തണ്ഹാദള്ഹത്തമേവ ഹി “കാമുപാദാനം ഉപായാസോ ഉപകട്ഠാ”തിആദീസു വിയ ഉപ-സദസ്സ ദള്ഹത്ഥേ പവത്തനതോ. അപിച ദുബ്ബലാ തണ്ഹാ തണ്ഹായേവ, ബലവതീ തണ്ഹാ കാമുപാദാനം. അഥ വാ അപത്തവിസയപത്ഥനാ തണ്ഹാ തമസി ചോരാനം ഹത്ഥപസാരണം വിയ, സമ്പത്തവിസയഗുഹണം കാമുപാദാനം ചോരാനം ഹത്ഥഗതഭണ്ഡഗുഹണം വിയ. അപ്പിച്ചുതാപടിപക്ഖാ തണ്ഹാ. സന്തുട്ഠിതാപടിപക്ഖം കാമുപാദാനം. പരിയേസനദുക്ഖമുലം തണ്ഹാ, ആരക്ഖദുക്ഖമുലം കാമുപാദാനം. അയവി തേസം വിസേസോ കേചിവാദവസേന ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേന (ദിം നിം ടീം ൧.൧൪൪) ദസ്സിതോ പുരിമനയസ്സേവ വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൧.൧൪൪) സകവാദഭാവേന വുത്തത്താ.

അസഹജാതസ്സ ഉപാദാനസ്സ ഉപനിസ്സയകോടിയാ, സഹജാതസ്സ പന സഹജാതകോടിയാതി യഥാലാഭമത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. തത്ഥ അസഹജാതാ അനന്തരനിരുദ്ധാ അനന്തരസമനന്തരഅനന്തരൂപനിസ്സയനത്ഥിവിഗതാസേവനപച്ചയേഹി ഛരയാ പച്ചയോ. ആരമ്മണഭൂതാ പന ആരമ്മണമത്തആരമ്മണാധിപതിആരമ്മണുപനിസ്സയേഹി തിയാ, തം സബ്ബവി വുത്തനയേന ഉപനിസ്സയേനേവ സഞ്ഗഹേത്ഥാ “ഉപനിസ്സയകോടിയാ”തി വുത്തം. യസ്ഥാ ച തണ്ഹായ രൂപാദീനി അസ്സാദേത്ഥാ കാമേസു പാതബ്ബതം ആപജ്ജതി, തസ്ഥാ തണ്ഹാ കാമുപാദാനസ്സ ഉപനിസ്സയകോടിയാ പച്ചയോ. തഥാ രൂപാദിഭേദേ സമ്മുള്ഹോ “നത്ഥി ദിന”ന്തിആദിനാ (ദിം നിം ൧.൧൨൧; മം നിം ൧.൪൪൭; ൨.൯൪-൯൭, ൨൨൭; ൩.൯൧, ൧൧൬, ൧൩൬; സം നിം ൩.൨൧൦; അം നിം ൧൦.൧൦൬, ൨൧൦; ധം സ ൧൨൨൧; വിഭം ൯൦൨, ൯൨൭, ൯൨൧) മിച്ചാദസ്സനം, സംസാരതോ മുച്ചിതുകാമോ അസുദ്ധിമഗ്ഗേ സുദ്ധിമഗ്ഗപരാമസനം, ഖണ്ഡേസു അത്തത്തനിയഗാഹഭൂതം സക്കായദസ്സനഞ്ച ഗണ്ഹാതി. തസ്ഥാ ഇതരേസവി തിണ്ണം തണ്ഹാ ഉപനിസ്സയകോടിയാ പച്ചയോതി ദട്ഠഞ്ചം. സഹജാതാ പന സഹജാതഅത്തമഞ്ഞനിസ്സയസമ്പയുത്തഅത്ഥിഅവിഗതഹേതുവസേന സത്തയാ സഹജാതാനം പച്ചയോ. തവി സബ്ബം സഹജാതപച്ചയേനേവ സഞ്ഗഹേത്ഥാ “സഹജാതകോടിയാ”തി വുത്തം.

ഭവസ്സാതി കമ്മഭവസ്സ ചേവ ഉപപത്തിഭവസ്സ ച. തത്ഥ ചേതനാദിസഞ്ചാതം സബ്ബം ഭവഗാമികമ്മം കമ്മഭവോ. കാമഭവാദിനവവിധോ ഉപപത്തിഭവോ. തേസു ഉപപത്തിഭവസ്സ ചതുബ്ബിധവി ഉപാദാനം ഉപപത്തിഭവഹേതുഭൂതസ്സ കമ്മഭവസ്സ കാരണഭാവതോ, തസ്സ ച സഹായഭാവുപഗമനതോ

പകരുപനിസ്സയവസേന പച്ചയോ. കമ്മാരമ്മണകരണകാലേ പന കമ്മസഹജാതമുപാദാനം ഉപപത്തിഭവസ്സ ആരമ്മണവസേന പച്ചയോ. കമ്മഭവസ്സ പന സഹജാതസ്സ സഹജാതമുപാദാനം സഹജാതഅണ്ണമണ്ണനിസ്സയസമ്പയുത്തഅത്ഥിഅവിഗതവസേന ചേവ ഹേതുമഗ്ഗവസേന ച അനേകയാ പച്ചയോ. അസഹജാതസ്സ പന അനന്തരസ്സ അസഹജാതമുപാദാനം അനന്തരസമനന്തരഅനന്തരൂപനിസ്സയനത്ഥിവിഗതാസേവനവസേന, ഇതരസ്സ ച നാനന്തരസ്സ പകരുപനിസ്സയവസേന, സമ്മസനാദികാലേസു ആരമ്മണാദിവസേന ച പച്ചയോ. തത്ഥ അനന്തരാദികേ ഉപനിസ്സയപച്ചയേ, സഹജാതാദികേ ച സഹജാതപച്ചയേ പക്ഖിപിത്വാ തമാതി വുത്തം, രൂപുപഹാരത്ഥോ വാ ഹേസ അനുകഡ്ഡനത്ഥോ വാ. തേന ഹി ഉപനിസ്സയകോടിയാ ചേവ സഹജാതകോടിയാ ചാതി അത്ഥം ദസ്സേതി.

ഭവോ ജാതിയാതി ഏത്ഥ ഭവോതി കമ്മഭവോ അധിപ്പേതോ. സോ ഹി ജാതിയാ പച്ചയോ, ന ഉപപത്തിഭവോ. ജാതിയേവ ഹി ഉപപത്തിഭവോതി, സാ ച പമാഭിനിബ്ബത്തഖണ്ഡാ. തേന വുത്തം “ജാതിതി പന്നേത്ഥ സവികാരാ പഞ്ചക്ഖണ്ഡാ ദട്ഠഞ്ച”തി, തേനായം ചോദനാ നിവത്തിതാ “നനു ജാതിപി ഭവോയേവ, കഥം സോ ജാതിയാ പച്ചയോ”തി, കഥം പന്നേതം ജാനിതഞ്ച “കമ്മഭവോ ജാതിയാ പച്ചയോ”തി ചേ? ബാഹിരപച്ചയസമത്തേപി കമ്മവസേനേവ ഹീനപണിതാദിവീസേസദസ്സനതോ. യഥാഹ ഭഗവാ “കമ്മം സത്തേ വിഭജതി യദിദം ഹീനപണിതായാ”തി (മം നിം ന.൨൮൯) സവികാരാതി നിബ്ബത്തിവികാരേന സവികാരാ, ന അണ്ണേഹി, തേ ച അത്ഥതോ ഉപപത്തിഭവോയേവ, സോ ഏവ ച തസ്സ കാരണം ഭവിതുമയുത്തോ തസ്സഹായ കാമുപാദാനസ്സ പച്ചയഭാവേ വിയ പൂരിമപച്ഛിമാദിവീസേസാനമസമ്ഭവതോ, തസ്സമാ കമ്മഭവോയേവ ഉപപത്തിഭവസഞ്ചാതായ ജാതിയാ കമ്മപച്ചയേന ചേവ പകരുപനിസ്സയപച്ചയേന ച പച്ചയോതി അത്ഥം ദസ്സേതും “കമ്മപച്ചയം ഉപനിസ്സയേനേവ സഞ്ചാതോ ഉപനിസ്സയകോടിയാ പച്ചയോ”തി വുത്തം. യസ്സമാ പന ജാതിയാ സതി ജരാമരണം, ജരാമരണാദിനാ ചുട്ഠസ്സ ച ബാലസ്സ സോകാദയോ സമ്ഭവന്തി, നാസതി, തസ്സമാ ജാതിജരാമരണാദിനം ഉപനിസ്സയവസേന പച്ചയോതി ആഹ “ജാതിപേ... പച്ചയോ”തി വിത്ഥാരതോ അത്ഥവിനിച്ഛയസ്സ അകത്താ, സഹജാതൂപനിസ്സയസീസേനേവ പച്ചയവിചാരണായ ച, ദസ്സിതത്താ, അങ്ഗാദിവിധാനസ്സ ച അനാമട്ഠത്താ “അയമേത്ഥ സഞ്ചേപോ”തിആദി വുത്തം. മഹാവിസയത്താ പടിച്ചസമുപ്പാദവിചാരണായ നിരവസേസാ അയം കുതോ ലദ്ധഞ്ചാതി ചോദനമപന്നേതി “വിത്ഥാരതോ”തിആദിനാ. “ഇധ പനസ്സാ”തിആദിനാ പാളിയമ്പി പടിച്ചസമുപ്പാദകഥാ ഏകദേശേനേവ കഥിതാതി ദസ്സേതി. തത്ഥ ഇധാതി ഇമസ്സമിം ബ്രഹ്മജാലേ. അസ്സാതി പടിച്ചസമുപ്പാദസ്സ. പയോജനമത്തമേവാതി ദിട്ഠിയാ കാരണഭൂതവേദനാവസേന ഏകദേശമത്തം പയോജനമേവ. “മത്തമേവാ”തി ഹി അവധാരണത്ഥേ പരിയായവചനം “അപ്പം വസ്സസതം ആയു, ഇദാനേതരഹി വിജ്ജതീ”തിആദിസു വിയ അണ്ണമണ്ണത്ഥാവബോധനവസേന സപയോജനത്താ, മത്ത-സദ്ദോ വാ പമാണേ, പയോജനസഞ്ചാതം പമാണമേവ, ന തദുത്തരീതി അത്ഥോ. “മത്ത-സദ്ദോ അവധാരണേ ഏവ-സദ്ദോ സന്നിട്ഠാനേ”തിപി വദന്തി. ഏവം സബ്ബത്ഥ. ഹോതി ചേത്ഥ -

“മത്തമേവാതി ഏകത്ഥം, മത്തപദം പമാണകേ;
മത്താവധാരണേ വാ, സന്നിട്ഠാനമ്ഹി ചേതര”ന്തി.

ഏകദേശേനേവിയ പാളിയം കഥിതത്താ പടിച്ചസമുപ്പാദസ്സ തഥാ കഥനേ സദ്ധിം ഉദാഹരണേന കാരണം ദസ്സേതോ “ഭഗവാ ഹി”തിആദിമാഹ. തേന ഇമമധിപ്പായം ദസ്സേതി “വട്ടകഥം കഥേനോ ഭഗവാ അവിജ്ജാ-തസ്സഹ-ദിട്ഠിനമണ്ണതരസീസേന കഥേസി, തേസു ഇധ ദിട്ഠിസീസേനേവ കഥേനോ വേദനായ ദിട്ഠിയാ ബലവകാരണത്താ വേദനാമൂലകം ഏകദേശമേവ പടിച്ചസമുപ്പാദം കഥേസി”തി. ഏതാനി ച സുത്താനി അങ്ഗുത്തരനികായേ ദസനിപാതേ (അം നിം ൧൦.൩൧ വാക്യഖണ്ഡേ) തത്ഥ പൂരിമകോടിന പണ്ണായതീതി അസുകസ്സ നാമ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ, ചക്ഖവത്തിനോ വാ കാലേ അവിജ്ജാ ഉപ്പന്നാ, ന തതോ പുണ്ണേതി ഏവം അവിജ്ജായ പൂരിമോ ആദിമരിയാദോ അപ്പടിഹതസ്സ മമ സബ്ബണ്ണത്തുത്താണസ്സാപി ന പണ്ണായതി തതാ മരിയാദസ്സ അവിജ്ജമാനത്താതി അത്ഥോ. ഏവഞ്ചേതന്തി ഇമിനാ മരിയാദാഭാവേന അയം അവിജ്ജാ കാമം വുച്ചതി. അഥ ച പന്നാതി ഏവം കാലനിയമേന മരിയാദാഭാവേന വുച്ചമാനാപി. ഇദപ്പച്ചയാതി ഇമസ്സമാ പഞ്ചനീവരണസഞ്ചാതപച്ചയാ അവിജ്ജാ സമ്ഭവതീതി ഏവം ധമ്മനിയായേന അവിജ്ജായ കോടി പണ്ണായതീതി അത്ഥോ. “കോ ചാഹാരോ അവിജ്ജായ, ‘പഞ്ച നീവരണാ’ തിസ്സ വചനീയ”ന്തി (അം നിം ൧൦.൩൧) ഹി തത്ഥേവ വുത്തം, ദീകായം പന “ആസവപച്ചയാ”തി (ദീം നിം ൧.൧൪൪) ആഹ, തം ഉദാഹരണസുത്തേന ന സമേതി. അയം പച്ചയോ ഇദപ്പച്ചയോ മ-കാരസ്സ ദ-കാരാദേശവസേന. സദുവിദു പന “ഈദിസസ്സ പയോഗസ്സ ദിസ്സനതോ ഇദ-സദ്ദോയേവ പകതി”തി വദന്തി, അയുത്തമേവേതം വണ്ണവികാരാദിവസേന നാനാപയോഗസ്സ ദിസ്സമാനത്താ. യഥാ ഹി വണ്ണവികാരേന “അമു”തി വുത്തേപി “അസു”തി ദിസ്സതി, “ഇമേസു”തി വുത്തേപി “ഏസു”തി, ഏവമിധാപി വണ്ണവികാരോ ച വാക്യേ വിയ സമാസേപി ലബ്ധഭവേന യഥാ “ജാനിപതി തുദമ്പതി”തി. കിമേത്ഥ വത്തഞ്ചം, പഭിനപടിസമ്ഭിദേന ആയസ്സമാ മഹാകച്ചായനത്ഥേരേന വുത്തമേവ പമാണന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

ഭവതസ്സഹായാതി ഭവസണ്ണോജനഭൂതായ തസ്സഹായ. ഇദപ്പച്ചയാതി ഇമസ്സമാ അവിജ്ജാപച്ചയാ. “കോ ചാഹാരോ ഭവതസ്സഹായ, ‘അവിജ്ജാ’ തിസ്സ വചനീയ”ന്തി ഹി വുത്തം. ഭവദിട്ഠിയാതി സസ്സതദിട്ഠിയാ. ഇദപ്പച്ചയാതി ഇധ പന വേദനാപച്ചയാത്ഥേവ അത്ഥോ. നനു ദിട്ഠിയോ ഏവ കഥേതഞ്ചാ, കിമത്ഥിയം പന പടിച്ചസമുപ്പാദകഥനന്തി അനുയോഗേനാഹ “തേനാ”തിആദി. ഇദം വുത്തം ഹോതി - അനുലോമേന പടിച്ചസമുപ്പാദകഥാ നാമ വട്ടകഥാ, തം കഥനേനേവ ഭഗവാ ഏതേ ദിട്ഠിഗതികാ യാവിദം

മിഷ്ണാദസ്സനം ന പടിനിസ്സജ്ജന്തി, താവ ഇമിനാ പച്ചയപരമ്പരേണ വട്ടേയേവ നിമുജ്ജന്തിതി ദസ്സേസീതി. ഇതോ ഭവാദിതോ. ഏതഥ ഭവാദീസു. ഏസ നയോ സേസപദഭവേപി. ഇമിനാ അപരിയന്തം അപരാപരുപ്പത്തിം ദസ്സേതി. വിപന്നട്ഠാതി വിവിധേണ നാസിതാ.

വിവട്ടകമാദിവണ്ണനാ

൧൪൭. ദിട്ഠിഗതികാധിട്ഠാനന്തി ദിട്ഠിഗതികാനം മിഷ്ണാഗാഹദസ്സനവസേണ അധിട്ഠാനഭൂതം, ദിട്ഠിഗതികവസേണ പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനന്തി വുത്തം ഹോതി. പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനയമ്മദേസനാ ഹേസാ. യുത്തയോഗഭിക്ഖുഅധിട്ഠാനന്തി യുത്തയോഗാനം ഭിക്ഖുനമധിട്ഠാനഭൂതം, ഭിക്ഖുവസേണ പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനന്തി വുത്തം ഹോതി. വിവട്ടന്തി വട്ടതോ വിഗതം. “യേഹീ”തിആദിനാ ദിട്ഠിഗതികാനം മിഷ്ണാദസ്സനസ്സു കാരണഭൂതായ വേദനായ പച്ചയഭൂതം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ ഫസ്സായതനമിധ ഗഹിതം ദേസനാകുസലേണ ഭഗവതാതി ദസ്സേതി. വേദനാകമ്മട്ഠാനേതി “വേദനാനം സമുദയ”തിആദികം ഇമം പാളിം സന്ധായ വുത്തം. കിഞ്ചിമത്തമേവ വിസേസോതി ആഹ “യഥാ പനാ”തിആദി. ന്തി “ഫസ്സസമുദയാ, ഫസ്സനിരോധാ”തി വുത്തം കാരണം. “ആഹാരസമുദയാ”തിആദീസു കബളികാരോ ആഹാരോ വേദിതഞ്ചോ. സോ ഹി “കബളികാരോ ആഹാരോ ഇമസ്സ കായസ്സ ആഹാരപച്ചയേണ പച്ചയോ”തി (പട്ഠാ° ൪൨൯) പട്ഠാനേ വചനതോ കമ്മസമുട്ഠാനാനന്തി ചക്ഖാദീനം ഉപത്ഥമ്ഭേകപച്ചയോ ഹോതിയേവ. “നാമരൂപസമുദയാ”തിആദീസു വേദനാദിക്ഖണ്ഡത്തയമേവ നാമം. നനു ച “നാമരൂപപച്ചയാ സളായതന”തി വചനതോ സഞ്ചേസു ഛരസു ഫസ്സായതനേസു “നാമരൂപസമുദയാ നാമരൂപനിരോധാ” ഇച്ചേവ വത്തഞ്ചം, അഥ കസ്ഥാ ചക്ഖായതനാദീസു “ആഹാരസമുദയാ ആഹാരനിരോധാ”തി വുത്തന്തി? സച്ചമേതം അവിസേസേണ, ഇധ പന ഏവന്വി ചക്ഖാദീസു സമ്ഭവതീതി വിസേസതോ ദസ്സേതും തഥാ വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

ഉത്തരിതരജാനനേനേവ ദിട്ഠിഗതസ്സ ജാനനന്വി സിദ്ധന്തി കത്വാ പാളിയമനാഗതേപി “ദിട്ഠിഞ്ച ജാനാതി”തി വുത്തം. സീലസമാധിപത്തായോ ലോകിയലോകുത്തരമിസ്സകാ, വിമുത്തി പന ഇദ ഹേട്ഠിമാ ഫലസമാപത്തിയോ “യാവ അരഹത്താ”തി അഗ്ഗഫലസ്സ വിസും വചനതോ. പച്ചക്ഖാസുമാനേണ ചേത്ഥ പജാനനാ, തേനേവാഹ “ബഹുസ്സുതോ ഗന്ഥധരോ ഭിക്ഖു ജാനാതി”തിആദി, യഥാലാഭം വാ യോജേതഞ്ചം. ദേസനാ പനാതി ഏതഥ പന-സദ്ദോ അരുചിയത്ഥോ, തേനിമം ദീപേതി - യദിപി അനാഗാമിആദയോ യഥാഭൂതം പജാനന്തി, തഥാപി അരഹതോ ഉക്കംസഗതിവിജാനനവസേണ ദേസനാ അരഹത്തനികുടേണ നിട്ഠാപിതാതി. സുവണ്ണഗേഹോ വിധി രതനമയകണ്ണികായ ദേസനാ അരഹത്തകണ്ണികായ നിട്ഠാപിതാതി അത്ഥോ. ഏതഥ ച “യതോ ലോ...പേ... പജാനാതി”തി ഏതേണ ധമ്മസ്സ നിയ്യാനികഭാവേണ സദ്ധിം സഞ്ചസ്സ സുപ്പടിപത്തിം ദസ്സേതി, തേനേവ അട്ഠകമായം “കോ ഏവം ജാനാതി? ഖിണാസവോ ജാനാതി, യാവ ആരദ്ധവിപസ്സകോ ജാനാതി”തി പരിപുണ്ണം കത്വാ ഭിക്ഖുസഞ്ചോ ദസ്സിതോ, തേന യദേതം ഹേട്ഠാ വുത്തം “ഭിക്ഖുസഞ്ചവസേനാപി ദീപേതു”ന്തി (ദീ° നി° അട്ഠ° ൧൨൮), തം യഥാരുതവസേനേവ ദീപിതം ഹോതിതി ദട്ഠഞ്ചം.

൧൪൮. “ദേസനാജാലവിമുത്തോ ദിട്ടിഗതികോ നാമ നത്ഥീ”തി ദസ്സനം ദേസനായ കേവലപരിപുണ്ണതം ഞാപേതുന്തി വേദിതഞ്ചം. അന്തോ ജാലസ്സാതി അന്തോജാലം, ദബ്ബപവേസനവസേണ അന്തോജാലേ അകതാപി തന്നിസ്സിതവാദപ്തവേസനവസേണ കതാതി അന്തോജാലികതാ, അന്തോ ജാലസ്സ തിട്ഠന്തിതി വാ അന്തോജാലാ, ദബ്ബവസേണ അനന്തോജാലാപി തന്നിസ്സിതവാദവസേണ അന്തോജാലാ കതാതി അന്തോജാലികതാ. അഭൂതതബ്ഭാവേ കരാസഭൂയോഗേ വികാരവാചകതോ ഈപച്ചയോ, അന്തസരസ്സ വാ ഈകാരാദേസോതി സദുവിദു യഥാ “ധവലികാരോ, കബളികാരോ”തി (സം° നി° ൧.൧൮൧), ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “ഇമസ്സാ”തിആദി വുത്തം. നിസ്സിതാ അവസിതാവ ഹുത്വാ ഉമ്മുജ്ജമാനാ ഉമ്മുജ്ജന്തിതി അത്ഥോ. മാന-സദ്ദോ ചേത്ഥ ഭാവേണഭാവലക്ഖണത്ഥോ അപ്പഹീനേണ ഉമ്മുജ്ജനഭാവേണ പുന ഉമ്മുജ്ജനഭാവസ്സ ലക്ഖിതത്താ, തഥാ “ഓസീദന്താ”തിആദീസുപി അന്ത-സദ്ദോ. ഉമ്മുജ്ജനേനേവ അവുത്തസ്സാപി നിമുജ്ജനസ്സ ഗഹണന്തി ദസ്സേതി “ഓസീദന്താ”തിആദിനാ. തത്ഥ അപായുപപത്തിവസേണ അയോ ഓസീദനം, സമ്പത്തിഭവവസേണ ഉദ്ധമുഗ്ഗമനം. തഥാ പരിത്തഭൂമിമഹഗ്ഗതഭൂമിവസേണ, ദിട്ഠിയാ ഓലീനതാതിധാവനവസേണ, പുണ്ണന്താസുദിട്ഠിഅപരന്താസുദിട്ഠിവസേണ ച യഥാക്കമം യോജേതഞ്ചം. പരിയാപന്നാതി അന്തോഗയാ. തബ്ഭാവോ ച തദാബദ്ധേനാതി വുത്തം “ഏതേണ ആബദ്ധാ”തി. “ന ഹേത്ഥാ”തിആദിനാ യഥാവുത്തപാളിയാ ആപനത്ഥം ദസ്സേതി.

ഇദാനി ഉപമാസംസന്ദനമാഹ “കേവട്ടോ വിയാ”തിആദിനാ. കേ ഉദകേ വട്ടതി പരിചരതീതി കേവട്ടോ, മച്ഛബന്ധോ. കാമം കേവട്ടന്തേവാസീപി പാളിയം വുത്തോ, സോ പന തദനുഗതികോവാതി തഥാ വുത്തം. ദസസഹസ്സിലോകയാതൂതി ജാതിക്ഖേത്തം സന്ധായാഹ തത്ഥേവ പടിവേധസമ്ഭവതോ, അന്തേസഞ്ച തഗ്ഗഹണേനേവ ഗഹിതത്താ. അന്തത്ഥാപി ഹി ദിട്ഠിഗതികാ ഏതഥ പരിയാപന്നാ അന്തോജാലികതാവ. ഓളാരികാതി പാകടഭാവേണ മൂലാ. തസ്സാതി പരിത്തോദകസ്സ.

൧൪൯. “സഞ്ചദിട്ഠിനം സഞ്ചഹിതത്താ”തി ഏതേണ വാദസഞ്ചഹണേണ പുഗ്ഗലസഞ്ചഹോതി ദസ്സേതി. അത്തനോ...പേ... ദസ്സേന്തോതി ദേസനാകുസലതായ യഥാവുത്തേസു ദിട്ഠിഗതികാനം ഉമ്മുജ്ജനനിമുജ്ജനട്ഠാനഭൂതേസു കത്ഥചിപി ഭവാദീസു അത്തനോ അനവരോധഭാവം ദസ്സേന്തോ. നയന്തിതി സത്തേ ഇച്ഛിതട്ഠാനമാവഹന്തി, തം പന തഥാആകഡ്ഢനവസേനാതി ആഹ “ഗീവായാ”തിആദി. “നേത്തിസദിസതായാ”തി ഇമിനാ സദിസവോഹാരം, ഉപമാതദ്ധിതം വാ ദസ്സേതി. “സാ ഹീ”തിആദി

സദിസതാവിഭാവനം. ശിവായാതി ഏതമ മഹാജനാനന്തി സമ്ബന്ധിനിദേശോ നേതീതി ഏതമാപി കമ്മഭാവേന സമ്ബജ്ജിതബ്ബോ നീ-സദസ്സു ദികമ്മികത്താ, ആഖ്യാതപയോഗേ ച ബഹുലം സാമിവചനസ്സു കത്തുകമ്മത്ഥജോതകത്താ. അസ്സാതി അന്നേന ഭഗവതാ, സാ ഭവന്നേത്തി ഉച്ഛിന്നാതി സമ്ബന്ധോ. പുന അപ്പടിസന്ധികഭാവോതി സാമത്ഥിയത്ഥമാഹ. ജീവിതപരിയാദാനേ വുത്തേയേവ ഹി പുന അപ്പടിസന്ധികഭാവോ വുത്തോ നാമ തസ്സേവ അദസ്സനസ്സു പധാനകാരണത്താ. “ന ദക്ഖിനീ”തി ഏതമ അനാഗതവചനവസേന പദസിദ്ധി “യത്ര ഹി നാമ സാവകോ ഏവരൂപം തസ്സതി വാ ദക്ഖതി വാ സക്ഖിം വാ കരിസ്സതീ”തിആദിസു (പാരം ൨൨൮; സം ൩൦ ൨൨൨) വിയാതി ദസ്സേതി “ന ദക്ഖിസ്സന്തീ”തി ഇമിനാ. കിം വുത്തം ഹോതീതി ആഹ “അപണ്ണത്തികഭാവം ഗമിസ്സന്തീ”തി. അപണ്ണത്തികഭാവന്തി ച ധരമാനകപണ്ണത്തിയാ ഏവ അപണ്ണത്തികഭാവം, അതീതപണ്ണത്തിയാ പന തമാഗതപണ്ണത്തി യാവ സാസനന്തരയാനാ, തതോ ഉദ്ധമ്പി അഞ്ഞബുദ്ധുപ്പാദേസു പവത്തതി ഏവ യഥാ അധുനാ വിപസ്സിആദിനം. തഥാ ഹി വക്ഖതി “വോഹാരമത്തമേവ ഭവിസ്സതി”തി (ദീ ൩൦ അട് ൧൧൪൭) പഞ്ഞായ ചേത്ഥ പണ്ണാദേസോതി നേരുത്തികാ.

കായോതി അത്തഭാവോ, യോ രൂപാരൂപധമ്മസമൂഹോ. ഏവഞ്ചിസ്സ അമ്ബരൂക്ഖസദിസതാ, തദവയവാനഞ്ച രൂപക്ഖന്ധചക്ഖായതനചക്ഖുയാതാദിനം അമ്ബപക്കസദിസതാ യുജ്ജതി. തന്തി കായം. പഞ്ചപക്കദാദസപക്കഅട്ഠാരസപക്കപരിമാണാതി പഞ്ചപക്കപരിമാണാ ഏകാ, ദാദസപക്കപരിമാണാ ഏകാ, അട്ഠാരസപക്കപരിമാണാ ഏകാതി തിവിധാ പക്കമ്ബഫലപിണ്ഡീ വിധ. പിണ്ഡോ ഏതസ്സാതി പിണ്ഡീ, മവകോ. തദന്ധയാനീതി വണ്ടാനുഗതാനി, തേനാഹ “തംയേവ വണ്ടം അനുഗതാനീ”തി.

മണ്ഡൂകകണ്ടകവിസസമ്ഫസ്സന്തി വിസവന്തസ്സ ഭേകവിസേസസ്സ കണ്ടകേന, തദഞ്ഞേന ച വിസേന സമ്ഫസ്സം, മണ്ഡൂകകണ്ടകേ വിജ്ജമാനസ്സ വിസസ്സ സമ്ഫസ്സം വാ. സകണ്ടകോ ജലചാരി സത്തോ ഇധ മണ്ഡൂകോ നാമ, യോ “പാസാണകച്ഛപോ”തി വോഹരന്തി, തസ്സ നങ്ഗുട്ഠേ അഗ്ഗകോടിയം റിതോ കണ്ടകോതിപി വദന്തി. ഏകം വിസമച്ഛകണ്ടകന്തിപി ഏകേ. കിരാതി അനുസ്സവനത്ഥേ നിപാതോ. ഏതമ ച വണ്ടച്ഛേദേ വണ്ടുപനിബന്ധാനം അമ്ബപക്കാനം അമ്ബരൂക്ഖതോ വിച്ഛേദോ വിധ ഭവന്നേത്തിച്ഛേദേ തദുപനിബന്ധാനം ഖന്ധാദിനം സന്താനതോ വിച്ഛേദോതി ഏത്താവതാവ പാളിയമാഗതം ഓപമ്മം, തദവസേസം പന അത്ഥതോ ലദ്ധമേവാതി ദട്ഠഞ്ചം.

൧൪൮. ബുദ്ധബലന്തി ബുദ്ധാനം ഞാണബലം. കമിതസുത്തസ്സ നാമാതി ഏതമ നാമ-സദ്ദോ സമ്ഭാവനേ നിപാതോ, തേന “ഏവമ്പി നാമ കമിതസുത്തസ്സാ”തി വുത്തനയേന സുത്തസ്സ ഗുണം സമ്ഭാവേതി. ഹന്ദാതി വോസ്സഗ്ഗത്ഥേ. തേന ഹി അധുനാവ ഗണ്ഹാപേസ്സാമി. ന പപഞ്ചം കരിസ്സാമീതി വോസ്സഗ്ഗം കരോതി.

ധമ്മപരിയായേതി ധമ്മദേസനാസങ്ഖാതായ പാളിയാ. ഇധത്ഥോതി ദിട്ഠധമ്മഹിതം. പരത്ഥോതി സമ്പരായഹിതം, തദുഭയത്ഥോ വാ. ഭാസിതത്ഥോപി യുജ്ജതി “ധമ്മജാല”ന്തി ഏതമ തന്തിധമ്മസ്സ ഗഹിതത്താ. ഇഹാതി ഇധ സാസനേ. നന്തി നിപാതമത്തം “ന നം സുതോ സമണോ ഗോതമോ”തിആദിസു വിധ. ത്തി ധമ്മാതി പാളിധമ്മാ. സഞ്ചേന സഞ്ചം സങ്ഗണ്ഹനതോ അത്ഥസങ്ഖാതം ജാലമേത്ഥാതി അത്ഥജാലം. തഥാ ധമ്മജാലം ബ്രഹ്മജാലം ദിട്ഠിജാലന്തി ഏതമാപി. സങ്ഗാമം വിജിനാതി ഏതേനാതി സങ്ഗാമവിജയോ, സങ്ഗാമോ ചേത്ഥ പഞ്ചഹി മാരേഹി സമാഗമനം അഭിയുജ്ജന്തന്തി ആഹ “ദേവപുത്തമാരമ്പീ”തിആദി. അത്ഥസമ്പത്തിയാ ഹി അത്ഥജാലം. ബൃഞ്ജനസമ്പത്തിയാ, സീലാദിഅനവജ്ജധമ്മനിദേശതോ ച ധമ്മജാലം. സേട്ഠട്ഠേന ബ്രഹ്മഭൂതാനം മഗ്ഗഫലനിബ്ബാനാനം വിഭത്തത്താ ബ്രഹ്മജാലം. ദിട്ടിവിവേചനമുഖേന സുത്തതാപകാസന്നേന സമ്മാദിട്ഠിയാ വിഭത്തത്താ ദിട്ഠിജാലം. തിത്ഥിയവാദനിമ്മദുസുപായത്താ അനുത്തരോ സങ്ഗാമവിജയോതി ഏവന്വേത്ഥ അത്ഥയോജനാ വേദിതബ്ബാ.

നിദാനാവസാനതോതി “അഥ ഭഗവാ അനുപ്പത്തോ”തി വചനസങ്ഖാതനിദാനപരിയോസാനതോ. മരിയാദാവധിവചനഞ്ഹേതം. അപിച നിദാനാവസാനതോതി നിദാനപരിയോസാനേ വുത്തത്താ നിദാനാവസാനഭൂതതോ “മമം വാ ഭിക്ഖവേ, പരേ അവണ്ണം ഭാസേയു”ന്തിആദി (ദീ ൩൦ ൧൫, ൬) വചനതോ. ആഭിവിധിഅവധിവചനഞ്ഹേതം. ഇദഞ്ച “അവോചാ”തി കിരിയാസമ്ബന്ധന്നേന വുത്തം. “നിദാനേന ആദികല്യാണ”ന്തി വചനതോ പന നിദാനവി നിഗമനം വിധ സുത്തപരിയാപനമേവ. അലബ്ഭപേ...ഗമ്ഭീരന്തി സഞ്ചത്തുതഞ്ഞാണസ്സ വിസേസനം.

൧൪൯. യഥാ അനത്തമനാ അത്തനോ അനത്ഥചരതായ പരമനാ വേരിമനാ നാമ ഹോന്തി, യഥാഹ ധമ്മരാജാ ധമ്മപദേ, ഉദാനേ ച -

“ദിസോ ദിസം യം തം കയിരാ, വേരീ വാ പന വേരിനം;
മിച്ഛാപണിഹിതം ചിത്തം, പാപിയോ നം തതോ കരേ”തി. (ധ ൧൦ ൪൨; ഉദാ ൩൩);

ന ഏവമിമേ അനത്തമനാ, ഇമേ പന അത്തനോ അത്ഥചരതായ അത്തമനാ നാമ ഹോന്തിതി ആഹ “സകമനാ”തി. സകമനതാ ച പീതിയാ ഗഹിതചിത്തത്താതി ദസ്സേതി “ബുദ്ധഗതായാ”തിആദിനാ.

അയം പന അട്ഠകമ്മാതോ അപരോ നയോ - അത്തമനാതി സമത്തമനാ, ഇമായ ദേസനായ പരിപുണ്ണമനസങ്കപ്പാതി അത്ഥോ. ദേസനാവിലാസോ ദേസനായ വിജമ്ഭനം, തഞ്ച ദേസനാകിച്ചനിപ്ഫാദകം

സബുത്തുതത്താണമേവ. കരവീകസ്സു രുതമിവ മഞ്ജുമധുരസ്സരോ യസ്സാതി കരവീകരുതമഞ്ജു, തേന. അമതാഭീസേകസദിസേനാതി കായചിത്തദരമവുപസമകം സബുസമ്ഭാരാഭിസഞ്ചതം ഉദകം ദീഘായുകതാസംവത്തനതോ അമതം നാമ. തേനാഭീസേകസദിസേന. ബ്രഹ്മുനോ സരോ വിയ അട്ഠംഗസമനാഗതോ സരോ യസ്സാതിബ്രഹ്മസ്സരോ, തേന. അഭിനന്ദതീതി തണ്ഹായതി, തേനാഹ “തണ്ഹായവി ആഗതോ”തി. അനേകത്ഥത്താ ധാതുനം അഭിനന്ദതീതി ഉപഗച്ഛന്തി സേവന്തിതി അത്ഥോതി ആഹ “ഉപഗമനേപീ”തി.

തഥാ അഭിനന്ദതീതി സമ്പദ്യന്തിതി അത്ഥമാഹ “സമ്പദ്യനേപീ”തി. അഭിനന്ദിതാതി വുത്തോയേവത്ഥോ “അനുമാദിത്വാ”തി ഇമിനാ പകാസിതോതി സന്ധായ “അനുമാദനേപീ”തി വുത്തം.

ഇമമേവത്ഥം ഗാമാബന്ധവസേന ദസ്സേതും “സുഭാസിത”തിആദിമാഹ. തത്ഥ സദുതോ സുഭാസിതം, അത്ഥതോ സുലപിതം. സീലപ്പകാസനേന വാ സുഭാസിതം, സുത്തതാപകാസനേന സുലപിതം. ദിട്ഠിവിഭജനേന വാ സുഭാസിതം, തന്നിബുധകസബുത്തുതത്താണവിഭജനേന സുലപിതം. ഏവം അവണ്ണവണ്ണിസേധനാഭിഹിപി ഇധ ദസ്സിതപ്പകാരേഹി യോജേതബ്ബം. താദിനോതി ഇട്ഠാനിട്ഠേസു സമപേക്ഖനാഭിഹി പഞ്ചഹി കാരണേഹി താദിഭൂതസ്സ. ഇമസ്സ പദസ്സ വിത്ഥാരോ “ഇട്ഠാനിട്ഠേ താദി, ചത്താവീതി താദി, വന്താവീതി താദി”തിആദിനാ (മഹാനിം ൩൮) മഹാനിദുസേ വുത്തോ, സോ ഉപരി അട്ഠകമായസി ആവിഭവിസ്സതി. കിഞ്ചാപി “കതമഞ്ച തം ഭിക്ഖവേ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൧൨) തത്ഥ തത്ഥ പവത്തായ കമേതുകമ്യതാപുച്ഛായ വിസ്സജ്ജനവസേന വുത്തത്താ ഇദം സുത്തം വേയ്യാകരണം നാമ ഭവതി. ബ്യാകരണമേവ ഹി വേയ്യാകരണം, തഥാപി പുച്ഛാവിസ്സജ്ജനാവസേന പവത്തം സുത്തം സഗാമകം ചേ, ഗേയ്യം നാമ ഭവതി. നിഗ്ഗാമകം, ചേ അങ്ഗന്തരഹേതുരഹിതഞ്ച, വേയ്യാകരണം നാമ. ഇതി പുച്ഛാവിസ്സജ്ജനാവസേന പവത്തസ്സാപി ഗേയ്യസാധാരണതോ, അങ്ഗന്തരഹേതുരഹിതസ്സ ച നിഗ്ഗാമകഭാവസ്സേവ അനന്തസാധാരണതോ പുച്ഛാവിസ്സജ്ജനഭാവമനപേക്ഖിത്വാ നിഗ്ഗാമകഭാവമേവ വേയ്യാകരണഹേതുതായ ദസ്സേതോ “നിഗ്ഗാമകത്താ ഹി ഇദം വേയ്യാകരണം”തി ആഹ.

കസ്മാതി ചോദനം സോധേതി “ഭണ്ണമാനേതി ഹി വുത്ത”തി ഇമിനാ. ഉഭയസമ്ബന്ധപദഞ്ജേതം ഹേട്ഠാ, ഉപരി ച സമ്ബഞ്ജ്ഞനതോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - “ഭണ്ണമാനേ”തി വത്തമാനകാലവസേന വുത്തത്താ ന കേവലം സുത്തപരിയോസാനേയേവ, അഥ ഖോ ദ്വാസട്ഠിയാ റാനേസു അകമ്പിത്ഥാതി വേദിതബ്ബാതി. യദേവം സകലേപി ഇമസ്ഥിം സുത്തേ ഭണ്ണമാനേ അകമ്പിത്ഥാതി അത്ഥോയേവ സമ്ഭവതി, ന പന തസ്സ തസ്സ ദിട്ഠിഗതസ്സ പരിയോസാനേ പരിയോസാനേതി അത്ഥോതി? നായമനുയോഗോ കത്ഥചിപി ന പവിസതി സമ്ഭവമത്തേനേവ അനുയുഞ്ജനതോ, അയം പന അത്ഥോ ന സമ്ഭവമത്തേനേവ വുത്തോ, അഥ ഖോ ദേസനാകാലേ കമ്പനാകാരേനേവ ആചരിയപരമ്പരാഭതേന. തേനേവ ഹി ആകാരേനായമത്ഥോ സങ്ഗീതിമാരുള്ഹോ, തഥാരുള്ഹനയേനേവ ച സങ്ഗഹകാരേന വുത്തോതി നിട്ഠമേത്ഥ ഗന്തബ്ബം, ഇതരഥാ അതക്കാവചരസ്സ ഇമസ്സത്ഥസ്സ തക്കപരിയാഹതകമനം അനുപപന്നം സിയാതി. ഏവമീദിസേസു. “യാതുക്ഖോഭേനോ”തിആദിസു അത്ഥോ മഹാപരിനിബ്ബാനസുത്തവണ്ണനായ (ദീം നിം അട്ഠം ൨.൧൨൧) ഗഹേതബ്ബോ.

അപരേസുപീതി ഏത്ഥ പി-സദുന പാരമിപവിചയനം സമ്പിണ്ഡേതി. വുത്തഞ്ജഹി ബുദ്ധവംസേ -

“ഇമേ യമ്മേ സമ്മസതോ, സഭാവസരസലക്ഖണേ;
യമ്മതേജ്ഞേ വസുധാ, ദസസഹസ്സീ പകമ്പമാ”തി. (ബു° വം° ൧൬൬);

തഥാ സാസനപതിട്ഠാനന്തരയാനാദയോപി. തത്ഥ സാസനപതിട്ഠാനേ താവ ഭഗവതോ വേളുവനപടിഗുഹണേ, മഹാമഹിന്ദത്ഥേരസ്സ മഹാമേഘവനപടിഗുഹണേ, മഹാഅരിട്ഠത്ഥേരസ്സ വിനയപിടകസജ്ജായനേതി ഏവമാദിസു സാസനസ്സ മൂലാനി ഓതിണ്ണാനീതി പീതിവസം ഗതാ നച്ചന്താ വിയ അയം മഹാപഥവീ കമ്പിത്ഥ. സാസനന്തരയാനേ പന “അഹോ ഞാദിസസ്സ സദ്ധമ്മസ്സ അന്തരയാന”തി ദോമനസ്സപ്പത്താ വിയ യഥാ തം കസ്സപസ്സ ഭഗവതോ സാസനന്തരയാനേ. വുത്തഞ്ജേതമപദാനേ -

“തദായം പഥവീ സബ്ബാ, അചലാ സാ ചലാചലാ;
സാഗരോ ച സസോകോവ, വിനദീ കരുണം ഗിര”ന്തി. (അപ° ൨.൫൪.൧൩൧);

ബോധിമണ്ഡൂപസങ്കമനേതി വിസാഖാപുണ്ണമദിവസേ പഠമം ബോധിമണ്ഡൂപസങ്കമനേ. പംസുകൂലഗുഹണേതി പുണ്ണം നാമ ദാസിം പാരുപിത്വാ ആമകസുസാനേ ഛരസ്സിതസ്സ സാണമയപംസുകൂലസ്സ തുമ്പമത്തേ പാണേ വിധുനിത്വാ മഹാഅരിയവംസേ റത്ഥാ ഗഹണേ. പംസുകൂലയോവനേതി തസ്സേവ പംസുകൂലസ്സ യോവനേ. കാളകാരാമസുത്തം (അ° നി° ൪.൨൪) അങ്ഗുത്തരാഗമേ ചതുക്കനിപാതേ. ഗോതമകസുത്തമ്പി (അ° നി° ൩.൧൨൬) തത്ഥേവ തികനിപാതേ. വീരിയബലേനാതി മഹാഭിനിക്ഖമനേ ചക്കവത്തിസിരിപരിച്ചാഗഹേതുഭൂതവീരിയപ്പഭാവേന. ബോധിമണ്ഡൂപസങ്കമനേ -

“കാമം തചോ ച ന്ഹാരു ച, അട്ഠി ച അവസിസ്സതു;
ഉപസുസ്സതു നിസ്സേസം, സരീരേ മംസലോഹിത”ന്തി. (മ° നി° ൨.൧൮൪; സം° നി° ൨.൨൨, ൨൩൨; അ° നി° ൨.൫; ൮.൧൩; മഹാനി° ൧൯൬; അവിദുരേനിദാനകമാ);

വൃത്തചതുരങ്ഗസമനാഗതവീരിയാനുഭാവേനാതി യഥാരഹമത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അച്ഛരിയവേഗാഭിഹതാതി വിമ്ഹയാവഹകിരിയാനുഭാവഘട്ടിതാ. പംസുകുലയോവനേ ഭഗവതോ പുത്തതേജേനാതി വദന്തി. പംസുകുലഗൃഹണേ യഥാ അച്ഛരിയവേഗാഭിഹതാതി യുത്തം വിധി ദിസ്സതി, തം പന കദാചി പവത്തത്താ “അകാലകമ്പനേന”തി വുത്തം. വേസ്സന്തരജാതകേ (ജാ° ൨.൨൨.൧൬൫൫) പന പാരമീപൂരണപുത്തതേജേന അനേകക്ഖത്തും കമ്പിതത്താ അകാലകമ്പനം നാമ ഭവതി. സക്ഖിനിദസ്സനേ കമേതബ്ബസ്സ അത്ഥസ്സാനുരൂപതോ സക്ഖി വിധി ഭവതിതി വുത്തം “സക്ഖിഭാവേന”തി യഥാ തം മാറവിജയകാലേ (ജാ° അട്° ൧.അവിദുരേനിദാനകമാ). സാധുകാരദാനേനാതി പകരണാനുരൂപവസേന വുത്തം യഥാ തം ധമ്മചക്ക്കപ്പവത്തനസങ്ഗീതികാലാദീസു (സം° നീ° ൫.൧൦൮൧; മഹാവ° ൧൩; പടി° മ° ൩.൩൦൧).

“ന കേവല”തിആദിനാ അനേകത്ഥപഥവീകമ്പനമസ്സനമുഖേന ഇമസ്സ സുത്തസ്സ മഹാനുഭാവതായേവ ദസ്സിതാ. തത്ഥ ജോതിവനേതി നദവനേ. തത്ത്ഹി സാസനസ്സ ഞാണാലോകസങ്ഖാതായ ജോതിയാ പാതുഭൂതട്ഠാനത്താ ജോതിവനന്തി വുച്ചതീതി വിനയസംവണ്ണനായം വുത്തം. ധമ്മന്തി അനമതഗ്ഗസുത്താദിധമ്മം. പാചീനഅമ്ബലട്ഠികട്ഠാനന്തി പാചീനദിസാഭാഗേ തരുണമ്ബരുക്ഖേന ലക്ഖിതട്ഠാനം.

ഏവന്തി ഭഗവതാ ദേസിതകാലാദീസു പഥവീകമ്പനമതിദിസതി. അനേകസോതി അനേകധാ. സയമ്ഭൂനാ ദേസിതസ്സ ബ്രഹ്മജാലസ്സ യസ്സ സുത്തസേട്ഠസ്സാതി യോജനാ. ഇയാതി ഇമസ്ഥിം സാസനേ. യോനിസോതി മിച്ഛാദിട്ഠിപ്പഹാനസമ്മാദിട്ഠിസമാദാനാദിനാ ഞായേന ഉപായേന പടിപജ്ജന്തുതി അത്ഥോ. അയം താവേത്ഥ അട്ഠകമായ ലീനത്ഥവിഭാവനാ.

പകരണനയവണ്ണനാ

“ഇതോ പരം ആചരിയ-ധമ്മപാലേന യാ കതാ;
സമുട്ഠാനാദിഹാരാദി-വിവിധത്ഥവിഭാവനാ.

ന സാ അമ്ഹേഹുപേക്ഖേയ്യാ, അയത്ത്ഹി തബ്ബിസോധനാ;
തസ്ഥാ തമ്പി പവക്ഖാമ, സോതൂനം ഞാണവുഡ്ഡിയാ.

അയത്ത്ഹി പകരണനയേന പാളിയാ അത്ഥവണ്ണനാ - പകരണനയോതി ച തമ്ബപണ്ണിഭാസായ വണ്ണനായോ. “നേത്തിപേടകപ്പകരണേ ധമ്മകമികാനം യോജനാനയോതിപി വദന്തി”തി അഭിധമ്മടീകായം വുത്തം. യസ്ഥാ പനായം ദേസനായ സമുട്ഠാനപയോജനഭാജനേസു, പിണ്ഡത്ഥേസു ച പഠമം നിദ്ധാരിതേസു സുകരാ, ഹോതി സുവിഞ്ഞ്ഞേയ്യാ ച, തസ്ഥാ -

സമുട്ഠാനം പയോജനം, ഭാജനഞ്ചാപി പിണ്ഡത്ഥം;
നിദ്ധാരേത്ഥാന പണ്ഡിതോ, തതോ ഹാരാദയോ സംസേ.

തത്ഥ സമുട്ഠാനം നാമ ദേസനാനിദാനം, തം സാധാരണമസാധാരണന്തി ദുവിധം, തഥാ സാധാരണമ്പി അജ്ജ്ഞാതീകബാഹിരതോ. തത്ഥ സാധാരണം അജ്ജ്ഞാതീകസമുട്ഠാനം നാമ ഭഗവതോ മഹാകരുണാ. തായ ഹി സമുസ്സാഹിതസ്സ ലോകനാമസ്സ വേനേയ്യാനം ധമ്മദേസനായ ചിത്തം ഉദപാദി, തം സന്ധായ വുത്തം “സത്തേസു കാരുത്തതം പടിച്ച ബുദ്ധചക്ഖുനാ ലോകം വോലോകേസീ”തിആദി. ഏത്ഥ ച തിവിധാവത്ഥാപി മഹാകരുണായ സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ യാവദേവ സദ്ധമ്മദേസനാഹത്ഥദാനേഹി സംസാരമഹോഘതോ സത്തസന്താരണത്ഥം തദുപ്പത്തിതോ. യഥാ ച മഹാകരുണാ, ഏവം സബ്ബത്തുതത്താണദസബലഞാണാദയോപി ദേസനായ സാധാരണമജ്ജ്ഞാതീകസമുട്ഠാനം നാമ. സബ്ബത്ത്ഹി നേയ്യധമ്മം തേസം ദേസേതബ്ബാകാരം, സത്താനം ആസയാനുസയാദികഞ്ച യാമാവതോ ജാനന്തോ ഭഗവാ ഠാനാട്ഠാനാദീസു കോസല്ലേന വേനേയ്യജ്ജ്ഞാതീകസമുട്ഠാനം വിചിത്രനയദേസനം പവത്തേസി. ബാഹിരം പന സാധാരണസമുട്ഠാനം ദസസഹസ്സിമഹാബ്രഹ്മപരിവാരസ്സ സഹമ്പതിബ്രഹ്മുനോ അജ്ജ്ഞേസനം. തദജ്ജ്ഞേസനത്ത്ഹി പതി ധമ്മഗമ്ഭീരതാപച്ചവേക്ഖണാജനിതം അപ്പോസ്സുക്കതം പടിപ്പസ്സമ്ഭേത്ഥാ ധമ്മസ്സാമി ധമ്മദേസനായ ഉസ്സാഹജാതോ അഹോസി.

അസാധാരണമ്പി അജ്ജ്ഞാതീകബാഹിരതോ ദുവിധമേവ. തത്ഥ അജ്ജ്ഞാതീകം യായ മഹാകരുണായ, യേന ച ദേസനാണാണേന ഇദം സുത്തം പവത്തിതം, തദുഭയമേവ. സാമത്താവത്ഥായ ഹി സാധാരണമ്പി സമാനം മഹാകരുണാദിവിസേസാവത്ഥായ അസാധാരണം ഭവതി, ബാഹിരം പന അസാധാരണസമുട്ഠാനം വണ്ണാവണ്ണഭണന്തി അട്ഠകമായം വുത്തം. അപിച നിദാപസംസാസു സത്താനം വേനേയ്യാഘാതാനദാഭാവമനാപത്തി. തത്ഥ ച അനാദിനവദസ്സനം ബാഹിരമസാധാരണസമുട്ഠാനമേവ, തഥാ നിദാപസംസാസു പടിപജ്ജനക്കമസ്സ, പസംസാവിസയസ്സ ച ഖുദുകാദിവസേന അനേകവിധസ്സ സീലസ്സ, സബ്ബത്തുതത്താണസ്സ ച സസ്സതാദിദിട്ഠിട്ഠാനേ, തദുത്തരി ച അപ്പടിഹതചാരതായ, തഥാഗതസ്സ ച കത്ഥചിപി ഭവാദീസു അപരിയാപനതായ സത്താനമനവബോധോപി ബാഹിരമസാധാരണസമുട്ഠാനം.

പയോജനമ്പി സാധാരണാസാധാരണതോ ദുവിധം. തത്ഥ സാധാരണം അനുപാദാപരിനിബ്ബാനം വിമുത്തീരസത്താ സബ്ബായപി ഭഗവതോ ദേസനായ, തേനേവാഹ “ഏതദത്ഥാ കമാ, ഏതദത്ഥാ മന്തനാ”തിആദി (പരി° ൩൬൬) അസാധാരണം പന ബാഹിരസമുട്ഠാനതോ വിപരിയായേന വേദിതബ്ബം. നിദാപസംസാസു ഹി സത്താനന്വേനേയ്യാഘാതാനദാഭാവപ്പത്തിആദികം ഇമിസ്സാ ദേസനായ ഫലഭൂതം

കാരണഭാവേന ഇമം ദേസനം പയോജേതി. ഫലഞ്ചി തദ്യുപാദകസത്തിയാ കാരണം പയോജേതി നാമ ഫലേ സതിയേവ തായ സത്തിയാ കാരണഭാവപുത്തിതോ. അഥ വാ യഥാവൃത്തം ഫലം ഇമായ ദേസനായ ഭഗവന്തം പയോജേതിതി ആചരിയസാരീപുത്തമേരേന വൃത്തം. യഞ്ചി ദേസനായ സായേതഞ്ചം ഫലം, തം ആകഞ്ചിതഞ്ചത്താ ദേസനായ ദേസകം പയോജേതി നാമ. അപിച കുഹനലപനാദിനാനാവിധമിച്ഛാജീവവിധംസനം, ദ്വാസദ്ദിദിദിജാലവിനിവേറനം, ദിദിസീസേന പച്ചയാകാരവിഭാവനം, ഛരഹസ്സായതനവസേന ചതുസച്ചകമ്മടാനനിദേസോ, സഞ്ചദിദിഗതാനം അനവസേസപരിയാദാനം, അത്തനോ അനുപാദാപരിനിബ്ബാനദീപനഞ്ച പയോജനമേവ.

ഭാജനം പന ദേസനാധിടാനം. യേ ഹി വണ്ണാവണ്ണനിമിത്തഅനുരോധവിരോധവന്തചിത്താ കുഹനാദിവിവിധമിച്ഛാജീവനിരതാ സസ്സതാദിദിദിപകനിമുഗ്ഗാ സീലക്ഖന്ധാദിസു അപരിപൂരകാരിനോ അബുദ്ധഗുണവിസേസത്താണാ വേനേയ്യാ, തേ ഇമിസ്സാ ദേസനായ ഭാജനം.

പിണ്ഡത്തോ പന ഇധ ലബ്ഭമാനപദേഹി, സമുദായേന ച സുത്തപദേന യഥാസമ്ഭവം സഞ്ഗഹിതോ അത്തോ. ആഘാതാദിനം അകരണീയതാവചനേന ഹി ദസ്സിതം പടിഞ്ഞാനുരൂപം സമണസത്തായ നിയോജനം, തഥാ ഖത്തിസോരച്ചാനുടാനം, ബ്രഹ്മവിഹാരഭാവനാനുയോഗോ, സദ്ധാപത്താസമായോഗോ, സതിസമ്പജഞ്ഞാധിടാനം, പടിസഞ്ചാനഭാവനാബലസിദ്ധി, പരിയുടാനാനുസയപ്പഹാനം, ഉഭയഹിതപടിപത്തി, ലോകധമ്മേഹി അനുപലേപോ ച -

പാണാതിപാതാദിഹി പടിവിരതിവചനേന ദസ്സിതാ സീലവിസുദ്ധി, തായ ച ഹിരോത്തപ്പസമ്പത്തി, മേത്താകരുണാസമഞ്ജിതാ, വീതിക്കമപ്പഹാനം, തദഞ്ജപ്പഹാനം, ദുച്ചരിതസംകിലേസപ്പഹാനം, വിരതിത്തയസിദ്ധി, പിയമനാപഗരുഭാവനീയതാനിപ്ഫത്തി, ലാഭസക്കാരുസിലോകസമുദാഗമോ, സമമവിപസ്സനാനം അധിടാനഭാവോ, അകുസലമൂലതനുകരണം, കുസലമൂലരോപനം, ഉഭയാനത്ഥദുരീകരണം, പരിസാസു വിസാരദതാ, അപ്പമാദവിഹാരോ, പരേഹി ദുപ്പധംസിയതാ, അവിപ്പടിസാരാദിസമഞ്ജിതാ ച -

“ഗമ്ഭീരാ”തിആദിവചനേഹി ദസ്സിതം ഗമ്ഭീരധമ്മവിഭാവനം, അലബ്ഭനേയ്യപതിടാന്താ, കപ്പാനമസഞ്ചേയ്യേനാപി ദുല്ലഭപാതുഭാവതാ, സുഖുമേനപി ഞാണേന പച്ചക്ഖത്തോ പടിവിജ്ജയിതുമസക്കുണേയ്യതാ, ധമ്മന്വയസഞ്ചാതേന അനുമാനത്താണേനാപി ദുരധിഗമനീയതാ, പസ്സലസബ്ബദരമതാ, സന്തധമ്മവിഭാവനം, സോഭനപരിയോസാനതാ, അതിത്തികരഭാവോ, പധാനഭാവപ്പത്തി, യഥാഭൂതത്താണഗോചരതാ, സുഖുമസഭാവതാ, മഹാപത്താവിഭാവനാ ച. ദിദിദിപകപദേഹി ദസ്സിതാ സമാസതോ സസ്സതഉച്ഛേദദിദിയോ ലീനതാതിധാവനവിഭാവനം, ഉഭയവിനിബന്ധനിദേസോ , മിച്ഛാഭിനിവേസകിത്തനം, കുമ്മഗ്ഗപടിപത്തിപ്പകാസനം, വിപരിയേസഗ്ഗാഹത്താപനം, പരാമാസപരിഗ്ഗഹോ, പുബ്ബന്താപരന്താനുദിദിപതിടാപനാ, ഭവവിഭവദിദിവിഭാഗാ, തണ്ഹാവിജ്ജാപവത്തി, അന്തവാന്തവാദിദിനിദേസോ, അന്തദയാവതാരണം, ആസവോഘയോഗകിലേസഗന്ധസംയോജനൂപാദാനവിസേസവിഭജനഞ്ച -

തഥാ “വേദനാനം സമുദയ”തിആദിവചനേഹി ദസ്സിതാ ചതുനമരിയസച്ചാനം അനുബോധപടിബോധസിദ്ധി, വിക്ഖമ്ഭനസമുച്ഛേദപ്പഹാനം തണ്ഹാവിജ്ജാവിഗമോ, സദ്ധമ്മട്തിനിമിത്തപരിഗ്ഗഹോ, ആഗമാധിഗമസമ്പത്തി, ഉഭയഹിതപടിപത്തി, തിവിധപത്താപരിഗ്ഗഹോ, സതിസമ്പജഞ്ഞാനുടാനം, സദ്ധാപത്താസമായോഗോ, വീരിയസമതാനുയോജനം, സമമവിപസ്സനാനിപ്ഫത്തി ച -

“അജാനതം അപസ്സത”തി പദേഹി ദസ്സിതാ അവിജ്ജാസിദ്ധി, തഥാ “തണ്ഹാഗതാനം പരിതസ്സിതവിപ്ഫത്തി”തി പദേഹി തണ്ഹാസിദ്ധി, തദ്യുഭയേന ച നീവരണസത്തോജനദയസിദ്ധി, അനമതഗ്ഗസംസാരവട്ടാനുപച്ഛേദോ, പുബ്ബന്താഹരണാപരന്താനുസന്ധാനാനി, അതിതപച്ചുപ്പനകാലവസേന ഹേതുവിഭാഗോ, അവിജ്ജാതണ്ഹാനം അത്തമത്താനതിവത്തനം, അത്തമത്തുപകാരിതാ, പത്താവിമുത്തിചേതോവിമുത്തിനം പടിപക്ഖനിദേസോ ച -

“തദപി ഫസ്സപച്ചയാ”തി പദേന ദസ്സിതാ സസ്സതാദിപത്താപനസ്സ പച്ചയാധീനവൃത്തിതാ, തേന ച ധമ്മാനം നിച്ചതാപടിസേയോ, അനിച്ചതാപതിടാപനം, പരമത്ഥതോ കാരകാദിപടിക്ഖേപോ, ഏവംധമ്മതാനിദേസോ, സുത്തതാപകാസനം സമത്ഥനിരീഹ പച്ചയലക്ഖണവിഭാവനഞ്ച -

“ഉച്ഛിന്നഭവനേത്തികോ”തിആദിനാ ദസ്സിതാ ഭഗവതോ പഹാനസമ്പത്തി, വിജ്ജാവിമുത്തിവസിഭാവോ, സിക്ഖത്തയനിപ്ഫത്തി, നിബ്ബാനധാതുദയവിഭാഗോ, ചതുരധിടാനപരിപൂരണം, ഭവയോനിആദിസു അപരിയാപനതാ ച -

സകലേന പന സുത്തപദേന ദസ്സിതോ ഇടാനിടേസു ഭഗവതോ താദിഭാവോ, തത്ഥ ച പരേസം പതിടാപനം, കുസലധമ്മാനം ആദിഭൂതധമ്മദയനിദേസോ സിക്ഖത്തയുപദേസോ, അത്തന്താദിപുഗ്ഗലചതുക്കസിദ്ധി, കണ്ഹകണ്ഹവിപാകാദികമ്മചതുക്കവിഭാഗോ, ചതുരപ്പമത്താവിസയനിദേസോ, സമുദയത്ഥമ്ഗമാദിപഞ്ചകസ്സ യഥാഭൂതാവബോധോ, ഛരസാരണീയധമ്മവിഭാവനാ, ദസനാഥകധമ്മപതിടാപനത്തി ഏവമാദയോ യഥാസമ്ഭവം സഞ്ഗഹേതാ ദസ്സേതഞ്ചാ അത്ഥാ പിണ്ഡത്തോ.

സോളസഹാരവണ്ണനാ

ദേശനാഹാരവണ്ണനാ

ഇദാനി നേത്തിയാ, പേടകോപദേശേ ച വൃത്തനയവസേന ഹാരാദിനം നിദ്ധാരണം. തത്ത്വ “അത്താ, ലോകോ”തി ച ദിട്ഠിയാ അധിട്ഠാനഭാവേന, വേദനാഹസ്തായതനാദിമുഖേന ച ഗഹിതേസു പഞ്ചസു ഉപാദാനക്ഖണ്ഡേസു തണ്ഹാവജ്ജിതാ പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡാ ദുക്ഖസച്ചം. തണ്ഹാ സമുദയസച്ചം. തം പന “പരിതസ്സനാഗഹണേന തണ്ഹാഗതാന”ന്തി, “വേദനാപച്ചയാ തണ്ഹാ”തി ച പദേഹി സമുദയഗൃഹണേനഞ്ച പാളിയം സരൂപേന ഗഹിതമേവ. അയം താവ സുത്തന്തരയോ.

അഭിധമ്മേ പന വിഭിജ്ജപകരണേ ആഗതനയേന ആഘാതാനന്ദാദിവചനേഹി, “ആതപ്പമന്ധായാ”തിആദിപദേഹി, ചിത്തപദോസവചനേന, സബ്ബദിട്ഠിഗതികപദേഹി, കൂസലാകുസലഗൃഹണേന, ഭവഗൃഹണേന, സോകാദിഗൃഹണേന, ദിട്ഠിഗൃഹണേന, തത്ത്വ തത്ത്വ സമുദയഗൃഹണേന ചാതി സബ്ബേപതോ സബ്ബലോകിയകൂസലാകുസലധമ്മവിഭാവനപദേഹി ഗഹിതാ ധമ്മകിലേസാ സമുദയസച്ചം. തദുഭയേസമപ്പവത്തി നിരോധസച്ചം. തസ്സ പന തത്ത്വ തത്ത്വ വേദനാനം അത്ഥബ്ബഗമനിസ്സരണപരിയായേഹി പച്ചത്തം നിബ്ബുതിവചനേന, അനുപാദാവിമുത്തിവചനേന ച പാളിയം ഗഹണം വേദിതഞ്ചം. നിരോധപജാനനാ പടിപദാ മഗ്ഗസച്ചം. തസ്സപി തത്ത്വ തത്ത്വ വേദനാനം സമുദയാദിനി യമാഭൂതപടിവേധനാപദേശേന ഛരണം ഫസ്സായതനാനം സമുദയാദിനി യമാഭൂതപജാനനപരിയായേന, ഭവനേത്തിയാ ഉച്ഛേദവചനേന ച ഗഹണം വേദിതഞ്ചം.

തത്ത്വ സമുദയേന അസ്സാദോ, ദുക്ഖേന ആദിനവോ, മഗ്ഗനിരോധേഹി നിസ്സരണന്തി ഏവം ചതുസച്ചവസേന, യാനി പാളിയം സരൂപേനേവ ആഗതാനി അസ്സാദാദിനവനിസ്സരണാനി, തേസഞ്ച വസേന ഇയ അസ്സാദാദയോ വേദിതഞ്ചം. വേനേയ്യാനം താദിഭാവപത്തിആദി ഫലം. യത്ത്ഹി ദേശനായ സാധേതഞ്ചം ഹേട്ഠാ വൃത്തം പയോജനം. തദേവ ഫലന്തി വൃത്തോവായമത്ഥോ. തദത്ഥത്ത്ഹി ഇദം സുത്തം ഭഗവതാ ദേശിതം. ആഘാതാദിനമകരണീയതാ, ആഘാതാദിഫലസ്സ ച അനന്തസന്താനഭാവിതാ നിദാപസംസാസു യമാസഭാവം പടിജാനനനിബ്ബോനാനീതി ഏവം തത്ത്വപയോജനാധിഗമഹേതു ഉപായോ. ആഘാതാദിനം കരണപടിസേധനാദിഅപദേശേന അത്ഥകാമേഹി തതോ ചിത്തം സാധുകം രക്ഖിതബ്ബന്തി അയം ആണാരഹസ്സ ധമ്മരാജസ്സ ആണത്തിതി. അയം അസ്സാദാദിനവനിസ്സരണഫലൂപായാണത്തിവസേന ഛരബ്ബിധധമ്മസന്ദസ്സനലക്ഖണോ ദേശനാഹാരോ നാമ. വൃത്തഞ്ച -

“അസ്സാദാദിനവതാ , നിസ്സരണവി ച ഫലം ഉപായോ ച;
ആണത്തി ച ഭഗവതോ, യോഗീനം ദേശനാഹാരോ”തി.

വിചയഹാരവണ്ണനാ

കപ്പനാഭാവേപി വോഹാരവസേന, അനുവാദവസേന ച “മമ”ന്തി വൃത്തം. നിയമാഭാവതോ വികപ്പനത്ഥം വാഗ്ഗഹണം. തംഗുണസമബ്ബിതായ, അഭിമുഖീകരണായ ച “ഭിക്ഖവേ”തി ആമന്തനം. അത്തഭാവതോ, പടിവിരുദ്ധഭാവതോ ച “പരേ”തി വൃത്തം, വണ്ണപടിപക്ഖതോ, അവണ്ണനീയതോ ച “അവണ്ണ”ന്തി, ബൃത്തിവസേന, വിത്ഥാരവസേന ച “ഭാസേയ്യു”ന്തി, ധാരണസഭാവതോ, അധമ്മപടിപക്ഖതോ ച “ധമ്മസ്സാ”തി, ദിട്ഠിസിലേഹി സംഹതഭാവതോ, കിലേസാനം സബ്ബാതകരണതോ ച “സബ്ബസ്സാ”തി, വൃത്തപടിനിദേശതോ, വചനൂപന്യാസതോ ച “തത്രാ”തി, സമ്മുഖീഭാവതോ, പുമുഭാവതോ ച “തുമ്ഹേഹീ”തി, ചിത്തസ്സ ഹനനതോ, ആരമ്മണാഭിഘാതതോ ച “ആഘാതോ”തി, ആരമ്മണേ സങ്കോചവൃത്തിയാ അനഭിമുഖതായ, അതുട്ഠാകാരതായ ച “അപ്പച്ചയോ”തി, ആരമ്മണചിന്തനതോ, നിസ്സയതോ ച “ചേതസോ”തി, അത്ഥസ്സ അസാധനതോ, അനു അനു അനത്ഥസാധനതോ ച “അനഭിരഖീ”തി, കാരണാനരഹത്താ, സത്ഥുസാസനേ

ഠിതേഹി കാതുമസക്കുണേയുത്താ ച “ന കരണീയാ”തി വൃത്തം. ഏവം തസ്ഥിം തസ്ഥിം അധിപ്പേതത്ഥേ പവത്തതാനിദസ്സനേന, അത്ഥസോ ച -

മമന്തി സാമിനിട്ടിട്ഠം സബ്ബനാമപദം. വാതി വികപ്പനനിട്ടിട്ഠം നിപാതപദം. ഭിക്ഖവേതി ആലപനനിട്ടിട്ഠം നാമപദം. പരേതി കത്തുനിട്ടിട്ഠം നാമപദം. അവണ്ണന്തി കമ്മനിട്ടിട്ഠം നാമപദം. ഭാസേയ്യന്തി കിരിയാനിട്ടിട്ഠം ആവൃതപദം. ധമ്മസ്സ, സബ്ബസ്സാതി ച സാമിനിട്ടിട്ഠം നാമപദം. തത്രാതി ആധാരനിട്ടിട്ഠം സബ്ബനാമപദം. തുമ്ഹേഹീതി കത്തുനിട്ടിട്ഠം സബ്ബനാമപദം. ന-ഇതി പടിസേധനിട്ടിട്ഠം നിപാതപദം. ആഘാതോ, അപ്പച്ചയോ, അനഭിരഖീതി ച കമ്മനിട്ടിട്ഠം നാമപദം. ചേതസോതി സാമിനിട്ടിട്ഠം നാമപദം. കരണീയാതി കിരിയാനിട്ടിട്ഠം നാമപദന്തി. ഏവം തസ്സ തസ്സ പദസ്സ വിസേസതാനിദസ്സനേന, ബൃഞ്ജനസോ ച വിചയനം പദവിചയോ. അതിവിത്ഥാരഭയേന പന സക്കാധേവ അട്ഠങ്കമം, തസ്സാ ച ലിനത്ഥവിഭാവനം അനുഗന്താ അയമത്ഥോ വിത്തുനാ വിഭാവേതുന്തി ന വിത്ഥാരയിമ്ഹ.

“തത്ര ചേ തുമ്ഹേ അസ്സമ കുപിതാ വാ അനത്തമനാ വാ, അപി നു തുമ്ഹേ പരേസം സുഭാസിതം ദുബ്ഭാസിതം ആജാനേയ്യാമാ”തി അയം അനുമാതിപുച്ഛാ. സത്താധിട്ഠാനാ, അനേകാധിട്ഠാനാ, പരമത്ഥവിസയാ, പച്ചുപ്പനവിസയാതി ഏവം സബ്ബത്ഥ യമാസമ്ഭവം പുച്ഛാവിചയനം പുച്ഛാവിചയോ.

“നോ ഹേതം ഭന്തേ”തി ഇദം വിസ്തജനം ഏകംസബ്ധാകരണം, നിരവസേസം, സമുത്തരം, ലോകീയന്തി ഏവം സബ്ബസ്താപി വിസ്തജനസ്സ യഥാരഹം വിചയനം വിസ്തജനാവിചയോ.

“മമം വാ ഭിക്ഖവേ പരേ അവണ്ണം ഭാസേയ്യും...പേ... ന ചേതസോ അനഭിരദ്ധി കരണീയാ”തി ഇമായ പഠമദേസനായ “മമം വാ...പേ... തുർഹംയേവസ്സ തേന അന്തരായോ”തി അയം ദുതിയദേസനാ സംസന്ദതി. കസ്ഥാ? പഠമായ മനോപദോസം നിവാരേതാ ദുതിയായ തത്ത്വാദിനവസ്സ ദസ്സിതത്താ. തഥാ ഇമായ ദുതിയദേസനായ “മമം വാ...പേ... അപി നു തുർഹേ പരേസം സുഭാസിതം ദുബ്ഭാസിതം ആജാനേയ്യാമാ”തി അയം തതിയദേസനാ സംസന്ദതി. കസ്ഥാ? ദുതിയായ തത്ത്വാദിനവം ദസ്സേതാ തതിയായ വചനത്ത്വസല്ലക്ഖണമത്തേപി അസമത്ത്വഭാവസ്സ ദസ്സിതത്താ. തഥാ ഇമായ തതിയദേസനായ “മമം വാ...പേ... ന ച പനേതം അർഹേസു സംവിജ്ജതീ”തി അയം ചതുത്ഥദേസനാ സംസന്ദതി. കസ്ഥാ? തതിയായ മനോപദോസം സബ്ബമാ നിവാരേതാ ചതുത്ഥായ അവണ്ണട്ഠാനേ പടിപജ്ജിതബ്ബാകാരസ്സ ദസ്സിതത്താതി ഇമിനാ നയേന പൂഞ്ചേന അപരം സംസന്ദിതാ വിചയനം പൂബ്ബാപരവിചയോ. അസ്സാദവിചയാദയോ വുത്തനയാവ. തേസം ലക്ഖണസന്ദസ്സനമത്തമേവ ഹേത്ഥ വിസേസോ.

“അപി നു തുർഹേ പരേസം സുഭാസിതം ദുബ്ഭാസിതം ആജാനേയ്യാമാ”തി ഇമായ പൂച്ഛായ “നോ ഹേതം ഭന്തേ”തി അയം വിസ്തജനാ സമേതി. കുപിതോ ഹി നേവ ബുദ്ധപച്ചേകബുദ്ധഅരിയസാവകാനം ന മാതാപിതൃനം ന പച്ചത്ഥികാനം സുഭാസിതദുബ്ഭാസിതസ്സ അത്ഥം ആജാനാതി. “കതമഞ്ച തം ഭിക്ഖവേ, അപ്പമത്തകം...പേ... തമാഗതസ്സ വണ്ണം വദമാനോ വദേയ്യാ”തി ഇമായ പൂച്ഛായ “പാണാതിപാതം പഹായ പാണാതിപാതാ പടിവിരതോ”തിആദികാ അയം വിസ്തജനാ സമേതി. ഭഗവാ ഹി അനുത്തരേന പാണാതിപാതവിരമണാദിഗുണേന സമന്നാഗതോ, തഞ്ച ഖോ സമാധിം, പഞ്ചഞ്ച ഉപനിധായ അപ്പമത്തകം ഓരമത്തകം സീലമത്തകം. “കതമേ ച തേ ഭിക്ഖവേ, ധമ്മാ ഗമ്ഭീരാ ദുദുസാ”തിആദികായ പൂച്ഛായ “സന്തി ഭിക്ഖവേ, ഏകേ സമണ്ണബ്രാഹ്മണാ പൂഞ്ചന്തകപ്പികാ”തിആദികാ വിസ്തജനാ സമേതി. സബ്ബത്തുതത്താണഗുണാ ഹി അത്തേത്ര തമാഗതാ അത്തേസം ഞാനേന അലബ്ഭേനേയ്യപതിട്ഠത്താ ഗമ്ഭീരാ ദുദുസാ ദുരനുബ്ബാധാ സന്താ പണീതാ അതക്കാവചരാ നിപുണാ പണ്ഡിതവേദനീയാതി ഇമിനാ നയേന വിസ്തജനായ പൂച്ഛാനുരൂപതാവിചയനമേവ ഇയ സങ്ഗഹഗാമായ അഭാവതോ അനുഗീതിവിചയോതി. അയം പദപഞ്ചാദിഏകാദസധമ്മവിചയനലക്ഖണോ വിചയഹാരോ നാമ. വുത്തഞ്ച “യം പൂച്ഛിതഞ്ച വിസ്തജിതഞ്ചാ”തിആദി (നേത്തിം ൪.൨).

യുത്തിഹാരസംവണ്ണനാ

മമന്തി സാമിനിദേസോ യുജ്ജതി സഭാവനിരുത്തിയാ തഥാപയോഗദിസ്സനതോ, അവണ്ണസ്സ ച തദപേക്ഖത്താ. വാതി വികപ്പനത്ത്വനിദേസോ യുജ്ജതി നേപാതികാനമനേകത്വത്താ, ഏത്ഥ ച നിയമാഭാവതോ. ഭിക്ഖവേതി ആമന്തനനിദേസോ യുജ്ജതി തദത്ഥേയേവ ഏതസ്സ പയോഗസ്സ ദിസ്സനതോ, ദേസകസ്സ ച പടിഗ്ഗാഹകാപേക്ഖത്തോതി ഏവമാദിനാ ബൃജ്ജനതോ ച -

സബ്ബേന സബ്ബം ആഘാതാദിനമകരണം താദിഭാവായ സംവത്തതീതി യുജ്ജതി ഇട്ഠാനിട്ഠേസു സമപ്പവത്തിസബ്ഭാവതോ. യസ്ഥിം സന്താനേ ആഘാതാദയോ ഉപ്പന്നാ, തന്നിമിത്തകാ അന്തരായാ തസ്സേവ സമ്പത്തിവിബന്ധായ സംവത്തന്തീതി യുജ്ജതി കമ്മാനം സന്താനന്തരേസു അസങ്കമനതോ. ചിത്തമഭിഭവിതാ ഉപ്പന്നാ ആഘാതാദയോ സുഭാസിതദുബ്ഭാസിതസല്ലക്ഖണേപി അസമത്ത്വതായ സംവത്തന്തീതി യുജ്ജതി കോധലോഭാനം അന്ധതമസഭാവതോ. പാണാതിപാതാദിദുസ്സിധ്യതോ വേരമണീ സബ്ബസത്താനം പാമോജ്ജപാസംസായ സംവത്തന്തീതി യുജ്ജതി സീലസമ്പത്തിയാ മഹതോ കിത്തിസദ്ദസ്സ അബ്ഭുഗുതത്താ. ഗമ്ഭീരതാദിവിസേസയുത്തേന ഗുണേന തമാഗതസ്സ വണ്ണാ ഏകദേസഭൂതാപി സകലസബ്ബത്തുഗുണഗുഹണായ സംവത്തന്തീതി യുജ്ജതി അനന്തസാധാരണത്താ. തജ്ജാഅയോനിസോമനസികാരപരിക്ഖതാനി അധിഗമതക്കനാനി സസ്സതവാദാദിഅഭിനിവേസായ സംവത്തന്തീതി യുജ്ജതി കപ്പനജാലസ്സ അസമുഗ്ഘാടിതത്താ. വേദനാദിനം അനവബോധേന വേദനാപച്ചയാ തണ്ഹാ വഡ്ഡതീതി യുജ്ജതി അസ്സാദാനുപസ്സനാസബ്ഭാവതോ, സതി ച വേദയിതഭാവേ (വേദയിതരാഗേ (ദീം ൩ം ൧൧൪൯) തത്ഥ അത്തത്തനിയഗാഹോ, സസ്സതാദിഗാഹോ ച വിപരിപ്ഫന്ദതീതി യുജ്ജതി കാരണസ്സ സന്നിഹിതത്താ. തണ്ഹാപച്ചയാ ഹി ഉപാദാനം സമ്ഭവതി. സസ്സതാദിവാദേ പഞ്ചപേത്താനം, തദനുച്ഛവികഞ്ച വേദനം വേദയന്താനം ഫസ്സോ ഹേതുതി യുജ്ജതി വിസയിന്ദ്രിയവിത്താണസങ്ഗതിയാ വിനാ തദഭാവതോ. ഛരസ്സായതന്നിമിത്തം വട്ടസ്സ അനുപച്ഛേദോതി യുജ്ജതി തത്ഥ അവിജ്ജാതണ്ഹാനം അപ്പഹീനത്താ. ഛരണം ഫസ്സായതന്നാനം സമുദയത്ഥമങ്ഗമാദിപജാനനാ സബ്ബദിട്ഠിഗതികസഞ്ചം അതിച്ച തിട്ഠന്തീതി യുജ്ജതി ചതുസച്ചപടിവേധഭാവതോ. ഇമാഹിയേവ ദാസട്ഠിയാ സബ്ബദിട്ഠിഗതാനം അന്തോജാലികതഭാവോതി യുജ്ജതി അകിരിയവാദാദിനം, ഇസ്സരവാദാദിനഞ്ച തദന്തോഗധത്താ, തഥാ ചേവ ഹേട്ഠാ സംവണ്ണിതം. ഉച്ഛിന്നഭവനേത്തികോ തമാഗതസ്സ കായോതി യുജ്ജതി ഭഗവതോ അഭിനിഹാരസമ്പത്തിയാ ചതുസു സതിപട്ഠാനേസു റത്ഥാ സത്തനം ബോജ്ജത്ഥങ്ഗാനം യഥാഭൂതം ഭാവിതത്താ. കായസ്സ ഭേദാ പരിനിബ്ബുതം ന ദക്ഖന്തീതി യുജ്ജതി അനുപാദിസേസനിബ്ബാനപ്പത്തിയം രൂപാദിസു കസ്സചിപി അനവസേസതോതി ഇമിനാ നയേന അത്ഥതോ ച സുത്തേ ബൃജ്ജനത്ഥാനം യുത്തിതാവിഭാവനലക്ഖണോ യുത്തിഹാരോ നാമ യഥാഹ “സബ്ബേസം ഹാരാനം, യാ ഭൂമീ”തിആദി (നേത്തിം ൪.൩).

പദട്ഠാനഹാരവണ്ണനാ

വണ്ണാഹാവണ്ണുവണ്ണതാനാദേയവചനതാദി വിപത്തിനം പദഠാനം. വണ്ണാഹാവണ്ണസുബ്ബണ്ണതാസഭേയവചനതാദി സമ്പത്തിനം പദഠാനം. തമാ ആഘാതാദയോ നിരയാദിദൃക്ഖസ്സ പദഠാനം. ആഘാതാദിനമകരണം സഗൃസമ്പത്തിയാദിസബ്ബസമ്പത്തിനം പദഠാനം. പാണാതിപാതാദിപടിവിരതി അരിയസ്സ സീലക്ഖന്ധസ്സ പദഠാനം, അരിയോ സീലക്ഖന്ധോ അരിയസ്സ സമാധിക്ഖന്ധസ്സ പദഠാനം. അരിയോ സമാധിക്ഖന്ധോ അരിയസ്സ പഞ്ചാക്ഖന്ധസ്സ പദഠാനം. ഗമ്ഭീരതാദിവിസേസയുത്തം ഭഗവതോ പടിവേധപ്പകാരണാണം ദേസനാണാസ്സ പദഠാനം. ദേസനാണാണം വേണേയുനം സകലവട്ടദുക്ഖനിസ്സരണസ്സ പദഠാനം. സബ്ബായപി ദിട്ഠിയാ ദിട്ഠുപാദാനഭാവതോ സാ യമാരഹം നവവിധസ്സപി ഭവസ്സ പദഠാനം. ഭവോ ജാതിയാ. ജാതി ജരാമരണസ്സ, സോകാദിനഞ്ച പദഠാനം. വേദനാനം യമാഭൂതം സമുദയത്ഥമുഗമാദിപടിവേധനാ ചതുന്നം അരിയസച്ചാനം അനുബോധപടിവേധോ ഹോതി. തത്ഥ അനുബോധോ പടിവേധസ്സ പദഠാനം. പടിവേധോ ചതുബ്ബിധസ്സ സാമഞ്ചതസ്സ പദഠാനം. “അജാനതം അപസ്സുത”തി അവിജ്ജാഗഹണം. തത്ഥ അവിജ്ജാ സഞ്ചാരാനം പദഠാനം, സഞ്ചാരാ വിഞ്ചാണസ്സ. യാവ വേദനാ തണ്ഹായ പദഠാനത്തി നേത്ഥാ തേസം “വേദനാപച്ചയാ തണ്ഹാ”തിആദിനാ പാളിയമാഗതനയേന സമ്ബജ്ജിതബ്ബം. “തണ്ഹാഗതാനം പരിതസ്സിതവിപ്ഫന്ദിത”തി ഏത്ഥ തണ്ഹാ ഉപാദാനസ്സ പദഠാനം. “തദപി ഫസ്സപച്ചയാ”തി ഏത്ഥ സസ്സതാദിപഞ്ചാപനം പരേസം മിച്ഛാഭിനിവേസസ്സ പദഠാനം. മിച്ഛാഭിനിവേസോ സദ്ധമ്മസ്സവനസപ്പുരിസൂപനിസ്സയോനിസോമനസികാരയമ്മാനുയമ്മപടിപത്തിഹി വിമുഖതായ അസദ്ധമ്മസ്സവനാദിനഞ്ച പദഠാനം. “അഞ്ചത്ര ഫസ്സാ”തിആദിസു ഫസ്സോ വേദനായ പദഠാനം. ഛര ഫസ്സായതനാനി ഫസ്സസ്സ, സകലസ്സ ച വട്ടദുക്ഖസ്സ പദഠാനം. ഛരണം ഫസ്സായതനാനം യമാഭൂതം സമുദയാദിപജാനനം നിബ്ബിദായ പദഠാനം, നിബ്ബിദാ വിരാഗസ്സാതിആദിനാ യാവ അനുപാദാപരിനിബ്ബാനം നേതബ്ബം. ഭഗവതോ ഭവനേത്തിസമുച്ഛേദോ സബ്ബഞ്ചതായ പദഠാനം, തമാ അനുപാദാപരിനിബ്ബാനസ്സ ചാതി. അയം സുത്തേ ആഗതയമ്മാനം പദഠാനയമ്മാ, തേസഞ്ച പദഠാനയമ്മാതി യമാസമ്ഭവം പദഠാനയമ്മനിദ്ധാരണലക്ഖണോ പദഠാനഹാരോ നാമ. വുത്തഞ്ഹി “യമ്മം ദേസേതി ജിനോ, തസ്സ ച യമ്മസ്സ യം പദഠാന”തിആദി (നേത്തിം ൪.൪).

ലക്ഖണഹാരവണ്ണനാ

ആഘാതാദിഗൃഹണേന കോധുപനാഹമക്ഖപലാസഇസ്സാമച്ഛരിയസാരമ്ഭപരവമ്ഭനാദിനം സഞ്ഗഹോ പടിഘചിത്തുപ്പാദപരിയാപന്നതായ ഏകലക്ഖണത്താ. ആനന്ദാദിഗൃഹണേന അഭിജ്ജയാവിസമലോഭമാനാതിമാനമദപ്പമാദാനം സഞ്ഗഹോ ലോഭചിത്തുപ്പാദപരിയാപന്നതായ ഏകലക്ഖണത്താ. തമാ ആഘാതഗൃഹണേന അവസിട്ഠഗന്ഥനീവരണാനം സഞ്ഗഹോ കായഗന്ഥനീവരണലക്ഖണേന ഏകലക്ഖണത്താ. ആനന്ദഗൃഹണേന ഫസ്സാദിനം സഞ്ഗഹോ സഞ്ചാരക്ഖന്ധലക്ഖണേന ഏകലക്ഖണത്താ. സീലഗൃഹണേന അധിചിത്താധിപഞ്ചാസിക്ഖാനം സഞ്ഗഹോ സിക്ഖാലക്ഖണേന ഏകലക്ഖണത്താ. ദിട്ഠിഗൃഹണേന അവസിട്ഠുപാദാനാനം സഞ്ഗഹോ ഉപാദാനലക്ഖണേന ഏകലക്ഖണത്താ. “വേദനാന”തി ഏത്ഥ വേദനാഗൃഹണേന അവസിട്ഠുപാദാനക്ഖന്ധാനം സഞ്ഗഹോ ഉപാദാനക്ഖന്ധലക്ഖണേന ഏകലക്ഖണത്താ. തമാ യമ്മായതനയമ്മയാതുപരിയാപന്നവേദനാഗൃഹണേന സമ്മസനുപഗാനം സബ്ബേസമ്പി ആയതനാനം, യാതുന്നഞ്ച സഞ്ഗഹോ ആയതനലക്ഖണേന, യാതുകലക്ഖണേന ച ഏകലക്ഖണത്താ. “അജാനതം അപസ്സുത”തി ഏത്ഥ അവിജ്ജാഗൃഹണേന ഹേതുആസവോഘയോഗനീവരണാദിനം സഞ്ഗഹോ ഹേതാദിലക്ഖണേന ഏകലക്ഖണത്താ, തമാ “തണ്ഹാഗതാനം പരിതസ്സിതവിപ്ഫന്ദിത”തി ഏത്ഥ തണ്ഹാഗൃഹണേനപി. “തദപി ഫസ്സപച്ചയാ”തി ഏത്ഥ ഫസ്സഗൃഹണേന സഞ്ചാരസഞ്ചാരവിഞ്ചാണാനം സഞ്ഗഹോ വിപല്ലാസഹേതുഭാവേന, ഖന്ധലക്ഖണേന ച ഏകലക്ഖണത്താ. ഛരഫസ്സായതനഗൃഹണേന അവസിട്ഠവന്ധായതനയാതിന്ദ്രിയാദിനം സഞ്ഗഹോ ഫസ്സുപ്പത്തിനിമിത്തതായ, സമ്മസനീയഭാവേന ച ഏകലക്ഖണത്താ. ഭവനേത്തിഗൃഹണേന അവിജ്ജാദിനം സംകിലേസയമ്മാനം സഞ്ഗഹോ വട്ടഹേതുഭാവേന ഏകലക്ഖണത്താതി. അയം സുത്തേ അനാഗതേപി യമ്മേ ഏകലക്ഖണതാദിനാ ആഗതേ വിധ നിദ്ധാരണലക്ഖണോ ലക്ഖണഹാരോ നാമ. തമാ ഹി വുത്തം “വുത്തമ്ഹി ഏകയമ്മേ, യേ യമ്മാ ഏകലക്ഖണാ”തിആദി (നേത്തിം ൪.൫).

ചതുബ്ബുഹഹാരവണ്ണനാ

മമന്തി അനേരുത്തപദം, തമാ വാതി ച. ഭിക്ഖനസീലാ ഭിക്ഖു. പരേന്തിവിരുദ്ധഭാവമുപഗച്ഛന്തിതി പരാ, അഞ്ചതേമേ പനേതം അനേരുത്തപദത്തി ഏവമാദിനാ നേരുത്തം, തം പന “ഏവ”തിആദിനിദാനപദാനം, “മമ”തിആദിപാളിപദാനഞ്ച അട്ഠകമാവസേന, തസ്സാ ലീനത്ഥവിഭാവനീവസേന ച സുവിഞ്ചേതയുത്താ അതിവിത്ഥാരഭയേന ന വിത്ഥാരയിമ്ഹ. യേ തേ നിദാപസംസാഹി സമ്മാകമ്പിതചേതസാ മിച്ഛാജീവതോ അനോരതാ സസ്സതാദിമിച്ഛാഭിനിവേസിനോ സീലാദിയമ്മക്ഖന്ധേസു അപ്പതിട്ഠിതാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധഗുണരസസ്സാദവിമുഖാ വേണേയു, തേ കഥം നു ഖോ യമാവുത്തദോസവിനിമുത്താ സമ്മാപടിപത്തിയാ ഉഭയഹിതപരാ ഭവേയുന്തി അയമേത്ഥ ഭഗവതോ അധിപ്പായോ. ഏവമധിപ്പേതാ പുഗ്ഗലാ, ദേസനാഭാജനട്ഠാനേ ച ദസ്സിതാ ഇമിസ്സാ ദേസനായ നിദാനം.

പുബ്ബാപരാനുസന്ധി പന പദസന്ധിപദത്ഥനിദേസനിക്ഖേപസുത്തദേസനാസന്ധിവസേന ഛരബ്ബിയാ. തത്ഥ “മമ”തി ഏതസ്സ “അവണ്ണ”തി ഇമിനാ സമ്ബന്ധോതിആദിനാ പദസ്സ പദന്തരേന സമ്ബന്ധോ പദസന്ധി. “മമ”തി വുത്തസ്സ ഭഗവതോ “അവണ്ണ”തി വുത്തേന പരേഹി ഉപവദിതേന

അഗുണേനസമ്ബന്ധോതിആദിനാ പദത്വസ്തു പദത്വന്തരേണ സമ്ബന്ധോ പദത്വസന്ധി. “മമം വാ ഭിക്ഖവേ, പരേ അവണ്ണം ഭാസേയ്യു”ന്തിആദിദേസനാ സുപ്പിയേന പരിബ്ബാജകേന വുത്തഅവണ്ണാനുസന്ധിവസേന പവത്താ. “മമം വാ ഭിക്ഖവേ, പരേ വണ്ണം ഭാസേയ്യു”ന്തിആദിദേസനാ ബ്രഹ്മദത്തേണ മാണവേന വുത്തവണ്ണാനുസന്ധിവസേന പവത്താ. “അത്ഥി ഭിക്ഖവേ, അഞ്ഞേവ ധമ്മാ ഗമ്ഭീരാ ദുദസാ ദുരനുബോധാ”തിആദിദേസനാ ഭിക്ഖുഹി വുത്തവണ്ണാനുസന്ധിവസേന പവത്താതി ഏവം നാനാനുസന്ധികസ്സ സുത്തസ്സ തന്തദനുസന്ധിഹി, ഏകാനുസന്ധികസ്സ ച പുബ്ബാപരഭാഗേഹി സമ്ബന്ധോ നിദേശസന്ധി. നിക്ഖേപസന്ധി പന ചതുബ്ബിധസുത്തനിക്ഖേപവസേന. സുത്തസന്ധി ച തിവിധസുത്താനുസന്ധിവസേന അട്ഠകമായം ഏവ വിചാരിതാ, അമ്ഹേഹി ച പുബ്ബേ സംവണ്ണിതാ. ഏകിസ്സാ ദേസനായ ദേസനാന്തരേഹി സദ്ധിം സംസന്ദനം ദേസനാസന്ധി, സാ പനേവം വേദിതബ്ബാ - “മമം വാ ഭിക്ഖവേ...പേ... ന ചേതസോ അനഭിരദ്ധി കരണീയാ”തി അയം ദേസനാ “ഉഭതോദണ്ഡകേന ചേപി ഭിക്ഖവേ, കകചേന ചോരാ ഓചരകാ അങ്ഗമങ്ഗാനി ഓകന്തേയ്യും, തത്രപി യോ മനോ പദ്യസേഞ്ഞ, ന മേ സോ തേന സാസനകരോ”തി (മം നിം ൧.൨൩൨) ഇമായ ദേസനായ സദ്ധിം സംസന്ദതി. “തുമ്ഹംയേവസ്സ തേന അന്തരായോ”തി അയം “കമ്മസ്സകാ മാണവ സത്താ കമ്മദായാദാ കമ്മയോനി കമ്മബന്ധു കമ്മപടിസരണാ കമ്മം സത്തേ വിഭജതി, യദിദം ഹീനപണീതതായാ”തി (മം നിം ൩.൨൮൯-൨൯൦) ഇമായ, “അപി നു തുമ്ഹേ...പേ... ആജാനേയ്യാമാ”തി അയം -

“കുദ്ധോ അത്ഥം ന ജാനാതി, കുദ്ധോ ധമ്മം ന പസ്സതി;
അന്ധം തമം തദാ ഹോതി, യം കോധോ സഹതേ നര”ന്തി. (അം നിം ൧.൩൪; മഹാനിം ൫, ൧൫൬, ൧൯൫); -

ഇമായ, “മമം വാ ഭിക്ഖവേ, പരേ വണ്ണം...പേ... ന ചേതസോ ഉബ്ബിലാവിതത്തം കരണീയ”ന്തി അയം “ധമ്മാപി വോ ഭിക്ഖവേ, പഹാതബ്ബാ, പഗേവ അധമ്മാ”തി (മം നിം ൧.൨൪൦), “കുല്ലുപമം വോ ഭിക്ഖവേ, ധമ്മം ദേസേസ്സാമി നിത്ഥരണത്ഥായ, നോ ഗഹണത്ഥായാ”തി (മം നിം ൧.൨൪൦) ച ഇമായ, “തത്ര ചേ തുമ്ഹേ...പേ... തുമ്ഹംയേവസ്സ തേന അന്തരായോ”തി അയം -

“ലുദ്ധോ അത്ഥം ന ജാനാതി, ലുദ്ധോ ധമ്മം ന പസ്സതി;
അന്ധം തമം തദാ ഹോതി, യം ലോഭോ സഹതേ നര”ന്തി. (ഇതിവുഃ ൮൮; മഹാനിം ൫, ൧൫൬; ചുളനിം ൧൨൮) ച -

“കാമന്ധാ ജാലസഞ്ചരണാ, തണ്ഹാചരദനചരാദിതാ;
പമത്തബന്ധുനാബദ്ധാ, മച്ഛാവ കുമിനാമുഖേ;
ജരാമരണമന്വേന്തി, വച്ഛോ ഖീരപകോവ മാതര”ന്തി. (ഉദാഃ ൬൪; നേത്തിം ൨൦, ൯൦; പേടകോ ൧൪) ച -

ഇമായ, “അപ്പമത്തകം ഖോ പനേതം സീലമത്തക”ന്തി അയം “വിവിച്ചേവ കാമേഹി...പേ... പഠമം ത്യാനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതി, അയന്ധി ഖോ ബ്രാഹ്മണ യഞ്ഞോ പുരിമേഹി യഞ്ഞേഹി അപ്പട്ഠരോ ച അപ്പസമാരമ്ഭതരോ ച മഹപ്ഫലതരോ ച മഹാനിസംസതരോ ചാ”തി (ദിം നിം ൧.൩൫൩) ഇമായ പഠമജ്ജത്യാനസ്സ സീലതോ മഹപ്ഫലമഹാനിസംസതരതാവചനേന ത്യാനതോ സീലസ്സ അപ്പഫലഅപ്പാനിസംസതരഭാവദിപനതോ.

“പാണാതിപാതം പഹായാ”തിആദിദേസനാ “സമണോ ഖലു ഭോ ഗോതമോ സീലവാ അരിയസീലേന സമന്നാഗതോ”തിആദിദേസനായ (ദിം നിം ൧.൩൦൪), “അഞ്ഞേവ ധമ്മാ ഗമ്ഭീരാ”തിആദിദേസനാ “അധിഗതോ ഖോ മ്യായം ധമ്മോ ഗമ്ഭീരോ ദുദസോ ദുരനുബോധോ”തിആദിദേസനായ, (ദിം നിം ൨.൩൭; മം നിം ൧.൨൮൧; ൨.൩൩൦; സം നിം ൧.൧൦൨; മഹാവം ൧, ൮) ഗമ്ഭീരതാദിവിസേസയുത്തധമ്മപടിവേധേന ഹി ഞാണസ്സ ഗമ്ഭീരാദിഭാവോ വിത്തായതി.

“സന്തി ഭിക്ഖവേ, ഏകേ സമണ്ണബ്രാഹ്മണാ പുബ്ബന്തകപ്പികാ”തിആദിദേസനാ “സന്തി ഭിക്ഖവേ, ഏകേ സമണ്ണബ്രാഹ്മണാ പുബ്ബന്തകപ്പികാ...പേ... അഭിവാദന്തി സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം, മോഘമഞ്ഞന്തി ഇത്ഥേകേ അഭിവാദന്തി, അസസ്സതോ, സസ്സതോ ച അസസ്സതോ ച, നേവസസ്സതോ ച നാസസ്സതോ ച, അന്തവാ, അനന്തവാ, അന്തവാ ച അനന്തവാ ച, നേവന്തവാ ച നാനന്തവാ ച അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം, മോഘമഞ്ഞന്തി ഇത്ഥേകേ അഭിവാദന്തി”തിആദിദേസനായ (മം നിം ൩.൨൦).

തഥാ “സന്തി ഭിക്ഖവേ, ഏകേ സമണ്ണബ്രാഹ്മണാ അപരന്തകപ്പികാ”തിആദിദേസനാ “സന്തി ഭിക്ഖവേ ... പേ... അഭിവാദന്തി സന്തീ അത്താ ഹോതി അരോഗോ പരം മരണാ. ഇത്ഥേകേ അഭിവാദന്തി അസന്തീ, സന്തീ ച അസന്തീ ച, നേവസന്തീ ച നാസന്തീ ച അത്താ ഹോതി അരോഗോ പരം മരണാ. ഇത്ഥേകേ അഭിവാദന്തി സതോ വാ പന സത്തസ്സ ഉച്ഛേദം വിനാസം വിഭവം പഞ്ചപേന്തി, ദിട്ഠധമ്മനിബ്ബാനം വാ പനേകേ അഭിവാദന്തി”തിആദിദേസനായ (മം നിം ൩.൨൧), “വേദനാനം സമുദയഞ്ച... പേ... തഥാഗതോ”തിആദിദേസനാ “തദിദം സങ്ഖതം ഓളാരികം, അത്ഥി ഖോ പന സങ്ഖാരാനം നിരോധോ, അത്ഥേതന്തി ഇതി വിദിത്വാ തസ്സ നിസ്സരണദസ്സാവീ തഥാഗതോ

ആഘാതാനന്ദഭയോ അകുസലാ യമ്മാ, തേസം അയോനിസോമനസികാരാദി പദ്ദാനം. യേഹി പന ധമ്മേഹി ആഘാതാനന്ദഭിനം അകരണം അപ്പവത്തി, തേ അബ്ബാപാദാഭയോ കൂസലാ യമ്മാ, തേസം യോനിസോമനസികാരാദി പദ്ദാനം. തേസു ആഘാതാഭയോകാമാവചരാവ, അബ്ബാപാദാഭയോ ചതുഭൂമകാ, തമാ പാണാതിപാതാഭിഹി പടിവിരതി കൂസലാ വാ അബ്ബാകതാ വാ, തസ്സാ ഹിരോത്തപ്പാദയോ യമ്മാ പദ്ദാനം. തമ്മ കൂസലാ സിയാ കാമാവചരാ, സിയാ ലോകുത്തരാ. അബ്ബാകതാ ലോകുത്തരാവ. “അത്ഥി ഭിക്ഖവേ, അഞ്ഞേവ യമ്മാ ഗമ്ഭീരാ”തി വുത്തയമ്മാ സിയാ കൂസലാ, സിയാ അബ്ബാകതാ. തമ്മ കൂസലാനം വുടാനഗാമിനിവിപസ്സനാ പദ്ദാനം. അബ്ബാകതാനം മഗ്ഗയമ്മാ, വിപസ്സനാ, ആവജ്ജനാ വാ പദ്ദാനം. തേസു കൂസലാ ലോകുത്തരാവ, അബ്ബാകതാ സിയാ കാമാവചരാ, സിയാ ലോകുത്തരാ, സബ്ബാപി ദിട്ഠിയോ അകുസലാവ കാമാവചരാവ, താസം അവിസേസേന മിച്ചാഭിനിവേസേ അയോനിസോമനസികാരോ പദ്ദാനം. വിസേസതോ പന

സന്തതിപ്പനവിനിബ്ഭോഗഭാവതോ ഏകത്തനയസ്സ മിച്ഛാഗാഹോ അതീതജാതിഅനുസ്സരണതക്കസഹിതോ സസ്സതദിട്ഠിയാ പദട്ഠാനം. ഹേതുഫലഭാവേന സമ്ബന്ധഭാവസ്സ അഗ്ഗഹണതോ നാനത്തനയസ്സ മിച്ഛാഗാഹോ തജ്ജാസമന്നാഹാരസഹിതോ ഉച്ഛേദദിട്ഠിയാ പദട്ഠാനം. ഏവം സേസദിട്ഠിനസി യമാസമ്ഭവം വത്തബ്ബം.

“വേദനാന”ന്തി ഏതഥ വേദനാ സിയാ കൂസലാ, സിയാ അകൂസലാ, സിയാ അബ്ധാകതാ, സിയാ കാമാവചരാ, സിയാ രൂപാവചരാ, സിയാ അരൂപാവചരാ, താസം ഫസ്സോ പദട്ഠാനം. വേദനാനം യമാഭൂതം വേദനാനം സമുദയാദിപടിവേധനം മഗ്ഗണാണം, അനുപാദാവിമുത്തി ച ഫലണാണം, തേസം “അഞ്ഞേവ യമ്മാ ഗമ്ഭീരാ”ന്തി ഏതഥ വുത്തനയേന യമ്മാദിവിഭാഗോ നേതബ്ബോ. “അജാനതം അപസ്സത”ന്തിആദിസു അവിജ്ജാതണ്ഹാ അകൂസലാ കാമാവചരാ, താസു അവിജ്ജായ ആസവാ, അയോനിസോമനസികാരോ ഏവ വാ പദട്ഠാനം. തണ്ഹായ സംയോജനിയേസു യമ്മേസു അസ്സാദദസ്സനം പദട്ഠാനം. “തദപി ഫസ്സപച്ചയാ”ന്തി ഏതഥ ഫസ്സസ്സ വേദനായ വിധ യമ്മാദിവിഭാഗോ വേദിതബ്ബോ. ഇമിനാ നയേന ഫസ്സായതനാദീനസി യമാരഹം യമ്മാദിവിഭാഗോ നേതബ്ബോതി അയം സംകിലേസധമ്മേ, വോദാനധമ്മേ ച സാധാരണാസാധാരണതോ, പദട്ഠാനതോ, ഭൂമിതോ ച വിഭജനലക്ഖണോ വിഭത്തിഹാരോ നാമ. യമാഹ “യമ്മഞ്ച പദട്ഠാനം, ഭൂമിഞ്ച വിഭജ്ജതേ അയം ഹാരോ”തിആദി (നേത്തി- ൪.൮).

പരിവത്തനഹാരവണ്ണനാ

ആഘാതാദിനമകരണം ഖന്തിസോരച്ചാനി അനുബ്രൂഹേതാ പടിസങ്ഖാനഭാവനാബലസിദ്ധിയാ ഉഭയഹിതപടിപത്തിമാവഹതി. ആഘാതാദയോ പന പവത്തിയമാനാ ദുബ്ബണ്ണതം, ദുക്ഖസേയ്യം, ഭോഗഹാനിം, അകിത്തിം, പരേഹി ദുരുപസങ്കമനതഞ്ച നിപ്ഫാദേതാ നിരയാദിസു മഹാദുക്ഖമാവഹതി. പാണാതിപാതാദിപടിവിരതി അവിപ്പടിസാരാദികല്യാണം പരമ്പരമാവഹതി. പാണാതിപാതാദി പന വിപ്പടിസാരാദിഅകല്യാണം പരമ്പരമാവഹതി. ഗമ്ഭീരതാദിവിസേസയുത്തം ണാണം വേനേയ്യനം യമാരഹം വിജ്ജാഭിഞ്ഞാദിഗുണവിസേസമാവഹതി സബ്ബഞ്ഞേയ്യസ്സ യമാസഭാവാവബോധതോ. തഥാ ഗമ്ഭീരതാദിവിസേസരഹിതം പന ണാണം ഞേയ്യേസു സാധാരണഭാവതോ യമാവുത്തഗുണവിസേസം നാവഹതി. സബ്ബാപി ചേതാ ദിട്ഠിയോ യമാരഹം സസ്സതുച്ഛേദഭാവതോ അന്തദ്വയഭൂതാ സക്കായതീരം നാതിവത്തന്തി അനിയ്യാനികസഭാവത്താ. സമ്മാദിട്ഠി പന സപരിക്ഖാരാ മജ്ജിമപടിപദാഭൂതാ സക്കായതീരമതിക്കഞ്ച പാരം ഗച്ഛതി നിയ്യാനികസഭാവത്താ. വേദനാനം യമാഭൂതം സമുദയാദിപടിവേധനാ അനുപാദാവിമുത്തിമാവഹതി മഗ്ഗഭാവതോ. വേദനാനം യമാഭൂതം സമുദയാദിഅസമ്പടിവേധോ സംസാരചാരകാവരോധമാവഹതി സങ്ഖാരാനം പച്ചയഭാവതോ. വേദയിതസഭാവപടിച്ഛാദകോ സമ്മോഹോ തദഭിനന്ദനമാവഹതി, യമാഭൂതാവബോധോ പന തത്ഥ നിബ്ബേധം, വിരാഗഞ്ച ആവഹതി. മിച്ഛാഭിനിവേസേ അയോനിസോമനസികാരസഹിതാ തണ്ഹാ അനേകവിഹിതം ദിട്ഠിജാലം പസാരേതി. യമാവുത്തതണ്ഹാസമുച്ഛേദോ പഠമമഗ്ഗോ തം ദിട്ഠിജാലം സങ്കോചേതി. സസ്സതവാദാദിപത്താപനസ്സ ഫസ്സോ പച്ചയോ അസതി ഫസ്സേ തദഭാവതോ. ദിട്ഠിബന്ധനബദ്ധാനം ഫസ്സായതനാദീനമനിരോധനേന ഫസ്സാദിഅനിരോധോ സംസാരദുക്ഖസ്സ അനിവത്തിയേവ യാമാവതോ ഫസ്സായതനാദിപരിഞ്ഞാ സബ്ബദിട്ഠിദസ്സനാനി അതിവത്തന്തി, തേസം പന തഥാ അപരിഞ്ഞാ ദിട്ഠിദസ്സനം നാതിവത്തന്തി. ഭവനേത്തിസമുച്ഛേദോ ആയതിം അത്തഭാവസ്സ അനിബ്ബത്തിയാ സംവത്തന്തി, അസമുച്ഛിനായ ഭവനേത്തിയാ അനാഗതേ ഭവപ്പബന്ധോ പരിവത്തതിയേവാതി അയം സുത്തേ നിദ്ദിട്ഠാനം യമ്മാനം പടിപക്ഖതോ പരിവത്തനലക്ഖണോ പരിവത്തനഹാരോ നാമ. കിമാഹ “കൂസലാകൂസലേ ധമ്മേ, നിദ്ദിട്ഠേ ഭാവിതേ പഹിനേ ചാ”തിആദി.

വേവചനഹാരവണ്ണനാ

“മമം മമ മേ”തി പരിയായവചനം. ‘വാ യദി ചാ’തി പരിയായവചനം. “ഭിക്ഖവേ സമണാ തപസ്സിനോ”തി പരിയായവചനം. “പരേ അഞ്ഞേ പടിവിരുദ്ധാ”തി...പേ... നം. “അവണ്ണം അകിത്തിം നിന്ദ”ന്തി...പേ... നം. “ഭാസേയ്യും ഭണേയ്യും കമേയ്യും”ന്തി...പേ... നം. “ധമ്മസ്സ വിനയസ്സ സത്ഥുസാസനസ്സാ”തി... പേ... നം. “സങ്ഖസ്സ സമൂഹസ്സ ഗണസ്സാ”തി...പേ... നം. “തത്ര തത്ഥ തേസു”തി...പേ... നം. “തുമ്ഹേഹി വോ ഭവന്തേഹീ”തി...പേ... നം. “ആഘാതോ ദോസോ ബ്യാപാദോ”തി...പേ... നം “അപ്പച്ചയോ ദോമനസ്സം ചേതസികദുക്ഖ”ന്തി...പേ... നം. “ചേതസോ ചിത്തസ്സ മനസോ”തി...പേ... നം. “അനഭിരദ്ധി ബ്യാപത്തി മനോപദോസോ”തി...പേ... നം. “ന നോ അ മാ”തി...പേ... നം. “കരണീയാ ഉപ്പാദേതബ്ബാ പവത്തേതബ്ബാ”തി പരിയായവചനം. ഇമിനാ നയേന സബ്ബപദേസു വേവചനം വത്തബ്ബന്തി അയം തസ്സ തസ്സ അത്ഥസ്സ തംതംപരിയായസദ്യോജനാലക്ഖണോ വേവചനഹാരോ നാമ. വുത്തഞ്ഹേതം “വേവചനാനി ബഹുനി തു, സുത്തേ വുത്താനി ഏകധമ്മസ്സാ”തിആദി (നേത്തി- ൪.൧൦).

പഞ്ഞത്തിഹാരവണ്ണനാ

ആഘാതോ വത്ഥുവസേന ദസവിധേന, ഏകൂനവിസതിവിധേന വാ പഞ്ഞത്തോ. അപച്ചയോ ഉപവിചാരവസേന ഛയാ പഞ്ഞത്തോ. ആനന്ദോ പീതിആദിവസേന വേവചനേന നവധാ പഞ്ഞത്തോ. പീതി സാമഞ്ഞത്തോ പന ഖുദികാദിവസേന പഞ്ചധാ പഞ്ഞത്തോ. സോമനസ്സം ഉപവിചാരവസേന ഛയാ, സീലം വാരിത്തചാരിത്താദിവസേന അനേകധാ, ഗമ്ഭീരതാദിവിസേസയുത്തം ണാണം ചിത്തുപ്പാദവസേന

ചതുയാ, ദ്വാദശയാ വാ, വിസയഭേദത്തോ അനേകയാ ച, ദിർഘിസസ്സതാദിവസേന ദ്വാസദ്ഠിയാ ഭേദേഹി, തദന്തോഗ്യവിഭാഗേന അനേകയാ ച, വേദനാ ഛായാ, അട്ഠസതയാ, അനേകയാ ച, തസ്സാ സമുദയോ പഞ്ചയാ, തഥാ അത്ഥമ്ഗമോപി, അസ്സാദോ ദുവിധേന, ആദിനവോ തിവിധേന, നിസ്സരണം ഏകയാ , ചതുയാ ച, അനുപാദാവിമുത്തി ദുവിധേന, “അജാനതം അപസ്സത”ന്തി വുത്താ അവിജ്ജാ വിസയഭേദേന ചതുയാ, അട്ഠയാ ച, “തണ്ഹാഗതാന”ന്തിആദിനാ വുത്താ തണ്ഹാ ഛായാ, അട്ഠസതയാ, അനേകയാ ച, ഫസ്സോ നിസ്സയവസേന ഛായാ, ഉപാദാനം ചതുയാ, ഭവോ ദ്വിയാ, അനേകയാ ച, ജാതി വേവചനവസേന ഛായാ, തഥാ ജരാ സത്തയാ, മരണം അട്ഠയാ, നവയാ ച, സോകോ പഞ്ചയാ, പരിഭേദോ ഛായാ, ദുക്ഖം ചതുയാ, തഥാ ദോമനസ്സം, ഉപായാസോ ചതുയാ പഞ്ഞത്തോതി അയം പഭേദപഞ്ഞത്തി, സമുഹപഞ്ഞത്തി ച.

“സമുദയോ ഹോതി”തി പഭവപഞ്ഞത്തി, “യമാഭൂതം പജാനാതി”തി ദുക്ഖസ്സ പരിഞ്ഞാപഞ്ഞത്തി, സമുദയസ്സ പഹാനപഞ്ഞത്തി, നിരോധസ്സ സച്ഛികിരിയാപഞ്ഞത്തി, മഗ്ഗസ്സ ഭാവനാപഞ്ഞത്തി. “അന്തോജാലികതാ”തിആദിസബ്ബദിട്ഠിനം സങ്ഗഹപഞ്ഞത്തി. “ഉച്ഛിന്നഭവനേത്തികോ”തിആദി ദുവിധേന പരിനിബ്ബാനപഞ്ഞത്തിതി ഏവം ആഘാതാദിനം പഭവപഞ്ഞത്തിപരിഞ്ഞാപഞ്ഞത്തിആദിവസേന. തഥാ “ആഘാതോ”തി ബ്യാപാദസ്സ വേവചനപഞ്ഞത്തി. “അപ്പച്ചയോ”തി ദോമനസ്സസ്സവേവചനപഞ്ഞത്തിതിആദിവസേന ച പഞ്ഞത്തിഭേദോ വിഭജിതബ്ബോതി അയം ഏകേകസ്സ യമ്മസ്സ അനേകാഹി പഞ്ഞത്തിഹി പഞ്ഞപേതബ്ബാകാരവിഭാവനലക്ഖണോ പഞ്ഞത്തിഹാരോ നാമ, തേന വുത്തം “ഏകം ഭഗവാ യമ്മം, പണ്ണത്തിഹി വിവിധാഹി ദേസേതി”തിആദി (നേത്തിം ൪.൧൧).

ഓതരണഹാരവണ്ണനാ

ആഘാതഗൃഹണേന സങ്ഖാരക്ഖന്ധസങ്ഗഹോ, തഥാ അനഭിരദ്ധിഗൃഹണേന. അപ്പച്ചയഗൃഹണേന വേദനാക്ഖന്ധസങ്ഗഹോതി ഇദം ഖന്ധമുഖേന ഓതരണം. തഥാ ആഘാതാദിഗൃഹണേന യമ്മായതനം, യമ്മയാതു, ദുക്ഖസച്ചം, സമുദയസച്ചം വാ ഗഹിതന്തി ഇദം ആയതനമുഖേന, ധാതുമുഖേന, സച്ചമുഖേന ച ഓതരണം . തഥാ ആഘാതാദിനം സഹജാതാ അവിജ്ജാ ഹേതുസഹജാതഅഞ്ചമഞ്ചനിസ്സസമ്പയുത്തഅത്ഥിഅവിഗതപച്ചയേഹി പച്ചയോ, അസഹജാതാ പന അനന്തരനിരുദ്ധാ അനന്തരസമനന്തരഅനന്തരൂപനിസ്സയനത്ഥിവിഗതാസേവനപച്ചയേഹി പച്ചയോ. അനന്തരാ പന ഉപനിസ്സയവസേനേവ പച്ചയോ. തണ്ഹാഉപാദാനാദി ഫസ്സാദിനന്ധി തേസം സഹജാതാനം, അസഹജാതാനഞ്ച യഥാരഹം പച്ചയഭാവോ വത്തബ്ബോ. കോചി പനേത്ഥ അധിപതിവസേന, കോചി കമ്മവസേന, കോചി ആഹാരവസേന, കോചി ഇന്ദ്രിയവസേന, കോചി ത്യാനവസേന കോചി മഗ്ഗവസേനാപി പച്ചയോതി അയന്ധി വിസേസോ വേദിതബ്ബോതി ഇദം പടിച്ച്സമുപ്പാദമുഖേന ഓതരണം. ഇമിനാവ നയേന ആനന്ദാദിനന്ധി ഖന്ധാദിമുഖേന ഓതരണം വിഭാവേതബ്ബം.

തഥാ സീലം പാണാതിപാതാദിഹി വിരതിചേതനാ, അബ്യാപാദാദിചേതസിക്യമ്മാ ച, പാണാതിപാതാദയോ ചേതനാവ, തേസം, തദുപകാരക്യമ്മാനഞ്ച ലജ്ജാദയാദിനം സങ്ഖാരക്ഖന്ധയമ്മായതനാദിസു സങ്ഗഹത്തോ പൂരിമനയേനേവ ഖന്ധാദിമുഖേന ഓതരണം വിഭാവേതബ്ബം. ഏസ നയോ ഞാണദിട്ഠിവേദനാഅവിജ്ജാതണ്ഹാദിഗൃഹണേസുപി. നിസ്സരണാനുപാദാവിമുത്തിഗൃഹണേസു പന അസങ്ഖതയാതുവസേനാപി ധാതുമുഖേന ഓതരണം വിഭാവേതബ്ബം, തഥാ “വേദനാനം...പേ... അനുപാദാവിമുത്തോ”തി ഏതേന ഭഗവതോ സീലാദയോ പഞ്ചയമ്മക്ഖന്ധാ, സതിപട്ഠാനാദയോ ച ബോധിപക്ഖിയമ്മാ പകാസിതാ ഹോന്തിതി തമുഖേനാപി ഓതരണം വേദിതബ്ബം. “തദപി ഫസ്സപച്ചയാ”തി സസ്സതാദിപഞ്ഞാപനസ്സ പച്ചയാധീനവുത്തിതാദിപനേന അനിച്ചതാമുഖേന ഓതരണം, തഥാ ഏവംയമ്മതായ പടിച്ച്സമുപ്പാദമുഖേന ഓതരണം. അനിച്ചസ്സ ദുക്ഖാനത്തഭാവതോ അപ്പണിഹിതമുഖേന, സുത്തതാമുഖേന ഓതരണം. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. അയം പടിച്ച്സമുപ്പാദാദിമുഖേഹി സുത്തത്ഥസ്സ ഓതരണലക്ഖണോ ഓതരണഹാരോ നാമ. തഥാ ഹി വുത്തം “യോ ച പടിച്ച്സുപ്പാദോ, ഇന്ദ്രിയഖന്ധാ ച ധാതുആയതനാ”തിആദി (നേത്തിം ൪.൧൨).

സോധനഹാരവണ്ണനാ

“മമം വാ ഭിക്ഖവേ, പരേ അവണ്ണം ഭാസേയ്യു”ന്തി ആരമ്ഭോ. “യമ്മസ്സ വാ അവണ്ണം ഭാസേയ്യു” സങ്ഖസ്സ വാ അവണ്ണം ഭാസേയ്യു”ന്തി പദസുദ്ധി, നോ ആരമ്ഭസുദ്ധി. “തത്ര തുമ്ഹേഹി ന ആഘാതോ, ന അപ്പച്ചയോ, ന ചേതസോ അനഭിരദ്ധി കരണിയാ”തി പദസുദ്ധി ചേവ ആരമ്ഭസുദ്ധി ച. ദുതിയനയാദിസുപി ഏസേവ നയോ, തഥാ “അപ്പമത്തകം ഖോ പനേത”ന്തിആദി ആരമ്ഭോ. “കതമ”ന്തിആദി പൂച്ഛാ. “പാണാതിപാതം പഹായാ”തിആദി പദസുദ്ധി, നോ ആരമ്ഭസുദ്ധി. നോ ച പൂച്ഛാസുദ്ധി. “ഇദം ഖോ”തിആദി പൂച്ഛാസുദ്ധി ചേവ പദസുദ്ധി ച, ആരമ്ഭസുദ്ധി.

തഥാ “അത്ഥി ഭിക്ഖവേ”തിആദി ആരമ്ഭോ. “കതമേ ച തേ”തിആദി പൂച്ഛാ. “സന്തി ഭിക്ഖവേ”തിആദി ആരമ്ഭോ. “കിമാഗമ്മാ”തിആദി ആരമ്ഭപൂച്ഛാ . “യഥാ സമാഹിതേ”തിആദി പദസുദ്ധി, നോ ആരമ്ഭസുദ്ധി, നോ ച പൂച്ഛാസുദ്ധി. “ഇമേ ഖോ”തിആദി പദസുദ്ധി ചേവ പൂച്ഛാസുദ്ധി ച ആരമ്ഭസുദ്ധി ച. ഇമിനാ നയേന സബ്ബത്ഥ ആരമ്ഭാദയോ വേദിതബ്ബാ. അയം പദാരമ്ഭാനം സോധിതാസോധിതഭാവവിചാരണലക്ഖണോ സോധനഹാരോ നാമ, വുത്തന്ധി ച “വിസ്സജ്ജിതമ്ഹി പണ്ഹേ, ഗാഥായം പൂച്ഛിതായമാരബ്ഭാ”തിആദി (നേത്തിം ൪.൧൩).

അയിട്ഠാഹാരവണ്ണനാ

“അവണ്ണ”ന്തി സാമഞ്ഞതോ അയിട്ഠാനം. തമവികപ്പേതാ വിസേസവചനം “മമം വാ”തി. ധമ്മസ്സ വാ സഞ്ചസ്സ വാതി പക്ഖേപി ഏസ നയോ. തമാ “സീല”ന്തി സാമഞ്ഞതോ അയിട്ഠാനം. തമവികപ്പേതാ വിസേസവചനം “പാണാതിപാതാ പടിവിരതോ”തിആദി. “അഞ്ഞേവ ധമ്മാ”തിആദി സാമഞ്ഞതോ അയിട്ഠാനം, തമവികപ്പേതാ വിസേസവചനം “തയിദം ഭിക്ഖവേ, തമാഗതോ പജാനാതീ”തിആദി, തമാ “പുബ്ബന്തകപ്പികാ”തിആദി സാമഞ്ഞതോ അയിട്ഠാനം. തമവികപ്പേതാ വിസേസവചനം “സസ്സതവാദാ”തിആദി. ഇമിനാ നയേന സബ്ബത്ഥ യമാദേസിതമേവ സാമഞ്ഞവിസേസാ നിദ്ധാരേതബ്ബാ. അയം സുത്താഗതാനം ധമ്മാനം അവികപ്പനാവസേന യമാദേസിതമേവ സാമഞ്ഞവിസേസനിദ്ധാരണലക്ഖണോ അയിട്ഠാഹാരോ നാമ, യമാഹ “ഏകത്തായ ധമ്മാ, യേപി ച വേമത്തായ നിദിട്ഠാ”തിആദി (നേത്തിം ൪.൧൪).

പരിക്ഖാരഹാരവണ്ണനാ

ആഘാതാദിനം “അനത്ഥം മേ അചരീ”തിആദിനി (ധം സൗ ൧൨൩൭; വിഭം ൯൦൯) ഏകുനവീസതി ആഘാതവത്ത്വനി ഹേതു. ആനന്ദാദിനം ആരമ്മണാഭിസിനേഹോ ഹേതു. സീലസ്സ ഹിരിദാത്തപ്പം, അപ്പിച്ചതാദയോ ച ഹേതു. “ഗമ്ഭീരാ”തിആദിനാ വുത്തധമ്മസ്സ സബ്ബാപി പാരമിയോ ഹേതു. വിസേസേന പഞ്ഞാപാരമീ. ദിട്ഠിനം അസപ്പുരിസുപനിസ്സയോ, അസദ്ധമ്മസ്സവനം മിച്ചാഭിനിവേസേന അയോനിസോമനസികാരോ ച അവിസേസേന ഹേതു. വിസേസേന പന സസ്സതവാദാദിനം അതീജാതിഅനുസ്സരണാദി ഹേതു. വേദനാനം അവിജ്ജാ, തണ്ഹാ, കമ്മാദിഫസ്സോ ച ഹേതു. അനുപാദാവിമുത്തിയാ അരിയമഗ്ഗോ ഹേതു. അഞ്ഞാണസ്സ അയോനിസോമനസികാരോ ഹേതു. തണ്ഹായ സംയോജനിയേസു അസ്സാദാനുപസ്സനാ ഹേതു. ഫസ്സസ്സ സളായത്തനാനി ഹേതു. സളായത്തസ്സ നാമരൂപം ഹേതു. ഭവനേത്തിസമുച്ഛേദസ്സ വിസുദ്ധിഭാവനാ ഹേതുതി അയം പരിക്ഖാരസഞ്ചാരേ ഹേതുപച്ചയേ നിദ്ധാരേതാ സംവണ്ണനാലക്ഖണോ പരിക്ഖാരഹാരോ നാമ, തേന വുത്തം “യേ ധമ്മാ യം ധമ്മം, ജനയന്തിപ്പച്ചയാ പരമ്പരതോ”തിആദി.

സമാരോപനഹാരവണ്ണനാ

ആഘാതാദിനമകരണീയതാവചനേന ഖന്തിസമ്പദാ ദസ്സിതാ ഹോതി. “അപ്പമത്തകം ഖോ പനേത”തിആദിനാ സോരച്ചസമ്പദാ. “അത്ഥി ഭിക്ഖവേ”തിആദിനാ ഞാണസമ്പദാ. “അപരാമസതോ ചസ്സ പച്ചത്തഞ്ഞേവ നിബ്ബുതി വിദിതാ”തി, “വേദനാനം...പേ... യമാഭൂതം വിദിതാ അനുപാദാവിമുത്തോ”തി ച ഏതേഹി സമാധിസമ്പദായ സദ്ധിം വിജ്ജാവിമുത്തിവസീഭാവസമ്പദാ ദസ്സിതാ. തത്ഥ ഖന്തിസമ്പദാ പടിസഞ്ചാനബലസിദ്ധിതോ സോരച്ചസമ്പദായ പദട്ഠാനം, സോരച്ചസമ്പദാ പന അത്ഥതോ സീലമേവ, സീലം സമാധിസമ്പദായ പദട്ഠാനം. സമാധി ഞാണസമ്പദായ പദട്ഠാനത്തി അയം പദട്ഠാനസമാരോപനാ.

പാണാതിപാതാദീഹി പടിവിരതിവചനം സീലസ്സ പരിയായവിഭാഗദസ്സനം. സസ്സതവാദാദിവിഭാഗദസ്സനം പന ദിട്ഠിയാ പരിയായവചനത്തി അയം വേവചനസമാരോപനാ.

സീലേന വീതിക്കമപ്പഹാനം, തദഞ്ഗപ്പഹാനം, ദുച്ചരിതസംകിലേസപ്പഹാനഞ്ച സിജ്ജതതി. സമാധിനാ പരിയുട്ഠാനപ്പഹാനം, വിക്ഖമ്ഭനേപ്പഹാനം, തണ്ഹാസംകിലേസപ്പഹാനഞ്ച സിജ്ജതതി. പഞ്ഞായ ദിട്ഠിസംകിലേസപ്പഹാനം, സമുച്ഛേദപ്പഹാനം, അനുസയപ്പഹാനഞ്ച സിജ്ജതതിതി അയം പഹാനസമാരോപനാ.

സീലാദിധമ്മക്ഖസേഹി സമമവിപസ്സനാഭാവനാപാരിപൂരിം ഗച്ഛതി പഹാനത്തയസിദ്ധിതോതി അയം ഭാവനാസമാരോപനാ. അയം സുത്തേ ആഗതധമ്മാനം പദട്ഠാനവേവചനപഹാനഭാവനാസമാരോപനവിചാരണലക്ഖണോ സമാരോപനഹാരോ നാമ. വുത്തഞ്ഹേതം “യേ ധമ്മാ യം മൂലാ, യേ ചേകത്ഥാ പകാസിതാ മുനിനാ”തിആദി, (നേത്തിം ൪.൧൬) അയം സോളസഹാരയോജനാ.

സോളസഹാരവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

പഞ്ചവിധനയവണ്ണനാ

നന്ദിയാവട്ടനയവണ്ണനാ

ആഘാതാദിനമകരണവചനേന തണ്ഹാവിജ്ജാസങ്കോചോ ദസ്സിതോ. സതി ഹി അത്തത്തനിയവത്ത്വസു സിനേഹേ, സമ്മോഹേ ച “അനത്ഥം മേ അചരീ”തിആദിനാ ആഘാതോ ജായതി, നാസതി. തമാ “പാണാതിപാതാ പടിവിരതോ”തിആദിവചനേഹി “പച്ചത്തഞ്ഞേവ നിബ്ബുതി വിദിതാ, അനുപാദാവിമുത്തോ, ഛരണം ഫസ്സായത്തനാനം...പേ... യമാഭൂതം പജാനാതീ”തിആദിവചനേഹി ച തണ്ഹാവിജ്ജാനം അച്ചന്തപ്പഹാനം ദസ്സിതം ഹോതി. താസം പന പുബ്ബന്തകപ്പികാദിപദേഹി, “അജാനതം അപസ്സത”തിആദിപദേഹി ച സരൂപതോപി ദസ്സിതാനം തണ്ഹാവിജ്ജാനം രൂപധമ്മാ, അരൂപധമ്മാ ച അയിട്ഠാനം. യമാക്കമം സമമോ ച വിപസ്സനാ ച പടിപക്ഖോ, തേസം പന ചേതോവിമുത്തി,

പത്താവിമുത്തി ച ഫലം. തമ്മ തണ്ഹാ സമുദയസച്ചം, തണ്ഹാവിജാ വാ, തദധിട്ഠാനഭൂതാ
രൂപാരുപയമ്മാ ദുക്ഖസച്ചം, തേസമപ്പവത്തി നിരോധസച്ചം, നിരോധപജാനനാ സമമവിപസ്സനാ
മഗ്ഗസച്ചന്തി ഏവം, ചതുസച്ചയോജനാ വേദിതബ്ബാ.

തണ്ഹാഗൃഹണേന ചേത്ഥ
മായാസാഠേയ്യമാനാതിമാനമദപമാദപാപിച്ചുതാപാപമിത്തതാഅഹിരികാനോത്തപ്പാദിവസേന സബ്ബോപി
അകുസലപക്ഖോ നേതബ്ബോ. തമാ അവിജ്ജാഗൃഹണേനപി
വിപരീതമനസികാരകോധുപനാഹമക്ഖപളാസഇസ്സാമച്ഛരിയസാരമ്ഭ ദോവചസ്സതാ
ഭവദിട്ഠിവിഭവദിട്ഠാദിവസേന. വുത്തവിപരിയായേന പന അമായാഅസാഠേയ്യാദിവസേന,
അവിപരീതമനസികാരാദിവസേന ച സബ്ബോപി കൂസലപക്ഖോ നേതബ്ബോ. തമാ സമമപക്ഖിയാനം
സദ്ധിന്ദ്രിയാദിനം, വിപസ്സനാപക്ഖിയാനഞ്ച അനിചുസഞ്ഞാദിനം വസേനാതി അയം തണ്ഹാവിജ്ജാഹി
സംകിലേസപക്ഖം സുത്തമം സമമവിപസ്സനാഹി ച വോദാനപക്ഖം ചതുസച്ചയോജനമുവേന
നയനലക്ഖണ്ഡ നന്ദിയാവട്ടനയസ്സ ഭൂമി. വുത്തഞ്ഹി “തണ്ഹഞ്ച അവിജ്ജമ്പി ച, സമമേന വിപസ്സനായ
യോ നേതി”തിആദി.

തിപുക്ഖലനയവണ്ണനാ

ആഘാതാദിനമകരണവചനേന അഭോസസിദ്ധി, തമാ പാണാതിപാതഹരുസവാചാഹി
പടിവിരതിവചനേനാപി. ആനന്ദാദിനമകരണവചനേന പന അലോഭസിദ്ധി , തമാ അബ്രഹ്മചരിയതോ
പടിവിരതിവചനേനാപി. അഭിന്നാദാനാദിഹി പന പടിവിരതിവചനേന തദുഭയസിദ്ധി. “തയിദം ഭിക്ഖവേ
, തമാഗതോ പജാനാതീ”തിആദിനാ അമോഹസിദ്ധി. ഇതി തീഹി അകുസലമൂലേഹി ഗഹിതേഹി
തപ്പടിപക്ഖതോ ആഘാതാദിനമകരണവചനേന ച തീണി കൂസലമൂലാനി സിദ്ധാനിയേവ ഹോന്തി. തമ്മ
തീഹി അകുസലമൂലേഹി തിവിധദുച്ചരിതസംകിലേസമലവിസമാകുസലസഞ്ഞാവിതക്കപഞ്ചാദിവസേന
സബ്ബോപി അകുസലപക്ഖോ വിത്ഥാരേതബ്ബോ. തമാ തീഹി കൂസലമൂലേഹി
തിവിധസുചരിതവോദാനസമകുസലസഞ്ഞാവിതക്കപഞ്ചാസദ്ധമ്മസമാധി-
വിമോക്ഖമുഖവിമോക്ഖാദിവസേന സബ്ബോപി കൂസലപക്ഖോ വിഭാവേതബ്ബോ.

ഏത്ഥ ചായം സച്ചയോജനാ - ലോഭോ സമുദയസച്ചം, സബ്ബാനി വാ കൂസലാകുസലമൂലാനി, തേഹി
പന നിബ്ബത്താ തേസമധിട്ഠാനഗോചരഭൂതാ ഉപാദാനക്ഖന്ധാ ദുക്ഖസച്ചം, തേസമപ്പവത്തി നിരോധസച്ചം,
നിരോധപജാനനാ വിമോക്ഖാദികാ മഗ്ഗസച്ചന്തി. അയം അകുസലമൂലേഹി സംകിലേസപക്ഖം,
കൂസലമൂലേഹി ച വോദാനപക്ഖം ചതുസച്ചയോജനമുവേന നയനലക്ഖണ്ഡ തിപുക്ഖലനയസ്സ ഭൂമി.
തമാ ഹി വുത്തം -

“യോ അകുസലേ സമൂലേഹി,
നേതി കൂസലേ ച കൂസലമൂലേഹീ”തിആദി. (നേത്തിം ൪.൧൮);

സീഹവിക്ഖിളിതനയവണ്ണനാ

ആഘാതാനന്ദാദിനമകരണ-വചനേന സതിസിദ്ധി. മിച്ചാജീവാപടിവിരതിവചനേന വീരിയസിദ്ധി.
വീരിയേന ഹി കാമബ്ബാപാദവിഹിംസാവിതക്കേ വിനോദേതി, വീരിയസായനഞ്ച
ആജീവപാരിസുദ്ധിസീലന്തി. പാണാതിപാതാദിഹി പടിവിരതിവചനേന സതിസിദ്ധി. സതിയാ ഹി
സാവജ്ജാനവജ്ജോ ദിട്ഠോ ഹോന്തി. തമ്മ ച ആദിനവാനിസംസേ സല്ലക്ഖേത്വാ സാവജ്ജം പഹായ
അനവജ്ജം സമാദായ വത്തതി. തമാ ഹി സാ “നിച്ചാതനപച്ചുപട്ഠാനാ”തി വുച്ചതി. “തയിദം ഭിക്ഖവേ,
തമാഗതോ പജാനാതീ”തിആദിനാ സമാധിപഞ്ഞാസിദ്ധി. പഞ്ചവാ ഹി യമാഭൂതാവബ്ബോയോ സമാഹിതോ
ച യമാഭൂതം പജാനാതീതി.

തമാ “നിച്ചോ യുവോ”തിആദിനാ അനിചേ “നിച്ച”ന്തി വിപല്ലാസോ, “അരോഗോ പരം മരണാ,
ഏകന്തസുഖീ അത്താ, ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനപ്പത്തോ”തി ച ഏവമാദിഹി അസുഖേ “സുഖ”ന്തി വിപല്ലാസോ.
“പഞ്ചഹി കാമഗുണേഹി സമപ്പിതോ”തിആദിനാ അസുഭേ “സുഭ”ന്തി വിപല്ലാസോ. സബ്ബേഹേവ
ദിട്ഠിപ്പകാസനപദേഹി അനത്തനി “അത്താ”തി വിപല്ലാസോതി ഏവമേത്ഥ ചത്താരോ വിപല്ലാസാ സിദ്ധാ
ഹോന്തി, തേസം പടിപക്ഖതോ ചത്താരി സതിപട്ഠാനാനി സിദ്ധാനേവ. തമ്മ ചതുഹി യമാവുത്തേഹി
ഇന്ദ്രിയേഹി ചത്താരോ പുഗ്ഗലാ നിദ്രിസിതബ്ബാ. കഥം ദുവിധോ ഹി തണ്ഹാചരിതോ മുദിന്ദ്രിയോ
തിക്ഖിന്ദ്രിയോതി, തമാ ദിട്ഠിചരിതോപി. തേസു പഠമോ അസുഭേ “സുഭ”ന്തി വിപല്ലതമദിട്ഠികോ
സതിബലേന യമാഭൂതം കായസഭാവം സല്ലക്ഖേത്വാ സമ്മത്തനിയാമം ഓക്കമതി. ദുതിയോ അസുഖേ
“സുഖ”ന്തി വിപല്ലതമദിട്ഠികോ “ഉപ്പന്നം കാമവിതക്കം നാധിവാസേതി”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൨൬; അം
നിം ൪.൧൪; ൬.൫൮) വുത്തേന വീരിയസംവരസഞ്ചാരേന വീരിയബലേന തം വിപല്ലാസം വിധമതി.
തതിയോ അനിചേ “നിച്ച”ന്തി വിപല്ലതമദിട്ഠികോ സമാധിബലേന സമാഹിതഭാവതോ സഞ്ചാരാനം
ഖണികഭാവം യമാഭൂതം പടിവിജ്ഞതി. ചതുത്ഥോ സന്തതിസമൂഹകിച്ചാരമ്മണ്ഡലനവിചിത്തത്താ
ഹസ്സാദിയമ്മപുഞ്ജമത്തേ അനത്തനി “അത്താ”തി വിപല്ലതമദിട്ഠികോ ചതുകോടികസുത്തതാമനസികാരേന
തം മിച്ചാഭിനിവേസം വിദ്ധംസേതി. ചതുഹി ചേത്ഥ വിപല്ലാസേഹി
ചതുരാസവോഘയോഗഗന്മഅഗതിതണ്ഹുപ്പാദുപാദാനസത്തവിഞ്ഞാണട്ഠിതിഅപരിഞ്ഞാദിവസേന

സബ്ബോപി അകുസലപക്ഖോ നേതബ്ബോ. തഥാ ചതുഹി സതിപട്ഠാനേഹി ചതുബ്ബിധത്ഥാനവിഹാരാധിട്ഠാനസുഖഭാഗിയയമ്മഅപ്പമഞ്ഞാസമ്മപ്പായാനഇദ്ധിപാദാദിവസേന സബ്ബോപി വോദാനപക്ഖോ നേതബ്ബോ.

ഏതഥ ചായം സച്ചയോജനാ - സുഭസഞ്ഞാസുഖസഞ്ഞാഹി, ചതുഹിപി വാ വിപല്ലാസേഹി സമുദയസച്ചം, തേസമധിട്ഠാനാരമ്മണഭൂതാ പഞ്ചുപാദാനക്ഖന്ധാ ദുക്ഖസച്ചം, തേസമപ്പവത്തി നിരോധസച്ചം, നിരോധപജാനനാ സതിപട്ഠാനാദികാ മഗ്ഗസച്ചന്തി. അയം വിപല്ലാസേഹി സംകിലേസപക്ഖം, സദ്ധിന്ദ്രിയാദിഹി വോദാനപക്ഖം ചതുസച്ചയോജനമുഖേന നയനലക്ഖണ്ഡ സീഹവിക്ഖിളിതനയസ്സ ഭൂമി, യഥാഹ “യോ നേതി വിപല്ലാസേഹി, കിലേസേ ഇന്ദ്രിയേഹി സദ്ധമ്മേ”തിആദി (നേത്തിം ൪.൧൯).

ദിസാലോചനഅകുസനയദ്വയവണ്ണനാ

ഇതി തിണ്ണം അത്ഥനയാനം സിദ്ധിയാ വോഹാരനയദ്വയമ്പി സിദ്ധമേവ ഹോതി. തഥാ ഹി അത്ഥനയത്തയദിസാഭൂതയമ്മാനം സമാലോചനമേവ ദിസാലോചനനയോ. തേസം സമാനയനമേവ അകുസനയോ. തസ്മാ യഥാവുത്തനയേന അത്ഥനയാനം ദിസാഭൂതയമ്മസമാലോകനനയനവസേന തമ്പി നയദ്വയം യോജേതബ്ബന്തി, തേന വുത്തം “വേയ്യാകരണേസു ഹി യേ, കുസലാകുസലാ”തിആദി (നേത്തിം ൪.൨൦). അയം പഞ്ചനയയോജനാ.

പഞ്ചവിധനയവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സാസനപട്ഠാനവണ്ണനാ

ഇദം പന സുത്തം സോളസവിധേ സാസനപട്ഠാനേ സംകിലേസവാസനാസേക്ഖഭാഗിയം തണ്ഹാദിട്ഠാദിസംകിലേസാനം സീലാദിപുണ്ണകിരിയസ്സ, അസേക്ഖസീലാദിക്ഖന്ധസ്സ ച വിഭത്തത്താ, സംകിലേസവാസനാനിബ്ബേധാസേക്ഖഭാഗിയമേവ വാ യഥാവുത്തത്ഥാനം സേക്ഖസീലക്ഖന്ധാദികസ്സ ച വിഭത്തത്താ. അട്ഠവിസതിവിധേ പന സാസനപട്ഠാനേ ലോകിയലോകുത്തരം സത്തയമ്മാധിട്ഠാനം ഞാണത്തേയം ദസ്സനഭാവനം സകവചനപരവചനം വിസ്സജ്ജനീയാവിസ്സജ്ജനീയം കമ്മവിപാകം കുസലാകുസലം അനുഞ്ഞാതപടിക്ഖിത്തം ഭവോ ച ലോകിയലോകുത്തരാദീനമത്ഥാനം ഇധ വിഭത്തത്താതി. അയം സാസനപട്ഠാനയോജനാ.

പകരണനയവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഇതി സുമങ്ഗലവിലാസിനിയാ ദീഘനികായട്ഠകമായ പരമസുഖമഗമ്ഭീരദുരനുബോധത്ഥപരിദീപനായ സുവിമലവിപുലപഞ്ഞാവേയ്യത്തിയജനനായ അജ്ജവമദ്ദവസോരച്ചസദ്ധാസതിധിതിബുദ്ധിഖന്തിവീരിയാദിയമ്മസമങ്ഗിനാ സാട്ഠകമേ പിടകത്തയേ അസങ്ഗാസംഹീരവിസാരദഞ്ചാരിനാ അനേകപ്പഭേദസകസമയസമയന്തരഗഹനജ്ജേയാഗാഹിനാ മഹാഗണിനാ മഹാവേയ്യാകരണേന ഞാണാഭിവാസയമ്മസേനാപതിനാമമേരേന മഹായമ്മരാജാധിരാജഗരൂനാ കതായ സാധുവിലാസിനിയാ നാമ ലീനത്ഥപകാസനിയാ ബ്രഹ്മജാലസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥവിഭാവനാ.

ബ്രഹ്മജാലസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

പഠമോ ഭാഗോ നിട്ഠിതോ.